William Bowers

Ejus Liber 1764 De

CORNELII SCHREVELII
LEXICON
MANUALE
Græco-Latinum & Latino-Græcum.

STUDIO atque OPERA

JOSEPHI HILL

VOCABULORUM Octo quasi Millibus

LOCUPLETATUM,

Et jam tandem

Plurimis prætereà in locis Auctum & Adornatum
prout ex PRÆFATIONE constat.

Ad calcem adjectæ sunt

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

Omnia Gr. Lat. PRIMITIVA comprehenduntur.

ITEM

TRACTATUS DUO:

Alter de RESOLUTIONE Verborum, de ARTICULIS alter:
Uterque perutilis, & adhuc desideratus.

EDITIO TREDECIMA, prioribus multò auctior & emendatior.

LONDINI:
SUMPTIBUS J. BONWICKE, J. WALTHOE, J. KNAPTON, C. HITCH
L. HAWES J. POTE, A. MILLAR, B. DOD, C. BATHURST, J. HIN-
TON, H. WOODFALL, J. RIVINGTON, R. BALDWIN, GU. JOHNSTO
J. RICHARDSON, C. & R. WARE, T. LONGMAN, S. CROWDER & C
B. LAW, T. CASLON, G. KEITH, A. & C. CORBETT, J. HINXMA

M.DCC.LXII.

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

William Bowers. Ejus liber

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat; nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodò verba facere in animum induxi, quæ præsens omninò spectant institutum: quò penes unumquemque sit, faciliùs de eodem rectiúsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimum refert, consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, & quem ad usum eosdem dirigimus; ne hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operámve nostram lata esset sententia; paucis te, Amice Lector, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit, quot Lexica annis jam anteà multis prodierunt in lucem, nos fortean imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet; ea omnia vel κριτικώτερα esse, (nonnullá- que per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molísque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco Cl. Schrevelius, qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliúsque mereri pergit quotidiè, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idémque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosæ Gr. L. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, ferret subsidio: & tenuioribus insimul fortunis, humerísque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itáque compendiosior: id in primis & Cl. Schrevelio, & nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, & scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas, & Oratores occurrunt,

 tum

tùm maximè in Veteris Instrumenti versione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII. dicitur) explicata forent, & enucleata. Anomala etiam, & themata quæ difficiliùs investigantur, uti & hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea ferè omnia, & inventu, & intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solum futura & præterita, (quod ab aliis Lexicographis factum) sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, & potissimùm indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva: sub quibus plerumque, & derivativa, & composita communiora, (quæ suâ etiam serie relata sunt) memoriæ ergô commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per postnatas, (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus: Quid enim id genus voces (quæ ferè sunt innumeræ) primò & propriè significant, quid verò translatè & μεταφορικῶς, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula, & plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant, (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis) iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quo fit necesse; ut juxta in alienis, in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hac Editione præstitum est, admonendus es porrò, Candide Lector. Nonnulla Schreveliana, sed oppidò pauca, deleta sunt, (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus) alia quædam mutavimus; ἔνια desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; & vocabulorum denique quinque amplius millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti & trium terminationum; ut ab iis quæ duarum sunt, & substantivis discriminari possint, (quod sæpiùs pueris negotium facessere, jam inde ab adolescentiâ memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sunt, sed Graiis prosapiam suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quòd sciam) adhuc tentatum fuerit, & quantulumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valdè fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines; & in plurimis orthographia etiam, & syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ

uerâ addiscuntur linguæ; citiúsque & altiùs memoriæ Græca per Latina (anteà utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticis prægustatis, de pronominibus verbisque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tùm in compositione (apud Græcos præsertim) longè uberrimum; conjunctionúmque ad assequendum sermonis nexum; de verborum & nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligentèr; & per notas voces ignotas addiscere, & memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quod si in iisdem, duriusculè subindè ἐτυμολογίζειν videamur: at certè nihilo secius id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum: tametsi quò minus, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas, tùm ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, & nominibus præsertim propriis, sæpè sæpius occidit) minus fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verum cum tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo; ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio teste) totum penè sermonem Latinum, pro suâ sobole vendicare possit; tantaque incertitudo sit, quânam familiâ, imò vel gente oriunda sunt plurima, nemini sit mirum, si nonnulla hunc in modum fortè indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis ἔτυμα ruspari. Quin facile est signatis addere: & in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur; ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, & solâ terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimum fallor) non minus utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret: Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui; & brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda, nostratium gratiâ admiscentur: nonnulláque à nemine (quantum uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum intereà incubuit J. Hutchinsonus, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem, in ordinem Alphabeticum restituit; Græca aliquammulta Latinis addidit; & utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce Lubini sententias Græco-Latinas subjunximus; & tractatus duos nunquam anteà editos; quos humanitèr mecum communicavit Doctiss. Rhodocanacides; qui alia similis monetæ, si lite-

ratorum

ratorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuùm imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, & diligentiam adhibuit; ut hæc quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum; ne opus, hoc tanto auctario justam molem, pretiúmve solitum excederet; eóque magis, quod ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα, *siqua irrepserint, (& in tantâ varietate alitèr qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeo esse* εὐαπολόγητα *vehementèr confidit; ut nihil sit causæ, cur* Cl. Schrevelius *in posterum vereatur; ne corrupte in* Angliâ, *hac saltem ex officinâ prodeat. Hæc sunt,* Benigne Lector, *de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.*

TYPOGRAPHI LONDINENSES

Benevolo Linguæ Græcæ Studioso.

VISA dudum novissimâ Parisiis Lexici Manualis à Cornelio Schrevelio primum elaborati editione, Batavicis, Anglicanis, Parisinisque editionibus, ut perperàm dictitant, auctiore & emendatiore, ne videremur nostrati studiosæ Juventuti deesse, novam hancce duodecimam ejusdem Manualis editionem Parisinis, Batavicis, aliisque quamplurimis emendatiorem & reverâ auctiorem Londini prælo mandavimus, duobus fere millibus supra octo à cl. Jos. Hill vocabulorum millia locupletatam: omnia prætereà composita & derivata, ab eodem Editore promissa, nunc primo suâ propriâ alphabetici serie relata sunt; necnon plurima futura atque præterita, & Anglicana Græcis oriunda, Nostratium gratiâ frequentius admiscentur curâ & operâ Joannis Entick, A. M. ut plerumq; apparent ex notulâ hac (*) vocibus absolutis præfixâ. Vale Lector, & quicquid hoc opus nostrum sit, pro humanitate tuâ boni consule.

Londini v. *Nonas Julii* M. DCC. XXXVIII.

COR-

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

GRÆCO-LATINUM.

A.

A Prima est apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, &c. In compositione verò multiplicem habet usum; aliquandò enim est στερητικὸν, & vim privandi obtinet: ut βέβαιος, *stabilis*; ἀβέβαιος, *instabilis*, &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas *intensivum*; hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὴς, ἄβιος. Interdum idem quod δὶς, ut ἄβατος pro δύσβατος. Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus α impunè absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβληχρὸς, βληχρός. ἄσταχυς, στάχυς· ἀναρῖται, ναρῖται· στρόβαλοι, ἀστρόβαλοι.

Ἀ pro ε, Doricè, ut αἶτε pro εἶτε.

Ἁ pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quà*, Dor. pro ῇ, adv.

Ᾱ pro ων, Dor. in gen. pl. simpl. αν, sine accentu, & ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Ποσειδὰν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάσαι, pro χρυσώσαι, à χρυσόω· βῶσι pro βοῶσι.

Ἅ, *quæ*: articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ, *quod*.

Ἆ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἆ, ἆ, *ah*. lamentantis, ab ἆ.

Ἁ, ἁ, *ha*, *ha*, *he*; ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τοῦ α, *valdè noxius*, & *innoxius*: ab α & ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἄτη, ἄατος, idem.

Ἀαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infragilis*: ab α, & ἄγω, *frango*.

Ἀάδειν, *molestus fuit*: aor. 2. pro ἦδε, solutione ῃ in αα, verbi ἁνδάνω.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδής.

ἈΑ΄ΖΩ, *exhalo*: f. σω, p. κα, à sono.

Ἀάσθην, *deceptus fui*: pro ἄσθην, a. 1. pass. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, seu ἄημι.

Ἀάμπτης, θος, ἡ, aucupii instrumentum.

Ἄαπτος, ἀάπτης, ab ἄαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non tangendus*: ex α & ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἀαρὼν, ὁ, nom. viri, Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἄτω, vel ἄω, *noceo*: aor. 1. ἆσα, Dor. pro ἦσα, & solutione τοῦ η in dupl. breve ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάσκω, *noceo*: ex α & ἄτω, ab ἄω. Sic a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην, Th. ἀτάω.

Ἄασι, *flant*: 3. pl. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάσχετον, *intolerabile*: ex α, & ἔχω, *teneo*, cujus 3. pers. perf. pass. ἔσχηται, undè σχετὸς, καὶ ἄσχετος, & Pleonasmo τοῦ α, ἀάσχετος.

Ἄαται, *saturatur*: 3. sing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι, Sed ἀάται, 3. sing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insatiabilis*, *innoxius*: ex α, & ἀτάω, fut. ήσω, *lædo*.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichristi; *vastatio*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *profunditate carens*, ἄνευ βάθους.

Ἄβας, *tenere*: Dor. pro ἥβας, ab ἥβη, *pubes*,

Ἀβακέως, *quietè*: ab

Ἀβακὴς, έος, *mutus*: ab α, & βάζω, *loquor*.

Ἀβάκησαν, *nescierunt*: a. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω,

ἈΒΑ΄ΛΕ, *utinam*, *heu*: forsan ab אבל, abal, *lugere*.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.

ἌΒΑΞ, κος, ὁ, *abacus*: item *tabula*, *frumen a*: hinc forsan Angl. Box, Bench, & Bank, *mensa nummulariorum*.

Ἀβάπτιστος.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immersabilis* : ab α & βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intinctus* : ex α & βάπτω.

ἌΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *non onerosus* : ex α & βάρος. Th. βαρύς.

Ἄβας, Dor. pro ἥβης, gen. ab ἥβη.

Ἀβάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago, extollo* : ex α, pro ἄγαν, & βάζω.

Ἀβασάνιστος, ὁ καὶ ἡ, *inexploratus* : ex α, & βασανίζω.

Ἀβασανίστως, adv. *re non examinatâ*.

Ἀβασίλευτος, ὁ καὶ ἡ, undè ἀβασιλεύτως, *sine rege* : ab α & βασιλεύω.

Ἄβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invius*. hinc etiam ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ· ex α & βατὸς, *pervius*, quod à βαίνω.

Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum, indecl. q. interpret. Lat. *Pater*.

Ἄββαλε, pro ἀπέβαλε, vel, ut alii, pro ἀνέβαλε, *rejecit* : a. 2. ab ἀναβάλλω.

Ἀβέβαιος, αία, ον, *infirmus* : ex α & βέβαιος.

Ἀβὲλ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Vanitas*.

Ἀβέλτερος, *stolidus* : ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.

Ἀβιὰ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus*.

Ἀβιάθαρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens*.

Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.

Ἄβιος, ὁ καὶ ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria* : ab α priv. & βίος, *victus* : item *dives, longævus* : ab α epitat. & βίος, *vita*. Est &

Ἄβιος, *valdè robustus* ; item *non violentus* : à βία, *vis, robur*.

Ἀβιοὺδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*, vel *Decus patris*.

Ἀβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine vitâ, non vitalis* : à βιόω, *vivo*. Th. βίος.

Ἀβλαβέως, *innoxiè* : ab ἀβλαβής. έος, ὁ καὶ ἡ, *innoxius*, ex α & βλάπτω.

Ἀβλαπὴς, ὁ καὶ ἡ, *noxæ expers*, vel *innocuus* : ex α & βλάπτω.

Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *nondum jactus, novus*. Sed ἄβλητος, *nondum ictus*. Utrumque ex α & βάλλω.

Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis*, est ab α otioso & βληχρὸς, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.

Ἀβλόει, *sacrifica* : præs. imperat. act. verbi ἀβλοέω.

Ἀβοατὶ, Poët. & Dor. adv. pro com. ἀβοητὶ, τουτέστιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.

Ἀβοήθητος, ὁ καὶ ἡ, *destitutus ope*, vel *remedio* : ab α & βοηθέω.

Ἀβόλησαν, *occurrerunt* : Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.

Ἄβολος, ου, ὁ, *qui nondum amisit dentes ætatis indices*, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.

Ἀβουλία, ας, ἡ, *inopia consilii* : ex α & βουλή. hinc

Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consilii expers* : &

Ἀβούλως, adv. *inconsideratè*.

Ἀβουλότατα, adv. *inconsultissimè*.

Ἀβουτίω, gen. Ion. pro ἀβούτου, ab

* Ἀβούτης, ου, ὁ, *bobus carens* : ex α, & βοῦς, *bos*.

ἈΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἁβρὰ, *ancilla* : ab אבר *viror*.

Ἀβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus*, vel *multitudinis*.

Ἀβράκησαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.

Ἄβραχε, Ion. 3. sing. Imperf. act. verbi ἀβράχω, Poët. pro βράχω.

Ἄβρεκτος, ὁ καὶ ἡ, iden quod ἄβροχος.

* Ἀβρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno* : ab ἁβρὸς.

* Ἀβρίζω, f. ίξω, *à cibo sumpto dormio* : ex α int. & βρίζω, *dormito*.

Ἀβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sine pondere* : ab α & βρίθω.

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo sumpto dormio*.

* Ἀβροβάτης, ου, ὁ, *molli incessu utens* : ex ἁβρὸς, & βαίνω, ω, *incedo*.

Ἀβρόβιος, ab ἁβρὸς & βίος · &

Ἀβροδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, *molliter & delicatè vivens* : ab ἁβρὸς, & δίαιτα.

Ἄβρομος, ὁ καὶ ἡ, *strepitum magnum edens* : q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.

ἉΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus* : hinc ἁβρότης, ητος, ἡ, *mollities*, Dor. ἁβρότας, ἁβρότατος, ὁ, *deliciæ* : ab אבר *virens*, vel אביר *fortis*.

ἈΒΡΌΤΗ, ης, ἡ, *nox* : ab α & βροτὸς ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισι ; nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor* : & ἀβροτέω, *noctu occurro* : ἀβροτῆσαι, a. 1. infin. act.

ἈΒΡΌΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, *abrotonum*, genus herbæ.

Ἄβροτος, ὁ καὶ ἡ, *immortalis* : ab α & βροτὸς.

Ἀβροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὢν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ tenerâque comâ*. Anacreon.

Ἄβροχος, *immadidus* : ab α & βρέχω.

ἈΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, τὰ, *mora* : παρὰ τὴν ἁβρότητα.

Ἀβρύνομαι, f. οῦμαι, *delicior, glorior*.

Ἀβρύνω, f. νῶ, *orno*. Th. ἁβρός.

Ἄβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non voratus* : ex α & βιβρώσκω· item *esui ineptus*.

Ἄβυδος, ου, nomen urbis. Ἀβυδόθι, Abydo oriundus, & ibidem habitans.

Ἄβυσσος, ου, ἡ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna* : ex α, & βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.

Ἀγάασθαι, *obstupescere* : ab ἄγαμαι, per Pleonasm. Poët. indè etiam

Ἀγάασθε, *invidetis*.

Ἄγαβος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀγάγων, *qui duxit* : Ion. pro ἀγαγών, part. a. 2. verbi ἄγω.

Ἀγαγὲν. Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

Ἀγάγοι, *ducat* : a. 2. opt. act. Att. ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγών. part. a. 2. Att. pro ἀγών. subj. ἀγάγω. ab eod. verbo.

Ἀγάζω, f. σομαι, *succenseo*, *invideo*, *admir.* Th. ἀγάω vel ἄγαμαι. Hinc forsan Ang. to gaze.
Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος, *valde divinus*.
Ἀγαθίδιον, ἡ, *glomus*. Th. ἀγαθός.
Ἀγαθοεργέω, -ῶ. f. ήσω, p. ηκα, *benefacio*.
Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, Ion. *beneficentia*.
Ἀγαθοεργός, & contractè ἀγαθουργός, ὁ, *beneficus*. ex ἀγαθός & ἔργον.
Ἀγαθοποιέω, -ῶ, *beneficio*, *afficio*, *rectè ago*: f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.
Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, *benefactum*.
Ἀγαθοποιός, ὁ, *beneficus*: ex. ἀγαθός, & ποιέω.
Ἀγαθός, ὁ, ὁ, *bonus*, *prudens*, *fortis*, *dives*, *excellens*, *utilis*: ab ἄγαν, vel ab ἀ intensivo & γηθέω, *lætor*: vel ab ἀγαστός, abjecto σ, & τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς. Ang. Good.
Ἀγαθότης, τητος, ἡ, *bonitas*: ab ἀγαθός.
Ἀγαθουργίη, Ion. per Crasin pro ἀγαθοεργία.
Ἀγαθουργός, *beneficus*, vide ἀγαθοεργός.
Ἀγαθωθείς, *gavisus*, a. 1. part. pass. ab ἀγαθόω, *benefacio*.
Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas*. Th. ἀγαθός.
Ἀγαθωτάτῳ, dat. sing. superl. regularis, qu. à ἀγαθός, -ώτερος, -ώτατος, *optimo*, *præstantissimo*.
Ἄγαι, αἱ, *litera*, *vulnera*: ab ἄγω, *frango*.
Ἀγαίεται, 3. pers. indic. ab. ἀγαίομαι, *irascor*, *invideo*. Th. ἀγάω.
Ἀγαῖος, ου, ὁ, *elegans*, *invidiosus*. Huic sono & sensu alludit Angl. Gay.
Ἀγακλειτός, *valdè celebris*, *inclytus*: ab ἄγαν & κλειτός, quod à κλέος.
Ἀγακλεής, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀγακλεής, *valde gloriosus*, idem quod ἀγακλυτός.
Ἀγακλυτός, ῦ, ὁ, *inclytus*: ex. ἄγαν & κλυτός, *celebris*: quod à κλύω, *audio*. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.
Ἀγακλιμένην, *splendidè ædificatam*, ἄγαν καὶ λαμπρῶς κεκλισμένην, Æol. neglecto augmento, & σ metri causâ sublato κλιμένην, pro κεκλισμένην, *ædificatus*; à κλίζω.
Ἀγαλλιάω, -ῶ, *exulto*, f. άσω p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο, a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Hinc
Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, *exultatio*. Th. ἀγάλλω.
Ἀγάλλομαι, *gestio*, *exulto*: ab ἄγαν & ἄλλομαι. Hinc Angl. Gallop.
ἈΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.
ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ p. κα, *orno*, *facio delectabile*. Quidni hinc ducamus nostrum Gallant?
Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *ornamentum*, *oblectamentum*, *simulachrum*.
Ἀγαλματοποιός, ῦ, ὁ, *statuarius*, à ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.
Ἄγαμαι, *admiror*: f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.
Ἄγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cælebs*: ex α & γάμος.
ἌΓΑΝ, adv. *nimis*, *valdè*.
ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ηκα. *doleo*, *indignor*, *ægrè fero*. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. præs. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio*, ἀγανακτικός, ῦ, ὁ, *querulus*. Forsan ab ἄγαν & ἄχθομαι.
Ἀγανῇσι dat. pl. Ion. f. pro ἀγαναῖς· ἀγανῶν, m. g. ab ἀγανός, *mitis*, *placidus*. superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

Ἀγάννιφος, *nivosus*: ab ἄγαν & νίφω.
Ἀγανόφρων, ον ς, ὁ καὶ ἡ, *qui leni est animo*: ab ἀγανός & φρὴν, *animus*. Hinc
Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas*, *mansuetudo*.
Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.
Ἀγάομαι, vide ἀγάω.
Ἀγάπαζε, *ama*: præs. Imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.
* Ἀγάπαι, convivia Christianorum. nom. pl. ab ἀγάπη, *dilectio*, ex ἀγάπαω.
Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, *diligunt*.
Ἀγαπατά, Dor. pro ἀγαπητά, pl. n. g. ab
ἈΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *diligo*, *amo*, *osculor*. ἀγάπα, præs. Imp. ἀγαπᾶν, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, *dilectus*, perf. part. pass.
Ἀγάπη, ης, ἡ, *amor*, *dilectio*.
Ἀγαπητός, ῦ, ὁ, *dilectus*.
Ἀγαπήνωρ, *fortitudinis* vel *virorum amans*: ab ἀγαπάω & ἀνήρ.
Ἀγαπῴην, *diligerem*: Att. pro ἀγαπῷμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, *diligo*.
Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ, indeclinabile, *Peregrina*, *Ruminans*, vel *Timida*.
ἈΓΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *agaricum*. Plin. 25. 9.
Ἀγάῤῥοος, *æstuosus*: ab ἄγαν & ῥέω.
Ἀγάσαντο, *admirabantur*: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, Inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι.
Ἄγασθαι, præs. Inf. ab ἄγαμαι.
Ἀγασθείς, *admiratus*: a. 1. part. pass. ἀγασθείην, opt.
Ἀγασσάμενος, *lætatus*, *admiratus*: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.
Ἀγαστός, ἡ, όν, *admirandus*: Th. ἀγάω.
Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, *uterinus frater*: quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ.
ἈΓΑΣΤΑ'ΛΛΙΣ, ιδος, ἡ, frutex undè *Ammoniacum* elicitur.
Ἀγαυή, & Dor. -ά. ἡ, nomen fœminæ splendidæ.
Ἀγαυός, *nobilis*, *admirabilis*: ab ἀγάω.
Ἀγαυρός, *valdè superbus*, *ferox*. Th. γαῦρος· α non est privativum, sed intensivum.
Ἀγάφθεγκτος, υ, ὁ, *valdè sonans*: Poët. ab ἄγαν, & φθέγγομαι.
ἈΓΑ'Ω, ήσω, p. -ηκα· vel ἀγάομαι, *demiror*, *stupeo*. Hinc ἄγη, ἀγαῖος, ut & ἀγαυός, ἀγαίομαι, ἄγομαι, ἀγάσομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, *veneratio*. ἀγαστός. Angl. Agast.
Ἀγγαρεύω, *angario*, *cogo*.
ἈΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, *regum nuntii* seu *tabellarii*.
Ἀγγαρεύω, *adigo ad currendum*, vel *ferendum aliquid*. Ἄγγαρος, *Bajulus*.
Ἄγγαρα, ων, τὰ, *stationes*, *in quas angari peracto diei penso divertebant*.
Ἀγγαρεῖον, & Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.
Ἀγγεῖ pro ἀγγεῖα, τὰ, *vasa*: nom. pl. ab ἄγγος, ἄγγεσι, dat. pl.
Ἀγγεῖον, ου, τὸ, *vas*.
Ἀγγέλευσι, pro ἤγγελλον, *nuntiabant*: f. 1. dissolut. dipthongi: ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro. ἀγγελία, *præcipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit*, *denunciatio*. Th. ἀγγέλλω.
Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ, *nuntius*, *internuntius*.
Ἀγγελλέτωσαν,

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ἈΓΓΕΛΛΩ, *nuntio*: f. λῶ. p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθείς, εῖσα. p. m. ἤγγελα, ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, *nuntient.* part. pro imp.

Ἄγγελος, ου, ὁ, *nuntius*, *angelus*, ἀγγελία, ας, ἡ, *nuntium*. ἀγγελιώτης, ου, ὁ, *nuntius*. ἀγγελικός, *angelicus*.

Ἄγγελμα, ατος, τὸ. *nuncium*. ab eod. Th.

Ἄγγεσι, dat. pl. ab ἄγγος.

Ἀγγήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet*: hinc ἀγγειοειδής, εος, ὁ καὶ ἡ, *vasis formam habens*. ἀγγείδιον, ου, τὸ, *vasculum*.

Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, *cucumis*.

Ἀγγρίζω, *irrito, dolore afficio*. Angl. to anger.

Ἄγε, *age*, & ἄγιθ' pro ἄγετε, *agite*: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἄγε, Dor. pro ἦγε, *duxit*, a. 2.

ἈΓΕΙΡΩ, *congrego*, *colligo*: f. ερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα, ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας. part. ἄγειραν, 3. pl. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Ang. Gather & Together.

Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imp. verbi ἡγέομαι.

Ἀγελάζω, f. άσω, p. κα, *congrego*; pass. ἀγελάζομαι, *gregatim vivo*. Th. ἀγέλη.

Ἀγελαῖος, ου, ὁ, *armentalis*, *ex grege*.

Ἀγελάρχης, ου, ὁ, *pecoris magister*.

Ἀγελαρχοῦσα, *quæ gregi præest*. præs. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω. q. ab. ἀγέλη, *grex*. & ἀρχή.

Ἀγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tetricus*, *severus*, *non ridens*.

Ἀγελαστία, ας, ἡ, *gestus tetricus*: ab α & γελάω.

Ἀγεληΐη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, *prædatrix*: ab ἄγω & λεία.

ἈΓΕΛΗ, ης, ἡ, *armentum*, *grex*. ἀγέληθεν, *ex armento*. ἀγεληδόν. adv. *gregatim*. ἀγέληφι, *in grege*: nam φι & φιν est syllaba quam Poetæ interdùm addunt dativis casibus.

Ἀγελήτης, ου, ὁ, vide ἀγελαῖος.

Ἀγελαιών, ῶνος, ὁ, *locus armenti*: ab ἄγω.

Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem esse*.

Ἀγεμών, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, *ducebat*: Imperf. Ion. & præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco*: vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti sunt*: a. 2. pass. ab. ἄγην. id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango*.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine genere*: ex α & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor*.

Ἀγένειος, ὁ, *imberbis*, Th. γένειον.

Ἀγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, *cujus genus est obscurum*, *ignobilis*: ex α & γένος.

Ἀγένητος, ου, *infectus*: à γίνομαι.

Ἀγέννητος, ου, *ingenitus*: à γεννάομαι.

Ἄγεο & ἤγεο, pro ἤγου, præs. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor*.

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur*: præs. part. pass. ab ἄγω, *duco*.

Ἀγέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine munere*: ex α & γέρας.

Ἀγέρεθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego*.

Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. imp. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, *congregatus est*: & in pl. ἄγερθεν pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.

Ἀγερμός, οῦ, ὁ. *collectio*.

Ἀγέροντο, *congregabantur*: a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο: nam & Poetæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, *collectio*: ab ἀγείρω, Ἀγερμός, οῦ, ὁ id.

Ἀγερώσατο, *neglexit*: 3. sing. a. 1. med. Ion. verbi ἀγερώομαι.

Ἀγρυπνεῖν, *vigilare*.

ἈΓΕΡΩΧΟΣ, ου ὁ καὶ ἡ, *superbus*, *ferox*: hinc ἀγερώχως, *superbè*. ἀγερωχία, ας, ἡ, *superbia*. ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεράοχος.

Ἄγες pro ἄγε, *age*: præs. vel. a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἀγέσκειν, Ion. pro ἦγε, *ducebat*. imp. & ἄγες. Dor. pro ἦγες, *ducebas*.

Ἀγέσθω, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat*: præs. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est & nom. propr. viri. *Agesilaus*.

Ἀγέστα, machina bellica; à Lat. *Aggesta*.

Ἀγέστρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dux exercitûs*: ab ἄγω & στρατός.

Ἄγετ & ἄγετε, *agete*: adv. hortantis, vel præs. Imperativi ab ἄγω.

Ἀγέτης, ου, ὁ, *ductor*: ab ἄγω.

Ἄγευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit*: ex α & γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus*, *qui non gustavit*.

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, *geometriæ ignarus*.

Ἄγη, ης, ἡ, *stupor*, *admiratio*: ab ἄγαμαι. Vel ἄγη, pro ἐάγη, Ion. *fractus est*: a. 2. pass. ἄγην. Att. ἐάγην, & Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango*.

Ἀγηγέραται, Att. Ion. pro ἠγερμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, *congregavi*: perf. Att. pro ἤγερκα.

Ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγῆλαι, *sacrâsse*, *ornâsse*: ab ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.

Ἀγηλατέω, cum tenui, *fugo*: Ἀγηλατέω, cum aspero, *expello scelus*.

Ἄγημα, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἀγωγή.

Ἀγήνορα, acc. sing. ab

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*: ab ἄγαν, & ἀνήρ. Hinc ἀγηνορία, *superbia*. ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Ion. Est & Ἀγήνωρ nomen propr.

Ἀγήοχα, *duxi*: perf. pro ἦχα, Att ἀγήοχα, & pleonasmo literæ, ο, ἤγυχα, verbi ἄγω.

Ἀγήρασος, ου, ὁ. *senii expers*: pro ἀγήρατος, Poët. ex α & γῆρας.

Ἀγήρατον, ου, τὸ, herba diutissimè durans.

Ἀγήραος, ω, ὁ καὶ ἡ, idem quod, ἀγήρατος in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.

Ἀγής, έος, ὁ, καὶ ἡ, *scelestus*: vide ἐναγής.

Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι hocque pro διηγήσασθαι, *narrare*, *recensere*.

Ἄγητι, 3. sing. ab. ἄγημι, inusitat. pro ἄγαμαι, *admiror*. Th. ἀγάω.

Ἀγησίλαος, ου, ὁ, *Agesilaus*, Princeps Lacedæmonius; ex ἄγω & λαός.

Ἀγησίχορος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, *qui choris præest*; ex ἡγέομαι & χορός.

'Αγμὼν, ῆρος. ὁ, Dor. pro ἡγεμὼν, comm. ἡγεμὼν, ὄνος, ὁ, *dux, princeps.*
'Αγητὸς, ῦ, ὁ, *admirabilis* : in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.
'Ηγαγα, *duxi*, pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.
'Αγιάζω, *sanctifico* : f. σω. p. κα. a. 1. pass. f. 1. ἁγιασθήσομαι. ab ἅγιος.
'Αγίασμα, τὸ, & ἁγιασμὸς, *sanctificatio.*
'Αγιοσύνη, ας, ἡ, *sanctimonia* ; ab ἅγιος.
'Αγιάζω, *sanctifico* : ab ἅγιος.
'Αγίγαρτος βότρυς, *uva acinis carens.*
'Αγίζω, f. σω. *purifico* : pro ἁγιάζω.
'Αγινέω, ῶ, Poët. & Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco.* Legitur & ἀγίνω.
'ΑΓΙΟΣ, ῦ, ὁ, *sanctus* : ab ἅγος· hinc ἁγιότης, ητος, ἡ *sanctitas.*
'Αγιον, τὸ, *sanctuarium* : ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum & tertium.
'Αγιστεύω, & ἁγιστέω, *venerationi habeo* : ab ἅγος.
'Αγιστεία, seu ἁγιστεία, ας, ἡ, *sacrum, ceremonia* : ab ἅγος, *veneratio piaculum.*
'Αγιωσύνη, ης, ἡ, *sanctimonia, sanctitas.*
'ΑΓΚΑΙ, *ulnæ* : nom. pl. ab ἀγκή. Hinc
'Αγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna* : & ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector, & foveo.*
'Αγκαλὶς, ίδος, ἡ, *fasciculus, sarcina* : hine ἀγκαλιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, *bajulus* : & ἀγκαλιδοφόρος, ὁ, τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.
'Αγκαλει, *revoca* : a. 2. imp. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω, Poët. pro ἀνακαλέω, ἀγκαλέω. 3. præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.
'Αγκὰς, adv. *in ulnis* : ab ἀγκή.
'Αγκεα, pl. *valles* : ab. ἄγκος.
'Αγκειμαι, pro ἀνάκειμαι. Poët. Syncop.
'Αγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, *supra cornua* : Poët.
'Αγκὴ, ῆς. ἡ. *ulna* : vide ἀγκαί.
'Αγκίον, ῦ, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκος.
'ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ῦ, τὸ. *hamus* : hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, *piscatura* : & ἀγκιστρεύω, *hamis venor* : & ἀγκιστρόω, *hamis capio.*
'Αγκλαίτος, *jactabundus* : pro ἀνάκλαιτος.
'Αγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino.*
'ΑΓΚΟΙΝΗ, Poët. *ulna* : ex ἀγκὼν, quasi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω, *ulnis amplector.*
'Αγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare* : hinc ἀγκομίζοιεν, per Enal. pro ἀνακομίσαιεν, præs. pro fut. ἀγκομίσαισθ', 3. sing. a. 1. opt. med.
'Αγκονέω, *studiosè in opere versor* : ab ἀνὰ & κονέω, *festino.*
'ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis.*
'Αγκέχασι, Macedonicè pro εἰσκέχασι, 3. pl med. verbi. φέρω.
'Αγκρίνω pro ἀνακρίνω.
'Αγκρίομαι, pro ἀνακρίομαι.
'Αγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum, fibula* : ab ἄγχω.
'ΑΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, *amentum* : jaculi genus : genus populi : vitium linguæ. Hinc.
'Αγκυλίζομαι, *jaculor.* ἀγκυλιστὴς, *jaculator.* ἀγκυλόγλωσσος, ῦ, τὸ, *linguæ præpedimentum.* ἀγκυλοτόμιον, ῦ. τὸ, instrumentum Chirurgicum quo istud linguæ vitium tollitur.
'Αγκυλομήτης, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτις, ῦ, ὁ, *versipellis, versutus* : ex ἀγκύλος & μῆτις.
'ΑΓΚΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, *UNCUS, curvus* : hinc
'Αγκυλόω, *incurvo*, ἀγκύλωσις, *incurvatio.* ἀγκύλως, *tortuosè.* Hinc forsan Lat. *Angulus* : Angl. Ancle & Angle.
'Αγκυλότοξος, ῦ, ὁ, *curvum arcum habens* : ab ἀγκύλος, *curvus*, & τόξον, *arcus.*
'Αγκυλοχεῖλαι, *repandi rostri* : pl. ab ἀγκυλοχείλης, ῦ, ὁ, ex ἀγκύλος & χεῖλος. Dicimus & ἀγκυλόχειλος, ῦ. ὁ.
'Αγκυλοχήλας, *ungulis curvis* : pl. à χηλή.
'ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora, præsidium* : hinc
'Αγκυρόω, *anchorâ firmo* : ἀγκυρίζω, *supplanto.*
'ΑΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cubitus* : hinc
'Αγκωνίσκος, *parvus cubitus.*
'Αγλαέθειρος, ῦ, ὁ, ἡ, *splendidam comam habens.*
'Αγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαΐδων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα. ας. ἡ, *præclarum facinus, lætitia*, ἀγλαΐῃ, dat. sing. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.
'Αγλαϊεῖσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι. ab ἀγλαΐζω, *orno, illustrem facio.* Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt ; ut pro ίσω, dicunt ιῶ. Th. ἀγλαός.
'Αγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*, to glitter.
'Αγλαόγυιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit.*
'Αγλαόδενδρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores.*
'Αγλαόθρονος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *splendidas sedes habens.* Musarum Epitheton.
'Αγλαόθωκος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui pulchram habet sedem*, vel *solium.*
'Αγλαόκαρπος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *quæ pulchram habet carpum*, per Syn. pro *formosa.* Hom. passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindar. vocat ἀργυρόκαρπον, It. *pulchrum fructum habens.*
'Αγλαόκουρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui illustres pueros habet.*
'Αγλαόκωμος, ῦ, ὁ. Poët. ab ἀγλαὸς & κῶμος, *qui decorat, & ornat comitatum aliquem.*
'ΑΓΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, *splendidus* : q. d. *magnâ admiratione dignus, vehementer intueri* ; quod fit quum res aliquas videmus admiratione & spectatu dignas : hinc ἀγλαΐα, *splendida* : & hinc ἀγλαΐα, *splendor*, ἀγλαΐζω, *illustro.* ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum.*
'Αγλαοτρίαιναν, ὁ, Epithet. Neptuni : ab ἀγλαοτρίαινα. pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ῦ, ὁ, ἀγλαὸς, τρίαινα, *inclytus tridente.*
'Αγλευκὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *insuavis, insipidus* : ab α priv. & γλεῦκος, vel γλυκύ. *suavis.*
'Αγλὴ, ης, ἡ, *ciatrix in oculo subalba.*
'ΑΓΛΙΘΕΣ, αι, *alliorum capita.*
'Αγλωσσος, ῦ, ὁ καὶ ἡ *qui nullam habet linguam* : Metonym. pro *non facundus.*
'Αγμα, τος, τὸ, *fragmentum* : ab ἄγνυμι.
'Αγμὸς, ῦ, ὁ, *locus præruptus, littus* : ab ἄγνυμι.
'Αγναμπτος, *non flexilis* : ab α & γνάμπτω.
'Αγναφος, ῦ ὁ καὶ ἡ, *impexus.* Item novus. ex α & γνάφω.

Ἁγνεία, ας, ἡ, *castitas*. Th. ἁγνός.
Ἁγνεύω, vide in ἁγνός.
Ἀγνοήκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.
Ἁγνὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, *castus*.
Ἁγνίζω. f. ίσω. p. κα. *purifico*, *expio*.
Ἁγνισμὸς, ῦ, ὁ, *purificatio*. Th. ἁγνός.
Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro*: imperf. ἠγνόεον, ουν. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήσας. Hinc
Ἀγνόημα, ατος, τὸ, *erratum*: ex α & νόος.
Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.
Ἀγνοιέω, metri causâ, pro ἀγνοέω.
Ἀγνοιῆσιν, Ion. & Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret*: 3. sing. præs. sub. act.
ΑΓΝΟ'Σ, ῦ, ὁ. *castus*, *purus*: ab ἅγος. Hinc ἁγνῶς, *castè*, ἁγνεύω, *castus sum*, ἁγνεία, &c.
ΑΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex*, *agnus castus*.
Ἀγνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.
* Ἁγνότης, τητος, ἡ, *castitas*, *sanctitas*, *puritas*: ab ἁγνός. Th. ἅγος.
ΑΓΝΥΘΕΣ, *lapides quos staminis inter texendum appendunt textores*.
Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. pass. ab
* Ἄγνυμι vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω, a. 1. ἦξα & ἔαξα, a. 1. pass. ἐαχθην, a. 2. pass. ἤγην & ἐάγην, *fractus sum* perf. med. ἦγα, Att. ἔαγα, p. ἐαγώς ab ἄγω.
Ἀγνῶ, & ἀγινέω, pro ἄγω, *duco*.
* Ἀγνωμονέστερα, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.
Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas*, *imperitia*: ab
Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mente & judicio carens*. ex α & γνώσκω.
Ἁγνῶς, *castè*: adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inscienter*, cum tenui, ex α & γινώσκω. Sed ἀγνὼς, ῶτος, ὁ, *ignarus*, *ignotus*.
Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro*.
Ἀγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia*. Th. γινώσκω.
Ἀγνώσσω, εις, ει, *ignoro*: præs. ind. Hinc ἄγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignotus*. Hinc ἀγνωσσάσκω idem, ex α & γινώσκω.
Ἀγοήτευτος, *qui fascinari non potest*. Hinc ἀγοητεύτως, *citra præstigium & fucum*. Th. γόης.
Ἀγοίατο, *ducerentur*: 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act.
Ἀγόμφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incompactus*. Th. γόμφος.
Ἄγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi*: at ἀγον, a. 2. ab ἄγω, duco.
Ἀγονὸς, *qui gignere non potest*: ex α & γίνομαι.
Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt*: 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.
ΑΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ. *forum*, item *concio*, *oratio*, *annona*, *emptio*, &c.
Ἀγοράασθ᾽, Poët. pro ἀγοράασθαι, seu, ἀγοράασθαι, *concionari*: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.
Ἀγοράζω, *emo*: f. σω. p. κα. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.
Ἀγοραῖος, ου, ὁ, *circumforaneus*, *vilis*, item *forensis*. Sed ἀγόραιος, *dies fastus*, Th. ἀγορά.
Ἀγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ*: undè ἀγορανομέω, & ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.
Ἀγοράσδεν, Dor. pro ἀγοράζειν, emere.
Ἀγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασμὸς, ᾶς, ἡ, *emptio*,
Ἀγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis*. ἀγοραστὴς, ῦ, ὁ, *obsonator*: ab ἀγοράζω.
Ἀγόρασον, άτω, & in pl. ἀγοράσατε, *emito*: a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.
* Ἀγορητὴς, ῦ, ὁ, *orator*: ut & ἀγορητός.
Ἀγορευέμεν, *referre*, *narrare*: præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, & ἀγόρευ, pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imperf. ut & ἀγόρευεν, pro ἠγόρευεν, imperf. ab
Ἀγορεύω, *concionor*: ἀγόρευσε, *nuntiavit*: a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.
Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.
Ἀγορὴ, Ion. pro ἀγορά. ἀγορήνδε, *ad forum*, adv. ἀγόρηφι, *in foro*.
Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγοράω, *dico*. Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus*. Vel. ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.
Ἀγορήσατο, *concionatus est*: a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.
ΑΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio*, *piaculum*, item *scelus*: ab חג. *dies festus*. vel ab ἅζω.
Ἀγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux*: ab ἄγω.
ΑΓΟΣΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola*: aliis *cubitus*: qu. ab ἄγω.
ΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura*, *præda*, *venatio*: indè ἄγρευμα, *præda venatu quæsita*, &c.
Ἀγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illiteratus*: ab α & γράμμα.
Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri seu in agro pernocto*: f. ήσω. p. ηκα. Hinc
Ἄγραυλος, *in agro stabulans*: ab ἀγρὸς & αὐλή.
Ἄγραφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *non scriptus*. Th. γράφω.
Ἄγρει, pro ἄγε· & ἄγρει μαν. pro ἄγε δὴ, adv. hortandi, ab ἀγρέω, *venor*. Hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.
Ἀγρεὺς, έως, ὁ, Poët. *venator*. Th. ἄγρα.
Ἀγρευτὴρ ῆρος, & ἀγρευτὴς, ου, ὁ, id. ab
* Ἀγρεύω, *venor*.
Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.
Ἀγριαίνω, *exaspero*, *irrito*: ab ἄγριος.
Ἀγριὰς, άδος, ἡ, *agrestis*: ab ἀγρός.
Ἀγριέλαιος, ου, ἡ, *oleaster*: ex ἄγριος & ἐλαία.
Ἄγριος, ου. ὁ, nomen viri.
Ἄγριος, ία, ιον, *agrestis*, *ferus*. Sic ἄγρια, *rusticè*. neut. pl. pro adv. Th. ἀγρός. ἀγριωτάτῳ. dat. sing. superlat.
Ἀγριότης, τος, ἡ, *rusticitas*.
Ἀγριόω, *sævire facio*. Th. ἄγριος.
Ἀγρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.
Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ferus*: ab ἄγριος.
* Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, ἀγρόνδε, adv. *ex agro*, *in agro*, *in agrum*.
Ἀγροικία, ας ἡ, *villa*, *domus in agro*: ab ἀγρός.
Ἀγροικότατος, superl. ab ἀγροικος. *rusticus*.
Ἀγροιώτας, acc. pl. ab
Ἀγροιώτης, ου, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.
Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ, *qui in agris tumultuatur*: ab ἀγρὸς & κυδοιμός.
Ἀγρομένῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀγρομέναις, per Sync. Sic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio*.
Ἀγρονόμοι, *agrorum distributores*: ab ἀγρὸς & νέμω.

ἌΓΡΟΣ, ȣ, ὁ, *ager* : ab ἀγῶ, *aro* : Hinc Angl. Acre.

Ἀγρώσσα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix*.

Ἀγρωτέρας, *feræ*, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερα. Th. ἀγρός.

Ἀγρώτης, ȣ, ὁ, *rusticus* : ab ἀγρός.

Ἀγρυπνοῦσα, *vigilantem* : acc. part. præs. ab ἀγρυπνέω, *vigilo*. f. ήσω. p. κα.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ. Ion. pro ἀγρυπνία. q. v.

Ἄγρυπνος, pro ἄϋπνος, *insomnis*. ἀγρύπνοισι, *vigilibus* : dat. pl. Ion.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*. ex α & ὕπνος.

Ἀγρώσσειν, θηρεύειν. Hinc nomen Poët. ἀγρώσσα, ης, ἡ, *venatrix*.

Ἀγρώστης, ȣ, ὁ, & ἀγρώστωρ. ὁ, *venator*.

Ἄγρωστις, *gramen* : Angl. Grass.

Ἀγρώτης, ȣ, ὁ, Poët. ectas. pro ἀγρότης.

ἈΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, *vicus*, *via* : ab ἄγω & γυῖα.

Ἀγυιᾶτις, ιδος. Poët. *in eodem vico habitans*.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

Ἀγύμναστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexercitatus* : à γυμνάζω, *exerceo*.

Ἀγύναικος, & ἀγύνης, & ἄγυνος, ȣ, ὁ, *cælebs* : ab α privativâ, & γυνὴ, *mulier*.

ἌΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus*, *congregatio* : qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ. Hinc

Ἀγυρμὸς, & ἀγυρίζω, *congrego*.

Ἀγύρτης, ȣ, ο, *agyrta* : ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *collige*.

Ἄγχαζε, Poët pro ἀνάχαζε· & ἄγχασαι, pro ἀναχάσαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo*.

Ἀγχ, pro ἄγχι, *propè* adv.

Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo*.

Ἄγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἄγχαυρον, *crepusculum*, *diluculum*,

ἈΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mari vicinus* : ab ἄγχι & ἅλς· item nomen propr. viri, & urbis.

Ἀγχιβαθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *profundus* : ab ἄγχι & βάθος.

Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, *propè accessit*, p. act. ab ἀγχιβαίνω. f. βήσω· unde ἀγχιβάτης, & ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι & βαίνω.

Ἀγχιθανὴς, ἐος. ὁ ϗ ἡ, *propè mortuus*. Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propinquus Deo*.

Ἀγχιθύροις, *propinquis*, Dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus* : ab ἄγχι & θύρα.

Ἀγχιμαχητὴς, ȣ, ὁ, & ἀγχίμαχος, & ἀγχέμαχος, euphoniæ gratiâ, *comminùs pugnans*. Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *è propinquo veniens* : ex ἄγχι & μολέω, seu μόλω.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, *solertia* : ἀγχίνοος, ȣς, ὁ ϗ ἡ, *solers*, *ingeniosus* : ab ἄγχι & νόος.

Ἀγχίῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus fluenta propè sunt*. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab

Ἀγχίσης, ȣ, dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri. *Anchises*.

Ἄγχιστ pro ἄγχιστα, *proximè*, *maximè* superlat. cum gen. & dat. Pro ἄγχιστα & ἀγχιμαλιστα dicimus. Hinc

Ἀγχιστεύω, *sum propinquus*. ἀγχιστεὺς, ὁ, *cognatus*. ἄγχιστος, ȣ, ὁ. *proximus*, ab ἄγχι.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῖναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ* : ab ἄγχι & ἵστημι.

Ἀγχίστροφα, adv. *celeriter*, ἀγχίστροφα βουλεύσασθαι, *sententiam mutare* : ex ἄγχι & στρέφω.

Ἀγχόθεν, *ex propiore loco*, *propè*.

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχȣ̃. q. v.

Ἀγχόνη, *laqueus*, *quo aliquid ἄγχεται*.

Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.

Ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

Ἀγχȣ̃, Poët. id m quod ἄγχι.

Ἄγχȣ, præs. imperat. pass. ab

ἌΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω. p. χα. ab חנק *strangulare* : Hinc forsan Angl. to Hang.

Ἀγχώμαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propemodum æqualis* : ex ἄγχι. & ὁμαλός.

ἌΓΩ, *duco*, *æstimo*, *instituo*, *proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω, part. ἄξων, *adducturus*, præt. ἦχα, Att. ἄγηχα, & per Epenth. τȣ̃ ο, ἀγήοχα, a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον, imper. ἄγαγε, ἔτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσι. inf. ἀγαγεῖν, pr. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην, f. 1. ἀχθήσομαι· à נהג naag, *ducere*.

Ἄγω, sed usitatius ἄγνυμι, *frango*, f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. p. m. ἦγα. Att. ἐάξω, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio*, *educatio*, ἀγωγεὺς, έως, ὁ, *ductor*. ἀγώγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *duci* aut *vehi facilis*. ἀγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ*. ἀγώγιον, ȣ, τὸ, *onus quod curru vehitur*.

ἈΓΩΝ, ῶνος, ὁ, *certamen*, *cœtus* : ab ἄγω. item *circus*, *locus certaminis* : ab α & γωνία.

Ἀγωνία, ας, ἡ, *angor*, *anxietas*, *certamen* : ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, *certo*. ἀγωνίζω, id. ἀγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, *certator*. ἀγωνιστικὸς, *cupidus certandi*. ἀγώνιος, ȣ, ὁ, *qui ad certamen spectat*.

Ἀγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3 sing. ἠγώνισται, abjecto aug. & correptâ penult. exempto se. σ, & ejus loco insertâ δα.

Ἀγωνιῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι. ab

Ἀγωνίζομαι, *certo*, *enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ȣ, ετο, p. pass. ἠγώνισμαι.

Ἀγώνισαι, a. 1. in f. & ἀγώνισαι, *certato*. a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω. *certo*.

Ἀγώνισμα, ατος, το, *certamen*. ab ἀγών.

Ἄδα, Dor. pro ἄδην, dat. sing. ab ἄδης.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus*. Hinc

Ἀδαημονία, ας, ἡ, *imperitia*, Ion. ἀδαημονίη, ης, ex. α & δαίω.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indoctus*. Th. δαίω.

Ἀδάκρυτος, ȣ, *sine lacrymis* : ex α & δάκρυ.

Ἀδὰμ. indic. *Adam*, primus parens.

* Ἀδαμάντινος, ȣ, ὁ, *adamantinus*, *firmus*, *constans* : ab ἀδάμας. Unde

Ἀδάμαντα, acc. sing. ab

Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, qu. ἀδάμαστος, *indomitus*, ob duritiem : ex α pro δὺς, & δαμάω.

Ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. ἀδαξέω, vide ἀδαχέω.

Ἀδάπανος, ȣ, & ἀδαπάνως, adverb, *sine sumptu*. Th. δαπανάω.

ἈΔΑΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἄδασαν, *valdè læserunt*, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio*, *lædo*. Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis abundè* ; quæ auget.

Ἄδαστος, ȣ, *non divisus*. Th. δαίζω.

Ἀδαψίλως,

*Ἀδαχέω, κνήθω, prurigine excito, scabo.

*Ἀδδανον, aridissimum, pro αὖον, Laconicè.

*Ἀδδεὴς, Poët. pro ἀδεὴς. Vide ἀδεὴς.

*Ἀδδηκότες, vide ἀνδηκότες, & ἀδηκότες.

*Ἄδδην, pro ἄδην, multum, adv.

* Ἀδδηφαγία, ας, ἡ, voracitas: ab

*Ἀδδηφάγος, sive Ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, belluo: ab ἄδδην & φάγομαι.

*Ἀδδὶ, nom. viri, indec. i. e. viator, qui transit.

*Ἄδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

*Ἀδὴ καὶ αὐτὰ, Dor. pro ἰδοὺ δὴ καὶ αὐτὴ, en eam ipsam! Est & ἄδη pro ἤδη, imperf. ab ἄδω.

*Ἀδε, Dor. adv pro ὧδε, huc illuc, hoc in loco.

*Ἄδει, cantat, 3. sing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε part. fœm. g. ᾄδουσα.

*Ἀδεῖ, Dor pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδύς.

*Ἄδεια, vide in ἀδεής.

*Ἀδεὴς, ὁ, intrepidus, Poët pro ἀδεὴς, & ἀδδεὴς· ex α & δέος, quod à δείδω. Est etiam ἀδεὴς, impudens, qu. ἄδετος, qui coerceri nequit: à δέω, ligo.

*Ἀδείης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, immunitas à metu, securitas: à δέος.

*Ἀδείμαντος, ου, ὁ, impavidus: ex α & δεῖμα.

*Ἀδεῖν, placere. præs. inf. ab ἀδέω.

*Ἄδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, incœnatus. Th. δεῖπνον.

*Ἀδέκαστος, ου, ὁ, non corruptus muneribus.

*Ἀδεκάστως, adv. justè.

*Ἀδελφειὸς, & ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, pro ἀδελφὸς, frater, Poët. & Ion.

* Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, soror.

* Ἀδελφιδέος, ου, ὁ, fratris vel sororis filius.

* Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, filia fratris vel sororis.

* Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus.

* Ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, id. qu. ἀδελφιδέος.

* Ἀδελφίζω, f. ίσω, p. ικα, fratris nomine compello. Th. omnibus ἀδελφός.

* Ἀδελφικῶς, adv. fraternè.

*Ἀδελφοκτόνος, ὁ, fratricida: ex ἀδελφὸς, & κτείνω, occido.

*Ἀδελφὲς, Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

*ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ου, ὁ, frater: sumitur & pro cognato, & consanguineo.

*Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas: ab α, id est, ὁμοῦ, & δελφὺς, qu. ὁμόδελφος.

*Ἀδέμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, corpore exutus, mortuus: ex α & δέμας.

*Ἀδέμεν, canere, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

*Ἄδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus. Th. δένδρον, arbor.

*Ἀδὲς, Dor. pro δαψιλές.

* Ἀδες, pedes, pedum, pedibus: idem pro αἰδοῖ, insuave, Hesych.

*Ἀδέσποτος, ου, sine domino, sine certo auctore.

*Ἀδεσπότως, adv. ab α & δεσπότης.

*Ἀδευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus: ab α & Ion. δεύκω pro δέχομαι, accipio.

*Ἀδέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, crudus, ἀκατέργαστος· à δεψέω, coquo, & α priv.

*ΑΔΕ'Ω, placeo, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, lætitia.

*Ἀδέω, tædio afficior præ defatigatione, ab ἄδω, satio, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. Æol. ἀδήσειε, &, geminato δ, ἀδδήσειε.

*Ἀδῇ, placuerit, a. 2. sub. ab ἀδέω.

*Ἀδηκότες, & metri gratiâ, ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἡδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, laboribus defessus sum. Th. ἄδω, satio.

*Ἀδηλαίτατα, superl. t. ab ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ,

morsui non obnoxius, vel cariem non sentiens: à δάκνω.

*Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis: à δηλέω.

*Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non apparens, incertus, obscurus: ex α & δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. obscurè, incertum, ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo.

*ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω, -ῶ, gravissimè angor, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel ab α & δῆμος, q. d. extra populi consortium dego.

*ΑΔΗΝ & ἄδδην, affatim, adv.

*ΑΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonsillæ.

*Ἀδηνὴς, έος, ὁ, Poët, sine consiliis & curis. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α & δῆνεα, pro βουλεύματα, παρὰ τὸ δὴν, ὅ ἐστι δηρόν, ὅτι πρὸ τοῦ πρᾶξαι δεῖ πολὺν χρόνον βουλεύεσθαι.

*Ἀδήριτος, ου, ὁ, contentionis expers. Th. δῆρις.

*Ἄδης, ου, Poët. pro ᾅδης, orcus, mors: in acc. ἄδην.

*Ἀδήσεις, gratificaberis: a. fi. f. 1. v. ἀνδάνω.

*Ἀδιάκριτον, indiscretum: ex α & διακρίνω.

*Ἀδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dubitans: ex α & διακρίνομαι.

*Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intermissus, indesinens.

*Ἀδιαλείπτως, indesinenter, adv. à λείπω.

*Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreconciliabilis: à διαλλάττω.

*Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ indissolubilis: à διαλύω.

*Ἀδίαντος, ου, ὁ, non aspersus.

*Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α & διαίνω.

* Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabilis, firmus.

* Ἀδιάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus.

* Ἀδιαστρόφως, adv. immotè.

*Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas. ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, Th. φθείρω.

*Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, indifferens: à διαφέρω.

*Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus: ab α & διδάσκω.

* Ἀδιήγητος, ου, ὁ, inenarrabilis.

*Ἀδικέσαι, Ion. & Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi

*Ἀδικέω, injuriâ officio, lædo, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδικήσατε. a. 1. imper. act ἀδικοῦντα, accus. sing. part. præs. ἀδικέομαι, οῦμαι, injuriam patior. p. pass. ἠδίκημαι. a. 1. ἠδικήθην· ex α & δίκη.

*Ἀδίκημα, ατος, τὸ, injuria. ἀδικήμασι, dat. pl.

*Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia. ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus. ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, injustè, adv. à δίκη.

*ΑΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, confertus: ab ἄδην, abundè.

*Ἄδιον, suavius, D. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.

*Ἄδιψος, ου non sitiens, vel sitim extinguens. Th. δίψα, sitis.

*Ἄδμαιτος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nom. viri,

*Ἀδμὴς, idem quod ἄδμητος, indomitus: ex α & δαμάω.

*Ἀδμήτη, nom. mulieris, q. d. indomita.

*Ἀδμολία, ἡ, ignorantia: ab α & ἴδμεν, per Sync. & ν in λ verso.

*Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἄδω, placeo.

*Ἀδόκητον, inopinato, adv. ex α & δοκέω, videor, ἀδόκητος, ignobilis, inopinatus.

*Ἀδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, judicii expers, reprobus, rejectaneus: ex α & δόκιμος. Th. δοκέω.

*Ἀδολεσχέω, affatim, confabulor, meditor: ab ἄδδην λέσχης, satietate confabulationis, ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

* Ἀδολεσχία, ίας, ἡ, loquacitas, confabulatio.

Ἀδόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sincerus*, Th. δόλος, *dolus*.
Ἀδόλως, adv. *nullo dolo*, *sedulò*, *candidè*.
Ἆιδον, *canebam*, imperf. Dor. pro ᾖδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἀδὼν ab ἅδω. At ἅδον. est. a. 2. act. ab ἁνδάνω, vel ἅδω. & ἅδοιμι opt.
Ἀδονὰ, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas*.
Ἀδονὶς, ίδος, ἡ, qu. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.
Ἀδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immobilis*. Th. δονέω.
Ἀδόντι νόῳ, *alacri animo*: ab ἅδω, a. 2. ἅδον.
Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inglorius*. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ *ignominia*; & ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.
Ἄδος, ου, ὁ, *gaudium*: ab ἅδω, *placeo*.
Ἄδος, εος, τὸ, *satietas*: ab ἄδω, *satio*.
Ἄδου, *inferni*, gen. sing. ab ᾅδης.
Ἀδραμυττηνὸς, ἡ, ὸν, *Adramyttenus*, *a*, *um*; ab urbe *Adramyttium*.
Ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ *imbecillis*. Hinc
Ἀδρανέω, *infirmus sum*; & ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas*: ab α & δραίνω.
Ἀδρηστείη, Ion. Ἀδράστεια, Nemesis.
Ἄδραστος, ου, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc. ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ἀδρεπήβολον, ου, τὸ, Long. *felix successus*, *ubertas*: ab ἁδρὸς, *sublimis*, & ἐπήβολος, qu. ἐπήβολον, *voti compos*.
Ἀδρηστίνη, *Adrastri filia*.
Ἀδρηστος, Ion. pro ἄδραστος, ου, ὁ, *minimè fugitivus*: ab α & δράω.
Ἀδρίας, ου, ὁ, *Adria*: sinus Venetus.
ἉΔΡΟΣ, ᾶ, ὁ, *dives*, *crassus*. Hinc
Ἁδροσύνη, ἡ, *ubertas*, *copia*.
Ἁδρότης, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἁδρός.
Ἁδρύνομαι, *crassesco*, *adolesco*: ab ἁδρός. Hinc ἅδρυνσις, *ætas adulta*.
Ἁδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce*. Vide ἡδύς.
Ἁδύγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulciloquus*: ab ἡδὺς, & γλῶσσα.
Ἁδυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: ab ἡδὺς & ἔπος.
Ἁδύλογος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus*: ab ἡδὺς, & λόγος.
Ἁδυμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus*: ab ἡδὺς & μέλος.
Ἀδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμίας, ας, ἡ, *impossibilitas*: ex α & δύναμαι. Hinc
Ἀδυνασία, *impotentia*.
● Ἀδυνατέω, *nequeo*, *impotens sum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α, & δύναμαι.
● Ἀδύνατον, ου, τὸ, *impotentia*.
Ἀδύνατος, ου, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος.
Ἀδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *suaviter spirans*: ex ἡδὺ & πνέω.
Ἄδυτον, ου, τὸ, *adytum*; vel ἄδυτος, ου, ὁ, *ad quem non patet ingressus*: ex α & δύνω, vel δύω.
Ἁδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis*.
ἌΔΩ, *satio*, f. σω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, p. ᾖκα, a. 1. ᾖσα. p. pass. ᾖσμαι à ירה *jada*, vel הודה *hoda*, *celebrare*. Sed ἅδω, *placeo*, f. 2. ἁδῶ. p. m. ἕαδα. (εὔαδα, Poët.) pro ἧδα. part. ἑαδώς. a. 2. ἕαδον pro ἧδον.
Ἁδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit*, *placens*, a. 2. part. ab ἅδω, vel ἁνδάνω.
Ἄδωνιν, acc. sing. ab Ἄδωνις, ιδος, nom. propr. poeti, *Adonis*.
Ἀδώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indonatus*: ex α & δωρέω.
Ἀδωροδόκητος, *incorruptus*, *qui munera non accipit*: ex δῶρον, δέχομαι & α.
* Ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *donorum expers*: it. *qui non donat*.
Ἀδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, *qui nihil dat*: ex α & δώτης.
Ἀεθλεύωσι, *colluctantur*. 3. pl. præs. sub. ab
Ἀεθλεύω, fut. εύσω. p. κα. ἠέθλευκα, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.
Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*. Hinc
Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, *certator*.
Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium*: ab ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλιος, ου, ὁ, *miser*, *ærumnosus*. ἀέθλιος, *certator*.
Ἀεθλονικία, *victoria*, *quæ ex certaminibus reportatur*: ab ἄεθλος, & νίκη.
ἈΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen*, *labor*: ab α priv. & ἐθέλω, qu. ὃν οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον verò ab α intens. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est ἀπὸ ἐθελητὸν vel ex τλάω, *tolero*.
Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat*: ab ἄεθλον, & φέρω.
ἈΕΙ', *semper*, adv. Hinc forsan Angl. *Aye*.
Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab
Ἀειγενέτης, ου, ὁ *sempiternus*: ex ἀεὶ & γενέτης.
Ἀείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, *inconspicuus*, *obscurus*: ex α & εἴδω, *video*.
Ἀειδεν, Dor. pro ἀείδειν, *canere*: præs. inf.
Ἀείδεο, *cane*, εο, Ion. pro ου, per. imper. pass.
Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα præs. part. f. g.
Ἄειδον, 1. vel 3. imperf. act. Ion. pro ἤειδον, ἀειδομένων, gen. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντος, pr. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. pl. præs. ab ἀείδω.
Ἀειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*: item *deformis*: ab α & εἴδω.
ἈΕΙΔΩ, Poët. pro ᾄδω, ἀείδεσθαι, *celebrari*: ex α intens. & εἴδω. Multarum rerum cognitio Poëtis tribuitur: hinc ἀοιδή.
Ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sempiternus*, ἀείζωον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ & ζάω.
Ἀεικέα, *sævum*: acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, *indecens*. ἀεικὲς, n. g. ex α & εἴκω.
Ἀεικείη, Ion. pro ἀεικία, *indignitas*, *contumelia*.
Ἀεικέλιος, *ignavus*, *contemptus*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus*.
Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω. *indecenter aliquem tracto*, *fœdo*: ab ἀεικής.
Ἀείμεναι, Poët. pro Dor. ἄμεναι, quod pro
Ἀεῖν, ab ἄω.
Ἀείμνηστος, ὁ καὶ ἡ, *semper memorandus*: à μιμνήσκω.
Ἀειῤῥεόντων, gen. pl. ab ἀειῤῥέων, οντος, *perpetuò fluens*, ἀέναος· alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ & νάω.
Ἄειρα a. 1. act. Ion. pro ἦρα. ἀείρας, *suspiciens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω· ἀειρόμενος, præs. part. pass. Ἄειρον, a. 1. imperat. act.
ἈΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ρῶ, a. 1. ἤειρα, p. ἤερκα. a. 2. ἤερον qu. εἰς ἀέρα αἴρω.
Ἀεὶς, *flans*: præs. part. ab ἄημι.

'Αἴσατ', pro ἀΐσατο, a. 1. m. ἀΐσατε, a. 1. imperat act. ἄϊσα, ας, ε, ind. Ion. ἀΐσομαι, f. m. 1. ἀΐσῃς, 2. sing. a. 1. sub act. ab ἀΐσσω.

Ἄεισιν, Æol. pro ἀεῖσιν, *spirant*, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*, Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀεκάζω, *cogo*: ex α & ἑκών.

Ἀέκητι, *invitè*. adv. ἀέκοντε, inviti. Ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ'. pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.

Ἀέλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol*.

ΑΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*, ἀελλὴς, έος, ὁ κ ἡ, *turbidus procellosus*. ἀελλάδος, αδος, ὁ κ ἡ. id.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ κ ἡ. vel ἀελλοπος, ὁ κ ἡ, *velox tanquam procella*: ab ἄελλα, & πούς.

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. *procellosa*.

Ἀελπὴς, *insperatus*: ab ἐλπίς.

Ἀέλποντες, *desperantes*: οὐκ ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ' pro ἄελπτα, *non speranda*: nom. pl. hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιστία, *desperatio*: ex α & ἐλπίς.

Ἀελπτέω, Poët. pro ἀνελπιστέω, *despero*.

Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀελπτία. ἐξ ἀελπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem*.

Ἀέμεναι, (exempto ε, & μ ejus loco inserto, ἄμμεναι.) Dor. & Ion. pro ἄειν præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio*.

Ἀέναος, Poët. pro ἀείναος, *perpetuò fluens*: ut & ἀενάων. pro ἀειναῶν.

Ἀενάασθαι, Poët. pro ἀενᾶσθαι, *profundi*, præs. inf. pass. ab ἀενάομαι.

Ἀέντες, *flantes*, nom. pl. ἀέντων, gen. ab ἀείς, έντος. ab ἄημι.

Ἄεξε, *augebat*, Ion. pro ηὖξε, 3. sing. Imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, *qui membra auget*. Epith. Athletarum. ab ἀέξω, & γυῖον.

ΑΕ'ΞΩ, & αὔξω, *augeo*, f. ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω. ἀέξετο, imperf. pass. Ion. ἀεξομένοιο. gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. ab ἔχω.

Ἄεπτος, *ineffabilis, fortis*: ab α & ἔπω.

Ἀεργηλὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀργός, q. v.

Ἀεργὴς, έος, ὁ κ ἡ, &

Ἀεργος, vel ἀεργὸς, οῦ, ὁ, *iners*, ἀεργῷ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*: ex α & ἔργον.

Ἀέρθομαι, *attollo, pendeo*: Poët. dicitur & ἠερέθομαι, præs. ex præt. imperf. ab ἀείρω.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀέρθην, Ion. pro ἤρθην. Hinc

Ἀερθεὶς, *elatus, evectus*, part. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ου, ὁ κ ἡ, *aërius*. Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, *incedo per aërem*: ab ἀὴρ & βαίνω.

Ἀερόεις, εσσα, εν, *caliginosus, profundus*. Th. ἀήρ.

Ἄερον, *sustuli, extuli*, a. 2. act. ab ἀείρω. sub. ἀέρω.

Ἄερσα, ροι, Dor. pro ἀέρσαι.

Ἀερσίποδες, *celeres*, pl. ab. ἀερσίπους: ex ἀὴρ, vel ἀείρω, & πούς.

Ἀερσιπόται, *altè volantes*, pl. ab. ἀερσιπότης, ου, & ητος, ὁ, *in aëre suspensus*: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀέρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀρῶ.

Ἀερτάζω, *tollo*. Th. ἀείρω.

Ἄεσαι, a. 1. inf. ab inusit. ἄω. *spiro, dormio*. Hesychio ἄεσαι, κοιμηθῆναι. Angl. Eaſe.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ κ ἡ, *stultus, inconstans*, ἀεσίφρονα, acc. sing. ex ἄω & φρήν. ἀεσιφροσύνῃσιν dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, *stultitia*.

Ἀετιδεὺς, έος, ῦς, *pullus aquilæ*: pl. ἀετιδεῖς. ab ἀετός.

ΑΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ. *aquila*: dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς, Poët. αἰετός. Forsan ab עיט, *ajit. avis*, propriè rapax: vel ab α & ἔτος, quia vivax est aquila.

ΑΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas, situs, squalor*,

Ἀζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, *aridus, torridus*. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. præs. ind. ab ἄζω, *sicco*. Hinc ἄζηται, subj. pass. *tristatur*. Ab ἄζομαι, ῃ, εται, propriè *exaresco*; per Metaph. *curâ & mœrore conficior*.

Ἄζεο, *cole*, Ion. pro ἄζου, præs. imperat. ab ἄζομαι, ἀζόμενος, *venerans*, part. ἄζετο, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ου, ὁ κ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis*: ex α & ζῆλος.

Ἀζήμιος, ου, ὁ κ ἡ, *nullâ mulctâ notatus*: ex α & ζημία.

Ἀζὴν, ηνος, *barba*: ab ἄζω, quia à calore.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ κ ἡ, *magnum sonum edens*: ex α & ἦχος. Hinc ἀζηχὲς, adv. sumitur & pro *duro* & *arido*: ab ἄζη, *ariditas*. Et pro *indesinenter*, quasi ἀδιεχὴς, & ἄδην ἔχων, *non disjunctus*, & *semper habens*.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, *veneror*. Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præs. ind. vide ἄζω.

Ἄζυγος, ου, ὁ κ ἡ, *cælebs, injugatus*. Ἀζυγὴς, έος, idem, & Ἄζυξ, γος. ὁ κ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, *azyma*, Th. ζύμη, *fermentum*. Indè ἄζυμος, *infermentatus*.

ΑΖΩ, *sicco, aresacio*.

Ἄζω, & ἄζομαι, *veneror*, ἀζετὸς, *venerandus*.

Ἀζὼρ, nomen propr. viri.

Ἄζωσοι. *discincti*, pl. ex. α & ζωσός.

Ἄζωτος, ου, ἡ, nomen urbis, *Azotus*.

Ἄη, *spirabat*, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέστερος, *ingratior*, comp. ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠδηκότες. ab ἀηδέω, *tædio afficior*: ab ἀήδω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, έος, ὁ κ ἡ, & τὸ ἀηδὲς, *injucundus*, ἀηδῶς, *molestè*. ἀηδία, *molestia*. ab α & ἡδύς.

Ἀήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. act. ab ἀηδίζω.

Ἀηδιζόμην, *infestabar*. imp. pass. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών.

Ἀηδονιδεῖς, ων, οἱ, *lusciniarum pulli*.

Ἀηδονὶς, ιδος, ἡ *lusciniola*.

ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ *luscinia*: qu. ab ἀείδω, quia canora.

Ἄηθ', pro ἄητο, *spirabat*, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

Ἀηθείῃ, dat. sing. Ion. ab ἀήθεια, *insolentia*: ex α & ἦθος.

Ἀηθέσσον, pro ἠήθεσον, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσσω pro ἀηθέω, *insuetus sum*: ab α & ἦθος.

Ἀήθης, εος, ὁ κ ἡ, *insolitus*.

Ἀήμεναι, *flare*, præs. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι, ab

Ἄημι,

'Αω. Vide 'Αω.

'ΑΗΡ, ἀέρος, ὁ, aër. In f. g. significat caliginem; q. ab ἄω. Angl. Air.

'Αῆναι, 3. sing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἄεισι.

'ΑΗΔΟΣ, ου, ὁ, molestus, iniquus, dictio Ionica: id. q. ἀτερπής, παράνομος, vel πίχρος. ab ἄειν vel ab α, & ἥδω.

'Αητος, ου, ὁ, levis, tenuis, sublimis.

'Αῆται, Acc. pl. ἀήτην, sing. ab ἀήτης, ου, ὁ, flatus, nom. pl. ἀῆται, flamina. Dicitur & ἀήτη, ης, ἡ, idem ab ἄημι.

'Αητον, imperf. 3. sing. ἄητον, dual. spirant. ab ἄημι· ἄηνται, volitant.

'ΑΗΤΟΣ, vel ἄηττος, vestis expositus: ab ἄημι, flo. Vel est insatiabilis: ex α, & ἄδω. Sic αὐτὸς, Poët. pro ἀετός.

'Αήττητος, ὁ ἡ ἡ, invictus, Th. ἡττάομαι.

'Αθ, pro ἅτε, quippe, tanquam, utpote.

'Αθαμβής, έος, ὁ ἡ ἡ; intrepidus: ab α, & θάμβος. 'Αθαμβεὶ. adv. impavidè.

'Αθάνα, Dor. pro 'Αθήνη, ης, ἡ, Minerva: item 'Αθηναία, ας, ἡ, & 'Αθηναίς.

'Αθανασία, ας, ἡ, immortalitas. Item herba Angl. Tansie.

'Αθάναται, immortales, pl. f. g. ἀθανάτη, pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. sic & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. sing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ου, ὁ ἡ ἡ 'Αθανάτην, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α, & θάνατος.

'Αθανατίζω, immortalitate dono.

'Αθαπτος, ὁ ἡ ἡ, insepultus: Th. θάπτω.

'ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, pultis genus: quasi ab ἀθήρ, arista, pultis materia.

'Αθεεὶ, adv. sine numine Divûm. ἄνευ θεοῦ.

'Αθέατα, Poët. pro ἀθέατα, non exspectanda: ex α & θεάομαι.

'ΑΘΕΙΡΗΣ, vel 'Αθερής, vel 'Αθερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, accuratus, contemptus.

'Αθέλγειν, ἀμέλγειν, i. e. mulgere.

'ΑΘΕΛΓΩ, f. ξω. p. χα, mulgeo: qu. à θηλὴ, papilla: α, vel otiosum, vel congreg.

'Αθέμιστος, & ἀθεμίστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, injustus. Dicitur & ἄθεμις. Ex α & θεμιστός.

'Αθέμιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, nefarius. τὸ ἀθέμιτον, nefas. Ex α & θεμιτόν.

'Αθεος, ου, ὁ, Dei expers: ex α & θεός.

'Αθεράπευτος, ου, ὁ, incurabilis, non serviens: ex α & θεραπεύω.

'Αθερίζον, parvi pendebant, imperf. Ion. ab ἀθερίζω. f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἀθὴρ.

'Αθεσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis. Vide ἄθετος.

'Αθεσμος, ου, ὁ ἡ ἡ, nefarius. Th. θεσμός.

'Αθέσφατος, ου, ὁ, ineffabilis: ex intensivo α & θέσφατος. q. θεόφατος, à Deo pronuntiatus. Sumitur, etsi rarissimè, pro nefando.

'Αθετέω, ῶ, abrogo, aboleo, sperno, f. ήσω· p. ἠθέτηκα· ab ἄθετος, ου, ὁ, irritus. ἀθεσία, ας, quâ aliquid irritum redditur. Ex α & θετός.

* 'Αθέτημα, ατος, τὸ, improbatio, abolitio.

* 'Αθέτησις, εως, ἡ, id ab ἀθετέω.

* 'Αθεώρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non contemplator. it. improvisus, non spectabilis.

'Αθήνη, qu. ἀθήλη, ex α & θηλή. Dicitur & 'Αθηνᾶς, gen. 'Αθηνᾶς, qu. ab 'Αθηνάα. Sic 'Αθηναία, ας, ἡ, ut & 'Αθηνία. Minerva, olearum inventrix, & Dea Doctrinam. Hinc 'Αθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ. 'Αθήνηθεν, adv. Athenis· 'Αθήναζε, Athenas. 'Αθηναῖος, Atheniensis.

'ΑΘΗΡ, έρος, ὁ, arista; hinc ἀθερίζω.

'Αθηρολοίγος, ου, sive ἀθερολόγος, ου, ventilabrum.

'Αθικτος, ου, vel ἀθιγής, έος, ὁ ἡ ἡ, intactus. Th. θίγω.

'Αθλ', pro ἆθλα. pl. ab ἆθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. Th. ἄεθλος.

'Αθλεύω, pugno, laboro.

'Αθλέω, ῶ, certo. f. ήσω. p. ἤθληκα· hinc

'Αθλησις, εως, ἡ, certamen.

'Αθλήματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος.

'Αθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, luctator. Th. ἄεθλος.

'Αθλιος, ου, ὁ, miser, ἄθλαι, f. g. pl. ἀθλιώτατος, acc. pl. superl. ab ἄεθλος.

'Αθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis, præses: ab ἆθλος, vel ἆθλον & τίθημι. Hinc 'Αθλοθετέω, ludos præbeo; & ἀθλοθεσία, certaminis cura.

* 'Αθλον, ου, τὸ, præmium certaminis.

'Αθλος, ου, ὁ, id. quod ἄεθλος. q. v.

'Αθλοφόρος, ου, ὁ, victor: ex ἆθλον, & φέρω.

'Αθόλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, limpidus, illimis: ex α & θολός.

'Αθόρυβος, ου, imperturbatus: ex α & θόρυβος.

'Αθραγένη, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

'ΑΘΡΕΩ, f. ήσω. p. ηκα, video, cerno, μετ' ἐπιτάσεως θεάομαι.

'Αθρήσασα, a. 1. part. f. g. ab

'Αθροίζω, congrego, f. σω, ἀθροῖσαι, a. 1. inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος,

* 'Αθροισμα, ατος, τὸ, acervus, collectio; ab

* 'Αθροίζω, congrego; ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, congregatio: ab

'ΑΘΡΟΟΣ, ου, ὁ, confertus, repentinus: hinc 'Αθρόως, confertim. ἀθροότης, ητος, ἡ, universitas. Huic alludit Angl. A Throng.

'Αθρύπτος, ου, non fractus luxu: ex α & θρύπτω.

'Αθυμέω, ῶ, animum despondeo, f. ήσω. p. ἠθύμηκα· hinc ἄθυμος, non animosus, ἀθυμία, ἀθυμίη, Ion. animi dejectio; ab α & θυμός.

'Αθυρμα, ατος, τὸ, lusus puerilis, ludibrium: ab ἀθύρω.

'Αθυρος & ἀθύρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, patens, sine januâ. Th. θύρα.

'ΑΘΥΡΩ, ludo, cano, lustro: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε· forsan ab ἄγαν, & θύω, vel à θύρα, quia foris ludi solet.

* 'Αθυτος, ὁ ἡ ἡ, profanus; ex α & θύω.

'Αθῷος, ου, ὁ ἡ ἡ, impunis, mulctam nullam passus, innocens: ex α & θωή.

* 'Αθωόω, non mulcto, absolvo, sum sine jacturâ.

'Αθώωσις, εως, ἡ, absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur: ab ἀθῷος.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc. αἵ. art. postp. ab ἥ, quæ.

Αἲ vel αἴ, heu, hei, ai, pro εἰ. Dor. si, Ion. pro εἴθε, utinam.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ΑΙ'ΑΖΩ, lugeo, lamentor, f. ξω, vel, σω· ab αἲ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακὶς

Αἰακὸς, ῦ, ὁ, *Æacus*: ab Αἶαξ, ακος.
Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.
ΑΙΑΝΟΣ, ὴ, ὸν, vel αἰανὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *gravis, perpetuus*: qu. ab αἰάζω vel ab αἰὼν per Syncop.
Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.
Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*.
ΑΙΒΟΙ, *beu, bei*, indignantis, dolentis, adv. ab Hebr. אבוי *abei*.
Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ καὶ ἡ, *caper*, & *capra*. αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.
Αἰγάθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν, *ab Ægis*.
Αἰγαίων pro Αἰγαίωνα, acc. sing. *Ægæonem*.
ΑΙΓΑΝΕΑ, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, *jaculum, tragula*: ab ἄγαν, & ἵεσθαι quod in capras mitteretur; Eustach.
Αἴγδην, adv. *subitò, impetuosè*: ab ἀίσσω.
Αἰγέη, ης, ἡ, Ion. *caprina pellis*. Th. αἴξ.
Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, *Ægides*: patronym. ab Αἰγεὺς, ἑως, ὁ, *Ægeus*,
Αἴγειος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *caprinus*, dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ. Sed
Αἴγειος, *Ægeus*, nom. propr.
ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *populus nigra*: ἀπὸ τῆς εἰς ἔρωτας, procera enim arbor est.
Αἰγιάλεια, ἡ, *Ægialea*, nom. propr.
ΑΙΓΙΑΛΟΣ, ῦ, ὁ, *litus*: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, *litoreus*. αἰγιαλεὺς, ἑως, ὁ, *piscator*. qu. ab ἄγω, *frango*, & ἅλς, ἁλὸς, *mare*.
Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς *pellis caprina, munimentum pectoris*.
* Αἰγίδιον, ου, τὸ, *parvus hœdus*: dim. ab αἴξ.
* Αἰγίζω, f. σω, p. κα, *capras pasco*; potius verò *dilacero*; Hesych.
ΑΙΓΙΘΑΛΟΣ, ου, ὁ, *parus*, avis inimica apibus.
Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus*, Arist. hist. *l*. 9. *c*. 1.
Αἰγίλιπος, *excelsæ*, gen. ab αἰγίλιψ, *capris inuius, altus*: ab αἴξ, & λείπω. Est & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.
Αἰγίλου, Dor. pro Αἰγίλου. Est autem Αἴγιλος insula in mari Ligustico, Latinè *Capraria*.
Αἰγίλωψ, & αἴγιλος, abscessus inter nares & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ, quia capris est familiare vitium.
Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses*.
Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem tenens*: ex αἰγὶς, & ἔχω.
Αἰγίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus caprinis præditus*: ab αἴξ, & πούς.
Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th. αἴξ.
Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.
ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor*: hinc
Αἰγλήεις, εντος, ὁ, *fulgens, splendidus*, in acc. αἰγλᾶντα pro αἰγλήεντα.
Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, *qui capras pascit*: ab αἴξ & βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.
Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν. gen. pl. ab αἴξ.
ΑΙΓΥΠΙΟΣ, ῦ, ὁ, *vultur*: à γύψ.
Αἰγυπτίοις, ου, ὁ, *Ægyptiacus*, gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, *Ægyptiæ*: ab Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus*.

ΑΙΓΩΛΙΟΣ, ου, ὁ, *ulula*.
Αἰγῶν, ῶνος, ὁ, *caprile*. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris, *Ægon*.
Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.
Ἀΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου, ὁ, *Orcus*: qu. ex α & εἴδω, *non video*.
Ἀΐδα, *quæ* à nom. ἄδης, masc. δοδι.
Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab
Αἰδέομαι, f. m. έσομαι. p. pass. ᾔδεσμαι Th. αἰδώς. hinc αἰδέσιμος, *venerabilis*.
Ἀΐδες, *obscurum*, n. g. ab ἀΐδης, ἑος. q. v.
Αἰδέσθησαν, *veriti sunt*, pro ᾐδέσθησαν. ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι. hinc
Αἰδέσθητι, *reverere*, imperat. αἰδέσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδώς.
Ἀΐδεω, gen. Ion. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.
Ἀΐδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus, inexpectatus*: ab ἀΐδης. vel α & δῆλος.
Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *verecundus*.
ΑΙΔΗΣ, & in prosâ ᾅδης, ου, ὁ, *Orcus, inferi, mors*: ab α & ἰδεῖν.
Ἀΐδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης.
Ἀΐδιος, ου, ὁ, *perpetuus*: ab ἀεὶ, *semper*.
* Ἀϊδιότης, τητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas*.
* Ἀϊδίως, adv. *perpetuò*.
Αἰδνῇ, dat. pl. Ion. f. g. ab αἰδνὸς, ὴ, ὸν, *tenebricosus*: ex α & εἴδω.
Αἰδοῖ, *reverentiæ*, dat. sing. ab αἰδώς.
Αἰδοιέστατος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ὁτερος, *maximè venerandus*.
Αἰδοῖον, τὸ, *inguen*, pl. αἰδοῖα, *pudenda*.
Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.
Αἰδοίη, *veneranda*. Th. αἰδώς.
Αἰδομένω, *reveriti*, dual. part. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.
Ἀϊδρείη & Ion. ἀϊδρείη vide in ἄϊδρις.
Ἄϊδος, gen. sing. ab ἄϊς, ὁ, *Orcus*.
Αἰδοῦ, *reverere*, imperat. ab αἰδέομαι.
Αἰδοῦς, *reverentiæ*, gen. sing. ab αἰδώς.
Ἀΐδου, gen. ab ἀΐδης.
Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ας, *inscitia*. Ab
Ἄϊδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, *imperitus*. ἀϊδρείη, *imperitia*, dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α & ἰδρεία.
Ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius, injustus perniciosus*.
Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδώς. dual. αἰδώ. αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere*.
Ἀϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεὺς, ἑος, ὁ, id quod ἀΐδης, *Plato, Orcus*.
ΑΙΔΩΣ, όος, οῦς, ἡ, *pudor*: ab α & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.
Αἰεὶ, & αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *semper*, adv. Cret. αἰές. Angl. Aye.
Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενέτῃσι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ & γίνομαι.
Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ, ab αἰετός.
Αἰζήϊος, *juvenilis*: ab αἰζηός.
ΑΙΖΗΟΣ, οῦ, ὁ, pro quo & ἀζηὸς, *juvenis*, gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀειζῶν.
Αἴης, gen. sing. αἴῃ, dat. Ion ab αἶα.
Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἶπος, ἐκ αἶπος, ventis expositus, stabilis : θεῖα.

Αἶ με, pro αἶψα ab ὄς, ἥ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla : Est & αἴθαλος, ὁ, ab αἴθω . est enim ab ustione.

Αἴθαλίων, ωνος, ardens, epith. cicadæ : ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος. ardens : acc. sing. αἰθαλόεντα ab αἴθω,

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν. gen. pl. ab αἰθός,

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. utinam.

* Αἰθαλόω, comburo, uro, accendo.

ΑΙΘΗΡ, έρος, ἐρι, ὁ, æther : ab αἴθω · hinc

Αἰθέριος, æthereus, αἰθεροβατέω : per æthera vagor : αἰθεροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, ætheris speciem referens. Hinc Angl. Weather.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπεύς, Æthiops : ex αἴθω, & ὤψ.

* Αἰθιοπίσσα, ης, ἡ, id.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. masc. part. pass. ab αἴθω, ardeo.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, calidus, niger : qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ή, όν, niger, Poët. pro μέλας.

Αἰθούσῃ, dat. sing. ab αἴθουσα, ἡ, porticus : ab αἴθω.

ΑΙΘΡΑ, ας, ἡ, aëris serenitas : qu. ab αἰθήρ. αἴθρος, ου, ὁ, pruina. αἰθρινὸς, ου, ὁ, matutinus.

* Αἰθρία, ας, ἡ, serenus aër. Th. αἴθρα,

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frigus, vel serenitatem inducens : ab αἴθρη, & γίνομαι. Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, sub dio dormio : quod ab αἰθρία, & κοίτη.

* Αἴθριος, ου, ὁ, serenus.

ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus.

Αἰθύσσω, calefacio, moveo : ex αἴθω.

ΑΙΘΩ, f. σω. p. κα, uro. accendo, fulgeo. αἶθος, εος, τὸ, ardor. αἴθων, ωνος, ardens, flagrans.

Αἰκ' pro αἴκεν, vel αἴκε, Dor. pro εἰ μὴν, siquidem : & Æol. εἴκε.

ΑΙΚΑΛΛΩ, f. καλῶ, blandio : à καλῶ · vel à καλλος · assentatori enim omnia bella : hinc

Αἴκαλος, ου, ὁ, adulator.

Ἀϊκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus : ab ἀΐσσω.

ΑΙΚΙΑ, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo. αἴκιον, ου, τὸ, idem qu. ab αἰκίζω. Hinc

Αἰκίζομαι, pulsor. αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ου, ὁ, pulsatio, αἴκισμα, τὸ, plaga.

ΑΙΚΛΟΣ, ου, ὁ, vespertinus. αἶκλον, cœna. Hesych. αἴκλον. quod ab α & ἱκνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.

Αἰκῶς, turpitèr, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, lugubritèr.

Αἴλουρος, ου, ὁ, felis, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

ΑΙΜΑ, & αἶμ', ατος, τὸ, sanguis, cædes, consanguinitas : ab αἴθω, per translationem spiritus : hinc αἱματικὸς, ου, ὁ, sanguineus, αἱματώδης, idem. αἱμάτη, ἡ, ensis. αἱματίζω, sanguinem elicio. αἱματόω, cruento.

Αἱμακουρία, ας, ἡ, parentatio ; & αἱμακουρίαι, inferiæ : ex αἷμα & κορέω, satio : quasi mortui saturentur sanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, sepes quæ spinas habet : ab αἷμα.

Αἱμάσσω, cruento : f. ξω, p. χα· ab eod. Th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio : ex αἷμα, & ἔκχυσις.

Αἱματόεσσαι, cruentæ, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν, ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanguivorus : ex αἷμα, & βορά.

Αἵμονα, pro δαίμονα, qu. δαήμονα, gnarum, acc. sing. à δαίω, disco.

Αἱμονία, ας, ἡ, Hæmonia, Græciæ regio.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω. sanguinem fundo : ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, sanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, sanguinis profluvio laboro, f. ήσω. p. ᾑμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ου, ἡ, mulier quæ menstrua patitur : ex αἷμα, & ῥόος· hinc αἱμοῤῥοοῦσα, præs. part. f. g.

Αἱμὸς, ου, ὁ, locus arboribus densus, dumus : ab αἷμα.

Αἱμοφύρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanguine inquinatus : ab αἷμα, & φυρόω.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blandiloquus : ab αἱμύλος & μῆτις.

ΑΙΜΥΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, blandus, festivus. αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas.

Αἱμύλλω, decipio : ab αἵμων.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω. obstupesco : propriè de dentium stupore ; qu. ex αἷμα, & ὀδύς.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ καὶ ἡ, peritus : sed αἵμων, cruentus, ab αἷμα.

Αἰνὰ, infelicitèr, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus est in malum usum : ab αἰνὸς, & ἀρετή.

Αἰνέα, & Αἰνείας, ου, ὁ, Æneas, nom. propr. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείεω. ab

Αἰνέω, ῶ, laudo, approbo, assentior. f. ήσω & έσω. p. ᾔνεκα. p. pass. ᾔνημαι, a. 1. imperat. act. αἴνεσον, αἴνησον, inf. αἰνέσαι, part. Th. αἶνος· hinc αἴνεσις, εως, ἡ, laus.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, res gravis : f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, laus, honor.

Αἴνημ', pro αἴνημι, & hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Ion. & Poët. pro ᾔνεσα, vel ᾔνησα, verbi αἰνέω.

Αἰνίοισι, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνός.

Αἰνήσαιμι, Æol. pro αἰνέσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obscurus sermo : ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι, f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

* Αἰνιγματιστὴς, ου, ὁ, obscurè vel in parabolis loquens.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνόθεν, adv. à re gravi. Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus ac formidabilis leo : ab αἰνὸς, & λέων.

Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infortunatus : ab αἰνὸς, & μόρος.

Αἰνοπαθὲς, gravia passa, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, έος· ab αἰνὸς, & πάσχω.

* Αἰνοπαθέω,

* Αἰνοπαιδέω, ῶ, *hymnum dico, cano.*

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *graviter percutiens:* ab αἰνὸς, & πλήττω.

ΑἾΝΟΣ, ου, ὁ, *apologus, oratio proverbialis,* item *laus:* ab αἰνέω. hinc αἰνίσσομαι. *obscurè significo,* αἰνιγμὸς, ῦ, ὁ, & αἰνέω, *laudo.*

ΑἸΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *gravis, horribilis:* à δεινὸς, comp. αἰνότερος. sup. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. sing. Angl. Heinous.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, *quæ duritèr peperit:* ex αἰνὸς & τίκτω.

ΑἸΝΥ'ΜΑΙ, *capio.* αἴνυτο, Ion. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf.

Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis, indecl.

Αἰνῶς, *graviter,* adv. Vide in αἰνός.

ΑἼΞ, αἰγὸς, ἡ, *capra.* Dor. etiam *procella:* ab αἴσσω, vel ab Hebr. עז, *ez,* vel *gez:* hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβοσκὸς, *caprarius.* αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus.*

'Αἴξας, *irruens,* a. 1. part. act. ab αἴσσω.

'Αἰξὶν, dat. pl. ab αἴξ.

'Αΐουσα, Dor. pro αΐουσα, *audiens:* ab αΐω.

Αἰολητὶς, ίδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolia,* nomen regionis. Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab

Αἰόλλω, *vario,* f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος, hinc & αἰολλέω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, *qui velocia tonitrua excitat,* Jovis epith. ab αἰόλος & βροντή.

Αἰολοθώραξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *vario thorace indutus:* à θώραξ.

Αἰολόμητις, *varius consiliis:* &

Αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, *sapiens, prudens:* ab αἰόλος & μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatum habet:* à μίτρα.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varias seu veloces equas habens:* ab αἰόλος & πῶλος.

'ΑΙΘ'ΛΟΣ, ου, *varius, velox:* ab ἀέλλα· inde αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ. *Æolus,* Rex ventorum.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας· à χαίτη.

"Αἴον, Ion. pro ᾖειν, imperf. ab αΐω.

ΑἸΟΝΑΩ, f. ήσω, *aspergo, perfundo:* inde Αἰόνησις, *perfusio.*

Αἰορπάτα, Vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidae.*

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta:* etiam ab αἰπύς.

Αἶπερ, Dor. pro εἴπερ, *ubi.*

Αἰπόλιον, ου. τὸ, *grex caprarum:* ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius.* περὶ, τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere.* αἰπολικὸν, *caprario dignum.* Th. πολέω & αἴξ.

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἰπύς.

ΑἸΠΥ'Σ, ιος, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, *altus, a, um:* acc. αἰπύν. αἶπος, εος, τὸ, *altitudo, locus excelsus, mons.*

Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς. vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

ΑἾΡΑ, ας, ἡ, *malleus, securis, lollium:* ab αἴρω· vel à ῥαίω, per metath. unde & ῥαιστὴρ Inde αἰρικὸς, & αἴρινος, ου, ὁ, *loliaceus.*

Αἴρας, *tollens,* pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἴρει, Ion. pro αἱρεῖ, & hoc pro ᾕρει, *capiebat,* 3 sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἱρεθῶσι, ab αἱρέομαι, inde ᾑρέθην.

Αἱρέθη, *captus est,* a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἵρεο, *tolle,* præs. imp. Ion. pro αἱροῦ, ab αἵρω.

* Αἱρέσιμος, ου, ἡ, *captu facilis:* ab αἱρέω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio, secta:* indè

Αἱρετικὸς, ῦ, ὁ, *hæreticus:* qu. ab αἱρέω.

Αἱρετέος, *eligendus,* verbale ab αἱρετὸς, *qui capit:* quod ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *habitabit,* Gen. xxx. 20.

Αἱρετίζω, *eligo,* f. ίσω. p. κα. ab αἱρέω.

* Αἱρέτις, ιδος, ἡ, *electrix.*

* Αἱρετὸς, ῦ, ὁ, *eligendus, optabilis.* Th. αἱρέω.

Αἱρετώτερον, *optabilius.* compar. ab αἱρετός.

ΑἹΡΕ'Ω, *capio, eligo:* f. ήσω. p. ᾕρηκα, f. 2. ἑλῶ. pass. præs. αἱρέομαι, p. pass. ᾕρημαι, σαι, ται, a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, *ceperit,* 3. præs. sub. αἱρήκει, *ceperat,* pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. sing. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον. a. 2. αἱρήμεθα, 1. pl. αἱρῦνται, 3. pl. præs. pass. αἱρούμενος, ἡ, ον, præs. part.

ΑἼΡΩ, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo,* f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, 2. pl. ἤρατε, ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, p. pass. ἤρθην. a. 1. ἄρθητι, ήτω. imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἷς, *quibus,* dat. pl. ab ἥ, *quæ.*

Αἶς & αἶσα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, & sic in aliis.

ΑἾΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parca:* (indè αἴσιος, & αἴσιμος) qu. αἰεὶ ἴσα, vel ἀεὶ ἴση· vel à ἀΐω, *dando.* Item *officium.*

ΑἸΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, accipitris species.

Αἰσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, & hoc pro ἀσοῦμαι, f. m. verbi ᾄδω, *cano.*

Αἴσηπος, nomen fluvii.

ΑἸΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio,* f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται. αἴσθοιντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis.* ab αἴσθω.

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus.* αἰσθητήριον, ου, τὸ, *sentiendi instrumentum.* metaph. *facultas sentiendi,* ab αἰσθάνομαι.

* Αἰσθητικὸς, *sensu preditus, sensibilis.*

'Αΐσθω, pro ἀΐω, *audio:* item pro ἀποπνέω, *exspiro.*

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἴσιμος, ου, ὁ, *fatalis:* ab αἶσα.

ΑἸΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω. p. ωκα, *insumo, impendo.*

Αἴσιος, ου ὁ καὶ ἡ, *faustus:* ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ου, ὁ, *filius Æsonis.*

Αἴσονται, *canent:* f. 1. m. ab ᾄδω, pro ᾄσονται.

'Αΐσσοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἀΐσσω.

'ΑἸ'ΣΣΩ, f. ξω. p. χα. *irruo, prosilio, cum impetu feror:* hinc αἴξας, a. 1. part. f. g.

'Αἶγος,

* Ἄιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, de quo nihil sciri potest, ἄφανος, incognitus: ex α & ἴσημι. hinc ἀϊστόω, deleo; ἀϊστωθήσεται, f. 1. ind. pass. exterminatur.

Ἀίσσω, ήτος, ὁ, Adolescens valde robustus: α a epitat. & σύω, ruo. Alii pro decorus, ornatus, ab αἶσα, officium; alii ab ἀίσσω deriveri malunt. Eustath. in Il. α.

ΑΙΣΥΛΟΣ, ε, ὁ, iniquus, nefarius: ab ἄσαι, unde & ἀάσυλος. hoc per epenthesin τῦ ι, illud τῦ α.

ΑΙΣΥΜΝΗΤΗΣ, ε, ὁ vel αἰσυμνητήρ, ῆρος, certaminis praeses & curator.

Αἴσχεσι, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχίνης, ε, ὁ, Aeschines, Orator Graecus.

ΑΙΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, probrum: ab α & ἔχω: nemo enim αἶσχος habere vellet.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deditus turpi lucro: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς & κέρδος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium: ab αἰσχρολόγος, ε, ὁ, turpiloquus: ex αἰσχρὸς & λέγω.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, c. dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, obscoenitas. αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, verborum obscoenitas. ab αἶσχος.

* Αἰσχρῶς, adv. foedè, turpiter.

Αἰσχύνε, praes. imperat. pass. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Ion. & Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, verecundus: ab αἶσχος.

* Αἰσχυντηρὸς, ῦ, ὁ, pudibundus.

Αἰσχυντὸς, ῦ, ὁ, pudendus: ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, pudefacio, contemno: f. υνῶ. p. ᾔσχυγκα. p. pass. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην, f. 1. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ε, ὁ, Aesopus fabulator: hinc

Αἰσώπειος, Aesopicus.

Ἀἶται, α, ε, Dor. pro αἴτης.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, vel ϗ, sive, vel.

Αἴτει, praes. imp. 2. sing. ab αἰτέω, αἰτῶν τινα, rogare aliquem.

Αἰτιῶ, Dor. & Aeol. pro αἰτῶ· hoc verò Att. pro αἰτῶ, peto. Hinc

Αἰτιόμενος, pro αἰτιώμενος. Th. αἰτίω.

ΑΙΤΕΩ, ῶ, peto, postulo: f. ήσω. p. ᾔτηκα. a. 1. ᾔτησα. imperf. pass. ᾐτεόμην, ύμην, ἔυ, ε, ἔετο, εῖτο, p. pass. ᾔτημαι. Hinc

Αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, petitio; f. 1. pass. αἰτηθήσομαι. Ab α epitat. & τῶ, quaero.

Αἰτῇς, 2 sing. sub. act. αἰτήσητε, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.

Ἀἴτης, ε, ὁ, qui amatur libidinosè: ab ἄω.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

ΑΙΤΙΑ, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, causa, ratio, culpa, crimen. quidam ab ἄτη ducunt.

* Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, crimen: ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, causam attribuo, acceptum fero: f. άσομαι, praes. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾐτίαμαι.

Αἰτιατικὸς, ῦ, ὁ, criminatorius.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, causae redditio. Th. λέγω.

* Αἴτιον, ε, τὸ, noxa, causa.

Αἴτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, author: ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῷντο, culparent: praes. opt. pass. 3. pl. vel Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, causalis. αἰτιῶδες, n. g.

* Αἰτιώτατος, author praecipuus, sup. ab αἴτιος.

* Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμι, opt. v. αἰτέω, peto.

Αἶτος, Dor. pro τίμιος.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, Aetolus. Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, ου, ὁ, Aetolus, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. praes. sub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. praes. sub. pass. ab αἰτέω.

Αἴφνης, adv. subitò, repentè: ex ἀφάω. per Sync. pro ἀφανῆς, per Apoc. τῦ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ, repentinus: hinc

Αἰφνιδίως, adv. repentè: ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, adigi: a. 1. inf. pass. ab αἴσσω.

Αἰχμάζω, pugno, vibro: ab αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, captivus: & αἰχμαλωτὶς, ἴδος, ἡ, captiva: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas.

Αἰχμαλωτεύω, captivum duco: f. εύσω. p. ᾐχμαλώτευκα. αἰχμαλωτίζω, captivum abduco. f. ίσω. p. ικα. p. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητής· & αἰχματάων, gen. Dor. Boeot. & Aeol. pro αἰχμητοῦ.

ΑΙΧΜΗ, ῆς, ἡ, cuspis: αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. ab ἀΐσσω.

Αἰχμητὰ, voc. sing. αἰχμητάων, gen. pl. Aeol. ab αἰχμητὴς, ε, ὁ, bellator. acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, miles hastatus: Th. αἰχμή.

ΑΙΨΑ, & αἶψ, adv. statim, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens. epitheton Boreae. ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς (quod ab αἶψα) & κέλευθος.

ΑΙΩ, audio, Poët. qu. ab αἴω, sono: praes. part. ἀΐων.

ΑΙΩΝ, ῶνος, ὁ, AEVUM, mundus, saeculum: qu. ἀεὶ, ὤν item in f. g. ἡ αἰὼν, vita. Hinc

Αἰώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aeternus.

Αἰωνίζω, aeternum reddo.

Ἀϊὰν, ᾶνος, ἡ, Dor. pro ᾐιὼν, litus: qu. à p. m. ᾔια, verbi εἶμι, eo.

ΑΙΩΡΕΩ, f. ήσω, p. ηκα, sursum tollo.

Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio, oscillum: ab αἴρω per pleonasm. τοῦ ω.

Ἀκὰ, adv. Poët. pro ἀκῇ, vel ἀκὴν, tacitè.

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ου, Academus, nom. propr. Hinc

Ἀκαδήμεια, seu Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, Schola publica Athenis.

Ἀκάζω, acuo: f. σω, p. pass. ἤκασμαι ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immunditiae, impuritas.

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impurus.

Ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, impuritas: ex α & καθαίρω.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non potest contineri: ex α & κατέχω.

Ἀκαίνη, ἡ, *stimulus*: ab ἀκὴ.

Ἀκαίρως, *intempestivè*: adv. ab ἄκαιρος, ου, quod ex α & καιρός.

Ἀκαιρέομαι, *opportunitate temporis destituor*: imperf. ἠκαιρεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο, f. ήσομαι, p. pass. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.

● Ἀκαίριος, ου, ὁ, *momentaneus, brevi durans.*

● Ἄκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intempestivus*: ex α & καιρός, *tempus.*

Ἀκαίρως, adv. *intempestivè.*

ἈΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, semen fruticis ex Ægypto.

Ἀκακῆτα, voc. ab ἀκακήτης, ου, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus*: ab α & κακός.

● Ἀκακία, ίας, ἡ, *innocentia, simplicitas*: item genus arboris. Ab eodem Th.

Ἄκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innocens.* Th.

Ἀκαλαῤῥείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ, *quietè fluens*: ab ἀκαλὸς & ῥέω.

ἈΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, *urtica*: Chald. דולק.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *invenustus.* Th. καλός.

Ἀκαλὸς, ἡ, όν, *quietus*: ab ἦκα, *quietè.*

● Ἀκάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *apertus, retectus*; ex α & καλύπτω.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefessus*: ex α & κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, *indefatigabilis hastâ*: quod ab ἀκάμας & λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, *indefatigabilis pugnator*: ab ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefessos*: ex α & πούς.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus*: ex α & κάμνω.

● Ἀκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ἄκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis*: ex α & κάμπτω.

ἈΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *spina*: forsan ab ἀκὴ & ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *spineus, a, um.*

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis.* ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ, *spinosus.* ἀκανθόω, *spinosum reddo.*

Ἄκανθος, ου, ἡ, *acanthus*, arbor quædam.

● Ἄκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frutex spinosus & aculeatus.*

Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine fumo.* Th. καπνός.

● Ἀκάρδιος, ου, ὁ, *vecors*, ab α & καρδία.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ες, *exiguus.* Th. κείρω. ἀκαριαῖος, ου, idem.

Ἄκαρι, minutissimum animal.

ἈΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ.*

Ἄκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sterilis*: ex α & καρπός.

Ἀκάστω, ης, ἡ, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui damnari nequit*: ex α & καταγινώσκω.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non velatus*: ex α, κατὰ & καλύπτω.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui indictâ causâ pœna infligitur*: ex α & κατάκριτος.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui in fine nihil deest.* Th. λήγω.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indissolubilis*: ex α, κατὰ & λύω.

● Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexpugnabilis, invictus.*

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cessare nescius, qui nequit cohiberi*: ex α & καταπαύω.

● Ἀκατάποτος, *qui non potest absorberi.*

Ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu*: ex α & κατασκευάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, *seditio.* Ἀκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconstans*: ab α & καθίστημι.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui coerceri nequit*: ex α & κατάσχετος.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ, *non ementitus*: ex α, κατὰ & ψεύδω.

ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *genus navigii actuarii*: qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Est & genus poculi: hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

● Ἄκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inustus*: ex α, & καίω.

Ἀκαχέατο, Ion. & Poët. ἀκαχείατο, pro ἀκάχηντο, *tristati erant*: plusq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω. vel in imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

Ἀκαχέω, Ἀκάχημι, & Ἀκαχίζω, *tristitiâ afficio*: ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens*: præs. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκαχμένος, *acutus*: part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι. & ex dialecto ἀκάξομαι. perf. ἤκαγμαι, unde ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento, & Syncope factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω· Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

Ἀκάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, *dolore afficio.* part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκειόμενος, Ion. & Poët. pro ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκειρεκόμης, ου, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης.

Ἀκελδαμὰ, *ager sanguinis.*

Ἀκέντητος, *indomitus.* Th. κεντέω.

ἈΚΕΌΜΑΙ, *medeor*: ἀκέοντο, 3. pl. imp. f. έσομαι, & ήσομαι. hinc ἀκεσμὸς, ου, ὁ *sanatio.*

Ἀκέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innocens, simplex*: q. d. cornibus non feriens, ex α & κέρας.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, *damnum.* Th. κέρδος.

Ἀκερσεκόμης, ου, Dor. ἀκερσεκόμας, α, ὁ, *intonsus*: ex α, κείρω & κόμη.

Ἀκέσασθαι, *mederi*: a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, ιος, ἡ, *remedium.* Th. ἀκέομαι.

Ἀκέσσεται, *medicatur*: f. 1. Poët. pro ἀκέσεται· ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὸς, οῦ, ὁ, *sanabilis.*

Ἀκέστρα, ας, ἡ, *acus*: παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι, ἤγουν *συῤῥάπτειν τὰ διεῤῥωγότα τῶν ἱματίων.*

Ἀκεύμενος, Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, *audiens*: præs. part. pass. verbi ἀκούω.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *capite carens, mutilus*: Th. κεφαλή.

Ἀκέων, *tacitè*: adv. ab ἀκή.

ἈΚΗ', ῆς, ἡ, *ACIES, cuspis*: hinc ἀκάζω.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhumatus, insepultus*: ab α & κῆδος, *exequiæ.* Est & *indefletus*, à κῆδος, *mœror*: & *incuratus*, à κῆδος, *cura.* Potest esse superlat. τοῦ ἀκηδὴς.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *negligens*: acc. ἀκηδέα· ab α & κῆδος.

● Ἀκηδία,

* Ἀκηδία, ίας, *tædium*, *pigritia*, *tristitia*, *incuria*; ab α & κῆδος. Hinc
* Ἀκηδιάζω, f. σω. p. κα, *tædio afficior*, *angor*, *mœrore conficior*, *pigresco*.

Ἄκηχα, p. m. Att. pro ἦχα· sic ἀκηχέδαται, plusq. p. pro ἠχέσαντο, seu ἀκηχέδαται, *anxiati erant*. ἀκηχέμεναι, inf. ἀκηχέμενος, part. pl. num. ab ἀχέω, q. v.

Ἀκηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ου, *implacabilis*: ex α & κηλέω.

* Ἀκηλίδωτος, ὁ & ἡ, *immaculatus*.

Ἄκημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

Ἀκὴν, q. d. ἀχανῶ, *tacite*: ab α & χαίνω.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Ἀκήρατος, ου, ὁ, *purus*, *incorruptus*: ab α & κηραίνω, vel ab α, κῆρ, *cor*, & ἄτη, vel à κὴρ.

Ἀκήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exanimis*, *cor non habens*: ab α & κῆρ, *cor*: sed κὴρ, *fors*: hinc

Ἀκήριος, *sine sorte*.

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per caduceatorem non denunciatus*: à κηρύσσω.

Ἀκηρυκτεὶ, adv. *citra caduceatorem*.

Ἀκηχέατο, p. perf. pass. Ion. pro ἀκήχυντο, Attica reduplic. ab ἀχέομαι, *tristitia afficior*: vel, ut alii, volunt, est imperf. Ion. verbi ἀκαχέομαι· Ἀκηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκήχηνται, *dolore affecti sunt*: 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημαι, *tristitia afficio*. Th. ἄχος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκάχημαι, *tristor*: præs. indic. hinc ἀκηχέμενος, *dolens*. Th. ἄχος.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus*, *sincerus*: ex α & κίβδηλος.

Ἀκιδνὸς, ὴ, ὸν, *infirmus*, *qui vix se movere potest*. comp. ἀκιδνότερος· ab α & κινέω.

* Ἀκιδωτὸς, ου, ὁ, cuspidatus, ab ἀκίς.

ἈΚΙΝΑΚΗΣ, ου, ὁ, *gladius Persicus*: ab ἀκή.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ, *liber*, *extra periculum*: ex α & κίνδυνος.

Ἀκινήτα, ας, α, Poët. & Dor. pro ἀκινήτη. Pro quo sæpiùs legas ἀκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immobilis*. Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α & κινέω.

ἌΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, *acinus*: herbæ genus.

Ἀκιρὸς, ὤ, idem ac ἰσχνὸς, ὤ, ὁ, *debilis*: ex α intens. & κὶς, & ῥέω· quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quòd *antiquatum*, ac *infirmum*.

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, *ACIES*, ut ἀκή· hinc *SAGITTA*.

Ἀκίχητος, ου, ὁ, *quem non possumus assequi*. ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως· ab α & κιχήμι.

Ἀκιώτατοι, *firmissimi*: pl. superl. ab ἄκιος, *incorruptus*: ex α & κίς.

ἈΚΚΩ, ὄυς, ἡ, *Acco*: mulier stulta. Hinc

* Ἀκκίζομαι, *simulatè recuso*.

Ἀκκισμὸς, ὤ, ὁ, *ficta recusatio*.

Ἀκλάρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκλήρωτος, *exsors*: ex α & κλῆρος.

Ἀκλαυστος, vel Ἀκλαυτος, ου, *indeploratus*: ab α & κλαίω.

Ἀκλεὴς, ὁ καὶ ἡ, & Ἀκλειὴς, *inglorius*. Undè

Ἀκλειῶς, Ion. & Poet. pro ἀκλεῶς, *inglorià*: ex α & κλέος.

* Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *sum*, *exsors*, *non sum particeps*: ex α & κλῆρος.

* Ἄκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vocatus*: ex α & κλητός.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ, *non vacillans*: ex α & κλίνω.

Ἀκμάζω, *floreo*, *maturesco*: f. άσω, p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

Ἀκμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.

ἈΚΜΗ, ῆς, ἡ, *cuspis*, *vigor ætatis*, *punctum occasionis*: ab ἀκή. hinc

Ἀκμαῖος, *florens ætate*. ἀκμάζω, *vigeo*, &c.

Ἀκμὴν, *adhuc*, *etiamnum*, &c.

Ἀκμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adultus*, item *famelicus*.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *non fatigatus*, *integer*: ab α & κάμνω.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, *lignum*, *cui incus imponitur*: per Sync. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων.

Ἀκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, *Acmonis filius*.

Ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*: ex α & κάμνω, quòd nullis ictibus fatigetur. q. ἀκάμων.

Ἀκναμπτος, ου, ὁ, *inflexibilis*: Poët. pro ἄγναμπτος, ex α & κάμπτω.

Ἄκνηστις, εως, ἡ, *spina dorsi*. Th. κνάω.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, *auditus*, *fama*, *sermo*, q. à p. med. ἀκούω.

Ἀκόνη, a. 2. pass. Ion. verbi ἀκούω.

Ἀκούσομαι, *audiar*: f. 2. pass. verbi ἀκούω.

Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insomnis*: ex α & κοιμάω.

Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, *incommunicabile*: ab α & κοινωνέω.

Ἀκοίτης, ου, ὁ, & Dor. ἀκοίτας, α, ὁ, in acc. ἀκοίτην, *maritum*: ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita*: ex α pro ἅμα, & κοίτη.

Ἀκολασία, *incontinentia*. Th. κολάζω.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ, *qui non punitur*: ex α & κολάζω.

Ἀκολουθέω, ῶ, *sequor*, imperf. ἠκολούθουν, ουν. f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. ἀκολουθοῦσαι, præs. part. pass. pl. num. f. g. ab

* Ἀκολουθητικὸς, *sequax*; ex ἀκόλουθος.

* Ἀκολουθία, ας, ἡ, *secutio*; ab eodem.

ἈΚΟΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ, *pedissequus*, *comes*, *acoluthus*: ab α pro ὁμοῦ, & κέλευθος.

* Ἀκολούθως, adv. *consequenter*.

Ἀκολύμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *natandi inscius*: ex α & κολυμβάω.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, *incuria*: ab α & κομίζω.

Ἀκονᾶν, præs. inf. ab ἀκονάω, *exacuo*: Th. ἀκή.

ἈΚΟΝΗ, ης, ἡ, *cos*: quasi ab ἀκή, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Ang. A Hone.

Ἀκόνιτον, ου, τὸ, *aconitum*.

Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. *facilè*, *sine labore*.

Ἄκοντε, *inviti* dual. ἄκοντες. pl. ab ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων.

Ἀκοντίζω, *jaculor*: f. ίσω. p. ικα. a. 1. ἀκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, &c. Th. ἄκων. q. v.

Ἀκόντιος, ου, ὁ, *Acontius*, propr. nom.

Ἀκοντιστὴς, ου, ὁ, *jaculator*, Dor. ἀκοντιστάς.

* Ἀκοντιστικώτατοι, pl. superl. ab ἀκοντιστικός, *jaculandi peritus*.

Ἀκόντισις, ύος, ἡ, *jaculatio*, *jaculandi ars*: ab ἄκων.

* Ἀκοπιαστὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *laboris vacuus*: undè

* Ἀκοπιάστως, adv. *sine labore & fatigatione*.

Ἄκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus*: ab α & κόπος.

Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος, *insatiabilis*:

tiabilis : ex α & κορέω.

'ΑΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum* : herba quædam.

"Ακορος, ου, ὁ κὴ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

"Ακος, εος, τὸ, *medela* : ab ἀκέομαι.

'Ακόσμητον, *inornatum* : ex α & κοσμέω.

'Ακοσμία, ας, ἡ, *immunditiës*, *status rerum perturbatus*. 'Ακοσμὸς, ου, ὁ κὴ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus*.

'Ακόσμως, *turpitèr*. adv. Ex α & κόσμος.

'ΑΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, *hordeum*, *cibus quilibet*. Hinc ἀκοστάω, *abundo esu hordei*.

'Ακουάζω, idem quod ἀκούω.

'Ακουέμεν, præs. inf. Ion. 'Ακουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή. 'Ακουόντεσσιν, dat. pl. part. Ion. & Poët. 'Ακούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3. pl. præs. indic. ab ἀκούω.

"Ακουρος, *intonsus*. Th. κείρω.

"Ακους. vide ἄκων.

'Ακούσειαν. 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσοιαν. ἀκούσα pro ἠκούσα. a. 1. Ion. ut perf. ἄκουσα pro ἤκουσα. 'Ακούσασα, a. 1. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. sing. m. g. ἀκούσαντες, nom. pl. 'Ακούσαις, Æol. pro ἀκούσας. a. 1. part. act. 'Ακούσαι, Ion. pro ἀκοῦσαι. a. 1. sing. f. m. ab ἀκούω.

● 'Ακουσιασθεὶς, θεῖσα, θὲν, *ignorans*, *ignarus*, *nesciens*. a. 1. part. pass.

● 'Ακουσιάζω, *cogo*, f. σω, p. κα.

'Ακούσιος, ου, ὁ κὴ ἡ, *non voluntarius* : ex α & ἑκών.

● 'Ακουσίως, adv. *inconsultè*, *invitò*.

"Ακουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur*, *auditio*.

'Ακουστὸς, οῦ, ὁ, *audibilis*. ἀκουστέον, verbale, ab ἀκούω.

● 'Ακουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor*.

● 'Ακουστικὸς, *auditor*, *obtemperans*.

'Ακουστιεῖς, *audire facies* : f. Att. pro ἀκουστίσεις, ab ἀκουστίζω. Th. ἀκούω.

'ΑΚΟΥ'Ω. *audio*, *obedio* : imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται. p. act. ἤκουσα. pass. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι· p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

'Ακοῶ, f. 1. undè a. 2. ἤκοον· hinc ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor*.

"Ακρα, ας, ἡ, *summitas*, *extremitas*, *litus* ; & pro *præmio* : ab ἄκρος.

'Ακράαντος, ου, ὁ κὴ ἡ, *imperfectus*, *irritus* : ex α & κραίνω. "Ακραντος, idem.

'Ακραὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *stans in superficie* : ab ἄκρος & ἄημι.

● 'Ακραῖος, ου, ὁ, *summus*, *extremus*.

'Ακραιφνὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *purus* : qu. ἀκεραιοφυής. Item *alacer*.

'Ακρασία, ας, ἡ, *intemperiës*, *intemperantia*.

'Ακρατὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *intemperans* : ab α & κεράννυμι.

'Ακρατίστος, ιος, ὁ κὴ ἡ, *qui sumpsit jentaculum*.

'Ακράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum*. quod ab ἀκρατίζω. *jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis*.

"Ακρατον, ου, τὸ, *merum*, *non dilutum* : ex α & κεράννυμι.

'Ακράχολος, ου, ὁ κὴ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valdè proclivis* : ab ἄκρος & χολή.

'ΑΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis*, *virgultum* : ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν.

'Ακρέσπερον, Poët. adv. *extremo vespere* : ab ἄκρος & ἕσπερος.

'Ακρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa* : n. neut. pl. ab ἄκρον, superl. ἀκρότατον.

'Ακρήβος, ου, ὁ κὴ ἡ, *valdè juvenis* : ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, *qui est summâ pubertate*.

'Ακρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio* : hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator* : ab ἄκρητος & πόσις.

'Ακρητος, ου, ὁ κὴ ἡ, *non dilutus* : ab α & κεράννυμι.

● 'Ακριβάζω. f. σω. p. κα, *probo*, *diligentèr indago*. ἠκρίβασθη, probatus est. 3. s. a. 1. pass. Hinc ἀκριβασμὸς, ου, ὁ, *perpensio*.

'Ακρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia* : ab ἀκριβής.

'Ακριβὲς, έος, τὸ, n. g. ab ἀκριβής.

'ΑΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ κὴ ἡ, *exquisitus*, *accuratus* : compar. ἀκριβέστερος. superl. ἀκριβέστατος, παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆναι.

'Ακριβοδίκαιον, τὸ, *summum jus* : ab ἀκριβὴς, & δίκη.

'Ακριβολογεῖσθαι, *accuratè recenseo* : præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι. ab ἀκριβὴς, & λέγω.

'Ακριβόω, ῶ, *exquiro* : f. ώσω. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής.

'Ακριβῶς, adv. *exquisitè* : ab ἀκριβής.

'Ακριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas* ; dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν.

'ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *locusta*. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas montis* : ab ἄκρος.

'Ακριτόμυθος, ου, ὁ κὴ ἡ, *qui loquitur inconsideratè* : ab ἄκριτος & μῦθος.

'Ακριτος, ου, ὁ κὴ ἡ, *indiscretus*, *confusus*, *anceps*, *qui causam non dixit* : ex α & κρίνω.

'Ακριτόφυλλος, ου, ὁ, *frondes habens indiscretas*, *frondosus* : ab ἄκριτος & φύλλον.

● 'Ακρίτως, adv. *indictâ causâ*, *citra judicium*.

'ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. άσομαι. *audio*, *pareo* : p. pass. ἠκρόαμαι. part. ἀκροώμενος, ἀκροώμενος. Hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur*.

'Ακρόασις, εως, ἡ, *auditio*, *auditus*.

'Ακροάσει, dat. sing.

'Ακροατήριον, ου, τὸ, *auditorium*.

'Ακροατὴς, οῦ, ὁ, *auditor* : ab ἀκροάομαι.

'Ακροβολίζεσθαι ἔπεσι, Ion. *velitari verbis* : ab ἄκρος & βάλλω.

'Ακροβολισμὸς, οῦ, ὁ, *præludium pugnæ*.

● 'Ακροβυστέω, *præputiatus sum*. Hinc

● 'Ακρόβυστος, ου, ὁ, *incircumcisus*, *qui est in præputio*.

'Ακροβυστία, ας, ἡ, *præputium* : ex ἄκρος, *extremus*, & βύω, *tego* : quòd extremam pudendi partem tegat.

'Ακρογωνιαῖος, αία, αῖον, *angularis*, *imus* : ex ἄκρος & γωνία.

'Ακροδακτύλιον, *pollex* : ex ἄκρος & δάκτυλος.

'Ακρόδρυα, τὰ, *fructus arborei* : propriè qui lignosum putamen habent. [illegible] Th. δρῦς.

'Ακροθίνια, ίων, τὰ, *primitiæ*, *spoliorum decimæ* : ex ἄκρον & θὶς, vel θίν.

'Ακροθώραξ, ακος, ὁ κὴ ἡ, *leviter ebrius* : ab ἄκρος & θωρήσσω.

'Ακροκελαινιάω, *in summo vel superficie nigrico* : ab ἄκρος, & κελαινιάω, *nigrico*.

'Ακροκνέφαιος, ου, ὁ κὴ ἡ, *vespertinus* : ex ἄκρος & κνέφας.

'Ακρόκομος, ου, ὁ, *comatus in vertice* : ab ἄκρος & κόμη.

'Ακροκόρδων, pro ἀκροχορδών.

'Ακρομανὴς,

*Ἀκρομανὴς, ὁ καὶ ἡ, *summe insanus*: ex ἄκρος & μανία.
*Ἀκροποδητὶ, adv. *summis pedum digitis*. Th. πῦς.
*Ἀκρόπολις, εως, ἡ *arx*; acc. ἀκρόπολιν ex ἄκρος & πόλις.
*Ἀκρόπολος, ου, ὁ, *excelsus*: dat. pl. ἀκροπόλοισιν Ion. ab ἄκρος & πόλος.
Ἀκρόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ *extremâ parte acutus*.
Ἀκροποσθία, ας, ἡ *præputium*; item *glans* : ab ἄκρος & πόσθη, *præputium*.
ἌΚΡΟΣ, α, ον, *summus, extremus*: hinc
Ἀκρότης, ητος, ἡ, *fastigium*.
Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, *summè sapiens*: ex ἄκρος & σοφός.
Ἀκροτάτη, ης, ἡ, *summa*; superl. ab ἄκρη.
*Ἀκρότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *durus, præruptus*; *rupes*.
Ἀκρόχολος, idem cum ἀκρόχολος.
Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca*: ab ἄκρος & χορδή.
Ἀκρω, Dor. pro ἄκρου, gen. sing.
Ἀκρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri*: ab ἄκρος.
Ἀκρωτήριον, ου, τὸ *summitas, cacumen, vertex*: ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum*: ab ἄκρος.
*Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, p. κα, *trunco extremitates, mutilo*: ab ἀκρωτήριον.
*Ἀκρωτηριασμὸς, ῦ, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis*.
Ἀκταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.
Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.
Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ *Actæon*.
ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, *littus, fruges*: ab ἄγω, *frango*.
Ἀκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ *inops*. Th. κτάομαι.
ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, *radius Solis*: ἀκτίνεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἀκτῖσι, qu. ab ἄγω, *frango*.
*Ἀκτιος, ου, ὁ, *litoralis*: ab ἀκτή.
*Ἀκύλας, α, ὁ, *Aquila*, nomen viri.
ἈΚΥ'ΛΟΣ, ου, ἡ, *glans ilicis*.
Ἀκυρολογέω, f. ήσω, p. ηκα, *impropriè loquor*: ab ἄκυρος & λέγω.
*Ἄκυρος, ου, ὁ, *authoritate privatus*: ex α & κῦρος.
Ἀκυρόω, ῶ, *antiquo, authoritate spolio*. f. ώσω. p. ἠκύρωκα ab ἄκυρος, q. v.
Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, *acies*: idem quod ἀκή.
Ἀκωλύτως, adv. *sine obstaculo*: ab ἀκώλυτος quod ex α & κωλύω.
ἌΚΩΝ, & ἄκοντ, οντος, ὁ, *jaculum*: ab ἀκή. Inde ἀκόντιον, *parvum jaculum*. ἀκοντίας, ου, ὁ, *jaculus*, serpentis genus.
Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, *invitus*: ab α & ἑκών.
Ἅλα, acc. sing. ab ἅλς.
Ἀλάβαρχος, ου, ὁ, *magister scripturæ*: ab ἀλάβη, *atramentum*, & ἄρχω.
ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, & ἀλάβαστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alabastrum* ab α & λαβεῖν, vel λαβή, quòd hujusmodi vasa prehendere sit difficile.
Ἅλαδ', pro ἅλαδε, *ad mare*. Th. ἅλς.
*Ἀλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia*: ab ἀλαζών.
*Ἀλαζονεύομαι, με *jacto, glorior*: ab
ἈΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *jactator, ostentator*.
Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas*. Sic ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθής.
Ἀλαθεὶς, έντος, part. *qui erravit*: ab ἀλάθην, a. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. pass. ἤλημαι.
Ἀλάθευτον, ου, τὸ, *illatibile*: ex α & λανθάνω.
Ἀλαιὸς, *antiquus*: pro παλαιὸς. q. v. Æschyl.
Ἀλακάτη, ας, α, Dor. pro ἠλακάτη. q. v.
*Ἀλαλαγμὸς, ῦ, ὁ, & ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, *vociferatio & exultatio bellica, jubilatio*.
Ἀλαλάζω, *tinnio, ejulo*: f. άσω. p. ακα, ab
ἈΛΑΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat*. Dor. ἀλαλά.
Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum*, p. pass. ab ἀλάομαι per reduplic. literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι; reduplic. iterum initialibus. Indè inf. ἀλαλῆσθαι, & part. ἀλαλήμενος.
Ἀλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inenarrabilis*: ex α & λαλητός.
Ἀλαλητὸς, οῦ, ῷ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλά. Th. ἀλαλή.
Ἀλαλκομενηΐς, ΐδος, ἡ, pro ἀλκομενηΐς, *potens auxiliari*, epith. Minerv. à μένος & ἀλάλκω.
*Ἀλάλκον, ες, ε, *profligabam, arcebam*: imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω· vel est aor. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἦλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.
*Ἄλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutus*: ex α & λάλος.
Ἀλαλύκτημαι *erro, molestè fero, metuo*: p. pass. Atticam reduplicationem habens; ab ἀλυκτέομαι· vel ab ἀλύω, *anxius sum, indignor*, quod ab ἀλύω. Quidam verò & præsentis esse temporis volunt ab ἀλύκτημαι & per reduplic. ἀλαλύκτημαι.
Ἀλαζόνες, ων, οἱ Gens Scythiæ proxima.
ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, erro*.
ἈΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cæcus, luscus*: qu. ex α & λάω *video*. hinc ἀλαόω. f. ώσω, *excæco*. ἀλαοτὺς, ύος, ἡ *cæcitas*.
Ἀλαοσκοπιὰ, ᾶς, ἡ *cæca speculatio*: acc. Ion. ἀλαοσκοπιὴν ex ἀλαὸς & σκοπός.
Ἀλαπαδνὸς, ῦ, ὁ, *vastatu facilis, imbecillis*: ab ἀλαπάζω.
Ἀλαπάζοντα, *dissipantem*: acc. sing. part. pr. ab
Ἀλαπάζω, f. ξω, *diripio, exinanio*: aor. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλάπαξα, vel a. ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonasm. præpositū.
Ἅλας, ατος, τὸ, *sal*. Th. ἅλς.
Ἀλαστέω, ῶ, *mœrore afficior*: ao. ἀλάστησα, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἄλαστος, *gravis, non obliviscendus*: ex α & λήθω.
Ἀλάστορα, acc. sing. ab Ἀλάστωρ, *Alastor*, nom. propr.
Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit*, ἄλαστα i. e. *non obliviscendus, execrandus*: pl. ἀλάστορες ex α & λήθω.
Ἀλάτας, α, ὁ Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri propr. nom.
Ἀλᾶτο, *vagabatur*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι. Ἅλατο, Dor. pro ἥλατο, *saliit*: 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.
Ἄλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.
*Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, p. ἤλγηκα, *doleo animâ vel corpore*. Th. ἄλγος.
Ἀλγηδὼν, όνος, ἡ, *dolor*: ab ἄλγος.
*Ἄλγημα, ατος, τὸ, *dolor*: ab ἄλγος.
*Ἀλγηρὸς, ρὰ, ρον, *molestus*. Th. ἄλγος.
Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω.
Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*. ἀλγινόεσσα, ης, f. g. ab ἄλγος.
Ἀλγίων, ἄλγιστος, *molestior, molestissimus*: comp. & superl. ab ἄλγος.
ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ *dolor, mœror*: ab ἀλγέω.

Ἀλγοῦσα,

'Αλγοῦσα, *dolens*, part. p. f. ab ἀλγέω.
'ΑΛΔΕ'Ω, vel ἀλδαίνω. f. ήσω. p. κα, *augeo*. 'Indè ἀλδήσκω, *augeor* : f. ήσω.
'ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor* : seu *tepor*, *qui est ex sole* : hinc ἀλεεινός, ῦ, ὁ, *calidus*, *tepidus*.
'Αλέασθαι, *vitare* : a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, & ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito*, *caveo*, pro quo & ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέαμαι.
'Αλεγεινῇ, dat. sing. f. gen. ab ἀλεγεινός, οῦ, *curæ plenus*, *modestus*, ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινός, *gravis*, *molestus* : ab ἄλγος.
'Αλεγίζω, εις, ει, *curo* : f. ίσω. p. ικα, ad
'ΑΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo*, *rationem habeo alicujus*.
'Αλεείνω, *evito* : ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Th. ἀλέω, *vito*.
'Αλεή, ῆς, ἡ, *fuga* : ab ἀλέω, *vito*.
'Αλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.
'Αλειαρ, ατος, τὸ, *farina* : ab
'Αλείλιφα, *unxi* : præt. Att. pro ἤλειφα, ab
'Αλείφω, *ungo*, f. ψω. Hinc
'Αλειμμα, ατος, τὸ, *unguentum*.
'Αλεῖος, ε, ὁ, Dor. pro 'Ηλεῖος, *Eleus*.
'Αλείπτης, ε, ὁ, *unctor* : ab ἀλείφω. Undè
'Αλειπτήριον, ε, τὸ, *vasis unguentarii genus*.
'Αλείς, part. præs. ab ἄλημι, *contorqueo me* & *conglobo*. ἀλείς verò volunt esse a. 2. part. pass. ab ἁλίσκω.
'ΑΛΕΙΣΟΝ, ε, τὸ, *poculum cælatum* : qu. ἐ λεῖον, *non læve*, sed cælaturis asperum.
'Αλείτης, ου, ὁ, peccator, *sceleratus* : idem quod ἀλιτρός, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.
'Αλειφαρ, ατος, τὸ, ut & ἄλειφα, *unguentum* : pro *pice* sumitur. Th. ἀλείφω.
'ΑΛΕΙ'ΦΩ, *ungo* : f. ψω. p. ἤλειφα. ab ἀλέω, *calefacio* : a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλιφον. p. m. ἤλοιφα, Att. ἀλήλοιφα.
'Αλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator*. Th. ἀλέξω.
'Αλεκτοροφωνία, ας, ἡ *gallicinium*, ab ἀλέκτωρ, & φωνή.
'Αλεκτρυων, όνος, ὁ καὶ ἡ, *gallus* vel *gallina*.
'Αλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant : ex α & λέκτρον.
'Αλεν, pro ἄλησαν. Bœot. *conclusi sunt* : vide in εἴλω.
'Αλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs : hinc 'Αλεξανδρεύς, έως, *civis Alexandriæ*.
'Αλεξανδρῖνος. η, ον, *Alexandrinus*, *a*, *um*.
'Αλέξανδρος, ε, ὁ, *Alexander*, rex Macedoniæ : ab ἀλέξω & ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator*.
'Αλεξάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ventos arcens* : ab ἀλέξω & ἄνεμος.
'Αλέξασθαι, *auxiliari* : per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω· vel à barytono Attico regularis Aoristus ab ἀλέξω.
'Αλεξέμεναι, *auxiliari* : Dor. & Ion. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.
'Αλεξήσειε, *avertisset* : 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.
'Αλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix* : ab ἀλέξω & ἀρά. in bonam & malam partem accipitur.
'Αλεξικάκος, ε, ὁ 'Αλεξικάκω παῖς Καρρῶτος.
'Αλεξίκακος, ου, *malum pellens*, *averruncus* : ab ἀλέξω & κακός.
'Αλεξίμβροτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *propulsans*, *ab hominibus mala* : ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.
'ΑΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω. f. ξω, p. κα. *arceo*, *propulsor*, *opitulor*.
'Αλετρις, ίδος, ἡ *molitoris uxor*. Th. ἀλέω.
'Αλευάδαι, οἱ, οἱ τοῦ Αλευά παῖδες.
'Αλευάμενος, *devitans* : a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit*, Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito*. Vide ἀλέασθαι.
'Αλεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω.
'Αλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι, vide ἀλέασθαι.
'Αλευρον, ου, τὸ, *farina*. Th. ἀλέω.
'ΑΛΕ'Ω, *molo* : f. έσω, & ήσω. p. κα. It. *vito*, *caveo*, *congrego*, pro quo potiùs ἀλέομαι.
'Αλεώμεθα, *vitemus* : præs. sub. ab ἀλέομαι.
'Αλεωρὴ, *tutamen*, *munimentum* : sæpè idem cum ἀλέα, *evitatio* : ab ἀλέω.
'Αλη, ης, ἡ, *error* : ab ἀλάω.
'Αλήθεα, acc. ab ἀληθής.
'Αλήθεια, ας, ἡ, *veritas* : ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.
'Αληθεστάταις, dat. pl. superl. ab ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.
'Αληθεύω, *vera loquor* : f. εύσω, p. ἠλήθευκα, a. 1. imperat. ἀλήθευσον. Ab
'ΑΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἀληθές, *verus* : ab α & λήθω.
'Αληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.
'Αληθινός, ή, όν, *verus* : ab ἀληθής.
'Αληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas* : ab eodem.
'Αλήθω, *molo* : f. ήσω. p. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo*.
'Αληθῶς, & ἀληθινῶς, *verè* : adv. ab ἀληθής.
'Αλήϊος, ου, ὁ, *pauper*, *sine prædâ* : ex α & λήϊς vel λεία. Vel quasi μὴ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens* : à λήϊον.
'Αληκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *incessabilis* : ex α & λήγω.
'Αληκτώ, όος, ἡ, una ex Furiis ; q. d. *irrequieta*.
'Αλήλεκα, *molui* : p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω. undè p. pass. ἀλήλεσμαι, *molitus sum* : part. ἀληλεσμένος.
'Αλήλημαι, pro ἄλαμαι, ind. præs. Æol. pro ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro*.
'Αλήλιμμαι, p. pass. Att. pro ἤλειμμαι, factâ reduplicatione, & correptâ penultimâ ; unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, *unctus*. & ἀλήλιπται pro ἤλειπται.
'Αλήλιφα, *unxi*, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω.
'Αλημα, ατος, τὸ, *vagatio*, *erratio* : Th. ἀλάομαι.
'Αλήμεναι, *congregari* : præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· & hoc ab ἀλέομαι.
'Αλήμων, ονος, ὁ, *vagus*, *erro*. ab ἀλάομαι.
'Αλῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἁλίσκω.
'Αλής, έος, ὁ καὶ ἡ, *congregatus*, *confertus* : Th. ἄλις. Sed 'Αλης, εντος, fluvii nomen.
'Αλληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. ἄλαστος, *cujus erit memoria perpetua* : ex α & λανθάνω.
'Αληται, *saliat* : 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

'Αλητικόν,

*'Ἀλαίνω, f. ανω, vagor: ab
'Ἄλαιος, ε, ὁ, vagus, error: ab ἀλάομαι.
'Ἀλθαία, ας, ἡ, Althaea, quædam mulier.
'Ἀλθαίνω, & ἀλθέω, medeor: ab ἄλθω.
'Ἄλθετο, sanata est: imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἀλθομαι, sanor. Th. ἄλθω.
'ΑΛΘΩ, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, sano, augeo. Deducunt ab ἄλθω, τὸ γδ ὑγιὲς αὔξει.
'Ἀλία, ας, ἡ cœtus hominum: ab ἀλίς.
'Ἀλιαής, έος, ὁ καὶ ἡ, per mare flans: ab ἅλς & ἄημι.
'Ἀλιαίετος, vel ἀλιάετος, ου, ὁ, aquila marina: haliæetus, cujus esus vetitus est Judæis, ab ἅλς & αἰετός.
'Ἀλιάκμονα, acc. ab 'Ἀλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς & ἀκμὴ, incrementum.
'Ἀλίαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis: ab α & λιάζω, jacio, devito, separo me: quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, congrego: q. ab ἀλίς.
'Ἀλίβατος, ε, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, altus.
'Ἀλίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a mari abluitur. Th. βρέχω.
'ΑΛΙΓΚΙΟΣ, ε, ὁ, similis, Like, Alike.
'Ἀλιερκής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui mare tanquam septo quodam coercetur. ab ἅλς & ἕρκος.
'Ἀλιεύς, έος, ὁ, piscator: hinc ἀλιευτικὴ, ῆς, ἡ, ars piscandi. 'Ἀλιεύω, piscor, εύσω, p. εύκα. ab ἅλς, mare.
'Ἀλίζω, sale condio, consperge: fut. ίσω. p. ικα. pass. ἤλισμαι. a. 1. ἠλίσθην. f. 1. ἀλισθήσομαι. ab ἅλς, sal. Sed 'Ἀλίζω, congrego, coacervo; ab ἀλίς.
'Ἀλιζώνων, gen. pl. Halizonum, nom. propr.
'Ἀλιηχέα, marisonum: acc. ab ἀλιηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. Th. ἅλς & ἦχος.
'Ἀλίθιος, ε, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, stultus, inanis: ἀλίθιως, frustrà.
'Ἀλίκος, Dor. pro ἡλίκος, quantus.
*'Ἄλιμα, τὰ, marina: ab ἅλιμος. q. v.
*'Ἀλιμαζονῶς, nomen popul.
'Ἀλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, importuosus.
'Ἀλιμήδη, ης, nomen mulieris. q. d. quæ curat mare: ex ἅλς & μῆδος.
'Ἄλιμος, ε, marinus, salsus. Est & frutex quidam sic dictus, quod in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur: ab α & λιμός.
'Ἀλιμυρήεις, εντος, ὁ καὶ ἡ, in mare cum sonitu fluens: ab ἅλς & μύρω.
*'Ἀλινδέω, volvo.
'Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum: ab
'Ἀλινδοῦμαι, versor, pro καλινδοῦμαι, q. v.
'Ἄλινος, ὁ καὶ ἡ, ex sale confectus: Th. ἅλς.
'ΑΛΙΞ, ικος, ὁ, alica.
'Ἄλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, coævus. Th. ἡλικία.
'Ἀλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ε, marinus. Est & nom. propr. ab ἅλς, mare.
'Ἀλίπαστος, Dor. pro ἠλίπαστος, ε, ὁ, sole tostus: ex ἥλιος & καίω.
'Ἀλίου, Dor. pro ἡλίου. Sic 'Ἄλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος. Sol.
'Ἄλιος, ε, ὁ, marinus: item vanus, inanis.
'Ἀλιτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mare alitur. Th. τρέφω.
'Ἀλιόω, vanum reddo: f. ώσω. p. ωκα. ab ἅλις.

'Ἀλίπλαγκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, marivagus: ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, ἤτι πλανώμενος.
'Ἀλίπλοος, ε, ὁ καὶ ἡ, mare natans: ab ἅλς & πλέω.
'Ἀλίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari olens: ex ἅλς & πνέω.
'Ἀλιπόρφυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens: ab ἅλς & πορφύρα.
'ΑΛΙΣ, adv. satis, abundè: ἐν αὐτῇ γδ ἀθρόον καὶ ἱκανὸν ἔξι τὸ ὕδωρ.
'Ἆλις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἦλις, Elis, urbs Peloponnesi.
'ΑΛΙΣΓΕΩ, f. ήσω. p. ηκα. polluo, contamino.
'Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, pollutio: ab ἀλισγέω.
'ΑΛΙΣΚΩ, vel 'Ἄλωμι, capio, convinco, damno, f. ἀλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων. præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον, p. pass. ἥλωμαι, σαι, ται.
'ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.
'Ἀλιστρεφέων, gen. pl. ab ἀλιστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mare versatur: ab ἅλς & στρέφω.
'ΑΛΙΤΕΩ, vel ἀλείτω, pecco, delinquo: f. ήσω. p. ἠλίτηκα. a. 1. ἤλιτον· hinc
'Ἀλιτής, ου, ὁ, peccator: ab α & λιτή.
'Ἀλίτη, deliquerit: a. 2. sub. ab ἀλιτέω.
'Ἀλιτημένος, ε, perf. part. pass. Ion. &
'Ἀλιτήμων, ονος, ὁ, peccator: ab ἀλιτέω.
'Ἀλιτήμενος, vide ἠλιτόμηνος.
'Ἀλίτοντο, Ion. pro ἠλίτοντο, offenderunt: 3. pl. imperf. pass. verbi ἀλιτέω.
'Ἀλιτόξενος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui in hospites peccat: ab ἀλιτέω & ξένος.
'Ἀλιτραίνεται, malè agit: 3. præs. pass. ab 'Ἀλιτραίνω, pecco. Th. ἀλιτέω.
'Ἀλίτροπος, ε, ὁ, mari jactatus: ab ἅλς & τρέπω.
'Ἀλιτρός, ου, ὁ, peccator: dat. pl. ἀλιτροῖς, ab ἀλιτέω.
'Ἀλίτρυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui in mare est attritus vel absumptus: ab ἅλς & τρύω.
'ΑΛΙΩ, volvo: f. ίσω. p. ἧλικα.
'Ἀλίως, adv. frustrà: ab ἅλιος.
'Ἀλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, robur: hine
'Ἀλκάεις, εντος, & contractè αντος, Dor. pro ἀλκήεις, strenuus.
'Ἀλκάθοος, ου, nomen viri.
'Ἀλκαία, ας, ἡ, cauda leonis.
'Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ τῦ 'Ἀλκαίου παῖς.
'Ἀλκαϊκός, ου, ὁ, Alcaicus, nomen viri.
'Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro 'Ἀλκαίε· ab 'Ἀλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκή.
'Ἀλκανδρος, ε, ὁ, Alcander: nom. propr.
'Ἄλκαρ, ρος, τὸ, tutamen: ab ἀλκή.
'Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab 'Ἀλκείδης, ε, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.
'ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, auxilium.
'Ἀλκί, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκός.
'ΑΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκιβιος, anchusæ species, herba.
'Ἄλκιμος, ὁ καὶ ἡ, robustus, fortis: ab ἀλκή.
'Ἀλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ, ab 'Ἀλκμαίων, ονος, ὁ, τῦ 'Ἀμφιαράε υἱὸς, filius Amphiarai.
'Ἀλκμήνη, Alcmene, nomen fœminæ; q. d. robur Lunæ.
'Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator, acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.
'Ἀλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, nom. mulieris.

 'Ἀλκυών

*Ἀλάω, & ἀλάλκω, arceo, f. ἀλέξω, vel ἀλαλκήσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

*ΑΛΛΑ', sed. ἀλλ' pro ἀλλὰ & pro ἄλλο. ἀλλάγε, at certè, sed tamen.

* Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ mutatio. Th. ἀλλάσσω.

* Ἀλλάγμα, ατος, τὸ, idem.

*Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

*Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλλήλων, & φόνος.

*Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων· ab ἄλλος.

*Ἀλλάξαιτο, permutaret: a. 1, opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

*Ἀλλᾶς, αντος, ὁ, lucanica, botulus. Hinc

*Ἀλλαντοποιὸς, tucetarius, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui vendit farcimina.

*ΑΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. muto: ab ἄλλος, f. ξω. p. ἤλλαχα, a. 2. ἤλλαγον. p. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.

*Ἀλλάττα, reliqua, pro ἄλλα ἄττα.

*Ἀλλαχοῦ, & ἀλλαχῇ, alibi. ἀλλαχόθεν, aliunde: ab ἄλλος.

*Ἀλλέων, aliorum, gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος.

*Ἄλλεγον, pro ἀνέλεγον, & hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.

*Ἀλλέες, congregati, Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

*Ἀλλέξαι. Poët. & metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω.

*Ἄλλῃ, adv. aliter. ἄλλη, ης, alia. ἄλλαις dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

*Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio, vel figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.

*Ἀλληγορικὸς, ῆ, ὁ, allegoricus: ab eod.

*Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, per quæ alius præfiguratur, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω. quod ex ἄλλος, & ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω.

*Ἀλλήκτος, ου, ὁ, Æol. pro ἄληκτος.

*Ἀλλήλοισι, inter se, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων· Ἀλλήλοιϊν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.

*Ἀλληλούϊα, Allelujah, i. e. laudate Dominum.

*Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Ion. pro γία, mutua depastio: à φάγομαι.

*Ἀλλήλων, g. pl. caret nom. est triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλους, ας, α. per invicem, mutuò, alius alium. Th. ἄλλος.

*Ἀλλογενὴς, ἐος, ὁ κ ἡ, alienigena: q. d. ἐξ ἄλλου γένους, ex aliâ gente.

*Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ κ ἡ, qui est diversæ linguæ: ab ἄλλος, & γλῶσσα.

*Ἀλλόγνωτος, ου, aliis cognitus: ab ἄλλος, & γνωτός.

*Ἀλλοδαπὸς, ου, ὁ, extraneus, alienigena: ab ἄλλος, & δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ, vel γῆ, & πέδον.

*Ἀλλοειδὴς, ἐος, ὁ κ ἡ, formam mutatam habens: ab ἄλλος, & εἶδος.

*Ἄλλοθεν, aliunde, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius. ἄλλοθι, alibi, & ἄλλοθι.

*Ἀλλόθροος, ου, ὁ κ ἡ, aliâ linguâ utens: ab ἄλλος, & θρόος, vox.

*Ἀλλοίη, ης, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, ου, ὁ, diversus: ab ἄλλος.

*Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.

*Ἀλλόκοτος, ου, monstrosus: q. ἀλλότριος.

*ΑΛΛΟΜΑΙ, salio: ab Hebr. חָלַל chalal. imperf. ἡλλόμην, ου, ετο, f. m. ἁλοῦμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο. Hinc forsan Angl. Salt. & Lat. salio, aspiratione in s versâ.

*Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ, mutabilis, nunc hic, nunc illic adhærens, epithet Martis: voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος.

*ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, ALIUS, a, ud: ἄλλοτε, aliàs, interdum, adv. ἄλλοσε, aliò.

*Ἀλλότερρος, Æol. pro ἀλλότριος.

*Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ, curiosus hospes alienæ domûs, alienarum rerum inspector: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι.

*Ἀλλότριος, α, ον, alienus. Th. ἄλλος.

*Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo: ab ἀλλότριος & φθόνος.

*Ἀλλοφάσσω, turbor animo: ab ἄλλο & φάω.

*Ἀλλοφρονέω, mente alienatus, insanus: ab ἄλλος & φρονέω.

* Ἀλλοφυλισμὸς, ου, ὁ, ritus alienigenarum.

* Ἀλλοφυλὸς, ου, ὁ κ ἡ, alienigena: ἐξ ἄλλου φύλου, ex aliâ gente.

* Ἀλλόφωνος, qui est aliena lingua.

*Ἄλλυδις, aliorsum, Poët. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος.

*Ἀλλύεσκε, Poët. & Ion. pro ἀνέλυε, resolvebat, imperf. act. ab

*Ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω

*Ἄλλυτος, ου, ὁ κ ἡ, Poët. pro ἄλυτος.

*Ἄλλωθεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.

*Ἄλλως, adv. aliter, temerè, inconsultò: ab ἄλλος.

*Ἅλματι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, saltus: ab ἅλλομαι.

*Ἄλμενος, per Sync. pro ἀλλόμενος, & Æol. tenuis pro aspirato: ab ἅλλομαι.

*Ἅλμη, salsago: ab ἅλς, sal.

*Ἁλμυρὸς, ῦ, ὁ, salsus. Th. ἅλς, sal. Hinc fortassè fluxerunt, Admiral, Almirante, &c.

*Ἄλξ, κὸς, ἡ, idem cum ἀλκή.

*Ἀλοαλὼς, tritus, a. 1. part. ab

*ΑΛΟΑ'Ω, trituro, comminuo, f. ήσω, & άσω, p. ηκα. ἀλοῶντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. Dicitur & ἀλοιάω. Ab ἅλως· in areâ enim fit trituratio.

*Ἀλογέω, ῶ, aspernor, contemno, f. ήσω. p. ηκα· ex α & λόγος.

*Ἀλογία, ας, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.

*Ἀλόγιστος, ου, ὁ, rationis expers. Hinc ἀλογίστως, inconsideratè: ex α & λόγος.

*Ἄλογος, ου, ὁ, idem quod ἀλόγιστος.

*ΑΛΟ'Η, ης, ἡ, aloë, herba.

* Ἀλοητὸς, ου, ὁ, tempus triturandi, tritura.

*Ἅλοθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

*Ἀλοία, pulsabat, 3. sing. imper. Ion. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.

*Ἁλοίην, captus sim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλώην. Th. ἅλωμι.

*Ἁλοίμαν, Dor. pro ἡλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.

*Ἀλοιφῆ, dat. ab ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, quod ab ἀλείφω.

*Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem cum αὖλαξ.

*Ἁλόντε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλόω.

*Ἄλος, Dor. pro ἧλος.

*Ἀλοσύδνη, ης, ἡ, epithet Thetidis: fit ab ἅλς, mare: unde ἁλοσύνος, ἁλοσύνη, &, per pleonasm. τοῦ δ, ἀλοσύδνη.

'Αλοὺς, όντος, όντι, *captus*, a. 2. part. act. ἁλίσκω.

'Αλόφος, ου, ὁ, *sine cristâ*. Th. λόφος.

'Αλοχος, ου, ἡ, *uxor*, dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, & λέχος.

'Αλόσσεο, 2. sing. imp. ab ἀλέομαι, ἀλέου, ἀλεῦ, Poët. ἀλέω.

'Αλῶναι, Poët. pro ἀλῶναι, ab ἁλίσκομαι.

'Αλπεσι, *Alpes*, montes, dat. pl. 'Αλπεσιν.

'Αλπιστος, vel ut alii leg. ἄλπιστος, quod à θάλπω, *foveo*: hine θαλπνίων, θάλπνιστος, &, sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, *jucundissimus*. Vel à θάλπος. εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, &, sublato θ, ἄλπιστος, *suavissimus*.

'ΑΛΣ, ἁλὸς, ὁ, *Sal*: Lat. Salt. Angl.

* 'Αλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*: ab ἅλς, ab ἅλλομαι.

'Αλσος, εος, τὸ, *lucus*, *nemus*, ubi stirpes ἀλδαίνει· ita *saltus* Latinis. Hinc

* 'Αλσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *frondosus*, *nemorosus*. Th. ἄλσος.

* 'Αλτικὸς, οῦ, ὁ, *agilis*. Th. ἅλλομαι.

'Αλτο, *saliit*. pro ἥλατο, ab ἅλλομαι. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, & Ion. ἄλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἧλμαι, ἧλσο, ἧλτο, Æolicè tenuis pro aspiratâ.

'ΑΛΤΗ, ης, ἡ, *lignum cui infigitur stiva*: q. ab α & λύω.

'Αλυκὸς, ἡ, ὸν, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*.

'Αλυκτάζω, *aestuo*, *anxius sum*. Th. ἀλύω.

'Αλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, *indissolubilis pedica*. ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.

'Αλύξας. a. 1. part. act. ἀλύξαι, f. 1. m. ab ἀλύσκω, *vito*, f. ξω. Th. ἀλύω.

'Αλύουσα, pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω.

'Αλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dolorum expers*, comp. ἀλυπότερος· ex α & λύπη.

'Αλυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *anxietas mentis*: ab ἀλύω.

'Αλυσθαίνω vel ἀλυσθένω, *viribus destituor*, *dolore afficior*, ἀλύω σθένω.

'Αλυσθμαίνω, *doleo*, vel *anhelo*: ex ἀλύω & ἀσθμαίνω.

'Αλυσις, εως, ἡ, *catena*: q. ἄλυτος.

'Αλυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inutilis*: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non solvit vectigalia*.

'Αλυσκάζοντι, *fugienti*. dat. part. ab ἀλυσκάζω, *evito*. Th. ἀλύω.

* 'Αλυσμὸς, οῦ, ὁ, *anxietas*: ab ἀλύω.

'Αλύσσω, *anxius sum*; ab ἀλύω.

* 'Αλυσταίνω, *imbecillis sum*, ab ἀλύω.

'Αλύτης, ου, ὁ, *lictor*: ab ἄλυσις.

'Αλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insolutus*, *insolubilis*: ex α & λύω.

'Αλυχὴ, ῆς, ἡ, *fastidium animi cum crebrâ oscitatione*: q. ab ἀλύω.

'ΑΛΥ'Ω, f. σω. *animo sum inquieto*: ab α & λύω· q. ἀλύω fit λύσιν τῶν κακῶν οὐχ εὑρίσκω· vel ab ἄλη. Hinc Lat. *Allucinor*.

'ΑΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc

'Αλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio*. f. ήσω, & ήσω. a. 2. ἦλφον. opt. ἄλφοιμι.

'Αλφαῖος, ου, ὁ, *Alphæus*, nom. viri propr. ab Hebr. אלפון *dux*.

'Αλφειὸς, ου, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt 'Αλφειὸς, οῦ.

'Αλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos inveniunt, à quibus munera accipiunt, *boves* potissimum: ab ἀλφέω.

'Αλφηστῇσιν, Ion. pro ἀλφησταῖς. ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor*: ab ἀλφέω. Th. ἄλφω.

'ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, *farina*: forsan ab ἄλφω.

'Αλφὸς, ἡ, ὸν, *albus*. ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ*: ergo ab ἀλφὸς, *albus*.

'Αλφω, idem quod ἀλφαίνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφηστής.

'Αλῶ, a. 1. sub. ἁλίσκω.

'Αλωὰ, Dor. & ἀλωὴ, ῆς, ἡ, *area*. *locus vitibus & arboribus consitus*, *arbustum*, *campus frumentarius*, *segetes*. ἀλωάων, gen. plur. Æol. ἀλωάς, acc. Th. ἄλως.

'Αλωαὶς, άδος, ἡ, *arealis*. Th. ἄλως.

'Αλώη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, *captus sit*, *caperetur*, a. 2. opt. ab ἁλίσκω.

'Αλωῆος, *Aloei*, gen. ab 'Αλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.

'Αλῶθι, *capere*, seu *capiaris*, a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

'Αλωκα, *captus sum*, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

'Αλωμι, vide 'Αλίσκω.

'Αλων, ωνος, ἡ, *area*, *in quâ trituratur frumentum*. Th. ἅλως.

'Αλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.

'ΑΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES*: ab ἀλῶ, & ὤψ, à *fallendis oculis*: vel ab ἀλῶ, & παίζω. ἀλωπέκιον, ου, τὸ, *vulpecula*. ἀλωπεκὴ, ῆς, ἡ, *vulpina*. ἀλωπεκιδεὺς, έως, ὁ, *catulus vulpis*. ἀλωπεκίζω, *fraudulentèr ago*. ἀλωπεκώδης, οῦ, ὁ, *fraudulentus*, *astutus*. ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum*.

'ΑΛΩΣ, ω, ἡ, *area*: ab ἄλις, seu ἀλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων συνάθροισιν. Item *circulus & corona siderum*. Hinc

'Αλωεὺς, έος, ὁ, *qui in areâ frumentum terit*.

'Αλώσιμος, ὁ καὶ ἡ, *qui capi vel expugnari potest*.

'Αλωσις, εως, ἡ, *captura*. Th. ἁλίσκω.

'Αλωσομένης, *expugnanda*, f. 1. part. m. f. g.

'Αλωτὸς, ου, ὁ, *captus*: ab ἁλίσκω.

'Αλώω, pro ἁλῶ. ab ἁλίσκω.

'Αμ, ex ἀμφὶ, *circa*: ἄμ' pro ἅμα.

'Αμα, adv. *unà cum*: à עם *bam*, *cum*, ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἁμᾶ, Dor. pro ὁμοῦ.

'Αμάζονες, όνων, αἱ, *Amazones*: ex α, & μαζός.

'Αμαθαίνω, *indoctus sum*: ab α & μανθάνω.

'Αμαθέστατος, ου, ὁ, superl. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *indoctus*: ex α & μανθάνω.

'Αμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής. 'Αμαθεὶ, adv. *indoctè*. 'Αμαθῶς, *stultè*.

* 'Αμαθία. ας, ἡ, *ignorantia*.

'Αμαθόεις, εντος, ὁ, *arenosus*; Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, Th. ψάμμος.

'Αμαθος, ου, ἡ, *arena*.

'Αμαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo*, præs. ind. ab ἄμαθος.

'ΑΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ὁ, *indomitus*: ἀμαιμακέτοιο, pro ου gen. Ion. Ex α intensivo, & μαιμάω· vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis*. Significat etiam *immensus*: ex μῆκος, Dor. μᾶκος.

'ΑΜΑΛΔΥ'ΝΩ, *corrumpo*, *consumo*: ut molle: ab ἀμαλός· aliquando *demolior*. q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλός.

'ΑΜΑΛ-

'ΑΜΑ'ΛΘΑΙΑ, *ας*, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur: forsan ab ἀμαλθεύω, *dito*, *nutrio*.
'ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, *manipulus*: hinc
'Αμαλλεύω, *in manipulos colligo*.
'Αμαλλοδετὴρ, ῆρος, & ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, *manipulorum ligator*: ab ἄμαλλα & δέω.
'ΑΜΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mollis*, *tener*: pro ἁπαλὸς, π mutato in μ. Æol.
'ΑΜΑ'ΜΥΣ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.
'Αμᾶν, *metere*, præf. inf. verbi ἀμάω.
'ΑΜΑΝΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *fungus*, vel fungi species.
'ΑΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus*: quia ἅμα ἄξονι, *cum axe rotæ*, circa quem hæc agitur: vel dicitur, ἐκ τοῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Hinc
'Αμαξιτὸς, οῦ, *via vehicularis*, ἀμαξεύω, *plaustris transeo*. ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, *plaustellum*. ἀμαξοπηγέω. *plaustra fabrico*: à πήγνυμι.
'Αμαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.
'ΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ ductus*, *cloaca*: q. ab ἅμα, & ῥεῖν· vel ab ἄμη, & αἴρω ligone enim fiunt fulci: vel ab חמר, *amar*, *fovea*.
'ΑΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *amaracus*. herbæ species.
'Αμαράντινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non marcescens*: à μαραίνω. 'Αμάραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
'ΑΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro*, *pecco*: f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 1. ἥμαρτον. a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α & μάρπτω, *assequor*, *attingo scopum*, ἄμαρτεν. a. 2. Ion. ἁμάρτη, sub. ἁμαρτεῖν, part. derivatur fort. à מרה *mara*, *rebellare*.
'Αμαρτῆ, *simul*: ut ὁμαρτῆ, adv.
'Αμαρτηθὲν, a. 1. part. n. g. ab ἁμαρτάνω.
'Αμάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum*: ab ἁμαρτάνω.
'Αμαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.
'Αμαρτία, ας, ἡ. *peccatum*. item *victima pro peccato*: ab ἁμαρτάνω.
'Αμαρτίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus mens est parva*: ex ἁμαρτάνω, & νόος.
'Αμαρτοεπὴς, ὁ ϗ ἡ, *qui dicendo peccat*, aut *decipit*: ab ἁμαρτάνω & ἔπος.
'Αμάρτυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *testimonii expers*: ex α & μάρτυρ.
'Αμαρτωλὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *peccator*, & *peccatrix*: ab ἁμαρτάνω.
'Αμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & 'Αμάρυγμα, τος, τὸ, *micans fulgor*. Ab
'ΑΜΑΡΥ'ΣΣΩ, *splendeo*, *fulgeo*: f. ξω. p. χα. ἀμάρυσσε, imperf. Ion. qu. ex α intensiv. & μαίρω.
'Αμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.
'Αμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, a. 1. ἤμησα.
* 'Αμάσητις & ἄμασος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non messus*: ab
'Αμᾶσθαι, *metere*, præf. inf. m. ab ἀμάω.
'Αματροχία, ας, ἡ, qu. ἁμματροχία, Poët. *rotarum concursus*: hinc ἁματροχάω, *simul curro*: ab ἅμα, vel ἅρμα, & τρέχω.
'ΑΜΑΥΡΟ'Σ. ου, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: q. ab α & μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan *Maurus*, a Maor.
'Αμαυρωθείη, *intereat*. a. 2. opt. pass. ab ἀμαυρόω, *obfusco*. Th. ἀμαυρός.
'Αμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία· ut & ἀμάχανος, pro ἀμήχανος.

'Αμαχητὶ, 'Αμαχεὶ, & 'Αμάχως, *sine prælio*. adv. & 'Αμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienus à pugnâ*, vel *inexpugnabilis*, *impossibilis*, superl. ἀμαχώτατος. Ex α & μάχομαι.
'ΑΜΑ'Ω, ῶ, *meto*, f. ήσω. p. ἤμηκα· forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur.
'Αμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν· 'Αμβαίνω, pro ἀναβαίνω.
'Αμβάλλευ, Dor. & Æol. pro ἀμβαλλοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.
'Αμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo*, *procrastino*, 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.
'Αμβασι, Poet. & Dor. pro ἄμβησι, per Syncop. pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, *ascendere facio*, *impono in*. Thema βαίνω, quod sæpè apud Poëtas transitivè sumitur pro ἀναβιβάζω.
'Αμβάσῃ, *ascendes*. f. 1. m. Poët. & Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἀμβάσις, & 'Αμβατὸς, pro ἀνάβασις, & ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω.
'ΑΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ*, *crepido*: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. vel אבן *lapis*.
'ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, *olla*, *calix*.
'Αμβλήδην, pro ἀναβλήδην, & 'Αμβολάδην, pro ἀναβολάδην, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω, *remorer*.
* 'Αμβλυγώνιος, *obtusum angulum habens*.
'ΑΜΒΛΥ'Σ, έος, ὁ, *obtusus*, *hebes*: hinc ἀμβλύνω, *hebeto*, *abortivum pario*. ἀμβλύνω, *obtundo*. Unde forsan Angl. Blunt. ἀμβλυώττω, *cæcutio*, *caligo*. ἀμβλυωγμὸς, ου, ὁ, *hebetudo visûs*. ἀμβλίσκω, *abortiri facio*.
'Αμβλωθῇ, *abortiatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.
'Αμβλωθρίδιον, *abortivus partus*. 'Αμβλωσις, εως, ἡ, *abortus*: ab ἀμβλόω, in ἀμβλύς.
'Αμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην
'Αμβολάδην, Ion. & Poët. pro ἀναβολάδην, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω.
'Αμβολὰς, άδος, ἡ, *terra egesta*, vel *aggesta*: ab ἀναβάλλω.
'Αμβολὴ, ῆς, ἡ, *præludium*: Poët. Sync. pro ἀναβολή.
'Αμβολιεργὸς, οῦ, ὁ, *dilator operum*: ab ἀναβάλλομαι, & ἔργον.
'Αμβρόσιος, ου, ὁ, *immortalis*. ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum*. ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α, & βροτός.
'Αμβροτος, ου, ὁ, *immortalis*: pro ἄβροτος.
'Αμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad altaria*, vel *super*: à βωμός.
'ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo*: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω.
'Αμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, *edita clamore*. Th. βοάω.
'Αμὲ, Dor. pro ἡμᾶς acc. ~~sing. ab ἐγώ.~~
'Αμέγαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immensus*: ab α & [illegible] quod σὺν, & μέγας. Aliquando *invidiâ carens*: & sic ab α, & μεγαίρω.
'Αμέθυστος, ὁ ϗ ἡ, *Amethystus*: nomen gemmæ: ex α & μεθύω.
'Αμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum; alias Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

'ΑΜΕΙ'ΒΩ,

'ΑΜΕΙΒΩ, f. ψω, commuto, permuto, alterno, vicissim, succedo, praetereo, p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. p. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. p. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, mutuus, alternus. ἀμοιβαῖον, ἀμοιβαδὶς, & ἀμοιβηδὸν, vicissim, alternis vicibus.

'Αμείδω, &c. & 'Αμείδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, tristis, atricans: ab α & μειδάω.

'Αμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, asper, durus: ex α & μειλίσσω.

'Αμείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis: idem quod ἀμείλικτος: ex α & μείλιχος.

'Αμείνων, ονος, melior. ἀμείνων, melior, acc. sing. m. & f. in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνω, ἀμείνους, gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθός.

'Αμείρω, privo aliquam portione: ex α & μείρω.

'Αμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμειφθεὶς, transfuerit, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, v. ἀμείβω.

'Αμέλγεις, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. sing. praes. ind. verbi ἀμέλγω.

'ΑΜΕΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα, mulgeo, fructus immaturos carpo. Hinc Angl. to Milk.

'Αμέλει, ne cura, ne sis solicitus. imperat. verbi ἀμελέω hinc transit in adv. & significat, certè, nimirum, utique: ex α & μέλει.

'Αμέλεια, ας, ἡ, negligentia: ex α & μέλει.

'Αμελέω, ῶ, negligo, f. ήσω. p. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα, ἀμελήσωσι, 3. pl. sub. ἀμελοῦντος, gen. sing. part. praes. ἀμελημένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.

'Αμέλξεις, mulseris, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω.

* 'Αμελξις, εως, ἡ, mulctio: ab ἀμέλγω.

* 'Αμελῶς, adv. indiligentèr, negligentèr, contemptim.

'Αμεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inculpatus: hinc

'Αμέμπτως, inculpatè, adv. Ex α priv. & μέμφομαι.

'Αμένα, Dor. pro 'Αμένης, ου, ὁ, nom. fluvii.

'Αμενηνὸς, ὴ, ὸν, debilis, qui citò deficit: ex α & μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, debilito.

'Αμενὴς, έος, ὁ, imbecillis, evanidus, debilis.

'Αμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, dies.

'Αμέραισι, in diebus, interdiu. Poët. & Dor. pro ἡμέραις.

'ΑΜΕΡΓΩ, premo, exsugo, propriè ex oleis amurcam exprimo.

'Αμέρδω, privo, excaeco, item obscuro, obtundo imperf. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α & μέρδω. 'Αμερθῇς. a. 1. pass. sub.

'Αμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, individuus: à μέρος.

* 'Αμεριμνησία, ας, ἡ, securitas.

'Αμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ securus: ex α & μέριμνα.

'Αμερος, Dor. pro ἥμερος, mitis, mansuetus.

'Αμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione suâ privo. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι aut regularitèr ab ἀμέρδω.

'Αμέρσῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀμέρδω.

'Αμερώσαις, Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος.

'Αμες, Dor. pro ἡμεῖς, nos.

'Αμετάθετος, ου, τὸ, immutabilis. ἀμετάθετον, ου, τὸ, immutabilitas: Ex α, μετὰ & τίθημι.

'Αμετακίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus: ex α, μετὰ & κινέω.

'Αμεταμέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus nos non poeniteat: à μεταμέλομαι.

'Αμετανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, resipiscere nesciens: à μετανοέω.

'Αμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα. nostra.

'Αμέτρητα, ας, ἡ, Dor. pro ἀμέτρητη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensa: ex α & μέτρον.

'Αμετροεπὴς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, sine modo loquax: ab α, μέτρον, & ἔπω.

'Αμετρον, ου, τὸ, immensum: ex α & μέτρον.

'Αμευσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, gressus alternans: ex ἀμεύω, muto, & πόρος.

'ΑΜΕΥΩ, vado, transeo, muto, vinco: qu. ab ἅμα ἴω, simul eo.

'Αμη, ης, ἡ, falx; item ligo. ab ἀμάω.

'Αμὴν, verè: ἀμὴν ἀμὴν, verissimè. Hebr. אמן, veritas.

'Αμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers irae. Th. μῆνις.

'ΑΜΗΣ, ου, & ητος, ὁ, placentae genus lacteae.

'Αμήσεις, 2. sing. f. 1. ind. ab ἀμάω.

'Αμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor: ab ἀμάω.

'Αμητὶς, ῦ, ὁ, messis arista: & ἄμητος, messis tempus: ab eod.

'Αμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre: ex α & μήτηρ.

'Αμήχαν, pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, ου, ον, minimè cautus, perplexus.

'Αμηχανέω, inopiâ consilii laboro. Undè

'Αμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, difficultas: ex α & μηχανή.

'ΑΜΙΑ, ας, ἡ, piscis nomen.

'Αμίαντος, ου, ὁ, impollutus: ex α & μιαίνω.

'Αμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, semideus.

'Αμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.

'ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen. Inde ἁμιλλάομαι, certo: inf. ἁμιλλᾶσθαι.

'Αμῖν, Dor. pro ἡμῖν.

'Αμινάδαβ, nom. viri indecl. populi princeps.

'Αμιξία, χρημάτων, ille rerum status quo nulla sunt inter aliquos libera commercia. q. d. rerum non mixtio.

'ΑΜΙΣ, ιδος, ἡ, matula.

* 'Αμισθὶ, adv. sine mercede, gratis.

'Αμιτροχίτων, spoliatus mitrâ ac tunicâ: ex α, μίτρα & χιτών.

'Αμιχθαλόεις, inaccessus: ἐκ θαλάσσης ab ἅλς, mare: alii reddunt ἀπρόσμικτος, quia impetuosus est. alii qu. ὁμιχλώδης, nebulosus.

'Αμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, poeniteam.

'Αμμας, Æol. pro ἡμᾶς.

'Αμματα, nexus: pl. ab ἅμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.

'Αμμε, nos: acc. pl. Poët. dicitur & in dual. Dor. & Æol. pro νῶϊ, νῶ.

'Αμμεγα, Poët. ἀνὰ μέγα, permagnum.

'Αμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.

'Αμμεναι, satiatum esse: inf. ex ἄω, ἆιν, ἄμεναι, Dor. seu Ion. &, exempto ε, ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι.

'Αμμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἥμενος, sedens. Sed fortasse ἄμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.

'Αμμένομεν,

Ἀμμένομεν, *expectamus*: Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.

Ἄμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio*.

Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν.

Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, & com. ἡμεῖς.

Ἄμμι, εως. τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: &

Ἄμμι pro ἡμῖν, Æol.

Ἄμμιγα, *simul*: qu. ἀνάμιγα, Poët.

Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim*: adv. ab ἀνὰ & μίγνυμι.

Ἄμμιν, seu ἄμμι, *nobis*: dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

ἈΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, *minium*.

Ἄμμορος, ου, τὸ, *expers*, *infelix*: pro ἄμορος· ex α & μόρος.

Ἄμμος, ου, ἡ, *arena*.

* Ἀμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arenosus*, *sabulosus*.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*. Ἀμμῶν, Æol. ἡμῶν.

ἈΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, *nepos*: ab ἀμνός· propriè enim de ovibus dicitur.

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.

Ἀμνάς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή.

Ἀμνάσει, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.

Ἄμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignotus*, *obscurus*: ex α & μνάομαι.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, *agninus*, *a*, *um*. Th. ἀμνός.

Ἀμνή, ῆς, ἡ, *agna*: ab ἀμνός.

Ἀμνήμονα, *immemorem*: acc. ab ἀμνήμων· ex α & μνάομαι.

* Ἀμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύω, f. ήσω, *obliviscor*.

Ἀμνήστευτα, *non initis sponsalibus*: adv. ex α & μνάομαι, *ambio*.

Ἀμνήστευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innuptus*.

* Ἀμνηστεύτως, adv. *non ducendo uxorem*.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio*: à μνάομαι.

ἈΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *membrana fœtum involvens*, *& vas ad accipiendum sanguinem*: qu. ab αἷμα.

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, *agnicula*: ab ἀμνός.

ἈΜΝΟΣ, οῦ, ὁ, *agnus*: qu. ab α & μένος, quia imbecillus.

Ἀμνοφόρος, ου, ἡ, *ovis fœtum in utero ferens*. hinc ἀμνοφόρους. Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. ex ἀμνὸς, & φέρω.

Ἀμογητί, *sine labore*: adv. ab α & μόγος.

Ἀμόγητος, *indefessus*.

Ἀμόθεν, adv. ab ἀμός.

Ἀμοιβαδίς, *alternatim*: adv. ab ἀμείβω.

Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, *retributio*, *mutatio*. ab eod.

Ἀμοιβός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, *gratia mutua*: ab ἀμείβω, ἀμοιβοί, *auxiliarii*.

Ἄμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parte carens*: ex α & μοῖρα.

Ἀμολγαίη, *lactea*: ab ἀμέλγω. ἀμολγός, οῦ, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur*.

Ἀμολγεύς, έως, ὁ, *mulctra*, *mulctrale*. ἀμόλγιον. Th. ἀμέλγω.

Ἀμόν, Dor. pro ἡμέτερον.

ἈΜΟΡΑ, ας, ἡ, *similago cum melle cocta*.

ἈΜΟΡΒΟΣ, οῦ, ὁ, *obscurus*: qu. ἄμορφος, item, *comes*, *assecla*: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor*. ἀμορβαῖος, & ἀμόρβιος, *tenebrosus*.

Ἀμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est & insula. Ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, *AMURCA*: ab ἀμέργω.

Ἄμορφος, ου, ὁ, *informis*, *deformis*: ex α & μορφή.

ἈΜΟΣ, οῦ, ὁ, *unus*, *aliquis*, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός.

Ἄμος, pro ἦμος, *quando*.

* Ἀμόθεν, adv. *alicundè*: Th. ἀμός ε.

Ἄμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexplebilis*: ex α & μότος· ἄμοτον, *insatiabiliter*, adv. ab ἄμοτος.

Ἄμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inelegans* à μοῦσα.

Ἄμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *labore carens*: à μόχθος.

Ἀμπαιανίσαι, Poët. pro ἀναπαιανίσαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæana recanto*, quod ex ἀνὰ, & Παιάν.

Ἄμπαλος, Poët. pro ἀνάπαλος, *resortitio*, πάλος, enim & κλῆρον significat. Th. πάλλω.

Ἀμπαλών, *cum quassâsset*: Poët. pro ἀναπαλών, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.

Ἀμπαύεται, Dor. pro ἀναπαύεται.

Ἄμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος. τὸ, ab ἀμπαύομαι, *quiesco*. Sic ἄμπαυσις.

Ἀμπαύσασθε, *requiescite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. *ad quiescendum factus*: ab ἀναπαύω.

Ἀμπέδιον, *per campum*. adv. Poët. pro ἀνὰ & πεδίον.

Ἀμπείρας, Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transfuo*, *transfodio*. Th. πείρω.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, pro ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελών.

Ἀμπέλινος, ab ἄμπελος.

Ἀμπελιών, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελών, ὁ, ἀμπελόφυτος γῆ, *vitibus consitus ager*, *vinea*. Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, *vitibus consitus*: ab ἄμπελος.

ἈΜΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *vitis*, *vinea*: qu. ab ἅμα, & πηλός, Ion. pro οἶνος. Ἀμπέλως, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

Ἀμπελουργός, ου, ὁ, *vinitor*: ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελών, ῶνος, ὁ, *vinea*. Th. ἄμπελος.

Ἀμπέμψας, *remisisti*, Poët. pro ἀνέπεμψας. 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.

Ἀμπεπαλών, *sursum vibrans*, a. 2. part. Poët. pro ἀναπαλών, & inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, *expando*, *explico*, *aperio*: ab ἀνὰ, & πετάω, άζω, & πίτνημι.

Ἀμπέχομαι, *induor*, Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.

Ἀμπέχονον, ου. τὸ, *vestitus*: ab ἀμπέχω, *circumdo*: ex ἀμφὶ & ἔχω.

Ἀμπηδάω, *subsilio*, *sursum salio*, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.

Ἀμπισχεῖν, *induere*, præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.

Ἀμπλακίης,

Ἀμπλακίῃς, gen. Ion. ab ἀμπλακίη, ας, ἡ, errore. Th. πλάζω.

Ἀμπλακών, qui erravit, a. 2. part. act. à ἀμπλακίσκω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάζω.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lat. Amplias.

Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, respiratio, Poët. pro ἀνάπνευμα· ut & ἀμπνοιὴ, pro ἀναπνοιὴ, Ion. Th. πνέω.

Ἀμπνέω & ἀμπνείω, respiro, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind. Ion. pro ἠμπνύνθη, respiravit: ab ἀμπνύομαι, pro ἀναπνύομαι, Poët. ex ἀνὰ & πνέω.

Ἀμπολέω, animo volutare, Poët Syncop. pro ἀναπολέω. Th. πολέω.

Ἀμπόλιν, per urbem, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ φόνον, à φόνος.

ἌΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, funis quo boves trahuntur.

Ἀμπτάμενα, revolantia, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκίδην, acc. ab Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Ampyci filius.

ἌΜΠΥΞ, υκος, ὁ vel ἡ, reticulum muliebre: ut ab ἀμπέχω, circumdo.

Ἄμπωσις, seu ἄμπωτις, per Sync. pro ἀνάπωσις, reciprocatio aestûs: quod ab ἀναπίνω, resorbeo. Th. πίνω.

ἈΜΥΓΔΑΛΕ´Α, ας, ἡ, amygdalus: Hinc per Metathesin. Ang. Almond.

Ἄμυγμα, τος, τὸ, vellicatio, laniatio, scarificatio, ab ἀμύσσω.

Ἀμυδὰ, Poët. seu Æol. pro ἅμα.

ἈΜΥΔΡΟ´Σ, ου, ὁ, subobscurus. Ἄμυδρος, humidus. An ab ἅμα, & ὕδωρ.

Ἀμύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non initiatus: ab α & μυέω.

Ἀμυθάν, ἄνος, ὁ, Poët. pro Ἀμυθάων, ἄονος, nomen viri.

Ἀμύθητος, ου, ὁ, dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis.

Ἀμυκλαδὸν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconici calceamenti genus.

Ἀμυκλαΐσδην, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, Laconicè loqui.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus: à μύλη. It. tritici species, ἄμυλον, τὸ, amylum.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab

ἈΜΥ´ΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμητος vel ἄμωμος, qui nihil commisit τ μωμῆς, h. e. derisione dignum: à μύζω, derideo: per Sync. τοῦ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, propulsatio injuriæ: & ἀμύντη, ης, ἡ, auxilium: ab ἀμύνω.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμυνέμεν, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνεῦσι, Ion. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

Ἀμύντας, ου, ὁ, Amyntas, Nom. viri.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, & ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator: sed Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

ἈΜΥ´ΝΩ, f. νῶ, auxilior, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνοῦμαι, ἀμύνω, ης, ῃ, a. 1. sub. act.

Ἀμύξεις, lacerabis, f. 1. verbi ἀμύσσω.

Ἀμυξις, εως, ἡ, id. q. ἀμυγμα. q. v.

ἈΜΥ´ΣΣΩ, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero. f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab αἷμα, qu. αἱμύσσω. Hinc

Ἀμυχμὸς, οῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

Ἀμυστὶ, adv. raptim, & sine respiratione: ab α, & μύω.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, poculi vel potandi genus, cùm poculum largius exsiccatur: à μύω.

Ἀμφ pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. ab

Ἀμφαγαπάω, valdè diligo.

Ἀμφαδὰ, ἀμφαδὴν, & ἀμφαδὸν, palam, adv. pro ἀναφανδὸν, & ἀναφανδὰ· hinc

Ἀμφάδιος, manifestus. ἀμφαδίη, ης. ἀμφαδίην, manifestè, adv. Omnia à φαίνω.

Ἄμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε. 3. sing. imperf.

Ἀμφαίνω, pro ἀναφαίνω, ostendo.

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης.

Ἄμφανε, Poët. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφαξονέω, exorbito, cùm currus in utrumque latus vergit, & non rectè hæret.

Ἀμφαραβίζειν, circumstrepebant, imperf. Ion. ab ἀμφαραβίζω· ex ἀμφὶ, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, obmutescentia, Ion. & Poët. metri gratiâ, pro ἀμφασία, ας, ἡ, loqui non posse, stupor quo vox intercipitur: ex α & φημί.

Ἀμφαυξ, ἡ, truncus abietis post ramos recisos.

Ἀμφαφάασθαι, circumtrectari, pro ἀμφαφᾶσθαι ab ἀμφὶ, circa, & ἀφάω, tango.

Ἀμφιέπεσκε, imperf. m. ab ἀμφιέπομαι, foveo, agito. ἄμφεπε, 3. imperf. Ion. ab ἀμφιέπω, persequor. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτεν, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκέάρθη, circumtruncatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

Ἀμφεπονήθη, consumpsit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφιπονέομαι.

Ἀμφέπω, & ἀμφιέπω, circumtracto, circumsisto; circa quidpiam versor & occupatus sum: foveo; persequor: Il. λ. ex ἀμφ & ἕπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέστη, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, circumsisto. Th. ἵστημι.

Ἀμφεφόβηθεν, utrinque in fugam conjecti sunt, a. 2. Bœot. pro ἀμφεφοβήθησαν à φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, evasisti, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφιεκέχυτο, circumfusus erat, plus. p. pass. Ion. ab ἀμφιχέω. a. 1. ἀμφιχυθῆναι. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκὴ, mucro: qu. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηρεφέα, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique tectus: ex ἀμφὶ & ἐρέφω.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, anceps, controversus: ab ἔρις, contentio, disceptatio.

ἈΜΦΙ´, præp. circa; cum gen. quoque de, propter, per; cum accus. circa, & circiter; cum dat. circum, circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι

'Ἀμφιάζομαι, & 'Ἀμφιάζω, *induo*, f. άσω. p. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum, vestis* : ab ἀμφιέννυμι.

'Ἀμφιάραος, ου, ὁ, peritissimus vates, Oïclei filius : unde & Οἰκλεΐδης voc. à Pindaro.

'Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, *circumsono*.

'Ἀμφιβαίνω, *circumeo, lustro*, f. βήσομαι ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα.

'Ἀμφίβαλε, a. 2. sub. ἀμφιβαλῶ, a. 2. imperat. m. ex ἀμφιβάλλω, *circumjicio, circundo* : ex ἀμφὶ & βάλλω.

'Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

'Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissensio, disceptatio*.

'Ἀμφίβασις, εως, ἡ, *circuitio* : acc. ἀμφίβασιν, ex ἀμφιβαίνω.

'Ἀμφιβέβηκας, *tueris* : p. ex ἀμφιβαίνω.

'Ἀμφίβιος, ου, ὁ κ ἡ, q. *utrinque vitam habens*. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ & βίος, *vita*.

'Ἀμφιβληστρεύω, f. εύσω, *reti capio* : ab

'Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, *rete piscatorium, verriculum* : ex ἀμφὶ & βάλλω. 'Ἀμφιβολεὺς, ὁ, Id.

'Ἀμφιβόητος, ου, ὁ κ ἡ, *circumsonus*, *a* : ex ἀμφὶ & βοάω.

'Ἀμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas* : ἀμφίβολος, ου, ὁ κ ἡ, *ambiguus* : ex ἀμφὶ & βάλλω.

'Ἀμφίβροτος, ου, ὁ κ ἡ, *circa hominem tegens undique* : ex ἀμφὶ & βροτός.

'Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus est*, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Th. γηθέω.

'Ἀμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognosco, dubito*, f. ήσω. p. κα. Ex ἀμφὶ & νόος, *mens*.

'Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, *utroque pede claudus*, Vulcani Epith. ex ἀμφὶ & γυιός.

'Ἀμφίγυος, ου, ὁ κ ἡ, *utrinque acutus* : ab ἀμφὶ & γυιός, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιοῦν, *claudos reddere*.

'Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nomen propr. q. à δαμάζω.

'Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, *utrinque hirsutus*. Th. δασύς.

'Ἀμφιδέδηε, p. m. ἀμφιδέδηε, 3. sing. pl. p. m. Ion. ex ἀμφὶ & δαίω, *divido, convivor, scio, comburo*.

'Ἀμφιδέαι, *catenæ, annuli* : ex ἀμφὶ & δέω, *ligo*.

'Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, *ambidexter, ambiguus*. Th. δεξιά.

'Ἀμφιδέρχθης, 2. sing. a. 1. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.

'Ἀμφιδεύτατος, ου, ὁ, *postremus, minutissimus* : ab ἀμφὶ & δεύτατος.

'Ἀμφιδινέω, *circumvolvo* : ἀμφιδεδίνηται, p. pass. à δινέω.

'Ἀμφιδοκεύειν, *observare capiendi causâ*. Th. δοκεύειν.

'Ἀμφίδοξος, ου, ὁ κ ἡ, *anceps* : ἀμφιδοξέω, *ambigo* : à δόξα.

'Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ κ ἡ, *undique laceratus* : Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς & ἀμφίδρυφος à δρύπτω, *lacero*.

'Ἀμφίδυμος, ου, ὁ κ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι, i. e. *subiri*.

'Ἀμφιδὺς, *indutus* : a. 2. part. act. ab ἀμφιδύω. Th. δύω.

'Ἀμφιεσμένος, *indutus* : p. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.

'Ἀμφιελίσσας, *utrinque agitatus* : acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ κ ἡ, ab εἱλίσσω, *volvo*. Th. εἱλέω.

'Ἀμφιέννυμι, *vestio* : f. ἕσω. p. pass. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίειμαι· ex ἀμφὶ & ἕννυμι.

'Ἀμφιέποντες, *gubernantes* : præs. part. ex ἀμφὶ & ἕπω, *tracto, ago*.

'Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

'Ἀμφιέσαι, 3. sing. a. 1. sub. 'Ἀμφιέσομαι. Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

'Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, *adhæreo, circumsedeo* : f. ήσω. Th. ἵζω.

'Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ κ ἡ, *qui utrinque mari cingitur* : ex ἀμφὶ & θάλασσα.

'Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ κ ἡ, *circumfloridus* : item *patrimus & matrimus*. Th. θάλλω.

'Ἀμφίθετος, ου, ὁ κ ἡ, *qui utrinque poni potest* : ab ἀμφὶ & τίθημι.

'Ἀμφιθέω, *circumcurro* : à θέω.

'Ἀμφίθυρος, ου, ὁ κ ἡ, *domus quæ anticas & posticas fores habet*. Th. θύρα.

'Ἀμφικαλύψῃ, 2. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψοι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω.

'Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ κ ἡ, *utrinque ansatus, biceps*. Th. κάρηνον, vel κάρα.

'Ἀμφικεάσας, *circumscindens, dividens* : a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας. vide ἀμφικεάζω.

'Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ κ ἡ, *circumfluus* : ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, κ κλυζόμενος.

'Ἀμφίκομος, ου, ὁ κ ἡ, *latè comans, undique frondosus* : ex ἀμφὶ & κόμη.

'Ἀμφικρέμαμαι, *circumpendeo*. Th. κρεμάω.

'Ἀμφικυλίσαι, Æol. & Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. Th. κυλίω.

'Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, *poculum rotundum & utrinque ansatum* : ex ἀμφὶ & κύπελλον. δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungi.

'Ἀμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio* : à λαχαίνω.

'Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ κ ἡ, *ingens, magnus* : qu. ἀμφιλαβὴς, *quod utrinque capi debeat*.

'Ἀμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio, ubi ex utrâque parte contenditur* : ex ἀμφὶ & λέγω.

'Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, *Amphilochus*, nom. viri.

'Ἀμφίλυκος, ου, ὁ κ ἡ, *sublustris* : à λύκη, *lux prima* ; vel à λύκος, quòd sit similis λυκείῳ, *lupinæ pelli*, quæ est cinerei coloris : vel à λύγη, *tenebræ*.

'Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάξατε, *abstergite* : a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω & σω, *purgo*.

'Ἀμφιμάτριος, ω, ὁ κ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, *qui est in matrice seu utero*. Th. μήτρα.

'Ἀμφιμάχομαι, *circumpugno, vero* : præs. sub. Th. μάχομαι.

'Ἀμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

'Ἀμφιμέμυκε, *circummugiit* : p. m. ab ἀμφιμυκάω.

'Ἀμφινέμομαι, *circumpasco, incolor* : à νέμω.

'Ἀμφιξέω

Ἀμφιξέω, *circumrado*: f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσ' à ξέω.

Ἀμφίων, ου, ὁ, *Amphion*: nom. propr.

Ἀμφίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pellis densus*: à μαλλός.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *campis undique cinctus*: ἀμφὶ & πέδον.

Ἀμφιπένομαι, *satago circa* aliquid: à πένομαι.

Ἀμφιπερικτίοσι, *vicinis*: dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπεριστρώφα, imperf. Ion. ab ἀμφιπεριστρωφάω, *circumvertor*: ex ἀμφί, περὶ & στρέφω.

Ἀμφιπεσοῦσα, *amplexa*: a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem complecti*. Th. πίπτω.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo*, *comitor*: à πολεύω, *versor*: Poët. πολεύω.

Ἀμφίπολις, εως, ἡ, *Amphipolis*: nom. urbis.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minister*, vel *ministra*. Hinc ἀμφιπολεύω, *famulari*: ex ἀμφὶ & πολέω, *versor*.

Ἀμφιποτάομαι, *circumvolito*: à ποτάομαι.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utrinque ardens*. Th. πῦρ.

Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumfluens*: ex ἀμφὶ & ῥέω. Unde &

Ἀμφιρώ, 4. contract. nom. mulieris.

Ἀμφὶς, *utrinque*, *in medio*, adv. Est & præpos. cum gen. *sine*, *sursum*, *extra*.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, *ambigo*, *dubito*, *controversor*. ἀμφισβητήσειε. a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς & βαίνω, eo. Hinc

Ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβητία, ἡ, *disceptatio*, *contentio*, *dubitatio*.

Ἀμφιστειλάμενος, *colligatus*: a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, *orno*.

Ἀμφιστεφὴς, ὁ καὶ ἡ, *utrinque coronatus*: item *undique plenus*: ex ἀμφὶ & στέφω.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *versipellis*, *utrinque acutus*. Th. στόμα.

Ἀμφιστρατάομαι, *obsideo*: ab ἀμφὶ & στρατός.

Ἀμφιταθεὶς, *circum extensus*: a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφίταπης, ητος, ἡ, & Ἀμφιτάπις, ιδος, ἡ, & Ἀμφίταπος, ου, ὁ, *tapes utrinque villosus*. Th. τάπης.

Ἀμφιτίθει, *circumpone*: præs. imp. act. qu. ab ἀμφιτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni: *mare*: ex ἀμφὶ & τρίζω, *strido*.

Ἀμφιτρομέω, *tremo ab omni parte*. Th. τρομέω.

Ἀμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, per Epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis*.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clavis undique distinctus*: ex ἀμφὶ & φάλος: item *splendidus*.

Ἀμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora*, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ & φέρω.

Ἀμφιχαίνω, *absorbeo*, propriè *circumhio*: à χαίνω.

Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ & χέω.

Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfusa*: a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *terrâ aggestâ utrinque munitus*: ex ἀμφὶ & χέω.

Ἀμφιχωλὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *utrinque pede claudus*: à χωλός.

Ἀμφοδον, ου, τὸ, *bivium*; q. d. ἄμφω ὁδὼ, *ambæ viæ*.

Ἀμφοῖν, gen. & dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem*.

Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

Ἀμφότερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. ἀμφοτέροις, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις, ut & ἀμφοτέρῃσιν, m. g. Hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrinque*, adv. Ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρως. Th. ἄμφω.

Ἀμφράσσαιτο, *animadverteret*, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ & φράζομαι.

Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, *per plantas*.

Ἄμφω, *ambo*, vel *ambæ*. ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφώτης, *duas ansas habens*. Ἀμφώτιον, id.

Ἀμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, ἡ, *inauris*, *aurium ornamentum*, vel *munimentum*: ab ἀμφὶ & οὖς, ὠτός.

Ἀμάγος, Ἀμάγυς, Sacrorum rex.

Ἀμώμητος, ου, ὁ, *inculpatus*. ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

Ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, *vituperabilis*, quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.

ἈΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *amomum*, frutex & aroma.

Ἄμωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maculæ expers*: ex α, & μῶμος.

Ἀμὼν, ὁ, nomen viri indecl. *Fidelis*: Sed

Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν,

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω. Ἀμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.

Ἀμὼς, ὁ, nomen viri indecl. *Robustus*.

Ἀμῷς, *metas*, 2. sing. præs. opt. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, άοι, ῷ, ab ἀμάω.

Ἀμωσγέπως, *quoquo modo*, *quovis modo*: ab ἀμός. Th. ἀμὸς, unus.

Ἀμώτα, τὰ, *castaneæ*.

ἌΝ, *si*, conj. potent. vel explet. Poetæ pro eâ ponunt κε, κεν. Ab אִן. Est etiam ἂν, pro ἀνὰ, Poëtis; & ἂν pro ἄνα.

ἈΝΑ', *per*, præp. regens acc. & *cum*, dat. In compos. valet *retrò*, *rè*, *sursùm*. Ἀνὰ pro σὺν, Dor. est distributionis nota.

Ἄνα, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνέστη, quod pro ἀνέστη, Ion. & η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est & ἀνὰ, *surge*, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est & ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, *rex*: vel per Apoc. pro ἄνασσα, *regina*.

Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, *ascende*, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

* Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, *gradus*.

Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus*, pro ἀναβαμὸς. θ euphoniæ gratiâ inseritur: ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, & Ἀναβάθρα, ας, ἡ, *scala*: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβάς.

Ἀναβάλλεσθαι, inf. pass. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, *procrastino*, *differo*, f. βαλῶ, perf. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο. p. m. ἀναβέβολα. Ex ἀνὰ & βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab Ἀναβὰς, *ascendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάσομαι, *conscendam*. f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

'Αναβεβωκώς, p. part. act. ab ἀναβοάω. q. v.
'Αναβέβρυχεν, p. act. quod à βρύω, *scateo, scaturio*. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, *resonuit*; quod à βρύχω, *frendo, strideo*: quod dicitur de mari.
'Ανάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.
'Αναβιβάζω, *ascendere facio, impono, subduco*: f. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.
'Αναβιῴην, *reviviscam*, Att. pro ἀναβιοίην, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω; qu. ex ἀνά & βιόω.
* 'Αναβιόω, ῶ, *revivisco*: Th. βίος.
* 'Ανάβιωσις, εως, ἡ, *resurrectio*.
'Αναβλαστάνω, & -έω. f. ήσω. p. -ηκα, *repullulo*. Simplex, βλαστάνω.
'Αναβλέπω, *oculos attollo, visum recipio*: f. ψω p. φα. a. 1. ψα. Th. βλέπω. hinc
'Ανάβλεψις, εως, ἡ, *visûs recuperatio*.
'Ανάβλησις, εως, ἡ, *dilatio*: ab ἀναβάλλω.
'Αναβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.
'Αναβοάω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. p. κα. a. 1. ησα.
'Αναβεβῶσαν, n. g. part. Th. βοάω.
* 'Αναβόλιον, ου, τὸ, & 'Αναβολὴ, ῆς, ἡ, *dilatio*; a. p. m. verbi ἀναβάλλω.
'Ανάβος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impubes*: ex α, & ἥβη.
'Αναβράζω, & -σσω, *fervesfacio*. Th. βράζω.
'Αναβρόχω, *resorbeo*, a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξειε. ἀναβροχθεὶς, a. 1. part. pass. à βρόχω.
'Αναβωλακίη, γῆ, *terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit*. Th. βῶλος.
'ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ιδος, ἡ, *Morsus gallinæ*; herba.
'Αναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.
'Ανάγγειλον, imperat. ab
'Αναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, εῖς, εῖ, p. ήγγελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνήγγελον, p. pass. ἀνήγγελμαι. a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνά, & ἀγγέλλω.
'Αναγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, *narrare*.
'Αναγεννάω, ῶ, *regenero*, f. ήσω. p. ηκα. p. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι.
'Αναγινώσκω, *lego*, f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων, p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω.
'Αναγκάζω, *cogo*: imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. p. ἠνάγκακα. p. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.
'Αναγκαίη, ης, ἡ, *necessitas*. ἀναγκαίως, adv. *necessariò*: ab
'Αναγκαῖος, αία, αῖον, *necessarius, amicus*; compar. ἀναγκαιότερος. superl. ἀναγκαιότατος. gen. pl. ἀναγκαιοτάτων· ab ἀνάγκη.
'Αναγκαστὸς, ἡ, ὸν, *coactus*. ἀναγκαστῶς, *coactè*, adv. ab ἀνάγκη.
'ΑΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, *necessitas*: ab α priv. & ἄγω· duci enim & impelli nequit. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως, *necessariò*. ἀναγκάζω, &c.
'Αναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.
'Αναγνάμπτω, idem quod γνάμπτω, f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 1. pass. φθην.
* 'Αναγνεία, ας, ἡ, *scelus, impuritas*, ab ἁγνὸς.

'Αναγνωσθέντων, a. 1. part. pass. ἀναγνωσθέντες, [illegible] ab ἀναγινώσκω.
'Αναγνωρίζω, f. σω. p. κα. *recognosco*: à γνωρίζω.
'Ανάγνωσις, εως, ἡ, *lectio*; dat. ἀναγνώσει.
'Αναγνωστὴς, ου, ὁ, *lector*: ἀναγινώσκω.
'Ανάγοιν, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti sunt*: imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο· ab ἀνάγω.
'Αναγοράν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.
'Αναγόρευσις, εως, ἡ, *sententiæ declaratio, renunciatio*.
'Αναγραμματίζω, *transpositis literis ex una voce aliam efficere*. Hinc ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ. Th. γράφω.
'ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, & ἀνάγυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fruticis nomen.
'Ανάγω, εις, ει, *subduco, ango*: f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα. a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. p. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, ένος, ὁ, *provectus*: ex ἀνὰ & ἄγω, *duco*.
'Αναγωγὴ, ῆς, *educatio*: ab ἀνάγω.
'Ανάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contumax, malè institutus*: hinc ἀναγωγία, *defectus disciplinæ*: ab α & ἀγωγή.
* 'Αναγωγότερον, ου, τὸ, *immitio moverunt*.
'Αναδαίειν, *dividere*. Th. δαίω.
'Αναδάσασθαι, *dividere*, a. 1. inf. m. 'Αναδασμὸς, ὁ, *divisio*: Th. δαίω.
'Αναδέδρομα, ας, ε. *percurris* p. m. verbi ἀνατρέχω. 'Αναδέδραμεν, *sursum cucurrimus*, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδραμήκαμεν.
'Αναδείκνυμι, *ostendo*: f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. pass. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμαι.
'Ανάδειξις, εως, ἡ, *ostensio*: ab ἀναδείκνυμι.
'Αναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, *recipere, polliceri*: Th. δέχομαι.
'Αναδενδρὰς, άδος, ἡ, *vitis arbustiva*, vel *sursum scandens in arborem*: ab ἀνὰ pro ἄνω & δένδρον.
'Αναδέξαι, Ion, pro ἀναδεῖξαι, *ostendisse*: a. 1. inf. act. sic ἀναδέξασθαι pro ἀναδείξασθαι. a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.
'Ανάδεσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis*: ab ἀναδέω, *redimio*.
'Αναδέχομαι, *excipio*: f. δέξομαι. p. pass. δέδεγμαι, à δέχομαι.
'Αναδῆσαι, *religasse*: a. 1. inf. act. ex ἀνὰ & δέω, *ligo*.
'Αναδηχθεὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. ἀναδάκνω. f. δήξομαι. a. 1. ἔδακον.
'Αναδιδάσκειν, *valdè docere*, vel *edocere*, & *dedocere*. Th. διδάσκω.
'Αναδίδωμι, *reddo*: f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος.
'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, *Reduplicatio*, figura: ex ἀνὰ & διπλόω.
'Αναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι· inf. ἀνάδος, Att. ἀνάδοσο, *redde*, a. 2. imp. m. ἀναδοῦναι. a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.
'Ανάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, & 'Αναδοχεὺς, έως, ὁ, *susceptor, sponsor*: ab ἀναδέχομαι.
'Αναδραμεῖν, *redire, crescere*, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμών, m. g. ab ἀνατρέχω.

'Αναδύομαι, emergo; & Αναδύομαι, resipuo, recurrens: ab ἀναδύω, exsisto, emergo, recedo, Th. δύω, vel δῦμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.

'Ανάεδνος, ε, ὁ κ ἡ, dote carens, indotata: ex α & ἕδνον, seu ἔδνα.

'Αναείρω, tollo in altum: ab αἴρω.

'Ανάελπτα, insperata, pl. ab ἄελπτος, insperatus. ab α & ἐλπίς.

'Αναζάω, ῶ, revivisco: f. ήσω. p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ & ζάω

'Αναζεῦξαι, movere, discedere: a. 1. inf. act. Hinc verbale

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, castrorum mutatio.

'Ανάζεσις, ebullitio, f. ίσω. p. ηκα. a. 1 part. pass. ἀναζεσθεὶς, fervefactus.

'Αναζητέω, ῶ, requiro; f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα· à ζητέω.

'Αναζωγραφεῖται, depingitur; ab

'Αναζωγραφέω, ῶ. depingo.

'Αναζώννυμι, succingo: f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι.

'Αναζωπυρέω, ῶ, exsuscito: f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνὰ & ζωπυρέω.

'Αναζωσάμενοι, a. 1. part. m. ab ἀναζώννυμι.

'Αναθάλλω, revivesco: f. λῶ. p. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

'Αναθείην, ης, η, retulerim. a. opt. 2. act. a. 1. ind. ἀνέθηκα, inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθείς. Th. τίθημι.

'Ανάθεμα, ατος, τὸ, anathema, exitio aeterno destinatus: ab ἀνατίθημι, sepono, seorsum pono.

'Αναθεματίζω, exsecror, diris devoveo, anathema esse declaro: f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. pass. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

'Αναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίζω.

'Αναθέμεν, & ἀναθέμεναι, Dor. Æol. & Ion. pro ἀναθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

'Αναθεωρέω, ῶ, contemplor: f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.

'Αναθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio.

'Αναθηλήσω, repullulabit. f. ab ἀναθηλέω. pro ἀναθάλλω. Th. θάλλω.

'Ανάθημα, ατος, τὸ, donarium, seu donum quod Deo consecratur: ab ἀνατίθημι, sepono.

'Αναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσω. inf. ab ἀνατίθημι.

'Ανάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα q. v. item alumnus.

'Αναθρώσκω, insilio, saltu conscendo: à θρώσκω.

'Αναθυμίασις, εως, ἡ, vapor: ab ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω.

'Αναιδέα, acc. ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, impudens.

'Αναιδείη, ης, Ion. ἀναιδεία, ας, ἡ, impudentia, importunitas: ex α & αἰδώς.

'Αναιδείηφι, dat. sing. Ion. φι per Paragogen additur: ab ἀναιδεία.

'Αναίμονες, exsangues: pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur & ἄναιμος, ε, ὁ, quod ab α & αἷμα.

'Αναιμωτεὶ, & 'Αναιμωτὶ, adv. sine cruore: ab α & αἷμα.

'Αναίνεται, recusat: præs. ind. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. sing. ἀναίνετο, recusabat, imperf. Ion. pro ἠναίνετο, ab

'ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ, renuo, recuso: ἀναινόμενος. præs. part. f. g. ab α & αἶνος, assensio.

'Αναίξας, a. 1. part. ab ἀναΐσσω.

'Αναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀνῃρέθη, 3. sing. præs. imp. act. ἀναιροῦσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Unde

'Αναίρεσις, εως, ἡ, cædes: acc. ἀναίρεσιν.

'Αναιρέω, tollo, aboleo: f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον: sub. ἀνέλω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ε, ετο. a. 1. pass. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

'Αναίρειν, suscipere, sequi: Th. αἴρω.

'Αναισθάνομαι, sentio: f. m. ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ & αἰσθάνομαι. Potiùs non sentio; ab α & αἰσθάνομαι.

'Αναισιμοῦν, præs. inf. impendere, insumere. Th. αἰσιμόω. Hinc

'Αναισίμωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.

'Αναΐσσω, sursum ruo, surgo: f. ξω. Ex ἀνὰ & ἀΐσσω.

'Αναίσχυντος, ε, ὁ, impudicus: ex α & αἰσχύνω.

'Αναίτιος, ε, ὁ κ ἡ, insons: ex α & αἰτία.

'Αναιτιῶς, adv. absque causâ.

'Ανακαθαρθέντα, 3. pl. f. 1. ab ανακαθαίρω, repurgo. Th. καθαίρω.

'Ανακαθίζω, resideo: f. ίσω. p. ἀνακεκάθικα. Th. καινός.

'Ανακαινίζω, renovo: f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

'Ανακαινόω, renovo: f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός.

'Ανακαιόμενοι, accensus: p. pass. ab 'Ανακαίω, comburo. Th. καίω.

'Ανακαλέω, & ἀλέομαι, inclamo, revoco: à καλέω.

'Ανακαλυπτήριον, ε, τὸ, dies quo sponsa facie retectâ prodit: τὰ καλυπτήρια, munus nuptiale: ex ἀνὰ & καλύπτω.

'Ανακαλύπτω, detego: f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. pass. λυμμαι. Th. καλύπτω.

'Ανακάμπτω, propr. reflecto, revertor: f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ & κάμπτω.

'Ανάκανθος, ε, ὁ κ ἡ, spinis carens: ex α & ἄκανθα.

'Ανακάπτειν, deglutire: Th. κάπτω.

'Ανακέαται, Ion. pro ἀνάκεινται, dicati sunt: 3. pl. præs. Th. κεῖμαι.

'Ανάκειμαι, discumbo: Th. κεῖμαι.

'Ανακεκραγὼς, exclamans: p. part. m. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω.

'Ανακεράννυμι, & 'Ανακεραννύω, & 'Ανακεράω, commisceo, permisceo, tempero. Th. κεράννυμι, misceo.

'Ανακες, & 'Ανακοὶ, οἱ, Castor & Pollux. 'Ανάκειον, eorum templum. 'Ανάκεια, τὰ eorum festum. Ab ἀνακῶς, quoniam sedulò consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσσω.

'Ανακεφαλαιόω, capita seu summas repeto, summatim repeto: f. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præs. m. ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, sub unum caput reduco, recolligo: a. 1. m. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλὴ. Hine

'Ανακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio, reductio in summam.

'Ανακηκίω, subsilio, sursum feror: ex ἀνὰ & κηκίω.

'Ανακινδυνεύειν, iterùm periclitari. Th. κίνδυνος.

'Ανα-

* Ἀνακιρνάμενος, *permixtus*: ex κιρνάω.
Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω.
Ἀνακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. ἀνακλῖναι, *reducere*, a. 1. infin. act. ab ἀνακλίνω.
Ἀνακλίνω, *repono*, *facio discumbere*: & pro *aperto*. f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. pass. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.
Ἀνακοί, vide Ἄνακες.
Ἀνακοίνεο, *communica*: præs. imp. pass. Ion. pro ἀνακοίνου· ab
Ἀνακοινόω, *communico*: f. ώσω. p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.
Ἀνακοιρανέω, *administro*, *obeo*: à κοίρανος.
Ἀνακόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconsequens*, *non consentaneus*, *ineptus*: ex α & ἀκόλουθος.
Ἀνακομίζομαι, *recupero*, *redeo*: hinc ἀνακομιδή, ῆς, ἡ, *receptio*: à κομίζω.
Ἀνακοντίζω, *ejaculor*, *sursum ebullio*, *subsilio*: ab ἀκοντίζω, f. ίσω. p. ικα.
Ἀνάκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, *sine auditu*, *imperitus*, *cui nomen ignotum*: ex α & ἀκούω.
Ἀνακόπτω, *inbibeo*, *interpello*: f. ψω. p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.
Ἀνακράζω, *exclamo*: à κράζω. f. ξω.
Ἀνακραθείς, ὁ, *permixtus*: pro ἀνακερασθείς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι.
Ἀνακρέμασαν, *suspenderunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. à κρεμάω, ἀνακρεμασθείς, a. 1. part. pass.
Ἀνακρίνω, *quæstionem habeo*, *scrutor*, *dijudico*: f. νῶ. perf. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, *dijudicor*, *inquiro*, *interrogo*: p. ἀνακέκριμμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc
Ἀνάκρισις, εως, ἡ, *inquisitio*.
Ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ πρύμναν, *pedetentim recedere*. Th. κρούω.
Ἄνακτα, *regem*: acc. ab ἄναξ.
Ἀνάκτεσι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ.
Ἀνακτήσασθαι, *revocari*, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præs. infin. Ex ἀνακτάομαι.
Ἀνακτορία, ας, ἡ, *imperium*. ἀνακτόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *herilis*, ab ἄναξ.
● Ἀνάκτορον, ου, τὸ, *regia*, *palatium*.
Ἀνακυλίω, f. σω. p. κα. *provolo*, *prorepo*, *revolvo*. Th. κυλίω.
Ἀνακυμβαλιάζω, *cum sonitu evertor* vel *ruo*: à κυμβαλίζω, *cymbalum pulso*. Th. κύμβος.
Ἀνακύπτω, *erigo*, *surrigo*, *oculos & caput attollo*, ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ pro ἄνω, & κύπτω.
Ἀνακῶς, adv. *sedulò*, *regiè*. Th. ἄναξ.
Ἀνακωχεύω, *navem in ancoris stare facio*, *subductis velis*: ab ἀνακωχή, pro ἀνοχή, *intermissio*: quod ab ἀνέχω, *retineo* Th. ἔχω.
Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab
Ἀναλαμβάνω, *recipio*: f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβών. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.
● Ἀναλάμπω, *inflammor*. Th. λάμπω.
Ἀναλγής, έος, ὁ καὶ ἡ *sine dolore*. Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem.
● Ἀναλγησία, ας, ἡ, *indolentia*. Ab α & ἄλγος.
Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. passiv. ab ἀναλέγω, *colligo*. Th. λέγω.
Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, *altitudo*: & Ἀνάληψις, εως, ἡ, *sursum receptio*: ex ἀναλαμβάνω.

Ἀνάλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, *discalceatus*: ex α & ἦλιψ.
Ἀναλίσκοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi
Ἀναλίσκω, *consumo*, *destruo*: f. ἀναλώσω. p. ἀνάλωκα. a. 1. ἀνάλωσα. Th. ἁλίσκω.
Ἀνάλκεια, & Ἀναλκία, ας, ἡ, *ignavia timiditas*: ab ἄναλκις, *infirmus*.
Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *impotens*: ex α & ἀλκή.
Ἀναλκίης, gen. Ion ab ἀναλκία.
Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, *relego*, *colligo*.
Ἀναλογία, ας, ἡ, *proportio*, *similis ratio*: ex ἀνὰ, & λόγος, *ratio*.
Ἀναλογίζομαι, *ratiocinor*, *repono*, *æstimo*: f. ίσομαι· ex ἀνὰ & λόγος.
Ἀναλόγως, *proportionaliter*: adv. ab ἀνάλογος. vide ἀναλογία.
Ἄναλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insulsus*: ex α & ἅλς, *sal*.
Ἄναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non augescens*: ab α & ἄλθω. item *inexplebilis*, μηδέποτε ἄλας ἔχων.
Ἀναλυέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀναλύειν, *resolvere*. Th. λύω. Hinc
Ἀνάλυσις, εως, ἡ, *resolutio*, item *remigratio*.
Ἀναλύω, *resolvo*, item *revertor*: f. σω. p. λυκα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω.
Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα. Ion. sic & ἀνάλωσα, a. 1. ind. Ion. ἀναλῶνται, Ion. pro ἀνήλωνται· ab ἀναλίσκω.
Ἀναλώματα, *impensæ*: nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω.
Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Ion. ἀναλωθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω.
Ἀνάλωσις, εως, ἡ, *impensa*, *consumptio*: ab ἀναλίσκω.
Ἀνάλωτον, *inexpugnabile*: ab ἀναλίσκω.
Ἀναμαιμάω, *impetu furibundo feror per*: à μαιμάω.
Ἀναμάξευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nullis plaustris permeari potest*: ex α & ἅμαξα.
Ἀναμάρτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peccati expers*, *innocens*: ex & ἁμαρτάνω.
Ἀναμάσσω, vel ττω, *eluo*. Th. μάσσω.
Ἀναμάχεσθαι, *pugnam instaurare*. Th. μάχη.
Ἀναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι, εἰσί, *permixti sunt*: 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ & μίγνυμι.
Ἀναμένω, *expecto*: f. μενῶ. p. ηκα a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. sub. ἀναμείνω, ἀναμείνας, part. Th. μένω.
Ἀνάμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est medius in aliquo loco*. Th. μέσος.
Ἀνάμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *plenus*: à μεστός.
Ἀναμετρήσασθαι λόχον, *insidias disponere*: & quasi *locum metiri*. Th. μετρέω.
* Ἀναμίγνυμι, & -γνύω, *immisceo*, *permisceo*, f. ίξω. Th. μίγνυμι.
Ἀναμιμνήσκω, *in mentem revoco*: f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. pass. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ & μνάομαι.
Ἀναμίξ, *promiscuè*: adv. ex ἀναμίγνυμι.
Ἀναμίσγεται, *commiscetur*: 3. ind. pass. ex ἀνὰ & μίσγομαι.
Ἀναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, *vestitus*: ex ἀνάπτομαι, *circumjicio*, *induo*. q. v.

'Αναμιμνήσκω, *suggero, admoneo*: f. ήσω. p. ηκα. *i. mem.*

'Αναμνᾶσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκεσθαι, *commemorare, in mentem revocare*.

'Αναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθεὶς, part. ab ἀναμιμνήσκω.

'Ανάμνησις, εως, ἡ, *recordatio*: ab eod. Th.

'Αναμορμύρω, *cum murmure bullio*: à μορμύρω.

* 'Αναμφίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè dubius*.

'Αναμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indubius*: ex α & ἀμφίλογος. 'Αναμφιλόγως, *sine dubio*.

'Αναμφισβήτητος, ου, *ambiguus*. ἀναμφισβητήτως, *ambiguè*, adv. ab ἀμφισβητέω.

'Ανανδρία, ας, ἡ, *ignavia*: ex α & ἀνδρεία.

'Ανανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parum virilis*: ab ἀνήρ.

'Ανανεόω, *renovo*: f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέος.

'Ανανεῦσαι, a. 1. inf. act ab ἀνανεύω, *renuo*: f. σω. p. κα. Th. νεύω.

* 'Ανάνευσις, εως, ἡ, *arrectio, suspectus*.

* 'Ανανέωσις, εως, ἡ, *renovatio*.

'Ανανήφω, *mentis sanitatem recipio*: f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.

'Ανανίας, ου, ὁ, nom. viri, *Ananias*; q. interpret. *Dominus commiseratus fuit*.

'Αναντα, τά, *acclivia*: Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ & ἀντάω, *obviam eo*.

'Αναντίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui contradici nequit*: ex α & ἀντίῤῥητος, *cui contradicitur*: sed ἀντιῤῥέω non est in usu. Hinc

'Αναντιῤῥήτως, adv. *sine contradictione*. ex ἀντὶ & ῥέω, *dico*.

* 'Αναντλέω, ῶ, *exantlo*.

'Ανάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, *irrito conatu*. adv. ex α & ἀνύτω, vel ἀνύω.

'ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ, *Rex*.

'Ανᾶξαι, a. 1. Ion. pro ἦξαι, ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀνάξασθαι. a. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω.

* 'Αναξηραίνω, *exsicco*. Th. ξηραίνω.

'Αναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior*: ab ἀνάξιος & πάσχω.

'Ανάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indignus*: ex α & ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, *indignè*.

'Αναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in citharâ*: ab ἀνάσσω & φόρμιγξ.

'Αναξυρίς, ίδος, ἡ, *subligaculum, bracca*, ἀναξυρίδες, *tibialia*. Ex ἀνὰ & σύρω.

'Αναοίγεσκον, *aperiebant*, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. & Poët. ab ἀνοίγω.

'Αναπαίζω, *illudo*: cum dat. f. ξω. p. χα. a. 1. ξα. Th. παίζω.

'Αναπάλιν, *è contrario*. Th. πάλιν.

'Αναπάλλω, *vibro*, a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Ion. & per. Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω.

'Αναπάσσειν χάριν τινὶ, *aspergere gratiam alicui*, pro *laudes alicujus carminibus celebrare*. Th. πάσσω.

'Ανάπαυσα, ης, ἡ, *cessatio*: ab ἀναπαύω.

'Ανάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: ab eod.

'Αναπαύω, *reficio, refocillo*: f. σω. p. κα. p. pass. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀναπαυσάμην. Th. παύω.

'Αναπείθω, *persuadeo*. f. σω. p. κα. Th. πείθω.

* 'Αναπειράω, ῶ, *conor, meditor, experior*, f. άσω, p. ακα.

'Ανaπέμπω, *remitto*, f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.

'Αναπεπλήρωνται, *completa sunt*: 3. pl. pass. verbi ἀναπληρόω.

'Αναπεπταμένος, η, ον, *apertus*, p. part. à πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. à πετάζω· alii à πτῆμι.

'Αναπεπτωκὼς, ὁ, *qui discubuit*, p. part. act.

* 'Αναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. pass. f. g.

'Ανάπεσαι, 2. sing. a. 1. imp. *accumbe*: 'Αναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab. ἀναπίπτω.

'Αναπετάννυμι, f. άσω, *aperio*, a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.

'Αναπέφηνα, *visus sum*, p. m. ab ἀναφαίνω.

* 'Αναπήγνυμι, *suspendo, suffigo*. Th. πηγνύω.

* 'Αναπηδάω, *exilio*, f. ήσω, p. ηκα.

* 'Αναπηδήσας, a. 1. part. act.

'Ανάπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutilus*. Th. πηρός.

'Αναπιμπλάναι, præs. inf. à πίμπλημι, *impleo*.

'Αναπίπτω, *discumbo, recumbo*, a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ατο, imp. ἀνάπεσαι a. 2. m. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.

'Αναπιτνάμεν, Ion. & Dor. pro ἀναπιτνάναι, præs. inf. ab ἀναπίτνημι Th. πίπτω. Hinc

'Αναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, *supina*.

'Αναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab

'Αναπλάσσω, *fingo, facio*. Th. πλάσσω.

'Αναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, *implicant*, 3. pl. præs. Th. πλέκω.

'Αναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, *solvo è portu, renavigo*. Th. πλέω.

'Ανάπλεως, ὁ καὶ ἡ, Ion & Att. pro ἀνάπλεος, *plenus*. Th. πλέ[illegible].

* 'Αναπλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλήθω.

'Αναπληρόω, ῶ, *compleo*; f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ & πληρόω, *impleo*.

'Αναπλήρωσις, εως, ἡ, *supplementum*.

'Αναπλῆσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω.

'Ανάπλο[illegible], ὁ, Ion. pro πλοῦς, *navigatio*.

'Αναπλώειν, Ion. id quod ἀναπλεῖν, *solvere portu*: quod à πλώω, seu πλῶμι, q. v.

'Αναπνέειν, *respirare, recreari*. Th. πνέω. Hinc

'Ανάπνευσις, εως, ἡ, *respiratio, relaxatio*.

'Ανάπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non respirans*: ex α & πνέω.

* 'Αναπνοὴ, ῆς, ἡ, *respiratio*.

'Αναπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *improbabilis*.

'Αναποδίζειν, *pedem referre, diligenter examinare*: quod à ποδίζω, *gradior*.

* 'Αναποδισμὸς, οῦ, ὁ, *diligens inquisitio, regressus*.

* 'Αναποιέω, ῶ, *formo, efficio*, f. ήσω, p. ηκα. Th. ποιέω.

'Ανάποινος, *sine pretio*: ex α & ἄποινα, *pretium redemptionis*.

'Αναπολίζειν, Poët. pro ἀναπολεῖν, *versare in animo*. Th. πολέω.

'Αναπολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexcusabilis*: ex α & ἀπολογέομαι.

'Αναπρήθω, f. σω. a. 1. part. ἀναπρήσας, *cum gemitu effundens*. Th. πρήθω.

* 'Αναπρίζομαι, *resecor*; ex πρίζω.

'Αναπτέσθαι,

Ἀναπτᾶσθαι, vide *ἀναπτῆναι*.
Ἀναπλέρειν, *animum addere, in spem erigere*: ex *ἀνὰ* & *πληρόω*.
Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab *ἀνίπταμαι*, *revolvo, subvolvo*, quod ab *ἵπταμαι*. a. 2. act. *ἵπτην*. inf. *πτῆναι*. part. *πτὰς*. a. 2. m. *ἐπτάμην*. inf. *πτάσθαι*. part. *πτάμενος*.
Ἀναπίπλομαι, *circumjicio, induo*, ex *ἀνὰ* & *ἅπλω*.
Ἀναπλομένοιο, *accensæ*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. ab *ἀνάπλω*.
Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1 part. ab
Ἀναπλύσσω, *explico*, f. ξω. p. *ἀνέπλυχα* a. 1. *ἀνέπλυξα*. Th. *πτύσσω*.
Ἀνάπτω, *accendo*, f. ψω. p. *ἀνῆφα* a. 1. *ἀνῆψα*. a. 1 pass. *ἀνήφθην*. Th. *ἅπτω*.
Ἀνάπυστος, ὁ ἡ ἡ, *pervulgatus, quod nobis innotuit*. Th. *πυνθάνομαι*.
Ἀνάπω, Dor. pro *Ἀνάπυ*, gen. ab *Ἄναπος*, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.
Ἀνάπωσις, & *ἀνάποσις*, εως, ἡ, alii leg. *ἀνάπωτις*, & per Sync. *ἄμπωτις*, *maris & aquarum recessus*. Th. *πίνω*.
Ἀναραιρηκὼς, *qui sustulit*, Att. pro *ἀνῃρηκὼς*, p. part. verbi *ἀναιρέω*. Th. *αἱρέω*.
Ἄναρθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *minùs compactus*: ab *ἄρθρον*.
Ἀναρίθμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *innumerabilis*: ex *α* & *ἀριθμητός*. Th. *ἀριθμός*.
Ἀνάριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui nondum est pransus*: ex *α* & *ἄριστον*.
ΑΝΑΡΙΤΗΣ, ου, ὁ, piscis de genere concharum qu. ab *α* & *νηρίτης*, Athen. lib. 3.
Ἀνάρμοστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *incongruus*: ab *ἁρμόζω*.
Ἀναρπάσας, a. 1. part. ab
Ἀναρπάζω, *sursum rapio*: indè
Ἀνάρπαστος, ου, ὁ, *raptus*. Th. *ἁρπάζω*.
Ἀναρραγήσεσθαι, *erupturum esse*, f. 2. inf. pass. ab *ἀναρρήγνυμι*. Vide *ἀναρρῆξειν*.
Ἀναρραιρηκὼς, ότος, ὁ, Ion. pro *ἀνῃρηκὼς*, *qui absportavit aliquid*. Th. *αἱρέω*.
Ἀναρρῆξειν, f. 1. inf. *ἀναρρῆξαι*, a. 1. inf. ab *ἀναρρήσσω*, vel *ῥήγνυμι*.
Ἀναρριπτέω, sive *ἀναρρίπτω*, *sursum jacio*, f. ψω. a. 1. *ἀνέρριψα*. Th. *ῥίπτω*.
Ἀναρροιβδέω, f. ήσω, *resorbeo cum sonitu*. Th. *ῥοῖζος*.
Ἀναρραγεὶς, ὁ, *apertus, hians*, p. part. m. pro *ἀνερραγεὶς*.
Ἀναρρωσθέντες, *revalescentes*, a. 1. part. pass. à *ῥώννυμι*.
Ἀνάρσιος, ου, ὁ, *implacabilis, qui cum altero non convenit*: ex *α* & *ἄρω*.
Ἀναρτάω, *suspendo*, idem cum *ἀρτάω*.
Ἀνάρτυτον, ου, τὸ, *inconditum*: ex *ἀρτύω*.
Ἀναρχία, ας, ἡ, & Ion. -ίη, *ubi nullus est magistratus*: ex *α* & *ἀρχή*.
Ἄναρχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *principio vel principe carens*. Th. *ἀρχή*.
Ἀνασείω, *concito*: f. σω. p. κα. a. 1. *ἀνέσεισα*. Th. *σείω*.
Ἀνασεσυρμένος, η, ον, *obscœnus*: p. part. pass. ab *ἀνασύρομαι* · vide *ἀνασύρειν*.
Ἀνασκάπτω, f. ψω. p. φα. *fodio*.
Ἀνασκευάζω, *labefacto, destruo*: f. άσω. p. ακα. p. pass. *ἀνεσκεύασμαι*. Inde verbale *ἀνασκευαστέον*. *Ἀνασκευαστικὸς*, ἡ, ὸν, *destructivus*.
Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, *destructio, confutatio*: dat. pl. *ἀνασκευαῖς*. Th. *σκεῦος*.
Ἀνασκολοπίζω, *palo affixum tollo*. Th. *σκόλοψ*, οπος, ὁ, *præacutus palus*.
Ἀνασπάω, *sursum traho, retraho*: f. άσω. p. *ἀνέσπακα*. a. 1. pass. *ἀνεσπάσθην*. Hinc *ἀνάσπαστος*, ὁ ἡ ἡ, *qui retrahitur*. Th. *σπάω*.
Ἄνασσα, ης, ἡ, *regina*: ab *ἄναξ*.
Ἀνίσσατος, Dor. pro *ἀνίσσητος*, *invicti*. Th. *ἧσσων*.
Ἀνάσσει, præs. Ind. ab *ἀνάσσω*.
Ἀνασσείσασα, *quatiens*: a. 1. part. f. g. Poët. ab *ἀνασσείω*, *quatio*. Th. *σείω*.
Ἀνασσέμεν, præs. inf. Ion. pro *ἀνάσσειν*. *Ἀνασσε*, præs. imp. *Ἄνασσεν*, Ion. & Poët. pro *ἤνασσεν*, imperf. ab
Ἀνάσσω, εις, ει, f. ξω. *impero, regno*.
Ἀνάστα, *surge*: vide *ἀνίστημι*.
Ἀνασταδὸν, *stando desuper*: adv. ab eod.
Ἀνασταλμένος, Ion. pro *ἀνεσταλμένος*, *sublatus*, p. part. pass. ab *ἀναστέλλω*. Th. *στέλλω*.
Ἀνασταλύζειν, (si codices mendo carent) apud Anacreontem pro *ἀναστενάζειν*.
Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. *ἀναστᾶσα*, *exsurgens*: a. 2. part. ab *ἀνίστημι*.
Ἀνάστασις, εως, ἡ, *resurrectio, ex sedibus suis expulsio*. *Ἀνάστατος*, ου, ὁ ἡ ἡ, *ex suis sedibus expulsus*. Hinc
Ἀναστατόω, ῶ, *statim subverto, ad seditionem concito*. f. ώσω. p. *ἀνεστάτωκα*. a 1. *ἀνεστάτωσα*. ab *ἀνίστημι*.
Ἀνασταυρίζω, & *ἀνασταυρόω*, *de novo crucifigo*: f. ώσω. p. ωκα. Th. *σταυρός*.
Ἀναστε, per Sync. ex *ἀνάστατε* · factum aiunt, 2. pl. a. 2. imp. ab *ἀνίστημι*.
Ἀναστείλασα, *contrahens*: a. 2. part. f. g. ab *ἀναστέλλω*, *inhibeo*: ex *ἀνὰ* & *στέλλω*.
Ἀναστενάζω, *altè ingemisco*: f. άξω. p. ακα. a. 1. αξα. Ex *ἀνὰ* pro *ἄνω*, & *στενάχω*.
Ἀναστενάχω, *graviter suspiro*: à *στενάχω*.
Ἀναστῇ, a. 2. sub. ab *ἀνάστω*, *ἀνάστην*, Ion. pro *ἀνέστην*, a. 2. ind. ab *ἀνίστημι*. f. *ἀναστήσω*.
Ἀνάστημα, τος, τὸ, *substantia*: ab *ἀνίστημι*.
Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. *ἀναστήσασα*. a. 1. part. f. g. *Ἀναστήσειεν*, *dimoveret*, opt. Æol. *ἀνάστητε*, 2. pl. a. 2. imp. act. *ἀναστήτω* 3. sing. a. 1. imp. ab *ἀνίστημι*.
Ἀναστεναχίζω, *vehementèr suspiro*, vel *ingemisco*: à *στενάχίζω*, idem quod *στένω*.
Ἀναστρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ευκα. *castra moveo*.
Ἀναστρέφω, *revertor, subverto, conversor*: f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. *ἀνέστραφον*. p. pass. *ἀνέστραμμαι*. a. 2. pass. *ἀνεστράφην*, p. m. *ἀνέστροφα*. Hinc
Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. Th. *στρέφω*.
Ἀναστροφᾶν, *convertere*: præs. inf. act. ab *ἀναστροφάω*, à *στροφάω*, *verso*. Th. *στρέφω*.
Ἀνασύρειν, *vestes sursum tollere, ac pudenda revelare*. Th. *σύρω*, *traho*.
Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. ab *ἀνασφάλλω*, *resurgo ex lapsu*, vel *morbo*: f. αλῶ. a. 1. *ἀνέσφηλα*. Th. *σφάλλω*, *prosterno*.
Ἀναχάζειν, *repellere*. Vide *Χασθῆναι*.
Ἀναχέθω, Poët. pro *ἀνέχω*, *erigo*. Th. *ἔχω*.
Ἀνάσχεο, *suffer*: imp. Ion. pro *ἀνάσχου*, verbi *ἀνασχέω*, vel *ἀνέχω*. *ἀνασχών*, a. 2. part. hinc
Ἀνασχετὸς, ῦ, ὁ, *tolerabilis*. Th. *ἔχω*.

Ἀναχίζω,

'Ανασχίζω, divido, findo. Th. σχίζω.
'Ανασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, pro ἀνασχὼν, part. a. 2. ab ἀνίσχω, [illegible] Th. ἔχω.
'Ανασῶσαι, recuperare: a. 1. inf. m. ab ἀνασώζω, quod à σώζω.
'Ανατάσσομαι, compono: f. άξομαι, p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην ex τάσσω.
* 'Ανατείνω, extendo. Th. τείνω.
'Ανατελεῖ, germinabit: 3. sing. f. ab
'Ανατέλλω, facio oriri, exorior: f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα. sub. ἀνατείλω, ῃς, ῃ, p. m. ἀνατέταλα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.
'Ανατετμημένος, η, ον, dissectus, resectus. part. praef. pass. ab ἀνατέμνομαι.
'Ανατιθέασι, transferunt: 3. pl. ind. praes. pro -τιθεῖσι. f. θήσω. a. 2. ἔθην. 'Ανατίθεμαι, repono, expono. ἀνατιθεῖνται, 3. pl. ind. pass. ἀνεθέμην. σο, το, a. 2. m. ἀνατίθετε, praes. imp. act. ab ἀνατίθημι.
'Ανατιμάω, pretium augere: à τιμή.
* 'Ανατιναγμὸς, ῦ, ὁ, excussio.
'Ανατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. praes. ab ἀνάτλημι, suffero. 'Ανατλήσας, a. 1. part. Th. ταλάω.
'Ανατμηθεὶς, sectione apertus: a. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.
'Ανατολὴ, ῆς, ἡ, oriens: a. p. m. ἀνατέταλκα, verbi ἀνατέλλω.
'Ανατομὴ, ῆς, & 'Ανατομία, ας, ἡ, dissectio, praecipuè corporis humani. Undè
'Ανατομικοὶ, prosectores, Th. τέμνω.
'Ανατρέπω, subverto: ἀνατρέπομαι, prosternor. Th. τρέπω.
'Ανατρέφω, nutrio, alo: f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. ἀνατέτροφα, p. pass. ἀνατέθραμμαι, educatus sui. a. 2. pass. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα.
'Ανατρέχω, erigor in altum, cresco, recurro: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω.
* 'Ανατροπὴ, ῆς, ἡ, eversio: ab ἀνατρέπω.
'Ανατροφὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.
* 'Ανατυπόω, & -όομαι, imaginor, f. ώσω, p. ωκα.
'Αναυδος, υ, ὁ καὶ ἡ, mutus; ex α & αὐδή.
'Αναυος, υ, ὁ καὶ ἡ, vocis expers: ab α & αὔω.
'Αναυρος, nomen viri. Sine aurâ. Th. αὔρα, item torrens, & tum est ex α & νάω, fluo.
'Ανάυσαν, Dor. pro ἀνήϋσαν, acclamarunt: 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναΰω. 'Αναΰξας, Dor. pro ἀναΰσας, part. Th. αὔω.
'Αναφαίνω, ostendo: praes. imp. ἀνέφαινε, f. φανῶ. p. πέφαγκα. praes. pass. ἀναφαίνομαι, η, εται, p. ἀναπέφασμαι, a. 2. ἀνεφάνην, appareo. Th. φαίνω.
'Αναφαίρετος, quod auferri non potest: ab ἀφαιρετὸς, auferendus: ex ἀπὸ & αἱρέω, capio.
'ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, calvus, recalvus.
'Αναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.
'Αναφανδὸν, Ion. pro φανερῶς, palam: ab ἀναφαίνω.
'Αναφανέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.
'Αναφέρω, offero, subduco: f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνενέγκας. a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.
'Αναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.
'Αναφλεχθῆναι, exscandescere: a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω.
'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω.
* 'Αναφορεὺς, έως, ὁ, vectis, bajulus.
* 'Αναφράττω, obstruo, obsepio.
'Αναφροντίζειν, aliquid animo saepè volvere: Th. φροντίζω.
'Αναφύρω, idem quod φύρω, misceo.
'Αναφύομαι, renascor: à φύω.
'Αναφυσιόωντες, praes. part. Poët. pro ἀναφυσιῶντες· ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, anhelo. Th. φυσάω.
'Αναφωνέω, -ῶ, exclamo: f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή.
'Αναχάζομαι, retrocedo: praes. ind. 'Αναχάσσασθαι. a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω.
* 'Αναχανὼν, adaperiens, hians.
'Αναχθ', pro ἄνακτα, regem: acc. sing. sequente aspiratione, ab ἄναξ.
* 'Αναχθεὶς, θέντος, a. 1. part. pass. Th. 'Ανάγω.
'Αναχυθεὶς, ὲ, redundans; a. 1. part. p. verbi ἀναχέω. Th. χέω. Hinc
'Ανάχυσις, εως, ἡ, profusio.
'Αναχωρέω, -ῶ, recedo, secedo; f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα. part. ἀναχωρήσας. Hinc
'Αναχώρησις, reditus. Th. χωρέω.
'Ανάψας, affigas; a. 1. sub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος, ex ἅπτω.
'Αναψύξαι, a. 1. inf. ab 'Αναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ & ψύχω. Hinc
* 'Ανάψυξις, εως, ἡ, & ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, refrigeratio.
* 'Αναύξητος, qui augeri non potest.
'Ανγνοίη, Dor. Sync. pro ἀναγνοίη. 3. sing. a. 2. opt. Th. γινώσκω.
'ΑΝΔΑΝΩ, placeo: imperf. ἥνδανον. f. ἁδήσω, qu. ab ἁδέω. p. m. ἧδα, Att. ἕαδα.
'Ανδεῖσθαι, Poët. pro ἀναδεῖσθαι, coronari. Th. δέω, ligo. sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.
'Ανδεμα, vitta; Poët. pro ἀνάδεμα. Th. δέω.
'ΑΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, summitas, cacumen, agger fluvii; παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν ὀρῶν.
'Ανδησάμενος, vide in ἀνδεῖσθαι.
'Ανδίκτης, laquei genus, Poët. pro ἀναδίκτης, qu. ab ἀνὰ & δίκω, jacio.
'Ανδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim. adv. à δίχα.
'Ανδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι & ἄνδρεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. ab ἀνήρ.
'Ανδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus.
'Ανδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas. ab ἀνδραγαθέω, virum me praebeo. qu. ἀνδρὸς ἀγαθῦ ἔργον.
'Ανδράγχης, ου, ὁ, qui strangulat: ab ἀνὴρ & ἄγχω.
'Ανδράγρια, τὰ, spolia homini detracta, ab ἀνὴρ & ἄγρα.
'Ανδρακὰς, adj. Poët. pro κατ' ἄνδρα, viritim: ab ἀνήρ.
'Ανδραπόδεσσι, Metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.
'Ανδραποδιοῦνται, f. m. pro ἀνδραποδιοῦνται, Att. pro ἀνδραποδίσονται, mancipabuntur, seu in servitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω, quod ab
'Ανδράποδον, ου, τὸ, mancipium: ab ἀνὴρ & πῦς.

'Ανδραποδιστὴς, ῦ, ὁ, *plagiarius*: ab
'Ανδραποδίζω, *mancipo*. f. ίσω. p. ἠνδραπόδικα. p. pass. ἠνδραπόδισμαι ab ἀνδράποδον.
'Ανδραχθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *viro ponderosus*: ab ἀνὴρ & ἄχθος.
'Ανδράχνη, ης, ἡ, *portulaca*.
'Ανδρέας, ου, ὁ, *Andreas*: nomen viri q. interpret. *Animosus*.
'Ανδρεία, ας, ἡ, *fortitudo*: ab ἀνήρ.
'Ανδρεῖος, ου, & ἀνδρεῖος, ὁ, *virilis*. dat. pl. ἀνδρείοις. comp. ἀνδρειότερος. superl. ἀνδρειότατος, η, ον· ab ἀνήρ.
'Ανδρειφόντης, ου, ὁ, *viricida*: epithet. Martis: ab ἀνὴρ & φόνος.
'Ανδρείως, adv. *viriliter*.
'Ανδρεώμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, *vir factus*: p. part. pass. ab ἀνδρόομαι. Th. ἀνήρ.
'Ανδρέων, Ion. pro ἀνδρῶν. ἀνδρωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἀνδρόομαι, *vir fio*.
'Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.
'Ανδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, *statua*: ab ἀνήρ.
'Ανδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui statuas facit*: ab ἀνδριὰς & ποιέω.
'Ανδρίζομαι, *masculè me gero*: f. ίσομαι. p. ἤνδρισμαι. ab ἀνήρ.
'Ανδρικὸς, *virilis*: compar. -ώτερος, superl. -ώτατος.
'Ανδρίον, ου, τὸ, *homuncio*. ab eod. Th.
'Ανδριστὶ, *virorum more*. ab eod. Th.
'Ανδροβρὼς, ῶτος, ὁ, *qui viros vorat*, *scilicet suis interficit*. Pro eodem dicitur & ἀνδροβόρος, ου, ὁ. Ex ἀνὴρ & βορά.
'Ανδρογένεια, ἡ, *viripara*, *quæ parit masculum*: ab ἀνὴρ & γίνομαι.
'Ανδρόγυνος, ου, ὁ, *semivir*. ab ἀνὴρ & γυνή.
'Ανδροδάμαν, τὴν, *mariti domatricem*: acc. sing. ab ἀνδροδάμας, ας, ὁ, Dor. pro ἀνδροδάμαν. Ex ἀνὴρ & δαμάω. Sic &
'Ανδροδάμος, ου, ὁ, *qui viros domat*.
'Ανδροβία 'Αθηνᾶ, *fortissima Minerva*.
'Ανδρόκμητος, ου, ὁ, *ab homine laboratus*: ab ἀνὴρ & κάμνω, p. κέκμηκα.
'Ανδροκτασία, ας, ἡ, *cædes virorum*. ἀνδροκτασίῃ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ & κτείνω.
'Ανδρόμαχος, ου, ὁ, *virilis*, *humanus*. Th. ἀνήρ.
'Ανδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri Gr. *Victor*.
'Ανδρολογία, ας, ἡ, *virorum delectus*.
'Ανδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, *vir*.
'Ανδρωθῆναι, *virum fieri*. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.
'Ανδροσφιγξ, γγος, ὁ, *statua quæ viri & sphingis figuram habet*.
'Ανδροφαγέω, -ῶ, *humanâ carne vescor*: ex ἀνὴρ & φάγω.
'Ανδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, *homicida*. ab ἀνὴρ & φόνος.
'Ανδρόω, ῶ, *virilem me reddo*.
'Ανδρύνομαι, *in virum excresco*, *adolesco*.
'Ανδρεῖοι, *fortes*, *strenui*: nom. pl. ab
'Ανδρεῖον, *virilem*: acc. sing. ab ἀνδρεῖος, ου, ὁ ϰ ἡ, ab ἀνήρ.
'Ανδρείως, adv. *viriliter*, *fortiter*, *strenuè*.
'Ανδρεῖος, ου, ὁ, *ad virum pertinens*.
'Ανδρών, ῶνος, ὁ, *pars domûs viris propria*.
'Ανδρωθεὶς, ὁ, *vir factus*: a. 1. pass. part. ab
'Ανδρόομαι, ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ.
'Ανδύεται, pro ἀναδύεται.
'Ανέασε, Dor. & Poët. pro ἀνέδωκε, *porrexit*: 3. sing. a. 1. Th. δίδωμι.
'Ανεβάλλετο, 3. sing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.
'Ανέβη, *conscendit*: a. 2. act. ab ἀναβαίνω, 3. pl. ἀνέβησαν.
'Ανεβορβόρυξαν, *exclamârunt*: 3. pl. a. 1. à βορβορύζω.
'Ανέβραχε, *insonuit*: a. 2. verbi ἀναβράχω.
'Ανέβωσεν, Ion. pro ἀνεβόησε, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, *clamo*.
'Αναγείρω, *excito sursum*.
'Ανέγκλητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui in jus vocari nequit*, *inculpatus*: ex α & ἔγκλητος, *accusatus*.
'Ανεγνάμπτοντο, *flectebantur*: imperf. pass. à γνάμπτω, pro κάμπτω. a. 1. p. ἀνεγνάμφθην.
'Ανεγνωρίσθη, *agnitus est*: a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω. f. ίσω: quod à γνωρίζω.
'Ανεγνώσμαι, p. pass. 'Ανεγνώσθην a. 1. 'Ανέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.
'Ανέγρετο, *concitata est*. imperf. pass. ab ἀνέγρομαι. pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.
'Ανεδέγμεθα, plusq. p. pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι. pro ἀνεδεδέγμεθα, per Sync.
'Ανέδειξε, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.
'Ανεδέξατο, *suscepit*: a. 1. m. ab ἀναδέχομαι. ex ἀνὰ & δέχομαι.
'ΑΝΕΔΗΝ, *licenter*, *impunè*: adv. q. ab ἀνίημι, *laxo*, *emitto*.
'Ανέδρακεν, *suspexit*: ab ἀνὰ & δέρκω.
'Ανέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.
'Ανέδυ, *prodiit*: imperf. vel a. 2. ab ἀναδύομαι. Th. δύω.
'Ανέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, *egredior*: ex ἀνὰ & δύνω.
'Ανεδύσατο, *emersit*: a. 1. act. ab ἀναδύω.
'Ανέδωκε, *reddidit*: 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.
'Ανεέργω, *cohibeo*. Th. εἴργω.
'Ανεζεύξεν, *discessit*: a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, seu ζεύγνυμι.
'Ανεζωπύρησε, *revixit*: 3. sing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζωπυρέω.
'Ανέηκεν, pro ἀνῆκεν, *impulit*: a. 1. Att. ab ἀνίημι.
'Ανεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον, ab ἀνὰ & θάλλω, *revivesco*.
'Ανεθεὶς, ὁ, *remissus*: a. 1. part. pass. ab ἀνίημι.
'Ανεθέλητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *involuntarius*: ex α & ἐθέλω.
'Ανέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, *impono*.
'Ανέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι, item a. 2. ab ἀνατίθημι.
'Ανεθρεψάμην, ω, ατο, *nutrivi*: a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.
'Ανείληπται, *contractus est*: p. pass. 3. sing.
'Ανειληφὼς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contraho*.
'Ανεῖλον, ες, ε, *sustuli*, *interemi*: a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

'Ἀνημμένος, p. part. pass. f. g. Sic ἀνημμένος, a. g. ab ἀνάπτω.
'Ἀνήνω, redeo. Th. εἶμι, eo.
'Ἄνηνος, ὁ μὴ ἠχμαλωτισμένος, non vestitus, seu [illegible].
'Ἀνύω, Ion. pro ἀνύειν, conficere, finire.
'Ἀνεῖναι, remisisse vel emisisse: inf. ab a. 2. ind. act. ἀνῆκα. p. ἀνείς, f. ἀνήσω, a. 2. inf. m. ἀνέσθαι. ἀνεῖσθαι est p. inf. pass. ab ἀνίημι.
'Ἀνεῖσθαι, Ion. pro ἀνεῖσθαι, vellere. Th. εἶμι.
'Ἀνήρειψαν, 3. pl. a. 1. act. subduxerunt. Th. ἐρείπω.
'Ἀνῆσαν, 3. pl. a. 1. ἀνῆσα, ab ἄνημι, ascendi, [illegible]: ex ἀνὰ & ἵημι, eo.
'Ἀνῆφθαι, revinctum esse. Vide ἀνῆψαι.
'Ἀνεῖχε, 3. sing. imperf. act. ἀνεχόμην, pass. ab ἀνέχω, sustineo: ab ἀνὰ & ἔχω.
'Ἀνίῃ, Poët. pro ἀνίῃ, vel ἀνίῃσι, Ion. vel Att. pro ἀνῇ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.
'Ἀνέκαθεν, adv. ab origine, desuper. ἀνεκάς, Poët. idem. Th. ἑκάς.
'Ἀνεκάς, superne, sursum. Th. ἑκάς, procul.
'Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ & διηγέομαι.
'Ἀνεκάγχασαν, vocem in altum sustulerunt: 3. pl. a. 2. ab ἀνακαγχάζω. Th. κλάζω.
'Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ ἡ, ineffabilis: ex α, ἐκ & λαλέω.
'Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ ἡ, non cessans, perpetuus: ab α, ἐκ & λείπω.
• 'Ἀνεκλιπής, ἐος, ὁ ἡ, idem.
'Ἀνεκούφισε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνακουφίζω, allevo: f. ίσω. Th. κοῦφος.
'Ἀνεκόπη, percussus est: 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.
• 'Ἀνεκπλήκτος, ου, ὁ, imperterritus, imparvidus.
• 'Ἀνεκπλήκτως, adv. intrepide.
'Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.
'Ἀνεκτός, ου, ὁ ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc 'Ἀνεκτότερον, tolerabilius, comp. 'Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter.
• 'Ἀνεκωλύθη, prorepsit, a. 1. pass. ab ἀνακυλίω.
'Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ἡ, immisericors: ex α & ἐλεήμων.
• 'Ἀνελεημόνως, adv. crudeliter.
'Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνεῖλε, a. sing. sub. ἀνελών, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.
'Ἀνελεύθερος, ου, ὁ ἡ, illiberalis: ex α & ἐλεύθερος.
'Ἀνελήφθη, vide ἀναλαμβάνω.
'Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, sursum traho: ab ἕλκω.
'Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero. 'Ἀνέλοντο, sustulerunt, a. 2. m. Ion. pro ἀνείλοντο ab ἀναιρέω.
'Ἀνελπίσας, desperans: a. 1. sub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. p. ικα. Th. ἐλπίς.
'Ἀνελπιστία, ας, ἡ, desperatio.
'Ἀνέλπιστος, ὁ, desperatus: ab ἀνελπίζω.
• 'Ἀνελπίστως, adv. præter spem, ex insperato.
'Ἀνελών, όντος, ὁ, a. 2. part. ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. sub. ab ἀναιρέω.

'Ἀνέμεινε, a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. pl. verbi ἀναμένω.
'Ἀνεμέω, -ῶ, revomo: ab ἐμέω.
'Ἀνεμίζω, ventis agito: f. ίσω. p. ἠνέμικα. part. præs. pass. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.
'Ανέμιμνεν, expectabat: 3. sing. imperf. ab ἀναμίμνω. Poët. pro μένω.
'Ἀνεμνήσθη, recordatus est: 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.
'ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus: gen. ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. ἀνέμοισι. q. ab ἄημι. Hinc ἀνεμόεις, εντος, ὁ, ventosus: ἀνεμόεν ἱστίον, ventosum velum. ἀνεμώδης, εος, ὁ ἡ, idem. ἀνεμόω, -ῶ, ventilo. ἀνεμώδης, ου, ὁ ἡ, vento plenus, vanus. ἀνέμιος, ἀνεμιαῖος, idem.
'Ἀνεμοσκεπής, έος, ὁ ἡ, à vento tegens: à σκέπω & ἄνεμος.
'Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ, vento perstrepens: ab ἄνεμος & σφάραγος.
'Ἀνεμοτρεφής, & ἀνεμοτραφής, έος, ὁ ἡ, à vento nutritus & auctus, seu corroboratus: ab ἄνεμος & τρέφω.
'Ἀνεμότροπος, ου, ὁ ἡ, qui à vento versatur. Th. τρέπω.
• 'Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, semen quod ventus perdit.
'Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ ἡ, à vento corruptus: ab ἄνεμος & φθείρω.
'Ἀνεμώλιος, ου, ὁ ἡ, futilis, q. ἀνεμώδης. Hinc ἀνεμώλια βάζειν. Ab ἄνεμος.
'Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.
'Ἀνενδεής, έος, ὁ ἡ, non indigus: ab α & ἐνδεής.
'Ἀνένδεκτον, ου, τὸ, quod fieri nequit: ab α & ἐνδέχεται, fieri potest.
'Ἀνενεῖκαι, a. 1. inf. ἀνενέγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκών, part. Ab ἀναφέρω.
'Ἀνενείκατο, emisit: 3. sing. a. 1. m. Ion. Poët. pro ἀνενέγκατο. Hine ἀνενεγκάμενος, part. ἀνενέγκας, a. 1. part. act. ἀνενεχθείς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, sustollo, emitto.
'Ἀνέπνευσε, respiravit: a. 1. ex ἀναπνέω, quod à πνέω.
'Ἀνενηνοχυῖα, ἡ, erumpens: p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. xl. 10.
'Ἀνέντες, remittentes: nom. pl. a. 2. part. ἀνείς, ἕντος ab ἀνίημι.
• 'Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ ἡ, indelebilis.
• 'Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ, qui refutari & coargui non potest. Ex ἐλέγχω.
'Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ ἡ, imperscrutabilis: ex α & ἐξερευνάω.
'Ἀνεξέταστον, inquisitum, indicta causa: ex α & ἐξετάζω.
• 'Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, clementia, patientia.
'Ἀνεξίκακος, ου, ὁ ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι & κακόν.
'Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ ἡ, impervestigabilis: ex α & ἐξιχνιάζω, investigo: f. άσω. p. ακα. Th. ἴχνος.
'Ἀνέξοδος, ου, ὁ ἡ, qui nullum habet exitum: ab α & ἔξοδος.
'Ἀνέξομαι, tolerabo: f. 1. m. ab ἀνέχω.
'Ἀνέονται, Ion. pro ἀνίενται, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, laxo.

Ἀνεπαίσθητος, *qui non sentit, non intelligit.* Item *qui non sentitur.*

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inverecundus, impudens:* ex α & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπάλμενος, Poët. pro ἀναφαλλόμενος· ab ἀναφάλλομαι, *resilias* ex ἀνά, ἐπί & ἅλλομαι.

Ἀνέπαλτο, *resiliit, erectus est:* ab ἀνά pro ἄνω, *sursum,* ἐπί & ἅλλομαι.

Ἀνεπανόρθωτον, ου, τό, *non emendabile:* ex α & ἐπανορθόω· hoc ab ἀνορθόω, *rursus erigo, corrigo.*

Ἀνέπεισα, *persuasi:* a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, *remisi:* a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, *discubui:* a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε. a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, *saltavit:* 3. sing. a. 1. ab ἀναπηδάω. f. ήσω. Th. πηδάω, *salio.*

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *titulo carens.* Th. γράφω.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inculpatus, irreprehensus.* ex α & ἐπίληπτος, *reprehensus.* Th. λαμβάνω.

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab omni consortio sejunctus.*

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impolitus, imperfectus:* ab ἐπιξέω, *in superficie rado.* Th. ξέω.

Ἀνεπιρρέκτων, gen. pl. ab ἀνεπίρρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nondum confectus,* vel *libatus:* ab ἐπιρρέζω, *sacrifico.* Th. ῥέζω.

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *imperitus:* ab ἐπιστήμων, *sciens.*

Ἀνεπιστρέφω, *averto.*

Ἀνεπιτήδειος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, *ineptus:* ab α & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab invidiâ alienus.* Th. φθόνος.

Ἀνεπίφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀπροφράστου, *improvisus:* ex ἐπιφράζομαι, *intelligo.*

Ἀνεπτάμην, *sursum volavi,* Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀναπέταμαι. Th. πέταμαι.

Ἀνεπτόητο, *stupescebat,* plusq. p. pass. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι. p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνά & πτοιέω, -ῶ, *terrefacio.*

Ἀνέρα, pro ἀνέρα, acc. sing. ἀνέρες, n. pl. ab ἀνήρ.

Ἀνέραστος, ου, ὁ, *inamabilis,* & *ab amore alienus.* ab α & ἐράω.

Ἀνερειψάμενοι, *abripiens:* a. 1. m. part. ab ἀναρείπομαι. Th. ἐρείπω.

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullo pondere firmatus.* —γλῶσσα, Chryf. *lingua volubilis, loquacissima.*

Ἀνερράγην, ης, η, *erupi:* a. 2. ind. pass. verbi ἀναρρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀνερραμμένος, ου, ὁ, *consutus:* p. part. pass. ab ἀναρράπτομαι. Th. ῥάπτω.

Ἀνέρρωγε, *rescissum est:* p. m. ab ἀναρρήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Ἀνέρχομαι, *subeo, redeo.* f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Ἀνες, *remitte, omitte:* imp. ab ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, *reduxero, persuasero,* ab ἀνίζω. a. 1. opt. Th. ἵζω vel ἕω, *pono, colloco.*

Ἀνεσαν, 3. pl. ab ἀνῆρ.

Ἄνεσις, εως, ἡ, *relaxatio:* ab ἀνίημι.

Ἀνέσσυτο, *exsiliebat:* plusq. p. pass. verbi ἀνασσεύω. Vide σεύομαι.

Ἀνέσταν, Æol. Sync. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι.

Ἀνεστᾶσι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *resurrexerunt:* 3. pl. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεώς, Ion. pro ἀνεστηκώς, part.

Ἀνέστην, *surrexi.* a. 2. ab ἀνίστημι.

Ἀνέστιος, ου, ὁ, *domo carens:* qu. ἑστίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur:* ex α & ἑστία.

Ἀνέσχετο, *sustulit:* 3. sing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, *inquiro, quæstioni subjicio:* f. άσω. p. ἀνήτακα. Ex ἀνά & ἐτάζω.

Ἀνέτειλε, *producebat,* a. 1. 3. sing. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετίθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, *impono.*

Ἄνευ, *absque, sine:* adv. regit. gen. ἄνευθεν, *procul,* ἄνευθεν ἐμεῖο, *sine me.*

Ἀνεύθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non oppositus:* ex α priv. & εὔθετος.

Ἀνεύθυνα, *incomplana,* nom. pl. ab ἀνεύθυνος. Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur qui *nullis rationibus reddendis sunt obnoxii,* ut sunt tyranni. Th. εὐθύς.

Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab

Ἀνευρίσκω, *invenio:* f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφαινον, act. ab ἀναφαίνω, *appareo.* Th. φαίνω. Ἀνεφήνατο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφηνα, a. 1. act.

Ἀνεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, -ῶ, *exclamo,* f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνέω.

Ἀνεχάζετο, *recedebat:* imperf. pass. ex ἀναχάζω.

Ἀνεχθέντες, *attracti:* a. 1. part. pass. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνά & ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντες, ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, *sustinerem.*

Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, *ferret,* præs. opt. ab

Ἀνέχομαι, *tolero,* imperf. ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην, ου, ετο, f. ἀνέξομαι, a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, *toleravi.* Th. ἔχω.

Ἀνέχων, *sustinens:* præs. part. ab

Ἀνέχω, *tolero, extollo.*

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.

ἈΝΕΨΙΟΣ, οῦ, ὁ, *fratris* aut *sororis filius, consobrinus, patruelis,* ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, *consobrina:* q. ab ἀνάπτω, *annecto:* vel ab ἐψία, *colloquium,* ut inter familiares. Angl. a Nephew.

Ἀνεψύχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero, recreo,* f. ξω. Th. ψύχω, *frigefacio.*

Ἀνεῳ, *muto,* nom. pl. ab ἄνεως.

Ἀνέῳγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, *aperio.*

Ἀνεῳγμένος, *apertus,* p. part. pass.

Ἀνέωνται, *dimissi sunt,* pro ἀνεῖνται, p. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse, a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

Ἀνέῳξα, ας, ε, *aperui,* a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, *silens, mutus,* 4. simpl. qu. ab α & αὔω.

Ἀνέῳχα, perf. Att. ἀνεῴχθην, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

Ἀνῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præs. inf. ab ἀνηβάω, -ῶ, *repubesco,* f. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, *subduxi,* vel *subduxerunt:* ab ἀνάγω.

Ἀνηγ-

Ἀνήγγειλαν, 3. pl. a. 1. act. ἀναγγέλλω. ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. pass.

Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, narrare. Th. ἡγέομαι.

Ἀνίδην, [illegible], adv. ab α & ἰδὼς.

Ἀνῇσαν, redierant, Att. pro ἀνῄεσαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἄνειμι.

Ἀνῇ, pro ἀνῇ, dimisisset, a. 2. sub. ἀνίημι. Est etiam in pl. perf. m. pro ἄνημι, Att. [illegible]

ἌΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

Ἀνῆξε, a. 1. ab ἀναΐσσω, prosilio, q. v.

Ἀνῄειν, sursum, vel rursum ibam: ab ἀνὰ & ἦειν.

Ἀνῆκε, remisit: 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι, ἀνηκάμην, a. 1. m.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insanabilis: hinc ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστὸς, quod à 3. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀκέομαι.

Ἀνηκόντιζε, resiliit, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, jaculum.

Ἀνηκουστέω, f. ήσω, non ausculto: & ἀνήκουστος, ου, ὁ, qui audiri non potest. Ex α & ἀκούω.

Ἀνήκω, convenio, f. ήξω. p. ἧκα. part. praes. Ἀνήκων, ουσα, ον, ascendens, perveniens, elatus, Ex ἀνὰ & ἥκω.

Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι.

Ἀνήλατος, ου, indomitus, contumax.

Ἀνῆλθεν, vadit, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι Th. ἔρχομαι.

Ἀνηλώθην, ης, η, absumptus sum, a. 1. pass. Ἀνήλωκα, p. act. Ἀνήλωσα, insumpsi, a. 1. ab ἀναλίσκω.

Ἀνημέλκτος, ου, ἡ, quae non mulgetur. Th. ἀμέλγω.

Ἀνῆμεν, pro ἀνήκαμεν, dimisimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusd. verbi. At ἀνῇμεν, est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι.

Ἀνήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, immitis: ex α & ἥμερος.

Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. recusasse, ab ἀναίνομαι. ex ἀναίνομαι, p. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεγκα, & Ion. ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, effero, a. 1. pass. ἀνηνέχθην.

Ἀνηνέχθησαν, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.

Ἀνήνηται, repudiavit, p. pass. ab ἀναίνομαι. vel 3. sing. a. 1. sub. Vide ἀνήνασθαι.

Ἀνήνοθα, ας, ε, florui, p. m. ab ἀνθέω, floreo: f. ήσω. p. ἤνθηκα, p. m. ἦνθα, & per Epenth. τοῦ ο, & Att. reduplic. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, iners: ex α & ἀνήρ.

Ἀνήνυστος, vel Ἀνήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω.

Ἀνῆπται, dicatus est, p. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

ἈΝΗΡ, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας· Ab ἄνω pro ἀνύω.

Ἀνηρέθη, interemptus est, a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. ab ἀνηρείπτομαι, rapio, corripio, pleonasm. τοῦ ι, pro ἀνηρέπτω. Ab ἐρέπτω, edo.

Ἀνηρρηκὼς, ότος, ὁ, qui fastidit, Att. ἀναρρηκὼς, Ion. ἀναρραιρηκὼς. part. praet. act. ἀνήρρηνται, dissoluti, 3. pl. per. pass. verbi ἀναιρέω.

Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, f. ήσω. Th. ἀριθμός.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Th. ἀρόω.

Ἀνήρπασε, rapuit, a. 1. ab ἀναρπάζω. q. v.

Ἀνηρώτευν, Ion. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνηρωτέω, Ion. & Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo. ἀνήσειν, inf.

Ἀνήφθην, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, accendo.

Ἀνήχθην, a. 1. pass. ab ἀνάγω, subduco.

Ἀνιῶ, Att. pro ἀνιέω, Poët. pro ἀνίω, Ion. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

Ἄνθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος.

Ἀνθεῖ, floret, 3. sing. praes. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

Ἀνθεία, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἀνθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ pro, & αἱρέω, eligo, a. 2. εἷλον.

Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, a. 2. part. m. Ex ἀνὰ & τίθημι.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, sigilla: à floris decore.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos: ab ἀνθέω. Sic & ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.

Ἀνθέξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ἀνθέξωμαι, a. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, adhaereo.

Ἀνθερεών, ῶνος, ὁ, mentum, acc. sing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.

ἈΝΘΕΡΙΚΟΣ, ου, ὁ, albucum, caulis asphodeli: q. ab ἄνθος.

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonasm. τοῦ ν, pro ἀθέριξ· id. q. ἀθὴρ, arista.

Ἄνθεσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν, deposuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέστηκα, p. act. ab ἀνθίστημι, resisto.

Ἄνθετο, superposuit, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. sing. f. ge. praes. part. verbi ἀνθέω, floreo.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι· ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω. Th. ἄνθος.

Ἄνθη, vel Ἄντη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab

Ἀνθηρὸς, οῦ, ὁ, floridus. Th. ἄνθος.

Ἀνθίζω, facio florere, floribus conspergo: Th. ἄνθος.

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθεινὸς, οῦ, ὁ, floridus: ab ἄνθος.

Ἀνθιστάμενος, praes. part. pass. Ἀνθίστατο, 3. sing. imperf. pass. ab Ἀνθίστημι, resisto: f. ἀντιστήσω, p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperf. pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ & ἵστημι.

Ἀνθοδόκος, ου, ὁ, canistrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθολογέω, -ῶ, flores lego: ex ἄνθος & λέγω.

Ἀνθομολογέω -ῶ, f. ήσω. pass. οῦμαι, vicissim confiteor: ab ἀντὶ & ὁμολογέω.

Ἄνθορε, exsiliit, Poët. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθρώσκω. Th. θόρω.

ἌΝΘΟΣ,

'ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, *flos*. Hinc [illegible], [illegible], *flos*.
'Ανθ' ὅτι, *quam*, interrog. & sine interrog.
'Ανθρακεὺς, έος, ὁ, *carbonarius*.
'Ανθρακιὰ, ας, ἡ, *carbonum congeries* & Ion. ἀνθρακιὴ, ῆς, ἡ, *pruna*. Ab
'ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, *carbo*, in quo ἀνθεῖ, i. e. *floret ignis*; est & *carbunculus*.
'Ανθράξεσι, [illegible], ὁ, *carbo*, acc. ἄνθρακα.
'ΑΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, *crabro*, *vespa*. [illegible] ab ἀνθρηνῶν, quia audacter prosilit in animantes.
'Ανθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.
'Ανθρωπάρεσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui auram popularem captat*, *hominibus placens*. Th. ἀρέσκω.
'Ανθρώπειος, & Ion. ἀνθρωπήϊος, ου, ὁ, &
'Ανθρώπινος, η, ον, *humanus*.
'Ανθρωπεία, ας, ἡ, *humanitas*. Th. ἄνθρωπος.
'Ανθρωπόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanâ linguâ loquens*: *psittaci* Epithet. ab ἄνθρωπος & γλῶσσα.
'Ανθρωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *humanâ specie praeditus*: ab εἶδος, & ἄνθρωπος.
'Ανθρωποθυσία, ας, ἡ, *humana immolatio*: ex ἄνθρωπος, & θύω.
'Ανθρωποκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *homicida*: *dicitur* [illegible].
'ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *homo*: [illegible] ἄνθρωπος, Dor. pro [illegible]. A [illegible]: Scap.
'Ανθρώπινος, η, ον, & 'Ανθρώπειος, α, ον, *humanus*, *vel hominem pertinens*.
'Ανθρωπικῶς, & 'Ανθρωπίνως, *humanitùs*.
'Ανθρωπικὸς, ἡ, ὁν, *humanus*.
'Ανθρωπίσκος, ου, ὁ, *homuncio*.
'Ανθρωπεύομαι, *more hominum ago*.
'Ανθρωπίζω, *homines* [illegible] ἀνθρώπ, [illegible].
'Ανθρωπίζομαι, *homo fio*. [illegible] Christo dic. [illegible] Gr. [illegible].
'Ανθρωποφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ἄνθρωπος, & φάγω.
'Ανθρωποφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, [illegible] *habens*. Th. φύω.
'Ανθυπατεύω, *proconsul sum*. f. [illegible] p. [illegible]. Ab ἀνθύπατος, ου, ὁ, *proconsul*: ex ἀντὶ, *pro*, [illegible].
'Ανθυφαίρεσις, *subduco*, [illegible].
'Ανθ' ὧν, *quapropter* [illegible], & *d*.
'ΑΝΙ'Α, ας, ἡ, *tristitia*, *maeror*: ab [illegible].
'Ανιάω, ῶ, [illegible] *maerore afficio*. 'Ανιάζω, id. 'Ανιᾶται, 3. sing. a. n. sub. pass.
'Ανιαρὸς, ᾶ, ὁ, *tristis*, comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος & ἀνιηρέστατος pro ἀνιηρέστερος. Ab ἀνία.
'Ανιᾶσι, *moerorem faciunt*, Att. pro ἀνιῶσι, 3. pl. ab ἀνιάω. Sed ἀνίασι, *ascendunt*, Ion. pro ἀνιᾶσι. 3. pl. praes. ab ἄνειμι.
'Ανίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insanabilis*, *irremediabilis*.
'Ανιάτως, adv. *insanabiliter*. Ab α & ἰάομαι.
'Ανίδρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non fundatus*, item *instabilis*. Th. idem
'Ανίαχος, *strepitus*: ab α intens. & ἰαχέω.
'Ανιάω, *molestiâ afficio*. Th. ἀνία.
'Ανιδρωτὶ, adv. *sine sudore*, vel *labore*: ab α & ἱδρώς.
'Ανίδρωτος, ου, ὁ, *qui est sine sudore*. Xenoph.
'Ανίει, *solvebat*, *remittebat*: ab ἀνὰ & ἵω.
'Ανιείην, ης, η, praes. opt. ab ἀνίημι, *incito*.
'Ανίεις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵημι.
'Ανιεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, praes. part. ἀνιέναι, praes. inf. Hinc ἀνίω, Ion. pro ἀνιέναι, *laxare*. Ab ἀνίημι, quod vide.
'Ανιερόω, ῶ, *consecro*, f. ώσω p. [illegible] ab ἀνὰ ἱερὸς, *sacer*.
'Ανίεσκε, Poët. pro ἀνίει, 3. imperf. ἀνίειν, εις, ει, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.
'Ανιεῦνται, Dor. & Ion. pro ἀνιοῦνται, 3. pl. verbi [illegible], quod ab [illegible] pro [illegible].
'Ανιεθεὶς, α. 1. part. pass. ab ἀνίημι.
'Ανίημι, *relaxo*, *remitto*, *dimitto*: f. ἀνήσω. p. ἀνεῖκα. a. 2. ἀνῆν. sub. ἀνῶ, *defringo*, part. praes. ἀνιεὶς, έντος. a. 2. part. ἀνεὶς, ἕντος, praes. part. pass. ἀνιέμενος. a. 1. ἀνείθην, ης, η, *demissus fui*. Th. ἵημι.
'Ανιη, acc. Ion. ab ἀνία.
'Ανιηρὰ, *molesta*, pl. n. g. ab ἀνιηρός.
'Ανιηρέστατον, *difficillimum*, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρός.
'Ανιήσω, f. 1. m. a. sing. pro ἀνήσω, 'Ανιείησ, a. 1. opt. Aeol. 'Ανιέῃ, *remittat*, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.
'Ανίησι, *remittit*, 3. sing. ab ἀνίημι.
'Ανίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quando*.
'Ανίκατος, Dor. pro 'Ανίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invictus*: ex α & νικάω.
'Ανίλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immisericors*: ex α & ἵλαος Att. ἵλεως.
'Ανίον, ου, τὸ, Dor. pro ἀνίον, vel ὠνίον, *venale*.
'Ανιόντα, *ascendentem*, a. m. part. [illegible] ab ἄνειμι, quod [illegible] εἶμι, eo. 'Ανιόντος, *ascendentis*, part. f. g.
'Ανίοχος, Dor. pro ἡνίοχος.
'Ανιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine equis*: ex α, & ἵππος.
'Ανιπτόπους, *illotis pedibus*.
'Ανίπτοισι, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illotus*: ex α & νίπτω. Hinc
'Ανιπτόποδες, *illotos pedes habentes*.
'ΑΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, *anisum*. An quod [illegible] [illegible], i. e. *laxat*? An quia habet folia ἄνισα, *inaequalia*?
'Ανιστάμενος, ὁ, praes. part. pass. ἀνίστασθαι, praes. inf. ἀνίσω, 2. sing. imperf. ab
'Ανίστημι, *excito*, f. ἀναστήσω. p. ἀνέστακα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην. imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι. sub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, αν. f. 1. m. ἀναστήσομαι. 'Ανίστω pro ἀνίστασο, *surge*. Att. imp. praes. pass. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.
'Ανισχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *infirmus*.
'Ανίσχω, *attollo*, *orior*. part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, praes. imp. ἀνίσχε, Ion. ἀνίσχεο, *sustineo*: ab ἴσχω pro ἔχω.
'Ανιχνεύω, *pervestigo*: ab ἰχνεύω.
'Ανιώμεσθα, *maeremus*, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω, praes. opt. pass. ἀνιαοίμην, -ῴμην, ἀνιῷο, -ῷτο, -ῷτε, -ῷντο. Th. ἀνία.
'Ανιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia*.
'Ανιὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι.
'Ανιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.
'Αννα, ης, *Anna*, nom. mul. Hebr. *Gratiosa*.
'Αννας, α, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratiosus*.
'Αννω, Poët. pro ἀνύω. Nam ἄνω, dicimus, & ἀνύω. Hinc metri causâ pro ἄνω, ἄννω, *facio*, *perficio*.
'Αννέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *sine nubibus*: ab α & νεφέλη.

'Ανοδος,

Ἄνδω, ε, ἡ ἧ ὁ, qui sursum fertur. Item ad ὁ ἡ ἄνω. Ex ἀνὰ & ἰδεῖν.
Ἀνιᾶν, ανος, ὁ ἡ ἡ, cum compensatione, fulmine & tempestate.
Ἀνήνεμος, ὁ ἡ ἡ, domum : hinc adv. mandatorum : ex α & νέω.
Ἄνομος, ος, ὁ, ἡ, etiam : ab ἀνευ νόμου, ος, ὁ ἡ ἡ, sine lege ex α & νόμος.
Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio : ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi
Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, & Ἀνοίγνυμι, aperio, part. perf. ἀνεῳγμένος, ον, f. ἀνοίξω, p. ἀνέῳγα. Att. pro ἀνέῳχα, a. 1. ἀνέῳξα, & ἤνοιξα, inf. ἀνοῖξαι, p. pass. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι, a. 1. ἀνεῴχθην, & ἀνοιχθῆναι, 3. pl. ἀνεῴχθησαν, f. 2. pass. ἀνοιγήσομαι, p. m. ἀνέῳγα, part. ἀνεῳγώς, ότος, ὁ, apertus. Th. οἴγω.
Ἄνοια, gen. Ionic. ab Ἄνοια.
Ἀνορθόω, -ῶ, restauro : f. ώσω. p. ἀνώρθωκα. Ex ἀνά, οἶκος, & δέμω.
Ἀνοσία, ας, ἡ, impietas : ex α & οἴκος.
Ἀνοικτός, ου, ὁ, apertus, apertilis : ab ἀνέῳγα, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.
Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγομαι.
Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio : item aperitio : ab ἀνέῳγμαι, ai sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.
Ἀνοίσω, referam, f. 1. act. ab ἀναφέρω.
Ἀνοιχθῇ, 3. sing. subj. a. 1. pass. ab ἀνοίγω.
Ἀνολβίη, ion. Ionic. ab ἀνολβία, ας, ἡ, infortunium : ex α & ὄλβος.
Ἀνολβότερος, infelicior, comp. ab ἄνολβος, infelix. Th. ὄλβος.
Ἀνομάδιος, & ἀνόμαλος, ὁ, ἡ, ab initio & dimensione ab α & ὅμαλος.
Ἀνομίη, Poët. pro ἀνομία, perfidia.
Ἄνομβρος, ου, ὁ ἡ ἡ, imbribus carens : ab α & ὄμβρος.
Ἀνομέω, iniquè ago, f. ήσω, p. κα. Hinc
Ἀνόμημα, ατος, τὸ, peccatum.
Ἀνομία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas : ex α & νόμος.
Ἀνόμοιος, ου, ὁ, ἡ, dissimilis : ex α & ὅμοιος.
Ἄνομος, ου, ὁ, impius, sceleratus : hinc
Ἀνόμως, adv. sine lege : à νόμος.
Ἀνόνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inutilis, injucundus.
Ἄνοος, ὁ, ἡ ἡ ἡ, amens : ab α & νόος.
ΑΝΟΡΘΟΩ, seu ἀνορθῶ, ὦ, ἈΝΟΡ ἈΘῶ, ανω : ab α, & ὀρθόομαι vel, פדה.
Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro Ion. ἀνορέη, ης, ἡ, fortitudo, strenuitas : quod ab ἀνήρ.
Ἀνορθόω, -ῶ, surrigo, rursus erigo & sto. p. ἀνώρθωκα, a. 1. ἀνώρθωσα, imp. ἀνόρθωσον, ἀνά, a. 1. pass. ἀνωρθώθην. Ex ἀνά pro ἄνω, & ὀρθόω.
Ἀνόρουσε, surrexit, a. 1. Ion. verbi ἀνορούω, f. ούσω, p. ἀνόρουκα, quod ab ὀρούω, impetum do.
Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύσσω, effodio, a. 1. a. 1. sub. ab ἀνά & ὀρύσσω.
Ἀνόσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, non sanctus, scelestus comp. ἀνοσιώτερος, superlat. ἀνοσιώτατος. Ex α & ὅσιος.
Ἄνοσος, ε, ὁ ἡ ἡ, immunis à morbo : ab α & νόσος.

Ἀνούατος, ὁ ἡ ἡ, insulsus, sine aure : ex α & οὖς.
Ἀνόστιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex α & νόστιμος.
Ἄνοστος, ου, ὁ ἡ ἡ, reditus expers : ab α & νόστος.
Ἀνούατος, ὁ ἡ ἡ, qui est sine auribus. Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. ους.
Ἀνουθέτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, repudians admonitiones : ex α & νουθετέω.
Ἄνους, amens : ex α & νόος, νοῦς.
Ἄνουσα, pro ἀνοῦσα.
Ἀνούτατος, ε, ὁ ἡ ἡ, non vulneratus. Ἀνουτητί, adv. sine vulnere. Th. οὐτάω.
Ἀνοχή, ῆς, ἡ, toleranti a : ab ἀνέχομαι.
Ἀνστα, & Ἀνστᾶθι, Dor. pro ἀνάστηθι, surge, a. 2. imp. Ἀνστάς, qui surrexit, Poët. pro ἀναστάς, part. ab ἀνέστην, a. 2. ind. Ἀνστήμεναι, Att. & Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. & ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἀνστησον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι.
Ἀνστήτην, surrexerunt, pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.
Ἀνστρέψαι, percurri, pro ἀναστρέψεται, praes. ind. à στρέφω.
Ἀνσχέθειν, inf. ab ἀνσχεθέω, Poët. pro ἀνέχω, emergo.
Ἄνσχεο, sustine, Poët. pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχου, a. 2. imp. ab ἀνέχω.
Ἀνσχετός, Poët. pro ἀνασχετός.
Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνά, & χέω, vel ἔχω.
Ἀνσχοιτο, toleraret, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.
Ἀντ', pro ἀντί, è regione.
Ἄντα, coram, è regione.
Ἀνταγωνίζομαι, decerto, repugno : f. ίσομαι, p. ἀνταγωνίσομαι, a. 2. m. ἀνταγωνισάμενος Ex ἀντί & ἀγωνίζομαι. Hinc Ἀνταγωνιστής, ου, ὁ, qui cum aliquo certat, etc. pl. ἀνταγωνισταί.
Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, æmulus, certator.
Ἀνταιρέω, Ion. pro ἀνταίρω, adversus aliquem quid tollere, se ei opponere : ex ἀντί & αἴρω.
Ἀνταῖος, αντος, ὁ, Dor. pro ἀντίος, contrarius, inimicus : ab ἀντί, contra.
Ἀνταίρω. Vide ἀνταιρέω.
Ἀντακαῖος, ου, ὁ, Ion. ἀντακαῖος.
Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, compensatio : ab ἀντί, & ἀλλάσσω.
Ἀνταμείβετο, Dor. pro ἀνταμείβεσθαι, 3. sing. imp. ab ἀνταμείβομαι.
Ἀνταπόδομα, ατος, ὁ, compensatio.
Ἀνταπαιτέω τι ἀπό τινος, aliquid ab aliquo pati : & ἀνταιτέω τινα, Ion. pro obtinere aliquid : ab ἀντάω.
Ἀνταποδίδωμι, vicissim reddo.
Ἀνταναιρέω, contra destruo, deinde tollo.
Ἀνταναπληρόω, -ῶ, vicissim expleo : f. ώσω, p. ἀνταναπεπλήρωκα : ab ἀντί, ἀνά, & πληρόω, impleo.
Ἀντανιστάναι, contra excitare, a. 1. inf. ab ἀντανίστημι : ab ἀνά & ἵστημι.
Ἀντανέρυθρον, ἀντί, ἡ, Dor. pro Ἀντανέρυθρος, ab ἀντί.
Ἀντάξιος, ε, ὁ, æstimatione par, æqualis pretii : ab ἀντί, contra, æquè, & ἄξιος.
Ἀνταποδίδωμι, retribuo, vicissim, reddo : f. ἀνταποδώσω

ἀνταποδώσω, p. ἀνταποδέδωκα, a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι, a. 1. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι.

᾿Ανταποδοθήσομαι, η, εται, f. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι. Undè &

᾿Ανταπόδομα, ατος, τὸ, *retributio*, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, *merces*. ἀνταποδοτικὸς, οῦ, ὁ, *retributorius*.

᾿Ανταποδοῦναι, vide ἀνταποδίδωμι.

᾿Ανταποκρίνομαι, *ex adverso respondeo*, a. 1. pass. ἀνταπεκρίθην, inf. ἀνταποκριθῆναι, f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω.

* ᾿Ανταπόκρισις, εως, ἡ, *mutua responsio*.

* ᾿Ανταποστέλλω, *remitto*.

᾿Αντάπλεσθαι, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capessere*.

᾿Ανταρσις, εως, ἡ, *insurrectio*. ἀντάρτης, ου, ὁ, *qui insurgit contra regem*, *rebellis*. Ab ἀντὶ & αἴρω.

᾿Αντάϋω, f. ύσω, a. 1. ἀντήϋσα, *vicissim vociferor*, vel *strepitum edo*: ab ἀντὶ & αὔω, *clamo*.

᾿Αντάω, *obviam eo*, f. ήσω, p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contra*.

᾿Αντεβόλησα, ας, ε, *nactus* (vel *assequutus*) *sum*, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.

᾿Αντέγκλημα, ατος, τὸ, *recriminatio*. ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius*. Ab ἀντὶ, ἐν, & καλέω.

* ᾿Αντιδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ab ἀντιδεξιόω, *dextram porrigo*.

᾿Αντειλας, Poët. pro ἀνέτειλας, *oriri fecisti*, 2. s. a. 1. verbi ἀνατέλλω.

᾿Αντεινον, *extende*, Dor. pro ἀνάτεινον, a. 1. imp. verbi ἀνατείνω. ᾿Αντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.

᾿Αντείνω, pro ἀνατείνω, Doricè.

—ντειος terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Αἰαντειος, à Αἴας.

᾿Αντειπεῖν, *contradicere*, item *loqui vicissim*, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ & ἔπω.

᾿Αντείρεσθαι, *vicissim interrogare*. Th. εἴρω.

᾿Αντεκδραμόντες, *contrà accurrentes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω quod ab ἀντὶ, ἐκ & τρέχω.

᾿Αντέκλινε, *ex adverso innuit*, imperf. ab ἀντικλίνω ex ἀντὶ & κλίνω.

᾿Αντεκτίνω, idem quod

᾿Αντεκτίω, *vicissim luo*, *rependo*. Hinc

᾿Αντέκτισις, εως, ἡ, *repensio*, *mulcta*. Th. τίω, *punio*.

᾿Αντέλεγεν, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω.

᾿Αντέλλοισα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, *exoriens*, præs. part. à τέλλω. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur*, 3. pl. præs. act.

᾿Αντεμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius*: ab ἀντεμβάλλομαι.

᾿Αντεμπλῆσαι, *vicissim impellere*, a. 1. inf. ab ἀντὶ & ἐμπλήθω.

᾿Αντεξεταστικὸς, ῦ, ὁ, *contrà quæsitor*: ab

᾿Αντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, & ἐτάζω.

᾿Αντεπεξῄεσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεσαν, *in occursum ierant*, 3. pl. plus. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

* ᾿Αντεπιμελέομαι, -οῦμαι, *vicissim curam gero*. Th. μέλω.

᾿Αντέπνειν, *contrà spirabat*, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, ex ἀντὶ & πνέω.

᾿Αντεραστὴς, ῦ, ὁ, *rivalis*: ab

᾿Αντεράω, -ῶ, *redamo*, *sum rivalis*: part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ & ἐράω.

* ᾿Αντερείδω, inhæreo, f. είσω. p. ἀντήρεισμαι.

᾿Αντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, *contradico* ex ἀντὶ & ἐρέω.

᾿Αντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, *vicissim firmo*. Th. ἐρείδω.

᾿Αντερύσασθαι, *rependi*, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ & ἐρύω, *libero*, *traho*.

᾿Αντερώμενος, η, ον, *qui redamatur*, part. præs. pass. ab ἀντεράω.

᾿Αντεσθαι, *supplicare*, *obviam ire*: præs. inf. ab ἄντομαι.

᾿Αντέστην, & in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, *restiti*.

᾿Αντεστραμμένος, η, ον, *in contrarium versus*, part. præt. præs. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. *vice versâ*.

᾿Αντέταται, Poët. pro ἀνατέταται, *circumjectus est*, 3. sing. p. pass. ᾿Αντέτεινε, 3. sing. imp. vel. a. 1. ab ἀντιτείνω, *contrà intendo*. Th. τείνω.

᾿Αντέτεμον, ες, *transfixi*: a. 1. ind. ab ἀντὶ & τέμνω.

᾿Αντετὲς, *ejusdem anni*, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

᾿Αντετέτυκτο, *similis eras*: a. pass. f. plusq. p. pass. ex ἀντὶ, *æquè* & τέτυγμαι, p. à τεύχω, *sum*.

᾿Αντεύκρατος, ζώνη, *Zona temperata opposita*, Laërt. Ab ἀντὶ & εὔκρατος. Th. κεράννυμι.

᾿Αντεφέροντο, *ferebatur*, 3. pl. imp. pass. ex ἀντὶ & φέρω.

᾿Αντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. à φιλέω.

᾿Αντέχομαι, *adhæreo*, *subeo*, cum gen. imp. ἀντειχόμην, f. ἀνθέξομαι, x. [illegible]. Ex ἀντὶ & ἔχω.

᾿Αντέχρησε, *sufficit*: a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, *do mutuò*.

᾿Αντέω, Ion. pro ἀντάω, quod vide.

᾿Αντήδην, *suppliciter*, adv. ab ἄντομαι.

᾿Αντημείβετο, Dor. ἀνταμείβετο, *respondit*, 3. sing. imp. ab ἀντὶ & ἀμείβομαι.

᾿Αντην, adv. *coràm ex adverso*. Th. ἀντὶ

᾿Αντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc ᾿Αντηνορίδαι, *Antenoridæ*

᾿Αντήρης, ὁ & ἡ, *qui vicissim remigat*, & per Metaph. *quicquid vicissim datur*. Th. ἐρέσσω.

᾿Αντηρὶς, ίδος, ἡ, structura lapidea utrinque ædificia fulciens: ab ἀντὶ & ἐρείδω.

᾿Αντήρισα, ας, ε, *certavi*: a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις.

* ᾿Αντησις, εως, ἡ, *supplicatio*: ab ἄντομαι.

᾿Αντηχοῦντος, gen. præs. part. f. g. ab ἀντηχέω, *resono*: ex ἀντὶ & ἦχος.

᾿ΑΝΤΙ *pro*, *contrà*; in compos. sæpè comparationem significat.

᾿Αντία, adv. *ex adverso contrà*. Th. ἀντὶ

᾿Αντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. vide ἀντιάσαις.

᾿Αντιάομαι, vel ἀντιάζω, præs. ind. *intersum*, *occurro*: vide in ἀντιάω.

᾿Αντιάνειρα, *virago*, *viris æquiparanda*; ab ἀντὶ & ἀνήρ

᾿Αντι-

Ἀντιάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀντιάσαις. Æol. Ἀντιάσειν, occursurum esse, f. 1. inf. act.

Ἀντιάω, -ῶ, occurro, obviàm venio: f. άσω, p. ηκα· ab ἀντί. Ἀντιάζω, idem.

Ἀντιαχεῦσι, Dor. & Æol. pro ἀντιαχοῦσι, adversò respondent: ex ἀντί & ἰάχω.

Ἀντιβαίνω, resisto, adversor: ab ἀντί & βαίνω.

Ἀντιβάλλω, sermonem cum aliquo confero. f. αλῶ. p. ἀντιβέβληκα· ab ἀντί & βάλλω.

Ἀντιβέβληκα. Vide ἀντιβολέω.

Ἀντιβῆναι, repugnare: a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβίην, Ἀντιβίῃ, & Ἀντίβιον, contrà, obviàm, adv.

Ἀντίβιος, ου, ὁ, adversus, in dat. pl. ἀντιβίοισι· ex ἀντί & βία.

Ἀντιβολέω, -ῶ, occurro, item nanciscor, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. inf. act. præs. ἀντιβολεῖν, a. 1. inf. ἀντιβολῆσαι.

Ἀντιγεγωνέω, -ῶ, reclamo: ab ἀντί & γέγωνα.

Ἀντιγενίδας, ου, ὁ, Antigenides, nom. propr.

Ἀντιγηροτροφέω, -ῶ, vicissim in senectute alo: ab ἀντί & γηροτροφέω, quod à γῆρας & τρέφω.

Ἀντιγνωμονέω, -ῶ, contrà sentio, dissentio, refragor: ab ἀντί & γνώμων. Th. γινώσκω.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, contra scriptio. Th. γράφω.

Ἀντιδάνειος, ου, ὁ, alterius loco in cœnâ suffectus: ab ἀντί & δεῖπνον.

Ἀντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, contrario animo affectus, præs. part. pass. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι.

Ἀντιδίδοται, 3. sing. ind. pass. præs. ab

Ἀντιδίδωμι, do vicissim, rependo.

* Ἀντιδικέω, ad causam occurro, judicium contendo, f. ήσω, p. ηκα. Hinc

Ἀντίδικος, ου, ὁ, adversarius: ex ἀντί & δίκη.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, renumeratio. Et

Ἀντίδοτος, ου, ὁ & ἡ, vicissim (vel contrà) datus, ANTIDOTUM, vel remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι.

* Ἀντίδωρον, ου, τό, donum dono relatum.

Ἀντιζεσθαι, Ion. pro ἀνθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Th. ἵζω.

Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, q. v. ex ἀντίος.

Ἀντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, impono.

Ἀντίθεος, ου, ὁ, divinus, æqualis Deo: ex ἀντί, æquè & θεός.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio: & Ἀντίθετος, ου, ὁ & ἡ, oppositus: ab ἀντίθημι.

Ἀντιθευσόμενος, ου, ον, qui contrà aliquem est cursurus: f. 1. part. à θέω, curro.

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, repono.

Ἀντίθροος, ὁ & ἡ, vicissim (vel contrà) sonans: ab ἀντί & θρόος.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ & ἡ, januæ oppositus: ex ἀντί & θύρα.

* Ἀντικαθήμενος, obsidens, oppugnans.

Ἀντικάτηντο, Ion. pro ἀντικάθηνται, è regione ejus sedere: ex ἀντί & κάθημαι. Th. ἧμαι.

Ἀντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Ἀντικατιζόμενος, Ion. pro -ήμενος, & hoc pro -όμενος. præs. part. m. à καθίζω.

Ἀντικαθίστημι, resisto, præs. inf. ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντί, κατά & ἵστημι.

Ἀντικαλέω, -ῶ, vicissim invito, f. έσω & έσω. p. ἀντικέκληκα. a. 1. ἀντεκάλεσα. Th. καλέω.

* Ἀντικαταλλάττω, compero. Th. ἀλλάττω.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντί, κατὰ & σχέσις. Th. ἔχω.

Ἀντίκειμαι, oppoνor: f. ἀντικείσομαι. præs. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, adversarius. Ex ἀντί & κεῖμαι.

Ἀντικιχράω, -ῶ, vicissim commodo; ab ἀντί & κιχράω.

* Ἀντιληψίτεμαι, judicio contendo contra aliquem.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, è regione, CONTRA, cum gen. adv. Th. ἀντί.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, contrà vel vicissim funero: ex ἀντί & κτερίζω. Th. κτέρεα.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, consequutus (vel nactus) sum, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio: ab ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάβοις, vicissim accipias, 2. pers. a. 2. opt. act. ab

Ἀντιλαμβάνω, vicissim accipere: ἀντιλαμβάνομαι, suscipio, libero, juvo: cum gen. opitulor. f. λήψομαι. a 2. m. ἀντιλαβόμην, ου, ετο. Ab ἀντί & λαμβάνω.

* Ἀντιλάμπω, resplendeo. Th. λάμπω luceo.

Ἀντιλέγω, contradico, f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον. p. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντί & λέγω.

Ἀντιληπτέον, suscipiendum, adj. verbale, ab ἀντιλαμβάνω.

* Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, opitulatio, subsidium: a. 2. sing. præt. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure disceptatio, & causæ dictio, ex ἀντί & λέγω.

Ἀντιλοιδορέω, -ῶ, convitium regero, imp. ἀντιλοιδόρεον, -ουν, f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοίδορος.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Antilochus, nom. propr.

Ἀντιλυπέω, -ῶ, vicissim molesto: ex ἀντί & λύπη. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia vicissim exhibita.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Th. λύω.

* Ἀντιμαρτυρέω, contrarium testor. f. ήσω.

Ἀντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντί & μάχομαι.

* Ἀντιμεθίσταται, in locum alterius constituitur: ex μετὰ & ἵστημι.

Ἀντιμελίζω, contra modulor: ab ἀντί & μέλος.

* Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, commutatio.

Ἀντιμετρέω, -ῶ, vicissim metior, rependo: f. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντιμέτρησα. f. 1. pass. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντί & μέτρον.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ, æmulus. Th. μιμέομαι.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compensatio, remuneratio: ex ἀντί & μισθός.

Ἀντιξοεῖν, repugnare, Poët. pro ἀντικεῖσθαι, Hinc ἀντίξοος, contrarius.

Ἀντίον, liciatorium. Est & malus, qui simile liciatorio. It. adv. ex adverso, ab

Ἀντίος

'Αντίος ου, ὁ, *adversus*; ab ἀντί.
'Αντιοῦσθαι, *adversari*, inf. verbi.
'Αντιόομαι, -οῦμαι, *adversor*: a. 1. ind. ἠντιώθην. Th. ἀντί.
'Αντιοχεία, ας, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.
'Αντιοχεύς, έως, ὁ, *Antiochensis*.
'Αντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, *occurrens*. Poët. pro ἀντιῶν & ἀντιῶσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.
'Αντιόῳτο, pro ἀντιάοιτο, & ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præs. opt. paſſ. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί.
'Αντίπαλος, ου, ὁ, *adversarius in luctâ*, *æmulus*: ex ἀντί & πάλη.
'Αντιπαραβαλοῦμεν, *conferemus*, 1. pl. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντί, παρὰ, & βάλλω. unde &
'Αντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio*, *collatio*.
* 'Αντιπαράγω, *retribuo*, *copias hostibus oppono*, *resisto*, f. ξω. Th. ἄγω.
* 'Αντιπαρακαλέω, -ῶ, *è diverso cohortor*.
'Αντιπαρασχεῖν, *retribuere*: a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.
'Αντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contrà instructa*: ab
'Αντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie*, *aciem contrà instruo*: ab ἀντί, παρὰ, & τάττω.
'Αντιπαρέρχομαι, *ex adverso prætereo*, f. ἀντιπαρελεύσομαι a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντί, παρὰ & ἔρχομαι.
'Αντίπας, α, ὁ, vir Gr. q. d. *Vice omnium*.
'Αντιπατρίς, ίδος, ἡ, nom. urbis.
'Αντίπατρος, ου, ὁ, *qui patri adversatur*: ex ἀντί & πατήρ.
'Αντιπέραιος, *ex adverso situs*. 'Αντιπέραια, *loco ex adverso sita*. 'Αντιπέραν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντί & πέραν.
* 'Αντιπεριβάλλω, *ex adverso cingo*. Th. βάλλω.
* 'Αντιπερίσταται, *degenerat*; ex ἀντιπερίστημι.
'Αντιπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi*, præt. inf. paſſ. eb ἀντί & πέφομαι, perf. verbi inuſitat. φάομαι.
'Αντιπίπτω, *obnitor*. f. ἀντιπτώσω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντί & πίπτω.
* 'Αντιπληρόω, *expleo*, f. ώσω. ex ἀντί & πληρόω.
'Αντιπνέειν, *reſtare*, præs. inf. ex ἀντί & πνέω.
'Αντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*, præf. part. paſſ. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.
* 'Αντιπολεμέω, *resisto*: hinc
'Αντιπολέμιος, & ἀντιπόλεμος, *hostis*, *in bello adversarius*. Th. πόλεμος.
'Αντίπορος, ου, ὁ, *oppositus*, *è regione positus*. ἀντιπέρηο, gen. Ion. ab ἀντιπέρα. p. m. verbi ἀντιπείρομαι.
'Αντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens*: nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES*: ab ἀντί & πούς.
'Αντιπράττω, *obsisto*, f. ξω. p. ἀντιπέπραχα. Ex ἀντί & πράττω.
'Αντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari*. Th. πράσσω.
'Αντιπροσηίεσαν, *obviam prodierant*. Att. pro ήεισαν, 3. plur. perf. m. ab ἀντιπρόσειμι. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo*.

'Αντίπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui proram habet in aliquem conversam*: ex ἀντί & πρώρα.
* 'Αντιπρόσωποι, οι, *se mutuò aspicientes*.
* 'Αντίπτωμα, ατος, τὸ, *ruina*; ex ἀντιπίπτω.
'Αντίρρησις, εως, ἡ, *contradictio*: ab
'Αντιρρέω, *contradico*: ex ἀντί & ῥέω.
'Αντισήκωσις, εως, ἡ, *compensatio*. Th. σηκόω.
'Αντισθένης, ου, ὁ, *Antisthenes*, nom. propr.
'Αντιστάς, άντος, ὁ, *ex adverso stans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι.
'Αντιστασιώτης, ου, ὁ, *adversæ factionis homo*. Hinc ἀντιστατέω, -ῶ, *adversor*. Th. idem.
'Αντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *è regione oppositus*, item *æqualis*. 'Αντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè opposita collocatio*. 'Αντιστοιχέω, -ῶ, *oppositus sum è regione*. 'Αντιστοίχως, adv. *opposita serie*. ab ἀντί & στοῖχος. Th. στεῖχω.
'Αντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversam frontem habens*: ex ἀντί & στόμα.
'Αντιστρατεύομαι, *repugno*: f. εύσομαι, p. paſſ. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατός.
'Αντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν. 'Αντίσχεσθε, *opponite*, a. 2. m. imp. verbi ἀντέχω.
'Αντιτάσσομαι, ῃ, εται, *ordini me oppono*, *obedire recuso*, *resisto*: f. άξομαι, p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντί & τάσσω. Inde 'Αντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hostem*; item *repugnantia*.
'Αντίταγμα, ατος, τὸ, *acies sic instructa*.
'Αντιτακτικός, οῦ, ὁ, *vim repugnandi habens*, *qui aciem contra hostem ordinat*.
'Αντιτείνειν, præs. inf. *contrà tendere*: ex ἀντί & τείνω.
'Αντιτίειν, præs. inf. ex ἀντί & τίω.
* 'Αντιτίθημι, *resisto*, *retribuo*, *oppono*, *loco alterius pono*, *ex adverso statuo*. Th. τίθημι.
* 'Αντιτιμάω, *dignum dico*, vel *statuo*.
'Αντίτομον φάρμακον est remedium, quod secatur, & paratur, adversus morbi dolores, & vim. Ex ἀντί & τέτομαι, p. m. verbi τέμνω.
'Αντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *vicissim punitus*: ex ἀντί & τίω.
'Αντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo respondens*; ex ἀντί & τύπτω.
'Αντιτύχοις, *consequaris*, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντί & τυγχάνω.
'Αντιφερίζειν, *obviam se offerre*, *contendere*. præs. inf. act. Ex ἀντί & φέρω.
'Αντιφερίξαι, *obviam se obtuliſſe*, *contendiſſe*, Poët. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.
'Αντιφέρομαι, *resisto*, *obviam me fero*, *repugno*, præs. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω.
'Αντιφθέγγομαι, *respondeo*, *contrà loquor*: ex ἀντί & φθέγγομαι.
'Αντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus*, nom. propr.
'Αντιφυτεύω, *vicissim gigno*, f. εύσω, p. κα. ex ἀντί & φυτεύω. Th. φύω.
* 'Αντιφωνέω, f. ήσω. *alternatim respondeo*.
* 'Αντιφώνη, ῆς, ἡ, *Antiphona*. Th. φωνή.
'Αντιχρᾶν, *sufficere*, præs. inf. ex ἀντί & χράω.
* 'Αντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus*.
'Αντίχριστος, ου, ὁ, *Antichristus*, *Christo adversarius*.
'Αντιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀντιόομαι.

'Ἀντλεῖν, -ῶν, haurire, præs. inf. ἀντλέω, f. ήσω. p. ἤντληκα. a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.

'Ἀντλὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἄντλος.

'Ἄντλημα, ατος, τὸ, haustrum. Th. ἄντλος.

'Ἀντλῆσαι, hausisse, a. 1. inf. & ἄντλησον, haurito, a. 1. imp. verbi ἀντλέω.

'ἌΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, sentina. Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, vas, quo aqua sentinæ exhauritur.

'Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, ortus.

'Ἄντομαι, occurro, obvius fio ; item supplico.

'Ἀντορχέομαι, -οῦμαι, vicissim, (vel contrà) salto : part. præs. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ & ὀρχέομαι.

'Ἀντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. obnitor, obluctor. f. ήσω. p. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ & ὀφθαλμός.

'Ἄντροθεν, ex antro, Poët. adv. ab

'ἌΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, ANTRUM : Inde

'Ἀντριὰς, άδος, ἡ, in antris versans : &

'Ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antris plenus, cavernosus.

'Ἄντρω, gen. Dor. pro Ἄντρου.

'Ἄντυγες, αἱ, habenæ, nom. pl. ab

'ἌΝΤΥΞ, υγος, ἡ, ambitus & circumferentia currûs, in dat. pl. ἄντυξι, παρὰ τὸ ἄνω τετάχθαι, quia sursùm extenditur.

'Ἀντυπουργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουργεῖν, vicissim inservire : ex ἀντὶ & ὑπουργός.

'Ἀντωθέω, -ῶ, repello, renitor, obnitor : ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, repulsio, renixus : Ab ἀντὶ & ὠθέω.

'Ἀνύβριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumeliæ expers : ex ἄνευ & ὕβρις.

'Ἄνυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aridus, aquâ carens : ex α & ὕδωρ, ν inserto euphoniæ causâ.

'Ἄνυε, perficiebat ; 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

'Ἀνύμες, perficiebamus, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. pl. act. imp. verbi ἀνύω.

'Ἀνύουσα, quæ perficit, præs. part. f. g. ab ἀνύω.

● 'Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, essentiæ privatio : ab α & ὑπάρχω, sum.

'Ἀνυπόδατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, discalceatus, sine calceis : ab α & ὑποδέω, Th. δέω.

'Ἀνυπόιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, non ferendus : ab α, ὑπὸ, & οἰστός, ab οἴω, pro φέρω.

'Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, minimè simulatus, non fucatus : ex α & ὑποκρίνομαι.

● 'Ἀνυπονόητος, ου, non suspicans, improvisus.

'Ἀνύποπτος, & ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non suspectus, suspicione vacuus. Et

'Ἀνυπόπτως, adv. citra suspicionem. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι.

● 'Ἀνυπόστατος, ου, intolerabilis, qui non potest subsistere : ab α & ὑποστάς. Th. ἵστημι.

'Ἀνυπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, refractarius : ex α & ὑπότακτος.

'Ἀνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, confeci, acquisivi, a. 1. m. verbi ἀνύω.

'Ἀνύσας, ὁ, qui perfecit, a. 1. part. ab ἀνύω.

'Ἀνυσίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, operis conficiendi studiosus, laboriosus : ab ἀνύω & ἔργον.

● 'Ἀνύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, efficax, utilis, &

● 'Ἀνυσίμως, adv. efficaciter, perfectè, ab

'Ἄνυσις, εως, ἡ, effectio, perfectio, profectus [illegible] : ab ἀνύω.

'Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

'Ἀνυστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui effici potest, item promptum facile. ὡς ἀνυστὸν δὴ, quoad fieri potest, pro viribus. 'Ἀνυστικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνυτικὸς, efficax. Ab ἀνύομαι.

'Ἄνυτο, perficiebatur, Dor pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι· vel est 3. plusq. p. pass. ab

'ἈΝΥ'Ω, perficio, prosum, impleo, consummo, impetro, festino : f. σω. p. ἤνυκα.

● 'Ἀνυψόω, erigo, sublevo : ex ἄνω & ὑψόω.

'ἌΝΩ, sursùm, adv. ὁ ἄνω, sc. ὤν, supernus, ἡ ἄνω, sc. οὖσα, superna. τὰ ἄνω, sc. ὄντα, quæ sursum sunt, compar. ἀνώτερον, superiùs, altiùs.

'Ἀνῶ, deseram, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι, a. 2. ἄνην.

'Ἄνωγα, præt. m. Ion. pro ἤνωγα, jussi : ab ἀνώγω, & ἀνωγέω.

'Ἄνωγεν, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγεν. ἀνώγῃ, a. 2. sub. ab ἀνώγω.

'Ἀνώγεον, ου, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνώγεων, ω, τό. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, supra terram.

'Ἀνώγωθι, & per Sync. ἄνωχθι, jube : perf. imp. ab

'Ἀνώγνυμι, idem quod ἀνώγω, q. v.

'Ἀνῷγμαι, ξαι, κται, apertus sum, perf. pass. verbi ἀνοίγομαι, part. ἀνῳγμένος, η, ον, Th. οἴγω.

'Ἀνώγειν, jubebam, pro ἠνώγειν, imp. Ion. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγω.

'ἈΝΩ'ΓΩ, jubeo, hortor : f. ξω, p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

'Ἀνωδυνία, ας, ἡ, Poët. pro quo & νωδυνία, indolentia, doloris vacuitas. Inde

'Ἀνώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorem nullum sentiens : & ἀνώδυνον φάρμακον, quod dolorem sedat.

'Ἀνωδύνως, adv. sine dolore. Th. ὀδύνη.

● 'Ἄνωθεν, desupèr ; adv. ab ἄνω. It. supernè, è cœlo : ἐκ τῶν ἄνωθεν (supl. μερῶν) à summo ; ἀπὸ ἄνωθεν, à summo ; γεννηθῇ ἄνωθεν, nascatur denuò : προγινώσκοντές με ἄνωθεν, cognoscentes me jam inde à majoribus : πάλιν ἄνωθεν, denuo, ad superiora regressi.

'Ἀνωθέω, -ῶ, propulso, repello, sursùm impello : f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος. Inde

'Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulsio sursùm versùs, vel repulsio. Th. ὠθέω.

'Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improvisus : hinc ἀνωϊστὶ, inopinatò. Ex α & οἴω.

'Ἀνωΐχθην, resolutâ diphthongo pro ἀνῴχθην.

'Ἀνῷκται, apertus est, 3. sing. perf. pass. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοίγω.

'Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, interitui non obnoxius : ex α & ὄλεθρος.

'Ἀνώμαλον, τὸ, inæquale. Hinc

'Ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas. Ex α & ὁμαλός.

'Ἀνωμοτὶ, sine jurejurando, adv. ex α & ὄμνυμι.

'Ἀνῶν, ῶντος, ὁ, expediens, præs. part. ab ἀνύω.

● 'Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers nominis. Th. ὄνυμα.

'Ἀνωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω.

'Ἀνωρία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, intempestivitas : ex α & ὥρα.

'Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω.

*Ανῶσαι, retuliſſe, Ion. pro ἀνῶσαι, vel ἀνε-νῖκαι, & ἀνενίγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Vel 'Ανῶσαι, repuliſſe, eſt a. 1. inf. ab ἀνωθέω.

*Ανώσασθαι, repulſum fuiſſe, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω.

*Ανωτερικός, ὴ, ὸν, ſuperior. Ex ἄνω, & ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικός.

Ανωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inutilis, ex α & ὄφελος.

Ανῷχα, aperui, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.

*Ανῴχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

*Ανωχθι, pro ἄνωγε, aperi, præſ. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, jube, eſt imp. conciſus pro ἀνώγεθι, ab ἀνώγημι.

*Ανώχθω, pro ἀνωγέτω, jubeat, ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplaſm. ab ἀνώγω.

*Αξαιμαι, αις, αι, fregerim, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ἄγνυμι, ſeu ἄγω, f. ἄξω. a. 1. ἦξα. *Αξας, ducens, a. 1. part. ab ἄγω, f. ἄξω.

*Αξε, vel eſt præſ. imp. futuri formam habens ab ἄξω, quod Poëtæ formant à f. 1. ἄγω, vel dictum eſt pro ἄξον, in a. 1. ut viciſſim in a. 2. reperitur λέξον pro λεξέ.

*Αξεια, ας, ε, & in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω.

*Αξεινος, υ, ὁ, Poët. ἄξενος, ſine hoſpite: ex α & ξένος.

*Αξεστος, υ, ὁ καὶ ἡ, radendo non politus: ab α & ξεστὸς. Th. ξέω.

*Αξία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ dignitas, meritum, ab ἄξιος.

*Αξιάγαστος, υ, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus, admirabilis: ab ἄξιος & ἀγαστός.

*Αξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditu dignus, item memorabilis: ab ἄξιος & ἀκούω.

*Αξιακρόατος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι.

*Αξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ καὶ ἡ, memorabilis: ſuperlat. 'Αξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, memoratu digniſſimus. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

● 'Αξιέραστος, υ, ὁ, amabilis: ab ἄξιος & ἐράω.

● 'Αξιοθαυμαστότερος, admirabilior.

*Αξιεῦμαι, dignum cenſeo, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præſ. ind. ab ἀξιόω.

*ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, ASCIA, ſecuris, Angl. an Ax, qu. ab ἄγω· vel ab חצין.

● 'Αξιόπιστος, fide dignus, ex πίστις, εως.

*Αξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ſpectatu dignus: ab ἄξιος & θεάομαι.

*Αξιόμαχος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui alicui reſiſtere poteſt pugnando: ab ἄξιος & μάχομαι.

*Αξιόνικος, υ, ὁ καὶ ἡ, victoriâ dignus: ab ἄξιος, & νίκη.

*ΑΞΙΟΣ, υ. ὁ, dignus; cum gen. Hinc

*Αξιότης, τητος, ἡ, dignitas, meritum.

*Αξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas, item enuntiatum.

*Αξιωματικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, auctoritate præditus, auguſtus.

*Αξίωσις, εως, ἡ, auctoritas, dignitas, amplitudo.

● 'Αξιοῦν, infinit. vide ἀξιόω.

*Αξιόχρεως, Ion. & Att. qui eſt ſolvendo, ac præterea fide dignus: ab ἄξιος & χρέως.

Αξιόω, -ῶ, dignor, cum gen. æquum cenſeo, imp. ἠξίουν, -ουν, f. ώσω. p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα. a. 1. ſub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ, a. 1 inf. ἀξιῶσαι. paſſ. præſ. ἀξιόομαι, -ῦμαι, dignus cenſeor. 3. pl. præſ. imperat. paſſ. ἀξιούσθωσαν, digni cenſentur. p. ἠξίωμαι. a. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

● 'Αξίως, adv. dignè: ab ἄξιος.

*Αξιώσαιμι, ας, ε, dignatus fuerim: a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

*Αξομαι, Abducam, f. 1. verbi ἄγω.

*Αξον, a. 1. imp. act. duc, vel frange: ab ἄγω. vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

*Αξονα, acc. ſing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.

*Αξυλος, υ, ὁ καὶ ἡ, ligno carens, vel plenus ligno: ab α, vel priv. vel epitat. & ξύλον.

*Αξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

*ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, axis] aſſer: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur.

———αο, Æol. & Bœot. in gen. ſing. 1. decl. ſimpl. pro -υ, ut 'Ατρείαο pro 'Ατρείυ, Eſt & Ion. & Poët. pro ω, in 2. perſ. ſing. a. 1. m. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

*Αοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.

*Αοιδὴ, ῆς, & Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, cantus: dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς, à p. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω.

*Αοίδιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, celebris, decantatus.

*Αοιδὸς, ῦ, ὁ, cantor, poeta. Th. ἀείδω.

*Αοιδοτάτη, ης, ἡ, canendi peritiſſima, cantu ſuaviſſima: ſuperl. ab ἀοιδός.

● 'Αοινος, υ, vino carens: ab οἶνος, vinum.

*Αοίκητος, υ, ὁ καὶ ἡ, inhabitatus. *Αοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, domo carens: ex α & οἶκος.

*Αοκνος, υ, ὁ καὶ ἡ, impiger, intrepidus: ex ὄκνος.

*Αολλέες, εῖς, οἱ καὶ αἱ, conferti: nom. pl. ab ἀολλὴς. acc. pl. ἀολλέας, εῖς, dat. ἀολλέσι.

*Αολλίδην, confertim, ſimul: adv. Poët. ab

*ΑΟΛΛΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, confertus, congregatus. Hinc ἀολλίζω, & ἀολλέω, congrega.

———ᾶοντι, -ῶντι, terminatio Dor. 3. perſ. pl. præſ. ind. 2. contract. pro -άουσι vel -ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βόωσι.

● 'Αόπλους, acc. pl. inermes, ab ἄοπλος, ex ὅπλον, arma.

*ΑΟΡ, & ἄορ, ρος, τὸ enſis: q. ab ἀείρω, quia ſuſpenditur.

*Αόρατος, υ, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis.

*Αοράτως, inviſibilitèr, adv.

*Αορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α & ὁράω.

● 'Αορία, ας, ἡ, tenebræ. ab iiſd. Th.

*Αόριστος, υ, ὁ καὶ ἡ, infinitus, interminatus.

*Αοριστία, ας, ἡ, infinitas.

*Αοριστικὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, indefinitivus.

*Αοριστέομαι, -ῦμαι, indefinitus ſum. ἀοριστάνω, hæſito. Omnia ab α & ὅρος.

*Αορίστως, adv. infinitè, interminatè.

*Αορνος, υ, ὁ καὶ ἡ, avibus carens, Item nomen fluvii AVERNUS. Th. ὄρνος.

*ΑΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, arteria magna, item arca.

*ΑΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, lorum (ſeu funis:) quo enſis, clypeus, aut pera appenditur: dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quaſi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ & τηρέω.

*Αορτο, ſublatus erat: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἄορμαι pro ἤορμαι, perf. paſſ. verbi ἀείρω.

ανα. Quidam tamen ab ὑπὸ factum volunt, ι in α converso, & inserto ν plusq. 3 pers. ἐόρτο, ἄορτο.

Ἀμύνω, -ῶ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinc
Ἀμύντωρ, ὁ, adjutor. ἀντὶ τοῦ ὅστις βοηθεῖν, quasi ... alteri opitulatur. ab ὄσσα.

Ἀπαθὴς, ὁ ἡ, ἡ, illæsus : ex α & πάθω.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas à turbis. ἀόχλητος, ὁ, ἡ, qui molestiâ vacat. Ab α & ὄχλος.

Ἀπάτωρ, ὁ ἡ, ἡ, visûs expers, cæcus : ab α & ὄπτομαι.

Ἀπ' pro ἀπὸ, ab.

Ἀπαγγεῖλαι, renuntiâsse, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, ἄτω, renuntiato, & in a. pl. ἀπαγγείλατε, renuntiate, imp. ἀπαγγείλας, αν- τος, ὁ, renuntians, part. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio : ab

Ἀπαγγέλλω, renuntio : f. ἀπαγγελῶ, p. ἀπήγγελκα. a. 2. ἀπήγγειλα. a. 1. imp. ἀπάγγειλον. inf. ἀπαγγεῖλαι. præs. part. act ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπὸ & ἀγγέλλω.

Ἀπάγης, ὁ ἡ, ἡ, impenetrabilis : ex ἀπὸ pro α priv. & ἄγω vel, ut alii volunt, ex α intensivo, & ἔπαγεν, a. 2. verbi πήγνυμι.

Ἀπαγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, auferre, abducere. Th. ἄγω.

Ἀπαγξαίμην, ης, ο, ut strangularem : a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

Ἀπαγομένην, τὴν, abductam : acc. sing. præs. part. pass. f. g. ab ἀπάγω.

Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, prohibens : præs. p. ab
Ἀπαγορεύω, prohibeo, interdico, recuso, nego : ex ἀπὸ & ἀγορεύω.

Ἀπαγριόω, -ῶ, agrestem reddo, effero, exaspero : ab ἀπὸ & ἀγρός. Inde

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio.

Ἀπάγχω, strangulo, suffoco : f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præs. pass. ἀπάγχομαι, strangulor, f. 1. m. ἀπάγξομαι. a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & ἄγχω.

Ἀπάγω, abduco : f. ἄξω. p. ἀπῆχα. a. 2. ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, imp. ἀπάγαγε, part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ, perf. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἀπήχθην. inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.

Ἀπαγωγὴ φόρου, tributi pensio.

Ἀπαδεῖν, Ion. & Poët. displicere : ex α & ἀδεῖν seu ἁνδάνω, placeo.

Ἀπάδης, εος, ἡ, cogitatio : in acc. pl. ἀπάδεας, & per Crasin ἀπάδης. Dicta quasi ... ab ἀπὸ pro ἄπωθεν ἢ ... quod mens & cogitatio res eminus, & antè quam acciderint, videat & prævideat.

Ἀπαειρόμενος, ου, ὁ ἡ, ἡ, discedens : præs. part. ex ἀπὸ & ἀείρω.

● Ἀπαθανατίζω, immortalitate dono, immortalem facio. f. ίσω. Th. θάνατος.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, impatiens, qui non est passus : ex α & ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω.

Ἀπαὶ, Præpos. Poët. pro ἀπὸ, ab.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia : ex α & παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ineruditus, illiteratus : ex α & παιδεύω, Th. παῖς.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui non sub magistro exercitatus, item inexercitatus : ab ἀπὸ, παῖς, & τρίβω.

Ἀπαιρεθῇ, privaretur : Ion. pro ἀφαιρεθῇ. a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

Ἀπαιρέεσθαι, Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, privari, spoliari : ex ἀπὸ & αἱρέω.

Ἀπαιρημένοι, οἱ, fraudati : Ion. redup. & Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. pass. ab ἀφαιρέω.

Ἀπαίρω, tollo, discedo : f. αρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἄπαρον, έτω, inf. ἀπᾶραι. p. pass. ἀπῆρμαι. a. 1. ἀπήρθην, sub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, ex ἀπὸ & αἴρω.

Ἄπαις, ὁ, liberis carens : ex α & παῖς.

Ἀπαίσιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii : ab ἀπὸ & αἴσιος.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, prosilio, cum impetu abeo : a. 1. part. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω.

Ἀπαιτεῖ, repetit, 3. sing. præs. ind. ἀπαιτείτω, repetito, 3. sing. imp. act. præs. ἀπαιτούντων, 3. pl. a. 1. sub. ab

Ἀπαιτέω, -ῶ, repeto : ab ἀπὸ & αἰτέω.

● Ἀπαίτησις, εως, ἡ, repetitio, exactio.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω. idem.

Ἀπαλὰ, τὰ, mollia, h. e. juvenilia. ἀπαλὰς, τὰς, teneras, acc. pl. f. g. ab ἀπαλός.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ ἡ, ἡ qui luctâ est invictus, insuperabilis. Poët. pro ἀκαταπάλαιστος. Th. παλαιστή.

Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, palæstræ imperitus : ab α & παλαίστρα. Th. πάλη.

Ἀπαλαλκέμεν, arcere, repellere : Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præs. inf. ἀπαλάλκοι, arceat, 3. sing. præs. opt. act. verbi

Ἀπαλάλκω, arceo, repello. Th. ἀλκή.

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, consilii inops, industriâ carens, difficilis : ex α & παλάμη.

Ἀπάλαμος βίος, vita miserrima : cui nullum παλάμην, i. e. artem (seu auxilium) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, malum unde quis eluctari nequit. Th. παλάμη.

Ἀπαλάομαι, -ῶμαι, aberro, vagor : ab ἀπὸ & ἀλάομαι.

Ἀπαλγέω, -ῶ, dedoleo, occalesco : f. ήσω. p. ἀπήλγηκα, ex ἀπὸ & ἀλγέω.

Ἀπάλειψον, dele : a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω. p. φα. diluo, deleo. Th. ἀλείφω.

Ἀπαλεξίκακον, ου, τὸ, immedicabile, à quo malum depelli nequit : ab ἀπὸ, ἀλέξω & κακός.

Ἀπαληθεύω, f. σω. p. κα. vera prædico : ab ἀπὸ & ἀληθεύω. Th. ἀληθής.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, obliteratus : part. præs. pass. ab ἀπαλείφομαι.

Ἀπαλήσεται, vagabitur : f. 1. m. ab ἀπὸ & ἄλημι, vel ἀλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, -οῦμαι, curo : vide in ἀλθέω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hœdus, tenellus, seu delicatus. Th. ἀπαλός.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, dimissio : &

● Ἀπαλλακτέον, adimendum est : &

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas : ab

Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, dimitto, abire jubeo, libero : f. αξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. sing. a. 1. sub. ἀπαλλάξῃ. præt. pass. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπαλλαχθῆναι. Ex ἀπὸ & ἀλλάσσω.

'Απαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno*. ἀπαλλοτριοῖ, 3. sing. præs. opt. fut. όσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. pass. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus*. Ex ἀπὸ & ἀλλοτριόω. Th. ἄλλος.

* 'Απαλοῖο, ῦ, *teneri, mollis*: gen. Ion. pro ἁπαλοῦ.

* 'Απαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura, deletio*. Th. ἀλείφω.

'ΑΠΑΛΟ'Σ, ῦ, ὸν, *tener, mollis, delicatus*: q. ἄφαλος, ab ἀφὴ, q. d. *tactui cedens*. Inde

'Απαλότης, τητος, ἡ, *teneritudo, mollities*. Th. ἅπτομαι.

'Απαλοτριφὴς, έος, ὁ κ ἡ, *delicatè nutritus, saginatus*. Th. τρέφω.

'Απαλόσαρκος, ῦ, ὁ κ ἡ, *carne mollis*: ex ἁπαλὸς & σάρξ.

'Απαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχρως, όος, ὁ κ ἡ, *qui tenellum* seu *molle corpus habet*. Ex ἁπαλὸς & χροῦς. Th. χρόα.

'Απαλύνω, *tenerum reddo, mollio, emollio*; item *delicatè attingo*: f. υνῶ. Th. ἁπαλός.

* 'Απαλῶς, adv. *molliter*. Th. ἅπτομαι.

'Απαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto, obtundo*. Th. ἀμβλύς.

'Απαμείβετο, *respondebat*: 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præs. part. ab

'Απαμείβομαι, *respondeo*: ex ἀπὸ & ἀμείβω.

'Απαμμένος, *pendens, suspensus*, Ion. pro ἀφημμένος, sublatâ aspiratione & augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

'Απαμύνω, *propello, arceo*: f. υνῶ. Ex ἀπὸ & ἀμύνω.

'Απαν, τὸ, *omne*: n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

'Απαναίνεται, *respuit*: 3. sing. præs. ind. ex

'Απαναίνομαι, *renuo, respuo, recuso, rejicio*: cum acc. Ab ἀπὸ & ἀναίνομαι.

* 'Απαναισχυντέω, *inverecundè facio*, f. ήσω.

'Απανήνατο, *respuit*: Poët. & Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

'Απάνευθε, *seorsùm*, adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

'Απανήνασθαι, *recusare*: a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηνηνάμην, *recusavi, renui*; ab ἀπαναίνομαι.

'Απανισταμένης, τῆς, *discedentis*: gen. sing. part. præs. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ & ἵστημι.

'Απαντα, τὸν, *omnem*: acc. sing. ab ἅπας.

'Απαντᾶν, *occurrere*: præs. inf. & ἀπαντῶντας, τοὺς, *occurrentes*: acc. pl. part. præs. ab

'Απαντάω, -ῶ, *occurro*: ab ἀπὸ & ἀντάω.

'Απάντη, *ubique*, adv. Th. πᾶς.

* 'Απάντημα, ατος, ὁ, *occursus, casus, eventus*.

'Απάντησις, εως, ἡ, *occursus*; it. *exceptio, obviam itio*. ab ἀπαντάω.

'Απαντίον, Ion. *è regione*. Th. ἀντί.

'Απαξ, adv. *semel*.

'Απαξαπλῶς, *universalitèr*: ex ἅπαξ & ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

'Απάξιος, ῦ, ὁ, *præter morem*: & subinde pro ἄξιος, *dignus*.

'Απάορος, ῦ, ὁ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus*: p. ab ἀείρω. p. m. ἤορα, & neglecto augmento ἄορα.

'Απαράβατος, ῦ, ὁ κ ἡ, *non transitorius, perpetuus*: ex α & παραβαίνω.

'Απᾶραι, *sustulisse, decessisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

'Απαραιρημένος, *spoliatus, privatus*: Ion. reduplic. pro ἀφῃρημένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, -οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

* 'Απαραίτητος, *inevitabilis, inexorabilis*, *quod exorando evitari non potest*. Hinc

* 'Απαραιτήτως, adv. qu. *inexorabilitèr*.

'Απαρακαλύπτως, *apertè*: adv. ab α, παρὰ & καλύπτω.

'Απαραλόγιστος, ῦ, ον, *infallibilis, e*: ex α & παραλογίζομαι.

'Απάρας, αντος, ὁ, *tollens*: a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.

* 'Απαρασήμαντος, ῦ, ὁ, *non designatus*.

'Απαρασκεύαστος, ῦ, ὁ κ ἡ, *imparatus*: ex α & 3. pers. sing. præt. ind. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

'Απαραφυλάκτως, *incautè*: ex α & παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

'ΑΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

'Απαργμα, ατος, τὸ, *primitiæ*: ab ἀπὸ & ἀρχή.

'Απάρθενος, ῦ, ὁ κ ἡ, *qui, quæve non est virgo*: ex α & παρθένος.

'Απαρθῶ, ῆ, ῇ, *ablatus fuero*, a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

'Απαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recensuit* vel *numeravit*, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

'ΑΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, *lappa*.

'Απαρκτίας, seu ἀπαρκίας, ῦ, ὁ, *ventus Septentrionalis*. Th. ἄρκτος.

'Απαρνέομαι, -οῦμαι, *abnego*: f. ήσομαι, ἡσῶ, p. ἀπήρνημαι. f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, -σάσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ & ἀρνέομαι.

'Απαρνος, ῦ, ὁ κ ἡ, *qui pernegat*: ab ἀπαρνέομαι.

'Απαρον, ἆρον, *tollito, discedito*: a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

'Απαῤῥάσσω, *dejicio, deturbo*: f. ξω. Ex ἀπὸ & ἀράσσω.

'Απαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus*: ab ἀπὸ & αἴρω. tum enim tollunt sarcinas.

'Απαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo*, qu. *seorsum suspendo*: ex ἀπὸ & ἀρτάω.

'Απάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ & ἄρτι. Alii, & quidam doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *planè, omninò*: ab ἄρτιος.

'ΑΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *supellex*, quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes*: item *perfectio*. Th. αἴρω, *tollo*.

'Απαρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio*: ab ἀπὸ ἄρτιος & λέγω.

'Απαρτισμὸς, ῦ, ὁ, *perfectio, absolutio*: ab ἀπήρτισμαι. 1. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Απαρύειν, *exhaurire*: ab ἀπὸ & ἀρύω.

'Απάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare*.

'Απάρχεσθαι, *primitias offerre*: ab

'Απαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαί, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum*.

'Απάρχομαι, *primitias solvo & decerpo*. cum gen. item *libamenta facio*. Th. ἀρχή.

'Απας, -ασα, -αν, *omnis, e*: gen. -αντος, -άσης. ex α pro ἅμα & πᾶς.

'Απασίων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

'Απαστος, ῦ, ὁ κ ἡ, *qui non gustavit, jejunus*. ex α & πάω.

Ἀπαύγασμα... (dictionary page of Greek-Latin entries, heavily degraded)

'Απατάω, decipit : 3. sing. ind. præs. ab
'ΑΠΑΤΆΩ, -ῶ, decipio, fallo : f. ήσω. p. ἠπάτηκα. a. 1. ἠπάτησα, & Ion. ἀπάτησα, ας, ε, perf. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην. part. ἀπατηθείς, εῖσα, έν. Hinc
ἀπατεών, ῶνος, ὁ, impostor.
'Απάτερθε, seorsim, ab ἄτερθε, seu ἄτερ.
'Απάτη, ης, ἡ, fraus : ab ἀπατάω.
'Απατηθῆναι, decipi : a. 1. inf. pass. ab eod.
'Απατηλός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fallax : ab ἀπατάω.
'Απατήλιος, idem.
'Απατήσει, fallet : 3. pers. f. 1. ind. ἀπατήσει.
ἀπάτησε, a. 1. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.
'Απάτησις, εως, ἡ, fraus : ab eod. Th.
'Απατῶντες, οἱ, fallentes : præs. part. act. plur. ab ἀπατάω.
'Απάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sine patre : ex α & πατήρ.
'Απαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, splendor : a. 1. perf. perf. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγή.
'Απαυγή, ῆς, ἡ, splendor lucis, effulgentia : ab eod. Th.
'Απαυδᾶν, renuntiare. 'Απαυδήσαντες, οἱ, a. 1. part. pl. num. ab 'Απαυδάω, -ῶ, renuntio : item veto, interdico, prohibeo ; f. ήσω. Ab ἀπὸ & αὐδάω. Th. αὐδή.
'Απαυθαδιεῖσθαι, ausurum esse : Att. pro ἀπαυθαδιάσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι. Vide in αὐθάδης.
'Απαυλίζομαι, seorsim stabulor, seu pernoctor.
'Απαυλιζόμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, seorsim stabulans seu pernoctans : ab ἀπὸ & αὐλή.
'Απαύξησις, εως, ἡ, diminutio ; Longini.
'Απαυράω, -ῶ, aufero : imp. ἀπηύραον, ἀπηύρων. Hinc
'Απαύρα, Ion. pro ἀπηύρα. Ex ἀπὸ & αὔρα.
'Απαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indesinens, non cessans, irrequietus ; item fine carens, perpetuus. 'Απαυστος δίψα, sitis quæ sedari non potest.
'Απαύστως, & 'Απαυστί, indesinenter, incessanter, irrequietè : adv. ab ἀπὸ & παύω.
'Απαυτομολέω, -ῶ, transfugio, sum perfuga : ab ἀπὸ & αὐτόμολος. Th. μολέω.
'Απαφρίζω, despumo. Th. ἀφρός.
'ΑΠΑ'ΦΩ, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, fallo, decipio : Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.
'Απαχθείς, ὁ, abactus : a. 1. part. pass. ab ἀπάγω. ex ἀπὸ & ἄγω.
'Απαχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, molestus.
'Απαχθίζω, gravo. Th. ἄχθος.
'Απάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, qui nexuit : a. 1. part. Th. ἅπτω.
'Απέβα, Dor. pro ἀπέβη, successit : 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
'Απέβαλον, ες, ε, abjeci : a. 2. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.
'Απέβην, ης, η, discessi : a. 1. ind. 'Απεβησάμην, ω, ατο, idem. a. 1. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
'Απεγαλακτίσθην, ης, η, ablactatus sum : a. 1. ind. pass. ab
'Απογαλακτίζω, ex Th. γάλα.
'Απέγγονος, ου, ὁ, pronepos : ab ἀπὸ & ἔγγονος. Th. γίνομαι.

'Απεγλυκάνθη, dulcis evasit : 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.
'Απεγνώσθην, ης, η, rejectus sum : a. 1 pass.
'Απεγνωκώς, υῖα, ός, rejectus : perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Inde 'Απεγνωκότως, desperatè. Th. γνῶσις.
'Απεδανός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, claudus, sensibus captus, infirmus : ab α & πεδανός, quod à πέδον.
'Απεδάσσαο, divisisti : Ion. & Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.
'Απέδειξα, ας, ε, expressi, designavi : a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δείκνυμι.
'Απεδειροτόμησα, ας, ε, caput amputâssem : a. 1. ind. act. ab ἀπὸ & δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρή, & τέμνω, p. m. τέτομα.
'Απεδέξατ', per Apocopen. pro ἀπεδέξατο, recepit : 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι. Et 'Απεδέξατο, demonstravit : Ion. pro ἀπεδείξατο, quod à δείκνυμι.
'Απεδήμησα, ας, ε, peregrè profectus sum, a. 1. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπὸ & δῆμος.
'Απεδίδου, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι.
'Απεδίδουν, pro ἀπεδίδοσαν, 3. sing. imperf. act. ejusd. verbi.
'Απέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, calceis carens, excalceatus.
'Απεδίλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. Ab α & πέδιλον.
'Απεδοκίμασα, ας, ε, reprobavi : a. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω. f. άσω. perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ & δοκιμάζω.
'Απεδόμην, σο, το, vendidit, rursum dedit : a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι.
'Απεδον, ου, τὸ, Ion. & Poët. pro πέδιον, planities, campus.
'Απέδοντο, vendiderunt : 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.
'Απέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. ab eod.
'Απεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, planus. ut 'Απεδος χώρη, plana regio. Th. πέδον.
'Απέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, aufugi : a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, & ἀπέδραν, aufugerunt. Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δίημι, ducunt.
'Απεδυσάμην, ω, ατο, exui : a. 1. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ & δύω.
'Απέδωκα, abedo : a. 1. pass. ἀπεδόθην, ης, η, ab ἀπὸ & ἔδω.
'Απέδωχ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, restituit : a. 1. act. ab ἀπὸ & δίδωμι.
'Απεῖπον, ες, ε, negabam : imperf. vel a. 2. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπὸ & εἴπω.
'Απεζωσμένος, η, ον, exauctoratus : perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι. Th. ζώννυμι.
'Απείη, Poët. pro ἀπῆν, aberat : imperf. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ & εἰμί, sum.
'Απέθανον, ες, ε, mortuus est : a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ & θνήσκω.
'Απεθάρρησε, ausus est : a. 1. verbi ἀποθαρρέω.
'Απεθέμην, σο, ετο, deposui, distuli, a. 2. ind. m. 'Απεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
'Απέθηλα, ας, ε, deflorui : a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.
'Απεθίζω, desuefacio : ab ἀπὸ & ἐθίζω. Th. ἔθος.

Ἀπεὶ, pro ἄπιθι, *ABI*: imperat. verbi ἄπειμι, *abeo*: ab ἀπὸ & εἶμι, *eo*. Item ἀπεῖ, *abes*: 2. perf. præf. ind. verbi ἄπειμι, *absum*.

Ἀπείδω, *video*: f. ἀπείσομαι. a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. sub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ & εἴδω, *video*.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, *contumacia, inobedientia*: ab ἀπειθής. Th. πείθω.

Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθής, q. v.

Ἀπειθέω, -ῶ, *non pareo, incredulus sum*: f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α & πείθω.

Ἀπείθην, ης, η. Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπειθής, έος, ὁ καὶ ἡ, *contumax, inobediens*; item *incredulus*: ex α & πείθω.

Ἀπεικάζω, *assimilo*, item *comparo*: f. άσω. Inde Ἀπεικασία, ας, ἡ, *assimulata & expressa figura*: à 1. perf. præt. pass. Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum, imago*. Ex ἀπὸ & εἰκάζω. Th. εἴκω.

Ἀπεικονίζω, *ad imaginem seu exemplar effingo*: a cujus 1. perf. præt. pass.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, *adumbratio, imago, effigies*.

Ἀπεικῶς, idem quod ἀπεοικώς.

Ἀπεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

Ἀπειλὰς, τὰς, *minas*: acc. pl. ab ἀπειλή.

Ἀπειλεῦσα, η, *minans*: Poët. pro ἀπειλέουσα. præs. part. f. g. Ἀπειλεῖς, *minaris*: 2. perf. præs. ind. ab ἀπειλέω, Poët. pro

ΑΠΕΙΛΕΩ, -ῶ, Æol. ἀπέλλω, *minitor, interminor*, item *glorior*: imperf. ἠπείλεον, -ουν, f. ήσω. perf. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται. cujus 1. plur. ἀπειλησόμεθα.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *minæ*: ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήσομαι, vide ἀπειλέω.

Ἀπειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, *minax, jactator*; cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix*. Ἀπειλητήριοι λόγοι, *minacia verba*. Th. ἀπειλέω.

Ἀπείληφα, ας, ε, *recepi*, in 3. perf. plur. ἀπειλήφασιν, præt. act. cujus part.

Ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς. Att. pro ἀπολέληφα, & ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἄπειμι, *absum*, imperf. ἀπῆν, *aberam*, f. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, οῦσα, ον, *absens*. Ex ἀπὸ & εἰμὶ, *sum*.

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, *abeo*, f. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπῇσα, & Att. ἀπῄεσα, sic ἀπῄεσαν, *abierunt*, 3. pl. a. 1. act. vel plusq. perf. med. Ex ἀπὸ & εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, *abdicavi*, a. 1. m. & in 1. plur. ἀπειπάμεθα. Ἀπεῖπαι, *abdicavisse*, a. 1. inf. act. Ἀπεῖπε, *interdixit*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. Ἀπειπεῖν, *interdicere, recusare*, præs. inf. act. ab

Ἀπείπω, *interdico, recuso, veto*; *retracto, denego*: Poët. pro ἀπεῖπω, qu. ex ἀπὸ & ἔπω.

Ἀπειράκις, *infinitè*, adv. ab ἄπειρος, *infinitus*. Th. πέρας.

Ἀπείρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, *infinitus*, Poët. pro ἀπειρος, quod à πειραίνω, pro περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπείραστος, ε, ὁ καὶ ἡ, *intentatus, qui tentari nequit*: ex α & πειράζω. Th. πεῖρα.

Ἀπείρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, *inexpertus*, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. Th.

Ἀπειραχῶς, *infinitis modis*, adv. ab ἀπὸ & πεῖρα.

Ἀπείργειν, idem ferè quod εἴργειν, *arcere*.

Ἀπείργω, *arceo, inhibeo, prohibeo*: f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ & εἴργω.

Ἀπείργων, ὁ, *arcens, prohibens*, part. præs.

Ἀπειρέσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *ingens, infinitus*: ex α & πεῖρας, pro πέρας.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, *fessus*, part. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπειρέω, ab ἀπὸ & ἐρέω.

Ἀπείρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, *inexpertus*: ex α & πεῖρα.

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia*: ab eod. Th.

Ἀπείριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *infinitus*: ex α & πέρας.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, *exclusi, prohibui*: in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *nuptiarum expers, cælebs*: ab ἄπειρος & γάμος. Th. γαμέω.

Ἀπειροθάλασσος, & Ἀπειροθάλαττος, ε, ὁ καὶ ἡ, *maris seu navigandi inexpertus*, ab ἄπειρος, & θάλασσα.

Ἀπειρόκακος, ε, ὁ καὶ ἡ, *malorum inexpertus*: item *minimè malus, simplex*: inde

Ἀπειροκακέω, -ῶ, *simplicitate utor, malitiâ non utor*. Ab ἄπειρος & κακός.

Ἀπειρόκαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *honesti expers*: ex ἄπειρος & καλός.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *expers tori, cælebs*; ab ἄπειρος, & λέχος, quod à λέγω, *cubare facio*.

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ε, ὁ, ἄπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii*. Ab α, πεῖρα, & μάχη.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ.

Ἄπειρος, ε, ὁ, *imperitus*.

Ἀπείρως, *imperitè*, adv. Ab α & πεῖρα. Et

Ἄπειρος, ε, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, *terra continens*.

Ἄπειρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *interminatus, infinitus, immensus*: omnia ab α & πέρας.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα.

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, *partûs dolores non expertus*: ab ἄπειρος & ὠδίν.

Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *infinitus, interminatus*.

Ἀπείρων, γαῖα, *terra rotunda*. Hom. Th. πέρας.

Ἀπεῖσα, ας, ε, *abii*, Att. ἀπῄεσα. a. 1. ind. act. & Ἀπείσομαι, fut. verbi ἄπειμι.

Ἄπειστος, ε, ὁ καὶ ἡ, *nullâ persuasione flexibilis, contumax*: inde

Ἄπειστον, ε, τὸ, *pertinacia, contumacia*. Ab α & 3. perf. sing. præt. pass. verbi πείθω.

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abstinebam*, imp. act. ἀπειχόμην, ε, ετο, imp. pass. ab ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imp. ab ἀποκαλέω, ex ἀπὸ & καλέω.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi, revelavi*, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ε, ὁ καὶ ἡ, *abnepos*: ab ἀπὸ & ἔκγονος. Th. γίνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exspecto*, f. ἀπεκδέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, & δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, exuo: f. ἀπεκδύσομαι. a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ὁ, exutus. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipse exuendi actus. Ab ἀπό, ἐκ, & δύω, induo.

Ἀπεκλαίμην, ου, ετο, deflebar, & in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.

Ἀπεκλελάθου, obliviscor, a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, & Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπό, ἐκ, & λανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκλασα, ας, ε, fregi, a. 1. ind. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ & κλάω.

Ἀπεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπό, ἐκ, & λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, exclusi, & in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, oblitus sum. Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκοψα, ας, ε, amputavi: a. 1. ind. act. ubi ἀποκόπτω.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, respondi, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, occulo. Th. κρύπτω.

Ἀπέκτανον, ες, ε, occidi, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

Ἀπέκτασις, εως, ἡ, extensio.

Ἄπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, impexus. Ἀπέκτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀπό & πέκω.

Ἀπελαθέντες, expulsi, nom. pl. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, resplendebat, imperf. pass. Ἀπέλαμψα, ας, ε, resplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, & Ἄπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus cui appropinquare tutum non est: ab α & πελάω.

Ἀπελαύνω, abigo, expello, arceo, f. ἀπελάσω. a. 1. ἀπήλασα, p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ & ἐλαύνω.

Ἀπέλαυσα, & Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, fructum cepi, a. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

Ἀπελαφρύνω, sublevo, f. υνῶ. Ab ἀπό, & ἐλαφρύνω. Th. ἐλαφρός.

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμός, ου, ὁ, refutatio, redargutio, probrum: ab ἀπελήλεγμαι, 1. pers. sing. praet. pass. ind. verbi

Ἀπελέγχω, redarguo. f. γξω. a. 1. ἀπήλεγξα. praet. act. ἀπελήλεγχα. praet. pass. ἀπελήλεγμαι. a. 1. pass. ἀπηλέγχθην. a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ & ἐλέγχω.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus: ex α & πέλεθρον, seu πλέθρον, jugerum.

Ἀπελείβετ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, distillabat, 3. sing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dedolatus vel securi complanatus: ab α & πέλεκυς.

Ἀπελέσθαι, abstulisse, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, libertus, libertate donatus: ex ἀπὸ & ἐλεύθερος.

Ἀπελευθερόω, f. ώσω, p. ωκα, libero.

Ἀπελεύσομαι, ῃ, εται, recedam, & in 3. pl. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπέληγεν, cessavit, 3. sing. imp. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ & λήγω.

Ἀπελήλακα, ας, ε, abegi. Att. pro ἀπήλακα, perf. ind. act. Ἀπελήλατο, abactus fuerat, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω, q. v.

Ἀπελθὲ, recedito, abito, a. 2. imperat. act.

Ἀπελθεῖν, abiisse, recessisse, a. 2. inf.

Ἀπελθὼν, οῦσα, όν, qui recessit, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι, quod ex ἀπὸ & ἔρχομαι.

Ἀπέλιπον, ες, ε, reliqui, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana, conciones: qu. ab

Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, arceo. Hinc forsan. Lat. Capella, Angl. Chapel.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, Apelles, nomen viri. Lat. Apella.

Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀπολογέομαι. q. v.

Ἀπελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, cùm eripuissent, n. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ΑΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, ulcus, vulnus. Dicitur vel quia caro non sibimet appropinquat: vel (ο Ion. verso in π) quia exscinditur aliquid & aufertur.

Ἀπελπίζω, inde spero: item despero: f. ίσω. p. ἀπήλπικα. a. 1. ἀπήλπισα. a. 1. part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ & ἐλπίζω.

Ἀπελύθην, ης, η, absolutus fui, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι. Ex ἀπὸ & λύω.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, purgatus sum, imp. pass. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ & λύμα, noxa, vel potius λῦμα, sordes.

Ἀπέλυσα, ας, ε, dimisi, a. 1. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, contumeliam accepi, a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λωβάω.

Ἀπέμαθον, ες, ε, dedidici, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, emarcui, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Ἀπέμεσσα, ας, ε, evomui, a. 1. act. Poët. pro ἀπήμεσα. ab ἀπεμέω, quod ex ἀπὸ & ἐμέω.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, recordatus sum, a. 1. m. cujus 3. pl. ἀπεμνήσαντο, & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπὸ & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, abstergebam, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, abstersi, a. 1. m. & in 3. pl. ἀπεμόρξαντο. ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

Ἀπεμπολεῖται, venditur, venum datur, 3. sing. praes. pass. Ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀπεμπολήσας, ὁ καὶ ἡ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, -ῶ, quod ex ἀπὸ & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπωλέω. ex ἐν & πωλέω.

Ἀπεμυθεόμην, ου, ετο, dissuasi, imperf. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, dissimilis sum: inde

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio: ab ἀπὸ & ἐμφαίνω.

Ἀπεμ-

'Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis, absimilis* : ab ἀπὸ & ἐμφερὴς. Th. φέρω.
'Ἀπέναντι, & ἀπεναντίον, *coram, è regione*, cum gen. item *contrà* : ex ἀπὸ, & ἔναντι, quod ex ἐν, & ἀντί.
'Ἀπενήνεχθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. m. 'Ἀπενηνοχὼν, ῦσα, όν, *qui abstulit*, a. 2. part. unde
'Ἀπενήνεγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.
'Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. pass. ἀπενείχθην, ης, η, *delatus sum*, Ion. pro ἀπηνέχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.
'Ἀπενόω, *obstupefacio*,
'Ἀπενέπω & 'Ἀπεννέπω, *interdico, aversor* : ab ἀπὸ, ἐν & ἔπω.
'Ἀπενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
'Ἀπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctu carens, indefletus*.
'Ἀπένθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab α & πένθος.
'Ἀπενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso ab* : ex ἀπὸ & ἐνιαυτὸς.
'Ἀπενόσφισα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsim*, adv.
'Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro ἀφέντες, n. pl. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.
'Ἀπεξαμαρτάνω, *delinquo, pecco* : ab ἀπὸ, ἐξ, & ἁμαρτάνω.
'Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo*.
'Ἀπεξελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*, & Poët. per reduplicationem Ion. ἀπελελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπολανθάνω. Th. λήθω.
'Ἀπεξηραμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι, praet. pass. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρὸς.
'Ἀπέοικα, ας, ε, *absimilis*, seu *dissimilis sum* ; praet. act. & 'Ἀπέοικε, imperson. *dissentaneum est, non decet, non par est*.
'Ἀπεοικότως, *absimili modo, non verisimiliter, absurdè, immeritò*, adv. ab
'Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, *absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus* : part. praet. verbi ἀπέοικα. Th. εἴκω.
'Ἀπεόντα, τὸν, *absentem*, acc. sing. ἀπεόντος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπεὼν, ῦσα, ὸν, praes. part. ab ἄπειμι, *absum*.
'Ἀπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus*.
'Ἀπέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab α & πεπαίνω.
'Ἀπέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act.
'Ἀπεπλάγχθην, ης, η, *resilui, aberravi*, a. 1. ind. pass. 'Ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. a. 1. m. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio*. Th. πλάζω.
'Ἀπέπλευσα, ας, ε, *navigavi*. & in 3. pl. ἀπέπλευσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.
'Ἀπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peplo carens* : ab α, & πέπλος.
'Ἀπέπνει, *reflabat, exspirabat*, 3. sing. imperf. act. 'Ἀπέπνευσα, ας, ε, *exspiravi*, a. 1. ind.
'Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.
'Ἀπέπνιξα, ας, ε, *suffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.
'Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. *avolavi* : inf. ἀποπτᾶσθαι, part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf.

ἀποπτῆναι. part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ὰν. Ab ἀφίπταμαι, & ἀφίπταμαι. ex ἀπὸ & πέταμαι.
'Ἄπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non coctus* : *qui coqui nequit* : inde 'Ἀπεπτέω, -ῶ, *non coquo, crudus sum*. Ab α & πέπτω.
'Ἄπερ, pro ἅπερ, *quae*.
'Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verbosus*. Inde
'Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio, loquacitas*. Ab ἀπέραντος, & λόγος. Th. λέγω.
'Ἀπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*. Inde
'Ἀπεράντως. Ex α & περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας.
'Ἀπεργάζομαι, η, εται, *efficio, operor* : f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ & ἐργάζομαι. Th. ἔργον.
'Ἀπέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, *disjungere, radere, concludere* : ex ἀπὸ & εἴργω.
'Ἀπεργμαι, *praeclusus sum*, perf. pass. hinc
'Ἀπεργμένος, η, ον, *praeclusus*, Ion. pro ἀπειργμένος· ab
'Ἀπέργω, *abarceo, excludo, praecludo, prohibeo*, pro ἀπείργω, quod ex ἀπὸ & εἴργω.
'Ἀπερείδω, & 'Ἀπερείδομαι, *firmiter figo* : 'Ἀπερείδοντο, *incumbebant*, 3. pl. imperf. pass. ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere*. a. 1. inf. m. Ex ἀπὸ & ἐρείδω.
'Ἀπέρεισις, εως, ἡ, *innixus, actio innitendi* : à 2. sing. praet. ind. pass. verbi ἀπερείδω.
'Ἀπερείσι', pro ἀπερείσια, & per Metathesin, ἀπειρέσια, *infinita* : ex α & πέρας.
'Ἀπερισπάστως, *absque ulla destructione*, adv. ab
'Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconcussus, non distractus* : ex α & περισπασθεὶς, quod à 3. perf. sing. praet. pass. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω.
'Ἀπερίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem nihil circumstat* : ex α, περὶ, & ἵστημι.
'Ἀπερισκέπτως, *incircumspectè*, adv. ex α, περὶ, & σκέπτομαι.
'Ἀπερίτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incircumcisus* : ex α & περιτέμνω. Th. τέμνω.
'Ἀπέριττος, ου, ὁ ϗ ἡ, *supervacaneum nil habens* ; *luxu carens* : ex α & περισσὸς. Th. περὶ.
'Ἀπερίττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excrementis carens*. Th. id.
'Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non orbiculatus* : ex α, περὶ, & φέρω.
'Ἀπέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit*, a. 1. part. act. ab ἀπορρέζω. Th. ῥέζω.
'Ἀπέῤῥα, *abi in malam rem*, imp. verbi ἀπέῤῥω, Æol. pro ἀπέρω. Ex ἀπὸ & ἔῤῥω, pro ἔρω.
'Ἀπεῤῥωγὼς, ότος, ὁ, *abruptus*, perf. part. m. ab ἀποῤῥήγνυμαι. Th. ῥήγνυμι.
'Ἀπέρυκε, *arce*, praes. imperat. 'Ἀπερυκόμενος, η, ον. *prohibens*, praes. part. pass. ab
'Ἀπερύκω, *arceo, repello, propulso, abigo* : f. ξω. p. χα. Ex ἀπὸ & ἐρύκω.
'Ἀπέρχομαι, *abeo, exeo* : f. ἀπελεύσομαι. a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀπελθεῖν. a. 2. part. ἀπελθὼν, ῦσα, όν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι, p. m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ & ἔρχομαι.
'Ἀπερωεὺς, ὁ, *qui impetum alicujus impedit* : ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.
'Ἄπες, Ion. pro ἄφες, *dimitte*, a. 2. imperat. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ & ἵημι.

'Ἀπέ-

Ἀπεσκληκότος, τοῦ, gen. sing. ab Ἀπεσκληκὼς, ότος, ὁ, non vivi: q. d. *Qui non cecidit.*

Ἀπέσκευσα, ας, ε, *onus*, (vel *clitellas*) *deposui*, a. 1. ind. act. Th. σάττω.

Ἀπέσϐα, *exstincta est*, Dor. pro ἀπέσϐης, 2. sing. a. 2. Ἀπέσϐεσα, ας, ε, *exstinxi*, a. 1. ind. Ἀπεσϐηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. ex Ἀπέσϐην, a. 2. ind. ab Ἀποσϐέννυμι, & Ἀποσϐέννυω, *exstinguo*: item *aboleo*, *perdo*: f. σϐέσω. p. ἀπέσϐηκα. q. ab ἀποσϐῆμι.

Ἀπεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, *incumbo*. Th. σκίπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, *excoriatus*, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.

Ἀπέσομαι, *abero*, f. 1. verbi ἄπειμι· ex ἀπὸ & εἰμὶ, *sum*.

Ἀπέσπασα, ας, ε, *abstraxi*, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, *proruperunt*, ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν, Æol. ex ἀπὸ & σείω, vel σύω, f. σω. a. 1. ἔσευα, p. κα.

Ἀπέσσυτο, *excussus*, (vel *repulsus*) *erat*, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἀπέσσυτο· à σεύω, p. pass. σέσυμαι, Poët. ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι.

Ἀπεστάλην, ης, η, *missus sum*, a. 2. pass.

Ἀπεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. pass.

Ἀπέσταλκα, ας, ε, *misi*, perf. act. Ἀπέστειλα, ας, ε, a. 1. act. Ἀπέσταλμαι, p. pass.

Ἀπέσταλον, ες, ε, a. 2. act. Ἀπέστολα, ας, ε, p. m. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπέστεσαν, *adferunt*, Ion. pro ἀπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide ἀπέστην.

Ἀπέστειλα, ας, ε, *misi*, a. 1. act. Ἀποστείλατε, *mittite*, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπεστέρησα, ας, ε, *privavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω.

Ἀπέστην, *abfui*, & in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. Ἀπέστησα, ας, ε, *abfui*, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀπέστιχον, ες, ε, *abii*, *removi*, a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω. Th. στείχω.

Ἀπέστολα, ας, ε, *misi*, p. m. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπεστραμμένος, η, ον, *aversus*, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω.

Ἀπέστραφον, ες, ε, *averti*, a. 2. act. Ἀπεστράφην, ης, η, *aversus sum*, a. 2. ind. pass. Ἀπέστρεψα, ας, ε, *averti*, a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω.

Ἀπεστὼ, όος, -οῦς, ἡ, *absentia*; ab ἀφίστημι.

Ἀπέστω, *absit*, imper. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἀπεσφάλην, ης, η, *aberravi*, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.

Ἀπέσχηκα, ας, ε, *abfui*, præt. ind. act. Ἀπέσχον, ες, ε, *abstinui*, a. 2. ind. act. Ἀπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω.

Ἀπέταμον, ες, ε, *præcidi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀπετέθην, ης, η, *depositus est*, a. 1. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπετίνυον, *pœnas luebant*, 3. pl. imperf. act. verbi ἀποτινύω. Th. τίω, *punio*.

Ἀπέτραγον, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω.

Ἀπετράποντο, qui *audebant*, *versi fuerunt in fugam*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀποτρέπομαι, quod ab ἀπὸ & τέτροφα. p. m. verbi τρέπω.

Ἀπευθὴς, έος, & Ἄπευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *famâ inauditus*, item *imperitus*: ab α & πυνθάνομαι.

Ἀπέφευγον, ες, ε, *effugiebam*, imperf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀπέφηνα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. act. Ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ & φαίνω.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, *corruptus*, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, *locutus sum*, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίνω.

Ἄπεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incoctus*: ex α & ἑφθός. Th. ἕψω.

Ἀπέφυγον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀπέχει, *sufficit*, impersonal. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθαίρω, *odio prosequor*, f. αρῶ, a. 1. ἀπήχθηρα, ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*, præs. ind. f. ἀπεχθήσομαι; Ἀπεχθάνη, 3. sing. præs. sub. pass. Ἀπηχθόμην, a. 2. m. Th. idem.

Ἀπεχθέμεναι, *invisum esse*, & Ion. ἀπεχθέμεν, Att. & Dor. pro ἀπέχθειν, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθηαι, *odio sis*, præs. sub. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *invisus*: ex ἀπὸ & ἔχθος.

Ἀπεχθήσομαι, *invisus ero*, f. 1. m. Ἀπεχθόμην, *invisus sum*, a. 2. m. ind. Ion.

Ἀπέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχεσθαι, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθῶς, *abstinenter*, adv. ab ἀπέχω.

* Ἀπέχομαι, vide ἀπέχω.

Ἀπεχρῆτο, impersonaliter positum pro

Ἀπέχρη, *satis erat*, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, *sufficit*: ex ἀπὸ & χρή.

Ἀπεχυρόω, & Ἀπεχυρέω, -ῶ, *munio*: ex ἀπὸ & ἐχυρόω, -ῶ. Th. ἐχυρός.

Ἀπέχω, εις, ει, *refero*, *absum*, *recipio*: f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in pass. Ἀπέχομαι, *abstineo*, cum. gen. imperf. ἀπειχόμην. aor. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἀπεψία, ας, ἡ, *quæ coquere* (vel *concoquere*) *nequit*, *indigestio*: ab α, & πέψις, quod à 2. sing. præt. pass. verbi πέπτω.

Ἀπεψύχοντο, *abstergebant*, 3. pl. imperf. m. ab ἀποψύχω· ex ἀπὸ & ψύχω.

Ἀπεὼν, Poët. pro ἀπών, *absens*, præs. part.

Ἀπῆν, ης, η, *aberam*, imperf. inde Ἀπῇ, *absit*, 3. sing. præs. sub. ab ἄπειμι, q. v.

Ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. Att. pro ἄπηγον, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, *renuntiavi*, a. 1. ind. act.

Ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio*, vide in ἀφήγησις.

Ἀπηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, *narrare*.

Ἀπήγησις, *memoria*, item *narratio*, Ion. pro ἀφήγησις.

'Απῆγμαι, ξαι, κται, *abductus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω.
'Απηγξάμην, ω, ατο, *strangulavi*, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.
'Απῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi, duxi*, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.
'Απῆγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*, præt. ind. act. ab eod.
'Απηδέσθην, ης, η, *abesus sum*: a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.
'Απῄειν, ειις, ειι, plusq. perf. med. & in 3. pl. ἀπῄεσαν, & Att. ἀπῇσαν· ab ἄπειμι, ex ἀπὸ & εἶμι, *eo*.
'Απῄεισα, ας, ε, *abii*: Att. pro ἀπῄεισα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.
'Απῆκε, a. 1. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit*: ab ἀφίημι, quod vide.
'Απήκοος, ε, ὁ καὶ ἡ, *inobediens*: idem etiam quod ἀνήκοος· ab α & ἀκοὴ, q. v.
'Απηκριβωμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*: part. præf. pass. Unde adv.
'Απηκριβωμένως, *absolutè, ad amussim*. Ab ἀκριβόομαι, -οῦμαι. Th. ἀκριβὴς.
'Απηκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *incompactus*, item *non concretus*: ex α & πηκτὸς, quod à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πήγνυω, seu πήγνυμι, Att. ἀπηκτὸς, οῦ, ὁ, Suid. est στερισκόμενος.
'Απήλακα, ας, ε, *abegi*. perf. act. 'Απήλασα, ας, ε, idem, a. 2. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.
'Απήλαυον, ες, ε, & ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. Sic ἀπήλαυσα, & ἀπέλαυσα. a. 1. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ & λάω.
'Απήλγηκα, ας, ε, *dedolui*; item *animum despondi*: perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος.
'Απηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sævus*: quasi nullius curam gerens. Hinc adv.
'Απηλεγέως, *sævè, intrepidè*. Ab ἀπὸ & ἀλέγω, *curo*, quia nihil curat modò iræ suæ pareat.
'Απήλεγξα, ας, ε, *redargui*: a. 1. ind. act.
'Απηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. verbi ἀπελέγχω.
'Απηλεῖται, *minatur*, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ, quod vide.
'Απηλέγχθην, ης, η, *redargutus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἀπελέγχω.
'Απῆλθον, ες, ε, *abii*: a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
'Απηλιώτης, ε, ὁ, *ventus subsolanus*: ex ἀπὸ & ἥλιος.
'Απηλλάγην, ης, η, *liberatus sum*: a. 2. pass. ind.
'Απήλλαγμαι, ξαι, κται, *dimissus*, (vel *liberatus*) *sum*: perf. ind. pass. 'Απήλλαξα, ας, ε, *dimisi, liberavi*: a. 1. ind. act. & 'Απήλλαχα, ας, ε, idem perf. ind. act. 'Απηλλάχθαι, *dimissum esse*: perf. ind. pass. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.
● 'Απηλλάσσετο, *recessit, abiit*; 3. imperf. ejusd.
'Απηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*: perf. ind. act. 'Απηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*: perf. ind. pass. cujus part. 'Απηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ. q. v.

'Απηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. perf. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ q. v.
'Απηλοίησα, ας, ε, *contrivi*: a. 1. act. verbi ἀπαλοιάω, ab ἀπὸ & ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in quâ trituratur frumentum.
'Απήλπικα, ας, ε, *inde speravi*, item *desperavi*: præt. ind. act. 'Απήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. 'Απηλπίσας, αντος, ὁ, *qui desperavit*: à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.
'Απήμαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.
'Απήμβροτον, *aberravi*: Poët. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.
'Απημελημένος, η, ον, *neglectus*: p. part. pass. Unde adv.
'Απημελημένως, *negligenter*. Ab ἀπαμελέομαι, -οῦμαι, ex ἀπὸ & ἀμελέω. Th. μέλει.
'Απῆμεν, *abiimus*: per Sync. pro ἀπῄειμεν, 1. pl. plusq. perf. m. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.
'Απήμονα, τὸ, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *innocuus, illæsus*: Th. πῆμα.
'Απημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.
'Απήμυνον, *adjuvit*: imperf. vel a. 2. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.
'Απήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.
'Απῆν, *aberam*: imperf. verbi ἄπειμι, ab εἰμὶ, *sum*.
'Απήνεγκα, ας, ε, *abduxi*: a. 1. ind. act. 'Απήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.
'Απηνέος, τοῦ, *crudelis*: gen. sing. ab ἀπηνής.
'Απήνεια, ας, ἡ, *crudelitas, inhumanitas*: ab ἀπηνής.
'Απηνιάσθην, ης, η, *obstupefactus sum, obmutui*: a. 1. ind. pass. ab ἀπηνιάομαι, ex ἀπὸ & ἀνιὸς, *stupidus, mutus*: Th. αὔω, *clamo*.
'ΑΠΗΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀπάνα, ας, ἁ, *rheda*. Per eam enim solemus ἀπιέναι, *abire*: cum sit victorium curriculum.
'Απηνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι.
'ΑΠΗΝΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, *crudelis, immitis, ferus*. Hinc ἀπήνεια, *inhumanitas*; qu. ab ἀπὸ & ἐνηὴς, id est, πρᾶος, *mansuetus*.
'Απῆνθεν, *abiit*: Dor. pro ἀπῆλθεν, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, ex ἀπὸ & ἔρχομαι.
'Απήντησα, ας, ε, *occurri*: a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.
'Απῆρα, ας, ε, *recessi, sustuli*: a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.
'Απηρεισάμην, ω, ατο, *intendi*: a. 1. m. ab ἀπερείδω.
'Απήρθην, ης, η, *sublatus fui*: a. 1. ind. pass.
'Απῆρκα, ας, ε, *sustuli, discessi*: perf. ind. act.
'Απῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.
'Απήρτημαι, σαι, ται, *suspensus*, vel *remotus fui*: perf. ind. pass. cujus part.
'Απηρτημένος, η, ον, *suspensus, remotus*: ab ἀπαρτάομαι.
'Απήρτισμαι, *perfectus reddor, absolutus sum*: præt. ind. pass. cujus part.
'Απηρτισμένος, η, ον, *perfectus, absolutus*. Unde
'Απηρτισμένως, adv. *perfectè, absolutè*. Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Απῆς,

Ἀπῶ ἀφέω, 2. sing. a. 2. sub. ab ἄφημι Th. ἵημι, *ſum*.

Ἀπεὶς, ἐντος, ὁ, Ion. pro ἀφεὶς, *amiſſu*ς part. f. 1. ab ἀφίημι.

Ἀπῆρε, *auferebat*: 3. ſing. imperf. act. Sic Ἀπῆρε, per. Sync. pro ἀπήειρεν, a. 1. ind. act. Ἀπῆρον, a. 2. ind. act. Ἀπῄειρον, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαείρω. Ex ἀπὸ & αἴρω.

Ἀπῆγε, ας, ε, *abduxi, duxit* perf. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπηχέω, -ῶ, *diffono, abſono*: præt. præſ. act. ἀπηχέω, ἀπηχῶ, &c. Ab ἀπὸ & ἦχος.

Ἀπηχήματα, των, *reſonantias* nom. pl. ab Ἀπήχημα, ατος, το. Th. ἦχος.

Ἀπηχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *abſonus*; item *odioſus*: ab ἀπὸ & ἦχος.

Ἀπήχθετο, *invifus erat*: imperf. vel a. 2. m. ἀπεχθάνομαι, perf. paſſ. ab ἀπέχθομαι, vel quod uſitatius, ἀπεχθάνομαι, q. v.

Ἀπήχθην, ης, η, *abductus fui*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

Ἀπήχθημαι, *odio proſecutus ſum*: a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπηχούμενος, η, ον, *reſonans*: pro ἀπηχούμενος, part. præſ. paſſ. ab ἀπηχέω, -ῶ. Th. ἦχος.

Ἀπῃωρεῦντο pro ἀπῃωροῦντο, *ſuſpenſi erant*: 3. pl. imperf. m. Dor. pro ἀπῃωροῦντο. Ἀπῃώρησα, ας, ε, *ex ſublimi dependi*: a. 1. act.

Ἀπῃωρημένος, η, ον, *ſuſpenſus*: part. præt. paſſ. ab ἀπαιωρέομαι, -οῦμαι. Th. αἰωρέομαι, -οῦμαι. ex ἀπὸ & αἰωρέω, -ῶ.

Ἀπήωρος, ου, ὁ, idem quod ἀπῃωρημένος.

Ἀπίασι, *abeunt*: Ion. pro ἄπεισι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπίδω, ης, η, a. 2. ſub. act. ab ἀπείδω, *video*. Th. εἴδω.

Ἀπίεμεν, *emittimus*: 1. pl. præſ. ind. Et part. m. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*: Ion. pro ἀφίεμεν & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

Ἀπιέναι, *abire*: præſ. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*. Et Ἀπιέναι, *emittere*, Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

Ἀπίεν) Ion. pro ἀφίενται, *emittunt*: 3. plur. præſ. ind. paſſ. ab ἀφίομαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπίεσθαι, Ion. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. qu. ab ἀπίω, *abeo*: pro ἀπίειν, vel ἀπῄειν, unde Lat. *ABEO*. Sic

Ἀπιῶσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiſerint*: 3. pl. ſub. verbi ἀφίημι.

Ἀπίῃς, *abeas*: a. 2. ſub. ab ἄπειμι, quod ab ἀπὸ, & εἶμι, *eo*: a. 2. Ιω.

Ἀπίης γαίης, *longinquæ terræ*: gen ſing. ab maſc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

Ἀπίθανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis*: ex α & πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω.

Ἀπιθεῖν, *inobedientem eſſe*: inf. act. Ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens ſum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπείθησα, ab

Ἀπιθέω, -ῶ, *non obtempero, morem non gero, imperium detrecto*: ex α & πείθω, eliſo ε.

Ἀπίκα), Ion. pro ἀφῖκα), & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*: ſic Ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν. Illud 3. pl. perf. paſſ. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπίω, Ion. pro ἀφίω, 2. ſing. a. 2. ſub. m.

Ἀπικνέεσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præſ. inf. Ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progreſſus*. a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*. ex ἀπὸ & ἱκνέομαι.

Ἄπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non *amarus*, *amaritudinis expers*: ab α & πικρός.

Ἀπιλλίθην, ης, η, *clauſus ſum*: a. 1. ind. ab ἀπιλλέω, -ῶ. Th. ἴλλος.

Ἀπίμελος, ου, & Ἀπιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pinguedinis expers*: ex α & πιμελή.

Ἀπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus à ſordibus*: ex α & πίνος.

Ἀπινύσσω, *deſipio*, item *eſſluo*: à πνύω, *ſapio*.

Ἀπίξε), *perveniet*: Ion. pro ἀφίξε), 3. ſing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι, ex ἀπὸ & ἱκνέομαι.

Ἀπίξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, ingreſſus*: à 2. perſ. ſing. præt ind. paſſ. ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, ες, *abii*: a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

ΑΠΙΟΣ, ου, ἡ, *pyrus*, arbor. Ἄπιον, ου, τὸ, *pyrum*. Dici volunt ab Apiâ regione, id eſt, Peloponneſo: vel forſan ab ὀπὸς, quia eſt ſucculentus fructus.

ΑΠΙΟΣ, ου, ὁ, *longinquus*: qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπιστάναι, *diſcedere*: Ion. pro ἀφιστάναι præſ. inf. ab ἀφίστημι.

Ἀπιστέαται, Ion. pro ἀφίστανται, *deficiunt*, 3. pl. præſ. paſſ. Sic Ἀπιστέατο, Ion. pro ἀφίσταντο, 3. pl. imperf.

Ἀπιστέω,-ῶ, *diffido*: imp. ἠπίστεον, -ουν. f. ήσω. Hinc ἀπιστούμενος, præſ. part. paſſ. Ex α & πίστις, quod à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπίστημι, Ion. pro ἀφίστημι, *diſcedo*.

Ἀπιστία, ας, ἡ, *diffidentia*.

Ἄπιστος, ου, ὁ, *infidus*: in comp. ἀπιστότερος, f. g. ἀπιστοτέρα. Ex α & πίστος, quod à 2. perſ. ſing. præt ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus*: ex α & πλάνη.

Ἄπλαστος, pro ἀπέλαστος, *cui appropinquare tutum non eſt*: ex α & πέλας, adv. *propè*. Alii vertunt *informis, ineffigiatus ſimplex*: ex α & πλαστὸς, ου, *fictus*: à 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλάσσω vel -ττω *fingo*.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *latitudine carens*: ex α & πλάτος.

Ἄπλατος, Dor. pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπληστος, *magnitudine immenſus, inacceſſus*, per Sync. τοῦ σ, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος. Quidam ἄπλατος, idem eſſe dicunt cum ἄπλαστος, ſeu ἄπλετος, à πελάζω.

Ἀπλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, *dilato*, Gen. xxvi. 22.

Ἄπλετος, Poët. pro Ἄπλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, (Dor. ἄπλαστος) pro ἄπληστος, *non impleri poteſt, infinitus, grandis, immenſus, arduus*: ab α priv. & πλήθω, quod à πλέος. Item

Ἄπλητος pro ἄπλατος, quod ab ἀπέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inacceſſus, cui appropinquare tutum non eſt*: ab α & πελαστὸς. quod à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πελάζω. Th. πέλας.

Ἀπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui latus non ſtipatum eſt*, ab α & πλευρά.

Ἀπλήγὶς

*Ἀπλοΐς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*, apud Sophoclem quæ Homero est ἀπλοΐς· ab ἀπλῶ (pro ἀπλὶν) enim fit ἀπλοΐς, & Epenthesi τῦ γ, ἀπλιγίς. Hinc Ἀπλίγιος, ὁ, ὁ ϰ ἡ, *simplex, innocens, innocuus.* Th. ἀπλόος.

*Ἄπληξ, ηγος, ὁ ϰ ἡ, *non percussus.* Ἀπληκτος, ε, ὁ ϰ ἡ, idem: ex α priv. & πλήττω, vel πλήσσω.

*Ἀπλήρωτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *inexpletus, non completus:* ex α & πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.

*Ἀπληστεύομαι, *sum avidus, insatiabilis.*

*Ἀπληστία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas.* Ἄπληστος, ε, ὁ ϰ ἡ, *inexplebilis, insatiabilis, immensus.* Indè adv.

*Ἀπλήστως, *inexplebiliter, insatiabiliter, immensè.* Ex α & 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος.

*Ἀπλόη, ης, ἡ, *simplicitas, candor:* ab ἀπλόος.

*Ἀπλόθριξ, χος, ὁ ϰ ἡ, *qui promissum vel porrectum habet capillum,* item *qui raro est capillitio:* ex ἀπλόος & θρίξ.

*Ἄπλοια, ας, ἡ, vide in Ἄπλοος.

*Ἀπλοΐζομαι, *simplicitate utor.* Th. ἀπλόος.

*Ἀπλοΐς, ίδος, ἡ, *vestis simplex:* in acc. pl. ἀπλοΐδας· cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur Substantivo χλαῖνα, tanquam Adject. Th. ἀπλόος.

*Ἄπλοκος, ου, ὁ ϰ ἡ, *non plicatus:* ab α & πέπλοκα, præt. m. verbi πλέκω.

*Ἀπλοκύων, ος, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qu. *Cynicus simplici veste utens.* ab ἀπλόος & κύων.

*ἉΠΛΟ'ΟΣ, ε, ὁ· ἀπλόη, ῆ, ἡ· ἀπλόον, ῦν, τό, *simplex:* compar. Ἀπλόστερος· superl. Ἀπλούστατος· Derivatur ab α unitatem significante: & πέλω, *sum,* tanquam ἄπελος, qui unicum est quod simplex est; Eustath. & Etym. vel ab α priv. & πολύς, quia quod simplex est non est è multis.

*Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ ϰ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis:* ab α & πλόος. Indè Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum.* Th. πλέω. Undè &

*Ἀπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor.*

*Ἄπλουτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *divitiis carens:* ab α & πλοῦτος.

*Ἀπλόω, -ῶ, *expando, explico, extendo:* f. ώσω. p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν, a. 1. inf. ἀπλῶσαι. Ἀπλόομαι, -ῦμαι, *expandor:* præt. ἥπλωμαι, cujus part. ἡπλωμένος, η, ον, *expansus, simplex.* Th. ἀπλόος.

*Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immunditiae, illotio:* in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, spongiæ quæ elui nequeunt.

*Ἄπλυτος, ε, ὁ ϰ ἡ, *illotus,* propriè de vestimento. Ex α & πλύνω.

*Ἀπλῶς, *simpliciter, benignè.* adv. ab ἀπλόος.

*Ἄπλωτος, ε, ὁ ϰ ἡ, *innavigabilis.* Th. πλέω.

*Ἀπνοὺς, όος, ὁ ϰ ἡ, *valdè spirans:* ab α epitat. & πνέω. vel *non spirans, flatu destitutus:* ab α priv. & Th. eod.

*Ἀπνευμάτωτος, ε, ὁ ϰ ἡ, *à vento non perflatus.*

*Ἄπνευστος, ε, ὁ ϰ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis.* Indè Ἀπνευστί, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, confertim.* Ἀπνευστία, ας, ἡ, *spiritûs repressio.*

*Ἀπνευστιάζω, *spiritum reprimo & contineo.* Omnia ab α priv. & præt. ind. pass. verbi πνέω.

*Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ ϰ ἡ, in acc. sing. ἄπνοον & ἄπνυν, *flatu seu respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis.* Indè

*Ἀπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentia flatûs,* item *sedata tempestas, tranquillitas à ventis.* Ab α priv. & πνοή. Th. πνέω.

*ἈΠΟ', præpositio regit gen. *à, ab, post, ante, præ, propter, per,* item *ex, absque.* Indè Lat. *Ab,* & per Metaplasmum Angl. Of. Ab Hebr. אב, *ab,* i. e. *auctor cujusvis rei.*

*Ἄπο, adv. *longè, procul.* Et Ἄπο pro ἄπεστι, *abest,* ab ἄπειμι. Th. εἰμί, *sum.* Et Ἄπο pro ἄπιθι, *abi, apage,* ab ἄπειμι, *abeo.* Th. εἶμι, *eo.*

*Ἀπ' αὐτοῦ, *ab illo tempore.*

*Ἀποαίνυμαι, σαι,), idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo:* imperf. ind. ἀπεαινύμην, Ion. pro ἀπῃνύμην, εο, το, *auferebam:* ab ἀπό & αἴνυμαι.

*Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri:* præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. & Ion. ab ἀπό & αἱρέω.

*Ἀποαιρέο, *ablatus esto:* Ion. pro ἀφαιρέου, præs. imp. pass. ab eod. Th. Vel

*Ἀποαίρεο, *auferas:* Ion. pro ἀποαίρευ, quod pro ἀφαίρευ, præs. imp. verbi ἀφαιρέω, -ῶ.

*Ἀποσιμεομαι, -ῦμαι, Ion. & Poët. in Hom. & Herodot. pro ἀφηγέομαι, -οῦμαι, q. v.

*Ἀποβαδίζω, *abeo, discedo:* ab ἀπό & βαδίζω. Th. βαίνω.

*Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *scala, quâ è navi descenditur:* ab ἀποβαίνω.

*Ἀποβαίνω, *descendo, cedo:* f. ἀποβήσομαι. perf. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκώς, υῖα, ός. a. 2. ἀπέβην, ης, η, & in 3. plur. ἀπέβασαν. a. 2. sub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβῆναι. part. ἀποβάς, ἄντος, ὁ. Ab ἀπό & βαίνω.

*Ἀποβάλητε, *abjeceritis:* a. 2. plur. a. 2. sub. act. Ἀποβαλών, όντος, ὁ, *qui abjicit:* a. 2. part. act. ab

*Ἀποβάλλω, *abjicio, amitto:* f. ἀποβαλῶ. perf. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε, a. 2. sub. ἀποβάλω. præt. pass. ἀποβέβλημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθείς, εῖσα, έν. p. m. ἀποβέβολα.

*Ἀποβάπτω, *intingo, immergo leniter:* ab ἀπό & βάπτω.

*Ἀποβάς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *cessit:* nom. pl. Ἀποβάντες, *descendentes, egressi:* a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

*Ἀπόβασις, εως, ἡ, *descensus;* item *eventus, exitus:* ab ἀποβαίνω.

*Ἀποβάτης, ε, ὁ, certaminis equestris genus, qu. *descensor,* dictum; qui enim certabat dicebatur ἀποβάτης. Indè

*Ἀποβατικοὶ τροχοί, dicebatur.

*Ἀποβατήριος, Jovis cognomen. ab ἀποβαίνω.

*Ἀποβέβηκα, ας, ε, *descendi, cessi:* præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκώς, υῖα, ός, *firmatus:* à verbo ἀποβαίνω.

*Ἀποβεβληκώς, υῖα, ός, *qui abjecit:* in gen. pl. ἀποβεβληκότων, part. præterit. act. ab ἀποβάλλω.

*Ἀποβῆναι, *descendere:* a. 2. inf. Ἀποβήσομαι, ῃ, εται, *descendam:* f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

*Ἀποβήσσω, & -ττω, *extussio, extussiendo ejicio:* ab ἀπό & βήσσω, seu -ττω. Th. βήξ.

*Ἀποβιάζομαι, *vim affero, vi cogo,* item *cnitor,*

tur, ut mulier in partu: & pass. vi cogor: ab ἀπὸ & βιάζομαι. Th. βία.

Ἀποβιβάζω, & ἀποβιβάζομαι, jubeo vel facio aliquem descendere, item trajicio: præs. inf. act. ἀποβιβάζειν. pass. ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. m. ἀποβιβασάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & βιβάζω. Th. βαίνω.

Ἀποβιόω, -ῶ, & Ἀπόβιωμι, de vitâ discedo, morior: a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω, præs. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ & βιόω, -ῶ. Th. βίος, vita.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπὸ & βίωσις, ipsa vivendi actio. Indè

Ἀποβιώσιμος, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, testamentum. Th. βίος, vita.

Ἀποβλάπτω, lædo, oblædo.

Ἀποβλάπτομαι, lædor, privor, jacturam facio. Ex ἀπὸ & βλάπτω.

Ἀποβλαστάνω, germino, egermino: ex ἀπὸ & βλαστάνω.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen, item proles.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio: à præt. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, privatus: a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

Ἀποβλέπω, intueor, respicio, oculos converto ad: f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα. a. 1. imp. ἀπόβλεψον, άτω, & in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. sub. ἀποβλέψωσιν. a. 1. m. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, abjectus: a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur seu rejicitur: à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Apoc. pro ἀπόβλητα, abjicienda, rejicienda, respuenda: nom. n. pl. ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus: ἀπόβλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum. Indè Ἀποβλητικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui abjecit vel amisit, vel abjiciendo vel amittendo est: ex ἀπὸ & 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, exprimendo aufero, ut è favis mel: ex ἀπὸ & βλίττω.

Ἀποβλύζω, scaturio, emitto aquas, item evomo: præs. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ & βλύζω.

Ἀποβλώσκω, discedo: ex ἀπὸ & βλώσκω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab ἀποβέβολα, præt. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, depasco: ex ἀπὸ & βόσκω, q. v.

Ἀποβουκολέω, -ῶ, abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio, item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio: f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε. Ἀποβουκολέομαι, -οῦμαι, abducor à grege, à grege aberro: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, è grege alieno abductio, impostura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, idem quod ἀποβουκολέω. Omnia ex ἀπὸ, βοῦς, & κόλον, cibus.

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, & ἀποβράττω, fervendo seu æstuando exspuo sive eructo, per æstum exspuo, item exæstuo, defervesco.

Ἀποβράσσομαι, per æstum exspuor aut ejicior: à cujus 1 sing. præt. ind. fit Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma, item furfur tritici. Ex ἀπὸ & βράζω.

Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo: & ξω. Ἀποβρέχομαι, perfundor, madefio: à cujus 1. sing. præt. ind. fit ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum, item aqua quâ quid perfusum, vel prolutum est. Ex ἀπὸ & βρέχω.

Ἀποβρίζω, crapulam edormio, dormio: f. ίσω & ίξω. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε: cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ & βρίζω.

Ἀποβρίθω, degravo, vel neut. præ pondere devergo: ex ἀπὸ & βρίθω.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio: ab ἀπὸ & βρέχω.

Ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutio, voro: ex ἀπὸ & βροχθίζω. Th. βρόχος.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ & βρόχος.

Ἀποβρύχω, demordeo, abedo: ex ἀπὸ & βρύχω.

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, exesus: a. 1. part. pass. ab

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo consumo: f. σω. p. βέβρωκα, præs. part. βιβρώσκομαι, a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ & βρώσκω.

Ἀποβύω, obturo, obstruo: f. σω. Ex ἀπὸ & βύω.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, ab aris alienus: ex ἀπὸ & βωμός.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, à terrâ remotus; ut & ἀπόγειος· ab ἀπὸ & γαῖα.

Ἀπογαιόω, -ῶ, in terram verto; f. ώσω. Ex ἀπὸ & γαῖα.

Ἀπογαία, ας, ἡ, ventus qui è terrâ exortus, in mare fertur: cui contrarius est qui dicitur τροπαία. Ἀπόγεια, τὰ, retinacula navium, funes quibus navis alligatur in litore: undè Ἀπόγεια λύειν, oram solvere.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica quâ denotatur summa planetæ altitudo: opponitur τῷ περιγείῳ, quod vide.

Ἀπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, à terrâ remotus, ut & πόγαιος. Omnia ex ἀπὸ & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, ablacto, à lacte depello: Ἀπογαλακτίζομαι, ablactor, à lacte depellor: à cujus pr[illegible]d. pass. fit Ἀπογαλακτισμὸς, ῦ, ὁ, [illegible]ctatio; ex ἀπὸ & γαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπογεισόω, -ῶ, imbrico, imbricatim (vel suggrundiorum modo) facio vel tego: ex ἀπὸ & γεισόω, -ῶ. Th. γεῖσον.

Ἀπογεμίζω, deopleo, demo ei quod plenum est.

Ἀπογεμίζω, id. q. γεμίζω. Ex ἀπὸ & γέμω.

Ἀπογεννάω, -ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ & γεννάω, -ῶ. Th. γείνομαι.

Ἀπογεύομαι, degusto: ex ἀπὸ & γεύομαι.

Ἀπογεφυρόω, -ῶ, ponte jungo, pontem impono: ex ἀπὸ & γεφυρόω, -ῶ. Th. γέφυρα.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, consenescens: in acc. pl. ἀπογηράσκοντας præs. part. ab

Ἀπογηράσκω, consenesco: f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα. a. 1. sub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ & γηράσκω. Th. γῆρας.

Ἀπογίγνομαι, & ἀπογίνομαι, absum, decedo, item morior: f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογεγένημαι, a. 1. pass. ἀπεγενήθην, ης, η, a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, ου, ω, mortuus. Ex ἀπὸ & γίνομαι, sum.

Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo,

prodo. item absolvo, renuntio, despero, f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα, plusq. perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, -ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνούς, οῦσα, όν. perf. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η, f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι, præt. part. pass. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, rejectus: ex ἀπὸ & γινώσκω.

Ἀπογλαυκόω, -ῶ, cæsium reddo. Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, & Ἀπογλαύκωσις, εως. ἡ, glaucoma, glaucedo: à præt. ind. pass. Th. γλαυκός.

Ἀπόγλυτοι, οἱ, qui exilibus sunt clunibus, depyges. Th. γλουτός.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀπὸ & γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, desperatio: à præt. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῷ, ῷς, ῷ, rejecerim: a. 2. sub. act.

Ἀπογνούς, οῦσα, όν, qui rejecit: a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμαι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui dentes ætatis indices amisit, ὁ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ. a. 1. sing. præt. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, desperatio: ab

Ἀπογνώστης ου, desperator: ab eod.

Ἀπογονὰ, Dor. pro -νη, ῆς, ἡ, posteritas.

Ἀπόγονα, τὰ, fœcunda, orta, oriunda, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ortus, oriundus, & subst. nepos, posterus. Ex ἀπὸ & γέγονα, præt. m. verbi γίνομαι.

Ἀπογραΐζω, senectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab exemplari vel ad exemplar effictus.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio; ex

Ἀπογράφω, in tabulas refero, describo, imperf. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. sub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ. Ἀπογράφομαι, describo, item nomen profiteor. perf. pass. ἀπογέγραμμαι, conscriptus fui, a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η, a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. f. ώσω. p. ἀπογεγυίωκα. a. 1. subj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ & γυιόω, -ῶ. q. v.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, me exerceo: ab ἀπὸ & γυμνάζομαι. Th. γυμνός.

Ἀπογυμνόω, -ῶ, nudo, denudo, f. ώσω. a. 1. part. pass. ἀπογυμνωθείς, εῖσα, έν, denudatus. Ab ἀπὸ & γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνός.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: à 2. sing. præt. pass. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Th. γυνή.

Ἀπογωνιόομαι, -οῦμαι, in angulum me colligo, inf. præs. ἀπογωνιοῦσθαι: ex ἀπὸ & γωνιόομαι, -οῦμαι. Th. γωνία.

Ἄποδα, α, pedibus carentem, acc sing. ab ἄπους. Th. πούς. Est & ἄποδα, nom. neutr. plur.

Ἀποδάζομαι, divido, distribuo, partior; impertior: f. 1. δάσομαι, & Poët. δάσσομαι, f. 1. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσεσθαι, distributurum esse. Th. δαίω, divido.

Ἀποδαίω, comburo: ex ἀπὸ & δαίω, uro.

Ἀποδάκνω, demordeo, præmordeo: ex ἀπὸ & δάκνω.

Ἀπεδάκρυον, Ion. idem quod ἐδάκρυον, lacrymabatur: imperf. ind. ab

Ἀποδακρύω, lacrymis prodo, illacrymo: f. ύσω. p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτικὰ, τὰ, medicamenta lacrymas moventia. Ex ἀπὸ & δακρύω. Th. δάκρυ.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, peregrè proficisci: sic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, peregrè agens: vide in ἀποδημέω, -ῶ.

Ἀποδαρθεῖν, idem quod δαρθεῖν.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tributum pendit, & tributum cujus fit divisio. item quod pro parte (seu portione) alicui cedit.

Ἀποδασμὸς, ῦ, ὁ, divisio, partitio, pars, portio, à 1. sing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδδάσασθαι, & Ἀποδδάσσεσθαι, distributurum esse. Poët. pro ἀποδάσασθαι, vel -σσεσθαι, f. 1. inf. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo vel contundo, item contundo: ex ἀπὸ & δαυλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, uro.

Ἀποδέδεγμαι, exceptus sum: perf. pass. ad ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀποδέδειγμαι, demonstratus, approbatus sum: perf. pass. part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, demonstratus, approbatus: ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδειλιακότως, timidè, meticulosè, eorum more qui ceciderunt animo, adv. ab

Ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς, timidus: part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδέδεκται, æstimatur, censetur: 3. sing. part. ind. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, redditus sum: præt. pass. Ex

Ἀποδέδωκα, reddidi: præt. act. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, aufugi: & in 3. pl. ἀποδεδράκασι. præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, facio.

Ἀποδεὴς, έος,-οῦς, ὁ ϗ ἡ, inferior, vacuus, cui aliquid deest: ex ἀποδέω, absum. Th. δέω.

Ἀποδεῖ, deest, deficit, abest: imperf. ab eod.

Ἀποδειδίττω,-ίσσω, & Ἀποδειδίττομαι,-ίσσομαι, deterreo, imperf. ἀποδειδισσόμην, ου, ετο. Ab ἀπὸ & δειδίττω. Th. δείδω.

Ἀποδείκνυμι, ostendo, ostento, demonstro, probo, præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, præ se ferens. præs. inf. ἀποδεικνύναι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε, a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι, perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) ostendo.

Ἀποδεικτικὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, demonstrativus.

Ἀποδεικτικῶς, demonstrativè.

Ἀποδεικτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, demonstrabilis, probabilis. Omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλιάω, -ῶ, præ timore refugio, reformido: f. άσω. p. ἀποδεδειλίακα. cujus part.

Ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς. unde adv.

Ἀποδεδειλιακότως, timidè.

Ἀπο-

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, *ignavia*. Ex ἀπὸ & δειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδέξαι, a. 1. inf. act. Ἀποδέξειν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Ἀπόδεξις, ιος, ἡ, Ion. ἀπόδειξις, *demonstratio, declaratio, probatio*, item *specimen*, à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cœnam fuerit, qui cœnatus est*: qu. ὁ ἂν ἀπὸ τοῦ δείπνου vel incœnatus, ab ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον.

Ἀποδέρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare*, inf. præs. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομέω, -ῶ, *obtrunco, cervicem abscindo, decollo*; item *abscindo à cervice*: f. ήσω. p. m. a. 1. ἀποδειροτόμησα, ας, ε, f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, & τέτομα, præt. m. verbi τέμνω.

Ἀποδειχθείς, εῖσα, έν, *demonstratus, approbatus*, a. 1. part. pass. Ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκατόω, -ῶ, *decimo, decimas accipio*: item *decimas do*: f. ώσω. p. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ & δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere*: præs. inf. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recipiendus, admittendus*.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, *receptor*: in nom. pl. Ἀποδέκται & Ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum & vectigalium*.

Ἀποδεκτός, ου, ὁ, *dignus qui admittatur & recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus*. Omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρόομαι, -οῦμαι, *arboresco*: inf. præs. ἀποδενδροῦσθαι. a. 2. ind. ἀποδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθείς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ & δενδρόομαι, -οῦμαι. Th. δένδρον.

Ἀποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere, demonstrare*, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. & sic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

Ἀποδέομαι, -οῦμαι, *religor, illigor, præligor*: pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀποδέρω, Ion. ἀποδείρω, *excorio*: à cujus 3. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀπόδερμα, ατος, τό, *cutis detracta, spolium*.

Ἀποδερματόω, -ῶ, idem quod ἀποδέρω, q. v.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀποδεσμός, οῦ, ὁ, *fasciculus, linteum*, item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens*: inde

Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμόω, -ῶ, & Ἀποδεσμεύω, *colligo, religo*. Ex ἀπὸ & δεσμός, quod à 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω.

Ἀποδεχθείς, εῖσα, έν, *exceptus*: a. 1. part. pass. ab

Ἀποδέχομαι, *excipio, recipio, admitto*; item *probo*: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ & δέχομαι.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, *acceptus*; præs. part.

Ἀποδέχου, *accipe*, præs. imp. pass. ab eod.

Ἀποδέω, -ῶ, *religo, alligo, præligo*: in pass. Ἀποδέομαι, -οῦμαι. Ab ἀπὸ & δέω, *ligo*.

Ἀποδέω, -ῶ, *absum, inferior sum*: ex ἀπὸ & δέω.

Ἀποδηλόω, -ῶ, *manifestum reddo, declaro*: ab ἀπὸ & δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος.

Ἀποδημέω, -ῶ *absum domo seu patriâ, peregrinor, peregrè proficiscor*: f. ήσω. p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ & δῆμος.

Ἀποδημία, ας, ἡ, *peregrinantis absentia, peregrinatio*.

Ἀποδημητής, οῦ, ὁ, *peregrinator*.

Ἀποδημητικός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *peregrinari solitus*.

Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregrè agens, absens à domo vel patriâ*. Omnia ex ἀπὸ & δῆμος.

Ἀποδία, ας, ἡ, *pedum carentia*: ab ἄπους, q. v.

Ἀποδιαιτάω, -ῶ, *arbitramento absolvere*: a. 1. ἀπεδιῄτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ & διαιτάω, -ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀποδιαστέλλω, *dispesco, arceo, intersepio, divido*: ex ἀπὸ, διὰ & στέλλω.

Ἀποδιατρίβω, *immoror, tempus consumo*: ex ἀπὸ, διὰ & τρίβω.

Ἀποδιδάσκω, *dedoceo*: ex ἀπὸ & διδάσκω.

Ἀποδιδοῦν, -οῦν, *reddere*: præs. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor, referor*: pass. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδιδράσκω, *aufugio*: vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω.

Ἀποδίδωμι, *reddo, retribuo, persolvo, do*, item *interpretor*: præs. imperat. ἀποδίδοθι, ότω. præs. infin. ἀποδιδόναι. præs. part. ἀποδιδούς, οῦσα, όν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imperat. ἀπόδος, ἀπόδοτω, *solve*. a. 2. pl. ἀπόδοτε, præs. opt. ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην) & in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præs. subj. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. subj. ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præs. infin. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδόμεν, -οῦν. a. 2. infin. ἀποδοῦναι. & Att. Dor. & Æol. ἀποδόμεναι. præs. part. ἀποδιδούς, οῦσα, όν. a. 2. part. ἀποδούς, οῦσα, όν. præs. pass. Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor*, imperf. ἀπεδιδόμην, σο, το. perf. pass. ἀποδέδομαι. plusq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo post fut. ἀποδεδόσομαι. præs. imp. ἀποδίδοσο, σθω. præs. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 1. ἀποδοθείην, ης, η. præt. opt. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο. præs. subj. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. subj. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præs. infin. ἀποδίδοσθαι. a. 1. infin. ἀποδοθῆναι. præs. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 1. m. ἀπεδωκάμην. a. 2. m. ἀπεδόμην, σου, οτο, *vendidi*. a. 2. imperat. m. ἀπόδου, σθω. a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οῖτο, οῖτο. a. 2. subj. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀποδιΐστημι, & Ἀποδιϊστάω, *dirimo, distinguo, intervallo sejungo*: ex ἀπὸ, διὰ & ἵστημι.

Ἀποδικάζω, *absolvo*: opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ & δικάζω. Th. δίκη.

Ἀπο-

Ἀποδικέω, -ῶ, *causam meam defendo*: ex ἀπὸ & δίκη.
Ἀποδινέω, -ῶ, *devolvo*: ex ἀπὸ & δινέω, -ῶ. Th. δίνη.
Ἀποδίομαι, idem quod Ἀποδίω, q. v.
Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, & Ἀποδιοπομπέομαι, -οῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio*: præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεῖσθαι· h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῶ ἀποτροπαῖς Διός. Ex ἀπὸ & διοπομπέω, -ῶ, quod à Διός & πομπὴ, à πέμπω.
Ἀποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo*: f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ & ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus*.
Ἀποδισκεύω, *discum dejicio*: *in disci morem dejicio*: ex ἀπὸ & δίσκος.
Ἀποδιφθογγέω,-ῶ, *in diphthongum conflo*: inde Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio*: ex ἀπὸ & δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.
Ἀποδίω, *expello*: à δίω, pro διώκω.
Ἀποδιώκω, *aliunde expello*: inde Ἀποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio*: ab ἀπὸ & διώκω.
Ἀποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ἀποδοθῆναι. a. 1. inf. pass. Ἀποδοθήσομαι. f. 1. pass. verbi ἀποδίδωμι.
Ἀποδοκεῖν, *displicere*. Ἀποδοκεῖν res Herodoto dicitur, quæ censetur non facienda. Th. δοκέω.
Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμάω, -ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio*: f. άσω. p. ἀποδεδοκίμακα. a. 1. ἀπεδοκίμασα.
Ἀποδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior*: perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. pass. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. à 2. sing. præt. ind. fit
Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*.
Ἀποδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*. Omnia ex ἀπὸ & δόκιμος. Th. δοκέω.
Ἀποδόμεναι, *reddere*: a. 2. inf. Æol. pro ἀποδοῦναι.
Ἀποδόμενος, η, ον. a. 2. part. m. Ἀποδοῦναι, a. 2. inf. Ἀπόδος, ἀποδότω, in 2. pl. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀπόδοσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.
Ἀποδοντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio*: ex ἀπὸ & ὀδούς.
Ἀπόδος, ἀποδότω, *reddito*: a. 2. imperat. & in 2. plur. ἀπόδοτε. ab ἀποδίδωμι.
Ἀπόδος, ου, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδός, *via*.
Ἀπόδος, τοῦ, *pedibus carentis*: gen. sing. ab ἄπους. Th. πούς.
Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui reddi (aut restitui) debet*: ab ἀποδίδωμι.
Ἀπόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio*. à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.
Ἀποδοτήρ, ῆρος, ὁ, *redditor*. Ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius*. ab eod. Th.
Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex servo genitus*: ex ἀπὸ & δοῦλος.
Ἀποδοῦναι, *reddidisse*: a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.
Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, *receptaculum, receptorium*.
Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio*: ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω,-ῶ, *obliquo, incurvo*: a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans*. a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvasse*: ex ἀπὸ & δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμός.
Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, *quod manu alicunde carpitur*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω.
Ἀποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, *dormiisse*: a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.
Ἀπόδραθι, *aufuge*: a. 2. imp. act. Ἀποδραίην, ης, η, *aufugerim*: a. 2. opt. Ἀποδρᾶσα, ᾶν, *qui* vel *quæ aufugit*: part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρασα, per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω.
Ἀποδράσειε, ας, ε, *aufugerim*. a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.
Ἀπόδρασις, εως, ἡ, *fuga, evitatio, desertio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.
Ἀπόδρασις στρατείας, *desertio aciei, detrectatio militiæ*.
Ἀποδράσσω vel -ττω, & Ἀποδράσσομαι vel -ττομαι, *decerpo*: ab ἀπὸ & δράσσω vel -ττω.
Ἀποδράω,-ῶ, *fugio, effugio, aufugio*: f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδράς, ᾶσα, ᾶν, qu. ab ἀποδρῆμι. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρην & ἀπέδραν. a. 2. imp. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ & δράω.
Ἀπόδρεπε, *decerpe*: præs. imp. act. ab
Ἀποδρέπω, *decerpo*: f. ψω. p. φα, præt. pass. Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ & δρέπω.
Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, *decerptio, collectio fructuum*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.
Ἀποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, *aufugisse*: a. 2. inf. verbi ἀποδράω, *fugio*.
Ἀπόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. v.
Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui recurrit, cursu revertens*; item *cursu inferior*; à præt. m. verbi ἀποτρέχω.
Ἀποδρύπτω, *dilacero, dilanio, discerpo, excorio*: inf. act. ἀποδρύπτειν ex ἀπὸ & δρύπτω.
Ἀποδρύφω, id. q. ἀποδρύπτω, inf. act. ἀποδρύφειν. præs. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι, a. 1. subj. ἀποδρύψω. in 3. pl. ἀποδρύψωσι. a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η. Ab eod. Th.
Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, quod vide.
Ἀποδρῴην, præs. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, *aufugerem*. Ab eodem Th.
Ἀποδύρομαι, *lamentor, graviter conqueror*: ab ἀπὸ & ὀδύρομαι.
Ἀποδύς, ῦσα, ὺν, *exutus*, part. præs. Ἀποδῦσαι, *exuere, spoliare*, a. 1. inf. act.
Ἀποδυσάμενος, η, ον, *resolvens*, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.
Ἀπόδυσις, εως, ἡ, *ipsa actio exeundi, vestimentorum depositio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω.
Ἀποδυσπετέω, -ῶ, *stomachor, ægrè fero, impatienter agitor*, item *renitor, resisto, difficulter cado*: ex ἀπὸ, δύς, & πίπτω. Th. πίπτω.
Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, *stomachatio in rebus adversis, impatientia*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ.

Ἀπο

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, *locus ubi vestimenta exuuntur*: ἀποδύομαι.

Ἀποδύω vel Ἀποδύομαι, *exuo*: f. ύσω. p. κα. perf. pass. Ἀποδέδυμαι. imperf. ἀπεδεδύμην 3. pl. ἀπεδεδύντο. Ex ἀπὸ & δύω.

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, *reddidero*: a. 2. sub. act. & Ἀποδοίην, οις, οι, *reddam*, *retribuam*. in [illegible] ἀποδώσομεν, fut. a. 1. ind. &

Ἀποδῶσι, ωσι, ῶσιν, *reddidero*, *retribuero*: a. 2. [illegible] Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπόδων, τῶν, *pedibus carentium*: gen. plur. [illegible] Th. πούς.

Ἀπόειπε pro ἀπόειπε, a. 2. imp. act. Ἀποειπεῖν, *refutare*, a. 2. imp. act. Sic

Ἀπέειπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον.

Ἀπείπῃ, a. 2. subj. act. ab ἀπὸ & ἔπω.

Ἀπέεργε, Poët. pro ἀπεῖργε, ab ἀπείργω, [illegible], *dirimo*. Th. εἴργω.

Ἀποέρσε, ας, ε, *corrupit*: a. 1. Æol. sine augmento ab Ἀποέῤῥω. Th. ἔῤῥω, f. 1. Æol. [illegible] Hinc ἀποέρσει pro ἀπέῤῥευ, f. 1. Æol.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποζωννύω, [illegible] ζώννυμαι, vel ζωννύω.

Ἀποθάλλω, *defloresco*: f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ, a. 1. ind. ἀπέθαλα, ας, ε, præt. ind. act. ἀποτέθαλκα, p. pass. ἀπέθαλμαι. Ex ἀπὸ & θάλλω.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἀποθανόντα, & in f. g. ἀποθανούσης. gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior*.

Ἀποθανέω, Ion. pro ἀποθανῶ, vel Att. ἀποθανοῦ, 2. sing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.

Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua*: a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανῶν.

Ἀποθαῤῥέω, *audeo*, *confido*.

Ἀποθέμενος, η, ον, *depositus*: a. 2. part. m.

Ἀποθέομαι, *ponor*.

Ἀποθέσθαι, *deponere*, *rejicere*, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι, ex ἀπὸ & τίθημι.

Ἀποθερίζω, *spicas decutio*.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, *depositio*: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abjectus*, *neglectus*, *cujus desiderio non tenemur*: ex α & ποθεστός, quod à ποθέω, -ῶ. Th. πόθος.

Ἀπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπόθεστος.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, *cursu discessurus*: f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, *curro* f. θεύσομαι. ex ἀπὸ & θέω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, *horreum*: nom. pl. ἀποθῆκαι, αἱ. ab ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, *deposui*: quod in horreo deponatur fruges.

Ἀποθησαυρίζω, *recondo*, *congero pro thesauro*: f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. à θησαυρίζω.

Ἀποθήσομαι, *seponam*: f. 1. m. ex ἀποτίθημι.

Ἀποθλίβω, *opprimo*: f. ψω. p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ & θλίβω.

Ἀποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs. Ἀποθνήσκοντα, τὸ, acc. sing. part. præs. ab

Ἀποθνήσκω, *morior*: f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. sub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανών, οῦσα, όν. Th. θνήσκω.

Ἀποθορεῖν, *desilire*. Th. θόρω.

Ἀποθοῦνται 3. pl. præs. ind. ab ἀποθέομαι.

Ἀποθρώσκωσι, *desiliant*: 3. pl. præs. sub. ab

Ἀποθρώσκω, *desilio*, *resilio*, *exsilio*: ex ἀπὸ & θρώσκω.

Ἀποθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ingratus animo*, *invisus*: ab ἀπὸ & θυμὸς, οῦ, ὁ, *mens*, qu. diversum à mente.

Ἀποικία, ας, ἡ, *colonia*: ab

Ἀποικέω, -ῶ, *aliunde habitatum venio*, *migro in coloniam*: f. ήσω. Et

Ἀποικίζω, *in coloniam deduco*; pass. Ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor*. præt. pass. ἀπῴκισμαι. à cujus 1. pers. sing. fit Ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ, *coloniæ deductio*. part. præs. pass.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*. a. 1. ind. pass. Ἀπῳκίσθην, ης, η. cujus part. Ἀπῳκισθεὶς, εῖσα, ἐν. Omnia ab ἀπὸ & οἶκος.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, *colonus*, *in coloniam aliquam missus*: ex ἀπὸ & οἶκος, *domus*. Hinc

Ἀποικίσαι, *colonos aliquo mittere*: a. 1. inf. verbi ἀποικίζω.

Ἄποινα, τὰ, *pretia*, *loco pœnæ debita*: ex α & ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, *munera*, quæ dantur ἕνεκα φόνου.

Ἀποινᾶν, *redimere*: præs. inf. ab ἀποινάω, -ῶ. Th. ἄποινα.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. *auferent*: ab ἀποφέρω. f. ἀποίσω, a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*: f. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀποίχομαι, *transeo*, *prætereo*, *abeo*, f. χήσομαι, p. ἀπῴχημαι.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ & οἴχομαι, *abeo*.

Ἀποκαθαρίζω, *expurgo*.

Ἀποκαθημένη, ης, ἡ, *mulier menstruata*.

Ἀποκαθιστᾷ, *restituit*, 3. sing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.

Ἀποκαθίστημι, & Ἀποκαθιστάω, -ῶ, & ἀποκαθιστάνω, *restituo*, fut. ἀποκαταστήσω, perf. ἀποκατέστακα, a. 1. ἀποκατέστησα, a. 1. pass. ἀποκατεστάθην, *restitutus fui*, a. 1. sub. ἀποκατασταθῶ, *restituar*. Ex ἀπὸ & καθίστημι, quod ex κατὰ & ἵστημι.

Ἀποκαθίστων, 1. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ & ἵστημι.

Ἀποκαίω, *aduro*, *exuro*: ex ἀπὸ & καίω.

Ἀποκακέω, *deficio*.

Ἀποκαλέω, *revoco*, *advoco*.

Ἀποκαλύπτω, *detego*, *revelo*: f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα, a. 1. ἀπεκάλυψα, a. 1. inf. ἀποκαλύψαι, perf. pass. ἀποκεκάλυμμαι, a. 1. pass. ἀπεκαλύφθην, a. 1. sub. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*, a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ & καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio*, *patefactio*: à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω.

Ἀποκαπύω, *efflo*, *exspiro*: ab ἀπὸ & καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo*, *spiro*.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exspectatio*. Ex ἀπὸ, κάρα, & δοκάω.

Ἀποκαταλλάττω, *reconcilio*: f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, & καταλλάττω.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, *restitutio*, ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατέαται, Ion. pro ἀποκάθηνται, *resident*, quod ex κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, *restitutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, *seponor*, *reponor*. Ἀπόκειται, *statutum est*: præs. part. Ἀποκείμενος, η, ον, *sepositus*, *a*, *um*. f. ἀποκείσομαι, imperf. ἀπεκείμην, σο, το, præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι.

Ἀποκείρω, *detondeo*, *incido*, item *decutio*, *spolio*: f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, & κείρω.

Ἀποκεκλέατο, Ion. pro ἀπεκέκλειντο, 3. pl. plus. perf. pass. verbi ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, *inclusus*: part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, *occultatus*: perf. part. pass. hinc Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, *occulte*. Th. κρύπτω.

● Ἀποκενόω, *evacuo*, f. ώσω.

● Ἀποκεντέω, f. ήσω, *transfigo*: hinc

● Ἀποκέντησις, εως, ἡ, *transfixio*.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, *detondeam*, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, *amputo caput*, *decollo*: f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα, a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ & κεφαλή.

Ἀποκινέω, -ῶ, *amoveo*, *removeo*: ex ἀπὸ & κινέω, -ῶ.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, *recessus*, *discessus*, *fuga*: ab eod. Th.

Ἀποκλαίω, εις, ει, *lugeo*: f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ & κλαίω.

Ἀποκλᾶξαι, Dor. pro ἀποκλεῖσαι. vide

Ἀποκλᾶξον, *exclude*, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. à κλείω, *claudo*: f. κλείσω, & Dor. κλᾶξω, verso ει in α, hinc a. 1. ἔκλαξα, a. 1. imperat. κλᾶξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἀπόκληρος, *exsors*. Ex ἀπὸ & κλῆρος.

● Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, *custodia*: ex ἀποκλείω.

Ἀποκληΐζω, & ἀποκληΐω, Ion. & Poët. pro ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀποκλείω, *occludo*, f. ἀποκλείσω, p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. sub. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω.

Ἀποκλέπτω, *furor*, *surripio*: f. 1. ψω. Ex ἀπὸ, & κλέπτω.

Ἀποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, *reclinatus*, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλίνω, *inclino*, *vergo*: f. νῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω. Th. κλίνω.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, *acclivitas*: à 1. perf. sing. præt. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: à 2. perf. sing. præt. pass. verbi ἀποκλίνω.

● Ἀποκλύζω, *eluo*, *abluo*: f. σω.

● Ἀποκνίζω, f. σω, *vellico*, *amputo*.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, *frustum*, *fragmentum*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπείσης, ης, *abscissæ*: gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*.

Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. ab

Ἀποκόπτω, *abscindo*: f. ψω. p. ἀποκέκοφα, a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. pass. ἀπεκόπην. a. 2. inf. pass. ἀποκοπῆναι, part. a. 2. pass. κοπεὶς, εῖσα, ὲν. Th. κόπτω.

Ἀποκορυφοῦν τι, *paucis rem expedire*: præs. inf. à κορυφόω, -ῶ, *impleo*. Th. κορυφή.

Ἄποκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vellere carens*: ab α, & πόκος.

Ἀποκόψειν, *abscissurum esse*: f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præruptus*. Th. κρημνός.

Ἀποκριθῆναι, a. 1. inf. pass. vide ἀποκρίνομαι.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, *responsum*, *decretum*: à 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριθέντε, *seiuncti*, dual. num. a. 1. part. pass. Poët. ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, *respondeo*: f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι, perf. pass. ἀποκέκριμαι, a. 1. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, *respondi*: a. 1. imperat. pass. ἀποκρίθητι, ήτω. & in 2. pl. ἀποκρίθητε, *respondete*: a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, ὲν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*. Th. κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *responsio*. Ἀπόκρισιν δεδόναι, *responsum dare*. In nom. pl. Ἀποκρίσεις, à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ὴ, ὸν, *judicialis*, ab eod. Th.

Ἀποκρούεσθαι, *propulsare*: ab ἀπὸ & κρούω.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, *abscondo*: f. ψω. p. ἀποκέκρυφα, a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra*.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *absconditus*: ab eod. Th.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, *absconsio*, *occultatio*: à 2. pers. sing. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάμεν, *interficere*: a. 1. inf. Ion. ut & ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass. Ἀποκτανθῶ, a. 1. sub. Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

Ἀποκτείνω, *occido*, *aboleo*: f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. sub. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπέκτονα. perf. pass. ἀπέκταμαι & ἀπέκταμμαι, ανσαι, ανται, tanquam à perf. act. ἀπέκταγκα. a. 1. pass. ἀπεκτάνθην, *occisus fui*: a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω.

Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. sing. ut ἀποκτενοῦσι, 3. pl. f. 1. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννύναι, *occidere*, *necem inferre*: præs. inf. act. Ἀποκτιννύντα, *occidentem*: acc. sing. præs. part. ex ἀπὸ & κτίννυμι. Th. κτείνω.

Ἀποκυέω, -ῶ, *gigno*: f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα, *progenui*. Ex ἀπὸ, & κυέω, quod vide.

Ἀποκυλίω, *devolvo*, *amoveo*: f. ίσω, perf. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, *impedio*.

Ἀπολαγχάνω, idem ferè quod λαγχάνω, *fortiori*

Ἀπο-

'Ἀπολαμβάνω, *recipio* : f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ, perf. ἀπείληφα, & Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπειληφώς, υῖα, ὀς, & Att. ἀπειληφώς. a. 2. a. ἀπελαβόμην, ου, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω.

'Ἀπολάμπω, *emico*, *effulgeo*, *resplendeo* : item *pulso*, *emitto* : f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ & λάμπω.

'Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

'Ἀπολαμφθέντας, *interclusi* : a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀπολαφθέντας. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam a λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένος, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu.

'Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, *fruitio*.

'Ἀπολαυστὸς, & 'Ἀπολαυστικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *in voluptate vivens* : omnia ab

'Ἀπολαύω, *fruor* : cum gen. præt. ἀπολέλαυκα, ἀπέλαυε, præs. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. ex ἀπό, & λαύω, pro λάω, *video*, item *fruor*.

'Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

'Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω, Th. λαγχάνω.

'Ἀπολέγομαι, *sum defessus dicendo*, *repudio*.

'Ἀπολέγω, *deligo*, *seligo* ; item *decerpo* : f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπό & λέγω, *colligo*. Est &

'Ἀπολέγω, *interdico*, *veto* : ex ἀπὸ & λέγω, *dico*.

'Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis*, f. 2. med. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

'Ἀπολείβω, & 'Ἀπολείβομαι, *distillo*, *fundo* : ex ἀπὸ & λείβω.

'Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo*, *relinquo* : præs. imp. ἀπόλειπε. præs. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλοιπα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, ὄντος, ὁ, præs. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *reliquus sum* : præt. pass. ἀπολέλειμμαι, præt. m. ἀπολέλοιπα. cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ὀς. Ex ἀπὸ & λείπω.

'Ἀπολεῖν, *perdo*, f. 2. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. act. 'Ἀπολεῖσθε, 2. pl. f. 2. m. ut & ἀπολεῖται. 3. sing. ejusd. temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι.

'Ἀπολείχω, *lingo*, *lambendo aufero*. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε, f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.

'Ἀπόλειψις, εως, ἡ, *relictio*, *derelictio* : à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

'Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, *defectus Lunæ*.

'Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, ου, ῳ, perf. part. pass. vide in 'Ἀπολαμφθέντας.

'Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω.

'Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

'Ἀπόλεμος, ου, ὁ & ἡ, Poët. pro εἰρηνικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *pacificus*.

'Ἀπολεύμενος, Ion. pro ἀπολούμενος, *periturus* : f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic

'Ἀπολεῦντες, pro ἀπολοῦντες, *perdituri* : f. 2. act. part.

'Ἀπολήγω, idem quod 'Ἀπολήγω.

'Ἀπολέπω, & 'Ἀπολέπομαι, *decortico* : ex ἀπὸ & λέπω.

'Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. 'Ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. 'Ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

'Ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. m. 'Ἀπώλεσαν, *interfecerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. & Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

'Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. ab

'Ἀπολήγω, *desino*, f. ξω. Th. λήγω.

'Ἀπολῄζεσθαι, *per latrocinium eripere* : quod à λῄζομαι, *sortior*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

'Ἀπόληται, 3. sing. a. 2 sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

'Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀποληψομαι. f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω Th. λαμβάνω.

'Ἀπολιβάζω, *celeriter recedo*. Th. λείβω.

'Ἀπολιθοῦμαι, f. θώσομαι, pr ἀπολιθόομαι, *lapideus concresco*. Th. λίθος, *lapis*.

'Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω, pass. 'Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω.

'Ἄπολις, ιδος, ὁ & ἡ, *exterris*, *patriâ pulsus*. Th. πόλις.

'Ἀπολισθαίνω, *delabor* : ex ἀπὸ & ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.

'Ἀπολιχμάω, -ῶ, *lambendo aufero* : f. ήσω, ab ἀπὸ, & λιχμάω. Th. λείχω.

'Ἀπολλήγω, Poët. pro 'Ἀπολήγω, & 'Ἀπολλήξω pro 'Ἀπολήξω.

'Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, *Apollodorus*, nom. prop.

'Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, *ABOLEO*, *perdo*. præs. part. ἀπολλύων, ύοντος, ὁ, *vastator* : f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. pass. ἀπόλλυμαι, *pereo*, *perdor* : f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι ῃ, ηται a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. p. m. ἀπώλα. Att. ἀπόλωλα. & in inf. ἀπολωλέναι, & part. ἀπολωλὼς, υῖα, ὀς. Th. ὄλλυμι.

'Ἀπόλλυται, *deperit* : 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι.

'Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. 'Ἀπόλλωνα, ᾧ, *APOLLO*, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur : cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius ; benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syriac. חבולא *perditio*, Platoni in Cratylo 'Ἀπόλλων dictus est, quia à malis ἀπολύει vel ἀπολούει, vel quia ἀπλοῦς in divinando : vel ἀεὶ βάλλων, *semper collimans*.

'Ἀπολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

'Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, *Apollini sacra*.

'Ἀπολλώνιος 'Ρόδιος, *Apollonius Rhodius*.

'Ἀπολλωνόβλητος, ου, ὁ & ἡ, *lunaticus*, *lymphatus* : ab 'Ἀπόλλων, & βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

'Ἀπολλῶς, ῶ, ὁ, nomen viri in acc. τὸ 'Ἀπολλὼ pro τὸ 'Ἀπολλών. Excipitur à regulâ.

'Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. ἀπολογούμενος, ου, præs. part. ab

'Ἀπολογέομαι, -οῦμαι, *defendo sermone*, *loquor pro alicujus defensione* : imperf. ἀπελογεόμην, -ούμην, ου, -εῖσο, έετο, -εῖτο. f. ήσομαι. perf. ἀπολελόγημαι. a. 1. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι, a. 1. part. m. dat. cas. ἀπολογησαμένῳ, a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ & λόγος.

'Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, *excusatio*, *refutatio*.

ab ἄπορος, quod vide.

Ἀπορνύμεναι, αἱ, concitatæ: præs. part. pass. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορνύμενοι. Ex ἀπὸ & ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Ἄπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinus: hebes, consilii inops, pauper: ex α priv. & πόρος, meatus.

Ἀπόρουσε, irruit, a. 1. ind. act. ab

Ἀπορούω, f. ούσω, p. ἀπόρουκα. Ex ἀπὸ & ὄρω, excito.

Ἀποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.

Ἀποῤῥαίνω, spargo. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. inf. act. ab

Ἀποῤῥαίω, f. σω. p. κα, destruo, item careo. Th. ῥαίω, profligo.

Ἀποῤῥάπτω, farcio, resuo, hinc a. 1. part. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω.

Ἀποῤῥέω, f. εύσω, defluo, à ῥέω, fluo.

Ἀποῤῥήγνυμι, f. ήξω. p. ηχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.

Ἀποῤῥηθὲν, vetitum, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ & ῥέω, dico.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum magistratûs, &

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, defectio, interdictum magistratûs, abdicatio: ab eod.

Ἀποῤῥήξας, & in f. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀπὸ & ῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcanus silentio suppressus, &

Ἀπόῤῥητον, arcanum; item.

Ἀποῤῥήτως, occultè.

Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, silentio supprimere. à ῥέω, dico.

Ἀποῤῥίπτω, abjicio. f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥιψα, a. 2. ἀπέῤῥιπον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας, ex ἀπὸ, & ῥίπτω. hinc

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, projectio.

Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, profluvium, item

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, & Ἀπόῤῥυξις, fluxus: &

● Ἀποῤῥοφέω, -ῶ, f. ήσω, sorbillo, sorbeo.

Ἀπόῤῥυτος, ου, ὁ, deorsum fluens: ab

Ἀποῤῥύω, defluo. Th. ῥύω, id quod ῥέω, fluo.

Ἀπόῤῥωξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, substantivè accipitur pro rivo: item pro stillâ, propagine. Adjectivè, abruptus, derivatus: ab ἀποῤῥέω. alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo.

Ἀπορφανίζω, orphanum reddo, f. ίσω, p. ἀπωρφάνικα, a. 1. ἀπωρφάνισα, præt. pass. ἀπωρφάνισμαι, a. 1. pass. ἀπωρφανίσθην, a. 1. part. pass. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ & ὀρφανός.

Ἀπόρως κεῖσθαι, inopem esse, ab ἄπορος.

● Ἀπορώτατος, superl. ab

ΑΠΟΣ, εος, τὸ, labor, item altitudo: ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποσάττω, άξω, deonero. Th. σάττω.

Ἀποσβεννύω, -ύμι, f. έσω, p. κα, extinguo, cessare facio: &

Ἀποσβέσωσι, extinguant, a. 1. sub. act. Poët. ab ἀπὸ & σβέννυμι.

Ἀποσειύμενος, & ἀποσεῦσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum, ἀφοσιεύμενος, pro ἀφοσιούμενος, sanctè & religiosè perficiens. Sic ἀποσεῦσθαι, pro ἀφοσιεῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

Ἀποσεισάμενος, spoliatus, a. 1. part. med. ex

● Ἀποσείω, f. είσω, p. σέσεικα, propulso, rejicio, depello. Th. σείω.

Ἀποσεσημασμένα, regesta, perf. part. pass. ab ἀποσημαίνω. Th. σῆμα.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo: &

Ἀποσημαίνομαι, obsigno, designo. Th. σῆμα.

Ἀποσήπομαι, f. ψομαι, -ημαι. &

Ἀποσήπω, f. ήψω, marcesco, putrefacio. Th. σήπω.

Ἀποσιτέω, -ῶ, f. ήσω, à cibis abstineo: &

Ἀπόσιτος, ου, ὁ, jejunus. à Th. σῖτος.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, obticeo: &

Ἀποσιώπησις, ἡ, reticentia. Item figura præcisionem denotans: à Th. σιωπάω.

● Ἀποσκαρίζω, palpitando expiro.

Ἀποσκεδάννυμι. f. άσω, p. ακα, dissipo. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι.

● Ἀποσκεπάζω, f. σω. operio.

● Ἀποσκήπτω, f. ψω. infigo.

Ἀποσκευάζομαι, vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, depono: item destruo; f. 1. med. άσομαι, præt. pass. ἀπεσκεύασμαι, a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ & σκευάζω, q. v.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo: item aufero: ab eod.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta. Th. σκεῦος.

Ἀποσκηνόω, f. ώσω, longiùs habito, vel remotiùs tendo. Th. σκηνή.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, evado. Th. σκήπτω.

Ἀποσκιάζω, obumbro; f. άσω, p. ἀπεσκίακα, p. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Ἀποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. à σκλάω, a. 2. ἔσκλην, alii à σκλῆμι. Th. σκέλλω.

● Ἀποσκληρύνω, f. υνῶ, induro; ex σκληρός.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, & Ἀποσκοπεύω, scopum intueor: &

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, absurdus, à scopo aberrans: item procul spectans. Ex ἀπὸ & σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, reprobo: &

Ἀποσκορακισμὸς, ου, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ & σκορακίζω, ad corvos abire jubeo, cujus Th. κόραξ.

● Ἀποσκοπελίζω, dissipo, exanclero.

Ἀποσκυλάω, Poët pro ἀποσυλάω, dispolio.

Ἀποσκώπτω, f. ώψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω.

Ἀποσμάω, -ῶ, f. ήσω, &

Ἀποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abstergo, purgo. Th. σμάω & σμήχω· ἰσοδυναμοῦντα.

Ἀποσμυγείς, έντος, ὁ, qui exarsit, contabescens. ab

Ἀποσμύχω, exuro: Th. σμύχω.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Th. σοβέω.

Ἄποσος, quantitatis expers.

Ἀποσπάδιον, decerptum, substantivè, &

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars, avulsum quidquam: ab

Ἀποσπάω, abstraho, educo, avello. f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. a. 1. part. ἀποσπάσας. perf. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην a. 1. part. pass. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, traho.

Ἀποσπείρω, dissemino: f. ερῶ, p. αρκα p. m. ἀπέσπορα.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, satus ab aliquo, oriundus. Th. σπείρω.

Ἀπο-

Ἀποσπουδάζω, *desino studium ponere*: & part.

Ἀπόσπουδος, *negligens*: ex ἀπὸ & σπουδὴ, qui à p. m. verbi σπεύδω.

Ἀπόστα, pro ἀπόστηθι, vel ἀπόσταθι, *absiste*. a. 2. imp. ab a. 2. ind. ἀπέστην ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀποστάδα, &

Ἀποστάδον, *eminùs*, adv. ex ἀπὸ & ἵστημι, *sto*.

Ἀποστάζουσα, *stillans*, pr. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, *distillo*. Th. στάζω.

Ἀποστάς, άντος, ὁ, *fugiens*: a. 2. part. ab ἀφίστημι.

Ἀποστασία, ας, ἡ, *defectio*: &

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, *repudium, discessio, libellus repudii*: &

Ἀπόστασις, εως, ἡ, *abscessio, defectio*. Omnia à 2. pers. præt. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.

Ἀποστατέον, *desistendum est*: ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω. p. ηκα, *absisto, deficio*: &

Ἀποστάτης, ου, ὁ, *defector, desertor*: necnon

Ἀποστατικὸς, ῆ, ὁ, *rebellis, contumax*: &

Ἀποστατικῶς, *deficientium more*. Omnia ex ἀπὸ & ἵσταμαι, quod à στάω, inusit.

Ἀποστεγάζω, *tectum removeo, detego*. f. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. à στέγω. Th. στέγω.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, *operculum, integumentum*: ab eod. Th.

Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.

Ἀποστείχω, *abeo, revertor*: ex ἀπὸ & στείχω.

Ἀποστέλλω, *ablego, mitto*: f. ελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. p. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλείς. p. m. ἀπέστολα. Th. στέλλω.

Ἀποστενόω, f. ώσω, *angustum reddo*: à στενός. Th. στενός.

Ἀποστέργω, *non amo, odio prosequor*: ex ἀπὸ, priv. & στέργω.

Ἀποστερέω, -ῶ, *damno afficio, privo*. f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. ἀποστερήσω. perf. pass. ἀπεστέρημαι, part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, *discedo, deficio*. Th. ἵστημι.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, *ablatio, privatio*, à 2. pers. perf. pass. verbi ἀποστερέω.

Ἀποστερητής, ῦ, ὁ, *fraudator*. à 3. pers. ejusdem verbi.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, *apostema, abscessus, suppuratio*. à 1. pers. præt. pass. v. ἀφίστημι.

Ἀποστηρίζω, *confirmo*. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, *abduxisse*: a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejusdem verbi.

Ἀποστίλβω, *splendeo*: f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, idem.

Ἀπόστιχε, *abi*, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω, quod à στείχω.

Ἀποστολεύς, έως, ὁ, *qui classi præest*: &

Ἀποστολεὺς, *rei nauticæ præfecti*. Th. στέλλω.

Ἀποστολικὸς, οῦ, ὁ, *apostolicus*: ab

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, *apostolatus*: &

Ἀπόστολος, ου, ὁ, *apostolus, legatus*: à p. m. v. ἀποστέλλω.

Ἀπόστολον, ου, τὸ, pro *navigio*, apud Herodot.

Ἀποστοματίζω, propriè *memoriter recito; elicio ad loquendum*, fut. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα, a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ & στόμα.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ, *inimicus, amoris expers*: à præt. m. vide ἀποστέργω. Th. στέργω.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium*: ab ἀπὸ & ὄστρακον, *testa*: quod in illis scripta fuerint olim suffragia.

Ἀποστραφείην, ης, η, a. 2. opt. pass. ἀποστραφείς. a. 2. part. pass. ἀποστραφεὶς, *aversaria*, a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. pass. ἀποστράφητι, a. 2. imperat. pass. ab

Ἀποστρέφω, *averto, refero*, f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. a. 1. imp. ἀπόστρεψον, ἄτω. a. 2. ἀπέστραφον, in pass. præs. ἀποστρέφομαι, η, εται, *aversor*. a. 2. pass. ἀπεστράφην, & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, *verto*. Unde

Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, *avertens*, a. 1. part. act. &

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, refugium*: &

Ἀπόστροφος, ου, ὁ, *apostrophus*, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: &

Ἀπόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aversus*: ab eod.

Ἀποστυγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor*; cum accus. ex ἀπὸ & στυγέω.

Ἀποστῶ, ῆς, ῆ. a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari & auferre ab aliquo quid*: a. 1. inf. verbi ἀποσυλάω. Th. σύλη.

* Ἀποσυνάγω, *inde colligo*. Th. ἄγω.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *synagogâ motus*: ex α priv. & συναγωγή. Th. ἄγω.

* Ἀποσυρίζω, f. ίσω, *sibilo*. Th. συρίζω.

* Ἀποσυσκευάζω, *compono*.

Ἀποσφαγείς, έντος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάζω, *jugulo*. Th. σφάζω.

Ἀποσφακελίζειν, *putrefacere*. Th. σφάκελος.

Ἀποσφαλείς, *spe falsus*, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, *aberrare facio, subverto, seduco*. a. 2. pass. ἐσφάλην. Th. σφάλλω.

Ἀποσφάττω, f. ξω, p. χα, *macto*: idem quod ἀποσφάζω, suprà.

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret*, a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, suprà.

* Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, *signaculum*: ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

Ἀποσχάζω, f. άσω, *diffringo, venam seco*: ex ἀπὸ & σχάζω.

Ἀποσχεῖν, *abstinere*, a. 2. inf. act. & Ἀποσχέσθαι, a. 2. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

Ἀπόσχου, *abstine*, pro ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω. Unde &

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia*, &

Ἀποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποσχίζω, f. ίσω, *abscindo, separo*. a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε. &

Ἀπόσχισμα, ου, *ramus, propago*: ab ἀπὸ & σχίζω.

Ἀποσχολάζειν, *vacare rei alicui*: quod à σχολάζω, *otior*. Th. σχολή.

Ἀποσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor*, ἀποσχολούμενος.

νος, *occupatus*: ex ἀπὸ & σχολάζω. Th. σχολή.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀπέχομαι, a. 2. sub. m. ἀποσχῶν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, *tandem servo, sanitati restituo.*

Ἀποσώζεσθαι, *aufugere*, apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo.* Th. σόος.

Ἀποταγὴ, ῆς, & Ἀπόταξις, εως, ἡ, *renuntiatio*: opponitur etiam τῇ συντάξει· ab ἀπὸ & τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάδην, *prolixè*: &

Ἀποταθεὶς, *porrectus*, a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

Ἀποτακεὶς, *liquefactus*, a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

Ἀπότακτος, ὁ καὶ ἡ, *ad certum usum sepositus.* Th. τάσσω.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, propriè *dimitto cum mandatis*: cum dat. item *valedico, colloquor.* f. άξομαι, p. ἀποτέταγμαι, a. 1. m. ἀπεταξάμην, *valedixi.* a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάττω, f. άξω, p. αχα, *renuntio*; item *secerno, attribuo*: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, *longissimè*, adv. superl. τοῦ ἄπω, *procul*, adv. Poët.

Ἀπόταφος, *privatus sepulchro*; item *seorsim ab aliis sepultus*; ex ἀπὸ & τάφος, à θάπτω.

Ἀποτεθεῖεν, *referrentur*, per Sync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à τίθημι.

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. ακα, *extendo, intendo*: ἀποτείνει, *spectat.* & ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor.* Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα. a. 1. ἀπετείχισα, *vallo*: à τειχίζω, q. à τεῖχος.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, & Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *munitio*: &

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, *murus*: ab eodem Th.

Ἀποτεκνωθῶ, *orbabor*, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effectio, effectus*, item *eventus*: nom. pl. Ἀποτελέσματα, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sydere factæ ad ejus vim detinendam*, unde

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, *scientia harum usus & modum conficiendi docens.*

Ἀποτελεσματικὸς, ὴ, όν, *effectivus, effectus præstans.*

Ἀποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, *effectio, effectus.* Omnia à 1. perf. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis.*

Ἀποτελεστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *effectivus, effectus præstans*, à 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusdem verbi.

Ἀποτελευτάω, -ῶ, *finem facio, desino*: à cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors.* Ab ἀπὸ & τελευτάω. Th. τέλος, *finis.*

Ἀποτελέω, -ῶ, *efficio, perficio, præsto*: f. έσω, & ήσω, p. ἀποτετέλεκα, præs. pass. ἀποτελέομαι, -οῦμαι, *proficior*: item *convalesco.* perf. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus.* Ab ἀπὸ & τελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis*:

Ἀποτελέω, -ῶ, *pendo, (vel solvo) tributi nomine*, item *persolvo.* Th. τέλος. *vectigal.*

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus*, part. præt. pass. verbi ἀποτελέομαι, -οῦμαι. Th. τέλος, *finis.*

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, *abscindo*: &

Ἀποτεμὼν, part. ejusd. fut. Th. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, *enixurum esse*, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, *partus*: ab eod.

Ἀπότερος, *longinquus*: ab ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

Ἀποτέρω, *longiùs*, adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, *dependens*, perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι, ἀποτέτανται, 3. pl. perf. pass. Th. τείνω.

Ἀποτέτμηντο, *detruncatus erat*; Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποτέμνομαι· hinc a. 1. opt. pass. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπότευ, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ. Ion.

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, *damnum*; opp. τῷ ἐπιτεύγματι· &

Ἀπότευξις, εως, ἡ, *res malè gesta, sinister successus*: à Th. τεύχω, *paro.*

* Ἀποτηγανίζω, *frigo*: ex τήγανον.

Ἀποτίθημι, *depono, expono, differo, confero*: f. ἀποθήσω, p. ἀποτέθεικα. Bœot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. pass. ἀπετέθην. a. 2. m. ἀπεθέμην, ου, ετο, a. 2. part. ἀποθέμενος, η, ον, a. 2. inf. ἀποθέσθαι· reliqua tempora vide in Th. τίθημι.

* Ἀποτίκτω, *gigno, pario.* Th. τίκτω.

Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, *evello, depilo*: hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, *laceramentum, frustum.* Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, *æstimo, mulcto.* Th. τίω, *honoro, punio.* hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, &

Ἀποτιμὸν, τὸ, *pretium, pignus*: item

Ἀπότιμος, *inglorius*; interdum *oppignoratus.* ab eod. Th.

* Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, *purgamentum.*

Ἀποτινάσσω, *excutio*, f. άξω, p. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ, a. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτινύμενος, η, ὁ, *ulciscens*, præs. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel -τίνυμι, idem quod Th. τίω, *punio.*

Ἀποτίνω, *dependo, solvo*, f. ἀποτίσω, p. ἀποτέτικα, a. 1. ἀπέτισα· ex ἀπὸ & τίνω, pro τίω, *persolvo.*

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

Ἀποτίσει, *luet*: f. 1. ind. ἀποτίσῃ, *luat*: 3. pers. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab

* Ἀποτίω, *remunero.* Th. τίω, *punio.*

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo*: f. ξω, a. 1. part. ἀποτμήξας, a. 2. pass. ἀπετμάγην quod ex ἀπὸ & τμήσσω, idem cum τμάω, *seco.* Th. τέμνω.

Ἄποτμος, *miser*: unde ἀποτμότατος, *infœlicissimus*: ex α pr. & πότμος, ἄποτμος πότμος, *fors miserrima.*

*Ἀποτολμάω, -ῶ, audacter ago: f. ήσω. p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα.

*Ἀποτομή, ῆς, ἡ, abscissio: &

*Ἀποτομία, ας, ἡ, severitas: ab

*Ἀπότομος, ο, ὁ καὶ ἡ, abruptus: sic πέτρα ἀπότομος, rupes prærupta: per Metaph. severus. Hinc

*Ἀποτόμως, severè, præcisè: omnia à Th. τέμνω.

*Ἄποτος, ὁ καὶ ἡ, qui sine potu vivit: ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minimè bona: ex α pr. & πίνω.

*Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, rodo. Th. τρώγω.

*Ἀποτραχύνω, exaspero. Th. τραχύς.

*Ἀποτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, dissuasorius: à seq.

*Ἀποτρέπω, averto, dehortor: f. ψω, p. ἀποτέτροφα. a. 1. ἀπέτρεψα, a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, aversor, repudio: cum acc. Th. τρέπω.

*Ἀποτρέχω, recurro, fugio. Th. τρέχω.

*Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &

*Ἀποτρίβω, f. ίψω, abstergo: à cujus præt. pass.

*Ἀποτρίμμα, ατος, τὸ, res quæ detergendo decidit, ramentum. Th. τρίβω.

*Ἀποτρωπάασθαι, præs. inf. Poët. pro ἀποτρωπᾶσθαι· ab

*Ἀποτρωπάομαι, aversor, declino: quod à τρωπάω, pro τρέπω.

*Ἀποτρόπαιος, malorum depulsor: &

*Ἀποτροπιασμὸς, ῦ, ὁ, aversatio: item amuletum, Jos. l. 1. c. 4. ab eod. Th.

* *Ἀποτροπιάζω, expio.

*Ἀπότροπος, ὁ καὶ ἡ, aversandus, injucundus, & declinatione dignus: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

*Ἀπότροφος, ο, ὁ, qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω.

* *Ἀποτρυγάω, vindemio. Th. τρύγη.

*Ἀποτρύχω, f. ύξω, domo: &

*Ἀποτρύω, labefacto: ἀποτρύομαι, lassesco: à Th. τρύω, & inde τρύχω, tero.

*Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, infortunia: ab

*Ἀποτυγχάνω, aberro: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ & τυγχάνω, adipiscor: cum. gen.

*Ἀποτύπτεσθαι, verberandi finem facere. Th. τύπτω.

*Ἀποτυπόω, -ῶ, & -ῦμαι, effingo, exprimo: à τύπος, quod à τύπτω.

*Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies. ab eod.

* *Ἀποτύπωσις, εως, ἡ, idem.

* *Ἀποτυφλόω, f. ώσω, p. ωκα, excæco.

* *Ἀποτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.

*Ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa: ab ἀποτυγχάνομαι, frustror. Th. τυγχάνω.

*Ἀποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. vide in ἀποτυγχάνω.

*Ἀπουράμενος, privatus: per Sync. pro ἀπουρισάμενος. a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω. Ion. pro ἀφορίζω, extermino: ab ὅρος.

*Ἀπούρας, auferens: a. 1. part. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω· ab eod. Th.

*Ἄπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus carens: ex α priv. & πούς.

*Ἀποῦσα, absens: f. g. ab ἀπών, part. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀποῦσα, terra peregrina: hinc

*Ἀπουσία, ας, ἡ, absentia.

*Ἀποφαίνω, ostendo, in lucem profero: hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, ο, & in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω.

*Ἀποφανοῦμαι, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.

*Ἀπόφανσις, εως, ἡ, asseveratio: cui opponitur ἐνδοιασμὸς· &

*Ἀποφαντικὸς, enuntians: adj. verbal. ab ἀποφαίνω.

*Ἀπόφασθε, renuntiate: a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην· verbi φημί.

*Ἀπόφασις, εως, ἡ, dictio, sententia, enuntiatio: in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀποφαίνω.

*Ἀποφασμένως, palàm, manifestè: ab ἀποφαίνω.

*Ἀποφορέατο, reportent: Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab

*Ἀποφέρω, abduco, asporto, tollo: f. ἀποίσω, a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον, a. 1. pass. ἀπηνέχθην. a. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, asportari: a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω.

*Ἀποφεύγω, effugio: f. m. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι, part. ἀποφυγών, inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.

*Ἀπόφημι, nego: cui opponitur σύμφημι, concedo. Ex ἀπὸ & φημί. Th. φάω, dico.

*Ἀπόφημος, ο, ὁ καὶ ἡ, infaustus, inominatus: ab ἀπὸ & φημί.

*Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.

* *Ἀπόφησις, εως, ἡ, dictio, sententia, negatio, enuntiatio: ab ἀπόφημι.

*Ἀποφθέγγομαι, eloquor, sententiosè dico: f. γξομαι. a. 1. m. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & φθέγγομαι. Unde

*Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, APOPHTHEGMA, sententia breviter & scitè dicta.

*Ἀποφθίμενος, peremptus: præs. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος. ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. & plusq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω, vel φθίω, corrumpo.

*Ἀποφθινύθουσι, dispereunt: 3. pl. ind. act. à φθινύθω. Th. φθίω.

*Ἀποφθίσειε, perdiderit: 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, seu φθέω.

*Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præs. imperat. ab ἀποφθίομαι, ab eod.

*Ἀποφλαυρίζω, floccifacio: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.

*Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

*Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, vectigal, tributum: item reditus, proventus, &

*Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, idem, Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω.

*Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero: ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, onus.

*Ἀποφρὰς, άδος, nefandus, inauspicatus: ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefasti. Th. φράζω.

*Ἀποφράττω, sive -σσω, f. άξω, obstruo, obturo, item abjicio. Th. φράττω, sive φράσσω.

*Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.

*Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod.

*Ἀποφώλιον, ο, τὸ, monstrum abortivum: &

Ἀποφώλιος, ου, *irritus, vanus, infructuosus* : ab ἀπὸ & φωλιὸς, seu φωλιά.

Ἀποχειρόβιος, idem ac χειρώναξ, ἐγχειρογάστωρ, &

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui manibus propriis victum sibi parat* : ex ἀπὸ, χεὶρ, & βίος.

Ἀποχειροβολέω, f. ήσω, *improbo, rejicio* : &

Ἀποχειροτονεῖσθαι, *abdicari, exauthorari, plebiscito absolvi* : item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, *rejectio à magistratu, abrogatio* : ex ἀπὸ, χεὶρ, & τείνω.

Ἀποχετευσάμενος, *transferens* : a. 1. part. m. ab

Ἀποχετεύω, *aquam deduco.*

Ἀποχέω, f. ύσω, εύσω, & εύσω. p. ἀποκέχυκα, *effundo.* Th. χέω.

Ἀποχεύομαι, & Ἀποχέω, idem.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, *distantia.* Th. ἔχω.

Ἀποχρᾶν, Ion. pro ἀποχρῆν, *satis esse* : ἀποχρᾷ μοι, *mihi sufficit* : ab ἀποχράω. vide ἀπόχρη.

Ἀποχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι. p. ἀποκέχρημαι, *abutor, liberiùs utor* : item *utendo consumo.* Th. χράω.

Ἀποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus* : ut & ἀποχρῆσθαι, *contentum esse*, vide

Ἀπόχρη, *sufficit* : imperf. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per Apoc. ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, *satis esse* : f. ἀποχρήσει, *satis erit* : part. ἀποχρῶν, & in f. g. ἀποχρῶσα. à χράω, *commodo.*

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, propriè *consumptio vel per usum*, item *abusus* : ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρώντως, *sufficienter* : adv. ab ἀποχρῶν, quod à χράω.

Ἀποχυθεὶς, *effusus* : a. 1. part. pass. ab ἀποχέω. Th. χέω.

Ἀποχωρέω, -ῶ, *discedo* : f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας ex ἀπὸ & χωρέω, *cedo.*

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, *discessus* : à a. perf. praet. pass. praeced. verbi.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *separo* : f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. pass. ἀπεχωρίσθην, *discessi*, a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι, ex ἀπὸ & χωρίς.

Ἀποψάω, f. ήσω, & Ἀποψάομαι, *abstergo.* Th. ψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *suffragio absolvo, abrogo.* Th. ψῆφος.

Ἄποψις, εως, ἡ, *aspectus.* Th. ὄπτομαι.

Ἀποψύχω, *exanimor, exspiro, animo concido*, f. ξω. praet. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.

Ἀπώμνυε, *abjurabas* : imperf. Poët. pro ἀπώμνυες, ab imperf. ἀπώμνυον, verbi ἀπόμνυμι, quod ex ἀπὸ & ὄμνυμι.

Ἀπραγία, ας, ἡ, *inefficacitas, inutilitas.*

Ἀπραγμόνως, *nullo negotio fieri* : adv. &

Ἀπραγμοσύνη, ης, & ἀπραξία, ας, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria.* Item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *quietus, otiosus, segnis, iners* : &

Ἀπρακτέω, -ῶ, *otior* : necnon.

Ἄπρακτος, ου, *non factus* : & activè, *nibil agens, inutilis* : unde

Ἀπράκτως, adv. *re infectâ.* Omnia ex α & πράττω.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, *indecentia, indecorum* : &

Ἀπρεπὴς, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπρεπὲς, έος, -οῦς, *indecorus* : ex α & πρέπω, vel πρέπει. hinc

Ἀπρεπῶς, *indecore* : adv.

Ἀπρήκτος, pro ἄπρακτος, ου, *infectus* : ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. ex α & πράττω.

Ἀπριάτην, adv. *non redemptè, sine pretio, gratis* : vel adj. acc. sing. ab α & πρίαμαι.

Ἀπρὶξ, *tenaciter* : ut vel serrâ desecari nequeat, ab α & πρίω.

Ἀπροαίρετος, *involuntarius* : &

Ἀπροαιρέτως, *non consulto* : adv. ex α, πρὸ & αἵρετος, quod ab αἱρέω.

Ἀπροβούλευτος, ου, & ἀπροβούλευτος, *temerarius, inconsultus* : &

Ἀπροβουλεύτως, & ἀπροβουλεύτως, *inconsultò* : adv. &

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, *temeritas.* Ex α, πρὸ, & βουλή.

Ἀπρόθυμος, ὁ καὶ ἡ, *non promptus.* Ex α & πρόθυμος. Th. θυμός. hinc

Ἀπροθύμως, *invitè* : adv. ab eod. Th.

Ἄπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dotis expers, indotata* : ex α & προὶξ, & per Synaeresin προίξ.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, *imprudentia* : &

Ἀπρονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconsultus, temerarius* : & inde

Ἀπρονοήτως, *inconsultò, improvidè*, adv. Ex α, πρὸ, & νόος.

Ἀπρόοπτος, ου, & Ἀπροόρατος, ου, *improvisus* : & exinde

Ἀπροόπτως, & Ἀπροοράτως, *de improviso* : ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω.

Ἀπρεπὲς, *indecens, absurdum* : ab α & πρέπω.

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ, *non dignus.*

Ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, *absurda* : à

Ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nibil ad rem facit* : unde

Ἀπροσδιονύσως, *absurdum* : ἀπροσδιόνυσα λέγειν, *absurda loqui.* Vox manavit ex Proverbio οὐδὲν πρὸς διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, *improvisò*, & Ἀπροσδοκήτως. idem ; adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ου, *inexpectatus, inopinus* ; ex α, πρὸς, & δοκέω.

Ἀπρόσιτος, ου, *inaccessus* : ex α, πρὸς, & ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, *venio.*

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaccessus* : ex α & προσιτὸς, *accessu facilis* : à πρόσειμι, quod ex πρὸς & εἶμι, eo.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine offendiculo, inoffensus* : ἀπροσκόπως, adv. ex α & προσκοπὴ, quod à προσκόπτω. Th. κόπτω.

Ἀπρόσμικτος, *qui se cum aliis non miscet, insociabilis* : ex α, πρὸς & μίγνυμι.

Ἀπροσόρατος, ου, *aspectu horrendus* ; ex α, πρὸς & ὁράω.

Ἀπροσωποληπτως, adv. *sine faciei seu personarum respectu* : ab α & προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον & λαμβάνω.

Ἀπροσώπως, adv. *sine personâ* : ab α & πρόσωπον.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ, *intactus, incontaminatus* : ex α & προτιμάσσω pro προσμάσσω, *tango.* Th. μάσσω.

Ἀπροφάσιστος, ου, *praetextu carens, inexcusabilis* : &

Ἀπροφάτως, *non praedictus, ex improviso accidens,*

den. ib ε, τῇ, & φάω, dico.

Ἄπταιστος, ὁ ἡ ἡ, inoffensus à lapsu vel peccato, inoffensibilis: ex α & πταιστὸς, qui offendit.

Ἄπτερος, ὁ ἡ ἡ, implumis, alas non habens, pennis destitutus. Ἄπτερος μῦθος, verba quae non avolant, sed audientis infixa haerent animo.

Ἀπτερυγος, & Ἀπτέρυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α & πτερόν.

Ἀπτῆτον, in dual. praes. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ ἡ ἡ, inevolatilis, implumis: ex α & πτηνὸς, quod ab ἵπταμαι.

Ἀπτικὸς, ή, tangendi vim habens: τὸ ἀπτικὸν, tangendi facultas: ἀφὴ, αἴσθησις, — δύναμις, tangendi sensus, — potentia: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in dicendo intrepidus: vel ἀπτοεπὴς, mordax in verbis, audax: ab ἅπτομαι & ἔπος.

Ἄπτητος, sive Ἀπτοίητος, ου, intrepidus: ab α & πτοέω.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, imbellis: ex α & πτόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, ου, ται, tango, item invado, capesso, cum gen. & Poët. dat. aliquando appropinquo, adeo: imperf ἡπτόμην, ου, ετο. fut. ἅψομαι, η. I. med. ἡψάμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, η, ηται.

ἍΠΤΩ, necto, accendo: cum accus. f. ἅψω. p. ἧφα. a. I. ἧψα. part. ἅψας, a. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, annexus; aptus: praet. pass. ἧμμαι, ψαι. a. I. ἥφθην.

Ἄπταιστος, ὁ ἡ ἡ, lapsûs expers, stabilis: ex α & πταίω. Th. πταίω.

Ἄπτωτος, idem: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis, vel sine casu.

Ἀπύρετος, ου, carens febri non febricitans: &

Ἄπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ignis expers, crudus; item qui igni non admovetur: ex α & πῦρ, πυρὸς.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Ἄπυστος, ου, famâ inauditus, famâ ignotus: ab α, & πυνθάνομαι.

ἈΠΥΩ, sono, sonitum reddo; item clamo: fut. ύσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem: qu. ἠπύω, ab ἠπύς · vel ab ἀπὸ & ὔω.

Ἀπφία, ας, ἡ, nom. Hebr. pistrix.

ἈΠΦΥΣ, vel ἀπφύς, ύος, ὁ, pater: q. ab ἀπφάω.

Ἀπωδύρετο, 3. sing. imperf. ab ἀποδύρομαι lamentor. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἀπωθέομαι, -οῦμαι, in mediâ formâ, repello, abjicio, detrudo: ἀπωθοίμεθα pro ἀπωθοίμεθα, abjiciamus: I. pl. praes. sub. a. I. ind. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & ὠθέω.

Ἀπωθέω, idem, f. ἀπώσω. p. ἀπῶκα. p. pass. ἀπῶσμαι. Th. ὠθέω.

Ἀπωθεν, adv. Poët. procul, eminus: pro ἀπόθεν, q. ab ἀπὸ, procul, adv. Poët.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus: part. praet. ab ἀποικίζομαι.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ & ὄλλυμι.

Ἀπώλεσα, ας, ε, perdidi: a. I. act. ab ἀπόλλυμι. Undè &

Ἀπωλόμην, ου, ετο, perii: a. 2. med.

Ἀπωλώλειν, perieram: plusq. perf. m. Att. ab ἀπόλωλα, praet. med. & Att. ἀπόλλυμαι ab eod. Th.

Ἀπὼν, οῦσα, ὸν, absens: Ion. ἀπεὼν, praes. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

Ἀπώρυξ, propago.

Ἀπωρχήσατο, saltando amovisti: 2. sing. a. I. m. Ion. αο pro ω, verbi ὀρχέομαι, salto.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, repuli: a. I. m. ab ἀπωθέομαι.

Ἄπωσις, εως, ἡ, & Ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, repulsio, rejectio: à praet. pass. τοῦ ἀπωθέω supra.

Ἀπωσόμεθα, a. I. pl. f. I. m. ἀπώσας, a. I. part. act. ab ἀπωθέω supra.

Ἀπωστικὸς, οῦ, vim habens expellendi: &

Ἀπωστὸς, οῦ, qui pulsari potest, expulsus: à praet. pass. ejusd. verbi

Ἀπωτέρω, remotior; ἀπώτατος, remotissimus: ab ἄπω, procul, adv. Poët. sic

Ἀπωτέρω, remotiùs, & Ἀπωτάτω, remotissimè: adverb.

Ἀπώχοντο, 3. pl. imp. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι.

Ἀρ, per Metathesin pro ῥὰ, particula expletiva, certè, utique.

Ἀρ' & ῥα, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρα, utique, igitur; nempè: τίς ἄρα, quisnam? τί ἄρα, quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα οὖν, aut ἄραγε, igitur, ergò: saepè etiam redundat.

Ἆρα, (interrogat.) an, utrum? ἆρα γε ἆρ' οὖν, utrum? ἆρα μὴ, numquid? ἆρα μὴ ταῦτα, haeccine.

ἈΡΑ', ᾶς, ἡ, preces: item dirae, noxa: qu. ab αἴρω, vel ἄρω.

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, concutientes non sine stridore, praes. part. f. g. pl. num. ab

Ἀραβέω, -ῶ, strepitum seu fragorem edo: f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος.

Ἀράβησε, insonuit: a. I. Ion. praeced. verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nom. regionis Hebr. eremus. Hinc

Ἀράβιοι pro Ἄραβες & Ἀραβικός.

ἈΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, stridor dentium, strepitus: propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει, βοή.

Ἄραγε, nempè, fortè.

Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Th. ἀράσσω.

ἈΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, cordis pulsus post vehementis exercitium.

Ἆραι, a. I. inf. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀραιὰ, ας, ἡ, venter & intestina, ubi est multa ἀραιότης. Hinc μεσαραιον est mesenterium, ex f. g. τοῦ ἀραιός.

Ἀραῖος, ου, diris devotus, item diris devovens: Th. ἀρά.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, rarus, tenuis, angustus: cui opp. πυκνός.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa: à praeced. Th.

Ἀραιόω, -ῶ, f. ώσω, rarefacio: undè ἀραιοῦμαι, raresco: ab eod.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιός.

Ἀρασμένος, Att. & Ion. simul pro ἠρμένος, sublatus, perf. part. pass. vel pro ᾑρημένος, captus, perf. part. ab αἱρέω. Sic

Ἀραίρητο, captus, delectus erat, pro ᾕρητο, ab ἀραίρημαι,

ἀραρέμην, plusq. p. Att. verbi αἴρομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἰρέω malunt & pro ἠρημένος, *separatus*.

ἈΡΑΚΟ'Σ, ου, ὁ, *leguminis species*.

ἈΡΑΚΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, *atramentum sutorium*.

Ἀράμενος, *qui suscipit*: a. 1. part. m. ab αἴρω.

Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *altus*.

Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα· & ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *amputo*: &

Ἀραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. 1. ejusd. verbi.

Ἀρᾶο, 2. sing. imperf. ab ἄραμαι, *amo*, imperf. ἠράμην, ἤρασο, & Ion. ἤραο, & Dor. ἄραο. alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην & per Sync. ἠράμην.

Ἀράομαι, -ῶμαι, f. ἀσομαι, *precor*, *vota facio*, item *imprecor*, *maledico*: ἀρᾶσθαι ἀρὰς, *imprecari diras*. Th. ἀρά.

Ἄραρα, ας, ε, *me accommodavi*, *placui*: p. m. Sic ἀράρῃ, 3. sing. sub. præt. m. verbi ἄρω, *apto*: p. m. ἦρα. & factâ reduplicatione ἄρηρα, Poët. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, *adaptatus*, *a*.

Ἀράρισκε, *adaptavit*: 3. sing. imperf. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto*: quod à præt. m. verbi ἄρω· vide ἄραρα.

Ἀρηρέατο, Ion. pro ἀραροιντο, *convenissent*: 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω.

Ἄραρον, per reduplic. pro ἦρον. a. 2. act. sic ἀραρὼν, pro ἀρών. a. 2. part. ab ἄρω, *apto*.

Ἀραρὼς, præt. m. part. vide ἄραρα.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω.

Ἀράσθαι, *solvisse*: a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω.

ἈΡΑ'ΣΣΩ, seu ἀράττω, f. ξω. a. 1. ἤρραξα, & ἤραξα, *amputo*, *abscindo*, propriè *ferro*: item *pulso*.

Ἀρᾶται, *precatur*: 3. sing. præs. verbi ἀράομαι.

Ἀράτω, 3. sing. a. 1. imp. act. ἆρον, ἀτω. & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo*.

ἈΡΑΧΙ'ΔΝΑ, ης, ἡ, *planta quædam ἀμφίκαρπος*, ab ἄραχος, cui similis semine.

Ἀραχναῖος, ῦ, & Ἀράχνειος, *ad araneam pertinens*, aut *ab araneâ factus*: ab

ἈΡΑ'ΧΝΗΣ, ῦ, ὁ, *ARANEUS*: & ἀράχνη, ης, ἡ, *ARANEA*, & *araneæ tela*: &

Ἀράχνιον, ῦ, τὸ, *araneæ tela*: item *aranea*, & vitium olivis & vitibus peculiare, quod *araneam* dicitur.

Ἀραχνοϋφὴς, έος, *ab araneâ textus*. Th. ὑφάω.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. *desertam incolens*.

ἈΡΒΗ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *scalprum*, *culter sutorius*.

ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, ψιλοπάτη seu πηλοβάτη.

Ἀργαῖος, ῦ, ὁ, *Argæus*: ab Ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponeso.

Ἀργαλέ', pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, ῦ, *molestus*, *difficilis*, *gravis*, pro ἀλγαλέος euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ab ἄλγος· vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον.

ἈΡΓΑ'Σ, ᾶνος, & ἀργὴς, ἄργης & ἄργας, ᾶ, *serpentis genus*.

Ἄργει, *Argis*: dat. sing. ab

Ἄργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc

Ἀργεῖος, *Argivus*: &

Ἀργείη, ης, ἡ, *Argiva*. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, *Argi occisor*, *Argicida*, epith. Mercurii: ex ἄργος ἑκατόφθαλμος, & φόντης pro φοντὴς, *occisor*. Th. φένω.

Ἀργεννὸς seu ἀργεινὸς, *albus*. Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργεστὴς, ῦ, & Æol. -ας, ὁ, *albus*, *velox*: ab eod. Th.

Ἀργὴς, ἦτος, ῆτι, per μεταβολὴν & συστολὴν, dicitur pro

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, *albus*. Th. ἀργὸς, *albus*.

Ἀργέω, -ῶ, *otior*: f. ήσω. p. ἤργηκα. a. 1. ἤργησα. ab ἀργὸς, *otiosus*.

Ἀργῆτα, acc. sing. ab

Ἄργης, ῦ, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἀργητὴς, ῦ, ὁ, Poët. pro ἀργὴς, seu ἀργὸς.

Ἀργία, *otium*: item *festivitas*, quâ Deo otiamur. ab ἀργὸς, *otiosus*: ex α & ἔργον.

ἈΡΓΙΛΟΣ, seu ἄργιλλος, ὁ καὶ ἡ, *ARGILLA*, *terra alba & pura*: q. ab ἀργὸς, *albus*.

Ἀργινόεις, εντος, *albus*, *splendidus*: ab. eod. Th.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ, *albos dentes habens*: ab ἀργὸς & ὀδοὺς.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel, potiùs ἄργματα, ἄτων, τὰ, *primitiæ*, sicut ἄπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἀρχή.

Ἀργμένος, Ion. p o ἠργμένος, *qui cœpit*: perf. part. pass. ab ἄρχομαι.

Ἄργοι *Argivi*. Sic Ἄργος, pro Σπάρτη. Et Ἀργεῖοι pro Σπαρτιᾶται.

Ἀργολογεῖν, *verba supervacanea dicere vel scribere*: &

Ἀργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo*.

Ἄργος, ῦ, ὁ, nom. propr. viri, *Argus*, ἑκατόφθαλμος, qui habuit centum oculos.

Ἄργος, τὸ, oppidum Thessaliæ: urbs in Peloponeso, item pro totâ Peloponneso, & sæpè pro Græciâ universâ: undè

Ἀργοὶ, *Argivi*, Græci dicti.

ἈΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, *albus*, item *otiosus*, *piger*: ab ἀργέω, ab α & ἔργον.

Ἀργυραμοιβεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Th. ἄργυρος.

Ἀργύρεος, ῦ, & Ἀργύρεος, έα, εον, & contr. ἀργυροῦς, ρᾶ, ροῦν, *argenteus*: ἀργυρέῃς, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις· ab eod. Th.

* Ἀργυρικὸς, idem.

Ἀργύριον, ου, τὸ, *pecunia*, *nummi argentei*: ab eod. Th.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, Poët. & Att. pro ἀργυρᾶ.

Ἀργυροδίνης, ὁ καὶ ἡ, *argenteos habens vortices*: ab ἄργυρος (indè omnia quæ nitent ab Homero dicuntur ἀργύρεα) & δίνη, *vortex*.

Ἀργυρίδιον, ῦ, τὸ, *parvum argentum*, *pecuniola*: dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρόηλος, ὁ καὶ ἡ, *argenteos habens clavos*: ab ἄργυρος & ἧλος.

Ἀργυροκόπος, ῦ, ὁ, *argentarius*, *argenti signator*: ex ἄργυρος & κόπτω.

Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, *argentarius*, *trapezita*. παρὰ τὸ τὸ ἀργύριον ἀμείβειν.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, & ος, *argenteos pedes habens*, id est, *argentei coloris*, *candidos*, ἀργυ-

ἄργυρος & πέζα, ἡ, Dor. pes, malleolus pedis: vel ἡ πέζα, fimbria.

Ἀργυρόπεζα, ab ἄργυρος & πέζα.

ἌΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, argentum: sic dicitur à candore, ab ἀργὸς, albus. hinc

Ἀργυρότοξ, pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ, argenteo arcu decorus: ab ἄργυρος & τόξον.

Ἀργυροῦν, & ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος.

Ἀργυροχόος, όυ, ὁ, argentarius.

Ἀργυρῷ dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, vasa argentea, ornatus vel supellex argentea. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ϰ ἡ, argento emptus: ab ἄργυρος & ὠνέομαι, emo.

Ἀργυρόω, argento duco, pecuniâ dono.

Ἀργυφέος, & Ἄργυφος, ου, ὁ ϰ ἡ, albâ texturâ conspicuus, item albus: ex ἀργὸς, albus, & ὕφος, textile, quod ab ὑφαίνω.

Ἀργυφής, έος, ῆς, idem.

Ἀργὼ, όος, ῦς, ἡ, Argo navis Jasonis, sic dicta quod in Argo fabricata: item sydus.

Ἀργῶς, adv. otiosè, segniter: item temerè, frustra: qu. ab ἀεργῶς.

Ἀρδάλιον, in monumentum: quia solet ἀρδεύεσθαι. undè ἀρδάλεος, immundus: &

Ἀρδαλόω, f. ώσω, inquino: à seq. verb.

Ἀρδεῖν, Att. & Dor. pro ἄρδειν, rigare, verbi ἄρδω.

Ἀρδεύω, Ion. & Poët. idem quod ἄρδω, irrigo.

Ἀρδηθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀρδμὸς.

Ἄρδην, altè, funditùs, planè, omninò, adv. ab αἴρω.

Ἀρδησκὸς, ῦ, ὁ, nomen fluvii.

ἌΡΔΙΣ, ιος, ἡ, cuspis teli: qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω.

Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, rigant: 3. pl. seq.

ἌΡΔΩ, f. σω. irrigo, potum præbeo. ἄρδομαι, irrigor. ἀρδόμενος, madens.

Ἀρεὰ, ᾶς, ἡ, mina: ab ἀρὰ, imprecatio, quia maledictionis denuntiatio.

Ἀρέθοισα, Dor. pro ἀρέθουσα, fons Æthereæ, aut Siciliæ, de quo Ovid. Metam. l. 5. 575.

Ἀρείας πόρος, Areæ trajectus: Vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρειμάνιος, ου, & Ἀρειμανὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, bellicosus, Marte furens: ab Ἄρης & μαίνομαι.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, seu Ἀρεωπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, senator vel judex Atheniensis: qui de rebus capitalibus judicabat. ab

Ἀρειόπαγος seu Ἄρειος πάγος, curia Atheniensis sic dicta: ad verbum Martius collis.

Ἄρειος & Ἄρηϊος ὁ, Martius: ab Ἄρης.

Ἀρειότερος, melior, comp. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ab αἱρέομαι, verbi αἱρέω.

Ἀρείων, ὁ ϰ ἡ, & in n. g. ἄρειον, ονος, præstantior, propriè armis: melior, irreg. compar. ab ἀγαθός. ab Ἄρης, Mars.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

Ἀρέσαιντο, Ion. pro ἀρέσαιντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, tollo.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, placitum. Item facetiæ, lepos in sermone: ab

Ἄρεσκος, ου, blandus: quod ab

ἈΡΕ´ΣΚΩ, placeo, placo, imperf. ἤρεσκον præs. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω. p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα. inf. ἀρέσαι. particip. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in mediâ formâ cum dativo, acquiesco, a. 1. m. ἠρεσάμην, & Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο, præs inf. pass. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρεστὸς, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, εὐάρεστος, εὐάρεστος, εὐαρεστέω, de quibus in suis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσσάμενος, placans, a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ἡ, όν, gratus, a, um, ἀρεστόν ἐστι, æquum est. à 3. perf. ἤρεσται, ab ἀρέσκω. Hinc

Ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, placita: undè Curia placita. Angl. Arrests.

Ἀρεστῶς, adv. gratè: ab ἀρεστὸς, &

Ἀρεσκόντως, idem.

Ἄρετ᾽ pro ἄρετο, ceperat, imperf. Ion. vel ut alii, a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, tollo.

Ἄρεται, 3. sing. ab ἄρομαι, aptor. Th. ἄρω, apto.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετή.

Ἀρέτας, α, ὁ Aretas, æ, nomen viri.

ἈΡΕΤΗ´, ῆς, ἡ, virtus: qu. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, placo, qu. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, Mars.

Ἀρέων, imprecationum, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, preces, diræ.

Ἄρη pro Ἄρεα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, Mars.

Ἄρηαι, auferas, Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται· ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀρήγειν imperf. Ion. ἄρηγον, pro ἤρηγον, ab ἀρήγω, auxilior.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. f. g. ab ἀρήγω.

Ἀρηγόνες, auxiliatores, pl. num. ab ἀρηγών, όνος, ab

ἈΡΗ´ΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, propriè in bello: nam ab Ἄρης deducitur.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ϰ ἡ, defensor, tutor & tutrix: partic. præced. Th.

Ἀρήϊα, pl. Mavortia. Ab

Ἀρήϊος, seu ἄρειος, Martius. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, bellicosus: ab Ἄρης, Mars, & θοὸς, velox. Est & Ἀρηΐθοος, nom. propr.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρείφατος, ex τῷ ἀρειφάμενος, in prælio occisus: ab Ἄρης & φάω.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ, Marti charus, aut cui Mars charus, bellator: ab Ἄρης & φίλος.

Ἀρημένος, læsus, damnum passus, detentus: ab ἀράομαι, quod ab ἀρὰ, damnum.

Ἄρην pro Ἄρεα, acc. sing. ab Ἄρης, εος.

Ἀρὴν, ὁ ϰ ἡ, agnus, gen. ἀρένος, & per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρος.

Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. Ion. ab ἀρὰ, damnum.

Ἀρῆξαι,

'Αρῆξαι, a. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, auxilior.

'Αραρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, compactus sum, congrui. praet. med. verbi ἄρω, apto. Vel ab αἴρω significante sustuli : ubi discriminis causâ ι subscribitur.

'Αράρειν, εις, ει, compegeram : plusq. p. med. ἀραρὼς, p. m. part. vide ἄραρα.

'Αρης, εος vel -ους, εως, εα, ηα, -ητος, ὁ, & voc. "Αρες, Mars, praelium, vulnus, ferrum : & dicitur "Αρευς, ευ, Ion. εω, & propriè est ferrum.

'Αρῆς, gen. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, dirae.

'Αρησόμεθα, applicemus, pro ἀρεσόμεθα, f. 1. m. ab ἀρέομαι, f. έσομαι· vel ab ἀρέσκω, placo, f. έσω.

'Αρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab ἄρω, tollo.

'Αρήτειρα, ας, ἡ, &

'Αρητὴρ, ῆρος, ὁ, sacerdos, in acc. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, preces.

'Αρητιάδης, ου, ὁ, nomen patrynomic. in acc. 'Αρητιάδην.

'Αρητὸς, funestus, perniciosus. παρὰ τὸ ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, inenarrabilis : ab α, & ῥέω, dico.

'Αρηφαίνων, praes. part. Martem prae se ferens : ex "Αρης, Mars, & φαίνω, appareo.

'Αρθεὶς, sublatus, elevatus, evectus : a. 1. part. pass. ab αἴρω, tollo, a. 1. pass. ἤρθην.

'Αρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. pass. ab ἤρθην· verbi ἄρω, apto, compono.

'Αρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, tollo.

'Αρθήτω, a. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι. a. 1. inf. ἀρθήσεται, tolletur, f. 1. pass. ab ἄρω, apto, vel αἴρω, tollo.

'Αρθμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, amo, concordiae vinculo jungor : &

'Αρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia : item

'Αρθμιος, ου, amicus, confoederatus : necnon

'Αρθμὸς, ῦ, ὁ, amicitia, concordia : ab ἄρω, apto, & θυμὸς, animus.

'Αρθρικὸς, articularis : & idem quod

'Αρθριτικὸς, ῦ, articulari morbo laborans, podagricus, articularius : Et

'Αρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, articulorum dolor.

'ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus, item vox grammaticorum. q. ab ἄρω, apto.

'Αρθρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, articulo, fingo, formo : ut ἀρθρῦν, τὴν φωνὴν, vocem articulatam edere.

'Αρθρώσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. praec. verbi.

'ΑΡΙ, vocula praefixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.

'Αριάδνη, ης, ἡ, Ariadne, Minois filia.

'Αριγνώτοις, manifestis : ab

'Αρίγνωτος, ου, clarissimus, valdè notus : ἀριγνῶντες, οἱ, Poët. pro ἀρίγνωτοι, valdè noti : ex ἀρι, valdè, & γινώσκω, cognosco.

'Αριδάκρυος, ου, ὁ, ἡ

'Αριδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, multum lacrymans, ad lacrymas propensus : ab ἀρι, & δάκρυ, lacryma.

'Αριδείκετ' pro ἀριδείκετοι, vocat. ab

'Αριδείκετος, ου, praeclarus, inclytus : ex ἀρι & δεικετὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, ostendo.

'Αρίδηλος, ου, clarus, praeclarus : ex ἀρι, & δῆλος, manifestus.

'Αρίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum aemulandus : ex ἄρι & ζῆλος, aemulatio. Sunt qui malint pro ἀρίδηλος, accipere, verso δ in ζ. Hinc

'Αριζήλως, adv. clarè, manifestè, studiosè, magnâ cum aemulatione. Et

'Αριζηλωτὸς, ου, valdè aemulandus.

* 'Αριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radice carens : ex α & ῥίζα.

'Αριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται. 3. pl. praes. pass. & ἀριθμεῦντι. pro ἀριθμοῦσι, 3 pl. act. verbi.

'Αριθμέω, -ῶ, numero, f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, praet. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, numeratus, a, um, ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.

'Αριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.

'Αρίθμημα, ατος, τὸ, quod numeratur, numeratum. Et

'Αρίθμησις, εως, ἡ, numeratio. Item

'Αριθμητικὸς, κὴ, κὸν, ad numeros, seu artem numerandi pertinens. Item

'Αριθμητικὸς, numerandi peritus.

'Αριθμητικὴ (subaud. τέχνη) numerandi ars, Arithmetica. Atque

'Αριθμητὸς, ῦ, numerabilis. Omnia à praet. pass. verbi ἀριθμέω, quod ab

'ΑΡΙΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, numerus.

'Αριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. lecti montanus.

'Αριμασποὶ, Arimaspi, homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.

'Αρίμοισιν, dat. pl. Ion. ab "Αριμοι, nomen loci.

'ΑΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nom. emplastri, ab Ariobarzane.

'Αριπρεπέες, decori, nom. pl. ab

'Αριπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. Ex ἀρι, valdè, & πρέπω, decorus sum. Undè etiam

'Αριπρέπεια, ας, ἡ, eximium decus, decor. Et

'Αριπρεπέως, & ἀριπρεπῶς, admodum decenter.

'Αρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος. ὁ καὶ ἡ, naso, vel naribus carens, non sagax : ab α & ῥὶς, vel ῥὶν, nasus.

'ΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, fabrile instrumentum, scobina.

"Αρις, Hesych. herba, quae & ἀρίσαρον.

'Αρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello clarus : ex ἄρι valdè, & σῆμα, signum.

'Αριστάρματος, ου, qui praestantissimum currum habet, quod ab ἄριστος, & ἅρμα, currus.

'Αριστα, optima, pl. num. n. g. ab ἄριστος, η, ον, superl. ab ἀγαθός, bonus : comp. ab ἀρείων, interdum adv. praestantissimè.

'Αρισταγόρας, ου, ὁ, Aristagoras, nom. viri.

'Αρισταῖος, ου, ὁ, Aristaeus, nomen viri.

'Αριστάρχέω, ήσω, optimè impero, seu magistratum gero ; ab ἄριστος & ἀρχὴ, principatus.

'Αρίσταρχος, ου, ὁ, Aristarchus, nom. viri Gr. optimus princeps.

'Αριστάω, -ῶ, prandeo, f. ήσω, p. ἠρίστηκα, a. 1. ἠρίστησα. a. 1. imperat. ἀρίστησον, ἄτω. Th. ἄριστον, prandium.

'Αριστεία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas. Th. "Αρης.

'Αριστείδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

'Αρι-

Ἀριστεῖον, ε, τὸ, *praemium*, propriè fortitudinis. Th. Ἄρης.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, *sinistra manus*: Ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟΣ, ά, όν, ὁ, *sinister*, *infaustus*, *malus*, per Euphemismum.

Ἀριστερόφιν, *sinistrâ utor*.

Ἀριστεύεσκε, *excellebat*, imperf. Ion. (Nam Iones in imperf. & a. 1. & 2. formant. 3. pers. singularem à secundâ remoto augmento, additâ syllabâ κε) verbi ἀριστεύω. Th. Ἄρης.

Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, praes. part. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortiter me gero*.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, *princeps*, *omnium fortissimus*: ab ἄριστος, *optimus*. Th. Ἄρης.

Ἀριστεύσασα, *antecellens*: a. 1. part. act. f. g. ab

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, *excello*, *fortissimè me gero*. Th. Ἄρης.

Ἀριστῆες, ήων, *fortissimi*: item *optimates*, seu *proceres*: ἀριστήεσσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, έος.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium praebeo*, *prandio excipio aliq*. Th. ἄριστον, *prandium*.

Ἀριστίνδην, adv. *optimos quosque deligendo*.

Ἀριστόβυλος, ε, ὁ, nom. viri Gr. *optimus consiliarius*.

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀριστόγονος, ε, ὁ ϰ ἡ, *parens optimae prolis*: ab ἄριστος & γόνος, *soboles*. Th. γείνομαι.

Ἀριστόδημος, ε, ὁ, quasi *populi princeps*: ex ἄριστος & δῆμος.

Ἀριστοκρατεία, ας, ἡ, *status reip. quae ab optimatibus gubernatur*: undè sequentia.

Ἀριστοκρατέω, f. ήσω, *optimè impero*. Ἀριστοκρατοῦμαι, *sub optimatum regimine vivo*.

Ἀριστοκράτης, εος, -ες, ὁ, *Aristocrates*, nom. propr.

Ἀριστοκρατικὸς, ἡ, όν, ὁ, *ad aristocratiam pertinens*: item *aristocratiae studiosus*.

Ἀριστοκρατικῶς, *pro statu optimatum*. Omnia ab ἄριστος, & κρατέω, quod à κράτος.

Ἀριστόμαχος, ε, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, *in praeliis praestantissimus*.

ἈΡΙΣΤΟΝ, ε, τὸ, *prandium*. Volunt dici, qu. ἄριστον, quod tempus ei non esset definitum. Alii ab ἦρι, *mane*; ἄριστον δειλινὸν, *merenda*.

Ἀριστόνοος, ε, ὁ, *benevolus*, *optimâ mente praeditus*: ex ἄριστος, & νόος.

Ἀριστόπονος, ε, ὁ ϰ ἡ, *optimè laborans*: ab ἄριστος & πόνος, quod a. p. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro*.

Ἄριστος, *optimus*: ἄριστοι, οἱ, *optimates*, *primores*, *proceres*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. comp. ἀρείων. Th. Ἄρης, *Mars*.

Ἀριστοτέλης, εος, -ες, ὁ, *Aristoteles*, princeps philosophorum.

Ἀριστοτόκος, ε, *qui optimos parit*: ἀριστοτόκος, ε, *optimo partu editus*, *praestantissimus*: & ἀριστοτόκεια, *quae*, &c. ab ἄριστος, & τίκτω, *pario*.

Ἀριστοφάνευς, gen. Æol. & Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab

Ἀριστοφάνης, *Aristophanes*, Poëta comicus.

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ ϰ ἡ, *manibus strenuus*, *fortissimus*. Ab ἄριστος & χείρ.

Ἀριστώρας, ᾶ, ὁ, *tempus prandii*. ἀρίστου ὥρα. Hesych.

Ἀριφαλὴς, *valdè lubricus*, *fallax*. ἀριφαλεῖς, οἱ, *dubii*. Et

Ἀρισφαλεῖς, οἱ, *facilè decepti*: ab ἀρι, & σφαλὴς, quod à σφάλλω.

Ἀριφραδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *valdè manifestus*, *insignis*. Et

Ἀριφραδέως, adv. *valdè*, *manifestè*, ab ἀρι, *valdè*, & φραδὴς, *prudens*. Th. φράζω.

Ἀρίων, ονος, ὁ, nom. viri.

Ἀρκαδίη, ης, *Arcadia*, nomen regionis.

Ἀρκεῖ, *sufficit*, impersonal. ab ἀρκέω, a. 1. ἤρκεσα, Ion. Ἀρκέσθητι, *contentus esto*, praes. inf. pass. pro imperat.

Ἀρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, *sufficienter*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.

Ἀρκέσει, *acerbit*, f. 1. verbi ἀρκέω, *propulso*.

Ἀρκεσθησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι. vide ἀρκέω.

Ἀρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro

Ἀρκεσίλαος, ε, ὁ, *Arcesilaus*, nom. propr.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, *utilitas*, *auxilium*. Et

Ἀρκετὸς, ἡ, όν, ὁ, *sufficiens*. Et ἀρκετόν, *sufficit*, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio*. Hinc

Ἀρκετῶς, *sufficienter*: ἀρκούντως, idem.

Ἀρκεύθινος, *juniperinus*: ab

ἈΡΚΕΥΘΟΣ, ε, ἡ, *juniperus*: παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κεύθειν, id est, quòd maledictionem arceat. Ejus odorem omnia *sc.* reptilia aversantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν εὐθύ.

ἈΡΚΕΏ, *sufficio*, *arceo*, *opitulor*. f. έσω. p. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα. & Ion. ἀρκέσα. praes. pass. ἀρκέομαι. perf. pass. ἤρκεσμαι. a. 1. pass. ἠρκέσθην. f. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι. cum dat.

Ἄρκιος, ὁ ϰ ἡ, & ἄρκιον, Poët. pro ἀρκετὸς, *sufficiens*, *satis dignus*.

Ἀρκτέον, *incipiendum*, verbale, ab ἄρχομαι, *ordior*.

Ἀρκτεῖος, ε, *ursinus*: &

Ἀρκτικὸς, ὁ, *septentrionalis*. Th. ἄρκτος.

Ἀρκτόμυς, ός, ὁ, *mus ursinus*: sic dictus quòd incedit bipes, & prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Helenistica: Ex ἄρκτος & μῦς.

ἈΡΚΤΟΣ, ε, ὁ ϰ ἡ, *ursus*, *ursa*: item *signum coeleste*. Angl. the seven Stars.

Ἀρκτοῦρος, *Arcturus*: Stella post ἄρκτου κέρκον, nam οὐρὰ, ας, ἡ, *cauda*.

ἈΡΚΥΣ, υος, ἡ, *rete*, *reticulum*, *vitta*.

ἉΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus*, *vehiculum*: à praet. pass. ἆρμαι, *apto*, mutato spiritu: hinc

Ἁρμαγέδδων, τὸ, ἄκλιτον, Hebr. q. d. *exercitus maledictus*.

Ἁρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab

Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus*, *demensum*. Th. ἄρω, *adapto*: παρὰ τὸ ἁρμόζειν ϰ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη. Hesych.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, *currus*, *rheda*. Th. ἅρμα.

Ἁρμάτειος, & ἁρμάτιος, ε, ὁ, *ad currum pertinens*, *curulis*: ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio curris*: Et

Ἁρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἁρματηλάτης, ε, ὁ, *curris agitator*: Ex ἅρμα, *currus*, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρματονίκη, & Dor. -α, ἡ, *victoria curulis*: Ex ἅρμα & νίκη.

Ἁρμάτιον, ε, τὸ, *curriculum*. Th. ἅρμα.

Ἁρμα-

'Αρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen*: ab ἅρμα & δρόμος, *cursus*, quod à τρέχω.

'Αρματοπηγὸς, ῦ, ὁ, *qui currum fabricatur*: ab ἅρμα, *currus*, & πήγνυμι, *fabricor*.

'Αρμενα, *apta*, *congrua*, per Sync. pro ἀρόμενα, pl. ab

'Αρμενος, pro ἀρόμενος, præs. part. pass. ab ἄρω, *apto*. Sic ἴκμενος, pro ἰκόμενος, ubi est Syncope & Spiritûs mutatio Æolica.

'Αρμενον, ου, τὸ, *instrumentum*: ut congruum & necessarium opifici: ab ἄρω, *apto*.

'Αρμόδιος, ία, ιον, ου, *congruus*, *familiaris*. Th. ἄρω, *apto*. Est &

'Αρμόδιος, ου, ὁ, nom. propr.

'Αρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, *conveniens*, præs. part. f. g. ab

'Αρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto*, *apto*, *quadro*, *convenio*, & pro *ordino*: f. όσω. p. ἥρμοκα. a. 1. m. ἡρμοσάμην· ab ἄρω, *apto*.

'Αρμοῖ, *modò*, *nuper*, adv. sed ἁρμοῖ, *congruentèr*: ab ἁρμός.

'Αρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro

'Αρμονία, ας, ἡ *compages*; apud Musicos, *concentus*: ab eod.

'Αρμονίδαο, gen. Æol. pro ου, ab 'Αρμονίδης, ου, ὁ, nom. propr. viri.

'Αρμονικὸς, ῦ, *ad harmoniam pertinens*, *harmoniam habens*: item *musicus*. Th. ἄρω.

'Αρμόνιον, ου, τὸ, *quod aptè cohæret*.

'Αρμὸς, ῦ, *commissura*, *articulus*, *compages*: à præt. pass. ἄρω, mutato spiritu.

'Ηρμοσαι, *adaptatus est*: Ion. pro ἥρμοσται, ab ἥρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, *apto*.

'Αρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. ab

'Αρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præs. part. ἁρμόττων, οντος· & in f. g. ἁρμόττουσα.

'Αρναῖος, ου, ὁ, *Arnæus*, nom. propr.

'Αρνακὶς, ίδος, ἡ, *pellis agni*, *pellis ovina*: q. ab ἀρὸς, ἀρνὸς, *agnus*.

'Αρνας, acc. pl. ἄρνασι, dat. & ἄρνες, nom. ab ἀρὸς, ἀρνὸς, *agnus*.

'Αρνεῖον, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur*, *macellum*: ab

'Αρνειὸς, ῦ, ὁ, *agnus adultus*. At

'Αρνειος, ου, *agninus*. Th. ἀρὸς.

'Αρνεῖσθαι, *negare*, præs. inf. ab

'ΑΡΝΕ'ΟΜΑΙ, *recuso*, *nego*, *abnego*: imperf. ἠρνεόμην, -ούμην, *negabam*. f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται, a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit*: & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται, inf. ἀρνήσασθαι, part. ἀρνησάμενος, η, ον.

'Αρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator*: παρὰ τοὺς ἄρνας, *agnos*: qui solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores, prono capite se immittunt in aquas.

'Αρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni.

'Αρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

'Αρνησις, εως, ἡ, *recusatio*, *negatio*: &

'Αρνητικὸς, ῦ, *negativus*: à p. pass. ἀρνέομαι.

'Αρνῆται, pro ἀρνεῖται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.

'Αρνίον, ου, τὸ, *agnus*, *agnellus*: dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

'Αρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἄρς· Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

'ΑΡΝΥ'ΜΑΙ, *capio*, *capto*, *consequor*, *commuto*, *comparo*: ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præs. part. pass.

'Αρνῶν, gen. pl. ab ἀρς, ἀρνὸς.

'Αρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, *incipio*.

'Αρξεῦμαι, Dor. & Æol. pro ἀρξοῦμαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, *incipio*.

'Αρξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab eod. ἄρχομαι.

'Αρόῃς, οις, 2. sing. præs sub. act. ab ἀρόω, *aro*.

'Αροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *susciperem*, *perferrem*: a. 2. opt. m. verbi αἴρω, *tollo*: a. 2. m. ἠρόμην.

'Αροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. m. &

'Αροιο, ἄροιτο, *tuleris*, *it*: a. 2. opt. ejusd.

'Αρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. ab ἀρόω, *aro*.

'ΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM*, herbæ species. Est &

'Αρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, *tollo*.

'Αροντο, pro ἤροντο, Ion. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

'Αρόσῃς, a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, *aro*.

'Αρόσιμος, *arabilis*; item *cultus*: &

'Αροσις, vel 'Αρόωσις, & 'Αροτρίασις, εως, ἡ, *aratio*, *agricultura*: interdum *ager frumentarius*: ab ἀρόω, *aro*.

'Αρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

'Αροτὴς, ῆρος, ὁ, *ARATOR*: Epithet. *bovis*: vox Poëtica: ab ἀρόω.

'Αρότης, ου, ὁ, idem: & ab eod.

'Αρότοιο, gen. Poët. pro ἀρότου, ab

'Αροτος, ου, ὁ, *aratio*; sed ἀροτὸς, ῦ, ὁ, *tempus arandi*; & ἀροτὸς, τη, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

'Αροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

'Αροτρεὺς, έως, Poët. pro quo & ἀρότης, ου, ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator*, *agricola*.

'Αροτριάω, -ῶ, & 'Αροτριάζω, *aro*: f. άσω. p. ἠροτρίακα· ejusd. Th.

'Αροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω.

'Αροτρόπους, οδος, *vomer*: ab ἄροτρον, & ποῦς.

'Αρῦν, necnon ἀρόεμεν, præs. inf. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*. hinc

'Αρυρα, ας, & Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum*, *terra arata*, & *terra*: in nom. pl. ἄρουραι· &

'Αρυραῖος, *agrestis*, *arvalis*, *campestris*: &

'Αρούριον, ου, τὸ, *agellus*: ab ἄρυρα, quod ab

'ΑΡΟ'Ω, -ῶ, *ARO*: f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἤροκα, p. pass. ἤρομαι, σαι, ται.

'Αρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina*, *raptus*, & ἁρπαγμὸς, ῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè &

'Αρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

'Αρπαγμα, & ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda*, *rapta*, *rapina*, à p. pass. verbi ἁρπάζω.

'Αρπάζοντε, *rapientes*, præs. part. dual. ab

'ΑΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*: f. σω, & Dor. ἁρπάξω, p. ἥρπακα. p. pass. ἥρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπάσθην, a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

'Αρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. & 'Αρπακτὴς, ῦ, ὁ, *raptor*: item

'Αρπακτικὸς, ῦ, *rapiendi peritus*, *rapax*: undè

'Αρπακτικῶς, adv. *rapacitèr*: item *raptim*; &

'Αρπακτὸς, οῦ, *ereptus*: omnia à præt. verbi ἁρπάζω.

'Αρπα-

Ἁρπαλέος, α, ον, *rapidus, a, um, celer*: ab ἁρπάζω.

Ἁρπαλίως, & Ἁρπαλάγδην, idem quod ἁρπακτικῶς ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX, raptor*: in pl. ἅρπαγες ab eod.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. n. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab eod.

Ἁρπάξω, *rapiam*, Dor. pro ἁρπάσω, f. 1. ind. ab. ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

Ἁρπάσας, ἁρπάσασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάω, *rapio, furor*. Steph. refert ab ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere*.

Ἁρπεδὴς, έος, *solo æqualis*: quia ἅρπει πέδῳ, *solo congruit*.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus, funis*: &

Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

Ἅρπεζα, quasi ἑρόπεζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis*: tanquam ὄρους πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item *ensis falcatus*: & *harpa* avis: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπυία, ας, ἡ, *Harpyia*: ab eod. undè

Ἅρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ*: gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *amor*: quia facultas ad resecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπάζει, *rapit*.

ἈΡΡΑΒΩΝ, ῶνος, ὁ, *ARRHABO*: pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ, item *pignus*. Hebr. vox.

Ἀρραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infractus, infragilis, firmus*: ab α & ῥήσσω, *frango*.

Ἀρράξεν, Ion. & Poët. pro ἤρραξεν, & hoc pro ἤραξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, *amputo*.

Ἀρραφὴς, ου, ὁ ϗ ἡ, *insutilis*: ex α priv. & ῥαφὴ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *consuo*.

Ἄρρενα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄρρενος, & ἀρρένων gen. sing. & pl. ab ἄρρην, *mas strenuus*.

Ἀρρενικὸς, vel Ἀρσενικὸς, ῦ, *masculinus*: ab ἄρρην vel ἄρσην, *mas*.

Ἀρρενογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *masculos procreans*: ab ἄρρην & γεννάω, quod à γίνομαι.

Ἀρρενωδῶς, adv. *masculè*.

Ἀρρενωπὴς, ἀρρενωπὸς, ου, *aspectu masculus, virilis*: ex ἄρρην & ὤψ.

Ἀρρεπὴς, έος, & Ἄρρεπος, *non vergens quoquam, non declinans*. Et

Ἀρρεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensius inclinans*: ab α & ῥέπω, *vergo*.

Ἀρρήκτοισι, *infractis*: dat. pl. Ion. ab

Ἄρρηκτος, idem quod ἀρραγὴς, *infractus*: ex α priv. & ῥήσσω.

ἈΡΡΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas*: item adj. ὁ ϗ ἡ, *masculus*. Metaph. *fortis, strenuus*: & in n. g. ἄρρεν, vel ἄρσεν, subst. *mas*.

Ἄρρην vero sive ἄρσην, ab ἄρδω, *irrigo*.

Ἀρρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἄγριος, δυσχερὴς, *molestus, difficilis*: Deductum videtur ab ἀρρηνέω, pro λοιδορεῖν, *convitiari*: ac γυναικὶ πρὸς τὸ ἄρρενα διαφέρεσθαι, Hesyc. i. e. *adversus maritum contendere*.

Ἀρρητουργία, ας, ἡ, *nefandum facinus, obscœnè perpetratum*. Et

Ἀρρητοποιὸς, ῦ, *nefanda perpetrans, obscœnus*: ab ἄρρητος & ποιέω.

Ἄρρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis, obscurus*, item *nefandus*: ex α & ῥητός. Th. ῥέω, *dico*.

Ἀρρήτως, adv. *arcanè*: ab eod.

ἈΡΡΙΧΑΣΘΑΙ, *manibus & pedibus sursum tendere*.

ἈΡΡΙΧΟΣ, ἄριχος, vel ἄρισχος, ὁ ϗ ἡ, *cophinus, vas vimineum*.

Ἀρρύθμως, adv. *immoderatè*: ex α & ῥυθμός.

Ἀρρύσονται, pro ἀναρύσονται, & hoc per Enal. pro ἀναρύσωνται, *haurient*. Th. ἀρύω, *haurio*.

Ἀρρωδέω, Ion. pro ὀρρωδέω, *timeo*: hinc

Ἀρρωδία, ας, ἡ, pro ὀρρωδία, ἡ, *metus*. Th. ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ *serum lactis*.

Ἀρρωστέω, f. ήσω. p. ηκα, *infirmus sum, adversâ valetudine laboro*: de καχέκταις, dicitur neut. absolut. ab α & ῥώννυμι.

Ἀρρώστημα, *languor, ægritudo*: est νόσημα μετ' ἀσθενείας. Et

Ἀρρωστία, ας, ἡ, *infirmitas, morbus*. Ab

Ἄρρωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infirmus, ægrotus*: ex α & ῥώννυμι.

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ϗ ἡ, *agnus, a*: dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto*, f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part act. ab ἦρσα, a. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

Ἄρσενα, acc. sing. ἄρσενι, *masculos*, in dual. ab ἄρσην, vel ἄρρην, ενος, *mas*. Et

Ἀρσενικὸς, *masculinus*: ab eod.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, *cinædus*: ex ἄρσην & κοίτη, *cubile*.

Ἄρσην, ενος, ὁ ϗ ἡ, & τὸ ἄρσεν, *mas, masculus*. Vide Ἄρρην.

Ἄρσις, εως, ἡ, *elevatio*, item *ablatio*, & apud LXXII. *onus*. Th. ἄρω.

Ἄρσον, *adapta*: a. 1. imperat. à f. Æolico verbi ἄρω, *apto*. Vide ἀρσάμενος.

Ἄρσω, *coaptabo*: f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ἀρῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρα, & Æol. ἦρσα.

ἈΡΤΑΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica*.

Ἄρταμις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana*.

ἈΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius, coquus*: παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*, item *suspendium*: ab ἀρτάω.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Persarum: *magnus bellator*.

ἈΡΤΑΩ, (& ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. ηκα, *suspendo, appendo*: qu. ab αἴρω, *attollo*.

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas*, nom. propr. viri Gr. *incolumis*.

Ἀρτεμέα, acc. sing. ab

ἈΡΤΕΜΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, *integer, incolumis*: qu. ab ἄρτιος. *integer*. Vel Pleonasmo τῦ ρ quasi ἀτμὴς, à τέμνω.

Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana*: acc. -ιν & -ιδα. voc. ὦ Ἄρτεμι. qu. ab ἀρτεμὴς, *perfectus*. Vel quia παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. nam venationi præest, undè venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia*, herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum*, aut *statua*: ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕΜΩΝ, ονος, ὁ *artemo, velum navis, majus, antenna*: qu. ab ἀρτάω, *suspendo*.

Ἀρτέμων, ωνος, nom. propr. viri: qui [illegible] φέροντος

φόμενος, cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

'ΑΡΤΕΌΜΑΙ, *paro, apparo :* qu. ab ἄρω.

'Αρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, *panis,* & ἐπίβουλος, *insidiator :* ex ἐπὶ & βουλή.

'Αρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo.*

'Αρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum : ἀρτήματα* vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco : à præt. pass. verbi ἀρτάω.

'Αρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator,* quasi ab αἴρω, *tollo.* Vel *humerus* quo onus sublatum fertur : item *genus calceamenti.* Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento φορτοφόρων, id est, bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τῦ ο fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis quo ensis appenditur,* seu *theca in quâ reconditur,* quasi ἄορα τηρῶν. ab ἄορ, *ensis,* & τηρέω, *servo.*

'ΑΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria, spiritûs receptaculum :* παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Undè

'Αρτηριακὸς, ῦ, *ad arteriam pertinens :* &

'Αρτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arteriosus.*

'Αρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio :* à τομὴ etiam, quod à τέμνω.

'ΑΡΤΙ, *modò, nuper, nunc :* ἕως ἄρτι *huc usque :* ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore :* & ἀπ' ἄρτι, *jam, nunc,* In compositione interdum significat *integritatem,* seu *perfectionem :* & ἄρτιος · interdum *novitatem.*

'Αρτιάκις, adv. *pariter,* i. e. pari numero : &

'Αρτιάζω, *ludo par impar,* interdum *præparo :* &

'Αρτιασμὸς, οῦ, ὁ, *lusus eorum qui ludunt par impar :* ab ἄρτιος, *par.*

'Αρτιβλαστὴς, *recens germinans.* Th. βλαστάνω.

'Αρτίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, nuper nupta :* ab ἄρτι & γάμος, q. à γαμέω.

'Αρτιγένεθλος, idem quod

'Αρτιγενὴς, Poët. pro quo

'Αρτιγέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens genitus, modò natus :* ex ἄρτι & γεννητὸς, q. à γίνομαι, *nascor.*

'Αρτιέπειαι, *veridicæ,* nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπής.

'Αρτιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *loquax, non mutilans verba, verborum concinnator :* item *veridicus :* ab ἄρτιος, *perfectus,* & ἔπω, *dico.*

'Αρτίζω, *compono, perficio :* cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος.

'Αρτιθαλὴς, *recens florens.* Th. θάλλω.

'ΑΡΤΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *par, integer, perfectus.*

'Αρτίπους, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, *pedibus integer,* & *valens :* ex ἄρτιος & πούς.

✱ 'Αρτισις, εως, ἡ.

'Αρτίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens, peremptus :* ab ἄρτι & φαίνω.

'Αρτίως, adv. *nuper, paulò, ante.* Att. distinguunt ἀρτίως πρὸ τῦ ὀλίγυ, & ἄρτι, ἀντὶ τῦ νῦν.

'Αρτοκόπος, ὁ καὶ ἡ, *pistor* & *pistrix :* ab ἄρτος, *panis,* & κόπτω, *scindo.*

✱ 'Αρτοκοπικὸς, ου, ὁ, *frustum panis.*

✱ 'Αρτοσῖτος, ου, ὁ, *panis, cibus.*

'Αρταξέρξης, idem quod 'Αρταξέρξης.

'ΑΡΤΟ'Σ, ου, ὁ, *panis, cibus,*

'Αρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus,* nomen muris apud Hom. Ex ἄρτος, & φάγω, *comedo.*

'Αρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum :* ab

'ΑΡΤΥ'Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. ύσω. p. ἤρτυκα, *apparo, instruo, condio :* q. ab ἄρω. a. I. ἤρτυσα. part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus :* præs. pass. ἤρτυμαι. part. ἀρτυμένος, *conditus :* a. I. pass. ἠρτύθην. f. I. ἠρτυθήσομαι.

'Αρυσάμενος, part. a. I. m. ab ἀρύω, *haurio.*

'Αρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum :* ab

'ΑΡΥ'Ω, & ἀρύτω, f. σω. p. ἤρυκα, *haurio :* ex *profundo traho :* hinc ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, haustrum :* q. ab αἴρω.

'Αρφαξὰδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Heb. *sanans vastationem.*

'Αρχάγγελος, ου, ὁ, *Archangelus :* q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum :* ἄρχω, verbo, *impero,* ab ἀρχὴ, *principatus :* ἄγγελος verò ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

'Αρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ.

'Αρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus,* & ἡγέομαι, *duco*

'Αρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχή.

'Αρχαὶ, αἱ, *primitiæ,* pl. ab eod. Th.

'Αρχαϊκὸς, ῦ, & Att. 'Αρχαιϊκὸς, *vetustus.* Et

'Αρχαϊκῶς, adv. *prisco more :* ab eod. Th.

✱ 'Αρχαῖον, ου, τὸ, (supple. δάνειον) *mutuum, sors usurarum, reditus.*

'Αρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um :* & ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία · ab ἀρχὴ. ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres.*

'Αρχαιότερος, compar. & ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus :* ab ἀρχαῖος.

'Αρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas :* ab eod. Th.

'Αρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio :* ex ἀρχὴ, *imperium,* & αἱρέω, *eligo.* Et

'Αρχαιρεσία, τὰ, *comitia.*

'Αρχαιρεσιάζω, *magistratum creo,* aut *ambio :* ab iisdem.

'Αρχαΐζω, *antiquos imitor :* &

'Αρχαϊσμὸς, ῦ, ὁ, *priscorum imitatio :* maximè in sermone ; undè nomen est figuræ apud Gr. ab ἀρχή.

'Αρχαίως, *antiquè ;* adv. ab eod.

'Αρχέδημος, ου, ὁ, nom. propr. viri Gr. *princeps populi.*

'Αρχεδίκης, ου, ὁ, *qui justè imperat :* ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

✱ 'Αρχέζωσις, εως, ἡ, *vitis alba.*

'Αρχει, 3. sing ind. præs. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero.*

'Αρχεῖον, ου, τὸ, *domus principis,* aut *magistratuum curia :* ab ἀρχὴ, *principatus.*

'Αρχέϊος, ου, ὁ, id. q. ἀρχαῖος, *antiquus.*

'Αρχέκακος, ὁ καὶ ἡ, *author,* seu *origo malorum :* ab ἀρχὴ & κακός.

'Αρχέλαος, ου, ὁ, *Archelaus,* nom. viri Gr. *princeps populi.*

'Αρχέπολις, εος, ὁ καὶ ἡ, *imperans civitati :* ὁ ἄρχων τ' πόλεως.

'Αρχεσθα' pro ἄρχεσθαι, *incipe :* inf. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

'Αρχεσθαι, verò inf. sæpè *parere, imperium ferre.*

'Αρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω.

'Αρχι-

Ἀρχέτυπον, ι, archetypus: in neut. τὸ ἀρχέτυπον, exemplar primigenium: ab ἀρχὴ & τύπος.

Ἀρχέω, Dor. pro ἄρχω, praes. imperat. pass. ab ἀρχέω, impero. Th. ἀρχὴ.

Ἀρχέω, idem quod ἄρχω, impero: ab

ΑΡΧΗ, ῆς, ἡ, principium, principatus, imperium, autoritas. Ab ἀρχὴ verò est ἄρχω, ἄρχω & ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἵππαρχος, ἱππαρχέω & ἱππάρχης, μόναρχος, πολέμαρχος, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πενθάρχης, χιλίαρχος, &c. de quibus alibi suis locis.

Ἀρχηγετεύω, & ἀρχηγετέειν, principatum teneo.

Ἀρχηγέτης, & Dor. Ἀρχαγέτας, ε, ὁ, dux, rector, princeps. Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, praeses, ductrix, patrona.

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dux, princeps, author, neut. ἀρχηγόν. Omnia ex ἀρχὴ & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio, antiquitus. Th. ἀρχή.

Ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, adverbialiter, primùm, initio, principio, & interdum omninò, in omnia.

Ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχιατρὸς, ε, ὁ, medicorum princeps, vel inter medicos primarius: ab ἀρχὸς & ἰατρὸς, quod ἰάομαι.

Ἀρχιγραμματεὺς, έος, ὁ, scribarum praefectus: ab ἀρχὴ & γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχίδαμος, ε, ὁ, Archidamus: nom. prop.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos & princeps carceris. Th. φυλάττω.

• Ἀρχιδεσμώτης, ε, ὁ, idem.

• Ἀρχιερατεύω, fungor sacerdotio summo.

Ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, pontificius. Et

Ἀρχιερεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, pontifex, summus sacrorum praeses, summus sacerdos: q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, princeps sacerdotum, quòd ab ἀρχὴ, principatus, & ἱερεὺς, sacerdos, quod ab ἱερὸς, sanctus.

• Ἀρχεταῖρος, ε, praecipuus sodalis.

• Ἀρχιευνοῦχος, ε, ὁ, praepositus Eunuchorum.

Ἀρχικὸς, ῆ, ὸν, principalis, primarius, aptus ad regendum: ab ἄρχω.

Ἀρχίλοχος, ε, ὁ, Archilochus: Poëta Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ε, ὁ, praefectus coquorum: ab ἀρχὴ, imperium, & μάγειρος, coquus.

Ἀρχιοινοχόος, ε, ὁ, pincerna, poculorum magister. Ex ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps: ab ἀρχὴ, principatus, & ποιμὴν, pastor.

Ἄρχιππος, ε, ὁ, propr. nom. viri Gr. magister. Th. ἵππος, equus.

Ἀρχισιτοποιὸς, ῦ, ὁ, pistor, pistorum princeps: ex ἄρχω, impero, & σῖτος, frumentum, panis, & ποιέω, facio.

Ἀρχιστρατηγὸς, οῦ, ὁ, imperator exercitûs: q ab ἀρχὴ, principatus, & στρατηγὸς, dux: q. ex στρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Ἀρχισυνάγωγος, ε, ὁ, praefectus, vel rector synagogae; ab ἄρχων & συναγωγὴ, conventus: quod à συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

• Ἀρχιτεκτονέω, fabrifacere.

• Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectura, ars fabrifaciendi, fabricatio.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ῦ, ad architectum pertinens, peritus architecturae: & in f. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (subauditur τέχνη) architectura: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, ARCHITECTUS, fabrorum princeps: item Metaphor. structor, machinator: ex ἄρχων, & τέκτων, faber, q. à τεύχω, fabricator.

Ἀρχιτελώνης, ε, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, magister publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ε, ὁ, architriclinus, symposiarcha: qui praeest apparando convivio: ex ἀρχὴ, principatus, & τρίκλινον, seu τρίκλινος, triclinium, id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum: quod ex τρεῖς & κλίνω, reclino.

Ἀρχίφυλος, ε, praefectus tribûs: ἀρχίφυλοι, principes tribuum. Th. φυλὴ, tribus.

Ἀρχμενος, per Sync. pro

Ἀρχόμενος, subditus: praes. part. ab ἄρχομαι; impero. Th. ἀρχὴ, imperium. Vel pro ἀργμένος, ut sit Ionicum praeterit. translato accentu.

Ἄρχομαι, vide ἄρχω.

Ἀρχὸς, ῦ, ὁ, princeps: hinc adj. Angl. arch.

Ἄρχω, impero: cum gen. fut. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. praes. med. ἄρχομαι, incipio, impero: imperf. ἠρχόμην, ε, ετο. praes. part. ἀρχόμενος· ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθα, praes. sub. med. f. 1. med. ἄρξομαι, η, εται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο· a. 1. med. subj. ἄρξωμαι, η, ηται. a. 1. inf. med. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, principium, imperium.

Ἀρχώμεσθα, ordiamur: Poët. pro ἀρχώμεθα. praes. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἄρχων, οντος, ὁ, princeps: ἀρχόμενος, subditus.

ΑΡΩ, apto, adapto, congruo: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἄρσα & ἦρσα, part. ἄρσας, αντος. p. m. ἦρα. & factâ reduplicatione ἄραρα, & Poët. ἄρηρα. Et ἄρω potest etiam esse a. 1. sub. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium: &

Ἀρωγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, vindex, defensor: ab ἀρήγω, auxilior, verso η in ω.

ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum; ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρι & ὄζω, oleo: hinc

Ἀρωματικὸς, οῦ, odoratus: & -ώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aromata redolens.

ΑΡΩΝΙ'Α, ας, ἡ, mespilus arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, Heros.

Ἂς, adv. usquequò.

Ἃς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quae, quod: Attic. subjunct.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri, ἀλλεπου. Syr. Medicus.

Ἄσα, Dor. pro ᾖσα. & in a. sing. ᾆσαι. Dor. pro ᾖσας, a. 1. act. verbi ἀείδω, cano, & ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. & Dor. ᾆδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, satio, f. ἄσω. At. ᾄδω, ᾄσω, ι subscripto, cano.

Ἀσά-

Ἀσάλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcussus, immotus*: ex α & σαλεύω, *agito*. Th. σάλος, ου, ὁ, *salum*.

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tubâ non proclamatus*: ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιον. Hesych. *quod manè solum & vespere tubâ canere solerent*: ab α & σάλπιγξ, *tuba*.

Ἀσάμενος, ου, ὁ, Poët. pro λυπούμενος, *dolens, mœstus*: ab ἄδω, *satio*, vel ἄω, *lædo*.

ἈΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *pelvis, solium balneatorium*. παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, *à sordibus minuendis*, i. e. *eluendis*.

Ἀσᾶν, *fastidio afficere*: præs. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσάνδαλος, ου, *sandalis carens*: ab α & σανδάλιον.

Ἀσαπὴς, έος, & Ἄσηπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non putrefactus, putredini non obnoxius*: ab α & σήπω, *putrefacio*.

Ἄσαρκος, ου, *carnis expers*; item *gracilis, macilentus*: &

Ἀσαρκία, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio*: ab α & σάρξ.

ἌΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ASARUM, nardus sylvestris*.

Ἄσας, Ion. pro ᾖσας, *cecinisti*: 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, *obscuritas*: &

Ἀσαφὴς, έος, -ὲς, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*: ex α & σαφὴς, *manifestus*.

Ἄσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inextinguibilis*: ἀσβέστη, in f. g. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α & σβεστὸς, quod à σβέννυμι, *extinguo*.

ἈΣΒΟ'ΛΗ, ης, & ἄσβολος, ου, ἡ, *fuligo, macula, favilla*: q. ab ἄσις & βάλλω. Est &

Ἄσβολος, ου, ὁ, nom. propr. auguris.

Ἀσβολόεις, εντος, *fuliginosus*, Poët. &

Ἀσβολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem apud Oratores.

Ἀσβολέω, -ῶ, f. ήσω. & Ἀσβολάω, *fuligine inficio, polluo*. Th. ἀσβόλη.

Ἀσδρούβαλ, *Asdrubal*, dux Carthaginiensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas*: ab ἀσεβὴς.

Ἀσεβέω, *impiè ago*: f. ήσω, p. ἠσέβηκα. a. 1. inf. ἀσεβῆσαι· ex α & σέβω, *colo*.

Ἀσεβῆ, *impia*: nom. pl. n. g. ab ἀσεβής.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, *impietas, piaculum*: & Ἀσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀσεβὲς, *impius, a, um*: ex α & σέβω, *colo*.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, *lascivia, obscœnitas, petulantia*: &

Ἀσελγέω, -ῶ, & Ἀσελγαίνω, *petulantèr ago, lascivio*: &

Ἀσελγέως, seu Ἀσελγῶς, *petulantèr, lascivè, immodicè, insolentèr*. Omnia ab

ἈΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *petulans, protervus, lascivus, impudicus*: ex α priv. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Eusttath. vel ex α intens. & Σέλγη, quòd cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσέληνος, ου, *obscurus*: ex α priv. & σελήνη, *Luna*. q. *sine lunâ*.

Ἀσέμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè venerandus, inhonestus, incultus, fœdus*: ab α & σεμνός.

Ἄσεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσεβής.

Ἀσετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *impius*. Gen. xviii. 25.

Ἀσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. m. ab ᾄδω, *cano*.

Ἄση, ης, ἡ, *fastidium, nausea*; item *molestia animi*: ab ἄδω. *satio*.

Ἀσῇ, *cantabis*: 2. sing. f. m. Dor. pro ᾄσομαι, η. Th. ᾄδω.

Ἀσηθείην, *molestiâ afficiar*: a. 1. opt. pass. a. 1. ind. pass. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσηθῇς, *mœstus fueris*: a. 1. sub. pass. ἀσάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *fastidio labor*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incustoditus, incerta, non signatus, rectore carens*: ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo*, i. e. *non custoditæ*: ab

Ἄσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui signum seu nota non impressa*: per consequens, *obscurus, ignobilis*: ex α priv. & σῆμα, *signum*.

Ἄσηπτος, *incorruptus*: idem quod ἀσαπὴς ab α & σήπω.

Ἀσηθῇ, 2. pers. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσθεὶς, έντος, *cantatus*: a. 1. part. pass. a. 1. ᾔσθην, verbi ᾄδω, *canto*.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, *infirmitas, adversa valetudo, inopia*: vide ἀσθενέω.

Ἀσθενέστερος, *imbecillior*: comp. ab ἀσθενής.

Ἀσθενέω, -ῶ, *ægroto, langueo, infirmus sum*; item *infirmor*. imperf. ἠσθένεον, -ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præs. part. ἀσθενέων, -ῶν, -έουσα, -οῦσα, *ægrotus, rudis*, & in f. g. ἀσθενοῦσα, -οῦσα, ης, *infirma*, ἀσθενήσας, αντος, & in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α & σθένος, *robur*. Unde &

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas, morbus*.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infirmus, impotens, ægrotus, pauper*: ab eodem Th.

Ἀσθενία pro Ἀσθένεια, Ion.

Ἀσθενικὸς, οῦ, *imbecillis, valetudinarius, pauper*: ab eod. Th.

Ἀσθενῶς, adv. *infirmè*; ab eod. Th.

Ἀσθη, *detrimentum passus est*: Ion. pro ἤσθη, a. 1. verbi ἄσω vel ἄω, *lædo*: pro quo tamen potiùs ἀάω dicitur.

ἌΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *anhelatio, spirandi difficultas*: ab ἄω. Hinc

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ. p. ἤσθμαγκα, *anhelo, spiritum difficultèr traho*: ἀσθμάζω, idem.

Ἀσθμαίνοντα, *anhelantem*: acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω.

Ἀσθματικὸς, οῦ, *difficultèr spirans*. Th. ἆσθμα.

Ἀσία, ας, ἡ, *Asia*, nom. Reg. Gr. *limosa*. Inde

Ἀσιανὸς, οῦ, ὁ, *Asianus*.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, *Asiæ princeps*: qu. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσίδηρος, ου, ὁ, absque *ferro, sine ense*.

Ἀσίη, ης, ἡ, *limosa*: Ion. pro ἀσία, ας, ἡ, Ab ἄσις, *limus*.

Ἄσιμος, ου, ὁ, *argentum*, Hesych. ἄσιμος, ἄργυρος.

ἈΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

Ἀσίνη, est etiam nom. propr. urbis Gr. Il. β.

Ἀσινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *illæsus, nullo malo affectus, innocuus*. Th. σίνω, *noceo*.

ἈΣΙ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *locustæ genus*, pinnis carens, & prælonga habens crura.

ἌΣΙΣ, εως, ἡ, *limus, sordes, cœnum*: qu. ab ἄζω, *sicco*. Ἄσις, *cantio*, ab ᾄδω.

Ἀσιτία,

'Ασιτία, & 'Ασιτίη, ας, ἡ, *inedia, esuries* sub
'Ασιτος, ὁ ἡ, *jejunus, impastus* : ex α & σῖτος, cibus.

'ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ, sive ἀσκαλαβώτης, ε, ὁ, *stellio*, animalculum simile lacertæ : & per Aphæresim σκαλαβώτης, & καλαβώτης.

'ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ, ε, ὁ, avis nomen. Est & nomen propr. viri.

'Ασκαλος, ε, ὁ ἡ, *incultus* : ex α & σκάλλω, *sarrio*.

'ΑΣΚΑΛΩΠΑΣ, *gallinago*, avis gallinæ similitudine: rectè scribitur σκολόπαξ.

'ΑΣΚΑΝΤΗΣ, ε, ὁ, *vilis lectus, scamnum, grabatus* : q. ab α priv. & σκηνή.

'ΑΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *genus vermis*.

'Ασκηθής, ἐος, ὁ ἡ, *illæsus, incolumis*. Scribitur & ἀχηθὴς & ἀσχηθής. ab ἄχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo*. Th. ἀσκέω.

'Ασκελέως, adv. *durè, assiduè, graviter* : ab α & σκέλλω, *exsicco*.

'Ασκεπτος, ε, *inconsideratus, non circumspectus* : &

'Ασκέπτως, adv. *temerariè, inconsultò* : ab α & σκέπτομαι.

'Ασκευος, ὁ ἡ, pro quo & ἄσκευος, *qui caret instrumentis, imparatus*. Th. σκεῦος, *vas*.

'ΑΣΚΕ'Ω, *exerceo, doceo, orno* : f. ήσω. p. ἤσκημαι. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, ασα. Hinc

'Ασκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo*.

'Ασκητήριον, ε, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium*.

'Ασκητής, ῦ, ὁ, *exercitator*.

'Ασκητὸς, ὴ, ὸν, *exercitatus, a, um* ; *elaboratus, ornatus* : ab ἀσκέω.

'Ασκιος, ια, ιον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram* : ex α intensivâ particulâ, & σκιὰ, *umbra* ; item *umbrâ carens*. ἄσκιον, μὴ ἔχον σκίαν. Hesych. ab α priv. & σκία.

'Ασκληπιὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro 'Ασκλήπιος, ε, ὁ, *Æsculapius*.

'Ασκληπιάδης, ε, ὁ, *Asclepiades*, nom. propr.

'Ασκοπος, ε, idem ac ἄσκεπτος, & 'Ασκόπως quod ἀσκέπτως, suprà, ab eod. Th.

'ΑΣΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *uter, utris* : q. ab α epitatico, & χέω.

'Ασκῦμεν, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, *exerceo*:

'Ασκρη, dat. sing. Ion. pro 'Ασκρα, nomen proprium pagi. ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis*, apud Hesych.

'Ασμα, ατος, τὸ, *canticum, cantilena, carmen*, ᾆσμα, idem. Et

'Ασμάτιον, *cantilena* : ab ᾄδω.

'Ασμαχ, vel ἀσχὰμ, nomen Æthiopic. qui à sinistrâ manu regi adstant.

'Ασμενέστερον, *gratiùs, libentiùs* : & ἀσμενέστατα, *libentissimè* : adv. ab ἄσμενος.

'Ασμενίσαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab

'Ασμενίζω, *comitèr excipio* : f. ίσω. ab

'ΑΣΜΕΝΟΣ, *gaudens, gratus, libens* : ab ἥδω, *delecto* : perf. paff. ἥσμαι. part. ἡσμένος, & Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutatâ, itemque translato accentu Æolicè ; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, superlat. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος & -ώτατος.

'Ασμένως, adv. *libentèr, cum gaudio*.

'Ασοφία, ας, ἡ, *insipientia, stultitia, imperitia* : ex α & σοφία.

'Ασοφος, ε, ὁ ἡ, *insipiens, imperitus* : ex α priv. & σοφὸς, *sapiens*.

'Ασόφως, *stultè, imperitè*.

'ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *saluto, amplector, osculor, blandior, amicè & familiaritèr excipio* : imperf. ἠσπαζόμην, f. άσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ατο, imperat. ἄσπασαι, άσθω, subj. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμενος, præt. paff. ἤσπασμαι. Ex α quod est ἅμα, *simul*, & σπάω, *traho*. Hinc

'Ασπαίρω & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, *tremo, singultio, palpito* : Atticè pro σπαίρω, propriè de iis, qui morti obluctando animam efflant, à σπάω, *traho*. Hinc Angl. sprawl.

'ΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ε, ὁ, *frutex* multis spinis horrens.

'Ασπάλαξ, ακος, ὁ, *talpa*, animal oculis carens : hinc

'Ασπάλακος, τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior*. qu. à σπάω, *traho*. ἀποσπᾷ γὰ τὴν γῆν.

'Ασπαλιεὺς, έως, *piscator* : ab ἄσπαλος, *piscis*, quod à σπάω & ἅλς vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

'ΑΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ε, ὁ, vel ἀσφάραγος Atticè, *asparagus*, planta turionibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructûs & seminis emissionem, ἀσπαράγες vocant, siqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis.

'Ασπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

'Ασπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπαίσωμεθα, a. pl. a. 1. subj. m. ab ἀσπάζομαι.

'Ασπάσιος, ε, *amplectendus, acceptus* : Poët.

'Ασπασίως, adv. *lubentèr*. Item

'Ασπασμὸς, ῦ, ὁ, *salutatio, amplexatio* : &

'Ασπαστὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀσπάσιος. Omnia à præt. paff. præced. ἀσπάσασθαι.

'Ασπαρτος, ε, ὁ ἡ, *non satus, inseminatus*, &

'Ασπάρτως, adv. *semente non factâ, citra sationem* : ab α & σπαρτὸς, quod à σπείρω.

'Ασπερμος, ε, *sine semine & prole* : ab α & σπέρμα, *semen*. Th. σπείρω.

'Ασπερχὲς, adv. *studiosè, sedulò, incessantèr* : ex α epitat. & σπέρχω, *urgeo*.

'Ασπετος, ε, ὁ ἡ, *immensus, quem assequi nequeas* : ex α & ἕσπομαι, vel ἕπω, *sequor*.

'Ασπιδης, *in clypei modum rotundus*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

* 'Ασπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru*.

'Ασπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro

'Ασπιδιώτης, ε, ὁ, *scutatus, clypeum gerens, bellator*. ab eod. Th.

'Ασπιδόδουπος, ε, ὁ ἡ, *qui scuto strepitum edit*. Ex ἀσπὶς, *clypeus*, & δοῦπος, *sonitus*.

* 'Ασπιδοφόρος, ε, ὁ ἡ, *scutatus, scutigerulus*.

'Ασπίζω, f. ίσω. p. κα, *defendo*, propriè *clypeo meipsum protego & defendo*. Th. ἀσπίς.

'Ασπιλος, ε, ὁ ἡ, *immaculatus, intemeratus* : ex α & σπίλος, *macula*.

'ΑΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *clypeus* ; item *aspis*, genus serpentis. ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστὴς· alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτη Thraces.

'Ασπιστάων, *bellicosorum*, gen. pl. Æol. ab

'Ασπι-

*Ἀσπιστὴς, ῦ, ὁ, clypeatus miles. Th. ἀσπίς.
*Ἀσπλάγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus: ex α & σπλάγχνον, viscera.
*Ἄσπληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, lienis expers: &
*Ἄσπληνον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; item herba sic dicta, quòd spleneticis curandis conducat. Ab α & σπλὴν.
*Ἀσπονδὶ, adv. sine fœdere aut libatione: &
*Ἀσπονδέω, fœdus non servo, aut non admitto.
*Ἄσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, infidus, fœdifragus: ex α priv. & σπονδὴ, libatio, fœdus: quod à σπένδω, libo, præt. m. ἔσπονδα, undè σπονδή.
*Ἄσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄσπαρτος· item seminis expers: ab α & σπόρος.
*Ἀσπούδαστος, ου, neglectus: &
*Ἀσπουδὶ, adv. sine curâ, negligentèr, item sine labore: ex α & σπουδὴ, studium, quod à σπεύδω, festino.
*Ἄσσ' & *Ἄσσα, Att. ἄτλα, pro ἅτινα, & ἄττα, quæcunque, quæ: ex ἅ & ἅ, Megarensium linguâ significante τινὰ, ἄσσα vel ἄτλα significat τινὰ, aliqua, quædam. *Ἄτλα etiam est vox, quâ juniores, appellant senes.
*Ἀσσάριον, ου, τὸ, assarius, quarta pars unciæ, à Latinâ voce, as, assis.
*ΑΣΣΟΝ, adv. propè, idem quod ἐγγὺς, cùm dat. & genit. in comparat. ἔγγιον, & ἔσσων, quod dicitur etiam ἄσσων, & in neut. g. ἆσσον & ἆσσον. Hinc
*Ἀσσοτέρω & ἀσσοτάτω, propiùs, proximè.
*Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.
*Ἀσσυρία, ας, ἡ, Assyria, quæ & Babylonia & Chaldæa vocabatur.
*Ἀσσύτερον, propiùs, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἆσσον.
*ΑΣΤΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, astacus, cancer marinus.
*ΑΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, nuntius; q. ab α priv. & στῆναι, quod non stet, sed ambulet: Persicum vocabulum.
*Ἀστατέω, -ῶ, incertis sedibus vagor; f. ήσω. p. ἠστάτηκα, a. 1. ἠστάτησα. Ab
*Ἄστατος, instabilis: quod ex α priv. & στατὸς, qui stat. Th. ἵστημι.
*Ἄσταχυς, υος, ὁ, spica, arista, pro στάχυς, spica, addito α, quod à στίξ, ordo, hoc à στείχω, eo.
*Ἄστεγος, ου, ὁ, exul, peregrinus, ad verbum, qui est sine tecto: ex α & στέγω, tego.
*Ἀστεῖος, εία, εῖον, venustus, a, um, urbanus, ab ἄστυ, εος, τὸ, urbs.
*Ἀστείως, adv. urbanè, festivè: ab eod. Th.
*Ἀστεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pro ἀστεμβὴς, immotus. ἀστεμφέως, adv. firmitèr: ex α & στέμβω, assiduè moveo.
*Ἀστερίη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. d. Stellata.
*Ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus. Th. ἀστήρ.
*Ἀστερόεντα, pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, stellis plenus. Th. ἀστήρ.
*Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor: Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro.
*Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπὴ, fulgur.
*Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis: & in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.
*ΑΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, stella: hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum a Star.
*Ἀστήρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, instabilis, infirmus: ex α & στηρίζω, stabilio.
*Ἀστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non calcatus, non tritus: ex α & στείβω, calco.
*Ἄστιβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. & ab eod.
*Ἀστικὸς, ῆ, & aliquando *Ἀστυκὸς, urbs incola: & opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item urbanus, festivus: necnon prudens. Et
*Ἀστικῶς, adv. sapientèr: festivè. Th. ἄστυ.
*Ἀστοῖσιν, civibus, dat. pl. ab ἀστὸς, q. v.
*Ἄστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, naturalis amoris expers in quo στοργὴ h. e. naturalis amor planè extinctus: ex α priv. & στέργω, diligo: p. m. ἔστοργα, undè στοργή.
*Ἀστὸς, οῦ, ὁ, & in f. g. ἀστὴ, ἡ, civis, popularis. Th. ἄστυ.
*Ἀστοχέω, -ῶ, à scopo aberro: f. ήσω, p. ἠστόχηκα. a. 1. ἠστόχησα. Ex α & στοχάζομαι, collimo, ad scopum tendo.
*Ἄστρα, nom. pl. ab ἄστρον.
*ΑΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, sella, ephippium ligneum.
*Ἀστραβὴς, ὁ καὶ ἡ, non detortus: ex α & στρέφομαι, vertor.
* Ἀστραγάλωτος, ὁ, varius, diversicolor.
*ΑΣΤΡΑΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, spondylus.
*Ἀστράγαλοι, ων, οἱ, tali lusorii, ἀστράγαλοι, πόδες, lucidi pedes.
*Ἀστραγαλίζω, talis ludo.
* Ἀστραγαλωτὸς, ῦ, ὁ, & ἀστραγάλειος, talos habens implicitos.
*Ἀστραῖος, ου, ὁ, nom. propr. viri.
*Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ fulgur: ab
*ΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, fulguro; f. ψω, p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον, p. m. ἤστραπα. q. ab ἄστρα ἰάπτω.
*Ἀστρατεία, ας, ἡ, vocatio militiæ, militiæ desertio: &
*Ἀστράτευτος, ου, immunis à militiâ: ab α & στρατὸς.
*Ἀστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui se convertit, immobilis, non respiciens: ex α & στρέφω, verto.
*Ἀστροθέτημα, id. q. ἄστρον. Didym. in Il. Λ.
*Ἀστρολογία, ας, ἡ, Astrologorum scientia. γενεθλιολογία. &
*Ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, ad Astrologiam seu Astrologos pertinens: ab
*Ἀστρολόγος, ου, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος· citerioribus verò qui effectus syderum prædicit. γενεθλιακός. Ab ἄστρον, cujus Th. ἀστὴρ, & λόγος, q. à λέγω.
*Ἄστρον, ου, τὸ, astrum, sydus, constellatio: Signum scil. cœleste multis stellis constans; & interdum stella. Th. ἀστήρ.
*Ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, Astronomia, &
*Ἀστρονομικὸς, ὴ, ὸν, ad Astronomiam pertinens: item idem quod
*Ἀστρονόμικος, ῦ, astrorum scientiæ peritus, Astronomus: ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, & νέμω, quod à νέμω.
*ΑΣΤΥ, εος, τὸ, urbs: qu. à στάω.
*Ἀστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄστυ & ἄναξ, quia Hector pater & princeps civitatis Trojæ fuit.
*Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστυ βοῶν, in urbe clamans; epithet. præconis.

Ἀστυγειτονέω, ῶ· &

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *ſuburbanus, urbi vicinus: item finitimus, propinquus*: ab ἄστυ & γείτων, *vicinus*.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, *urbanus*: vide ἀστικός.

Ἀστικὸς, ου, ὁ, *urbanus, civilis*: ἀστυνόμοι, *inferiores magiſtratus*; curatores *ſc.* mœnium urbium. Ex ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*: & verbo νέμομαι, τὸ διάγω καὶ οἰκῶ.

Ἀστύνοος, ου, ὁ, *Aſtynous*: nom. propr.

Ἀστύφελος, ου, ον, *minimè durus*: ex α & στυφελὸς, *durus*. Th. στύφω, *adſtringo*.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ, *incomparabilis, diſſimilis*: item *qui concreſcere* ſeu *coaleſcere nequit*: item *qui cum alio non habet commercium*. Eſt etiam nomen proprium viri. Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω.

Ἀσύλως, adv. *tutò*: &

Ἀσυλία, ας, ἡ, *ſanctitas loci*; item *jus quod reis* olim *conſequuntur*; hodiè *immunitas Eccleſiæ*. Th. συλη.

Ἀσυλλόγιστος, ου, *non probè colligens*, aut *calculans, rationis expers, imprudens*: & ἀσυλλογίστως, *ſine ratiocinatione*: ab α & συλλογίζομαι, quod à σὺν & λέγω.

Ἄσυλον, τὸ, *Aſylum*: ab α & σύλη, *ſpolium*.

Ἄσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ἀσύλητος, *inviolabilis, non ſpoliatus*: ab eod. Th.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis, qui nihil ſymboli affert*: item *inutilis*: ab α & συμβολὴ, quod à σὺν & βάλλω.

Ἀσύμβουλος, *expers conſilii, inconſultus*. Th. βουλή.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia*: apud Mathem. *chorda*. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus*: ab α, σὺν & μέτρον.

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui non compatitur*; pl. it. *affectuum expers*.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incommodus, noxius*: ex α & σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *diſcrepantia*: &

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abſonus, diſcors*: ex α, σὺν & φωνή.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreligatus, ſolutus, diſſociatus, conjunctione carens*.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *diſſolutio* dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab α & σύνδετος, quod à συνδέω, ex σὺν & δέω.

Ἀσυνεσία, & Ἀσύνεσις, *ſtultitia*: &

Ἀσυνετέω, -ῶ, *deſipio, non intelligo*: &

Ἀσύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *deſipiens, amens*: ab α & συνετὸς, *intelligens*: quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἴσημι, *ſcio*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, *inſolentia*. Ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *inſuetus, inſolens*: ex α σὺν & ἦθος.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœderis*.

Ἀσυνθετέω, f. ήσω, p. ἠσυντέθηκα, *reprobo*.

Ἀσύνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fœdifragus*: ex α & συντίθεμαι, *paciſcor*. Th. τίθημι.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ, *inordinatus*; item *immunis à muneribus, in nullum ordinem aſcriptus*; ex α, σὺν & τάσσω, *ordino*.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad finem non perductus*: &

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus*: ex α, σὺν & τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἀσυφὴς, έος, ὁ, *ſceleſtus, temerarius*.

Ἀσύστατος, ου, *qui conſiſtere nequit, non cohærens, parum ſibi conſtans*: ex α & συνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vilis, abjectus*: ab ἄτω, *noceo*, & φῆλος, *impoſtor*. Alii interpretantur etiam, *ſtolidus*, & derivari poſſe credunt à σοφὸς, *ſapiens*, ο in υ verſo Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, *quietè*. Th. ἥσυχος. Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

Ἀσύχιμος, ου, ὁ, Dor. pro ἡσύχιμος, unde ἡσύχιος, ου, ὁ, *quietus*.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφάλαξ, ακος, pro ἀσπάλαξ, π verſo in φ, ὁ, *talpa*: à σπάω, *traho*.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *ſecuritas, firmitas, veritas*: ab ἀσφαλὴς, quod ab α & σφάλλω.

Ἀσφαλὲς, n. g. ἀσφαλεῖς, nom. pl. m. g. ἀσφαλέως, Ion. *tutò, facilè*, pro ἀσφαλῶς, ab ἀσφαλὴς, quod vide.

Ἀσφαλέστατος, *certiſſimus*, ſuperlat. ἀσφαλέστερος, comparat. ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *certus, minimè lubricus, tutus à lapſu*, quod &

Ἀσφαλῶς, *tutò, certè*: ex α & σφάλλω, *ſupplanto*: f. σφαλῶ, p. ἔσφαλκα, præt. paſſ. ἔσφαλμαι: hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapſus, erratum*.

Ἀσφαλίζω, *munio, ſtabilio*: f. ίσω, p. ἠσφάλικα, p. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. paſſ. ἠσφαλίσθην, inf. ἀσφαλισθῆναι, a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adſtrinxit*: & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο, a. 1. imp. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

Ἀσφαλτῖτις, ιδος, ἡ, *bitumen fundens*.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, *mare mortuum*: ab

ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, *bitumen*.

Ἀσφαλτόω, *bitumine illino*.

Ἀσφαραγεῖν, Poët. *valdè ſtrepere*: ex α intenſ. & σφαραγέω, quod à σφάραγος, *ſonus qui gutture emittitur*.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, *gula guttur*: ἀπὸ σφαραγεῖν, *ſonare*. Th. σφάραγος.

ΑΣΦΟ´ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *Aſphodelus*: plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, adj. qu. d. *aſphodeloſus*: id. quod ἀσφοδελώδης. Didym. in Odyſſ. Δ

Ἀσχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, id. quod

ΑΣΧΑ´ΛΛΩ, quod & ἀσχαλάω, *mœreo, doleo, ſuccenſeo*: ἄσχαλλε, præſ. imp. qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν ſit ἄχος ἅλις ἔχειν, *affatim doloris habere*.

Ἄσχετος, ου, ὁ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit*: dicitur & ἀάσχετος: ex α & σχέω, ſeu ἔχω, *coërceo*.

Ἀσχημονέω, *indecorè ago*: f. ήσω, p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι. &

Ἀσχημόνως, adv. *indecorè*. Item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio*, cum turpiſſimis geſtibus. &

Ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *indecorus*; ex α & σχῆμα. Th. ἔχω.

Ἀσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor*: ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præſ. opt. paſſ. hinc

Ἀσχολέω, f. ήσω, p. ἠσχόληκα, *exerceo*.

Ἀσχολία, ας, ἡ, occupatio : ex α & σχολὴ, otium.

Ἄσχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non habet otium, occupatus :* ab eod. Th.

Ἀσῶ, *contristeris :* ab ἀσάω, -ῶ, præſ. imp. paſſ. (vel Dor. pro ᾄσω, fut. 1. ab ᾄδω, *cano*) ab ἀσάομαι, *nauſeo*. Th. ἄδω, *ſatio*.

Ἀσωτία, ας, ἡ, *profuſio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita diſſoluta.* ab

Ἄσωτος, ου, ὁ, *luxurioſus, perditus :* ex α & σώζω, *conſervo*, q. d. non ſervatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. *profuſè, perditè.*

Ἄταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum :* ab ἀτάω, *lædo.*

Ἀτακτέω, -ῶ, *inordinatè me gero :* f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτεῖν, præſ. part. act. n. g. ex α & τάσσω, *ordino.*

Ἄτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus, confuſione gaudens :* & hinc

Ἀτάκτως, adv. *inordinate, incompoſitè :* ab eod. Th.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *moleſtiis carens ;* item *iners :* ab α & ταλαίπωρος, qu. τλάων πῶρον, *luctum ferens.*

Ἀταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen proprium mulieris.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *par, æqualis :* qu. ἀντιτάλαντος, qui paris eſt Ponderis. Th. τάλαντον, *ſtatera.*

Ἀταλόφρων, ὁ καὶ ἡ, *infans, puerilia ſapiens, tenellus :* ab α & ταλάω, *patior*, & φρὴν, *animus :* vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener.*

Ἀτάλλω, ſeu ἀτιτάλλω, *creſco, adoleſco, delicatè more pueri alor, luſito, exulto :* dicitur & ἀτιτάλλω. ab

ἈΤΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tener, mollis, juvenilis :* qu. ab α & ταλάω, *perfero*, qu. nondum potens ferre multa.

Ἀταξία, ας, ἡ, *confuſio ;* item *incontinentia, ordinis deſertio :* ab α & τάξις, quod à τάττω, *ordino.*

Ἀτάομαι, *patior damnum :* ab ἀτάω, *lædo.*

ἈΤΑ'Ρ, *ſed, ut, verùm, cæterùm, propterea :* Poët. pro quo aliquando αὐτάρ· ἀτὰρ οὖν, *quamobrem.*

Ἀτάραχος, ὁ καὶ ἡ, *ſedatus ac defæcatus, intrepidus.*

Ἀτάρβαλος, ω, vel οιο, ὁ, Dor. pro

Ἀτάρβητος, ſeu ἀταρβὴς, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus, imperterritus :* quod ex α & ταρβέω, *timeo.* Th. τάρβος, *terror.*

ἈΤΑΡ'ΜΥ'ΚΤΟΝ, *intrepidum :* q. ab α & ταρμύσσω, *terreo :* vel ab ἄτερ & μύω.

Ἀτάρπον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ :* ab α priv. & τείρω, *tero :* τρίβει τὸν ἄξονα.

Ἀταρπιτὸς & ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς & ἀτραπός.

Ἀταρτηρὸς, οῦ, ὁ, *noxius, contumelioſus :* pro ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, per Pleonaſm. ſyllabæ ταρ. Th. ἄτη, *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo.*

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inſepultus :* ex α & ταρχύω, τὰ, *inferiæ, juſta.*

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, *improbitas, vecordia, petulantia :* ἀτασθαλίῃ, dat. ſing. Ion. qu. ἄτη θάλλειν.

Ἀτασθάλλω, fut. αλῶ, præt. κα. & Ἀτασθαλέω, f. ήσω, *ineptè ago, protervè me gero :* ab

ἈΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *pernicioſus, malorum auctor :* q. ἄταις θάλλων, à quo quaſi mala germinant.

Ἄταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inſepultus, inhumatus :* ex α & τάφος, *ſepulcrum*, quod à θάπτω.

Ἀ τάχεις, Dor. pro ἢ τάχος, *quam celerrimè.*

ἈΤΑ'Ω. *lædo, noceo :* f. ήσω, p. ἤτηκα. hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ἈΤΕ, *utpote, quippe, quia, quaſi :* & Dor. pro ὅτι, *quum :* ſed ἆτε, Dor. pro ἦτε, *ubi.*

Ἀτέγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *durus, rigidus.* Th. τέγγω.

Ἀτέειν, Ion. pro ἀτᾶν, vide ἀτάω, *lædo.*

Ἀτειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *indomitus :* ex α & τείρω.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine muris :* ex α & τεῖχος.

Ἄτεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liberis carens*, ſive *ſterilis*, ſive *orbus :* ex α & τίκτειν, *proles.* Th. τίκτω.

Ἀτεκνόω, f. ώσω, *liberis orbo.* ab eod. Th.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, & Ἀτελίη, Ion. *imperfectio ;* item *immunitas :* ab α & τέλος, *finis, vectigal.*

Ἀτέλεστα, adv. *fruſtrà, ſine fine*, ab eod.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infectus*, idem.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ, *ad maturitatem non perductus :* ex α, τέλος, & φέρω.

Ἀτελεύτητος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectibilis, interminatus :* ex α & τελευτάω, *finio :* ab eod.

Ἀτεληΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

Ἀτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *irritus, inanis, imperfectus :* Sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ ſibi peragenda propoſuit : ab α & τέλος, *finis ;* item *à pendendo vectigali immunis :* ex α & τέλος, *vectigal.*

ἈΤΕ'ΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *contriſto, privo :* q. ab ἄτη & ἐμβαίνω, *in cladem quaſi incido.*

Ἀτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *fixus, intentus :* ex α intenſ. pro ἄγαν, *valdè*, & τείνω, *tendo.* hinc

Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo :* f. ίσω, p. ἠτένικα, aor. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

ἈΤΕΡ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, *ſine, citra, abſque :* cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς.

Ἀτεράμνων, Dor. pro ἀτεράμονος, ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *durus, incoctilis, inſuperabilis :* ex α & τέραμνος, *coctu facilis.* Th. τείρω, *tero.*

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, *durities :* ab eod. Th.

Ἀτεράμων, id. q. ἀτέραμνος, ab α & τεράμων, id. ac τέραμνος, & ab eod. Th.

Ἄτερθε, Æol. pro ἄτερθεν, *ſine.* Th. ἄτερ.

Ἀτέρος, *alter :* Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου, & ſic porrò ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. ſing. ab

Ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *injucundus, ingratus :* &

Ἄτερπος, idem, ab α & τέρπω, *delecto.*

Ἀτερψία, ας, ἡ, & Ἀτερψίη, *moleſtia :* ab eod.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine τέχνῃ, i. e. *fraude.*

Ἀτεχνία, ας, ἡ, *imperitia :* &

Ἄτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inartificialis ;* item

Ἀτεχνῶς, *verè, certè*, adv.

Ἀτέχνως, *ſine artificio :* ab α & τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus.*

Ἀτη

'Ατη, ἡ, damnum, peccatum : dat. pl. Ion. ἄτῃσι, pro ἄταις. Th. ἀτάω, lædo.

'Ατημελέω, f. ήσω. p. ηκα, negligo.

'Ατημελέως, 'Ατημελῶς, vel 'Ατημελήτως, negligenter : item

'Ατημέλητος, ου, ὁ κὴ ἡ, neglectus, inornatus : &

'Ατημέλεια, seu ἀτημελία, ας, ἡ, negligentia : a

'Ατημελὴς, quod ex α & τημελέω, curo. Th. μέλει, curæ est, impers.

'Ατηρὸς, ῦ, ὁ, & 'Ατηρὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, noxius, contumeliosus : in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, perversas : ab ἀτάω, lædo.

'Ατθὶς, ίδος, Attica, Orithyia nom. prop.

'Ατίει, contemnit, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, quod ex α & τίω, honoro.

'Ατίζω, f. ίσω, p. ικα, vilipendo : ex α priv. & τίω, honoro.

'Ατιθάσσευτος, ε, ὁ κὴ ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus : ab α priv. & τιθασσευτὸς, mansuetus.

'Ατιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, qui spernit gregem, & abgregat : hinc ἀτιμαγελεῖν, gregem contemnere, & ἀτιμαγελεύτης, pro ἀτιμαγελεῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.

'Ατιμάζεσκε, imperf. Ion. & Poët. pro ἠτίμαζε, ab

'Ατιμάζω, contumeliâ afficio : f. άσω. p. ἠτίμακα. p. pass. ἠτίμασμαι, a. 1. pass. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμόω ab α & τίω, honoro.

'Ατιμασμὸς, ῦ, ὁ, ignominia : ab eod.

'Ατιμαστέον, adj. verbale, quod debet contemni : ab

'Ατιμάω, fut. ήσω, p. ηκα, despicio, vitupero, dehonesto : ab ἄτιμος, inglorius, q. v.

'Ατίμητος, υ, ὁ κὴ ἡ, immunis, contemptus ; item inæstimabilis : ab eod. Th.

'Ατιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus : & 'Ατιμασμὸς, ῦ, ὁ, idem. Et

'Ατιμος, ε, ὁ κὴ ἡ, ignominiosus, inhonoratus, ab α & τίω, honoro : unde

'Ατιμότατος, inhonoratissimus : superl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος, ab α & τίω, honoro.

'Ατιμόω, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro : fut. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος, ab eod. Th.

'Ατιμώρητος, υ, ὁ κὴ ἡ, inultus, impunitus : &

'Ατιμωρήτως, & 'Ατιμωρητὶ, adv. impunè : ab α & τιμωρέω, q. ab ὁράω, animadverto.

'Ατι pro ἄτινα, nom. pl. ab ὅ & τι, quid.

'Ατε pro ἦτε, Dor. eratis.

'Ατίταλλ' pro ἀτίταλλε, imperf. Ion. ab ἀτιτάλλω, alo.

'Ατιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν. ab

'Ατιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τῶ τι, delicate nutrio, curo ; vel augeo. Th. ἀταλὸς, mollis.

'Ατιτος, υ, ὁ, inultus, impunitus : ab α & τίω, punio.

'Ατλαγενέων, gen. pl. ab

'Ατλαγενὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, Atlante genitus : ab 'Ατλας, αντος, ὁ, Atlas, & γίνομαι, nascor.

'Ατλατος, ε, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.

'Ατλαντὶς, ίδος, ἡ, filia Atlantis. Th. 'Ατλας.

'Ατλητα, nom. pl. n. g. intolerabilia : ἀτλήτῳ, dat. sing. ab

'Ατλητος, & Dor. 'Ατλατος, υ, ὁ κὴ ἡ, intolerabilis, intolerandus : ab α & τλάω, seu τλῆμι, perfero.

'ΑΤΜΗΝΟΣ, υ, ὁ, & ἀτμὴν, ένος, ὁ, famulus, servus : quia ἄτιμος præ domino suo : Th. ἀτμεύω, servio.

'Ατμὴ, ῆς, ἡ, vapor.

'Ατμίζω, f. ίσω, p. ικα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμὸς.

'Ατμὶς, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἀτμὸς.

'ΑΤΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, q. ab ἄω, spiro : hinc ἀτμὴ & ἀτμὶς, ἀτμίζω. de quibus suprà.

'Ατόλματος, υ, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, υ, ὁ, non audendus, ab α & τόλμα, audacia.

'Ατομος, υ, ὁ κὴ ἡ, insectilis, individuus ; ἄτομοι, minuta corpuscula : ἐν ἀτόμῳ, in momento, illicò : ab α & τέμνω, seco. p. m. τέτομα· hinc per Metath. Angl. a Mote, or an Atom.

'Ατονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, deficio, infirmus sum, & imbecillis : ab α & τόνος, quod à τείνω.

'Ατονία, ας, ἡ, defectus, infirmitas : ab eod.

'Ατοπία, ας, ἡ, absurditas, inconvenientia, obscuritas : ab

'Ατοπος, υ, ὁ κὴ ἡ, insolens, inconveniens, importunus, absurdus, improbus : ab α & τόπος, locus : hinc

'Ατόπως, adv. absurdè, inconvenienter.

'Ατος, υ, insatiabilis, per Crasin pro ἄατος ab α & ἄδω, satio.

'ΑΤΡΑΚΤΟΣ, υ, ὁ κὴ ἡ, fusus, colus, sagitta.

'Ατρακτυλὶς, & -λλὶς, ίδος, ἡ, spinæ genus : ab ἄτρακτος.

'Ατραπὸς, ῦ, ἡ, vel ἀταρπὸς, via trita, callis, semita : legitur & ἀτραπιτὸς, & ἀταρπιτὸς, ex α epitat. & τραπέω, calco.

'ΑΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, & ἀτράφαξυς, υ[illegible], ἡ, atriplex, oleris genus.

'Ατρεΐδαι, ᾶν, οἱ, Doricè pro 'Ατρεΐδαι, Atridæ.

'Ατρεΐδα, dual. num. ab

'Ατρεΐδης, υ, ὁ, 'Ατρέως παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, & Menelaus. 'Ατρεΐδησ', dat. plur. Ion.

'Ατρείων, ωνος, ὁ, i. e. 'Ατρεΐδης, Atrides, nom. propr.

'Ατρέκεια, ας, ἡ, & 'Ατρεκίη, Ion. veritas : ab ἀτρεκὴς.

'Ατρεκέστατα, superl. ab

'ΑΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ κὴ ἡ, verus, certus : q. ab α & τρέω, quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

'Ατρεκῶς, & Ion. ἀτρεκέως, verè.

'Ατρέμα & 'Ατρέμας, adv. quietè, sine aliquo motu : ab ἄτρομος, intrepidus, quod ab α & τρέω.

'Ατρεμεῖσθαι, præs. inf. pass. ἀτρεμέωσι, 3. pl. sub. act. ab

'Ατρεμέω, immotus maneo, f. ήσω. p. ἠτρέμηκα. ex eod. Th.

'Ατρεμία, ας, ἡ, audacia, quies. q. non trepidatio : ab eod. Th.

'Ατρεμίζω, idem quod ἀτρεμέω.

Ἄτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus, immutabilis, rectus*. Et

Ἀτρέπτως, adv. *immutabiliter, rectè*. Th. τρέπω.

Ἀτρεὺς, έως, ὁ, *Atreus*, nom. propr.

Ἀτριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non tritus, insuetus*: item *inexercitatus, imperitus*. Th. τρίβω.

Ἄτριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac Ἀτριβής· item *indomitus*, & *laboris inexpertus*: ab eod. Th.

Ἄτριχος, *sine capillis*: ἄτριχα, neut. pl. ex α & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ἀτρομέω, *non tremo*: &

Ἄτρομος, ου, ὁ, *intrepidus*: ex α & τρομέω, idem quod τρέμω, seu τρέω, *trepido*.

Ἄτροπος, nom. propr. Parcæ: ex α priv. & τρέπω, *verto*, quod non possit verti & averti. Sumitur & pro *duro, aspero, immutabili*.

Ἀτροφέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tabesco, non nutrior*: &

Ἀτροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus*; item *tabes*, morbus: ab

Ἄτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impastus*; item *non alens*: ex α & τροφὴ, *alimonia*. Th. τρέφω, *nutrio*.

Ἀτρύγετος, ου, & Ion. ἀτρυγέτοιο, *sterilis, infructuosus*: ex α & τρυγή.

Ἄτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus, ingens*: item *purus, sine fæce*: ex α & τρύω, *tero*.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem quod ἀτειρὴς ἢ ἄτρυτος, *indomita*: ab eod. Th.

Ἄτρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invulneratus, illæsus, inoffensus*: ex α & τιτρώσκω, *vulnero*.

ἌΤΤΑ, Atticum pro ἄσσα, ων, τὰ, vel ἄτινα, *aliqua, quædam*: ex α & σὰ Megarensium lingua τινά· vel ab ὅ, τι. Nonnulli ἄττα. Et ἀττὰ pro ποτέ.

Ἄττα, ὁ, *pater*: est enim vocabulum quo juniores compellant senes.

ἈΤΤΑΓΗΝ, ῆνος, ὁ, & Atticè ἀτταγᾶς seu ἀτταγὰς, *avis picta dorso*: interpretatur & *gallinago*: & *rusticula*, & *coturnix*.

ἈΤΤΑΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, οῦ, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

Ἀττάλεια, ας, ἡ, *Attalia*, nomen urbis Heb. *tempus Domini*.

Ἀττάλλω, *delicatè nutrio*, vide in ἀτάλλω· ἀταλὸς, *tener*.

Ἀτταναίτης, ου, ὁ, & ἀττανίτης, & ἄττανον, ου, τὸ, *placenta in sartagine fricta*.

ἈΤΤΑΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia*.

ἈΤΤΑΤΑΙ, *atat*, interjectio.

ἈΤΤΕΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλεβος, ου, ὁ, *locustæ species*.

Ἀττικίζω, f. ίσω, *partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor*: &

Ἀττικισμὸς, οῦ, ὁ, *sermo Atticus, Attica dialectus*: ab

Ἀττικὸς, οῦ, *Atticus*, & in f. g. Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, *Attica, ager Atticus*. Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

Ἄττον, Att. pro ἆσσον *propiùs* id. q. ἐγγύς.

ἈΤΤΩ, *prosilio*: q. ex ἀΐσσω.

ἈΤΥΖΩ, *terreo, perturbo*: fut. ύξω. p. χα. præs. pass. ἀτύζομαι, *timeo, consternor*: part. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, *turbatus, timens*.

Ἄτυκτον, ου, τὸ, *infectum*: ex α & τεύχω, *fabricor, fio*: p. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Ἀτυμνάδης, ου, ὁ, *Atymnades*, nom. propr.

Ἀτυχέστατος, *infelicissimus*, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχής· quod ab

Ἀτυχέω, -ῶ, -ήσω, ηκα, *miser sum, non assequor*. Th. τύχη. Hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, *miseria*, dat. pl. ἀτυχήμασιν.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infelix*; item *impos voti*.

Ἀτυχία, ας, ἡ, *miseria, infortunium*: ab ἀτυχὴς, quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω.

Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ob ἀτυχέω.

ΑΥ, *rursùm, retrò, vice versâ*, αὖτε, & αὖθις, idem.

Αὖ, apud Cretenses pro ἀλ. ut αὐκὰ, pro ἀλκὰ, &c.

Αὐαίνω, *sicco*, vide in αὐάνθην.

Αὐαλέος, ου, ὁ, *siccus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco*.

Αὐάνθην, *arefactus sum*, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, sive αὔω, *arefacio*.

Αὔανσις, εως, ἡ, *ariditas, tabes plantarum*: est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.

Αὐάτα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum, calamitas*.

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, *respicio, contemplor*.

Αὐγάζω, *illustro, illucesco*: f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. ηὔγασα. præs. pass. αὐγάζομαι, *illustror*: p. pass. ηὔγασμαι. Hinc

Αὔγασμα, ατος, τὸ, *splendor*. Th. αὐγή.

Αὐγασμὸς, οῦ, ὁ, idem: & ab eod. Th.

Αὐγαῖς, dat. pl. ab αὐγή.

Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, & hoc Ion. pro αὐγάζου, *inspice*, præs. imperat. pass. verbi αὐγάζομαι, *video*. Th. αὐγή.

Αὐγάσεαι, *respicies*, Ion. pro αὐγάσῃ, a. perf. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, *video*.

ΑΥΓΗ, ῆς, ἡ, *splendor, lux, radius, diluculum*: p. ab αὔω, *splendeo*.

Αὔγουστος, *Augustus*, Lat. *augens*. Σεβαστός.

Αὐδάξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. m. verbi αὐδάομαι, *loquor*. Sic αὐδάσας, ασα, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab

Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, *loquor*; item *alloquor*: ab

ΑΥΔΗ, ῆς, ἡ, *vox, oratio*: q. ab αὔω, *clamo*.

Αὐδήσασκ' pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, *vociferabatur*, a. 1. Ion. per Epenthesin τοῦ σκ ab αὐδάω.

Αὔην, acc. sing. f. g. ab αὖος, ου, ον, *siccus*. Th. αὔω, *sicco*.

ΑΥΘ' pro αὖθι vel αὖθις, *rursùs*, & pro ἔπειτα, *deinde*, ab αὖ, idem. Atticè scribitur per θ, Ion. verò per τ.

Αὐθάδεια & Αὐθαδία, ας, ἡ, *arrogantia, morositas, amor sui, pertinacia*. Ab

Αὐθάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδὼν, *sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax*: ex αὐτὸς, *ipse*, & ἁδέω, *placeo*: τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *voluntarius*: ex αὐτὸς, & αἱρέομαι, q. v. Hinc

Αὐθαίρετος, sponte, ultrò

Αὐθέκαστος, ὁ, justus, severus. Th. ἕκαστος.

Αὐθεντέω, -ῶ, autoritatem usurpo in aliquem, impero, autorem me præbeo: f. ήσω. p. ηκα. Ab

ΑΥΘΕΝΤΗΣ, ου, ὁ, qui suâ manu se perimit: ἐντης, idem quod αὐτοφόνος, qui suâ manu cædem infert: autor cædis, & autor facti: ex αὐτὸς, ipse, & ἔντεα, τὰ, arma: item dominus, ab αὐτὸς & ἵεσθαι, q. αὐτὸ ἱεὶς, se mittentis, qui seipsum mittit in agendo, qui liberâ est potestate. Hine

Αὐθεντικὸς, ου, authenticus: &

Αὐθεντικῶς, cum autoritate, adv.

Αὐθιγενὴς, indigena.

Αὐθημερὸν, adv. eo ipso die. Ab

Αὐθήμερος, ου, ὁ κὴ ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei. Th. ἡμέρα.

Αὖθι per Syncop. pro αὐτόθι, illic, istic, ibi, hic; item hic: & interdum pro ἔπειτα, inde.

Αὐθιγενὴς, ὁ κὴ ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, nascor.

Αὖτις Ion. αὖτις & αὖθι, tum αὖτε, rursus. Th. αὖ.

Αὐΐαχος, ου, ὁ κὴ ἡ, clamosus, vel clamans ut canes latrantes: ab αὖ, & ἰαχὴ, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina: ab αὐλή.

Αὐλαῖος, ad aulam pertinens.

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, tibia.

ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, sulcus, acc. sing. αὔλακα pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, sulco.

Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ præfectus.

Αὔλεια, ας, ἡ, aulæ janua. Th. αὐλὴ, aula.

Αὐλέω, tibiâ cano: f. ήσω. p. ηλκα. Th. αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia.

Αὐλικὸς, ῦ, ὁ κὴ ἡ, aulicus, qui est ex principis aulâ. Th.

ΑΥΛΗ', ῆς, ἡ, AULA, domus regia: locus subdialis, atrium, stabulum. Hinc Angl. Hall.

Αὐλεῦντι, Dor. pro αὐλοῦσι, tibiâ ludunt, 3. pl. f. verbi αὐλέω.

Αὔλησον, a. 1. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen: ut & αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem & in f. g. αὐλητρὶς, ίδος, & αὐλητίς, ίδος, ἡ. Th. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικὸς, ῦ, tibiarum peritus: ab eod. Th.

Αὐλίδι, gen. sing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, diversor, stabulor: imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο, item pernocto: f. ίσομαι p. ηὔλισμαι. a. 1. pass. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, aula, stabulum.

Αὐλίν, acc. sing. ab

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, castra, tentorium. Th. αὐλὴ, aula. Est &

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὔλιον, ου, τὸ, stabulum. Th. αὐλή.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia: à seq.

ΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, tibia, fistula: item piscis qui mas, sive dactylus dicitur: q. ab αὔω, vel ἄω, flo. Hinc αὐλέω, αὐλητὴρ, &c.

Αὔλος, ἡ, q. ἀσώματος, materiæ expers: ab α & ὕλη, materia.

Αὐλὼν, ῶνος, vallis, convallis, planities, pratum.

Αὐλωπίδι, dat. sing. ab

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, galea: ab αὐλὸς, fistula instar: ex αὐλὸς, tibia, vel quicquid oblongum est, & ὤψ, oculus, quod ab ὄπτομαι.

Αὐξάνω, augeo, cresco: f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. pass. ηὔξημαι. a. 1. pass. ηὐξήθην. a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ind. pass. αὐξηθείη. Th. αὔξω.

Αὖξε, adjuva, præs. imperat. act. αὔξω, 3. sing. præs. ab αὔξω, augeo, αὔξεται, augetur, 3. sing. præs. pass. ab αὔξομαι, ab eod. Th.

Αὐξηθεὶς a. 1. part. pass. vide seq.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. αὔξω.

Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum: in dat. plur. αὐξήσεσι, ab eod. verbo & Th.

Αὔξηται, crevit, Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. pass. ab αὐξάνω, cresco.

Αὐξητικὸς, ῦ, ὁ κὴ ἡ, qui augetur; item augens: ab eod. Th.

Αὐξόμενος, crescens, præs. part. m. ab

Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem quod Th. ἀέξω.

Αὐονὴ, ῆς, ἡ, clamor; item siccitas: ab αὔω, clamo, vel sicco.

Αὖος, ου, ὁ, aridus: ab αὔω, sicco.

Αὐότερος, siccior, compar. ab αὖος.

Αὔπνος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, insomnis: q. ἄυπνος ὕπνος ex α & ὕπνος, somnus.

ΑΥ'ΡΑ, vel αὔρα, ας, ἡ, ventus levior, auras dat. pl. αὔραισιν.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, cras, crastino die, adv. q. ab αὔω, luceo. Est lux sequentis diei.

Αὖσαι, a. inf. act. verbi αὔω, clamo.

Αὖσε, a. 1. Ion. verbi αὔω, per Dialysin pro αὖε, clamo. Sic αὖσαν, pro ἤυσαν, 3. pl. a. 1.

Αὐσταλέη, ης, ἡ, sicca, squalida: idem quod αὔη, ης, ἡ. Th. αὔω, sicco.

Αὐστηρία, ας, ἡ, austeritas.

ΑΥΣΤΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, austerus, severus: in f. g. -ά, in n. g. όν. q. ab αὔω, exsicco.

Αὖτ' pro αὖτε, rursus.

Αὐτὰ, ᾶς, ά, Dor. pro αὐτὴ, ῆς, ἡ, pugna, quod vide. At Αὐτὰ, illa ipsa, pro ταῦτα.

Αὐτάγγελος, ου, ὁ, qui sibi nuntius: ex αὐτὸς, & ἀγγέλλω.

Αὐτάγητος, vel αὐτάγητος, u sui ipsius admirator: seipsum ἀγάμενος, i. e. mirans.

Αὐτάγρετος, ου, ὁ κὴ ἡ, à seipso collectus, sumptus & electus. Αὐθαίρετος, sponte collectus. Ex αὐτὸς & ἀγείρω, congrego.

Αὐτάγρετα, τὰ, ultrò oblata.

Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

Αὐτὰν, Dor. pro αὐτὴν, ipsam.

ΑΥΤΑ'Ρ, sed, dein, autem, cæterùm: hinc Angl. after, manâsse videatur: q. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, sufficientia, contentatio. Ab

Αὐταρκέω, sufficio, at. s sum.

Αὐτάρκης εος, ὁ κὴ ἡ, contentus, sibi sufficiens.

Αὐταρκῶς, satis. Omnia ex αὐτὸς, ipse, & ἀρκέω, sufficio.

Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτᾶν, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, ipse.

Αὖτε, adv. *rursus, iterum, porrò.* Th. αὖ, *rursum.*
Αὐτέη, ἔης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipsa*: ab αὐτός.
Αὐτεξούσιος, ὁ καὶ ἡ, *qui sui juris, vel suae est potestatis*: ex αὐτὸς & ἐξουσία, *potestas*, quod ab ἔξεστι, *licet*. Hinc
Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas.*
Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, *ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus*: ex αὐτὸς & ἐπαγγέλλω, *annuntio*. Th. ἀγγέλλω.
*Αὔτευν, Dor. pro ἀΰτευν, *resonabat*: 3. pl. imperf. act. ab
*Αὐτέω, *clamo*: f. ήσω. p. ηὔτηκα· ab αὔω, idem.
Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτός.
*Αὐτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnae committendae*; & ex consequenti pro *pugna*. Th. αὔω, *clamo*.
Αὐτήγε, pro αὐτὴ, *ipsa*: Att. ab αὐτός.
Αὐτήκοος, ὁ καὶ ἡ, *qui suis auribus quid audivit*: interdum *qui sui est juris*. Ex αὐτὸς & ἤκοα, p. m. verbi ἀκούω.
Αὐτῆμαρ, *eodem die*: ab αὐτὸς, & ἦμαρ τὸ, pro ἡμέρα.
Αὐτῇς, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.
Αὖτι pro αὐτόθι.
Αὐτίκ, & αὐτίχ', pro
Αὐτίκα, *statim, actutum*, adv. ab αὐτὸς, ὁ, αὐτίκα, *praesens, momentaneus, subitus*; τὸ αὐτίκα, *in praesentia*; αὐτίκα νυκτὸς, *statim nocte*, i. e. quum advesperasset; ὡς αὐτίκα, *quàm celerrimè*: αὐτίκα δὲ, & αὐτίκα γέ τοι, *principio*, vel *jamprimum*; αὐτίκα μάλα, & ἄφαρ μάλα, *quamprimum, confestim, brevi admodùm, propediem.*
Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rursum, post deinceps*. Th. αὖ, *rursus*.
*ΑΥΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus, spiritus, vapor*: q. ab αὔω, *spiro*.
*Αὐτμὴν, ένος, ὁ, idem.
Αὐτὸ, *ipsum*, absque ν, Att. εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum, in idem pariter*: κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*: ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eandem* vel *in unum locum*: αὐτὸ μόνον, *duntaxat*: καὶ αὐτὸ δὴ τὸ τοῦτο, *id ipsum est, sicque res habet.*
Αὐτοβοᾶν, *testari de seipso, suâ voce seipsum praedicare*. Th. βοάω.
Αὐτοβοεὶ, *statim*, ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.
Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic, profectò, ad eundem locum.*
Αὐτογένεθλος, & Αὐτογενὴς, Αὐτογένητος, & Αὐτόγονος, *ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus*, i. e. aeternus. Th. γίνομαι.
Αὐτόγραφον, ου, τὸ, *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω.
Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur; lignum sc. quo vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύα, vel γυία, *arvum*.
Αὐτοδιάκονοι, *sibi ipsis inservientes*. Et
Αὐτοδιακονία, *sui ipsius famulitium*: ex αὐτὸς & διάκονος, quod à διὰ & κονέω, *festino*.
Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *seipso doctus, suâpte naturâ aliquid faciens*. Th. διδάσκω.
Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno*.
Αὐτόθι, vel αὐτόθιν, adv. *in hoc ipso loco*, vel *tempore*: *hinc, inde, illico*, οἱ αὐτόθεν, *illic habitantes*: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.
Αὐτόθι, *ibi, illic*, adv. ab αὐτός.
Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτοῦ. ab αὐτός.
Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, *frater germanus*: i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *soror germana*. Ab αὐτὸς, κάσις, & γνητὸς, pro γεννητὸς, quod à γίνομαι.
Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *suopte judicio condemnatus*: ex αὐτὸς & κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω.
Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injussus, suâ sponte*. Et
Αὐτοκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui sponte suâ quid facit*: ex αὐτὸς, & κέλω, seu κέλομαι, *jubeo*.
Αὐτοκρατορικὸς, οῦ, *imperialis*. Et
Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, *imperator, qui sui juris est, legatus*: acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς, & κρατέω, *imperium obtineo*. Th. κράτος.
Αὐτολεξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum.*
ΑΥΤΟ'ΜΑΤΟΣ, η, ον, *spontaneus, ultroneus*: ex αὐτὸς & μάω, *desidero*, vel μάτην, *facilè*, quod ipsum à se *temerè, sine* consilio venit. Hinc
Αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges.
Αὐτόματοι, *sponte venientes.*
Αὐτόματα, *quae per se moventur*, ut horologia.
Αὐτομάτως, *sponte*, adv.
Αὐτομέδων, *Automedon*, nom. propr.
Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quae mores matris refert.*
Αὐτομολέω, f. ήσω, p. κα, *transfugio*. Hinc
Αὐτόμολος, ὁ καὶ ἡ, *transfuga*: ex αὐτὸς & μολέω, *vado*.
Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris filia Cadmi: *quae* sc. *ipsa intelligit*: à νόος, νοῦς.
Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris*.
Αὐτονομέομαι, *meo jure vivo*: αὐτονομούμενος, *in libertatem asserens*. Ab
Αὐτόνομος, ου, ὁ, *qui sui juris est, qui nullius imperio subest*: ex αὐτὸς & νόμος, *lex*. Th. νέμω.
Αὐτόπιστος, *per se fidem faciens sine argumentis*. αὐτόπιστον, *per se credibile, per se manifestum*. Ex αὐτὸς & πιστὸς, quod à πείθω.
Αὐτόπτης, ου, ὁ, *spectator testis oculatus*, qui ipse vidit: ex αὐτὸς, & ὀπτεύω, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.
Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sponte fluens*: ex αὐτὸς, & ῥέω, *fluo*.
ΑΥΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ipse, a, um*, modò demonstrativum, modò relativum: praeposito articulo *idem*, interdum παρέλκει. q. ab οὗτος.
Αὐτοσταδίη, ας, ἡ, *pugna stataria, statio in proprio loco*: ex αὐτὸς & στάδιος, *stabilis*: Th. ἵστημι, *sto*.
Αὐτόστολος, ου, ὁ, *qui ipse sibi navis est*: ex αὐτὸς & στέλλω, *mitto*.
Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio & tumultuariè, temerè sine consilio ago.*
Αὐτοσχεδίῃ μίξαι, *cominùs miscere.*
Αὐτοσχέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex tempore factus, rudis, tumultuarius*: quod ab
Αὐτοσχεδίως, adv. *ultrò sine curâ, extempore*; ab

Αὐτο-

Αὐτοσχεδὸν, vel -δίην, propè, cominus: quasi ex αὐτὸς, & σχεδὸν, propè.

Αὐτότατος, ipsissimus: ab αὐτός.

Αὐτοτελὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, perficiens, & perfectus, absolutus, sufficiens; item suis qui sumptibus aliquid facit, vivit, suis qui utitur vectigalibus: ex αὐτὸς, & τέλος, finis, & sumptus, vectigal.

Αὐτόθι, per Sync. pro αὐτόθεν.

Αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Αὐτουργέω, f. ήσω, per me facio. Et

Αὐτουργὸς, οῦ, ὁ, qui per se operatur; item opifex: ab αὐτὸς & ἔργον.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, unà cum cortice: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suâ sponte natus: ut &

Αὐτόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex αὐτὸς, & φύω, gigno.

Αὐτόφωρον, ου, ipsum furtum, flagrans facinus; seu ipsum factum: ex αὐτὸς & φώρ, φωρὸς, ὁ, fur. Ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, in ipso facto.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid suâ manu facit: vel se manu suâ interficit; & hinc

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, manu propriâ: ex αὐτὸς & χείρ.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, indigena, vernaculus: αὐτόχθονες ἄνδρες. Et

Αὐτόχθονα ἔθνεα, gentes indigenæ, qui in aliquâ regione sunt natæ: ex αὐτὸς & χθὼν, terra.

Αὐτόχρημα, reipsâ, reverà, planè, adv. ex αὐτὸ & χρῆμα.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ, sponte fusus: ex αὐτὸς & χέω, fundo.

Αὐτοχόανος, veluti suâ sponte fusus, ingens: ex αὐτὸς & χόανος, fornax fusoria: quod ex χέω, fundo.

Αὐτοψεὶ, adv. ipso aspectu. Et

Αὐτοψία, ας, ἡ, proprius aspectus, oculata fides: ex αὐτὸς & ὄψις, quod ab ὄπτομαι.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, ipse: & in dual. αὐτὼ, ipsi: sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ vel αὐτόθι, illic.

Αὑτῷ, pro ἑαυτῷ, sibi ipsi.

Αὔτως, adv. frustrà, item similiter, pro αὐταύτως. Th. αὐτός.

Αὐχέν', Æol. pro αὐχένα. Et

Αὐχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, cervix. Hinc

Αὐχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cervicalis.

ΑΥΧΕ΄Ω, glorior: f. ήσω, p. ηὔχηκα, quasi ab αὐχὴν, elatâ cervice me jacto. Hinc

Αὔχη, ης, ἡ, quod à Poët. καύχη, seu καύχα, ας, ἡ, Dor. jactantia, gloriatio: hoc pro καύχησις, idem. Th. καυχάομαι, glorior.

ΑΥΧΗ΄Ν, ένος, ὁ, cervix, locus angustus: acc. sing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, ad cervicem pertinens.

Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, obscurus, squalidus.

* Αὐχμέομαι, squaleo.

ΑΥΧΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, siccitas ex vehementi æstu, squalor: quasi ab αὔω, sicco, Epenthesi literæ χ.

* Αὐχμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sordidus, squalidus.

ΑΥ΄Ω, sicco, arefacio, accendo; in quâ significatione etiam cum aspera, αὕω. Item clamo, splendeo, fio. Ab ἄω, spiro.

Ἀφ' pro ἀπὸ, ab.

* Ἀφαγνίζειν, consecrare, purificare, expiare, spoliare: ab ἀπὸ & ἁγνὸς, purus.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, exemptio, ablatio. Et

Ἀφαιρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab

Ἀφαιρέω, -ῶ, aufero, adimo: f. ήσω, p. ἀφῄρηκα. a. 1. ἀφῄρησα. a. 2. ἀφεῖλον. præs. pass. ἀφαιρέομαι, -οῦμαι, auferor, p. pass. ἀφῄρημαι, a. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι, a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ & αἱρέω, capio. Hinc

* Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, ablatio, separatio, detractio.

* Ἀφαιρέματα, partes quæ à victimis auferentur.

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. prætend.

Ἄφαιστος, ου, vel οιο, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus.

ἈΦΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, species leguminis: item oppidum Lybiæ.

Ἄφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine cono, aut cristâ; ex α & φάλος, splendidus, conus galeæ.

* Ἀφάλλομαι, insilio, salto.

Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor: ex ἀπὸ & ἁμαρτάνω, pecco: f. ήσω, p. ἡμάρτηκα a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτε, aberravit, a. 2. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obscuritas, incertitudo. Et

Ἀφανὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀφανὲς, έος, obscurus, non manifestus, incertus: undè ἀφανῶς, adv. ex α & φαίνω, ostendo.

Ἀφανίζω, ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, deprave: f. ίσω, p. ἠφάνικα. præs. pass. ἀφανίζομαι, evanesco, p. ἠφάνισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην, ἀφανισθήσομαι. f. 1. ind. pass. Ex α & φαίνω, ostendo.

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, evanescentia, interitus: ἀφάνισις, ἡ, abolitio: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Ἄφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conspicuus, non apparens.

Ἀφάντως, & ἀφανδὸν, obscurè, clanculum. ἀφαντὸς, idem. Ex α priv. & φαίνω, ostendo.

Ἀφάπτω, suspendo: undè ἀπημμένος, suspensus: item applico, admoveo: ab ἀπὸ & ἅπτω, necto.

ἈΦΑ΄Ρ, statim, citò, facilè: p. ab ἅμα, id est ipso tactu; vel ab α, simul, & φάω, dico: hinc ἀφάρτερος, celerior.

Ἀφαρεὶ, pro ἄφαρ, Ion.

Ἀφαρῆα, acc. sing. ab Ἀφαρεὺς, ῆος, ὁ, Aphareus, nom. propr. viri.

Ἀφαρητίδαι, Poët. pro Ἀφαρεΐδαι, ῶν, οἱ τοῦ Ἀφαρέως παῖδες, filii Apharei.

ἈΦΑ΄ΡΚΗ, ης, ἡ, arbor semper virens.

* Ἀφαρπάζω, surripio, abripio.

Ἀφάρτερος, ου, ὁ, celerior, compar. ab ἄφαρ, citò.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor: ex α & φημὶ, seu φάω, dico. Poëtæ dicunt ἀμφασίην, metri causâ.

Ἄφατος, ου, *ineffabilis, non dicendus*; item *incelebris*. Et

Ἄφατα, pl. num. *non clari*: ex α priv. & φατος, *dicendus*, quod à φημὶ, seu φάω, *dico*.

Ἀφάτως, *AFFATIM*, *abundè*: adv. ab ἄφατος.

ΑΦΑΥΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *imbecillis*, *debilis*: in comp. ἀφαυρότερος, superl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus*: q. ex α intens. & φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis*. Alii à παῦρος, *paucus*, π in φ mutato quasi robore parvus.

Ἀφαύω, *sicco*, *uro*, *inediâ exaresco*. Th. αὔω, *sicco*.

Ἀφάω, f. άσω, *palpo*, *contrecto*, *tango*, ἀφόωντα, Poët. pro ἀφῶντα, ab ἀφὴ, *tactus*, quod ab ἅπτομαι.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*, *cæcus*.

Ἀφεδεῖν, *suffocaris*: imprecantis est.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, *latrina*: ex ἀπὸ & ἕδρα, *sella*. ἄφεδρος, ου, *menstrua mulierum purgatio*. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt, *rectum intestinum*.

Ἀφέωσι, *dimiseritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, *dimissus*, a. 2. part. pass. ἀφέθην, ης, η, *relictus sum*. a. 1. ind. pass. ἀφεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι, & in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ & ἵημι, *mitto*.

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè*, *liberaliter*. Ab

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non parcens*, *profusus*. Et

Ἀφειδήσαντα, *securum*, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, *non parco*: ex α priv. & φείδομαι, *parco*.

Ἀφειδία, ας, ἡ, *non parcere*, *credulitas*: qu. *imparsimonia*: ab ἀφειδὴς, *non parcens*: ex eod. Th.

Ἀφείθησαν, & in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimissi sunt*, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖλε, *abstulit*: 3. sing. a. 2. act. ἀφείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀφεῖμαι, *dimissus sum*, perf. pass. ab ἀφίημι, perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖμεν, *omisimus*: volunt esse 1. pl. a. 2. pro ἀφῆμεν, ab ἄφην, verbi ἀφίημι. sed ibi scribendum ἄφεμεν. Mallem dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφέμεν, Ion. & Poët. in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖναι, *dimisisse*: a. 2. inf. act ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, έντος, & in f. g. ἀφεῖσα, *derelinquens*: a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abstinendum est*: ab ἀπέχομαι, *abstineo*. Th. ἔχω.

Ἀφελγύνω, *lædo*, ab ἀφελεῖν γοῦνα.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas*: ab ἀφελής.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, 3. sing. f. 2. m. &

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, *aufertis*. Ion. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω.

Ἀφέλη, a. 2. sing. sub. act. verbi ἀφαιρέω.

ΑΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *simplex*, *tenuis*.

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, *simplicitas*, idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφελὼν, *auferens*: a. 2. part. act. eod. Th.

Ἀφελῶς, *simpliciter*, *nudè*, adv. ab ἀφελής.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, *dimissio*.

Ἀφέμενος, *derelinquens*, *dimittens*: a. 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

ΑΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφνος, ου, vel εος, τὸ, *divitiæ*, *opes*, *reditus* propriè *anni*: qu. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, *unius anni collectum*.

Ἀφέντι, *derelinquenti*, dat. sing. a. 2. part act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, εις, ει, *abstinebo*, f. 1. act. ab ἀπέχω, f. ξω. Th. ἔχω.

Ἀφέρπω, *subrepo*, *serpendo abeo*: serpenti proprium. Th. ἕρπω, *serpo*.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω. fut. 1. verbi ἀφέρπω.

Ἄφες, *sine*, *remitte*: & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *sino*.

Ἄφεσις, εως, ἡ, *remissio*, *dimissio*: ab ἀφίημι.

Ἀφεσταίη, novo & Poëtico more, pro ἀποσταίη, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίστημι, *discedo*.

Ἀφεσταίην, *dimitterem*. Poët. pro ἀφεσταίην, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *cessant*, 3. pl. præs. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι, nam aliquando per ε reduplicatur, undè est ἕσταμεν, & opt. ἑσταίην, &c. Vel ἀφεστᾶσι, pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεστήκατε, perf. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἀφέται, ων, αἱ, locus ita dictus q. d. *dimissæ*. Sunt qui τὸ ἀφεῖναι vertant *in altum vela dare*. Stephan. Ἀφέται, dicit esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, *dimittite*: 2. pl. a. imperat. verbi ἀφίημι. Undè &

Ἀφετέον, *dimittendum est*, adv. positivum.

Ἄφετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dimissus*, *liber*, *absolutus*; item *sacer*; item *oppositus*: *rejectaneus*: ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ & ἵημι.

Ἀφέψω, vel -έω, f. ἀφεψήσω, *decoquo*: & indè ἀφέψημα, *decoctum*, & ἄφεψις, *decoctio*: ex ἀπὸ & ἕψω, *coquo*.

Ἀφέωκα, Att. pro ἀφεῖκα, perf. act. &

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. pass. Att. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφεώρα, *prospectabat*: Att. pro ἀφώρα, 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, *commissura*; item *tactus*: à præt. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφηγέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *duco*, *impero*: part. ἀφηγούμενος, *ducens*, *dux*, *princeps*; item *narro*, *commemoro*: ex ἀπὸ & ἡγέομαι.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, *memoria*: & idem quod

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio*: à præt. pass. præced. verbi.

Ἀφῆκα-

Ἀφῆκα, aor. 1. ind. act. ἀφῶν, ῆς, ῇ, aor. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφήλατο, desilit : 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, aberravi : a. 2. ind. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτανῶ, pecco.

Ἀφημμένος, ε, ὁ, suspensus, pendens : perf. part. ab ἀφάπτω, præt. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἀφῃρούμην, -εῦμην, -εῖν, -οῦ, -εῖτο, -εῖτο, auferebam : imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -οῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, capio.

Ἀφῃρέθην, a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emissor, jaculator : ab ἀφίημι, emitto. Th. ἵημι.

ἈΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris superficie : q. παρὰ τὸ ἅπτω, accendo.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas : ex α negat. & φθάρσις, corruptio. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἄφθαρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, immortalis : ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, sine, & φθαρτὸς, quod ab eod. Th.

Ἀφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἤφθην, verbi ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento pro ἥφθη, conflagravit : 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, accendo.

Ἄφθιτος, ε, ὁ, incorruptibilis : id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθίω, corrumpo.

Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ε, ὁ ϗ ἡ, mutus : ex α & φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor : p. m. ἔφθογγα, unde φθόγγος.

Ἀφθόνατος, ε, ὁ, Dor. pro

Ἀφθόνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, invidiæ non obnoxius : ex α & φθόνος, invidia. Hinc

Ἀφθονέστερος, ε, ὁ, Poët. pro ἀφθονητότερος, ε, ὁ, invidiæ minùs obnoxius.

Ἀφθονία, ας, ἡ, abundantia ; item invidiæ carentia.

Ἄφθονος, ε, ὁ, invidiâ carens, copiosus. Hinc ἀφθόνως, adv. sine invidiâ : ex α priv. & φθόνος, ε, ὁ, invidia.

ἈΦΙ´Α, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιεῖσι, dimittunt, absolvunt judicio : 3. pl. præs. pro ἀφιοῦσι, & Ion. ἀφιεῖσι, verbi ἀφίημι.

Ἀφῖγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, statua : ex ἀπὸ & ἱδρύω, stabilio.

Ἀφίει, ἔτω, remitte : præs. imperat. ab ἀφίημι.

Ἀφίει, dimittebat : 3. pers. imperf. pro ἀφίη, q. ab ἀφιέω. Et

Ἀφιεὶς, έντος, præs. part. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφιέναι, pro ἀφιέτω, inf. pro imp. 1 Cor. vii. 11. Hellen.

Ἀφίημι, remitto, sino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto. ἀφίετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφιέναι, præs. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῶν, ῆς, ῇ. a. 2. imperat. ἄφες, ἕτω, & 2. pl. ἄφετε. a. 2. sub. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἀφεὶς, έντος. præs. pass. ἀφίεμαι, σαι, ται, relinquor. p. pass. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. pass. ἀφέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ & ἵημι, mitto.

Ἀφίκετο, rediit : 3. sing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἀφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνοῦ, præs. imperat. pass.

Ἀφίκηαι, adveneris : Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub m. ab

Ἀφικνέομαι, -οῦμαι, pervenio, advenio, assequor : inde gen. pl. præs. part. ἀφικνεομένων. inf. ἀφικνεῖσθαι. f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ε, ετο. a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, venio.

Ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, ε, ὁ ϗ ἡ, minimè amans bonos : ex α, φίλος & ἀγαθός.

Ἀφιλάνθρωπος, ε, inhumanus : -πία, -itas, -ώπως, -iter : ab α, φίλος & ἄνθρωπος.

Ἀφιλάργυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, alienus ab avaritiâ : ex α, φίλος & ἄργυρος.

Ἄφιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, alienus ab amicitiâ, amicis carens : ex α & φίλος.

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè ambitiosus ; cum meliori tum deteriori sensu : ab α & φιλότιμος, quod à φίλος & τιμὴ, quod à τίω, honoro.

Ἄφιξις, εως, ἡ, discessus, profectio : ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφίπταμαι, avolo : f. ήσομαι. a. 2. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην vel -όμην. a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, volo, -as.

Ἀφίστημι, discedo, deficio, abduco, deduco ; item abesse, distare ; in pass. voce disjungi, avelli : fut. ἀποστήσω. præt. ἀφέστακα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω, & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστὰς, άντος, præs. m. ἀφίσταμαι, σαι, & in 3. pl. ἀφίστανται, deficiunt : præs. imperat. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, deficiam. Ex ἀπὸ, & ἵστημι, sto.

Ἀφῖχθαι, devenisse : perf. inf. pass. à perf. inde ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, summa pars puppis ; ex α & φλᾶσθαι, id est, θλᾶσθαι, quod non facilè contundetur.

Ἀφλεγιστία, ας, ἡ, inflammabilitatis ineptitudo. Et

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ustulatus, qui inflammari nequit. Ab α & φλογιστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma, mutato ρ in λ, & Pleonasm. τῦ ι.

Ἀφνειὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dives : Poët. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, divitiæ.

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, genit. singul. ab ἀφνειός.

Ἄφνω, adv. repente: per Sync. τοῦ α, & Apoc. τοῦ φ, pro ἀφανῶς, Ex α & φαίνω, ostendo.

Ἀφοβία, ας, ἡ, securitas: &

Ἄφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus. Et inde

Ἀφόβως, intrepidè, sine metu: ex α & φόβος, metus; quod à p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, metuo.

Ἀφοδεύω, f. εύσω. p. ἀφώδευκα, caco, excerno, alvum exonero.

Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, excrementum.

Ἀφοδευτήριον, latrina.

Ἀφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόδριον, q. v. ab

Ἄφοδος, ου, ἡ, discessus, digressus, reditus; item latrina, stercus, excrementum: ab ἀπὸ & ὁδός.

Ἀφομοιόω, -ῶ, similem reddo, assimilo: f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. pass. ἀφωμοίωμαι. part. ἀφωμοιωμένος, assimilatus: ab ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Ἀφοπλίζω, armis spolio; item arma exuo. neut. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, exuerunt: 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex ἀπὸ & ὅπλον, arma.

Ἀφοράω, -ῶ, intueor, respicio: f. άσω. p. ἀφώρακα, & Atticè ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ & ὁράω, video.

Ἀφόρδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inserto metri ergô, excrementum: ex ἀπὸ & ὁδός.

Ἄφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, molestus, verbale: ex α & φέρω.

Ἀφορία, ας, ἡ, sterilitas.

Ἀφοριεῖ, 3. sing. f. 1. Att. ab

Ἀφορίζω, separo, segrego, distinguo, deligo, designo: imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, & Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. sub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, separatus. a. 1. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε. ex ἀπὸ & ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Ἀφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, suis terminis descriptum, & ab aliis separatum. Et

Ἀφορισμός, οῦ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio; ἀφορισμοὶ, breves sententiæ: à 1. pers. præt. pass. verbi ἀφορίζω.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, occasio, opportunitas: ex ἀπὸ & ὁρμὴ, impetus.

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio. ex ἀπὸ & ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, impetus.

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis à tributo.

Ἀφοσιόω, f. ώσω. p. ωκα, eripio: item consecro, devoveo: ab ἀπὸ & ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum. Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio: à præt. pass. præced. verbi.

Ἀφ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, ab eo tempore.

Ἀφοῦ, pro ἄφισο, libera: a. 2. imperat. m. ab ἀφέμην, a. 2. m. ab ἀφίημι.

Ἀφοῦ, pro ἀπόσηθι, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. sing. part. præs. ab ἀφάω, palpo, contrecto: quod ab ἀφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι.

Ἀφραδέοντι, insicienti: dat. sing. præs. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, inconsultè ago; vel stultè loquor, insanio: quod ex α & φραδέω. Th. φράζω.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconsultus. Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, & Ion. ἀφραδίη, imprudentia, inopia consilii; ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις. à φράζω.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, desipio, amens sum: præs. part. ἀφραίνων. Ex α & φρήν.

Ἄφραστος, ὁ καὶ ἡ, non dictus, vel non dicendus; item improvisus: Ion. & Poët. pro κρυπτὸς, occultus: ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, in occultissimo loco: ex α & φράζω, dico, pro occulto, fortean à φράσσω, sepio.

Ἀφρήτωρ, ορος, qui est extra tribum; item osor civilis societatis: ex α & φρήτωρ, contribulis, q. à φρατρία, tribus: ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, spumo, spumam excito: f. ίσω, p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, APHRICA.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, & Ἀφρογενὴς, ex spuma progenita, Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, spuma, & γένος, quod à γίνομαι, nascor.

Ἀφροδισιαστὴς, οῦ, venereus. Et

Ἀφροδίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab

ἈΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, Venus: quia ex ἀφρῷ, i. e. spumâ, dicitur genita.

Ἀφρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, spumicoma: ex ἀφρὸς & κόμη, coma.

Ἀφρονέω, non sapio, amens sum, ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præs. ex α & φρὴν, mens.

Ἀφροντιστέω, -ῶ, negligo, &

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, negligentia, &

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, curis liber, securus: ab α & φροντίς.

Ἀφρόνως, adv. insipienter, incautè.

ἈΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, spuma, saliva.

Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, insipiens. Th. φρήν.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, dementia, imprudentia: ex α & φρήν.

Ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, insipiens, imprudens: ab eod. Th.

Ἀφύη, ης, ἡ, piscis: qui ex ἀφρῷ nascitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hebes, ineptus, rudis. Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, hebes ingenium, inepta natura: ab α & φυὴ, quod à φύω.

Ἄφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἄφευκτος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex α & φεύγω, fugio. Hinc adv. ἀφύκτως, sine fugæ spe.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non observans, incautus; item non observatus, incustoditus. Et

Ἀφυλάκτως, incautè, incustoditè, adv. ab α & 3. pers. præterit. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω.

Ἀφύξω, Dor. pro ἀφύξω, hauriam: f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω.

Ἀφυπνόω, sopior, obdormisco: f. ώσω, p. ἀφύπνωκα, a. 1. ἀφύπνωσα, neut. ab ἀπὸ & ὕπνος, somnus.

Ἀφυστερὸς, ου, ὁ, haustus, depromptus: ab ἀφύω.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. inf. act. ab

Ἀφύσσω, haurio, hauriendo promo: f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

Ἀφυστερέω, -ῶ, f. ήσω, defraudo.

ἈΦΥ'Ω,

ἈΝΤΛΕΩ, *haurio, hauriendo promo, exhaurio.* Ἀφύσσω idem.

Ἀφ' ὁ, Dor. pro ἀφ' ὅ, subaudi χρόνου, ex quo tempore.

Ἀφ' ὁ δύναιτο, *pro viribus.*

Ἀφ' οὗ, sc. χρόνου, Dor. pro ἀφ' οὗ χρόνου, ex quo.

Ἀφωμοιωμένος, *assimilatus:* perf. pass. ab ἀφομοιόω, -ῶ, *assimilo*, ex ἀπὸ & ὁμοιόω, cujus Th. ὁμός.

Ἄφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἄφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutus:* ex α & φωνή.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώριζα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo:* ex ἀπὸ & ὅρος.

Ἀφῶσιν, *dimiserint:* 3. pl. a. 2. subj. act. ab ἀφίημι.

Ἀχάζ, ὁ, *Achaz*, nom. viri, indecl.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος.

Ἀχαΐδα, acc. sing. ab Ἀχαΐς, -ΐδος, ἡ, *Achaia:* hinc

Ἀχαϊκός, οῦ, ὁ, *Achaicus*, Græcus.

Ἀχαιάς, άδος, nom. propr.

Ἀχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Gr. in pl. Ἀχαιΐδες.

Ἀχαιοί, *Achivi*, in acc. pl. Ἀχαιούς. Ab Ἀχαΐα, *Græcia.*

Ἀχαΐναι, αἱ καὶ αἱ, *cervi*, ab Achainea urbe, Oppian.

Ἀχάλινος, ου, ὁ, *effrænatus:* ex α & χαλινός, *frænum.*

ἈΧΑΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria:* fort. ab

Ἀχανής, έος, ὁ καὶ ἡ, *vastus, immensus:* ex α epitatico, & χαίνω, *hisco.*

Ἄχαρ, *injucundum*, n. g. ab

Ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, *injucundus, insulsus, molestus:* ex α & χάρις.

* Ἀχαριστέομαι, -οῦμαι, *debitam gratiam non accipiendo, ingratitudine oppressus sum.*

Ἀχαριστία, ας, ἡ, *ingratitudo.* Et

Ἀχάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ingratus:* ab α & 3. perf. præt pass. verbi χαρίζομαι, quod à χάρις.

Ἀχαρίστως, *ingratè*, adv. ab ἀχάριστος.

ἈΧΑΤΗΣ, ου, ὁ, *gemma quædam ab Achate fluv.* Siciliæ sic dicta: quin & propr. nomen viri Æneæ socii.

Ἄχει, primâ longâ Dor. pro ἤχει, *resonabat:* imperf. act. ab ἤχεον, -ουν, εις, -εις ab ἠχέω. Th. ἦχος, *sonus:* sed

Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act.

Ἀχεία, vel Ἀχαίμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον.

Ἄχειρες, *sine manibus:* nom. pl. ab

Ἀχείρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, *manu seu manibus carens*, *mancus:* ἄχειρος, id. ut & ἄχειρ. Th. χείρ.

Ἀχειροποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non manu vel manibus factus, non humano structus artificio:* ex α, χεὶρ & ποιητός. Th. ποιέω.

Ἀχελῶος, ου, ὁ, nomen fluvii.

Ἀχεῦσα, Dor. pro ἀχεῦσα, vide ἀχεῦσ'.

Ἀχεῦσ', pro ἀχεῦσα, *dolens:* præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.

ἈΧΕΡΔΟΣ, ου, ὁ, *spina quædam.*

ἈΧΕΡΩΙΣ, ΐδος, ἡ, *populus alba:* q. ab Ἀχέρων, quòd Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri, item inferni: & hic est ἄχεος ῥόος, *doloris fluvius.*

Ἀχεῦσι, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσιν, *resonant, modulantur:* 3. pl. præs. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.

Ἀχεύω, idem quod

Ἀχέω, f. ήσω, *doleo, ægrè fero.* Th. ἄχος. Estque

Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, *resono.* Th. ἦχος.

Ἀχέων, præs. part. ab ἀχέω.

Ἀχήν, *pauper, mendicus:* ex α & ἔχω, quod *nihil habet*, vel quod *hiscere non audeat*, ab α & χαίνω, *hisco.*

Ἀχθείς, *ductus:* a. 1. part. pass. ἀχθήσεσθε, 2. pl. f. 1. pass. ἀχθῆναι, a. 1. inf. ab ἄγω, *duco.*

Ἀχθέσῃ, *feres molestè:* Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab

Ἄχθομαι, *ingemo sub pondere, gravor, ægrè fero:* f. έσομαι & ήσομαι· ἀχθομένη, præs. part. f. g. Th. ἄχθος.

Ἀχθόμεθα, 1. pl præs. ind. & ἄχθονται, 3. pl. præs. præced. verbi ἄχθομαι, quod ab

Ἄχθος, εος, τὸ, *pondus, onus, sarcina, dolor gravis:* hinc ἄχθομαι, *gravor*, βαρύαχθής, *onerosus*, &c.

Ἀχθοφορέω, f. ήσω, *onera fero, onus sustineo*, &

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, *qui sarcinas & onera fert, bajulus, sarcinarius:* ab ἄχθος, εος, τὸ, *onus*, & φέρω, *fero.*

Ἀχὶ vel Ἄχι, *facilè*, adv.

Ἆχι, *ubi:* Dor. pro ᾗ vel ἧχι.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα, Poët. ab Ἀχιλλεύς, έος, ὁ, *Achilles.*

Ἀχιλλεύς, έος, & Att. ῆος, ὁ, *Achilles:* hinc Ἀχιλλήϊος.

Ἄχλαινος, ου, ὁ, *qui est sine lænâ*, vel *veste:* ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

Ἀχλυόεις, εντος, *caliginosus:* ab

ἈΧΛΥΣ, ύος, ἡ, *caligo:* hinc

Ἀχλύω, *obtenebror:* undè verisimile Angl. a Cloud:

ἈΧΝΑ, sive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma, acus:* & *pro fumo* seu *fuligine.*

Ἄχνυμαι, *doleo:* f. ύσομαι, p. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.

Ἀχνύμενος, præs. part. ejusd.

Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχώ, όος, -οῦς, ἡ, *Echo.* Th. ἦχος.

Ἄχολος, ου, *felle carens:* item *bilem abigens:* ab α & χολή, *bilis.*

Ἀχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine choreis:* ex α & χορός.

ἌΧΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mœror:* Angl. ache, & indè ake.

Ἄχραντος, ὁ καὶ ἡ, *impollutus, immaculatus, intactus:* ex α & χραίνω, *coloro.* Th. χράω.

ἈΧΡΑΣ, άδος, ἡ, *pyrus sylvestris.*

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, *inutilis, ac ineptus:* & hinc

Ἀχρείως, *turpiter:* ex α & χρεία, *utilitas.*

* Ἀχρειότης, ητος, ἡ, *utilitas.*

Ἀχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo:* f. ώσω, p. ἠχρείωκα. præs. pass. ἀχρειόομαι, *inutilis fio:* p. pass. ἠχρείωμαι. a. 1. pass. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν, ab eod. Th.

Ἀχρήϊος, pro ἀχρεῖος, Poët. facta Dialysi.

Ἀχρηστος, idem quod ἄχρηστος, quod vide.

Ἀχρήματος, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine pecuniis, inops:* ex α & χρῆμα.

Ἄχρηςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inutilis*, *e*, dat. pl. ἀχρήςοισιν ex α & χρηςὸς, ἡ, ὸν, *utilis*, *e*. Th. χράομαι, *utor*.

Ἄχρι vel ἄχρις, adv. *usque*, *donec* : cum gen. item *intra*, *quoad*. Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum*. Ab

ἌΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, *palea*, *acus*, *stramentum* : q. ex α & ἰσχυρὸν, *firmum* : hinc

Ἀχυρόω, *paleis sterno*.

Ἀχυρὼν, ῶνος, *acervus palearum*.

Ἀχὼ, ἀχοῦς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo*.

ἈΧΩ΄Ρ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus*, *sordes capitis* : q. ἀχνώρ. ab ἄχνη.

ἌΨ, adv. *retrò*, *retrorsum*, *rursus*, *statim*.

Ἄψαο. Ion. pro ἅψω, & hoc Dor. pro ἥψω, 2. sing. a. 1. m. ἅψαιο. a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango* : f. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.

Ἅψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Ἄψαυςος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. & Poët. *intactus*, *illibatus* : ex α & ψαύω, *tango*. Th. ψάω.

Ἄψεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreprehensus* : ex α & ψέγω, *vitupero*.

Ἀψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mentiri nescius*, *verus* : in acc. ἀψευδέα· hinc

Ἀψευδέως, Ion. pro ἀψευδῶς, *verè* : ex α & ψευδὴς.

Ἄψευςος, ου, *non mentitus*, *minimè fallax* : ab eod. Th.

Ἀψῖδες, vide in ἄψις, *connexio*.

Ἀψίκορος, ου, *fastidiosus* : qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, *satio*.

Ἄψιν, acc. sing. ab ἄψις, εως, ἡ, *tactus*. Sed ἁψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rotâ* : in nom. pl. ἁψῖδες, dat. ἁψῖσι· ex ἅπτω, *connecto*.

ἈΨΙΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, *absinthium*.

Ἄψινθος, ου, ὁ, idem.

Ἅψις, εως, ἡ, *connexio*, *tactus* : ex ἅπτω. ἁψὶς, ῖδος, ἡ, *testudo*.

Ἄψορρος & ἀψόῤῥοος, όου, ὁ, *reciprocus*, *refluens* : ex ἄψ, *retrò*, & ῥόος, *fluxus*, q. à ῥέω, *fluo*, p. m. ἔῤῥοα.

Ἄψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animâ carens*, *inanimus* : ex α & ψυχὴ.

ἈΏ, & ἄημι, *flo*, *spiro* : f. ήσω. hinc ἄημα, *flatus*, *spiritus* : ἀήτης, *ventus*.

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè*, adv. Th. ἠὼς, *aurora*, Dor. ἀώς.

Ἀὼν, ἀόνος, Dor. pro ἠὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus*.

Ἀωρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἠώρηκα, *negligo*.

Ἀωρὶ, adv. *intempestivè* : ex α & ὥρα.

Ἀωρία, ας, ἡ, *intempestivitas*, *immaturitas* : ab

Ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intempestivus*, *indecens*.

Ἄωρτο, *pependerat* : per Sync. Ion. pro ἠώρητο, pl. perf. verbi αἰωρέω, *sursum tollo*. Vel dicitur Poët. pro ἦρτο, pl. perf. verbi ἄρω, vel αἴρω, α pro η, & Pleonasmo τοῦ ω.

Ἀὼς, ἀόος, ἀοῦς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, *aurora*.

ἌΩΤΟΣ, ου, ὁ & ἄωτον, ου, τὸ, *flos*, *præstantissimum in omni re*, *lana*. Hinc

Ἀωτέω, *carpo*. Est &

Ἄωτος, *auribus carens* : ex α & οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Β

B Secunda litera dicitur *Beta*. In numeris est *binarius*. Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρὸς. Macedones β pro φ, ut βιρενίκη pro Φερενίκη. aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ῀, vocula eorum, qui se mutuò inclamant : ut & vocula risûs, qu. à βοάω.

Βᾶ & βάθι, *incede*, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli, Lat. *dominus* : apud Sidonios *primitùs*. Pœni contractiùs *Bal*, Chaldæi *Bel*, idem enuntiant.

ΒΑΑ΄ΡΑΣ, *radix herbæ cujusdam mirabilis*.

Βάβα, *vox inarticulata*.

Βαβάζω, *inarticulatam vocem edo*, *vagio* : à βάζω.

ΒΑΒΑΙ῀, *papæ*, admirantis adv. vel ἐπιφώνημα. hinc Angl. Babe & Baby.

Βαβάλιον, *cunabulum*.

Βαβαλιςήρια, *cunæ* : in illis enim infantes βαβάζουσι, *vagiunt*.

Βάβαλον, αἰδοῖον, *foramen*, *porta*.

Βάβαξ, ὁ, *garrulus*, *vanus*, *impudens*. Th. βάζω.

Βαβράζειν, *contentè clamare*, ut Cicadæ cantant ; q. à βάζω.

Βάβριξ, ικος, ἡ, *gingiva*.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis. Heb. *confusio*.

Βάδδιν, *lina*, *vestes lineæ sacerdotales* : à בַּדִּים, pl. τοῦ בַּד, *linum*.

Βάδην, *pedetentim*, *gradatim*, *lento gradu*, adv. à βαίνω.

Βαδίζω, εω, f. ίσω. Att. βαδιῶ. p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. à βαδίζω, q. v.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, à quo

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio*, *ingressio*.

Βάδισμα, ατος, τὸ, *gressus*, *incessus* : &

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιςέα, Att. pro βαδιςέον, *eundum est*.

Βαδιςὴς, οῦ, ὁ, *cursor*.

Βαδιςικὸς, οῦ, *qui ambulare potest* : &

Βάδος, ου, ὁ, *iter*. Omnia à Th. βαίνω.

ΒΑ΄ΖΩ, *loquor*, f. σω & ξω. p. βέβαχα. Poët. verb.

Βαθέην pro βαθεῖαν, Ion. acc. sing. à βαθὺς, εῖα, ὑ.

Βαθεῖ, dat. sing. à βαθὺς· βαθεῖα, & Ion. -είῃ, dat. sing. f. g. à βαθεῖα, ας, & Ion. ης. hinc

Βάθυνος, ου, *profundus* : inde

Βαθέως, adv. *profundè*, *altè*, *graviter*.

Βάθιον, comp. pro βαθύτερον, *profundior* : &

Βάθιςος, superl. pro βαθύτατος, *profundissimus*, τοῦ βαθὺς, *profundus*.

Βαθμηδὸν, *gradatim* : adv. &

Βαθμὶς, ῖδος, ἡ, *gradus*, *basis*, &

Βαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus*, *ordo* : à Th. βαίνω.

ΒΑ΄ΘΟΣ, εος, τὸ, *profunditas*.

Βάθρον, ου, τὸ, *gradus*, *subsellium* : à βαίνω, ω.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eloquens* : ex βαθὺς, & γλῶσσα.

Βαθυδίνης, ου, ὁ, *vortices profundos habens*, ex βαθὺς,

βαθὺ, (quasi à βάθος) & -ἴτης, aquarum ...

Βαθυδοξος, ου, ὁ, gloriosissimus, celeberrimus: qu. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundè cinctus: ex βαθὺ & ζώννυμι.

Βαθύκληρος, ου, ὁ, opulentus, qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς, & κλῆρος.

Βαθύκολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundum sinum habens: qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθυκρήμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui profunda præcipitia habet, ὁ βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρηπις, ιδος, ἡ, profundum fundamentum habens: ex βαθὺς & κρηπίς.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, habens undas profundas: ex βαθὺς & κῦμα.

Βαθυλείμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & βαθυλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, læta pascua habens: ex βαθὺς & λειμών.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ, qui profundam densamque lanam habet, villosus. Th. μαλλός.

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, qui profundum habet consilium, prudentissimus, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τοῦ ἐστὶ βουλὴν, ἔχων.

Βαθέως, profundè: &

Βάθυνα, ης, ἡ, fovea: item.

Βάθυνσις, εως, ἡ, exaltatio: &

Βαθύνω, excavo: f. υνῶ. p. γκα. p. pass. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. Omnia à Th. βάθος.

Βαθυπέδιος, ία, ον, qui profundum campum seu planitiem habet. Ac proinde ferax, ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλούσιος, ου, ὁ, & βαθύπλουτος, prædives, opulentus. Th. πλοῦτος.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ, qui magnum & grave bellum movet: ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

Βαθυρρείταο, gen. Æol. pro βαθυρρείτης, à

Βαθυρρείτης, ου, profundè fluens: ex βαθὺς, & ῥέω.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas: &

Βαθυῤῥίζος, ου, altè radicatus: ex βαθὺς, & ῥίζα.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um, in gen. βαθέος, εἴας, έος, dat. βαθέϊ, εῖ, in comp. Βαθύτερος, βαθίων, & βάσσων, superl. βαθύτατος & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθύσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbrosus: ex βαθὺς & σκιά.

Βαθύστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundum habens pectus: ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτε στῆθος ἔχων.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, altè stratus: ex βαθὺς, & στρώω.

Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundos habens juncos, ex βαθὺς & σχοῖνος: laus fluviorum.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profundâ mente præditus, ὁ βαθείας φρένας ἔχων.

Βαθύφωνος, profundè sonans, sonorus.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui densam habet cæsariem: ex βαθὺς & χαίτη.

Βαθυχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia: ex βαθὺς & χεῖλος.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, iverint: 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω.

Βαῖνε, imperf. Ion. ibat: ab eod.

Βαΐνος, η, ον, è palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens. Th. βαΐς.

ΒΑΙ'ΝΩ, ω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, & Ion. βέβακα, a. 2. ἔβην. a. 2. imper. βῆθι, pro quo βᾶ, & βᾶθι. a. 2. opt. βαίην. a. 2. part. βὰς perf. pass. βέβαμαι, βέβημαι, & βέβασμαι.

Βαῖον, vide in βαΐς.

Βαιὸν paulisper, parùm: adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸ, parvus, modicus, unus.

Βαϊοφόρος, ου, ὁ, solemnitas olivarum.

ΒΑΐ'Σ, ὸ, seu βαΐον, ου, τὸ, ramus, propriè palmæ, παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι.

ΒΑΙ'ΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea, & pastoralis: & βαίτα, Dor. pro διφθέρα.

ΒΑΙΩ'Ν, ωνος, ὁ, piscis quidam gobio similis: quod à βαιὸς, qui parvi pretii. item, mensura apud Alexandrinos, Hesych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, semen raphani, id est, brassicæ.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, magnus quidem, sed stultus, & mulierosus: item eunuchus.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, seu βάκχαρις, εως, ἡ, baccar, herba odorata.

ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, scipio: item

Βακτήριον, ου, τὸ, &

Βάκτρον, ου, τὸ, idem. qu. à βάω.

Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi: &

Βακχεῖος, ου, ὁ, pes ex brevi & duabus longis: sic dictus quòd hymnis in Bacchum fit frequentissimus: item -εῖος, -εία, -εῖον, bacchicus, ad Bacchum pertinens.

Βακχεύματα, των, τὰ, bacchanalia: &

Βακχεύω, & Βακχέω, Orgia celebro, debacchor: necnon

Βακχεύομαι, furiosus sum: &

Βακχεία, ας, ἡ, debacchatio, insania: omnia à

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus: Bacchus. βάκχη, ης, ἡ, furore percita: qu. à βάζω, loquor, quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τοῦ βακχεῖν, Eustath.

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli. Hebr. vetustas populi.

Βαλὰκ, ὁ, nom. regis, ἄκλιτον. Hebr. exinaniens.

Βαλανάγρα, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, clavis: ex βάλανος, pessulus, & ἄγρα, captura.

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τὸ, BALNEUM.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, & βαλανειώτης, ου, ὁ, balneator.

Βαλανηφάγος, ου, ὁ, qui glandes edit & vescitur: ex βάλανος, glans. & φάγω, comedo.

Βαλανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmulas ferens, glandifer: ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανίζω, glandes excutio, f. ίσω, p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix: &

Βαλανίσσα, idem. Th. βαλανεῖον.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, glans: est etiam obex, qu. à βάλλω, immitto.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ seu βαλλάντιον, ου, τὸ, crumena, marsupium, sacculus: qu. à βάλλειν ἐντός.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, fur crumenarum: item saccularius: ex βαλάντιον, & τέμνω, seco.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali sylvestris Punici.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ῖδος, ἡ, repagulum, locus unde ii qui cursu certant, immittuntur: carceres, initium.

Βάλε & βάλεν, dimisit, projecit, Ion. pro ἔβαλε.

λι, 3. sing. a. 2. act. βαλεῖν, a. 2. inf. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω

Βαλέειν, Ion. & Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod.

Βάλτ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. m. βαλέτην, in dual. Ion. a. 2. act. ejusd.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. à βάλλω, *jacio*.

Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ῦ, ὁ, *varius*, *maculosus*: q. φάλιος, item *celer*, à βάλλω. Est & βάλιος, *celer*, *orbus oculis*.

Βάλλ' & βάλλε, *jaciebat*, imperf. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω.

Βάλλεαι, *inducis*, pro βάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. &

Βάλλεο pro βάλλου, Ion. præs. imperat. pass. ejusd.

Βαλλέσκετο, Ion. & Poët. pro ἐβάλλετο, & hoc pro ἔβαλλε, *jaciebat*, 3. sing. imperf. verbi βάλλω, *jacio*.

Βάλλετο, imperf. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præs. part. n. g. verbi βάλλω.

Βάλλησα, a. 1. Poët. pro ἐβάλλησα, quod à βαλλέω pro βάλλω.

Βαλλίζω, *tripudio*, qu. à βάω, eo, & ἅλλομαι, *salio*.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, *tripudium*, *saltatio*, cujusmodi olim ῥωμαίων. Th. βάλλω.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio*, *jaculor*, *immitto*, *attingo*, *ferio*: imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3 pl. βαλοῦσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ. præs. pass. βάλλομαι, *abjicior*: perf. βέβλημαι. plusq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. pass. ἐβλήθην, a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc Angl. **ball**, **blow**.

ΒΑΛΛΩΤΗ, ης, ἡ, *marrubium nigrum*.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. βάλοιο, 2. sing. a. 2. opt. m.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSAMUM*.

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. Et

Βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω.

Βάλωμαι, a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *gressus*. Th. βαίνω, eo.

Βάμβα, Dor. pro βάμμα, Dor. ex βάπτω· hinc βαμβακεύειν, *manganizare cibos*.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, *inarticulatè loquor*, *balbutio*, item *dentes quatio præ metu*: q. à Βᾶ· hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tremo*.

Βᾶμεν, βᾶμες, *eamus*, Dor. pro βῶμεν, a. 2. sub. a. 2. ἔβην. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura*, *acetum*, *salsamentum*: à p. pass. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβησαν 3. pl. a. 2. ἔβην. verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis & illiberalis*.

Βαναυσικὸς, οῦ, ὁ, *mechanicus*: ex seq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *artifex*, *mechanicus*, *& illiberalis*; præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt, qu. ex βαίνω αὔω, qui *fornacem incendit*.

Βάντες, *conscendentes*, pl. num. a. 2. part. m. g. βὰς ab a. 2. ἔβην. verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, *fama*, *sermo*, à βάζω, *loquor*.

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in seq.

Βαπτίζω, *baptizo*, *mergo*, *lavo*: f. ίσω, p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. p. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. pass. ἐβαπτίσθην. f. 1. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, *lotus fuero*. Th. βάπτω, *mergo*. Angl. **Baptize**.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *baptisma*. Angl. **Baptism**.

Βαπτισμὸς, ῦ, ὁ, *lotio*: &

Βαπτιστὴς, ῦ, ὁ, *baptista*: & Angl. **Baptist**.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, *lavacrum*: à βαπτίζω, quod à βάπτω. Angl. **Baptistery**.

Βαπτὸς, οῦ, ὁ, *tinctus*: à

ΒΑ'ΠΤΩ, *intingo*, *mergo*, *lavo*, f. ψω p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis. Lat. *filius patris*. Ex Heb. בר *filius* & אבא *pater*

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *fossa profunda*, *exitium*, *pernicies* Atticè βέρεθρον, propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *voraginosus*: à præced.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri Heb. Lat. interpretatur *benedicens Domino*.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbarorum more vivo*, *ago*, *loquor*. Et

Βαρβαρικὸς, ῦ, ὁ, *barbaricus*. Et

Βαρβαρικῶς, *barbaricè*. Item

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, *barbarismus*, idioma barbaricum. Angl. **Barbarism**.

Βαρβαριστὶ, *more barbarorum*, adv. Omnia à

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *barbarus*, *rudis*, *non Græcus*, *extraneus*.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rudis in voce*: à βάρβαρος, & φωνὴ, *vox*.

* Βαρβαρόω, *barbarum reddo*; βαρβαροῦσαι, a. 1. inf. βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι, 2 Machab. xiii. ver. 9. *mente efferatus*.

* Βαρβάρως, adv. *barbarè*.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbito canere*: à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ *barbitus* vel *barbitum*, instrumentum musicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, *tardissimus*, superlat. pro βράδιστος, vel βραδύτατος, compar. βράσσων, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro βραδίων & βραδύτερος, à βραδὺς *tardus*.

Βαρέα, *graviter*, adv. vel Ion. pro βαρεῖα, à βαρύς.

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρεῖαν, Dor. pro βαρεῖαν à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis*, e. Th. βάρος.

Βαρείσθω, *gravatur*, præs. imperat. pass. à

Βαρέω, *gravo*, *onero*, f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βαρύς.

Βαρέως, adv. *graviter*, *molestè*: ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli Hebr. Lat. interpret. *filius haurientis aquas*.

Βαρισαῖς, ε, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jesu.*

ΒΑΡΙΣ, ος, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita & regia.* Angl. Barge

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jonæ.*

Βαρνάβας, ε, ὁ, nom. viri Syr. *filius consolationis.*

ΒΑΡΟΣ, ος, τὸ, *pondus, onus, molestia:* qu. ... Angl. to bear & burden.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ nom. viri Syr. *filius quietis.*

Βαρτιμαῖος, ε, ὁ, nom. viri; *qui filius Timæi.*

Βαρύβρομος, ε, ὁ κ ἡ, *perstrepens, horrisonus:* ... & βρόμος, *strepitus.*

Βαρύδουπος, ε, & Ion. οιο, ὁ, à βαρὺς, & δοῦπος, *sonitus.*

Βαρύγλωσσος, *maledicus:* ex βαρὺς & γλῶσσα, *lingua.*

Βαρυγούνατος, ε, ὁ, Poët. idem ac βαρύγονος, ... *gravia seu infirma genua habens:* ex βαρὺς & γόνυ, *genu.*

Βαρυδάκρυος, ὑος, & Βαρυδάκρυτος, ε, ὁ κ ἡ, *lacrymosus:* ex βαρὺς & δάκρυ, *lacryma.*

Βαρύθει, *gravatur,* 3. sing. præs. à βαρύθω, ... quod βαρύνομαι, *gravor:* à βαρὺς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, *irascor.* Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, *acerbitas animi.* Item

Βαρύθυμος, ε, ὁ κ ἡ, *animo ferox.* Et

Βαρυθύμως, *gravato animo,* adv. Omnia ex βαρὺς & θυμός.

Βαρύκομπος, ε, ὁ κ ἡ, *gravem strepitum edens:* ex βαρὺς & κόμπος, *sonitus.*

Βαρύκτυπος, ε, ὁ, *gravistrepus, graviter fremens:* ex βαρὺς & κτυπέω, factum ex τυπίω, *resono.* Th. τύπτω.

Βαρύλογος, ε, ὁ, *qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus.* Ex βαρὺς & λόγος. Th. λέγω.

Βαρυμάνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμάνιος, *iracundus:* ex βαρὺς & μανία, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Βαρύνθεν, Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à

Βαρύνω, *gravo, premo:* imperf. ἐβάρυνε. Ion. f. υνῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. pass. ἐβαρύνθην. a. 1. sub. βαρυνθῶ. à βαρὺς, quod à βάρος.

Βαρυόπας, α, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ε, *gravisonus, gravem vocem habens:* Jovis Epithet. à βαρὺς, & ὄψ, ὀπὸς, *vox.*

Βαρυπνέοντας, *graviter flantes,* acc. pl. part. præs. à βαρυπνέω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, & πνέω, Poët. pro πνέω, *spiro.*

Βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e:* in acc. βαρὺν, comp. βαρύτερος. superl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυστενάχω, *graviter gemo:* Poët. pro στενάζω, f. ξω. a στενὸς, ε, *angustus.*

Βαρύστονος, ε, ὁ κ ἡ, *graviter suspirans, infelix, luctuosus:* ab eod.

Βαρυσυμφόρος, ε, ὁ κ ἡ, Ion. & Poët. pro δυστυχὴς *infelix, qui graves calamitates fert:* ex συμφορὰ, *calamitas,* quod ex σὺν & φέρω.

Βαρυσφάραγος, ε, ὁ, *qui gravem edit strepitum, gravistrepus:* ex βαρὺς & σφάραγος, *sonus.*

Βαρύτεροι, αι, *morosiores:* compar. à βαρύς.

Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas.* Th. βάρος.

Βαρύτιμος, ε, ὁ κ ἡ, *pretiosus,* qu. *gravis pretii,* quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς & τιμὴ, *pretium,* quod à τίω, *honoro.*

Βαρυτονέω,-ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *gravi tono profero.* Item

Βαρύτονος, ε, ὁ κ ἡ, *gravitonus.* Item

Βαρυτόνως, *gravi tono,* adv. ex βαρὺς & τόνος, quod à τείνω.

Βαρύφθογγος, ε, ὁ κ ἡ, *qui gravem sonum habet, gravisonus:* ex βαρὺς & φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Βαρύφορτος, ε, ὁ κ ἡ, *gravis, onustus:* ex βαρὺς, & φόρτος.

Βὰς, βάντος, *ingressus,* in nom. pl. βάντες a. 2. part. act. à βαίνω, *eo.*

Βᾶσαν, *insistentem,* a. 2. part. f. g. in masc. βάς. ab eod.

Βασανίζω, *exploro, torqueo, excrucio,* f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. sub. βασανίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. βασανίσαι. præt. pass. βεβασάνισμαι. a. 1. pass. ἐβασανίσθην. f. p. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, ῦ, ὁ, *explorator, tortor.* Et

Βασανισμὸς, ῦ, ὁ, *cruciatus:* à p. pass. verbi βασανίζω.

* Βασανίζεται, i. e. διελέγχεται, aut διακρίνεται, seu βασανίζεται, à βασανίζω.

ΒΑΣΑΝΟΣ, ε, ἡ, *lapis quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquisitio per tormentum.*

Βασεῦμαι, Dor. & Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo.*

Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, *progredientur,* 3. pl. f. 1. m. à βαίνω, f. βήσομαι.

Βασιλεία, ας, ἡ, *regnum.* Et

Βασίλειον, ε, τὸ, sc. δῶμα, *regia:* pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, *regum palatia.* Et

Βασίλειος, ε, ὁ κ ἡ, *regalis.*

Βασιλεύε, *regna,* præs. imperat. Βασιλευέμεν, præs. inf. Ion. pro βασιλεύειν, à βασιλεύω.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έος, Att. έως, Poët. & Ion. ῆος, ὁ, *rex:* qu. βάσις λαῶ, id est, λαοῦ, *populi:* βασίλισσα, ης, ἡ, *regina.*

Βασιλεύτερος, ε, ὁ, comp. *augustior:* & in superl. βασιλεύτατος, *regno dignissimus:* à βασιλεύς.

Βασιλεύω, *regno, impero, sum rex, regnum adipiscor:* f. εύσω. p. βεβασίλευκα. a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. ab eod.

Βασιλῆϊ, Ion. pro βασιλεῖ, dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. & Poët. pro έως à βασιλεύς.

Βασιλήϊον, ε, τὸ, *regale,* pro βασίλειον, Poëtica Dialysi: ab eod.

Βασιληῒς, ΐδος, ἡ, *regia:* quod à βασίλειος, per Dialysin Ion. βασιλήϊος. Ab eod. Th.

Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, *regius, a, um:* à βασιλεύς. Hinc

Βασιλικῶς, *regaliter:* unde Βασιλικώτερον, *augustius:* & Βασιλικώτατα, *augustissime.*

Βασιλίσκος, ε, ὁ, *regulus:* item *serpens* Angl. Basilisk sic dictus. Th. βασιλεύς.

Βασιλὶς, ίδος, & βασίλισσα, ης, ἡ, *regina:* ab eod.

Βάσις, εως, ἡ, *basis, fulcimentum, gressus, planta pedis, pes, rhythmus:* à βαίνω, *eo,* p. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. Base.

Βάσκ"

Βάσκ' pro ἴθι. *vade, accelera*, præf. imp. à βάσκω, Poët pro βαίνω, ab inuf. βάω.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, *FASCINO, invideo : criminor* : f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα. a. 2. ἐβάσκανον. qu. à φάσκω αἰνὰ, *dico horrenda* : vel qu. φαεσκαίνω, i. e. φάεσι καίνω, h. e. *oculis interficio*.

Βασκανία, ας, ἡ, *invidia, fascinatio, calumnia*. Et

Βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invidus, malignus, fascinans* : & inde

Βασκάνως, *invidiè* : à βασκαίνω.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, *vado*.

Βασεῦνται, pro βήσονται, *gradientur* : 3. pl. f. 1. Æol. à βασεῦμαι, f. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω.

Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, *concavitas*.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, five βασσάρη, ης, ἡ, *calceamenti genus*; item *meretrix*, & *vulpes*.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, *porto, bajulo, libro, sustineo*. f. σω, & Dor. βαςάξω. perf. βεβάςακα a. 1. ἐβάςασα. a. 1. inf. βαςάσαι. a. 1. part. βαςάσας, αντος, quasi à βάω & ςάω.

Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν. 1. pl. præf. fub. βήσω, quod à futuro formatum eft. Th. βαίνω, eo.

Βαταλίζεσθαι, *turpiter & effeminatè vivere*. Prov. à feq.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *mulierofus, effeminatus*, à Batalo quodam Ephefio tibicine.

Βατάνιον, *patella*, πατάνη, *patina*. Delphorum eft β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imperat. à βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, eo.

Βατεύω, f. εύσω, *coëo*, de animalium coitu venereo dicitur: undè βατεύειν maribus; & βατεύεσθαι fœmininis tribuitur: per Sync. βατεῖν, & βατεῖσθαι, & βατεῦνται, pro βατεύονται. qu. à βατέω, inuf. Th. βαίνω.

Βάτην, *iverunt*, Dor. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, & βάτην pro ἔβησαν, *iverunt*, in 3. pl. à βαίνω.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incedit*; item *meta*, & *limen* : undè

Βατήριος, ου, *scanforius* : à βαίνω.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, *rubus*.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus*.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, *rubus, fentis* : qu. ἄβατος, *inacceffus* : vel a βία & ἄτω, quod *violentèr lædat*.

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen menfuræ liquidorum, ab Hebr. בת. βατὸς verò *pervius* : eft à βαίνω, eo.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum & murium pugna* : à βάτραχος, μῦς, & μάχη, quod à μάχομαι.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, *rana*, Ion. βότραχος. q. à βοᾶν τραχέως. Eft & *tumor fub linguâ, maximè pueros infeftans*.

Βατlαλογέω, *loquax, verbofus fum, deblatero, nugor* : f. ήσω. p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ἐβαττολόγησα. 2. pl. a. 1. fub. βαττολογήσητε· &

Βαττολογία, ας, ἡ, *inanis eorundem repetitio*, cui opp. λακωνισμὸς· item *titubatio in loquendo* : à λόγος, & feq. Th.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, *Battus*, nomen cujufdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit : item Poëta garrulus & ineptus, qui eadem crebriùs iterabat. Hinc

Βατlαρίζω, *balbutio*, item *garrio*, idem ac βαττολογέω.

ΒΑΤΤ'ΑΗ, ης, ἡ, *nana*, fœmina pufilla, quia βαιά.

Βάτω, *veniat*, a. 2. imperat. βάθι, βάτω· ab ἔβην, a. 2. ind. verbi βαίνω.

ΒΑΤΒΑ'Ω, -ῶ, *dormio*, item *fopio*.

ΒΑ'ΤΖΩ, f. ξω, p. χα, *latro, as*, fictum à canum latratu: βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλία, ας, ἡ, *patera* : ex Italico *boccale*.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angufti oris, quia βαΰζει, cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΤΚΟ'Σ, ου, ὁ, *jucundus, delicatus* : βαύκαλος, idem.

ΒΑ'ΤΚΟΣ, ου, ὁ, *fornax, caminus* : qu. ab αὔω, *uro*.

Βαΰσδειν, Dor. pro βαΰζειν, *latrare*. Vide βαΰζω.

Βαφεὺς, έως, ὁ, *tinctor* : &

Βαφὴ, ῆς, ἡ, *immerfio* : item *tinctura, color* : à βάπτω.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. & βάψῃ, 3. fing. a. 1. fub. à βάπτω, *intingo*.

Βάω, inuf. undè βῆμι, βαίνω, eo.

ΒΔΑ'ΛΛΩ, *mulgeo, fugo*, f. αλῶ, p. ἔβδαλκα. Dicitur & βδέλλω, undè

Βδέλλα, ης, ἡ, *hirundo, fanguifuga*.

Βδέλλιον, ου, τὸ, & βδέλλα, *arbor quædam Arabica, & lacryma ejus*.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ου, ὁ, *abominatio, res execranda*; item *fœtor* : à βδελύσσομαι, *execror* : Th. βδέω, *pedo*.

Βδελυκτὸς, ἡ, όν, *abominabilis, e*, ut &

Βδελυρὸς, *impurus, fcelestus*. ab eod Th.

Βδελύσσομαι, & -ύττομαι, *abominor, execror, faftidio*. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. à

ΒΔΕ'Ω, f. έσω & ύσω, *PEDO, flatum ventris emitto*.

Βδόλος, ου, *flatus ventris* : item *crepitus* : & *fœtor extinctæ lucernæ*. Th. βδέω.

Βέβαα, *ivi*, perf. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α mutato; & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, à βαίνω, eo. Alii volunt effe perf. med.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *ftabilis, firmus* : qu. à βέβαα. comparat. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιοτέρα. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *ftabilitas, firmitas*.

Βεβαιόω, *confirmo, ftabilio, tutum reddo* : f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα, præf. inf. paff. βεβαιόεσθαι, -οῦσθαι. per. paff. βεβεβαίωμαι. a. 1. paff. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus*.

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò* : &

Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio* : ab eod. Th.

Βέβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act verbi βαίνω, eo. At βεβάμεν eft perf. inf. Poët. pro βεβηκέναι.

Βεβακὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part act. à βαίνω.

Βέβαλος, ου, ὁ, Dor. pro βέβηλος.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*, perf. part.

pat. pl. ἰβαρέω, gravo. Th. βάρ☉-,

Βέβα..., ion. pro βεβαρηκώς, exempto κ ... part. act. ab eod. verbo & Th.

Βέβασαν, ingressi erant, per Sync. pro ἐβεβά..., & hoc pro ἐβεβήκεισαν, plusq. p. ... act. à βαίνω, eo, perf. βέβηκα, & Ion. ...

Βέβαφα, tinxi, perf. act. à βάπτω, intingo.

Βεβὼς, ῶτος, ὁ, stans, perf. part. per Crasin pro βεβηκὼς, à βαίνω, eo.

Βεβήκεσαν, ... perf. act. βεβήκεισαν, pl. per. Ion. pro ἐβεβήκεισαν, ejusd. Th.

Βέβηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, profanus. Th. βηλὸς, limen domus.

Βεβηλόω, profano, contamino: f. ώσω, p. βεβήλωκα, a. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio.

Βέβια, ... intuli, per. act. à βιάω, & perf. part. pass. βεβιασμένος, vi tractus. Th. βία, vis.

Βεβίωμαι, perf. pass. & in 3. sing. βεβίωται, vita peracta est, imperf. βεβιωμένος, vivendo peractus, perf. part. à βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βέβλαφα, nocui, p. m. verbi βλάπτω.

Βεβλαμμαι, offensus sum, perf. pass. βεβλαμμένος, perf. part. ejusd. Th.

Βεβλάστηκα, pullulavi, perf. act. à βλαστάνω.

Βέβλαφα, perf. act. à βλάπτω, noceo.

Βέβληαι, vulneratus es: Ion. pro βέβλησαι, 2 perf pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, jacio.

Βεβλήατο, Ion. pro ἐβέβληντο, plusq. perf. ejusd. Th.

Βέβληκα, jaculatus sum, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει. plusq. perf. &

Βέβλημαι, σαι, ται. perf. pass. undè βεβλημένος. part. perf. βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, jacio.

Βεβώνται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. pass. à βοάω, clamo.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. pass. Ion. pro βεβλήνται. Sed

Βεβολήατο, ejecti erant, pluf. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι, undè βέβληντο, & interjecto ο, βεβόληντο, & Ion. βεβολήατο. Alii à βολέω inusitato derivare malunt.

Βεβολημένος, agitatus, pro βεβλημένος, p. perf. pass. verbi βάλλω, jacio.

Βέβουλα, volui, p. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλευμαι, deliberavi: per. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, consulo. Th. βουλὴ, consilium.

ΒΕΒΡΑΣ, & βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ species apuæ, piscis, in pl. βεβράδες, ες, ας.

Βέβρεγμαι, irrigatus sum, perf. pass. & part. βεβρεγμένος, madidus: à βρέχω, rigo.

Βέβρεμα, strepui, p. act. à βρέμω, fremo.

Βεβρεκτ..., pars illa, quæ inter maxillas est.

Βέβριθα, gravis fui. perf. m. verbi βρίθω, perf. part. βεβριθὼς, & in f. g. βεβριθυῖα.

Βεβριθμένος, obrutus: perf. part. pass. à βρίθω, sum gravis.

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. à βρέχω, irrigo.

Βέβρυχα, fremui, p. act. verbi βρύχω, strideo.

Βεβρώθοις, comederes, 2. sing. opt. præt. m. à βρώθω, inusit. per reduplicat. Att. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις.

Βέβρωκα, comedi, perf. act. βεβρώκειν, plus. perf. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, comedo, f. βρώσω.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejusd. Th. Nisi malis esse præt. m. ut sit ex βεβροὼς, sicut ἑςὼς, ex ἑςαὼς.

Βέβωκα, pavi: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inusit. βόω.

Βεβωμένος, Ion. & Dor. pro βεβοημένος, celebris, clarus: perf. part. pass. à βοάω. Ion. contractione βεβωμένος. Alii à βόω, pro βόσκω, pasco, formant, sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκὼς, progressus: undè βεβακὼς, & sublato κ, βεβαὼς, contractè βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, eo.

Βεδυ, aqua, Phrygibus.

Βεελζεβὺλ, ὁ, pro Βεελζεβούβ, nomen idoli, indecl. Hebr. Dominus muscarum: Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βεῖ, iret. Ion. pro βῇ, 3. sing. a. 2. sub. à βαίνω.

Βείομαι, vivam, pro βείσομαι, Poët. f. 1. m. quasi à βείω, rejecto σ, vel potiùs à βιώσομαι, f. 1. m. vocis verbi βιόω, vivo.

Βείω, vero, Poët. pro βῶ, a. 2. sub. pro βῶ, enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω: sic βείομεν prò βῶμεν· à βαίνω, eo.

Βέκκος, Phryges panem voc. bec & beccum.

Βεκκεσέληνος, ε, ὁ, delirus, stupidus: item antiquus, quasi ante βέκκον & σελήνην.

ΒΕΚΚΟ'Σ, seu βέκος, ε, ὁ, panis, Phrygum linguâ: item amens.

Βέλεα, tela, acc. pl. &

Βελέεσσι, & βελέεσσιν, Ion. & Poët dat. pl. à βέλος.

Βέλεμνον, ε, τὸ, idem quod βέλος, telum.

Βέλεσσιν, dat. pl. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, Belial. nomen origine Heb. Lat. sine jugo, vel nequam.

ΒΕ'ΛΛΗΡΑ, ων, τὰ, mala. Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντας, ε, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, acus: item nomen piscis: à seq. Th.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, sagitta, ictus; dat. pl. βελέεσσι, Ion. & Poët. qu. à βάλλω, jacio.

Βελόςασις, locus ad tela constitutus, vallum: item, machina bellica, aries: qu. à βελῶν στάσις.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ε, ὁ, melior, Poët. pro

Βελτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, bonus, superl. βέλτιστος.

Βέλτιστα, adv. optimè: hinc

Βελτιόω, meliorem reddo.

Βελτίω, nom. vel acc. pl. à βελτίονα, ονα, ω, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Βεμβικίζω, in gyrum ago; à

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ὁ, turbo, trochus. Scribitur & βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος,

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas, fundum*, dat. pl. Ion. βένθεσι, Th. βάθος, idem.
Βενιαμιν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *filius dextræ*.
Βέντιςος, Dor. pro βέλτιςος, *optimus*, superl. ab ἀγαθός.
Βέομαι & βείομαι, *vivam, gradiar*. Illud à βίος, *vita*: hoc à βάω.
ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, Indicâ linguâ *concha, quæ uniones continet*.
Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον pro βάραθρον, ου, τὸ, *fossa, profunditas*: παρὰ τὸ βαθὺς, *profundus*.
Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris per Apocopen pro Βερονίκη, Gr. *afferens victoriam*.
Βεροίη, ας, ἡ, *Bœrea*, nomen urbis, qu. βαρεῖα, *ponderosa*. Hine
Βεροιαῖος, αία, αῖον, & Βεῤῥοιαῖος, *Berbœensis*.
Βερονίκα, ας, ἡ, Dor. alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro Φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam*.
ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, *betium*, herba: alitèr *dictamnus*.
ΒΕ'ΥΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis genus*, varium aut purpureum.
ΒΗ͂, *imitatio vocis ovium*, undè βηζειν exp. φωνεῖν.
Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. 3. f. a. 2. ab ἔβην; βῆς, *iveris*, a. 2. sub. à βαίνω, *eo*.
Βηβῶν, *ovis*, Hesych. βήκη, *capra*.
Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, nomen loci Hebr. interpretat. *domus transitûs*.
Βηθανία, ας, ἡ, nom. villæ Hebr. Interpretatur Lat. *domus afflictionis*.
Βηθεσδὰ, ἡ, nom. piscinæ, *domus beneficentiæ*.
Βῆθι, *vade*, pro quo βᾶ & βᾶθι a. 2. imperat. à βαίνω.
Βηθλεὲμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. interpret. *domus panis*: vocatur & *urbs Davidis*.
Βηθσαϊδὰ & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *domus piscationis*.
Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. *domus ficuum præcocium*.
Βῆλος, ου, ὁ, propr. nom. viri; nec non fluvii.
ΒΗΛΟ'Σ, ου, ὁ, *limen domûs*, q. à βάω & λίαν, *quod per limina sæpiùs eatur*.
Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus, vestigium*; item *tribunal, suggestus*: à 1. perf. præt. pass. verbi βαίνω, *ascendo*.
Βάμεναι, Dor. & Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. à βαίνω, *eo*.
Βῆν, βῆς, βῆ, Poët. fine augmento pro ἔβην, &c. βῆναι, à 2. inf. act. ejusd.
Βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tussis*.
ΒΗ'ΡΟΣ, *birrus*, vestis genus.
ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *beryllus*, gemma.
Βησάμενος, a. 1. part. m. *qui ascendit*: à βαίνω, a. 1. m. ἐβησάμην.
Βῆσαν, *iverunt*: 3. pl. Ion. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην. ejusd. Th.
Βῆσε, *imposuit*: pro ἔβησε, a. 1. Ion. ab inusit. βάω. Th. βαίνω, *ascendere facio*.
Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eod. Th.
Βήσετο, *ascendebat*: imperf. Ion. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι, quod à f. 1. verbi βαίνω, transformatur in præsens, undè ἐβησόμην, imperf.
Βήσομαι, *progredior*: f. 1. m. verbi βαίνω, *eo*.
Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Systolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à βαίνω, seu βάω, f. βήσω, a. 1. ἔβησα.
ΒΗ'ΣΣΑΙ, αἱ, *saltus, valles*.
Βήσσαις, dat. pl. Ion. ab eod.
Βησσήεις, εντος, ὁ, *saltuosus*: à præced.
Βήσσω, *tussio*: qu. à βία, potiùs à βὴξ.
Βηταρμὸς, ου, ὁ, *saltatio concinno gressu*; & indè
Βητάρμων, ονος, hujusmodi *saltator*: qu. à βάω, & ἁρμόω.
Βήτην, *iverunt*, Poët. & Ion. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, à βαίνω, *eo*.
ΒΙ'Α, ας, ἡ, *vis, robur, violentia*: μετὰ βίας, *vi*.
Βιάζεο, *urge*: Ion pro βιάζου, præs. imperat. &
Βιάζευ, Dor. pro βιάζου, à
Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην, in media formâ, idem ac βιάω, & βιάζω· at frequentiùs apud oratores, *vim affero, cogo*; item *nitor, & stupror*: passivè, *opprimor, urgeor, cogor*, à
Βιάζω, *vim affero, urgeo*; f. σω. p. βέβιακα, Th. βία, *vis*.
Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *violentus, a, um*, item *injurius, & coactus*; & βιαιότερος, comp. ab eod.
Βιαίως, adv. & βίᾳ, adverbialitèr, *violentèr, vi*: à βίαιος, quod ab eod.
Βιάσθαι, *cogere, vim afferre*: præs. inf. à βιάομαι, quod ab eod.
Βιάσθω, *urgeat, vim inferat*: præs. imperat. βιάω, -ῶ, βιαέσθω, ἀσθω, à βιάζομαι, quod ab eod.
Βιαςὴς, ου, ὁ, *qui vim infert, violator*: ab eodem.
Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, ου, ὁ, idem, ab eod. Th.
Βιάω, -ῶ. Poët. idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, & ήσω, ηκα, Ion. & Poët. hinc perf. pass. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, *coactus*.
Βιβάζω, f. σω, p. ακα, *venire facio, admitto, ineo*. Th. βαίνω, *eo*.
Βιβὰς, άντος, *gradiens, ascendens*, præs. part. à βίβημι, loco βάμι, vel a. 2. pro βὰς, ab eod. Th.
Βιβάω, & βίβημι, Poët. pro βαίνω, f. άσω, in imp. βιβῶ, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα. part. præs. βιβῶν, & βιβεὶς, & βιβὰς. præs. pass. βιβάζομαι, *ineor*, a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. med. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.
Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, ου, τὸ, *libellulus*. Th. βίβλος, *liber*.
Βιβλία, ων, τὰ, *biblia, orum*. à
Βιβλίον, τὸ, *liber, scheda*. Th. βίβλος, *liber*.
Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum*: à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.
Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum scriptio*: Et
Βιβλιογράφος, ου, ὁ, *librarius*: à βιβλίον, quod à βίβλος· & γραφὴ, quod à γράφω.
Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca*: ex βιβλίον, & θήκη, quod à τίθημι.

Βιβλι-

Βιβλιώνης, ȣ, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, biblio-pola. Th. πωλέω, vendo.
Βιβλιοφόρος, ȣ, ὁ, libellio, librum ferens, tabellarius.
Βιβλιοφυλάκιον, ȣ, τὸ, bibliotheca.
ΒΙΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, Liber.
Βίβρωσκω, idem ac βιβρώσκω.
Βίεντι, Dor. pro βιοῦντες, viventes: præs. part. pl. num. à βιόω, vivo: f. ώσω. Th. βίος, ȣ, ὁ, vita.
Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, vis, fortitudo.
Βιήσατο, cogebat: a. 1. m. Ion. pro ἐβιάσατο, à βιάζω. Th. βία, vis.
Βίηφι pro βίῃ, dat. vi, violenter: φι est Paragoge Poët. & reddit vocem ἄκλιτον· à βίη, vis, Ion. pro βία.
Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, fovea, quod à βάθος.
ΒΙΚΙΟΣ, ȣ, ὁ, urna ansata, urceus. Βικίον, urceolus, est etiam vicia.
ΒΙΝΕΩ, ineo, coeo: f. ήσω. p. βεβίνηκα. qu. ἱβαίνω, vel à βία.
Βιοῖ, vivit: 3. sing. præs. à βιόω. Hinc βιῴην, opt. vivo, à βίος, vita.
Βιολογέω, ῶ, vitam alicujus describo, part. pass. βιολογούμενος.
ΒΙΟΣ, ȣ, ὁ, vita, victus, facultates. At
Βιός, ȣ, ὁ, arcus, nervus arcûs: qu. βία, i. e. vi tenditur.
Βιοτεύω, vivo: f. σω. βιοτεύσῃς, 2. pers. a. 1. sub. act. à βίος, vita.
Βιοτή, ῆς, ἡ, vita. Et
Βιότης, ητος, ἡ, idem, & ab eod. Th.
Βιοτικός, ȣ, idem ac βιωτικός.
Βιότοιο, victus: gen. Ion. pro βιότου, à
Βίοτος, ȣ, idem Poëtis ac βίος.
Βιούς, qui vixit: a. 2. part. ex ἐβίων, ut δὺς ex ἔδυν· quod ἔβίων est. a. 2. à βίωμαι, inus. quod à βιόω, vivo. Th. βίος vita.
Βιῶσθαι, Ion. & Poët. pro βιοῦν, præs. inf. verbi βιόω, vivo, ab eod.
Βιοφθόρος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, vitam corrumpens, vitæ corruptelas: & in voc. βιοφθόρε. ex βίος & φθείρω, corrumpo.
Βιόω, vivo: f. ώσω & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων (à βίωμι, inus.) indè opt. βιῴην, inf. βιῶναι. part. βιούς. perf. pass. βεβίωμαι. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, vita.
Βίσων, vel βίσων, bos quidam sylvestris.
Βιτίνα, ης, ἡ, idem quod βῖκος, urna.
Βιῴην, viverem: Att. pro βιοίην: a. 2. opt. à βιόω. Th. βίος, vita.
Βίων, ὁ, Bion, Philosophus.
Βιῶναι, vixisse: a. 2. inf. ab inus. βίωμι, quod à βιόω. Th. βίος, vita.
Βιῶσαι, a. 1. inf. act. ab eod.
Βιώσιμος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, vitalis: ab eod.
Βίωσις, εως, ἡ, vita anteacta, ipsa vivendi actio.
Βιωτικός, ȣ, vitalis, ad vitam sustinendam pertinens, secularis, ab eod. Th.
Βιωτέον, in neut. gen. vivendum: à
Βιωτός, ȣ, vitalis: ab eod.
Βιώτω, 3. sing. a. 2. imperat. à βιῶθι, quod à βίωμαι. Vide βιόω.
Βιωφελής, ίος, ὁ κὴ ἡ, vitæ utilis: ex βίος, vita, & ὠφελέω, prosum.
Βλαβεῖν, priscum & Poët. verbum pro βλάπτειν, nocere. Hinc a. 2. ἔβλαβον.
Βλαβείς, læsus: & in f. g. εῖσα. a. 2. part. pass. à βλάπτω, lædo.
Βλαβερός, ρά, ρόν, noxius, a, um, & indè
Βλαβερῶς, perperam, adv. à βλάπτω, noceo.
Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum: à p. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.
Βλαβῆναι, læsum esse: a. 2. inf. pass. &
Βλαβήσομαι, f. 1. ind. pass. ab eod.
Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.
Βλαβῶ, f. 2. sub. à βλάπτω, quod vide.
Βλαδα, ων, τὰ, immatura: à βλάζω, seu βλαστός, germen.
Βλάζω, stultus sum: qu. à βλὰξ, inutilis.
ΒΛΑΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, valgus, cui distorta sunt crura: dicitur & βλαισσός, gem. σ Poët. à βλάπτω, lædo.
Βλακεία, ας, ἡ, socordia, &
Βλακεύω, f. εύσω, p. ευκα, socordiæ me dedo, torpeo: huic opp. σπουδάζω. Item
Βλακικός, ȣ, ignavus: & exindè
Βλακικῶς, ignavè, tardè. Omnia à βλὰξ, iners.
Βλάνης, ὁ κὴ ἡ, lippus, cæcutiens: quasi βλέπων ἄνευ.
ΒΛΑ'Ξ, ακός, ὁ, piscis quidam inutilis, siluro similis; item ignavus, iners: qu. à βάλλω, abjici dignus.
Βλάπτῃ, 3. sin. præs. sub. act. βλάψασ' pro βλάψασα, præt. part. act. f. g. à
ΒΛΑ'ΠΤΩ, lædo, noceo: cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. præt. pass. βέβλαμμαι. a. 1. pass. ἐβλάφθην. a. 2. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβείς, & in f. g. εῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι. f. 2. pass. βλαβήσομαι. præt. med. βέβλαβα. Hinc Angl. to blast.
ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, germino, fruticor: f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.
Βλάστημα, ατος, τὸ, germen: à 1. perf. præt. pass. verbi βλαστάνω. Angl. a Blossom.
Βλαστησάτω, a. 1. imperat. ab ejusd.
Βλαστήσω, germinabo: f. 1. ab eod.
Βλάστος, ȣ, ὁ, nom. viri: sed βλαστός, ȣ, ὁ, germen.
Βλασφημέω, impiè loquor, maledictis incesso: imperf. ἐβλασφήμουν, ουν. f. ήσω. p. ηκα. præs. pass. βλασφημοῦμαι, malè audio, tanquam blasphemus accusor. perf. pass. βεβλασφήμημαι, f. 1. βλασφημηθήσομαι, &
Βλασφημία, ας, ἡ, blasphemia, maledicentia: à
Βλάσφημος, ȣ, ὁ κὴ ὁ, blasphemus, maledicus: qu. à βλάπτειν φήμην.
ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, Βυζάντιον, ȣ, τὸ, os anterius narium purpuræ, Matthiolus dicit esse onychem, vel conchulam Indicam.
ΒΛΑ'ΥΤΑΙ, αἱ, genus calceamenti.
Βλαφθείς, læsus: a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1 inf. pass. à βλάπτω, lædo.
Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, percutio; quod à βάλλω· ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.
Βλείς, percussus: a. 2. pass. verbi βλῆμι vel per Sync. pro βληθείς, a. 1. part. pass. à βάλλω, jacio.

Βλεμεαίνω,

Βλεμαίνω, *trucibus oculis circumspicio, minor:* quod à βλέμμα, *aspectus.* Th. βλέπω.
Βλέμμα, ατος, τὸ, *aspectus:* à βλέπω, *aspicio.*
ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus.* Hinc
Βλεννὸς, ȣ, ὁ, *ignavus:* &
Βλεννώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *mucosus.*
Βλέπουσα, Dor. pro βλέπουσα, *aspiciens:* præf. part. f. g. à
ΒΛΕ'ΠΩ, *aspicio, intueor;* item *caveo:* f. ψω. præt. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. præt. paff. βέβλεμμαι· qu. βάλλω ὦπα.
Βλέτυγες, & βλίκυγες, *fugæ:* qu. à βαλεῖν, quia rejectaneæ.
Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebrò connivèo,* &
Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, seu βλεφαρίδες, in plur. frequentiùs, *cilia, pili palpebrarum,* item *palpebræ.*
ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, *palpebra, pellis tegens oculos:* qu. βλέπης φάρος, id est, *visûs tegmen:* vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.
Βλέψις, εως, ἡ, *intuitus:* a. 2. perf. præt. paff. verbi βλέπω.
Βληθεὶς, *ictus, trajectus:* a. 1. part. paff. βληθῆναι. a. 1. inf. βλήθητι. a. 1. imperat. paff. βληθῶ, a. 1. fub. paff. à βάλλω, *percutio.*
Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vulnus.* Th. βάλλω, *jacio.*
Βλήμενος, *ictus:* per Sync. pro βεβλημένος, perf. part. paff. à βάλλω. perf. paff. βέβλημαι. Alij volunt à βλῆμι formare.
Βλῆσθαι, *jactum esse,* abjecto augmento pro βεβλῆσθαι, perf. inf. paff. à βάλλω.
Βλῆτο, Poët pro ἐβέβλητο, plusq. p. paff. ejuf.
Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à
Βλῆτρον, ȣ, τὸ, *clavus ferreus, pessulus:* ab eod. Th.
ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *balo:* de ovibus.
Βληχᾶσθαι, Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare:* à βληχάομαι. Undè
Βληχὴ, ῆς, ἡ. *balatus:* undè Angl. Bleat.
Βλήχημα, ατος, τὸ, idem; & ab eod. Th.
ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ȣ. *debilis, imbecillis:* ut & ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς
Βλὶξ, *continentèr, assiduè,* adv. qu. à βολὴ, *ictus.*
ΒΛΙ'ΤΟΝ, ȣ, τὸ, *blitus, olus insipidum.*
ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, *exprimendo aufero,* ut à favis mel: quod à μέλιττα, à μέλιττα, *apis.*
Βλοσυροῖο, gen. Ion. pro ȣ, à
Βλοσυρὸς, ȣ, *terribilis aspectu, torvus, truculentus:* à βλέμμα σύρειν, *visum trahere & torquere.*
Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces:* &
Βλοσυρωπὸς, ȣ, *terribilis aspectu:* ab ὤψ & βλοσυρὸς, *truculentus.*
ΒΛΥ'ΖΩ. & βλύω. f. βλύσω, *scaturio, effundo, mano.* Sic dictum à murmure aquarum.
Βλωθρὸς, ȣ, *celsus, procerus:* à βλώσκω, *ascendo.*
ΒΛΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *buccella, fragmentum, panis portio:* qu. à βάλλω.
Βλῶσις, εως, *adventus:* à
ΒΛΩ'ΣΚΩ, ώσω, *advenio, ascendo, cresco.*
Βοᾷ, *reboat:* 3. fing. præf. à βοάω.

Βοάα, Poët. pro βοᾷ, Pleonafmo literæ α, 3. fing. in præf. ab eod. Th.
Βοάασκον, imperf. Poët. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo*
Βοάγριον, ȣ, τὸ, *scutum, ex boum agrestium pelle:* à βȣ̃ς & ἄγριος, *rus, ager.*
Βοάγριος, ȣ, *Boagrius.* Locrenfium amnis.
Βοαθόος, ȣ, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθὸς, *auxiliator, bellator in prælio velox.* Th. βοηθέω.
Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, Lat. *filii tonitrui;* Marc. iii. 17.
Βοᾶσαι, Dor. pro βοάῃ, 2. fing. præf. ind. paff. verbi βοάω.
Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. ejufd. verbi.
Βοᾶσι, *clamant,* Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præf. ind. act. à
ΒΟΑ'Ω, *Boo, clamo, vociferor, celebro:* f. ήσω. imperf. ἐβόαον, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω.
Βοεία, ας, ἡ, fub. δορὰ *bubula pellis.* Th. βȣ̃ς.
Βόειος, ȣ, *bovinus, bubulus:* ut &
Βόεος, idem, ab eod. Th.
Βόες, pl. à βȣ̃ς.
Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor;* item *pugna:* à βοάω, *clamo.*
Βοῆ, Dor. pro βοᾷ, 3. fing. præf. fub.
Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum, auxilium:* à
ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, *auxilio, succurro:* qu. εἰς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro:* f. ήσω p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. fing. præf. imperat. βοήθει, contractè pro βοήθεε.
Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum:* &
Βοηθητικὸς, ȣ̃, *auxiliaris.* Item
Βοηθὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, & βοηθόος, Poët. *auxiliator:* à βοηθέω,
Βοηλασία, ας, ἡ, *boum abactio, præda:* à βȣ̃ς & ἐλαύνω, *abigo.*
Βοηλατέω, f. ήσω. p. ηκα. *boves agito,* vel *abigo:* à
Βοηλάτης, ȣ, ὁ, *bubulcus, boum agitator,* vel *abactor:* &
Βοηλάτις, ιδος, ἡ, *boum agitatrix,* vel *abactrix:* à βȣ̃ς & ἐλαύνω.
Βοῆν, Dor. pro βοᾶν; præf. inf. act. à βοάω, & βοῇς, Dor. pro βοᾷς, præf. fub. act.
Βονόμος, ȣ. ὁ, *boum pastor:* παρὰ τὸ βȣ̃ς νέμειν, id est, *boves pascere.*
Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor.* Th. βοάω.
Βόθρον, ȣ, τὸ, *parva scrobs:* à
ΒΟ'ΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, *fovea, scrobs:* qu. βάθρος, à βάθος.
Βόθυνος, ȣ, idem, fed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum.*
* Βοίδάριον, vel βοΐδιον, τὸ, *bucula.*
Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia:* hinc
Βοιωτὸς, ȣ, ὁ, *Bœotus*
Βοιωτάρχω, f. ξω, *impero Bœotiis.*
Βολάων, *ictuum:* gen. pl. Æol. à βολή. Th. βάλλω.
Βόλβιτον, ȣ, quod & βόλιτον, *stercus, fimus:* à βολὴ, quia ejicitur.
ΒΟΛΒΟ'Σ, ȣ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda.* Hinc

Βολβαι-

Βολβώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, *bulbosus*.

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus*; item *ictus*, *plaga*: gen. pl. Æol. βολέων· à præt. med. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, *bolidem demitto*: f. ίσω, p. βεβόλικα. a. 1. βολίσας. a. 1. part. βολίσας, αντος· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum*, *sagitta*; item *funis cum plumbo*, quo nautæ profunditatem marium explorant. Th. βάλλω, *jacio*.

Βόλος, ε, ὁ, *jactus*, Ion. & Poët. *funda*, *reticulum*: ab eod. Th.

Βομβεῦντι, Dor. pro βομβῶσι, βομβεῦσα, Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, *susurrans*: præs. part. f. g. à

Βομβέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *bombum edo* vel *facio*, *susurro*, *resono*: à

ΒΟΜΒΟΣ, ε, ὁ, *bombus*, *sonus quem edunt apes*, *strepitus*. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis*: &

Βομβύλιος, ε, idem: est & *genus poculi*, βομβῶν ἐν τῷ πόσει· &

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx*, *vermis*: à βόμβος, *bombus*.

ΒΟΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ὁ, *animal sylvaticum*; aliter *monops*.

Βοὸζ, nomen viri, indecl. Hebr. & interpret. *in quo robur*.

Βοόζυγον, ε, τὸ, *jugum boum*.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *pabulum*, *esca*, propriè brutorum: qu. à βόω, seu βόσκω, *alo*.

Βορβοροκοίτης, ε, ὁ, *qui cubat in luto*: nomen Ranæ: ex βόρβορος & κοίτη, *cubile*.

ΒΟΡΒΟΡΟΣ, ε, ὁ, *cœnum*, *limus*, propriè in τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, *cœno*, *contamino*.

ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, *strepo*, propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέαο, gen. Æol. pro βορέυ, ut & βορέω, gen. Ion. à

ΒΟΡΕ'ΑΣ, & Ion. βορέης, ε, ὁ, *Boreas*, *aquilo*: qu. ἀπὸ τοῦ βοᾶν ϗ ῥεῖν, quod ventus sit sonorus & violentus: vel à βορὰ, quod edacitatem afferat. Hinc

Βορέηθεν, adv. Poët. à *septentrionali plagâ*: &

Βόρειος, & Βορέιος, Poët. ε, *Borealis*: ὑπερβόρειος, *qui ex remotissimâ regione venit*.

Βορὴν, acc. Ion. pro βορὰν, à βορὰ, *pabulum*.

Βόρμαξ & μύρμαξ, *formica*: quia diligenter βορὰν μάει, id est, *cibum quærit*: vel à μύρμαξ, & certè μ & β cognata sunt.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas*: sic & Βορρῆς, nom. sing. Ion. Βόῤῥαθεν, *à Boreâ*.

Βόσις, εως, ἡ, *pastus*, *cibus*. Th. βόω, inusitat. *pasco*.

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus*, *animal*; item *pascua*: à βόσκω, qu. ab eod. Th.

Βοσκήσεσθε, *pascemini*: Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, *pasco*: f. ήσω, ab eod. Th.

Βόσκησις, εως, ἡ, *pastio*: ab eod. Th.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *pascunt*. 3. pl. præs. à

Βόσκω, *PASCO*: f. βοσκήσω, p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. ab eod. Th.

Βοσὸρ, nom propr. Hebr. interpret. *sparsor*: qui etiam dicitur βεὼρ. pater *Balaami*.

ΒΟΣΤΡΥΧΟΣ, ε, ὁ, & βόστρυξ, χος, ὁ, *cincinnus*, *capillus*, *cæsaries*: qu. à βότρυς, *quod uvæ instar pili cohæreant*.

Βοτὰ, vide Βοτόν.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba*, *gramen*: à βοτὸς, *esca*: qu. à βόω, *pasco*. Hinc

Βοτανικὸς, ῦ, *herbarius*: &

Βοτάνιον, ε, τὸ, *herbula*: ab eod. Th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *pastor*: ab eod. Th.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, *pecus*, *armentum*: ab eod. Th.

Βοτὸς, οῦ, ὁ, *alimentum*: ab eod. Th.

Βοτρύδιον, ε, τὸ, *racemulus*: &

Βοτρυδὸν, adv. *racematim*, *in modum racemi*. Th. βότρυς.

Βοτρυόπαις, ὁ ϗ ἡ, *vitis*, *quæ botros ut liberos fert*: ex βότρυς & παῖς.

ΒΟΤΡΥ'Σ, υος, ὁ, *botrus*, *uva*, *racemus*: voc. ὦ βότρυ, acc. pl. βότρυας, quæ αὖθιν ῥέω. Hinc βοτρυόεις, εντος, *racemosus*.

Βου̑, est particula augendi à βοῦς, *bos*, quia magnum animal.

Βου̑, etiam Poët. pro βοός.

Βούβαλις, ιδος, ἡ, &

Βούβαλος, ε, ὁ, *bubulus*: sylvestris bos à βοῦς, *bos*.

Βυβώτας, ε, ὁ, Dor. pro βυβώτης, ε, ἡ, *boum pastor*, *bubulcus*: à βοῦς & βόω, inus. *pasco*.

Βούβρωστις, vel βούβρωσις, ἡ, *magna fames*: à Βου̑, particulâ augente, & βρῶσις, *cibus*: quod à βρώσκω, *comedo*.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βουγάϊος, ε, *qui valdè se jactat*: à γαίω, *glorior*.

Βούγλωσσος, & ον, *lingua bubula*, herba: &

Βούγλωσσος, *solea*, piscis: Angl. Sole ex βοῦς & γλῶσσα.

Βούδορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *boves excorians*: à βοῦς & δορὰ, qu. à δέρω. Th. δέρας, *pellis*.

Βουθυσία, ας, ἡ, *immolatio boum*: ex βοῦς & θύω, *macto*.

Βουκαῖος, ut & βοῦκος & βώκκες, Dor. ε, *buccolus*, & *bubulcus*, *messor*: idem quod βούτης, ε, ὁ. Th. βοῦς.

Βούκεντρον, ε, τὸ, *stimulus boûm*: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, *boves pasco*: item generaliter *pasco* & *lacto*: βυκολέοντι, dat. sing. part. præs. ex βοῦς, *bos*. & κόλον, *cibus*.

Βουκολία, idem ac βουκόλιον.

Βουκολιάζω, item βουκολιάζω & βουκολιάσδω. Dor. f. άσω vel άξω, *pastoritium carmen cano*: & inde

Βουκολιασμὸς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulatio*, tibiæ cantu & tripudio: &

Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulator*: à βοῦς, & κόλον, *cibus*.

Βουκολικὸς, οῦ, *pastoralis*: *pastoritius*: &

Βουκόλιον, ε, τὸ, *armentum boûm*: item

Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, *pastoralis cantilena*: &

Βουκόλος, & Dor. βωκόλος, ε, ὁ, *bubulcus*, *armentarius*: ex iisd. Th.

Βουλαφόρος, ω, ὁ, Dor. pro Βουληφόρος, quod vide.

Βούλει, *vis*, Att. pro βούλῃ, 2. pers. sing. à βούλομαι, *volo*.

Βούλεο, *malis*: præs. imperat. Ion. pro βούλε, ab eod. Th.

Βούλετ᾽ pro ἐβούλετο, imperf. ejusd. verbi.

Βουλεύω,

υλεύεο, Ion. pro βουλεύου, præs. imperat. pass. à βυλεύω, *consulto.*

Βούλευμα, ατος, τὸ, *consilium.* Th. βυλὴ, idem.

Βουλευόμενος, Ion. & Poët. pro βυλόμενος, præs. part. à βύλομαι, *volo.*

Βούλευσαι, a. 1. imperat. med. βυλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βυλεύω, *consulto.* Th. βυλ.

Βουλεύσαντι, a. 1. part. dual. num. βυλεύση, 3. pers. a. 1. sub. à βυλεύω.

Βουλεύσειν, a. 1. Ion. ab eod. Th.

Βούλευσις, εως, ἡ, *consultatio:* &

Βουλευτήριον, υ, τὸ, *consilii locus, curia, senatus:* item

Βουλευτὴς, ῦ, ὁ, *consultor, senator:* ab eod. Th.

Βουλευτικὸς, ῦ, *consultus:* item *senatorius, ad senatum seu curiam pertinens:* &

Βουλευτὸς, ῦ, *in deliberationem cadens:* ab eod. Th.

Βουλεύησθαι, *consulas,* pro βυλεύῃ, a. sing. præs. sub. per Paragogen. τῦ θα. à

Βουλεύω, *consulto,* f. εύσω, p. βεβύλευκα. a. 1. ἐβούλευσα, a. 1. med. ἐβυλευσάμην. Th. βούλη.

Βουλέων, gen. pl. Poët. pro βυλῶν, à .

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium, consultatio, curia:* hinc βυλεύω, *consulto,* βυλευτὴς, ῦ, ὁ, *senator:* βουλευτήριον, ου, τὸ, *curia:* ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ:* συμβουλεύω, *consilium do.*

Βούληαι, Ion. pro βούλῃ, a. sing. præs. à βύλομαι, *volo.*

Βουληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass.

Βουληθεὶς, εῖσα, *volens,* p. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas, arbitrium, propositum.* Th. βύλομαι, *volo.*

Βουλῇσιν & βυλῇσι, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλη, *consilium.*

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βύλημα· & ab eod.

Βουλητικὸς, οῦ, *voluntarius:* &

Βουλητὸς, οῦ, *sub voluntatem cadens:* à βύλομαι, *volo.*

Βουληφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *consultor, consiliarius,* voc. ὦ βυληφόρε. ex βουλη & φέρω.

Βούλομ' pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo;* item, *malo & cupio:* βούλει, & βούλεαι, Poët. *vis,* pro βούλῃ. præs. opt. βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. ἐβυλόμην, & ἠβουλόμην, Att. υ, ετο, f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι. tanq. à βουλέομαι. a. 1. ἐβουλήθην, & Att. ἠβουλήθην. præt. m. βεβουλα in compos.

Βοῦλχ, *intestina:* unde farcimina fiunt. Lat. *bolus.*

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis, vespera:* à βοῦς, & λύω, *solvo.*

Βούνεβρος, υ, ὁ, *hinnulus magnus:* ex βου particulâ augente & νεβρὸς, *hinnulus.* Inventor & τὸ βούνεβρον.

ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, *collis, tumulus.* Hinc

Βουνώδης, *clivosus:* qu. à βαίνω, quia scanditur.

Βούπαις, αιδος, *puer* vel *adolescens grandis* vel *pinguis.* Ex βου particulâ intens. & παῖς. Hinc fortassis Angl. Boby.

Βούπαλος, *magnus,* propriè *luctator:* item *asinus:* Βούπαλον, μέγα ϗ ὄνομα, Hesych. ut sit vel simpliciter *magnum,* vel pro μέγας ὄνος ϗ ὄνομα, *magnus asinus,* & nomen insuper proprium. Th. παλη.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ, *stimulus,* quo boves punguntur, βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων. Vel *scutica,* quæ fit ex bubulâ pelle.

Βουπόροι ὀβελοὶ, *magna veru.* qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς & πείρω, *transadigo:* p. m. πέπορα.

Βούρασσος, sive βόρασσος, υ, ὁ, *fructus qui clauditur elatè:* i. e. palma suo involucro inclusa.

ΒΟΥ'Σ, οὸς, ὁ ϗ ἡ, *BOS, vacca:* αἱ βόες *vaccæ,* dat. pl. βουσὶ, & Ion. βόεσσιν, in acc. sing. βουν. acc. pl. βόας, βοῦς.

Βούσιρις, in acc. Βούσιριν, *Busiris,* rex Agrigentinorum.

Βούτας, α, ὁ, Dor. pro

Βούτης, & hoc à βότης, pro quo &

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor.* Th. βόω, inus. *pasco.*

Βούτομος & ον, *Butomum,* herba, quam βόες τέμνουσι. *boves carpunt.*

Βούτυρον, υ, τὸ, *BUTYRUM, lactis spuma.* Gen. xviii. 8. à βοῦς, *vacca,* & τυρὸς, *caseus,* quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. Butter.

Βυφορβέω, *boves macto:* & hinc

Βουφόνος, *boûm interfector:* à βοῦς & φένω *occido:* p. m. πέφονα.

ΒΟ'Ω, f. όσω & ώσω. p. κα. *pasco,* them. inusit. pro quo in usu est, βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.

Βοῴην, *clamarem,* Att. pro βοώιμι, βοῷμι.

Βοώμενος, *celebratus:* à βοάω.

Βόων, *clamabant:* pro ἐβόων, 3. pl. imper. act. à βοάω· βοῶντος, gen. sing. part. præs.

Βοώντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. act. βοάω.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, *cui bovini sunt oculi, magni & venusti:* ex βοῦς & ὤψ, ὠπὸς, *oculus* quod à p. m. ὦπα. ab ὄπτομαι.

Βοῶντος, *vociferantis,* gen. sing. præs. part. act. f. g. verbi βοάω.

Βωτέω, f. ήσω. p. ηκα. *aro.* præs. inf. βω- τεῖν· ex βοῦς & ὠθέω, *pello.*

Βοώτης, υ, ὁ, *Bootes.* Nomen signi cœlest. quod *Arctophylax* dicitur, ex βοῦς & ὠθ *trudo.* Est enim boûm agitator: ite *bubulcus,*

Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis,* & eod. *dijudicatio:* &

Βραβεῖον, υ, τὸ, *præmium victoriæ,* à
Th. Hinc Angl. brabe.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έος, ὁ, *qui dat præmium certaminis; certaminis moderator & arbiter:* ῥάβδος, *virga,* quam βραβευταὶ gest solebant, vel quòd virgâ palmeâ design bantur victores.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, *præmium do certaminis, de victo decerno:* item *impero, moderor,* βραβεύε 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

ΒΡΑΒΥ'ΛΑ, τὰ, *pruna Damascena.*

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *raucedo.* βρόγχος, *quia gutturi accidit.*

Βραγ

Βραδέως, tardè; item segnitèr & cunctanter, βράδιον, tardiùs, segniùs, βραδύτατα, tardissimè, adv. à βραδύς.

Βραδινὸς, ὁ, ὁ, Æol. pro ῥαδινὸς, gracilis, mollis.

Βράδιον, tardiùs, compar. & in superl. βράδιστα à βραδύς, tardus.

Βραδύνουσι, tardantibus, dat. pl. præs. part. ἰς, à

Βραδύνω, tardo, cunctor, f. υνῶ, a. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδύς, tardus.

Βραδυπλοέω, ῶ, tardè navigo, f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα. ex βραδύς, & πλόος, navigatio: quod à πλέω.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, tardus, a, um, in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, segnities.

ΒΡΑ'ΖΩ, & βράσσω, f. σω, ferveo, bullio.

ΒΡΑ'ΘΥ, sive βράθυς, herba, Lat. sabina.

Βράκανον, ου, τὸ, agreste olus.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκα, ας, ἡ, velum, seu tegmen pudendorum, bracca jam dicta.

Βρασθεὶς, fervefactus, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, ferveo.

Βράσμα, ατος, τὸ, & βρασμός, οῦ, ὁ, ebullitio, fervor. Th. βράζω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχε, imperf. vel a. 2. Ion. à βράχω, strepitum edo.

Βραχέα, ίων, τὰ, brevia. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur.

Βραχείη, Ion. pro βραχεῖα, f. g. à βραχύς.

Βραχεὶς, & in f. g. βραχεῖσα, perfusus: a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, madefacio, a. 2. pass. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. breviter, paucis.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, BRACHIUM, q. comp. βραχύς· quod sc. certum brevior sit ulnâ.

Βραχίων, etiam brevior: compar. ut & βράχιστος, brevissimus: superl. à

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, ιος, brevis, e: μετὰ βραχὺ, paulò post, βραχύ τι, paululùm, διὰ βραχέων, paucis. Hinc forsan Angl. to break.

Βραχυσίδηρος, ου, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρος, qui breve ferrum seu cuspidem habet: ex βραχὺς & σίδηρος, ferrum.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas: à βραχύς.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω. sono, strepo: propriè de iis quæ franguntur. Hinc Angl. Brake.

Βρέγμα, ατος, τὸ, & βρεγμὸς, οῦ, ὁ, sinciput: à βρέχω, madefacio.

Βρεκεκεκὲξ, vox ranarum.

Βρεμέσθαι, Poët. idem ac τὸ βρέμειν. à

ΒΡΕ'ΜΩ, FREMO, murmuro: f. μῶ, p. m. βέβρομα. inde βρόμος fremitus.

Βρένδον, cervus, Messapiis.

Βρένθις, & βρένθιξ, lactuca.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, avis quædam; item fastus: inde βρενθύεσθαι, arrogantem esse.

Βρεντήσιον, caput cervi, Messapiis: à βρένδον, cervus.

Βρέξαι, pluere: a. 1. inf. à βρέχω, f. 1. act. à βρέχω, pluo.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, simulacrum, statua, idolum.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, infans. Hinc

Βρεφύλλιον, τὸ, infantulus.

Βρέχμα, ατος, τὸ, &

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, sinciput, caput: à βρέχω.

ΒΡΕ'ΧΩ, madefacio, irrigo, bibo, pluo: f. ξω. præt. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. pass. ἐβράχην. p. m. βέβροχα. p. pass. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivari videtur Break.

Βρήσσω, tussiendo exspuo: qu. à βρήσσω. Unde forsan Angl. Breast, utpote inde exspuimus.

ΒΡΙ', particula epitat. significans ἄγαν, valdè.

Βριᾷ, 3. sing. ind. à βριάω, quod vide.

Βριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, Briareus, centimanus; nomen Gigantis: ex βρῖ particulâ intens. & Ἄρης, Mars: vel à

Βριαρὸς, οῦ, robustus, validus: qu. à

ΒΡΙ'ΑΩ, ῶ, f. άσω. robustum reddo, robustus sum; vel potentem reddo, potens sum, excello. tumesco.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω & ίξω, post sumptum cibum paululùm dormio: qu. βρίζω.

Βριήπυος, ου, ὁ, vehementer clamans, Martis Epithet. ex βρῖ & ἠπύω, clamo, pro ἀπύω.

Βρῖθος, εος, τὸ, &

Βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas. Item

Βριθὺς, ύος & έος, gravis: à

ΒΡΙ'ΘΩ, sum gravis, onustus sum: propendeo, cum impetu inclino: f. σω. p. m. βέβριθα.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: à βριάω.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, οῦμαι & άομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandesco irâ: q. à βρέμω, fremo.

Βρισάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, currum gravans: ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, currus.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

ΒΡΟΥ'ΧΟΣ, ου, ὁ, guttur: βρόγχος, ου, ὁ, idem. qu. à βρόχω, sorbeo.

Βρόδον, rosa: Æol. pro ῥόδον.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor: item avena: à βρέμω, fremo: hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. tono: à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru: qu. βρεμετὴ, ab eod. Th.

Βροτεᾶν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. à

Βρότεος, & βρότειος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortalis, humanus: q. à βροτός.

Βροτήσιος, ου, ὁ, Poët. idem ac βροτὸς, mortalis.

Βροτοβάμων, ονος, Dor. pro

Βροτοβήμων, ονος, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, & βῆμα, gressus: quod à βαίνω, eo.

Βροτόεις, εντος, ὁ, saniosus, cruore respersus: in acc. βροτόεντα. à βρότος, cruor.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, homicida: ex βροτὸς & λοιγὸς, pernicies.

Βροτοῖσιν, mortalibus: dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, mortalis, homo: q. ῥοτὸς, id est ὁ ἐν ῥοῇ ὤν, quod nihil sit magis fluxum quam homo. Vel à μείρω, divido, præt. med. μέμορα, fit μορτὸς· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ, μεμερισμένην ἔχων τὴν φωνήν.

Βρότος,

Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονον) *sanies, cruor.*
Βροτόω, f. ώσω, *cruore inficio, cruento* : à βρότος· item *hominem facio* : βροτωθῆναι, *mortalis fieri* : à βρότος.
ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *species locustarum* : quod à βρύχω.
Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens, nimbus.* Th. βρέχω, *humecto.*
Βρόχθος, idem ac βρόγχος, *guttur.*
Βροχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *inaquosus, aridus.*
ΒΡΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *laqueus, restis* : q. à βρόγχος extrito γ, est enim quo guttur eliditur.
ΒΡΟ'ΧΩ, *sorbeo*, inusit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω.
Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus* : à βρύχω, *mordeo.*
Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, *stridor* : propriè dentium, *fremitus* ; item *rugitus* : à βρύχω, *strideo.*
ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω. p. χα, *mordeo, rodo* ; item *deglutio.*
ΒΡΥ῀Ν, *vox infantium potum petentium* : pro πιεῖν.
ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga* : est & *barbæ genus.*
ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, & βρύτος, ου, ὁ, *cerevisia* ; *vinum hordaceum* : qu. à βρύω· Hinc forsan Angl. **to brue**, vel **brew.**
ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω. p. χα. *frendo, strideo*, perf. pass. βέβρυγμαι. inde βρυγμός.
ΒΡΥ'Ω, f. σω. p. βέβρυκα, *scateo, fundo, is, germino, pullulo* : inde ἔμβρυον, ου, τὸ, *infans utero conclusus.*
Βρωθεὶς, ἐῖσα, *rosus* : a. 1. part. pass. à βρώσκω.
Βρῶμα, ατος, τὸ, *esca* : à βρώσκω, *comedo.*
Βρωμάω, ῶ, *fœteo* : à
ΒΡΩ῀ΜΟΣ, ου, ὁ, *graveolentia, fœtor* : & hinc
Βρωμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fœtidus* : qu. à βρωμὸ & ὀδμή.
Βρώσιμος, ου, *esculentus* : βρώσιμον, *edulium* : à βρώσκω.
Βρῶσις, ιος & εως, ἡ, *cibus, edulium* : & *ipsa comedendi actio* ; item *erosio* : à
ΒΡΩ'ΣΚΩ, *comedo, depasco* : f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. pass. βέβρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐβρώθην. Angl. **browze.**
Βρωτὸς, οῦ, *qui comedi potest, esculentus* : undè forsitan Germ. *broat*. Angl. **bread.**
ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, *bubo*, avis nocturna.
ΒΥ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *papyrus Ægyptia* : scribitur & βίβλος.
Βύζω, *confertim impleo* : inde βύζην, *densè.* Th. βύω, *obturo.* Est & βύζω, *vagio* : à βῦ, *voce infantili* : vel ἀπὸ τοῦ βύα, ex *bubalo.*
Βυθίζω, *mergo* : f. ίσω. p. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. à
ΒΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fundum, imus gurges, profundum* : qu. à βάθος.
ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA*. Indè
Βυκανίζω, *buccino* : &
Βυκανιστής, ου, ὁ, *buccinator.*
Βύκτης, ὁ, *sonans, spirans*, venti Epithet. à βύζω, *confertim impleo.*
Βυλλὸς, οῦ, *confertus* : à βύω, *obturo.*
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum*, quod coctores cerevisiarii *maltam* vocant.

Βυνεῖν, *mergo* : Hesych. βυνεῖν, βυνεῖζειν, Æol. est à βάπτω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium, pellis* : indè Angl. **Burse & Purse.** Et
Βυρσεὺς, έος, & Att. έως, *coriarius.*
Βυρσοδέψης, ου, ὁ, *cerdo, coriarius* : ex βύρσα, & δέψω, *excorio.*
Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum* : a. 1. perf. præt. pass. verbi βύω.
Βύσσινος, ου, *BYSSINUS* ; metaph. βύσσινα ῥήματα, *ornata verba.* Th. βύσσος.
Βυσσοδομεύω, *profundè cogito, machinor* ; item *fundamenta probè jacio* : à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum* : & δομεύω pro δομέω, *ædifico.* Th. δέμω, *struo.*
Βυσσόθεν, *ex imo* : adv. à
Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *fundum, profunditas* : Ion. pro βαθός. Indè ἄβυσσος.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, *byssus* ; lini pretiosissimi genus.
ΒΥ'Ω, f. σω. p. βέβυκα, *obturo, obstruo* ; item *impleo, tego* : βύζω, idem.
Βῶ, βῇς, & βέω, βεῖς, Ion. a. 2. sub à βαίνω, *eo.*
Βωθεῖν, per contract. Ion. pro βοηθεῖν.
Βωκολιαξεῖς, Dor. pro βυκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis* : &
Βωκολιάσδω, Dor. pro βυκολιάζω, *pastorali more cano* ; βωκολιάσδευ, Dor. imperat. pro βυκολίαζε. Hinc &
Βωκολιασὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βυκολιαστὴς, ὁ, *bucolici carminis cantor* : ex βοῦς, & κόλον, *cibus*, & ᾄδω, *cano.*
Βωκολικὸς, Dor. pro βυκολικὸς, *pastoralis* &
Βωκόλος, Dor. pro βυκόλος, *bubulcus* : βοῦς, & κόλον, *cibus.*
Βώκχος, ω, ὁ, Dor. pro βύκχος, ου, ὁ, id. quod βυκαῖος, *bubulcus, messor.* Th. βοῦς.
Βωλὰ, *consilium* : Dor. pro βυλή.
Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poët. idem quod βῶλος.
Βωλίτης, ου, ὁ, *boletus* : fungi genus : à
ΒΩ῀ΛΟΣ, ου, ἡ, *gleba, ager, massa* : item *bolus*, Angl. **bole.** Hinc
Βωλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *glebosus.*
ΒΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *basis* ; item *ara* : qu. βάω, seu βαίνω, Eustath. alii ab Hebr. במה. βωμὸς & *ara* diis & deabus, θυσιαστήριον & *altare* Deo vero
Βῶν, Ion. & Dor. pro βοῦν, vel acc. sing. βῶς, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, & in acc. pl. τοὺς βῶς, & in dat. pl. βωσί.
Βῶξ, *piscis*, à clamore dictus : nempe à βοὰ, Dor. βόαξ.
Βῶρος, ου, *Borus* : nom. propr. viri, item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.
Βῶς, acc. pl. Dor. vide in βῶν.
Βῶσαι, *vocare* : Ion. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω.
Βώσαν, αντος, & βωσόμαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per contract. à βοάω, *clamo.*
Βωστρέομες, Dor. & Poët. pro βωστρέομεν, 1 pl. præs. sub. act. à
Βωστρέω, Dor. verb. pro βοάω, *voco.* Hinc
Βωστρήσομες, Dor. & Poët. pro βωστρήσομεν, 1. pl. a. 1. præs. act.

Βούτας, α, ὁ, Dor. pro βούτης, ε, ὁ, pastor.
Βουτυπίσ, ... dat. sing. f. g. à
Βωτιάνειρα, ..., ὁ καὶ ἡ, alens viros: à βώτης, ... pastor: quod à βόω, inus. ... & ἀνὴρ, vir.
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, pastor: à βόω, inus. pasco.

Γ

Γ Est tertia apud Græcos litera, & ternarium numerum denotat: γ interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε, quidem, certè.
Γὰ, Dor. pro γῆ, q. v.
Γαββαθὰ, ἡ, nomen plateæ, indecl. Hebr. interpret. Lat. pavimentum elatum.
Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, indecl. Hebr. interpret. robur Dei.
ΓΑΓΑ'ΘΗΣ, ου, ὁ, Gagates, lapis: à γάγης, qui est fluv. Lyciæ.
Γαργαλίζω, titillo: à γάω τὸ γελᾶν, facio ridere; vel à γάνος, lætitia.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium: q. à γάω, capio.
ΓΑΓΓΙΤΙΣ λίθος, seu γαγγίτης, ου, ὁ, gemma quædam: à Gange fluv.
ΓΑΓΓΛΙΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contortio.
ΓΑΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, GANGRÆNA, partis alicujus mortificatio. Angl. Gangrene. q. à γραίω vel γραίνω, depascor.
Γὰδ, Gad, nom. viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. turma.
Γαδαρηνὸς, ἑος, ὁ, Gadarensis.
Γαδαρεὺς, ῦ, ὁ, nomen Gentile; Hebr. interpret. Lat. septo cinctus.
ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, gaudeo.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza. Persica vox, opes, divitiæ, item thesaurus.
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium Ecclesiasticum, & pro loco ipso: ex γάζα & φυλακὴ, custodia: quod à φυλάσσω, custodio.
Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. à γηθέω, gaudeo, Dor. γαθέω.
Γάθησε, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi γηθέω, gaudeo, lætor.
Γαῖ pro γαῖα, & Poët. γαίη, ης, ἡ, terra, tellus; item regio, patria: & per Aphæresin αἶα in prosâ γῆ. Hinc
Γαῖηθεν, adv. à terrâ. &
Γαιήϊος, γήϊνος & γήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, item
Γαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terrenus, terrestris. Th. γαῖα.
Γαιήοχος, & γαιάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram cingens & continens: Dicitur & pro eodem contractè, γαιοῦχος, & γαοῦχος· ex γαῖα & ἔχω, contineo.
Γάϊος, ου, ὁ, Gaius vel Caius, nomen viri.
ΓΑΙΣΟΣ, vel γαῖσος, ου, ὁ, gæsum, contus, armaturæ genus. δορὺ ὁλοσίδηρον. Pollux.
ΓΑΙΩ, glorior, superbio: præs. part. γαίων, unde Angl. gay.
ΓΑ'ΛΑ, ακτος, (tanquam à γάλαξ) τὸ, LAC, à Gr. ut casus ejus secundus & tertius designant.

Γαλαθηνὸς, οῦ, ὁ, binnulus qui non ablactatur: à γάλα, lac.
Γαλακτικὸς, γαλαθηνὸς, οῦ, & γαλακτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lacteus, ab eod. Th.
Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac potat: ex γάλα & πίνω, bibo.
Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλήνη, serenitas.
Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mul.
Γαλαξίας, κύκλος, lacteus circulus in cælo.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen Gentilitium, Galata.
Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Asiâ minori. Galatia & Gallogræcia. Gr. lactea.
Γαλατικὸς, ἡ, όν, Galaticus.
* Γαλέαγρα, ας, ἡ, cava ferrea, genus carceris, decipula, muscipula.
ΓΑΛΕ'Η, ης, & in prosâ γαλῆ, ἡ, mustela, catus, nam felis est propriè αἴλουρος. hinc
Γαλεὸς, οῦ, ὁ, mustelus, piscis genus: &
Γαλιδεὺς, έως, ὁ, catulus, felis: γαλιώτης, ου, ὁ, stellio.
Γαλερὸς, & γαληρὸς, ὰ, ὸν, tranquillus, serenus, hilaris. Th. γαλήνη.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, mustela. Vide Γαλέη.
Γαληναία, Poët. pro
ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas maris, μαλακία, qu. γελαίνη, à γελάω. Est nomen propr. mulieris: hinc
Γαλήνιος, ου, serenus: γαληνὸς, οῦ, idem.
Γαληνιῶσαν, accus. sing. part. præs. f. gen. à γαληνιάω, tranquillus sum. Th. γαλήνη.
* Γαληνιάω, tranquillus sum. Th. λήνη.
Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. limes.
Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus.
ΓΑΛΙΟ'ΨΙΣ, εως, ἡ, frutex urticæ similis, urtica mortua, q. à γαλέη ὄψει.
Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gallio.
ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, seu γαλλὸς, eviratus, spado: q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit, vel à Gallo, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.
ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, & γάλοως, οω, ἡ, GLOS, soror mariti, vel uxor fratris: qu. à γάλα, lac. quòd sint quasi ὁμογάλακτοι.
Γᾶμαι, nupsisse: Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. à γαμέω, quod vide.
Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. retributio Dei.
Γαμβρεύω, f. εύσω, p. κα, connubio jungo, vel socio; à
ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, gener, socer; item frater uxoris: in dat. pl. γαμβροῖσι, Ion.
Γαμείτωσαν, matrimonio jungantur, 3. plur. præs. imperat. act. à γαμέω.
Γάμεν, Dor. & Ion. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. à γαμέω, quod vide.
Γαμέσσεται, gem. σ. pro γαμέσεται, f. 1. verbi γαμέω, uxorem duco.
Γαμετέον, verbale à γαμέω.
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, & γαμέτις, uxor. &
Γαμέτης, ου, ὁ, maritus. à
ΓΑΜΕ'Ω, uxorem duco, nubo: fut. ήσω. præt. γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα: & per Syncop. & Metaph. ἔγημα. unde aor. 1. subj. γήμω. infin. γῆμαι, & part. γήμας. aor. med. ἐγημάμην. a. 1. pass. ἐγαμήθην. Plurimùm sponsus γαμῶν, sponsa, γαμουμένη.

dicitur. q. à γάω, unde γέγαα, oriundus sum, vel q. à γαίω, glorior. Hinc

Γαμήλιον, τὸ, munus nuptiale, &

Γαμήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, aut Januarius: à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμησείω, nupturio, nuptias desidero: à γαμέω, uxorem duco.

Γαμίζω, f. ίσω. p. γεγάμικα, nuptum do. γαμίζομαι, nuptui collocor, elocor, τὸ γαμίζειν, est parentum. Sponsus dicitur γαμῆσαι, Sponsa verò γαμηθῆναι. item

Γαμικὸς, ῶ, nuptialis. &

Γάμιος, Poët. idem; à γάμος, quod ab eod. Th.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, & γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γάμοιο, gen. Ion. pro γάμου, à γάμος.

Γαμοῖτο, nubat: præs. opt. pass. à γαμέω.

Γαμοκλοπέω, furtivas nuptias quæro: ex γάμος & κλέπτω, furor: p. m. κέκλοπα.

Γαμόρος, ου, ὁ, Ion. pro γημόρος, agricola: ex γῆ, terra, & μείρω, divido: præt. m. ἔμμορα.

Γάμος, ου, & Ion. γάμοιο, ὁ, vel οἱ γάμοι; nuptiæ; item conjugium, matrimonium: q. δάμος, à δαμάω, quod domentur virgines nuptæ: vel à γαμέω, quod vide.

Γαμοστόλος, ου, ὁ, nuptias ornans, γαμοστόλος νὺξ, pronuba nox: à γάμος & στέλλω, orno: hinc γαμοστολέω, nuptias paro.

Γαμουμένῃ, dat. sing. præs. part. pass. f. g. à γαμέω, nubo.

Γαμφηλαὶ, αἱ, malæ, maxillæ, à

Γαμψὸς, οῦ, ὁ, incurvus, inflexus, aduncus: idem quod καμψός. q. à κάμπτω, flecto.

Γαμψῶνυξ, υχος, cui curvi sunt ungues: à γαμψὸς & ὄνυξ, unguis.

Γαμψώνυχος, ου, idem, & ab iisdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia, voluptas; item splendor.

Γανόω, fut. ώσω. p. ωκα, lætitiâ afficio; item splendeo, &

Γάνυμαι, seu γάννυμαι. & γανόομαι, unde γανύσσομαι, gaudeo, lætor. Th. γάνος.

Γανυμήδης, εος, ὁ, Ganymedes, nom. propr.

Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia, splendor, &

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, enim, nam, conjunctio causalis.

* ΓΑΡΓΑΙΡΕΙΝ, splendere, q. ex μαρμαίρειν, vibrare, palpitare, multiplicare.

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, titillo, lætitiâ afficio: id. cum γαργαλίζω q. γάω γέλων, gigno risum. Hinc

Γαργαλισμὸς, οῦ, ὁ, titillatio: &

Γάργαλος, idem.

ΓΑΡΓΑ'ΡΕΙΝ, splendere: vid. γαργαίρειν hinc

Γάργαρα, multitudo.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, à sono fictum. Hinc

Γαργαρίζω, os aquâ, sive alio aliquo liquore colluo, gargarizo. Hinc Angl. Gargarism.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum: à pisce γάρος.

Γαρύεμεν, Dor. pro γηρύειν & γαρύετον, dual. præs. ind. Dor. pro γηρύετον. &

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, à γαρύω, Dor. pro γηρύω, sono, loquor.

Γαρύσομαι, Dor. & f. γαρύσομαι pro γηρύσομαι, γηρύσομαι· & γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med.

ΓΑΣΤΗΡ, έρος, per Sync. τρος, ἡ, venter, ventriculus, uterus: ἐν γαστρὶ ἔχειν, vel φέρειν, gravidam esse.

Γάστρη, & γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, vel navis: à γάστηρ, venter.

Γαστρίζω, f. ίσω. p. ικα, ventrem expleo, sagino: ab eod. Th.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus: ex γαστὴρ & μάργος, ου, ὁ, insanus.

Γάστρις & γάστριος, item γάστρων, gulosus, ventri deditus.

ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, mulctra: à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus, sentina.

Γαυλῶς, Dor. pro γαυλοὺς, acc. pl. à γαυλὸς.

* Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exultatio: ex

Γαυριάω, f. άσω. p. ακα, superbio, glorior, exulto. Unde

Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nom. pl. part. præs. à

ΓΑΥ'ΡΟΣ, ου, superbus, arrogans, ferox: q. γαίω, superbio. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, alacritas.

Γαυρούμενος, elatus, superbiens: præs. part. γαυρόομαι, -οῦμαι, superbio. Hinc

Γαυροῦ, efferaris, præs. imp. Th. γαῦρος.

Γαυρόω, -ῶ, idem quod γαυριάω· q. v. à eod. Th.

ΓΑΥΣΟ'Ν, ου, τὸ, curvum, tortuosum.

Γαυσόω, reddo γαυσόν.

ΓΑ'Ω, genero, nascor, capio, pario, læto... inusit.

ΓΕ', Doricè γὰ, quidem, certè. Et καὶ idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio; separatim rarò legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vac... præsertim articulo & adjuncta: frequenti... sine accentu pingitur: ὀφελόνγε, utinam sanè; καίγε, et quidem; δαίγε, tamen; καίτοιγε, etsi; μενοῦνγε, imò, verò.

Γέα, ας, & contractè γῆ, ἡ, terra.

Γεάοχος, ου, ὁ, & γαιάοχος, & Ion. γαιήοχ... Neptuni Epithet. παρὰ τὸ γῆν εἴτε γῆν ἔχειν. Vide in γαιήοχος.

Γέγαα, genitus sum: præt. med. Poët. ver... γάω, inusitat. pro γίνομαι, nascor. A... volunt esse perf. act. pro γέγηκα, un... γεγαὼς pro γεγηκώς.

Γεγάατε, & γεγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2 & 3. pl. ejusd. γέγαα.

Γεγηθὼς, ότος, Dor. pro γεγηθὼς, gaude... Vide γέγηθα.

Γέγακα, ας, ε, Poët. pro γέγονα, na... sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. m. à γέγαα, à γάω, pro γίνομαι, nascor.

Γεγανωμένος, perf. part. à γάνυμαι, quod... γάνος.

Γεγαὼς, ῶτος, natus. Vide in γέγαα.

Γέγειος, ου, antiquus: q. à γέα & γάω.

Γεγεναμένος, Dor. pro γεγενημένος, genitus...

Γεγένημαι, σαι, ται, natus fui: præt. p... γεγενῆσθαι, perf. inf. pass. verbi γίνομαι, fio, sum.

Γεγ

Γείναιμην & γεινοίμεθα, 1. sing. & pl. a. 2. opt. med. Poët. & Ion. pro γεναίμην, & γενοίμεθα, verbi γίνομαι, sum: quod vide.

Γέγηθα, lætus sum, perf. act. per Sync. pro γεγήθεα, & inde γεγηθώς, alacer, lætus: γηθέω, quod vide.

Γέγηρα, seu γεγήρακα, senui, perf. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, senesco. Th. γῆρας.

Γέγονα, p. m. natus sum, & in 3. pl. γεγόνασι. Hinc p. m. inf. & γεγονέναι, & in part.

Γεγονώς, υῖα, ός· à γίνομαι, sum.

Γεγόνει, natus fuerit, 3. sing. plusq. p. m. Ion. pro ἐγεγόνει, à p. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, ου, perf. part. pass.

Γεγράφθαι, perf. inf. pass. &

Γεγραφώς, ότος, perf. part. act. à γράφω, scribo.

Γεγυμνασιαρχηκώς, ότος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, gymnasio præfectus sum: ab ἀρχὴ, principatus, & γυμνάσιον, locus exercitii, quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνός.

ΓΕΓΩΝΑ, clarè clamo: p. m. verbi γεγάω, inus. per Metathesin pro γέγονα. Hinc γεγώνω pro γέγωνα, præt. med. in præsens transeunte: vel est p. m. à γεγωνέω.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. &

Γεγώνευν, Dor. pro ἐγεγώνουν, imperf. à

Γεγωνέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, clarè vociferor: quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, celebrandum est.

Γεγαώς, ῶτος, natus, pro γεγαὼς, à γέγαα, quod vide: perf. med. verbi γάω, inus. pro γίνομαι.

Γεδεὼν, ὁ, nomen Herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. excisor.

ΓΕΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, locus suppliciorum æternorum: origine Hebr. vallis Hinnomi.

Γεθσημανῆ, Gethsemane: nomen loci, Hebr. interpret. Lat. vallis pinguissima, fertilissima.

Γεινάμην, αο, ατο, natus sum, vel genui, a. 1. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο, à γείνομαι, quod vide.

Γεινάμενος, η, ον, a. 1. m. part. ab eod. verbo: idem ac γεννηθείς.

Γείνασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γείνεθ', pro ἐγείνετο, & γεινόμεθ' pro ἐγεινόμεθα. 3. sing. & 1. pl. imperf. verbi γείνομαι. Vel, ut alii volunt, γεινόμην, Poët. dici pro ἐγενόμην, abjecto augmento, & ι metri causâ inserto. Sic γείνετο pro ἐγένετο, &c.

Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, 2. sing. præs. à

ΓΕΙΝΟΜΑΙ, Poëticum gignor; sed apud Oratores etiam a. 1. m. ἐγεινάμην, frequens in activâ signif. genui: & de utrovis & utroque parente dicitur; de matre, peperi, a. 1. m. inf. γείνασθαι, & part. γεινάμενος. Vide γίνομαι.

ΓΕΙΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, suggrunda seu suggrundium: id est, pars tecti prominens, q. pluviam à parietibus εἰς γῆαν σείει, in terram movet. Hinc fort. Angl. a Joist.

Γεῖσον, ου, τὸ, vel γεῖσσον, est κεφαλὶς, capitulum.

* Γείσωμα, ατος, τὸ, suggrunda: vide γεῖσον.

Γειτνία, ας, & Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas: &

Γειτνιάω, & -άζω, f. άσω, p. ακα, vicinus sum: part. præs. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, vicinus.

Γειτονέω, -ῶ, part. γειτονέων, έοντος, idem, & ab eod. Th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, &

Γειτονία, & Γειτνία, ας, ἡ, vicinitas: &

ΓΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, vicinus: q. à γῆ, q. γαίτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρας, ου, ὁ, advena: opponitur αὐτόχθονι, advena indigenæ.

Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. à γελάω, rideo, est &

Γέλα, splendor Solis. q. à γελέω, splendeo.

Γελᾶν, ridere, Æol. pro γελᾷν &

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, à γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, præs. part. ejusd. verbi; γελᾷν verò, iota subscripto, est præs. inf. unde nonnullis per Metathesin, Angl. to laugh.

Γελανὴς, έος, ὁ, hilaris, Poët. pro ἱλαρός.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, f. 1. verbi γελάω, rideo.

* Γελαοιάζω, f. άσω, p. κα, irrideo, jocor.

* Γελαοιασμὸς, οῦ, ὁ, irrisio.

* Γελαοιαστὴς, οῦ, ὁ, irrisor.

Γελάοισα, Dor. pro γελῶσα, præs. part. f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμος, ου, ὁ, ridiculus: ab eod. Th.

Γελαστὸς, οῦ, idem: & ab eod. Th.

Γελάσωμεν, rideamus. 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑ'Ω, rideo; item irrideo: f. άσω, & άσομαι, p. γεγέλακα, a. 1. ἐγέλασα, perf. pass. γεγέλασμαι, a. 1. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces: color, tinctura.

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, & γέλγις, ιδος, ἡ, allii caput, seu nucleus.

Γελέω, tingo, coloro: à γέλα, splendor Solis.

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præs. part. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, rideo. Nam Dor. & Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, splendeo: à γέλα.

Γελῇς, rides, Dor. pro γελᾷς· à γελάω. vox etiam Atticis usitata.

Γελεῖα, ridenda, item jocosa, nom. pl. n. g. à γελεῖος.

Γελοιάζω, fut. άσω, ridicula seu jocosa dico, jocor: à

Γελοῖος, ου, ridiculus, γελοῖον, substantivè pro joco: γελοίϊος, Poët. hinc γελοιάω, rideo: at

Γέλοιος, ου, qui risum movet, jocosus, facetus.

Γελοίωντες, & Γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, à γελάω.

Γελῶν, ridens, & in pl. γελῶντες, præs. part. à γελάω, & in 3. pl. præs. ind. γελῶσι.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, rident.

Γέλως, ωτος, ὁ, risus, & γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλω à γελάω.

Γεμίζω, impleo, f. ίσω. p. γεγέμικα, a. 1. ἐγέμισα, p. pass. γεγέμισμαι, a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, plenus sum.

Γεμίσατε, a. 1. part. γεμίσατε. a. 1. imperat. 2. pl. à γέμισον, άτω, verbi γεμίζω, *impleo*, ab eod. Th.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo*.

Γέμομεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. γεμέσαις, dat. pl. part. præs. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, *plenus sum*, vel *onustus*: præs. part. γέμων, εσα, ον, p. m. γέγομα, unde γόμος, ε, ὁ, *onus navis*: inde Lat. *gemo*.

Γενεὰ, ᾶς, & Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *generatio*, *progenies*, *ætas*: εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γενεαλογέω, *natales progenitorum investigo*: f. ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ*: γενεαλογέμενος, præs. part. &

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia*, generis recensio: ex γένος, *genus*, quod a γίνομαι, & λόγος, quod à λέγω.

Γενεῆφι, *generatione*, dat. sing. Ion. φιν additur per Paragogen à γενεὰ, Ion. pro γενεᾷ.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo*, *generatio*: à γενεὰ hinc

Γενέθλια, τὰ, *natalitia*: item

Γενεθλιακὸς, ὃ, *natalitius*: substantivè *astrologus*: &

Γενέθλιος, ε, *natalis*, *author generationis*: à Th. γίνομαι, *nascor*.

Γένει, dat. sing. à γένος, *genus*, ab eod. Th.

Γενειᾶν, *barbatum esse*, præs. inf. à γενειάω, quod vide.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubescens*: à

Γενειάζω, f. άσω &

Γενειάω, *barbam gesto*, f. ήσω, a. 1. part. act. γενειήσας, αντος, à γένειον, *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro γενειήτης, ε, ὁ, *progenitor*, & hoc pro γενέτης, quod à γένος, *genus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γένειον, ε, τὸ, *mentum*, *barba*. Th. γένυς.

Γένεο, Ion. pro γένε, & hoc pro ἐγένε, *fuisti*, a. 2. m. ab ἐγενόμην, ε, ετο. Th. γίνομαι, *sum*.

Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. ejusd. temporis, ab eod. Th.

Γενέσια, ων, τὸ, *natalitia*: à γενεὰ, *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*, p. γεγένημαι, σαι.

* Γενεσιάρχης, ε, ὁ, *author ortûs & generationis*.

Γένεσις, εως, ἡ, *generatio*, *nativitas*, *ortus*: ab eod. Th.

Γένετ' pro ἐγένετο, a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas*, *ortus*: &

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, *genitor*, &

Γενέτειρα, ας, ἡ, *genitrix*, à 3. pers. p. pass. verbi γίνομαι.

Γένετο, *fuerit*, a. 2. ind. m. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Ion. & Poët. pro γονεὺς, ὁ, GENITOR, *parens*.

Γένευ, Poët. & Dor. pro ἐγένε, 2. sing. a. 2. m. verbi γίνομαι, *nascor*.

Γένη, 2. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Γενηθεὶς, έντος, *natus*, *factus*, a. 2. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθητι, ήτω, *fias*, a. 1. pass. imperat. ejusd.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. m. sic γένηται, 3. sing. ejusd. temp. & verbi.

Γενήσομαι, η, εται, f. 1 m. ejusd. verbi: vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, ab a. 2. act. ἔγενον, à γένω, inus. unde a. 2. pass. ἐγένην, ης, & hinc γενήσομαι.

Γενικὸς, ὃ, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos, ab eod.

* Γεννάδας, ε, ὁ, *strenuus*, *audax*.

Γενναῖος, ε, *cognatus*, *ingenuus*, *nobilis*, *validus*, à γεννάω. Th. γίνομαι.

* Γενναιότης, ητος, ἡ, *generositas*.

* Γενναίως, adv. *generosè*: ab eod. Th.

Γέννατο, pro ἐγέννατο, Æol. a. 1. m. ejusd. verbi. Vel ex ἐγεννήσατο, per Sync. & Aphær. à γεννάω.

ΓΕΝΝΑ'Ω, GIGNO, GENEROR, *pario*, f. ήσω, p. γεγέννηκα, a. 1. ἐγέννησα. p. pass. γεγέννημαι, *natus sum*, a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Inde Angl. **to gender**.

Γέννημα, ατος, τὸ, *progenies*, *fructus*: à 1. pers. præt. pass. præced.

* Γεννηματίζω, *germen* seu *fructum profero*.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. ejusd.

Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis in *Galilæâ*, indecl. Syr. interpret. *hortus principis*.

Γέννησις, εως, ἡ, *nativitas*, *generatio*: à. 2. pers. p. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, ῆ, ὁ, *generator*: &

Γεννητὸς, ῆ, *genitus*, *natus*; item *mortalis*; &

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, *genitor*, *parens*: γεννήτειρα, ἡ, *genitrix*: à 3. pers. p. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο & γένοιτο, 3. pl. & sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, *sim*, *essem*, a. 2. opt. m. à γίνομαι.

Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. m. Ion. à γίνομαι, *nascor*.

Γένος, εος, τὸ, GENUS, *progenies*, *familia*, *natio*, *species*, in dat. pl. γένεσι. ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. **gender**.

Γενῦ, έσθω, *esto*, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes*, *viscera*.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus.

Γέντο, Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. m. verbi γίνομαι.

ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, *mentum*, *mamilla*, *acies*.

Γένωμαι, a. 2. sub. m. & in 3. pl. γένωνται à γίνομαι, *nascor*.

Γεραέσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, *matrona*, *anus*: à

Γεραιὸς, ε, *senex*, item *senilis*, comp. γεραιότερος, superl. γεραίτατος. γεραιὰ, *anus*: à γέρων, *senex*.

Γέραιρε, *venerare*, præs. imperat. act. γεραίρεν Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραίρω, *muneror honoris causâ*, *orno*. Th. γέρας, *munus*.

Γεραίτερος, ε, ὁ, Poët. per Sync. pro γεραιότερος, comp. à γεραιὸς, *senex*.

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ε, ὁ, *grus*, avis vigilans, Γεράνιον, ε, τὸ, idem, & pro herba. Angl. **a Crane**.

Γεραῖραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμᾷν, honore : &
Γεραιρέος, ῦ, honorandus, augustus : comp. γεραιρότερος, honorabilior, augustior : superl. γεραιρότατος, à seq. Th.
ΓΕΡΑΣ, ατος, αος, ως, τὸ, præmium, munus : hinc
Γεραρὸς, ὰ, ὁ ᾗ ἡ, honoratus.
Γερῶν, gen. pl. à γέρας, munus.
Γεργεσαῖος, ῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. interpret. Lat. vicinus peregrinationi.
Γέργιθες, plebs : δημόται, apud Milesios.
Γερδιος, ου, ὁ, textor, Suid. & γερδία, textrix.
Γέρη, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, præmium.
Γεραρὸς, ου, honoratus. Th. γέρας, præmium.
Γέρον, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. sing. à γέρων, senex.
Γεροντεῖος, Poët. pro
Γεροντειος, Γεροντικὸς, item senilis : à γέρων, senex.
Γεροντιον, vetulus, senecio, dim. à γέρων.
Γέρουσι, dat. pl. à γέρων, senex.
Γερουσία, ας, ἡ, senatus : à
Γερουσιος, α, ον, ad senes pertinens. Th. γέρων.
ΓΕΡΡΟΝ, ου, τὸ, scutum Persicum.
Γέρυνος, parvula rana.
ΓΕΡΩΝ, οντος, ὁ, senex : voc. γέρον qu. γῆν ὁρῶν. Vel à γέρας, quia senectus honorabilis.
Γευστικὸς, ῦ, &
Γεῦμα, ατος, τὸ, gustus : à γεύω.
Γευμεθα, Ion. & Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθα, gustavimus, 1. pl. perf. pass. verbi γεύω.
Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι, a. 1. inf. m. γεύσομαι, & in 3. pl. γεύσωνται, a. 1. sub. m. a. 1. inf. γεῦσαι, à γεύω.
Γευστης, ου, ὁ, &
Γευστικὸς, ῦ, gustatorius : item
Γευστος, ῦ, gustabilis : à
ΓΕΥΩ, gustare facio, gustum præbeo : item GUSTO, f. γεύσω, p. γέγευμαι, γεύομαι, gusto, f. γεύσομαι, a. 1. m. ἐγευσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. γεύσασθαι, part. γευσάμενος.
ΓΕΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons : quia εἰς γῆν φέρει, in terram defert : hinc
Γεφυρόω, f. ώσω, p. ωκα, ponte jungo, pontem impono. γεφυροῦν, pontem sternere, præs. inf.
Γεωγραφέω, f. ήσω, p. ηκα, terrarum orbem describo : &
Γεωγραφία, ας, ἡ, terræ descriptio : tanquam à γέα, inus. pro γαῖα, terra, & γράφω, quod à γράφω, scribo.
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ distributio, partitio, seu divisio. Th. δαίω, divido.
Γεώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, terreus, terrestris.
Γεώλοφος, ου, ὁ, tumulus. Ex γῆ, ᾗ λόφος, jumenti cervix : item conus in galea & crista: λόφοι etiam dicuntur, colles & tumuli : qui & γεώλοφοι ᾗ γεωλόφοι.
Γεωμετρέω, terram metior : &
Γεωμέτρης, ου, ὁ, geometra, agrimensor : &
Γεωμετρία, ας, Geometria, ex γῆ, terra & μέτρον, mensura.
Γεωμετρικὸς, ῦ, geometricus, peritus artis geometricæ : ab iisd.
Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus : ex γῆ, terra, & πεῖνα, fames. Th. πενόμαι, laboro.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura, à γῆ, terra, & πόνος, labor, quod à πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.
Γεωπονος, ου, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.
Γεωργέω, terram colo, agriculturam exerceo : f. ήσω p. γεγεώργηκα ex γῆ, terra, & ἐργάζομαι, operor, quod ex ἔργον, opus : hinc
Γεωργία, ας, ἡ, agricultura : &
Γεωργικὸς, ῦ, rusticus : &
Γεώργιον, ου, τὸ, arvum, ager aratus : &
Γεωργὸς, ῦ, ὁ, agricola, vinitor, colonus.
Γεωρυχέω, terram fodere : ex γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.
Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio : qu. ex inus. γέα, in prosa pro γαῖα, idem.
Γηγενέων, terrigenûm, gen. pl. à
Γηγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, terrigena, indigena : γηγενεῖς, gigantes : ex γῆ, terra, & γένος, genus : quod à γίνομαι, nascor.
Γηγενέτης, ου, ὁ, idem, & ab iisd.
Γηδιον, ου, τὸ, agellus : &
Γῆθεν, è terra : à γῆ.
ΓΗΘΕΩ, -ῶ, gaudeo, lætor : f. ήσω, p. γεγήθηκα, & per Sync. γέγηθα. undè & part. γεγηθὼς, γηθεῖν pro ἐγήθειν, imperf. Ion.
Γήθησαν, lætati sunt, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, 3. sing. a. 1. part. act. Ion. à præced.
Γηθήσειε, a. 1. opt. Æol. ejusd.
Γῆθος, εος, τὸ, &
Γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium, lætitia, &
Γηθόσυνος, η, ον, lætus, a, um, à γηθέω.
ΓΗΘΥΟΝ, vel γήτειον, ου, τὸ, genus cepæ, q. è γῆ θέειν.
Γήϊνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, &
Γήϊος, terrenus : à γῆ, terra.
Γῆμαι, a. 1. inf. γήμας, a. 1 part. γῆμε, Ion. & Poët. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, uxorem duco, nubo, matrimonium contraho, tanquam à γάμω, inus. formata. Vide γαμέω.
Γηοχέειν, quasi γῆν ἔχειν, terram habere, aut agrum possidere. Et de Neptuno dici potest, qui terram ambit & continet, & propterea, γεήοχος γαιήοχος, & passim γαιήοχος, appellatur.
Γήρα, dat. sing. à γῆρας, quod vide.
Γηραιὸς, ῦ, senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus : γηραιαὶ, vetulæ. Th. γῆρας, senectus.
Γηραλέος, ου, ὁ, Poët. idem quod γηραιός.
Γηράντεσσι, dat. pl. Poët vel Ion. pro γήρασι, a. 1. part. act. à γήρας, αντος, senescens, pro γηράσας, à γηράω, senesco : undè a. 1. ἐγήρασα, & per Sync. ἐγήρα. Th. γῆρας.
ΓΗΡΑΣ, τὸ, ατος, αος, ως, dat. γήρατι, αϊ, α, senectus.

Γηράσωσι, ῃ, a. 1. sub. act. à γηράσκω, *senesco*, γηρᾶσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, *senesco*, *consenesco*, f. άσω. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα a. 1. sub. γηράσω, ῃς, ῃ, acc. pl. part. præs. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηράω, -ῶ, f. άσω. a. 1. ἐγήρασα, & per Sync. ἔγηρα. undè part. γήρας. perf. γεγήρακα, & part. γεγηρακὼς, *senio affectus*.

Γηροβοσκέω, -ῶ, *in senectute alo*: &

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senilis educatio*: à γῆρας, & βόσκω, *pasco*.

Γηροβοσκὸς, *senum nutritor*, *qui aliquem in senectute alit*: ab iisd. Th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *nutritio & cura circa senes*: &

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à

Γηροκόμος, ου, *qui curam habet senum*: à γῆρας & κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφέω, f. ήσω, *in senectute alo*: ex γῆρας & τρέφω, *alo*, p. m. τέτροφα.

Γηροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *senes nutriens*: ab iisd.

Γηρύετ', *conqueritur*: pro γηρύεται, 3. sing. præs. γηρύομαι. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνα, ας, & γαρυόνα, ᾶ, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis*, *garrula*, q. γηρύουσα. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ου, ἡ, *Geryones*.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nom. viri, *Geryon*.

ΓΗ῀ΡΥΣ, υος, τὸ, *vox*: hinc

Γηρύω, *loquor*, *sono*, & γηρύομαι, idem

Γήρως, gen. sing. à γῆρας, ατος, αος, & contractè γήρως, *senectus*.

Γιγανταῖος & γιγάντειος, ου, *giganteus*, vel eus, à γίγας, *gigas*.

Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάω, *gigantes imitor*, *gigantum similis sum*: ab eod.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, *pugna*, seu *bellum gigantum*: ex γίγας & μάχη, *pugna*, quod à μάχομαι, *pugno*.

ΓΙ´ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, *quod in acino vinaceo osseum aut lapidosum est*.

• Γιγαρτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *vinaceus*, *acinosus*.

ΓΙ´ΓΑΣ, αντος, ὁ, *gigas*: qu. à γῆ & γάω, nam terræ filii dicuntur.

ΓΙΓΓΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbula*, pastinacæ, sylvestris similis.

ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ´Σ, ῦ, ὁ, *titillatio*: qu. à γιγγλίζω, quod idem est cum γαγγαλίζω.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ´Σ ῦ, ὁ, *cardo portæ*: qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙ´ΓΡΑΣ, ου, ὁ, *parvula tibia*; ad flebiles sonus.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γίγνου, *fias*: præs. imperat. pass. à γίγνομαι.

Γιγνώσκω, εις, ει, & γιγνώσκοντα, acc. sing. part. præs. vide in γινώσκω, *cognosco*.

Γίνετ' pro ἐγίνετο, imperf. Ion. γίνεσθαι, præs. inf. à

ΓΙΝΟ´ΜΑΙ, vel γίγνομαι, *sum*, *fio*, *nascor*, *gignor*, f. 1. m. γενήσομαι. p. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. f. 1. pass. γενηθήσομαι. a. 1. pass. ἐγενησάμην. a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο, *factus sum*, a. 2. imperat. γένου, ἔσθω, a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, *absit*: a. 2. sub. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος. p. m. γέγονα, à γαίνω, inus. & γέγαα, à γάω, inus. pl. m. ἐγεγόνειν. p. m. inf. γεγονέναι, & γεγαέναι, part. præt. m. γεγονὼς & γεγαὼς, υῖα, ός. Hinc

Γινώσκειν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf. &

Γινώσκοντι, *cognoscunt*: Dor. pro γινώσκουσι, 3. pl. præs. à

ΓΙΝΩ´ΣΚΩ, vel Γιγνώσκω, *COGNOSCO*, Angl. knowe, exindè etiam. f. γνώσομαι. a. 1. ἔγνωσα. p. ἔγνωκα, plusq. p. ἐγνώκειν. a. 2. ἔγνων, ως, ω, 3. pl. ἔγνωσαν a. 2. imperat. γνῶθι. a. 2. opt. γνοίην. a. 2. sub. γνῶ, γνῷς, γνῷ, a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνοὺς, οῦσα, όν, p. pass. ἔγνωσμαι. a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 1. pass. γνωσθήσομαι. p. m. γέγονα, pro γέγνωκα. part. γεγονώς. hinc

Γλάγος, εος, τὸ, *lac*: Poët. pro γάλα.

Γλάζω, *expando alas*, *clamo*; item *pronum expando me*: f. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro γαλακτοφάγος, per. Sync. *lacte victitans*: à γάλα, *lac*, & φάγω.

Γλαμάω, & γλημάω, idem quod λημάω, *gramiâ laboro*, *lippio*: à

Γλάμων, & γλάμα, Dor. pro Th. λήμη. Pleonasm. τῦ γ, *gramia*, *lippitudo oculorum*, *sordes*.

ΓΛΑ´ΝΙΣ, ιδος, ἡ, *piscis genus*, Leg. & γλανίς. Nomen ei dedit *Glanis* fluv. Cumæ.

Γλάξ, per. Sync. q. γάλαξ, quæ & κλαὺξ dicitur, herba γαλακτοποιητική.

Γλαρὶς, γλαρίδες, *architecta instrumenta*. Th. γλάφω.

Γλαῦκ' & γλαῦκας, acc. sing. & pl. à γλαὺξ, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Γλαῦκε, voc. à γλαῦκος, ου, ὁ, *Glaucus*, nom. propr.

Γλαύκη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris: sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus*.

Γλαυκιάω, -ῶ, *glaucis oculis terribiliter intueor*: &

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præs. part. Th. γλαυκός.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ´Σ, ῦ, *GLAUCUS*, *cæsius*: qu. à γλαύσσω, *splendeo*.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus*: &

Γλαυκόχρους, οος, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ γλαυκὸς χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet*.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, & γλαυκώπης, *cæsios habens oculos*: acc. γλαυκώπιδα & ιν. Sic γλαύκωψ, ὁ, *qui cæsios habet oculos*: hinc

Γλαυκώπες, ex γλαὺξ *noctua* (à γλαυκὸς, *glaucus*,) & ὤψ, ὁ, *oculus*, Th. ὄπτομαι, *video*.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, seu

Γλαύκωσις, εως, ἡ, vitium in oculo vulgo dictum *glaucedo*. Th. γλαυκός.

Γλαύκωψ, vide γλαυκῶπις.

Γλαὺξ, κος, ἡ, seu, γλαῦξ, *ulula*, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Γλαύσσω, *splendeo*, *cerno*.

Γλάφυ, τὸ, &

Γλαφυρὸς, οῦ, vide in γλάφω.

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῇς, dat. pl. f. g. à γλαφυρὸς, ά, ὸν, *concinnus*: &

ΓΛΑ´ΦΩ,

ΓΛΑΦΩ, vel γλύφω, cavo, fodio, sculpo: f. ψω p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, antrum specus: γλαφυρὸς, ᾶ, cavus, elegans, scitus, affabre factus: à γλύφω, γλύπτης, ου, ὁ, sculptor.
Γλάχων, ωνος, ἁ, Dor. pro γλήχων, ῶ, pulegium.
ΓΛΕΥΚΟΣ, εος, τὸ, mustum, succus dulcis: à γλυκὺς, dulcis.
Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo: idem quod λήμη.
Γλῆνα, τὰ, preciosa, spectaculo digna: à
ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi, oculus, pupa, à αἰγλήνη, ab αἴγλη, splendor, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, qui serenitas mentis in oculis maximè conspicitur. Hinc γλήνεα, res ornata.
Γλῆνος, εος, τὸ, stella, lumen.
ΓΛΗΧΩΝ, item βλήχων, & γλάχων, Dor. ωνος, ὁ, pulegium, herba.
Γλία, ας, ἡ, gluten, affine est, κόλλα, Angl. Glue.
ΓΛΙΝΟ'Σ, seu γλεῖνος, ου, ὁ, genus aceris campestre.
ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ου, ὁ κ ἡ, lentus, viscosus, lubricus, tenax, parcus, sordidus. Reperitur etiam γλισχρὸς, undè γλισχρῶς, q. à γλία, gluten: hinc
Γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas: &
Γλισχρώδης, lentus.
ΓΛΙΧΟΜΑΙ, cupio, affecto, appeto, GLISCO, qu. à γλυκύς.
ΓΛΟΙΟ'Σ, ου, invalidus, sordidus, item substantivè strigmentum, olei sordes: hine
Γλοιώδης, strigmentosus, glutinosus.
ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ου, ὁ, nates, clunes, coxa: qu. à γλαφυρός.
Γλυκάζω, dulcesco: &
Γλυκαίνω, edulco. Th. γλυκὺς, dulcis.
* Γλύκασμα, ατος, τὸ, & γλυκασμὸς, ου, ὁ, dulcedo.
Γλυκερέω, gen. Ion. & γλυκερῶ, Dor. pro γλυκεροῦ: à
Γλυκερὸς, ὰ, ὸν, Poët. idem ac Th. γλυκύς.
Γλυκίων, compar. ab eod. Th.
Γλυκύκαρπος, ου, ὁ κ ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epithet. ex γλυκὺς, dulcis, & καρπὸς, fructus.
Γλυκύπικρον, ου, τὸ, suave-amarum: ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, amarus.
ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, dulcis e, jucundus: gen. γλυκέος, fem. είας; item.
Γλυκὺ, passum, i. e. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλύσσων, & γλυκύτερος· in superl. γλύκιστος, & γλυκύτατος· hine
Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.
* Γλύμμα, ατος, τὸ, sculptura, cælatura.
* Γλυπτὸς, ῆ, ὸ, sculptilis, sculptus.
Γλυφίνοιο, gen. Ion. à
Γλυφανος, sculptorius. Th. γλύφω, sculpo.
* Γλυφὴ, ῆς, ἡ, sculptura, cælatura, sigillum.
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crena, sagitta, incisura, in quam nervus inseritur. ab eod. Th.
ΓΛΩ'ΣΣΑ, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, sermo: hinc comp. ἑτερόγλωττος, εὔγλωσσος, δίγλωσσος, πολύγλωσσος, &c. & Angl. to Glose.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor: ex γλῶσσα & ἀλγέω, doleo.
Γλωσσάριον, ου, τὸ, lingula: dim. à γλῶσσα.
Γλώσσῃ, Ion. pro γλώσσαι· γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.
Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca lingulis tibiarum recondendis idonea; item marsupium: ex γλῶσσα & κομέω, servo.
* Γλωσσότμητος ου, ὁ, linguam habens præcisam: à
* Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, p. γλωσσοτετόμηκα, linguam incido.
* Γλωσσοχαριτεῦντες, των, οἱ, decipientes linguæ blandimentis: ex χαριτόω.
* Γλωσσώδης, εος, ὁ κ ἡ, lingulatus, loquax.
Γλωττικὸς, ῦ, ad linguam pertinens: à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.
Γλῶχες, spicæ vel aristæ: à
ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis teli, angulus, acies: q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.
Γναθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod
ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, maxilla, dentes, bucca: qu. à γνάπτω pro γνάμπτω, flecto: hinc
Γναθόω, cædo in malas: &
Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus: item propr. nom. Gnatho.
Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à
Γναμπτὸς, ῦ. incurvus, item flexibilis: à
Γνάμπτω, f. ψω. p. φα. (vide κνάπτω) inflecto, q. à κάμπτω, idem.
Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, carpendo, vel vellicando polio, undè Angl. nap; panni & fortassè etiam somni.
Γναφεὺς, έος, ὁ, fullo: à præced.
Γνήσιος, ου, ὁ κ ἡ, legitimè genitus, germanus, genuinus: in compar. γνησιώτερος, γνησίως, adv. genuinè. Dicitur q. γενήσιος, vel γεννήσιος, à γίνομαι, nascor.
Γνοίην, ης, η, novero: a. 2. opt. act. à γινώσκω, cognosco: a. 2. ἔγνω.
Γνοὺς, γνόντος, sciens: a. 2. part. ejusd.
* Γνοφερὸς, caliginosus: ex
ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ, item turbo: q. à νέφος· hinc
Γνοφόω, & γνοφέω, obtenebro: &
Γνοφώδης, caliginosus.
Γνόω, nosco, inus. à νόος, mens.
Γνὺξ, adv. genu flexo: per Sync. dictum, q. γενὺξ, à γόνυ, genu.
Γνῶ, Ion. & Poët. pro ἔγνω, cognovit: 3. sing. a. 2. act. ἔγνων, ως, ω.
Γνῶ, est 1. sing. a. 2. sub. γνῶθι, a. 2. imperat. γνῶναι, a. 2. inf. à γινώσκω, cognosco: q. vide.
Γνώμα, ας, ἁ, Dor. pro γνώμη, ἡ, mens, &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. & Poët. notitia, experientia. Th. γινώσκω.
Γνώμη, ης, ἡ, sententia: undè
Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, sententiosus: &
Γνωμολογικῶς, sententiosè, à γινώσκω.
Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, cognosco.
Γνώμονος, gen. sing. à
Γνώμων, ονος, ὁ κ ἡ, cognitor, index, gnomon, stylus horas indicans. Th. γινώσκω.
Γνῶναι, vide in γνῶ.
Γνωρίζω, notum facio, noscito: f. ίσω, & Att. γνωριῶ, p. ἐγνώρικα a. 1. ἐγνώρισα. a. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præs. pass. γνωρίζομαι, innotesco, patesio: hinc γνωρίζεσθαι, 3. sing. præs. imperat.

perat. *innotescat*: p. pass. ἐγνώρισμαι. a. 1. pass. ἐγνωρίσθην. a. 1. sub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γνώσκω, *cognosco*: hinc

Γνώριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *notus*: item *familiaris*, in compar. γνωριμώτερος, *notior*, superl. γνωριμώτατος, *notissimus*: &

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium*.

Γνωριῶ, εῖς, εῖ, f. 1. Att. verbi γνωρίζω, *notum facio*, quod vide.

Γνώσεαι, pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. Ion. à γινώσκω.

Γνώσῃ, *cognosces*: f. 1. m. verbi γινώσκω, f. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθεὶς, *cognitus*: a. 1. part. pass. à γινώσκω, a. 1. pass. ἐγνώσθην, inf. γνωσθῆναι.

Γνωσιμαχεῖν, *mutatâ sententiâ suarum virium imbecillitatem agnoscere*.

Γνῶσις, εως, ὁ, *cognitio*: à γινώσκω.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. Th.

* Γνωστέος, *cognoscendus*.

Γνώστης, ου, ὁ, *gnarus*: item *ariolus*.

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, *notus, a, um*: ut &

Γνωτὸς οῦ, ὁ, item *frater*: ab eod. Th.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat. à γνῶθι, *nosce*: ab eod. Th.

Γνώωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoscant*; a. 2. sub. 3. pl. tanquam à γνόω, ejusd. verbi, vel γνώω, Poët. pro γνῶ, a. 2. sub. ab ἔγνων, a. 2. ab eod. Th.

Γοάοντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. à

ΓΟΑ΄Ω, f. άσω, *gemo, deploro, lugeo*: Poëticum, à sono fictum. Reperitur & γοήμεναι, Dor. infin. qu. à γόημι, & γοηθεὶς, *defletus*, a. 1. part. pass.

ΓΟ΄ΓΓΡΟΣ, ου, *CONGRUS*, piscis.

ΓΟΓΓΥ΄ΖΩ, *murmuro*: f. σω, p. γεγόγγυκα, a. 1. ἐγόγγυσα, perf. pass. γεγόγγυσμαι, indè γογγυσμὸς.

Γογγύλος, vel γογγύλιος, ου, idem quod στρογγύλος, *rotundus*: atque indè dicunt γογγύλη, & γογγυλὶς, substantivè *rapum*, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, *murmur, mussitatio*: &

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, *murmurator*: à γογγύζω.

Γόη, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ*, vide γόης.

Γοήμεναι, præs. inf. Dor. ex γοαίνω, vel γόημι. Th. γοάω, *gemo*.

ΓΟ΄ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator, impostor*: q. ab eod. Th. Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio*: &

Γοήτευμα, ατος, τὸ, *præstigiæ, incantamentum*, &

Γοητεύω, f. εύσω. p. ευκα, *incanto, fascino, præstigiis decipio*: item

Γοητικὸς, οῦ, *incantatorius*.

Γολγοθᾶ, nom. loci ἄκλιτον. Syr. *locus calvariæ*.

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nom. urbis. Syr. *habitatio*.

Γόμος, ου, ὁ, *onus navis, merces*: à præt. m. γέγομα, verbi γέμω, *plenus sum*.

Γομφιάζω, *dentibus stupeo*: &

Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, *confractio*, vel *stupor dentium*: à

Γομφίος, *dens molaris*: quod à

ΓΟ΄ΜΦΟΣ, ου, ὁ, *cuneus, clavus*: dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Angl. Gums.

Γομφόω, *clavis compingo*: &

Γόμφωσις, *cum os ossi, clavis modo, infigitur*.

Γονεὺς, έος, ὁ, *parens*: gen. pl. γονέων, acc. pl. γονέας· dat. pl. γονεῦσι. à præt. med. γέγονα, verbi γίνομαι.

Γονεῖς, nom. pl. à

Γονὴ, ῆς, ἡ *genitura, semen, fœtus, soboles*: hinc γοναὶ ἡράκλιοι, *semen Herculeum*. ab eod. Th.

Γόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *genitalis, prolificus* item *fœcundus*: à γίνομαι.

Γονόῤῥοια, vel -ύη, ἡ, *genituræ profluvium*: &

Γονοῤῥυέω, -ῶ, *fluxum seminis patior*: à

Γονοῤῥυὴς, vel γονόῤῥοιος, cui γονὴ ῥέει, i. e. *genitura fluit*.

Γόνος, ου, ὁ, *soboles*: *generatio*: à γίνομαι, *nascor*. p. m. γέγονα. at

Γονὸς, (ὀξύτονον) ὁ, pro quo γουνὸς, Poëticum, Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus*, γόνιμος. item substantivè, *locus*, vel *solum fertile*, comp. γονώτερος, *fertilior*, ab eod. Th.

ΓΟ΄ΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. γόνυος, γόνατος, γουνὸς & γούνατος. dat. pl. γόνασι, γούνασι & γούνεσσι· γνὺξ adv. *in genua*. per Syncop. q. γόνυξ, & πρόχνυ, idem. Indè Angl. Gown, quia tegit genua.

Γονυπετέω, *ad genua accido, procido*. f. ήσω. p. γεγονυπέτηκα. a. 1. ἐγονυπέτησα· ex γόνυ & πίπτω, *cado*.

Γόος, ου, ὁ, *luctus*: acc. γόον. nom. pl. γόοι. à γοάω, *lugeo*.

Γοργείη κεφαλὴ, *Gorgoneum caput*: à γοργὼν vide in γόργονες.

Γόργειος, & Γοργόνιος, ου, *Gorgonius*: sic

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo & Euryale. à γοργὼν, όνος, nomen animalis noxii in *Africâ*.

* Γοργόω, *horrifico*.

ΓΟΡΓΟ΄Σ, οῦ, *velox, vividus, terribilis*: quasi γαίων ἔργον· hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*.

Γοργοῦς, gen. sing. à γοργὼ, gen. όος, cum nom. mulieris. Alias γοργοὺς, est acc. pl. à γοργὸς, *velox*.

ΓΟΡΓΥ΄ΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, *canalis subterraneus, per quem aqua effluit*: à γῆ & ὀρύσσω, *fodio*.

Γόρτυξ, ὄρτυξ, γ otiosè præposito.

Γοῦν pro γ' οὖν, *igitur, certè, saltem*: ex γε & οὖν.

Γουνάζομαι, *genua amplectens oro*: f. άσομαι. a. 1. m. ἐγουνασάμην. Th. γόνυ, *genu*.

Γούναθ', pro γούνατα, acc. pl. γούνασι, dat. pl. à γόνυ, gen. γόνατος, &c.

Γουνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γουνὸς, pro γόνος, vide.

Γουνόομαι, -οῦμαι, *genua amplector suppl*[ex]: hinc γουνούμενος præs. part. Th. γό[νυ], *genu*.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *genua pinguis, cra*[ssa] *habens genua*: ex γόνυ & παχὺς, *crassus*.

Γουνὸς, οῦ, *fertilis*; item *solum ferax*: [...] γόνος.

Γουνῷ, *fertili*: ejusd. dat. sing.

Γουν

Γραιῶν, pro γραιῶν, genuum: gen. pl. ab eod. Th.

Γραῖα, genas: præs. part. fœm. gen. à γραίω.

ΓΡΑΙΙΟΝ, ε, τὸ, tabulæ genus, nempe lignum implicatum pro face: q. à γράφω, Lego.

ΓΡΑΙΑ, ας, ἡ, anus, vetula: à γεραιὰ per Sync. γραιᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. hinc fortassis Angl. gray.

Γραῖα, ε, τὸ, vetula, aniaula: &

Γραϊκὸς, ῦ, & γραῖος, ε, anilis: à γραῖα: at

Γραικὸς, ῦ, gentilitium est, Græcus.

Γραίω, comedo. Th. γράω.

Γράμμα, ατος, τὸ, litera, scriptum, tabula seu chirographum: in pl.

Γράμματα, scripta, liber, epistola, literæ, i. e. eruditio. Th. γράφω. hinc Γραμματεία.

Γραμματεία, είας, ἡ, literatura; &

Γραμματεὺς, έος, ὁ, scriba; & in N. T. legis interpres, præco verbi divini: &

Γραμματικὸς, ῦ, literarius; grammaticus; &

Γραμματικὴ, (sub. τέχνη) grammatica. Item

Γραμματιστὴς, ῦ, ὁ, grammaticæ preceptor, ludi literarii magister, γραμματοδιδάσκαλος: item literator, librarius: omnia ab eod. Th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea, item carceres, seu initium curriculi: quod olim lineâ ductâ notaretur: &

Γραμμικὸς, ῦ, linearis: ab eod. Th.

Γραῖτις, ιδος, ἡ, senecta, exuviam serpentis, &c. à γεραιὸν, ut senecta à sene.

Γραπτέον, scribendum: adj. verbale à γράφω, scribo: perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. hinc etiam.

Γραπτὸς, ῦ, scriptus.

ΓΡΑΣΟΣ, ε, ὁ, sordes, quæ in ovium lanis colliguntur; alarum fœtor. Dicitur & γράστις, γρὰς, & γρὰς.

ΓΡΑΣΣΟΣ, clamor militum in congressu acierum. Puto à γῆρυς, vox, clamor.

Γράστις, εως, ἡ, gramen: qu. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. Grass.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, anus, Ion. γρηῦς, & per Dialysin γρηῦς à γραῖα, idem.

* Γραφεῖον, ε, τὸ, graphium, stylus scriptorius.

Γραφεὺς, έως, ὁ, pictor: à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, scriptura, scriptio: γραφαὶ, ῶν, αἱ, divinæ literæ: à γράφω. hinc Angl. a Grabe.

Γραφέτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. γραφῆ à γράφω, scribo: a. 2. part. γραφὲς.

Γραφικὸς, ῦ, scriptorius, item pingendi peritus: unde

Γραφικῶς, graphicè, expressè: ab eod. Th.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, stylus: lineamentorum ductus:

Γραφίον, idem, à γραφὴ, cujus Th. seq.

ΓΡΑΦΩ, scribo, pingo: olim insculpto: f. ψω. p. γέγραφα. a. 1. ἔγραψα. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Angl. to grave, graff, &c.

Γράψης, imprimas: a. 1. subj. act. ejusdem γράφω.

ΓΡΑΩ, f. σω, comedo. a. 1. ἔγρασα, unde forsan. Angl. to graze, herbas depascere.

Γραώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, anilis: à γραῦς, anus.

Γρηγορέω, -ῶ, vigilo: f. ήσω. p. ἐγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. præt. med. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per aphæresin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, excito, quod vide.

* Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia.

Γρηγορὼς, qui vigilavit; item vigilans: præt. m. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.

Γριπεὺς, έος, ὁ, piscator: à

* Γριπίζω, piscor. γρῖπος, lucrum: &

* Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum.

ΓΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, rete: & γρῖφος, ε, ὁ, & τὸ, idem. Item ænigma quo irretiri solent: hinc forsan. Angl. gripe.

* Γριφάομαι, scribo: à γράφω.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, vetula porca. Hesych.

Γρομφεῖς, εἰ, ζωγράφοι, pictores: à γράφω.

ΓΡΟΣΦΟΣ, ε, ὁ, pilum, teli genus: vel hastæ cuspis quam terræ infigimus.

ΓΡΥ, vel γρῦ, quicquid minimum est, sordes unguium. Hesych. Hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. υχα, grunnio, mutio, hisco.

Γρυλλίζω, grunnio: unde

Γρυλλισμὸς, ῦ, ὁ. & γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus.

Γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus.

Γρὺξ, locus unguis, Hesych. à γρῦ.

Γρυσμὸς, ῦ, ὁ, grunnitus: à γρύζω.

Γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάρια, ων, τὰ, scruta frivola, à γρῦ.

Γρυτοπώλης, ε, ὁ, scrutorum venditor: ex γρύτη & πωλέω, vendo.

ΓΡΥΨ, υπὸς, ὁ, GRYPS, GRYPHUS: Angl. Griffin, inde etiam Gripe. & γρυπὸς, ῦ, incurvus, inflexus: item qui naso est adunco.

ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, caverna, saxum excisum; qu. à γράω, excedo: hinc

Γρωνὸς, ου, cavus, profundus.

ΓΥΑ, seu γύη, Ion. & γύια, ας, ἡ, arvum, jugerum, via fissa: q. à γία, terra.

Γυάλα, pocula Megarensi.

Γυάλοιο, gen. Ion. γυάλοις, dat. pl. à

ΓΥΑΛΟΝ, ε, το, cavitas, vola: hinc

Γυαλὸς, ῦ, qui manu comprehendi potest.

Γυαρκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores, vegetus: ex γυῖον, membrum, & ἀρκέω, sufficio.

Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύγης, ε, ὁ, Gyges, rex Lydiæ.

Γύης, ε, ὁ, dentale: pars aratri: à γύα seu γύη, jugerum.

Γυιοδάμας, αντ, ὁ, Poët. & Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, qui membra domat. Epith. athletæ.

Γυιοκόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, membra depascens, membra fatigans: ex γυῖον, membrum, & κορέω, satio, depasco.

ΓΥΙΟΝ, τὸ, membrum, in pl. γυῖα.

Γυιὸς, ῦ, claudus: &

Γυιόω, -ῶ, fut. ώσω, membra frango, claudum reddo.

Γυιοπέδη, ης, Poët. vinculum, quod membra vincit atque ligat: ex γυῖον & πέδη, pedica.

Γυιό

Γυιόχαλκος, ου, *qui membra ærea habet, robustissimus*: ex γυῖον, *membrum*, & χαλκὸς, *æs*.

Γυιωθεὶς, *mutilatus*: a. 1. part. paff. à γυιόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.

ΓΥΑΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *vasculum militare*: à γύαλον, quia *cavum*.

Γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. p. γεγύμνακα, a. 1. ἐγύμνασα. perf. paff. γεγύμνασμαι, à γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνασία, ας, ἡ, & γύμνασις, εως, ἡ, *exercitatio*.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. ab eod. Th.

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *exercitationibus præsum, gymnasio præfectus sum*: &

Γυμνασίαρχος, οῦ, ὁ vel γυμνασιάρχης, ου, ὁ, *gymnasii præfectus, ludimagister*: &

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Γυμνάσιον, ου, τὸ, *exercitatio*: item *locus ubi olim nudi se exercebant*, & jam pro *schola*. Th. γυμνός.

Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, *præfectus pueris exercendis*: &

Γυμναστικὸς, ῦ, *exercitatorius*, ab eod. Th.

Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, *miles levis armaturæ, velas, itis*: Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: à γυμνός.

Γυμνητεύω, *nudus sum*, propriè *sum miles levis armaturæ*: f. εύσω. p. γεγυμνήτευκα· à γυμνὸς, vel γυμνήτης, ab eod. Th.

·Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*: ex γυμνὸς, *nudus*, & παῖς, *puer*.

ΓΥΜΝΟ'Σ, οῦ, *nudus, inermis*, qui γυῖα μόνα, habet, & Poët. pro γυμνικὸς, *gymnicus*.

Γυμνοσοφισταὶ, *Indorum sapientes*, sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. Ex γυμνὸς & σοφιστὴς, *sapiens*, quod à σοφὸς, idem.

Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas*: &

Γυμνόω, f. ώσω, p. ωκα, *nudo, spolio*; &

Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio*, omnia à γυμνός.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. paff. à γυμνόω, *denudo*: γυμνῶσαι. a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην. a. 1. paff. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus, nudatus*, part. a. 1. act. verbi γυμνόω.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.

Γύναι, voc. sing. à γυνὴ, *mulier*, in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, *muliercula*, ejusd. Th.

Γυναικεῖος, ου, *muliebris*, hinc

Γυναικεῖον, ου, τὸ, scil. δῶμα, *GYNÆCEUM*, conclave mulierum, & γυναικεῖα, τὰ, *menstrua*.

Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον.

Γυναικήϊος, Ion. pro γυναικεῖος.

✱ Γυναικοκρατία, ας, ἡ, *muliebre imperium*.

✱ Γυναικοκρατούμενος, ου, *qui sub mulierum est imperio*: *uxorius*.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mulierum amore insanus*, ex γυνὴ & μαίνομαι, *insanio*.

Γυναικὸς, γυναικὶ, gen. & dat. à γυνή.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro

Γυναικοφίλης, *mulierum amator, effeminatus*, ex γυνὴ, *mulier*, & φίλος, *amicus*.

Γυναικώδης, ὁ καὶ ἡ, *effeminatus*.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, &

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, item.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, *mulierum conclave*, à γυνή.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide.

Γύναιον, ου, τὸ, *muliercula*: dim. à γυνή.

Γύναιξιν, dat. pl. à

ΓΥΝΗ', ἡ, *mulier, uxor*, q. à γονὴ, *genitura*, quod à γίνομαι, *pario*. gen. γυναικὸς, dat. -κὶ, acc. γυναῖκα. Dor. γυνά, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξί. Hinc

Γύννις, ιδος, ὁ, Poët. pro γύνις, *mollis, effeminatus*: à γυνή.

Γυπὸς, μακρὸς, Hesych. *altus*.

ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, *canistrum è vimine*.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *pollen*, an quia fit gyro molæ?

ΓΥΡΟ'Σ, ῦ, *curvus, scrobs*.

Γῦρος, autem *GYRUS*, *circulus* vel *ambitus*.

Γυρόω, -ῶ, *incurvo*, item *in gyrum colligo*.

Γύρωμα, ατος, τὸ, &

Γύρωσις, εως, ἡ, *circumactio in orbem, circus*. Th. γυρός.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, *vultur*: hinc γύπινος, *vulturinus*.

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *GYPSUM*, q. à γῆ & ἑψέω, q. *cocta terra*: hinc

Γυψόω, *gypso illino*.

Γῶ, contract. ex γάω, insus. *capio, gigno, pario, lætor, glorior*: &

Γῶ, etiam pro ἑαυτῷ, ἰδίῳ, καὶ σῷ, *sibi ipsi, privatim, tuo*. Hesych.

Γὼγ, ὁ, nomen regis & gentis, vulgò *tectum* interpretantur.

ΓΩΛΕΑ', τὰ, *speluncæ & lustra ferarum*.

Γῶν, Ion. pro γοῦν, *saltem, igitur*.

Γώνατα, *genua*, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, quod vide.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *angulus*, item *locus abditus*. hinc

Γωνιαῖος, ου, & γωνιώδης, ὁ καὶ ἡ, *angularis*.

Γωνίδιον, ου, τὸ, *parvus angulus*; item *locus angustus* vel *abditus*: dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑ'Ω, *subsanno*, verbum Laconicum.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, οῦ, ὁ, *pharetra*; à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ βέλη, q. *capiens jacula*.

Δ

Δ Est quarta litera, & quaternarium numerum designat. Ion. & Dor. pro σ, ut ὀδμὴ pro ὀσμὴ, *odor*, & subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ & τ.

Δα, particula per se nihil significans; sed in compositione auget: ut δαφοινὸς, &c.

Δᾶ verò, & δᾶς, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβίδ, nom. regis ἄκλιτον. Hebr. *dilectus*.

ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, ἡ, *crystallus, glacies*.

Δᾳδίον, ου, τὸ, *facula*. Th. δαΐω, *uro*.

ΔΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *mensuræ genus*.

Δᾳδουχέω, -ῶ, *facem teneo, praeluceo*: &
Δᾳδουχία, ας, ἡ, *facis gestatio*: ex *δᾷς*, *fax*, & ἔχω, *teneo*.
Δᾳδων, *tedarum*, gen. pl. à *δᾷς*, *δᾳδὸς*, ex *δαΐς*, per contract. Th. *δαίω*, *uro*.
Δαεὶς, *ἐῖσα*, a. 2. part. pass. à *δαίω*, *disco*, a. 2. pass. *ἐδάην*.
Δαείω, pro *δαίω*, *disco*: hinc *δαείω* in subj.
Δαερὸς, *ά*, *ὸν*, *niger*, *ra*, *rum*, à *δαίρω*, *uro*.
Δάω, *disco*, f. *ήσω*. p *δεδάηκα*. & perf. pass. *δεδάημαι*. inf. *δεδαῆσθαι*. part. *δεδαημένος*. a. 2. *ἐδάην*. Inf. *δαῆναι*. f. 1. m. *δαήσομαι*. perf. *δέδαα*. part. *δεδαώς*. Th. *δαίω*, quod vide.
Δάσομαι, f. *δάσομαι*, p. *ασμαι*, *divido*, 3. sing. perf. *δέδασται*· à *δαίω*, idem.
Δαΐ, ας, ἡ, & *δαΐς*, -ίδος, ἡ, *pugna*, *fax*, *lumen*. à *δαίω*, *incendo*.
Δαήμεναι, *didicisse*, a. 2. inf. pass. Dor. pro *δαῆναι*. f. 2. *δαήσομαι*. & in 2. perf. *δαήσεαι*. Ion. pro *δαήσῃ*. a. 2. pass. *ἐδάην*. p. a. *δέδηκα*. à *δαέω*, inus. quod vide supra.
Δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *doctus*, *gnarus*, *peritus*. Th. *δαίω*, *doceor*. comp. *δαημονέστερος*, superl. *δαημονέστατος*.
ΔΑΗ'Ρ, *έρος*, ὁ, ὁ *ἀνδράδελφος*, *LEVIR*, *mariti frater*.
Δαερὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, *lucidus*, *a*, *um*, à *δαίω*, *uro*.
Δαὶ pro *δὲ*, *autem*, significat discretionem: à *δαίω*, *divido*.
Δαΐ verò per Apoc. pro *δαΐδι*, dat. sing. à *δαΐς*, *ΐδος*, ἡ, *fax*, *pugna ardens*: à *δαίω*, *uro*.
Δαιδαλέων, gen. Ion. *δαιδαλέοισι*, dat. pl. à
Δαιδάλεος, vel -ιος, seu λος, -ν, *artificiosus*, *varius*. Th. *Δαίδαλος*. Unde &
Δαιδάλλω, & *δαιδαλόω*, *artificiosè facio*, item *vario*, f. *αλῶ*, & *ώσω*. p. *αλκα*, & *ωκα*.
Δαίδαλμα, ατος, τὸ, *opus egregium*: à *δαιδάλλω*, *orno*, quod à
ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *DÆDALUS*, ingeniosus artifex Cretensis: q. à *δαίω*, *scio*, δ interposito.
Δαΐδων, gen. pl. à *δαΐς*, *ΐδος*, ἡ, *fax*. Th. *δαίω*, *uro*.
Δαῖε, & *Δαῖεν*, *incendebat*, imperf. Ion. à *δαίω*.
Δαίετο, imperf. pass. Ion. à *δαίω*, *divido*. a. 2. pass. *ἐδάην*.
Δαΐζω, f. *ίξω*, a. 1. *ἐδάΐξα*, praes. pass. *δαΐζομαι*. perf. *δεδάϊγμαι*, part. *δεδαϊγμένος*. Omnia poëtica, *divido*, *decerpo*, *occido*, à *δαίω*, *divido*. Hinc Angl. Daisy, quod sit flos multifidus.
Δαίμονες, *DÆMONES*, *καταχθόνιοι*, *manes*: *κατοικίδιοι*, *lares*: nom. pl. à *δαίμων*, *ονος*.
Δαιμόνι' pro *δαιμόνιε*, voc. à *δαιμόνιος*, unde
Δαιμονάω, f. *ήσω*, p. *ηκα*, *insanio*, *sum dæmoniacus*: &
Δαιμονιακὸς, οῦ, *à dæmonio obsessus* aut *afflatus*. Th. *δαίμων*.
Δαιμονίζομαι, *à dæmonio vexor*, praes. part. *δαιμονιζόμενος*, ου, *dæmoniacus*, perf. pass. *δεδαιμόνισμαι*. a. 1. pass. *ἐδαιμονίσθην*. Th. *δαίμων*.
Δαιμονίη, Ion. pro *δαιμονία*, ας, ἡ, *divina*, item *misera*, in dat. plur. *δαιμονίῃσι*, pro *δαιμονίαις*, Ion. à *δαίμων*.
Δαιμόνιον, ου, τὸ, *DÆMONIUM*, i. e. *spiritus impurus*, seu *diabolus*, in N. T. apud prophanos scriptores, *numen*: item *larva*. dim. à *δαίμων*, quod vide *δαιμόνια*, τὰ, *Dii & Deæ*.
Δαιμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinus*, *felix*, *augustus*; item in malam partem, *miser*, *miserandus*: ab eod. Th.
Δαιμονιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *dæmoniacus*: à
Δαιμονιῶν, *sum dæmoniacus*, praes. part. à *δαιμονιάω*, cujus Th. est.
ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, *Deus*, *genius*, *DÆMON*: apud sacros scriptores, tametsi *μέσον* in malam partem accipitur, pro *spiritu impuro*: q. *δαήμων*, *sciens*: ex *δαίω*, *scio*.
Δαίνυ pro *δαίνυθι*, per Apocop. *præbe convivium*, praes. imperat. à *δαίνυμι*. Th. *δαίω*, *epulum præbeo*.
Δαίνυμαι, *convivor*, *epulor*: unde
Δαίνυθ' & *δαίνυντ'* pro *ἐδαίνυντο*, *convivati sunt*, imperf. Ion. ejusd. &
Δαίνυσθ' pro *δαίνυσθαι*, *epulari*, *convivari*, praes. inf. ejusd. Th. *δαίω*, *epulum præbeo*.
Δαΐξαι, a. 1. inf. à *δαΐζω*, quod vide.
Δαίομαι, *divido*, & *dividor*: item *incendor*: à *δαίω*, *divido*, *uro*.
Δαΐος, ου, *hostilis*, vel *prudens*, *δαΐοι*, in pl. *hostes*: à *δαίω*, *uro*, vel *disco*.
* *Δαίρω*, *cædo*, *verbero*.
Δαὶς, *δαιτὸς*, ἡ, & *δαΐτη*, *δαίτος*, *epulum*, *DAPES*, ut & *δαίτη*, Poët. à *δαίω*, *epulum præbeo*. hinc Angl. Dainties.
Δαΐς, *ΐδος*, ἡ, acc. *δαΐδα*, *TÆDA*: item *pugna*: à *δαίω*, *uro*.
Δαῖσαι γάμον, *celebrare nuptiale convivium*: quod à *δαὶς*, *epulum*. Th. *δαίω*, *epulum præbeo*.
Δαισάμενος, a. 1. part. m. *δαίσῃ*, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. m. à *δαίω*, *epulor*.
Δαῖτα, acc. sing. *δαῖτας*, acc. pl. à *δαὶς*, *δαιτὸς*, ἡ, *cibus*. Th. *δαίω*, *epulum præbeo*.
Δαίτηθεν, Poët. adv. qu. ex τῆς *δαίτης*, *ex convivio*. Th. *δαίω*.
Δαιτρεύω, f. *εύσω*, *divido cultro*: à
Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, *coquus*, qui carnes *δαίει*, id est *dividit*. Aliquando *δαιτρὸν* adv. *divisim*.
Δαιτυμὼν, όνος, *epulo*, *conviva*, & qui *δαῖτα* instruit.
Δαιτὺς, ύος, ἡ, idem ac *δαίς*.
Δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus*, *in bello prudens*, in dat. *δαΐφρονι*· ex *δαίω*, *disco*; vel à *δαΐ*, *pugna*, & *φρὴν*, *mens*.
Δαϊχθεὶς, έντος, a. 2. part. pass. à *δαΐζω*, *interficio*, *saucio*. Th. *δαίω*.
ΔΑΙ'Ω, f. *δαίσω* & *δαήσω*, p. *δέδαικα*, *disco*; item *epulum præbeo*; item *divido*: nec non *incendo*. *Δαίω*, pro *discor*, seu *doceor* inusitatum est, sed tempora inde formata sunt in usu, pro *uro* format. perf. m. *δέδηα*, & pl. perf. *ἐδεδήειν*, quod ad ipsum pro *divido* quoque spectat. Vide *δαίω*.
ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.
Δάκε, 3. sing. Ion. aor. 2. act. pro *ἔδακεν*, ες, ε, *momordi*: à *δάκνω*, quod vide.

Δακέειν, pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Δακέθυμος, ου, *mordens animum, gravis, molestus*. Ex δάκνω, *mordeo*, & θυμὸς, *animus*.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo, pungo*; format tempora q. à δήκω, ut f. 1. act. δήξω, f. 2. δακῶ. a. 1. ἔδηξα. a. 2. ἔδακον. inf. δακεῖν. p. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἐδήχθην, & part. δηχθεὶς, εῖσα, έν. a. 2. ἐδάκην. f. 1. m. δήξομαι, a. 1. m. ἐδηξάμην. a. 2. m. ἐδακόμην.

Δακόντος, & δακεῦσης, gen. sing. masc. & f.g. a. 2. part. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, εος, τὸ, *morsus*. Poët. pro δῆξις, ἡ, propriè, *animal morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*, in pl. δάκρυ', pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι, q. à δάκνω, quia salsa & mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACRYMA*, idem quod δάκρυον, & Th. δάκρυ.

Δακρυόεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, *lacrymosus*, in acc. δακρυόεντ' pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόειν, adv. *lacrymis effusis*, ab eod.

Δάκρυον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*.

Δακρύσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lacrymor*.

Δακρυχέων, *lacrymas fundens*, præs. part. à δάκρυ, *lacryma*, & χέω, *fundo*.

Δακρύω, f. ύσω, p. υκα, *lacrymor*. Th. δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lacrymosus*: ab eod. Th.

Δακτύλιος, ου, ὁ, *annellus, annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, q. à δείκω, inus. *digitus, pes metricus*; *palmæ fructus*. Unde Angl. a **Date**.

Δακῶ, *mordebo, pungam*, f. 2. à δάκνω.

Δακὼν, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. à δάκνω.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, voc. sing. à Δῆλος.

Δαλεῖτο, Dor. & Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. m. verbi δηλέω, *lædo*, sic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. m.

Δάλιος ξένος, ὁ 'Απόλλων, Poët. & Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo*.

Δαλμανυθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæâ, ἄκλητον. Hebr. *pauperis hæreditas*.

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὸς, & δαυλὸς, οῦ, ὁ, *lampas, fulgor, titio, torris*: à δαίω, *uro*.

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾷ, *domat*: 3. sing. ind. à δαμάω.

Δαμάζω, *domo*: f. σω. p. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι, perf. pass. δεδάμασμαι. præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δαμαῖος, ου, Poët. pro δαμαστικὸς, vel δαμάζων, *domans, domitor*. Th. δαμάω, *domo*.

Δαμάλη, Dor. pro

Δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca*: à δαμάω, quòd dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, *domo*, Poët. pro δαμάζω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, *juvencæ more lascivire*.

Δάμαρ, vel δάμαρς, αρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. hinc Angl. **Dame**.

Δάμαρτ, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor*.

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. δάμασε, a. 1. Ion. pro ἐδάμασε. δάμασον, *mitiga*: a. 1. imperat. à δαμάω, *domo*.

Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. à δαμάζω, *domo*, quod vide.

Δαμασίμβροτος, ου, ὁ, *domitor mortalium*: παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui domat mentem*: ex δαμάω, *domo*, & φρὴν, *mens*.

Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis, *Damascus* in Asiâ, Syriæ μητρόπολις· unde **Damask** rosæ, item panno adjicitur, primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, οῦ, *Damascenus*. Hinc **Damsen** per contr. à **Damascene**, de arbore & fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. & Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. act. δαμάσσατε, pro ἐδαμάσατε, 3. sing. a. 1. m. verbi δαμάω.

Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres*.

ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO, subigo, affligo, occido*, f. άσω. p. κα. a. 2. ἔδαμον. unde ἀδάμαστος, *indomitus*.

Δαμείη, 3. sing. a. 2. opt. pass. vide δέμω.

Δάμεν, Poët. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. pass. à δέμω, quod vide.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. num. δαμάντα, acc. sing. à δέμω vel δάμνω, *interficio*.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 1. inf. pass. vide δέμω.

Δαμναίμαν, Dor. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo*: quod à

Δαμνάω, idem acc. Th. δαμάω, undè Lat. *damno*. Vide δέμω.

Δάμνημ' pro δάμνημι, ης, ησι, *domo*: &

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis*.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, *populus*. Hinc

Δαμότας, α, ὁ, & Δαμότης, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, *popularis*: &

Δαμότις, ιδος, α, Dor. pro δημότις, *popularis*, fœm. Th. δῆμος, *populus*.

Δάμων, ωνος, ὁ, *Damon*.

Δαμωσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. verbi δημόομαι· *aliquid ad populum effero*. Est & δημοῦσθαι, εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι.

Δαναὰς παῖς, *Danaæ filius*.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina*: item *Danaë*, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, *Argivi*: à

Δαναΐδης, *filius Danai*: à Δαναὸς, *Danaus*.

Δανάκη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus*: item *obolus Charonti solutus*. Plut.

Δανείζω, *mutuum do, fœnero*, f. σω, & Att. δανειῶ. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præs. m. δανείζομαι, *mutuum accipio, fœneror*, a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. m. δανεισάμενος. Th. δάνος. *donum*.

Δάνειον, ου, τὸ, *fœnus, mutuum, æs alienum debitum*, ab eod. Th.

Δανείσασθαι,

Δανείσασθαι, a. 1. inf. m. δανεισάμενος, a. 1. part. m. à δανείζω.

Δάνεισμα, ατος, τὸ, *pecunia fœneratitia*: item *ipsa fœneratio*: &

Δανεισμὸς, ῦ, ὁ, *fœneratio*: *mutuatio*: &

Δανειστὴς, ῦ, ὁ, *creditor*, *fœnerator*, acc. pl. δανειστὰς: omnia à perf. pass. verbi δανείζω, quod à Th. δάνος, *donum*.

Δανιὴλ, ὁ, προφ. Prophetæ. Heb. *judex Dei*.

ΔΑΝΟΣ, εος, τὸ, *donum*, *mutuum*.

Δανὸς, ῦ, *aridus*, à δαίω, *uro*: vel à δηλῶ, quia vetusta arida.

Δαπανᾶν, præs. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, *consumo*, *impendo*, *sumptus facio*, f. ήσω, p. δεδαπάνηκα, a. 1. ἐδαπάνησα, a. 1. imperat. δαπάνησον, άτω, &c

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus*: &

Δαπανηθὲν, *expensum*, a. 1. m. part. pass.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, idem.

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. à δαπανάω, *consumo*.

Δαπανηρὸς, οῦ, *sumptuosus*: &

Δαπανικὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *consumptor*: à δαπανάω, *consumo*.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, *pavimentum*, *solum*, q. à δα & πέδον, *solum*.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. δάψω, p. δέφα, *voro*, *dilanio*: q. à δαίω, *divido*.

Δάρδανος, ε, ὁ, *DARDANUS*, Trojæ conditor. Δαρδανιδῶν, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιδῶν. Δαρδανίδαο, gen. Ion. à

Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanides*, Priamus.

Δαρδάπτω, idem quod Th. δάπτω, per reduplic. factum.

Δαρεῖος, ε, ὁ, *DARIUS*, Rex Persarum.

Δάρης, *Dares*, nom. propr.

Δαρήσομαι, ῃ, εται, *vapulabo*, f. 2. pass. 2. pl. δαρήσεσθε, & in 3. pl. δαρήσονται: à δέρω, *excorio*, *verbero*, quod vide

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *dormio*: f. 1. m. δαρθήσομαι. per. act. δεδάρθηκα, & part. δεδαρθηκώς, f. 2. δραθῶ, a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, & part. δαρθών q. à δαρθέω, inus. *in pellibus cubo*: q. à δέρμα, seu δέρας, *pellis*.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. à δαρθάνω.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialiter, *diu*: à

Δαρὸς, ῦ, Dor. pro δηρὸς, *diuturnus*. Th. δὴν, *diu*.

Δαρτὸς, & δρατὸς, ῦ, *excoriatus*; item *carnosa testium tunica*: à δέρω, excorio.

Δᾶς δᾳδὸς, ὁ, in gen. pl. δάδων, *tæda*, *fax*, per contract. ex δαῒς, quod à δαίω, *uro*.

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Unde δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, *divido*: ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo*.

Δασάσκετο, *distribuebat*, Poët. & Ion. pro ἐδάσατο, a. 1. m. interposito σκε, nisi à δατάσκω, *derivare malis*.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασὺς: item *signum vocalis aspiratæ*,

Δάσεται, Dor. pro δάσεται: circumflectunt enim Dores futura sua: à δάζω, *divido*. Th. δαίω.

Δασεῖα, *aspirata*: Th. δασύς.

ΔΑΣΚΙ'ΛΛΟΣ, ε, ὁ, *DASCILLUS*, *piscis* qui cœno & stercore vescitur: q. à

Δάσκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, per Sync. pro δασύσκιος, *umbrosus*, *densam & spissam umbram faciens*: à δασὺ, & σκία, *umbra*: aut à ζα, idem quod ζα in compositione hinc Angl. Dusky.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα. *tributum colligo*: δασμολογοῦμαι, *tributum pensito*: &

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio*: &

Δασμολόγος, ε, ὁ, *tributorum collector*, *quæstor*: à δασμὸς, *tributum*, & λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, ῦ, ὁ, *divisio*, *portio*; item *tributum*, *vectigal*: à δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασμοφόρος, ὁ ἡ ἡ, *qui tributum pendit*, *tributarius*, *stipendiarius*: à δασμὸς & φέρω.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, *magnorum malorum plenus*, *atrox*: q. à δα, & πλάω, *impleo*.

Δασπλῆτις, ἡ, δυσπροσπέλαστος, *accessu difficilis*: vel ἡ ἄγαν πλήττουσα. Th. δασπλής.

Δάσσαντο, *diviserunt*, Ion. & Poët. gem. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος & δάσσασθαι, a. 1. part. m. & inf. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασύκερκος, ε, ὁ ἡ ἡ, *cui villosa est cauda*. ex δασὺς, *densus*, & κέρκος, *cauda*.

Δασύνω, f. υνῶ, *DENSO*, *pilosum reddo*: item apud Gram. *spiritu aspero vocabulum noto*.

Δασύπους, οδος, ὁ, *cuniculus*, *lepus*, ab hirsutis pedibus.

ΔΑΣΥ'Σ, έος, δασεῖα, ας, δασὺ, έος, *DENSUS*, *pilosus*, *hirsutus*.

Δασυστέρνων, gen. pl. à

Δασύστερνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *hirsutum pectus habens*: ex δασὺς, & στέρνον, *pectus*.

Δασύτης, ητος, ἡ, *densitas*, *pilositas*, *hirsutia*: & apud Gram. *aspiratio vocum*. Th. δασύς.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. pro δατεῖσθαι, & pro ε· à

Δατέομαι, -ῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *divido*, *partior*. Th. δαίω, idem.

Δατέοντο, *dividebant*: ejusd. imperf. Ion.

Δατεῦντο, pro ἐδατεῦντο. 3. pl. imperf. Ion. ab eod. verbo & Th.

Δατεώμεθα, *diviserimus*, præs. sub. 1. pl. à δατέομαι, ab eod. Th.

Δάτις, ιδος, ὁ, *Datis*, Persarum satrapa.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *Datidis imitatio*, id est, odiosa ejusdem repetitio.

Δατύτω, *voro*, *belluor*: à δαίω, *epulum præbeo*.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ε, *audax*: item *herba* quædam Cretica, quæ & δαυκὸν appellatur.

Δαυλὸς, ῦ, *densus*: à δα & ὕλη.

Δαυλὸς, ῦ, ὁ, pro δαλὸς. Pleonasmo Æol. *titio*, *torris*: à δαίω, *uro*.

Δαφναῖος, ε, Apollinis epith. à Δάφνη quam adamavit.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*: quia resonat dum uritur: à δαίω & φωνῶ. Item nom. propr. mulieris. Hinc

Δαφνόεις, εντος, & per contract. δαφνῦς, ῦντος, *laureus*.

Δαφνηφάγος,

Δαφνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lauri comestor*: Epithet. vaticinantium: à δάφνη & φάγω, *comedo*.
Δαφναιὸς, οῦ, item.
Δαφνηὸς, οῦ, &
Δάφνινος, ου, *laureus*, *laurinus*. Th. δάφνη, *laurus*.
Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea*, item *laurina bacca*.
Δαφοίνεος, ου, *valdè funestus*, *ruber*: seu
Δαφοινὸς, ὴ, όν, *cædis avidus*: ex δα particulâ augente, & φένω, *occido*: p. m. πέφονα.
Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia*, *abundantia*; item *liberalitas*: &
Δαψιλεύομαι, *abundantèr subministro*, *liberalitate utor*: à
ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *DAPSILIS*, *largus*, *copiosus*: qu. à δάπτω, seu δαπάνη. Hinc
Δαψιλῶς, *largè*, *lautè*, *opiparè*: & δαψιλέως, Poët.
Δάωμεν, a. 2. sub. à δαίω vel δάω· at
Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην. possit tamen δαῶμεν esse præs. sub. act. à δαίω.
Δ' vel δὲ, conjunctio discretiva, *verò*, *at*, *tamen*, *autem*, *igitur*, *sed*, *sanè*, *quin*, *porro*, *&c.* respondet enim ad μὲν· interdùm verò μὲν non præcedente. Aliquandò in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε· δὲ sæpè pro γάρ. Sæpe Poët. pro εἰς, ut οἶκόν δε.
Δέαται, pro δεδίαται, Ion. *ligati sunt*: & hoc pro δέδενται, detracto augmento: à δέομαι.
Δέγμενος, *accipiens*: Æol. pro δεδεγμένος, præs. part. verbi δέχομαι, *capio*. Alii pro δεχόμενος, factâ Syncope, & χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.
Δέδαα, *novi*: perf. m. part. δεδαώς, &
Δεδάηκα, *didici*, *novi*: perf. act. à δαίω, *disco*: f. δαήσω. vel δάω. a. 2. ἐδάην, p. pass. δεδάημαι, undè part.
Δεδαημένος, *doctus*, *peritus*. Alii pro δέδαικα accipiunt, à δαίω.
Δεδαίαται, *divisi sunt*: pro δέδαινται, Ion. item δεδαίατο, pro ἐδέδαιντο, verbi δαίω.
Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, f. ξω, *divido*, *vulnero*, *cædo*. Th. δαίω, *divido*.
Δεδάμασμαι, σαι, σαι, perf. pass. à δαμάζω, *domo*, vel δαμάω.
Δέδαον, per reduplic. Poët. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, seu δάω.
Δέδαρμαι, *excoriatus sum*: perf. pass. à δέρω, perf. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis*.
Δέδασαι, *distributum est*: 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, à δαΐζω, vel δαίω, *divido*.
Δεδαὼς, ότος, *doctus*: part. præt. à δέδαα. præt. m. à δαίω.
Δεδέημαι, *rogavi* seu *indigui*: perf. pass. à δέομαι. f. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.
Δεδείπναμεν, 1. pl. præs., ind. per reduplic. Ion. à δείπνυμι. Vel ut alii præt. m. à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον, *cœna*.
Δεδεῖσαι, Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, *timeo*.
Δέδειχα, Ion. δέδεχα, perf. act. verbi δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω.
Δέδεκται, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, *exceperat*: 3. sing. plusq. p. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio*: quod vide.
Δέδεμαι, σαι, & δεδέμην, *ligatus eram*: pro ἐδεδέμην, & in 3. pl. δέδεντο. perf. & plusq. p. pass. verbi δέω, fine σ, contra aliorum formam: irregularitèr etiam pro δέδεσμαι, & δεδέσμην· nam facit fut. δήσω.
Δεδεμένος, ου, *vinctus*, *ligatus*: part. præced.
Δεδέμηκα, *exstruxi*: perf. verbi δέμω, *exstruo*.
Δέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. vide in δέδεμαι.
Δεδέξεται, 3. sing. paulò post fut. à δέχομαι, *capio*. Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.
Δέδεξο, *excipe*: p. imperat. pass. à δέχομαι.
Δεδέσθαι, perf. inf. Vide δέομαι.
Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. pass. Ion. *ligatus erat*: à δέω.
Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item
Δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. p. & plusq. p. ind. pass. à δέχομαι, *capio*.
Δέδηα, ας, ε, *combussi*: p. m. δεδήειν, ειας, ει, plusq. p. m. Ion. pro ἐδεδήειν, vide δαίω, *uro*.
Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, & loco præsentis Metaph. *tristor*, *angor*: perf. pass. verbi δάκνομαι.
Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perf. act. à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.
Δεδημιούργηται, 3. sing. perf. pass. δεδημιουργημένοι, perf. part. f. g. pl. num. à δημιουργέω, *fabrico*. Th. δῆμος, *populus*, & ἔργον, *opus*.
Δεδησθε, pro δεδεμένοι εἴητε, 2. pl. præt. perf. opt. pass. à δέω, *ligo*: perf. pass. δέδεμαι.
Δεδήσομαι, *vinciam*: paulò post fut. ejusd.
Δέδηχα, *momordi*, *pupugi*: perf. verbi δάκνω.
Δεδῄωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum*: perf. pass. verbi δηόω, seu δηιόω, *hostilitèr depopulor*: &
Δεδῃωμένος, ου, part. *cæsus*, *spoliatus*, *depopulatus*, *vastatus*. Th. δαίω, *uro*.
Δέδι', pro δέδια, præt. m. verbi δείδω, *timeo*.
Δεδιδαγμένος, ου, *doctus*: part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo*.
* Δεδιακόνηκα, perf. act. verbi διακονέω.
* Δεδιῄτηκα, *arbitratus sum*, pro δεδιαίτηκα, perf. act. verbi διαιτάω, *arbitror*.
* Δέδιθι, *time*, & Poët. δείδιθι, præs. imperat. pro δέδιμι verbi δείδω.
Δεδικαιωμένος, ου, *justificatus*: part. perf. pass. à δικαιόω, *justifico*: ut inibi est videre.
Δέδιμεν & δέδιτε, *veremur*, *veremini*: per Syncop. pro δεδίαμεν & δεδίατε, 1. & 2. pl. p. m. verbi δείδω, quod vide.
Δεδίττω, seu -ομαι, *terreo*: ξομαι. p. ιγμαι. ab eod. Th.
Δεδιῴκηται, perf. pass. duplici augm. pro διῴκηται. v. διοικέω, *administro*. Th. οἶκος, *domus*.
Δεδιὼς, ότος, part. perf. m. sæpè pro præs. *timens*: à δείδω, q. v.
Δέδμανθ' Dor. pro δέδμηνται. 3. pl. perf. pass. verbi δέμω, *struo*: quod vide.
Δεδμήατο, *domiti sunt*: pro ἐδέδμηντο, à δέμω, inus. pro δαμάω, cujus præt. contract. δέδμημαι. & plusq. p. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, & Ion. δεδμήατο, à tertia ἐδέδμηντο, sublato augmento & interposito α.
Δέδμηκα, *ædificavi*: pro δεδέμηκα, per Syncop. perf. act. undè

Δέδμημαι,

[illegible] ται, *extructus est* : à δέμω, *extruo*; item

Δέδμημαι, *domitus sum* : per Sync. pro δεδέμημαι, p. pass. undè part. δεδμημένος· à δέμω, inus. pro δαμάω, *domo* : vide δέμω.

Δέδμητο, *extructus erat* : 3. sing. pro ἐδέδμητο, ab ἐδεδμήμην, plusq. perf. verbi δέμω, *ædifico*.

Δέδοκημαι, *insidiatus sum* : perf. pass. à δοκέω, quod vide.

Δέδιμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. verbi δείδω, *timeo* : p. m. δέδοικα, euphoniæ gratiâ pro δέδεικα · &

Δέδια' pro δέδοικα, p. m. ejusd. δείδω, pro quo sæpè usurpatur : *timeo, trepido*.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. m. δέδοικα extractum. Vel perf. med. sub. loco præsentis Dor.

Δέδοκημαι, *observavi* : p. pass. undè part.

Δεδοκημένος, ου, sæpè *observans* : verbi δοκάω, seu δοκάζω, *exspecto, puto*.

Δέδοκται, *visum est* : perf. pass. verbi δοκέω, *videor*.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. pass. à δεδοκίμασμαι, undè δεδοκιμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάζω, *probo*.

Δεδοκιμασμένος, ου, *probatus* : part. præt. pass. à δοκιμάζω, *probo*. Indè

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatè*.

Δέδοκται, *visum est, decretum est, sancitum est* : 3. sing. perf. pass. à δέδογμαι, verbi δοκέω, *video*.

Δεδόνητο, Dor. & Ion. pro ἐδεδόνητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi δονέω, *quatio, agito*.

Δεδοξασμένος, ου, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δέδορκα, *vidi* : δέδορκε, *videtur, apparet, cernitur* : præt. med. undè δεδορκώς, part. à δέρκω, *video*.

Δέδοται, 3. sing. perf. pass. à δίδωμι, *do*.

Δεδούλευκα, *servivi* : perf. à δουλεύω, q. v.

Δέδουπα, *cecidi* : præt. m. undè part.

Δεδουπώς, à δουπέω.

Δέδρακα, perf. act. hinc part. δεδρακὼς, ότος. in perf. pass. δέδραμαι, undè δεδραμένος· à δράω, *facio*.

Δεδράμηκα, *cucurri* : perf. act. verbi τρέχω, *curro* : quod vide.

Δέδραπται, per Metathes. pro δέδαρται, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, *excorio* : q. v.

Δέδροκα, *vidi* : pro δέδορκα, per Metathes. præt. m. verbi δέρκω.

Δέδρομα, *cucurri* : p. m. verbi τρέχω, q. v.

Δεδροσωμένος, *aspersus, roscidus* : paulò post fut. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros*.

Δέδυκα, *subii, ingressus sum*; item *immersus sum* : p. act. δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. à δύω, vel δύνω, *subeo*.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. ejusd. hinc

Δεδύκω, Poët. verbum à perf. formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi δύναμαι, *possum*.

Δεδυστύχηκα, *infelix fui* : perf. act. verbi δυστυχέω, ex δὺς, & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δέδωκα, & in 3. pl. δεδώκασιν, perf. act. à δίδωμι, *do*.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. pass. verbi δωρέομαι, *dono* : quod vide.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, *manifestus*.

Δέῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, *oportet* : &

Δέῃ, *eges*, vel *egeas* : à δέομαι, *indigeo*.

Δεήθητε, *orate* : 2. pl. imperat. a. 2. à δέομαι, *oro*.

Δεῆσαν, a. 1. part. n. g. δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, tanquam à δέω.

Δέησις, εως, ἡ, *deprecatio*, etiam simplicitèr *supplicatio* : δεήσεις, *preces*. Th. δέομαι, *oro*.

Δεήσομαι, *rogabo*, seu *egebo* : f. 1. m. à δέομαι, q. à δεέομαι.

Δεητικὸς, οῦ, *præcatorius*, item *supplex* : ab eod. Th.

Δεῖ, *oportet, convenit* : impersonal. cum acc. in sub. δέῃ, imperf. ἔδει, f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε. præs. inf. δεῖν. part. δέον. Th. δέω, *ligo*.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, *exemplum* : à δείκνυμι, *monstro* : præt. pass. δέδειγμαι · indè

Δειγματίζω, *palam traduco*; propriè *aliquem in exemplum spectandum propono* : f. ίσω, perf. δεδειγμάτικα. a. 1. ἐδειγμάτισα. Th. δείκνυμι.

Δειδέχατ' pro δεδέχατο, *exceperat* : plusq. perf. Ion. & Poët. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεχτο. Sic in perf. inf. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.

Δειδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δειδέχατο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Ion. & per Ectasin Poët. verbi δέχομαι.

Δείδια, per Ectasin Poët. pro δέδια. præt. m. verbi δείδω, *timeo*, quod vide.

Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, *time* : p. m. imperat. præced. δέδια.

Δείδιμεν, *timuimus* : it dem pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. m. ejusd. verbi.

Δειδίξεται, *perterrebit* : 3. sing. f. 1. med. Poët. à δειδίσσομαι, seu -ίττομαι, *terreo*.

Δειδιότες, *metuentes* : perf. part. m. à δείδια, verbi δείδω.

Δειδίσκομαι, pro quo & δειδέχομαι, *metuo*; item *humanitèr excipio*, aut *præbeo*.

Δειδίσσομαι, & Att. δειδίττομαι (à δειδίττομαι, per Epenth. τοῦ ι) f. ίξομαι. p. ιγμαι, *terreo*, item *metuo* : ad eod. Th.

Δείδοικα, Poët. pro δέδοικα · præt. m. à

ΔΕΙ´ΔΩ, *timeo, paveo, trepido* : f. δείσω, p. δέδεικα· imperf. ἔδιον, à δίω, inus. imperat. δέδιθι, & δείδιθι, Poët. ab inus. δέδιμι, a. 1. ἔδεισα, & ἔδδεισα, Poët. a. 1. opt. Æol. δείσεια, inf. δεδεῖσαι præs. pass. sub. δίωμαι, à δίω, inf. δεδιέναι, & per Aphær. δεῖσθαι, f. 1. m. δείσομαι, a. 1. m. ἐδεισάμην, sub. δείσωμαι, perf. m. δέδοικα (& δείδοικα, Poët.) pro δέδοιδα. euphon. gratiâ. Item δέδια & δείδια. ac Poët. δείδια, à δίω, inus. plusq. perf. ἐδεδοίκειν, & ἐδεδίειν, Poët. ἐδειδίειν. perf. inf. δεδιέναι, & part. δεδιώς, & δειδιώς. Poëticè sæpè præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. die, dead, &c.

Δειελιάω, *meridior* : hinc

Δειελινός

Δειπνήσαντες, αντος, *cœnans*: ejusd. a. 1. part. act. à δείελος, *vesper*. Th. δείλη.

Δειελινὸς, ῦ, Poët. pro δειλινὸς, *vespertinus*: à

Δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vespertinus*: &

Δείελον, τὸ, *merenda*. Th. δείλη.

Δεικανάασκ᾽ ἂν, Poët. pro δεικνύντας, *ostendere*. A prisco δείκω, deducitur δεικανάω; hinc

Δεικανάω, imperf. ἐδεικάνακον, -ων, ας, -ας· & hinc præsens Poët. δεικανάσκω. & imperf. Ion. δεικανάσκον, ες, ε. Th. δείκνυμι *ostendo*: vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικανάομαι, *accipio*: à δεικύμαι, quod est Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, *simulacrum*.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. ind. à δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Ion. pro ἐδείκνυ, *ostendebat*: vel pro δείκνυθι, *ostende*, præs. imperat.

Δεικνύει, 3. sing. ind. à δεικνύω, *ostendo*.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, *ostendo*, *monstro*, *indico*: f. δείξω, præt. δέδειχα, aor. 1. ἔδειξα, a. 1. imperat. δεῖξον, άτω, a. 1. sub. δείξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. δεῖξαι, perf. pass. δέδειγμαι, a. 1. ἐδείχθην, a. 1. part. δειχθεὶς, έντος.

Δεικνύναι, *ostendere*: præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. à δείκνυμι.

Δείκτης, ου, ὁ, *ostensor*, *demonstrator*: &

Δεικτικὸς, ῦ, *ostensivus*, *demonstrativus*: compos. ἀποδεικτικὸς, idem à Th. suprad.

Δειλ᾽ pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, *timidus*.

Δείλαιος, αία, αῖον, ου, ab eod. Th.

Δειλαῖος, ου, Dor. & Att. pro δείλαιος.

Δειλαίνω, & -αίνομαι, *timidus sum*: à δειλὸς, *timidus*.

Δείλαν, Dor. pro μετὰ δείλην, *vesperi*: à

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus*, item *crepusculum*.

Δείλης, quum πρωῒ opponitur, *vesperi*.

Δειλία, ας, ἡ, *timiditas*: &

Δειλιαίνω, f. ανῶ, *terrefacio*; item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor*, *formido*: à δειλὸς, *timidus*.

Δειλιάζω, f. άσω, p. ακα. &

Δειλιάω, -ῶ, *formido*, *ob ignaviam*, *refugio*: fut. άσω, p. δεδειλίακα, aor. 1. ἐδειλίασα, a. 1. part. δειλιάσας, præs. imperat. δειλία, -α. δειλιαέτω, -άτω. Th. δειλὸς, *ignavus*.

Δειλινὸν, τὸ, substantivè *merenda*: adverbialitèr subaud. χρόνον, *vespertino tempore*: à

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus*. Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, & ab eod.

Δειλόομαι, -ῦμαι, *timeo*, *paveo*: undè δειλωθεὶς, *territus*: a. 1. pass. à

ΔΕΙΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *timidus*, *ignavus*, *miser*, *debilis*, *improbus*: qu. à δείδω, *timeo*, vel qui δεῖται λίαν, *valdè ligatur*.

Δειλότερος, ου, compar. à δειλὸς, *timidus*.

Δεῖμα, ατος, τὸ, & δειμὸς, ῦ, ὁ, *timor*, *metus*: à δείδω, *timeo*.

Δειμαίνω, *timeo*: f. ανῶ, p. γκα. ab eod.

Δειμαλέος, ου, *timidus*, *terribilis*: ab eod. Th.

Δείμας, *quæ ædificavit*: a. 1. part. δείμας, vel δείμαν, Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. inf. δείμασθαι, (δειμάσθαι enim timere) & δειμάμενος, a. 1. inf. & part. m. verbi δέμω, *struo*.

Δειματόω, -ῶ, pro φοβέω, imperf. ἐδειμάτου, *terrefaciebat*. Th. δείδω.

Δειμὸς, ῦ, ὁ, idem ac δεῖμα, *metus*, *terror*: ab eod. Th. at

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri: ab eod. Th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet*: quod vide

ΔΕΙ͂ΝΑ, ὁ καὶ ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, *quidam*. Vocabulum est infinitum. Et δεινὰ, adv. pro δεινῶς, *vehementèr*: à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

* Δεινάζω, *molestè fero*.

Δεινοθέτας, α, Dor. pro

Δεινοθέτης, ου, *graviter homines tractans*: Amoris epithet. ex δεινὸς, *gravis*, & τίθημι, *impono*.

Δεινοῖο, gen. Ion. pro δεινοῦ, dat. pl. Ion. δεινοῖσι· à δεινὸς, quod vide.

Δεινολογεῖσθαι, *graviter conqueri*: ex δεινὸς, & λέγω, *dico*.

Δεινομένειος παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς Ἱέρων. Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querula*: &

Δεινοπαθέω, f. ήσω, *graviter afficior*, *ægrè fero*: &

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravi affectus injuriâ*, *graviter ferens*: quod ex δεινὸς & πάθος, q. à πάσχω, *patior*.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *DIRUS*, *vehemens*, *gravis*, *solers*, *peritus*, *validus*, *magnus*: qu. à δέος vel δείδω, compar. δεινότερος, superl. δεινότατος. Undè

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis*, *solertia*, *atrocitas*, *gravitas*, *dicendi facultas*.

Δεινόω, -ῶ, sicuti δεινοποιῶ, *exaggero*: à δεινός.

Δεινὼ, *terribiles*: nom. dual. à δεινός.

Δεινωποὶ, *graves aspectu*: nom. pl. à

Δεινωπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, idem ac δεινὼψ, *torvus*, *gravis*: à δεινὸς & ὤψ, ὠπὸς, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Δεινῶς, adv. *vehementèr*, *terribilitèr*, *mirè*, *accuratè*: à δεινός.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas*, item *exaggeratio*: & *amplificatio*, apud Orat. quæ & δεινολογία dicitur. Th. δεινός.

Δείξαις, *monstrares*: 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. à δείκνυμι, *ostendo*, fut. δείξω.

Δείξε, vel δεῖξεν, *ostendit*, pro ἔδειξε, a. 1. Ion. sic δείξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.

Δεῖξις, εως, ἡ, *ostensio*, *ostentatio*: item *indicium*, *argumentum*: ab eod. Th.

Δεῖξον, *ostende*: a. 1. imperat. ejusd.

Δείξω, εις, ει, *ostendam*: f. 1. act. ab eod. Th.

Δεῖος, εος, τὸ, Poët. pro δέος, εος, τὸ, *metus*: à δείδω, *timeo*.

Δειπνεῦντες, Ion. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, *cœnantes*: præs. part. nom. pl. à

Δειπνέω, *cœno*: item simplicitèr *comedo*: fut. ήσω. præt. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι, a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δειπνητικὸς, ῦ, *ad cœnam pertinens*.

Δειπνη

...ι, item ac ...ν et
...ς, &
Δειπνεῖν, ..., cœnæ tempus : à δεῖπνον,
...
Δειπνίζω, fut. ίσω, cœnam præbeo. Th.
...
...ίης, cœnæ ... : gen. sing. f. à
...
...λοχος, ..., ὁ ἡ ἡ, propriè qui convivii
... & accuratè illa observat : ex
δεῖπνον, cœna, & λόχος, insidiæ.
ΔΕΙΠΝΟΝ, ..., τὸ, cœna, cibus : παρὰ τὸ
... ..., quia tum homines à
labore cessant.
Δειπνοποιοῦμαι, -οῦμαι, cœnam instruo : ex
...
...ντα, acc. sing. part. præs. verbi ...
... Th. ...
...ας, αντος, ... 1. part. act. à δέρω, excoria : f. ..., a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, corium.
...ς, ..., ἡ, jugum montis : à δειρὴ, cervix.
..., Ion. pro δέρειν, excoriare.
...ὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum ; idem quod δέρη
...
..., ..., ὁ, urbs Æthiopiæ.
...ω, probris scindo : à δείρω, verbero. Th. δέρμα, pellis.
...ς, ῦ, ὁ, collis. Th. δέρη, collum.
Δειροτομέω, f. ήσω, p. ηκα, decollo : à δειρὴ, collum, & τομὸς, quod à τέμνω, seco.
ΔΕΙΣΑ, vel δεῖσα ..., ἡ, humor, fluens, fœtor : à δεύω, irrigo : inde Angl. ...
...
...σαντι, territi : nom. dual. à
Δείσας, αντος, territus : a. 1. part. verbi ... quod vide.
..., territus est : Ion. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. à δείδω, timeo.
Δεῖσθαι, præs. inf. à δέομαι, precor : & à δεύομαι, ...
Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, superstitio, metus deorum : item religio : à
Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, superstitiosus : ex δείδω, perf. pass. δέδειμαι, σαι. in compar.
Δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religiosior.
ΔΕΚΑ, DECEM, pl. num. quasi δέχα, à δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc
* Δεκάβοιον, genus monetæ & sacrificii : à decem bobus sic dictum Plutarch. in Theseo.
* Δεκαγενέα, generatio ad decimum usque gradum, Lucian.
* Δεκάδα, i. e. τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκὰς, infra.
Δεκαδάρχης, & δεκαδάρχος, ..., ὁ, decurio : à δέκα & ἀρχὴ, principatus : &
Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus, δεκαδαρχίας, decuriæ.
Δώδεκα, omn. gen. duodena, duodecim, ἄκλιτον. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα ex δέκα, decem, & δύο vel Att. δύω.
Δεκάδωρος, ..., ὁ ἡ ἡ, longus decem palmis : ex δέκα, decem, & δῶρον, palmus, donum.
..., fiducia.
* ..., ibid. ...
Δεκαετής, ..., ὁ ἡ ἡ, decennis, decennalis : &

Δεκαετία, ας, ἡ, decennium : ex δέκα & ἔτος, annus.
Δεκάζω, f. άσω, p. ακα, do decimam ; item munere corrumpo : & δεκάζεσθαι, muneribus corruptum esse : qu. à δέκω, accipere facio.
Δεκάκις, decies : adv. à δέκα, decem.
Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus fluctus, i. e. magnus. Th. κῦμα, fluctus.
Δεκάλογος, ..., ὁ. DECALOGUS, Angl. & Gall. the Decalogue ; à δέκα & λόγος.
Δεκάμηνος, ..., ὁ ἡ ἡ, decimestris ; decem mensium : ex δέκα, decem, & μὴν, νὸς, mensis.
Δεκανδέομαι, humaniter excipio : à δέκομαι, pro δέχομαι.
Δεκαπεντε, quindecim : ἄκλιτον, omn. gen. uti
Δεκάπεντε, quindecim : omn. gen. ἄκλιτον ex πέντε, quinque, & δέκα, decem.
* Δεκάπηχυς, decem cubitalis, decem cubitorum.
* Δεκαπλασιάζω, decuplo.
Δεκάπλεθρος, ..., ὁ ἡ ἡ, qui decem plethrorum seu jugerum est : ex δέκα & πλέθρον, Poët. πέλεθρον.
Δεκαπλοῦς, decuplex.
Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. decem urbium.
Δεκάρχης, ου, ὁ decurio : &
Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus : &
Δεκαρχικὸς, decurionalis : ex δέκα & ἀρχὴ, principatus.
Δεκάς, άδος, ἡ, DECAS, numerus denarius : Angl. a Decade : item decuria.
Δεκασμὸς, ῦ, ὁ, decimatio, decimæ ; item corruptio munerum largitione : à δεκάζω.
Δεκάται, ων, αἱ, decimæ : à δεκάτη, ης, ἡ, decima. Th. δέκα, decem.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ἡ αἱ, & Δεκατέσσαρα, ων, τὰ, quatuordecim : à τέσσαρες & δέκα.
Δεκατευτὴς, ῦ, ὁ, decimator, qui decimas colligit : à
Δεκατεύω, decimo, decimas do : à δεκάτη.
* Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars.
Δέκατος, η, ον, decimus, a, um.
Δεκατόω, decimas accipio : f. ώσω, p. δεδεκάτωκα. δεκατόομαι, -ῦμαι, decimor, perf. δεδεκάτωμαι à δέκα, decem.
* Δεκατρεῖς, τριῶν, οἱ ἡ αἱ, tredecim : ex τρεῖς.
* Δεκάχαλκον, ..., τὸ, decussis, decem chalci, denarius.
Δεκάχιλοι, decem millia : Poët. ex δέκα, decem, & χίλιοι, mille.
* Δεκάχορδον, decem cordarum psalterium.
Δεκελεῖα, Ion. pro Δεκέλεια, ἡ. De quâ Stephanus. Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.
Δέκευ, Ion. & Dor. pro δέχου, accipe, præs. imperat. à δέκομαι pro δέχομαι.
Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, capio. Sic δεκόμεθα pro δεχόμεθα.
Δεκτικὸς, ῦ, capax : ab eod. Th.
Δέκτο, exceperat, 3. sing. plusq. p. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.
Δεκτὸς, ὴ, ὸν, acceptus, a, um. Th. δέχομαι, capio.

Δελ-

Δειλιάζω, *invescor*: f. σω, p. δεδείλιακα, a. 1. ἐδείλιασα· à
ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca*. Hine
Δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, ῦ, ὁ, *illicium, illectamentum*.
ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ῦ, τὸ, *laterna, fax*.
Δελλίθες, vel δελίθες, αἱ, *vesparum cellæ*.
ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*.
Δέλτοισιν, *libellis*: dat. pl. Ion. à
Δέλτος, ῦ, ἡ, *liber*. Th. δέλτα. Item
* Δέλτος, ῦ, ἡ, *pugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.
ΔΕ'ΛΦΑΞ, κος, ὁ καὶ ἡ, *porcellus*: à fœcundâ δελφύϊ.
ΔΕΛΦΙ'Ν, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN, piscis*, in pl. δελφῖνες· à δελφύϊ. est enim piscis viviparus. Δελφὶς μάλιστα. Pind. Angl. a Dolphin.
Δελφὸς, ῦ, ὁ, *civis Delphicus*.
ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, & Æol. βελφὺς, *VULVA, uterus*: unde ἀδελφοὶ, *uterini fratres*.
Δέλω, *inesco*: q. à δαίω, *epulor*.
ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, *corpus*. qu. à δέμω, *struo*, vel δέμα, *vinculum*. Est etiam
Δέμας, *sicut*, adv. similitud.
Δέμειν, Ion. pro οἰκοδομεῖν.
ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ῦ, τὸ, *stratum, lectus*: ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem: δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*.
ΔΕ'ΜΩ, *struo, ædifico*, a. 1. ἔδειμα, part. a. 1. δείμας, p. m. δέδομα.
Δέμω, item, vel δέμνω, inus. pro δαμάω, *domo, interficio*. f. 1. δεμῶ, perfectum δέδμηκα, per Sync. pro δεδέμηκα, f. 2. δαμῶ, a. 2. ἔδαμον, a. 2. pass. ἐδάμην, inf. δαμῆναι, & δαμήμεναι, part. δαμεὶς, έντος, perf. pass. δέδμημαι, part. δεδμημένος.
ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, *panes*: à τένδω, *edo*.
Δενδίλλω, verbum Ion. *oculos huc illuc verto*, f. λῶ. ab ἴλλος, *oculus*, & δινέω, *volvo*.
Δένδρεον, ῦ, τὸ, *arbor, lignum*, Poët. pro δένδρον, idem.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *nemorosus, arboribus abundans*. Th. δένδρον, *arbor*.
Δένδριον, Poët. diminut. à
ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ῦ, τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, *arbor*: unde
Δενδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arboreus*.
ΔΕ'ΝΝΟΣ, ῦ, ὁ, *probrum, contumelia*. Hine δεννάζω, *maledico*.
Δέξαι, *suscipe*, a. 1. imperat. à δέχομαι, quod vide, vel Ion. pro δεῖξαι, *ostendere*: a. 1. inf. à δείκνυμι.
Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *cisterna, lacus*: à
Δεξάμενος, ῦ, ον, a. 1. part. m. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι.
Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. m. ejusd. verbi.
Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, *capio*.
ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, & Poët. δεξιτερὰ, (sub. χεὶρ) *DEXTRA*, (sub. manus;) item *fides* per dextram data, q. à δέχομαι, *capio*. Hinc
Δεξιόγυιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *qui dextra & agilia membra habet*.
Δεξιόλαβος, ῦ, ὁ, *satelles, stipator, lancearius, jaculator*: παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, p. ωμαι, *dextram jungo, dextrâ apprehendo*: item *benigniter excipio*: à δεξιά.
Δεξιὸς, ῦ, *dexter, faustus, solers, urbanus*: ἀμφιδέξιος, ῦ, *ambidexter*: &
Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas, solertia*: ab eod.
Δεξιόωντο, pro ἐδεξιῶντο, imperf. m. verbi δεξιόομαι, *dextram jungo*. Th. δεξιὰ, *dextra*.
Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, idem ac δεξιός· δεξιτερῇ dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra*.
Δεξιῶς, adv. *prosperè*, item *solertèr*, ab eod.
Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram, gratulatio*: ab eod. Th.
Δεξιώτερος, *dexterior*, comp. & δεξιώτατος, superl. à δεξιός.
Δεξιώτερον, adverbialitèr, *dextrorsum*: & δεξιώτατα, *commodissimè*.
Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. sub. m. ejusd.
Δέομαι, *oro, rogo*; item *indigeo* cum. gen. imperf. ἐδεόμην, ῦ, ετο, f. 1. δεήσομαι, perf. δεδέημαι, tanq. ab inus. δέεμαι, a. 1. pass. ἐδεήθην, a. 1. imperat. δεήθητι, & in 2. pl. δεήθητε, *orate*, præs. part. δεόμενος, à δεῖ, *opus est*; Th. δέω.
Δέον, *ligabant*, pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. act. à δέω, *vincio*: &
Δέον, οντος, ὁ, *decens, æquum, commodum*: item *deficiens*, præs. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, *necessarium est*; in pl. δέοντα· ab imperf. δεῖ, *oportet*: hinc
Δεόντως, adv. *commodè*.
Δέος, εος, & Poët. δεῖος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.
Δεπάεσσιν, *poculis*: dat. pl. Ion. à δέπας.
* Δεπάζω, *bibo*: à δέπα.
ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, & αος, τὸ, *poculum*, item *patera*, quia πόσις δεύεται, *potu irrigatur*.
* Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*; Hesych. qua significatione δέρας dicitur.
ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis, corium*.
Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβαῖος, ῦ, ὁ, *Derbensis*.
Δέργμα, ατος, τὸ, *aspectus*, à δέρκω, *video*.
ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*.
Δέρθρον, ῦ, τὸ, *rostrum avis*, tanquam instrumentum excoriandi.
Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.
Δερκίσκω, seu -ομαι, id. quod δέρκω, & -ομαι.
Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. f. g. à δερκομένη, à δέρκω, seu
Δέρκομαι, *video*.
Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. Ion. part. præs. δερκομένοιν, nom. & acc. dual. ejusd. verbi.
ΔΕ'ΡΚΩ, & δέρκομαι, *video, aspicio*, f. ξω. p. χα, f. a. δραχῶ. a. 2. ἔδρακον. a. 2. inf. δρακεῖν, præt. m. δέδορκα. pro quo & δέδροκα, per Metath. perf. pass. δέδεργμαι, a. 1. pass. ἐδέρχθην, part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt per Antiphr, Angl. Dark, vel per Aphær. à composito ἀδερκὴς, *obscurus*.

Δέρμα, ατος, τὸ, idem ac Th. δέρας, item cutis, à δέρω, excorio: quod à δέω.

Δερμάτινος, η, ον, coriaceus: &

Δερματόω, excorio, detego, à δέρμα. Th. δέρω.

Δέρος, τὸ, idem ac δέρας, Ion.

Δέῤῥις, ἡ, pellis, cilicium: à δέρας, corium.

Δέρτρον, τὸ, membrana, omentum; item venter: ab eod. Th.

Δεδεγμένος, ένου, obenitus, a. 1. part. pass. ab δεχθέω, verbi δέχω, video.

Δέρω, excorio: item verbero, cædo, f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδαρκα, a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον, perf. pass. δέδαρμαι. & per Metath. δέδρημαι, σαι, ται, a. 2. pass. ἐδάρην, f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, pellis.

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, mensis Junius apud Maced.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio, nodus, junctura: &

Δέσμα, ατος, τὸ, idem ac δεσμὸς, vinculum.

Δεσμέω, ligo, vincio, colligo. f. ήσω. p. δεδέσμηκα. a. 1. ἐδέσμησα. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo.

Δεσμεύω, f. εύσω. p. δεδέσμευκα. imperf. pass. ἐδεσμευόμην, –ου, –ετο, &c. item, & ab eod. Th.

Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. Th. δέω, ligo.

Δέσμιος, ου, vinctus: ab eod. Th.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, in pl. οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμὰ, compedes, ejusd. Th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pro δεσμιοφύλαξ, commentariensis, vinctorum custos; à φυλάσσω, custodio, & δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.

Δεσμόω, in carcerem conjicio; item vincio, ligo. f. ώσω. p. pass. δεδέσμωμαι &

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer: &

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Th. δέω, ligo.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. όσω, dominor, dominium obtineo, à δέω & ποῦς; ligat, qu. pedes.

Δέσποινα, ης, ἡ, domina, à δεσπόζω, dominor. δεσπότις, idem.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, herilis filia, fœm. à δεσπόσυνος. Item Ion. & Poët. pro δεσποτεία, dominatus, imperium. Th. δεσπόζω, dominor.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poët. idem ac δεσποτικὸς, ad dominum pertinens: item ὁ δεσπόσυνος, substantivè, herilis filius: ab eodem.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus: &

Δεσπότης, ου, ὁ, dominus, in dat. δεσπότῃ, voc. ὦ δέσποτα. ab eod. Th. δεσπότης ποντίων, pro Neptuno.

Δεσποτικὸς, οῦ, herilis; item imperiosus τὸ δεσποτικὸν, dominandi potestas: & hinc

Δεσποτικῶς, adv. heriliter, dominorum more: ab eod. Th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, domina: ab eod. Th.

Δέτα, ας, ἡ, Dor. pro δίτα, fistula, & per Metalepsin pro tæda.

Δεταὶ, faces in fasciculum colligatæ: à

Δετὸς, ὁ, ον, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut & δεύεσκεν, Poët. pro ἔδευεν. imperf. à δεύω, irrigo.

Δεύεσθαι, indigebo, f. 1. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δευκαλίων, ωνος, & -ίων, ωνος, ὁ, propr. nom. DEUCALION.

ΔΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, dulcedo, apud Ætolos.

Δευοίατο, indigerent, præs. opt. pro δεύοιντο, Ion. à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δεύομαι, f. δευήσομαι, madesio, irrigor, part. præs. δευόμενος, madens. Th. δεύω, rigo.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τοῦ υ pro δέομαι, f. δευήσομαι, indigeo: unde

Δευόμενος, η, ον, indigens, ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον· à δεῖ, oportet, Th. δέω.

Δεύοντο, rigabantur, 3. pl. imperf. pass. Ion, verbi δεύω, rigo.

Δεῦρ', & Att. δευρὶ, item δεῦρο, pro

ΔΕΥ'ΡΩ, adv. huc, hunc in locum, adesdum.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, rigo, f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, οῦ, infector, tinctor; item benè tinctus; & Metaph. indelebilis: à δεύω & ποιέω.

Δεύτατος, η, ultimus, postremus: à δεύτερος, secundus.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) huc agite, adeste, venite: δεῦτε δὴ, eja accedite: à δεῦρο.

Δευτέρα, pro Δευτέρᾳ, vel δευτέρως, secundò, secundo loco, iterum.

Δευτεραῖος, αῖα, αῖον, secundarius, secundâ die aliquid faciens, ab eod. Th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ secundæ partes.

* Δευτερεύω, secundus sum, sequor, proximus sum.

Δευτεροδεκάτη, secundaria decima, à Levitis lege Mosaicâ sacerdotibus solvenda.

* Δευτερόγονα, secundâ satisfactione edita.

* Δευτερολογέω, -ῶ, iterum sermonem habeo.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secundæ dicendi vel agendi vices: ex δεύτερος, & λέγω, dico, præt. m. λέλογα.

Δεύτερον, adverbialiter, secundò, neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis: ità inscribitur quintus liber Mosis. Anglicè Deuteronomy: à

Δευτερονόμος, η, ο, secunda aut posterior lex: ex δεύτερος, & νόμος, lex.

Δευτερόπρωτος, η, ὁ secundo primus: ex δεύτερος, & πρῶτος, primus.

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, α, ον, secundus, a, um; posterior, alter: δεύτερον, postpositum, posthabitum, apud Demost. item adverb. secundò: & ἐκ δευτέρου, secundâ vice: à δύω, q. δυότερος. Hinc

Δευτερόω, f. ώσω, secundò facio, itero, item

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, &

* Δευτέρως, adv. secundariò, secundò.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus, aut ordo, iteratio.

ΔΕΥ'Ω, rigo, f. δεύσω, p. δέδευκα, a. 1. ἔδευσα. a. 1. sub. δεύσω, ῃς, ῃ, unde Angl. Dew.

ΔΕΨΩ, *excorio*, f. ψω, p. δέδεφα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, Ion. perf. pass. 3. pl. pro δεδεγμένοι εἰσί, à δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. à δέχομαι, η, εται.

* Δεχηλεύω, *ungulam scissam habeo*.

Δεχήμερος, ε, *decem dies durans*: ex δέκα & ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. Ion. & Poët. pro δεδέχθαι· δεχθείς, a. 1. part. pass. à δέχομαι.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. (scribitur & δέγμενος) ab eod. verbo.

Δέχνυμαι, idem quod

ΔΕ΄ΧΟΜΑΙ, *capio, percipio, suscipio, admitto, sustineo, exspecto*: f. δέξομαι, p. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. m. ἐδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. δέξαι. a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, & in pl. δεξώμεθα, σθε, ωνται, a. 1. m. inf. δέξασθαι. a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον, præt. m. δέδοκα. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ἡ, *pellis*, Suidæ. à δέφω, *excorio, emollio*.

Δεψέω, *DEPSO*, *subigo & mollio*, coriariorum more: f. ήσω. a. 1. ἐδέψησα. part. δεψήσας. à δέψω, *excorio*.

ΔΕ΄Ω, *ligo, vincio, necesse habeo*: f. δήσω. p. δέδεκα. a. 1. ἔδησα, a. 1. imperat. δῆσον, άτω, & in pl. δήσατε, *ligate*, a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. δήσας, αντος, perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι, perf. part. δεδεμένος, η, ον, *vinctus*: a. 1. pass. ἐδέθην, ης, η, a. 1. inf. pass. δεθῆναι, f. 1. pass. δεθήσομαι.

ΔΗ΄, *sanè, profectò, equidem, verò, proindè, demum*: est etiam repetentis, ut *inquam*: quasi à δάω, *scio*. Pro eodem dicitur & δῆτα & δήπουθεν· in carmine verò δή ῥα. In carmine modò postponitur, modò præponitur: at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpè etiam ex expletivâ particulâ: ut in ὅς δὴ, ὃ δὴ, &c. & sæpe δὴ pro δέ. δῆγε, *atique*; δῆθεν καὶ κεῖσε, *huc atque illuc*; τί δὴ, *quid ita?* ὡς δὴ, *ceu planè*; δὴ ἄριστοι, *longè optimi*; δήποτε, *tandem*; σὺ δὴ, *tu ne!* μὴ δὴ, *quare nè!*

Δῆ, pro δεῖ, *oportet*.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *morsus*, à. 1. perf. perf. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμὸς, ῦ, ὁ, idem, & ab eod. Th.

Δηέω, *impleo*, Hesych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. verbi δήω. *invenio*: quod significationem futuri obtinet.

Δηθ' pro δηθὰ, *diu*, item δηθὰ vel δηθάκις, *crebrò*: adv. à δὴν, *diu*.

Δηθαγόρος, ε, *loquax*, *qui diu loquitur*: ex δηθὰ *diu*, & ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *videlicet*: adv. à δὴ, *sanè*.

Δηθύνω, *tardo, moror*, præs. part. δηθύνων, οντος, & in acc. δηθύνοντα. à δηθὰ, quod à δὴν, *diu*.

Δηϊάω, *comburo*, ut & δηΐζω & δηϊόω. à δαίω, *uro*.

Δηϊκόωντα, acc. sing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nom. propr.

Δήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro δάϊος, ου, *bostilis bellicosus, ardens*, gen. Ion. δηΐοιο, pro -ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι, à δαίω, *uro*.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*, à δήϊος, *bostilis*: quod à δαίω, *uro*.

Δηϊόω, & per Sync. δηόω, *vasto*, *uro*: à δαίω.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deipylus*, nom. propr. viri.

Δηΐπυρος, ε, ὁ, *Deipyrus*, nom. propr. viri.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *bostilis*.

ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, sc. *aquæ* à Lat. fit. Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mordax*, unde forsan Lat. *Dictérium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δηκτὸς, οῦ, &

Δηκτικὸς, οῦ, idem, & ab eod. Th.

Δήκω, f. ήξω. p. ηχα, inusit. *mordeo*, quasi ἰδήκω, ab ἴδω. Vide Δάκνω.

Δήλωσις, malè legitur, pro δήνωσις, *contignatio*: à δοκόω, *contigno*.

Δηλαδὴ, *videlicet*, q. à δῆλα δὴ, *manifestè certè*. Th. δὴ, *certè*.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præs. part. pass. à

ΔΗΛΕ΄Ω, *LÆDO*, *corrumpo, decipio*: f. ήσω. p. δεδήληκα. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum*.

Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio*: &

Δηλητὴρ, ῆρος, *noxius*: ab eod. Th.

Δηλητήριον, ε, τὸ, *nocivum*: sc. pharmacum, *venenum*, *DELETERIUM*.

Δήλια, τὰ, Apollinis festa in Delo. a Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ε, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, *Delius*; item *Apollo*, à Delo insulâ sic dictus.

Δήλομαι, *volo*, Dor. δῆλη, ῆς, ἡ, *voluntas*: qu. à βόλομαι.

Δῆλον, τὸ, *Apollinis templum*; item neut. g. à δῆλος, *manifestum*.

Δηλονότι, *nimirum, omnino, profectò, quippe*, adv. q. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.

ΔΗ̃ΛΟΣ, ου, *manifestus, notus, certus, perspicuus*: hinc

Δῆλος, *DELUS*, nomen insulæ, sic dictæ, quòd repentè emersa apparuerit, ut Arist. vel ob ejus celebritatem: sive quod exindè δῆλα seu oracula.

Δηλόω, *declaro, manifesto, notum facio*, imperf. ἐδήλοον, -ουν, -οες, -ους; -οε, -ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat, indicium*: &

Δήλως, *palam, manifestò*: item

Δήλωσις, εως, ἡ, *significatio, annuntiatio*: ab eod.

Δημαγωγέω, *populum duco qu* [illegible], f. ήσω, hinc

* Δημαγωγία, ίας, ἡ, *populi regimen, administratio reipublicæ, concio*.

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, *populi ductor, popularis*: ex δῆμος, *populus*, & ἄγω, *duco*.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*: &

Δήμαρχος, ε, ὁ, *tribunus plebis*: ex δῆμος, *populus*, & ἀρχὴ, *principatus*.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis*.

Δήμευσις, εως, ἡ, *proscriptio*: à

Δημεύω, f. εύσω, *proscribo*. Th. δῆμος.

Δημηγορέω, *concionor*, *orationem ad populum habeo*:

δημηγορέω, f. ήσω, p. δεδημηγόρηκα. à δημηγόρος, orator: ex δῆμος, populus, & ἀγορεύω, idem quod ἀγορεύω, concionor, quod ab ἀγορά, forum.
Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio, deliberatio: à
Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, orationem habens: à δημηγορέω, quod vide.
Δημηγόρος, ου, ὁ, concionator: ab eod. Th.
Δημήτηρ, τρος, vel -τερος, ἡ, Ceres, dea frugum, q. d. γημήτηρ, à γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per Sync. q. δημομήτηρ, ... popularium: vel à δηΐω, quaero.
Δημήτρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, Ceres.
Δημήτρια, Cerealia, ἑορτὴ Δήμητρος.
Δημητριακὸς, οῦ, &
Δημήτριος, ου, Cerealis: à Δημήτηρ.
Δημήτριος, ου, ὁ, nom. viri, Gr. Cerealis.
Δημητρεῖοι, ... appellatus, ἀπὸ τῆς Δήμητρος, ... Cereri sacer, qui & Δημήτριος, vocabatur.
Δήμια, res à populo donatae: item adverbialiter, publicè: à δήμιος, quod à δῆμος.
Δημίδιον, ου, τὸ, plebecula, populus, dim. à δῆμος.
Δήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, publicus, plebeius: item substantivè pro ministro publico, lictor, carnifex. Th. δῆμος, populus.
Δημιουργεῖον, ου, τὸ, officina: &
Δημιουργέω, f. ήσω. p. ηκα, fabricor, condo, ...: inde
Δημιούργημα, ατος, τὸ, opificium: &
Δημιουργικὸς, οῦ, fabrilis: à
Δημιουργὸς, & Poët. δημιοεργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, conditor, opifex, qui δήμιον ἐργάζεται, publicum operatur: à δήμιος, q. à δῆμος & ἔργον, opus.
Δημοβόρος, ου, qui bona populi devorat: ex δῆμος, populus, & βορὰ, pabulum.
Δημογέροντες, senatores: nom. pl. à
Δημογέρων, οντος, ὁ, senator: ex δῆμος, populus, & γέρων, senex.
Δημόθεν, adv. à populo, ex plebe: à δῆμος.
Δημοκατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, populo invisus.
Δημοκλῆς, Democles, nom. propr. viri.
Δημοκρατέομαι, -οῦμαι, sub populi regimine vivo: &
Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis status, Angl. Democracy. ex δῆμος, populus, & κράτος, regno, à κράτος, potentia.
Δημόκριτος, ου, ὁ, Democritus, Philosophus, q. δήμου κριτής.
Δημόνικος, ου, ὁ, Demonicus, voc. à Δημόνικος, nom. propr.
ΔΗ'ΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs, vulgus: quasi à δέω, ligo.
Δημὸς, ῦ, ὁ, pinguedo, fortè quod uri possit, vel in sacrificiis soleant; à δαίω, uro: vel sub. Th. δῆμος.
Δημοσθένης, Demosthenes: orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμου σθένος, robur seu potentia populi: hinc
Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν.
Δημοσίᾳ, adverbialiter, publicè: cui opponitur ἰδίᾳ, privatim, dat. fem. à δημόσιος.
Δημοσιεύω, activè divulgo; item neutraliter, publica ... negotia gero: cui oppon. ἰδιωτεύω.

Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um: cui oppon. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, aerarium: à δῆμος.
Δημοσίως, adv. publicè: ab eod. Th.
Δημότης, ου, ὁ, popularis: &
Δημότις, ιδος, in. fœm. idem.
Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularis: à δῆμος, plebs: unde
* Δημοτικώτατος, superl.
Δημοφάγος, ου, ὁ, plebivorus: à δῆμος, ου, ὁ, plebs, & φάγω, comedo.
Δημώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, popularis, in acc. pl. neg. δημώδη· à δῆμος, populus.
ΔΗΝ, & δηθὰ, adv. diu: hinc δηναιὸς, diuturnus: δηρὸς, idem.
ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, denarius, Rom. à denis ...
Δήνε', pro δήνεα, consilia: nom. pl. à δῆνος, εος, τὸ, consilium.
ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, consilium, ars, ...: à δὴν, diu, enim deliberatur:
Δὴξ, κὸς, ὁ, teredo, vermis qui lignum corrumpit: à δάκνω.
Δῆξις, εως, ἡ, morsus: ab eod. Th.
Δῃόω, ... pugnam: f. 1. verbi δηΐω, q. à δήιος.
Δῄουν, comburebant: 3. pl. imperf. à δηόω, vastare: praes. inf. seq. verbi.
Δηόω, f. ώσω, vasto: δηωθεὶς, a. 1. part. pass. per Sync. pro δηιωθεὶς, à δήϊος, pugna, quod à δαίω, uro.
Δῆπερ, saltem. adv. ex δὴ, sanè: & περ.
Δήποθεν, undecunque.
Δήποτε, cunque.
Δήπου, δηπουθεν, videlicet, certè, utique, profectò, ex πού, ubi & Th. ὅς, & δὴ, sanè.
Δηριάω, -ῶ, Poët. pro ἐρίζω καὶ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.
Δηρινθήτην, contendebant: 3. dual. a. 1. pass. Ion. à
Δηρίω, idem quod δηριάω, pugno. Th. δῆρις, pugna.
Δηρίομαι, pugno, certo: à
ΔΗ͂ΡΙΣ, ιος, ἡ, contentio, rixa, pugna: in acc. δῆριν· q. δάερις, ex δὰ particul. intens. & ἔρις, contentio.
Δηρισάντοιν, certantibus: gen. & dat. dual. a. 1. part. act. à δηρίσαι, αντος, à δηρίζω, idem quod δηριάω, pugno: ab eod. Th.
Δηρίω, seu δηρίομαι, f. ίσομαι, contendo, certo: ab eod. Th.
Δηρὸν, adv. pro δὴν, à
Δηρὸς, ῦ, diuturnus: q. à δὴν.
Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. δήσατε, ligate, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δέω, ... δήσασθαι, a. 1. inf. med. à δέω, ligo.
Δησάσκετο, alligabat: imperf. verbi Poët. δησάσκομαι· vel potiùs pro ἐδήσατο, a. 1. med. ab eod.
Δήσῃ, pro δήσει, Ion. a. 1. δήσῃς, ῃ, & in 3. pl. δήσωσι, a. 1. sub. act. à δήσω, f. 1. ejusd.
Δῆτα, igitur, certè, tandem, demum: adv. à δὴ, sanè.
Δητὸς, postremus: Hes. à δεύτατος· ex δεύω, relinquo.
Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, demorsus part. a. 1. pass. à δάκνω, mordeo, quod vide.

ΔΗ'Ω.

ΔΗΙΩ, *invicem*. Sed crebriùs futuri habet significationem.
Δηὼ, όος, -ῦς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres*.
Δηώσειν, *interfecturus* : f. 1. inf. act. à δηόω.
Δί', pro Δία, *Jovem* : acc. sing. à Ζεὺς, διὸς, διὶ, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*
Δῖα, & Ion. δίη, *divina, dia, egregia* : f. g. à δῖος, contractè pro δίιος, δῖα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum, à διὸς, gen. à Ζεὺς.
ΔΙΑ' præp. cum gen. *per*; item *ex cum post, propter, in, pro, ad, inter*; cum acc. *propter*, vel pro κατὰ, *per*; item *in, contra, inter*. In compos. plurimùm notat separationem, vel intendit significationem, *di* vel *dis, per, trans, de, circum, ex* vel *post, ob* vel *contra, more*. Interdum verò minuit, ut διαμειδιάω, *subrideo*.
Διαβαίνω, *transeo, trajicio*; item *divarico* : fut. βήσομαι, præt. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, ἄντος: Th. βαίνω, *eo*.
Διαβάλλω, *trajicio, transfero*; item *calumnior, defero, criminor, odiosum reddo* : fut. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. διεβλήθην. p. m. βέβολα.
Διαβὰς, *emensus* : a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*, quod vide.
Διαβάσις, εως, ἡ, *transitus*, ab eod. Th.
Διαβαστάζω, idem quod, βαστάζω, *porto*.
Διαβαστάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.
Διαβατήρια, ων, τὰ, *sacrificia pro transitu* : &
Διαβατήριος Ζεὺς, *qui fœlicem transitum dat illis quibus favet* : à διαβαίνω, *transeo*.
Διαβατὸς, ὴ, ὸν, de loco dicitur qui transiri potest ejud. verbi.
Διαβεβαιόομαι, -οῦμαι, *affevero* : f. ώσομαι. p. διαβεβαίωμαι. &
Διαβεβαιόω, -ῶ, *confirmo, certiorem reddo* : à διὰ, *per* intens. & βεβαιόω, *stabilio*. Th. βέβαιος, *stabilis*.
Διαβεβλημένος, ν, *traductus* : part. perf. pass. τῦ διαβάλλω.
Διαβῇ, *transierit*, 3. sing a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ, ex διὰ, & βαίνω, *eo*.
Διάβημα, ατος, τὸ, *transitus, gressus* : ab eod.
Διαβιβάζω, *trajicio*; item *peragro, perambulo* : f. άσω. p. ακα. à βιβάζω. Th. βαίνω, *eo*.
Διαβιόω, f. ώσω, & ὀομαι, ώσομαι, *vitam transigo* seu *traduco* : à βιόω, *vivo*, q. à βίος, *vita*.
Διαβλέπω, *despicio* : f. ψω, p. διαβέβλεφα, ex διὰ, & βλέπω, *video*.
Διαβληθεὶς, ἔντος, *delatus* : a. 1. part. pass. à διαβάλλω, quod vide.
Διαβοάω, -ῶ, *divulgo, celebro* : διαβοηθεὶς, ἔντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus* : à βοάω.
Διαβόητος, ν, ὁ ϰ ἡ, *celebris, insignis* : item in malam partem *famosus* : ab eod.
Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio* : à διαβάλλω, *traduco* : p. m. διαβέβολα.
Διαβολία, ας, ἡ, idem, & ab eod.
Διαβολίῃ, ejusd. dat. sing. Ion.
Διαβολικὸς, οῦ, *DIABOLICUS, calumniatorius* : &
Διάβολος, ν, ὁ, *calumniator, DIABOLUS, Satan* : ab eod. Th.
Διάβορος, *absumptus, exesus* : item *excedens*, à βορὰ, *pabulum*.
* Διαβουλεύομαι, *delibero*.
Διαβουλία, ας, ἡ, &
Διαβούλιον, ου, τὸ, *consilium, deliberatio* : à βυλή.
Διαβυνέσθαι, -ῦσθαι, *trajicere* : alii legunt διαβύνεσθαι.
Διαβῶ, vide in διαβῇ.
Διαγγέλλω, *annuntio*, f. γελῶ. p. διήγγελκα, a. 1. διήγγειλα, διαγγέλλοισα, Dor. pro -ουσα, f. g. præs. part. act. ex διὰ & ἀγγέλλω.
* Διάγγελμα, ατος, τὸ, *annuntiatio*, &
Διάγγελος ν, ὁ, *internuntius* : ab iisd.
Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit* : a. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco*.
Διᾶγε, *tamen, propter* : ex διὰ, *per* & γε.
Διαγελάω, -ῶ, *derideo, arrideo* : à γελάω.
Διαγενόμενος *exactus* : a. 2 part. m. à
Διαγίνομαι, *intersum, absolvor*; item *permaneo, persevero*, f. διαγενήσομαι. p. διαγέγημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος· ex διὰ, & γίνομαι, *fum*.
Διαγινώσκω, *pernosco, plenè cognosco* : f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. pass. διέγνωσμαι. ex διὰ & γινώσκω, *cognosco*.
* Διαγλύφω, *insculpo*.
Διαγνωρίζω, *divulgo* : f. ίσω. p. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα. à γνωρίζω, quod à γινώσκω.
Διάγνωσις, εως, ἡ, *cognitio, plenior dijudicatio* : à διαγινώσκω, quod vide.
Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.
Διαγογγύζω, *obmurmuro* : imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω, p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro*.
Διαγορεύω, *publicè differo, concionor*; *sancio, jubeo, veto* : ab ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, *concio*.
Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus, breviarium*; item *decretum*; item *descripta tabella*, seu *figura geometrica* : διαγράμματα, *theoremata geometrica* : &
* Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, tabella descripta* : ex
Διαγράφω, f. ψω. p. αφα, *describo, conscribo, deligo*; *deleo*, *abrogo*; διαγράψασθαι τ κατηγορίαν, *non instare accusationi institutæ*.
Διαγράψομεν, a. pl. f. 1. act. à διαγράφω.
Διαγρηγορέω, -ῶ, *evigilo* : fut. ήσω, p. διαγεγρηγόρηκα, a. 1. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*.
Διαγρυπνέω, idem, ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. & ὑπνέω, *dormio*, quod ab ὕπνος, *somnus*
Διάγω, *dego* : f. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διήγαγον, Att. διήγαγον· ex διὰ, & ἄγω, *ago*.
Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio, productio*; item *statio* : ab eod. Th.
* Διαγωνιῶντες, οἱ, *in agone constituti, trepidantes*.
Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, *divido* : quod à δαίω, idem.
Διαδεξάμενος,

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, accipio per alium: quod vide.

Διαδέξιος, ι, dexter, faustus. Th. δεξιός.

Διαδέρκω, perspicio: a. 2. διέδρακον. Th. δέρκω, quod vide.

Διαδέχομαι, accipio per alium: q. per manus sumo, succedo: f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. m. διεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. part. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.

Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, corono, cingo; item innecto, intertexo: à δέω, ligo.

Διαδηλὸς, ὴ, ὸν, manifestus, apertus, notus.

Διάδημα, ατος, τὸ, DIADEMA, candida fascia quâ regum frons præcingebatur: Angl. A Diadem. item corona: à διαδέω, revincio. ab eod.

Διαδιδράσκω, diffugio, aufugio, evito, elabor: f. δράσω. p. διαδέδρακα.

Διαδίδωμι, trado per manus, item distribuo: f. διαδώσω, & διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδώσουσι, q. à διαδιδόω, p. διαδέδωκα, a. 1. διέδωκα. a. 2. imperat. διάδος, ότω, distribue. imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, do.

Διαδικάζομαι, judicio contendo: propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. hinc

Διαδικαζόμενος, litigator: cùm actoris tùm rei: &

Διαδικάζω, dijudico, judicium fero: quod judicis est. Th. δίκη, jus.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio: &

Διαδικασμὸς, ϐ, ὁ, idem: ab eod. Th.

* Διαδορατίζομαι, hastâ certo, dimico.

Διάδος, distribue: a. 2. imperat. à διδόω, a. 2. verbi διαδίδωμι, quod vide.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio: &

Διάδοχος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, successor: à p. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.

* Διαδοῦναι, a. 2. inf. verbi διαδίδωμι.

Διαδράκοι, 3. sing. a. 2. opt. à διαδέρκω· vide in δέρκω, a. 2. ἔδρακον.

Διαδραμεῖν, percurrisse: a. 2. inf. act. à

Διαδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. à διατρέχω, percurro. Th. τρέχω, a. 2. ἔδραμον, part. δραμών.

Διαδρᾶναι, aufugisse: a. 2. inf. à διέδραν, ας, a. 1. ind. ab inus. verbo διαδρημι, pro quo διαδιδράσκω, a. 2. part. διαδράς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. a. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, fugio: item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. f. g. à διαδράς, a. 2. m. g. &

Διαδρήσεται, Ion. pro διαδράσηται, diffugiat. 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursitatio: à p. m. verbi διατρέχω.

Διαδύομαι, subeo, per medium evado: &

Διαδύνω, vel -ύω, item διαδύμι, idem: undè

Διαδὺς, ύντος, ὁ, subiens: a. 2. part. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δῦμι, subeo: a. 2. ἔδυν.

Διαείμενος, trajectus: pro διειμένος, perf. pass. part. ex διὰ, & ἵημι, mitto, perf. εἷμαι. Th. ἵω, mitto.

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, seu διείδω, perspicio, cognosco. Th. εἴδω, scio.

* Διαζάω, f. ζήσω, vivo.

Διαζευγνύω, vel -υμι, f. ζεύξω, disjungo, abjungo, repudio: &

Διαζευκτικὸς, ϐ, disjunctivus: item

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio.

ΔΙΑΖΟΜΑΙ, stamini addo quod deest: διάζεται, orditur: qu. ex διὰ & ἕζω, colloco.

Διαζυγία, ας, ἡ, separatio: &

Διαζύγιον, ϐ, τὸ, divortium: à διὰ, & ζευγνύω, jungo.

Διαζώννυμι, præcingo, succingo: cum. acc. f. διαζώσω, p. διέζωκα, a. 1. διέζωσα, p. pass. διέζωσμαι. a. 1. m. διαζωσάμην, ω, ατο, Th. ζωννύω vel ζώννυμι, cingo.

Διαήσει, Poët. pro διήσει, 3. sing. f. 1. verbi διαίημι, pro διίημι, transmitto: Th. ἵημι, mitto.

Διάησι, perflat: 3. sing. ind. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, flo.

* Διαθερμαίνω, f. μανῶ, p. τεθέρμαγκα, calefacio, fervefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; item affectio, affectus; acc. διάθεσιν. à διατίθημι, dispono.

Διαθέτης, ϐ, ὁ, dispositor, dispensator: ab eod.

Διαθέω, percurro, discurro: à θέω, curro.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, testamentum, dispositio: à διατίθημι, dispono: Th. τίθημι, pono.

Διαθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήσεται, 3. sing. f. 1. m. διαθησόμεθα, 1. pl. διαθῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. à διατίθημι dispono.

Διαθρέψαι a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφή.

Διαθρύπτεσθαι, gestibus ad cantandum se præparare: à

Διαθρύπτω, dissolvo, frango luxu, f. ύψω· διατεθρυμμένως, adv. delicatè, molliter. Th. θρύπτω, frango.

Διαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω, uro.

ΔΙΑΙ΄ΝΩ, humecto, madefacio, f. ανῶ.

Διαιρεῖν, -εῖν, dirimere; & διαιρεῖν, dividere, differere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, discrimen: apud Gram. συναιρέσει opponitur, à διαιρέω. Th. αἱρέω, capio.

Διαιρέω, divido, distribuo: f. ήσω, p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον, præs. part. διαιρέων, -ῶν, έουσα, οῦσα, έον, -οῦν. ejusd. Th.

Διαιροῦν, dividens: ejusd. præs. part. n. g.

Διαίρω, f. αρῶ, attollo, erigo. Th. αἴρω, tollo,

ΔΙ΄ΑΙΤΑ, ης, ἡ, vivendi institutum, mos, genus vitæ: DIÆTA, certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur: Ang. Diet. item habitatio, item arbitrium,

Διαιτάομαι, -ῶμαι, vitam dego: & pass. alor, certâ victûs ratione utor: &

Διαιτάω, -ῶ, alo seu nutrio medicè: item rego, arbitror, discepto: f. ήσω, p. ηκα, & δεδιῄτηκα, pro αἴτηκα, p. pass. δεδιῄτημαι. à δίαιτα, victus, arbitrium.

Διαίτασεν Poët. & Dor. pro διῄτησεν, peregit: 3. sing. aor. 1. act. à διαιτάω: à δίαιτα.

Διαιτωμένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter: &

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, pars medicinæ quæ de victûs

...vitiis ratione agit : à διαιτάω; quod ab eod.

Διακονεῖ, Att. pro διακονήσει, 3. sing. f. 1. act. à

Διαιωνίζω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro, permaneo*. Th. αἰών, *aevum*.

Διακαθαριεῖ, f. 1. Att. à

Διακαθαρίζω, *perpurgo* : f. ίσω, & Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ. p. διακεκαθάρικα. a. 1. διακαθάρισα. Th. καθαίρω, *purgo*.

* Διακαθιζέτω, *separatim considero*.

* Διακάμπτω, *incurvo expansum*.

Διακαρτερεῖν, *perdurare, tolerare* : vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, *magis ac magis redarguo* : imperf. διακατηλεγχόμην, ου, ετο. f. διακατελέγξομαι. p. pass. διακατήλεγμαι. Ex διὰ, κατὰ, & ἐλέγχω, *arguo*.

* Διακατέχω & διακατάσχω, *detineo*.

Διάκειμαι, *constitutus sum, afficior* : pass. part. διακείμενος, *dispositus* : praes. inf. διακεῖσθαι. Ex διὰ & κεῖμαι.

Διάκεισο, praes. imperat. à praeced.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, p. ευμαι, *hortor, moneo, jubeo* : à κελεύω, *jubeo*.

Διακενῆς & διακένως, adv. *supervacuè, frustra, inaniter* : &

Διάκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vacuus, inanis* : item *macilentus* : à κενός, *vacuus*.

Διακέρσαι, *discindere, interficere* : Æol pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διὰ & κείρω, *tondeo, scindo* : f. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, *segregatus* : & -ένως, adv. *separatim* : à διαχωρίζω, quod vide.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor, periculum subeo* : item *periculum facio* : à κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Διακινέω, -ῶ, *permoveo, incito*. Th. κινέω.

Διακλάσας, *qui infregit* : a. 1. part. gem. σ, verbi

Διακλάω, *diffringo, frango*. Th. κλάω, *deos, frango*.

* Διακλέπτω, *suffuror, occultè distraho*.

* Διακληρονομούμενος, *distributus, divisus*, part. pass.

Διακολυμβάω, *transnato*. Th. κολυμβάω, *nato*.

Διακολυμβώντων, ejusd. gen. pl. part. praes.

Διακομίζω, f. ίσω, *transveho, perfero* : ex διὰ & κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Διακονέω, -ῶ, *ministro, famulor, inservio* : cum dat. imperf. διηκόνεον, -ουν. p. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. praes. pass. διακονέομαι, *alii mihi inserviunt*. p. διηκόνημαι. a. 1. pass. διηκονήθην. ex διὰ & κονέω, *festino*. Hinc

Διακονηθεῖσα, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, *ministerium, officium, functio*. ab eod. Th.

Διάκονος, ου, ὁ, vel ἡ, *minister*, qui in administrandâ republ. vel familiâ, vel ecclesiâ versatur : specialiter *DIACONUS*, praefectus aerarii ecclesiastici. Angl. a Deacon. compar. διακονέστερος, *expeditior*. ab eod. Th.

* Διακοπὴ, ῆς, ἡ, *intercisio, separatio*.

Διακόπτω, *amputo, disseco, intercido* : à διὰ & κόπτω, *scindo*.

Διάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *satiatus, repletus*. Th. κορέω, *satio*.

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti*, ae, a, ex δὶς, *bis*, & ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιοστὸς, ῦ, *ducentesimus*.

Διακοσμέω, *distribuo, ordino, dispono, exorno* : à κόσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. a. 1. opt. pass. 1. pl.

* Διακόσμησις, εως, ἡ, *dispositio*.

Διακούομαι, *plenè audio* : f. 1. m. διακούσομαι a. 1. med. διακουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω.

Διακούω, f. ύσω *audio* : etsi propriè ut discipulus praeceptorum ; Th. ἀκούω.

Διακρανοῦν, *aperire*, q. *caput aperire* : à

Διακρανόω, f. ώσω, por. Sync. pro διακαρανόω. Th. κάρηνον, *caput*.

* Διακρατέω, -ῶ, *pertinaciter detineo, conservo*.

* Διακρέκω, -ῶ, *coactè discutio*.

Διακριδὸν, adv. *discretè, eximiè* : à διακρίνω, *discerno*. Th. κρίνω, *judico*.

Διακριθεῖτε, Poët. Sync. pro διακριθείητε, 2. pl. a. 1. opt. pass. ejusd. verbi

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι. a. 1. inf. pass. ab eod. verbo.

Διακριθῶντε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à διακρίνω, *discerno*, quod vide.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. &

Διακρινθέντες, *discreti* : Poët. pro διακριθέντες, a. 1. part. pass. à

Διακρίνω, *DISCERNO, dijudico, dirimo, discerpo, perficio* : imperf. διέκρινον, f. νῶ. p. διακέκρικα. a. 1. διέκρινα. praes. pass. διακρίνομαι, saepe *ambigo, dubito*. διακρινώμεθα, 1. pl. praes. sub. pass. imperf. διεκρινόμην, ου, ετο, p. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. sub. διακριθῶ, ῇς, ῇ. part. διακριθείς. Th. κρίνω, *judico*.

Διάκρισις, εως, ἡ, *discretio, examinatio, dijudicatio, certamen* : à διακρίνω.

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, *discernendi vim habens, perspicax* ; item *segregativus* : ab eod.

Διάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *discretus, eximius* : ab eod.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. m. à

Διακρούω, *depello, interpello, impedio*. Th. κρούω, f. σω, *pulso*.

Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata* : acc. Ion. διακτορίην· à διάκτωρ, *nuntius*. Th. διάγω, *traduco*.

Διάκτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *internuntius* : genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, *traduco*.

* Διακυβερνάω, *guberno, habeo rationem*.

Διακύπτω, *per locum vel fenestram perspicio*. Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum*.

Διακωλύω, *obnixè prohibeo* : imperf. διεκώλυον f. ύσω. p. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio*.

Διαλαγχάνω, f. ήξομαι a. 2. διέλαχον, *sortior, sorte divido*. Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζειν, *calcitrando repellere* : à λακτίζω.

Διαλαλέω, *divulgo* : imperf. διελάλεον, -ουν. f. ήσω. p. διαλελάληκα. imperf. pass. διελαλούμην, -ούμεν, εῖς, εῖ, εῖτο, εῖτο. Ex διὰ & λαλέω, *loquor*.

Διαλαμβάνειν, *dividere, distinguere, differere* ...

[illegible], *comprehendere*, *tractare*. Th. λαμβάνω, *capio*, ubi flexionem videas.

Διαλανθάνω, f. ήσω, *perlateo*, *delitesco*: à λανθάνω, *lateo*, quod vide. Th. λήθω, *lateo*.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχεῖν, a. 2. part. à διαλαγχάνω, *sortitò divido*: ex διὰ, & λαγχάνω, *sortior*.

Διαλέγομαι, *differo*, *colloquor*: cum dat. imperf. διελεγόμην, ου, ετο, p. διαλέλεγμαι. a. 1. διαλέχθην. Ex διὰ & λέγω, *dico*.

* Διαλέγω, *discerno*, *animadverto*, *deligo*.

Διαλείπω, f. είψω, p. ειφα, *intermitto*, *intercido*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλεκτικὴ (sub. τέχνη) DIALECTICA, *ars disserendi*: f. g. à

Διαλεκτικός, ή, όν, DIALECTICUS: à διαλέγομαι, *dissero*. Th. λέγω, *dico*.

Διάλεκτος, ου, ἡ, *modus loquendi peculiaris*, *idioma linguæ*; item *lingua*: ab iisd.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διαλελημμένος, *distinctus*, *distributus*, *captus*, *comprehensus*: p. part. pass. ex διὰ, & λαμβάνω, *capio*.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*, διελέχθησαν 3. plur. a. 1. pass. Th. λέγω.

Διαλήσω, 2. sing. f. 1. m. διαλήσομαι, à διαλανθάνω *prorsus lateo*. Th. λήθω.

* Διάληψις, εως, ἡ, *propositum*, *interceptum*, *interceptio*.

* Διαλιμπάνω, *intermitto*.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. διαλίπης, 2. sing. a. 2. sub. à διαλείπω, *abstineo*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *differentia*; item *reconciliatio*: ex διὰ, & ἀλλάσσω, *muto*.

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator*: a. 2. imperat. pass. à διαλλάσσω quod vide.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, & διαλλακτήριος, *reconciliator*, *pacificator*, ab eod. Th.

Διαλλάσσω, & Att. -ττω, *reconcilio*, *permuto*, *differo*: fut. διαλλάξω, præt. διήλλαχα. a. 1. ἤλλαξα. a. 2. διήλλαγον. præs. pass. διαλλάσσομαι. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διαλλάχθην. a. 2. pass. διηλλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

* Διάλλομαι, *salio*.

Διαλογὴ, idem quod διαλογισμός.

Διαλογίζομαι, *colloquor*, *cogito*, *ratiocinor*, *discepto*, imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. m. διελογισάμην, ω, ατο, p. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, *cogitatio*, *dubitatio*, *disceptatio*: ex διὰ, & λέγω, *dico*.

Διάλογος, ου, ὁ, DIALOGUS, *colloquium*, *sermocinatio*: à διαλογίζομαι.

* Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio*, *contumelia*.

Διαλυμαίνεσθαι, *dilaniare*, *excarnificare*; quod à λυμαίνω, *vasto*. Th. λύμη, *exitium*.

Διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio*; item *decisio*, *pacificatio fœdus*: à

Διαλύω, DISSOLVO, DILUO; item *litem compono*: f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. pass. pass. διαλύομαι. a. 1. διελύθην, *dispersus fui*: ex διὰ, & λύω, *solvo*.

Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. à

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, *pecco*, *aberro*, *fallor*: f. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 2. inf. m. à

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*: item *contestor*, *testificor*. f. διαμαρτυροῦμαι. a. 1. m. διαμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. διαμαρτύρασθαι. Ex διὰ, & μάρτυρ, *testis*. Hinc

* Διαμαρτυρία, ας, ἡ, *genus est exceptionis*, *instantis litis*; Demosth.

* Διαμαστιγόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *commanduco*.

* Διαμαχετέον, *pugnandum est*.

* Διαμάχη, *pugna*, *oppugnatio*.

Διαμάχομαι, DIMICO, *depugno*, *acriter pugno*: imperf. διεμαχόμην, ου, ετο. f. διαμαχέσομαι, -έσομαι, vel -οῦμαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno*.

Διαμάω, *demeto*, *abscindo*. Th. ἀμάω, *meto*, f. ήσω.

Διαμείβομαι, f. είψομαι, p. ειμμαι, *commuto*, *permuto*: unde

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*: f. 1. m. 1. pl. ex διὰ, & ἀμείβω, *muto*.

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio*: ab eod.

Διαμελεϊστὶ adv. *membratim*: pro quo διαμμελεϊστὶ, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum*.

Διαμέλλω, ήσω, *procrastino*. Th. μέλλω.

Διαμεμενηκότες, nom. pl. præt. perf. part. act. ex διαμένω, *permaneo*, quod vide.

Διαμέμφομαι, *incuso*: ex διὰ, & μέμφομαι, *conqueror*, *accuso*: f. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Διαμένω, *permaneo*, *perduro*: f. μενῶ. p. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub. διαμείνω, ῃς, ῃ, impert. διέμενον. Ex διὰ, & μένω, *maneo*.

Διαμερίζω, *partior*, *distribuo*, *discrepo*: imperf. διεμέριζον. f. ίσω. p. διαμεμέρικα, a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, άτω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. a. 1. pass. διεμερίσθην, *discidi*: f. 1. pass. διαμερισθήσομαι, a. 1. m. διεμερισάμην, ω, ατο· ex διὰ, & μερίζω, *separo*. Th. μείρω, *divido*.

Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, *distributio*, *dissidium*: à διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, *dimetior*: f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα· ex διὰ, & μέτρον, *mensura*.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*: ejusd. a. 1. inf. m.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio*: &

Διαμετρητὸς, ὴ, όν, *dimensus*, *mensuratus*: ab eod.

Διάμετρος, ου, ἡ, (sub. γραμμὴ) DIAMETER, linea recta figuram, quà longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον.

Διαμνημονεύω, *in memoriam revoco*, *commemoro*: à μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι.

Διαμοιράομαι, *dispartior*, *divido*: à μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio*, *stabilitas*, *perennitas*: à διαμένω, quod vide.

Διαμορφόω,

Διαμορφόω, f. ώσω, *deformo*: à μορφόω, FORMO. Th. μορφή, FORMA.

ΔΙΑΜΠΑΞ, *in totum, utrinque*: διὰ παντός.

Διαμπερὲς, & διαμπερέως, adv. *prorsus, in totum, perpetuò, exactè, utrinque perforatum*: ex διὰ & ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαναπερὲς, à διὰ, ἀνὰ, πείρω, *transadigo*.

Διαμπραθέειν. a. 2. inf. à διαπέρθω, *devasto*. Nisi sit Poët. pro διαπραθεῖν, metri causâ. à πέρθω, *vasto*, f. 2. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. a. 2. inf. πραθεῖν, Ion. & Poët. πραθέειν.

Διαμυλλαίνω, *rictu os distraho, tortis labris illudo & irrideo*; item, *pastoritia fistula prosequor*. Th. μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυστίλλειν, *in minima frustra dissecare*. Vide μυστίλλω.

Δίαν, acc. sing. à δῖος, α, ον, *divinus, a, um*. Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διᾶναι, a. 1. inf. act. à διαίνω, *madefacio*.

Διαναπαύω, *recreo, interquiescere facio*; ex διὰ, ἀνὰ & παύω.

Διαναυμαχεῖν, *navali prœlio dimicare*. Vide ναυμαχία.

Διάνδιχα, *bifariam*, adv. Poët. ex διὰ & ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem: uti etiam simplex δίχα. per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, *bis*

Διανέω, vide in νέω.

Διανῆμαι, a. 1. inf. act. &

Διανεμηθῇ, *serpat*. 3. sing. a. 1. sub. pass. &

Διανενέμημαι, perf. pass. à

Διανέμω, *divido, administro, rego*. f. μῶ, præt. διανενέμηκα. præs. pass. διανέμομαι, *serpo, divulgor, distribuor*. perf. pass. διανενέμημαι. a. 1. pass. διενεμήθην. a. 1. sub. pass. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & νέμω, *tribuo*.

Διανεύω, *innuo*, f. εύσω. p. διανένευκα. a. 1. διένευσα· ex διὰ, & νεύω, *annuo*.

* Διανίστημι, *assurgo, excito, elevo*.

Διανοέομαι, -οῦμαι, *ratiocinor, mente agito, sentio*: ex διὰ, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, vel νοῦς, *mens*.

Διανοηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

Διανόημα, ατος, τὸ, *cogitatum cogitatio*: à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διανοῆσθε, 2. pl. sub. præs. pass. ab eod.

Διανοητικὸς, ὴ, ὸν, *ad cogitationem pertinens, intellectualis*: à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio, ratiocinatio, animus*: ab eod. Th.

Διανοίγω, *adaperio*, præs. part. διανοίγων, ουσα, οῖγον. imperf. διήνοιγον. f. διανοίξω. a. 1. διήνοιξα. a. 1. pass. διανοίχθην, ης, η, & in 3. pl. διηνοίχθησαν. a. 1. imperat. pass. διανοίχθητι, *aperitor*: ex διὰ & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperio*.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *distributio*; *divisio, largitio ad populum*: à p. m. verbi διανέμω, *distribuo*.

Διανοούμενος, præs. part. pass. à διανοέομαι, *mente agito*.

Διανυκτερεύω, *pernocto*: f. εύσω, p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα· ex διὰ & νυκτερεύω, *noctem transigo*: quod à νύκτερος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, *nox*.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter, itineris profectio, progressus*, seu *iter uno die absolutum, ut mansio unâ nocte*: à

Διανύω, propriè *iter absolvo, expedio, perficio*, f. ύσω. p. διήνυκα. a. 1. διήνυσα· ex διὰ, & ἀνύω, *perficio*.

Διάξεις, f. 1. act. sed διαξεῖς, Dor. f. 1. à διάγω, *dego*. f. ξω, p. διῆχα. a. 2. διήγαγον. Th. ἄγω, *duco*.

Διαπαντὸς, *semper*. Legitur ut vox una: & διὰ παντὸς, sc. χρόνου, adv. *per omne tempus, sempiternùm*.

Διαπαρθενεύειν, *virginem vitiare*. Th. παρθένος, *virgo*.

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum corpori, vel potui inspersum*: à

Διαπάσσω, & Att. -άττω, *inspergo*. Th. πάσσω, idem.

* Διαπαύομαι, *desisto, desino*.

* Διαπειλέω, *minor, minitor*.

Διάπειρα, ας, ἡ, Ion. *experientia, periculum, experimentum*: Hinc

Διαπειράω, -ῶ, & -άζω, *experior, exploro*: à πειράω, vel -άζω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Διαπέμπω, *dimitto, transmitto*. Th. πέμπω.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio*. Th. πέρας, *finis*.

Διαπεράσαι, ejusd. a. 1. inf.

Διαπεράσας, αντος, a. 1. part. à

Διαπεράω, -ῶ, *trajicio, pertranseo*. f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράω, per Sync. etiam dicimus διαπράω· hinc, f. διαπρήσω, & Poët. διαπρήσσω. Th. περάω, *transeo*.

Διαπερδικίζω, idem quod ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio*. Th. πέρδιξ, *perdix*.

Διαπέρθω, f. έρσω, idem quod Th. πέρθω, *devasto, depopulor*.

Διαπέρσομεν, *destruxerimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. act.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

* Διαπιτάζω, sive

* Διαπιτάννυμι, *dispendo, in diversum pando*.

Διαπύγια, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυται.

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor, diffluo*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo*, seu *fidei committo*: à πιστεύω, idem. Th. πείθω.

Διαπιστέω, f. ήσω, *prorsus diffido*: ab ἀπιστέω, *non credo*: ab eod. Th.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, *unctio, fomentum*: à

Διαπλάσσω, & Att. -άττω, *fingo, formo*: item, *illino*: à πλάσσω, vel -άττω, idem.

* Διαπλατύνω, *dilato*.

Διαπλεῖν τὸ βίον, *vitam traducere*: vide διαπλέω.

Διαπλέξασα, *contexens*: Æol. pro διαπλέξασα, aor. 1. part. act. f. g. à πλέκω, *necto*.

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à

Διαπλέω, *transnavigo, pernavigo*. f. πλεύσω, p. διεπ-

p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

* Διαπληκτίζομαι & διαπληκτίζω, f. ίσομαι, decerto, pugno, contendo.

Διαπλώω, i. e. πλέω, Poët. id. quod διαπλέω.

Διαπνέω, & -είω, Poët. perspiro, perflo, difflo. Th. πνέω, spiro.

Διαπολεμέω, debello, decerto. Th. πόλεμος, bellum.

Διαπονέω, & διαπονέομαι, elaboro, operam do, curo, aegrè fero. a. 1. pass. διαπονηθῆναι, a. 1. part. pass. διαπονηθείς. ex διά, & πονέω, laboro. Th. πένομαι, ago, p. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, qui per mare navigat, transmarinus, maritimus.

* Διαπόρευμα, ατος, τὸ, transitus: à

Διαπορεύομαι, praetereo, pertransco, perambulo, imperf. διεπορευόμην. p. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, transeo, p. m. πέπορα.

Διαπορέω, haesito, ambigo, addubitans quaero, imperf. διηπόρουν, -εις, ει, -ουν. f. ήσω. p. διηπόρηκα. Th. πείρω, transadigo, p. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, dubito.

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio: à 2. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθμεύειν, trajicere, à πορθμός, fretum, quod à πείρω, transeo.

Διαπραγματεύομαι, negotior: f. εύσομαι, a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο, ex διά & πραγματεύομαι, negotior: à πρᾶγμα, negotium. Th. πράσσω, vel -ττω, facio.

Διαπραθέειν, devastare, a. 2. inf. Ion. pro διαπραθεῖν· ex διά, & πέρθω, vasto, a. 2. ἔπραθον.

Διαπράθομεν, destruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. à

* Διαπράσις, εως, ἡ, venditio.

Διαπράσσω, Att. -άττω, perficio, perago, impetro. Th. πράσσω, vel -άττω, facio.

* Διαπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eximius, excellens, praeclarus.

* Διαπρέπων, οντος, idem.

Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Διαπρήσσουσα, f. 1. part. f. g. &

Διαπρήσσουσι, pertransibunt, 3. pl. f. 1. act. Poët. gem. σ, à διαπεράω, pertransco, quod ex διά & περάω, f. περάσω, & per Sync. πρήσω, & Poët. gem. σ, πρήσσω· undè

Διαπρήσσω, pertransio, percurro.

Διαπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel -ττω, perficio.

Διαπρυσιόω, indicinas deferre: q. à διαπεράω, pertranseo.

Διαπρίω, serrâ disseco, f. ίσω. p. διαπέπρικα. a. 1. διέπρισα. Hinc

Διαπρίομαι, frendeo: item pass. serrâ dissindor: imperf. διεπριόμην, ου, ετο, a. 1. διεπρίσθην. Th. πρίω, serro.

Διαπρὸ, adv. per totum, penitus, omnino, prorsus: ex διά, & πρό, ante.

Διαπρύσιος, ου, penetrabilis, auditu peracutus, quasi διαπερύσιος, à διαπορεύω. Th. πείρω, transeo.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus: &

Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina, opinionis & spei frustratio, infortunium, lapsus vitae: à διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.

* Διαπυνθάνομαι, exquiro: a. 2. inf. διαπυθέσθαι.

* Διαριστεύω, strenuè pugno.

Διαρκέω, f. έσω, p. ηκα. par sum, perduro, permaneo: ex διά, & ἀρκέω, propulso, opitulor.

Διαρκῇς, ejusd. 2. sing. praes. sub.

Διαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, durans, sufficiens, constans.

Διαρκῶς, adv. sufficienter: ab eod.

* Διαρμόζω, f. σω, dispono, instruo: perf. part. pass. διηρμοσμένος.

* Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, direptio.

Διαρπάζω, diripio: f. άσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι· ex διά, & ἁρπάζω, rapio.

Διαῤῥαγείης, a. 2. opt. pass. à διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίσει, vastabit, f. 1. ind. à διαῤῥαίω, destruo: f. σω. ex διά, & ῥαίω, f. σω, vasto.

Διαῤῥέω, perfluo, diffluo: à ῥέω, fluo.

Διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, disrumpo, diffringo: f. διαῤῥήξω, p. διέῤῥηχα. a. 1. διέῤῥηξα, a. 1. part. διαῤῥήξας, αντος, imperf. pass. διεῤῥηγνύμην, ου, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

Διαῤῥήξας, αντος, & in f. g. διαῤῥήξασα, a. 1. part. à διαῤῥήγνυμι.

* Διαῤῥίπτω, dejicio, dispicio.

* Διαρυθμέω, -ῶ, f. ήσω, compingo, concinno.

* Διαρτάω, -ῶ, suspendo; mihi concilio.

* Διαρτίζω, f. ίσω, reformo, fingo, perficio.

Διασαφέω, significo, planum facio: f. ήσω. p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα· ex διά, & σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, perspicuus.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio, declaratio, patefactio: à praeced.

Διασείω, concutio: f. σείσω. p. διασέσεικα, a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ῃς, ῃ, & in 2. pl. διασείσητε, concutite: ex διά & σείω.

Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do, manu significo: à

Διάσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, illustris: quod à σῆμα.

Διασιγασεῦμαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, f. 1. m. à σιγάω, sileo.

Διασκεδάω, seu -άζω, dissipo, disjicio: à σκεδάω, vel -άζω, dissipo.

* Διασκεδασμὸς, οῦ, ὁ, dissipatio.

* Διασκευάζομαι, colligo vasa, sarcinas compono.

Διασκευάζω, apparo, instruo, adorno: & indè

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, adornatio, ornamentum: à Th. σκεῦος, vas.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, consultatio: à σκέψις id. q. à σκέπτομαι, circumspicio.

Διασκηνίπτω, idem quod διασκορπίζω, dissipo: quod vide, & σκηνίπτω.

Διασκιδνᾶσι, dissipant, 3. pl. praes. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, dissipo, diffundo. Th. σκιδάω, dispergo.

* Διασκιρτάω, f. ήσω, exsulto, exilio, commoveo.

Διασκορπίζω, dispergo, disjicio: f. ίσω, p. διεσκόρπικα, perf. pass. διεσκόρπισμαι. a. 1. pass.

paff. διεσχορπίσθην· f. 1. paff. διασκορπισθήσομαι· ex διὰ & σκορπίζω, *diffipo*.

Διασμα, ατος, τὸ, *licium*: à διάζομαι, *telam perficio*.

Διασμᾶν, *abstergere*. Th. σμάω, idem.

Διασπαρῆναι, nom. pl. a. 2. part. paff. διασπαρῆναι, a. 2. inf. paff. à διασπείρω, q. v.

Διασπάσεις, εων, ἡ, &

Διάσπασμα, ατος, τὸ, necnon

Διασπασμὸς, ῦ, ὁ, *diffipatio*, *divulfio*: à perf. paff. feq.

Διασπάω, *difcerpo*, *divello*, *diftraho*: f. άσω, p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα, perf. paff. διέσπασμαι. inf. διεσπᾶσθαι, a. 1. paff. διασπάσθητι. a. 1. fub. paff. διασπασθῶ. ex διὰ & σπάω, *traho*.

Διασπείρω, *diffemino*, *difpergo*: f. 1. διασπερῶ· f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. a. 2. paff. διεσπάρην, *difperfus fui*: a. 2. part. διασπαρεὶς, έντος, p. m. διέσπορα. ex διὰ, & σπείρω.

Διασπορὰ, ᾶς, ῦ, *difperfio*: à præt. m. διέσπορα verbi διασπείρω.

Διαςαλήσονται, *dividentur*: 3. pl. f. 2. paff. verbi διαςέλλω.

* Διάςαλσις, εως, ἡ, *fœdus*.

Διαςὰς, άντος, *diftans*, *divifus*, a. 2. part. verbi διΐςημι, *dirimo*: &

Διάςασις, εως, ἡ, *diftantia*, *diffidium*: à διΐςημι, *feparo*: ex διὰ, & ἵςημι, *fto*.

Διάςειλον, *conftitue*, a. 1. imperat. act. à

Διαςέλλω, *mando*, *edico*; item *diduco*, *feparo*, *diftinguo*, *definio*: f. διαςελῶ. p. διέςαλκα. a. 2. διέςαλον· imperf. paff. διεςελλόμην, ε, ετο. a. 1. m. διεςειλάμην, ω, ατο. præt. m. διέςολα· ex διὰ & ςέλλω, *mitto*.

Διάςημα, ατος, τὸ, *intervallum*: à διΐςημι, *difto*, Th. ἵςημι, *fto*.

* Διαςηρίζω, f. ίσω. p. διεςήριχα, *fulcio*, *firmo*: à ςηρίζω.

Διαςῆναι, a. 1. inf. διαςήσας, αντος, *progreffus*, a. 1. part. act. ab eod. verbo & Th.

Διέςητον, *disjuncti funt*, a. 2. act. dual. num. Ion. pro διεςήτην, à διέςην, verbi διΐςημι.

Διαςοιβάζειν, *conftipare*, quod à ςοιβάζω, *ftruo*. Th. ςείβω. *calco*.

Διαςολὴ, ῆς, ἡ, *diftinctio*, *differentia*; item *dilatatio*, *diductio*, *extenfio*: cui συςολὴ opponitur, apud Medic. & Gram. à perf. m. verbi διαςέλλω, *diduco*. Th. ςέλλω, *contraho*.

Διαςρέφω, *perverto*, *diftorqueo*: f. ψω. p. διέςροφα. a. 1. διέςρεψα. a. 1. inf. διαςρέψαι, *divertere*, præt. perf. paff. διέςραμμαι. part. διεςραμμένος, η, ον, *perverfus*, perf. m. διέςροφα. ex διὰ, & ςρέφω, *verto*.

Διαςροφὴ, ῆς, ἡ, *perverfio*, *diftortio*: &

Διάςροφος, ε, ὁ κὴ ἡ, *perverfus*, *diftortus*, *qui à mente eft alienatus*, à perf. m. v. διαςρέφω.

* Διαςρωννύμι, -ννύω, *fterno*, *paro*.

* Διασυρίζω, f. συρίξω, *fibilum edo*.

Διασυρμὸς, ῦ, ὁ, *detractio*, *obtrectatio*: à

Διασύρω, εις, ει, *diftraho*, *lacero*, *detraho*, *obtrecto*. Th. σύρω, f. συρῶ, *traho*: p. σέσυρκα. perf. paff. σέσυρμαι.

Διάσφαξ, αγος, ἡ, *loci diftantia*, *intervallum*, *divortium*: ex διὰ, & σφάζω, *jugulo*.

* Διασχίζω, f. ίσω. p. διέσχικα, *fcindo*.

Διασχὼν, a. 2. part. act. à διέχω, q. à διασχέω, *penetro*, *trajicio*. Th. ἔχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Διασώζω, *fervo*, *conferva*, f. σω. p. διασέσωκα, a. 1. διέσωσα. a. 1. fub. διασώσω, ης, η, a. 1. int. διασῶσαι, a. 1. paff. διεσώθην, ης, η, *fanatus fui*, a. 1. part. paff. διασωθεὶς, a. 1. inf. paff. διασωθῆναι· à σώζω, *fervo*. Th. σόος.

Διασώσειε, 3. fing. a. 1. opt. Æol. præced. verbi.

Διασώσῃ, 3. fing. a. 1. fub. act. & in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio*, *difpofitio*: ab a. 2. paff. διετάγην, ης, η, vel à perf. m. v. διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, *edictum*: à perf. paff. ejufd. verbi.

Διάταξις, εως, ἡ, *conftitutio*: ab eod. verbo in eod. temp.

Διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo*, *conturbo*, f. ξω. p διατετάραχα. a. 1. διετάραξα. perf. paff. διατετάραγμαι. a. 1. paff. διεταράχθην ex διὰ, & ταράσσω, vel -ττω, *commoveo*.

Διάτασις, εως, ἡ, *extenfio*, *contentio*: à διατείνω.

Διατάσσω, feu -ττω, *præcipio*, *ordino*, *difpono*: f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον. f. 1. m. διατάξομαι. perf. paff. διατέταγμαι, *edixi*: perf. part. paff. διατεταγμένος, η, ον, a. 1. paff. διετάχθην. hinc τὰ διαταχθέντα, *demandata*: a. 1. part. paff. a. 2. paff. διετάγην, & part. διαταγεὶς, a. 1. med. διεταξάμην, ω, ατο. perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino*.

Διαταχέων, *celerrimè*, *repentè*, feu feorfim διὰ ταχέων. item διάταχυς. feu διὰ τάχυς, & διαταχέως, necnon διατάχως. Th. ταχὺς, *celer*.

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paff. à διατίθημι, *difpono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. paff. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. paff. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, perf. part. paff. à διαθρυλλέω, *divulgo*: f. ήσω. p. κα. ex διὰ, & θρύλλος, *fufurrus*, *murmur*.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, *extendo*, *diftendo*, f. νῶ. a. 1. διέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Διατελέω, -ῶ, εῖς, -εῖ, &c. *permaneo*, neut. abf. item activè, *perago*, *traduco*, *conficio*: f. έσω. p. διατετέλεκα, à τελέω.

Διατελὲς & διὰ τέλους, *continentèr*, *affiduè*.

Διατέμνω, f. μῶ, *diffeco*, *feparo*, *divello*: à τέμνω, *feco*.

Διατεταμένος, η, *diftentus*: part. perf. paff. à διατείνω, *diftendo*. Indè

Διατεταμένως, adv. *obnixè*.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διατάσσω, q. v.

Διατετινάχθαι, perf. inf. paff. à διατινάσσω, *concutio*: f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, *quatio*.

Διατετραίνειν, Ion. & Poët. pro διατορεῖν, *perforare*: διατετρανέεις pro διατετρανεῖς, *perforabis*: vide τετραίνω. Th. τετραίνω, *perforo*.

Διατηρέω, observo: imperf. διετήρουν, -εις, -ει, -ουν, -ειτε, -ουν, f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω.

* Διατήρησις, εως, ἡ, conservatio.

Διατί, quare? adv. interrogandi: ex διὰ, per, & τί, quid?

Διατίθημι, dispono: f. διαθήσω. p. διατέθεικα. a. 2. διέθην, praes. pass. διατίθεμαι, ponor, & in 3. pl. διατίθενται. f. 1. m. διαθήσομαι. a. 2. m. διεθέμην, ου, το. Th. τίθημι.

* Διατόνιον, ου, τὸ, fibula.

* Διατορνεύματα, των, τὰ, tornatura, caelatura.

* Διατρέπω, averto, repudio.

* Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέτροφα, enutrio, foveo.

* Διατροχάζειν, percurrere, discurrere.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, commoratio, conversatio; item exercitatio, argumentatio, institutum vitae, collatio, congressus: à

Διατρίβω, commoror, versor, dego, neut. item active attero, consumo, procrastino, imperf. διέτριβον. f. ψω. p. διατέτριφα. a. 1. διέτριψα. a. 2. διέτριβον, id. cum imperf. contrivi: praes. part. pass. διατριβόμενος, attritus: διατρίβοντας, acc. pl. part. Th. τρίβω.

Διάτριχα, trifariam: à τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, tres.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum: à διατρέφω, nutrio, p. m. διατέτροφα: ex διὰ & τρέφω, alo.

Διατρυφεὶς, έντος, a. 2. part. pass. à διαθρύπτω, diffringo, contero: q. ex διὰ & θρύπτω.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, percribro: q. à διαττάω à σῶ, concutio: unde σήθω.

Διατυπόω, f. ώσω, conformo, informo, fingo, describo: & hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, descriptio, informatio. Th. τυπόω, forma.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαυαίνω, desicco. Th. αὔω, arefacio, accendo.

Διαυγάω & -άζω, illucesco: f. άσω. p. διηύγακα. a. 1. διηύγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ῃς, ῃ, ab αὐγάζω, illustro. Th. αὐγὴ, splendor, lux.

* Διαυγὴς, έος, ὁ κ ἡ, pellucidus.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, Diauli cursor: à δίαυλος & δρόμος, à τρέχω, curro. Legitur, & διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων. Vel est διαυλοδρόμης, ου, ὁ.

Δίαυλος, ου, ὁ, cursus reciprocus seu duplicatus, obeundi scil. stadium, & mox redeundi: consule Suid. & Etymol. mag. à δὶς & αὐλίζεσθαι, quòd bis in eodem staret.

Διαφάγῃ, comedat, devoret: 3. sing. sub. act. à διαφάγω, quod à διὰ & φάγω.

Διαφαγὼν, οῦσα, όν, comedens, edens: part. praes. indic. ejusdem verbi.

Διαφαίνειν, interlucere, dilucidum esse: à φαίνω.

Διαφάνεια, ας, ἡ, perspicuitas: &

Διαφανὴς, έος, ὁ κ ἡ, perlucidus, qui transparet: à διαφαίνω, ostendo: p. m. διαπέφανα. Th. φαίνω, splendeo.

* Διαφαύσκω, f. σω, p. κα, illucesco: ex φάω,

Διαφέροντα, τὰ, differentia, praestantia, potiora: praes. part. à

Διαφέρω, DIFFERO, antecello, deporto: f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ῃς, ῃ, praes. pass. διαφέρομαι, dissentior, item huc inde jactor. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio: f. 1. m. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι, p. m. διαπέφευγα, pro διαπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημέω, spargo famam: f. ήσω. p. διαπεφήμηκα. a. 1. διεφήμησα: ex φήμη, fama. Th. φάω, dico.

Διαφημίζω, divulgo, dissemino: f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην: ab eod.

Διαφθαρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

Διαφθείρω, corrumpo, stupro, interficio: fut. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρμαι. part. διεφθαρμένος, corruptus: a. 2. pass. διεφθάρην. p. m. διέφθορα: à φθείρω, corrumpo: quod à φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela, stupratio, interitus, pernicies: à p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορέειν, Ion. pro διαφθείρειν, diripere, vastare: à φθείρω.

* Διαφοβέω, -ῶ, f. ήσω, terreo: unde

* Διαφόβημα, ατος, τὸ, terror.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, dissidium: à διαφέρω, differo.

Διαφορέω, idem ac διαφέρω; item diripio, dissipo: διαφορῆσαι. a. 1. inf. act. Th. φέρω.

Διαφορητικὸς, ῦ, discussorius; ut διαφορητικὰ φάρμακα: à 3. pers. perf. part. pass. praeced. verbi.

Διάφορος, ου, ὁ κ ἡ, diversus, excellens: comp. διαφορώτερος, α, ον, excellentior: à διαφέρω.

* Διαφραγμὸς, οῦ, ὁ, ruptura.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, intersititium: à 3. pers. perf. pass. seq.

Διαφράσσω, seu -ττω. f. ξω. p. χα. intersepio, obstruo. Th. φράσσω, sepio.

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio: a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, custodio, conservo. Th. φυλάσσω, idem.

Διαφωνέω, ήσω, f. discrepo, dissentio: item dissono: à φωνέω, voco, quod à φωνὴ, vox.

Διαφώσκειν, illucescere, dilucidum fieri. Th. φάω, luceo.

* Διαφωτίζω, collustro, illumino. Th. φάω.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. à

Διαχειρίζομαι, f. ίσομαι, violentis manibus occido, interficio; item administro: à

Διαχειρίζω, idem f. ίσω. p. διακεχείρικα, a. 1. διεχείρισα, a. 1. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. διαχειρίσασθαι, à χειρίζω, manu tracto. Th. χεὶρ, manus.

* Διαχειρόομαι, idem.

Διαχειροτονεῖν, dijudicare, vel destinatum facere, proprie per manuum elevationem; διαψηφίζειν, verò calculis.

Διαψη-

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, q. suffragiorum divisio: à διὰ, χεὶρ, & τείνω, extendo.

* Διαχέω, f. χέσω & χεύσω, diffundo: a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα. Th. χέω.

Διαχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ῆσμαι, interficio, suppliciis afficio: item ut simplex χράομαι, utor. Th. χράω.

Διαχρᾶσθαί μιν, seipsum interficere: hinc διαχρήσειται, Dor. pro διαχρήσεται, interficiet.

Διαχρῖναι, inf. à διαχρίω vel διαχρίνω. Vel legend. διακρῖναι pro διαιρεῖν, aliquid distinctè dicere.

Διαχρῖσθαι, idem quod simplex χρῖσθαι.

* Διαχρύσεος, ὁ καὶ ἡ, deauratus, inauratus.

* Διαχύνω, id. q. διαχέω, diffundo.

Διαχωρέω, -ῶ, permeado, peregrinor. Th. χῶρος.

Διαχωρίζω, separo, disjungo: f. ίσω. p. διακεχώρικα, a. 1. διεχώρισα, præs. m. διαχωρίζομαι, discedo: διαχωρίσθωντι, a. 1. imperat. ex διὰ & χωρίζω. Th. χωρὶς, seorsim.

Διάψαλμα, vocis inter canendum mutatio, rythmi commutatio, vicissitudo canendi; alii pausam; alii alterius sensûs exordium: & alii cujusd. musicæ varietatis silentium, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, q. v.

Διαψεύδομαι frustror, fallor; item activè idem ac Th. ψεύδω, fallo, decipio.

* Διαψιθυρίζω, sibilus facio fraudulentos.

Δίβαφα. & δίβαφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, purpura bis tincta: à δὶς, bis, & βάπτω, tingo.

Δίγαμμα, duplex gamma, sc. F. quod & digamma Æolicum appellatur.

Δίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet; ex δὶς & γλήνη, oculi pupilla.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum: à διδάσκω, doceo: præt. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, virtutes doctrinâ comparatæ: διδακτὰ, scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum: &

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, doctus, a, um, idem quod δεδιδαγμένος, & de rebus quæ doceri discive possunt. Th. διδάσκω, doceo.

Δίδακτρον, ου, τὸ, minerval: ab eod. Th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. à δίδαξα, a. 1. Ion. pro ἐδίδαξα, verbi διδάσκω, doceo: f. διδάξω.

Διδάξῃς, a. pers. a. 1. sub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. à διδάσκω, doceo: quod vide.

Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, præceptio, ab eod. Th.

Δίδασκ᾽ pro δίδασκε, doce, præs. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus docendi, schola: &

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus; διδασκαλία, ων, τὰ, pro documentis rebusque quas quis aliquem docet; minerval: ab eod.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magister, præceptor: ab eod.

Διδασκέμεν & διδασκέμεναι, præs. inf. Ion. & Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, doceo.

Διδάσκευ, disce, Dor. præs. imperat. pass. pro διδάσκου, ejusd. verbi.

Διδασκέω, Att. pro διδάσκω, doceo.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo.

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, doceo, imperf. ἐδίδασκον, f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. imperat. δίδαξον. a. 1. sub. διδάξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. διδάξαι, præs. pass. διδάσκομαι, disco: p. δεδίδαγμαι, a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. pl. ἐδιδάχθητε, didicistis. Hinc

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina: à διδάσκω.

Διδαχθῇς, docearis, a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδεῖσι, Poët. pro διδέασι, seu διδοῦσι, à δίδημι, idem quod δέω, ligo.

Δίδευ, Ion. & Poët. pro ἐδίδου, 3. sing. imperf. à δίδημι, quod à δέω.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. pl. præs. ind. Pleonasmo literæ α, à δίδωμι, do.

Διδοῖ, 3. sing. præs. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. sing. per Paragog. Æol. syllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, do: sic & δίδω, Dor. pro δίδου, da, præs. imperat. à δίδοε, -ου, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Ion. Dor. & Æol. pro διδόναι, præs. inf. hinc διδόναι φόβον θυμῷ, injicere metum: Pind.

Δίδοτι, Dor. pro δίδωσι, dat, 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. vel dat. pl. part. præs. act à δίδωμι, do.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, & in 2. pl. δίδοτε, date: à δίδωμι.

Δίδου, imperf. Ion. pro ἐδίδου, dabat: à διδόω; potest etiam esse imperat. præs. pass. δίδου & δίδοσο, da: διδοῦναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδοὺς, præs. part. act. διδόασι, 3. pl. præs. ind. à δίδωμι.

Διδοῦν, Ion. & Poët. pro διδόναι, dare: præs. inf. à δίδωμι, vel inf. à

Διδόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, fugio: f. δράσω. p. ακα. a. 2. ἔδραν, ας, &c. a. 2. opt. δραίην & δρᾳίην, inf. δρᾶναι. part. δράς. q. à δράω, pro fugio, inus.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα) DIDRACHMUM, nummus duas drachmas valens, neut. gen. à

Δίδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duarum drachmarum pretii est: ex δὶς, bis, & δραχμὴ, drachma.

Διδυμάονε, gemini, & -ες, nom. & acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, geminus.

Διδυματόκος, ου, ἡ, gemellipara: à δίδυμος, geminus: & τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.

* Διδυμεύουσα, ης, ἡ, quæ gemellis est fœtibus; Cant. iv. v. 2

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, duplex: δίδυμοι, gemelli, διδυμάονες, idem, & etiam bini: q. à δύο, duo.

* Διδυμοτόκαι, ων, αἱ, parientes gemellos.

Διδυμόχροος, bicolor: ex δίδυμος; duplex, & χρόα, color.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. &

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. & Æol. præs. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, do, dono, constituo: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. à διδόω, f. δώσω, a. 1. sub. δώσω, ῃς, ῃ, p. δέδωκα, plusq. p. ἐδεδώκειν, & δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ἔδωκα, ας, ε, a. 2. ἔδων, ως, ω, a. 2. imperat. δὸς, & in pl. δότε, date:

a. 2.

a. 2. διδοίην, ῆς, ῆ, a. 2. opt. διδοῖτ, & Att. δοῖν, ας, η, a. 2. inf. δοῦναι. a. 2. part. δούς, δόντος, qui dedit: imperf. pass. ἐδιδόμην, ου, το, perf. pass. δέδομαι, σαι ται a. 1. pass. ἐδόθην, ης, η, a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η, a. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. δοθῆναι. a. 1. part. pass. δοθείς, εῖσα, έν, f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται.

Δεῖ, Dor. pro δίδευ, quod vide.

Διεδίει, timebat, imperf. Ion. à δίω, pro ἐδίει Alii volunt esse a. 2. verbi δείω, pro ἔδιε, cujus a. 2. sit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. verbi διαβαίνω, transeo. Th. βαίνω, eo.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, transmitto.

Διεβλήθην, delatus fui: a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, trajicio, calumnior: Th. βάλλω, mitto.

Διεγγυάω, oppignero.

Διεγείρω, excito, suscito, expergefacio: f. διεγερῶ. p. διεγήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. pass. διηγειρόμην, ου, ετο, a. 1. pass. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito.

Διεγερθείς, excitatus: a. 1. part. pass. ejusd.

Διέγερσις, σεως, ἡ, excitatio: ab eod. Th.

Διέγνωκα, dijudicavi, decrevi: perf. act. & διέγνων, a. 2. pro eod. à διαγινώσκω, q. v.

Διεδάσατο, distribuit, 3. sing. a. 1. m. Poët. & διεδάσσατο, 3. sing. ejusd. temp. pro διεδάσατο. Ion. σ mutatur in σσ à διαδάζω. Th. δαίω, divido.

Διέδεξε & διέδεξαν, Ion. pro διέδειξε, & διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi διαδείκνυμι, ostendo.

Διέδην, adv. διὰ τέλους, Hesych. à δίειμι, trajicio, aut transeo.

Διεδιδόμην, ου, το, imperf. pass. à διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do.

Διέδεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδέχομαι, excipio: f. δέξω.

Διέδρα, effugit, Dor. pro διέδρη, 3. sing. a. 2. act. q. à δρῆμι, inus. pro quo διδράσκω usurpatur, quod vide.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσε, 3. sing. a. 1. act. à διαζώννυμι, praecingo: f. ζώσω. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι.

Διέθετο, perpetit: 3. sing. a. 2. m. à διατίθημι, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην· &

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, dispono: ex διὰ & τίθημι, pono.

Διίει, 3. sing. imperf. tanq. à διίεω, verbi διίημι, transmitto, trajicio. Potest etiam esse 3. sing. praes. verbi δίειν, pro διίειν, &c. Tum δίει, trajice, est praes. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inusit. ἴω, verbi εἶμι, eo.

Διειδής, έος, & τὸ διειδές, conspicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video.

Διειδέω, & διαειδέω, dignosco, perspicio. Th. εἴδω, scio.

Διεῖλε, a. 2. ind. 3. sing. verbi διαιρέω, divido: f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, capio.

Διειλημμένος, η, ον, interceptus, distinctus, part. perf. pass. à διαλαμβάνω, quod adi sis.

Διείλοφα, ejusd. verbi perf. act.

Διείρεο, interroga: praes. imperat. Ion. pro διείρου. à

Διείρομαι, inquiro, interrogo: ex διὰ & εἴρω.

* Διεκβάλλω, trajicio, per medium emitto; p. διεκβέβληκα; ex διὰ & βάλλω.

* Διεκβολή, ῆς, ἡ, eruptio.

Διέκειτο, constitutum erat, imperf. m. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo.

* Διεκκύπτω, perspicio.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω, Th. κόπτω, scindo.

Διέκπλοος, ου, ὁ transitus, eductio, enavigatio: ex διὰ & ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, navigo.

Διεκπλώειν, Ion. & Poët. pro διεκπλεῖν, navigio trajicere: ab eod. verbo & Th.

Διέκριθεν, pro διεκρίθησαν, a. 1. pass. à διακρίνω, discerno, quod adeas.

Διέκροος, ου, ὁ, Ion. fluxus aquarum per aliquem locum: ex διὰ & ἐκροή, quod ab ἐκρέω, efflo. Th. ῥέω, fluo.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. à διακωλύω, obnixè prohibeo. Th. κωλύω, impedio.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, lateo: f. λήσομαι· p. λέληθα. Th. λανθάνω.

Διελάλουν, imperf. act. à διαλαλέω, divulgo. Th. λαλέω, loquor.

* Διελαύνω, decurro in armis, transfigo, trajicio.

Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. à διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διελέγχω, f. ξω, p. χα, redarguo, refello: praes. pass. διελέγχομαι, redarguor, confuto, p. διελήλεγμαι, ξαι, κται, part. διεληλεγμένος, accusatus. Th. ἐλέγχω, arguo.

Διελεῖν, a. 2. inf. διελών, a. 2. part. act. à διαιρέω, divido. Th. αἱρέω. a. 2. εἷλον. inde Angl. to Deal, a Deal: &

Διελήλυθα, transivi, perf. m. &

Διελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verb. διέρχομαι, transeo: f. διελεύσομαι.

Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. ind. pass. à διαλέγομαι, dissero, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διεληλυθότα, acc. sing. praet. m. part. à διέρχομαι, transeo, quod vide: & in p. m. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, percurro. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Διελοιδοροῦντο, 3. pl. imperf. pass. à διαλοιδορέω, convitior. Th. λοίδορος, convitiator.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. m. pro διείλοντο, à διαιρέω, divido, a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. m. à διαμαρτύρομαι, etiam atque etiam obtestor: f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυρ, testis.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. m. à διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno: f. μαχέσομαι.

* Διεμβάλλω, injicio.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, partior, distribuo: ex διὰ & μερίζω, divido.

● Διεμπίμπλαμαι, plenè impleor.

Διενέγκας, & διενεγκὼν, præstans, eximius: part. a. 1. & 2. à διαφέρω, quod vide sis.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, differo, deporto; quod vide.

Διενεῖκαι, conficere: a. 1. inf. act. verbi διαφέρω.

Διενενόηντο, Ion. pro διενενόηντο; 3. pl. plusq. p. pass. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, cogito: ex διὰ & νοέω. Th. νόος, mens.

Διενήνοχα, ας, ε, 3. sing. præt. m. à διαφέρω, differo: f. οίσω. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζειν, totum animum in aliquo loco transigere, vel alicui rei incumbere: ex διὰ, & ἐνιαυτὸς, annus.

Διενοήθη, doluit in corde, 3. sing. a. 1. pass. à διανοέομαι.

Διεξάγω, traduco, transigo, litem dirimo: ex διὰ, ἐξ, & ἄγω, duco.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio, transactio, compositio: ab eod.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξῄξε, cum impetu transiit: 3. sing. a. 1. ind. act. ex διὰ, ἐξ, & ἀΐσσω, irruo: f. ξω. a. 1. ῄξα, ας, ε.

Διέξειμι, narro, edissero, mente revolvo, recito; item transeo: ex διὰ, ἐξ, & εἶμι, eo.

Διέξεισι, ejusd. 3. pl. præs. ind.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, transire. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. &

Διεξελήλυθα, ας, ε, præt. m. verbi διεξέρχομαι, transeo, quod vide.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, explicare quod est implicitum, dissolvere: ex διὰ, ἐξ, & ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Διεξέρχομαι, pertranseo, digredior, enarro; item lego: à διὰ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio, eo.

Διεξέρχονται ejusd. 3. pl. præs. ind. & διεξερχόμενος, η, ον, præs. part.

Διεξίμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. à διέξειμι, enarro, transeo: quod ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere: vide in διεξίμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum, digressus, decursus, exitus: ex διὰ, & ἔξοδος, via quâ exitur. Th. ὁδὸς, via.

Διεπέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. à διαπεράω, trajicio. Th. περάω, transeo: f. άσω. p. πεπέρακα: quod à πέρας, terminus, vel περὰ, ultrà.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. à διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. sing. a. 2. act. pro διέφραδον, ες, ε, disserui. Poët. anadiplosi: ex διὰ, & φράζω, dico: f. σω. p. πέφρακα a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Διεπόντι, gubernant, Dor. pro

Διέπουσι, 3. pl. præs. ind. à διέπω, rego.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi διαπέρθω, vasto. Th. πέρθω, idem a. 2. ἔπραθον.

Διεπρησσόμην, exegi, imperf. Ion. à

Διεπρήσσετο, Ion. pro διεπράσσετο, efficio. Th. πράσσω, vel -ττω, facio. Est &

Διεπρήσσω, pertransco, factum per Sync. pro fut. περήσω, à περάω, transeo, & διὰ.

Διέπω, administro, rego: ex διὰ, & ἕπω, curo, operor.

Διεργάζεσθαι, conficere, interficere: vide διεργάζομαι.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, indago, pervestigo, perscrutor: ab ἐρευνάω, indago.

Διερευνῶν, ejusd. part. præs.

Διερὸν, acc. sing. f. g. à διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus. Th. διαίνω, humecto.

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres: à

Διερμηνεύω, interpretor: imperf. διηρμήνευον, ες, ε, præs. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω, p. διηρμήνευκα. Ex διὰ & ἑρμηνεύω, interpretor: quod ab ἑρμηνεὺς, interpres.

Διερρηγνύμην, σο, το, imperf. pass. verbi διαρρήγνυμι, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango: f. ῥήξω. p. ἔρρηχα.

Διέρρηξα, ας, ε, ejusd. aor. 1. act.

Διέρριψα, ας, ε, a. 1. act. à διαρρίπτω, disjicio: ex διὰ, & ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔρριφα.

Διέρχομαι, transeo, prætereo, progredior, perago, obambulo: imperf. διηρχόμην, ου, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος, præt. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Διερωτάω, percontor, interrogo: fut. ήσω, præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro.

Διεσάφησα, ας, ε, & in 3. pl. διεσάφησαν. a. 1. ind. act. à διασαφέω, significo. p. διασεσάφηκα. Ex διὰ, & σαφὴς, perspicuus.

Δίεσις, εως, ἡ, divisio; item tonus musicus: à διΐημι, quod ex διὰ & ἵημι. Est & δίεσις, perfusio: à διΐημι, perfundo: quod à διαίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, dispergo.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην. a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, dispergo. f. ίσω. Th. σκορπίζω, spargo.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ & σπαράσσω, vel -ττω, discerpo, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα. a. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, dispergo, f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, semino.

Διεσπάσθαι, præt. perf. inf. pass. à διασπάω, discerpo. f. άσω. p. διέσπακα. a. 1 pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, traho.

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην.

Διέσσυτο, transiit, trajecit: plusq. p. pass. pro διεσέσυτο. à perf. ἔσυμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, vel ab inus. σύω, vel pro σέσυμαι à σεύω, agito, quod à σείω.

● Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. pass. &

Διεστειλάμην, ω, ατο, & in 1. pl. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. m. à διαστέλλω, mando: f. στελῶ. p. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. med. διέστολα. Th. στέλλω, mitto.

Διέστω,

Διέστην, ης, η, *disjunctus fui* : a. 2. ind. act. à διΐστημι, *disto* : f. διαστήσω. p. διέστηκα, α, ε, a. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, *sto*.

Διέστιχε, *discessit*, 3. sing. a. 2. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, *vado*.

Διεστραμμένος, η, ον, *perversus, a, um*, perf. part. pass. à διαστρέφω, *perverto* : f. ψω. p. διέστροφα. Ex διὰ & στρέφω, *verto*.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεστῶτα, & in f. g. διεστῶτα, & in acc. pl. διεστῶτας, *distitas*. perf. part. act. per Crasin, pro διεστηκώς, -εστηκυῖα, & Ion. -εσταώς, & per Crasin, -εστὼς, -ῶτος, & in f. g. -εστῶσα, & n. g. -εστὼς. Th. ἵστημι, *sto*.

Διέσχε, *diversit*, 3. sing. a. 2. act. à διέχω. Th. ἔχω, *habeo*, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, & inf 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, *servo*. Th. σώζω, *servo*.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, *servo*.

Διέταξε, *dispo;uit*, 3. sing. a. 1. act. verbi διατάσσω. vel -ττω, *ordino* : f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui*, a. 2. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo* : f. ξω. p. χα. Th. ταράσσω, *turbo*.

Διετεκμήραντο, *destinarunt*, 3. pl. a. 1. m. à διατεκμαίρομαι, *certis signis probo* : f. αροῦ, a. 1. διετεκμηράμην. Th. τέκμαρ, *signum*.

Διετέλει, 3. sing. imperf. act. verbi διατελέω, *permaneo* : f. έσω & ήσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, *finis*.

• Διετετάχατο. Ion. pro διατεταγμένοι ἦσαν, *instructi fuerant*, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi διατάσσω, q. v.

Διετήρει, 3. sing. imperf. act. διετήρεον, -ουν, -εες, -εις, verbi διατηρέω, *conservo* : f. ήσω. p. ηκα. a. 1. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω.

Διετηρίς, ίδος, idem ac διετία, & ab iisd.

Διετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bimulus, biennis* : ex δι pro δὶς, *bis*, & ἔτος, *annus*.

Διετία, ας, ἡ, *biennium* : ex δὶς, *bis*, & ἔτος.

Διέτμαγεν, *divisi sunt*, pro διετμάγησαν, 3. pl. a. 2. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, f. 2. -τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, *discidit*, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Διέτριβεν, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, *commoror*. Th. τρίβω, *tero* : f. ψω. p. τέτριφα.

Διετρύφεν, *dilapidavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, -ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω, *discerno, dissentio, dijudico* : &

Διευκρίνησις, εως, ἡ, *discretio, discussio* : ex διὰ, εὖ, & κρίνω, *judico*.

• Διευλαβέομαι, -οῦμαι, *caveo*.

Διέφαινεν, *illuxit* : 3. sing. a. 1. verbi διαφαίνω, f. φανῶ, à Th. φάω, *luceo*.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo* : f. φθερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα, a. 1. inf. διαφθεῖραι, p. m. διέφθορα. à φθείρω. Th. φθίω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. ejusd. verbi.

Διέφυ, *interjectum est* : 3. sing. a. 2. ex διὰ & φῦμι, vel φύω, *nascor*, a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, *interfecistis*, 2. pl. a. 1. m. à διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, *interficio* : f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*.

Διεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *disjunctus, discretus* ; cui opp. συνεχής.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. m. διεχρησάμην, ω, ατο. à διαχράομαι, idem quod χράομαι, *utor*, quod à χράω, *commodo*.

Διέχω, *discedo, penetro, disto* ; ex διὰ & ἔχω.

Διέψευσται, 3. sing. perf. pass. διέψευσμαι, σαι, verbi διαψεύδομαι, *mentior*. Th. ψεύδω.

Δίζεο, *quære*, præs. imperat. Ion. pro δίζου, δίζεσθαι, præs. inf. &

Δίζηαι, Poëtica ectasi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζῃ, 2. sing. à

Δίζημαι, item δίζομαι, & δίζυμαι, *quæro* : f. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præs. ind. διζήμενος, *perquirens* : præs. part. ab eod. verbo & Th.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, *bijugis, duplex* : ex δὶς, *bis*. & ζυγὸς, *jugum*, à ζεύγνυμι, *jungo* : invenitur & δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.

ΔΙ'ΖΩ, *quæro* : f. σω, p. κα. Hinc δίζημαι, idem, de quo suprà, & Angl. Dize, tease.

Δίζων, Dor. pro δίζουν, *geminum*, n. g. à δίζοος, -ους, & δίζως, *duplicis vitæ* : ex δὶς, *bis*, & ζάω, *vivo*.

Δίζωος, ου, *qui geminam habet vitam* : ex δὶς & ζάω, *vivo*.

Δίη, *divina*, pro δῖα, Ion. f. g. à δῖος, q. δίϊος, *divinus* : à gen. Διὸς, à Ζεὺς, *Jupiter*.

Διήγειρα, ας, ε, & in 3. pl. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, *excito* : f. ερῶ. p. διήγερκα, a. 1. pass. διηγέρθην. Ex διὰ & ἐγείρω, *excito*.

Διηγέομαι, -οῦμαι, *narro, commemoro* : διηγέου, -οῦ, *narra*, præs. imperat. f. διηγήσομαι. p. pass. διήγημαι, a. 1. m. διηγησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διηγήσωμαι, ῃ, ηται. Ex διὰ & ἡγέομαι, *duco*.

Διήγημα, ατος, τὸ, &

Διήγησις, εως, ἡ, *narratio* : à perf. pass. præt. verbi ejusd.

Διῄειν, plusq. p. m. & in 3. pl. διῄεσαν, Att. à δίειμι, *transeo* : ex διὰ & εἶμι, *eo*.

Διηθέω, & διήθω, *percolo, eluo* : f. ήσω· ex διὰ, *per*, & ἤθω, *colo* : f. ἠθήσω.

Διηκόνεον, -ουν, -εες, -εε, -ει, imperf. act. à διακονέω, *ministro* : f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, *festino*.

Διηκονέω, *ministro*, & διήκονος, ου, ὁ, *minister* : Ion. pro διακονέω, & διάκονος.

Διηκόσιοι, *ducenti* : pro διακόσιοι· ex δὶς, *bis*, & ἑκατὸν, *centum*.

Διήκω, *pervado, pertranseo, pertineo* : f. ξω. ab ἥκω, *venio*.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. act. à διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. verbi διαλλάττω, *litem dirimo, muto*. Th. ἀλλάττω, *muto* : f. ξω. p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. act. à διαμαρτάνω, *aberro*.

aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco: f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. act. à διαφέρω, differo: f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέεσσι, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁ καὶ ἡ, & τὸ διηνεκὲς, έος, perpetuus, perennis, continuus: ex διὰ & ἠνεκὴς, continuus: διηνεκὲς, adverbialitèr, &

Διηνεκῶς, & διηνεκέως, apud Poët. adv. assiduè, perpetuò.

Διήνεμος, ου, ὁ, locus venti flatibus expositus: δι᾽ οὗ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel qui à vento fertur, vel instar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus.

Διηνέχθην, dissensi: aor. 1. pass. à διαφέρομαι, quod adi.

Διήνοιξα, ας, ε, aor. 1. act. διηνοίχθην, ης, η, apertus fui: a. 1. pass. à διανοίγω, adaperio: quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνὰ & οἴγω, aperio.

Διῇξε, per Crasin Ion. pro διήϊξε, 3. sing. a. 1. verbi διαΐσσω, transeo per aliquem locum. Th. ἀΐσσω, ruo.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. act. διηπόρεον, -ουν, à διαπορέω, ambigo: fut. ήσω. præt. διηπόρηκα· ex διὰ & πείρω, transadigo: præt. med. πέπορα.

Διήρεσα, trajeci: a. 1. ind. irreg. à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, remigo.

Διήρης, εος, ἡ, (sub. ναῦς, vel διῆρες πλοῖον) biremis: ex δὶς, bis, & ἐρέσσω, remigo.

Διήρηται, 3. sing. perf. pass. διῃρημένος, ου, perf. part. à διαιρέω, distinguo. Th. αἱρέω, capio.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. à διερμηνεύω, interpretor, f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, interpres.

Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio: quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. q. à διείργω, dirimo. Th. εἴργω, includo.

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι.

Διῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à διίημι, transmitto: fut. διήσω, quod à διέω. Th. ἵημι, mitto.

Διῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. à διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, vivendi mos.

Διῄτησα, arbitratus sum: pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, arbitrium.

Διηχέω, -ῶ, persono. Th. ἦχος, sonus.

Διθάλασσος, vel -ττος, ου, ὁ καὶ ἡ, bimaris: à δὶς, bis, & θάλασσα, mare. Est ergo locus qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, *DITHYRAMBUS*: species carminis in honorem Bacchi: cujus quoque cognomen est: quòd bis natus deus q. januas penetrârit, ex δὶς, bis, & θύρα, janua.

Δίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, biforis, bivalvis: ab iisd.

Διῒ, Jovi: dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Δίημι, transmitto, trajicio, dimitto: unde διειμένος, part. perf. pass. dimissus; ab ἵημι, mitto.

Διϊκνέομαι, -οῦμαι, pertingo: διϊκνούμενος, præs. part. f. διΐξομαι. p. διῖγμαι. a. 2. m. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διΐξομαι, pervenio: ejusd. f. 1. m.

Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à Jove delapsus, qui cœlitus decidit: ut pluvia, &c. undè fluvios διϊπετέας appellat Hom. à dat. & gen. Ζεὺς, Jupiter. & πίπτω, cado.

Διϊπτάμενος, præs. part. à διΐπταμαι, pervolo. Th. ἵπταμαι, volo: f. πτήσομαι.

Διϊστάναι, dirimere: præs. inf. act. à

Διΐστημι, distinguo, separo, disto: f. διαστήσω. p. διέστηκα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, αντος. a. 2. διέστην, ης, η, disjunctus fui: ex διὰ & ἵστημι, statuo.

Διϊσχυρίζομαι, affirmo, assevero: imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο· ex διὰ & ἰσχυρίζομαι, idem: quod ab ἰσχυρός. Th. ἰσχὺς, robur.

Διῖχθαι, perf. inf. pass. à διϊκνέομαι, pervenio, quod vide.

Δίκα, ας, ἁ, Doricè pro δίκη, mos, consuetudo.

Δικαζέμεναι, decernere: præs. inf. Ion. pro δικάζειν; ab infinit. act. &

* Δικάζεσθαι, judicio premi, inf. pass. à

Δικάζω, judico; item litigo: part. δικάζων, οντος, præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, jus.

Δίκαι, pro δίκαια, justa: à δίκαιος.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, justitia.

Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, mulctor: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, jurisdictio: item causa idonea: &

Δικαιοδότης, ου, ὁ, juris dator, juridicus: à δίκη, jus, & δίδωμι, do.

Δικαιόεσθε, -οῦσθε, 2. pl. præs. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium, q. d. δικαία κρίσις· à κρίνω, judico.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, justus judex: qu. δίκαιος κριτής. ab eod. Th.

Δικαιολογέω, judicio contendo, accuso, defendo: &

Δικαιολογία, ας, ἡ, causæ suæ defensio, allegatio. Th. λέγω.

Δικαιόπολις νῆσος, Insula justitiam in suis urbibus colens: à πόλις, urbs, & δίκη.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, a, um; æquus, innocens, probus: in compar. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, justifico, justum pronuntio, æquum censeo: præs. inf. δικαιόειν, -οῦν. part. δικαιόων, -ῶν, -όοντος, οῦντος. fut. ώσω. præt. δεδικαίωκα, præs. pass. δικαιόομαι, -οῦμαι, justificor, absolvor; item mulctor. inf. pass. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι· perf. pass. δεδικαίωμαι. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. Th.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, sententia absolutoria, justitia, justificatio: δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. justè, jure: à δίκαιος. &

Δικαίωσις, εως, ἡ, justificatio: ab eod. Th.

Δικᾶν, judicare: Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, *forensis, -e, judicialis*; item *causidicus*: &

Δικανικὸς, ῦ, ὁ, *causidicus*: qui δίκας tractat. i Th. supra dict.

Δικάρηνος, ε, ὁ καὶ ἡ, *biceps*, Δικάρανος, *bicipitis*: ex δὶς, *bis*, & κάρηνον, *caput*.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Δικάσῃ, ῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, *jus dico*: ab eod. Th.

Δικασπόλος, ε, ὁ, *judex*, *qui versatur circa jura*: ex δίκη & πολέω, *versor*.

Δικάσσαι, Poët. pro δικάσαι. a. 1. inf. act. & δικάσει, 3. sing. f. 1. act. à δικάζω, *jus dico*. Th. δίκη, *jus*.

Δικαστήριον, ε, τὸ, *forum judiciale*, *judicium*.

Δικαστὴς, ῦ, ὁ, *judex*: à δικάζω, perf. pass. δεδίκασμαι. &

Δικαστικὸς, ῦ, *judiciarius*: ab eod. verbo & Th.

ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo bifidus*, *bidens*: q. à δὶς & κέλλω, *moveo*.

Δίκερως, ὁ καὶ ἡ, item δικέρας, δίκερος, δικέρατος, δίκεραος, δίκεραιος, δίκροος, & δίκρως, *bicornis*: ex δὶς & κέρας, *cornu*.

Δικέφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *biceps*: ex δὶς & κεφαλὴ, *caput*.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, *jus*, *justitia*, DICA, *causa*, *judicatio*, *poena*, *vindicta*: item *mos jure receptus*.

Δίκην, (sub. κατὰ) *more*, à δίκη, *mos*.

Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta*: leg. Sirac. cap. xlvii. & ult. sed restitue, ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, *fores geminae*, *valvae bifores*, ex δὶς, *bis*, & κλείω, *claudo*: vel à κλεὶς.

Δικογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum*. Th. γράφω.

Δίκρανος, ε, ὁ, *biceps*: cui duo κράνα.

ΔΙΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμνον, ε, τὸ, & δίκταμνος, ε, ἡ, DICTAMNUM: herba sic dicta, à

Δίκτη, mons in Creta.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ε, τὸ, *rete*: q. à δίκω, *jacio*.

* Δικτυόω, -ῶ, *irretio*.

Δικτυωτὸς, *ad formam retis factus*, *reticulatus*: à δίκτυον.

ΔΙΚΩ, *jacio*, *dejicio*: δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, *syllogismus utrinque constringens*: ex δὶς & λῆμμα, à λαμβάνω.

Δίλογος, ε, ὁ καὶ ἡ, *bilinguis*: ex δὶς & λόγος, *sermo*: quod à λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Δίλοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, *duplicem cristam habens*: ex δὶς & λόφος.

Διμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bipartitus*, *bimembris*: &

Διμερῶς, adv. *bipartitò*: ex δὶς & μέρος, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Διμυξαίνω, *labra moveo*, *distorqueo*, à διὰ & μύξα, *labra*.

* Δίμετρον, *ligamen duplex*.

Διμοιρεῖ, adv. Ion. *duabus minis*.

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινέμεν, *vertere*, praes. inf. Ion. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν, à δινέω, *moveo*, ab eod. Th.

Δινεύεσκ', pro ἐδινεύεσκε, *volutabat se*, imperf. Ion. pro ἐδίνευε, à

Δινεύω, f. εύσω, *aberro*, Æol. pro

Δινέω, *moveo*, *verto*, *circumago*: f. ήσω. p. δεδίνηκα. à

ΔΙΝΗ, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*: δίνῃσι, dat. pl. Ion. pro δίναις, δινέω, *torno*: hinc

Δινητὸς, *volubilis*.

Δινήεις, εσσα, εν, -εντος, *verticosus*, *a*, *um*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινόβια, ας, ἡ, *violentus vortex*: quasi δίνη βίαια.

Δῖνος, ε, ὁ, idem ac δίνη, *turbo*, *gyrus*: item *vertigo*, *tornus*, *poculum*: at

Δινὸς, ῦ, *verticosus*: & δινώδης, idem, à δίνη.

Δινόω & δινέω, *torno*: ab eod. Th.

Δινωτὸς, οῦ, *rotundus*, *versatilis*, *torno factus*: ab eod. verbo.

Διξὸς, ἡ, ὸν, *geminus*: Ion. pro δισσὸς. vide in δισσοὶ, *duo*.

Διὸ, *ideo*, *propterea*, *idcirco*, *proinde*, *quapropter*, *quamobrem*: ex διὰ ὃ, *propter quod*.

Διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Jove editus*, *generosus*: voc. ὦ Διογενές· ex Ζεὺς, *Jupiter*, & γίνομαι, *nascor*.

Διογένης, εος, ὁ, DIOGENES: nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Διόγνητος, ε, ὁ, *à Jove generatus*, *generosus*: ex Διὸς, g. à Ζεὺς, & γνητὸς, per Sync. pro γενητὸς. Th. γίνομαι, *nascor*.

Διοδεύω, *iter facio*, *transeo*, *commeo*: imperf. διώδευον. f. εύσω. p. διώδευκα. a. 1. διώδευσα· ex διὰ & ὁδὸς, *via*.

Διοδοιπορεῖν, *permeare*: ex δίοδος, *transitus*, & πείρω, *transeo*.

Δίοδος, ε, ἡ, *transitus*: à διοδεύω, *transeo*.

Διόθεν, adv. è loco, *à Jove*, Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διοικέω, *seorsum habito*; item activè *ordino*, *rego*, *administro*: praes. imp. 3. sing. διῴκει. f. ήσω. p. διῴκηκα. 3. sing. p. pass. διῴκηται, f. 1. m. διοικήσομαι. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio*, *admiratio*: à perf. pass. ejusd. verbi.

* Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor*, *dispensator*.

Διοικίζω, fut. ίσω. praet. ικα. *dissocio*, *incolas dispergo*, *sparsim colloco*: ab οἰκίζω, quod ab οἶκος.

Διοικοῦντας, acc. pl. praes. part. à διοικέω.

Διοίσω, *differam*: f. 1. verbi διαφέρω, *differo*: quod vide.

Διοκλεὺς, ῆος, DIOCLEUS: accusat. Διοκλῆα, nomen propr.

Διοκλῆς, έος, contract. pro Διοκλέης, DIOCLES, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

* Διόλλυμι, f. διολέσω, *dispereo*. v. ὄλλυμι.

* Διόλου, adv. *omninò*, *in totum*. Th. ὅλος.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea*, nomen proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes*, nom. propr.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. διομοῦμαι· vel διόμνυμι, *dejero*, *juro*: ex διὰ & ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, & δίε, pro ἔδιον & ἔδιε, imperf. verbi δίω, *expello*, *timeo*: pro δείδω, quod vide.

Δῖον, acc. à δῖος, δῖα, *divus*, *a*, *um*. Th. Ζεὺς, *Jupiter*: gen. διός.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia*, *sacra Bacchi*: &

Διονύσιον, τὸ *ædes Bacchi* : à Διόνυσος, *Bacchus*.
Διονύσιος, ε, ὁ, *Dionysius* : nomen viri.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus* : quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν.
Διόπερ, *quapropter, idcirco, quocirca, proinde, quare* : ex διὰ, *propter*, & ὅπερ, *quod*.
Διοπετὴς, ὁ ϗ ἡ, & τὸ διοπετὲς, *cœlitùs delapsum*, sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ è cœlo delapsum* : à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, & πίπτω, *cado*.
Διοπτεύω, & διόπτομαι, *pervideo, perspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. ab eodem Th.
Διοράω, *perspicio*. Th. ὁράω, *video* : f. άσω. p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.
Διορθοῦμαι, &
Διορθόω, *corrigo, emendo* : f. ώσω. p. διώρθωκα. perf. paff. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθός.
Διορθῶν, ejusd. part. præf.
Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, directio* : &
Διορθωτὴς, ῦ, ὁ, *corrector* : acc. pl. διορθωτάς. à perf. paff. ejusd. verbi.
Διορίζω, fut. ίσω. præt. ικα, *distermino, distinguo, definio, constituo*. Th. ὅρος, *terminus*.
Διόρισμα, ατος, τὸ, &
Διορισμὸς, ῦ, ὁ, *distinctio, definitio* : a perf. paff. verbi διορίζω.
Διόροφον, vide in διώροφον.
Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *fossa, perfossio* : &
● Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, fossa*.
Διορυγῆναι, a. 2. inf. paff. à
Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio* : fut. διορύξω. præt. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. paff. διώρυγμαι. a. 2. paff. διωρύγην, ης, η, a. 2. inf. paff. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio*.
Διὸς, *Jovis* : gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter* : dat. Διῒ, acc. Δία. Sed
Δῖος, ία, ῖον, pro δίιος, *Jove oriundus, DIUS, divinus, præstantissimus* : à gen. Διός.
Διόσδοτος, ε, *à Jove datus* : à δίδωμι, *do*, & Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.
● Διὸς Κόρινθος, proverbium in eos qui eadem semper dicunt & faciunt. Hesych.
Διόσκουροι, vel -οροι, ων, οἱ, *Jovis filii*, Castor sc. & Pollux. ex Διὸς, *Jovis* : quod à Ζεὺς & κῦρος, pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*.
● Δισμύριοι, αι, οἱ, bis deciès mille, *viginti millia*.
Διότι, *quoniam*, & interrogativè *quamobrem?* conjunct. ex διὰ, *propter*, & ὅ,τι, *quod*.
Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. à διοτρεφέος, gen. sing. à
Διοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à Jove nutritus, Jovis alumnus* : Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis*, quod à Ζεὺς, & τρέφω, *alo* : f. θρέψω, p. τέτροφα.
Διουρητικὸς, ῦ, *urinam ciendi vim habens* : à διουρέω, *permeio*, Th. οὖρον, *urina*.
Διπηχυαῖος, & δίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *bicubitalis* : à δὶς, & πῆχυς, *cubitus*.
Διπλάζω, f. άσω, p. ακα, *geminus sum, duplico* ; à διπλόος, οῦς, *duplus*.
Δίπλαξ, *DUPLEX*, *duas crustas habens, duplicata vestis* : à δὶς, & πλὰξ, *crusta*, vel à διπλάζω, *duplico*. Th. διπλόος, *duplus*.
Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, itero* : hinc
● Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, *duplicatio* : à
Διπλάσιος, ε, & διπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *duplo major*, item *duplex* : ab eod.
● Διπλῆ, adv. *dupliciter* : à διπλόος.
Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος.
Διπλοὶς, ΐδος, ἡ, *læna duplicata* : item *tunica, pallium, chlamys*, apud LXXII. à
ΔΙΠΛΟΟΣ, ῦς, ὁ, *DUPLUS* : in f. g. διπλόη, -ῆ, όον, -οῦν.
● Διπλότερον, *duplo magis* : adv.
Διπλόω, *duplico* : f. ώσω, a. 1. imperat. δίπλωσον. άτω, & in 2. pl. διπλώσατε. p. δεδίπλωκα. præt. paff. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος.
Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA*, *literæ principum*, vulgò *patentes* ; item *vas duplex* : ab eod.
Δίπους, *BIPES*, à δὶς & ποῦς.
Δίπτυξ, υχος, *duplex* : &
Δίπτυχα, adv. *dupliciter* : item
Δίπτυχος, *duplex, geminus* : ex δὶς, & πτύξ, *plica*, quod à πτύσσω, *plico*.
Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίψα, ἡ, *sitis*.
ΔΙΡΚΑΙΑ, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.
ΔΙΣ, adv. *BIS*, per Sync. pro δυάκις, à δύο, in compos. plerumque retinet σ. seq. vocali vel dipth. sequente autem consonante, interdum retinet, interdum amittit.
Δὶς, *Jupiter* : inus. nom. pro quo Ζεύς. Est & aër, à διὰ, quia omnia transit.
Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι.
Δίσευνος, ε, ὁ, *qui duas uxores habet* : ex δὶς, & εὐνὴ, *cubile*.
Δισκεὺς, *cometa* quidam à disci figura.
Δισκεύω, f. εύσω, &
Δισκέω, f. ήσω, *disco ludo, discum jacio*. Th. δίσκος.
Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, *discum jaculatus*, ejusd. a. 1. part. act.
Δισκοβολία, ας, ἡ, *disci jactus* : &
Δισκοβόλος, ε, *disci jaculator* : à δίσκος & βολὴ, seu βόλος, quod à βάλλω, *jacio*.
ΔΙΣΚΟΣ, ε, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergò jaculari solebant Græci, (apud quos frequens hujusmodi lusus.) item *orbis Solis* ; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. Dish. q. à δίκω, *jacio*.
Δίσκουρα, *terminus* : qui disci jactu comprehenditur, δίσκου ὅρος, vel οὖρα.
Δισσαὶ, *duæ* : nom. pl. f. g. à
Δισσὸς, ῦ, Att διττὸς, & Ion. διξὸς, *duplex, geminus*. Th. δίς.
Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, *dubitatio, ambiguitas* : à
ΔΙΣΤΑΖΩ, *dubito* : f. άσω, vel άξω. p. δεδίσακα, vel χα. q. à δὶς & στάω.
Διστακτικὸς, & -ατικὸς, ῦ, *dubitativus* : ab eod.
Δίστασις, εως, ἡ, *dubitatio* : à διστάζω.
● Διστεγὸς, ὁ ϗ ἡ, -γὸν, ῦ, τὸ, *duplex tectum habens* : à στεγὸς, *tectum*.
Δίστιχος, & διστοιχὸς, ε, duobus versibus constans : à δὶς & στίχος, seu στοῖχος, *ordo, versus* : quod à στείχω, *vado*.

Δίσομαι,

Δίστομος, ε, ὁ καὶ ἡ, *anceps, utrinque acutus*: ex δὶς, & στόμα, os.

Δισχίλιοι, αι, α, *bis mille*: ex δὶς & χίλιοι.

Διστάθμος, ε, ὁ καὶ ἡ, σταθμός, *duorum talentum pondo*.

Διπλοῦς, *duplex*: Att. pro διπλός. Th. δὶς, *bis*.

Διϋλίζω, *percolo, per colum transfundo*: ex διὰ & ὑλίζω, *defæco*: f. διυλίσω, p. -ῦ-ικα. Th. ὕλη, *materia, fæces*.

Διϋφαίνω, f. ανῶ. p. διΰφαγκα, *intertexo*, &c.

Διφάσιος, α, ον, Ion. pro quo Poëtæ διοσοὶ, & διξοὶ, communitèr verò διπλοῦς, ῆ, οῦν, duplex. Th. δὶς, *bis*.

ΔΙΦΑΩ, f. ήσω, *quæro*: q. διὰ φάω, *perscrutor*.

ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, *pellis, exuvium, vestis corium, membranæ* in quibus scribitur: q. à δέψω, *excorio*.

Δίφθογγος, ε, ὁ καὶ ἡ, *DIPHTHONGUS, geminus vocalis*: à δὶς, & φθόγγος, *sonus*: q. διφθέγγομαι, *sono*.

Διφρὰξ, ακος, ἡ, *sella*. Th. δίφρος, quod vide.

Διφρὶς, ίδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, *currûs agitatio, aurigatio*: à

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, ε, ὁ, *currûs agitator, auriga*: ex δίφρος, & ἐλαύνω, *agito*.

ΔΙΦΡΟΣ, ε, & Ion. δίφροιο, *locus in curru in quo parabates & auriga sedebant*: undè dictus, q. διφόρος. Synec. verò *currus, bigæ, sella*: m. pl. οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.

Διφροφορέω, *curru vehere*: ex δίφρος, *currus*, & φέρω, *fero*.

Διφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *duas habens naturas*: ex δὶς & φύσις, *natura*: q. à φύω, *nascor*.

Διφῶσα, *inquirens*: præf. part. f. g. à διφάω.

Διχ' pro δίχα, *bifariam, divisim*; item *sine, absque*; cum gen. q. d. *seorsim ab* Th. δίς.

Διχάζω & διχάω, *diffidere facio*: f. ασω. a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. à δίχα, quod ab eod.

Διχῇ, Poët. adv. idem quod δίχα, *dupliciter*, ab eod.

Διχηλίας, acc. pl. f. g. à

Διχηλὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, id. qu. διπλοῦς, *duplex*.

Διχηλὶς, ίδος, ἡ, idem, ab eod. Th.

Διχόβουλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *discors, dissentiens*: q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. Th. δὶς & βουλή.

Διχόθεν, adv. *à duabus partibus*: à δίχα. Th. δίς.

Διχομηνία, ιας, ἡ. &

Διχομηνὶς, ίδος, ἡ, Poët. *Luna plena & Soli adversa*: &

Διχόμηνις, ε, ὁ, *Luna semiplena*, ἡ διχῆ, τουτέστιν εἰς δύο ἴσα μέρη διῃρημένη μήνη, ἤγουν σελήνη, i. e. *Luna in duas æquales partes divisa, quod fit, cum est semiplena*.

Διχοστασία, ας, ἡ, *dissentio, seditio, secessio*, in dat. διχοστασίῃ. Ion. à δίχα, *divisim*, quod à δὶς & στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.

Διχοτομέω, *in duas partes seco, disseco, separo*: f. ήσω. p. δεδιχοτόμηκα. a. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, *dupliciter*: q. à δὶς, & τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, *cadaver, frustum*: &

Διχοτομία, ας, ἡ, *divisio in duas partes, bipartita sectio*: à διχοτομέω.

Διχῶς, *dupliciter*: adv. à δὶς, *bis*.

ΔΙΨΑ, ης, ἡ, *sitis*: indè

Διψαλέος, ε, *sitibundus*: &

Διψὰς, άδος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. *siticulosa*: viperæ genus, à quo morsi nimium quantum sitiunt; item adj. *siticulosa, bibula, arida*.

Διψάω, f. ήσω, *sitio*, & Metaphor. *vehementèr expeto*: p. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα. Th. δίψα.

Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, διψῇς pro διψᾷς, *sitis*: 2. sing. præf. ind. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, à διψάω, *sitio*. Th. δίψα, *sitis*.

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio*.

Δίψιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *siticulosus*; Att. in f. g. διψία. à δίψα, *sitis*.

Δίψος, εος, τὸ, idem cum δίψα.

Δίψυχος, ε, ὁ καὶ ἡ, *animo duplex, hypocrita, cor habens divisum*: ex δὶς, & ψυχὴ, *anima*.

Διψῶντες, præf. part. pl. num. à διψάω, *sitio*.

ΔΙΩ, f. σω, p. κα, *expello, abigo*; item *timeo, celeritèr curro*.

Διωβόλον, & διωβόλιον, ε, τὸ, *duo oboli*: ex δὶς, & ὀβολός.

Διωγμὸς, ε, ὁ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*.

Διωθήσατο, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διωθέω, quod vide.

Διωθεῖν, -εῖν, & διωθεῖσθαι, *dispellere, propulsare*. Th. ὠθέω, *pello*.

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id est, *laude persequi*.

Διωκέμεν, & διωκέμεναι, *insequi*, præf. inf. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, *insectari*: à διώκω.

Διώκησις, εως, ἡ, *persecutio*: &

Διώκτης, ε, ὁ, *persecutor*.

Διωκτέος, *persequendus*: à

ΔΙΩΚΩ, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio*; item *fugo*: impert. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. p. δεδίωχα. a. 1. ἐδίωξα. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. sub. διώξω, ῃς, & in 2. pl. διώξητε, præf. pass. διώκομαι, *persecutione premor*: præt. pass. δεδίωγμαι. a. 1. pass. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι, quod à δίω ἄκα, *celeritèr expello*.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, *magnus, vehemens, latè se extendens*: q. ex διὰ, & ὀλίγιον, *obscurum, magnum malum*.

Δίων, ωνος, *Dion*: cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii jurisconf.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici: q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*. Dea maris, & mater Veneris.

Διωνομασμένος, ε, perf. part. pass. à διωνομάζω, f. άσω *denomino*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Διώνυσος, ε, ὁ, *Bacchus*: quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, matri gratiâ ος, & o mutato in ω.

Διώξιππος, ε, ὁ, *equorum agitator, equester*: à διώκω, & ἵππος, *equus*.

Δίωξις, εως, ἡ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*.

Διωρία,

Διωρία, ας, ἡ, *intercapedo*, *spatium*: sc. δι' ὥρας, *per tempus*.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Διωρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, *definio*, Th. ὅρος, *terminus*.

Διώροφον, seu δίοροφον, ου, τὸ, *duplici tecto & concameratione*: ex δὶς, *bis*, & ἐρέφω, *tego*.

* Διώροφος, ου, ὁ, *duo culmina habens*: ex eod.

Διώρυξ, υχος, ὁ, *fossa*: à διορύσσω, *perfodio*.

Διώρυχεν, *perfodit*: perf. act. ejusd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, *dispello*. Th. ὠθέω, *pello*: f. ώσω & ήσω.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται. item *vectis*, apud LXXII.

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμαθεν, & δμᾶθεν, Dor. δμᾶθεν· à

Δμάω, per Sync. pro δαμάω, *DOMO*: f. ήσω. p. δέδμηκα.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δέμω, pro δαμάω, *domo*: præt. pass. δέδμημαι, σαι, ται. a. 2. pass. ἐδμήθην. part. δμηθεὶς, εῖσα. Sed. a. 2. part. pass. δαμείς. Th. δαμάω, *domo*, quod adeas.

Δμηθήτω, *domator*, a. 1. imperat pass. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo*. Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, *domitio*: &

Δμήτειρα, *domitrix*: &

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor*: Poët. pro δαμαστής. à δαμάω, *domo*.

Δμητὸς, οῦ, *domitus*: ab eod. Th.

Δμῶας, *servos*, acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμωάς, *famulas*, acc. pl. & in dat. pl. δμωῇσι· à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva*, *ancilla*: &

Δμωΐς, ΐδος, ἡ, idem: sed

Δμωὸς, οῦ, ὁ, &

Δμὼς, ωὸς, ὁ, *servus*: omnia à δαμάω, *domo*: q. servitute domiti.

Δμώεσσι, & δμώεσσιν, dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, *ferio*, *quatio*, & *agito manibus*: q. δονῶ, seu δονῶ παλάμαις.

Δνοφεροῖσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, οῦ, ὁ, *obscurus*, *tenebrosus*: &

Δνοφόεις, εντος, idem: à

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *tenebræ*, *caligo*: idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, & accessione δ, δνόφος.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro δοιάσατο, detracto ι, & geminato σ, estque 3. sing. a. 1. m. à δοιάζω, *dubito*, *consulto*: secundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æol. σ gem. à δοξάζω, *existimo*.

Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum*, *placitum*, *DOGMA*. δόγματα, ων, τὰ, *ritus*, *instituta*, *traditiones*: à δοκέω, *censeo*.

Δογματίζω, *dogma aliquod introduco*, *dogmata trado*, *ritibus onero*, *consulto*, *censeo*: f. ίσω. p. δεδογμάτικα.

Δογματίζομαι, *ritibus oneror*: ab eod.

Δογματικὸς, *DOGMATICUS*, *qui certa dogmata in aliquâ scientiâ persequitur*.

ΔΟ'ΘΡΑ, ας, ἡ, *potio*, seu *jusculum*, ex eo dictum quòd è novem speciebus fieret.

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. à δίδωμι, *do*: a. 1. opt. pass. δοθείην, &c.

Δοθῆναι, a. 1. inf. pass. δοθήσομαι, f. 1. pass. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. pl. Poët. & δοιαὶ, f. g. pro δύο

* Δοιάζω, *dubito*, à δύω.

ΔΟΙΔΥ'Ξ, υκος, ὁ, *pistillum mortarii*, *cochlear quo contusa examinatur*: q. à δαιδύσσω,

Δοῖεν, *darent*, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοίην, verbi δίδωμι, *do*

Δοίη, *daret*, ejusd. 3. sing. a. 2. opt.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium*. Th. δύω, *duo*,

Δοιοὶ, pl. & δοιὼ, dual. Poët. pro δύο, *duo* in dat. pl. δοιοῖσιν. *duobus*.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *observo*, *expecto*, *arbitror*: f. άσω p. δεδόκακα.

Δοκασεῦς, Dor. pro δοκάσεις, f. 1. à δοκάζω f. άσω, *arbitror*.

Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem ac δοκάζω, q. v.

Δοκεῖ, *videtur*, impersona. δόκει, præs. imperat. à δοκέω.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contractè, in 2. & 3. sing. verbi δοκέω, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω· item *insidior*.

Δοκεύων, *insidiatus*, *expectatus*, ejusd. part. præs.

ΔΟΚΕ'Ω, *videor*, *censeo*, *existimo*, *in aliqua existimatione sum*, *probo*: imperf. ἐδόκεον -ουν, f. δόξω, rarò δοκήσω. p. δέδοχα, & δεδόκηκα, quæ sunt inus. a. 1. ἔδοξα. a. 1. sub. δόξω, ῃς, ῃ, perf. pass. δέδογμαι. δοκέον, -οῦν, præs. pass. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν *prout ipsis videbatur*: οἱ δοκοῦντες, *qui censentur*: item, *qui sunt in aliquâ existimatione*: hinc & compos.

Δοκησεῖ, pro δοκεῖ, ap. Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio*: à δοκέω.

Δοκιμάζω, *probo*, *explore*, *censeo*, *examino*, f. άσω. p. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν, à δόκιμος. Th. δοκέω.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio*, *exploratio*, *experimentum*: à δοκιμάζω.

* Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, *approbator*, *destinator*, *censor*.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia*: &

Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio*: &

Δόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *probus*, *probatus*, *acceptus*, à δοκέω

Δόκος, ου, Poët. idem ac δόκησις, & ab eod. Th. at

ΔΟΚΟ'Σ οῦ, ἡ, *trabs*, *tignum*: q. à δέχεσθαι, quia accipitur à finibus, quibus immittitur: & pro *hasta* vel *lancea*.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *parva trabs*.

Δοκόω, *contigno*.

Δόκωσις, *contignatio*: Eccles. x. 18. malè, δόκωσις.

Δολερὸς, οῦ, idem quod δολόεις, *dolosus*. Th. δόλος, *fraus*.

Δολερῶς, adv. *dolosè*: ab eod.

Δολίῃσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *dolosus*: in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus*.

* Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus*, *dolus*.

Δολιόω, -ῶ, *dolo utor*, *decipio*, f. ώσω. p. δεδολίωκα.

δόλιχ' ἐλαύνεσκον, pro ἐδολίχευον, 3. pl. imperf. act. Ionic. à δολιχεύω, quod à δόλιχος.
Δολιχ' pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, longus.
Δολιχήρετμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quæ longis remis utebatur: à δολιχὸς, longus, & ἐρετμὸς, remus. quod ab ἐρέσσω, remigo.
Δουλιχόδειρος, seu δολιχόδειρος, (metri gratiâ) ου, ὁ καὶ ἡ, collum longum habens: à δολιχὸς, longus, & δειρὴ, cervix.
ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ῦ, ὁ, longus, prolixus. Substantivè sumitur pro curriculi spatio 12 aut 24 stadiorum; in quâ signif. etiam δόλιχος, mutato accentu, invenitur.
Δολιχόσκιος, ου, longam faciens umbram, itaque longus: ex δολιχὸς, & σκιὰ, umbra.
°Δολίως, adv. dolosè.
Δολόεις, όεντος, dolosus, dolosè factus, à δόλος.
Δολομήχανος, ου, ὁ, dolorum machinator, Poët. Dor. pro δολομήχανος· ex δόλος, dolus, & μηχανὴ, machina.
Δολόμητα, voc. à
Δολόμητις, ιος, ὁ, vafer, dolosus: quod &
Δολομήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem, à δόλος, dolus, & μῆτις, consilium.
Δολόπεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à Δόλοψ, nom. propr.
Δολοπίων, ονος, ὁ, Dolopion, nom. propr.
Δολοπλοκίη, ας, ἡ, dolus: ex δόλος, dolus, & πλέκω, necto: p. m. πέπλοχα.
Δολοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolos nectens, versutus, dolosus: ab iisd.
Δολοῤῥαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex dolis consutus: dolosus: ex δόλος, dolus, & ῥάπτω, suo.
Δολοῤῥαφία, & Ion. -ίη, vafrities: ab iisd.
ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, DOLUS, fraus.
Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à δολόω, quod vide: δολοῦν, præs. inf.
Δολοφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui dolum cogitat: ex δόλος, dolus, & φράζω, dico.
Δολοφρονέω, fraudes cogito: f. ήσω· à δόλος, & φρονέω, quod à φρὴν, mens.
Δόλοψ, speculator, explorator, insidiator: à δόλος, & ὤψ, quasi astuto vultu.
Δολόω, -ῶ, fallo, dolosè ago, dolis capio, decipio, adultero, depravo: f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος.
Δόλῳ, dat. sing. δόλους, acc. pl. à δόλος, ου, ὁ, dolus.
Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, dolis machinor, circumvenio: ab eod.
Δόλων, ωνος, ὁ, sica, gladiolus, seu pugio, occultus, quo dolosè aliquem petimus: item minimum in navi velum. Th. δόλος, dolus: est &
Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. DOLON. Eumedis filius apud Hom. ab eod.
Δολῶν, decipiens, part. præs. à δολόω.
°Δόλωσις, εως, ἡ, deceptio. Th. δολόω.
Δόμα, ατος, τὸ, donum, quocunque modo datum: δῶρον verò donum gratuitum. Th. δίδωμι, p. pass. δέδομαι.
Δόμεν, Ion. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, do. f. δώσω, a. 2. ἔδων.
Δομέω, f. ήσω, p. ηκα, ædifico: à
Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, murus, structura corporis. Th. δέμω, construo.

Δομέστικος, ου, ὁ, domesticus: δομεστικὰ, ων, τὰ, domestica, id est, δόμεστικα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.
Δόμος, ου, ὁ, DOMUS, gen. pl. δόμων· δόμονδε, domum versus: Th. δέμω, ædifico: p. m. δέδομα.
Δονηθεῖσα, commota, concitata, Dor. pro δονηθεῖσα. a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, quod vide.
Δονακῆα, acc. Ion. pro -έα; à
Δονακεὺς, έως, arundinetum: à δόναξ, arundo.
Δονακοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, arundinifer: ex δόναξ, arundo, & τρέφω, alo: p. m. τέτροφα.
ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo, sagitta, utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo; itemque calamus scriptorius: q. à δονέω, agito, quod facilè à ventis agitetur.
ΔΟΝΕ'Ω, agito: f. ήσω. præs. part. f. g. -έουσα.
Δόνημα, ατος, τὸ, motus, (pass. signif.) &
Δόνησις, εως, ἡ, agitatio, à perf. pass. verbi δονέω.
Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δοὺς, δόντος, verbi δίδωμι, do: a. 2. ἔδων.
Δόξα, ης, ἡ, opinio, fama: in N. T. gloria.
Δόξαι, ῶν, αἱ, dignitates: à δοκέω, puto, in existimatione sum.
Δοξάζω, glorifico: imperf. ἐδόξαζον· f. άσω. a. 1. ἐδόξασα, ad gloriam evexi: δοξασάτω, a. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. δοξάσαι. a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, glorificor, præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην. a. 1. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus Th. δοκέω.
Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
° Δόξασμα, ατος, τὸ, id. ac δόγμα, q. v.
° Δοξαστὸς, ῦ, ὁ, opinabilis.
Δόξητε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, quod vide.
Δοξικὸς, ὴ, ὸν, gloriosus: à δόξα, gloria.
Δόξις, εως, ἡ, visio: à δοκέω, videor.
Δοξολογέω, -ῶ, laudibus cumulo, gloriosâ celebratione colo: &
Δοξολογία, ας, ἡ, collaudatio, celebratio, quæ fit recensendis iis qui ad gloriam alicujus pertinent. Angl. Doxology; à δόξα, gloria, & λόγος, quod à λέγω, dico.
Δοξωθῆναι, pro δοκεῖν, videri, haberi: verbi δοξόω, a. 1. pass. ἐδοξώθην.
Δόξω, videbor, f. 1. ἔδοξα, a. 1. verbi δοκέω, q. à δόκω, inus.
Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta, excoriatio: q. à δέρω, excorio. Th. δέρας, pellis.
Δόρας, ατος, τὸ, Ion. & Poët. pro eo & δοῦρας, ατος, lancea: Hinc
Δοράτιον, ου, τὸ, hastile.
Δόρατος, δόρεος, & per Metath. δορὸς, gen. sing. à δόρυ, hasta: in pl. τὰ δόρατα.
Δορίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. hastifremus, bellicosus: ex δόρυ, lancea, & κτύπος, strepitus. Th. τύπτω, pulso.
Δορὶς, ίδος, ἡ, culter, quo fit δορὰ, excoriatio. Th. δέρας, pellis.
Δορκάδιον, ου, τὸ, parvus caprea, damula: dim. à

Δορκὰς,

Δορκὰς, άδος, ἡ, *caprea*, *dama*, *caprea sylvestris*; item propr. nomen mulieris, quæ & Syr. Ταβιθὰ, dicta, Act. ix. 36. &

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem. à

ΔΟ'ΡΞ, κὸς, *caprea*, *dama*: q. à δέρκω, *video*: quia acuto visu prædita.

Δορὸς, οῦ, ὁ, *saccus*, *uter*, *culeus*: è corio factus. Th. δέρας, *pellis*.

Δορὸς, etiam gen. Poët. à δόρυ, *hasta*.

Δόρπα, nom. & acc. pl. à δόρπον, *cœna*.

Δορπέω, f. ήσω, *cœno*: à δόρπον, *cœna*.

Δορπίη, ης, ἡ, Ion. pro δόρπος, ου, ὁ, *cœna*.

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, *cœna*.

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *hasta*, *lancea*, *pilum*, *lignum oblongum navis*: gen. δόρατος, & δουρὸς, (per Metath. pro δόρυος) & Poët. δορὸς, dat. δόρατι & δουρὶ, & δορὶ, Poët.

Δορυάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bello captus*, *captivus*, *mancipium*: ex δόρυ, *lancea*, & ἁλίσκω, *capio*.

Δορυσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hastâ impetuosus*, *bellicosus*: à δόρυ, & σόος, *impetus*, quod à σεύω, *agito*.

Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, *hastâ pugno*; *pugno*: à δόρυ.

Δορυφορέω, f. ήσω, *lanceam fero*, *stipo*, *munus satellitis obeo*: δορυφορούμενος, *stipatus*: &

Δορυφορία, ίας, ἡ, *satellitium*.

Δορυφόρος, ου, ὁ, *satelles*: ex δόρυ, *hasta*, & φέρω, *fero*.

Δὸς & δόθι, *da*, *cedo*, a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*: f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt*, Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

Δόσεις, *dona*, nom. pl. à δόσις, εως, ἡ, *donum*: quod ab eod. verbo.

Δοσίδικος, ὁ καὶ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas*: ex δόσις, & δίκη, *pœna*.

Δόσις, εως, ἡ, *donum*, *donatio*, quod à 2. sing. perf. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do*.

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδουν, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, 2. pl. a. 2. imperat. ab eod.

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix*: à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR*, quod &

Δότης, ου, ὁ, idem; à δέδοται, 3. sing. perf. pass. verbi δίδωμι.

Δοτικὸς, ὴ, ὸν, *ad dandum propensus*, ab eod.

Δότω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι.

Δοῦ, pro δόσο, aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δουλαγωγέω, *in servitutem redigo*: cum acc. à

Δουλαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *servorum ductor*: quod ex δοῦλος, *servus*, & ἀγωγὸς, *dux viæ*: quod ab ἄγω, *duco*.

Δουλάριον, ου, τὸ, *servulus*: dim. à δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, *servitus*, &

Δούλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *servilis*, à δοῦλος, *servus*.

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. act. Ion. &

Δουλευσάτωσαν. 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δουλεύω, *servio*, *inservio*, *sum servus*: f. εύσω. a. 1. part. δουλεύσας. p. δεδούλευκα. à δοῦλος, *servus*.

Δούλη, ης, ἡ, *ancilla*: ab eod. Th.

Δουληΐη, ης, Ion. pro δουλεία, ας, ἡ, *servitus*: Hinc

Δουλήϊος, Ion. pro δούλειος, *servilis*: &

Δουλικὸς, οῦ, &

Δούλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *servilis*: à δοῦλος, *servus*.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longam habens cervicem*: à δουλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, & δέρη, *cervix*.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *servo conveniens*, *servilis*, *illiberalis*: ὁ τῷ δούλῳ πρέπων.

ΔΟΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *servus*.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, *servitus*. Th. δοῦλος, *servus*.

Δουλότερος, α, ον, *qui servitutis jugo magis premitur*: compar. ab eod. Th.

Δουλούμενος, præs. part. pass. à

Δουλόω, *in servitutem redigo*, *servum facio*: f. ώσω. p. δεδούλωκα. præs. pass. δουλόομαι, *servus fio*: perf. pass. δεδούλωμαι. part. δεδουλωμένος, *mancipatus*. a. 1. pass. ἐδουλώθην. part. δουλωθεὶς, έντος, ab eod. Th.

Δουλοσύνη, *servitus*: Ion. pro δουλοσύνη, q. v.

Δοῦναι, a. 2. inf. act. δοὺς, δόντος, & in f. g. δούσης, a. 2. part. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δουπέω, *sonitum edo*, *cadendo sono*: f. ήσω, p. ηκα. a. 2. ἔδουπον, perf. m. δέδουπα, *cecidi*: part. δεδουπὼς, *mortuus*: apud Homerum quod à δοῦπος.

Δούπησεν, *sonuit*: 3. sing. a. 1. Ion. à

ΔΟΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *sonitus*: propriè ad terram allisorum.

Δοῦρα, *ligna*, *trabes*, *hastæ*: nom. & acc. pl. à gen. δουρός· vel à δοῦρον, antiq. *lignum*: alii pro δούρατα. per Acop. & Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, & δουρὸς, τὸ, *hasta*, *lignum*: δοῦρας, τος, το, Idem Ion.

Δοῦρας, τος, τὸ, Poët. pro δόρυ, *navis*.

Δούρατ' pro δούρατα, vide δοῦρα.

Δουράτεος, &

Δουρεῖος, item Δούριος, *ligneus*: undè Lat. *durateus* & *durius*: ab antiq. δοῦρον, in pl. δοῦρα, *ligna*. Th. δόρυ.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *tantum intervallum continens*, *quantum hastæ jactus*: ex δόρυ *hasta*, & ἠνεκὴς, *longus*.

Δουρὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρει, à δόρυ, δόρατος, τὸ, *hasta*.

Δουρικλειτὸς, οῦ, *hastâ clarus*, *præclarus bellator*: à δόρυ, & κλειτὸ., *inclytus*: quod à κλείω, *celebro*.

Δουρίκλυτος, ου, & δουρικλυτος, idem, sed ex δόρυ, & κλυτὸς, *clarus*: quod à κλύω, *audio*.

Δουρίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro δορίκτητος, Poët. *hastâ acquisitus*, *captivus*, *captiva*: à δόρυ, *hasta*, & κτάομαι, *possideo*.

Δουρὸς, gen. (per Metath. pro δόρυος) dat. δουρὶ, à δόρυ, *hasta*.

Δοχεῖον, ου, τὸ, *vas*: à δέχομαι.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum*, *convivium*: à δέχομαι, *excipio*. Est & δοχὸς, ἡ, ὸν, *capax*: ab eod. Th.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, & δόχμη, *palmus*: à δέχομαι, *capio*.

ΔΟ'ΧΜΟΣ, & -χμὸς, ἡ, ὸν; item δόχμιος, ὁ καὶ ἡ, *obliquus*: indè

Δοχμόω, *incurvo*, *flecto*: f. ώσω, a. 1. part. pass. δοχμωθεὶς, *sese obliquans*.

δραγμεύω, ut suprà.
Δραι, DO; inf. pro διδωμι.
ΔΡΑΒΗ, ε, ἡ herbæ, nomen.
Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, δρὰξ, ακὸς, ἡ, pugillus. Th. δράσσω, prehendo.
Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.
Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, dormio: f. δαρθήσομαι, q. à δραθέω, f. a. δραθῶ, per Metath. a. 2. ἔδραθον.
Δραῖεν, fugerent: a. a. opt. act. ab ἔδραν, unde inf. δρᾶναι, quod à διδράσκω. Th. δράω, fugio.
Δραίνω, idem quod δράω, fugio.
Δρᾶκα, pugillum: acc. sing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, prehendo.
Δρακείς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. &
Δράκον, aspiciebant, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. a. 2. pass. ἐδράκην.
Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à
ΔΡΑΚΩΝ, οντος, ὁ, DRACO: item nomen propr. legislatoris Atheniensis: dat. pl. δράκουσι· in f. g. δράκαινα, dracæna: q. à δέρκω, video: a. 2. ἔδρακον. part. δρακών.
Δρᾶμα, ατος, τὸ, DRAMA, fabula. Th. δράω, ago: quomodo & partes fabulæ dicuntur actus.
Δραματικὸς, ῆ, ὸν, actiones poeticus, fabulosus: à δρᾶμα.
Δραμεῖν, a. 2. inf. δραμὼν, οῦσα, currens, a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.
Δράμημα, ατος, τὸ, Ion. pro δρόμος, cursus, quod vide.
Δραμῆν, excurrisse: Dor. pro δραμεῖν, q. v.
Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.
Δρᾶναι, facere: a. 2. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρᾶμι, vel δραίνω, id. q. δράω, facio: vel δρᾶναι, fugere: est a. 2. inf. à δρᾶμι, vel διδράσκω, fugio: f. δράσω. a. 2. ἔδραν, ας, a. 2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δράς.
Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, prehendo.
Δραξάμενος, arripiens: aor. 1. part. med. vide δράσσομαι.
Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, fugio: à
Δραπέτης, ε, ὁ, servus fugitivus: à δράω, fugio.
Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro
Δραπετίδης, ε, ὁ, idem quod δραπέτης.
Δραπών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. à δρέπω, decerpo: f. ψω. a. 2. ἔδραπον.
Δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga: à δράω, fugio.
Δράσσομαι, vide in δράσσω.
ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ξω. prehendo, manu arripio: δράσσομαι, seu -ττομαι, carpo: f. δράξομαι. a. 1. m. ἐδραξάμην, ω, ατο. a. 1. m. imp. δρᾶξαι, & in pl. δράξασθε, perf. pass. δέδραγμαι. Undè Angl. to draw.
Δράστα, α, ὁ, Poët. & Dor. pro δράστης, ε, ὁ, servus: &
Δραστὴρ, ῆρος, pro quo δρηστὴρ, Ion. famulus, minister. Th. δράω, famulor: vel à δρασσω, pro δράω, Item

Δραστὴρ, ῆρος, &
Δραστήριος, ε, strenuus, industrius, promptus, impiger: à δράω, facio,
Δρατὸς, pro δαρτὸς, excoriatus: à δέρω, excorio. Th. δέρας, pellis.
ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, DRACHMA: monetæ & ponderis nomen: q. à δράττω· indè διδραχμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui duarum drachmarum pretii est.
ΔΡΑ'Ω, f. άσω, facio, ministro, fugio.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx: acc. pl. δρεπάνας· &
Δρεπανηφόρον ἅρμα, currus falcatus.
Δρεπανηφόρος, ὁ ϗ ἡ, falcifer.
Δρέπανον, ε, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v.
ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, decerpo, carpo, colligo à δρέπομαι. idem: hinc verisimile Angl. to reap.
Δρεψάμεναι, Æol. pro δρεψάμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi supradict.
Δρηπέτης, ε, ὁ, Ion. pro δραπέτης, fugitivus.
Δρήσα, faciens: a. 1. part. act. Ion. à δράω, facio: f. άσω.
Δρησμὸς, ε, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, fuga. Th. δράω, fugio.
Δρηστοσύνη, ης, ἡ, strenuitas, sedulitas: ab eod.
ΔΡΙΓΛΟΣ, ε, ὁ, lumbricus.
Δριμεῖα, ας, ἡ, acris gustu, gravis, molesta: à
ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, acris gustu, vel sapore asper; hinc δριμύτης, acrimonia.
Δρίμος, ε, τὸ, locus arboribus consitus: à δρῦς, arbor.
Δρίος, εος, τὸ, id. qu. δρίον, sylva, ab eod. Th.
Δροίτη, ης, ἡ, solium, alveus balneatorius: à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.
Δρομαῖος, ε, cursilis, velox: &
Δρομὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, cursitans, cursitorius: &
Δρομὰς, άδος, ἡ DROMAS piscis; item DROMEDA camelus, vulgò DROMEDARIUS: item, vaga, scortum: &
Δρομεὺς, έως, cursor: &
Δρόμος, ε, ὁ, cursus: omnia à p. m. δέδρομα, verbi τρέχω, curro.
Δρόμων, ωνος, ὁ, DROMO, parvus cancer, creditur esse qui Aristoteli δρομάς· ab eod.
ΔΡΟ'ΣΟΣ, ε, ὁ, ROS: δρόσοι, lacrymæ: qu. ῥόσος, à ῥέω, fluo. Hinc
Δροσερὸς & δρόσιμος, ε· &
Δροσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, roscidus.
Δρούγγος, ε, ὁ, cohors & globus militum, drungus: vid. Lat. Etymol.
Δρούσιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris à Druso.
Δρυάδες & ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Nymphæ. Th. δρῦς, quercus.
Δρύαλος, ε, ὁ, nomen viri, qui quercuum satie babit.
Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nom. patris Lycurgi: &
Δρυΐνος, ε, quernus: &
Δρυμὸς, ῦ, ὁ, sylva querna, quercetum, nemus: item δρυμὸν, ῦ, τὸ· &
Δρυμοὶ, Dor. pro δρυμοὺς, ejusd. acc. pl.
Δρυὸν, ε, τὸ, nemus: omnia à δρῦς.
Δρύοχοι, ε, carina, alveus navis: παρὰ τὸ τὰς δρῦν ἔχειν.

Δρυοπίδης

Δρυπεπὴς, έος, ὁ κ) ἡ, ολίνα, DRUPPA, *fructus maturus*: à δρῦς & πέπ7ω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρυπετὴς, έος, ὁ κ) ἡ, idem sed à πίπ7ω, *cado*: *fructus*, q. d. *jamjam casurus*.

Δρύπεψ, πος, ὁ κ) ἡ, idem & ab iisd.

ΔΡΥΠΤΩ, f. ψω, *lacero*, *lanio*: perf. δέδρυφα.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio* unguibus.

ΔΡΥΣ, υὸς, ἡ, *quercus*, *robur*, quercûs species: item *quævis arbor*: in acc. δρῦν· hinc compos. χαμαίδρυ, υος, & χαμαίδροψ, πος, ἡ, *quercus humilis*.

Δρυτόμος, ου, ὁ κ) ἡ, per Apoc. pro δρυμοτόμος, *quercuum* vel *arborum incisor*, *faber lignarius*: à δρῦς, *quercus* vel *arbor*, & τέμνω, *seco*.

Δρώντων, Att. pro δρώτωσαν, ex δράω, *facio*, vel *fugio*. Solent enim Attici gen. plur. part. quorund. usurpare pro tertiis perf. imperat. præs. temp. pl. numeri.

Δρώοιμι, pro δρῷμι seu δράοιμι, præs. opt. verbi δράω, *facio*.

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*: medicamenti species, ad evellendos pilos: quod à δρέπω, *carpo*.

Δῦ pro ἔδυ, ac ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. & pro δῦθι, aor. 2. imperat. à δῦμι, *subeo*.

Δυ, pro δύω, *duo*.

Δυὰς, άδος, ἡ, qu. *dualitas*, *binarius*. Hinc Angl. Duce.

Δύεται, 3. sing. ind. pass. à δύομαι, & δύω, *subeo*.

ΔΥΗ, ης, ἡ, *infortunium*, *labores*, *strages*, *ærumna*: q. à δύω, *occido*.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. ejusd. verbi

Δῦθι, a. 2. imperat. &

Δυϊκὸς, ῦ, *dualis*: ab eod. Th.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. à

Δῦμι, *subeo*: vide δύω.

Δῦν' pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, imperf. verbi δύνω, *subeo*.

Δύνα, Dor. per Apoc. pro δύνασαι, vel pro δύνῃ, *potes*: 2. sing. præs. verbi δύναμαι.

Δύναιτ' pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο· à δύναμαι, quod vide.

Δυναμ'- pro

ΔΥΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum*, *valeo*, *æstimor*: in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται, imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο. Att. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνάσθην. a. 1. sub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam aor. 1. pass. ἐδυνάσθην, & ἠδυνάσθην. & a. 1. m. ἐδυνησάμην, qu. à δυνάζομαι.

Δυνάμει. dat. sing. & δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. part. præs. à δυνάμενος, quod à δύναμαι· itém nom. propr. mulieris q. d. *potens*.

Δυνάμεσθα pro δυνάμεθα, Poët. 1. pl. præs. δύναμαι.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*, *vis*, *virtus*: αἱ δυνάμεις, *miracula*, *virtutes*, *potestates*: ἐξουσία, *moralis facultas*, *naturalis* verò δύναμις· ab eod. Th.

Δυναμόω, *confirmo*, *roboro*: f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præs. part. δυναμόομαι, -οῦμαι.

Undè

Δυναμούμενος, -ούμενος, *corroboratus*: ejusd. part. præs. pass.

Δύνασαι, 2. sing. præs. à δύναμαι, quod vide.

Δυνασθῆναι, *potuisse*: a. 1. inf. ejusd. verbi.

Δύνασις, εως, ἡ, Poët. pro δύναμις, *potentia*, ab eod. Th.

Δυναστεία, ας, ἡ, *imperium*, *potentatus*: &

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præs. à

Δυναστεύω, *sum princeps*: f. εύσω· quod à

Δυνάστης, ου, ὁ, *DYNASTA*, *dominus*: à

Δυνατέω, *potens sum*: f. ήσω. p. δεδυνάτηκα, ex

Δυνατὸς, ὁ, ὂν, *potens*: δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, *possum*: δυνατὸν, & τὸ ἐν δυνατῷ, *possibile*, *quod fieri potest*: δυνατώτερος, compar. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι.

Δῦνε, *ingressus est*, imperf. Ion. à δύνω, *subeo*.

Δυνέαται, *possunt*: Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. δύναμαι.

Δύνη, 2. sing. præs. sub. δύναμαι, ῃ, ηται. ab eod. Th.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, quod vide.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ a. 1. sub. pass. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. fut. 1. med. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος, ab eod. Th.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*.

Δύνου' pro δύνουσι, *ingrediuntur*: 3. pl. præs. δύνω.

Δύντα, *occidentem*: acc. sing. aor. 2. part. à δὺς, δύντος, quod à

ΔΥΝΩ, δύω, vel δῦμι, *subeo*, *ingredior*, *occido*, *induo*: δύνω tantum in compos. invenitur: δύω, f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. p. pass. δέδυμαι. δῦμι, aor. 2. ἔδυν, υς, υ, a. 2. inf. δῦναι a. 2. part. δὺς, δύντος. Indè, ut quibusdam videtur, Angl. Dawn, (aurorâ enim exoriente, astra minora δύει) & Den.

ΔΥΟ, vel Att. δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν, & in f. g. δυεῖν, dat. pl. δυσί.

Δυοῖσι, Poët. pro δυοῖσι· ex Th. δυάω, pro δύω.

Δύπ7ης, ου, ὁ, *urinator*: qui aquas subit: à

Δύπ7ω, f. ψω, *aquam subeo*: à quo fluxisse videntur Angl. to dip, to dive.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύνω videas.

ΔΥΣ, particula in compos. pro *ægrè*, *malè*, *infeliciter*: & pro α priv.

Δυσάβος, ω, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, *infelix*, *puber*: ex δὺς, & ἥβη, *pubes*.

Δυσαέος, *graviter spirantis*: gen. sing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ κ) ἡ, *graviter spirans*: ex δὺς & ἄω, ἄημι, *flo*, *spiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω vel δύνω, *subeo*: fut. σω, præt. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.

* Δυσαίων, ωνος, ὁ κ) ἡ, *cui ærumnosa est vita*.

* Δυσαλία, ας, ἡ, *sordes*.

* Δυσάλυκτος, ω, ὁ, *inevitabilis*.

Δύσαμ-

Δυσάμμορος, vel δύσμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix: ex δὺς & μόρος, fatum: quod à μείρω, divido: p. m. ἔμμορα.

Δυσαντῆ, dat. sing. à

Δυσαντὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sinister occursus: ex δὺς, & ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Δυσάντητος, idem, & ab iisdem.

Δυσαρεστέω, morosum me praebeo, offensus sum aegre: à

Δυσάρεστος, ου, morosus: & τὸ δυσάρεστον, morositas: quod ab ἀρέσκω, placeo.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quae optimam prolem peperit, sed malo fato: ex δὺς, & ἀριστοτόκος, quae optimos parit; quod ab ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς, & τίκτω, pario: fut. med. τέξομαι.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ablatu: ex δὺς, & ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis, portatu: ex δὺς, & βαστακτὸς, portabilis: à βαστάζω, porto.

Δύσβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus: ex δὺς, & βατὸς, pervius: à βαίνω, eo.

Δυσγένεια, ας, ἡ, generis obscuritas: ignobilitas: &

Δυσγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis: à γένος, genus: quod à γίγνομαι seu γίνομαι, nascor.

*Δυσδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis. Th. ἡγέομαι, narro.

Δύσεαι, induaris: a. 1. sub. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, induo.

Δυσειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deformis, turpis: ab εἶδος, forma: quod ab εἴδω, video.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis spei: cui oppon. εὐέλπιστος· ex δὺς & ἐλπὶς, spes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, DYSENTERIA, morbus viscerum torminosus dictus: ex δὺς, & ἔντερον, intestinum; quod ab ἐντὸς, intus. Hinc

Δυσεντερικὸς, ῦ, torminosus.

Δυσεπανόρθωτος ου, ὁ, vix emendabilis: ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Δύσεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inscrutabilis. Th. ἐρευνάω, scrutor.

Δύσερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, pertinax, morosus, rixosus: ex δὺς, & ἔρις, lis.

Δυσερμήνευτος, ου ὁ καὶ ἡ, explicatu difficilis: ex δὺς, & ἑρμηνεύω, interpretor, qu. ab ἑρμηνεὺς, interpres.

Δύσερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, infelix in amore: ex δὺς, & ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, se condit: 3. sing. praes. verbi Poët. δύσομαι, à f. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο & δύσσετο, imperf. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod. Th.

Δυσεύρετος, inventu difficilis: ab εὑρετὸς, inventus. Th. εὑρίσκω, invenio.

Δυσήκοος, difficultèr audiens, immorigerus. Th. ἀκούω, audio.

Δυσηλεγέες, molesti, ae, nom. pl. à

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, molestus, gravis: qu. ex δὺς, & ἀλέγω, curo: q. δυσαλεγὴς, vel ut alii volunt, à λέγω, cubare facio.

*Δυσημερέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, infelix sum.

*Δυσημερία, ας, ἡ, adversitas.

Δυσηπίστευν, imperf. verbi δυσαπιστέω, f. ήσω. ex δὺς, & ἀπιστέω, non credo: q. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Δυσηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, horrisonus: ex δὺς, aegrè, malè, & ἦχος, sonus.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus: ex δὺς, & θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανατέειν, εῖν, iniquo animo mortem ferre: ex δὺς, & θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior.

Δυσθυμέειν, Ion. pro ἀθυμεῖν, animum despondere: ex δὺς, & θυμὸς, animus.

Δύσθυμος, ου, tristis, anxius, remissus: ab iisd.

Δυσί, duobus: dat. pl. à δύο, duo.

Δύσις, εως, ἡ, occasus: acc. δύσιν, à δύω, subeo.

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad discendum,

Δυσκαταμαθήτως, vix intelligibile: ex δὺς, & καταμανθάνω, pernosco: quod ex κατὰ, & μανθάνω, disco.

Δύσκεν, imperf. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω vel δύω, adeo, subeo.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, raucus: ex δὺς, & κέλαδος, sonus, vox.

Δυσκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis motu, segnis: à κινητὸς, mobilis: q. à κινέω, moveo.

Δυσκλεὴς, έος, -ῦς, ὁ καὶ ἡ, inglorius: ex δὺς, & κλέος, gloria. Th. κλείω, celebro.

Δύσκλυτος, idem, à κλύω, audio.

Δυσκολαίνω, f. ανῶ, p. κα, morosus sum, aegrè fero, indignor, succenseo: &

Δυσκολία, ας, ἡ, morositas, difficultas: à

Δύσκολος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus: &

Δυσκόλως, adv. difficultèr: ex δὺς & κόλον, cibus.

*Δύσκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, surdaster.

Δύσλοφον, onerosum cervici: ex δὺς, & λόφος, cervix in jumentis.

Δύσλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nodosus, solutu difficilis: à λύω, solvo.

Δυσμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indocilis, hebes. Th. μανθάνω, disco.

Δυσμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, &

Δύσμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno.

Δυσμενέεσσιν, inimicis: dat. pl. à

Δυσμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infestus, hostis: acc. δυσμενῆ, malevolum. Hinc

Δυσμενῶς, adv. infestè. ex δὺς, & μένος, animus, ira.

Δυσμεταχείριστος, ὁ καὶ ἡ, tractatu difficilis: ex δὺς, & μεταχειρίζομαι, administro. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus propriè solis. Th. δύνω, subeo.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, infesta mater. Th. μήτηρ.

Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, memoratu difficile: ex δὺς, & μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, recordor.

Δύσμορε, infelix: voc. sing. à

Δύσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui difficile fatum obtigit: à μόρος.

ἀ δὺς, & μόρος, *fatum*: quod à μείρω, *divido*: p. m. ἔμμορα.

Δυσμορφίη, Ion. pro δυσμορφία, *ας*, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*.

Δυσμόρφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *deformis*: ab eod Th.

Δυσνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficilis intellectu*: ex δυς, & νοητὸς, *intelligibilis*. Th. νοέω, *cogito*.

Δυσνομία, ας, ἡ, & δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *mala legum institutio, licentia*: ex δὺς, & νόμος, *lex*, q. à νέμω, *tribuo*: præt. m. νένομα.

Δύσοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invius*: item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*.

Δυσόνειροι ὕπνοι, *somnus somniis interpellatus*.

Δυσόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*.

Δύσοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Δυσόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficilis definitu*: ab ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Δυσπαίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ascensu difficilis*: ex δὺς, & παίπαλα, *loca prærupta*.

Δυσπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficilis, qui luctâ difficultèr superari potest*: ex δυς, & πάλη, *lucta*.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. δύσπαρι, *infelix Paris*.

Δυσπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *difficilis persuasu*: &

Δύσπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à πείθω, *persuadeo*.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *trajectu difficilis*: ex δὺς & πέμπω, *mitto*: p. πέπομφα.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, *casus adversus, adverversitas*: ex δὺς & πέτω, *cado*, pro πίπτω.

Δυσπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *malè cadens, difficilis*; ab iisd.

Δύσπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à πείθω, *persuadeo*.

Δυσπνέω, -ῶ, *ægrè respiro*; &

Δύσπνοια, ας, ἡ, *spirandi difficultas, suspirium*.

Δυσπνοϊκὸς, ῦ, *suspiriosus*; à δὺς, & πνοὴ, quod à πνέω, *spiro*.

Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vix expugnabilis*: à δὺς, & πολιορκέω, *obsideo*. Th. πόλις, *urbs*.

Δύσποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infelix*; ex δὺς, & πότμος, *sors*.

Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *infelix sum*.

Δυσπραξία, ας, ἡ, *res adversæ*; ex δὺς, & πράττω, f. ξω, *facio*.

Δυσπρόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, & δυσπρόσοδος, *aditu difficilis*.

Δύσριγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frigoris impatiens*: ex δὺς, & ῥίγος, εος, τὸ, *frigus*.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas*: &

Δυσσεβέω, -ῶ, *impiè ago*: &

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas*: &

Δυσσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *impius*: ex δὺς & σέβομαι.

Δύσσεο, *indue*; Poët. pro δύσεο, Ion. pro δύσου, ἴσθω, præs. imperat. m. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poët. δύσετο, imperf. ἐδυσόμην, ου, ετο. quod præsens formatum est à f. 1. m. verbi δύω, *induo*.

Δυσσομενάων, gen. pl. Æol. f. g. pro δυσομενῶν, præs. part. verbi δύσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

Δύσσοος, ου, *infelix, æger*. Th. σῶος, *salvus*.

Δύσταιος, Dor. pro

Δύστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infelix, miser*: ex δὺς, & στένω, *gemo*, aut, secundum alios, ex δὺς, & στῆναι, quod *malè stet*. Th. ἵστημι, *sto*.

Δυστήρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *observatu difficilis*: ex δὺς, & τηρέω, *servo*.

Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. à

Δυστοκέω, *difficultèr pario*: f. ήσω & ήσω, ex δὺς, & τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Δύστρος, ου, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιών.

Δυστυχέστατος, ου, *infelicissimus*, superl. à δυστυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infelix*: quod ex δὺς, & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δυστυχέω, *infelix sum*: f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. δυστυχήσας, αντος. τὰ δυστυχηθέντα, *adversa*: a. 1. part. pass. ex δὺς, & τύχη, *fortuna*: quod à τυγχάνω, *sum*.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium*, dat. pl. δυστυχήμασι, à δυστυχέω, quod vide.

Δυστυχία, ας, ἡ, *adversitas*: ex eod. Th.

Δυστυχοῦντας, acc. pl. part. præs. δυστυχοῦσι, 3. pl. ind. præs. à δυστυχέω, quod vide.

Δυσφάμιον, ου, τὸ, Poët. & Dor. pro δυσφήμιον, τὸ τῆς ἢ δυσφημία, *infamia, dedecus*. Th. φάω, *dico*.

Δυσφημέω, f. ήσω, p. ηκα, *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor*: &

Δυσφημία, ας, ἡ, *infamia, convitium, probrum*: à

Δύσφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maledicus, infaustus*: ex δὺς, & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Δυσφήμοιο, *ominosi*, ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσφορέω, f. ήσω, p. ηκα, *ægrè fero*: &

Δυσφορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, item.

Δυσφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, &

Δύσφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficilis latu, gravis, molestus*. ex δὺς, & φέρω, *fero*.

Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ*: quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens*.

Δυσφρονέω, *animum abjicio, ægrè fero*: ex δὺς & φρὴν, *mens*.

Δυσφρονέων, ejusd. part. præs.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo*: ex δὺς, & φρὴν, *mens*.

Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis seu soni*: &

Δύσφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dissonus*: ex δὺς, & φωνὴ, *vox, sonus*.

Δυσχείμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frigidus, hybernalis*: ex δὺς, & χεῖμα, *hyems*.

Δύσχειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab iisd.

Δυσχείρωτος, ὁ καὶ ἡ, *qui difficultèr subigitur & capitur*. in superl. δυσχειρωτότατος. Th. χείρ.

Δυσχεραίνω, *molestè fero, gravor, indignor, hæsito*: f. ανῶ. in 3. pl. præs. ind. δυσχεραίνουσιν. acc. pl. part. præs. δυσχεραίνοντας · &

Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, molestia*: à

Δυσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *difficilis, molestus, odiosus*: in compar. δυσχερέστερος, ου · ex δὺς & χείρ.

Δυσχερῶς, adv. *difficultèr, molestè*: à δυσχερὴς.

Δυσχρηστέομαι, -οῦμαι, *usu rei cujuspiam offendor, incommodè & impeditè versor*: à δύσχρηστος.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, *incommodum*: ab ejusd. perf. pass. cui oppon. εὐχρήστημα · sicuti

Δυσχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas, difficultas*, oppon. εὐχρηστία · à

Δύσχρηστος,

Δύσχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus usus difficilis est*: ex δὺς & χρηστὸς, *utilis*: quod à χράομαι, ῶμαι, à χράω, *commodo*.

Δυσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ δυσῶδες, *fœtidus*.

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor*, *fœtor*: ex δὺς, ὄζω, *oleo*, p. m. ὦδα.

Δυσώνυμος, ου, ὁ, *infaustus*, *inauspicatus*, ex δὺς, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. Æol. ὄνυμα, Poët. οὔνομα.

Δυσωπέω, f. ήσω, *pudore afficio*: unde Menand. δυσωπῶ, *persuadeo*: δυσωποῦμαι, *erubesco*, *flector*: &

Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor*: ex δὺς, & ὤψ, ὠπὸς, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Δυσωρέω, f. ήσω, *difficultèr custodio*: à δύσωρος, *custoditu difficilis*: ab οὖρος, *custos*.

Δυσωρήσονται, 3. pl. ejusd. f. 1. m.

Δύτης, ου, ὁ, *urinator*, *qui aquas subit*. Th. δύω, vel δύνω, *subeo*.

Δύω, Poët. pro δύο, *duo*: gen. dual. δυοῖν, & Att. δυεῖν, dat. δυσί. Est & δύω, *mergo*, unde δύνω.

Δυωδεκάδρομος, ου, ὁ, *qui duodecies currit*, vel *cursum conficit*.

Δυώδεκα, δυοκαίδεκα, & δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*, ἄκλιτα.

Δυωδεκάμηνος, *duodecim mensium*, δυωδεκάμηνον τέλος περαίνει, id est, *annuum magistratum transigere*: ex δυώδεκα, *duodecim*, & μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Δυωδεκαετεῖος, *duodecim annorum*: ex δυώδεκα, & ἔτος, *annus*.

Δυωδέκατος, άτη, ατον, *duodecimus*: ex δύω, & δέκα, *decem*.

Δυῶν, Att. & Ion. pro δυοῖν, *duorum*, gen. dual. à δύω.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, & δώματα, *domus*, à δέμω, *struo*.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, ἄκλιτον.

Δωδεκαγναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui duodecim flexus habet*. Ex δώδεκα, & κάμπτω, *flecto*.

Δωδεκάκις, *duodecies*, ex δύο & δέκα.

* Δωδεκάμηνος, ὁ καὶ ἡ, *duodecim mensium*, subaud. χρόνος, *annus*.

Δωδεκαταῖος, *qui per duodecim dies alicubi manet vel abest*: &

Δωδέκατος, η, ον, *duodecimus*: ex δύο, & δέκα, *decem*.

Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώδεκα φυλαί.

Δωδώνηθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναῖος, ου, *DODONÆUS*: à

Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*: sylva Epiri & urbs. Vide Steph.

Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*: a. 2. ἔδων.

Δώησι, *dederit*: 3. sing. a. 2. opt. à δώη, & Ion. additur σι. Sin verò sit δώῃσι, erit 3. sing. sub. à δώω, δώῃς, δώῃ, & Ion. δώῃσι, pro δῶ, δῷς, δῷ, à δίδωμι, *do*.

Δῶκ' pro δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. a. 1. Sic δῶκαν pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, *do*.

Δῶλος, ου, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ου, *servus*.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus*, *tectum*: pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι, hinc Angl. a Dome. ex δέμω, *factum per contractionem*, Th. δέμω, *extruo*, p. m. δέδομα.

Δωμάτιον, ου, τὸ, *domuncula*, *cubiculum*, *tectum*: à δῶμα.

Δωμάω, f. ήσω, *extruo*: ab eod.

Δῶναξ, ακος, ὁ, Dor. Poët. pro δόναξ, *arundo*, quod vide.

Δώομεν, per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δῶρ' pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, *donum*.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, *donum*, *donatio*: &

Δωρεὰν, adv. (sub. κατὰ) *gratis*, *immeritò*, *frustra*. Th. δῶρον, *donum*.

Δωρέομαι, -οῦμαι, & Poët. δωρέω, -ῶ, *dono*, *largior*: f. ήσομαι: perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐδωρησάμην. ab eod.

Δώρημα, ατος, τὸ, *donum*, *beneficium*: &

Δωρητὸς, οῦ, ὁ, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*, item *donatus*: à p. pass. verbi δωρέομαι.

Δωριάζειν, *Doricè loqui*: Poët. pro δωρίζειν, quod à

Δώριος, ία, ον, Poët. pro Δωρικὸς, ὴ, ὸν, *Doricus*, *a*, *um*. Dicitur & Δωριεὺς, έως, ὁ, idem.

Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς· &

Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.

Δωρὶς, ίδος, ἡ, *Doris*: regio: item nomen Nymphæ.

Δωρίσδειν, Dor. δωρίζειν, *loqui Doricè*.

Δωριστὶ, adv. *Doricè*.

Δωροδοκέω, f. ήσω, *donis inhio*, *munera capio*: item *muneribus corrumpo*: acc. pl. part. præs. δωροδοκοῦντας· ex δῶρον, *donum*, & δέχομαι, *capio*.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, *munus per corruptionem acceptum*: à præced. perf. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio*, *sordes*.

Δωροδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *munerum acceptor*; *donis inhians*: à δῶρον, & δέχομαι, *capio*.

* Δωροκοπεῖν, Ecclesiast. 33. *munera prava offerre*.

ΔΩΡΟΝ, ου, τὸ, *donum*: item *palmus minor*; hinc fortè manavit Angl. Dowery.

Δωροφάγος, ου, ὁ, *qui devorat dona*, *donivorus*: ex δῶρον, *donum*, & φάγω, *edo*.

Δωροφόρος, ου, ὁ, Poët. *qui dona fert alicui danda*. ex δῶρον & φέρω.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωροῦμαι.

Δὼς, ἡ, *DOS*, *donum*: indeclinabile Poët. idem quod δόσις, Th. δίδωμι, *do*.

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Δώσῃ, *tradat*: 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώκῃ, ab a. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod.

Δώῃσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. Sin absque ι est 3. pl. ejusd. temporis verbi supradict.

Δωσεῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. ejusd.

* Δωσεῦσ', pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. δώσω, verbi δίδωμι.

Δωσῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejusd.

Δώσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Δώτῃ, *datori*: dat. sing. à δώτης, ου, ὁ, *dator*: sed usitatiùs δότης. Th. δίδωμι.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pro δοτὴρ, *donator*: ab eod. Th.

Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.

Δωτῖν-

Δωτινάζειν, *dona colligere & accipere* : à δωτίνη, *donum*, quod vide.
Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à
Δωτίνη, ης, ἡ, *munus, donum*, propriè quod consumitur, ut *vinum, vestis* : à δωτὸς, gen. inusit. τοῦ δοὺς. Th. δίδωμι.
Δωτίνησι, *donis* : ejusd. dat. pl. Ion.
Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, quod vide.
Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.
Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR, donator* : à δίδωμι.
Δώωσι pro δῶσι, *dedissent* : per Epenth. Ion. Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. ab eod.

E.

E Nota quintæ apud Græcos literæ, signum etiam numeri quinarii. Tum & ε, Æol. in multis pro ο.
Ἒ, *HE*, dolentis particula, quæ geminari solet. item
Ἓ, *SE*, pronomen acc. casus, ab οὗ, οἷ, *sui, sibi* : inde ἑὸς, ὗ, *suus*, σφέος, σφωΐτερος, & σφέτερος, υ, idem.
Ἔα, *Ah, vah*, adv. querentis vel admirantis, ab
Ἔα, *sine* : præs. imperat. pro ἔαε, vel imperf. verbi ἐάω, *sino*.
Ἔα, Ion. & Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἑὰ & ἅ, *sua bona, peculium* : ex ἑὸς, *suus*, vid. ἓ, *se*.
Ἐᾷ, *concedit* : 3. sing. præs. ab ἐάω, *sino*, f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ῃς, ῃ, p. εἴακα.
Ἔαα, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τοῦ α.
Ἔαγα, ας, ε, *fregi* : p. m. Att. pro ἦγα per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus) ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango* : f. ἄξω. p. ἦχα, & ἔαχα, p. m. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, & ἔαξα· &
Ἐάγην, *fractus sum* : Att. eod. modo pro ἤγην, ejusd. a. 2. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.
Ἔαδα, ας, ε, *demulsi* : pro ἦδα, præt. m. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo εὔαδα. Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo* : præt. m. part. ἑαδὼς pro ἡδώς· sic in a. 2. ἕαδον pro ἧδον, Æol. εὔαδον.
Ἑαδότα, *placentem* : pro ἡδότα, ejusd. p. m. part. acc. sing.
Ἔακα, *permisi* : pro εἴακα, p. act. verbi ἐάω, *sino* : f. σω.
Ἐάλη, *convolutus est, involvit se, occultavit se* : Att. resolutione augmenti η in εα, pro ἤλη. a. 2. pass. Ion. ἄλην unde part. ἀλεὶς, έντος. Aut ab ἀλῶ, *declino, vito* : aut ἐάλη per Metaplasm. pro ἐάλω, quod Att. pro ἧλω, ab ἧλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, *capio*. Alii legunt ἐάλη, Att. seu Ion. pro ἧλη, a. 2. verbi ἄλημι, *declino* : a. 2. part. ἀλεὶς.
Ἑάλωκα, *captus sum* : Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω. a. 2. ἧλων, a. 2. part. ἁλοὺς. inf. ἁλῶναι, & pass. ἁλῶται.
Ἑάλων, *captus fui* : Att. similitèr pro ἧλων, a. 2. ejusd. verbi. Præt. autem & a. 2. passivè sumuntur.
Ἐάν, *si* : conjunct. connexiv. construitur cum subj. & opt. Et ἂν pro ἐάν, quae sæpè sunt μόρια δυνητικὰ, *particulæ potentiales*, & sæpè postponuntur, ut εἴποιμ' ἄν, *dixissem* : quandoq; deest ἂν· sed rariùs præponuntur : ut ὃς ἐὰν, *quicunque* : ἐάν τις, *siquis* : ἐὰν μὴ, *nisi* : ἐὰν δὲ μὴ, *sin aliter, alioqui* : εἴτε, *sive*.
Ἑάνδανον, *placebam* : imperf. Att. & Ion. pro ἥνδανον, εα, pro augmento η, verbi ἁνδάνω, *placeo*.
Ἑανὸς, ὗ, ὁ, *indutu pulcher, tenuis, subtilis* : adv. propriè *peplus* : ab ἕω, *induo*. Aliquando de stanno dicitur, & tum est *fusilis* a q. ῥεανὸς, à ῥέω, *fluo*. Tum etiam substantivè usurpatur, & Epitheton adjungitur, ἑανῷ νεκταρέῳ, *vestis nectarea*, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, seu pro ἱμάτιον, sæpè enim Epitheta ponuntur pro suis substantivis.
Ἐάνπερ, conj. *si modo*.
Ἕαται, Att. vel Ion. pro ἧνται· & ἕατο, pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*.
Ἔαξα, *fregi* : a. 1. Att. resolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.
Ἔαρ, ρος, τὸ, & contract. Poët. ἦρ, ἦρος, & Ion. εἶαρ, *Ver*.
Ἔαρ sumitur etiam pro *sanguine & pinguedine*.
Ἐαρινὴ, ῆς, ἡ, f. g. ab
Ἐαρινὸς, ῦ, *vernus* : & per Epenth. εἰαρινὸς. Th. ἔαρ, *ver*.
Ἐαροτροφὴς, ὁ καὶ ἡ, *vere nutritus, vernus* ; ex ἔαρ, *ver*, & τρέφω, *alo* : p. m. τέτροφα.
Ἐᾷς, *finis* : 2. sing. præs. ind. verbi ἐάω. Tum ἔασ' pro ἔασε, *permisit* : a. 1. Ion. ejusd. verbi.
Ἑὰς, *suas*, pro ἅς.
Ἕασα, Att. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἁνδάνω, *placeo* : vide ἕαδα.
Ἐάσαμεν, *sivimus* : 1. pl. a. 1. Ion. sed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino* : f. ἐάσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.
Ἐάσετε, 2. pl. f. 1. act. ἐάσῃς, *finis* : a. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.
Ἔασι, Ion. & ἔασσι, Poët. pro εἰσὶ, *sunt* (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι) ab εἰμὶ, *sum*.
Ἔασκε, *dimittebat* : imperf. Ion. pro εἴα, verbi ἐάω, *sino*.
Ἐάσομεν, a. pl. f. 1. act. verbi ἐάω, *sino* : f. ἐάσω. p. εἴακα.
Ἔασσα, ας, Dor. pro ἔσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕαται & ἕατο, Ion. pro ἧνται & ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo* : quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἕω.
Ἔατε, Ion. pro ἦτε, a. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἐατέον, *sinendum* : verbale ab ἐάω, *sino*.
Ἑαυτῦ, ῆς, ῦ, & contractè αὑτοῦ, ῆς, οῦ, dat. ἑαυτῷ, &c. *suipsius*, &c. caret nominativo. Ex ἓ pro ἑ, *sui*, & αὐτοῦ· in singulum.

sum. et tertiæ personæ, nec non secundæ σ' ἑαυτοῦ, ὅ τε, &c. in pl. est trium personarum, ἑαυτῶν, nostri, vestri, & sui ipsum.

'Εβην, ascensus sum : Att. pro ἔβην, a. 1. med. ἐπιβαίνομαι. Vel ἐφθην, Ion. Dialecti pro ἐφθην, a. 1. pass. ab ἵπτομαι, sequor.

'Εα, sine, permitto: imperf. εἴασε, -ας, -ασ, -α, -ε, -α. f. ἐάσω. a. 1. εἴασα. a. 1. imperat. ἔασον, ἐάτω. a. 1. part. ἐάσας, ασίας. perf. εἴακα. recipit ι post ε pro augmento.

'Εαν, bonorum : gen. pl. Æol. pro ἐῶν. ab ἐὺς, ὁ, ἐν, suus, a, um. Alii legendum censent ἰάων, & derivant ab ἐὸς, ἐα, ἐν. idem quod ἐὸς, vel ἐὺς, bonus.

'Εβα, Dor. pro ἔβη, venit : ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, ω, f. βήσομαι. Item Laconici pro ἔα, sine, interposito β ab ἐάω, sino.

'Εβαδισε, 3. sing. a. 1. act. à βαδίζω, vado, eo, & Dor. ἐξῶ. Th. βαίνω, ω.

'Εβαινε, ibat : imperf. act. à βαίνω, ω, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

'Εβαλον, ες, ε, jeci : a. 2. act. verbi βάλλω, jacio, f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 1. pass. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

'Εβαν, per Sync. Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. Sic ἔβα pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, ω, f. βήσομαι.

'Εβάπτετο, tingebatur : 3. sing. imperf. pass. à βάπτω, intingo, mergo : f. ψω. præt. βέβαφα.

'Εβαρυώπησαν, caligârunt : 3. pl. a. 2. pass. cum duplici augmento, verbi βαρυώπτομαι q. ex βαρὺς, gravis, & ὄπτομαι, video. Alii volunt esse a. 1. verbi βαρυωπέω, visu sum gravato : ab iisd. Th.

'Εβασον pro ἔασον, sine : a. 1. imperat. act. interposito β Laconicè, ab ἐάω, sino. Lacones & Syracusii dicunt ἐβάω.

'Εβάστασα, ας, ε, portavi : a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

'Εβάφην, tinctus sum : a. 2. pass. ἔβαφον, tinxi : a. 2. ind. act. pro ἔβαπον, euphoniæ gratiâ, verbi βάπτω, tingo, mergo : f. ψω. p. βέβαφα.

'Εβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. &

'Εβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

'Εβδομαῖος, α, ον, qui septimâ die aliquid facit, septimanus : &

'Εβδομὰς, ἀδος, ἡ, HEBDOMADA, septimana, numerus septenarius, septima dies, seu septima quæque dies : ab ἑπτὰ, septem.

'Εβδομάτη, ης, (sub. ἡμέρα) septima dies : f. g. ab

'Εβδόματος, η, Poët. pro ἕβδομος, septimus : &

'Εβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta, ἄκλιτον. Th. ἑπτὰ, septem.

'Εβδομηκονταὲξ, septuaginta sex : leg. tanqu. vox composita, ex ἓξ, sex, & ἑβδομήκοντα.

'Εβδομηκοντάκις, adv. septuagies : &

'Εβδομηκοστὸς, ῦ, septuagesimus. Th. ἑπτὰ, septem.

'Εβδομος, η, ον, septimus, a, um : τῇ ἑβδόμῃ (sub. ἡμέρᾳ) die septimo, ab eod. Th.

'Εβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. act. à βεβαιόω, confirmo, f. ώσω, p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, firmus.

'Εβεβλήμην, ου, το, ictus eram : plusq. p. pass. à βάλλω, jacio : f. λῶ. p. pass. βέβλημαι.

'ΕΒΕΝΟΣ, sive ἔβενος, ου, ὁ, EBENUS, lignum gravissimum.

'Εβὴρ, ὁ, vel leni spiritu, 'Εβὴρ, nom. viri ἄκλιτον, transiens.

'Εβην, ης, η, veni : a. 2. ind. act. à βαίνω, venio, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

'Εβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanq. à βάω, verbi βαίνω, venio, ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejusd.

'Εβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poët. more ex fut. in præsens tralatum est. Th. βαίνω, ω.

'Εβιάσατο & ἐβιάσατο, per vim ademit : 3. sing. a. 1. m. à βιάω. f. άσω. Th. βία, vis.

'Εβίω, 3. sing. imperf. act. à βιόω, vivo : f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Th. βίος, vita.

'ΕΒΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, seu ἰβίσκος, herba quæ & ἀλθαία vocatur, HYBISCUS, ALTHÆA, malva sylvestris.

'Εβίων, vixi, a. 2. ind. act. à βιόω, vide ἐβίω.

'Εβλαβον, nocui, a. 2. ind. act. ab ἐβλάβην, a. 2. pass. à βλάπτω, noceo : f. ψω. p. φα.

'Εβλάκευμαι, dissolutus sum : Att. pro βεβλάκευμαι, p. pass. verbi βλακεύω, socordiæ me dedo. Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, piscis quidam omninò inutilis.

'Εβλαμμαι, Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, noceo : f. ψω. p. φα.

'Εβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino : f. ήσω.

'Εβλάστησα, ας, ε, a. 1. act. &

'Εβλαστον, germinavi : a. 2. ind. act. ejusd. verbi q. à βλαστέω ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω seu ἁμαρτάνω.

'Εβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, impiè loquor : ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.

'Εβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo : f. ψω.

'Εβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video : f. ψω.

'Εβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, plusq. perf. pass. verbi βάλλω, jacio, quasi à βλέω. Nisi quis esse velit imperf. à βλῆμαι.

'Εβόα, clamabat : 3. sing. imperf. verbi βοάω, clamo : f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

'Εβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi βοηθέω, succurro, auxilior : f. ήσω.

'Εβοσκον, ες, ε, imperf. verbi βόσκω, pasco : f. ήσω.

'Εβουλέατο & ἐβούλευντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 3. pl. imperf. verbi βούλομαι, volo.

'Εβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, consulto : f. σω. Th. βουλή.

'Εβουλεύσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd.

'Εβουλήθη,

Ἐβουλήθην, volui: a. 1. ind. pass. à βέλομαι, volo: f. βυλήσομαι. q. à βυλέω. Th. βύλομαι, volo.

Ἐβούλε, a. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. ejusd.

Ἑβραΐζω, f. ίσω. Hebræorum more loquor, seu vivo: &

Ἑβραϊκὸς, ῦ, HEBRAICUS: &

Ἑβραῖος, αία, αῖον, HEBRÆUS, a, um, ab Ἕβερ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. alii alitèr ἐτυμολογίζυσι, ut videri est apud Voss. in Etymol. ad verbum supra.

Ἑβραΐς, ΐδος, ἡ, Hebræa: Ἑβραΐς διάλεκτος, lingua Hebræa: &

Ἑβραϊστὶ, adv. Hebraicè: ab eod.

Ἐβράσθην, ebullitus sum: a. 1. pass. verbi βράζω, vel βράσσω, ferveo, bullio.

Ἔβραχ' pro ἔβραχε, &

Ἔβραχον, ες, ε, madefeci: a. 2. ind. act. à βρέχω, madefacio: undè a. 2. pass. ἐβράχην. part. βραχείς. Alii volunt esse imperf. à βράχω, crepitum do, sono.

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind act. à βρέχω, pluo.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. à βροντάω, tono: f. ήσω. Th. βροντή, tonitru.

Ἕβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

Ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω, frendo.

Ἔβρω, a. 2. verbi βρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἔδωκεν, ἔφαγεν.

Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit: a. 1. m. &

Ἔβωσεν pro ἐβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo: vide Hesych.

Ἐβώσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, celebres facti sunt: 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per Crasin pro ἐβοήθητε, 2. pl. a. 1. pass. verbi βοάω, clamo.

Ἐγανώθην, gavisus sum: a. 1. ind. pass. à γανόω, voluptate afficio. f. ώσω. Th. γάνος, lætitia.

Ἐγγαγγὶς πέτρα, eadem gemma quæ γαγγίτης. ab ἐν & Γάγγης, quia in Gange reperitur.

Ἐγγαστρίμαντις, uti στερνόμαντις, quæ à μάντις, vates: &

Ἐγγαστρίμυθος, ε, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθόμενον· item magus, ariolus, apud LXXII.

Ἐγγεγάασι, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω, & in a. dual. p. m. ἐγγεγάατον, & metri causâ Sync. ἐγγέγατον· sic ἐγγέγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, & part. ἐγγεγαώς, υῖα, &c. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐγγεγύηκα, pollicitus sum: pro ἠγγύηκα. perf. (augmento syllabico intrinsecus assumpto) verbi ἐγγυάω, spondeo: f. ήσω. Th. ἐγγύη, sponsio.

Ἐγγεγυμνασμένος, p. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἐγγειβάτον, ε, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulens: quasi ab ἔγγειον βαίνειν. Vitruv. engibata dicit.

Ἔγγειος, & ἔγγαιος, ε, ὁ & ἡ, qui in terrâ seu in ipso solo est.

Ἐγγείτονος, ε, vicinus: à γείτων, ονος, ὁ & ἡ, idem.

Ἐγγελάω, f. άσω, irrideo: ἐγγελᾶν τινὶ, alicui illudere: ex ἐν & γελάω, rideo.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ & ἡ, indigena, ingenitus, consanguineus: ex ἐν, & γίνομαι, nascor.

Ἐγγένηται, 3. sing. a. 2. sub m. ἐγγενόμενος, ε, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, insum, innascor. Th. γίνομαι, nascor: f. 2. γενήσομαι, a. 2. m. ἐγενόμην. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, accedo, immineo, insto, cum dat. item accus. sequente εἰς, ἐπὶ, πρὸς· imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. p. ἤγγικα· ἤγγισας, a. 1. part. act. Th. ἐγγὺς, propè.

Ἐγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, licere: ut & pro συμβαίνειν, accidere, contingere: ab

Ἐγγίνομαι, seu -γίγνομαι, insum vel innascor; intersum, interjicior, (de tempore) & cum infin. licet. Th. γίνομαι.

Ἔγγιον, adv. propiùs: comparat. ab ἐγγὺς, propè.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. verbi ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. proximè: superlat. ab ἐγγὺς, propè, comp. ἔγγιον· & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, & ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura: in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, appropinquat.

Ἐγγλυκάζω, Hesych. & ἐγγλυκαίνω, Gloss. &

Ἐγγλύσσω, dulcedinem affero, qu. indulco: γλύσσων est dulcior, pro γλυκίων, à γλυκὺς, dulcis.

Ἐγγλύφειν, insculpere: à γλύφω, vel γλάφω, sculpo.

Ἐγγονάτον, ε, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum, aut angulatum: sic ἐγγώνατον.

Ἐγγονὴ, ῆς, ἡ, neptis: &

Ἔγγονος, ε, ὁ, nepos: & ἔγγονον, fœtus: q. ab ἐν, & γένος, proles, à γίνομαι, nascor.

Ἔγγραπτος, ε, ὁ & ἡ, inscriptus, à 3. pers. præt. pass. verbi ἐγγράφω.

Ἐγγραυλις, piscis ex aquarum genere.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio: &

Ἔγγραφος, ε, ὁ & ἡ, scriptus: cui oppon. ἄγραφος· ab

Ἐγγράφω, inscribo, insculpo: f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. præt. pass. ἐγγέγραμμαι. part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, scribo. Indè Angl. to engrave, & engraff.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, & ξω· in manus porrigo, insero, præbeo: ab ἐγγύη, sponsio: vel à γύαλον, manûs cavitas.

Ἐγγυαλίξαι, tradere, ejusd. a. 1. inf. act. & ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

Ἐγγυάω, f. ήσω, spondeo, permitto, despondeo: ab ἐγγὺς, præs. quod ab

ΕΓΓΥΗ, ης, ἡ, sponsio, fidejussio: q. ἐν γυίοις, in manibus deponit.

Ἐγγύησα, ας, ε, spospondi, pro ἠγγύησα. a. 1. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium: &

Ἐγγυητὴς, ε, ὁ, sponsor, fidejussor. Th. ἐγγύη.

Ἐγγὺς

Ἐγγυητὴς, ὃ, ὁ, *promissus*: ἐγγυητὴ, *sponsa*, *desponsa*: ab eod. Th.
Ἐγγὺς, *vicinus*, *propè*: &
Ἐγγὺθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè*, cum gen.
Ἐγγυμνάζομαι, *exerceor*: hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω Th. γυμνὸς, *nudus*.
Ἐγγυὸς, ε, ὁ κ) ἡ, *præs*, idem quod
Ἐγγυητὴς, ὁ, *sponsor*: ex ἐν & γυῖον, *manus*. Th. ἐγγύη, *sponsio*.
ἘΓΓΥΣ, adv. *propè*: cum gen. sæpè absolutè, & pro ἐγγύθεν.
Ἐγγύτατος, & ἔγγιστος, *proximus*: &
Ἐγγύτατα, ἐγγυτάτα, & ἔγγιστα, adv. *proximè*: superl. &
Ἐγγύτερος, & ἐγγίων, *propior*, *propinquior*, *familior*: &
Ἐγγύτερον, & ἔγγιον, adv. *propiùs*, comparat. ab ἐγγὺς, *propè*.
Ἐγεγράφειν, *scripseram*, plusq. perf. act. verbi γράφω, Att. pro γράφω, *scribo*: f. ψω.
Ἐγείνω, *genuisti*, Ion. pro ἐγείνω, 2. sing. a. 1. m. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, *nascor*. a. 2. m. ἐγενόμην, ε, ετο. p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐγεινάμην & ἐγεννάμην.
Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, *surge*: a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, *suscito*: ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id est, *victores aliquo splendido carminis ornamento decorare*.
Ἐγεῖραι, *suscitavit*, a. 1. Ion. ἐγείρῃ, *suscitet*, 3. sing. præs. vel a. 1. sub. ab eod. Th.
Ἐγείρειν τινὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. *Excitare alicui canoram carminum viam*, id est, præclarum carmen in alicujus laudem scribere seu canere.
Ἐγειρομένω, gen. Dor. pro ε, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.
ἘΓΕΙΡΩ, *excito*, *expergefacio*: f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præs. pass. ἐγείρομαι, *resurgo*, *excitor*: perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. ἐγέρθητι. a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι, a. 1. part. pass. ἐγερθείς. f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, *surgam*, a. 1. m. ἠγειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἔγειραι. p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & cum Epenthesi literæ ρ, ἐγρήγορα, undè part. præt. m. ἐγρηγορώς, ότος, *vigilans*: unde ἐγρήγορος, *vigil*, & ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω, *vigilo*.
Ἐγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. verbi γελάω, *rideo*.
Ἐγέλασσε, *risit*, a. 1. Poët. gem. σσ, à γελάω, *rideo*: f. άσω.
Ἐγέμον, imperf. verbi γέμω, *onustus sum*.
Ἐγεννήθην, a. 1. ind. pass. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à γεννάω, *gigno*: f. ήσω. Th. γίνομαι, *nascor*.
Ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. verbi γεννάω, *gigno*, quod vide.
Ἐγενόμην, ε, ετο, & in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. m. verbi γίνομαι, *sum*, *fio*.
Ἔγεντο, *factus est*, Dor. vel per Sync. pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. m. ab eod. verbo.
Ἐγέρθην, *sum experrectus*, a. 1. ind. pass. hinc Ion. ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. ἐγερθείς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, *suscito*.
Ἐγέρσιμος, ε, *excitabilis*: ab ἐγείρω, *excito*.
Ἔγερσις, εως, ἡ, *resurrectio*, *excitatio*, *exstructio*: a. a. perf. pass. ἤγερσαι, ab ἐγείρω, *resurgo*.
Ἐγηγέρατο, Ion. & Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.
Ἐγήγερμαι, σαι, ται, *excitatus sum*, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. pass. & part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi.
Ἐγήθην, *lætatus sum*, a. 1. ind. pass. à γηθέω, *gaudeo*, f. ήσω.
Ἔγημα, ας, ε, *matrimonium contraxi*, a. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanq. à γάμω. Alii tamen per Sync ex ἐγάμησα, factum aiunt, α in η converso, unde part. γήμας.
Vide γῆμαι.
Ἐγήρα pro ἐγήρη, ut ἔζα pro ἔζη, à γήρημι, inus. Potest tamen & à γηράω deduci, *senesco*. Th. γῆρας, *senectus*.
Ἐγκάειν, Ion. & Att. pro ἐγκαίειν, *incendere*. Th. καίω, *uro*.
Ἐγκάθετος, ε, ὁ κ) ἡ, *insidiator*, q. immissus, ab ἐγκαθίημι, *immitto*: ab ἐν, κατὰ, & ἵημι, *mitto*.
Ἐγκάθημαι, *insideo*, *sedeo*, *delitesco*.
Ἐγκαθίζειν θρόνω, *in solio sedere*, pro ἐγκαθίζεσθαι. Vide καθίζω.
Ἐγκαθίστημι, *intensum*, *constituo*, *interpono*: ἐγκαθεστώς, *interpositus*: ab ἵστημι.
Ἐγκαίνια, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν, & καινὸς, *novus*.
Ἐγκαινίζω, *dedico*: f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι. ab ἐγκαίνια, quod vide.
Ἐγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, *dedicatio*: à præced. perf. pass.
Ἔγκαιρος, *opportunus*, *tempestivus*: &
Ἐγκαίρως, adv. *opportunè*. à καιρὸς, *occasio*.
Ἐγκακέω *fastidio*, *malè in aliquid affectus sum*: Hesych. ἐγκακοῦμεν, ὑφοῦμεν.
Ἐγκαλέω, *in jus voco*, *accuso*; cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, -ουν. f. έσω. a. 1. ἐνεκάλεσα, perf. act. ἐγκέκληκα. perf. pass. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. part. ἐγκαλούμενος, *reus*: ex ἐν, & καλέω, *voco*.
Ἐγκαλοσκελὴς, *qui habet crura in ligno*: τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, *vinctus numellis*.
Ἐγκάλυμμα, ατος, τὸ, *velamentum*: à p. pass. seq.
Ἐγκαλύπτω, f. ψω, *intego*, *obvelo*. Th. καλύπτω, *tego*.
Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, *velatio*: à præced. p. pass.
Ἐγκαταχάομαι, f. ήσομαι, *cachinnum emitto*: à καναχέω, *resono*.
Ἐγκαναχέω, *cum sonitu infundo*: ἐγκάναξον, a. 1. imp. act. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, *sonus*.
Ἔγκαρ, αρος, ὁ, *cerebrum*: ab ἐν & κὰρ, pro *caput*.

κάρη, per Apoc. ἔγκαρος, ου, idem. Th. κάρηνον, *caput*.

Ἔγκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fructum in se habens*, *fœcundus*, item *gravida*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, *obliquitas*, ab

Ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obliquus*. Th. κάρσιος, idem.

Ἐγκαρσίχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iracundus*, *amarus*, *injucundus*: ab ἐν, κάρα pro κάρηνον, *caput*, & χολὴ, *bilis*.

Ἔγκας, *in profundo*: &

Ἔγκασι, dat. pl. per Apoc. pro ἐγκάτοισι· ab

ἚΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, *intestina*, *viscera*: Sic & ἔγκατ' pro ἔγκατα, ex ἔγκατος.

Ἐγκαταθῇς, *reposueris*, 2. perf. a. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἐγκατακεῖσθαι, *insidere*, *accumbere*: præs. inf. ex ἐν, κατὰ, & κεῖμαι, *jacio*.

● Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ*, *monumentum*: ex

Ἐγκαταλείπω, *derelinquo*, *desero in discrimine*: f. ψω. p. ἐγκαταλέλειφα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, *superstitem reliqui*: a. 2. sub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, & λείπω.

● Ἐγκαταλιμπάνω, *linquo*, *in discrimine desero*.

Ἐγκαταμιγνύω, εις, ει, *insero*, *immisceo*: ab ἐν, κατὰ, & μιγνύω, vel μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. p. χα.

● Ἐγκαταπαίζω, *illudo*: ex ἐν, κατὰ, & παίζω.

Ἐγκατέβα, Poët. & Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit*: a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐγκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, quod vide.

Ἐγκάθετο, *concidit*, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐγκατατίθημι, *condo*: ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἐγκατίζεσθαι, Ion. pro ἐγκαθῆσθαι, *sedere in aliquo loco*. Th. ἵζω, *sedeo*.

Ἐγκατοικέω, *habito*, *incola sum*: f. ήσω. p. ἐγκατῴκηκα· ex ἐν, & κάτοικος, *incola*: ex κατὰ & οἶκος, *domus*.

Ἔγκατος, *interior*: ab ἐν, & κεῖμαι, *jacio*.

● Ἐγκαυχάω, -ῶ, f. ήσομαι, *glorior*.

Ἔγκαφος, *buccella*, *bolus*: ab ἐγκάπτω, *devoro*. Th. κάπτω, *comedo*.

Ἔγκειται, 3. sing. præs. ab

Ἔγκειμαι, q. d. *jaceo in*, *insum*, *inhæreo*, *invado*, *incumbo*, *insto*: ἐγκείμενος, *institus*. Th. κεῖμαι, *jacio*.

Ἐγκεκαίνισται, 3. sing. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, σται· ab ἐγκαινίζω, *dedico*: q. v.

Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus*, *velatus*, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego*.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui inest κέλαδος*, *strepitus*: τὰ ἐγκέλαδα, *animalcula de genere insectorum*: &

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, *Enceladus*, nom. propr. gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, *hortor*, *incito*: à κελεύω, idem. Th. κέλω, *jubeo*.

Ἐγκεντρίζω, *insero*: f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. a. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐγκεντρίσαι, 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui*: f. pass. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν, & κεντρί[...] *pungo*, hoc à κέντρον, quod à κεντέω, [...] *mulo*.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, *aculeus*, *calcar*, *stylus* [...] κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἐγκεραῖν, *immiscere*, *perturbare*, præs. [...] act. à κεράω, seu κεράννυμι, *misceo*.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, *cerebrum*: ex ἐν & κε[...] λή.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, *incaco*: [...] ἐν & χέζω, f. έσω, *caco*, *ventris onus* [...] *pono*.

Ἐγκεχρημάτος, ου, ον, *qui est in usu*, *quo* [...] *utitur*: perf. part. pass. verbi χράομ[...] *utor*, f. χρήσομαι. Th. χράω, *commod*[...]

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi [...] χυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, [...] *pignero*: hinc ἐνεχυρασμένος, ab ἐνέχυ[ρον] *pignus*. Th. ἐχυρὸς, *munitus*, *tutus*.

ἘΓΚΙΣΣΑ'Ω, *coitum appeto*, *concipio*: [...] κισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν, & κίσσα, [...]

Ἐγκισσάω, *hederæ modo convolvor atque* [...] *cor*: à κισσὸς, *hedera*.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἐγ[κισ-] σάω.

Ἐγκλείω, f. είσω, p. εικα, *includo*: p. [...] ἐγκέκλεισμαι. p. inf. ἐγκεκλεῖσθαι. [...] ἐγκεκλεισμένος, *inclusus*. Th. κλείω, *c*[*lau*]*do*.

Ἐγκληθεὶς, έντος, *accusatus*: a. 1. part. [...] &

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, *crimen*, id de quo accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso*. Th. [κα-] λέω.

Ἐγκληματικὸς, *litigiosus*: ab eod.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, *INCLINO*. Th. κλ[ίνω] *reclino*.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: apud G[ramm.] *modus*: &

Ἐγκλιτικὸς, οῦ, Grammaticum, de voc[abu-] lis dictum quæ ἐγκλίνονται, à perf. [...] verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. enclitic.

Ἐγκλοιόω, *circumdo*, Prov. vi. 21. *allig*[*o*] [...] κλοιὸς, *vinculum*, *quod collo circumda*[*tur*]. Item κλοιοὶ, *manicæ*, *pedicæ*. Th. κ[...] *claudo*.

● Ἐγκοίλια, ων, τὰ, *intestina*. Vide ἔντ[...]

● Ἔγκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *concavus*, *cavus*.

● Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, *sculptura*: &

Ἐγκολάπτειν, *insculpere*, f. ψω, p. ἐγ[κεκό-] λαφα. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐγκομβόομαι, -οῦμαι, *intus me vesti*[*o*] [...] ώσομαι. a. 1. m. ἐνεκομβωσάμην, ω, [...] a. 1. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, ασθ[ω] [...] pl. ἐγκομβώσασθε, a. 1. part. pass. ἐ[γκομ-] βωθεὶς. Ex ἐν, & κομβόω, *orno*. [...] κόμβος, *nodus*, (ad ornatum:) hinc [...] βωμα, *vestitus elegans*.

Ἐγκονέουσα, *festinans in*, præs. part. f. [...]

Ἐγκονέω, *accelero*: f. ήσω. Ex ἐν, & [...] *festino*.

Ἐγκονιτὶ, adv. Poët. *laboriose*, *cum* [...] ab ἐν, & κόνις, *pulvis*.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, *obstaculum*, *offendiculum* [...] *cisio*: ex ἐν, & κοπὴ, *sectio*. Th. κ[όπτω] *seco*.

Ἐγ

Ἔγκοπος, ὁ, ἡ, τό, *in quo est labor, laboriosus:* ex ἐν, & κόπος, *labor,* quod à κόπτω, vel κόπτομαι, *laboribus & molestiis premor.* p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, *incido, interpello, incedo:* f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. p. m. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.

Ἐγκοσμέω, *ordine colloco.* Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, -ῶ, idem ac simplex κοτέω, *irascor.* Th. κότος, *ira.*

Ἔγκοτημα, ατος, τὸ, &

Ἔγκοτος, σεως, ἡ, idem ac Th. κότος, *ira* ...: à p. pass. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *iratus,* in quo est κότος, *rancor:* & substantivè pro *ira.*

Ἐγκράζω, f. κράξω, p. κέκραγα, *inclamo:* à κράζω, *clamo.*

Ἐγκρασίχολος, *piscis ex aquis:* sed rejici solet, quia κρασίχολον habet.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia, moderatio:* ab ἐγκρατής, *compos, qui potitur, superior:* quod ab ἐν, & κράτος, *robur.*

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

Ἐγκρατεύομαι, *contineo me, sum continens:* f. εύσομαι. p. ἐγκεκράτευμαι. ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *continens, sum superior:* nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, *firmiter.* Th. κράτος, *robur.*

Ἐγκρίνω, *adnumero, adopto, adjungo:* f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico, decerno.*

ΕΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, *opus dulciarium ex similâ & oleo.*

Ἐγκροτεῦντας, Dor. pro ἐγκροτέοντας, -οῦσαι, *pulsantes,* nom. pl. part. præs. f. g. à κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, ου, ὁ, *pulsus.*

Ἐγκρούω, f. ούσω. p. ἐγκέκρουκα, *ad numerum incedo, impello, salto.*

Ἐγκρύπτω, *condo, integro:* f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto.*

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, *genus panis,* qui coquitur ἐγκρυφθεὶς, occultatus in cinere; *panis subcineritius.*

Ἔγκτησις, εως, ἡ, *acquisitio.*

Ἔγκτητος, ου, *acquisitus, comparatus, possessus.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

Ἐγκτίζω, *in aliquo loco condere.* Th. κτίζω, *condo.*

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *circularis, rotundus:* τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria, obvia, vulgò fieri solita:* ab ἐν & κύκλος, *orbis, circus.*

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA, orbiculata disciplinarum series:* à παιδεία, *disciplina.*

Ἔγκυκλος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλέω, f. ήσω. *circumago.* Th. κύκλος.

Ἐγκυλίω, & -λίομαι, f. ίσω, p. ικα, *involvo, implico.*

Ἔγκυος, ονος, ὁ ἡ ἡ, *gravida, prægnans; plenus, refertus:* ab ἐν & κύω, f. σω, *uterum fero, sum gravida.*

Ἔγκυος, ου, ἡ, *gravida, prægnans:* ab eod.

Ἐγκυόμενος, præs. part. ab ἐγκυέομαι, *in utero gestor:* ex ἐν & κυέω, idem quod κύω, *in utero fero.*

Ἐγκύρσας, αντος, *illapsus,* a. 1. part. act. ἐγκῦρσαι, a. 1. inf. ἐνέκυρσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐγκύρω, *incido, obvio:* f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido.*

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, *laudo:* f. άσω. p. ἐγκεκωμίακα, part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθεὶς. Th. ἐγκώμιον, *laus.*

Ἐγκωμιαστέον, verbale, *quod laudandum est:* ab eodem: &

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, *laudator:* &

Ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, & Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, *laudatorius, a, um:* ab eod. verbo, quod ab

ΕΓΚΩΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium, laus.*

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, *dulcoro, as.* Th. γλυκὺς, *dulcis.*

Ἔγμεν, per Syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνω, 3. sing. ab ἔγνων, *novi, sapui, sensi,* a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognosco.*

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejusd. verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. act. & in 3. pl. ἔγνωσαν & ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐγνώρισε, a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio:* f. 1. γνωρίσω, p. ἐγνώρικα. à γνώριμος, *notus,* pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι.

Ἐγνώσθην, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, *cognosce,* quod adeas.

Ἐγράφησαν, *scripti sunt,* 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, *scribo:* f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔγρεο, *surge,* Att. Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἔγρομαι, *excitor,* pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito.*

Ἐγρήγορα, ας, ε, *vigilavi,* & sæpè in præs. *vigilo,* ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans:* præt. m. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito,* quod vide.

ΕΓΡΗΓΟΡΕΩ, *vigilo:* f. ήσω, à verb. ἐγείρω, p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & per Epenth. ρ, ἐγρήγορα. unde ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω, f. ήσω, a. 1. ἐγρηγόρησα, perf. ἐγρηγόρηκα.

Ἐγρηγόρθαι, *suscitatum esse.* Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleonasm. τοῦ θ, & Sync. literarum ε & ν, est perf. ind. m. verbi γρηγορέω, *vigilo.* Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρθασιν, *vigilaverunt,* Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. p. m. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, & -γορότως, adv. *vigilanter:* ab ἐγρηγορέω, *vigilo.*

Ἐγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo.*

Ἔγρομαι, Att. Sync. pro ἐγείρομαι, *excitor:* sic ἐγρόμενος pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imp. act. verbi γυμνάζω, *exerceo:* f. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, *nudus.*

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, p. pass. ejusd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, *nudus.*

 Ἐγχ.

*Ἔγχε᾽ pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta*.

*Ἐγχείη, ας, ἡ, seu ἐγχείη, *hasta*, seu *peritia hastâ certandi*: gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, *hasta*.

*Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus. qui hastâ fremit ac strepitum edit*: ab ἔγχος, *hasta*, & βρέμω, *fremo*. Hinc & Παλλὰς dicta à πάλλειν.

*Ἐγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epithet. *qui fulmine tanquam gladio solet uti*: ab ἔγχος, *hasta*, & κεραυνος, *fulmen*.

*Ἐγχειρέω, *aggredior, tracto*: f. ήσω. p. κα. ἐγχειροῦντες, præs. part. pl. num. ab ἐν, & χειρ, *manus*.

*Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus*: ab ἐγχειρέω, quod vide.

*Ἐγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio*: ab eod. verbo.

*Ἐγχειρίδιον, ου, το, ENCHIRIDIUM, *libellulus, gladiolus, pugio, manubrium*: ab ἐν, & χείρ, *manus*.

*Ἐγχειρίζω, *in manus trado, porrigo*: f. ίσω. p. ικα. Undè &

*Ἐγχειρίζομαι, *in manus sumo, commissum habeo*. Th. χείρ, *manus*.

*Ἐγχειρίθετος, ὁ καὶ ἡ, *in alicujus manu positus*: ab eod. Th.

*ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, ANGUILLA: q. ἐν ἰλυϊ χεῖσθαι, *in limo fundatur*.

*Ἔγχελυς, εως, ἡ, idem.

*Ἔγχευε, Poët. & Ion. pro ἐνέχεον, ejusd. imperf. ab ἐν & χέω, f. χεύσω, *fundo*.

*Ἐγχεσίμωροι, ου, ο καὶ ἡ, & ἐγχεσίμοιρος, *bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus*: ab ἔγχος, *hasta*, & μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *divido*.

*Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, *qui hastam vibrat, bellicosus*: ab ἔγχος, *hasta*, & πάλλω, *vibro*.

*Ἐγχεῦντα, *infundentem*, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

*Ἐγχέω, f. εύσω, *infundo*.

*ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ. *hasta*, ENSIS, dat. sing. ἔγχεϊ, dat. pl. ἔγχεσι.

*Ἐγχραύειν, *infligere*: quod à χραύω, *leviter saucio*. Th. χράω, *celero*.

*Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Ion. *in aliquem incidere*: ab

*Ἐγχρίμπτω, id. q. χρίμπτω, *admoveo*: f. ψω.

*Ἐγχριμφθεῖσα, ης, *propinqua*, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

*Ἔγχρισον, ατω, *inunge*, a. 1. imperat. act.

*Ἐγχρίψας, fortè ἐγχρίμψας scribendum, a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo*.

*Ἐγχρίω, f. ίσω. p. ἐγκέχρικα, a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, *ungo*.

*Ἐγχρονίζω, *immoror, tardo*: f. ίσω. p. κα. ab ἐν, & χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus*.

*Ἔγχρονος, ου, *temporarius*: ab eod. Th.

*Ἐγχρώσας, α. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, q. ab ἐγχρόω, *colore imbuo*: ab ἐν & χρόα.

*Ἐγχυμάζω, f. άσω, p. ἐγκεχύμακα, *oppignero, pignero, capio*.

*Ἐγχύω, f. ύσω, idem ac ἐγχέω, *infundo*.

*Ἐγχωρέω, *concedo, admitto*: unde ἐγχωρεῖ, imperf. *licet, locus vel facultas est*. Th. χωρίον, εο.

*Ἐγχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domesticus, patrius*; τὸ Ἐγχώριον, subst. *in eo loco ubi habitant pignus*: ab ἐν, & χῶρος, *locus*.

*ΕΓΩ, ἐμοῦ, &c. EGO, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγών, & ἔγωνγα. Æol. ἐγών & ἰώγα. Hinc ἐμὸς, οῦ, *meus*: νωΐτερος, ου, *nostri duorum*: ἡμέτερος, ου, *noster*.

*Ἔδαεν, *docuit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δάω, *disco*: hinc

*Ἐδάην, *novi*, seu *divisus sum*, a. 2. ind. pass. à δαίω, *disco, scio*, perf. δεδάηκα, q. à δαέω, part. perf. pass. δεδαημένος, perf. δίδαα, pro δέδηα, *novi*, a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

*Ἐδαΐζετο, *dividebatur*: imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido*. Th. δαίω, idem.

*Ἐδαίσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi δαίομαι, *epulor*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

*Ἔδακ᾽ pro ἔδακε, *momordit, pupugit*: 3. sing. a. 2. act. ἔδακον ες, ε, &

*Ἐδάκην, *morsus* vel *punctus fui*: a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo*.

*Ἐδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σσ, Poët. verbi δαμάω, *domo*: f. άσω. p. κα.

*Ἐδάμην, ης, η, *domitus sum*: a. 2. ind. pass. à δαμάω, seu δάμνω, vel δάμνημι, f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω, perf. δέδμηκα. p. pass. δέδμημαι, a. 2. ἐδάμην.

*Ἐδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. à δαμνάω pro δαμάω, *domo*.

*Ἐδανὸς, οῦ, *suavis*: ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ η.

*Ἔδαρ & εἶδαρ, ατος, τὸ, *esca*; ab ἔδω, *edo*.

*Ἔδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω, f. 1. δαρθήσομαι. a. 1. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.

*Ἔδρακον, per Metaph. pro ἔδρακον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδρακα pro δέδορκα.

*Ἐδασσάμην, ω, ατο, & Poët. δασσάσκετο, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido*.

*Ἐδασσάμεθ᾽, *divisimus*, 1. pl. a. 1. m. pro ἐδασσάμεθα, & in 3. sing. ἐδάσατο, ejusd.

*Ἐδάφισε, 3. sing. & in 3. pl. ἐδάφισαν, a. 1. Att. ab

*Ἐδαφίζω, *solo æquo, solo allido, pavio*: f. ἰδαφίσω, & Att. ἐδαφιῶ. p. ἠδάφικα. qu. ab ἔδαφος, *solum*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἑδοῦμαι.

*Ἔδαφος, εος, τὸ, *solum, pavimentum*: ab ἕζομαι, *sedeo*.

*Ἔδαψεν, *dilaceravit*: 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio*: f. ψω. p. φα.

*Ἔδδεισε, *timuit*: Poët. pro ἔδεισε, a. 1. verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω. p. δέδεικα, p. m. δέδοικα, δέδια, & δέδια.

*Ἐδὲ pro εἰδὲ, q. v.

*Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. fut. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo*.

*Ἐδέατρος, ου, ὁ, *prægustator*: ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus epularum*.

*Ἐδέγμην, per Syncop. Poët. pro ἐδεδέγμην, plusq. p. pass. verbi δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι.

δέδηγμαι. a. 1. ἐδήχθην.
Ἐδέδεντο, Ion. pro ἐδέδεντο, *ligati fuerant*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέω, *ligo*.
Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. δέδηα, verbi δαίω, *divido*.
Ἐδεδίειν, *timueram*, plusq. p. m. verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω. p. m. δέδια.
Ἐδέδμητο, Ion. pro ἐδέδμητο, plusq. p. pass. verbi δέμω, *struo*: f. δεμῶ. p. δεδέμηκα. & per Sync. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι.
Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. p. m. verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω, p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, & δέδια.
Ἐδεῖ, Ion. pro ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, quod à δέω, *ligo*.
Ἐδεήθη, *indiguit*, seu *oravit*, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanq. à δεέομαι, f. δεήσομαι, ει, & *indigeo*. Th. δέω, *ligo*.
Ἐδέησε, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi δεῖ, *opus est*, imperf.
Ἐδέθην, *ligatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi δέω, *ligo*, perf. pass. δέδεμαι.
Ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi imperf. δεῖ, *oportet*, & interdum pro δεῖ usurpatur, ut ἐχρῆν pro χρῆ, & ὠφείλειν pro ὠφείλω. Item.
Ἔδει, *comedet*, Att. pro ἔδῃ, 3. sing. f. 1. m. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item
Ἔδει, *ligabat*, imperf. verbi δέω, *ligo*.
Ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. &
Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Syncop. pro ἐδεδίεισαν, 3. pl. plusq. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: p. m. δέδια, plusq. p. ἐδεδίειν. Vide δείδω.
Ἔδειμα, ας, ε, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδειμάμην, 3. p. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο. à δέμω, *struo*.
Ἔδειξα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, *ostendo*: f. δείξω, p. δέδειχα, a. 1. part. δείξας, a. 1. pass. ἐδείχθην.
Ἔδειρα, ας, ε, *excoriavi*: a. 1. ind. act. & in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio*: f. δερῶ. p. δέδαρκα. a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι.
Ἔδεισα, a. 1. vide δείδω, *timeo*.
Ἐδέκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι, perf. pass. δέδεγμαι.
Ἐδέμ, regio Babyloniæ.
Ἐδέμεναι, & per Syncop. ἔδμεναι, *comedere*: Dor. pro ἔδειν, præf. inf. ab ἔδω q. v.
Ἐδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.
Ἐδέρχθην, *obtuitus sum*: a. 1. pass. verbi δέρκω, *video*: a. 1. ἔδρακον. præt m. δέδορκα.
Ἔδεσμα, ατος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.
Ἐδέσμασι, *cibis*: ejusd. dat. pl.
Ἐδεστής, ῦ, ὁ, *esor*, *qui edit*: ab eod. Th.
Ἐδεῖτο, *indigebat*: imperf. verbi δέομαι. Poët. pro δέομαι, *egeo*, *oro*.
Ἐδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, seu ἐδέησε, 3. sing. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro*, *opus habeo*.
Ἑδέων, *sedibus*: gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, *sedes*.
Ἑδῇ, *sedebis*: 2. sing. f. 2. ἑδοῦμαι, verbi ἕζω, *sedeo*.
Ἔδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἔδα. præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, *edo*: &
Ἐδήδοτο & ἐδέδωτο, Ion. pro ἐδηδεσμένοι ἦσ, & ἐδηδεσμένος ἦν, 3. s. perf. & plusq. perf. pass. verbi ἔδω, *edo*: f. 1. act. ἐδέσω, p. ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα. undè perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεσται. abjecto σ, ἐδήδεται, & Ion. ἐδήδαται.
Ἐδήδοκα, *edi*: & pro ἦκα seu ἤδεκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. m. ἐδέσω, undè p. ἤδεκα, & Att. reduplicatis initialibus literis, & η in ο converso, ἐδήδοκα. & in plusq. p. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς. p. pass. ἐδήδομαι, σαι, ται.
Ἐδηδώς, vide in ἔδηδα.
Ἔδηκα, *edi*: perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod & interjectâ syllabâ δο ἐδήδοκα, dicitur: undè perf. pass. ἐδήδομαι.
Ἐδηλήσαντ' pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*: 3 pl. a. 1. m. verbi δηλέω, *lædo*, f. ήσω. à δηλέω, *titio*, q. à δαίω, *uro*.
Ἐδήλουν, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦντο, 3. sing. imperf. pass. à δηλόω, *manifesto*, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.
Ἔδηξα, *momordi*: a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) *mordeo*.
Ἔδησαν, *ligaverunt*: 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*: f. δήσω. p. δέδεκα. pass. δέδεμαι.
Ἐδητύς, ύος, ὁ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.
Ἐδήχθης, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*: a. 1. pass. verbi δάκνω.
Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*, a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*, perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.
Ἐδίδουν, ως, ου, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*: q. à διδόω. Sic & ἐδίδου, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.
Ἐδίζετο, *quærebat*: 3. s. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.
Ἐδίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*: f. ανῶ.
Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito*: f. άζω vel αξω, p. δεδίσταχα vel χα. Th. δὶς, *bis*.
Ἐδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, *sitio*, *vehementer*, *expeto*: f. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.
Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *persequor*: f. ξω.
Ἔδμεναι, Att. & per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. & Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.
ἝΔΝΑ, seu potiùs ἕδνα, & ἔεδνα, & ἔεδνα, (Pleonas. τοῦ ε) τὰ, *dos*, *munera* quæ sponsæ sponsus dat. q. ἡδνά, *jucunda*. Hinc
Ἕδνιος, *sponsalis*.
Ἑδνόω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Th. ἕδνα, τὰ, *dos*.
Ἑδνωτὴς & ἐεδνωτής, οῦ, ὁ, *socer*: qui filiam dat, additâ dote, ab eod. Th.
Ἔδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.
Ἐδόκει, *videbatur*: 3. sing. ab ἐδόκεον, -ουν, εες, -εις, verbi δοκέω, *videor*: f. ήσω & ξω.
Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*: Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. verbi ejusd.
Ἐδολιῶσαν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*: f. ώσω. p. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

Ἐδόμεθα,

Ἔδομαι, *comedam:* Att. pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. med. verbi ἔδω, *edo.*

Ἔδον, *dederunt:* Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur:* 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito,* f. ήσω. p. ηκα.

Ἔδοντι, *comedunt:* Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

Ἔδοξα, *putavi:* a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto, videor:* f. ῶ & δόξω, præt. pass. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, *SEDES:* item *delubrum, cunctatio,* q. d. desidia. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedo.*

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do.*

Ἔδου, pro ἔδοσο, 3. sing. a. 2. m. ejusd.

Ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλεύω, *servio:* f. εύσω. p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, *servus.*

Ἑδοῦμαι, f. 2. m. verbi ἕζω, *sedeo.*

Ἐδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edo.*

Ἔδουπον, a. 2. ind. act verbi δουπέω, *sonitum edo:* f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus.*

Ἔδουσ' pro ἔδουσι, *edunt:* 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo:* p. ἐδήδοκα, cætera temp. non ita usitata.

Ἔδρα, *cucurri:* per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω. q. à δράω, f. δράσω, & Ion. δρήσω· inde f. 1. m. διαδράσομαι. a. 1. m. διαδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, seu δίδρημι. Alioquin potest esse & imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, *sella, sedes, basis:* ab ἕζομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, undè ἕδος, *sedes.*

Ἑδράζω, f. άσω, *colloco, stabilio.*

Ἔδραθον, *dormivi:* pro ἔδαρθον. a. 2. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, *dormio.* Sunt tamen qui à δράθω formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, *stabilis, firmus, sedentarius:* ab ἕδρα, *sella, basis.* Th. ἕζω, *colloco.*

Ἑδραιόω, *stabilio:* f. ώσω. p. ἡδραίωκα. perf. pass. ἡδραίωμαι, ab iisd. Th.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, *stabilimentum, fundamentum:* à 1. pers. perf. præced. verbi.

Ἔδρακον per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi:* a. 2. act. verbi δέρκω, *video:* f. ξω. p. χα.

Ἔδραμ' pro ἔδραμε, vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, *fugimus:* 1. pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω. vide. ἔδρα.

Ἔδραμον, ες, ε, *cucurri:* a. 2. verbi τρέχω, *curro:* f θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα, quod vide.

Ἔδραν, *fugerunt:* per Sync. pro ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. pl. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔβαν pro ἔβησαν, verbi δρῆμι, seu δίδρημι.

Ἔδρασα, *aufugi:* a. 1. act. verbi διδράσκω. q. à δράω.

Ἕδρασμα, ατος, τὸ, *sedes.* Th. ἕζομαι.

Ἕδρη, Ion. pro ἕδρα, η, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Ἔδρησ' pro ἔδρησα, *feci:* a. 1. Ion. pro ἔδρασα, à δράω, *facio:* f. δράσω.

Ἑδριάζω, f. σω, *colloco, firmo:* q. ab ἕδρα, *sella:* quod vide.

Ἑδριάω, *sedeo:* ab eod. Th.

Ἑδριόωντο, *sedem habent:* 3. pl. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, -ῶ, Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejusd. verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, *sedeo.*

Ἑδροστρόφος, ου, luctatoris Epithet. *qui inter luctandum sedem partesque quibus sedemus agitat ac versat:* ab ἕδρα, *sella,* (quod vide) & στρέφω, *verto:* p. m. ἔστροφα.

Ἐδύετο, *occidebat:* imperf. verbi δύομαι. Th. δύνω.

Ἔδυν, ας, υ, *subii:* a. 2. verbi δῦμι· Interdum ἔδυν est 3. pl. more Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω, *subeo.*

Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui:* q. v.

Ἐδυναίατο, Dor. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυναίατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *possum.*

Ἐδύναντο, *poterant:* & in 3. sing. ἐδύνατο, imperf. ejusd. verbi.

Ἐδυνάσθην, & Att. ἠδυνάσθην, *potui:* a. 1. pass. verbi δυνάζω, *valeo:* ab eod. Th.

Ἐδύνατο, apud Herodot. sumi videtur pro δύνατον ἦν, *possibile erat.*

Ἔδυνε, *induit:* imperf. act. verbi δύνω, *induo.*

Ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυναίατο.

Ἐδυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, *potui:* a. 1. verbi δύναμαι, *possum:* f. δυνήσομαι, p. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, *subii:* a. 1. verbi δύω, vel δύνω. &

Ἐδύσατο pro ἐδύσατο, 3. sing. a. 1. med. Poët.

Ἐδυστόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, *difficultèr pario:* f. ήσω, ex δύς, & τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero:* ex δύς & φέρω, *fero.*

ἘΔΩ, *EDO:* præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδωκα, ab ἤκα inus.) part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος, a. 1. pass. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. præs. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι, perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc

Ἐδωδά, ᾶς, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδή, *cibus, esus.* Th. ἔδω.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *esculentus:* ab eod. Th.

Ἔδωκα, ας, ε, *dedi:* a. 1. verbi δίδωμι, *do:* f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἑδώλια, ων, τὰ, *navium transtra, fori sedes,* ab ἕδος, *sedes.* Th. ἕδομαι, *sedeo.*

Ἔδωνται, *vescantur:* 3. pl sub. m. ab ἔδω, *edo.*

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono:* f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum.*

Ἔδωσαν, scribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per Pleonasm. Poët. τοῦ ε pro ἕδνα, *dos, sponsalia:* quod videas.

Ἐείκοσι, *viginti:* per Posth. pro εἴκοσι.

Ἐεικοστός, οῦ, similitèr pro εἰκοστός, *vigesimus.*

Ἐεικται, *similis est:* Poët. Pleonasm. pro εἶκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum.*

Ἔειπα, ας, ε, *dixi:* Att. pro εἶπα. a. 1. ab ἔπω, *dico.*

Ἔειπον, ες, ε, *dixi:* vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον. a. 2. ejusd. verbi.

Ἐείσ,

Εἶμεν εἷς, unus: per Prosth. Poët. f. μία, ἕν.

Ἔεν, Ion. pro ἦν, erat: imperf. ab εἰμί.

Ἐείσαμενος pro εἰσάμενος, assimilatus: a. 1. part. m. ab

Ἐεισάμην, assimulatus sum: pro εἰσάμην, a. 1. part. m. ab εἴδω, video: sed

Ἐεσάμην, indui: pro ἐσάμην, aor. 1. m. verbi ἕω, induo.

Ἕεσσαι, pro εἷσαι, a. sing. a. 1. m. ἐεισάμην, ἐέσω, pro εἷσω, verbi εἴδω.

Ἐεισάτην, duo illi iverunt: 3. dual. a. 1. ἔεισα, Att. pro ᾔεσα, verbi εἶμι, eo.

Ἐέλδεται, appetit: 3. sing. præf. ind. pass. verbi ἐέλδομαι, cupio: sic

Ἐέλδωρ, ορος, ὁ, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, desiderium. Th. ἔλδομαι, desidero.

Ἐέλμαι, obvolutus sum: perf. pass. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, volvo; &

Ἐελμένοι, dissoluta dipthongo ει in ει, alii ab ἐλαύνω, compello, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per Sync. & Prosth. τοῦ ε, ἐέλσαι: hinc Ἔελμαι, alii ab εἰλέω, congrego: p. part. εἰλημένος, & per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

Ἐέλπετο, simpliciter pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, imperf. pass. & ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, opt. Poët. verbi ἔλπω, sperare facio: præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. Th. ἐλπίς, spes.

Ἐέλσαι, abegisse: per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, abigo: f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἐνέδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, induo. Th. δύνω, subeo.

Ἔεργ' pro ἔεργε, cohibe: præf. imperat. ab ἐέργω.

Ἐεργάθε, disjunxit: 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, distrahо: imperf. εἴργαθον, per dissol. Poët. & per Pleonasm. ἐέργαθεν. Th. εἴργω, arceo.

Ἔεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, aœrre. Sic & ἐέργει, continet: 3. sing. præf. ab ἐέργω, quod supra videas.

Ἐεργμένοι, muniti: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, arceo.

Ἐεργνύσθαι eadem ratione pro εἴργνυσθαι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, arceo.

Ἐέργω, pro ἔργω, sed εἴργω, f. ξω, arceo, prohibeo, includo.

Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, ros: &

Ἐερσήεις, εντος, similiter pro ἑρσήεις, roscidus.

Ἔερτο, arcuit: pro ἔερκτο, seu εἴρκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴργω, arceo, perf. p. εἶργμαι.

Ἐέρχατο pro ἔερχατο, seu εἴρχατο, plusq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, arceo.

Ἔες pro ἦς, eras: imperf. Poët. ab εἰμί, sum.

Ἐέσθω pro ἕσθω, 3. perf. a. 2. pass. imperat. verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo.

Ἐέσσατο pro εἵσατο, a. 1. m. Poët. gem. σ, ab eod. Th.

Ἔεστο, indutus est: pro εἷστο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἔζει, fervebat: 3. sing. imperf. act. à ζέω, ferveo: f. ζέσω.

Ἐζεκίας, ου, ὁ, nomen regis Heb. & interpretatur Lat. fortitudo mea, dominus.

Ἔζετ' pro ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, sedebat, imperf. Ion. ab ἕζομαι. fut. 2. m. ἑδοῦμαι, vel ab ἕζω.

Ἔζη, Dor. pro ἔζαι, 3. sing. imperf. verbi ζάω, vivo.

Ἐζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.

Ἐζημίωμαι, mulctatus sum: p. pass. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία, damnum.

Ἔζων, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζη, vivebam, verbi ζάω: f. ζήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, quæro, studeo: imperf. ἐζήτεον, -ουν, εις, -εις, ει, -ει, fi ἤσω, p. ἐζήτηκα, imperf. pass. ἐζητούμην, -ούμην, εο, -ου, ετο, -εῖτο.

ἝΖΟΜΑΙ, f. ἑσοῦμαι, f. 2. ἑδοῦμαι, SEDEO.

Ἑζόμενος, η, ον, sedens: p. præf. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, junctus sum: a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι, f. 2. ζευγῶ, a. 2. ἔζυγον.

Ἕζω, colloco, sedere facio: imperf. εἷζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι) f. ἕσω, a. 1. εἷσα, a. 2. εἷδον, f. 2. ἑδῶ. perf. pass. εἷσμαι. a. 1. pass. εἵσθην. ab ἕω, pono: unde ἧμαι, ἕζομαι, sedeo.

Ἐζωγρημένος, captivus factus: p. part. pass. verbi ζωγρέω, vivum capio: f. ήσω. præt. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι. quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, venor. Th. ἄγρα, captura.

Ἔζων, vivebant: 3. pl. imperf. act. pro ἔζαον, verbi ζάω, vivo: f. ζήσω, ἔζησα.

Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἔζωσμαι, cinctus sum: perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, cingo: f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἐῇ, sit: Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ἐῶ, verbi εἰμί, sum. Sed

Ἐῇ, suæ: dat. sing. Poët. f. g. ab ἑός, ἑή, ἑόν, suus, a, um: ab οὗ, sui.

Ἧκα, ας, ε, misi: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, mitto.

Ἔην, eram, erat: Ion. & Poët. pro ἦν a. 1. 3. sing. imperf. verbi εἰμί, sum.

Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, placebam: imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.

Ἐῆος, boni: gen. sing. pro ἐέος, sed per Poët. Ectasin ἐέος, & Metath. ἐῆος, ab ἐΰς, bonus: gen. sing. ἐέος. Sed

Ἑῆος, sui: gen. sing. ab ἑός, suus.

Ἔησθα, eras: Poët. pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμί. Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, & Poët. ἐῇς, & per Paragog. Æol. ἐῇσθα.

Ἐῇσι, sit: Ion. pro ᾖ, 3. sing. præf. sub. verbi εἰμί, sum.

Ἐήσω,

'Ἕσαν, idem quod ἕσαν, a. 1. imperat. Ion. verbi ἕω, sino, f. ἕσω.

'Ἕητε, Poët. pro ἧτε, miseritis: 2. pl. a. 2. sub. verbi ἵημι, mitto: a. 2. ind. ἧν.

'Ἔθ' pro ἔτι, adhuc, adv.

'Ἔθακας, Dor. pro ἔθηκας, reddidisti: vide ἔθηκα.

'Ἔθαλον, vigui: a. 2. act. verbi θάλλω, vireo: f. αλῶ. p. τέθαλκα.

'Ἔθανον, mortuus sum: a. 2. verbi θνήσκω, morior: f. 2. m. θανοῦμαι, præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθνεα.

'Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror: f. άσω. perf pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

'Ἔθαψα, sepelivi, & in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, sepelio: f. θάψω· p. τέθαφα, a. 2. act. ἔταφον. a. 2. pass. ἐτάφην. p. m. τέθαπα.

'Ἐθεασάμην, ω, ατο. a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, specto: f. 1. m. θεασόμαι· perf. pass. τεθέαμαι.

'Ἔθεεν, currebat: imperf. act. verbi θέω, curro: f. θεύσομαι seu θευσοῦμαι.

'ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæsaries: hinc

'Ἐθειράζω, comam alo: f. ασω, p. ακα.

'Ἐθειράς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

'Ἐθείς, missus: a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod & εἴθην. a. 1. verbi ἵημι, mitto.

'Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι. a. 1. inf. ab ἐθέλω, volo, soleo.

'Ἐθέλεσκε, volebat: pro ἤθελε, 3. sing. imper. (per Epenth. τοῦ σκε) ejusd. verbi.

'Ἐθέλημος, ου, voluntarius: ab eod. Th.

'Ἐθέλῃσθα, velis: Poët. Parog. pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

'Ἐθελήσῃ, voluerit: pro ἐθέλῃ, 3. sing sub. ἐθέλητον, dual. sub. ejusd. verbi.

'Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusd. verbi.

'Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus sponte electus, superstitio: ab ἐθέλω, volo, & θρησκεία, superstitiosus Deorum cultus. Th. θρησκεύω, superstitiosis ceremoniis Deum colo.

'Ἐθέλοι, 3. sing. & ἐθέλοιμεν, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, volo.

'Ἐθελοκακέω, rem ultrò ignaviter gerere: ab ἐθέλω & κακός.

'Ἐθελοκωφέω, sum ἐθελόντως κωφὸς, sponte surdus, audire nolo.

'Ἐθέλοντ' pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. & ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, volunt: 3. pl. præs. ab ἐθέλω, volo.

'Ἐθελοντὴν & ἐθελοντηδὸν, ultrò, suâ sponte, adv. &

'Ἐθελοντής, οῦ, ἐθελοντὸς, οῦ, & ἐθελούσιος, ου, voluntarius: &

'Ἐθελοντί, adv. voluntariè, ultrò: ab

'ΕΘΕ'ΛΩ, vel θέλω, volo: imperf. ἤθελον, ες, ε, f. θελήσω. p. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι, undè θέλημα, voluntas.

'Ἔθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, & hoc pro οὗ, sui: Iones enim pro οὗ dicunt ἕο. Attici addunt θεν· ita enim ἐμοῦ & σοῦ se habent. Est & ἔθεν pro οἷ, se.

'Ἔθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, posui: verbi τίθημι, pono: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

'Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, medeor, famulor. Th. θεράπων, minister.

'Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.

'Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, ἔθεο & ἔθου. ab eod. Th.

'Ἔθηγον, 3. sing. imperf. à θήγω, f. ξω, acuo.

'Ἐθηεύμεθα & ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθεώμεθα, & ἐθεῶντο, ἐθηεῦντο, à θηέομαι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, specto.

'Ἐθηήσαντο, inspexerunt: 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, specto.

'Ἐθηεῖτο, inspiciebat: Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ejusd.

'Ἔθηκα, ας, ε, posui: & in 3. pl. ἔθηκαν. a. 1. act. verbi τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

'Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing. a. 1. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην.

'Ἔθηλα, ας, ε, florui: a. 1. ind. act. verbi θάλλω, vireo: θαλῶ.

'Ἐθήμονος, gen. sing. ab

'Ἐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, consuetus. Th. ἔθος.

'Ἔθην pro εἴθην, missus sum: a. 1. ind. pass. ab ἵημι, mitto.

'Ἔθιζε, assuesce, præs. imp. act. ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζου, præs. imperat. pass. ab

'Ἐθίζω, assuefacio, instituo: (quod pro augmento ε post ε adsciscit) f. ίσω. p. εἴθικα. a. 1. εἴθισα, præs. pass. ἐθίζομαι, assuesco. p. pass. εἴθισμαι. p. part. εἰθισμένος, a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, consuetudo.

'Ἔθλασε, comminuit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango: f. άσω.

'Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus: ex ἔθνος, gens, & ἀρχὸς, vel ἄρχων, princeps. Th. ἄρχω, impero.

'Ἐθνικὸς, οῦ, ὁ, gentilis, ETHNICUS: Hinc

'Ἐθνικῶς, adv. ETHNICE, gentiliter: ab

'ΕΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio, populus, sexus.

'Ἐθοινεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θοινέομαι, devoro: a. 1. m. ἐθοινησάμην. ω, ατο· à θοινάω, epulor. Th. θοίνη, epulum.

'Ἐθοίνων, depascebant: 3. pl. imperf. à θοινάω, epulor: f. ήσω. p. τεθοίνηκα. ab eod. Th.

'ΕΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, consuetudo. Hinc ἔθω, p. m. εἴθα, consuevi: ἐθίζω, assuefacio.

'Ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, & Ion. ἔθεο, & per Crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο.

'Ἐθόωσα, excitavi: a. 1. ind. act. ab inus. Th. θοόω, acuo; vel pro ἐθόασα, à θοάζω, celeriter moveo. Th. θοὸς, celer.

'Ἔθραξε, conturbavit: per Syncop. pro ἐτάραξε, a. 1. ind. act. à ταράσσω, turbo: f. ξω.

'Ἔθρεξα, cucurri: a. 1. ind. act. à τρέχω, curro, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα, quod vide.

'Ἐθρέφθην, ης, η, innutrita sum: a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, alo: f. θρέψω. p. τέ-

... τέτροφα. a. 1. ἐθρέφθα. perf. pass. τέθραμμαι. a. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.
Θρέψε, ει: a. 1. ind. act. verbi τρέφω. ...
... Æol. & Dor. pro ἐθρήνει, lugebat; 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρῆνος, luctus.
... ς, ε, sacrificatus fui: aor. 1. ind. ... θύω, macto: f. θύσω. p. τέθυκα.
... ς, ε, excandui: a. 1. ind. pass. ... θυμόω, irrito: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, animus, ira.
... furebant: 3. pl. imp. verbi θυνέω, ... θύνω, seu θύω, f. θύσω, cum impetu ruo.
... 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, sacrifico, macto: f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην.
... ex consuetudine facio, consuesco: p. m. ... Th. ἔθος, mos.
... mittantur: 3. pl. a. 1. sub. pass. ... seu εἵθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, ...
Ει, si: conj. connexiva, cum ind. construitur: significat etiam, an, utrum, num.
Εἶ, es: 2. sing. præs. ab εἰμί, sum.
Εἶ vel εἶς, vadis: 2. sing. ab εἶμι, eo: & imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ibat: &
Εἶ: pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. & in compos. ...
Εἰ δὲ μὴ, alioquin. εἰ ἄρα, si fortè: εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, utinam enim: εἴγε, εἴπερ, εἰ δὴ, si quidem, si modò: εἰ γοῦν, si saltem: εἰ δ' ἄγε, agedum: εἰ καὶ, etsi: εἰ μὲν, εἰ δὲ, si, sin: εἰ μὴ, nisi, εἴ τις, siquis: εἴ του, si cujus: εἴ τῳ, si cui.
ΕΊΑ vel εἶα, ΕΫΑ, adv. hortantis.
Εἷα, εἷας, sivi, ivi, ivisti, p. m. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾔα, &c.
Εἴα, sinebat: 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, sino: imperf. εἴαον. Est &
Εἰα, ας, ἡ, herba, gramen, Angl. Hay.
ΕΙΑΜΕΝΗ, ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus, herbosus: pratum.
Εἰανὸς, οῦ, subtilis, λεπτός· pro ἑανὸς, Poëticè.
Εἵατο, Poët. metri causâ pro ἕατο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, imp. verbi ἧμαι, sedeo.
Εἴαε, imp. act. verbi ἐάω, sino: (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα. p. εἴακα.
Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver.
Εἰαρινὸς, ὸ, ὴ, vernus, a, um, dat. pl. εἰαρινῆσι. ab ἔαρ, ver.
Εἴας, sinebas, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, sino, (quod aliud non vendicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴαον, -αον, αες, -ας, αε, -α, perf. εἴακα.
Εἴασε, & Poët. εἴασεν, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, sino: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.
Εἴασκε, Ion. Paragog. τοῦ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.
Εἴαχ', ob seq. aspirat. pro præced. verbo.
Εἴαται, & εἴατο, Poët. pro ἕαται, & ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, & ἧντο, quorum aliud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, sedeo: hoc 3. imperf. ἥμην, ἧσο.
Εἴβεται, distillat, 3. sing. ind. Ion. & Poët. pro λείβεται· sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, libo, fundo.
Εἴγε, si quidem: si modò: conj. cum ind.
Εἴγμα, ατος, τὸ, IMAGO: ab εἴκω, similis sum.
Εἶδ', eja, adv. hortantis.
Εἰδαίνομαι, & εἰδάλλομαι, assimilor, similis fio: &
Εἰδάλιμος, η, speciosus, formosus, ab εἶδος, species: quod ab εἴδω, video.
Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, esca, dapes: ab ἔδω, edo.
Εἰδὴ, scito, a. 2. imperat. & in aliâ significat. pro εἰδέναι; per Sync. dici posset ab εἰδέω, scio.
Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, IDEA, forma, species: ab εἴδω, video.
Εἰδείην, viderem, præs. opt. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præs. infin. εἰδέναι· ut τιθείην, & τιθέναι; ex τίθημι. Alii malunt Sync. esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro εἰδέναι ponant, à p. m. οἶδα, verbi εἴδω,
Εἶδεν, 3. sing. a. 2. act. εἶδον, ες, ε, vidi: ab εἴδω, video: a. 2. εἶδον, & ἴδον, fut. εἴσομαι.
Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.
Εἴδει ἐκπρεπέες παῖδες, pueri egregiâ formâ præditi.
Εἰδέσθαι, Ion. & Poët. pro ἐοικέναι, similem esse: & pro δοκεῖν, videri.
Εἴδεται, videtur, 3. sing. præs. ab εἴδομαι.
Εἰδεχθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, aspectu deformis, qui odioso aspectu: ab εἶδος, aspectus, quod ab εἴδω, video, & ἔχθος, odium.
Εἰδέω, scio: f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. plusq. p. εἰδήκειν, & per Syncop. ᾔδεα, & εἰδέειν, Atticè verò ᾔδειν, εις, ει, & in 3. pl. ᾔδεισαν· pro quo Poët. ἠείδειν, & Ion. ᾔδεα, ας, ε, contractè ᾔδη, ης, η, perf. infin. εἰδηκέναι. & per Sync. εἰδέναι, perf. part. εἰδηκὼς, & per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. & in f. g. εἰδυῖα, ας, & in n. g. εἰδὸς, præt. m. οἶδα, ab εἴδημι, inus. idem quod εἰδέω, est εἰδεῖν. Th. εἴδω, idem.
Εἰδὴ, simul, adv. Alii volunt esse ἐπειδὴ, alii εἰ δὴ, scribunt. Homeri Iliad. α.
Εἰδήμων ονος, sciens, peritus. Εἰδημόνως, peritè, Poët. ab εἰδέω, scio.
Εἰδῇς, noveris, 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, -ῶ, scio: f. ήσω.
Εἴδησις, εως, ἡ, scientia, peritia: ab eod.
Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. infin. ejusd.
Εἰδῆτε 2. plur. præs. sub. act. verbi εἰδέω, quod vide.
Εἰδόθ', pro εἰδότα, peritum, acc. sing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.
Εἰδοὶ, αἱ, idus: vox Latina: ab iduo, quod Thuscis est divido.
Εἴδομαι, & ἴδομαι, Poët. assimulor: p. εἴδημαι· ab εἴδω, video, quod vide.
Εἰδόμενος, & εἰδόμενος, Poët. similis, ejusd. part. præs.

Εἴδομαι,

Εἴδομεν, *vidimus*, Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. verbi εἴδω, *video*.

Εἶδον, & ἴδον, ες, a. 2. ind. ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, *species præstans formâ, facies*: dat. sing. εἴδεϊ, εἴδει. dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, *video*.

Εἴδοσαν, *viderunt*, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. act. ejusd.

Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδὼς, ότος, pro εἰδηκὼς per Crasin. verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*: f. ήσω, p. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, & in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίαισι, pro εἰδυίαις, dat. pl. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM*, *parvum poema*, εἰδύλλια, qualia Theocriti *varia sunt poematum genera*: ab εἶδος, quod ab

ΕΙ'ΔΩ, *video*: f. εἴσομαι, & ἴσομαι, Poët. a. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδὲ, a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ, a. 2. infin. ἰδεῖν, a. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, & ἐεισάμην, *simulavi*. opt. εἰσαίμην. infin. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην. imperat. ἰδοῦ.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè, ut τιθῶ, à τίθημι· sic præs. opt. εἰδείην, præs. infin. εἰδέναι· Alii Sync. aiunt esse τοῦ εἰδήκω, perf. sub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM*, *delubrum*: ab εἴδωλον, *idolum*, ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur*: ab εἴδωλον, & θύω, *macto*, *immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA*: *idoli cultus*: &

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA*: ex εἴδωλον, & λάτρις, ιος, ὁ κὴ ἡ, *servus*: ab

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM*, *simulacrum*: ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli*: ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio*.

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκὼς, ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*: f. ήσω.

Εἶεν, *essent*: 3. pl. præs. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἶεν, *etiam*, *age verò*, *esto*, adv. concedentis: ab eod.

Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, *essem*, & in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præs. opt. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἶθ' pro εἶτα, *deinde*: propter aspirationem.

ΕΙ'ΘΑΡ, adv. Poët. *statim*, *confestim*.

Εἴθε, *utinam*. Th. εἰ, *si*: pro quo εἰ, εἶτα, *sive*.

Εἵθην, seu ἕθην, *missus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἰθικὼς, *assuetus*, perf. part. act. &

Εἴθισα, *assuevi*, a. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ε post ι adsciscit: sic perf. εἴθικα. &

Εἴθισμαι, *assuetus sum*, p. pass. unde εἰθισμένος, p. part. ejusd. Th. ἔθος, *mos*.

Εἰ κὲν, pro εἰ κεν vel εἴπερ, *siquidem*: Th. εἰ, *si*, & particula Poëtica κε vel κὲν.

Εἴκα, *similis sum*, p. m. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, & ε in ει verso: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἶκα, ας, ε, *misi*: perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκάς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*: ab εἴκοσι, *viginti*.

Εἰκάζω, f. άσω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἰκαὶ, *etiamsi*, conj. differt cum ind. ex εἰ, *si*. & κὴ, *etiam*.

* Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*.

Εἴκασι, *miserunt*, 3. pl. perf. verbi ἵημι, *mitto*. p. part. εἰκὼς, Sed

Εἴκασι, *videntur*: p. m. ab εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, *simulacrum*: ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰκάσσαις, *conjectare poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio*: f. άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, & in pl. εἴκετε, *cedite*, præs. imperat. ab εἴκω, *cedo*: f. ξω.

Εἴκειν, & Att. ἤκειν, *iveram*, plusq. p. à perf. εἶκα, verbi εἶμι, *eo*.

Εἴκελος, ου, *similis*. Th. εἴκω.

ΕΙ'ΚΗ῀, adv. *frustrà*, *temerè*, *sine consilio*, *casu*: inde εἰκαῖος, α, ὁ, *temerarius*: q. ab εἴκω, *cedo*.

Εἰκονίζω, *assimilo*, *exprimo*: ab εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *similis*, *sum*.

* Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile*; ab εἴκω.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies*: ab εἴκοσι.

ΕΙ'ΚΟΣΙ, & Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*: pl. tantum & ἄκλιτον. Dor. εἴκατι.

* Εἰκοσιεὺς, ου, ὁ κὴ ἡ, &

Εἰκοσόμετρος, *viginti mensuras capiens*: ab εἴκοσι, *viginti*, & μέτρον.

Εἰκοσινήριτος, *de quo viginti contendunt*: ab εἴκοσι, *viginti*, & ἐρίζω, *contendo*.

Εἰκοστὸς, *vigesimus*, & in f. g. εἰκοστὴ, n. g. ὸν: ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. *similiter*, *ut par est*: ab εἰκὼς, ότος, *similis*. Th. εἴκω.

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. ab εἴκω, *cedo*.

Εἴκτην, *similes erant*: pro ἐοικέτην, 3. dual. imp. per Sync. & solutâ dipthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω. Vel, ut alii volunt, est plusq. p. m. ἐίκειν, & in dual. εἰκέτην, per Sync. εἴκτην, & per Dialysin ἐΐκτην.

Εἴκτο pro εἴκετο, *assimulatus erat*. 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum*. Vel plusq. p. ab ἔϊγμαι, ξαι, κται.

Εἰκυῖαν, *decoram*, *aptam*, acc. sing. p. part. m. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *similis sum*.

ΕΙ'ΚΩ, *similis sum*; item *cedo*, *non repugno*: f. ξω. p. m. ἔοικα.

Εἰκὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, *imago*, *effigies*.

Εἴκων, *cedens*: præs. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, *imago*: ab eod.

Εἶλε, ... : praet. pass. m. ab ...
Εἰλέα, ίδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens* : ab εἴλω, *involvo*.
Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor* : &
Εἰλαπινασὴς, ῦ, ὁ, *conviva* : ab
ΕΙΛΑΠΙΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM* : dat. plur. εἰλαπίνησι, q. ab εἴλη, *congregatio*, *agmen*, & πίνω, *bibo*.
Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod & εἴλαρ) *propugnaculum* : ab εἰλέω, *coarcto*.
Εἰλάτινος pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus* : ab ἐλάτη, *abies*.
Εἷλε, *cepit*, a. 2. act. ab αἱρέω, *capio*.
Εἴλεγμαι, *dictus sum* : Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico*.
ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina*, *Dea partûs* : quod parturientibus opituletur, ab ἐλεύθω, unde & Ἐλείθυια dicta.
Εἰλεῖται, 3. sing. praes. pass. ab εἰλέω.
Εἰλεὸς, ῦ, ὁ, *ILEUS*, *volvulus*, morbus intestinorum : item *vitis* : ab εἰλέω.
Εἰλέσιον, civitas Bœotiæ.
Εἴλετο & εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, *eligo*.
Εἷλευ, *cepisti*, *arripuisti*, Dor. pro εἵλου, 2. sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.
Εἰλεῦντο, pro εἰλέοντο, seu εἰλοῦντο, Dor. 3. pl. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso*.
Εἴληχα, Att. pro λέληχα, perf. à λέγω.
ΕΙΛΕΩ, *cogo*, *coarcto*, *concludo*, *congrego* ; εἰλέω verò, *verso*, *circumago*, *involvo*, fut. ήσω, p. ηκα. unde
Εἴλη, ης, ἡ, *agmen* : &
Εἵλη, & ἕλη, ης, ἡ, *splendor*.
Εἰληθερὴς, έος, ὁ & ἡ, *à sole calefactus* : ab εἵλη, *splendor*, & θέρω, *calefacio*.
Εἰλήλουθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα, p. m. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*, p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.
Εἰληλούθει, ejusd. 3. sing. plusq. p. m.
Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, *venimus*, 1. pl. ab εἰλήλουθα, p. m.
Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι : &
Εἰλημμένος, pro λελημμένος, p. part. pass. verbi λαμβάνω, *accipio*.
Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, *accipio*.
Εἴληφα, *sumpsi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληφὼς, ότος, perf. part. act. ejusd.
Εἴληχα, *sortitus sum*, perf. act. verbi λαγχάνω, *sortior*.
Εἰλιγγὸς, ῦ, ὁ, *vortex*, *gyrus*, *tormen intestinorum*, ab εἰλέω, *verso* : Εἴλιγγος, *vertigo capitis*, σκότωσις.
Εἴλιγμα, ατος, τὸ, *involutio* : ab εἰλίσσω, quod vide.
Εἴλιγμαι, *circumvolutus sum* : perf. pass. & part. εἰλιγμένος· ab εἰλίσσω. Th. εἰλέω, *verso*.
Εἰλιγμὸς, ῦ, ὁ, *vortex*, *gyrus* : ab εἰλίσσω.
Εἰλίποδες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles* ; vel à *retortis cornibus* : ab εἵλιξ, q. v.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *sinceritas* : ab
Εἰλικρινὴς, έος, ὁ & ἡ, *distinctus*, *sincerus*, *clarus*, in nom. pl. εἰλικρινεῖς : ab εἵλη, *splendor solis*, vel potiùs ἴλη, & κρίνομαι, *secerno*.
Εἵλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, *involucrum*, *gyrus* : item *species hederæ* : sumitur etiam adj. pro *implicito* : ab εἰλίσσω, idem ac Th. εἰλέω, *verso*.
Εἰλιπόδεσσι, *curvipedas*, vel *curvè gradientes* : dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι, ab
Εἰλίπους, οδος, ὁ & ἡ, *flexipes* : ex ἕλω, pro quo usitatum εἰλέω, *flecto*, & πούς, *pes*.
Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus*, *a*, *um*, praes. part. pass. ab
Εἰλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo* : pro quo etiam dicitur ἑλίσσω, f. ξω. p. εἵλιχα. p. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, *verso*.
Εἰλίχατο pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi εἰλίσσω. Th. εἰλέω, *verso*.
Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho* ; &
Εἵλκυσε, *traxit* : a. 1. imperf. εἵλκυον· ab ἑλκύω, quod, perinde ac Th. ἕλκω, : post ε, pro augmento adsciscit.
Εἰλόμενος, η, ὁ, praes. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, *arcto*, *includo*.
Εἱλόμην, *elegi* : a. 2. m. verbi αἱρέω.
Εἷλον, ες, ε, *accepi*, a. 2. ind. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, *eligo*.
Εἵλου, 2. sing a. 2. m. ejusd.
Εἴλοχα, Att. pro λέλεχα, perf. à λέγω.
Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. pass. verbi εἰλύω, seu εἴλυμι, *verso*, *volvo*. Th. εἰλέω, idem.
Εἰλὺς, υος, τὸ, πηλῶδες τῦ ποταμοῦ. Hesych. id. q. ἰλὺς, *limus*, q. v.
Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. verbi
Εἰλυφάζω, vel -άω, f. άσω, *torqueo*. Th. εἰλέω, *verso*.
Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, *verso*. Th. εἰλέω, idem.
Εἰλύω seu εἴλυμι, f. υσω, *verso*, *volvo*, ab eod.
Εἴλω, seu εἰλέω, id. quod εἰλέω, seu εἰλέω.
ΕΙΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ε, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA*, *servus apud Lacedæmonas*, ex Helotis captis.
Εἱλωτεία, ας, ἡ, *servitus* : &
Εἱλωτεύω, f. ευσω, *servio* : &
Εἱλωτὶς, ιδος, ἡ, *serva* : ab εἵλως.
Εἶμ' pro εἶμι, eo, *vado*.
Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, Æol. ἷμμα, ab ἕω, *induo*, vel ἐννύω.
Εἷμαι, εἶσαι, *sedi*, *sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo*, a. 1. εἷσα, plusq. p. pass. εἵμην, part. perf. εἱμένος. Est &
Εἷμαι, *missus sum*, p. pass. verbi ἵημι, *mitto*.
Εἵμαρμαι, σαι, ται. Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. & part. εἱμαρμένος, *fato decretus*, *fatalis* ; &, indè
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum, à μείρω, *divido* : quia suum cuique divisum est.
Εἵμαρτο, *fato decretum erat* : 3. perf. plusq. p. pass. ejusd.
Εἰμὲν, Poët. Dor. & Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἶμεν, *simus*, per Sync. pro εἴημεν, praes. opt. 1. pl. ejusd.
Εἴμεναι, Poët. & Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἔμμεναι, Æol. ἔμμεναι, praes. infin. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἱμένος, ου, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. pass. ab ἕω, *induo*.
Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἰμὴ, *nisi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *sed*.
Εἰμὶ, εἶ vel εἶς, ἐστὶ, *SUM, ES, EST*, imperf. ἦν, ἦς, & Æol. ἦσθαι, ἦ, & Att. in Nov. Test. ἤν, *fui*, ὦ, *fuero*, a. 2. sub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*, plusq. p. f. ἔσομαι, ῃ, εται, & per Sync. ἔσται, præs. imperat. ἴσθι vel ἔσθι, vel ἔσο, ἔστω, Att. ἤτω, præs. opt. εἴην, ης, η, præs. sub. ὦ, ῇς, ῇ, *sim*: f. sub. ἐσωμαι, ῃ, ηται, præs. infin. εἶναι, f. 1. infin. ἔσεσθαι, part. præs. ὤν, οὖσα, ὄν. Th. ἔω, inus. idem.
Εἶμι, *eo*: & in dual ἴτον, 3. pl. ἴασι, imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. pl. ἴσαν, a. 2. ind. ἴον, ἴες. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 1. imperat. ἴς, perf. m. εἶα, (ab εἴω) Att. ἦα, & solutione factâ ἔια, ας, ε, plusq. p. ἤειν, 3. pl. ἤισαν, Att. ᾔεσαν. Th. ἴω, inus. pro *EO*.
Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dat. Est &
Εἶν, *idem*, imperf. verbi εἶμι, *eo*: &
Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἰνάετες, & εἰνάετες, adv. *per novem annos*, ab εἰνάετης *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*.
Εἶναι, *esse*, præs. infin. ab εἰμὶ, *sum*. Est &
Εἶναι, per Metathesin pro ἰέναι, infin. ab εἶμι, *eo*: indè ἀπεῖναι, *abire*: at
Εἶναι, *misisse*, 2. inf. ἵημι, *mitto*.
Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰνάλιος, ου, *maritimus*, pro ἐνάλ. ab ἐν, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.
Εἰνάνυχες, *per novem noctes*, adv. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, *novem*, & νὺξ, *nox*.
Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus*: Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα.
ΕΙΝΑ'ΤΗΡ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, *fratria*, id est, *uxor fratris*: dicitur παρὰ εἰνάζειν, *cubare*: ut sit q. εὐνάτηρ, *cohabitatione juncta*.
Εἴνατος, ου, *nonus*, pro ἔνατος, ab ἐννέα, *novem*.
Εἰνείκαντο, Ion. & Poët. pro ἐνείκαντο, & ἠνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. vide ἤνεικα, verbi φέρω.
Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, *propter*, *causâ*: regit gen. Et εἵνεκεν, Ion.
Εἰνόδιος, ου, *in viâ situs*, *in viâ habitans*: ab ἐν, *in*, & ὁδὸς, *via*.
Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatiens frondes*, *frondosus*; à φύλλον, *folium*: & εἴνοσις, pro ἔνοσις, *motus*, ab ἐνόω, *impello*, *agito*.
Εἷνται, *sederunt*, 3. pl. perf. pass. εἷμαι & in plusq. p. 3. pl. εἷντο, *sederant*, ab inus. ἕω.
Εἶξα, *similis sum*, & in 1. pl. εἴξαμεν. a. 1. ind. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *cesserunt*, 3. pl. a. 1. act. ejusd.
Εἷο pro οὗ, Poët. gen. sing. μεθ' εἷο, *secum*.
Εἶπα, ας, ε, *dixi*, & in 3. pl. εἶπαν. a. 1. ind. act. εἶπαι, a. 1. inf. εἶπον, ες, ε, a. 2. Et εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, *dico*, quod post ε, pro augmento, adsciscit ι, idemque in omnibus modis servat.
Εἴπαθ' pro εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. &
Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. & εἰπεῖν, *dixisse*, a. 2. infin. ejusd.

Εἰπέμεν, inf. Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.
Εἴπερ, *siquidem*, *si*, εἴπερ ἄρα, *siquidem*. Th. εἰ, *si*.
Εἴπεσκε, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.
Εἴπῃ, *sicubi*, *siqua*, *siquo*: ab εἰ, *si*.
Εἴπῃς, *dicas*, a. 2. sub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. sing. ejusd. temporis verbi ἔπω.
Εἴποθεν, *siquo ex loco*: &
Εἰποῖ, *si aliquo*. Th. εἰ, *si*.
Εἱπόμην, *sequebar*, & in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *sequor*: f. ἕψομαι. p. εἷμμαι.
Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἰπὸν, pro εἰπὲ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.
Εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ, *si*, & πότε, *quando*: quod ab ὅτι, idem. Sic
Εἴπου, adv. *sicubi*: ex εἰ, *si*, & ποῦ, *ubi*: ab ὅς, *qui*.
Εἴπω, *dixero*, a. 2. sub. εἰπεῖν, ὤν, ὦσα, όν, a. 2. part. verbi ἔπω, *dico*.
Εἴπως, adv. *si quo modo*, *si quâ ratione*, *si fortè*: ex εἰ, *si*, & πῶς, *quomodo?*
* Εἴρ, *procella*, *fulgor*.
Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*.
Εἰραφιώτης, ου, Bacchi Epitheton. Dici volunt ἀπὸ τὸ ἐῤῥάφθαι, *quia insutus fuit femori* scil. Jovis, undè & μηρεῤῥαφής.
Εἰργάθω, *prohibeo*, *distraho*: imp. εἴργαθον, & dissol. Poët. ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.
Εἰργασάμην, ω, ατο, *exercui*: a. 1. m. ἐργαζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor*, *laboro*. Th. ἔργον, *opus*.
Εἰργάσθην, *confeci*: a. 1. ind. pass. &
Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus sum*: p. ind. pass. & part. εἰργασμένος· ab ἐργάζομαι, ab eod.
Εἴργει, *cohibet*: 3. sing. præs. act. εἴργεσθαι, *dimoveri*: præs. infin. pass. ab εἴργω, *arceo*.
Εἶργμαι, *vinctus sum*: perf. ind. pass. & part. εἰργμένος, ab eod. verbo.
Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, *inclusio*: ab eod.
* Εἴργομαι, *facesso*, *abeo*, *submoveo*.
Εἶργον, *coercens*: præs. part. neut. g. εἶργου, *abstine*: præs. imperat. pass. εἴργουσι, 3. pl. ind. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.
ΕΙ'ΡΓΩ, *includo*, *in carcerem conjicio*: f. ξω, p. χα. item *arceo*, *prohibeo*, *vito*: indè πολιορκέω, *urbem obsideo*.
Εἰρέα, ας, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ, *concio*, *cœtus*: ab εἴρω, *dico*.
Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, *interrogas*: 2. sing. verbi εἴρομαι pro ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.
Εἰρέαται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, *dico*: vide εἰρημένος.
Εἰρέσθαι, -εσθαι, Ion. & Poët. pro ἔρεσθαι, *interrogare*, *inquirere*.
Εἴρεο, Ion. pro εἴρου, *interroga*: præs. imperat. verbi εἴρομαι, potest esse & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.
Εἴρερος, ου, ὁ, *captivitas*, *servitus*: ab εἴρω, *necto*.
Εἴρεσθαι, Ion pro ἔρεσθαι, *quærere*, *interrogare*.
Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, *ramus oleaginus lanâ obvolutus*: quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant.

...ient, ad famem arcendam, ab εἶρος, *lana*.
Εἰρῦσαι, *numerantes* : Dor. pro ἐρῦσαι, praes. part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, *dico* : Poët. ...
Th. ἔρω.
Εἴρηκα, perf. Att. à ῥέω, *dico* : f. ῥέσω. perf. ... perf. part. Att. εἰρηκώς. &
Εἰρημένος, η, ον, *dictus* : part. ab εἴρημαι. ... pro ἔῤῥημαι. perf. pass. à ῥέω. Alii ... derivari malunt.
Εἰρήνης, ὁ, *puer*, *qui jam fari potest* : ab ..., *loquor*.
Εἰρηνικός, η, *pacificus* : ab εἰρήνη, *pax*.
Εἰρήναρχης, ου, ὁ, *IRENARCHA*, magistratus quidam apud Jurisconf. ab eod. Th. & ἀρχὴ, *principatus*.
Εἰρηνεύω, *pacem colo*, *in pace vivo* : f. εύσω. ... ab
ΕΙΡΗΝΗ, ης, ἡ, *pax* : παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (à connectendo.) Hinc
Εἰρηνικός, οῦ, *pacificus* : &
Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio* : f. ήσω, p. εἰρηνοποίηκα. & inde
Εἰρηνοποιὸς, οῦ, *pacis studiosus*, *pacificus* : ex εἰρήνη, *pax*, & ποιέω, *facio*.
Εἴρινος, οῦ, *laneus* : & pro eod. ἐρίνεος. Th. ..., *lana*.
Εἴριον, idem ac ἔριον. vide εἶρος.
Εἰροκόμος, ου, ὁ κ ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans* : ab εἴριον, q. ab εἶρος, *lana*, & κομέω, *curo*.
Εἴρομαι, vide in εἴρω.
Εἰροπόκος, ου, ὁ κ ἡ, *laniger* : à πέκω, vel πεκτέω, *pecto* : f. ξω. p. m. πέποκα. hinc πόκος, *vellus*, & εἶρος, *lana*.
ΕΙΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*, ἔριον, ου, τὸ, idem q. ... εἴρω, *necto*, quia nexilis.
Εἴρπομεν, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus* : 1. pl. imperf. ab ἕρπω, *repo* : quod vide.
Εἰρύαται, Ion. pro εἴρυνται, 3. pers. pl. num. perf. pass. Iones enim & perfecti & plusq. p. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante ται vel το, α breve inserentes. Sic εἰρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν. 3. pl. plusq. perf. verbi εἰρύω, Poët. pro ἐρύω.
Εἴρυκα, *fustuli* : perf. act. ejusd. verbi.
Εἰρύμεναι, praes. inf. Dor. pro εἰρύειν ab εἰρύω, vel ἐρύω, *traho*.
Εἰρύοντο, pro εἰρύοντο, 3. pl. imperf. verbi εἴρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*, *servo* : sic εἴρυσθαι pro ἐρύεσθαι, praes. inf.
Εἰρύσασθαι, *custodire* : a. 1. inf. m. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.
Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod. Th.
Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, f. σω. *traho*.
Εἰρχάται, & εἴρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ & εἰργμένοι ἦσαν, perf. & plusq. p. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, *includo*.
Εἷρψα, *serpsi* : a. 1. verbi ἕρπω, *serpo* : f. ψω. p. φα.
ΕΙΡΩ, *necto* : item *dico*, *interrogo*, *nuntio*, in quâ signif. praes. est inus. (εἰρέω & εἰρέω, Poët.) f. ἐρῶ, & in 2. pl. ἐρεῖτε, *dicetis* : praet. εἴρηκα, tanq. ab εἰρέω, quod : post ε, (pro augmento, adsciscit) perf. pass. εἴρημαι, paulo post f. εἰρήσομαι. praes. m. ἔρομαι (εἴρομαι & εἴρομαι, Poët.) *interrogo* : f. ... a. 1. εἰρησάμην & ἠρόμην. a. 2. ... & Poët. εἰρόμην.
ΕΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, *dissimulatè loquens*.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, *IRONIA* : *dissimulatio in oratione* : hinc Angl. Irony. &
Εἰρωνικός, οῦ, ὁ, *qui dissimulatione in loquendo gaudet* : & inde
Εἰρωνικῶς, *IRONICE*, *fictè*, adv. ab εἴρων.
Εἰρωτᾷ, 3. sing. praes. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. sing. & pl. imperf. ab εἰρωτάω.
Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, praes. inf. ab
Εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*, imperf. ἠρώτων, -ων, -ας, -ας, &c.
ΕΙΣ, vel ἐς, *ad*, *in*, item *erga*, *contra*, *super*, *post*, *propter*, *apud*, *per*, *inter*, *de*, *pro*, accus. soli jungitur, in compos. *in*, *ad*, *intra*, ex : εἰς τι, *quorsum?* Hinc εἴσω, *in*, *intra*.
Εἷς, *eras*, Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμί, *sum*, pro quo etiam εἶ dicitur.
Εἶς vel εἶ, *vadis*, 2. sing. praes. vel imperf. sed εἶσ' pro εἶσι, *vadit*, 3. sing. praes. verbi εἶμι, *eo*.
Εἷς, ἕντος, *qui misit*, a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, *mitto*.
ΕΙΣ, μία, ἕν, *unus*, *a*, *um*, item *quidam* : gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός.
Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *scio*, vel εἶμι, *eo* : pro quo ᾔσα etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.
Εἷσα, *sedi*, a. 1. ind. ab ἵννυμι, seu ἕω, *sedeo* : f. ἕσω.
Εἰσαγάγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco* : f. ξω. Th. ἄγω.
Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio* ; *accusatio* : &
Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, *renuntio*, *refero* : item *defero*, *accuso*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.
Εἴσαγε, *ingreditor*, praes. vel a. 2. imperat. ab εἰσάγω, quod vide.
Εἰσάγω, εις, ει, *introduco* : f. ξω. p. εἰσῆχα, a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον, a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ἔτω, a. 2. sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν, praes. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus* : ex εἰς, *in*, & ἄγω, *duco*.
Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio* : &
Εἰσαγωγικὸς, οῦ, *introductorius* ; &
Εἰσαγώγιμος, ου, *impertatus* : ab εἰσάγω.
Εἰσαεὶ, adv. *semper* : ὁ εἰσαεὶ, *sempiternus* : ab ἀεὶ, *semper*.
Εἴσατ' pro εἴσατο, *statuâ honoravit* : 3. sing. a. 1. m. verbi ἕω, *statuo* : f. ἕσω. a. 1. εἶσα.
Εἰσακούω, *exaudio* : f. ύσω. p. εἰσήκουκα. a. 1. pass. εἰσηκούσθην, *exauditus fui* : a. 1. part. pass. εἰσακουσθεὶς, έντος, f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι, cum gen. ex εἰς, & ἀκούω, *audio*.
Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. οῦμαι, *insilio* ; depon. Th. ἄλλομαι, *salio*.
Εἰσάμενοι, Ion. pro εἰσάμενοι, & hoc pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, *colloco*, *fundo* : a. 1. εἶσα.
Εἰσάμην, ω, ατο, *similis sum*, *scivi* : a. 1. ind. m. ab εἴδω, seu εἴδω, *scio* : &
Εἰσάμην, a. 1. ind. m. ab εἶω, *vado*.
Εἶσαν, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. act. εἶσα, & Poët. ἕσα. ab ἕω seu ἵννυμι, id quod ἵζω, *colloco*.
Εἰσαναβαίνω, *conscendo* : f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην, a. 2. part. εἰσαναβὰς, & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*.

Εἰσα-

Εἰσιοῦσα, οὔσης, *ſcandens* : a. 2. part. act. ab εἰς, & εἶμι, *eo*.

Εἰσάπαξ, adv. *ſemel* : ex εἰς, & ἅπαξ, id.

ʹΕἴσας, acc. pl. f. g. ἴσας· gen. ab ἶσος, η, ον, *æqualis*, *e*, idem quod ἴσος.

Εἴσατο, *videbatur*, a. 1. m. ab εἴδω, *video* : f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον· &

Εἴσατο, *penetravit*, a. 1. m. verbi εἴω, *eo*.

● Εἰσάττω, *inſilio* ; ex εἰς, & ἄττω.

Εἰσαῦθις, & εἰσαῦτις, *in poſterum*, *poſthac* : ab αὖθις & αὖτις, *rurſus*. Th. αὖ, id.

Εἰσαφίκανε, *reverſus eſt*, 3. ſing. imperf. act. ab

Εἰσαφικάνω, *accedo*, *redeo*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, *venio*. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, *venias*, 2. ſing. a. 2. ſub. m. Ion, pro εἰσαφίκῃ, ab

Εἰσαφικνέομαι, f. ἵξομαι, p. ιγμαι, *accedo*, *advenio* : ab eod. Th.

Εἰσβάλλω, f. αλῶ, p. κα, *injicio*, *ingredior*, *invado*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εἰσβιάζομαι, *vim infero*, *vi ingredior* : à βιάζομαι. idem. Th. βία, *vis*.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, *aſcendere facio* : à βιβάζω, *ineo*, quod à βαίνω, *incedo*.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingreſſus*, *incurſus*, *expeditio militaris* : ab εἰσβάλλω, quod vide.

Εἰσδέχομαι, *intrò admitto* : f. 1. m. εἰσδέξομαι ex εἰς, & δέχομαι, *accipio* : p. δέδεγμαι. a. 1. paſſ. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, *introcurrens* : a. 2. part. act. f. g. à τρέχω, *curro* : vide εἰσέδραμον.

● Εἰσδύνω, *ſubeo*, *ingredior*.

Εἷσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, *colloco*, *induo* : f. ἕσομαι, a. 1. m. εἰσάμην. p. εἷμαι.

Εἴσεαι, *ſcies*, pro εἴσῃ, Ion. 2. ſing. f. 1. m. verbi εἴδω, *ſcio* : f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, *introcucurri* : a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω, f. θρέξω, p. εἰστέτροχα, a. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν, ex εἰς, & τρέχω, *curro* : f. ξω. p. δεδράμηκα, & τέτροχα

Εἰσέδυ, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. εἰσέδυμι. ex εἰς, & δῦμι, vel δύνω, *ſubeo* : f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, *intro*, *ingredior* : in 3. pl. ind. præſ. εἰσίασιν, Ion. pro εἰσιοῦσι. ex εἰς, *in*, & εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι, Ion. εἰσιᾶσι, *immittunt*, 3. pl. præſ. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. άσω. p. κα, *invehor*, *ingredior*, *irrumpo* : ab ἐλαύνω, *agito*.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab εἰσέρχομαι, *ingredior*, a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἴσελθε, έτω, a. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. εἰσελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, *ingrediamur*, 1. pl. a. 2. ſub. verbi εἰσέρχομαι, quod vide.

Εἷσεν, *ſedere fecit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἕω, *ſtatuo*, f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. & in 3. pl. εἰσενέγκωσιν. verbi εἰσφέρω, *ingero*, f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον· ex εἰς, & φέρω, *fero*.

Εἰσεπέρασα, *tranſivi*, a. 1. ind. act. ab εἰσπεράω. compoſit. ex εἰς, & περάω, *tranſeo* : f. άσω & ήσω.

Εἰσεπήδησα, *inſilii*, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, *inſilio* : f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα comp. ex εἰς, & πηδάω, *ſalio*.

Εἰσέρχομαι, *ingredior*, in 3. pl. præſ. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2 εἰσῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. εἴσελθε, perf. m. Att. εἰσελήλυθα. ex εἰς, & Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi εἰσπάω Th. σπάω, *traho*.

Εἴσεται, *ſciet* : 3. ſing. f. 1. m. verbi εἴδω, *ſcio* : f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Εἰσηγεῖται, 3. ſing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, *adduco*, *ſuadeo* : ex εἰς, & ἡγέομαι, *duco* : f. ήσομαι. p. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, *ſuaſio*, *arbitrium* : dat. pl. εἰσηγήσεσι. &

Εἰσηγητέον, *ſuadendum* : verbale : &

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, *ſuaſor*, *monitor*, *author* : ab εἰσηγέομαι, quod videas.

Εἰσῄει, *introivit* : 3. ſing. pluſq. p. m. verbi εἴσειμι, *ingredior*, ex εἰς, & εἶμι, *eo* : p. m. εἶα, pluſq. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, *exauditus ſui* : a. 1. ind. paſſ. ab εἰσακούω, *exaudio* : f. σω. p. εἰσήκουκα. f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, *audio*.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. m. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, *inſilio*. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior* : ex εἰς, & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκα, *intuli* : a. 1. &

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εἰσφέρω, *adfero* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

ʹΕἴσης, gen. ſing. f. g. ab ἶσος, η, idem quod ἴσος, η, *æqualis*.

Εἶσθα, *is* : Æol. Paragoge pro εἶς, 2. ſing. præſ. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Εἶσθαι, *miſſum eſſe* : p. inf. verbi ἵημι, *mitto* : p. paſſ. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.

Εἶσι, *vadit* : 3. ſing. præſ. εἶμι, *vado*. Sed εἰσὶ, *ſunt*, 3. pl. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἰσίασι, *ingrediuntur* : Ion. pro εἰσιοῦσι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide.

Εἰσιών, όντος, a. 2. part. verbi εἴσειμι.

Εἰσιέναι, *intrare* : præſ. inf. verbi εἴσειμι vel εἰσίημι, *intro*. Th. εἶμι, *eo*.

Εἰσκαλέω, & εἰσκαλέομαι, *introvoco*, *advoco*, a. 1. m. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο. part. εἰσκαλεσάμενος· ex εἰς, *in*, & καλέω, *voco* ; f. έσω. p. κέκληκα.

Εἰσκεκλημένος, *invitatus* : part. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, *invectio*.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, *importo*, *introduco* : à κομίζω, *porto* : quod à κομέω, *curo*.

Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ὲν, *allatus*, *illatus* : part. a. 1. paſſ. verbi εἰσκομίζω.

♦ Εἰσκυλίω, -ῶ, f. ίσω, p. εἰσκεκύλικα, *advolvo*.

ʹΕἴσκω, *aſſimilo* : Poët. pro ἴσκω. quod ab εἴκω, *ſimilis ſum* : præſ. inf. εἰσκειν.

♦ Εἰσόδια, ων, τὰ, *reditus*, *ſumptus*.

Εἰσοικίζομαι, *redeo*, *inferor* : &

Εἰσελθόντων, εἰσιόντων, ingressis, intro intrantibus ; &

Εἴσοδος, ἡ, ἡ, ingressus, adventus : ut & ars, ingressus, disciplina : ex εἰς, & ὁδὸς, via.

Εἰσοικίζω, domum introduco. Th. οἶκος.

Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, quod vide.

Εἴσω, Dor. pro εἴσωθεν, domos : adv. ex εἰς, ad, & ἥκειν.

Εἴσομαι, sciam : f. 1. m. verbi εἴδω, scio : ...

Εἴσομαι, ibo : f. 1. m. verbi εἶμι, eo.

Εἴσομαι, similem : f. 1. m. verbi ἴσω vel εἴσω, ...

Εἰσοράω, intueor, aspicio : ex εἰς, & ὁράω, ..., f. άσω. p. ἑώρακα.

Εἰσορόωντες, o deus : Poet. pro εἰσορῶν, ejusd. præs. part. sic εἰσορόωντας, pro εἰσορῶντας, f. ... pl. a. part. præs.

Εἶσος, η, ον, idem quod ἴσος, æqualis.

Εἰσπαίζαντο, 3. pl. a. 1. m. ab

Εἰσπάω, & -σπάομαι, traho in.

Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo. Th. πέμπω, mitto.

Εἰσπηδάω, insilio, irrumpo : f. ήσω, a. 1. εἰσεπήδησα, a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, ... pro εἰσπηδήσαντες : præt. εἰσπεπήδηκα. εἰς, in, & πηδάω, salio.

Εἰσπίπτω, incido, in, irrui : à πίπτω, q. v.

Εἰσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Th. πλέω, navigo.

Εἴσπλους & εἴσπλυς, adnavigatio : ab eod. Th.

Εἰσπνέω, f. πνεύσω, p. εἰσπέπνευκα, inspiro, spiritum duco, attraho.

Εἰσπνήλας, ου, & εἴσπνηλος, ου, ὁ, seu

Εἰσπνήλας, ου, ὁ, (lingua Laconica) amator.

Εἰσποιέω, adscisco, adopto, & ...

Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptatio, adoptio; & ...

Εἰσποιητός, οῦ, adoptatus : omnia à ποιέω.

Εἰσπορεύομαι, ingredior : imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. f. εύσομαι, perf. πεπόρευμαι. ex εἰς, in, & πορεύω, trajicio. Th. ... transeo : præt. m. πέπορα.

Εἰσπράξις, εως, ἡ, exactio : ab ...

Εἰσπράσσω, seu -ττω, f. άξω, p. πέπραχα, exigo : ... & πράσσω, seu -ττω, facio.

Εἷσται, Poet. pro ἧσται, sedet : 3. sing. perf. pass. ἧμαι, εἷσαι, sedi, seu indutus sum : verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo, sedeo ; vel ab ἵημι, mitto : & in 3. sing. plusq. p. εἷστο.

Εἱστήκειν, steteram : & in 3. pl. εἱστήκεισαν. plusq. p. verbi ἵστημι, sto : f. στήσω. p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Εἵστια, 3. sing. imperf. ab

Ἑστιάω, convivio excipio : (pro augmento : posit : accipiens) f. άσω. p. εἱστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Εἰστρέχω, intro curro : f. εἰσθρέξω. à δρέμω vel δραμέω, inus. format. perf. εἰσδεδράμηκα, a. 2. εἰσέδραμον. a. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. ex εἰς, & τρέχω, curro.

Εἰσφέρω, ingero : f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, ... a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. a. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præs. pass. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω.

Εἰσφορά, ᾶς, ἡ, collatio, collatio, tributum : ab εἰσφέρω, quod vide.

Εἰσωπήν, f. ήσω, per Metath. pro εἰσωπέω.

Εἴσω, sciam : f. 1. verbi εἴδω, εἴδω, & ἴσω.

Εἴσω, & ἔσω, intra : pro εἰς cum accus. apud Poëtas, sed in prosâ cum genit. Item sine casu, intrò, intus, cum artic. ὁ εἴσω, interior. Th. εἰς vel ἐς, ad.

Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens : ex εἰς, & ὤψ, oculus : quod ab ὄπτομαι, video.

Εἶτ' pro

ΕΙ'ΤΑ, adv. postea, deinde, tum, ... εἶτα ... ἔπειτα, idem.

Εἴτε, seu εἴθ', (per Apostroph. seq. aspiratâ). sive, conjunct. ex εἰ, si, & τε, que.

Εἶτε, sitis : præs. opt. per Sync. pro εἴητε, 2. pl. verbi εἰμί, sum.

Εἶτι, siquid, num?

Εἴτω, eat : 3. sing. imperat. præs. ab εἶμι, eo, imperat. ἴτω, εἴτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, cedo : f. εἴξω. p. εἶχα.

Εἴχεο, tenebas : Ion. pro εἴχου, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, habeo.

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo : (ε ... ι pro augmento recipiens,) f. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

Εἴω & εἴω, vado : Poet. f. εἴσω. p. ..., imperf. ἦον, εἶον, & ἤϊον. imper. ἴθι, ... a. 1. εἶσα, ἦσα, & ἦϊσα, plusq. p. ..., & ... f. 1. m. εἴσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. p. εἶα, ἦα & ἤϊα. plusq. p. ... ἰτέον, (ἰτητέον & ἴτον, Poet. in compos.) eundem est : ab εἶμι, inus.

Εἴω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ῇς, ῇ, præs. sub. ab εἰμί, sum.

Εἵω, εἷς, ῇ, misissem : a. 2. sub. pro ὦ, ἧς, ῇ, ab ἵημι, mitto.

Εἴω, Ion. pro ὦ, fui.

Εἴωθα, consuevi : perf. m. (pro εἶθα per Pleonasm. ω) inf. εἰωθέναι. in 1. pl. εἰώθαμεν. & in 3. pl. εἰώθασι, εἰωθότες, soliti : perm. m. part. ab εἰωθέω, ἔθος, ab ἔθω, soleo.

Εἴων, sinebam : 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, -αον, verbi ἐάω, sino : quod non aliud quam : post ε vendicat augmentum : sic perf. εἴακα.

Εἴως, Poet. & ἕως, ut, dum, interim, idem ac ὥς, ex quo fiunt per Prosth. Att.

Εἰῶσι, Poet. pro ἐῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, sino : f. άσω. a. 1. εἴασα, ε recipiens pro augmento.

'ΕΚ, vel ἐξ, Ε, ΕΧ, è vel ab, de, pro, propter, per, in : regit gen. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur : pro παρά vel ὑπό, cum. acc. ad præstantiam indicandam & pro κατά. In compos. plerumque significat ex, extra, idem ab, in, re, abs : seorsim augmentum, ornamentum, contrarium.

'Εκάβη, ης, ἡ, HECUBA, Priami uxor.

'Εκάδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, cura.

'Εκάεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, longè faciens : ex ἑκάς, procul, & εἴργω, arceo.

'Εκάην, a. 2. ind. pass. à καίω, uro : f. καύσω, a. 2. act. ἔκηον.

'Εκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. à καθέζομαι, sedeo.

sedeo. Th. ἕζομαι, idem. fut. 2. ἑδοῦμαι.

*Ἕκαθεν, adv. *procul, eminus* : id. q. ἑκάς.

*Ἐκάθευδον, *dormiebam* : imperf. act. à καθεύδω, *dormio* : ex κατὰ & εὕδω, idem.

*Ἐκαθήμην, σο, το, *sedebam* : imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *sedeo.*

*Ἐκάθηρεν, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo* : f. ἀρῶ. p. αρκα. Et Dor. pro ἱμάστιξεν.

*Ἐκάθιζον, imperf. act. verbi καθίζω, *sedeo* : a. 1. ἐκάθισα, ας, ε, p. κεκάθικα· ex κατὰ & ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, *sedere facio.*

*Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.

*Ἐκαίνυτο, *vincebat*: imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, *supero.* Th. καίνω, *perimo.*

*Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide.

*Ἐκάλει, 3. sing. imperf. ab ἐκάλουν, verbi καλέω, -ῶ, *voco.*

*Ἐκάλεσσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a. 1. act. ab eod. Th.

*Ἐκαλύμην, Æol. pro ἐκαλούμην, imperf. pass. ejusd. verbi.

*Ἐκαλλωπίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καλλωπίζω, propriè *pulchros oculos facio* : q. v.

*Ἐκαλος, ω, Dor. pro ἥκαλος, ε, *quietus, tranquillus.*

*Ἐκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, *cooperuerunt* : a. 1. ind. act. à καλύπτω, *tego.* f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

*Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per Sync. pro καταμύω, idem quod μύω, f. σω, *claudo.*

*Ἔκαμον, & ἐκαμόμην, *laboravi* : a. 2. ind. act. & med. verbi κάμνω, *laboro* : f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

*Ἔκανον, ες, ε, *occidi* : a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.

*Ἔκαον, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro* : f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

*Ἐκάρη, *tonsus est* : 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, *tondeo* : f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. 1. m. ἐκειράμην.

*Ἐκαρτύναντο, *confirmabant* : 3. pl. a. 1. m. verbi καρτύνω, f. υνῶ, Th. κράτος, & per Metath. κάρτος, *robur.*

*ἙΚΑ'Σ, adv. *procul, eminus* : ἕκαθεν, idem.

*Ἑκαστάτω, superl. *longissimè* : & compar. ἑκαστέρω, *magis, procul, ulterius.* Th. ἑκάς.

*Ἑκασταχῆ, *ubique, ubilibet* : &

*Ἑκασταχόθεν, *undique* : &

*Ἑκασταχόθι, *passim, ubique gentium.*

*Ἑκασταχόσε, *quocunque, quoquoversum* : &

*Ἑκασταχοῦ, *ubilibet, ubique* : omnia adv. loci, ab

*ἙΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quisque, singulis* : ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, *singuli* : τὸ vel τὰ καθ' ἕκαστα, *singula* : καθ' ἕκαστον, *singulatim* : καθ' ἑκάστην, (subaud. ἡμέραν) *quotidiè* : εἰς, vel πᾶς, vel αὐτὸς ἕκαστος, *etiam, unusquisque, singuli.*

*Ἑκάστοτε, & ἑκάστοσε, *semper & ubique*, adv. ab ἕκαστος.

*Ἑκατέρω, Poët. adv. pro com. ποῤῥωτέρω, *longiùs* : ab ἑκάς, *procul.*

*Ἑκάς, Herodot. pro ἑκάς, *procul.*

*Ἑκαταβόλος, ε, ὁ, Poët. & Dor. pro ἑκατηβόλος, *longè jaculans.* Apollinis Epithet. ab ἑκάς, *procul*, & βάλλω, *jacio.*

● *Ἑκαταῖος, α, ὁ ϗ ἡ, *centesimus* : ab ἑκατόν.

*Ἐκατέατο, *sedebant* : Ion. pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.

*Ἑκάτερθεν, *utrinque* : Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit. gen. ab

*ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus, utervis, uterque.* Hinc

*Ἑκατέρωθεν, ἑκατέρωθι, & ἑκατέρωσε, *utrobique, ex alterutrâ parte* : &

*Ἑκατέρως, adv. *alterutro*, seu *utroque modo.*

*Ἑκάτη, ης, ἡ, *HECATE* : Luna, tanq. soror Ἑκάτου, longè jaculantis Apollinis.

*Ἑκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol pro ου, ab

*Ἑκατηβελέτης, ε, ὁ, *longè jaculans* : ab ἑκάς, *procul*, & βολὴ, *jactus* : quod à βάλλω, *jacio.* Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum*, derivari malunt.

*Ἑκατηβολέτης, ε, & Ἑκατηβόλος, ε, ὁ. *longè jaculans* : Apollinis Epith. ab ἑκάς, *procul*, & βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα.

*Ἐκατηγόρησα, ας, ε, *accusavi*, a. 1. ind. act. à κατηγορέω, *accuso* : f. ήσω. Th. ἀγορά.

*Ἕκατι, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

*Ἑκατογκέφαλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ε, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps* : ab ἑκατὸν, *centum*, & κεφαλὴ, *caput.*

*Ἑκατόγχειρ, ειρος, & Ἑκατόγχειρος, ε, ὁ, *centum manus habens, centimanus* : ex ἑκατὸν, *centum*, & χεὶρ, -ρος, *manus.*

*Ἑκάτοιο, gen. Ion. ab ἕκατος, *longè jaciens.* Th. ἑκάς, *longè.*

*Ἑκατόμβη, ης, ἡ, *centum boum* : i. e. *solenne sacrificium* : & inde

*Ἑκατόμβοιος, *valens centum boves*, vel *constans centum nummis*, bovis notâ apud Athenienses percussis : ex ἑκατὸν, *centum*, & βοῦς, *bos.*

*Ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum*, i. e. *latæ* : ab ἑκατὸν, & πούς, *pes.*

*Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, *habens centum*, (i. e. multas & præclaras) *urbes.* Cretæ Epith. ex ἑκατὸν & πόλις.

*Ἑκατόμπυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *centum*, i. e. *multas portas habens* : Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ cent portæ* : ex ἑκατὸν, & πύλη, *porta.*

*ἙΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM* : sumitur indefinitè etiam pro *multis & magnis.* Hinc

*Ἑκατόνζυγος ναῦς, *navis centiremis*, &c.

● *Ἑκατονταπλάσιος, vel ἑκατομπλάσιος, ὁ ϗ ἡ, *centuplicatus.*

*Ἑκατονταέτης, ε, & ἑκατονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *centenarius*, qui vixit centum annos : ex ἑκατὸν, *centum*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

*Ἑκατογκάρανος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. & Dor. pro

*Ἑκατογκάρηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui centum capita habet* ;

[illegible] ex ἑκατὸν, centum, & κάρηνον, caput.

'Εκατοντάκις, adv. centies: &

'Εκατονταπλάσιος, α · &

'Εκατονταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, centuplus. Th. idem, centum.

'Εκατοντάρχης, α, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio: ex ἑκατὸν & ἀρχὸς, vel ἄρχων, princeps, præfectus: q. d. ἄρχων τῶν 'Εκατόν.

'Εκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατόν.

'Εκατος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculetur. 'Εκάτη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκὰς, procul.

'Εκατοστεύουσα κριθὴ, centuplicatum hordeum, Gen. xxvi. 12. Th. ἑκατὸν, centum.

* 'Εκατοστεύω, centuplus sum.

'Εκατοστὸς, ὴ, ὸν, centesimus: ab ἑκατόν.

'Εκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria: ab eod.

'Εκαύθην, succensus sum, a. 1. ind. pass. ἔκαυσα & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω.

'Εκβαίνω, egredior: f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo: ἐκβαίνειν, evenire, accidere.

'Εκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

'Εκβάλλω, ejicio: f. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα, plusq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν, a. 2. ἐξέβαλον, a. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte: a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα, perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, ejiciar, perf. m. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

'Εκβάλω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi ejusd.

'Εκβαρβαρόω, -ῶ, f. ώσω, barbarum reddo. Th. βάρβαρος.

'Εκβασις, εως, ἡ, exitus, evasio: ab ἐκβαίνω, evado: ab ἐξ & βαίνω, eo.

'Εκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

* 'Εκβεβοημένος, celebris, famosus, divulgatus, part. perf. Vide ἐκβοάω.

'Εκβήσῃ, exibis, 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, exeo: f. ἐκβήσομαι, a. 2. ἐξέβην, ab ἐκ & βαίνω, eo.

* 'Εκβιάζομαι, vim facio, compello, violo.

* 'Εκβλαστάνω & ἐκβλαστέω, f. ήσω, p. ἐκβεβλάστηκα, germino.

'Εκβληθήσομαι, & in 3. pl. ἐκβληθήσονται, fut. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, ejicio: quod vide.

* 'Εκβλητος, α, ὁ καὶ ἡ, ejectitius.

* 'Εκβλύζω, f. ύσω. p. ἐκβέβλυκα, effundo, emano, scaturio.

* 'Εκβοάω, -ῶ, f. ήσω. p. ἐκβεβόηκα, proclamo. Undè pass. ἐκβεβόημαι.

'Εκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam aliunde proficisci. Th. βοηθέω, -ῶ, auxilior.

'Εκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura: alicujus loci, ut & fluminis exitus: ab ἐκβάλλω, ejicio. Th βάλλω, jacio: p. m. βέβολα.

* 'Εκβράζω, f. άσω, p. κα; emitto, ejicio.

* 'Εκβρασμὸς, ῦ, ὁ, ebullitio, tumultus.

'Εκβράσσειν, ejicere, expellere: de mari dicitur, quod à βράσσω, idem quod βράζω, f.

σῶ, ferveo.

'Εκγαμίζω, nuptui colloco: imperf. ἐξεγάμιζον, f. -σω, a. 1. ἐξεγάμισα. p. ἐκγεγάμικα.

'Εκγαμίζομαι, &

'Εκγαμίσκομαι, nuptui collocor: ab ἐκ, & γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

'Εκγεγάμεν, natum esse, perf. infin. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαάμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, nascor: p. m. γέγαα, indè infin. γεγαέναι, Dor. γεγαάμεν, & per Sync. γεγάμεν.

'Εκγεγαὼς, ῶτος, & in f. g. γεγαυῖα, ας, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enascor: f. 2. γενήσομαι. a. 1. m. ἐκγεινάμην. a. 2. m. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, nascor.

* 'Εκγελάω, effusè rideo.

'Εκγενέτης, α, ortus, oriundus: ab eod. Th.

'Εκγενόμεθα, nati sumus, Ion. & Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. m. ab eod. Th.

'Εκγινέσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro com. ἐξεῖναι, licere: ἐκγενέσθω μοι, licet mihi: ab

'Εκγίνομαι, vel -ύγνομαι, enascor, oriundus sum: ἐκγίνε), cum infin. licet. Th. γίνομαι.

'Εκγονα, ων, τὰ, posteri nepotes: pl. ab

'Εκγονον, α, τὸ, soboles, progenies: quod &

'Εκγονος, α, ὁ, filius, nepos: item adject. ortus, oriundus: ab ἐκ, & γονὴ, proles. Th. γίνομαι, nascor.

'Εκδανείζω, f. ίσω, idem ac δανείζω, fœnero. Th. δάνειος, mutuum.

'Εκδαπανάω, expendo: f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. f. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, sumptus.

'Εκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, excorio: ab ἐκ, & δέρω, f. ρῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, corium.

'Εκδεδίκηται, ultio dabitur, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, ulciscor, quod ab ἐκ, & δίκη, jus, pœna.

'Εκδεδωρίευνται, Dorienses effecti sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω, Doriensem facio. Th. Δωριεύς, Doriensis.

* 'Εκδειματόω, -ῶ, timore percello.

'Εκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

* 'Εκδέρω, f. ερῶ, p. ἐκδέδαρκα, excorio.

'Εκδέχομαι, expecto, excipio, succedo: imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι, ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.

* 'Εκδέω, alligo, suspendo.

'Εκδηλος, α, ὁ καὶ ἡ, evidens, ab ἐκ, & δῆλος, manifestus.

'Εκδηλόω, -ῶ, idem quod δηλόω, explico, manifesto: ab eod. Th.

'Εκδημέω, peregrè absum, peregrinor: f. ήσω, p. ἐκδεδήμηκα· ab ἐκ, & δῆμος, populus.

'Εκδημία, ας, ἡ, peregrinatio, discessus: &

'Εκδημος, α, ὁ καὶ ἡ, peregrè agens, peregrinus, longinquus: ab iisd.

'Εκδίδομαι, f. ώσομαι, a. 2. ἐξεδόμην, σο, το, eloco; in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

'Εκδιδόναι, exonerare se, dedere: præs. infin. ab ἐκδίδωμι.

'Εκδιδοῦν, Ion. & Poët. pro ἐκδιδόναι, præs. infin. act.

'Εκδι-

'Εκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδράσκειν, *effugere.* Th. δράω, *fugio.*
'Εκδίδωμι, *edo*, i. e. extrà do, *dedo*; item *eloco*: f. ώσω. p. ωκα. ἐκδίδομαι, *eloco*: f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi.* Th. δίδωμι, *do.*
'Εκδιηγέομαι, -ῦμαι, *enarro*: ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ, & διηγέομαι, *recenseo*: quod est ex διά, & ἡγέομαι, *duco.*
'Εκδικάζω, *judicia exerceo*, *ulciscor*: &
'Εκδικέω, -ῶ, *vindico*, *ulciscor*: f. ήσω. p. ἐκδίκηκα, -ητον, άτο. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι· ab ἐκ, & ἐδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκη, *jus*, *ultio.*
'Εκδίκησις, εως, ἡ, *ultio*, *vindicta*, *vindicatio*: ab eod. Th.
'Εκδικητὴς, ῦ, ὁ, & 'Εκδικος, ε, ὁ, *ultor*, *vindex*: & adj. *injustus*: à δίκη, *ultio*, *pœna.*
'Εκδινεῦντι, Dor. & Æol. pro ἐκδινῦσι, *moventur.* Th. δινέω, *moveo.*
'Εκδιώκω, *expello*: f. ἐκδιώξω, a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος; ab ἐκ, & διώκω, *persequor.*
'Εκδοσις, ἡ, *deditio*, *editio*, *locutio*: &
'Εκδοτος, ε, ὁ ϰ ἡ, *deditus*, *traditus*: ab ἐκ, & δίδωμι, *do*, perf. pass. δίδομαι, σαι, ται.
'Εκδὺς, όντος, *qui tradidit*: a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι· ab eod. Th.
'Εκδοχὴ, ῆς, ἡ, *expectatio*, *exceptio*, *susceptio*: à δέχομαι, *expecto*: f. ξομαι. p. m. ἐκδέδεχα. Th. δέχομαι, *accipio.*
'Εκδραμών, οντος, ὁ, a. 2. part. Vide ἐκτρέχω.
'Εκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδρᾶναι, *effugere.* Th. δράω, *fugio.*
'Εκδῦναι, *emergere*, a. 2. infin. act. ab ἐκ, & δῦμι, vel δύνω, *subeo*: f. δύσω, aor. 2. ἔδυν.
'Εκδυομένῳ, dat. sing. pr. part. pass. ab ἐκδύω.
'Εκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ἐκδύω, quod vide.
'Εκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus fui*: a. 1. m. infin. ἐκδύσασθαι· à δύω vel δύνω, *subeo.*
'Εκδώσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco.* Th. δίδωμι, *do.*
'Εκέδασσε, *dissipavit*, a. 1. act. gem. σ. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *disperge.*
'Εκεῖ, *illic*, *illuc*, *eò*, adv. loci: &
'Εκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.
'Εκειν, *cedere*: Poët. pro εἴκειν.
'Εκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa.* Vide ἐκεῖνος.
'Εκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab
'ΕΚΕΙ΄ΝΟΣ, η, ο, *ille*, *a*, *ud.* Dicitur & κεῖνος, Poët. & τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.
'Εκεῖσε, *illic*, *illuc*, *eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille.*
'Εκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, ετο. verbi κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.
'Εκεκάσμην, & in 3. sing. ἐκέκαστο, *instructus erat*, plusq. p. verbi καζω, f. σω, *orno*: præt. pass. κέκασμαι.
'Εκέκλετο, *acclamabat*, *jubebat*, imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthesin τῦ κ. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor.*
'Εκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· unde κλίμα, ατος, τὸ, *regio.*
'Εκεκλόφειν, plusq. p. act. Att. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. p. κέκλεφα, p. m. κέκλοφα.
'Εκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κοσμέω, *orno.*
'Εκεκράγειτε, 2. p. pl. plusq. perf. ind. m. vide κράζω.
'Εκέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι· p. pass. κέκτημαι.
'Εκέκτησο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι· p. pass. κέκτημαι.
'Εκέλευ, Dor. pro ἐκέλε, *jubebat* 2. sing. imperf. à κέλομαι.
'Εκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύθην, ης, η. verbi κελεύω, *jubeo* Th. κέλω, idem.
'Εκέλευσα, ας, ε, aor. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.
'Εκέρδανον, a. 2. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ανῶ. Th. κέρδος, *lucrum.*
'Εκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, *lucrum.*
'Εκερσα, *totondi*: a. 1. Æol. pro ἔκειρα verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, p. κέκαρκα.
'Εκεχειρία, ας, ἡ, *induciæ*, ab ἔχειν χεῖρας, id est, *cohibere manus.*
'Εκεχήνη. *hiaveram*: Att. pro ἐκεχήνειν. plusq. p. m. sic & in tertiâ personâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ. p. m. κέχηνα.
'Εκζητέω, -ῶ, *requiro*, *exquiro*: fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ης, η, perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η, ab ἐκ, & ζητέω, *quære.* Undè
'Εκζητηθῇ, *reposcatur*: 3. sing. a. 1. sub. pass.
'Εξητητὴς, ῦ, ὁ, *inquisitor.*
'Εκηα, *combussi*; a. 1. act. à f. κήσω, (sublatâ futuri consonante) verbi καίω, *uro*: f. καύσω, κήσω, & καύσω, a. 2. ἔκαον.
'Εκηβολία, ας, ἡ, *perit.a jaculandi eminùs*: ab
'Εκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα.
'Εκηδε, *affligebat*: imperf. à κήδω, *mœrore afficio.* Th. κῆδος, *cura*, *mœror.*
'Εκίκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κικίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo.*
'ΕΚΗΛΟΣ, ε, ὁ ϰ ἡ, *quietus*, *mitis*, *pacificus*: q. ab εἴκω, *cedo.*
'Εκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico*: f. ύξω, p. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco.*
'Εκητι, dat. Poët. *causâ*: ponitur adverbialitèr pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

'Εκθαμβ

Ἐκθαμβεῖν, f. ήσω. p. ηκα, &c

Ἐκθαμβοῦμαι, -οῦμαι, *expavesco, attonitus sum*: a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, ους, τὸ, *pavor*.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expavefactus, attonitus*: ab eod. verbo & Th.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expositum, publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐκθεῖν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, praes. inf. ab ἐκ, & θέω, *curro*: f. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι. a. 1. infin. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

* Ἐκθερίζω, f. ίσω, *meto*.

Ἐκθερμαίνω, *excalefacio*, ἐκθερμαίνομαι, *decalesco*: ab ἐκ, & θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ρῶ, *calefacio*.

Ἐκθερμάνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc. sing. ἔκθεσιν: ab ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκθέσθαι, a. 2. infin. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Ἐκθέσφατα, *oracula*, nom. pl. ab

Ἐκθέσφατον, ου, τὸ, *scientia divina*: ab ἐκ, & θέσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis, divino ore pronunciatus*: q. à θεός & φάτος, q. à φημί, *dico*.

Ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν, *expositus, a, um*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἔκθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expositus*, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes*: ab eod. verbo. & Th.

* Ἐκθηλάζω, *exsugo*.

Ἐκθλίβω, f. ψω. p. φα, *exprimo, elido*: unde ἐκτεθλιμμένος, *qui elisis est testiculis*, apud LXXII. Th. θλίβω, *premo*.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, *elisio*; item figura quâ litera aliqua eliditur, à praeced. verbo.

Ἐκθύειν, ἐκθύεσθαι, *sacrificiis expiare*. Th. θύω, *sacrifico, macto*.

Ἐκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro*: ex ἴκω, per Metath.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνας, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo*. Th. κεράννυμι, idem.

Ἔκιχεν, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω *invenio, assequor*.

Ἐκκαθαίρω, *expurgo*: f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω. & in 2. pl. ἐκκαθάρατε, *expurgate*, a. 1. sub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ, ab ἐκ, & καθαίρω, *purgo*.

Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

Ἐκκαίω, *exuro, accendo*: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. p. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi*: ab ἐκ & καίω, *uro*: f. καύσω, κάσω, & καύσω, a. 2. ἔκαον.

Ἐκκακέω, *segnesco, malis succumbo, deficio*: f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐξεκάκησα. 2. pl. a. sub. act. ἐκκακήσητε, *ne segnes sitis*: ab ἐκ, & κακὸς, *malus, ignavus*.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

Ἐκκαλέω, *evoco*: ab ἐκ, & καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα.

* Ἐκκαλύπτω, *faciem detego*.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab. ἐκ, & κατείδω, *conspicor*: quod ex κατὰ, & εἴδω, *video*, a. 2. εἶδον & ἴδον.

Ἔκκειμαι, *expositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, sc. corpus: hoc est, animam efflare: praes. infin. verbi.

Ἐκκενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Ἐκκεντέω, seu -άω, (vel -ίζω) *transfigo, transverbero*: f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα, ab ἐκ, & κεντέω, *pungo*.

Ἐκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. χέσω. praet. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo*.

* Ἐκκήρυκτος, ὁ καὶ ἡ, *ejectus, expulsus*.

Ἐκκηρύττειν, *edicere*: à κηρύσσω, *edico*. Th. κήρυξ, ὁ, *praeco*.

Ἐκκλάω, *defringo*: f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, *frango*.

Ἐκκλείω, *excludo*: f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. a. 1. infin. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum*: ab ἐκ, & κλείω, *claudo*.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi*: ejusd. infin. pass.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, *concio, coetus, convocatus*, *ECCLESIA*; conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus, ἀγορὰ verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*, perf. pass. ἐκκέκλημαι, *evoco*. Th. καλέω, *voco*.

Ἐκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco*: in 3. pl. ἐκκλησιάζουσιν. f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator*: &

Ἐκκλησιαστικὸς, οῦ, *ECCLESIASTICUS*, *ad Ecclesiam pertinens*; item *concionalis*: à 3. pers. p. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

* Ἔκκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *is ad quem appellatur*.

Ἐκκλίνω, *deflecto*: f. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. pl. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, *inclino*.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*, à 2. pers. perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκκλύζω, *eluo, abluo*: ab ἐκ, & κλύζω, idem.

Ἐκκνισεῦντι, Æol. & Dor. pro ἐκκνίζουσι, *odiose stridunt*: 3. pl. praes. ind. ἐκκνισέω, quod à κνίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

Ἐκκνᾶν, *eradere*, praes. infin. Th. κνάω, *rado*.

* Ἐκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκεκόλαφα, *exscindo, deleo*.

Ἐκκολυμβάω, *enato*: f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα, a. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, *nato*.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*, ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus exequiae*: ab

Ἐκκομίζω, *effero, exporto*: fut. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα, imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο. ab ἐκ, & κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκκόμισαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. m.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: ab

Ἐκκόπτω, εις, ει, *excido, exscindo*: f. ψω. p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ, a. 2. ἐξέκοπον, perf. pass. ἐκκέκομμαι, a. 2. pass. ἐξεκόπην, f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται.

præt. m. ἐκκέκοπα. ab ἐκ, & κόπτω, *scindo.*

'Εκκορυφόω, *summatim dico:* f. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex.*

'Εκκοψον, *excide*, a. 1. imperat. act. ἐκκόπτω.

'Εκκρεμάννυμαι, & ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo, dependeo*, cum genit. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρέμαω, *suspendo.*

'Εκκρίνω, f. νῶ, EXCERNO, *expello, eximo, rejicio:* à κρίνω, *secerno.*

'Εκκρισις, εως, ἡ, *excretio:* à 2. perf. perf. pass. præced. verbi.

'Εκκριτος, *selectus, eximius:* à 3. sing. ejusd. temp. & ejusd. verbi.

'Εκκρούω, f. σω, *expello, excutio, dimoveo:* à κρούω, *pulso.*

'Εκκυλίω, *evolvo, devolvo:* ab ἐκ, & κυλίω, *volvo:* f. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.

* 'Εκκύπτω, *prospicio, appareo, progredior.*

'Εκλαγξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάζω, *clango, strido, sono:* f. 1. κλάγξω, a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. p. act. κέκλαγχα. p. m. κέκληγα.

'Εκλαγον, *clamavi*, vel *clamârunt:* a. 2. act. ejusd. verbi.

'Εκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθάνω, *obliviscor*, quod vide.

'Εκλαλέω, *effutio:* f. ήσω. p. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐκλάλησα. a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω.

'Εκλαμβάνω, *excipio, percipio.* Th. λαμβάνω, f. m. λήψομαι, *capio.*

* 'Εκλαμπρὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *lucidus, fulgidus.*

'Εκλάμπω, εις, ει, *effulgeo:* f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, *splendeo.*

* 'Εκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor.*

'Εκλανθάνω, *oblivionem induco:* f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præs. m. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor:* f. m. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέληθα. p. pass. ἐκλέλησμαι. ab ἐκ, & λανθάνω, *lateo.*

* 'Εκλαξεύω, *expolio, dolo.*

'Εκλάπην, ης, η, *furto sum subtractus*, a. 2. ind. pass. ἔκλαπον, *furatus sum:* a. 2. act. ab ἐκ, & κλέπτω, *furor:* fut. ψω. p. κέκλεφα. præt. m. κέκλοπα.

'Εκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido, lapidibus construo:* ab ἐκ, & λατομέω, quod à λᾶς, *lapis*, & τέμνω, *seco:* p. m. τέτομα.

'Εκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango:* f. κλάσω. a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.

'Εκλαυσα, *flevi*, a. 1. ind. verbi κλαίω, *fleo:* f. κλαύσω.

'Εκλέγω, f. ξω. p. χα, ELIGO: &

'Εκλέγομαι, (in mediâ formâ) *eligo:* imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα, pass. *eligor:* præt. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.

'Εκλειπτικὸς, ῦ, *defectivus:* τὰ ἐκλειπτικὰ, ECLIPTICA: ab

'Εκλείπω, *deficio, derelinquo:* ἐκλείπῃ, 3. sing. præs. sub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλειφα, a. 2. ἐκέλιπον, 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo.*

'Εκλείσθην, *inclusus sum*, & in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κλείω, *claudo.*

'Εκλειψις, εως, ἡ, *defectio, defectus*, ECLIPSIS; multis etiam perperam figura in oratione, quæ Ellipsis dicitur: à perf. pass. verbi ἐκλείπω.

'Εκλεκτὸς, ἡ, ὸν, *electus:* à 3. pers. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo.* Th. λέγω, *lego:* f. ξω.

'Εκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

'Εκλελαθων, οντος, præs. part. verbi λελάθω, quod à præt. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum est, verbi λανθάνω, *lateo.*

'Εκλέλησθε, 2. pl. perf. pass. ἐκλέλησμαι verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco:* f. ἐκλήσομαι, a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, *lateo.*

'Εκλελοχισμένος, *selectus*, part. perf. pass. ab ἐκλοχίζω, *seligo.* Th. λόχος, *cohors.*

'Εκλελυμένως, adv. *solutè:* ab ἐκλύω, *dissolvo*, quod vide.

'Εκλεξασθαι, a. infin. m. ab ἐκλέγομαι.

* 'Εκλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *candidus, intensè albus, exalbidus.*

* 'Εκλευκαίνω, *intensè dealbo.*

'Εκλεψ, pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor:* f. ψω. p. κέκλεφα, p. m. κέκλοπα.

'Εκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καλέω.

'Εκλήθον, idem quod ἐκλανθάνω · q. v.

'Εκλῄσαν, *incluserunt:* Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo:* f. σω.

* 'Εκλικμάω, -ῶ, *ventilo.*

'Εκλιμία, ας, ἡ, *vehemens fames.* Th. λιμός.

'Εκλιναν, *in fugam verterunt:* 3. pl a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino:* f. νῶ.

'Εκλίνθημες, *recubuimus:* Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. &

'Εκλίνθην, ης, η, *inclinatus sum:* Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω · f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα p. m. κέκλινα.

'Εκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, *defeceritis:* 2. pl. a. 2. subj. verbi ἐκλείπω, *deficio:* a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo.*

'Εκλιπὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *deficiens, prætermissus:* ab eod. verbo & Th.

'Εκλογὴ, ῆς, ἡ, *electio*, ἐκλογαὶ, in pl. ECLOGÆ, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo:* f. ξομαι. p. m. λέλογα. Th. λέγω.

'Εκλογέομαι, *excuso:* ab eod. Th.

'Εκλογίζομαι, *numero, reputo, perpendo, æstimo:* vide in λογίζομαι.

'Εκλογισμὸς, ῦ, ὁ, *computatio, æstimatio:* ab eod.

'Εκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo:* f. ήσω. Th. κλόνος, *motus.*

'Εκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, *furto abduco:* f. ήσω. quod ex κλοπὴ, *furtum*, (hoc à κλέπτω, *furor*) & φέρω.

'Εκλύζετο, *mergeretur:* imperf. pass. à κλύζω, *abluo:* f. σω. p. κέκλυκα.

'Εκλυθῶσιν, 3. pl. aor. sub. pass. verbi ἐκλύω, *dissipo:* quod vide.

'Εκλυον, ες, ε, *audiebam:* imperf. verbi κλύω, f. σω, *audio.*

'Εκλύσασθαι, *abigere:* a. 1. infin. m. ab ἐκλύω, *exsolvo:* Th. λύω, *solvo.*

'Εκλυσις, εως, ἡ, *liberatio, imbecillitas:* acc. sing.

sing. λύειν, ab eod. Th. Unde &

Ἔκλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *dissolutus, languidus*: ab iisd.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ. idem ac λύτρωσις, *redemptio*: ab eod. Th.

Ἐκλύω, EXSOLVO, *dirimo, dissipo, solvo, dissolvo*: f. ύσω. p. ἐκλέλυκα. p. pass. ἐκλέλυμαι. a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η, f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, *deficiam*: ab ἐκ & λύω.

* Ἐκμάζω, id. q. ἐκμάσσω, *extergo*.

Ἐκμαίνω, *ad insaniam adigere*: v. ἐκμανῶ.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, *perdisco, cognosco*: ab ἐκ & μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 1. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, *insanio*: a. 2. inf. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem, f. μανοῦμαι.

* Ἐκμαρτυρέω, *testor pro re ab aliis enarrata, testimonio meo prodo & effero, palam testificor*, &c. it. *absens testificor* Æschyn. ab ἐκ & μαρτυρία.

* Ἐκμαρτυρία, τὰ, *testificationes*.

* Ἐκμαρτυρία, ἡ, &

* Ἐκμαρτύριον, *testimonium absentis à judicio*; Dem.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab

Ἐκμάσσω, vel -ττω. *extergo, abstergo, exprimo*: imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso, abstergo*.

Ἐκμελέτα, *conare*: præs. imperat. act. ab

Ἐκμελετάω, *meditor, exerceo*, ab ἐκ, & μελετάω, *curo*: f. ήσω, p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐκμεμύθηται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*: f. ήσομαι, ab ἐκ, & μῦθος, ε, ὁ, *verbum, oratio*.

* Ἐκμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *dimetior*.

* Ἐκμιαίνομαι, *polluor*.

Ἐκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, *exeo*. Th. μολέω, seu μόλω, *venio, advenio*.

Ἐκμυζέω, vel -άω, *exsugo, sugo*. Th. μύζω, *musso*, item *sugo*.

Ἐκμυκτηρίζω, *irrideo, sannis excipio*, imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut ψαλμ. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ & μυκτηρίζω, *subsanno, naso suspendo*. Th. μυκτὴρ, *naris*.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato, natando effugio*, f. ἐκνεύσω. Th. νέω, *no*.

Ἐκνεύω, *nutu emisso jubeo*. Th. νεύω, *innuo*. Est &

Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, *enato, clam evado, subduco, diverto*, f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα, q. à νεύω, *nato*, Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diverto*: ἐκνευσις, *diverticulum*.

Ἐκνήφω, q. d. *sobrius fio ex, evigilo*, f. ψω, a. 1. ἐξένηψα, a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω, perf. ἐκνένηφα, à νήφω, *sobrius sum*.

Ἔκνηψις, εως, ἡ, *vigilia, requies*: ab eod.

Ἐκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, *supero, evinco*. Th. νικάω, *vinco*.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit, punxit*: a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, *rado*.

Ἐκνίπτω, f. ψω, *eluo, expio, abstergo*: à νίπτω.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, *seco*. Th. κνάω, *rado*.

Ἐκνόμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *inusitatus, insolens*: ab ἐκ & νόμος, *lex*. Th. νέμω. Hinc

Ἐκνομίως, adv. *inusitatè*, ab iisd.

Ἐκνοστήσαντε, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo*: f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo*, f. ανῶ, a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio*: ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. pass. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, *facio dormire*.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio*: f. σω, a. 1. ἐκόλασα, ας, ε, perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, *alapam impingo*, f. ίσω, p. κεκολάφικα. à κόλαφος, *colaphus*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3. pl. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, *contraho, decurto, amputo*, f. ώσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. ἐκολόβωσα. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, ηται, quod à κόλοβος, *mancus, mutilus*. Th. κολούω, f. σω, *amputo, decurto*.

Ἐκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομιζόμην, ε, ετο, *ferebatur*, imperf. pass. verbi κομίζω, *fero*: &

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportârunt*, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. Th. κομέω.

Ἐκομίσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero*: f. ίσω, p. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκομίσθην, ης, η, *allatus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Vid. ἐκομίσαντο.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, id. quod κομπέω, *crepo, sonitum edo*. Th. κόμπος, *crepitus*, propriè apri dentes acuentis.

Ἐκόνισεν, gem. σσ, a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fœdo*: f. ίσω. Th. κόνις, *pulvis*.

Ἑκόντι, & ἑκοντὶ, *sponte, ultrò*: adv. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

Ἐκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quiesco, sedor*: f. άσω, p. κεκόπακα. Th. κόπτω, *seco*.

Ἐκόπην, ης, η, *scissus sum*, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. φα, p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτεν, ες, ε, *incidebat*, imperf. ejusd.

Ἐκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui*, a. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, *fatigor*. Th. κόπτω, *seco*, f. ψω.

Ἐκορέσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κορέννυμι, f. κορέσω. Th. κορέω, *satio*.

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κορέω, *satio, verro*.

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, *armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ἐκόσμιθεν, *ornati sunt*, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κοσμέω, *orno*,

a. 1. ...

a. 1. ἐκδόσμενα, ας, ε. Th. δέομαι, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, volens, f. g. ab ἑκὼν, όντος, voluntarius, quod vide.

Ἑκουσιάζομαι, sponte offero: &

Ἑκουσιασμὸς, ȣ, spontanea oblatio: ab

Ἑκούσιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, spontaneus, voluntarius: τὸ ἑκούσιον, substantivè, liberum arbitrium. Th. ἑκὼν, όντος, idem. Unde

Ἑκουσίως, adv. ultrò, sponte.

Ἔκπαγλ' pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλον, adv. pro ἐκπάγλως, vehementissimè: quod &

Ἐκπαγλέομαι, -ȣ̃μαι, Ion. & Poët. pro ἐκπλήττομαι, terreor, stupeo: ab

Ἔκπαγλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, horribilis, stupendus, vehemens, per Poët. Metathes. pro ἔκπλαγος, idem: ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio: ab ἐκ & πλήσσω, f. ξω, percutio, a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατε, terribilissime, voc. sing. superl. gradu ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπάγλως, adv. Poët. ab ἔκπλαγος, q. vid.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus; item, immodicè affectus: ab ἐκ & πάθος, quod à πάσχω.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio. Th. παῖς.

Ἐκπαιφάσσω, insanio, seu fanatico more irruo: ab ἐκ & παιφάσσω, oculos undique verto: & per reduplicat. ex φάω dictum volunt: alii q. πάντη τὰ φάη ἀΐσσω. Th. φάω, luceo.

Ἔκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

● Ἐκπαύομαι, quiesco.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento, experior, ἐκπειράζωμεν, 1. pl. præs. sub. f. άσω, p. ἐκπεπείρακα, a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

Ἐκπέμπω, emitto, f. ψω, a. 1. ἐξέπεμψα p. ἐκπέπεμφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. a. 1. pass. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, & in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ & πέμπω, mitto, f. ψω.

● Ἐκπεπλῆχθαι, perf. inf. pass. ab ἐκπλήσσω, percell.

Ἐκπεπόρθηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορθέω, quod vide.

Ἐκπεπότασαι, evolâsti, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, -ῶμαι, evolo, f. ήσομαι, p. πεπότημαι, quod ab ἐκ & πέτομαι, volo, -as.

● Ἐκπεραιόω, -ῶ, transeo, traduco.

Ἐκπεράω, f. άσω, exeo, trajicio, à περάω, transeo.

Ἐκπερδικίζω, decipio, effugio callidè, seu πέρδιξ, auceptem.

Ἐκπέρθω, everto, devasto, f. ἐκπέρσω· ἐκπέρσωσ', in 3. pl. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ & πέρθω, vasto, f. 2. παρθῶ, & per Metathes. πραθῶ, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

● Ἐκπεριπορεύομαι, pertransco indè, circumeo.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ' pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

Ἔκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσέειν, a. 2. inf. ἐκπεσὼν, ȣ̃σα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido: q. v.

Ἐκπέσωσι, vide in ἐκπίπτω.

Ἐκπετάννυμι, expando, f. ἐκπετάσω, a. 1. ἐξεπέτασα, cum acc. ab ἐκ & πετάω, f. άσω, pando, aperio.

Ἐκπέφρασται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero: ab ἐκ & φράζω, f. σω, dico, memoro, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Ἐκπέφυκα, p. m. & ἐκπέφυκα, p. act. editus sum: &

Ἐκπεφυκὼς, ότος, enatus, editus, part. per. act. &

Ἐκπεφυκυίας, f. g. pl. num. part. præt. m. ἐκπεφυκώς. ab ἐκφύομαι, enascor. Th. φύω, gigno, quod adeas.

Ἐκπηδάω, exilio. Th. πηδάω, salio, f. ήσω

Ἐκπηδήσας, αντος, elapsus, ejusd. a. 1. part.

Ἐκπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi

Ἐκπηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, stamen, seu filum educo: ab ἐκ & πῆνος, textum, seu tela.

● Ἐκπιέζω, f. έσω, p. ἐκπεπίεκα, exprimo, deprimo.

● Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, p. ἐκπεπίκραγκα, exacerbo.

Ἐκπίνω, ebibo, epoto: à πίνω, f. πίσω, bibo.

Ἐκπίπτω, excido, expellor, erumpo, f. ἐκπεσȣ̃μαι, præt. ἐκπέπτωκα, a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε, a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in pl. ἐκπέσωσι, ab ἐκ & πίπτω, cado.

Ἐκπλαγεὶς, έντος, animo perculsus, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.

Ἔκπλεθρον, ȣ, τὸ, plethri, seu jugeri mensuram excedens: & inde

Ἐκπλεθρίζειν plethrum, seu jugerum cursu metiri; exercitii genus. Ab ἐκ & πλέθρον, Poët. πέλεθρον, jugerum.

Ἐκπλέȣ, gen. sing. ab ἔκπλεως pro ἔκπλεος, ȣ, expletus. Th. πλέος, plenus.

Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἐκπλέω, enavigo, imperf. ἐξέπλεον, -ȣν, -εες, -εις, f. ἐκπλεύσω, a. 1. ἐξέπλευσα, a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo, f. εύσω.

Ἐκπληκτικὸς, ὴ, ὸν, terrorem adferens, horribilis: &

Ἔκπληκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, attonitus: ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor, f. ξομαι, p. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

● Ἔκπληξις, εως, ἡ, stupor, pavor.

Ἐκπληρόω, impleo: f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. p. pass. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ & πληρόω, repleo. Th. πλέος, plenus.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio: à præced.

Ἐκπλήσσεο, perturbare: præs. imperat. Ion. pro ἐκπλήσσȣ, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, f. ξω, percutio.

Ἐκπλήσσω, vel Att. -ττω, percello, perterrefacio, stupefacio: f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ȣ, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο, a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, perculsus fui: ab eod.

Ἐκπλύνω, eluo, abluo: ab ἐκ & πλύνω, f. υνῶ, lavo.

Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. extra mentem navigare, h. e. de sanæ mentis statu deturbari: à πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, navigo.

Ἐκπνευσις, εως, ἡ, exspiratio: ab

Ἐκπνέω, exspiro, efflo, f. ἐκπνεύσω, p. ἐκπέπνευκα,

ποίησα, a. 1. ἐξέποιησα ab ἐκ, & ποιέω, facio.

Ἐκποδὼν, emitus, procul, adv. 4. ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

Ἐκποιέω, subduco, do adoptandum, alienum efficio: à ποιέω.

Ἔκποιος, ου, seminis emissio, alienatio: &

Ἐκποίητος, ου, adoptatus: à p. pass. ἐκπεποίημαι.

Ἐκπολεμέω, debello: expugno: &

Ἐκπολεμόω, idem ac πολεμέω; ad bellum moveo. Th. πόλεμος, bellum.

* Ἐκπολιορκέω, -ῶ, expugno.

Ἐκπονέω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; labore perficio: à πόνος, labor, quod à πένομαι, facio.

Ἐκπορεύομαι, egredior: imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. p. ἐκπεπόρευμαι. 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω· ab ἐκ, & πορεύομαι, eo: quod à πόρος, transitus. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo: p. m. πέπορα.

* Ἐκπορθέω, -ῶ, f. ήσω, depopulor, capio, captivos duco.

Ἐκπορίζω, f. ίσω, p. κα, excogito, quæro, comparo, suppeditor; à πόρος ab eod. Th.

Ἐκπορνεύω, effusè scortor: f. εύσω. p. ἐκπεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν· ab ἐκ, & πορνεύω, scortor, quod à πόρνη, meretrix. Th. περάω, vendo.

Ἐκποτάομαι, idem quod ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo.

* Ἐκπράκτωρ, ος, ὁ, tributorum collector; ab

Ἐκπράττω, seu -σσω, f. ξω, perficio, exigo: à πράττω, facio.

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eximius, elegans: ab ἐκ, & πρέπω, decorus sum.

Ἐκπρήξας, operatus: a. 1. part. Ion. ab ἐκ, & πρήττω, Ion. πράττω, facio: f. ξω.

Ἐκπρίαμαι, eximo, pecuniâ corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ἐκπρίασθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐκπριόω, -ῶ, redimo: ab eod. Th.

Ἐκπρολείπω, relinquo: & inde

Ἐκπρολίποιε, dimittas: 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, & λείπω, linquo: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

* Ἐκπτάω, evolo.

Ἐκπτύω, respuo, abhorreo: f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, spuo.

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, delapsio, calamitas: &

Ἔκπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, delapsus; à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπυνθάνομαι, audio, sciscitor. Th. πυνθάνομαι, idem, quod adi.

* Ἐκπυρόω, -ῶ, incendo.

Ἔκπυστος, exauditus, cognitus: à 3. perf. perf. pass. præced.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum: ab ἐκπίνω, ebibo. Th. πίνω, bibo.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράανθησαν, 3. pl. a. 1. pass. vide in ἐκραίαινεν.

Ἔκραγα, clamavi. p. m. ἐκραγέναι, p. m. inf. pro κεκραγέναι· verbi κράζω, clamo: f. 2. κραγῶ. a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, erumpere: ἐκραγεὶς, εῖσα, έν, qui erupit, verbi ἐκρήγνυμι, quod vide.

Ἐκραίαινε, Dor. pro ἐκραίαινε, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, vide in ἐκραίαινεν.

Ἐκράθην, mixtus sum: per Sync. pro ἐκεράσθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμαι, f. άσω, misceo.

Ἐκραίαινεν, implebam, exsequebar: imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio: f. κρανῶ, a. 1. pass. ἐκράνθην, & per Epenth. ἐκραάνθην.

Ἔκραξα, clamavi: & in 3. pl. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo, f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, vociferor: f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, clamor: ab eod. Th.

Ἐκρέματο, pendebat: 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, suspendo.

Ἐκρέμω, pendebas: 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο & Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι· a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.

* Ἐκρέω, effluo, excido. Th. ῥέω, fluo.

Ἐκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum, salebra, eruptio aquarum: ab

Ἐκρήγνυμι, -ύω, effringo, erumpo. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐκρήηνα, pro ἔκρανα, implevi: a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, perficio, item impero: f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, & Pleonasm. Poët. ἐκρήηνα. Hinc κρήηνον, αίτω, a. 2. imperat.

Ἐκριζόω, eradico, exstirpo: f. ώσω. p. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. pass. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ήτω, a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, έντος, f. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι, ab ἐκ, & ῥίζα, radix.

Ἐκρίθην αἰπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, respondi, a. 1. pass. quod vide.

Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. m. interpretatus est: ἔκρινεν, elegit, imperf. act. ἐκρίνοντο, litigabant, imperf. pass. verbi κρίνω, secerno, judico.

Ἐκρίπτω, projicio: & inde

Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio: à ῥίπτω, projicio.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, & ἔκρυσις, εως, ἡ, &

Ἔκροος, ου, ὁ, effluxus: ab ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ἐκρύσθην, expulsus sum: a. 1. ind. pass. verbi κρόω, pulso.

Ἐκρύσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρυσάμην, ω, ατο, ab eod. verbo.

Ἐκρύβην, absconditus sum: a. 2. ind. pass. ἔκρυβον, a. 2. act.

* Ἐκρυέω, effluo, f. ύσω, p. ἐξερρύηκα.

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, abscondo: f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυφα, p. act. Att. pro κέκρυφα, occultavi: &

Ἔκρυψα, ας, ε, abscondi, a. 1. ind. act. ejusd.

* Ἐκσαρκίζω, excarnifico, carnem separo.

Ἐκσιφωνίζω, per siphonem evacuo. Th. σίφων, tubus & canalis.

* Ἐκσκευάζομαι, exporto, f. m. άσομαι, p. act. ἐξεσκεύακα.

* Ἐκσοβέω, -ῶ, f. ήσω, commoveo, expello.

* Ἐκσπάω, f. άσω, p. ακα, evello.

*Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto: à σπέρμα, semen, quod à σπείρω, sero.

*Ἔκσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, exclusus vel immunis à fœdere; fœdifragus. Th. σπένδω, paciscor.

*Ἑξαστάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sex stadiorum: à στάδιος, vel -ον, stadium, quod ab ἵστημι, statuo.

*Ἔκστασις, εως, ἡ, ECSTASIS, stupor, admiratio: item excessus mentis, ab ἐξίστημι, de statu mentis dejicio, mente alieno: ab ἐκ, & ἵστημι, sto: f. στήσω, p. pass. ἔσταμαι, σαι.

*Ἐκστατικὸς, οῦ, attonitus, mente alienatus, furiosus; item dementans: ab iisd.

● *Ἐκστραγγίζω, excolo, stillatim exhaurio.

● *Ἐκστρατεύω, infesto exercitu exeo, invado, prædor.

*Ἐκστρέφω, inverto, immuto: f. ψω. p. ἐξέστροφα. p. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι. πται. ab ἐκ, & στρέφω, verto, p. m. ἔστροφα.

● *Ἐκσυρίζω, exsibilo.

*Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη· ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι, f. κτήσω, p. ἔκτακα. p. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, occido: f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per Apocopen ἔκταν, & in 3. sing. ἔκταν, & per Apoc. ἔκτα.

*Ἔκταγκα, Poët pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, occido.

*Ἐκτάδην, & ἐκταδὸν, adv. porrectim: &

*Ἐκτάδιος, ου, extensus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

*Ἐκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a, 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, extendo: ab ἐκ, & τείνω, tendo.

*Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, occisi sunt, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

*Ἔκτακα, perf. ind. act. verbi κτείνω, occido.

*Ἐκταμένος, & Poët. κτάμενος, refracto accentu, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω, p. pass. ἔκταμαι.

*Ἐκτάμῃσι, Ion. Paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, excido: quod ab ἐκ & τέμνω, seco, scindo: f. 2. μῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

*Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, occido: f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

*Ἐκτάμνῃσι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, scindo, Ion. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, & Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ, & τέμνω, seco: a. 2. ἔταμον.

*Ἔκταν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην. verbi κτῆμι, interficio. Vel pro ἔκτειναν, & per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, possideo: a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

*Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido: f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

*Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, interfectus sum, a. 1. ind. pass. à κτείνω, perf. pass. ἔκταμαι.

*Ἔκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

*Ἐκτανύω, f. ύσω, idem quod ἐκτείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

*Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, instructio aciei: ab ἐκτάσσω, quod vide.

*Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio: &

*Ἐκταράσσω, vel -ττω, perturbo: f. ξω. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα· ab ἐκ, & ταράσσω, commoveo.

*Ἔκτας, per Sync. pro ἐκτείνας, occidisti: ... τας, pro ἔκτεινας, a. 1. verbi κτείνω, ... ἔκτα.

*Ἔκτασις, εως, ἡ, extensio; item figuræ nomen quâ syllabâ brevis producitur: ... ἐκτείνω, extendo: quod videas.

*Ἐκτάσσω, vel -ττω, instruo aciem: item, profero, deligo. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

*Ἐκτάω, Dor. pro ἐκτάσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, possideo: f. κτήσομαι. ... κέκτημαι, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

*Ἔκτατο, interfectus fuerat, 3. sing. plusq. p. ab ἐκτάμην, σο· verbi κτείνω. p. ἔκτακα. p. pass. ἔκταμαι.

*Ἐκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò & ἔκτημαι pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, possideo.

*Ἐκτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐκτίθημι, expono.

*Ἐκτεθραμμένας, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω, enutrio: ab ἐκ, & τρέφω, alo: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον.

*Ἐκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἐκτεῖνον, άτω, extende. a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

*Ἔκτεινε, occidit, 3. sing. a. 1. ἔκτεινα, ας, ε, imperf. à κτείνω, occido; f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

*Ἐκτείνω, EXTENDO, educo: f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ, & τείνω, tendo.

*Ἐκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

*Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, quum complevisset, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

*Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet, f. 1. act. à τελευτάω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

*Ἐκτελέω, perficio: ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω, p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐκτελέσαι, ab ἐκ, & τέλος, finis.

*Ἐκτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus: ab iisd.

*Ἐκτέμνω, f. ἐκτεμῶ. p. ἐκτέτμηκα, a. 2. ἐξέταμον, a. 2. inf. ἐκταμεῖν, excido, amputo, castro. Th. τέμνω, scindo.

*Ἐκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas: ἐν ἐκτενείᾳ, perpetuò, pro ἐκτενῶς· ab ἐκ, & τείνω, tendo.

*Ἐκτενέστερον, adv. intensiùs, enixiùs, comp. ab

*Ἐκτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus, assiduus: & hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

*Ἐκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

*Ἐκτενῶς, vehementèr, impensè, prolixè; ab ἐκτείνω, quod videas.

*Ἐκτέον, habendum, adv. positionis, ab ἔχω, habeo.

*Ἕκτη, SEXTA, ab ἕκτος, SEXTUS. Th. ἕξ, SEX.

*Ἐκτεταμαι,

Ἔκτημαι, pro κέκτημαι, obtinui, Ion. vel Att. perf. &

Ἐκτήμων, ω, ον, qui possidet aliquid, perf. pass. verbi κτάομαι, possideo.

Ἐκτέαται, pro κέκτηνται, possident, 3. pl. perf. ejusd.

Ἐκτίνω, scil. χρόνου, Dor. usu ἐξ ἐκείνου, χρόνου, ex illo tempore.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, possideo: f. κτήσομαι, acquiro: p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.

Ἐκτίθημαι, expono: & in 1. pl. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, σο, το, a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, & in 3. pl. ἐξέθεντο· ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἑκτικὴ, HECTICA febris: f. g. ab

Ἑκτικὸς, ὁ, in habitu positus; item qui hectica febre laborat. Th. ἔχω, habeo.

Ἐκτίκτω, pario, in lucem edo.

Ἐκτίλλω, f. λῶ. p. ἐκτέτιλκα, evello.

Ἐκτιμάω, f. ήσω, valdè honoro: colo, æstimo: &

Ἔκτιμος, ω, ὁ ἡ ἡ, expers honoris: ab ἐκ, & τιμάω, quod à τίω, honoro.

Ἐκτιναγμὸς, ῦ, ὁ, excussio: &

Ἐκτινάξατε, a. 1. imperat. ab

Ἐκτινάσσω, excutio: f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω. & in 2. pl. ἐκτινάξατε. a. 1. m. ἐκτιναξάμην. a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος, ab ἐκ, & τινάσσω, quatio.

Ἐκτινύω, idem. Th. τίω, punio, solvo.

Ἐκτίνω, f. ίσω, exsolvo, luo.

Ἔκτισε, creavit: a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, condo: p. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, persolutio: &

Ἐκτίσμα, ατος, τὸ, mulcta, judicatum: à τίω, solvo, punio.

Ἔκτισται, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, creo: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτιτρώσκω, f. ώσω. p. ἐκτέτρωκα, pass. ἐκτέτρωμαι, pario abortum.

Ἐκτίω, f. ίσω, punio, luo, solvo, rependo. Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν & ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν & ἔκτοσθι, extra, regit genit. ab ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ, ex.

Ἐκτοῦ, ex quo tempore.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, fœnori do: à τόκος, usura: quod à τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, perficio: f. εύσω. ab ἐκ, & τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, lana carpta, & operi parata.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio: &

Ἐκτομίας, ου, ὁ, & ἔκτομος, exsectus, castratus, ab ἐκ, & τέμνω, seco. Dicitur & Ion. ἐκτομίης, ω.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, sectrix.

Ἔκτονα, præt. m. verbi κτείνω, occido: f. κτενῶ. perf. ἔκταγκα, a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, propriè pharetram. Th. τόξον, arcus.

Ἐκτοπίζω, è loco moveo, peregrè abeo: ab ἐκ, & τόπος, locus.

Ἐκτόπιος, peregrinus: &

Ἔκτοπος, è loco suo emotus, insolitus: ab iisd.

Ἕκτορ' pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, SEXTUS, a, um. Th. ἕξ, SEX.

Ἐκτὸς, extrà: adv. cum gen. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è, à.

Ἔκτοσθεν, extrà: cum gen. ab ἐκτὸς, idem: quod ab ἐκ.

Ἔκτοσε, seu ἐκτόσε, extra: ab ἐκτὸς, idem.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, aversandus: ab ἐκ & τρέπω.

Ἐκτραπῇ, deflectat: 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab

Ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto, aversor: cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, deflexi: fut. 2. pass. ἐκτραπήσομαι· ab ἐκ & τρέπω, verto.

Ἐκτρέπου, deflecte: ab eod. Th.

Ἐκτρέφω, enutrio: Th. τρέφω, f. θρέψω, nutrio.

Ἐκτρέχω, excurro: Th. τρέχω, curro: q. v.

Ἐκτριβήσομαι, f. 2. pass. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρίβω, f. ψω. præt. φα, extero: ab eod. Th.

Ἐκτρῖψαι, absumere: ejusd. a. 1. inf. act.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio, obliteratio.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflectio, digressio, diverticulum: &

Ἔκτροπος, deflexus, malè moratus, dissentaneus: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, verto: præt. med. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, enutritio, educatio. Th. τρέφω, nutrio: p. m. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, vindemio: à τρυγάω, idem quod à τρύγη, triticum, vindemia.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus: ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτέτρωμαι, ab ἐκ, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἐκτύπει, intonuit: 3. sing. a. 2. act. verbi τυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero, f. ψω.

Ἔκτυπος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, expressus ex archetypo: &

Ἐκτυπόω, -ῶ, exprimo, effingo, informo. ab ἐκ & τυπόω, idem: quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies, expressio: &

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem à p. pass. præced.

Ἐκτυφλόω, -ῶ, excæco: & indè

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio: à Th. τυφλὸς, cæcus.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, HECTOR: Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion. & Poet. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κυδοὶ, ῶ, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo, quod vide.

ΕΚΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, SOCER, vel SOCERUS, mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, socrus, mariti mater: ut πενθερὸς, & -ρὰ, socer & socrus, uxoris pater & mater.

Ἔκυρσα, incidi: & in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido: f. ρω, & Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi κυρόω, sancio. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas.

Ἐκυψε,

'Εκυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me* : f. ψω.

'Εκφαίνω, *profero, evulgo* : ab ἐκ, & φαίνω, *in lucem edo* : f. φανῶ, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

'Εκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. & Bœot. 3. pl. a. 2. pass. ejusd. verbi.

'Εκφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, *manifestus, illustris* : ab eod. verbo.

● 'Εκφαυλίζω & ἐκφαυρίζω, *parvi facio, contemno, ejicio.*

'Εκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre* : præs. inf. ab

'Εκφέρω, εις, ει, *EFFERO, promo, profero* : f. ἐξοίσω. aor. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν, ab ἐκ, & φέρω, *fero.*

'Εκφεύγω, *EFFUGIO* : f. ἐκφεύξομαι, η, εται, & ἐκφευξοῦμαι. a. 2. ἐξέφυγον, a. 2. sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, *fugio.*

'Εκφεύξῃ, 2. sing. & ἐκφευξόμεθα, 1. pl. fut. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, q. v.

'Εκφοβέομαι, -οῦμαι, *pertimesco* : &

'Εκφοβέω, *terrefacio* : f. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φοβέω, *terrefacio* : quod à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *fugio, timeo*. p. m. πέφοβα.

'Εκφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exterritus, consternatus* : ab eod. Th.

'Εκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio, elatio funeris, divulgatio* : ab ἐκφέρω.

'Εκφορέω, *effero, exporto.* Th. φέρω.

'Εκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus* : &

'Εκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exportatitius, divulgatus, percitus* : ab ἐκφέρω, *effero* : ab eod. Th.

'Εκφράζω, *eloquor, enarro, edissero* : part. præs. ἐκφράζων, οντος. part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον ab ἐκ, & φράζω, *dico* : f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

'Εκφρασις, εως, ἡ, *descriptio* : acc. ἔκφρασιν. gen. pl. ἐκφράσεων ab ἐκφράζω, q. vide.

'Εκφραστέον, adject. verbale, ab eod. Th.

'Εκφροντίζω, *excogito, non curo.* Th. φροντίς.

'Εκφυγε, pro ἐξέφυγε. a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio* : ab ἐκ, & φεύγω, *fugio* : f. ξομαι, a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγωσιν, 3. pl. a. 2. sub. πέφευγα, p. m.

● 'Εκφύρομαι, *inquinor.*

● 'Εκφύρω, *inquino, concubitu fœdo.*

'Εκφυσᾷν, *efflare.* Th. φυσάω, *inflo.*

'Εκφύω, *enascor, germino* : f. ύσω. præt. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor.*

'Εκφωνέω, f. ήσω, *exclamo, evoco, pronuntio* : Th. φωνὴ, *vox.*

'Εκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio, pronuntiatio, evocatio* : à perf. pass. præced. verbi.

'Εκχέω, *effundo, exhaurio* : fut. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέατε, *effundite* : a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. pass. ἐξεχεόμην, -ούμην, -ου, -οῦ, -έετο, -εῖτο. Th. χέω, *fundo.*

● 'Εκχλευάζω, *irrideo.*

'Εκχρᾶν, *sufficere, satis esse* : præs. inf. à χράω, *do mutuo.*

'Εκχρήσει, *utile erit* : q. d. ἐν χρήσει ἔσται.

'Εκχυθείς, έντος, *effusus* : a. 1. part. pass. &

'Εκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass. &

'Εκχυντο, *effundebantur* : pro ἐκκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ab

● 'Εκχυσις, εως, ἡ, *effusio, fluxus* : ab

'Εκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo* : f. ἐκχύσω, præt. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præs. pass. ἐκχύνομαι. p. pass. ἐκκέχυμαι. a. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται: ab ἐκ, & χύω, seu χύνω, idem. Th. χέω.

'Εκχωρέω, *excedo, discedo* : ἐκχωρείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant* : f. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiscor.*

'Εκψύχω, *animam efflo, expiro* : f. ξω. p. ἐξέψυχα, a. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ, & ψύχω, *spiro.*

'Εκώλυσε, *prohibuit* : a. 1. ind. act. à κωλύω, f. σω. p. κα. *impedio, veto.*

'ΕΚΩ'Ν, όντος, *voluntarius* : & f. g. ἑκοῦσα, ης, *volens.* Hinc ἀέκων & ἀεκούσιος, ἄκων & ἀκούσιος, *non voluntarius, invitus.*

'Ελάα, ας, ἡ, *OLIVA*, fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

'Ελάαν, *incitare* : Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾷν, præs. inf. ab ἐλάω, sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poët. ἐλάα, *cursum init* : verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω.

'Ελάασκον, ες, ε, *ducebam* : imperf. Ion. pro ἤλαον, vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.

'Ελαβον, ες, ε, & Dor. ἐλάβον, *sumpsi*, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι.

'Ελαθείς, *transfixus* : a. 1. part. pass. ab ἐλάθην verbi ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω, perf. pass. ἔλαμαι.

'Ελαθον, ες, ε, *latui* : a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo* : f. λήσω, p. m. λέληθα.

'ΕΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA, OLIVA*, arbor. hinc ἀγριέλαιος, ου, *agrestis oliva.*

'Ελαΐνεος, (& ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. τοῦ ε.) ου, ὁ καὶ ἡ, *oleaginus* : ab ἐλαία.

● 'Ελαιολογέω, *oleas colligo.*

● 'Ελαιολόγος, ου, ὁ, *olearum collector.*

'Ελαιον, ου, τὸ, *OLEUM*, ab eod. Th.

'Ελαίω, Dor. pro ἐλαίου. ab ἔλαιον.

'Ελαιών, ῶνος, ὁ, *olivetum*, ἐλαιών, idem. Th. ἐλαία, *olea.*

'Ελακον, ες, ε. a. 2. verbi λακέω, *sonitum do* : præt. m. λέλακα.

'Ελαμίτης, ου, ὁ, nom. gentile. Hebr. *latitans.*

'Ελαμψα, ας, ε, *splenduit* : a. 1. act. verbi λάμπω, *luceo.*

'Ελασ', pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, vide

'Ελάσαι, *compulisse* : a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω.

'Ελασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος. & Poët. ἐλάσσας.

'Ελάσασκε, Poët. & Ion. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello.*

'Ελάσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλάσαιμι, αις, ab eod. Th.

'Ελάσιππος, ου, ὁ, *equorum agitator* : ἐλαύνων ἵππους.

'Ελασις,

Ἔλασις, εως, ἡ, & Ἐλασία, ας, ἡ, *agitatio, minus expulsio* : ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἔλασε, Ion. & Poët. pro ἤλασε, seu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, seu ἐλαύνω, f. ἐλάσω.

Ἔλασμα, ατος, τὸ, *lamina ductilis* : ab ἐλάω.

Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἔλασσα, ας, ε, a. 1. ind. Poët. ab eod. verbo.

Ἔλασσε, *trajecit* : 3. sing. a. 1. Poët. ut & ἐλάσῃ, *abigat* ; 3. sing. a. 1. subj. ejusd.

Ἐλάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσονα, -ονες -ονας, ab

* Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, *diminutio*.

Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (& ἐλαχίων) ονος, ὁ & ἡ, *minor*, ἐλάττονες, *pauciores* : compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus* : superl. ἐλάχιστος.

Ἐλαστρέω, *agito*, *impello* : ab ἐλαστὴς ῦ, ὁ, *impulsor* : Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Ἐλάσω, *abigam* : f. 1. verbi ἐλαύνω.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, *ELATIA*, nom. propr.

* Ἐλατεῖρα, *expultrix* ; it. *placentæ latæ genus* ; ab ἐλαύνω.

ἘΛΑ΄ΤΗ, ης, ἡ, *abies* : at ἐλάτῃς, & ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. indè ἐλάτινος.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator*, *auriga*. Th. ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω, p. pass. ἔλαμαι, σαι, ται.

Ἐλατίνη, herbæ nomen : &

Ἐλάτινος, ου, & Poët. εἰλάτινος, *abiegnus* : ab ἐλάτη, *abies*.

Ἐλατομήσατε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *excindo* : f. ήσω. à λατόμος, ου, ὁ, *lapicida*, quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τόμος, *frustum* : ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.

* Ἐλατὸς, ῦ, ὁ, *ductilis*.

Ἐλάττον, adv. pro ἐλαττόνως, *minus*, *parum* : &

Ἐλαττόνως, *minus*, *rariùs*.

Ἐλαττονέω, *minus habeo* : f. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. à Th. ἐλαχὺς, *parvus*.

Ἐλαττονωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλαττόω vel -σσόω, *minuo*, *diminuo* : f. ώσω, a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus* : ἐλάσσων vel -ττων, *minor*.

Ἐλάττωμα, vel -σσωμα, ατος, τὸ, *vitium*, *defectus*, à preced. verbo.

Ἐλάττων, vide ἐλάσσων.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, *diminutio* : ab ἐλαττόω, q. vide.

Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκῆπτρον, *sceptrum attingere*, ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω.

Ἐλαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. &

Ἐλαύνοντ' pro ἐλαύνοντε, *impellentes* : nom. dual. part. præs. ab

ἘΛΑΥ΄ΝΩ, Dor. ἐλαύνω. *agito*, *proturbo*, *duco* : f. άσω, q. ab ἐλάω. p. ἤλακα, & Att. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, ότος, imperf. pass. ἠλαυνόμην, ου, ετο, perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλάφειος, ου, ὁ & ἡ, *cervinus* : &

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab

ἜΛΑΦΟΣ, ου, ὁ & ἡ, *cervus*, *cerva* : quasi ἐλῶν ὄφεις, quod serpentes è cavernis trahat.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, *levitas* : ab

ἘΛΑΦΡΟ΄Σ, ῦ, ὁ & ἡ, *levis & celer* : instar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος.) item *levis*. Hinc

Ἐλαφρότερος, ου, *levior* : compar.

* Ἐλαφρύνω, f. υνῶ. p. ἐλαφρυγκα, *allevo*.

Ἐλαφρῶς, *leviter*, *celeriter* : ab ἐλαφρὸς, *levis*.

Ἔλαχεν, *sortitus est* : 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior* : f. λήξομαι, λάξομαι, & λαχήσομαι. perf. Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.

Ἐλάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio*.

Ἐλάχιστα, adv. *minimè* : οὐκ ἐλάχιστα, *imprimis* : ab

Ἐλάχιστος, ου, *minimus*, *paucissimus*, *brevissimus*, superl. & compar. ἐλάσσων, *minor*, à μικρὸς, vel Th. ἐλαχὺς, *parvus* : exinde novus comparat.

Ἐλαχιστότερος, *minimo minor* : Ephes. iii. 8.

Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. Vide ἔλαχεν.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, *qui alas vel pinnas parvas habet* : μικροπτέρυξ. ab ἐλαχὺς, *parvus*, & πτέρυξ, γος, ἡ, *ala*.

ἘΛΑΧΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *parvus* : ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος, *minimus*.

Ἐλάω, *agito*, *arceo* : Poët. pro ἐλαύνω.

Ἐλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab

ἘΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εται, & per Prosth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero*, *cupio*, *appeto* : hinc

Ἔλδωρ, & ἔελδωρ, ορος, τὸ, *desiderium*.

Ἕλε, & ἕλ', *interfecit*, *rapuit* : 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio* : f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Dei auxilium*.

Ἐλεαίρω, f. αρῶ, *misereor* : idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia*.

Ἐλιακεὶμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus restituet*.

ἘΛΕΑ΄Σ, avis nomen ; vel ἐλέα, quia paludes inspectat ; quæ ἕλη.

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, *ELEGIACUM carmen* : ab ἔλεγος, idem.

Ἐλεγκτικὸς, ῦ, *redargutorius*, *reprehensorius* : &

Ἐλεγκτὸς, οῦ, *reprehensibilis* : &

Ἐλεγμὸς, οῦ, ὁ, *redargutio*, *reprehensio* : &

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. &

Ἐλέγξῃς, *spreveris* : 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, άτω, *argue* : a. 1. imperat. &

Ἔλεγξις, εως, ἡ, *redargutio* : omnia ab ἐλέγχω, *arguo*, *reprehendo*.

Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

ἘΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, *lamentatio*, *luctus*, *ELEGIA*, *carmen lugubre* : q. ab ἐλεέω, vel ἒ λέγειν, flentium vox.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, *probrum* : &

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ & ἡ, *vituperabilis* : &

Ἐλέγχιστος, ejusd. superl. *probris dignissimus*, vel *notatus* : &

Ἐλεγχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. &

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus* : in pl. ἐλέγχεα. &

Ἔλεγχος, ου, ὁ, *ELENCHUS*, *argumentum*, *probatio* : omnia ab

ἘΛΕΓΧΩ, fut. ξω, *arguo*, *argumentis* (vel *exemplis*)

exemplis) demonstro, convinco, refuto: a. I. ἤλεγξα. a. I. imperat. ἔλεγξον, άτω, perf. ἤλεγχα, ἐλέγχομαι, *redarguor, reprehendor*, perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται. a. I pass. ἠλέγχθην. a. I. sub. pass. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.

ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, ELEDONA, species quædam polypi.

Ἑλέειν, *capere*: Dialyſ. Ion. pro ἑλεῖν. a. 2. infin. act. verbi αἱρέω, *capio*: fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἐλέεινος, ε, *miserabilis*: ab ἔλεος, q. v.

Ἐλεεῖσθαι, præſ. infin. ab

Ἐλεέομαι, *consequor misericordiam*: ab

Ἐλεέω, -ῶ, *misereor*: cum. acc. f. ήσω, a. I. ἠλέησα. a I. imperat. ἐλέησον, άτω, a. I. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ, a. I. inf. ἐλεῆσαι. p. act. ἠλέηκα, præſ. pass. ἐλεέομαι, *misericordiam consequor*: p. ἠλέημαι. part. ἠλεημένος. a. I. ἠλεήθην, a. I. sub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ, part. ἐλεηθείς, έντος. f. I. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ε, ὁ, *misericordia*.

Ἐλεηθῶσιν, *misericordiam consequantur*, 3. pl. a. I. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, *misericordia*, *ELEEMOSYNA*: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs **Alms**, & inde an **Almonert**: ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεημων, q. v.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *misericors*: ab ἐλεέω.

Ἐλέησε, *misertus fuit*: 3. sing. a. I. ἐλεῆσαι. a. I. infin. verbi ἐλεέω.

Ἐλέησον, άτω, a. I. imperat. act. ejusd. verbi.

Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, *commiseratio*: Poët. Th. ἔλεος, idem.

Ἐλείθυια, ας, ἡ, id. q. Εἰλείθυια, *Lucina*.

Ἑλεῖν, *interficere*: a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio, capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλειὸς, οῦ, ὁ, *glis*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*.

Ἐλείψασκον, *relinqui*: Ion. pro ἔλειψα. a. I. ind. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἐλεκτο, *concubuerat*: Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi λέγομαι, *cubo*: f. ξομαι. p. λέλεγμαι.

ΕΛΕΛΕΥ, *acclamatio bellica*: an ab ἐλελεῦ ἐν, ab *hallelujah*, i. e. *laudate Dominum*.

Ἐλελήθει, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat*, 3. sing. plusq. p. m. & in 3. pl. ἐλελήθεισαν, correpta Att. penult. verbi λανθάνω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. m. λέληθα.

Ἐλέλιζεν, *torquebat*: imperf. Ion. ab

Ἐλελίζω, *quasso, convolvo*. Th. εἱλέω, *verso*.

Ἐλελίζω, etiam *clamo*: ab ἐλελεῦ.

Ἐλέλικτο, *convolutus erat*: pro εἰλίλικτο, 3. sin. plusq. p. pass. ab ἑλίσσω, *volvo*: f. ξω. p. ἧλιχα. perf. pass. ἥλιγμαι, & per redupl. Att. ἐλήλιγμαι, undè plusq. p. ἐληλίγμην, ξο, κτο, ſublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἱλέω, *verso*.

Ἐλελίξας, Æol. pro ἐλελίξας, a. I. part. ab ἐλελίζω, *pulso, quatio*: ab eod. Th.

Ἐλέλιξεν, *commovit*: a. I. ind. act. ab

Ἐλελίστω, f. ξω. p. χα, *circumago*: quod ab ἑλίσσω, *volvo*: à Th. ſupradict.

Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, ejusd. 3. pl. a. I. pass.

Ἐλελόγχει, 3. sing. plusq. p. m. verbi λαγχάνω, *sortior*: fut. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Ἐλελοίπεισαν, *omiserant*: Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. p. λέλειφα. a. 2 ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ἕλεν, pro εἷλεν, *invasit*: 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augment.) verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, & Dor. Ἑλένα, *HELENA*: item νας. Sed ἑλένη, ſeu ἑλάνη, *lampas, fax*.

Ἑλένιον, ε, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est & ἑλένιον, herba quædam è lacrymis Helenæ nata.

Ἐλέξατο, *dormivit*: a. I. m. verbi λέγομαι. f. λέξομαι.

Ἐλεόθρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *genitus*, ſeu *nutritus in paludibus*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*, & τρέφω, *alo*.

Ἐλεοῖσιν, *mensis*: dat. pl. Ion. ab ἐλεός, q. v.

Ἐλεὸν, *miseres*: per Sync. pro ἐλεεινὸν: ab ἐλεεινὸς, *miser*. Th. ἔλεος, ε, ὁ, *misericordia*.

ΕΛΕΟΣ, ε, ὁ, *misericordia, commiseratio*: vel εος, -ες, τό.

ΕΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſive ἐλεὸν, ῦ, τὸ, *mensa coquinaria*, undè *coquus* ἕλε, i. e. *accipit coquenda*.

Ἐλέπισα, ας, ε, a. I. verbi λεπίζω, q. v.

Ἑλέσθαι, *instituisse, capere*: a. 2. infin. m. verbi αἱρέω, *capio*, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. m. εἱλόμην.

Ἕλεσθε, *sumite*: a. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi potest*: ab ἑλετὸς, ἡ, όν, quod ab αἱρέω, *capio*.

Ἑλέτην, *interfecerunt*: a. 2. act. dual. ἕλετο, pro εἵλετο, *abstulit*: 3. sing. a. 2. m. verbi ejusd.

Ἑλευ, *elige*: Dor. pro ἑλοῦ, ἔσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, *libertas*: &

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, *ingenuitas, liberalitas*: &

Ἐλευθέριος, ε, ὁ καὶ ἡ, *liberalis, ingenuus*: ab

ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ε, ὁ, *LIBER*: cui δοῦλος, opponitur. ἐλευθέρα, ας, ἡ, *libera*. Adject. ἐλεύθερος, α, ον, *liber, a, um, immunis*.

Ἐλευθεροῦντας, acc. pl. part. præſ. ab

Ἐλευθερόω, *libero*: f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. I. ἠλευθέρωσα. a. I. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. a. I. pass. ἠλευθερώθην, a. I. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, έντος, f. I. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθέρως. & -ρίως, adv. *liberaliter, ingenuè*: ab eod. Th.

Ἐλευθέρωσις εως, ἡ, *liberatio*: &

Ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, *liberator*: à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus Th. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθῆρες, & ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nom. propr. urbis in Bœot.

Ἐλεύθω, *venio*: inuſ. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*: at

Ἐλευθὼ, εἰλείθυια, *Lucina*, quod invocetur, ut partus veniat in lucem; ab ἐλεύθω, *venio*.

Ἔλευσις, εως, ἡ, *adventus*; ab inuſ. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, *veniam*: & in 3. pl. ἐλεύσονται,

ετοι, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, venio: a. 2. m. ἤλυθον, & per sync. ἦλθον, ες, ε.

ἘΛΕΦΑΙΡΩ, & ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo: 3. sing. imperf. ἐλεφαίρετο.

Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum qui pugnant elephante, -τάρχαι, qui sexdecim elephantis præsunt.

Ἐλεφάντινος, Ἐλεφαντικὸς & Ἐλεφάντινος, ου, ELEPHANTINUS: eburneus: ab ἐλέφας.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, lepra.

ἘΛΕΦΑΣ, αντος, ὁ, ELEPHAS; item ebur: dens elephantis; hinc verbum præcedens.

Ἐλέχθην, ης, η, dictus sum: a. 1. ind. pass. à λέγω, dico: f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

Ἔλεψε, decorticavit: 3. sing. a. 1. act. à λέπω, f. ψω. a. 2. ἔλαπον.

Ἕλη, vel εἵλη, ης, ἡ, calor solis: hinc εἵλησις, εως, ἡ, æstus. Sed

Ἕλη, a. 2. sub. act. q. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον, & dempto ε, (quod pro augmento accipit) ἕλον, in sub. ἕλω, ῃς, ῃ.

Ἐλῆν, pro ἐλᾷν, Poët. pro ἀλᾶν, λῶ, volo: vel pro ἐλαῦν, per Aphæresin syllabæ initialis.

Ἕλησι, ceperis: a. 2. sub. m. Ion. pro ἕλῃ. ab αἱρέω, capio: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, & sub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inus. expuncto ε, quod pro augmento ἕλω recipit ut in ἕλη dictum.

Ἐλήθετο, oblitus est: Ion. pro ἐλάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἐλαθόμ.

Ἐλήλακα, abegi: perf. Att. pro ἔλακα, verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Ἐληλάκεισαν, ejecerant: Att. pro ἐλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ejusd.

Ἐληλακότες, provecti sunt: perf. part. act. Att. pro ἐλακότες, ejusd.

Ἐλήλαμαι, & ἐληλάμην, perf. & plusq. perf. pass. abactus sum: &

Ἐληλαμένος, summotus: pro ἐλαμένος, perf. part. Att. ab ἐλαύνω, abigo.

Ἐλήλα(σ)ται, Att. pro ἤλα(σ)ται, ejusd. perf. 3. pers. & ἠλήλατο, immissus erat: Att. pro ἔλατο, plusq. p.

Ἐλήλεγκται, redargutus est: perf. Att. pass. pro ἔλεγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.

Ἐλήλεγμαι, convictus sum: pro ἔλεγμαι, perf. ind. pass. ab eod.

Ἐληλέδαται, Ion. pro ἐλήλανται, seu ἐληλαμένοι εἰσί. 3. pl. perf. pass. verbi ἐλαύνω.

Ἐληλυθώς, perf. part. m. Att. & Æol. pro ἐλυθώς, verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. p. m. ἤλυθα. &

Ἐλήλυθα, Att. & Æol. ἐλήλυθα, pro ἤλυθα, veni: perf. m. ejusd.

Ἐληλύθειν, veneram. & in 3. pl. ἐληλύθεισαν, Att. pro ἠληλύθεισαν, plusq. p. m. ejusd.

Ἐληλυθυῖα, pl. part. m.

Ἐληλυθὼς, adveniens: præt part. m. f. g. à præt. ἐλήλυθα, quod à præt. m. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

Ἔλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λίγω, ... f. ξω.

Ἐλήφθην, sumptus est: 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, sumo: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, veni: a. 2. imperat. &

Ἐλθεῖν, a. 2. infin. ἔλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλθέμεν, Ion. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. infin. ejusd.

Ἐλθὲν, etiam &

Ἐλθεῖν, Dor. pro ἐλθεῖν, venire vel venisse: a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. sing. a. 2. sub. act. sic & ἔλθῃσι pro ἔλθῃ, quod ejusd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, a. 2. sub. ει, Paragog.

Ἔλθοι, venerit: 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οἷο, a. 2. opt. m. ejusd.

Ἐλθὼν, a. 2. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντα, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. m. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi præced.

Ἐλθόντεσσιν, advenientibus: dat. pl. ejusd. part. Ion. & Poët. pro ἐλθοῦσιν.

Ἐλθόσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἐλθοσαν, in Bibliis, pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

Ἐλθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod.

Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. &

Ἐλθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio: a. 2. ἦλθον.

Ἐλιγήσομαι, complicabor: f. 2. ind. pass. verbi ἐλίσσω, vel -ττω. a. 2. ἤλιγον, a. 2. pass. ἐλίγην. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλιέζερ, ὁ, Eliezer: nom. viri, indecl. Heb. Deus restituet.

Ἐλιθοβόλησεν, -ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio: à λίθος, lapis, & βάλλω, jacio: p. m. βέβολα.

Ἕλικας, acc. pl. curvas: ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen: & adj. sumitur pro intortus. Th. εἰλέω, verso.

Ἑλίκη, ης, ἡ, nom. urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ: item ursa major, inter astra: item ab Arcad. Salix, quod tortilis fit.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epithet. ab

Ἑλικὸς, ῦ, volubilis, niger: ab ἑλίσσω, volvo: Th. εἰλέω, idem.

Ἑλικτὸς, ἡ, ον, involutus, intortus, curvus: qu. ab εἰλίσσω, circumvolvo: ab eod. Th.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ nom. montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc

Ἑλικωνιάδες, Musæ: d. pl. Ἑλικωνιάδεσσι. &

Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Musis.

Ἑλικώπιδες, nom. pl. ab ἑλικῶψ, cui oculi versatiles, nigri: vel rotundi: ab ἕλιξ, volubilis, niger quod ab εἰλίσσω, volvo. (Th. εἰλέω, verso) & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, à remis circumvertendis.

Ἑλικώπιδα, acc. sing. limis oculis contuentem: ab

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, dicitur de puellâ quæ amantium oculos ad se trahit: vel quæ nigris oculis est decora: vel cui oculi sunt volubiles & rotundi: ab iisd. ac ἑλικῶψ, supra.

'ΕΙΛΙΝΥ'Ω, & ἐλινύω, *quiesco*, *otior*, *sedeo*: q. ab εἰλέω, *concludo*: ut sit conclusum velut vivere.

'ΕΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, *ramus*: q. ab εἰλεῖσθαι, *circumagi*: agitatur in arbore.

'Ελιξ, & εἵλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*: item *species hederæ*. Adjectivè etiam pro *intorto*, & *implicito*, *volubili*: ab ab ἑλίσσω. Th. εἰλέω, *volvo*.

'Ελιὺδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Laus Dei*.

'Ελίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ.

'Ελιπον, ες, ε, *reliqui*: & in 3. pl. ἔλιπον. a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα.

'Ελισάβετ, *Elizabetha*: nom. mulieris indecl. Hebr. interpret. *Deus juravit*.

'Ελισσαῖος, αίυ, nom. Prophetæ Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus*.

'Ελισσέμεν, & ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. inf. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω, *volvo*.

'Ελίσσετο, 3. sing. & ἑλίσσοντο pro ἐλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico*.

'Ελισσομένη, præs. part. pass. ab

'Ελίσσω, vel -ττω, & εἱλίσσω, seu -ττω. *volvo*, *circumvolvo*. *complico*: f. ξω. p. εἵλιχα, (pro augmento enim ἑλίσσω post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἰλέω.

'Ελιφθεν, *relicti sunt*: Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

'Ελίχρυσος, vel ἑλίχρυσος, ου, ὁ, planta agrestis florem aurei coloris habens. εἶδος φυτοῦ, ὃ τὸ ἄνθος ὅμοιον ἔχει, καὶ οἷον χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyll. 1.

'Ελκε, *trahebat*: imperf. Ion. pro εἷλκεν, ες, ε, ἕλκεο, Ion. pro ἕλκου, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *traho*: f. ἕλξω, q. v.

'Ελκει, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus*.

'Ελκέμεν, præs. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω.

'Ελκεο, vide in ἕλκε.

'Ελκεσίπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longâ veste induta*: ab ἕλκω, *traho*, & πέπλος, ου, ὁ, *vestimentum muliebre*.

'Ελκετο, *traxit*: imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο: ab ἕλκω, *traho*, q. v.

'Ελκεχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *cui longa est tunica*: ab ἕλκω, *traho*, & χιτὼν, *tunica*.

'Ελκέω, -ῶ, f. ήσω. id. quod ἕλκω, *traho*: item *dilacero*, *violo*.

'Ελκηδὸν, adv. *tractim*, *luctando*, *attrahendo*, ut supplantetur. Th. ἕλκω.

'Ελκηθμὸς, οῦ, ὁ, *violenta tractio*: ab ἑλκέω.

'Ελκίζω, f. ίσω, idem ac Th. ἕλκω, *traho*.

'ΕΛΚΟΣ, εος, τὸ, *ULCUS*: dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, *traho*: ob distractionem cutis & continui divulsionem: vel quod vitiosos attrahat humores.

'Ελκόω, *exulcero*: f. ώσω. p. ἕλκωκα, p. pass. ἕλκωμαι, undè part. ἑλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus*.

'Ελκτικὸς, οῦ, *tractorius*, *attractivus*: &

'Ελκτὸς, οῦ, *tractus*, *ductilis*. Th. ἕλκω, *traho*.

'Ελκυσις, εως, *tractio*: &

'Ελκυσμὸς, οῦ, ὁ, idem.

'Ελκυστάζω, *trahendo rapto*: ab

'Ελκύω, *traho*: f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα, (pro ε enim ἑλκύω facit incrementum) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι, a. 1. part. ἑλκύσας, ασα. ab

'ΕΛΚΩ, *traho*, & Metaph. *vivo cum aliquo*: imperf. εἷλκον. (augetur etiam ἕλκω, ε post ε recipiendo) f. ξω. p. χα. hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*: ἑλκυς, ὑς, ἡ, idem. ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus*: ἑλκέω, & ἑλκύω, *traho*: ἑλκυστικὸς, *attractivus*.

'Ελκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ulcerosus*: &

'Ελκωμα, ατος, τὸ, *ulcerbium*: &

'Ελκωματικὸς, οῦ, *ulcerativus*: &

'Ελκωσις, εως, ἡ, *ulceratio*: omnia à Th. ἕλκος, *ulcus*.

'Ελλαβε, *sumpsit*: Poët. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

'Ελλάδος, gen. sing. ab 'Ελλὰς, q. v.

'Ελλαμβανόμενος, ου, ον, *captus*, *apprehensus*: pro ἐκλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.

'Ελλάμπω, *illustro*: &

'Ελλάμψεσθαι, Ion. & Poët. fut. 1. m. pro λαμπρὸν γενέσθαι, *clarum ac illustrem fore*: ex ἐν, λάμπω, *splendeo*.

'Ελλαν, ανος, ὁ, Dor. pro 'Ελλην, Att. etiam pro 'Ελληνικὸς ponitur. Hinc

'Ελλάνιος πατὴρ, pro 'Ελλήνιος.

'Ελλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro 'Ελλανοδίκης, ου, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex*.

'Ελλὰς, άδος, ἡ, *Græcia*: dat. 'Ελλάδι. acc. 'Ελλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνικὸ. Th. 'Ελλην, quod videas.

'Ελλάσαι, Poët pro ἐλάσαι. *abegisse*: a. 1. infin. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

'Ελλάσποντος, ω, ὁ. Dor. pro 'Ελλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.

'Ελλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum*: a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: a. 2. sub. λάχω, ης, η. p. m. λέλογχα.

'ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ, seu ἐλλέβορος, ου, ὁ, *HELLEBORUS*, *veratrum*: παρὰ τὸ ἑλεῖν, βορᾷ, quod capiat seu suffocet esu.

'Ελλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

'Ελλεδανος, ου, ὁ, *vinculum*, *restis*: ab ἕλλω, *stringo*. Th. εἰλέω, *coarcto*.

'Ελλειπτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, id. quod ἐλλιπὴς, ab

'Ελλείπω εις, ει, *relinquo*, *prætermitto*: *deficio*: à λείπω, *linquo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

'Ελλειψις, εως, ἡ, *derelictio*, *prætermissio*, *defectus*, item figura à Th. præced.

'Ελλερα, *mala*: q. ab ὀλλύω, *perdo*.

'Ελλεσχος, ὁ καὶ ἡ, *vulgatus*, *qui est in omnium ore & sermone*: ab ἐν, & λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*.

'ΕΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN*: filius Deucalionis, à quo autore 'Ελλην dicitur *Græcus*.

'Ελληνίζω, *cum Græcis facio*, *Græcos imitor*, *Græcè loquor*: f. ίσω. p. ἡλλήνικα. p. pass. ἡλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, -οῦ, ὁ, *Græcismus*. Th. 'Ελλην, *Græcus*.

'Ελληνικὸς, ὴ, ὸν, *Græcus*, *a*, *um*, item *Græcanicus*: &

'Ελληνικῶς, adv. *Græcè*: &

'Ελλήνιος, ου, idem ac 'Ελληνικὸς, q. v. &

'Ελληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcia*. Th. 'Ελλην.

Ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græcismus* : proprietas Græcanica : &

Ἑλληνικὸς, οῦ, ὁ, *Græcanicus* : &

Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè* : à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην

Ἑλλανοδίκαι, ων, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum*, qui & ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, *jus*.

Ἔλλεξα Poët. pro ἔλεξα, a. 1. ind. act. à λέγω, *cubo* : f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ & ἡ, & ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid, imperfectus* : ab ἐλλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐλλογέω, *imputo* : cum dat. ἐλλόγει, præs. imperat. f. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα · ab ἐλλόγιμος, *rationis particeps* : ex ἐν, & λόγος, *ratio* : quod à λογίζομαι, *reputo*. Th. λέγω, *dico*.

Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, idem quod λόγιμος, *celebris, nobilis*. Th. λέγω, *dico*.

Ἔλλοπας, *mutus* : acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.

Ἐλλοπιεύω, & ἐλλοπιεύω, *piscor* : ab ἔλλοψ, epitheton piscium : q. v.

ἘΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hinnulus* ; vertitur etiam *mutus* : q. ab ἔλλω, *contineo*.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus, piscis, acipenser* : ab ἴλλω, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & λείπω, *linquo*.

Ἔλλω, *contineo*, q. ab εἰλέω, *coarcto*.

Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies festus*, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ὁ, *lumbricus, tinea* : ab εἰλέω, quia se volvit repens.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. *Deus mensurabit eos*.

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio, attractus* : ab ἕλκω, *traho*.

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, q. v.

Ἔλουν, *lavabam*, Dor. pro ἔλουν, verbi λούω, *lavo* : vel à verbo Poët. λοέω, imperf. ἐλόεον, ἐλόευν, & Dor. ἐλόευν.

Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior, maledico*. Th. λοίδορος, ου, ὁ, *convitiator*.

Ἕλοιμι, οις, οιτο, a. 2. opt. m. verbi αἱρέω, *capio* : f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. &

Ἑλοῖσα, ας, αἱ, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. &

Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. m. ejusd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, aor. 2. ind. act. Ἑλόντε pro ἑλόντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. sing. ejusd. temp. ἕλοντο, *sumpserunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, *palus* : indè ἑλώδης, εος, ὁ & ἡ, *paluſtris* : an ἕλος, à πελὸς, *niger* : quia lutulentula paludis aqua.

Ἑλοῦ, *elige* : a. 2. imperat. ab αἱρέω.

Ἐλούομεν, *lavabamus* : per Sync. pro ἐλόομεν, ab ἔλοον, imperf. verbi λόω, *lavo*. f. σω.

Ἑλοῦσαι, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω, f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ. a. 2. imperat. m. ejusd.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, *pario* : ευσα. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *gravida*, in λόχος.

Ἑλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. pl. præs. pro fut. ab ἐλάω, quo Poët. pro ἐλαύνω utuntur.

Ἔλπε[illegible], *speras* : pro ἔλπῃ. 2. sing. præs. ἐλπεσθ[illegible] præs. infin. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, P[illegible] pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἔλπε[illegible], *spera* : Ion. pro ἔλπου, præs. imperat. vel a. sing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι. Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. ab eod. Th.

Ἐλπίζω, *spero*, imperf. ἤλπιζον, f. 1. ίσω, Att. ιῶ. p. ἤλπικα. p. part. ἠλπικὼς, ότος, a. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. pass. ἐλπισθεὶς. ab

ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spes* : dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπιστέον, *sperandum* : nom. verbale ab eod.

Ἐλπιῶ, *sperabo* : pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejusd.

Ἔλπομαι, Poët pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπόμενος, *sperans* : ejusd. præs. part.

Ἔλπω, *sperare facio* : p. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. sæpè pro præsente usurpatur.

Ἔλσαι, *immittere* : per Sync. pro ἐλάσαι, a. 1. infin. act. Sic & ἔλσαν pro ἔλασαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. ἔλσας pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω.

Ἔλσαι, verò est a. 1. infin. act. per Sync. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, *traho* : q. v.

Ἔλυμα, & ἔλυμα, ατος, τὸ, *pars aratri in medio, temo, buris* : ab ἔλω, *traho*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, *vasto* : f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.

Ἔλυμος, *theca citharæ, tibiæ genus è buxo, arcus* : ab ἐλύω, *intego*. Est & ἔλυμος, *panicum*, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπει, 3. sing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, *doleo* : f. ήσω. p. λελύπηκα. Th. λύπη, *dolor*.

Ἔλυσα, ας, ε, *solvi* : a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi λύω, *solvo*, f. σω. p. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum* : ab εἰλέω, *involvo*.

Ἐλυτρόω, *tegmine involvo*.

Ἐλυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero* : à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo* : f. σω. p. λέλυκα.

Ἐλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, *involvo, intego, implico*. ab εἰλέω, *involvo*.

Ἔλφος, *butyrum*, Cypriis.

Ἕλω, *capiam* : a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ab ἕλω, inus.

Ἑλώδης, εος, ὁ & ἡ, *paluſtris* : ab ἕλος, *palus*.

Ἐλωῒ, Syriacè. Hebr. ἠλὶ, hoc est, Θεέ μου, *Deus mi*.

Ἕλωμαι, *auferam* : a. 2. sub. m. verbi αἱρέω, *capio*. a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, *capiens* : a. 2. part. act. ejusd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura* : pl. ἕλωρα, &

Ἑλώριον, ου, τὸ, [illegible] : q. ab ἕλω, *capio*, inus. pro αἱρέω.

Ἔλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ'

'Εμ', pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.
'Εμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. &
'Εμαθον, ες, ε, *didici*: a. 2. verbi μανθάνω, f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα, a. 2. part. μαθών.
'Εμάθοσαν, *didicerunt*: 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔμαθον, q. v.
'Εμαίμασσε, *desideravit*: 3. sing. a. 1. act. Poët. gem. σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementèr cupio*.
'Εμακάρισεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*: f. ίσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, *beatus*.
'Εμαλάχθην, *emollitus sum*: a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu -ττω, *mollio* f. ξω. p. μεμάλαχα.
'Εμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *pomum*, & φέρω, *fero*.
'Εμάνην, *insanivi*: aor. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. μανοῦμαι.
'Εμάξατο, *extersit*: 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abstergo*: f. ξω. aor. 1. ἔμαξα. p. pass. μέμαγμαι.
'Εμάρανε, *tabefecit*: 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, unde etiam
'Εμαράνθην, ης, η, *extinctus sum*: & in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio*: f. ανῶ. p. μεμάραγκα. perf. pass. μεμάραμμαι.
'Εμαργήναντο, 3. pl. a. 1. m. verbi μαργαίνω, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.
'Εμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, *pugno*.
'Εμάς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὄν, *meus*, *a*, *um*. Th. ἐγὼ, *ego*.
'Εμαυτοῦ, *meipsius*: dat. ἐμαυτῷ, caret nom. sing. dual. necnon. pl. Quoties verò pluralitèr effertur, id fit divisè, ἡμεῖς αὐτοὶ, *nos ipsi*, ὑμεῖς αὐτοὶ, *vos ipsi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse*. σὺ αὐτὸς, *tu ipse*. ἀπ' ἐμαυτοῦ, *ponte meâ*.
'Εμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. m. à μάχομαι, *pugno*: 3. pl. imperf. ἐμάχοντο. f. μαχήσομαι, & έσομαι. p. pass. μεμάχημαι. a. 1. pass. ἐμαχέσθην.
'Εμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*: a. 2. ἐνέβην. Ex ἐν, & βαίνω, *eo*. f. βήσομαι.
'Εμβαδὸν, adv. *terrestri itinere*: ab ἐμβαίνω.
* 'Εμβαθυνος, *sapiens*, i. e. *profundus cogitatione*; Hesych.
'Εμβαινον, imperf. Ion. pro ἐνέβαινον, ab
'Εμβαίνω, *ingredior*, *progredior*: f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβάς, αντος. Th. βαίνω, *eo*.
'Εμβαλεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.
'Εμβαλεῖν κώπαισι, Poët. *incumbere remis*.
'Εμβαλλε, *conjicit*: 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat*: &
'Εμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab
'Εμβάλλω, *injicio*, *infero*, *impello*, *ingredior*, *irrumpo*: f. αλῶ, p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον, inf. ἐμβαλεῖν. ab ἐν, & βάλλω, *jacio*.
'Εμβάλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, a. 2. part. f. g. &
'Εμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.
* 'Εμβαμμα, ατος, τὸ, *intinctus*; ex ἐμβάπτω.

'Εμβασιλεύω, f. εύσω. &
'Εμβάπτω, *intingo*, *immergo*: f. ψω. p. ἐμβέβαφα. a. 1. ἐνέβαψα. a. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος: ex ἐν, & βάπτω, *tingo*.
'Εμβάς, ἄντος, a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: q. v.
'Εμβασίλευον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἐνεβασίλευον, ab
'Εμβασιλεύω, *regno in*: f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex*.
'Εμβασις, εως, ἡ, *ingressus*; *solium*, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, quod videas.
'Εμβασίχυτρος, ου, ὁ, nom. propr. muris: ab ἐμβαίνω, *ingredior*. (Th. βαίνω, *eo*) & χύτρος, *olla*.
'Εμβατεύω, *fastuosè incedo*, *invado*, *ingero me*: f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν, & βατεύω, *eo*: ab eod. Th.
'Εμβάφιον, το, *acetabulum*, *vas quod lucernæ usum præstat*: &
'Εμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.
'Εμβέβακεν, Dor. & Poët. pro ἐμβέβηκεν, *insistere fecit*: perf. act. &
'Εμβέβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior*, *eo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα, Ion. βέβαα: & in 3. plusq. p. act. Ion. ἐβεβήκεσαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant*.
'Εμβεβαὼς, υῖα, *ingressus*, *insistens*: & ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.
'Εμβέῃ, Ion. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν, & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην, in sub. βῶ. βῇς, βῇ, & Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poët. βείω, βείῃς, &c.
'Εμβῆ, Ion. & Poët. pro ἐνέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. &
'Εμβαίη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut σταίη pro σταίη) ejusd. verbi
'Εμβηθι, *inscende*: a. 2. imperat. &
'Εμβῆναι, a. 2. infin. verbi ἐμβαίνω.
'Εμβιβάζω, *facio ut inscendat*, *impono*, *impello*: f. άσω. a. 1. ἐνεβίβασα, ex ἐν, & βιβάζω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.
* 'Εμβίωσις, εως, ἡ, *vita*, *victus*, *permansio in vitâ*.
'Εμβλέπω, *intueor*: cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε, ab ἐν, & βλέπω, *video*.
* 'Εμβληθίζοντα, 3. pl. f. 1. pass. &
'Εμβλημα, ατος, τὸ, EMBLEMA, *operi alteri insertum*: &
'Εμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *irruptio*, *fluminis ostium*: omnia ab ἐμβάλλω, *immitto*. Th. βάλλω, *jacio*.
'Εμβολιμαῖος, ου, *insertus*: sic
'Εμβόλιμος, ου, *intercalaris*: ab eod. verbo & Th.
'Εμβολα, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita*: ab
'Εμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjecterium*, *paxillus*, *vectis*, *promontorium*: &
'Εμβολος, ὁ, *navis rostrum*, *acies cuneata*: & Loci nom. Pind. ab iisd.
'Εμβραμαι, *fato destinatus sum*, pro εἵμαρμαι,

μαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratia, & sublato ι, perf. ind. pass. & indè

'Εμβαμμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido*, *sortior*: p. m. ἔμμορα pro μέμορα.

'Εμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravis*, *constans*: ab ἐν & βρίθω, *ingravesco*.

'Εμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo*, *graviter intermino*, cum dat. imperf. ἐνεβριμαόμην, -ώμην, f. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, ab ἐν, & βρίμάω, *fremo*.

'Εμβρίμημα, ατος, τὸ, *comminatio cum austeritate*, *mugitus*, *indignatio*.

'Εμβρόνιον μικρὸν καὶ ἀπόρρυπον ἱμάτιον 'Ιθωμίτ, q. ab ἐν & βορὰ, ut in eo cibus capi possint.

'Εμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: Undè

'Εμβροντησία, ας, ἡ, *stupor*, *vesania*: &

'Εμβρόντητος, ου, *attonitus*, *vesanus*: ab ἐν, & βροντάω, *tono*. Th. βρόντη, *tonitru*.

'Εμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆ γαστρὸς βρύον) *EMBRYON*, *infans utero conclusus*: *foetus*. Th. βρύω, *scateo*, *pullulo*.

'Εμβρυος, ου, *pregnans*, *genitalis*: ab eod.

'Εμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*: q. v.

'Εμέγηρα, *invidi*: a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, *invideo*: f. αρῶ.

'Εμεῖα, 1. pl. a. 2. m. ἵμην, ἶτο, verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

'Εμέθεν, Att. pro ἐμέσθεν, Ion. pro ἐμέθεν, gen. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

'Εμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. &

'Εμεθύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

'Εμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. act. verbi μένω, *maneo*: f. νῶ. p. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

'Εμεῖο, gen. Ion. & Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

'Εμελε, *curæ erat*, imperf. imperf. verbi μέλει· f. μελήσει. p. μεμέληκε.

'Εμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. ind. verbi μέλει, *curæ est*, imperf.

'Εμελλε, imperf. verbi μέλλω, *futurus sum*.

'Εμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*: quod infrà videas.

'Εμεμίγμην, ξο, κτο, plusq. p. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω, p. μέμιχα.

'Εμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. μνάομαι, *memini*.

'Εμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso*: f. ψομαι.

'Εμεν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εμεν, *esse*, Ion. pro εἶναι. ab eod.

'Εμεν, ἥμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. infin. verbi ἵημι, *mitto*. Potest &, ἧμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἧν, ἧς, in pl. ἧμεν & ἕμεν.

'Εμενοίνα, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

'Εμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

'Εμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

'Εμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

'Εμετεῖθη, *demissus fuit*, Ion. pro μεθεῖθη, a. 1. pass. à μεθίεμαι.

'Εμετιάω, *vomiturio*: &

'Εμετικὸς, ὴ, ὸν, *vomitorius*: &

'Εμετὸς, ου, ὁ, *vomitus*: item adj. *vomitu ejectus*: ab ἐμέω, *vomo*.

'Εμεῦ, *mei*, gen. Dor. & Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

'ΕΜΕ'Ω, -ῶ, *VOMO*: f. ἐσω. p. ἤμεκα· & Att. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. infin. ἐμέσαι.

'Εμεωυτοῦ, Ion. pro ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*. Sic in acc. ἐμεωυτόν.

'Εμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, *meus*, *a*, *um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

'Εμην, *misi*, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. act. ἧν.

'Εμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. 2. m. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

'Εμήνιε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω, q. v.

'Εμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μηνύω, *indico*: f. ύσω. p. μεμήνυκα. a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

'Εμήνυσε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

'Εμήσατο, *excogitavit*, *paravit*, 3. sing. a. 1. m. verbi μήδομαι, *delibero*, *cogito*; *cum solertiâ quid facio*: f. ήσομαι. Th. μῆδος.

'Εμηχανόωντο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, *moliebantur*. 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina*.

'Εμίανα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

'Εμιγον, *miscui*, a. 2. ind. act. ἔμιγεν, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. p. μέμιχα.

'Εμίηνα, *maculavi*, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino*, *fœdo*.

'Εμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. ξω. p. χα.

'Εμιμήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi μιμέομαι, *imitor*: f. ήσομαι.

'Εμιμνε, *expectabat*, 3. sing. imperf. verbi μίμνω, *maneo*. Th. μένω, f. νῶ, *maneo*: a. 1. ἔμεινα.

'Εμίν & ἐμίνη, *mihi*, Dor. pro ἐμοί, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

'Εμιξα, a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

'Εμίσγετο, imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, *misceor*: f. 1. pass. μιχθήσομαι. p. μέμιγμαι. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. ἐμίγην.

'Εμίσησαν, *oderunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi μισέω, *odi*: f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τό.

'Εμισθώσατο, 3. sing. a. 1. verbi μισθόω, *mercede loco*. Th. μισθὸς, *merces*.

'Εμίχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. ξω.

'Εμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*: ab ἕω, *induo*.

'Εμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

'Εμμανὴς, ὁ καὶ ἡ, *furens*: ab

'Εμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio*: fut. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, *insanio*

'Εμμανω

Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris*, indecl. Hebr. interpret. Θεάνθρωπος, *nobiscum Deus*.

Ἐμμαοὺς, ἡ nomen villæ, indecl. Hebr. interpret. *propugnaculum*.

Ἐμμαπέως, adv. *dictio citiùs*: q. ἅμα τῷ ἔπει· ab ἔπος, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐμματέω, *attrecto*, *palpo*: expon. ἐμμάττειν, ergò ab ἐμμάσσω, q. *intus tango*. Th. μάσσω, *abstergo*.

Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*, q. v.

Ἐμμελετάω, f. ήσω, *meditor*: quod à μελετάω, *curam gero*. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio*, *exercitatio*.

Ἐμμελητέον, ejusd. adj. verbale.

Ἐμμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aptus*, *concinnus*: ab ἐν, & μέλος, *carmen*: indè

Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, *concinnè*, *aptè*, adv.

Ἐμμεμαυῖα, p. part. act. Ion. f. g. verbi μάω, *cupio*: f. ήσω. p. μέμηκα. p. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, & per Crasin μεμαὼς, υῖα, ὸς.

Ἐμμεμαὼς, *incitatus*, præt. act. part. m. g. gen. ῶτος, & per Ectasin Poët. μεμαῶτος, acc. sing. ἐμμεμαῶτα, vide præced.

Ἐμμέμηνα, p. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio*: ab ἐν, & μαίνομαι, idem f. μανῦμαι.

Ἔμμεν, ἔμμεναι, & ἔμεναι, Poët. & Æol. Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐμμενὲς, τὸ, *constantia*: & adverbialitèr *constantèr*: n. g. ab ἐμμενής. &

Ἐμμενέως, Poët. & ἐμμενῶς, adv. *constantèr*: ab

Ἐμμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *permanens*: ab

Ἐμμένω, *permaneo*, *persevero*: præs. ind. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ. p. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα, ex ἐν, & μένω, *maneo*.

Ἔμμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intermedius*, *qui medium habet*. Th. μέσος, *medius*.

Ἔμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *servans modum*: ab ἐν, & μέτρον, *mensura*.

Ἐμμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ· &

Ἔμμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *menstruus*, *a*, *um*: τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum*. Ex ἐν, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Ἐμμὶ, *sum*: Dor. & Æol. pro εἰμὶ, *existo*.

Ἐμμὸρ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Heb. *lutulentus*.

Ἔμμορα, ας, ε. *sortitus sum*, per Metaph. pro μέμορα, p. m. verbi μείρω, *divido*, *sortior*.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, *mola*: Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι· sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ, Th. μύλη, *mola*.

Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit*.

Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per redupl. & Pleonasm. pro τῶ ν. ab ἠμύω, *inclino*, *cado*.

Ἔμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*: f. μνήσω. p. μέμνηκα, p. pass. μέμνημαι· &

Ἐμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.

Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι.

Ἐμόγησα, ας, ε, *laboravi*, *defessus fui*: a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero*, *laboro*. Th. μόγος, *labor*.

Ἔμοιγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*: γε adj. Att.

Ἐμοῖο, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγώ· & Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.

Ἔμολε, *venit*, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio*.

Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, *inquino*.

Ἐμὸς, ή, όν, *MEUS*, *a*, *um*: ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ἐγὼ, *ego*.

Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor*.

Ἔμπα, *tamen*, idem quod ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. pl. ab

Ἐμπαγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ex ἐν & πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*: f. πήξω. p. πέπηχα. a. 1. ἔπηξα. a. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.

Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ab

ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo*, *rationem habeo*: f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, *curator*.

Ἐμπαθὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, *affectibus deditus*: ex ἐν, & πάθος, εος, τὸ, *morbus*, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Ἐμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.

Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, *illusio*.

Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, *ludibrium*: ab

Ἐμπαίζω, *illudo*: cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, p. pass. ἐμπέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην. f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. σω & ξω.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor*: à præced.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Ἔμπαλιν, *retrò*, *contrà*, *è contrario*: adv. ἔμπαλιν γνώμης, *præter sententiam*: sic ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrariam delectationis*. Th. πάλιν, *rursus*.

Ἐμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere*, *illaqueare*. Alii per simplex λ scribunt: vide in παλάσσω, *inquino*.

Ἐμπαραγίνομαι, *supervenio*

ἘΜΠΑΣ, & Ion. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα & ἔμπαν, *tamen*, *omninò*, *prorsus*: q. ab ἐν, & πᾶς, *omnis*.

Ἐμπάσσω, f. άσω, *inspergo*, *intexo*. Th. πάσσω vel -ττω, *conspergo*, *variego*.

Ἔμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum*: *tutum* & *constans*: ab ἐν, & πέδον, *solum*.

Ἐμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. *compedibus constringo*: ex ἐν & πεδάω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐμπεδέως, Poët adv. ab ἔμπεδος, *firmitèr*, *constantèr*, *assiduè*.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, Poët. *laboriosus*, *ærumnosus*: ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*) & μόχθος, *labor*.

Ἔμπεδον, Poët. adv. quod & ἐμπέδως, *firmitèr*, *tutò*, *perpetuò*: ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, -εῖν, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἔμπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stabilis*, *firmus*: ab ἐν, & πέδον, *solum*.

Ἐμπεδοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui firmum robur habet*: ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπεδόω, f. ώσω, *stabilio, firmiter & constanter servo*, seu *observo*: &

Ἐμπέδως, adv. *firmiter, certò*: ab ἔμπεδος, *stabilis*. Th. πέδον.

Ἐμπεδῶς, item, per Crasin pro ἐμπεδέως, quod vide: ab ἔμπεδος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia*: & indè

Ἐμπειρικὸς, οῦ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit & tractat. Angl. an **Empirick**. utrumque ab

Ἔμπειρος, *peritus*: undè ἐμπείρως, *peritè*, adv. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἔμπελα, præs. imperat. ab

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

Ἐμπελαδὸν, & δίω, *propè, juxtà*, adv. ab eod.

Ἐμπελάζω, & -άω, idem quod πελάζω, & -άω, *appropinquo, admoveo*. Th. πέλας, *propè*.

• Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*: a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

Ἐμπεπαρμένα, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo*: f. περῶ. p. ἐμπέπαρκα· ab ἐν, & πείρω, *transfigo*.

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodia ejus fidei commissa*: perf. part. pass. ex ἐν, & πιστεύω, *credo*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπεπρασμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo*. Th. πιπράσκω, *vendo*. f. σω. p. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo*; ab ἐν, περὶ, & πατέω, *calco*.

Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, *vestis fibulis adstricta*: Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à p. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibula*.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. & in 3. pl. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q. v.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. ejusd.

• Ἐμπετασόω, f. ώσω, p. κα, *extendo*: ex ἐν, & πετασόω, id.

Ἔμπετε, Dor. per Sync. & conversione σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. act. ab ἐμπίπτω, *incido*. Vel est imperf. ab ἐμπίτνω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφυῖα, *implexa*, perf. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, & in m. voce πέφυα. p. part. πεφυὼς, πεφυῖα, & per Sync. πεφῦα.

Ἐμπεφύῃ, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, *innascor*. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. à φύω. ης, η, pro πεφύκῃ, per Sync. ut πεφυώς, pro πεφυκώς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor*.

Ἐμπεφυυῖα, & ἐμπεφυώς, υῖα, ος, *implexus, affixus*, part. ab ἐμπέφυκα, & in m. voce ἐμπέφυκα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

• Ἐμπήγνυμαι, *concresco*.

• Ἐμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *insilio, irruo*.

Ἐμπῆς, Ion. pro ἔμπας, q. v.

Ἐμπιμπλάω, vel -πλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel -ίπλημι, *impleo, satio*: f. ήσω, p. ἐμπέπληκα: ex ἐν & πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejusd. est originis & significationis. Th. πλέος, *plenus*.

• Ἐμπίμπρημι, f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα, *incendo*.

Ἐμπίπλαντο, 3. pl. præs. ind. pass. & ἐμπίπλασθαι, præs. inf. verbi ἐμπιπλάω· &

Ἐμπίπλη, *impleto*, Att. pro ἐμπίπληθι, seu ἐμπίπλαθι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eod.

Ἐμπιπρασκόμενος, ὁ, præs. part. ab ἐν, & πιπράσκω, *vendo*, perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.

Ἐμπίπτω, *incido, invado*; *obvius fio*: f. ἐμπλώσω. p. ἐμπέπτωκα. a. 1. ἐνέπεσα. a. 2. ἐνέπεσον. f. m. ἐμπεσοῦμαι· ab ἐν, & πίπτω, *cado*: p. πέπτωκα.

ΕΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, *culicis genus*: q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. σω, *fido, concredo, fidei committo*: à πιστεύω, idem, quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπλακεὶς, έντος, *implicatus*, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico*, q. v.

Ἐμπλάσσω, vel -ττω, f. σω, *illino, inspergo, obstruo*; *in massam formo*. Th. πλάσσω, *fingo*.

Ἐμπλαστὸς, & -αστικὸς, οῦ, *illinendum, aptus*: &

Ἔμπλαστρος, (sub. φαρμακεία) vel ἔμπλαστρον, (sc. φάρμακον) *EMPLASTRUM*, compositio ex emplasticis: ἔμπλαστρον, compositionem, ἔμπλαστρος, materiam respiciens. Angl. a **Plaister**, ab ἐμπλάσσω.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, *plena*: Ion. ab ἔμπλεως, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, *impleo*: ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέκω, *IMPLICO*, *irretio, intexo*: f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον, præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακεὶς, έντος. p. m. ἐμπέπλοχα, undè ἐμπλοκὴ, *nodus*: ab ἐν, & πλέκω, *necto*.

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέω, *innavigo*, *innato*. Th. πλέω, f. εύσω.

Ἐμπληδὴν, *confertim*, adv. ab

Ἐμπλήθω, *impleo, expleo*: f. ήσω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. p. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus fui*: a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ. ab ἐν & πλήθω. Th. πλέος.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *attonitus, stupidus, vecors*; ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo*. Sunt qui velint dici præs. pass. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλην, *propè*, adv. ab ἐμπλάω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

'Εμπλήσατο, Ion. pro ἐνεπλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo*; f. σω. Th. πλέος, *plenus*.

'Εμπλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐμπλησθῆναι, a. 1. inf. ejusd.

* 'Εμπλησθῆναι, a. 1. infin. ejusd. verbi

'Εμπλήσσω, vel -ττω, *feriendo irruo, ingruo: obstupefacio*. Th. πλήσσω, *percutio*.

'Εμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλέκω, *necto*.

* 'Εμπλόκια, ων, τὰ, *mundi muliebris species crinibus implicata*: it. *festum* Athenis.

'Εμπνεύσαις, Æol. pro

'Εμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. &

'Εμπνευσις, εως, ἡ, *inspiratio*: &

'Εμπνευστὸς, ῦ, *inspiratus*: ab

'Εμπνέω, & -είω, Poët. *inspiro, spiro*, cum gen. f. ευσω. perf. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.

'Εμπνοος & ἔμπνυς, ε, ὁ καὶ ἡ, *spirans, vivus*: acc. ἔμπνυν· ab ἐμπνέω, *inspiro*: ex eod. Th.

'Εμπνύθη, *respiravit*, pro ἐνεπνύθη, 3. sing. a. 1. pass. à πνύμαι, *spiro, sapio*: p. πέπνυμαι, p. part. πεπνυμένος, *sapiens*. Th. πνέω, *spiro*: f. εύσω.

'Εμποδίζω, f. ίσω, *pedes implico, impedimento sum*: &

'Εμπόδιον, ε, τὸ, *impedimentum*, ex ἐν & ποῦς.

'Εμπόδισμα, ατος, τὸ, & -μὸς, ῦ, ὁ, idem & ab iisd.

'Εμποδοστατέω, *impedio*, f. ήσω. p. ἐμπεποδοστάτηκα. à seq. & ἵσαμαι, *sto*.

* 'Εμποδοστάτης, ε, ὁ, *qui est impedimento*.

'Εμποδὼν, adv. *ante pedes, impedimento*: ὁ ἐμποδὼν, *obvius*: τὰ ἐμποδὼν, *præsentia*: ab ἐν, & ποῦς, *pes*.

'Εμποθεν, *coram*. Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu*: ab ἐν, & προ, *ante*. Alii pro πόθεν.

'Εμποιέω, f. ήσω, *efficio in aut extra, infero, induco*. Th. ποιέω, *facio*.

'Εμποίησαν, *fecerunt*, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

'Εμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura, negotiatio*. Th. πωλέω, *vendo*.

'Εμπολάω, & -έω, f. ήσω, *vendo, comparo*: vide ἐμπολόωντο.

'Εμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς, *bellicus, ad bellum pertinens*. Th πόλεμος.

'Εμπολέω, (idem quod -άω, seu ἐμπωλέω) f. ήσω, *vendo, comparo, emo*. Th. πωλέω, *vendo*.

'Εμπολὴ, ῆς, &

'Εμπόλημα, ατος, τὸ, *emptum, comparatum*: à præced.

'Εμπολιτεύω, & -εύομαι, *versor in republicâ*; *administro rempublicam*; item *versor in*: ab ἐν, & πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas*.

'Εμπολόωντο, *sibi comparabant*, pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo*.

'Εμπορευέσθωσαν, 3. pl. imperat. præs. pass.

'Εμπορεύομαι, *nundinor, mercor*, f. εύσομαι. a. 1. m. ἐμπορευσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercator*: ab ἐν, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

'Εμπορία, ας, ἡ, *mercatura, negotiatio*; acc. sing. Ion, ἐμπορίην· ab iisd.

'Εμπορικὸς, ῦ, *mercatorius, negotiatorius*: &

'Εμπόριον, ου, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus*: ab

'Εμπορος, ε, ὁ καὶ ἡ, *vector, mercator, viator*: ab ἐν, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

* 'Εμπορπάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρπηκα, *infibulo, conjungo*.

'ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA, spectrum*.

'Εμπρακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, dicitur de re *quæ fieri confici que potest*: ab ἐν, & πράσσω, *facio*.

'Εμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere*: à πρέπω, *decorus sum*.

'Εμπρήθω, *incendo*. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. p. pass. ἐμπέπρησμαι. a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro*.

'Εμπρῆσαι, *incendisse*: a. 1. inf. act. &

'Εμπρήσεις, 2. sing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. &

'Εμπρησθεὶς, *incensus*, a. 1. part. pass. ejusd.

'Εμπρησις, ιος, ἡ, & ἐμπρησμὸς, ῦ, ὁ, *incensio, incendium*: &

'Εμπρηστὴς, ου, ὁ, *incendiarius*: à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

'Εμπρισθεὶς, *sectus*, a. 1. part. pass. ab

'Εμπρίω, *serrâ incido*, f. ισω. p. κα. a. 1. pass. ἐνεπρίσθην· ab ἐν, & πρίω, *serrâ seco*.

'Εμπροσθεν, *coram, antè*: πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, *ante, coram*.

'Εμπρόσθιος, ε, *anterior*: à præced.

* 'Εμπτυσμα, ατος, τὸ, *sputum*.

'Εμπτύω, *inspuo, conspuo*, f. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. a. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel seq. εἰς, perf. pass. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. pass. ἐνεπτύσθην, f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, *spuo*.

'Εμπυρίζω, seu -ρέω, vel -ρόω, *incendo*: f. σω· &

'Εμπυρισμὸς, οῦ, ὁ, *incensio*: ab

'Εμπυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus*: ἔμπυρον, (sc. θῦμα) *holocaustum*: ab ἐν, & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

'Εμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro*: f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, & λέγω, *dico*.

'Εμυκον, *mugivi*, a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio*: f. ήσω.

'Εμφαίνεσι, 3. pl. præs. ind. ab

'Εμφαίνω, *repræsento, illustro*: ex ἐν, & φαίνω, *ostendo*, f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. p. m. πέφηνα.

* 'Εμφανέστατα, *valdè manifesta*: superl. ab

'Εμφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *conspicuus, manifestus*: & hinc ἐμφανέως. Ion. pro ἐμφανῶς, *apertè*.

'Εμφανίζω *indico, as, patefacio, ante oculos pono*: f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, ἀτω. ἐμφανίσατε, 2. pl. præs. pass. ἐμφανίζομαι, *appareo*: ἐνεφανίσθην. a. 1. ind. pass. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν, & φαίνω, *ostendo*.

* 'Εμφανισμὸς, οῦ, ὁ, *indicium*.

'Εμφανῶς, *apertè*: ab ἐμφανὴς, q. v.

'Εμφασις, εως, ἡ, *repræsentatio, species expressa*; *simulatio*: Latinis & Angl. quoque *Emphasis*: &

'Εμφατικὸς, seu -αντικὸς, ῦ, *significativus*

cum

-ματικός: Angl. Emphatical. unde

Ἐμφατικῶς, seu -αντικῶς, adv. *significanter*: &

Ἐμφατικώτερον, & -αντικώτερον, compar. *significantius*: ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἐμφερής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *similis*: q. *refert aliquid*: ab

Ἐμφέρομαι, f. ἐνοισόμαι. p. ἐνήνεγμαι, *deferor*: quod ex ἐν, & φέρω, *fero*.

Ἐμφιλονεικῶς, adv. *contentiosè*.

Ἔμφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perterritus*, *metu perculsus*: ab ἐν, & φόβος, *metus*: à φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Ἐμφορέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *repleor*, *satior*, *fruor*: ab

Ἐμφορέω, -ῶ, *importo*, *infligo*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, p. χα, *obturo*, *obstruo*, *infarcio*: ἐμφράξηται, a. 1. sub. m. à φράττω, *sepio*, quod videas.

Ἔμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mentis compos*, *prudens*, *sapiens*: ab ἐν, & φρὴν, *mens*.

Ἐμφυής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, Poët. *naturâ insitus & innatus*, *naturalis*: id. quod ἔμφυτος, q. v.

Ἔμφυλος, ου, & ἐμφύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tribulis*, *intestinus*: ex ἐν, & φυλὴ, *tribus*.

Ἐμφύς, ῦσα, ῦν, -ύντος, *inhaerens*: a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ. ab ἐμφύομαι, *innascor*: quae in φύω.

Ἐμφυσάω, *afflo*, *inspiro*: f. ήσω. a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, *sufflo*.

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio*; item *inflatum*: à p. pass. praeced.

Ἔμφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insitus*, *innatus*: ab

Ἐμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, *ingenero*: ab ἐν, & φύω, *gigno*.

Ἔμψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animatus*, *spirans*, *vivus*: ab ἐν, & ψυχὴ, *anima*, *vita*.

ἘΝ, (pro quo ἐνὶ & εἰν Poët.) *IN*: regit dat. & significat *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ· & *inter*, ut ἐν ὑμῖν· & *propter*, *ad*, *apud*, *de*, *pro*, *erga*, pro διὰ, *intra*, etiam & *contra*, *penes*, *propè*, *coram*: imò verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium praepositionum obtinet. Et ... cum acc. pro εἰς. Ἐν compositione plerumque significat *in*: interdum *ad*, *contra*, *inter*; *augmentum* quoque, & *defectum*.

Ἔν pro ἐνθάδε, *ibi*; & ἔν pro ἔνεστι, *licet*.

Ἓν, *unum*: nom. sing. n. g. ob εἷς, μία, ἓν, *unus*, *a*, *um*.

Ἐν ἀμοιβαῖς, scil. χρόνοις, id est, *alternatim*: *alternis vicibus*.

Ἔνα, ας, ᾶ, Dor. ἔνη, ης, ἡ, *vesperi*, *serò*. Th. ἔνος, ου, ὁ, *annus*.

Ἐναγής, ὁ καὶ ἡ, *execrabilis*, *piaculo obstrictus*: à τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι.

Ἐναγίζειν, *justa persolvere*, *parentare*. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*.

Ἐναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio*, *amplector*: f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ἀγκαὶ, *ulnae*.

Ἐναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, f. 1. ab

Ἐναγκωνίζω, *cubito incumbo*, *inclino*: ex ἐν, & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus*.

Ἔναγχος, *nuper*: ab ἐν, & ἄγχι, *prope*.

Ἐνάγω, f. ξω, p. χα, *induco*, *excito*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, *adversari*, *seu resistere alicui*: quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Ἐναγώνιος, ου, *qui in certaminibus versatur*, *certaminum studiosus*: ab eod. Th.

Ἔναιε, *habitabat*: 3. sing. imperf. verbi ναίω, *habito*: f. σω, p. νέναικα.

Ἐναίρειν, praes. inf. act. ab

ἘΝΑΙ'ΡΩ, *occido*, *interficio*, *spolio*: f. αρῶ. a. 1. ἤναρα. a. 1. m. ἐναράμην.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis*, *aliquid portendens*, *idoneus*, *decens*, &c. ab ἐν, & αἶσα, ης, ἡ, *fatum*, *parca*, *sors*.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis*: ab ἐν, & ἀλίγκιος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus*, *maritimus*: q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὢν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

* Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*, *immutatio*.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio*, *pretium*: &

Ἐναλλὰξ, *alternatim*, *vice versâ*: adv. ab

Ἐναλλάττω, *permuto*, *alterno*: in 1. pl. ἐναλλάττομεν. f. ξω. p. χα. ab ἐν, & ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

* Ἐνάλλομαι, *insilio*, *pedibus conculco*.

Ἔναλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varius*, *diversus*: ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quae vicissim altera*, *in alterorum naturam migrant*. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω ab ἐν, & ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἧλωκα. Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων. a. 2. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, quod ab ἅλωμι.

Ἔναντα, *contra*: vel pro ἐναντίον· ab ἐν, & ἀντὶ, *coram*, *apertè*. Th. ἀντὶ, *pro*, &c.

Ἔναντι, *coram*, *ante*: cum gen. ex ἐν, & ἀντὶ, *pro*, *contra*, &c.

Ἐναντία, αι, *contraria*: ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, *è regione*: f. g. ab ἐναντίος, q. v.

Ἐναντίβιον, adv. *adversus*, *contra*: ab

Ἐναντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversarius*: q. *vim contrariam habens*: q. ἐναντίαν βίαν ἔχων· ex ἀντὶ, *contra*, & βία, *vis*.

Ἐναντιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *adversor*: ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίον, adv. idem cum ἔναντι· ab

Ἐναντίος, ία, ον, *contrarius*, *a*, *um*: ab ἐν, & ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*, &

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

Ἐναντίως, adv. *contrario*: ab ἐναντίος, q. v.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντιόομαι, quod videas.

Ἔναξε, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *aequo ac complano*: f. ξω.

Ἐναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostendebant*: 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, & δείκνυμι, *ostendo*.

* Ἐναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, p. ἐναπήρεισμαι, *firmo*, *innitor*: vide ἐρείδω.

Ἐναποθνήσκω, *morior*: ex & ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, *morior*: f. θανοῦμαι.

Ἔναρα, τὰ, *spolia*, *arma*, quia interfectis detrahuntur: ab ἐναίρω, *occido*, *spolio*.

Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

Ἐναργῶς, apertè : adv. ab

ΕΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, clarus, evidens : q. ἐν & ἀργὸς, *albus*.

Ἐναρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, execrandus. Ex ἐν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ, preces*. Sic ἐνάρεις, dici videntur, qui ἐναρέες vocantur.

Ἐναρίζω, f. ίξω. p. χα, *interficio, spolio* : ab ἐναίρω, idem, quod vide.

Ἐναρίθμιος, &

Ἐναρίθμιος, annumeratus. Th. ἀριθμός.

Ἐναριμβροτος, ου, ὁ, *qui cædit mortales, homicida* : ab ἐναίρω, *interficio*, & βροτὸς, *mortalis*.

Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. Poët. & Dor. pro ἐνάρισε· ἐναρίξαι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, *interficio*, quod vide.

Ἐνάρκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ναρκάω, *torpeo*, Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo*. Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.

* *Ἐναρμόζω*, f. όσω, p. ἐνήρμοκα, *admoveo, accommodo*. Th. ἄρω, *apto*.

* *Ἐναρμόνιος*, ὁ καὶ ἡ, *concinnus*.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare* ; a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Th. ἄρω, *apto*.

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio*, quod vide.

Ἔναρον, interfecerunt, 3. pl. a. 2. act. pro ἤναρον vel ἔναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido*.

Ἐναρφόρος, spoliator ; pro ἐναρηφόρος· ab ἔναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω, *fero*.

Ἐνάρχομαι, incipio, auspicor : f. ἐνάρξομαι, a. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi* : a. 1. m. part. ἐναρξάμενος· ab ἐν, & ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἐνάσθην, habitavi : a. 1. pass. verbi νάω, inus. pro ναίω, *habito*.

Ἔνασσα, habitandi causâ collocavi ; a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Poët. ab eod. Th.

Ἐνάτη, nona ; Poët. pro ἐννάτη, ab ἐννέα, *novem*.

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor*. Th. αὐλὴ, *stabulum, aula*.

Ἐναυλισάμενος, moratus, ejusd. a. 1. part. m.

Ἔναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tibiis personans* : ab ἐν, & αὐλὸς, *tibia* : &

Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Th. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum*.

Ἐναύω, accendo. Th. αὔω, idem.

* *Ἐναφίημι*, f. ἐναφήσω, p. ἐναφεῖκα, *infero, immitto, injicio*.

Ἐνδαΐς, ΐδος, ἁ, Dor. pro Ἐνδηΐς, nom. pr.

Ἐν δὲ, Poët. pro ἐνῆν δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò*, vel *inerant*. Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἔνι δέ.

Ἐνδεδυμένοι, induti, perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo*. f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. a. 1, ἐνέδυσα, ab ἐν, & δύω, *induo*.

Ἐνδέει, ἐνδεῖ, imperf. *deest, opus est* : &

* *Ἐνδεέστερον*, comparat. ab

Ἐνδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigus, egenus : ab ἐν, & δέω, *opus habeo*.

Ἔνδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia* : ab ἐνδεῖ, quod vide.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, *manifestum, indicium* : ab

Ἐνδείκνυμαι, indico : præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *ostendo* : & in 3. pl. ἐνδείκνυνται. præs. Inf. ἐνδείκνυσθαι. f. m. ἐνδείξομαι præt. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι -άσθω. a. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι. ῃ, ηται ab ἐν, & δείκνυμι, *ostendo*.

Ἔνδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, *ostensus erat* : 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, *demonstratio, indicium* : perf. pass. ejusd. verbi.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim ; ἄκλιτον. ex ἕν *unum*, & δέκα, *decem*.

Ἑνδεκάκις, adv. *undecies* : &

Ἑνδέκατος, άτη, ατον, undecimus ; ab ἕνδεκα

Ἐνδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere probare*. Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, assiduitas* : ab

* *Ἐνδελεχέω, continuus sum*.

Ἐνδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus* ; ab ἐντελὴς, *perfectus, integer* : ab ἐν, τέλος, & ἔχω.

Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, *sum assiduus, continuo* : &

Ἐνδελεχισμὸς, οῦ, ὁ, *assiduitas, continuatio* : &

Ἐνδελεχῶς, adv. *assiduè* ; ab ἐνδελεχὴς, quod vide.

Ἐνδέξια, adv. *aptè, dextrè* : ab

Ἐνδέξιος, α, ον, qui est ad dextram, prosper, faustus. Th. δεξιὰ, *dextra*,

* *Ἐνδέομαι*, f. δεήσομαι, *indigeo* : it. *illigor, obligor*. Vide ἐνδέω.

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum* : &

Ἐνδεσμέω, -ῶ, *illigo, implico* : &

Ἔνδεσμος, ου, ὁ, *alligatio, -amen, -atum, vinculum, fasciculus* ; ab ἐν, & δεσμὸς, *vinculum*, q. à δέω, *ligo*.

Ἐνδέχεται, licet, fieri potest, impers. ab

Ἐνδέχομαι, η, εται, *admitto, recipio* : f. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐνδεχόμενος, possibilis, licitum ; ab ἐνδέχεται.

Ἐνδέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico, adstringo* ; item *desum, opus habeo* : ab ἐν, & δέω, *ligo, egeo*.

Ἐνδημέω, incolo : f. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *manens cum populo suo* : ex ἐν, & δῆμος, *populus*.

Ἐνδήμιος νοῦσος, morbus cuidam populo peculiaris : ab eod. Th.

Ἐνδημίοισι, dat. pl. Ion. ἐνδημίων, gen. pl. ab

Ἔνδημος, ου, *qui in civitate* vel *domi est, domesticus* : ab eod. Th.

Ἐνδιάασκον, Ion. pro ἐνδίαον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco*. Th. ἔνδιος, *meridianus*.

* *Ἐνδιαβάλλω*, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβληκα, *criminor, adversor*.

Ἐνδιάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *internus* : ab ἐν, & διατίθημι, quod adeas.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari : &

Ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo : ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, *frango* : quod vide.

Ἐνδιατρίβω, immoror : ex ἐν, διὰ, & τρίβω, *tero* : f. ψω.

Ἐνδιατριπτέον, immorandum : ejusd. verbale.

* *Ἐνδιδάσκω*, f. ξω, p. ἐνδεδίδαχα.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere : præs. inf. ex ἐν, & δίδωμι, *do*.

Ἐνδιδύσκομαι, induor : cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην ου, ετο, est verbum frequentativum

deum ubi ἐνδύομαι, induor : ab ἐν & δύω.
* Ἐνδίδω, induo.
Ἐνδίδωμι, f. ώσω, in manus trado, præbeo ; ad, remitto. Th. δίδωμι, do.
Ἐνδίεσαν, incitabant : pro ἐνδιῆσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδιέω, verbi ἐνδίημι, immitto. Alii volunt esse a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ, & ἵημι, mitto. Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἵδημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι) pro ἴεσαν, ut fit insecuti sunt. Th. δίω.
Ἔνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro δίκαιος, justus : ἐν, & δίκη, jus.
Ἔνδια, τὰ, in æstiva : ab ἔνδον, intus.
ΈΝΔΙΟΣ, ου, meridianus. Et ἔνδιον substantivè ponitur pro διατριβῇ. Hinc ἐνδιάω, meridior.
* Ἐνδογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intus, genitus.
Ἔνδοθεν, adv. ex interiori loco : &
Ἔνδοθι, Poët. intus, in. ab ἔνδον, idem.
Ἐνδοῖ, INTUS, Dor. pro ἔνδον, intus.
Ἐνδοιάζω, f. άσω, dubito : & indè
Ἐνδοιάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἐνδοιαστὸς, dubius, mutus : &
Ἐνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, & Ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio : ab ἐν, & δοιάζω, dubito : à δοιὰ, dubium. Th. δύο.
Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro
Ἐνδομαχὴς, οῦ, ὁ, intus vel domi pugnans : ab ἔνδον, intus, & μάχομαι, pugno.
Ἐνδομενία, suppellex : quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.
Ἔνδομησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda ; ab inusit. ἐνδομέω. Th. δέμω, struo.
Ἐνδόμυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, intestinus : ex ἔνδον, intus, & μυχὸς, penetrale.
ΈΝΔΟΝ, intus : adv. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco : ἔνδοθι, intus.
Ἐνδοξάζω, glorifico : f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐνδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν, & δόξα, gloria. Th. δοκέω, videor.
Ἐνδοξασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejus. ver.
Ἔνδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, nobilis, gloriosus, opinabilis, ἔνδοξα, τὰ, res gloriosæ : in compar. ἐνδοξότερος. in superl. ἐνδοξότατος. ab sisd.
Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, carminis, orationis, vel cantionis exordium ; incitatio, occasio : &
Ἐνδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, gratuitus : &
Ἔνδοσις, εως, ἡ, remissio : ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, do.
Ἐνδότατος, intimus : &
Ἐνδοτάτω, adv. intimè, superl. ut
Ἐνδότερος, ου, interior : &
Ἐνδοτέρω, adv. interiùs : comp. ab ἔνδον, intus.
Ἐνδρύαι, ου, τὸ, cor & medulla arboris : &
Ἐνδρυον, seu —ος, temo, aratrum : ex ἐν, & δρῦς, -υὸς, ἡ, quercus.
Ἐνδρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nemorosus : ab ἐν, & δρυώδης, quernus. Th. δρῦς, quercus.
ΈΝΔΥΚΕΩΣ, prompto animo, diligenter : Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.
Ἔνδυμα, ατος, τὸ, INDUMENTUM, vestimentum : ab ἐνδύω, induo, quod vide.
* Ἔνδυμι, idem q. ἐνδύω, a. 1. ἐνέδυν, υς, υ.
* Ἐνδύμιος, lege & vide ἐνθύμιον.
Ἐνδυναμόω, corroboro : f. ώσω, p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. præs. pass. ἐνδυναμοῦμαι, invalesco : imperf. pass. ἐνεδυναμούμην, -όμην, -ου, -οῦ, -οῦτο, -οῦτο. a. 1. pass. ἐνεδυναμώθην, ex ἐν, & δυναμόω, roboro. Th. δύναμαι, possum.
Ἐνδύντες, nom. pl. præs. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύνω, q. v.
Ἐνδύνω, irrepo : f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ, ab ἐν, & δύω, δύνω, & δῦμι, subeo.
ΈΝΔΥΟ, celeritèr, ὀξέως : quasi duobus momentis.
Ἐνδῦσα, induta : a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, -ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δῦμι, vel δύω, subeo.
Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. &
Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo, quod vide.
Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus : ab
Ἐνδύω (ut & ἐνδύνω, & ἐνδύομαι.) INDUO ; cum dupl. acc. f. ύσω. a. 1. ἐνέδυσα. a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι. part. ἐνδεδυμένος, indutus : a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. imperat. m. a. 1. ἔνδυσαι, -άσθω. a. 1. sub. m. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται. & in 2. pl. ἐνδύσησθε. a. 1. m. ἐνδύσασθαι. & part. ἐνδυσάμενος. ab ἐν, & δύω, seu δύνω, subeo, induo.
Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.
Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono : fut. άσω. ab ἐν & βιβάζω. Th. βαίνω, incedo.
Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, graviter interminatus sum : a. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρίμω, idem.
Ἐνεγγυάω,-ῶ, spondeo : ab ἐν, & ἐγγύη, sponsio.
Ἐνεγγύησα, spospondi : ejusd, a. 1. Ion. pro ἐνηγγύησα.
Ἐνεγγὺς, idem quod ἐγγὺς, propè.
Ἐνέγκαι, tulisse, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα. a. 1. act. ἐνέγκαντο. 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνέγκασθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero, f. οἴσω.
Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab
Ἤνεγκον, a. 2. ind. ἐνεγκών, οῦσα, όν. a. 2. part. ab inusit. ἐνέγκω, pro φέρω, fero : f. οἴσω.
Ἐνεδίδου, 3. sing. imperf. act. quasi à διδόω. vide δίδωμι.
Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ : & indè
Ἐνεδρεύω, insidior : cum acc. f. εύσω. p. ἐνήδρευκα. a. 1. ἐνήδρευσα. imperat. ἐνέδρευσον, -άτω. ab ἐνέδρα, q. ex ἐν, & ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.
Ἐνεδρεύων, οντος, ejusd. præs. part.
Ἔνεδρον, ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, quod vide.
* Ἐνέδυ, 3. sing. a. 2. verbi ἔνδυμι.
Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. verbi ἐνδύω, induo, quod vide.
Ἐνέηκα, ας, ε, pro ἐνῆκα, seu ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, fero.
Ἐνέηκεν, Poët. & Ion. pro ἐνῆκεν, a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, immitto : ab ἐν, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, mitto, statuo, induo.
Ἐνεθεὶς, έντος, dilusus, infusus : a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι. a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνίημι.

Ἐνεί-

᾿Ενέθηκα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐντίθημι, *impono* : f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
᾿Ενεθυμήθη, *pœnituit* : 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι quod vide.
᾿Ενείδω, *inspicio* : ab εἴδω. q. v.
᾿Ενείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum* : quod ab ἐν, & εἰμί, *sum* : vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto* : facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.
᾿Ενεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter* : quod vide.
᾿Ενεικα, ας, ε, *attuli* : a. 1. Poët. pro ἤνεγκα; ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. sed ἐνείκαις, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐνείκω, insus. pro φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
᾿Ενείκαι, *intulisset* : 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, *ferat* : 3. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.
᾿Ενειλέω, -ῶ, *INVOLVO* : f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. Ex ἐν, & εἰλέω, *VOLVO*.
᾿Ενειμα, ας, ε, & in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt* : a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo* : f. νεμῶ. p. νενέμηκα. p. m. νένομα.
᾿Ενειμεν, 1. pl. præs. Poët. pro ἔνεσμεν, ab
᾿Ενειμι, *insum* : ἔνεστι, & per Apoc. Ion. ἔνι; pro ἐστί, *est* : τὰ ἐνόντα, præs. part. n. g. pl. num. *quæ penes nos sunt* : ab ἐν, & εἰμί, *sum*.
᾿Ενείς, ἐντος, *qui misit* : & in f. g. ἐνεῖσα. & in n. g. ἐνέν, a. 2. part. verbi ἐνίημι, q. ab ἐν, & ἵημι, *mitto* : f. ἥσω, p. εἷκα. a. 2. ἧν.
᾿Ενεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto* : interdum ab ἐνίω, seu ἐνίνυμι. Th. ἕω, perf. pass. εἷμαι.
᾿Ενεισι, *insunt* : 3. pl. præs. ind. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμί, *sum*.
᾿Ενείχε, Ion. pro ἐνεῖχ, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo*.
᾿Ενείχθην, *latus sum* : Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. pass. unde part. a. 1. ἐνεχθείς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero*.
᾿ΕΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, & Poët. εἵνεκα, & εἵνεκεν, *propter*, *causâ* : adv. regit. gen. ἕνεκά σου, *tui causâ* : interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς, οὗ ἕνεκα, finem significat : ex quibus ἕνεκα, *quia* : ut τοὔνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hujus rei causâ*, *quapropter*.
᾿Ενέκειτο, *inerat* : 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, quod ab ἐν, & κεῖμαι, *jaceo* : f. κείσομαι.
᾿Ενεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐγκολάπτω, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo* : f. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.
᾿Ενεκεντρίσθην, ης, η, *insitus fui* : a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, *insero* : f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, *stimulus*. Th. κεντέω, *pungo*.
᾿Ενεκίσσων, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.
᾿Ενεκοπτόμην, *impediebar* : imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio* : f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα, ab ἐν, & κόπτω, *scindo*.
᾿Ενεκότει, 3. sing imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo*. Th. κότος, *ira vetus*.
᾿Ενέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεκοπτόμην.
᾿Ενέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, *condo*, *intego* : p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, *occulto* : f. ψω. p. κέκρυφα.
᾿Ενεκτέον, *referendum* : adj. verbale à φέρω, *fero* : perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.
᾿Ενέκυρσα, *incidi* : & in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.
᾿Ενελίπαινεν, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν, & λιπαίνω, *pinguefacio*. Th. λίπος, εος, το, *pinguedo*.
᾿Ενέμετο, vide in ἐνέμοντο.
᾿Ενεμήθην, a. 1. pass. ab ἐν, & νέμω, *tribuo*, *pasco* : f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.
᾿Ενέμοντο, *depascebantur* : 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.
᾿Ενεμφύεσθαι, *innasci*. Th. φύω, *nascor*.
᾿Ενενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, *nonaginta*. Th. ἐννέα, *novem*.
᾿Ενενοῦτο, *cogitaret* : Ion. pro ἐνενόετο, per contract. 3. sing. plusq. p. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, *mens*.
᾿Ενένιπτεν, Non. &
᾿Ενένιπτε, Attic. redupl pro ἔνιπτε, verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, id.
᾿Ενενοοῦμεν, *cogitabimus*, 1. pl. imperf. verbi ἐννοέω. &
᾿Ενενόηκασι, per contract. Ion. pro ἐννενοήκασι, 3. pl. perf. act. ab ἐν, & νοέω, *cogito*. Th. νόος.
᾿Ενενόηντο, *cogitaverant* : pro ἐνενόηντο, 3. plur. plusq. p. pass. ejusd. verbi.
᾿Ενεξουσιάζομαι, f. άσομαι, p. ἐνεξουσίασμαι, *ubi potestatem assumo*.
᾿Ενεός, ὦ, ὁ, *mutus*, *surdus*, *stultus*.
᾿Ενεοττοποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo* : à νεοττός, ὦ, ὁ, *pullus*, & ποιέω, *facio*.
᾿Ενεόχμωσε, *innovavit* : 3. sing. a. 1. verbi νεοχμόω, -ῶ, *innovo* : à νεοχμός, *novus*. Th. νέος.
᾿Ενεπάγησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐμπήγνυμι, *infigo* : ab ἐν, & πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo* : f. ξω.
᾿Ενέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. &
᾿Ενέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo* : f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν & παίζω.
᾿Ενεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.
᾿Ενέπαξεν, *infixit*, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.
᾿Ενεπεπορπέατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πορπάω, vel πορπέω, *fibulis astringo*. Th. πόρπη, *fibula*.
᾿Ενέπεσον, *ceciderunt* : 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado*.
᾿Ενεπετάννυες, *extendebas*, 2. sing. imperf. verbi ἐμπεταννύω.
᾿Ενεπήγνυτο, 3. sing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo* : ab ἐν, & πήγνυμι, f. ξω, *compingo*. Desinentium in γνύω, vel γνυμι, tempora formantur à finitis in γω.
᾿Ενεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo* : f. σω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα, ab ἐν, & πλήθω, *repleo*. Th. πλέος.
᾿Ενέπνευσαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro* : ab ἐν, & πνέω, *spiro* : f. πνεύσω.
᾿Ενεπνεύσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐμπνέω, *respiro*, *revivisco* : ab iisd.
᾿Ενεποδίζον, *impediebant*, 3. pl. imperf. verbi ἐμποδίζω. Ex ἐν & ποῦ.
᾿Ενεποιήσαντο, *duxerunt* : 3. pl. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, *facio*.
᾿Ενέπουσι, Dor. pro ἐνέπουσι, *dicunt*, *vocant*, 3. pl. præs. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

᾿Ενε-

Ἐνέπιμπρα, *incendebat* : 3. pl. imperf. ab

Ἐνέπρησα, ας, ε, *incendi* : a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo* : f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐνέπνευσα, ας, ε, *inspui*, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, *inspuo* : f. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. Ex ἐν, & πτύω, *spuo*.

Ἐνέπω, *insequor*, ab ἕπω, *sequor* : &

Ἐνέπω, (& Poët. ἐνίσπω) *dico*, *cano* ; item *minor* : &

Ἐνέπων, *alloquens* : ejusd. præs. part. ab ἐν, λέγω, *dico* : a. 2. εἶπα.

Ἐνεργάζομαι, *facio in*, *ingenero*, ab ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, *actio*, *efficacia* : &

Ἐνεργέω, ῶ, *operor*, *intus efficio*, *ago* : fut. ήσω p. ἐνήργηκα, præt. pass. ἐνήργημαι. a. 1. ἐνήργησα, imperf. pass. ἐνηργούμην, έου, ου, ῦ, εῖτο, ab ἐνεργὴς, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐνεργῆ, acc. sing. ab ἐνεργὴς, quod vide.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, *effectus*, *operatio*, *facultas*. à 1. perf. pass. pass. verbi ἐνεργέω, ῶ, quod vide.

Ἐνεργὴς, ἔος, ὁ ἡ, ἡ, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, *activus*, *a*, *um* : ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

Ἐνεργὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, *operator*, *efficax* : qu. ἐν ἔργῳ ὤν.

Ἐνεργῶς, *efficaciter*, adv. ab ἐνεργὴς, qu. vide.

Ἐνερθε, & ἔνερθεν, *infrà* adv. ab ἐν, & ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

Ἐνέροις, *mortuis*, *manes* : dat. pl. Ion. ἐνέροισι &

Ἐνέρτερος, *inferior*, per Sync. pro ἐνερθέτερος, compar. ab ἔνερος, *inferus*.

Ἐνέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι, *intrare*, *ingredi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἐνέσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι ab ἐν, & ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, & per Systol. dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνεσία, ας, ἡ, *consilium* : ab

Ἔνεσις, εως, ἡ, *immissio* : ab ἐνίημι, *immitto* : quod ex ἐν, & ἵημι, *mitto*.

Ἔνεσαι, per Sync. pro ἐνέσεσθαι, f. 1. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐνεστάκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐνστάζω, *instillo* : f. ξω. Th. στάζω, *stillo*.

Ἐνεστεῶτος, Ion. pro ἐνεστῶτος, gen. sing. ab ἐνεστὼς, quod vide.

Ἐνεστησάμην, a. 1. m. verbi ἐνίστημι ab ἐν, & ἵστημι, *sto* : f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ἔνεστι, & ἔξεστι, *licet*, *inest*. Th. εἰμί.

Ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ ἡ, τὸ, *præsens* : dat. sing. ἐνεστῶτι. p. part. per Crasin. pro ἐνεστηκώς, ab ἐν, & ἵστημι, *sto* : f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo* : cum dat. f. ἐντελοῦμαι. p. m. ἐντέταλκα. ab ἐν, & τέλλω, pro προστάσσω.

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, *fibula* : ab ἐνίημι, *injicio* : ab ἐν. & ἵημι, *mitto*.

Ἐνετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VENETIA* : &

Ἐνετὸς, ὁ, ὁ, *VENETUS*.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor* : ab ἐν & τυγχάνω, f. τεύξομαι, *sum* : a. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐντυλίσσω, *involvo* : f. ξω. p. ἐντετύλιχα. ab ἐν, & τυλίσσω, *in modum culcitræ convolvo* : quod à τύλη, *culcitra*. Th. τύλος, *callus*.

Ἐνέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *interpello* : f. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum*.

Ἐνεύδειν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire* : præs. inf. ab ἐν & εὕδω, f. ήσω. *dormio*.

Ἐνευλογέω, *benedico* : f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν & εὐλογέω. Th. λέγω, *dico*.

Ἐνεύσαν, *natârunt* : 3. pl. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

* Ἐνεφαίνομαι, *exporrectâ fronte sum in aliquo*.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐνεφανίσθην, & in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo*, *indico*, *ostendo* : f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, *satiabatur* : 3. sing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, *repleor* : quod ab ἐμφορέω, *importo*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐνέφραξαν, *obstruxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo* : f. ξω.

Ἐνέφυν, υς, υ, a. 2. & part. ἐμφύς, *inhærens* : ab ἔμφυμι, *adhæreo*. Th. φύω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, *afflo* : f. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν, & φυσάω, *flo*.

Ἕνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. *propter*, *gratiâ*.

Ἐνεχάραττον, ες, ε, *insculpebam*, imp. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *sculpo*.

Ἐνέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo* : ex ἐν, & χέω, *fundo* : f. χεύσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα & ἔχεα.

Ἐνέχειν, 3. sing. a. 1. vel imperf. ejusd.

Ἐνεχείρει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior* : f. ήσω. a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε ab ἐν, & χείρ, *manus*.

Ἐνέχεσθαι, *detineri*, *implicari* : ab ἐν & ἔχω.

Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. imperat. ἐνέχθητι. in opt. ἐνεχθείην. & in sub. ἐνεχθῶ.

Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.

Ἐνέχρισε, 3. sing. a. 2. verbi ἐγχρίω, vel ἐγχράω, *infligo* : ab ἐν, & χράω *commodo*.

Ἐνεχυράζω, f. άσω, *pigneror*, *pignora capio*, *loco pignoris accipio*, vel *aufero* : *oppignero* : ab ἐνέχυρον, *pignus*, quod vide.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus*, *oppigneratum* : &

Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, *pigneratio*, *pignus*, à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, *pignus*, *arrhabo* : q. d. quo aliquid tutum redditur : ab ἐχυρὸς, *tutus*.

Ἐνέχω, *immineo*, *insto*, cum dat. f. ἐνέξω, imperf. ἐνεῖχον, ες, ε, præs. pass. ἐνέχομαι, *teneor*, *implicor*, *obstringor*, *obnoxius sum* : ab ἐν, & ἔχω, *habeo*.

Ἕνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἕνος, ου, ὁ, seu ἔνος, vel ἔνιος, ου, ὁ, *annus*.

Ἐνηβητήρια, τὰ, *loca amœna in quibus juvenes* [illegible]

voluptatibus indulgent. Ex ἐν & ἡδυπάθιον, *locus amœnus.* Th. ἥβη, *pubes.*

Ἐνήδρευον, *insidias collocabam* : imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior* : quod vides.

Ἐνηέια, ας, ἡ, *benignitas, mansuetudo* : ab ἐνηὴς, quod adi.

Ἐνῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat,* imperf. ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνηέος, *placidæ,* gen. fing. ab

Ἐνηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *benignus, placidus, mitis* : ab ἐῢς, ἐέος, *bonus.*

Ἐνεθῆναι, *immissum esse,* a. 1. inf. paff. ab ἐνέθην, a. 1. paff. verbi ἐνίημι, *immitto* : ab ἐν, & ἵημι, *mitto.*

Ἐνῆκα, ας, ε, *immisi,* a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐνήλατα, *ligna recta, in quæ desiguntur & adiguntur gradus scalæ* : ab ἐν, & ἐλαύνω, *agito.*

Ἐνήμενος, ου, *insidens,* Poët. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν, & ἧμαι, *sedeo.*

Ἐνημμένος, η, ον, *alligatus, annexus,* item *indutus* : part. perf. paff. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto.*

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum* : ab ἐν, & εἰμὶ, *sum.*

Ἐνήνοθα, *florui,* p. m. verbi ἐνανθέω · ex ἐν, & ἀνθέω, *floreo* : f. ήσω. p. m. ἤνθα, & inserto ο. ἤνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἐνήνοχα, *tuli,* præt. m. Att. verbi φέρω, *fero.* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, *interfecit,* 3. fing. a. 1. m. verbi ἐναίρω, *occido* : f. αρῶ. a. 2. ἤναρα. ab ἐν, & αἴρω, *tollo.*

Ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi* ; a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ἔνησα, *nevi,* a. 1. ind. act. à νέω, *neo* : νήσω. p. νένηκα.

Ἐνῆσαν, *inerant,* 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, *insum* : imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνήσειν, *jaculatum esse,* f. 1. inf. ab ἐνίημι, f. ἐνήσω. ab ἐν, & ἵημι, *mitto.*

Ἐνηχέω, ῶ, *injono, inculco* : & paff. ἐνηχοῦμαι, *doceor* : ab

Ἔνηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sonans, sonorus* : ab ἐν, & ἦχος, *sonus.*

Ἐνθ' pro ἔνθα, *hic, illic* : & Dor. ἐνθὶ pro ἐλθὲ, Att. pro ἐλθὲ, *veni.*

ἘΝΘΑ, adv. *hic, ibi, illic, ubi, tum,* ἐνταῦθα, idem. ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic, illic.*

Ἐνθάδε, & Att. ἐνθαδὶ, *hic, huc, illic* : &

Ἐνθάκεν, *tunc, ibi* : &

Ἐνθάπερ, *ubi* : ab ἔνθα.

Ἐνθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic, tunc* : q. v.

Ἐνθεάζειν, *divino spiritu afflatum esse* : ab ἔνθεος, *in quo Deus est.* Th. Θεὸς, *Deus.*

● Ἔνθεμα, ατος, τὸ, *insitum* : &

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. & Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere.* a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab ἐν, & τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἔνθεν, ἐνθένδε, & ἐντεῦθεν, *hinc, illinc,* adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθου, *imposuisti,* 2. fing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio* : ab ἐν, & τίθημι, *pono.*

Ἔνθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *numine afflatus, divinus* : ab ἐν & Θεὸς.

Ἔνθες, *impone,* a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impono* : a. 2. ἐνέθην.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, *impositio* : &

Ἐνθετὸς, ου, ὁ, *insitus* : ab ἐντίθημι, quod vide.

Ἐνθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν. *hinc, illinc.*

Ἔνθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, *veneris,* 2. fing. a. 2. fub. act. ab ἔρχομαι, *venio.* Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. fing. a. 2. opt. act.

Ἐνθορέω, *insilio* : ab ἐν, & θόρω, seu θορέω, *salio.*

Ἔνθορον, *insilui,* pro ἐνέθορον, ejusd. a. 2. act.

Ἔνθου, vel pro ἐνέθου, 2. fing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμην, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν, & τίθημι, *pono.*

Ἔνθους, per contract. pro ἔνθεος · quod vide.

Ἐνθουσιάζω, seu άω, f. σω, p. ακα, *fanatico seu divino furore agor, numine afflor* : ab ἔνθους.

Ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, & ἐνθουσίασις, εως, ἡ, *fanaticus, seu divinus afflatus.* Angl. Enthusiasm : &

Ἐνθουσιαστὴς, οῦ, ὁ, *numine afflatus, fanaticus.* Angl. Enthusiast : &

Ἐνθουσιαστικὸς, ου, *numine afflatus, fanaticus* : item activ. *furore corripiens* : à 1. paff. antecedverbi Angl. Enthusiastick.

Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem : ab ἔνθους. Th. Θεός.

Ἐνθρέψασθαι, *inserere,* a. 1. inf. m. ἐνθρέψατο, 3. fing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo,* f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. præt. m. τέτροφα.

Ἐνθρονίζω, *in throno loco* : & -ίζομαι, *in throno sedeo* : ἐνθρονισθῆν, a. 1. paff. ab ἐν, & θρόνος, quod à θράω, *sedeo.*

Ἐνθρύπτω, f. ψω, *immuinuo, intero* : a. 1. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, *cogito, mente agito & verso.* f. ήσομαι. p. ἐντεθύμημαι. a. 1. paff. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, *qui est animo præsenti.* Th. Θυμὸς, *animus.*

Ἐνθυμηθῆναι, a. 1. inf. paff. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. fub. paff. à preced.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, sensum* : ENTHYMEMA, fyllogismus : &

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commentatio* : à perf. paff. ejusd.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, *cogitatio* : &

Ἐνθύμιον, ου, τὸ, idem, & *id quod in animo versatur* : &

Ἐνθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in animo est,* & *de quo cogitamus* : &

● Ἐνθυμβόομαι, *irascor* : ab ἐνθυμέω.

Ἔνθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est animo præsenti* (cui ἄθυμος oppon.) ab ἐν. & Θυμὸς, *animus.*

● Ἐνθυμόω, *ad iram provoco.*

● Ἐνθυσιάζω, f. άσω, p. ἐντεθυσίακα, *sacrifico.*

Ἔνθω, *veniam,* Dor. pro ἔλθω, a. 2. fub. Sic ἐνθών. *veniens,* Dor. pro ἐλθών, *profectus,* a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι.

Ἔνι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, *licet,* vel pro ἔνεισι, *insunt* : ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνὶ, *in,* Poët. pro ἐν.

Ἑνὶ, *uni,* dat. fing. ab εἷς, μία, ἕν, *unus,* [illegible]

Ἐνιαύσιος, adv. pro *quotannis* : n. g. pl. num [illegible]

● Ἐνι-

* Ἐνιαύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ. *anniculus, anniversarius:* &
Ἐνιαυσ. ου, ὁ καὶ ἡ, *annuus, anniversarius:* ab
ἘΝΙΑΥΤΟΣ, ῦ, ὁ, *annus:* q. d. ἀπὸ τῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι. indè ἐνιαυτίζω, *annum alicubi* ago.
Ἐνιαχῆ, *nonnullis in locis*, aut *partibus*, id. q.
Ἐνιαχοῦ, *alicubi*. Th. ἔνιοι, *aliqui*.
Ἐνιδεῖν, a. 2. inf. ab ἐνείδω. Th. εἴδω, *video*.
Ἐνύδρις, ιος, ἡ, *lutra:* credo legend. ἐνυδρίς, ἀπὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.
Ἐνιδών, a. 2. part. verbi ἐνείδω.
Ἐνίει, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι, *mitto*, vel ἕω.
Ἐνίει, *misit:* 3. sing. ab ἐνίειν, ες, ε, a. 2. verbi ἐνίημι. ab ἐν, & εἶμι, eo.
Ἐνιέναι, perf. inf. ut & ἐνιείς, præs. part. &
Ἐνίετε, *immittite*, 2. pl. imperat. præs. ab
Ἐνίω, ἐνιέω. ab
Ἐνίημι, *immitto, injicio*. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto:* imperf. ἐνίειν. a. 2. ἐνῆν.
Ἐνίκα, *vincebat*. 3. sing. imperf. ut & in 3. pl. ἐνίκων, verbi νικάω, *vinco*, f. ήσω. p. νενίκηκα.
Ἐνικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθεσο, vel ἔγκατάθου, Poët. & Ion. a. 2. m. imperat. verbi ἐγκατατίθημι quod ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono*.
Ἐνικλάω, *infringo:* ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν, & κλάω, *frango*.
Ἐνικμος, ου, *humidus*. Th. ἰκμάς, *humor*.
Ἐνικνέομαι, ῦμαι, *intro, penetro:* ab ἱκνέομαι.
Ἐνικός, ῦ, *singularis:* &
Ἐνικῶς, adv. *singulariter*. Th. εἷς, *unus*.
ἘΝΙΟΙ, ων, οἱ, *aliqui, nonnulli:* quasi ἔνι οἳ, *sunt qui*. Hinc
Ἐνίοτε, *interdum:* & ἐνιαχοῦ, *alicubi:* ab eod.
Ἐνιπά, ᾶς, ἁ. Dor. pro
Ἐνιπή, ῆς, ἡ, *increpatio:* ab ἐνίπτω, *objurgo:* quod ab ἐν, & ἔπω, *dico*.
Ἐνιπλήθω, Poët. pro ἐμπλήθω. Th. πλήθω, *pleo*.
Ἐνίπτω, f. ψω, *dico, objurgo:* ab ἐν, & ἔπω, *dico:* & pro ἐνέπω, *indico, declaro*.
Ἐνισκίμπτω, *innitor, incumbo:* pro ἐνσκίμπτω, Poët. Th. σκίμπτω, *nitor, incumbo*.
Ἐνισπε, *dixit:* a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel
Ἐνισπεῖν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, *dico*.
Ἐνισσέμεν, *terrere*, inf. Dor. pro
Ἐνίσσω, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, *dico*.
Ἐνίστανται, *sustineant* 3. pl. ind. pass. ab
Ἐνίστημι, *insto, impendeo, immineo:* f. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκώς, ότος, & per Crasin ἐνεστώς, ῶτος. & in f. g. ἐνεστῶσα, & in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia:* a. 2. act. ἐνέστην, f. 1. m. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵστημι. *sto*.
Ἐνίσχειν, Ion. pro κατέχειν, *impedire:* ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.
* Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι, p. ἐνισχύρισμαι, *insto, causæ fiduciam in hoc colloco*.
Ἐνισχύω, *corroboro:* f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. a. 1. ἐνίσχυσα· ab ἐν, & ἰσχύω, *possum*. Th. ἰσχύς, ύος, ἡ, *robur*.
Ἐνναετὲς & εἰνάετες, adv. *per novem annos:* ab ἐνναετής, quod vide.
Ἐνναετηρίς, ου, (ἐνναετήρω, dual. num.) *novennis:* &
Ἐνναετής, έος, ὁ καὶ ἡ, *novennis:* ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
Ἐνναίμεν, præs. inf. Poët. pro ἐναίμεν, verbi ἐναίμω, *occido*.
Ἐνναίω, *inhabito*. Th. ναίω.
Ἐννακόσιοι, αι, α, *nongenti:* &
Ἐννακοσιοστὸς, ῦ, *nongentesimus:* ab ἐννέα, & κόσιοι, numerorum terminatio: vide infrà ἐννενήκοντα.
Ἐννάτῃ, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab
Ἔννατος, η, ον, *nonus, a, um:* ab
Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM:* ἄκλιτον.
Ἐννεάβοιος, υ, ὁ καὶ ἡ, *novem boum*, seu *ejus nominis nummum pretium valens:* à βῦς, *bos*, & ἐννέα, *novem*.
* Ἐννεακαίδεκα, indecl. *novemdecim*.
* Ἐννεακαιδέκατος, ὁ, *decimus nonus*.
Ἐννεάνυχες & εἰνάνυχες, adv. *per novem noctes:* ab ἐννέα, *novem*, & νὺξ, *nox*.
Ἐννεάφωνος, ὁ καὶ ἡ, *novem voces habens*. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, *novem*, & φωνὴ, *vox*.
Ἐννεάχιλοι, pro Ἐννεακισχίλιοι, *novem millia:* ex ἐννέα, & χίλιοι, *mille*.
Ἐννενήκοντα, οἱ αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*. & -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ -*ginta*. Sic κόσιοι est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.
Ἐννεὸς, ῦ, *attonitus, mutus*, q. ἐναυὸς, ex ἐν, & αὔω, *clamo*, in quo vox præ metu & stupore suppressa.
Ἔννεπε, *dixit:* a. 2. Poët & Ion. pro ἔνειπε. Sic ἐννέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐννέπω, ab ἐν, & ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
Ἐννέποισα, ας, ἁ. Dor. & Poët. pro ἐνέπουσα, ης, ἡ, *locuta*, ejusd. part.
Ἐννεσία, ας, ἡ, *consilium:* ab ἔννεσις, *immissio*, quod ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵημι, *mitto*.
Ἐννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. & Poët. pro ἐννεσίαις.
Ἐννεύω, *INNUO, nutu significo:* imperf. ἐνένευον. f. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo*.
Ἐννέωρος, υ, ὁ καὶ ἡ, *novennis:* ab ἐννέα, *novem*, & ὥρα, ας, ἡ, *annus, hora*.
Ἔννη, seu ἔνη, pro ἕνη, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies*. Th. ἔνος seu ἔτος, *annus*.
Ἐννῆμαρ, adv. *per novem dies:* ab ἐννέα, *novem*, & ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.
Ἔννηφιν, *perendinum:* ab ἔννη. φιν est Paragoge. Poët.
Ἐννοέομαι, -οῦμαι, & Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor:* ab ἔννοια.
* Ἐννόημα, ατος, τὸ, *notio, mentis conceptus*.
Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*, Th. νόος, *mens*.
Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio:* ab ἔννοος, *cordatus:* q. ab eod. Th.
Ἐννόμως, *legitimè:* adv. &
Ἔννομος, υ, ὁ καὶ ἡ, *legitimus, subjectus legi:* ab ἐν, & νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo:* p. m. νένομα.
Ἔννοος & ἔννους, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *mentis compos, sapiens, prudens:* ab ἐν, & νόος, νοῦς, *mens*.
Ἐννοσόμεν, Dor. pro ἐνθέσαι, a. inf. verbi ἐνθέω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνθέω.

* Ἐννεοσσεύω, f. εύσω, p. ἐννενεόσσευκα, nidifico.
Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptuni Epithet. terræ quassator: ab ἐνόω, moveo: (quod ab εἷς, ἑνὸς, unus) & γαῖα, terra.
Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. & Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, moveo, & ✝ δᾶν, pro γῆν, terram.
Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἕννυμαι. Vide in ἐννύω, induo.
Ἐννύχιον vel -ύχιον, adv. noctu, multâ nocte: ab
Ἔννυχος, ου, ον, seu ἐννύχιος, ου, nocturnus, a, um: ab ἐν, & νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.
Ἐννυχιώτερον, maturius: compar. ab ἔννυχον.
Ἐννύω, & ἕννυμι, induo. Th. ἕω, idem.
Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, mente concipio: ab ἐν, & νόος, νοῦς, ὁ.
Ἐνόησα, ας, ε, cognovi: a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito, f. ήσω. ab eod. Th.
Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἐνοσις, id est, motio, agitatio. Hesych. ἐνοσίμαι, ἐπιπλήττειν.
Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, familiarem reddo: ab ἐν, & οἶκος, domus.
Ἐνοικέω, inhabito: f. ήσω. p. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, -έουσα, οῦσα, -έον, -οῦν, ab ἐν, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio: à p. pass. superioris verbi.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio: ab ἐν & οἰκίζω. Th. οἶκος.
Ἔνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, incola, inquilinus, domesticus: ab eod. Th.
Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo: f. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνόμισον· q. à νόμος, lex.
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine sum alicujus, conversor: ab ἐν, & ὅμιλος, cœtus, turba.
Ἐνομίλησα, usus consuetudine: ejusd. a. 1. ind. act.
Ἐνὸν, quum liceat, quod inest: &
Ἐνόντα, τὰ, quæ penes vos sunt: ubi Ellipsis præp. κατὰ. præs. part. ab ἔνειμι, insum. quod vide.
Ἐνόπη, ης, ἡ, Enope: nom. propr.
Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, clamor: ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω.
* Ἐνοπλίζομαι, armis ornor.
* Ἐνοπλίζω, armo. V. ἐνοπλισθῶμεν.
Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati: ab ἐν, & ὅπλον, arma.
Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor: ab ἐν, & ὅπλον, arma.
* Ἔνοπλος, armatus, vide ἐνόπλιοι.
Ἐνορᾶν, inspicere, animadvertere: ex ἐν, & ὁράω, video.
Ἐνόρκιος, λόγος, verbum jurejurando firmatum.
Ἐνόρκιος, Poët. pro Ἔνορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, juratus, jurejurando obstrictus, vel comprobatus: ab ἐν, & ὅρκος, jusjurandum.
Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.
Ἐνορχίων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab
Ἐνόρχης, ἔνορχος, & ἔνορχις, testiculos habens, venus: ab ἐν, & ὄρχις, εως, ἡ, testiculus.
ἘΝΟΣ, & ἔνος, vel ἕνος, seu ἔνος, ου, ὁ, ANNUS: Hinc

Ἔνος, η, ον, annuus: ἕνη καὶ νέα, ultima dies mensis lunaris: q. vetus & nova.
Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, ægrotus f. ήσω. p. νενόσηκα. Th. νόσος, morbus.
Ἔνοσις, εως, ἡ, motus: ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνὸς, unus.
Ἐνοσίχθων, terræ quassator: Neptuni Epithet. quod ab ἐνόω, quatio (ab εἷς, unus,) & χθὼν, terra.
Ἐνόσουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Th. νόσος, morbus.
Ἐνοσφίσθησαν, separati sunt: 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, seorsim.
Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas: ab εἷς, ἑνὸς, unus.
Ἐνοχλέω, -ῶ, turbo, molestus sum: f. ήσω. p. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, turba.
Ἐνοχλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act.
Ἔνοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, obstrictus, obnoxius, reus: ab ἐνέχομαι, obstringor: ex ἐν, & ἔχω, habeo.
* Ἑνόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἥνωκα, quasi unio, aduno.
* Ἐνσείω, f. είσω, p. ἐνσέσεικα, incutio, trabo.
Ἐνσημαίνω, f. ανῶ, significo, exprimo, imprimo: ab ἐν & σημαίνω. Th. σῆμα, signum.
* Ἐνσιτέομαι, convivia agito: ex ἐν & σιτέομαι.
Ἐνσκήπτω, ingruo, irruo: de fulmine propriè. Th. σκήπτω, cado, ruo.
* Ἐνσκολιεύομαι, f. εύσομαι, laqueis capio.
Ἔνστασις, εως, ἡ, exordium & auspicatio rei institutæ, instantia litis & causæ, institutum: item figura Oratoria: &
Ἐνστάτης, ου, ὁ, qui in viâ obsistit, adversarius: &
Ἐνστατικὸς, ῦ, instans & urgens: ab ἐνίσταμαι, insto. Th. ἵστημι.
Ἐνστέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, induere, vestire. Th. στέλλω, amicio, orno.
Ἐνστρέφομαι, ῃ, εται, invertor: f. ψομαι. ex ἐν, & στρέφω, verto: f. ψω. a. 2. ἔστραφον.
Ἐνστιχῶ, vide στιχῶ. Poët. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, propè.
Ἐντακεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, liquefactum instillo: ex ἐν, & τήκω, Dor. τάκω, liquefacio: f. ξω.
Ἐνταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, faciendum injungo: p. pass. ἐντέταλμαι. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, mando.
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum: ab ἐντέλλω, vide præced.
Ἐντανύειν, intendere: ex ἐν & τανύω, idem quod Th. τείνω, tendo.
Ἔντασις, εως, ἡ, intensio, contentio, productio: &
Ἐντατὸς, ῦ, intentus: &
Ἐντατικὸς, ῦ, intendendi vim habens: omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, tendo.
Ἐνταῦθα & ἐνταυθοῖ, hic, illic, huc eò: Th. ἔνθα, hic, ibi.
Ἐνταφεὶς, ἐντος, sepultus: a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod
Ἐνταφιάζω, funero, ad sepulturam corpus compono: f. άσω. p. ἐντεταφίακα. p. pass. ἐντεταφίασμαι· ex ἐν, & ταφὴ, sepultura. Th. θάπτω, sepelio.
Ἐνταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.
Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, funeratio: &

Ἐντα-

Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, *funerator* : à perf. pass. verbi ἐνταφιάζω.

Ἐντάφιον, ου, τὸ, *sepulturium linteum, exequiæ* : ab

Ἐντάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sepulchralis, funebris* : ab ἐν, & τάφος, *sepultura*, quod à θάπτω, *sepelio*.

Ἔντε', pro

ἘΝΤΕΑ, τὰ, & per contract. ἔντη, *arma, vasa convivalia*.

Ἐντειλάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, quod vide.

Ἐντείνω, f. τενῶ, p. ἐντέτακα, *INTENDO, cædo, ferio*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐντελεῖται, 3. sing. f. 2. m. ἐντελοῦμαι vide ἐντέλλομαι.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus* : ab

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perfectus, assiduus* : vide in ἐντελέχεια.

Ἐντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *absolutus, perfectus* : à τέλος, εος, τὸ, *perfectio*.

Ἐντέλλομαι, *mando, jubeo* : cum dat. f. 1. & 2. ἐντελοῦμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο, p. m. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, *sum, fio*.

Ἐντενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *intentus, contentus* : &

Ἐντενίζω, f. σω, *oculos defigo* : ab ἐν, & τείνω, *tendo*.

Ἔντερον, ου, τὸ, *intestinum* : ab ἐντός.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*.

Ἐντεσίεργος, Epithet. est mulorum, *subjugales* : forte ab ἔργω, *arceo*, & ἔντεα, τά.

Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ, *armorum opifex* : ab ἔντεα, *arma*, & ἔργον, *opus*.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo* : f. ἐντελοῦμαι. p. ἐντέταλμαι, σαι, ται· ex ἐν, & τέλλω, *mando*.

Ἐντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um* : p. pass. verbi ἐντείνω, *intendo* : Vide ἐντέτατα.

Ἐντεταμένως, adv. *vehementer* : deriv. ab ἐντεταμένος, quod vide.

Ἐντέταται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐντείνω, quod vide.

Ἐντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor, invenio* : ex ἐν, & τυγχάνω, *sum* : f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ἔνθα, *hic, illic*.

Ἔντευξις, εως, ἡ, *interpellatio, preces* : in nom. al. ἐντεύξεις, ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Ἔντεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peritus, artificialis*. Th. τέχνη, *ars*.

Ἐντήκω, f. ξω, *illiquefacio, instillo, imprimo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἔντι, *sunt* : Dor. pro εἰσὶ, & ἐστὶ, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐντίθημι, & ἐντίθεμαι, *impono, infero, recondo*. Th. τίθημι.

Ἔντιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pretiosus, honoratus* : compar. ἐντιμότερος, *dignior* : ab ἐν, & τιμὴ, *honor, pretium*. Th. τίω, *honoro*.

* Ἐντίμως, adv. *honorificè*.

Ἕντο, *miserunt* : 3. pl. ab ἕμην, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum* : ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono* : p. m. ἐντέτολα, ab ἐν, & τέλλω, *mando*.

Ἔντομα, ων, τὰ, *insecta*; tum *incisiones, victimæ* : ex ἐν, & τέμνω, *seco* : p. m. τέτομα.

* Ἐντομὶς, ίδος, *incisio* : ab eod.

Ἔντομος, ὁ καὶ ἡ, *exsectus, castratus* : ab eod.

Ἔντονος, ὁ καὶ ἡ, *intentus, acer, vehemens* : ex ἐν, & τείνω, *tendo* : p. m. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indigena* : ejus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

ἘΝΤΟ'Σ, *INTUS, intra* : adv. hinc

Ἔντοσθε & ἔντοσθεν, pro eod.

Ἐντραπείην, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι. q. v.

Ἐντράπελος, ου, *illiberalis, turpis, quod quilibet aversari debet*. Vide τράπελος. Th. τρέπω.

Ἐντραπῇ, *erubescat* : 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἔντρεπε, *revertere* : præs. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπομαι, *revereor, erubesco, curo* : verb. m. f. ψομαι. p. ἐντέτραπα. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο. a. 2. pass. ἐνετράπην, *erubui*; a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. ἐντραπήσομαι. passivè, *moveor, flector* : ab

Ἐντρέπω, *pudore afficio* : quasi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραπον· ab ἐν, & τρέπω, *verto*.

Ἐντρέφω, *enutrio* : f. ἐνθρέψω. p. ἐντέθραφα. præs. pass. ἐντρέφομαι· ab ἐν, & τρέφω, *alo* : f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *solers, diligens* : ab

Ἐντρέχω, *incurro, convenio, quadro, inhæreo* : ab ἐν, & τρέχω, *curro* : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ψω, p. ιφα, *intero, infrico* : & Metaph. *infligo, incutio, impingo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἔντριτος, & -ον, *triplex* : ab ἐν, & τρίτος, *tertius* : &

Ἔντριτος, substant. *mediator inter duos* : Gl. Phil. *sequester*, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tremefactus* : ex ἐν, & τρόμος, *tremor* : à τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, *tero*.

Ἐντροπαλίζω, *respecto, reflectens inter eundum* : à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia, pudor* : à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, quod vide.

Ἔντροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innutritus* : ab ἐντρέφω, q. vide.

Ἐντρυφάω, -ῶ, *oblecto me, luxuriosè utor, ludificor* : f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα· ab ἐν, & τρυφὴ, *mollities*. Th. θρύπτω, *frango*.

* Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ, oblectamentum*.

Ἐντυγχάνω, *occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciscor* : f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον· ab ἐν, & τυγχάνω, *sum*.

Ἔντυε, *parabat* : Ion. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, *armo, instruo* : ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυλίττω, *involvo* : f. ξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιγμαι· quod ab ἐν, & τυλίττω, *in modum culcitræ involvo* : q. à τύλη, *culcitra, stragulum*.

Ἐντυνάσθαι, a. 1. inf. m. &

Ἔντυνον, *para* : a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, *apparo, instruo* : Th. ἔντεα.

Ἐντυπάς,

Ἐντύπως, adv. impresso corporis vestigio, obvolutim: ab

Ἔντυπος, impressus: quod ab

Ἐντυπόω, imprimo, informo, insculpo: f. ώσω. p. ἐντετύπωκα. p. pass. ἐντετύπωμαι· ab ἐν, & τύπος, vestigium, nota. Th. τύπτω, verbero.

Ἐντύω & ἐντύνω, instruo, apparo. Th. ἔνδω.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, Mars, Martius. Th. Ἐνυώ, ἡ.

Ἐνυβρίζω, contumeliâ afficio: f. ίσω. p. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος· ab ἐν, & ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνυδρος, ου, ὁ & ἡ, aquatilis, irriguus aquis. Th. ὕδωρ, aqua. Undè &

● Ἔνυδρος, ου, ὁ & ἡ, aquosus, madidus.

Ἐνυεύς, ῆος, ὁ, ENYEUS, nom. prop. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, sponsum ornavit: a. 1. act. 3. sing. verbi νυμφοκομέω ex νύμφη, sponsa, & κομέω, orno.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, fodio, punctim cædo: f. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, somnio: f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι· ἐνυπνιάσθην. a. 1. pass. & indè, à perf. pass.

Ἐνυπνιαστής, ου, ὁ, insomniator: ab

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, insomnium. Accipitur etiam adv. per somnum: ab ἐν, & ὕπνος, somnus.

Ἐνύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, nicto, præ somno capite nuto: fut. ξω. p. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, à νεύω, nuo.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum intestinum: quia ἐν ὑστέρῳ, in postremo corporis. Th. ἀνύω, perficio.

Ἐνυφαίνω, intexo: &

Ἐνυφαντὸς, οῦ, intextus: ex ἐν, & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

ἘΝΥΩ', όος, -οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica.

Ἐνύω, perimo: quod & ἔνω, Etym. pro φένω, & ex eo fit per Aphæresin.

Ἐνχερῷ, Poët. perpetuâ serie. Simplicitèr dicitur χερῷ, quod vide.

Ἐνώμα, quatiebat: 3. sing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, distribuo.

Ἐνωπῇ, manifestè, coram: Dativus adverbialitèr usurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, aspectus: ab ἐν, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπια, τὰ, parietes domûs qui sunt è regione januæ.

● Ἐνωπιδίως, adv. perspicuè: ab ἐνώπιος.

Ἐνώπιον, adv. in conspectu, coram: ab

Ἐνώπιος, ου, qui in alicujus præsentiâ quid dicit aut facit, adversus: q. d. ἐν ὠπί. ab ἐνωπὴ, aspectu. id vide.

Ἐνώρσε, a. 1. ind. Æol. &

Ἐνώρτο, irruerat: 3. sing. plusq. p. ἐνώρμην, σο, το. verbi ἐνόρω. ex ἐν, & ὄρω, excito: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα. perf. pass. ὦρμαι.

Ἐνώς, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. homo.

Ἐνωσάμην, ω, ατο, cogitavi: per Crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐνῶσι, insint: 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι, insum. Th. εἰμί, sum.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio: ab ἑνόω, unio. Th. εἷς, unus.

Ἐνώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, & ab iisd.

Ἐνωτίζομαι, auribus percipio: f. ἐνωτίσομαι & Att. -ιοῦμαι. a. 1. m. ἐνωτισάμην. f. 1 pass. ἐνωτισθήσομαι· ab ἐν, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris: ab iisd.

Ἐνωτίσαι, ἐνωτισάσθω, 2. & 3. sing. &

Ἐνωτίσασθε, auribus percipite: 2. pl. a. 1 imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.

Ἐνώχ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. consecratus.

Ἐνωχλήθην, molestiâ sum affectus: a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, molestiam exhibeo: ab ἐν, & ὄχλος, ου, ὁ, turba, molestia.

ἘΞ, EX: præposit. regit. gen. scribitur ἐκ, sequente consonâ: quod vide: sed

ἝΞ, SEX: adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, sexies: ἕκτος, sextus.

Ἐξαγ' pro ἔξαγε, eduxit: quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, educ: præs. imperat. &

Ἐξάγαγε, έτω, & in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγών, a. 2. part. ejusd. verbi.

Ἐξαγγέλλω, prædico, annuntio: f. ἐξαγγελῶ. p. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. a. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἐξαγ'.

Ἐξαγινέειν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, educere: vide ἐξάγω.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, sextula: pondus pendens sex scrupula. Th. ἕξ, sex, & ἄγω, pendo.

Ἐξάγιστος, ου, ὁ & ἡ, scelestissimus: ab ἐξ, & ἄγος, vel ἄγος, εος, τὸ, scelus.

● Ἐξαγνύμι, frango, rumpo: ab ἐξ & ἄγω, id. f. ἄξω.

● Ἐξαγοραζόμενοι, redimentes: part. med. ab

Ἐξαγοράζω, & -ζομαι, redimo: f. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ: confessio: ab

Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορὰ, forum.

● Ἐξαγριόω, -ῶ, f. ώσω. p. ἐξηγρίωκα, agrestem reddo.

Ἐξάγω, educo: f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Sic. a. 2. inf. ἐξαγεῖν, & ἐξηγαγεῖν. a. 2. part. ἐξαγών, & ἐξαγαγών, όντος. Th. ἄγω, duco.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio, exportatio: &

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ & ἡ, & τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur: ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω, duco.

● Ἐξαγώνιος, & ἐξάγωνος, sexangulus.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἐξαέτης, εος, & ἐξαέτης, pro quo & ἑξέτης, ου, sexennis: &

Ἐξαετίς, ίδος, ἡ, Poët. sexennis: ex ἕξ, sex, & ἔτος, εος, annus.

● Ἔξαιμος, ου, ὁ & ἡ, exsanguis.

Ἐξαίνυτο, abstulerat: 3. sing. imperf. verbi

Ἐξαι-

ἐξαίνυμαι, eximo: ab ἐξ & αἴνυμαι, capio.
'Εξαίρεθεν, expugnati sunt: 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.
'Εξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. Th.
'Έξαιτα, Poët. eximiè, supra modum, vehementer: ab
'Έξαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, eximius, selectus: &
'Εξαιρέμαν, Dor. & Ion. pro ἐξῃρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab
'Εξαιρέω, eruo, tollo, evello, seligo, everto: f. ήσω. p. ἐξῄρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον, a. 2. imperat. ἔξελε, a. 2. m. ἐξειλόμην, ου, ετο, eripui: a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.
'Εξαίρω, tollo, effero: f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. præt. ἐξῆρκα. præt. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην, a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, tollatur: ab ἐξ, & αἴρω, tollo.
'Εξαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, iniquus, indecens: ab ἐξ, & αἶσα, sors.
'Εξαιτέομαι, -οῦμαι, expeto, postulo: & passivè, exposcor ad pœnam: f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξῃτησάμην, ω, ατο· ab
'Εξαιτέω, deposco, exposco ad quæstionem, ab ἐξ, & αἰτέω, peto.
'Εξαίτησις, εως, ἡ, postulatio ad quæstionem, vel pœnam; deprecatio pro reo: à p. pass. præced.
'Εξαίφνας, Dor. pro
'Εξαίφνης, repentè: adv. & Poët. ἐξαπίνης, ab ἐξ, & αἴφνης, subitò quod ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, subito: abjecto ς, quod ex α priv. & φαίνω, ostendo.
'Εξαιφνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, repentinus: ab ἐξαίφνης, quod vide.
'Εξακέσας, a. 1. part. act. ab
'Εξακέω, (quod & ἐξακέομαι) medeor: fut. έσω, & ήσω. p. ηκα. ab ἐξ, & ἀκέομαι, sano.
'Εξάκις, adv. sexies. Th. ἕξ, sex.
* Ἑξακισμύριοι, sexaginta millia; ab ἑξάκις, & μύριοι, decem.
* 'Εξακισχίλιοι, sex millia; ab ἕξ, sex, & χίλιοι, mille.
'Εξακολουθέω, -ῶ, sequor: cum dat. fut. ήσω, p. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ, pedissequus, comes.
* Ἐξακονάω & ἐξακονέω, exacuo.
'Εξακόσιοι, αι, α, sexcenti. Th. ἕξ, sex.
* 'Εξακοσιοστός, οῦ, sexcentesimus: ab eod. Th.
'Εξαλαπάζω, diripio, populor: f. ἐξαλαπάξω, ξεις ab ἐκ & λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.
'Εξαλαπάξαι, vastare: a. 1. inf. act. ejusd.
'Έξαλτο, Dor. pro ἐξήλατο, exiluit: a. 1. m. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.
'Εξαλέασθαι, evitare: a. 1. inf. m. pro ἐξαλεύασθαι per Sync. ab ἐξ, & ἀλεύω, idem ac Th. ἀλέω, vito: f. έσω. p. ἤλεκα.
'Εξάλειπτρον, ου, τό, unguentarium vas: ab ἐξαλείφω, ungo, deleo: quod vide.
'Εξαλειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab
'Εξαλείφω, unguentum abstergo, deleo, oblitero, interdum ungo: f. ψω. p. ἐξήλειφα. a. 1. pass. ἐξηλείφθην· ab ἐξ, & ἀλείφω, ungo.
'Εξαλείψαιμι, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.
'Εξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν. ab
'Εξαλλάττω, f. ξω. p. χα, immuto, differo. Th. ἀλλάσσω, muto.
'Εξάλλομαι, ῃ, εται, exsilio: f. ἐξαλοῦμαι, a. 1. m. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, salio.
* 'Έξαλλος, clarus, præstans, è numero exemptus.
* 'Εξαλλοτριόω, f. ώσω, p. ἐξηλλοτρίωκα, alieno, vendo.
'Εξαμαρτάνω, pecco, aberro; peccare facio: a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν ab ἐξ & ἁμαρτάνω. f. ήσω. p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον.
'Εξαμείβετο, imperf. Ion. ab
'Εξαμείβομαι, immuto: ab ἐξ, & ἀμείβω, commuto: f. ψω. p. ἤμειφα.
'Εξαμελέω, id. quod ἀμελέω, negligo: q. vide.
'Εξάμετρος, HEXAMETER, versus sex pedum, ab ἕξ, sex, & μέτρον, mensura.
* 'Εξάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, semestris, -μηνον, semestre.
'Εξαναδύς, regressus: a. 2. part. act. ab
'Εξαναδύω, f. ύσω, emergo, detrecto: quod ab ἐξ, ἀνά, & δύω vel δύμι, subeo.
'Εξαναλίσκω, consumo: ab ἐξ, & ἀναλίσκω, absumo: quod ab ἀνά, & ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων.
'Εξαναλωθείς, ejusd. a. 1. part. pass.
'Εξανάστασις, εως, ἡ, resurrectio; ab ἐξανίστημι, excito: quod vide.
'Εξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστάς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.
'Εξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi præced.
'Εξανατέλλω, exorior: f. ἐξανατελῶ. ab ἐξ, ἀνά, & τέλλω, orior, sum.
'Εξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, mancipo, expugno.
'Εξανδραποδιεύμενοι, Ion. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in servitutem abstracturi: f. 1. part. m. à præced.
'Εξανδραπόδισις, εως, ἡ, direptio in servitutem: ab ἐξ & ἀνδραποδίζω· hoc ab ἀνδράποδον, mancipium; ex ἀνήρ, vir, & πούς, pes.
'Εξανέδυσαν, egressæ sunt: 3. pl. a. 2. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω. q. v.
'Εξανέστη, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.
'Εξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, quod vide.
'Εξανέχω, emineo, assurgo: ab ἐξ, ἀνά, & ἔχω, habeo.
'Εξανῆκε, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, emitto: ab ἐξ, ἀνά, & ἵημι, mitto.
'Εξανθέω, f. ήσω, effloresco, pullulo, erumpo, interdum defloresco; ab ἐξ, & ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθος, flos.
'Εξανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus tingo: ab eod.
'Εξανίσταμαι, exurgo: vide ἐξανίστημι, undè &
'Εξανιστάναι, funditùs evertere: præs. inf.
'Εξανίστασο, άσθω, præs. imperat. pass. ἐξαναστάς, άντος, a. 2. part. act. ab
'Εξανίστημι, excito, surgo: f. ἐξαναστήσω, a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐξ, ἀνά, & ἵστημι, sto.
'Εξαντλέω, -ῶ, exhaurio, EXANTLO: ab ἀντλέω, haurio. Th. ἄντλος, sentina.
'Εξανύω, id. quod ἀνύω, perficio: f. σω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύτέω.
'Εξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, educo.
'Εξαπατᾶν, præs. inf. ab ἐξαπατάω, q. v.
'Εξαπάτας, blanditias, acc. pl. ab ἐξαπάτη.

Ἐξα-

Ἐξαπατάω, -ῶ, *seduco, decipio*: præſ. imperat. ἐξαπάτα-ε, -ατω, -άτω, f. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ, & ἀπατάω, *fallo*.

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio*: ab eod.

Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act.

Ἐξαπατίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

Ἐξαπατίσκον, *fallebat*: ejuſd. præſ. part.

Ἐξαπατεῦντι, *decipiunt*: Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. pl. præſ. ab ἐξαπατάω, quod vide.

Ἐξαπάφοιτο, 3. ſing. præſ. opt. *imponeret*: ab

Ἐξαπάφω, *decipio*: ab ἐξ, & ἀπάφω, ſeu ἀπαφῶ, *decipio*: Poët. pro ἀπατάω.

Ἐξαπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, vide ἀπέσταλκα.

Ἐξαπίνα, *repentè*: adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.

Ἐξαπιναῖος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *ſubitus, improviſus*: q. ex α priv. & φαίνω, *oſtendo*.

Ἐξαπιναίως, *repentinè*: adv. à voce ſup.

Ἐξαπίνας, Dor. pro

Ἐξαπίνης, *ex improviſo*: Poët. pro ἐξαίφνης, ex α priv. & φαίνω, *in lucem profero*.

Ἐξαπλάσιος, ου, ον, Ion. pro ἐξαπλάσιος, *ſexcuplò major*. Th. ἐξ, *ſex*.

Ἐξαπλόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξήπλωκα, *explano, explico*.

Ἐξαποδίωμαι, *expellam*: præſ. ſub. ab

Ἐξαποδίομαι, ab ἐκ, ἀπὸ, & δίω, *expello*.

Ἐξαπόλλυμι, *funditùs perdo*: & ἐξαπόλλυμαι, *emorior, pereo*: ab ἐξ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα, præt. m. ὄλα.

Ἐξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπωλόμην, a. 2. m. ejuſd. verbi.

Ἐξαπορέομαι, -οῦμαι, *prorſus hæreo, & quò me vertam neſcio*: f. ήσομαι. a. 1. paſſ. ἐξηπορήθην. a. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐξ, α, & πείρω, *tranſeo*.

Ἐξαπορέω, *deſtituo, ad indigentiam redigo*.

Ἐξαποστέλλω, *ablego*: f. λῶ, p. ἐξαπέσταλκα, a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.

Ἐξάπτω, *adnecto, appendo*: ab ἐξ, & ἅπτω, *necto*: f. ψω. p. ἧφα.

Ἐξαραιρημένος, Ion. & Att. pro ἐξῃρημένος, *exemptus, eximiè ſelectus*: perf. part. paſſ. ab ἐξαιρέω, quod vide.

Ἐξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐξάρατο, 3. ſing. a. 1. m. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, ſuſcipio*: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.

Ἐξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo*, vel *permuto*; ab ἐξ, & ἄργυρος, *argentum*.

Ἐξαργυρισάμενος, a. 1. part. m. ejuſd.

Ἐξαργυροῦν, *redigere in pecuniam ſignatam*: inf. præſ. ab

Ἐξαργυρόω, *ære æſtimo*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐξαριθμέω, *enumero, ſuppato*: f. ήσω. a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐξ & ἀριθμέω.

Ἐξαρκεῖν κτεάτεσσιν, *ſufficienter abundare fortunis*: i. e. tantum poſſeſſionum habere, quantum ad vitam ſuſtentandam nobis ſufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis ſubvenire*. Th. ἀρκέω, *ſufficio*.

Ἐξαρκούντως, *ſufficienter, ſatis*: ab ἐξ & ἀρκέω.

Ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego*.

Ἐξαρνησάμενος, ejuſd. a. 1. part. m.

Ἔξαρνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui aliquid negat*. Th. ἀρνέομαι, *nego*.

Ἐξαρπάζω, f. άσω. p. ἐξήρπακα, *diripio, auſero*.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, *evulſio*.

Ἐξαρτάομαι, *dependeo*: ab

Ἐξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *ſuſpendo, evello, devincio, attollo*. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Ἐξαρτίζω, *abſolvo, præparo*: f. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα, a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. paſſ. ἐξήρτισμαι, & part. ἐξηρτισμένος, *perfectè inſtructus*: ab ἐξ, & ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus, integer*.

Ἐξηρτυμένοι, *inſtructi*: Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. paſſ. ab

Ἐξαρτύω, idem quod Th. ἀρτύω, *inſtruo, adorno*: f. ύσω, p. κα.

Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς *ab initio*.

Ἔξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præceptor*: unde Angl. Exarch. &

Ἐξάρχω, idem ac ſimplex ἄρχω, *incipio, auſpicor*: ab ἐξ, & ἀρχὴ, *initium, principatus*.

Ἑξάς, άδος, ἡ, *numerus ſenarius*. Th. ἕξ, *ſex*.

Ἐξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio*: f. ήσω.

Ἐξασθενίζω, *debilito*.

Ἐξασκέω, f. ήσω, *exerceo, excolo, perpolio*. Th. ἀσκέω, *exerceo*.

Ἐξαστίας, villos vocant pannorum extillum: tort. ab ἐξάνω, à ξαίνω, *rado, carmino*.

Ἐξαστράπτω, *emico, refulgeo*: f. ψω. p. ἐξήστραφα. ab ἐξ, & ἀστράπτω, *fulguro*.

Ἐξατιμάζω, f. άσω, *infamo, parvi facio*.

Ἐξατιμόω, f. ώσω, *deſpicio*.

Ἐξαυαίνω, id. q. αὐαίνω, *areſacio*. Th. αὔω.

Ἐξαύδα, *dic*, præſ. imperat. ab

Ἐξαυδάω, *eloquor*: f. ήσω. ab ἐξ, & αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ἐξαυτῆς, *eodem momento, continuò, ſtatim*: q. ab ἐξ & αὐτῆς, (ſc. ὥρας.). Th. αὐτὸς, *ipſe*.

Ἐξαῦτις, pro quo αὖτις, *rurſus, denuo*, adv. Th. eſt αὖ, *rurſus*.

Ἐξαφίημι, *omitto, dimitto*.

Ἐξαφρίζω, *exbaunio*. Th. ἀφρίζω, *bauxio*.

Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*: quod vide.

Ἐξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ, & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo*. Th. βία, *vis*.

Ἐξεγείρομαι, *exurgo*: &

Ἐξεγείρω, *excito, ſuſcito*: f. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐξ, & ἐγείρω, *excito*.

Ἐξεγένοντο, *procreati ſunt*, 3. pl. ab ἐξεγενόμην, a. 2. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ, & γίνομαι, *naſcor*, quod vide.

Ἐξέγροντο, Ion. & Poët. pro ἐξήγροντο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excitor*. Th. ἐγείρω, *excito*.

Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, *expectabam*, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι,

μαι. ab ἐκ, & δέχομαι, capio, accipio.
Ἐξέδικα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικάζω, vindico: f. ἄσω. p. ἐκδεδίκακα. a. 1. ἐξίκασα. a. 1. imperat. ἐκδίκασον, άτω, a. 1. inf. ἐκδικάσαι, ab ἐκ, & δίκη, jus.
Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, ἐκδοῖ: verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, do; a. 2. ἔδων.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, EXEDRA: ab ἐξ, & ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo. Undè &
Ἔξεδρος, ε, ὁ κ ἡ, loco suo emotus, expulsus.
Ἐξέδυσαν, exuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo: f. ἐκδύσω, a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δῦμι, subeo: a. 2. ἔδυν.
Ἐξέδω, EXEDO. Th. ἔδω.
Ἔξεε, radebat: 3. sing. imperf. verbi ξέω, rado: f. ξέσω.
Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, ῦμαι, expavesco, attonitus sum: ab ἐκ, & θάμβος, stupor, pavor.
Ἐξέθεντο, exposuerunt: 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.
Ἐξέθλιψα, expressi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, tero.
Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, exsilio: ab ἐκ, & θόρω, seu θορέω, salio.
Ἐξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ἐξεθρέψατο, eduxit: 3. sing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ & τρέφω. f. θρέψω, alo, nutrio.
Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. EXI. præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἔξεω, EXEO, ab ἐξ, & εἶμι, eo.
Ἕξει, habebit: 3. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ.
Ἑξείης, Poët. pro ἑξῆς, deinceps ordine, adv. ab ἔχω.
Ἐξεικάζω, similem reddo: ab εἰκάζω.
Ἐξείκαστο, assimilis erat, 3. sing. plus. pass. ab ἐξεικάζω.
Ἐξεικονίζω, f. ίσω, p. ἐξεικόνικα, fingo.
Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω, vide ἐξειλόμην.
Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Th. ἕλκω, traho.
Ἐξειλόμην, ε, ετο, exemi, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, eximo: f. ήσω. ab ἐκ, & αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἐξεῖναι, vel ἐξιέναι, exire, egredior, præs. inf. ἐξιόντος, a. 2. act. ἐξιών, ιε, ε, a. 2. part. ἐξιόντος, a. 1. Att. ἐξήεσαν, egressus sum: ab ἐξ, & εἶμι. vel ἵημι, eo.
Ἐξεῖναι, licere, fas esse, præs. inf. ab ἔξεστι, ἐξῆν, imperf. ab ἐξ, & εἰμί, sum.
Ἐξένισα, hospitio excepi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω. f. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, & Poët. ξεῖνος, hospes.
Ἐξεῖπα, dixi, a. 1. act. &
Ἐξεῖπε, ἔξειπε, ἐξεῖπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπών, a. 2. act. &
Ἐξείπω, dicam, a. 1. sub. act. ab ἐξεῖπω. ab ἐξ. & εἴπω, dico: a. 1. εἶπα.
Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, elaboro: f. άσομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.
Ἐξείργεσθαι, vel ἐξείργεσθαι, cohiberi: ab
Ἐξείργω, f. ξω, p. χα, cohibeo, excludo. Th. εἴργω, arceo.
Ἐξειρύσαι, Ion. & Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho: f. σω.
Ἐξείρω, f. ἐξερῶ, EXERO. Th. εἴρω, necto.
Ἐξεὶς, qui emisit, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, emitto: a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ, & ἵημι, mitto: f. ἥσω.
Ἕξεις, habebis, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo: f. ἕξω. imperf. εἶχον.
Ἔξεισι, prodit, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, eo: a. 2. ἦν.
Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, exarsi, verbi ἐκκαίω, exuro: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα, ab ἐκ, & καίω, uro: a. 2. ἔκαον.
Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo: f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.
Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Th. κένος, vacuus.
Ἐξεκκλησιάζω, f. σω, concionem advoco, congrego: ab ἐξ & ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, voco.
Ἐξεκλάσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, defringo: f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, frango.
Ἐξεκλείσθην, ης, η, exclusus sum: a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, excludo: f. σω, p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ, & κλείω, claudo.
Ἐξέκλεψεν, furatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ, & κλέπτω, furor: f. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.
Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, deflecto, quod vide, & ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.
Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tundendo eximo: ab ἐκ, & κολάπτω, tundo, excavo: f. ψω, p. κεκόλαφα.
Ἐξελάαν, Poët. τῷ α Epenthesi pro ἐξελᾶν, præs. inf. verbi ἐξελάω, expello, quod vide. hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι, ab ἐξ, & ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, agito.
Ἐξέλαθον, & Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. verbi ἐκλήθω & ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Th. λήθω, lateo, f. λήσω.
● Ἐξελάλησα, a. 1. ab ἐκλαλέω, effutio.
Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperat. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.
Ἐξελάσει, expellunt. 3. pl. ind. præs. verbi ἐξελάω, quod vide.
Ἐξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω.
Ἐξέλασις, ας, ἡ, expeditio, profectio: &
Ἐξέλασις, ιος, ἡ, expulsio, discessus. Th. ἐλαύνω, agito: f. ελάσω.
Ἐξέλασσεν, Poët. & Ion. pro ἐξήλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello: ejusd.
● Ἐξελακτόμησας, f. dissi, 2. perf. a. 1. ἐκλακτομέω.
Ἐξελαύνουσι, 3. pl. ind. præs. ab
Ἐξελαύνω, expello, conflo, facio: Th. ἐλαύνω, agito, f. ελάσω.
Ἐξελάω, f. σω, & Att. ἐξελῶ, p. ἐξέλακα, & Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, expello, abigo. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελάγ

Ἔξελε, eripe, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξειλε pro ἐξεῖλε, Ion. & ἔξελον pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελών. a. 2. part. ab ἐξ, & αἱρέω, capio.

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. & ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐξελέγχω, redarguo, convinco. f. γξω. p. ἐξελήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα, a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ, & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἐξέλεσθ', delegit, 3. sing. a. 2. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω, vide ἐξελόμην.

Ἐξελέξω, elegisti, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, dico, eligo, f. λέξω. p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ, & αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, egredior: ab ἐξ, & ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν, p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, expulerunt, Ion. & Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελήλυθα, exii, præt. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, & part. ἐξεληλυθώς· ab ἐξέρχομαι, vide ἐξελεύσομαι.

Ἐξελθεῖν, exire, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι, ab ἐξ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθὼν, a. 2. part. act. m. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo & Th.

Ἐξέλθω, a. 2. sub. & 1. pl. ἐξέλθωμεν, ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθών, a. 2. part. ejusd.

Ἐξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo: ab ἐκ, & λείπω, linquo: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξελκύω, f. ύσω, &

Ἐξέλκω, abstraho, extraho: imperf. ἐξεῖλκον, f. ἐξέλξω, præs. part. pass. ἐξελκόμενος, abstractus: ab ἐξ, & ἕλκω, traho.

Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ab ἐξ, & αἱρέω, capio: f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, eripui. a. 2. ind. Ion. ejusd. verbi ἐξελοῦ, a. 2. imperat. m.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, ἐξέλωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἐξελῶσι, expellent, est f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐλαύνω, abigo. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abstergo: imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, & ἐξέμεναι, emisisse, Ion. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι, a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ, & ἵημι, mitto.

Ἐξέμεν, servare, f. 2. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo: f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

● Ἐξεμέω, f. έσω, evomo. Vide ἐμέω.

Ἐξεμπεπολημένος, η, ον, venditus, Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπολέομαι. Th. πωλέω, vendo.

● Ἐξεμυκτήρισα, subsanno, irrideo, ἐξεμυκτηρίσαι, a. 1. inf. Th. μυκτὴρ, naris.

Ἐξεναίρω, f. αρῶ, id. ac. Th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξεναντίας, adv. & divisim ἐξ ἐναντίας ex adverso, adversum: ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, adversus, quod ab ἀντί, pro.

Ἐξεναρίζω, f. ξω, idem ac simplex ἐναρίζω, & Th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξενάριξε, interfecit, ejusd. a. 1. ind.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo, f. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε, ab ἐκ, & φέρω, fero.

Ἐξενεῖκαι, Poet. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. ejusd.

Ἐξένευσε, subduxit, a. 1. ind. ab ἐκνεύω, f. σω, enato, elabor. Th. νεύω, inno.

Ἐξενεχθείς, έντος, & Ion. ἐξενειχθείς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, ῃ, εται. f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

Ἐξενηνειγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, & in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, p. m. ejusd.

Ἐξένθησα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐκπίνω, q. v. ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. sing. a. 2. opt. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hospitio recipio: f. ίσω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, hospes.

Ἐξέντο, exemerunt: 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι, a. 2. m. ἐξέμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξέπαρθον, & per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, devasto: f. σω. ab ἐκ, & πέρθω, vasto.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido: f. ἐκπεσοῦμαι. p. ἐκπέπτωκα, a. 1. ἐξέπεσα, a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando: f. άσω. ab ἐκ, & πετάω, seu πετάννυμι, f. σω, pando, explico.

Ἐξέπιπτε, 3. sing. imperf. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, probè novi, calleo, præs. ind. ab ἐξ, & ἐπίσταμαι, scio: f. ἐπιστήσομαι quod ab ἐπί, & ἵστημι, scio.

Ἐξεπίστεαι, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, scio: 2. sing. præs. ejusd.

Ἐξεπιτηδὲς, consultò, datâ operâ, adv. ab ἐξ, & ἐπιτήδειος, ειος, ὁ καὶ ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, percello: f. ξω, ab ἐκ, & πλήσσω, vel -ττω, percutio: f. ξω.

Ἐξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo: f. εύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. 1. m. ἐξεπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, percello, quod vide.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, elaboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι.

Ἐξεπράθομεν, deprædati sumus, 1. pl. a. 2. act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, vasto, f. σω.

ἐ. 2. ταθῶ.

Ἐξίστη *eminuit*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίσημι, *Libertinum*, a. 2. ἐξίστης, ab ἐξ, & ἵστημι, *volo*, *eo*.

Ἔξεμα, ατος. τὸ, *vomitus*: ab

Ἐξέω, *macto*, *expromo*: f. έσω. p. ἐξήμεκα. Th. ἔμα, ος. ν, *terra*.

Ἐξεργάζομαι, *absolvo*, *perficio*: item *everto*, etc. f. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐξ, & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐξεργασθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, *elaboratio*, *absolutio*.

Ἐξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *spectus*: perf. part. ἐξεργάζομαι.

Ἐξεργαστικὸς, ῦ, *ad perficiendum idoneus*: ab ἐξεργάζομαι, quod vide

Ἐξερέειν, *interrogabat*: 3. sing. imperf. ab

Ἐξερέω, idem quod ἐξείρω, *eloquor*, *pergam*; item *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐξερίπω, *prosterno*, *everto*. Th. ἐρείπω, *everto*.

Ἐξερίπε, 3. sing. a. 1. ejusd.

Ἐξέρομαι, & ἐξείρομαι, pro quo ἐξείρομαι, tam Ion. *interrogo*, *sciscitor*: ab ἐξ, & ἔρω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Ἐξερέοντο, *interrogabant*, ejusd. 3. pl. imperf.

Ἐξερευνάω, *penitus scrutor*: f. ήσω. p. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα. ab ἐξ, & ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *vestigo*.

Ἐξερέω, *dico*. vel *eloquor* per fut. item *perquiro*: ab ἐξ, & ἐρέω, idem quod Th. εἴρω, *dico*.

Ἐξερημόω, τῶ, f. ώσω, *devasto*.

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod Th. ἐρείπω, *eado everto*: f. ψω. a. 2. ἤριπον.

Ἐξέρπω, f. ψω. p. ἐξεῖρπα, *erepo*, *prorepo*.

Ἐξερράγη, *erupit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ, & ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 2. ἐρράγην.

Ἐξέρυσε, pro ἐξείρυσε, *extraxit*, a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab

Ἐξερύω, *extraho*. Th. ἐρύω, f. σω, *traho*.

Ἐξέρχομαι, *exeo*, *egredior*, imperf. ἐξηρχόμην, ε, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. subj. ἐξέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθών, ῦσα, όν. p. m. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. plusq. p. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξέσε, 3. sing. a. 1. verbi ξέω, *rado*: f. έσω, p. ἔξεκα.

Ἐξεσία, ας, ἡ, & Ἔξεσις, ιος, ἡ, *legatio*: ab ἐξ, & ἵημι, *mitto*.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Ion. & Poët. pro ἔξωσις, *expulsio*: παρὰ τὸ ἐξεῖναι, τὸ ἐκβάλλειν, *ejicere*.

Ἐξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exaresco*: quod ab ἐκ & σκλέω, pro σκέλλω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exsicco*, *arefacio*.

Ἐξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμαον, -ων, verbi ἐκσμάω, *extergo*: ab ἐκ, & σμάω, seu σμήω, *abstergo*.

Ἐξέσπασε, *retraxit*: 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ, & σπάω, *traho*: f. σω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, *licet*.

Ἐξεστηκὼς, υῖα, ὸς, *mente commotus*, *pavens*, *mutatus*, part. perf. act. ab ἐξίστημι.

Ἐξέστην, ης, η, *percussus fui*: a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξιστάω, *obstupefacio*: f.

ἐκστήσω. quod ab ἐξ, & ἵστημι, *sto*.

Ἔξεστι, *licet*, imperf. ab ἔξειμι. impers. quod est ab ἐξ, & εἰμί, *sum*: f. ἐξέσται, pro ἐξέσεται, ἐξὸν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, *eversus fui*, perf. pass. ab ἐκστρέφω, *everto*: f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.

Ἐξεστρατοπεδεύσατε, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστρατοπεδεύω, *castra loco*, seu *pono*: ab ἐκ, & στρατὸς, *exercitus*, & πέδον, *solum*.

Ἐξετάζω, *exquiro*, *examino*, *exploro*, *æstimo*, *comparo*: f. άσω, & Dor. ξω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, *inquiro*.

Ἐξέταμον, *secuerant*, 3. pl. a. 2. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα, ab ἐκ, & τέμνω, *seco*: p. m. τέτμηκα.

Ἐξετανύσθη, *extensus est*: 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ, & τανύω, id. qu. Th. τιταίνω, *tendo*.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, *exquisitio*: ab ἐξετάζω.

Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, *quæstio*.

Ἐξεταστέον, *inquirendum*.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἐξετέλειον, *perficerunt*, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλουν, Poët.

Ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἐξετέλεσσε pro ἐξετέλεσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐξέτης, ου, ὁ, ἡ, *sexennis*, pro ἑξαέτης. ab ἓξ, *sex*, & ἔτος, *annus*.

Ἐξ ἐκείνου, *ab illo tempore*.

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐκ, & τέμνω, *seco*: f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, *aversor*: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam*, a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. subj. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ, ab ἐκ & τρέπω.

Ἐξετίτρωσκε, *vulnerabatur*: 3. sing. imperf. ab ἐκ & τιτρώσκω, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero*.

Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio*: ab eod. Th.

Ἐξετύφλου, *excæcavit*, 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω. Th. τυφλὸς, *cæcus*.

Ἐξευμενίσαι, a. 2. inf. act. ἐξεύμενον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio*.

Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio* ab eod.

Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab

Ἐξευρηκὼς, ότος, *qui invenit*, part. perf. ejusd.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, *inventum*: à perf. pass. verbi seq.

Ἐξευρίσκω, *excogito*, *comperio*: ab ἐξ, & εὑρίσκω, id. f. ρήσω, p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, *emersi*, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. αα, verbi ἐκφαίνομαι, *emergo*. Th. φαίνω, *ostendo*, f. νῶ, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφαναν, *exorta sunt*, Att. act. a. 1. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν. ab eod. Th.

Ἐξε-

Ἐξέφερον, *exportabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφρέομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præf. ind. act. ab ἐκφρέω, pro ἐκφέρω.

Ἐξέφυν, υς, υ, *natus sum*, cum gen. a. 2. ab ἐκ & inus. φῦμι, (idem ac. Th. φύω, *nascor*.) unde a. 2. ἔφυν.

Ἐξέχεε, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*, f. 1. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχεῶ, a. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέατε, imperf. pass. ἐξεχεόμην, -ούμην. ab ἐκ, & χέω, *fundo*. f. χεύσω.

Ἐξέχρησε, *sufficit*, a. 1. Vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξαρκεῖν, *sufficere*.

Ἐξεχύθην, ης, η, *exii*, *penetravi*, a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, *effundo*: f. ύσω, p. ἐκκέχυκα, ab ἐκ, & χύω, *fundo*. Th. χέω.

Ἐξέχω, f. ἕξω. p. ἐξέσχηκα, *emineo*, *exto*, *exorior*: ab ἐξ & ἔχω.

Ἐξέψυξε, *animam efflavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*: f. ξω. ab ἐκ, & ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

* Ἐξέψω, *coquo*, *elixo*.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *expello*: ab ἐκ, & ὠθέω, f. ὤσω, *pello*.

Ἐξήγαγε, *eduxit*: 3. sing. a. 1. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*, quod vide.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, *indicassem*: a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito*, *suscito*: f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ἐξηγέομαι, -οῦμαι, *expono*, *enarro*; *præsum*, *rego*; *censeo*, *differo*: imperf. ἐξηγεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -εῖτο, -εῖτο, f. ἐξηγήσομαι, a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο, a. 1. part. ἐξηγησάμενος, ab ἐξ, & ἡγέομαι, *duco*.

Ἐξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω.

Ἐξηγούμενος, η, ον, præs. part. ἐξηγοῦνται, 3. pl. præs. verbi ἐξηγέομαι.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio*, *quod narratur*: &

Ἐξήγησις, εως, ἡ, *enarratio*, *expositio*: propriè divinorum & excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: &

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres*, *magus*, *conjector*: ἐξηγηταί, Athenis, *sacrorum interpretes*: &

Ἐξηγητικὸς, *enarrativus*, τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales*. Omnia à p. pass. verbi ἐξηγέομαι, *expono*.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo*: f. σω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. sub. act. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ, & ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

* Ἐξηγορία, ιας, ἡ, *accusatio*.

Ἐξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exsurrexi*, *expergefactus sum*: imperf. pass. ab ἐξ & ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.

Ἐξῆσαν, *egressi sunt*: 3. pl. a. 1. Att. ἐξήεσαν, verbi ἔξειμι, *exeo*, vel ἐξίημι. ab ἐξ, & εἶμι, *eo*: a. 2. ἐξῄειν, εις, ει, præs. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, *exire*, *exitum habere*: ab ἐξ & ἥκω.

Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta*. Th. ἕξ, *sex*.

* Ἑξηκονταετὴς, οῦ, ὁ. *sexagenarius*.

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito*, *expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, p. ἤλακα.

Ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*: a. 1. m. ἡλάμην, σο, το, & per Sync. ἄλτο.

Ἐξήλατος, ου, *extensus*, *extrinsecùs obductus*: ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.

Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. &

Ἐξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. à verbo ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*.

Ἐξῆλθεν, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd.

Ἐξηλίωσα, *crucifixi*: a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo*, *sole aduro*; ab ἐξ, & ἡλιάζω, *soli expono*. Th. ἥλιος, *sol*.

Ἐξηλλαγμένος, p. part. pass. ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*.

Ἐξήλυσις, Ion. & Poët. pro ἔξοδος, *exitus*: ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξήμησε, *evomuit*: a. 1. ind. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo*.

* Ἐξῆν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere*.

Ἐξήνεγκε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξηπάτησα, ας, ε, *decepi*, *frustratus sum*, *seduxi*: a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, *decipio*.

* Ἐξήπαφε, *decepit*, 3. sing. imperf. ab

* Ἐξαπάφω & ἐξαπαφίσκω, Odyss. λ. v. 216. Poët. id. quod ἐξαπατάω.

Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq. p. verbi ἐξαπλόω, *expando*, *explico*: ab ἐξ, & ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, & contractè ἁπλοῦς, *simplex*.

Ἐξῆρα, *sustuli*: a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξήραμμαι, seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco*: f. ανῶ, p. ἐξήραγκα. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ἐξήρανα, *arefeci*: a. 1. act. ejusd.

Ἐξηράνθην, *exarui*; a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐξῄρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*: Hinc εἴρομαι & ἔρομαι, idem.

Ἐξηρεύνησα, ας, ε, & in 3. pl. ἐξηρεύνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitùs scrutor*.

Ἐξηρεύξατο, 3. sing. ab ἐξηρευξάμην, a. 1. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω. *eructo*, *ructum effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus*: perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio*.

Ἐξηρτυμένοι, *instructi*, *muniti*: p. part. pass. ab ἐξ, & ἀρτύω, *instruo*.

Ἐξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*: 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω ab ἐξ, & ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.

Ἐξηρώησε, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror*, *celeritèr recedo*. Th. ἐρωέω, *eo*, *fluo*.

ἙΞΗ͂Σ, adverbialitèr, *deinceps*, *consequenter*: ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑξῆς, *ordine sequens*: ἡ ἑξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies*: Poët. ἑξείης. qu. ab ἔχω.

Ἐξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1. act. verbi ἐξετάζω, *examino*, *exploro*: f. σω, & Dor. ξω.

Ἐξη-

Ἐξηχέομαι, -ῦμαι, *persono* : f. ήσομαι. p. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐξ, & ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

* Ἐξηχέω, *resono*.

Ἐξιέναι, Ion. pro ἐξεῖναι, *exire*, & pro *ejicere mittere* : vel ab ἐξ, & ἵημι, *mitto* : vel ab ἐξ, & εἶμι, *vado*.

Ἐξιλαίνειν, pro ἐξιλάσαι, *expando*. Pindar.

Ἐξικέσθην, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. m. pl. ἐξίκοντο· &

Ἐξίκετ', *pervenit* : 3. sing. a. 2. m. ἐξικόμην, ε, ετο· ab

Ἐξικνέομαι, *pervenio* : ab ἐξ, & ἱκνέομαι, *venio* : f. ἐξίξομαι. p. ἐξῖγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐξικόμην, ε, ετο, *perveni* : ejusd. a. 2. m.

Ἐξιλάσομαι, & -άσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἐξιλασις, εως, ἡ, *placatio* : &

Ἐξιλασμα, ατος, τὸ, *placamen* : &

Ἐξιλασμὸς, ῦ, ὁ, *placatio* : à perf. pass. verbi ἐξιλάομαι.

Ἐξιλάσομαι, *placabo* : f. 1. m.

Ἐξιμεναι, *exire* : Dor. pro ἐξιέναι, vel ἐξιέναι, præf. inf. ab ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Ἐξιόντων, gen. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰών.

* Ἐξιππεύομαι, *equitando animi gratiâ exspatior*, *evagor*.

* Ἐξίπταμαι, *evolo*.

Ἕξις, εως, ἡ, *habitus* : in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.

* Ἐξισάζω, f. άσω, *adæquo & æquiparo*.

Ἐξισοῦσθαι, præf. inf. pass. ab

Ἐξισόω, *adæquo* : ab ἐξ, & ἰσόω, *æquo* : f. ώσω. Th. ἴσος, vel ἶσος, *par*, *æqualis*.

Ἐξίσταντο, *percellebantur* : 3. pl. imperf. m. ab

Ἐξίσταμαι, *obstupesco*, *cedo* : ab

Ἐξίστημι & ἐξιστάω, *obstupefacio*, *immuto* : f. ἐκστήσω, a. 1. ἐξέστησα, a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*, imperf. m. ἐξιστάμην, σο, το, ab ἐξ, & ἵστημι, *sto*.

Ἐξιστορεῖν τι, *exquirere quid* : Ion. & Poët. pro ἐκζητεῖν. quod ex ἱστορέω, *cognosco*. Th. ἵστωρ, *sciens*.

Ἐξισχύω, *valeo*, *possum* : f. σω. p. ἐξίσχυκα, a. 1. ἐξίσχυσα, a. 1. sub. ἐξισχύσω, ης. η. ab ἐξ, & ἰσχὺς, *robur*, *vires*.

Ἐξίτηλος, ε, ὁ & ἡ, *evanidus*, *exolescens* : ab ἐξιέναι, *exire*, *evanescere*.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐςὶ, *quibus non exire licet* : ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

* Ἐξιχνεύω, f. εύσω, *vestigo*, *pervestigo*.

* Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem. unde

* Ἐξιχνιασμὸς, ῦ, ὁ, *investigatio*.

* Ἑξκαίδεκα, indecl. *sexdecim*.

* Ἐξοδεύω, f. εύσω, p. ἐξώδευκα, *excedo*, *morior*.

Ἐξοδία, ας, ἡ, *egressio*, *expeditio* : & inde

Ἐξοδιάζω, *exire facio*, *expendo* : ab ἐξόδιος, *exitus* : quod ab ἐξ, & ὁδὸς, *via*.

Ἐξοδιασθεὶς, έντος, *ab eunte illatus* : ejusd. a. 1. part. pass.

Ἐξόδιον, ε, τὸ, EXODIUM, *exitus* : &

Ἔξοδος, ε, ἡ, *exitus*, item *mors* ; ab ἐξ, & ὁδὸς, *via*.

Ἐξοικέω, f. ήσω, *emigro* : &

Ἐξοικίζω, f. ίσω, *domo ejicio*, *expello* ; ab ἔξοικος, ε, ὁ & ἡ, *exul* : ab ἐξ & οἶκος.

Ἐξοίσομεν, *efferemus* : 1. pl. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero* : f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero* : a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσιν, *egrediuntur* : pro ἐξοιχνοῦσιν, Dor. & Ion. 3. pl. præf. ind. verbi οἰχνέω, id. q. οἴχομαι, *abeo* : f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ἐξοκέλλω, f. ελῶ. a. 1. ἐξώκειλα, *delabor*, *impingo* ; item *averto* ; ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.

Ἐξολέσειεν, *perdat* : 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ, & ὄλλυμι, *perdo* : f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὤλα.

Ἐξολέσωμεν, *deperdamus* : a. 1. sub. act. ej.

* Ἐξολισθαίνω, *effugio*, *elabor*, *excido*, *eludo*, f. ανῶ, p. ἐξωλίσθηκα.

* Ἐξολλύω, -λλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*.

* Ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, &

* Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, *perditio* : ab

Ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo* : f. εύσω. p. ἐξωλόθρευκα. præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *dispereo*. p. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. pass. ἐξολοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ, & ὄλεθρος, *exitium*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo*. Th. ὀλολύζω, *ululo* : f. ξω. p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.

* Ἐξομβρέω, f. ήσω, p. ἐξώμβρηκα, *pluo* : ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione* ; Eccl. x. 13.

Ἐξόμνυμι, & frequentiùs -μαι, *abjuro*, *ejuro* : ab ἐξ, & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

* Ἐξομοιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξωμοίωκα, *assimilo*, *effingo* : unde

* Ἐξομοιοῦμαι, *similitudinem refero*.

Ἐξομολογέομαι, -ῦμαι, *confiteor*, *gratias ago*, *celebro*, *glorifico* : cum dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξομολογησάμην, ω, ατο. ab ἐξ, & ὁμὸς, *similis*, & λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, *confessio*, *prædicatio*, *gratiarum actio* : à perf. pass. superior. ver.

Ἐξὸν, præf. part. n. g. ab ἔξεςι, *licet*, q. v.

Ἐξονομάζω, *nomine voco*, *invoco*, *loquor* : &

Ἐξονομαίνω, f. ανῶ, *nuncupo*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ἐξόπιθεν, Poët. pro

Ἐξόπισθεν, adv. *à tergo*, *in posterum* : &

* Ἐξοπίσω, adv. *retrò*, *in postremum*, *posteà* ; Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

* Ἐξοπλίζω, *penitus armis instruo*, *instituo*, f. ίσω. p. pass. ἐξώπλισμαι.

Ἐξοπτᾶν, *excoquere*. Th. ὀπτάω, *asso* : f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, *exterminatio*, *exilium* : ab ἐξ, & ὅρος, *terminus*.

Ἐξορίζειν, *exterminare* : ab iisd.

Ἐξορκίζω, *adjuro* : f. ίσω. & Att. -ιῶ. p. ἐξώρκικα, a. 1. ἐξώρκισα. perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, *adjuratio* : à 1. perf. &

Ἐξορκιςὴς, ῦ, ὁ, EXORCISTA : à 3. pers. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξορκιῶ, f. Att. ejusd.

Ἔξορκος, ε, ὁ, *eximium jusjurandum*. Vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκοῦν, præf. inf. ab

Ἐξορκόω, -ῶ, f. ώσω. id. ac ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορ-

'Εξόμνυσις, εως, ἡ, *jusjurandum* : à 2. perf. pert. paſſ. ſuperioris verbi.

'Εξορμάω, f. ήσω, *erumpo, proficiſcor, impello* : ab ἐξ, & ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ὁρμή.

'Εξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio* : à 2. perſ. præt. paſſ. ſuperioris verbi.

* 'Εξορμίζω, pro quo etiam dicitur

* 'Εξορμάω, f. ήσω, p. ἐξώρμηκα, *erumpo*.

'Εξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus*. Th. ὅρπηξ, idem.

'Εξόρυξις, εως, ἡ, *effoſſio* : ab

'Εξορύττω, *effodio, perfodio* : f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio* : p. ὄρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

'Εξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles*. Th. ὄζω, *oleo* : f. ὀζήσω.

'Εξοστρακίζω, f. ίσω, *in exilium mitto*, teſtarum ſuffragiis : ab ἐξ, & ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *teſta*.

'Εξοστρακισμὸς, ȣ̃, ὁ, EXOSTRACISMUS, *relegatio*, per teſtarum ſuffragia, *exilium* : à 1. perſ. perf. paſſ. ſuperioris verbi.

'Εξότε, & ἐξότȣ, pro ἐξ ȣ̃, *ex quo*, ſc. tempore.

'Εξȣδενέω, -ῶ, id. cum ἐξȣδενόω ab ἐξ & ȣ̓δείς.

'Εξȣδένωσις, εως, ἡ, *contemptus* : &

'Εξȣδενωτὴς, ȣ̃, ὁ, *contemptor* : à perf. paſſ. verbi ἐξȣδενόω.

'Εξȣδενόω, -ῶ, *nihil facio, pro nihilo habeo* : f. ώσω. p. ἐξȣδένωκα. perſ. paſſ. ἐξȣδένωμαι. a. 1. paſſ. ἐξȣδενώθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξȣδενωθῶ. a. 1. part. paſſ. ἐξȣδενωθείς, έντος· ab ἐξ & ȣ̓δενόω, quod ab ȣ̓δείς, ενός. Th. εἷς.

* 'Εξȣδένωμα, ατος, τὸ, *deſpectio*.

'Εξȣδένωσις, εως, ὁ, *contemptus* : à perf. paſſ. verbi ἐξȣδενόω.

'Εξȣθενέω, -ῶ, & ἐξȣθενίζω, *nihili facio, aſpernor* : f. ήσω. p. ἐξȣθένηκα. a. 1. ἐξȣθένησα, *ſprevi* : a. 1. ſub. act. ἐξȣθενήσω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. ἐξȣθένημαι. perf. part. ἐξȣθενημένος, η, ον, *pro nihilo habitus* : ab ἐξ, & ȣ̓θείς, ενός, *nullus* : idem quod ȣ̓δείς, quod ex ȣ̓δὲ & εἷς. ȣ̓θείς, verò ex ȣ̓τε, *neque* (ubi τ, propter ſequentem aſpiratam, mutatur in θ) & εἷς, *unus*.

* 'Εξȣθένημα, ατος, τὸ, *abjectio*.

'Εξȣθενῶ, *ſperno* : Dor. eſt pro ἐξȣδενῶ ab ἐξȣθενέω, quod vide.

'Εξȣσία, ας, ἡ, *licentia, poteſtas, autoritas, dignitas* : eſt jus ſive facultas moralis : at δύναμις, vis activa, ſeu facultas naturalis; ἐξȣσίαι, ῶν, αἱ, *poteſtates, magiſtratus* : ab ἔξεστι, *licet*.

'Εξȣσιάζω, *poteſtatem habeo, dominor, in poteſtate habeo* : cum gen. ſed cum dat. *poteſtatem do* : f. άσω. p. ἐξȣσίακα. f. 1. paſſ. ἐξȣσιασθήσομαι· ab ἐξȣσία, quod vide.

'Εξȣσιαστὴς, ȣ̃, ὁ, *dominus* : à perf. paſſ. ſuper. verbi.

'Εξοχ' pro ἔξοχα, & Poët. ἐξόχως pro ἐξόχως, *eximiè, præter alia, excellentèr* ; adv. ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Εξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia* : κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè* : &

'Εξοχα, & ἔξοχα, adv. *eximiè* : a. gen. ab

'Εξοχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *eminens, excellens* : ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω.

'Εξοχώτατος, *excellentiſſimus* : ſuperl. à ſuperiore verbo.

'Εξυλωμένος, η, ον, *ligno ſtratus* : apud LXXII. Th. ὕλη, *ſylva*.

'Εξυνῆκα, vel ξυνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento : à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto* : a. 1. ἧκα, Att. ἕηκα & ξὺν pro σύν.

'Εξυπνίζω, *è ſomno excito* : f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ, & ὕπνος, *ſomnus*.

'Εξυπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *expergefactus, qui evigilavit* : ab eod. Th.

'Εξύρατο, 3. ſing. a. 1. med. ἐξυράμην, -ω, -ατο, verbi ξυράω, *abrado* : quod à ξυρὸς, *acutus*. Th. ξύω, *rado*.

'Εξύρημαι, *raſus ſum* : perf. paſſ. verbi ξυράω, *abrado* : ab eod. Th.

'Εξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejuſd. & ab eod. Th.

'Εξυφαίνω, f. ανῶ, *texo, telam abſolvo* : ab ἐξ & ὑφαίνω, idem ac Th. ὑφάω, *texo*.

'Εξύφηνα, ας, ε, *texui* : ejuſd. a. 1. ind.

* 'Εξυψόω, *ſublimo*.

'Εξω, adv. *foras, foris, extra* : ἔξω τ̃ πόλεως, *extra civitatem* : ὁ ἔξω, ſcil. ὤν, *exterior*, Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

'Εξω, *habebo* : f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*.

'Εξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumeſco*. Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*.

'Εξωθεν, adv. *extrinſecus, foris* : cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

'Εξωθέω, -ῶ, *expello, extrudo* : f. ἐξώσω. p. ἐξῶκα. a. 1. ἔξωσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.

'Εξῴκισα, *domo ejeci* : a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω. p. ἐξῴκικα, ab ἐξ & οἶκος.

'Εξωλώλειν, εις, ει, pluſq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditùs perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo* : f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὄλα, Att. ὄλωλα.

'Εξώλης, εο̃ς, ὁ καὶ ἡ, *perditus, deploratus, perniciosus* : ab iiſd.

'Εξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω ſeu ἐξολισθαίνω, *illabor, incido* : ab ἐξ, & ὄλισθος, *lapſus*. Hinc ὀλισθέω, *labora*.

'Εξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo* : quod adi.

'Εξωμοιωμένος, η, ον, *aſſimilatus* : partic. ab ἐξωμοίωμαι, præt. ind. verbi ἐξομοιόω.

* 'Εξωμος, ȣ, ὁ, *abjuratus, expeditus*.

'Εξώπιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *extra conſpectum poſitus* : ab ὤψ, *oculus* vel *aſpectus*. Th. ὄπτομαι.

'Εξώπλισε, *inſtruxit* : a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo* : ab ἐξ, & ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma*.

'Εξώργισμαι, perf. paſſ. *iratus* vel *irata ſum* : ab ἐξ, & ὀργίζω, *iraſcor*. Th. ὀργή.

'Εξώρκιζον, imper. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obſtringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

'Εξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo* : ab ἐξ, & ὁρμή, *impetus*.

'Εξωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *intempeſtivus, exoletus*. Th. ὥρα, *tempus, vigor ætatis*.

'Εξώρτο, *exiliit* : 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐξώρμην,

ξέωση ου verbi ἰξέρω, excito. Th. ὄρω, [illegible] l. -ρῶ & ὄρσω, p. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, expellere : a. 1. inf. ἐξωσεν, αὐτο. 1. 1. imperat. ἐξώσατ, αὐτός, a. 1. part. ὠθέω. Th. ὠθέω, pello : fut. ὠσω. a 1. ὦσα.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulsio : ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, expulsor violentus : quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ἐξωστρακισμένος, ου, per Ostracismum ex aliquo loco pulsus : perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω. vide in ὄστρακον, testa.

Ἐξώτατος, ου, extimus : unde

Ἐξωτάτω, adv. extimè : utrumque cum

Ἐξωτερικός, οῦ, externus, trivialis.

Ἐξώτερος, ου, exterior, extimus : ab ἔξω, foras.

Ἐξωτέρω, adv. exterius : &

Ἐξωτικός, οῦ, EXOTICUS, peregrinus : ab eod. Th. Hinc Angl. exotick.

Ἐῴχετο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, [illegible]. Th. οἴχομαι, eo : fut. οἰχήσομαι. praet. ᾤχημαι.

Ἔωχρος, valde pallidus. Th. ὠχρός, pallidus.

Ἑο pro οὗ, sui : aliq. αὐτοῦ Pronom. à quo

Ἑοῖ, Poët. pro οἱ, seu αὐτῷ, ipsi.

Ἔοι, sit : 3. sing. praes. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμί.

Ἐείκμεν, videbamur : per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m. Att. viz.

Ἔοικα, ας, ε, assimilatus sum, visus sum : praet. med. Attic. pro εἶκα, ab εἴκω. similis sum : unde

Ἔοικε, decet, p. m. Att. pro εἶκε. &

Ἐοίκεσαν, similes facti erant : Att. pro ἐοίκεσαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi εἴκω, similis sum.

Ἐοικότα, similem : acc. sing. &

Ἐοικότες, similes : nom. pl. ab ἐοικώς, q. v.

Ἐοικότως, eodem modo : adv. ab

Ἐοικώς, ότος, similis : perf. part. m. ab εἴκω. Th. εἴκω, similis sum.

Ἐοίμι, immitterem : Poët. pro ἱείην, praes. opt. verbi ἵημι, mitto : quasi ab ἕω.

Ἑοῖο, gen. Ion. pro ἑοῦ, ab ἑός, suus : Poët. pro ὅς.

Ἑοῖς & ἑοῖσι, suis : dat. plur. ab ἑός, ἑή, ἑόν, Poët, pro ὅς, ἥ, ὅ, SUUS, a, um. Sed hic vide in ἑοῖ.

Ἔοισα, Dor. pro ἐοῦσα, praes. part. f. g. ab εἰμί, sum.

Ἔολπα, speravi : praet. m. pro ἔλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπίς, spes.

Ἔον, eram : imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμί.

Ἐόν, ἐόντος, praes. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐών pro ὤν. ἐόντες pro ὄντες, ἐοῦσι, & in plur. ἐόντας. &

Ἐόνθ' pro ἐόντα, acc. sing. part. praes. pro ὄντα, Poët. ab εἰμί. &

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, pl. praes. part. Ion. pro ὄντε & ὄντες, ab εἰμί.

Ἔοργα, feci : praet. m. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω, praet. m. ἔοργα & ἔοργα, & per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργώς, part. praet. med.

Ἐόργασι, fecerunt : 3. pl. p. m. pro ἐόρξασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidicè & Boeoticè in ν, ut πέτυφαν pro πετύφασι. Vide in ἔοργα.

Ἑόργει, Ion. & Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. p. m. ab eod.

Ἐόργη, ης, ἡ, tudicula, cochlear : ab ὀργάω, appeto impatienter.

Ἑορτάζω, f. άσω, festum celebro : &

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, solennis, festus : unà cum

Ἑορταστικός, festus : ab

ἙΟΡΤΗ΄, ῆς, ἡ, festum.

Ἑός, ἑή, ἑόν, Poët. pro τεός, τεά, τεόν. communiter σός, σά, σόν, tuus, a, um.

Ἑός, ἑή, ἑόν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, SUUS, a, um.

Ἐοῦσα, pro οὖσα, & ἐών pro ὤν, praes. part. Ion. verbi εἰμί, sum : ἐοῦσι pro οὖσι.

Ἐπ' pro ἐπί, in, &c. quod vide.

Ἐπάβολος, ὁ, compos : Dor. pro ἐπήβολος, quod vide : ab ἐπιβάλλω, α pro ι, Poëtica licentiâ.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. & 4

Ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, adduxisti : a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, induco : Att. per reduplicat. Th. ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, exulta : praes. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλου· ex ἐπί, & ἀγάλλομαι, ornor, glorior. Th. ἀγάλλω, orno.

Ἐπαγάλλομαι, exulto, efferor : ab eod.

Ἐπάγαμαι, admiror, affecto : ex ἐπί, & ἄγαμαι, admiror : ab inusitat. ἀγάω, idem.

Ἐπαγανακτέω, indignor : ex ἐπί, & ἀγανακτέω, idem.

Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. m. quod cum

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, promissio : &

Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. praes. pass. &

Ἐπαγγελλόμενος, ου, ον, praes. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntior : simul cum

Ἐπαγγέλλοντι, promittunt : Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio : f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. praes. m. ἐπαγγέλλομαι, polliceor, profiteor, spondeo : praet. pass. ἐπήγγελμαι, promissi : a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, ab ἐπί & ἀγγέλλω, nuntio : f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promissum : ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, inducere : inf. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπαγείρω, congrego : quod ex ἐπί, & ἀγείρω, idem : f. ἀγερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio : à sup.

Ἐπάγεσθαι, induci : inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ἐπάγην, concretus sum : a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπαγον, fixi : verbi πήγνυμι, seu πήσσω, compingo : fut. πήξω. f. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, adducere : Ion. & Poët. pro ἐπάγειν.

Ἐπαγλαΐει, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, illustro. Th. ἀγλαός, splendidus.

Ἐπαγλαΐζειν, Ion. illustrare, celebrare : ab eod. verbo & Th.

Ἐπαγλαΐζομαι, exulto ob aliquid : ab eodem quod sup.

Ἐπαγόμενος, alliciens : Ion. pro ἐπαγόμενος, vel pro ἐπαγόμενος, ab ἐπάγω.

Ἐπάγομαι, adduco, allicio ; item cito authores :

rem: ab ἐπάγω, adduco. Th. ἄγω, duco.
Ἔπαγον, vide in ἐπάγω,
Ἐπαγορεύειν, dictis adjicere: ab ἀγορεύω, orationem habeo. Th. ἀγορά, forum.
Ἐπάγριος, agrestis, ferox: ex ἐπί, & ἄγριος, agrestis. Th. ἀγρός, ager.
Ἐπαγριόω, agreste reddo, effero: ab eod.
Ἐπαγρυπνέω, -ῶ, f. ήσω. p. ηκα, invigilo: ab ἐπί, & ὑπνέω, dormio: per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπνος, somnus.
Ἐπάγω, adduco, induco: fut. ἐπάξω, perf. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα. a. 1. part. ἐπάξας, αντος, a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. Ex ἐπί, & ἄγω, duco: quod vide.
Ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, ingressus, inductio, subvectio: &
Ἐπαγωγός, ῦ, blandus, ad persuadendum aptus: & inde superlat.
Ἐπαγωγότατα, quæ maximam vim habeant suadendi: ab ἐπάγω, induco. Th. ἄγω.
Ἐπαγωνίζομαι, decerto: f. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπί, & ἀγών, certamen.
Ἐπάδω, f. άσω, accino, incanto: ex ἐπί, & ᾄδω, contract. ex ἀείδω, cano.
Ἐπαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, accinere: ex eod.
Ἐπαείρας, elevans: a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo, incito. Th. ἀείρω, tollo: f. ἀερῶ.
Ἐπαείροντι, extollunt: Dor. pro ἐπαείρουσι. ex iisdem.
Ἐπαείρω, solicito, erigo: ex ἐπί, & ἀείρω, tollo.
Ἔπαθον, passus sum: a. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior: f. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν. p. m. πέπονθα.
Ἐπαθροίζω, congrego: f. οίσω. p. ἐπήθροικα. præs. pass. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπί, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἀθρόος, confertus.
Ἐπαιάζω, illacrymor: ex ἐπί, & αἰάζω.
Ἐπαιγδην, adv. cum impetu, impetuosè: item in superficie, leviter. Th. αἴσσω.
Ἐπαιγίζω, irruo, impetuosè spiro: ab ἐπί, & αἰγίς, ς, procella, quod ab ἀίσσω, irruo.
Ἐπαιδέομαι, erubesco: unde
Ἐπαιδεσθείς, reveritus: part. a. 1. præced. verbi. Th. αἰδώς, όος, -ῦς, ἡ, pudor.
Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, erudior, castigor. Th. παῖς, παιδός, ὁ, puer.
Ἐπαΐειν, audire, percipere. Th. ἀΐω, audio.
Ἐπαίκλια, & ἐπαίκλεια, quæ post cœnam apponuntur, bellaria: ab ἐπί, post, & αἶκλον, vel αἶκνον, cibus, cœna. Th. αἶκλος, vespertinus.
Ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. ab ἐπαινέω, laudo: quod vide.
Ἐπαινέοντι, laudant, Dor. pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. ab eod. ut &
Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. &
Ἐπαινέσαις, 3. sing. a. 1. opt. Æol. &
Ἐπαινέσειε, probaverit: a. 1. opt. act. Æol. &
Ἐπαινέσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ab ἐπαινέω, laudo: f. έσω. quod vide.
Ἐπαινετέος, laudandus: adject. verb. &
Ἐπαινέτης, ε, ὁ, laudator: &
Ἐπαινετός, ῦ, laudabilis: &
Ἐπαίνετος, ε, ὁ, nomen viri Gr. & interpretatur laudabilis: ab
Ἐπαινέω, -ῶ, laudo: f. έσω, & Poet. ήσω. p. ἐπήνεκα, & -ηκα. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. imp. perf. act. ἐπαίνεσον, εἶτω, idem. Th. αἰνέω.
Ἐπαινή, dura: ab ἐπί, & αἰνός, ῦ, gravis horrendus.
Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινέσαις, a. 1. part. act. &
Ἐπαινήσῃ, laudaverit: 3. sing. a. 1. sub. act. &
Ἐπαινῆται, laudetur: 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, quod vide.
Ἔπαινος, ε, ὁ, laus: ex ἐπί, & αἶνος, laus.
Ἐπαινοῦμεν, laudamus, 1. pl. ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. &
Ἐπαινούμενος, laudatus, præs. part. pass. ab ἐπαινέω, laudo, quod vide.
Ἐπαῖξαι, irruere: a. 1. inf. act. &
Ἐπαΐξας, irruens: a. 1. part. act. ab ἐπί, & ἀΐσσω, ruo: f. ξω.
Ἐπαίρομαι, attollo: &
Ἐπαίρω, attollo, erigo: ex ἐπί, & αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, αντος.
Ἔπαισε, percussit: 3. sing. a. 1. act. à παίω, percutio: f. σω.
Ἐπαισθάνομαι, sentio: &
Ἐπαίσθημα, sensus: ab αἰσθάνομαι, sentio.
Ἐπαΐσσομαι, irruo: &
Ἐπαΐσσοντα, irruentem, acc. sing. part. præs. ab
Ἐπαΐσσω, irruo, cum dat. aliquando occurro, & cum gen. item insequor, impero, percutio, invado: cum acc. aliquando insurgo: ex ἐπί, & ἀΐσσω, ruo.
* Ἐπαΐστος, ε, ὁ & ἡ, cujus facinora innotuerunt. Vide ἄϊστος.
Ἐπαισχυνθήσομαι, erubescam: f. 1. pass. ab
Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubesco: cum acc. a. 1. pass. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τό.
Ἐπαιτέω, mendico: f. ήσω. p. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.
Ἐπαίτης, ε, ὁ, medicus; à præced.
Ἐπαιτιάομαι, conqueror, &c. v. αἰτιάομαι.
Ἐπαίτιος, ε, ὁ & ἡ, qui vel quæ est in culpâ. Th. αἰτία, culpa.
Ἐπαίχθη, lusus est, 3. sing. a. 1. pass. verbi παίζω, ludo: f. ξω, & σω.
Ἐπαΐω, exaudio: ab ἀΐω, audio.
Ἐπαιωρέω, elevo, suspendo: &
Ἐπαιωροῦμαι, efferor: &
Ἐπαιωρούμενος, ε, erectus: ab αἰωρέω, elevo.
Ἐπακήκοα, ας, ε, vide in ἐπακούω.
Ἐπακμάζω, vigeo: ex ἐπί, & ἀκμάζω, vigeo. Th. ἀκμή, flos ætatis.
Ἐπακολουθέω, subsequor: f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. sub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπί & ἀκόλουθος, ε, ὁ & ἡ.
Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, consequentia: à perf. pass. præced. verbi.
Ἐπάκοος, ε, ὁ & ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.
Ἐπάκουε, animum adjice, præs. imperat. &
Ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.
* Ἐπάκουστος, ε, ὁ & ἡ, qui auditur, auscultabilis: ab

Ἐπα-

Ἐπακούω, *exaudio, obtempero* : f. ούσω, p. ἐπήκοα. a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃ, ῃ, perf. pass. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοα, & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio* : imperf. ἐπηκροώμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, *audio* : f. άσομαι.

Ἐπάκρασις, εως, ἡ, *auscultatio* : à superiori.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator* : &

Ἐπακτὶς, οῦ, *illex, advena* : ab ἐπάγω.

Ἐπάκτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *litteralis* : ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἐπακτὸς, οῦ, *adscititius, peregrinus* : ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber* : ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.

Ἐπακτρεὺς, *venator*, quia canes in feras ἐπάγει *impellit* : &

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum* : &

Ἐπακτρον, ου, τὸ, *navigium piscatorium* : ab ἐπάγω, *impello*.

Ἐπάλαιεν, *luctabatur*, 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor* : quod vide.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus* : ex ἐπὶ, & ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλαλή.

Ἐπαλάομαι, *pervagor* : ab ἀλάομαι, *vagor*.

Ἐπαλαστέω, *graviter afficior ob mala* : ex ἐπὶ, & ἀλαστέω, idem : quod ab ἄλαστος, Dor. pro ἄλαστος, *cujus oblivisci non possumus*. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐπαλαστήσασα, *miserata*, ejusd. a. 1. part. fem. gen.

Ἐπαλείφω, *superillino* : ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἐπαλεξήσουσα, *auxiliatura*. f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ, & ἀλέξω vel ἀλεξέω, *arceo*.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio* : &

Ἐπαλλάττω, f. ξω, *permuto* : ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto* : f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro, agito*. Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio*.

Ἐπάλληλος, ὁ, ἡ, *alternus* : ex ἐπὶ, & ἀλλήλων, *mutuò* : quod ab ἄλλος, *alius*.

Ἐπάλμενος, *insiliens*, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem : ab ἐφάλλομαι, q. v.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri* : ex ἐπὶ, & ἀλκὴ, *robur*.

Ἐπάλπνος, ου, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantum reperitur : & dici puto *de vento fœcundo nautisque grato*, q. per Sync. pro ἐπιθάλπνος, ex ἐπὶ, & θάλπνος, *splendidus*, & per Metaph. *lucis instar gratus* : à θάλπω, *calefacio, foveo*.

Ἔπαλτο, *insiliebat* : imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφάλτο · ab ἐφάλλομαι · vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, *accumulare* : ab ἀμάω.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, *permuto, alterno* : f. ψομαι. ab ἐπὶ, & ἀμείβω, *muto*, f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐπαμινώνδας, ου, ὁ, *EPAMINONDAS*, Thebanorum dux.

Ἐπαμείψατο, *responderat*, Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω.

Ἐπάμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei, qui durat unum diem* : ab ἐπὶ, & ἡμέρα, *dies*.

Ἐπαμησάμενος, *obrutus*, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo* : quod ex ἐπὶ & ἀμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim* : ab ἐπαμείβω, *alterno*.

Ἐπαμοιβὸς, *alternus*, ab eod. Th.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, *auxilior*. Vide

Ἐπαμῦναι, *propugnare*, a. 2. inf. act. ἐπάμυνον, ἀτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo*. Th. ἀμύνω, *auxilior*.

Ἐπαμφοτερίζω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum*, ex ἀμφότερος *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

Ἐπὰν, *postquam* : Conj. ex ἐπὶ & ἄν. v. ἐάν.

Ἐπαναβαίνω, *ascendo super* : ab ἐπὶ, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre*. Vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβλαδὸν, adv. quasi *injectim*. Th. βάλλω.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclamo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & βοάω, *clamo*.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω. q. v.

Ἐπαναγινώσκω, *relego, is* : ex ἐπὶ, & ἀναγινώσκω, *lego*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπαναγκάζω, *urgeo*, ex ἀναγκάζω, *cogo*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπάναγκες, adv. *necessariò* : τὰ ἐπάναγκες, sc. ὄντα, *necessaria*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπανάγω, *reduco, commoveo* : f. -άξω. a. 2. ἐπανήγαγον, a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *proveho* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἄγω, *duco*.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi* : ex ἐπὶ, & ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Th. διπλόος.

Ἐπαναιρέομαι, *suspicio* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἱρέω, *capio*.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio* : ab ἀναιρέω, *occido* : vide præced.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, *elevo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπανάκειμαι, *repositus sum* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & καλέω, *voco*.

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, *repetitio* : à superiori verbo.

Ἐπαναλογεῖν, *altiùs repetendo aperire* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & λέγω, *dico*.

Ἐπαναμένω, *exspecto* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μένω.

Ἐπαναμιμνήσκω, *commonefacio* : cum acc. f. ήσω, p. ἐπαναμέμνηκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, *renovo*, f. ώσω, p. ωκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & νεόω, idem Th. νέος, *novus*.

Ἐπαναπαύομαι, *acquiesco* : cum dat. f. σομαι, p. ἐπαναπέπαυμαι, a. 1. m. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, & παύω *cesso*, a. 2. ἔπαον.

Ἐπαναπλεῖν, *crebrò navigare*. Th. πλέω.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, *rebellio* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστέλλω, *cohibeo*. Th. στέλλω, *inhibeo*.

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, *prominentia* : &

Ἐπαναστήσομαι, f. 1. m. ab ἐπανίσταμαι, *insurgo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστρέφω, *revertor* : ab ἐπὶ, ἀνὰ, & στρέφω.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, reflexio* : à præced. p. m.

Ἐπανατίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι,

θημι, *insuper impono, acceptum fero* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἐπανατρυγάομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo* : ex ἐπὶ. ἀνὰ, & τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐπαναφέρω, *crimen in alium rejicio* : &

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio* : à φέρω, *fero*.

Ἐπανεθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐπάνειμι, *redeo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, ab ἴω.

Ἐπανείρεσθαι, *denuò interrogare* : ab εἴρομαι. *interrogo*. Th. εἴρω, *necto, interrogo*.

Ἐπανεὶς, *qui dimisit*, a. 2. part. act. ab ἐπανῆν, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab

Ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo* : f. ἐπανελεύσομαι, a. 2. ἐπανῆλθον, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπανερωτάω, *interrogo* : f. ήσω, ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπανερωτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. act.

Ἐπανέχω, *antecello, innitor* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔχω, *habeo*, f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανήκω, *redeo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἥκω, f. ξω.

Ἐπανήρετο, *percunctabatur* : 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*,

Ἐπανθέω, *superfloreo* : f. ήσω, p. ἐπήνθηκα, p. m. ἐπήνθα, & per Epenth. τοῦ ο, ἐπήνοθα, & redupl. Att. ἐπενήνοθα, ex ἐπὶ, & ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt* : 3. pl. præs. ind. Att. ab

Ἐπανίημι, *remitto* : ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, *mitto*, in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, & per Crasin Att. ἱᾶσι.

Ἐπανισταίατο, Ion. pro ἐπανισταῖντο, *insurrexerunt*, 3. pl. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵσταμαι, vel scribendum, ἐπανιστέατο. 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι.

Ἐπανίσταμαι, *insurgo*, ab eod.

Ἐπανιστέαται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab

Ἐπανίστημι, *insurgo*, f. ἐπαναστήσω, p. ἐπανέστηκα, f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι.

Ἐπανιτέον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, *redeo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, *eo*.

Ἐπανιὼν, *regressus*, a. 2. part. ab eod.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, *reditus* : ex ἐπὶ, & ἄνοδος, ἡ, *ascensus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπανορθούμενος, præs. part. pass. &

Ἐπανορθοῦσθαι, præs. inf. pass. ab

Ἐπανορθόω, -ῶ, *corrigo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθός.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, &

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ. *correctio*, &

Ἐπανορθωτέος, *corrigendus* : &

Ἐπανορθωτὴς, ου, ὁ, *corrector* : à p. pass. verbi ἐπανορθόω, *corrigo*.

Ἐπαντάω, *occurro*, f. ήσω, p. ἐπήντηκα, a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπὶ, & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἐπαντέλλουσα, *oriens*, præs. part. f. g. ab

Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τέλλω, *orior*.

Ἐπαντήσις, εως, ἡ, *occursus* : ab ἀντὶ.

Ἐπάνω, *suprà*, adv. cum gen. ex ἐπὶ & ἄνω.

Ἐπάξαι, αντος, a. 1. part. act. &

Ἐπάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, *induco* : f. άξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Ἐπάξῃ, Dor. pro ἐπήξῃ, *fixisset*, 3. sing. a. 1. act. à πήγνυμι, *figo*, f. ξω.

Ἐπάξιος, ου, *dignus* : Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus* : ex ἐπὶ, & ἄξιος, idem.

Ἐπαξόνιος, ου, *qui circum axem volvitur*, ε- pi h. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.

Ἔπαξας, Dor. pro ἔπηξας, *compegisti*, a. 2. m. 2. sing. verbi πηγνύμι, *compingo* : f. πήξω.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, *incantatio* : &

Ἐπαοιδὸς, ου, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ἔπαυσε, *sedavit* : a. 2. ind. act. Hinc in a. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, *cesso* : f. παύσω, p. πέπαυκα.

Ἐπαυπλίω, *minor*, —*naris* : f. ήσω, perf. -ηκα. Ex ἐπὶ, & ἀπειλέω, idem.

Ἐπαποδύομαι, *suspicio* : ex ἐπὶ & ἀποδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*.

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, *quæstio* ; quod &

Ἐπαπορῶμεν, 1. pl. præs. sub. ab ἐπαπορέω, *addubito* ; quod ex ἐπὶ & ἀπορέω, hoc est α priv. & πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.

Ἐπαποστέλλω, *insuper mitto* : ex ἐπὶ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.

Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, *circumspicio* : f. ανῶ, a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio* : ex ἐπὶ & ἀρά.

Ἐπαράομαι, f. άσομαι & ήσομαι, *imprecor* : ab ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, *preces*.

Ἐπάρας, *attollens* : &

Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo* : f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. ἐπῆρα, a. 1. imperat. ἔπαρον, ἄτω, a. 1. pass. ἐπήρθην. ab ἐπὶ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ & ἡ, *execrabilis* : ex ἐπὶ, & ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαράσσω, *irruo* : ex ἐπὶ, & ἀράσσω, *amputo, pulso* : f. ξω.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, ἄτω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπάρατος, ου, ὁ & ἡ, *execrabilis* : ab ἐπαράομαι, quod vide.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ & ἡ, *inargentatus, argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐπάρη, *transfixus est* : 3. sing. a. 2. pass. verbi πείρω, *transfeo*. Att. ἐπάρῃ, *sustulerit*, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω. vide ἐπάρασα.

Ἐπαρήγω, *adjuvo*, f. ήξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.

Ἐπαρήρειν, plusq. p. m. verbi ἐπαίρω, *apto* : quod ex ἐπὶ, & ἄρω, *apto* : p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor*. Th. ἀρὰ, *diræ*.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri* : &

Ἐπάρθητι, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε. a. 1. imperat. ab ἐπαίρω, *attollo*.

Ἐπάρθον, & per Metath. ἔπραθον, *diripui* : a. 2. ind. act. verbi πέρθω, f. 2. πραθῶ.

Ἐπαρκεια, ας, ἡ, *auxilium* : &

Ἐπαρκεῖν, *præstitit* : 3. sing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε. &

Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ab

Ἐπαρκέω, *subvenio*, cum dat. item *propulso*: f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκεκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ, & ἀρκέω, *propulso*.

* Ἔπαρμα, ατος, τὸ, *latitudo*, *elatio*; ab ἐπαίρω.

Ἐπάρμενον, *sufficientem*, *aptum*, praes. part. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto*. Vide ἄρμενον.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auspicor*: ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, *initium*.

Ἔπαρσις, εως, ἡ, *elevatio*: ab ἐπαίρω, *elevo*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ. ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto*: a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρτάω, *impendeo*. Th. ἀρτάω, *suspendo*.

* Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, &

* Ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, *haustrum*, *emunctorium*. Th. ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, *provincia*: &

Ἔπαρχος, *praefectus*; ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, *principatus*.

Ἐπαρωγὸς, ῦ, ὁ, *auxiliator*, & ἡ, *auxiliatrix*; ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior*.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *inculco*. Th. ᾄδω pro ἀείδω, *cano*.

Ἐπάσαντο, & gem. σσ, ἐπάσσαντο, *gustarunt*, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάομαι, *possideo*, *vescor*, p. pass. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno*. Th. ἀσκέω, *orno*, *exerceo*.

Ἐπασσύτεροι, *frequentes*; ab ἐπὶ, & ἆσσον, *prope*, seu ἀσσοτέρω, *propius*: ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliquid faciunt continuâ serie sequentes.

Ἔπασχον, *passus fui*, imperf. à πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio*; p. πεπάταχα, a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήθην, ης, η, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco*; a. 1. ἐπάτησα.

Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Ἐπαυλέω, f. ήσω, p. κα, *praecino*, *accido*; ex ἐπὶ, & αὐλέω, *cano tibiâ*; ab αὐλὸς, *tibia*.

Ἐπαυλίζομαι, *stabulor*, *in loco immoror*: ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ἔπαυλις, εως, ἡ, *commoratio*, *villa*; ab eod.

Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. κα, *adaugeo*, *amplifico*; ex ἐπὶ, & αὐξάνω vel αὔξω, *augeo*. Th. αὔξω.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*: 3. sing. &

Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, praes. inf. ex

Ἐπαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπαύρου, *adeptus es*; ab ἐπαυρέω, -ῶ, f. ήσω, a. 2. m. ἐπαυρόμην, ου, ετο, Dor. ἐπαυρόμαν. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαυρέω.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, *fruor*, *consequor*; item *poenas luo*. Th. αὔρα, *aura*.

Ἐπαύρηαι, *fruaris*; Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. praes. verbi ἐπαύρομαι, id. q. praeced.

Ἐπαύριον, *cras*: adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.

Ἐπαυρίσκουσι, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. &

Ἐπαῦρε, Dor. pro ἐπηῦρε, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπαύρωνται, *fruantur*: 3. pl. praes. sub. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*: ab eod.

Ἐπαυσάμην, αύσω, αύσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*: f. σω, a. 1. ἔπαυσα.

Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. ejusd.

Ἐπαῦσον, *acclama*: a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ, & αὔω, *clamo*.

Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. m. vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαϋτεῖν, *acclamare*: ἐπαΰτευν, *acclamabant*, Ion. pro ἐπαΰτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ & αὐτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.

Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto*, *in ipso facto*: ex ἐπὶ, *in*, & αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, & φωρὰ, *furtum*. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.

Ἐπαυχένιος, ου, Poët. *qui supra cervicem fertur*: ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

Ἐπαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.

Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto*, *demulceo*: vide in ἀφάω, *palpo*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, *exsicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, & αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*, *accendo*.

Ἐπάφησεν, a. 1. ind. act. ab

Ἐπαφίημι, *immitto*: p. ἐπαφεῖκα, a. 2. sub. ἐπαφῶ ex ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, *mitto*.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *spumosus*.

Ἐπαφρίζω, *despumo*: f. ίσω, p. ἐπήφρικα, ex ἐπὶ, & ἀφρὸς, *spuma*.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nom. viri, Gr. *venustus*.

Ἐπαφῶ, *immisero*: a. 2. sub. ab ἐπαφεῖν, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

Ἐπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravis*, *molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Ἐπάχνωσεν, *vexavit*, *constrinxit*: a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.

Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo*, *pinguefacio*. Th. παχὺς, έος, *crassus*.

Ἔπε' pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεὰν, Ion. pro ἐπὰν, *postquam*: vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando*.

Ἐπέβα, Dor. pro ἐπέβη. 3. sing. a. 2. ind. & ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην.

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλεν, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ, & βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβαλον, a. 2. vide praeced.

Ἐπέβασε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *ascendere fecit*, *imposuit*, *restituit in*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπέβην, ης, η, *peragravi*: a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ, & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. act. &

Ἐπεβήσατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod.

Ἐπεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono*, *ascendere facio*: f. άσω, ex ἐπὶ, & βαίνω, *eo*.

Ἐπεβίω, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo*: à βιόω, *vivo*: f. ώσομαι, a. 2.

βίων, a. 2. imperat. βίωθι, a. 2. opt. βιώην, a. 2. inf. βιῶναι, a. 2. part. βιούς. Th. βίος, *vita*.

Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio*: f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα· ex ἐπὶ, & βλέπω, *video*.

Ἐπεβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *insidior*: ex ἐπὶ, & βουλεύω, *consulto*: quod à βουλὴ, *consilium*.

Ἐπεγγελάω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἐν, & γελάω, *rideo*: f. σω, p. κα.

Ἐπέγειρε, præs. imperat. act. &

Ἐπεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

Ἐπεγείρω, *excito*: f. ερῶ, p. ἐπήγερκα, a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ, & ἐγείρω, *excito*.

Ἐπέγεντο, per Sync. pro ἐπεγένετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ, & γίνομαι, *sum*.

Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, p. φα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. p. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*: f. 1. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα. ex ἐπὶ, & γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. &

Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusd.

Ἐπέγρετο, *expergefiebat*: imperf. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο. ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

Ἐπεγχανεῖν, *inhiare*: a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, & χαίνω, *hisco*: a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

Ἐπεδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*: a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα, ex ἐπὶ, & δείκνυμι, *ostendo*.

Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi*: a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*: f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐπεδίδου, pro ἐπεδίδοε, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*: f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπέδραμε, *accurrit*: 3. sing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, η, Ion. pro ἐφέδρα, *mora*, *obsidio*: vide ἕδρα, *sella*.

Ἐπέδυν, *exortus sum*: a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύμι, *exorior*: ex ἐπὶ, & δῦμι, vel δύω, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo*.

Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & δίδωμι, *do*: f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζησα, *superstes fui*: a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω, p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. sing. imperf. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*; f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπεθύμησα, & in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco*; ex ἐπὶ & θυμέω. Th. θυμὸς, *animus*.

ἘΠΕΙ', & ἐπειδὴ, *postquam*, *quoniam*; conj. cum indicat.

Ἐπείγεαι, Ion. & Dor. pro ἐπείγῃ, *urgeris*: *properas*: 2. sing. sub. pass. &

Ἐπείγετο, *festinabat*: 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπείγετο. ab

Ἐπείγομαι, *impellor*, *urgeor*; quod ab ἐπείγω.

Ἐπειγομένοιο, *festinantis*; gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, à præced. &

ἘΠΕΙ'ΓΩ, *urgeo*, *impello*, *festino*: f. ξω, p. ἤπειχα.

Ἐπειδὰν, *postquam*: pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

Ἐπειδήπερ, *quandoquidem*: cum ind. ab eod.

Ἐπιδοῖ, 3. sing. præs. opt. ab

Ἐπείδω, *intueor*, *respicio*: f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι, a. 2. ἐπεῖδον, a. 2. imperat. ἐπίδε. ex ἐπὶ, & εἴδω, *video*.

Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum*, *quoniam*. Th. ἐπεί.

Ἔπειθ', pro ἔπειτα, adv. *deinde*, *postea*. Th. εἶτα, *postea*, *tum*.

Ἐπείθετο, *obedivit*; 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

Ἐπείκα, Dor. pro Poët. ἐπεὶ κε, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, *quum*.

Ἐπείκτης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Ἐπειλημμένη, *tenens*, p. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide εἴλημμαι.

Ἔπειμι, *succedo*, *invado*; a. 2. ἐπῄειν, ες, ε, a. 2. part. act. ἐπιὼν, οῦσα, ὸν, *sequens*; hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ & ἡ, *jugis*; ex ἐπὶ, & εἶμι, *eo*.

Ἔπειμι, *supersto*, *immineo*: ab εἰμί, *sum*.

Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere*, *immittere*; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Ἐπείνυσθαι, *indui*: præs. inf. verbi ἐπιέννυμι, quod ex ἐπὶ, & ἕω *induo*: hinc Ion. εἱνύω.

Ἔπειξις, εως, ἡ, *festinatio*. Th. ἐπείγω.

Ἐπείπερ, *quandoquidem*; conj. cum indicat. ab ἐπεί.

Ἐπειπεῖν, a. 2. part. ἐπειπεῖν, *insuper dicere*: a. 2. inf. ab ἐπὶ, & ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Ἔπειρα, ας, ε, & in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo*; f. περῶ, p. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον, p. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην.

Ἐπειράθην, ης, η, & in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. pass. &

Ἐπειράσω, *tentâsti*; 2. sing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, & ήσω, *conor*, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, *tento*; ab eod.

Ἐπείρεσθαι, *interrogare*; præs. inf. m. ab εἴρω.

Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. verbi πειράω, *conor*. Vide ἐπειράσω.

Ἐπειρύεσθαι, *attrahere*; qu. ab εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

Ἐπειρήσατο, Ion. pro

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*; 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*. Th. πεῖρα.

Ἐπειρωτᾶν, præs. inf. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*.

Ἐπειρώτευν, Ion. pro ἐπηρώτων, imperf. act. &

Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio*: ab eod.

Ἐπεισα,

Ἔπειτα, ας, ε, 3. 1. verbi ἔπειμι, *adeo* : ex εἶμι, *eo* ; a. 1. inuſ. εἶσα. Poteſt etiam formari à πείθω, *perſuadeo* ; f. πείσω· unde a. 1. ἔπεισα.

Ἐπεισάγω, *ſuperinduco* : &

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ſuperinductio* : ex ἐπὶ, εἰς, & ἄγω, *duco*.

Ἐπεισέρχεται, *ſubit* : 3. ſing. præſ. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior* : quod ex ἐπὶ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à πείθομαι, *credo*. Vide πείθω, *perſuadeo*.

Ἔπεισι, *adeat* : 3. ſing. præſ. ab ἔπειμι, *adeo* ι finali : ex ἐπὶ, & εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον.

ἘΠΕΙΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus*, *ima ventris pars* : τὸ αἰδοῖον· an ab ἐπὶ, & σείω, *moveo* ? an ab ἐπιεισιέναι ?

Ἐπεισκωμάζω, *impudentèr & velut temulentèr me infero in alicujus ſocietatem* : ex ἐπὶ, εἰς, & κωμάζω, *comeſſor*. Th. κῶμος, *comeſſatio*.

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quaſi adventitia*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπεισόδιος, *ſuperinductus*, *adventitius* : & ἐπεισοδιώδης, idem : ab eod. Th.

Ἐπεισπηδάω, *ſuperinſilio* : f. ήσω. p. ηκα. ex ἐπὶ, εἰς, & πηδάω, *ſalio*.

Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præſ. ind. ab ἐπεισφέρω, *adfero* : ex ἐπὶ, εἰς, & φέρω, f. οἴσω, a. 1. imperat. ἔνεγκα.

Ἔπειτα, *deinde* : adv. Th. εἶτα, *poſtea*.

Ἐπείχθην, *properavi*, a. 1. ind. paſſ. ἐπείχθητε, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, *inhibeo*, *attendo* : quod vide.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, *colloco* : f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ, & καθίζω, *colloco*, *ſedere facio*. Th. ἵζω, f. ἴσω, idem.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐπικαλέω, *advoco*. Th. καλέω, *voco* : fut. έσω, & ήσω, p. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, *clauſi ſunt* : 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καλύπτω, quod vide.

Ἐπέκειντο, Ion. pro ἐπέκειντο, *inſtabant*, *irruerunt* : 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπέκεινα, *trans* : adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa uſque*.

Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. ſing. & pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo ſuper*, *impoſitus ſum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπεκέκλετ' pro ἐπεκέκλετο, *invocabat* : 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἐπὶ, & καλέω, *voco* : f. έσω, & ήσω. p. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, *deſtinârunt* : 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia ſtamina duco* ; quod ex ἐπὶ, & κλώθω, *neo*.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, *appendi* : a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ, & κρεμάω, *ſuſpendo*. f. άσω. a. 2. ἐκρέμαδον. q. à κρεμάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, *extenſio* : &

Ἐπεκτείνομαι, ου, εται, *contendor*, *nitor*, *extendor* : fut. ἐπεκτενοῦμαι, a. 1. m. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab

Ἐπεκτείνω, *extendo* : quod ab ἐπὶ, ἐκ, & τείνω. *tendo* : f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ἐπικτάομαι, *inſuper acquiro*. Th. κτάομαι, q. v.

Ἐπελάβετο, 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo* : f. λήψομαι, a. 2. ἐπέλαβον. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, *capio*.

Ἐπελάθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor* : fut. λήσομαι, a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ, & λανθάνω, ſeu λήθω, *lateo* : f. λήσω.

Ἐπελαύνω, *invado* : ex ἐπὶ, & ἐλαύνω, *agito* : f. άσω. p. ἤλακα.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, *invaſio*, *impetus*. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *ſupervenio* : quod ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον.

Ἐπελθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθεῖν.

Ἐπελπίζω, *in ſpem erigo* : ex ἐπὶ, & ἐλπίζω, *ſpero*. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

Ἐπέλυσε, ες, ε, a. 1. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico* : f. ύσω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. paſſ. ἐπελύθην. Th. λύω, *ſolvo*.

Ἐπεμαίετ', pro ἐπεμαίετο, *inſtigabat* : 3. ſing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito* : quod ex ἐπὶ, & μάω, *vehementèr cupio*.

Ἐπεμάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi μάσσω, f. ξω, *abſtergo*.

Ἐπεμβαίνω, *ingredior* : ex ἐπὶ, ἐν, & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέμβαλε, *injecit* : 3. ſing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *ſuperinjicio*. Th. βάλλω, *jacio* : f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπεμβάλλομαι, *inſeror* : ab eod. Th.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, *ſeſſor*, *qui equo inſidet* : &

Ἐπεμβεβαὼς, *conſcendens* : perf. part. act. Ion. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ab ἐπεμβαίνω, *ingredior* : ex ἐπὶ, ἐν & βαίνω, *eo* : fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, & in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo* : f. ἐπιμενῶ, p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ & μένω, *maneo*.

Ἐπεμελήθην, ης, η, *curavi* : a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero* : f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπεμέμφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, *accuſo* : f. ψομαι, p. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*. Vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, *inſanivi* : a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, *inſanio* : f. μανῆμαι, p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto* : f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω, *ſubſanno* : ex ἐπὶ, & μύττω, vel -σσω, *mungo*, *emungo*. Th. μύζω, *clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto*.

Ἔπεμψα, ας, ε, *miſi* : a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto* : f. ψω, p. πέπομφα, a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενήχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, *ſupernatabat* :

bat: 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

Ἐπενδύομαι, *superinduo* vel *superinduor*: p. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, unde part. ἐπενδεδυμένος, *indutus*: &

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, *amiculum, indusium*: ab

Ἐπενδύω, *superinduo*: f. ύσω. p. ἐπενδέδυκα, a. 1. m. ἐπενδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι· ex ἐπὶ, ἐν, & δύω, *induo*.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἐπενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. &

Ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, q. v.

Ἐπενείκαντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπὶ, & ἔνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπένειμα, ας, ε, *distribui*: a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, *tribuo*: f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor*: ab eod. Th.

Ἐπενήνεον, *accumulabam*: imperf. act. verbi ἐπενηνέω, vel ἐπινηνέω, *accumulo*: ex ἐπὶ, ἐν, & νέω, *glomero*: imperf. ἔνεον, & ἤνεον. unde ἐνήνεον & ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, *florui super*: p. m. pro ἐπήνθα, Epenth. τοῦ ο, & redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo*: ex ἐπὶ, & ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἐπενήχετο, *innatabat*: 3. imperf. m. ab ἐπινήχω, f. ξω. Th. νέω, *nato*.

Ἐπένθει, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, *lugeo*.

Ἐπενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Th. ἔρχομαι.

Ἐπέξειμι, *erumpo, egredior adversus*: ex ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo*: quod ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iisdem.

Ἐπεξεργάζομαι, *elaboro*: ex ἐπὶ, ἐξ, & ἐργάζομαι, *laboro*: f. σομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπεξέρχομαι. Vide ἐπεξελευσόμεθα.

Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio*: ex ἐπὶ, ἐξ, & εὑρίσκω, idem. f. ήσω, a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps*: id. q. ἑξῆς.

Ἐπεξιέναι, cum dat. *reum peragere & convincere*; item *erumpere*, vel *edisserere*: &

Ἐπέξιθι, *persequere, percense*: præs. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Ἐπέοικε, *convenit*: p. m. ex ἐπὶ, & εἴκω, *similis sum*. Vide ἔοικα.

Ἐπεπείθεθ', pro ἐπεπείθετο, *obedivit*: 3. sing. imperf. pass. &

Ἐπεπείθεσαν, per Syst. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. pass. fort. legend. ἐπεποίθησαν, quod pro ἐπεποίθεισαν, Att. & Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπὶ, & πείθω, *persuadeo*: f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα.

Ἐπέπειν, Ion. pro ἐφέπειν, *insequi*: ex ἐπὶ, & ἕπω, *sequor*.

Ἐπεπείρατο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. plus. p. pass. verbi πειράω, *conor*: f. άσω, & Ion. ήσω, p. pass. πεπείραμαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*: a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*: cum dat. f. ἐπιπέσω, p. ἐπιπέπτωκα· ex ἐπὶ, & πίπτω, *cado*.

Ἐπεπήγει, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπὶ, & πήγνυμι, seu πήσσω, *figo*: f. ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγα.

Ἐπέπιθμεν, *persuasimus*: per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis. à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. perf. pl. plusq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

Ἐπέπλεον, *adnavigabant*: 3. pl. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, *percussi*: per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*: f. ξω, a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον· vel est a. 2. verbi compos. ἐπιπλήττω· quod vide.

Ἐπέπληξα, ας, ε, 1. sing. a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, *increpo*: ex ἐπὶ, & πλήσσω, *percutio*.

Ἐπέπλων, ως, ω, *adnavigabam*: imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω· ut ἐδίδων vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

Ἐπεποίθειν, *confisus fueram*: plusq. perf. m. ex ἐπὶ, & πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθει, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη, pro ᾔδειν, plus. perf. m. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεσαν, *egerant*: pro ἐπεπράγεισαν, Att. & Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω, vel -ττω, fut. ξω, præt. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *insuper sternuto*: ex ἐπὶ & πταίρω. f. αρῶ.

Ἐπέπτατο, *advolavit*. Vide ἐπιπτάμαι.

Ἐπεπτώκειν, *excideram*: plusq. p. verbi πίπτω, *cado*: f. πτώσω. p. πέπτωκα.

Ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo*: f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, *transgressus sum*: a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, *transveho*. Th. πέρα, *ultra*.

Ἐπεργάζομαι, *colo, aro, subigo*: ex ἐπὶ, & ἐργάζομαι, fut. άσομαι, p. ασμαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπερείδω, *fulcio, firmo*: &

Ἐπέρεισε, *adegit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & ἐρείδω, f. σω, *figo, firmo*.

Ἐπέρεσθαι, *sciscitari*: f. ἐπερήσομαι. Vide ἐπείρεσθαι.

Ἐπερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att. Vide in ἐπέρεισε.

Ἐπέρησα, ας, ε, *transivi, trajeci*: a. 1. act. verbi περάω, f. άσω & ήσω. p. πεπέρακα.

Ἐπερράγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

Ἐπερρίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. tanq. ab ἐπιρρίφω pro ἐπιρρίπτω, *injicio*: ex ἐπὶ, & ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔρριφα.

Ἐπερρώσαν, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπιρρώννυμι, *confirmo, impello, fortiter moveo*: ex ἐπὶ & ῥώννυμι, fut. ῥώσω, præt. ἔρρωκα, a. 1. pass. ἐρρώσθην.

Ἐπέρχομαι, *supervenio*: f. ἐπελεύσομαι, a. 2. ἐπῆλθον,

ἐπιλθον. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio: p. m. ἐλήλυθα, Att. ἐλήλυθα.
Ἐπῆρχοντ' pro ἐπήρχοντο, 3. pl. præf. ejuſ.
Ἐπηρώτα, -ᾶ, interrogo: imperf. ἐπηρώτων, -ας, -α, -ας, -α. f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, a. 1. imper. ἐπηρώτησον, -άτω, ex ἐπὶ, & ἐρωτάω, -ῶ, ſciſcitor.
Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio: &
Ἐπερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.
Ἐπερώτησις, εως, ἡ, interrogatio: ab eod.
Ἐπέταξεν, 3. ſing. a. 1. verbi ἐπιτάττω, ſtruo: f. ξω. Th. τάττω, ſtruo.
Ἐπηρεασμὸς, ας, ὁ, convitium: &
Ἐπηρεαλος, ὁ κὴ ἡ, verba probroſa in aliquem jaciens: ex ἐπὶ, εἰς, Att. ἐς, & βάλλω, jacio: p. m. βέβολα vel qu. ἔπεσιν, ὡς βέλεσι, βάλλων, verbis tanquam telis impetens.
Ἔπεσεν, cecidit: 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado: fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.
Ἐπεσθίω, inſuper edo, poſt aliud edo: ex ἐπὶ, & ἐσθίω, edo. Th. ἔσθω, idem.
Ἑπέσθω, ſequatur: 3. ſing. præſ. imperat. & Ἑπέσθων, 3. dual. præſ. imperat. verbi ἕπομαι, ſequor: præſ. inf. ἕπεσθαι.
Ἔπεσι, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico: a. 2. εἶπον.
Ἐπεσκαζεν, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, claudico: f. σω.
Ἐπέσκεπεν, tegebat: 3. imperf. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκέπω, tego.
Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito: f. ψομαι. p. paſſ. ἐπέσκεμμαι· ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, circumſpicio.
Ἐπεσκίασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, inumbro: cum dat. fut. άσω, præt. ἐπεσκίακα, a. 1. ſub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ, & σκιὰ, umbra.
Ἐπεσκίρτησε, inſiluit: 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & σκιρτάω, ſalto. Th. σκαίρω, ſalto.
Ἐπεσκότασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, obtenebro: f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα, ex ἐπὶ, & σκότος, tenebræ.
Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.
Ἐπίστασθαι, Ion. & Poët. pro ἐφίστασθαι, ſcit: &
Ἔπισπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν, a. 2. part. ἐπισπών, ab inuſ. ἐπισπέω, aſſequor: ex ἐπὶ & σπέω, fict. ex ἕπω per tranſpoſit. & Pleonaſm. τοῦ σ. Th. ἕπω.
Ἐπέσσεται, gem. σ, pro ἐπέσεται, Poët. 3. ſing. f. ἔσομαι, verbi εἰμι, ſum.
Ἐπέσσυται, impetum fecit, per Metath. pro ἐπισέσυται, 3. ſing. perf. paſſ. &
Ἐπέσσυτο, pro ἐπισέσυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ex ἐπὶ, & σεύομαι, concito, verb. inuſ. pro σείομαι, idem. Th. σείω, quatio.
Ἐπέσταλμαι, miſſus ſum: perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, mitto: quod vide.
Ἐπέστειλα, ας, ε, miſi: a. 1. ind. act. ejuſd.
Ἐπεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, ingemiſco: ex ἐπὶ, & στεναχίζω, f. σω, gemo. Th. στενὸς, anguſtus.
Ἐπέστενε, ingemiſcebat: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ, & στένω, gemo: ab eod. Th.
Ἐπεστέψαντο. coronaverunt: 3. pl. a. 1. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, corono: f. ψω, p. ἔστεφα.
Ἐπεστεὼς, ῶτος, per Craſin. Ion. pro ἐφεστηκὼς, & ἐφεστεὼς, perf. part. act. &
Ἐπέστην, ης, η, ſupervení, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, inſto: f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα. ex ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.
Ἐπεστήρικτο, 3 ſing. pluſq p. paſſ. vide ἐστήρικται. à στηρίζω, firmitèr ſtatuo: f. ξω.
Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo: ab eod. Th.
Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐφίστημι, q. v.
Ἔπεστι, imminet, aliquando licet, 3. ſing. præſ. verbi ἔπειμι, ſuperſum, immineo. Th. εἰμι, ſum.
Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε· ex ἐπὶ, & στοναχίζω gemo. Th. στενὸς, anguſtus.
Ἐπεστραμμένα, perverſa & aſperiora verba, perf. part. paſſ. n. g pl. Vide ſeq.
Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω converto: f. ψω. Th. στρέφω, verto, a. 2. ἔστραφον.
Ἐπέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejuſd. verbi.
Ἐπεστυφέλιζον, verberabant: 3. pl. imperf. ex ἐπὶ, & στυφελίζω, duritèr tracto. Th. στύφω, adſtringo: fut. ψω.
Ἐπέσχε, 3. ſing. a. 2. act. ἐπέσχον, ab ἐπέχω.
Ἐπέσχετο, 3. ſing. a. 2. m. ejuſd. verbi.
Ἕπεται, ſequitur: 3. ſing. ind. præſ. ab ἕπομαι, ſequor: a. 1. m. εἱψάμην. Th. ἕπω.
Ἐπέτας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, aſſecla, comes, famulus: ab eod. Th.
Ἐπετάσθην, a. 1. ind. paſſ. à πετάννυμι, ſeu πετάζω, f. άσω, pando, velo. Th. πετάω.
Ἐπέτειλα, ας, ε, juſſi: a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω. ex ἐπὶ & τέλλω, inuſit.
Ἐπέτειος, ου, ὁ κὴ ἡ, anniverſarius. Th. ἔτος.
Ἐπέτελλε, imperabat: 3. ſing. imperf. act. &
Ἐπετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Vide ἐπέτειλα.
Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, delector. Th. τέρπω, delecto: f. ψω.
Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, ſector ſtudioſè, operam do: fut. εύσω. Th. ἐπιτηδὲς, idoneus.
Ἐπετήσιος, ου, annuus, totum annum durans. Th. ἔτος, annus.
Ἐπετίθεν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.
Ἐπετίμα, 3. ſing. imperf. act. ab
Ἐπιτιμάω, objurgo: fut. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα, ex ἐπὶ, & τίω, punio.
Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd.
Ἐπετίμων, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπιτίμαον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo: q. v.
Ἐπέτοσσα, ας, ε, incidi in, offendi, nactus ſum: a. 1. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi πετόω, -ῶ, f. ώσω. q. à priſco verbo πέτω. Th. πέτω.
Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, permitto: f. ψω, p. ἐπιτέτροφα, a. 1. ἐπέτρεψα, p. m. ἐπιτέτροπα· ex ἐπὶ & τρέπω.
Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. act. ab eod. verbo.
Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, aſſequor . ex ἐπὶ, & τυγχάνω, ſum: fut. τεύξομαι.
Ἐπεῦαδον, imperf. vel a. 2. Æol. Pleonaſm. τοῦ υ pro ἐπέαδον, ab ἑάδω, reſolutione Ion. pro

pro ἧδεν, mutato φ in π, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo : f. ἁδήσω.

Ἐπευθόμεθα, *intelleximus*, 1. pl. imperf. ex ἐπὶ & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

● Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπευθύμηκα, *æquo animo sum*. Th. θυμός.

Ἐπευκτὸς, ῦ, *optabilis* : &

● Ἐπευλαβέομαι, *metuo, non audeo*.

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχομαι, *precor* : fut. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

● Ἐπευφημέω, f. ήσω, *laudibus prosequor, benedico* : ex ἐπὶ, & εὔφημος, *laudatus*, q. ab εὖ, *benè*, & φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, *laudavi*, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω, ex ἐπὶ, & εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, & φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præs. imperat. ab

Ἐπεύχομαι, η, εται, *glorior*. Vide ἐπευξάμενος.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, p. ικα, *vilis pretii facio*. Th. ὠνέομαι. *emo*.

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. p. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, *appareo* : fut. 2. φανήσομαι, p. pass. πέφαμμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, *infero* : fut. ἐποίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.

Ἔπεφνεν, *occidit*, 3. sing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, *occido* : p. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, & per Sync. ἔπεφνον, *occidi*. Alii à φένω, deducunt, & per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracus. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, *induco, indico* : f. σω, a. 2. δον, p. ἐπιπέφρακα, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπὶ φράδον, Syracusanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori : vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico*.

Ἐπεφράσατ' pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, *excogito* : ab eod.

Ἐπιφράσσαιτο, Poët. pro ἐπιφράσαιτο. Vide præced.

Ἐπεφύοντο. Vide ἐπεφυόμην.

Ἐπέφυκον, ες, ε, *enatus* vel *enata erat*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *nascor* : f. σω, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφυόμην, ε, ετο, *adnascebar* : imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, *gigno*.

Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, -εις verbi ἐπιφωνέω, *acclamo* : f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, *infundo*. Vide ἐκχέω.

Ἐπέχειν, *abstinere, occupare*, præs. inf. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, *arcum intendere scopum* : ab ἐπέχω, quod vide.

Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, *aggredior* : imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα, ex ἐπὶ, & χεὶρ, *manus*.

Ἐπεχεῖτο, *infundebat* : 3. sing. imperf. ex ἐπὶ, & χέομαι. Th. χέω, *fundo* : f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, *pecto, tondeo* : f. πέξω.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω. Th. χράω, *invado furiosè*.

Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, *illino* : f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, *ungo*.

Ἐπέχω, *inhibeo* ; item, *attendo* ; imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, p. ἐπέσχηκα, a. 2. ἐπέσχον· ex ἐπὶ & ἔχω.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.

Ἐπέων, gen. pl. &

Ἔπη, *carmina*, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *carmen*. Th. ἔπω, *dico* : a. 2. εἶπον.

Ἐπῇ, *insit*, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, *insum* : ex ἐπὶ, & εἰμὶ, *sum*.

Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, *compos, qui aliquid adeptus est* : ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, *adduxit* : Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, *duco* : f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, *adducor*, ab eod. Th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, *promitto* : ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, *nuntio* : f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito* : f. ρῶ. p. ἐπήγερκα· ex ἐπὶ & ἐγείρω.

Ἐπηγκενίδες, αἱ, *tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ*, dictæ quasi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορεύειν, Ion. pro κατηγορεῖν, q. v.

Ἐπήειν, ήεις, ήει, plusq. p. m. verbi ἔπειμι, *accedo, adeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, *inerat* : 3. sing. imperf. ex ἐπὶ & εἰμὶ, *sum*.

Ἐπηέτανος, ῦ, *annuus* : ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus*.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω quod ex ἐπὶ & ἀθρέω, *video* : f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, *immiserant* : ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, *mitto*. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, ab eod.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, *subsequor* : f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Ἐπήκοος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *propitius, qui rem aliquam audivit*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, q. v.

Ἐπηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροώμην, -άμην, -ᾶν, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio* : ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, *audio*.

Ἔπηλαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πάλλω, *vibro* : f. αλῶ, a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, *accedo*, f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, *obumbro, veluti umbraculo tego* : ex ἐπὶ & ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, *tenebræ*.

Ἐπήλυδες, οἱ καὶ αἱ, *advenæ*, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι. vide ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3. sing. p. m. vel a. 2. & per Sync. ἐπῆλθε. ab eod. verbo.

Ἐπήλυς,

Ἐπήλυς, ὁ ϰ̀ ἡ, advena: vid. ἐπήλυδες.
Ἐπηλυσία, & ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. adventus; item incantatio, quae fit veneficiis. Th. ἐπηλυσ.
Ἐπήλυτος, α, & ἐπήλυτος, α, ὁ ϰ̀ ἡ, advena: ab eod. Th.
Ἐπῆμαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do: f. ανῶ. Th. πῆμα.
Ἐπημοιβὸς, ῦ, alternans: ab ἀμείβω, alterno.
Ἐπῆσαν, adérat, 3. fing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμί, fum. At
Ἐπεὶ, quandoquidem, Ion. pro ἐπεὶν, ab ἐπεὶ, fiquam, & ἄν, fi.
Ἐπῄνουν, laudabam, & contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo: f. έσω, & ήσω a. 1. ἐπῄνεσα, a. 1. paff. ἐπῃνέθην. ex ἐπὶ & αἶνος, laus.
Ἐπῄνεσαν, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poët. pro εσ. pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπῄνεον.
Ἐπῄνησαν, laudarunt, 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν, ab ἐπαινέω. vel etiam regulariter, à f. ήσω.
Ἐπήνθει, p. m. verbi ἐπανθέω, fuperfloreo: ex ἐπὶ & ἄνθος, flos: Vide ἐπενήνοθε.
Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, accurro: f. ήσω, p. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ, & ἀντάω. Th. ἀντὶ, contrà.
Ἐπήνυστο, completa erat, a. 1. ind. paff. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, perficio.
Ἐπήξατο, 3. fing. a. 1. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, compingo, figo: p. m. πέπηγα.
Ἐπῆξε, 3. fing. a. 1. act. ejufd. verbi.
Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. fing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω.
Ἐπῆρα, fuftuli, a. 1. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.
Ἐπήρατος, α, ὁ ϰ̀ ἡ, amabilis: ex ἐπὶ & ἐράω, f. άσω, amo.
ἘΠΗΡΕΆΖΩ, damno afficio, infefto, vexo, calumnior: f. άσω, p. ἐπηρέακα. qu. ex ἐπὶ & Ἄρης, Mars.
Ἐπηρεασμὸς, ῦ, ὁ, vexatio, malevolentia, contumelia: &
Ἐπηρεαστικὸς, ῦ, injuriofus, infeftus: &
Ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum, injuria: ab ἐπηρεάζω, quod vide.
Ἐπῆρεν, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, attollo: f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, αντος, a. 1. paff. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ, & αἴρω, tollo.
Ἐπήρετμος, α, ὁ ϰ̀ ἡ, ad remigationem accinctus, remis inftructus: ab ἐρετμὸς, remus. Th. ἐρέσσω, vel -είω, remigo.
Ἐπήρετο, 3. fing. imperf. verbi ἐπέρομαι, interrogo: ex ἐπὶ, & εἴρω, dico. At ἐπήρετο, cum ι fubfcript. eft imperf. paff. verbi ἐπαίρομαι, attollor. Th. αἴρω, tollo.
Ἐπηρεφέας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, tectus, coopertus: ex ἐπὶ, & ἐρέφω, tego: f. ψω.
Ἐπήρθη, a. 1. ind. paff. ab ἐπαίρω, attollo: Vide in ἐπῆρεν.
Ἐπήρκει, 3. fing. imperf. ab ἐπαρκέω, fufficio, fubvenio: f. έσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulfo.
Ἐπήρκεσεν, 3. fing. a. 1. ejufd.
Ἐπηρμένος, elatus, part. p. paff. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπήρετο.
Ἐπῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπαίρω, quod ab ἐπὶ, & ἄρω, apto: f. Æol. ἀρσῶ, unde infin. ἄρσαι, &c.
Ἐπηρτημένος, p. part. paff. ab ἐπαρτάομαι, immineo: quod ab ἐπὶ, & ἀρτάω, fufpendo: f. ήσω.
Ἐπηρώτα, 3. fing. imperf. ab ἐπηρώταον, -αον, -αες, -αε, verbi ἐπερωτάω, interrogo: f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.
Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a 1. ind. act. ejufd. verbi.
Ἐπῆσαν, infuper erant, 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, fum.
Ἐπησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. paff. verbi ἐφήδομαι, delector fuper aliquâ re: quod ex ἐπὶ, & ἥδω, delecto: f. ἥσω. Th. ἡδὺς, fuavis.
Ἐπῄσθετο, 3. fing. a. 2. m. verbi ἐπαισθάνομαι, fentio: ex ἐπὶ & αἰσθάνομαι, idem. f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ε, ετο.
Ἐπησκήσατο, 3. fing. a. 1. m. verbi ἐπασκέω, exerceo. Th. ἀσκέω, f. ήσω; idem.
Ἕπηται, praef. fub. 3. fing. ab ἕπομαι, fequor: a. 1. m. εἰψάμην.
Ἐπήτης, α, vel ἐπητὴς, ῦ, ὁ ϰ̀ ἡ, facundus. Th. ἔπω, dico.
Ἐπήτριμος, α, ὁ ϰ̀ ἡ, denfus: ab ἐπὶ & ἤτριον.
Ἐπηχέω, -ῶ, obftrepo, infono: ex ἐπὶ, & ἠχέω, fono. Th. ἦχος, fonus.
Ἐπηχθισμένος, p. paff. part. ab ἐπάχθομαι, ingemo fub pondere: quod ex ἐπὶ, & ἄχθομαι, idem: f. ίσομαι & έσομαι, a. 1. paff. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, pondus.
ἘΠΙ', prapofitio, cum gen. in, ad, fupra, fuper, coram: cum dat. in, propter, coram: cum acc. fuper, adverfus, per: ἐπὶ μᾶλλον, multo magis: in compofitione fignificat in, fuper, contra, ad, poft, prae, prope, fub, augmentum, diminutionem.
Ἔπι, pro ἔπεστι, ineft, inftat: ponitur etiam pro ἔπεισι, infunt: ab ἔπειμι. Th. εἰμί.
Ἐπιάλλω, immitto: ab ἰάλλω, mitto, f. αλῶ. ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, praef. part. ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, falio: a. 2. m. ἡλόμην, ε, ετο.
Ἐπίασα, ας, ε, & in a. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo: f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. paff. ἐπιάσθην, f. 1. paff. πιασθήσομαι. Th. πιάζω, premo, crucio: Dor. πιάζω.
Ἐπιάσθην, a. 1. ind. paff. Vide in ἐπίασα.
Ἐπιαύω, dormio inter vel apud: ab ἰαύω, f. σω, commoror, dormio.
Ἐπίαχον, clamabam, vel clamabant: 1. fing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.
Ἐπίβα, infulta, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.
Ἐπίβαθρον, α, τὸ, naulum: ab ἐπιβαίνω, confcendo. Th. βαίνω, eo.
Ἐπιβαίην, ης, η, confcendam: a. 2. opt. act. ab eod. verbo.
Ἐπιβαινέμεν, afcendere, Ion. pro ἐπιβαίνειν, praef. inf. act. ab
Ἐπιβαίνω, confcendo: f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα, a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος. Ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ἐπι-

Ἐπιβάλησι, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλε, praes. imperat. pass. ab

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto: imperf. ἐπέβαλλον, crampabam: f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ἐπέβαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλών, όντος, p. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

Ἐπιβάλουσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 2. act. &

Ἐπιβαλών, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαρέω, aggravo: f. ήσω, p. ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπεβάρησα, a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ & βαρέω, idem. Th. βάρος.

Ἐπιβάς, άντος, conscendens: a. 2. part. act. & in f. g. ἐπιβᾶσα. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως ἡ, invasio, basis: ab eod.

Ἐπιβατεύειν, occupare, usurpare: ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβατήρια, ίων, τά, machinae ad invadendos muros: &

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, scansorius: &

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, EPIBATA, vector: ab eod. verbo & Th.

Ἐπιβατός, ή, όν; de loco dicitur ad quem patet accessus: ab ἐπιβαίνω, conscendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπίβδα, festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus, ἐπίβδα, tempus, scil. sequens vel futurum. Scap. dicit, quartam & ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod ἀπατούρια vocabant, sic dici, cujus prima dicta est δόρπεια, secunda ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιβεβηκώς, ότος, p. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. &

Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. infin. act. ejusd.

Ἐπιβήσεο, ascende, praes. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου, ab ἐπιβήσομαι, quod à fut. formatur contra regulam. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβησόμενος, f. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ. Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, inscensor: & epithet. maris foeminam ascendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio ascendere: f. άσω, p. ἐπιβεβίβακα, a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ & βιβάω, eo.

Ἐπιβλέπω, respicio: f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα, &

Ἐπιβλέψαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video: f. ψω, p. φα.

Ἐπιβλὴς, ῆς, ἡ, fibula: ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur: ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio.

Ἐπίβλημα, ατος, τό, q. d. additamentum, panniculus: ab iisdem.

Ἐπιβλής, ῆτος, ὁ, obex, pessulus; eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, vociferor: f. ήσω, p. ἐπιβεβόηκα. Ex ἐπὶ, & βοάω, clamo.

Ἐπιβοηθέω, suppetias fero. Th. βοηθέω, auxilior.

Ἐπιβόητος, ε, pro infami, Apud Anacreon. à βοάω, clamo, celebro.

Ἐπιβόλαιον, ου, τό, id. q. ἐπίβλημα, q. v.

Ἐπιβολή, ῆς, ἡ, injectio, impositio, applicatio intellectûs, impetus, inceptatio: ab ἐπιβάλλω, impono. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπίβολος, ου, compos: ab eod.

Ἐπιβόσκω, pasco: f. βοσκήσω. Th. βόω, -ώ f. ύσω & ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ου, τό, idem quod duplex βουκόλιον, ου, τό, boum armentum. Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, idem quod ἐπιβουλή.

Ἐπιβουλεύω, insidias struo, animo agito: f. εύσω. &

Ἐπιβουλή, ῆς, ἡ, insidiae: Poët. ἐπιβουλίη.

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, insidiator: ex ἐπὶ, adversus, & βουλή, consilium.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror: ex ἐπὶ & βραδύνω, tardo. Th. βραδύς, tardus.

Ἐπιβραχύ, ad breve tempus. Th. βραχύς.

Ἐπιβρέμω, adfremo: ex ἐπὶ & βρέμω, f. μῶ.

Ἐπιβρέχω, perfundo, irroro. Th. βρέχω, q. v.

Ἐπιβρίθειν, praes. inf. ingruere; &

Ἐπιβρίσῃ, ingruerit, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιβρίθω, impressionem facio. Th. βρίθω, sum gravis.

Ἐπιβρόντητος, ου, attonitus, vesanus, cui tonitrua mentem percussere. Th. βροντή, tonitru.

Ἐπιβύω, obturo; à βύω, f. σω, idem.

Ἐπιβώμιον, ου, sacrificia. Th. βωμός, ara.

Ἐπιβώσασθαι, Ion. & Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, invocasse: a. 1. inf. m. verbi βοάω, clamo. Sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, vocaverint, 3. pl. a. 1. sub. m.

Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus: contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à βοάω, clamo: sic βώοντι, pro βοῶντι.

Ἐπιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾶν, invocare: ab eod.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor: ab ἐπιβόσκω, pasco: quod à Th. inus. βόω, idem.

Ἐπιγαμβρεύω, affinitatis jure duco: f. εύσω, p. ἐπιγεγαμβρευκα, a. 1. ἐπεγάμβρευσα. ex ἐπὶ, & γαμβρός, gener.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, affinitas, jus connubiale; &

Ἐπίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nubilis: à γάμος, nuptiae. Th. γαμέω,

Ἐπιγάστριον, ου, τό, EPIGASTRIUM, venter exterior. Th. γαστήρ, venter.

Ἐπιγεγονώς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, supervenio: quod vide.

Ἐπίγεια, τά, funes quibus navis litori alligatur: &

Ἐπίγειον, ου, τό, apud Mathemat. apsis infima planetarum, vulgò auge: ἀπογείῳ opponitur, qu. &

Ἐπίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἐπίγαιος, terrestris, τὰ ἐπίγαια, terrena: ex ἐπὶ, & γῆ, ας, ἡ, & contract. γῆ, idem ac γαῖα, terra.

Ἐπιγελάω, -ῶ, f. άσω, arrideo, illudo, insulto. Th. γελάω, rideo.

* Ἐπιγεμίζω, super impleo, onero super.

Ἐπιγενόμενος, ου, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, supervenio: quod vide.

Ἐπι-

Ἐπίγεια, *funes quibus puppis à terrâ religatur* : ab ἐπὶ & γῆ, vel γαῖα, melius igitur ἐπίγαια.

Ἐπιγίγνομαι, pass. ind. Hinc

Ἐπιγιγνόμενος, præs. part. idem quod

Ἐπιγίνομαι, η, εται, *supervenio, supernascor, fundor* : f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπεγενόμην, p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ, & γίνομαι, *fio*.

Ἐπιγινόμενοι, οἱ, *posteri* : ejusd. part. præs.

Ἐπιγινώσκω, *agnosco* ; f. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα, a. 1. ἐπέγνωσα, a. 2. ἐπέγνων, ως, ω, a. 2. imperat. ἐπίγνωθι, a. 2. opt. ἐπιγνοίην, a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἐπιγνῶναι, a. 2. part. ἐπιγνούς, όντος, p. pass. ἐπέγνωσμαι, a. 1. pass. ἐπεγνώσθην, quod ex ἐπὶ, & γινώσκω, *agnosco*.

Ἐπιγλωττίς, seu -ωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula* : apud Medicos caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua*.

Ἐπιγνάμπτω, *inflecto*, ἐπέγναμψα, a. 1. Th. κάμπτω, *flecto*.

Ἐπιγνάμψας, αντος, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. ab

Ἐπιγνούς, όντος, a. 2. part. act. verbi præc.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium, cognitio* : &

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *arbiter, judex, intercessor* : &

Ἐπιγνῶναι, *cognoscere* : a. 2. inf. &

Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. &

Ἐπιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι : ab ἐπὶ, & γινώσκω, quod vide.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio*.

Ἐπίγνωστος, *cognitus* : ab eod. verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, *posteri, filii*. Th. γίνομαι, *fio*, *fio* : p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνίδος, *genibus impositus* : ab

Ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ, *femur, genu musculus* ; et quo tegitur genu : ex ἐπὶ *super*, & γόνυ, τὸ, *genu*.

Ἐπιγράβδην, *strictim* : adv. ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, EPIGRAMMA, *inscriptio* : &

Ἐπιγραμματεύς, *quæstor* : &

Ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, *inscriptio* ; *titulus* ; *indicium* ; *descriptio caussæ* : omnia ab

Ἐπιγράφω, *inscribo* : f. ψω, p. ἐπιγέγραφα, a. 1. ἐπέγραψα, perf. pass. ἐπιγέγραμμαι, inf. p. ἐπιγεγραμμένον, φο, ατο. quod ex ἐπὶ, & γράφω, *scribo*.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *communis* : ab ἐπὶ, & δαίω, *partior*.

● Ἐπιδάκνω, *mordeo super*.

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, & -ευειν, *liberaliter exhibere*. Th. δαψιλής, έος, ὁ καὶ ἡ, *largus, copiosus* : q. v.

Ἐπιδὲ, *respice* : a. 2. imperat. verbi ἐπείδω, *respicio, intueor* ; f. ἐπείσω, a. 2. εἶδον & ἴδον. ab εἴδω, *video*.

Ἐπιδεδωκότα, acc. sing. perf. part. act. ἐπιδεδωκώς. ab ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco* : ex ἐπὶ & δίδωμι, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἐπιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐπιδευής, έος, ὁ καὶ ἡ, *indigens*, quod vide.

Ἐπιδείελα, adv. *post meridiem* : malim ἐπιδείελα, *circa pomeridianum tempus* : ab

Ἐπιδείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pomeridianus*. Th. δείελη, *tempus pomeridianum* : quod à δέω & ἕλη, quum solis splendor deficere incipit.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, *indicium, specimen* ; ab

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo, demonstro* : præs. part. ἐπιδεικνύς, ύντος, f. ἐπιδείξω, p. ἐπιδέδειχα, a. 1. ἐπέδειξα, a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & 2. pl. ἐπιδείξατε, a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπὶ & δείκνυμι, *monstro*.

Ἐπιδεικτικός, ῦ, *demonstrans, ostentans* : à sup. verbo.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατο, 3. sing. a. 1. ab ἐπιδείκνυμαι, q. v.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, *demonstratio, ostentatio, specimen* : acc. sing. ἐπίδειξιν, ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδέκατος, ου, *decimus* : τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Ἐπιδέξιος, ου, *sincerus, elegans, dexter*, ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manûs, dextrâ manu* : ab ἐπὶ, & δεξιὰ, *dextera*.

Ἐπιδέομαι, *insuper egeo, indigeo*. Th. δέω, idem.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit* : 3. sing. præs. m. ab

Ἐπιδέρκω, *inspicio* : ex ἐπὶ, & δέρκω, *video* : f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *abes* : 2. sing. præs. sub. m. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo* : ex ἐπὶ, & δεύω pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδεύῃς, *egeas* : 2. sing. præs. sub. act. ejusd.

Ἐπιδευής, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἐπιδεής, *indigens* : nom. pl. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, *indigeo* : quod ab

Ἐπιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo* : ab ἐπὶ, & δεύω pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδευόμενος, ejusd. præs. part. m.

Ἐπιδέχομαι, *excipio* : imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο, f. ξομαι, p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

● Ἐπιδέω, f. ήσω, & ἐπιδήσω, *ligo*. Th. δέω.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *manifestus* : ex ἐπὶ & δῆλος.

Ἐπιδημεύω, Poët. pro

Ἐπιδημέω, *advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor* : f. ήσω, p. ἐπιδεδήμηκα, a. 1. ἐπεδήμησα, a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος. & in acc. ἐπιδημήσαντα. ab

Ἐπίδημος, & ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus* : ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

● Ἐπιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *distribuo, partior*.

Ἐπιδιατάσσομαι, *insuper mando vel constituo* ; idem *insuper addo* : f. ξομαι, a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ, & τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco* : ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδω, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα, a. 1. ἐπέδωκα, a. 2. ἐπέδων, a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do*.

● Ἐπιδιελόμενοι, *inter se partiti* : ab ἐπιδιαιρέω.

Ἐπιδίζησθαι, *inquirere*. Th. δίζω, *quæro*.

Ἐπιδικάζομαι, *hæreditatem peto*, vel *jure obtineo* ; *adjudico* ; ab ἐπὶ & δικάζω. Th. δίκη.

Ἐπίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *litigiosus, controversus* ; ab eod. Th.

 Ἐπιδ

'Επιδινέω, *in orbem ago, verso* : ex ἐπὶ, & δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex*.
'Επιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.
'Επιδιορθόω, -ῶ, *corrigo* : f. ώσω, p. ἐπιδιώρθωκα, a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα, a. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, διὰ, & ὀρθὸς, *rectus*.
● 'Επιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *duplico*.
'Επιδιφριὰς, άδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars curris* : &
'Επιδίφριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sedet*, aut *ponitur in curru*; aliquando *otiosus* : ex ἐπὶ & δίφρος.
'Επίδιχα, *seorsim, separatim* : Poët. adv. pro χωρὶς. Th. *δὶς bis* : hinc δίχα, *seorsum*.
'Επιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω.
'Επιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδίδωμι. Vide ἐπιδίδωμι.
'Επίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *de quo est opinio, futurus* : ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύσειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret* : & ἐπίδοξος pro ἔνδοξος, *celebris, gloriosus* : à δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.
● 'Επιδόξως, adv. *gloriosè*.
● 'Επιδορπὶς, ίδος, ἡ, *coena secundaria* : ab ἐπὶ & δόρπον.
'Επιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad coenam* : ex ἐπὶ, & δόρπον, *coena*.
'Επίδος, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.
'Επίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum* : ab eod.
'Επιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, a. 2. part. ejusd.
'Επιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. ἐπιδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, f. θρέξω, a. 2. act. ἔδραμον.
'Επιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio* : &
'Επίδρομος, ου, ὁ, *accessu facilis, planus* : ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, f. ξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.
'Επιδύω, *occido* : f. ύσω. ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo*.
'Επιδῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι.
'Επίδωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. sub. m. 1. pl. ab ἐπιδῶ pro ἐφοράω, *inspicio*.
'Επιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.
'Επιδώσει, ει, εις, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.
'Επιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas*, ab ἐπιεικὴς, *æquus* : quod vide.
'Επιείκελος, ου, *similis* : ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum*.
● 'Επιεικεύω, f. εύσω, *mitesco, mitis fio*.
'Επιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert* ; *clemens, mansuetus* : ἐπιεικὲς, sc. ἐστι, *consentaneum est, decet*.
'Επιεικτὸς, *tolerabilis, facilè cedens*.
'Επιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr* : ex ἐπὶ, & εἴκω, *cedo, similis sum*.
'Επιειμένος, *indutus* : pro ἐσμένος, perf. part. pass. Poët. & in voc. ἐπιειμένω. ex ἐπὶ & ἕω, vel ἕννυμι, *induo* : f. ἕσω, a. 1. εἷσα.
'Επιεῖν, Ion. pro ἐφεῖν & ἐφεῖναι. Vide ἐπιεῖναι.
'Επιέλπεο, *spera* : præf. imperat. Ion. ab
'Επιέλπομαι, quod & simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero* : f. σω, p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *spes*.
'Επιέναι, præf. inf. ab ἔπειμι, *accedo*, vel ἐπίημι, *admitto* : vel Ion. pro ἐφιέναι. ex ἐπὶ, & εἶμι, *eo*, vel ἵημι, *mitto*.
'Επιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιέσασθαι. Poët. pro ἐφέσασθαι. a. 1 inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω. quod ab ἐπὶ & ἕννυμι, seu ἕω, *induo* : f. ἕσω, a. 1. m. ἑσάμην.
'Επίεσμαι, 3. perf. perf. pass. ab ἐπιέω, *induo* : f. ἐπιέσω, a. 1. εἷσα, perf. pass. εἷμαι. & assumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, σται. Hinc ἐπίεσται.
'Επιζάφελος, ου, *vehemens* : & indè
'Επιζαφελῶς, adv. *graviter* : ex ἐπὶ, & ζαφελὴς, *vehemens, agrestis*.
● 'Επιζάω, -ῶ, f. ήσω, *sum superstes*.
'Επιζευγνύω, vel -υμι, *conjungo*. Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo* : f. ξω.
'Επίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio* : EPIZEUXIS, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur : à perf. pass. superioris verbi.
'Επιζήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *damnosus, noxius* : ex ἐπὶ & ζημία, *damnum*.
'Επιζῆν, ἐπιζήσας, *supervivere*. Vide ζῶν.
'Επιζητέω, *requiro, efflagito* : f. ήσω, p. ἐπεζήτηκα, a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ & ζητέω, *quæro*.
'Επιῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐφίημι, *immitto* : f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω, a. 2. ἐφεῖν, & Ion. ἐπεῖν, hinc a. 2. sub. ἐπιῶ.
'Επίηλεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto* : quod ex ἐπὶ, & ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto* : a. 1. ἴηλα.
'Επίηρα, *amabilia*. Vide
'Επιήρανος, quasi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, & per Sync. ἐπήρατος, & ἐπίηρος, *amabilis* : ab ἐράω, *amo* ; verso ε in η.
'Επιησθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo super aliquâ re* : ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*, Th. ἡδὺς, *suavis*.
'Επιθαλάμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nuptialis* : τὸ ἐπιθαλάμιον, EPITHALAMIUM, *carmen nuptiale*. Th. θάλαμος, *thalamus*.
'Επιθανάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *morti destinatus* : ex ἐπὶ & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior* : f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.
'Επιθεῖναι, *inducere* : a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act ex ἐπὶ, & τίθημι, *pono* : f. θήσω, a. 2. ἔθην.
● 'Επίθεμα, ατος, τὸ, *additamentum*.
'Επίθεσις, εως, ἡ, *impositio, invasio* : ab ἐπιτίθημι, *impono* : quod vide.
'Επίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adjectitius, accessorius, impositititus* : ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. EPITHETUM, *adjectivum* : ab eod. verbo.
'Επιθῇ, ῇς, 3. & 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιθῶ. ab ἐπιτίθημι.
'Επιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio* : &
'Επίθημα, ατος, τὸ, *operculum, tegmen* : ab ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι.
'Επιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo & Th.

'Επιθι-

Ἔπιθι, invade : præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo : præs. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἴον.

Ἐπιθόμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl a. 2. m. verbi πείθω, persuadeo ; f. πείσομαι. &

Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, persuadeo : p. m. πέποιθα, perf. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, audacem reddo : ex ἐπὶ & θράσος, εος, τὸ, audacia : per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, insiliens : præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, insilio, subsulto. Th. θρώσκω, salio.

Ἐπιθυμέω, concupisco, desidero : imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εες, εις, fut. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα, a. 1. ἐπεθύμησα, a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc.

Ἐπιθυμητὴς, ῦ, cupidus : ex ἐπὶ, & θυμὸς, animus.

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, & ἐπιθύμησις, ιος, ἡ. [illegible]

• Ἐπιθυμητὸς, ῦ, ὁ desiderabilis, cupidus, &

Ἐπιθυμία, ας, ἡ concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido : ab iisd.

Ἐπιθύω, cum impetu feror in aliquem, immolo : ex ἐπὶ, & θύω, idem.

Ἐπιθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιτίθημι, impono : a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Ἐπικαθίζω, colloco : f. ίσω. p. ἐπικεκάθικα, a. 1. ἐπεκάθισα, a. 1. pass. ἐπικαθίσας, αντος : ex ἐπὶ, & καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, & sedeo.

Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part act. ejusd.

• Ἐπικαίριος, & ἐπίκαιρος, υ, ὁ, tempestivus, opportunus. Th. καιρὸς, tempus.

Ἐπικαλέομαι, ῦμαι, invoco, appello : item cognominor : f. έσομαι, p. ἐπικέκλημαι, plusq. p. ἐπεκεκλήμην, σο, το a. 1. m. ἐπικαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. pass. ἐπεκλήθην. a. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν, ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπικαλούμενα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur : ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen : ab

Ἐπικαλύπτω, contego, obscuro : ex ἐπὶ, & καλύπτω, tego : f. ψω. p. φα. perf. pass. κεκάλυμμαι, a. p. pass. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω. seu ἐπιγνάμπτω, inflecto persuadeo : f. ψω. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, υ, ον, idem quod Th. κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. Vide in κατακλύζω, inundo.

• Ἐπικαταράομαι, maledico, &

Ἐπικατάρατος, υ, ὁ ϗ ἡ, execrabilis : ex ἐπὶ, & κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρὰ, ας, ἡ.

Ἐπίκαυτος, ὁ ϗ ἡ, præustus. Th. καίω, uro : f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, incumbo, insto, urgeo : 3. pl. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το, præs. inf. ἐπικεῖσθαι, præs. part. ἐπικείμενος, f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

Ἐπικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, qu. vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. verb. ἐπικαλέομαι, invoco : quod vide.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ quæstuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομέω, verba profero mordacia, ac quasi cor proscindentia. Vide in κερτομέω.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, ῦσα, præs. part. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικεύσω, celabo : fut. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ, & κεύθω, occulto : fut. κεύσω, præt. κέκευκα.

Ἐπικήδειον, υ, τὸ, EPICEDIUM : ab

Ἐπικήδειος, υ, ὁ ϗ ἡ, funebris : ab ἐπὶ, & κῆδος, cura, funus.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid agere. Th. κῆρυξ, præco.

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, caput alicujus pecunia licitari : ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, per præconem denuntio, edicto pronuntio : ex ἐπὶ, & κηρύσσω, vel -ττω, promulgo. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἐπικίδνημι, diffundo super : quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκεδάω, dispergo.

Ἐπικίνδυνος, υ, ὁ ϗ ἡ, periculosus. Th. κίνδυνος, periculum.

• Ἐπικινέω, commoveo.

Ἐπικίρνασθαι, misceri : à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, misceo.

Ἐπικλέπτω, furor : f. ψω. Th. κλέπτω, furor : fut. ψω, p. m. κέκλοφα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, invoco : quod vide.

Ἐπίκληρος, υ, ἡ, ad quem universa hæreditas pertinet : ex ἐπὶ, κλῆρος, sors.

Ἐπικλήρῳ, ejusd. dat. sing.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, appello : f. έσω. p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio, invocatio : ab eod. verbo. Th. καλέω, voco : p. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, υ, ὁ ϗ ἡ, accersitus : ex ἐπὶ & καλέω.

Ἐπίκλινον, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, υ, ὁ ϗ ἡ, furax : item subdolus : ab ἐπὶ & κλέπτω, f. ψω, furor : p. m. κέκλοφα.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo : quod ex ἐπὶ & κλύζω, f. σω, abluo, a. 1. ἔκλυσα, p. κέκλυκα.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. f. g. ejusd.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco : ex ἐπὶ, & κλώθω, neo : f. κλώσω.

• Ἐπικοιμάομαι, -ῶμαι, obdormisco, incubo.

Ἐπίκοινον, (scil. γένος) EPICOENUM apud Grammat. item adverbialitèr in commune : n. g. ab

Ἐπίκοινος, υ, ὁ ϗ ἡ, communis, promiscuus. Th. κοινὸς, communis.

• Ἐπικοινωνέω, -ῶ, f. ήσω, communico, sum communis : ab eod.

• Ἐπικοσμέω, exorno, excolo.

Ἐπικό-

Ἐπικούρειος, ου, *EPICUREUS*, nomen Sectæ ab Epicuro, philoſopho infami, dic. ab ἐπίκουρος, *auxiliator*.

Ἐπικουρέω, *auxilior*, *auxilio venio* : f. ήσω. ab eodem Th.

Ἐπικουρῆσαι, *auxilium præbere* : ejuſd. a. 1. inf. act. & ἐπικουρήσαντα, *auxiliantem* : acc. ſing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, *auxilium*, *remedium* : ab

ἘΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *auxiliator*, *auxiliatrix* : ab ἐπὶ & κοῦρος, quòd juvenum ſit belligerare.

Ἐπικουφίζω, εις, ει, *allevo* : præſ. ind. ex ἐπὶ, & κουφίζω, *levo*. Th. κοῦφος ου, *levis*.

Ἐπικράανθεν, Poët. pro ἐπεκράανθεν, qu. vide.

Ἐπικραίνω, *perficio* : f. ανῶ, a. 1. ἐπέκρηνα. q. ex ἐπὶ & κραίνω, f. νῶ, *effectum reddo*.

Ἐπικρᾶναι, *capite annuiſſe* : ejuſd. a. 1. inf. & ἐπικρανεῖε, 3. ſing. a. 1. act.

Ἐπικράνθην, *amarus factus ſum* : a. 1. ind. paſſ. à πικραίνω, *amarum reddo* : fut. ανῶ, p. πεπίκραγκα. Th. πικρός, *amarus*.

● Ἐπικραταιόω, -ῶ, f. ώσω, *inſuper confirmo* ἐπικραταιώθην, a. 1. ind. paſſ. *prævalui*, *invalui*. Th. κράτος.

● Ἐπικράτεια, ας, *continentia* : ab eod.

Ἐπικρατέοντα, acc. ſing. m. g. vel nom. pl. n. g. part. præſ. ab

Ἐπικρατέω, *prævaleo*, *potior*, *dominium obtineo*, *ſupero*, *cohibeo* : f. ήσω, p. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ. & κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, *validè* : adv. ab iiſd.

Ἐπικρατήσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, *vinco*. Th. κράτος, *vis*.

Ἐπικρατίδες, *ſudaria*, *linteα ſudatoria* : quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur : à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

● Ἐπικρέμαμαι, *impendeo*, *immineo*.

Ἐπικρήηνον, pro ἐπίκρηνον, *perfice* : a. 1. imperat. act. per Epenth. του η. verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ & κραίνω, *efficio* : f. ανῶ, a. 1. ἔκρανα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. ab eod. Th.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, *admiſceo* : q. ex ἐπὶ, & κεράννυμι, *miſceo* : f. 1. κεράσω, q. v.

Ἐπικρίνω, f. ινῶ, *decerno*, *approbo*. Th. κρίνω.

● Ἐπικροτέω, f. ήσω, p. ἐπικεκρότηκα. hinc

● Ἐπικρότησις, εως, ἡ, *complosio*.

● Ἐπικροτέω, *implaudo*.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac Th. κρύπτω, *abſcondo*, *celo*, *diſſimulo*.

Ἐπίκρυφος, ου, Poët. pro quo & κρύφιος, ια, ον. & κρυπτος, *occultus*. Th. κρύπτω *occulto*.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *acquiſititius* : ex ἐπὶ & κτάομαι, *acquiro* : f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω. &

Ἐπικυΐσκω, & -ομαι, *ſuperfœto* : ex ἐπὶ, & κύω, *in utero geſto*.

● Ἐπικυλισμὸς, ῦ, ὁ, *ſupervolutio* : ab

● Ἐπικυλίω, f. ίσω, *volvo ſuper*.

Ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσειαν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido*. Vide κύρσας.

Ἐπικυρτιόωντε, *attollentes* : dual. part. præſ. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurvo*. Th. κυρτός.

Ἐπικωμίων, ου, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, *encomium*, *laus* : & hinc

Ἐπικώμιος, ία, ον, pro ἐγκώμιος vel ἐγκωμιαστικὸς, ὁ, ὸν, *laudatorius*, *a*, *um*, *laudator*. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo* : q. v.

Ἐπιλαθέσθαι. a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*, quod vide.

Ἐπιλάθηται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ejuſd.

● Ἐπιλαλέω, *ſuperloquor*, *vociferor*.

Ἐπιλαμβάνομαι, *apprehendo*, *carpo*, *aſſumo*, cum gen. *nanciſcor* : f. 1. m. ἐπιλήψομαι, a. 2. m. ἐπελαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. ἐπιλαβοῦ, a. 2. ſub. m. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι, a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος · &

Ἐπιλαμβάνω, *inſuper accipio*, *corripio*, *occupo*, *retineo* : ex ἐπὶ, & λαμβάνω, *capio* : perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπτος. ου, ὁ καὶ ἡ, *manifeſtus* : ex ἐπὶ, & λάμπω, *luceo* : hinc

Ἐπιλάμψαντος ἔαρος, *affulgente Vere*, a. 1. part. act. gen. ſing.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor* : f. ἐπιλήσομαι, p. paſſ. ἐπιλέλησμαι, a. 2. m. ἐπελαθόμην, ου, ετο, a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum gen. ex ἐπὶ, & λανθάνω, idem quod Th. λήθω, *lateo* : f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, *oblivio* : ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

Ἐπιλεαίνειν, *levigare*, *polire* : à λεαίνω, idem Th. λεῖος, *levis*.

Ἐπιλέγομαι, *nominor*, *dicor*, *ſubjicior*, *eligo*, *ratiocinor* : præſ. paſſ. ab

Ἐπιλέγω, *dictis addo*, *concludo* ; item *eligo* : fut. 1. m. ἐπιλέξομαι, a. 1. m. ἐπιλεξάμην, ω, ατο, *allegi* : ex ἐπὶ, & λέγω, *dico*, *deligo* : f. ξω, p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, *deficio*, : & in 3ª pl. λείπουσι, f. ψω, p. ἐπιλέλειφα, a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

● Ἐπίλεκτος, ου, ὁ, *electus* : ab ἐπιλέγομαι.

Ἐπιλέλαθι, Dor. pro ἐπιλέληθε, *oblitus fuit* : præt. m. &

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. paſſ. & ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ab ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλεύσσω, *proſpicio* : præſ. ind. ex ἐπὶ, & λεύσσω, *video* : Poëticum eſt.

Ἐπιλήθεο. *obliviſcere* : Ion. pro ἐπιλήθου, præſ. imperat. ab

Ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*. Th. λήθω.

Ἐπιλήνιοι ὕμνοι *Hymni*, *qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνός, quod vide.

● Ἐπιληπτεύομαι. Jer. xlix. 3. *in luctu*, *quaſi morbo comitiali apprehendar*,

Ἐπιληπτικὸς, & ἐπίληπτος, ου, *comitialis*, *comitiali morbo laborans* : ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

Ἐπιληπτίζω, & -ίζομαι, *morbo comitiali laboro* : à præced. ἐπίληπτος.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio* : qu. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor* : p. paſſ. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπι-

Ἐπιλήσομαι, f. 2. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviscor: utrumlibet videas.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, morbus, *EPILEPSIA*, morbus comitialis; ab ἐπιλαμβάνω, corripio, q. v.

Ἐπιλίγδην, idem quod Th. λίγδην, strictim, leviter. adv.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo. Th. ἴλλος, oculus.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, *EPILOGUS*, conclusio: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. Epilogue.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, reliquus: ab ἐπιλείπω, desino. Th. λείπω, linquo.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio: item impetus, irruptio, ἔφοδος, quo sensu usurpatur, 2 Pet. i. 20. ab

Ἐπιλύω, explico, solvo: f. σω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. ἐπέλυσα, a. 2. ἐπέλυον, p. pass. ἐπιλέλυμαι, a. 1. pass. ἐπελύθην, f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπί, & λύω, solvo.

Ἐπιμαίνομαι, insanio: Metaph. furiosè amo; ab ἐπί & μαίνομαι, f. 2. m. μανοῦμαι, a. 1. m. ἐμηνάμην, Att. ἐμηνάμην.

Ἐπιμαίομαι, attrecto, instigo, cupio, inquiro: ab ἐπί & μαίομαι, idem ac μάω, cupio, & quaero.

Ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ & ἡ, testis. Th. μάρτυρ.

Ἐπιμάρτυρα, testem: acc. sing. praeced.

Ἐπιμαρτυρέω, testificor: f. ήσω, p. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, testis: hinc et

Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello; attestor: &

Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ & ἡ, testis.

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σσ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

Ἐπιμάσσομαι, tactu exploro, prehendo, abstergo: à μάσσω, vel -σσω, tango.

Ἐπίμαχος, ὁ & ἡ, expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno: hinc superl. ἐπιμαχώτατος.

Ἐπιμηθεύς, έως, ὁ, an Ἐπιμηθεύς, scribend. *EPIMETHEUS*, nomen viri.

Ἐπιμειδιάσας, αντος, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδιάω, subrideo. Th. μειδιάω, f. άσω, rideo molliter.

Ἐπιμείλια, τὰ, munera quibus aliquem demulcemus: aut illa dos quae sponsae datur: quod à μειλίσσω, mulcendo reddo, vel à μέλει, curae est.

Ἐπιμελήθητι, a. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, studium: ab ἐπιμελής. Th. μέλει, curae est.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, curam gero, curo: cum gen. f. ήσομαι, perf. ἐπιμεμέλημαι, a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι. ab ἐπιμελής. Th. μέλει.

Ἐπιμελέστατα, nom. pl. n. g. superlat. grad. adverbialiter, diligentissimè: ab ἐπιμελής, diligens: compar. ἐπιμελέστερος. ab eod.

Ἐπιμελής, έος, ὁ & ἡ, sedulus, diligens, sollicitus; item quod curae est: τὸ ἐπιμελὲς, interdum substantivè pro diligentia: ab ἐπί, & μέλει, curae est.

Ἐπιμελητέον, adj. verbale: ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, curator, acc. pl. ἐπιμελητάς, ab eod.

Ἐπιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, diligentia.

Ἐπιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμελοῦ, praes. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελῶς, adv. accuratè, sollicitè: ab ἐπιμελής, diligens. Th. μέλει, curae est.

Ἐπίμεμπτα, nom. pl. n. g. ab

Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ & ἡ, culpandus, accusabilis: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing. sub. m. ab

Ἐπιμέμφομαι, incuso, reprehendo: ex ἐπί, & μέμφομαι, conqueror, accuso: f. ψομαι, p. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, permaneo, persevero: praes. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον, f. ἐπιμενῶ, a. 1. ἐπέμεινα, a. 1. imperat. ἐπίμεινον, perge: a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι, p. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, maneo.

Ἐπιμετρέω, f. ήσω, in mensurâ addo, certâ mensurâ mutuum do: &

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, auctarium, additamentum: ab ἐπί, & μέτρον, mensura.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, consilium quod initur re peractâ: cui προμήθεια oppon. &

Ἐπιμηθεύς, έως, ὁ & ἡ, serò sapiens: &

Ἐπιμηθής, έος, ὁ & ἡ, prudens: ab ἐπί, & μῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἐπιμήνια, menstrua sacra: ab

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ & ἡ, menstruus: à μήν, μηνός, ὁ, mensis.

Ἐπίμικτος, ου, permixtus: ex ἐπί & μίγνυμι.

Ἐπιμίξ, promiscuè, mixtè: &

Ἐπιμιξία, commercium: ab iisd.

Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, congressus: ab eod. Th.

Ἐπιμίσγεται, commiscetur: 3. sing. praes. ind. ab

Ἐπιμίσγομαι, in consortium venio aut sum, accedo, praes. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, misceo: f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, recordor, mentionem facio: f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

Ἐπιμνησθεὶς, έντος, recordatus: a. 1. part. pass. ejusd.

Ἐπιμοιράομαι, impertior: ex ἐπί, & μοιράω, partior: quod à μοῖρα, pars. Th. μείρω, divido, p. m. ἔμμορα.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, ejusd. praes. inf. pass.

Ἐπιμομφαὶ, ῶν, αἱ, Poët. & Dor. pro

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμοχθος, ου, ὁ, laboriosus.

Ἐπιμπλέατο, Ion. pro ἐπιμπλάατο, ᾶτο, & hoc pro ἐπίμπλαντο, 3. sing. imperf. &

Ἐπίμπλαο, impletus eras, pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, & contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλαμαι, impleor, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, plenus.

Ἐπίμπρα, urebat, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπραε, à πίμπρημι, quasi πιμπράω, comburo: imperf. ἐπίμπραον, ων, αες, ας, αε, α. Th. πρήθω, incendo.

Ἐπιμύζω, subtristè suspiro: à μύζω, gemo.

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, affabulatio, quod fabulae annectitur:

constituitur : ex ἐπὶ, & μῦθος, *fabula*, *verbum*.

Ἐπιμύλιον, ου, τὸ, *superior mola* : &

Ἐπιμύλιος, ᾠδὴ, *molaris cantilena* : ex ἐπὶ, & μύλη, *mola*.

Ἐπιμύσσω, vel -ττω, *subsanno*. Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo*.

Ἐπιμωμητὸς, ὴ, ὸν, *vituperabilis* : ex ἐπὶ, & μῶμος, *dedecus*.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, *navale emporium* : ex ἐπὶ, & νήιος, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*.

Ἐπινέμεσθαι, *depasci*, præs. inf. Th. νέμω, *pasco*, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενησμένος, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo* : a. 1. part. pass. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ἡ · ex ἐπὶ, & νέω, *neo*.

Ἐπινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *considero* : ex ἐπὶ, & νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Ἐπινεύω, *annuo*, f. σω, p. ἐπινένευκα, a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ, & νεύω, *annuo*.

● Ἐπινεφὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *nubilus*, *nubibus tectus*.

Ἐπινέω, vel ἐπινηέω, & ἐπινηνέω, *in acervos aggero* : ex ἐπὶ, & νέω, vel νηέω, idem quod νέω, *glomero*.

● Ἐπινικάω, f. ήσω, *vinco*, *supero* : Hinc

Ἐπινίκιον, ου, τὸ, *victoriale*. Est & *hymnus in alicujus victoriam* : ab

Ἐπινίκιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *ad victoriam pertinens* : ab ἐπὶ, & νικάω, *vinco* : f. ήσω.

Ἐπινοέω, f. ήσω, *comminiscor*, *cogito*, *animadverto*, *destino* : &

Ἐπίνοια, ας, ἡ, *cogitatio* : ex ἐπὶ, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ἐπίνομες Dor. pro ἐπίνομεν, *bibebamus* : 1. pl. imperf. verbi πίνω, *bibo*.

Ἐπίνομος, ου, ὁ, Poët. ὁ σύνομος, *qui in eodem regionis tractu & pascuis versatur* : Vide νόμος.

Ἔπινον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo*, f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, *admoveo*, *impello*, idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω.

● Ἐπινυστάζω, *dormio*, *inclino*.

● Ἐπὶ ξένης, vel conjunctim

● Ἐπιξένης, *in terrâ peregrinâ*.

Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, *hospitio excipior*, *hospitor*, *peregrinor*, *peregrè advenio* : à ξενοῦμαι, *hospitio conjungor*. Th. ξένος, *hospes*.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *communis*, *promiscuus* ex ξυνὸς, οῦ, *communis*, idem quod κοινός.

Ἐπιοίνιος an legend. ἐποίνιος, *vinosus* : ex ἐπὶ, & οἶνος, ου, ὁ, *vinum*.

Ἔπιον, *bibi* vel *biberunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πίσω, p. πέπωκα.

Ἔπιον, Ion. pro ἧπιον, a. 2. ab ἐφίημι, *immitto* : Vide ἐπίω.

Ἐπιὸν, τὸ, *accedens*, *irruens* : τὰ ἐπιόντα, *futura* : &

Ἐπιόντα, *accedentem*, *contra venientem* : acc. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, *inspicio* : ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, *video* : f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, *pejero*, f. ήσω, p. ἐπιώρκηκα, præs. inf. ἐπιορκεῖν, præs. part. act. pl. num. ἐπιορκοῦντες, præs. part. pass. ἐπιορκούμενος, ex ἐπὶ, *contra*, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐπιορκήσῃ, a. 1. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐπίορκον, ου, τὸ, *perjurium* : &

Ἐπίορκος, ου, *perjurus* : ab ἐπὶ, & ὅρκος, *juramentum*.

Ἐπίουρα, τὰ, *intervalla*, Ion. pro ἐπίορα. ab ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.

Ἐπίουρος, *custos* : ab ἐπὶ, & οὖρος, ου, ὁ, idem.

Ἐπιοῦσα, *sequens*, & in dat. sing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπιούσιος, *de die in diem sufficiens*, *quotidianus*, *nobis sustentandis idoneus* : ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, *succedo*, *sequor*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπιόψομαι *videbo*, f. 1. m. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. ex ἐπὶ, & πάγχυ, pro πάνυ, *valdè*.

Ἐπίπαν, *in totum*, *omnino*, adv. ab ἐπὶ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*.

● Ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω, *paro*. a. 1. opt. m. ἐπιπαρασκευασαίμην, αιο, αιτο.

Ἐπιπείθεο, pro ἐπιπείθου, *obtempera*, præs. imperat. pass. Ion. ἐπιπείθονται, 3. sing. sub. præs. ἐπιπειθόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. f. g. ab

Ἐπιπείθομαι, *pareo*, *puto*, *credo*, f. πείσομαι. Th. πείθω, *persuadeo*, f. σω, a. 2. ἔπιθον.

● Ἐπιπέμπτος, ου, ὁ *quintus*.

● Ἐπιπέμπω, f. ψω, *immitto*, *supermitto*.

Ἐπιπεπτωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado* : f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*.

Ἐπιπέφυκα, ας, ε, *insuper produxi*, seu *addidi*, p. ind. act. verbi ἐπιφύω. Th. φύω, *nascor*.

Ἐπιπίπτω, *irruo*, cum dat. f. ἐπιπεσοῦμαι, p. ἐπιπέπτωκα, a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*, a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, *cado* : f. 2. m. πεσοῦμαι.

● Ἐπιπλεῖστον, *ut plurimùm*.

Ἐπιπλεῖστον, *frequentissimè*, *maximè* : adv. à πολὺς, *multus*, compar. πλείων, superl. πλεῖστος.

Ἐπιπλέκω, *permisceo*, *implico* : ex ἐπὶ, & πλέκω, *necto* : f. ξω, p. πέπλεχα, a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, acc. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω *innato*. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Ἐπίπλεον, adv. *copiosius*, *ampliùs* : ab

Ἐπίπλεως, έα, ων, *plenus*. Th. πλέος, idem.

Ἐπιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, gen. sing. a. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, quod vide.

● Ἐπίπληξις, εως, ἡ, *increpatio*, *objurgatio*.

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, cum dat. f. ξω, p. ἐπιπέπληχα, a. 1. ἐπέπληξα, a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ & πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Ἐπιπλώϊζε. Vide in ἐπιπλώω.

Ἐπίπλοα, Ion. pro ἐπίπλοα, *supellex* : q. ab ἐπιπόλαιος, *superficiarius* : τὰ ἐπιπόλαια, hinc per gem. Sync. ἐπίπολα, & ἐπίπλα. Th. ἐπιπολὴ, quod vide.

Ἐπιπλωμένοιο, *volvente*, gen. Ion. ab

Ἐπι-

Ἐπιπλέμενος, præs. part. pro ἐπιπιλέμενος. Th. πίλομαι, *sum*.

Ἐπίπλη, *implebam*, vel *implebant*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. qu. à πιπλέω, pro πιμπλέω, seu πίμπλημι, *impleo*: ut à τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπίπλοος, & ἐπίπλους, -όυ, -οῦ, *navigatio adversus aliquem, conflictus*: ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπιπλώοντι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, & hæc pro ἐπιπλέουσι, *innavigant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπιπλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπλὼς, *navigans*, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Alii deducunt à præt. πέπλευκα. p. m. πέπλευα. undè πεπλεὼς, & per Aphær. & Sync. πλὼς, In compos. ἐπιπλὼς, ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, *navigans*: a. 1. part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, *respirans*: præs. part. f. g. ab

Ἐπιπνείω, *inspiro*: ex ἐπὶ & πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, *suffoco*: f. ίξω, p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ, & πνίγω, *strangulo*.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, *afflatus, instinctusque divinus*: ab ἐπιπνέω, *afflo*. Th. πνέω, *flo*.

Ἐπιποθέω, *expeto, desidero, intimè amo*: f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπὶ & ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, *desiderium*: &

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exoptatus*: &

Ἐπιποθία, ας, ἡ, *desiderium*: ab ἐπιποθέω.

Ἐπιπολάζω, f. άσω. p. ακα, *innato, in superficie sum*: &

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *superficiarius*: &

Ἐπιπολαίως, *superficialiter*: ab

ἘΠΙΠΟΛΗ'Σ, *in superficie, in summitate*: τὸ ἐπιπολῆς, *ipsa superficies*: q. ab ἐπὶ, *suprà*, & πέλω, *sum*.

Ἐπιπολλῷ, *magni* vel *magno*: &

Ἐπιπολὺ, adv. *magnâ ex parte, multùm*; ὡς ἐπιπολὺ, *plerumque*. Th. πολὺς, *multus*.

Ἐπιπομπεύω, *triumpho, pompam duco*: ex ἐπὶ, & πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, *mitto*.

Ἐπίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laboriosus*: hinc

Ἐπιπόνως, *laboriosè*; à πόνος, *labor*. Th. πονέομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, *proficiscor, peragro*: f. εύσομαι, p. ἐπιπεπόρευμαι, ex ἐπὶ & πορεύομαι, quod à πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα.

Ἐπίπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, *decus*: &

Ἐπιπρεπὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *decorus*. Th. πρέπω, *decorus sum*.

Ἐπιπρέπω, *decorus sum in*, vel *super*: ab eod.

Ἐπιπροέηκε, *insuper misit*: 3. sing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, & ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα. & Att. ἕηκα. a. 2. ἧν. a. 2. infin. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. infin. act. ab eod. verbo.

Ἐπιπροϊάλλω, *protendo, foras emitto*: ex ἐπὶ, πρὸ, & ἰάλλω, *mitto*: a. 1 ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, *insuper mitto*. Vide ἐπιπροέηκε.

Ἐπίπροσθεν, adv. *antè*: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, *antè*.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. infin. m. ex ἐφίπτημι, *advolo*: ex ἐπὶ, & ἵπταμαι, *volo, -as*: fut. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἐπίπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Ἐπιπωλέομαι, *obambulo, lustro*: ex ἐπὶ, & πωλέω, idem cum πολέω, *verto*.

Ἐπιῤῥαίνω, *inspergo*. Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

* Ἐπιῤῥαντίζω, *superaspergo, inspergo*.

Ἐπιῤῥάπτω, *insuo*: f. ψω. p. ἐπέῤῥαφα ex ἐπὶ, & ῥάπτω, *suo*.

Ἐπιῤῥάσσω, *irruo, illidor*: ex ἐπὶ, & ῥάσσω, *allido, dejicio*: f. ξω.

Ἐπιῤῥεῖν, *influere*. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥεπὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *propensus*: ab

Ἐπιῤῥέπω, *vergo, propendeo*: ex ἐπὶ, & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥέω. Vide ἐπιῤῥεῖν.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, *adverbium*: pars orationis apud gramm. Th. ῥέω, *dico*.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, *claudebat, irruebat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπέῤῥησσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, *illidor, irruo*: vel ab ἐπαράσσω, idem ex ἐπὶ, & ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω, *amputo, tundo*: Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, *infringo*: ab ἐπὶ, & ῥήσσω, vel -ττω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω.

* Ἐπιῤῥῖνον, *frontale, ornamentum frontis, & aurium naribus impendens*.

Ἐπιῤῥίπτω, *injicio, conjicio*, cum acc. f. ψω. p. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος. Ex ἐπὶ & ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator*, vel *auxiliatrix*; item *utilis*: ex ἐπὶ, & ῥόθος, *undarum strepitus*.

Ἐπιῤῥωννύω, & ἐπιῤῥώννυμι, *corroboro*. Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπιῤῥωσθεὶς, έντος, *confirmatus, corroboratus*, a. 1. part. pass. ex ἐπιῤῥώννυμαι, *confirmor*: ab eod.

* Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, *centones qui supponuntur clitellis, & ipsæ clitellæ*: ab

Ἐπισάττω, *insterno*. Th. σάττω, f. ξω, *onero*.

Ἐπισείω, *incutio*. Th. σείω. f. σω. p. σεικα.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐπισημαίνω, *indico*: f. ανῶ. p. γκα. Th. σῆμα.

Ἐπίσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insignis, illustris, signatus*: ἐπίσημον τῆς νηὸς, *navis insigne*: ab eod.

Ἐπίσης, adv. *æquè ac, perindè*: ex ἐπὶ & ἴσος.

Ἐπισιτιεύμενος, f. part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, communitèr, ἐπισιτίσομαι, hinc f. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. versâ diph. ου in ευ, fit ἐπισιτιεύμενος, ab

Ἐπισιτίζομαι, *cibaria sumo*: ab

Ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo*: f. ίσω. p. ἐπισεσίτικα. perf. pass. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ, & σῖτος, *frumentum*.

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, *cibaria, cibus, victus*: à perf. pass. super. verbi

Ἐπισκάζω, *claudico*. Th. σκάζω, idem.

Ἐπισκέπτομαι, *inviso*, *visito*: f. ψομαι. p. pass. ἐπέσκεμμαι, *recensitus sum*: a. 2. ἐπεσκέπην, ης, η, *lustratus fui*: a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω, a. pl. ἐπισκέψασθε, *deligite*, *despicite*: a. 1. m. sub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, *circumspicio*, *viso*.

● Ἐπισκέπτω, *considero*, *aspicio*.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, p. ακα, *sarcio*, *instauro*, *insterno*: ex ἐπὶ, & σκευάζω, *instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

● Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ *instaurator*.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, *instauratio*, *refectio*: ab eod.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, *visitatio*: acc. ἐπίσκεψιν, ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόω, *in tabernaculo habito*: f. ώσω. p. ἐπεσκήνωκα, a. 1. ἐπεσκήνωσα, a. 1. sub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ, & σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐπισκήπτειν, *cum impetu deferri*, *accusare*, *obtestari*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Ἐπισκιάζειν, *obumbrare*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Ἐπισκόπα, *ut scopum assequaris*: adv. quod à σκοπὸς, *scopus*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἐπισκόπει, *considera*: præs. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, *visitationi vaco*, *prospicio*: f. ήσω, p. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ, & σκοπέω, *contemplor*: *video*. Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio*, *video*: p. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, *visitatio*: ab eod. Th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, *EPISCOPUS*, *inspector*, *præses*: ab ἐπέσκοπα, præt. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumspicio*, quod vide.

Ἐπισκοτέω, *obtenebro*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐπισκύζωνται, *indignantur*: 3. pl. sub. m. verbi ἐπισκύζομαι· ex ἐπὶ, & σκύζομαι, *irritor*: q. à κύων, κυνὸς, *canis*.

Ἐπισκυθίζειν, *Scytharum more largiùs potare*: a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον. a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha*.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ *supercilium*: ex ἐπὶ, & σκύνιον, *summa palpebra*, *cilium*.

Ἐπισκώπτω, *irrideo dicteriis*. Th. σκώπτω, *dicteriis utor*: fut. ψω.

Ἐπισμῆ, Ion. pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abstergo*, *detergo*.

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnosa*: ab ἐπὶ, & σμύχω, f. ξω, *vasto*, *corrumpo*.

● Ἐπισοβέω, -ῶ, f. ήσω, *succedo*.

● Ἔπισος, ου, ὁ, *æqualis*.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, *attraho*: ἐπισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. f. άσομαι. a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ, & σπάω, *traho*.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, *cardines ostii*: à præced.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, *laqueus*, *funis*: *tentorium*, *velum* quo aliquid ἐπισπᾶται, id est, *attrahitur*: ab ἐπισπάομαι, quod vide.

● Ἐπισπάω, -ῶ, *attraho*.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, *libatio*. Th. σπένδω, *libo*: f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, *infundere*, *libare*: ab eod. Th.

Ἐπισπερχὲς, *festinus*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Ἐπισπέρχω, *urgeo*: ab eod. Th.

Ἐπισπεύδω, *propero*, *urgeo*. Th. σπεύδω, *festino*: fut. σω.

Ἐπίσπῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐπισπῶ, *abeo* & ab ἐπὶ & σπῶ, verbo Poët. pro ἕπω, *sequor*.

Ἐπίσποιτο, *comitetur*: 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπῶμαι, pro ἕπομαι. Vide σπεῖο, *sequere*: hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, *iterata satio*: ab ἐπὶ, & σπείρω, *sero*: f. σπερῶ. p. m. ἔσπορα.

● Ἐπισπουδάζω, f. άσω, p. ἐπεσπούδακα, *festino*: hinc

● Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, *accelerator*.

Ἐπισπώμενος, η, ον, *attractus*: præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho*. Th. σπάω, *traho*.

Ἐπίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, *canthus*: ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continua agitatione conteratur: ex ἐπὶ. & σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ*: quod à σώω.

Ἐπίστα, Poët. & Dor. pro ἐπίστασαι, *scis*, *nosti*: 2. sing. præs. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, *diversatio*: ab

Ἐπισταθμεύω, *stativa habeo*, *diversor*: ab

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, *mansionum curator*: ex σταθμὸς, *stabulum*, *statio*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus sum*, *scio*: & in 1. pl. ἐπιστάμεθα, præs. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *sciens*: imperf. ἐπιστάμην, & ἠπιστάμην, σο, ατο. f. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ, & ἵστημι vel ἴσημι, *scio*: factâ Epenth. lit. τ.

Ἐπιστάμενος, *sciens*: part. superioris; item *superstans*. Vide ἐπίστασθαι.

Ἐπισταμένως, *scienter*: adv. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάντες, *instantes*: nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, άντος, verbi ἐφίστημι, *insto*: f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. a. 2. ἐπέστην. a. 2. sub. ἐπιστῶ· ex ἐπὶ, & ἵστημι, *sto*.

Ἐπιστὰς, αντος, a. 2. part. Vide sup.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάσθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι *suprà stare*. Sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, *insto*. quod vide, a. 2. part. med.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, *inspectio*, *animadversio*, *curatio*: &

Ἐπίστασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπιστατέω, f. ήσω. p. ηκα, *præsum*: ab

Ἐπιστάτης, ου. ὁ, *magister*, *præfectus*: ab ἐφίστημι, *præficio*: ab eod. Th.

Ἐπίστατο, *noverat*: 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστατοῦντες, nom. pl. part. præs. verbi ἐπιστατέω, *præsum*, *præfectus sum*: ab ἐπὶ & ἵστημι, *sto*.

Ἐπιστέαται, Ion. pro ἐπίστανται, 3. pl. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστεῖλαι, *scribere*: a. 1. inf. act. ab

Ἐπιστέλλω, *mitto*: fut. ἐπιστελῶ, p. ἐπέσταλκα, a. 1. ἐπέστειλα. p. m. ἐπέστολα· ex ἐπὶ, & στέλλω, *mitto*.

Ἐπιστεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστεύω, *credo*: f. εύσω, quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐπιστεύθη, *commissum erat*: 3. sing. a. 1. pass. ab eod. verbo.

Ἐπιστ-

'Επιςεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coronatus; ab
'Επιςέφω, corono. Th. ςέφω, idem, f. ψω.
'Επιςέωνται, sciant: Ion. pro ἐπίςανται. Vide ἐπίςαμαι.
'Επίςη, scis: Att. pro ἐπίςασαι, 2. sing. præs. ind. ab eod.
'Επίςηθι, ἦτω, insta: a. 2. imperat. ab ἐφίςημι, insto, quod vide, vel ἐπιςάντες.
'Επιςηθίζομαι, pectori alicujus incumbo.
'Επιςήμαις, dat. pl. ab
'Επιςήμη, ης, ἡ, scientia, peritia, ars: ab ἐπίςαμαι, scio. Th. ἵςημι, idem.
'Επιςήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, scientiâ præditus; ab eod. verbo & Th.
'Επιςῆναι, instare: a. 2. inf. ab ἐφίςημι, suppono, incumbo. Th. ἵςημι, sto.
'Επιςηρίζω, confirmo: f. ίξω & ιῶ. Att. pro ἐπιςήριξα. a. 1. ἐπιςήριξα · ex ἐπὶ, & ςηρίζω, firmiter statuo.
'Επιςήσεαι, scies: 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίςαμαι, quod vide.
'Επίςιον, Ion. pro ἐφίςιον, domicilium: &
'Επίςιος, Ion. pro ἐφίςιος, domesticus, incola: ex ἐπὶ, & ἱςία, focus, lar.
'Επιςοβέεσκει, Ion. pro ἐπεςόβει, seu ἐπιςόβεον, imperf. act. verbi ἐπιςοβέω, pro ἐπιςομέω, irrideo, contumeliâ afficio: ex ἐπὶ & ςόμα, ος.
'Επιςολάδην, adv. ornatè, succinctè; ex ἐπὶ & ςέλλω, mitto; item orno; f. ςελῶ. p. ἔςαλκα. a. 1. ἔςειλα. p. m. ἔςαλα.
'Επιςολάζω, f. άσω, p. ἐπιςέλακα, infero, annub.
'Επιςολὴ, ῆς, ἡ, EPISTOLA: ab ejusd. verbi præt. m.
'Επιςολιμαῖος, ου, epistolaris: à præced.
'Επιςομίζω, os obturo: f. ίσω. p. ἐπεςόμικα. ex ἐπὶ, & ςόμα, ος, oris.
'Επιςόμιον, ου, τὸ, EPISTOMIUM: ab eod.
'Επιςρατεύω, expeditionem suscipio adversus: ex ἐπὶ, & ςρατεύω, exercitum educo. Th. ςρατὸς, exercitus.
'Επιςρατηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιςρατεία, militaris expeditio adversus aliquem: à præced.
'Επιςραφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιςραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιςρέφω, converto. Th. ςρέφω, verto: f. ψω. p. ἔςρεφα. a. 2. ἔςραφη. p. m. ἔςροφα.
'Επίςρεφε, præs. imperat. act. &
'Επιςρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιςρέφω.
'Επιςρεφέως, Ion. & Poët. accuratè, fraudulentèr: adv. ab
'Επιςρέφω, converto: f. ψω. p. ἐπέςροφα. a. 1. ἐπέςρεψα, a. 1. imperat. ἐπίςρεψον αὐτῷ. a. 1. sub. ἐπιςρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιςρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιςρέψας, αντος. a. 2. pass. ἐπεςράφην, ης, η, converti me: a. 2. imperat. pass. ἐπιςράφητι, ήτω. a. 2. sub. ἐπιςραφῶ, a. 2. part. pass. ἐπιςραφεὶς, ἐντος, p. m. ἐπέςροφα. Th. ςρέφω, verto.
'Επιςρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo & Th.
'Επιςρέψαντα, advertentem; acc. sing. a. 1. part. act. ejusd. verbi.
'Επιςροφάδην, adv. huc illuc se convertendo, fortitèr: &
'Επιςροφὴ, ῆς, ἡ, conversio: à præt. m. ἐπέςροφα. verbi ἐπιςρέφω, quod vide.
'Επίςροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui versatur inter; item flexuosus: à præced.
'Επιςρωννύω, insterno: ex ἐπὶ, & ςρωννύω, sterno; fut. ςρώσω. a. 1. ἔςρωσα. Th. ςορέω, sterno.
'Επίςω, sciebas: per contract. pro ἐπίςαο, Ion. ex ἐπίςασο. 2. sing. imperf. ἐπιςάμην, σο. ab ἐπίςαμαι, scio. Th. ἵςημι.
'Επιςώσαντο, pacti sunt: 3. pl. a. 1. m. verbi πιςόω, fidem exigo: quod à πίςις, fides. Th. πείθω, persuadeo.
'Επισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab
'Επισυνάγω, congrego, cogo: f. ἐπισυνάξω. p. ἐπισυνῆχα, a. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. part. pass. ἐπισυνῆγμαι. perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπισυνήχθην. a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ὲν· ex ἐπὶ, σὺν, & ἄγω, ago.
'Επισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio: à præced.
'Επισυνάπτω, coagmento, conjugo; ex ἐπὶ, & συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, necto.
'Επισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo, quod vide.
● 'Επισυνέχω, contineo, apto: undè
● 'Επισυνέχοντες, part. ducentes, vel habentes uxores alienigenas: ap. l. 3. Esdræ, ix. 17.
'Επισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab eod.
'Επισυνίςαμαι, conspiro, insurgo in aliquem: vide ἐπισύςασις.
'Επισυντρέχω, simul occurro: ex ἐπὶ, σὺν, & τρέχω, curro: f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
'Επισύρω, traho post me; item ambage verborum, rem de quâ agitur, implicare, neque cardinem causæ attingere. Th. σύρω, traho.
'Επισύςασις, εως, ἡ, coitio, agmen: ex ἐπὶ, & συνίςημι, consto; ad defectionem solicito. Th. ἵςημι.
● 'Επισυςρέφω, f. ψω, convoco.
● 'Επισφαγήσεται, 3. sing. f. 2. pass. Vide
● 'Επισφάζω, seu -σφάττω, jugulo, macto, f. ξω. a. 2. -ἔσφαγον, pass. -φάγην.
'Επισφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, periculosus, lubricus: ex ἐπὶ, & σφάλλω, supplanto.
● 'Επισφαλῶς, adv. periculosè.
● 'Επισφραγίζω, f. ίσω, insignio, sigillo.
'Επισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ: ex ἐπὶ, suprà, & σφυρὸν, malleolus pedis. Th. σφῦρα, malleus.
'Επίσχε, cohibe: præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo.
'Επισχεῖν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 1. inf. Vide in ἐπίσχω.
'Επίσχεο. Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος. a. 2. part. m. ἐπισχὼν, ου. a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod, verbo & Th.
'Επισχερὼ, adv. deinceps, ordine: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.
'Επισχόμενος, tenens: a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.
'Επισχύω, invalesco, magis ac magis urgeo: imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἐπίσχυκα

a. 1. ἐπίσχυσα · ex ἐπί, & ἰσχύω, *valeo*. Th. ἰσχύς.

Ἐπισχών, *adhibens* : a. 2. part. act. ab ἐπίσχω. Th. ἴσχω, *habeo* : f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, *coacervo* : f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα. ex ἐπί, & σωρεύω, *cumulo*. Th. σωρὸς *acervus*.

Ἐπιταγή, ῆς, ἡ, *imperium*, *præceptum* : ab ἐπιτάσσω, *impero*, quod vide.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, *subsidiaria cohors* ; item *mandatum* : ab eod.

Ἐπιταδὲς, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, *idoneus*.

* Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, *perfectus* : &

Ἐπιτακτὸς, *imperatus* : ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, *incidere*. Th. τέμνω, *seco*.

Ἐπίταξις, εως, ἡ, *imperatum*, *jussum* : ab ἐπιτάσσω, quod vide.

Ἐπιταράττω, *interturbo*, *interpello*. Th. ταράττω, -σσω, *turbo* : f. ξω.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ κ ἡ, *adjutor* : pro ἐπιῤῥόθος, idem ac ἐπί, & ῥόθος, *undarum strepitus*.

* Ἐπίτασις, εως, ἡ, *intentio*, *vehementia*.

Ἐπιτάσσω, vel -ττω, *colloco*, *impero* : f. ξω, præs. part. ἐπιτάσσων, οντος · ex ἐπί, & τάσσω, *ordino* : f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, p. m. τέταγα, undè ἐπιταγὴ supra.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ κ ἡ, *funebris* : ex ἐπί, & θάπτω, *sepelio* : a. 2. ἔταφον.

Ἐπιταχύνω, *accelero* : à ταχύνω, idem. f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer*.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιτείλας, *qui jussit* : a. 1. part. act. &

Ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, *mando*, *jubeo*. Th. τέλλω, inus.

Ἐπιτείνω, *intendo*, *contendo* : ex ἐπί, & τείνω, *tendo* : fut. νῶ, p. ἐπιτέτακα.

Ἐπιτειχίζω, *muro cingo*, *excitato muro oppugno* : ex ἐπί, & τειχίζω, *murum struo* : f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus*.

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, *propugnaculum adversus aliquem* : à præced.

* Ἐπιτέκα, acc. ab ἐπίτεξ, q. v.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐπιτελέσθην, ab

Ἐπιτελέω, ῶ, έεις, εῖς, *perago*, *exequor* : fut. έσω, a. 1. ἐπετέλεσα, *absolvi* : ex ἐπί, & τέλος.

Ἐπιτελὴς, έος, -οῦς, ὁ κ ἡ *absolutus*, *perfectus*. Vide ἐπιτελέω.

Ἐπιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præs. imperat. pass. ab

Ἐπιτέλλομαι, ου, εῖ, *exorior* : & Poët. pro ἐντέλλομαι, *impero*. Hinc

Ἐπιτελλομενάων, *exorientium* : gen. pl. Æol. part. præs. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.

* Ἐπιτέμνω, *disseco* : à τέμνω, *seco*.

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina* : ex ἐπί, & τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. p. med. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, *jucundius* : comp. ab

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ κ ἡ *jucundus*. Th. τέρπω, *delecto* : f. ψω.

Ἐπιτέρπομαι, *oblector* : ab eod. Th.

Ἐπιτερπόμενος, præs. part. præced.

Ἐπιτέταται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, *intendo*, *contendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐπιτέτραπται, *commissum est* : 3. sing. p. pass. &

Ἐπιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσί, 3. pl. perf pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, *committere curæ alicujus*. Th. τρέπω, *verto* : f. ψω, p. φα, p. m. τέτροφα.

Ἐπιτήδεια, & Ion. ἐπιτήδεα, *apta* : nom. pl. n. g. ab

Ἐπιτήδειος, ου, *idoneus*, *commodus*, *opportunus*. Th. ἐπιτηδὴς, idem.

Ἐπίτηδες, Ion. adv. *de industria* : ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, *studium*, *institutum* : ab

Ἐπιτηδεύω, εις, ει, *data opera aliquid facio operam do* : f. εύσω. a. 1. ἐπιτήδευσα, quod &

Ἐπιτηδέως, *accuratè* : Ion. pro ἐπιτηδείως · ex ἐπιτηδής, *aptus* : ab

ΕΠΙΤΗΔΗΣ, έος, ὁ κ ἡ, *idoneus*, *aptus*.

Ἐπιτήκειν, *liquefactum infundere*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἐπιτηρέω, *conservo*. Th. τηρέω, *servo* : f. ήσω.

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

Ἐπιτιθεῖσι, Ion. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. &

Ἐπιτίθει pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. ab

Ἐπιτίθημι. *impono* : ἐπιτίθη, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, qu. ab ἐπιτιθέω, fut. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα, a. 1. ἐπέθηκα, a. 2. ἐπέθην, a. 2. imperat. ἐπίθες, ἔτω, a. 1. pass. ἐπετέθην, a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ, f. m. ἐπιθήσομαι, a. 2. m. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπιτιθῇς, ῇ. præs. sub. act. Vide sup.

Ἐπιτιμᾷ, 3. sing. p. ass. ind. &

Ἐπιτιμᾷς, 2. sing. sub. præs. ab

Ἐπιτιμάω, ῶ, *pretium augeo* : item *objurgo* : cum dat. imperf. ἐπετίμαον, ων, f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα, a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω, a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπί & τιμάω, *honoro*.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt act. præced.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις εως, ἡ, *increpatio* : &

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, idem : &

Ἐπιτίμιον, *mulcta*, *pœna* : ab ἐπιτιμάω, q. v.

Ἐπιτιμῶνται, *reprehenduntur* : 3. pl. præs. pass. &

Ἐπιτιμῶντας, acc. pl. part. præs. ab eod.

Ἐπιτίτθιος, ου, idem ac ὑποτίτθιος, *lactens*. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Ἐπιτοαυτὸ, vel divisum ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. *eodem loco*, *simul*, *adhæc*. Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, *ipse*.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ κ ἡ, *partui propinqua*. Th. τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, *mandatum*. Th. τέλλω, *mando*.

Ἐπιτολμᾶν, *sustinere* : præs. inf. act. ab

Ἐπιτολμάω, *audeo* : f. ήσω. Th. τόλμα, *audacia*.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, *amputatio*, *EPITOME*, *compendium*. Th. τέμνω, *seco* : p. m. τέτομα.

Ἐπιτοξάζομαι, *in aliquem arcum intendo* : ex ἐπί & τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, *arcus*.

'Επιπολὺ, adv. ut plurimum, ex ἐπὶ & πολύ.

'Επιπέσαις, si codex sanus: part. a. 1. act. ab ἐπιπετάω, f. άσω. a. 1. ἐπιπέτασα. a. 1. part. ἐπιπετάσας, Æol. gem. σ, & per Sync. ἐπιπέσσαις. Vide πετάω. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοπίζω, f. σω, a. 1. part. ἐπιτοπίσας, & Æol. & Poët. ἐπιτοπίσσαις, & per Sync. ἐπιπέσσαις; ἐπιτοπίζειν, alicubi in aliquem incidere, eumque nancisci.

'Επιτρεπτέα, permittendum: verbale ab ἐπιτρέπω permitto, committo: f. ψω, p. ἐπιτέτροφα, a. 1. ἐπέτρεψα, perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται, a. 2. pass. ἐπετράπην, p. m. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, verto.

'Επίτρεψον, dic, a. 1. imperat. act. &

'Επιτρέψαντι, permittent: Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. pl. f. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτρέχω, f. θρέξω, a. 2. ἐπέδραμον, accurro, incurro; Th. τρέχω.

'Επιτρίβω, attero, affligo. Th. τρίβω, tero: f. ψω. p. φα.

'Επιτριψις, εως, ἡ, expon. fluctus. Psal. xcii. à præced.

'Επιτροπαὶν βασιλείαν, regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet: ab ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεύω, f. εύσω, procurationem festino.

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio, tutela: à p. m. ejusd. verbi.

'Επίτροπος, ου, ὁ, procurator, tutor: ab eod.

'Επιτροχάδην, adv. succinctè, maturè: à τροχάω, curro, festino. Th. τρέχω, idem.

'Επιτυγχάνοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

'Επιτυγχάνω, assequor: a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε, ex ἐπὶ, & τυγχάνω, adipiscor: f. τεύξομαι, p. τέτευχα.

'Επιτυμβίδιος, ου, ὁ & ἡ, cristata: Epith. quod alaudis cristatis tribuitur: ex ἐπὶ, & τύμβος, tumulus: vel quod ut plurimùm circa busta versantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

'Επιτυχεῖν τινὶ, incidere in aliquid & invenire: a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχία, ίας, ἡ, felix successus.

'Επιτυχὼν, όντος, quilibet, vilis: a. 2. part. act. ab eod.

'Επιφαίνω, & -ομαι, appareo: præs. imperat. ἐπίφαινε. f. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα a. 1. ἐπέφηνα. p. pass. ἐπιπέφασμαι, & Att. ἐπιπέφασμαι. a. 2. pass. ἐπεφάνην, ης, η, ex ἐπὶ, & φαίνω, ostendo.

'Επιφῆναι, a. 1. inf. præced.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, apparentia, superficies: ab ἐπιφανὴς, έος, ὁ & ἡ, illustris: quod &

'Επιφανεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

'Επιφανὴς, illustris: vide ἐπιφάνεια.

'Επιφαύω, illucesco: f. ἐπιφαύσω, & -ομαι à φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

'Επιφέροισα, afferens: Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

'Επιφέρομαι, pass. incumbo, irruo.

'Επιφέρω, εις, ει, infero, objicio: imperf. ἐπέφερον, ες, ε, f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

'Επιφημίζεσθαι, malè ominari: quod à φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

'Επιφθὰς, prævenies: a. 2. part. act. ex ἐπὶ & φθάνω, f. φθάσω, prævenio: p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην. qu. φθῆμι.

'Επίφθονος, ου, ὁ & ἡ, invidiosus.

'Επιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, inspuo, veneficarum more. Th. πτύω, spuo.

'Επιφλέγω, splendeo, refulgeo: idem quod φλέγω, incendo: sed Metaph. illustro.

'Επιφορὰ, ᾶς, ἡ, impetus, impressio. Th. φέρω, fero.

'Επιφορέω, -ῶ, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, infero.

'Επιφορήματα, ων, τὰ, bellaria: à præced.

'Επίφορος, ου, ὁ & ἡ, commodus, pronus; item uterum ferens: Th. φέρω.

'Επιφράζομαι, intelligo, considero: ab ἐπιφράζω, indico, moneo, dissero, declaro. Th. φράζω, dico: a. 2. ἔφραδον.

'Επίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ & ἡ, prudens: ab ἐπὶ, & φρὴν, mens.

'Επιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia: ab eod.

'Επιφροσύνῃσι, ejusd. dat. pl. Ion.

'Επιφυὰς, άδος, ἡ, propago: & in pl. ἐπιφυάδες. &

'Επιφυέσθω, accrescat, adhæreat: 3. sing. imperat. præs. ab

'Επιφύομαι, adnascor, accresco. Th. φύω, gigno.

'Επιφὺς, ῦσα, ὺν, præs. part. act. ab ἐπιφύομαι, adnascor: ab eod.

'Επιφωνέω, acclamo: imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, vox.

'Επιφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio: à præced.

'Επιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio: dat. ἐπιφωνήσει. ab eodem verbo.

'Επιφώσκω, illucesco; imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo: undè φάος, & contractè φῶς, lux.

'Επιχαίρω, gaudeo; item insulto. Th. χαίρω, gaudeo: f. χαιρήσομαι, a. 2. pass. ἐχάρην.

'Επιχαλάω, laxo. Th. χαλάω, idem. f. άσω.

'Επίχαλκος, ὁ & ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκός.

'Επιχαράττω, insculpo. Th. χαράττω, vel -σσω, idem. f. ξω.

'Επίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irrisio: à χάρμα, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

'Επιχείρει, aggredere: præs. imperat. ab

'Επιχειρέω, -ῶ, aggredior: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, conabar: f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ, & χεὶρ, manus.

'Επιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum: &

'Επιχείρησις, εως, ἡ, idem: & aggressio, conatus, conspiratio: ab eod. verbo & Th.

'Επιχειροτονέω, scisco, decerno, suffragia fero: ex ἐπὶ & χειροτονέω, idem, f. ήσω quod à χεὶρ, manus. & Th. τείνω, tendo: f. τενῶ. p. τέτακα.

'Επιχέω, infundo: vide suprà ἐκχέω.

'Επιχθόνιος, terrestres, in terris versantes: gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ, & χθὼν terra.

'Επιχολώτατος, η, ον, amarissimus, a, um: à χολὴ, bilis.

'Επιχορηγέω, suppedito, subministro: f. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα, a. 1. ἐπιχορήγησα: ex ἐπὶ,

ἐπὶ, & χορηγὸς, *dux chori* : quod ex χορὸς, *cœtus saltantium*, & ἄγω, *duco*.

*Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio* : ab iisd.

*Ἐπιχράω, *vehementi cum impetu adorior* : ex ἐπὶ, & χράω, f. ήσω, p. ηκα, *commodo, invado furiosè*.

*Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius* : ex ἐπὶ, & χράομαι, *utor*. Th. χρεία, idem.

*Ἐπιχρίω, *illino* : f. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ, & χρίω, *ungo*.

*Ἐπίχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inauratus*. Th. χρυσός.

● Ἐπιχύνω, *infundo* : hinc

● Ἐπίχυσις, εως, ἡ, *infusio, libatio*.

● Ἐπιχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*, ἐὰν ἐπιχωρηθῇ, *si concederetur*.

● Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, *permissio* : Esd. iii. 7.

*Ἐπιχώρια, *familiaria* : nom. pl. n. g. ab

*Ἐπιχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indigena, patrius* : ab ἐπὶ & χωρὸς, *locus*.

● Ἐπιψάλλω, *superpsallo*.

*Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω *contingo*: quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

*Ἐπιψεκάζω, *irroro, instillo* : ex ἐπὶ, & ψεκάζω, *roro, stillo* : quod à ψεκὰς, idem quod Th. ψακὰς, ἡ, *ros*.

*Ἐπιψηφίζειν τινὶ, *alicui suffragari* : à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

*Ἐπιὼν, όντος, *instans, insequens* : a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, eo.

*Ἐπλάγην, *stupui*, de animi consternatione : sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio* : f. ξω. a. 2. ἔπλαγον.

*Ἐπλάγχθην, *aberravi* : pro ἐπλάγχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio* : f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.

*Ἐπλανάτο, 3. sing. imperf. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

*Ἔπλαξε, *finxit* : Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. &

*Ἔπλασ', pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

*Ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -ττω, *fingo, formo* : f. πλάσω. p. πέπλακα.

*Ἔπλει, *navigabat* : 3. sing. imperf. verbi πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

*Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, *sum*.

*Ἔπλεο, *eras* : 2. sing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, & per Sync. ἔπλεο, & ἔπλευ, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, *sum*. Th. πέλω.

*Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*.

*Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo* : f. άσω. Th. πολὺς, *multus* : comp. πλείων & πλέων, *amplior*.

*Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. à πέλομαι, *sum* : vide ἔπλεο.

*Ἔπλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλου, ab eod.

*Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act. *navigavimus* : à πλέω, *navigo* : f. εύσω.

*Ἐπλήγην, *cæsus sum* : a. 2. pass ind. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio* : f. ξω. a. 2. ἔπλαγον, vide ἐπλάγην.

*Ἐπλήσθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo* : f. πλήσω. p. pass. πέπλησμαι. Th. πλέος, *plenus*.

*Ἐπληθύνθην, *crevi* : a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco* : f. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. a. 1. ἐπλήθυνα. p. pass. πεπλήθυμμαι. a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo* : ab eod. Th.

*Ἔπληντο, *impleverant* : pro ἐπέπληντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίμπλημι, *impleo* : f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.

*Ἔπληξε, *stupefecit* : a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον, a. 1. ἔπληξα.

*Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi πληρόω, *impleo* : &

*Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo* : f. ήσω. p. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.

*Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & Th.

*Ἔπλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι vel plusq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

*Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, f. ήσω, p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

*Ἔπνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro* : f. πνεύσω.

*Ἔπνιγε, 3. sing. imperf. act. &

*Ἐπνίγη, *suffocatus est* : 3. sing. a. 2. pass. à πνίγω, *suffoco* : f. ξω, p. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον.

*Ἐπνεύσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνεύω, idem cum πνέω, *flo, spiro* : f. εύσω.

*Ἐπόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum, commeatus*, &

*Ἐποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere* : ex ἐπὶ, & ὁδὸς, *via*.

*Ἐποδύρομαι, *defleo* : ab ὀδύρομαι, f. ῦμαι, *ploro*.

● Ἐπόζω, f. ίσω vel ήσω ab ὄζω, ἐποζέσει, *computrescit*. Exod. vii.

*Ἐπόθησα, ας, ε, *desideravi* : dicitur & ἐπέθησα, ας, &

*Ἐπόθησεν, 3. sing. a. 1. act. à ποθέω, *desidero, amo* : f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium*.

*Ἐποίει, 3. sing. imperf. &

*Ἐποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio* : f. ήσω.

*Ἐποικοδομέω, *ædifico, superstruo* : & indè

*Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ, & οἰκοδομέω, *ædifico* : f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo* : p. m. δέδομα.

*Ἔποικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *advena*. Th. οἶκος, *domus*.

*Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco* : quod vide.

*Ἐποῖσαι, *intulisse* : a. 1. inf. act. &

*Ἐποίσει, *inferet*, f. 1. act. &

*Ἐποισθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. &

*Ἐποιστέον, verbale, *inferendum* : ab ἐπιφέρω, *infero* : f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίω. Th. φέρω.

*Ἐποίχεο, *accede*, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. m. ab

*Ἐποίχομαι, *eo adversum, adeo, irruo* : imperf.

perf. ἐπῴχημαι, ω, ato. f. ἐπῴχήσομαι. p. ἐπῴχημαι ex ἐπὶ, & οἴχομαι, abeo.

Ἐπῳχημένα, præf. part. paff. præced..

Ἐποκέλλω, impingo, illido: f. ἐποκελῶ, a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐποκέκελκα. ex ἐπὶ & ὀκέλλω, item quod κέλλω, appello, applico.

Ἐπολίζατο, vide in πολίζατο.

Ἐπολιτεύοντο, 3. pl. imperf. paff. à πολιτεύομαι, administro: f. εύσομαι. Th. πόλις, ως.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbrium copia. Th. ὄμβρος.

Ἕπομαι, sequor: f. ἕψομαι, imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, sequor.

Ἑπόμενος, η, ον, præf. part. præced.

Ἐπόμνυθι, jura, præf. imperat. act. ab ἐπόμνυμι, juro: f. ἐπομόσω, p. ἐπόμοκα, a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ, & ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro: f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. &

Ἐπομόσσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, juraverit, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι, suprà.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, umbo clypei: ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborârunt, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, laboro: f. ήσω. p. πεπόνηκα. quod à πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro: p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, probro afficio: f. ίσω. p. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ, & ὄνειδος, probrum.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, probrosus: à præced.

Ἐπονήθην, ης, η, laboravi, a. 1. ind. paff. à πονέω, laboro, f. ήσω. Th. πένομαι, facio.

Ἐπονηρεύοντο, malitiosè faciebant: 3. pl. imperf. paff. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, cognomino, nuncupo; nominatim voco: f. σω, p. ἐπωνόμακα, præf. paff. ἐπονομάζομαι, η, εται, cognominor: ex ἐπὶ, & ὄνομα, nomen.

Ἐπόνουν, laborabant, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, laboro, f. ήσω.

Ἕπονται, sequuntur, 3. pl. præf. ἕπομαι, sequebantur, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω.

Ἐποξύνω, f. υνῶ, p. ἐπώξυγκα, exacuo, acuere.

Ἐποπτεύω, inspecto, f. εύσω, p. ἐπώπτευκα, a. 1. ἐπώπτευσα. quod ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video: f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, testis oculatus, inspector, præses: ab eod. Th.

Ἐπόπτομαι, inspicio, viso, f. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐπορᾶν, Ion. pro ἐφορᾶν, inspicere, præf. inf. ab ὁράω, video.

Ἐποργίζομαι, irascor ad, ob.

Ἐπορέγομαι, protentâ manu capto: ex ἐπὶ, & ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, f. ξω.

Ἐπορεξάμενος, porrectus, ejusd. a. 1. part. m.

Ἐπορεύετο, 3. sing. & ἐπορεύομεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, proficiscor: ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. paff. Th. πείρω, transeo, a. m. πέπορα. inde πόρος, transitus, &c.

Ἐπορθεῖσαν, vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθει, imperf. act. verbi πορθέω, vasto: imperf. ἐπόρθουν, -ουν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα,

quod à πέρθω, diruo: f. πέρσω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi πορίζω, præbeo, viam aperio, paro: f. ίσω. Th. πείρω.

Ἐπορμεῖν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, in statione stare. Th. ὅρμος, statio navium.

Ἐπορνύμενος, irruens, præf. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ, & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito: f. ὀρῶ. p. ὦρκα.

Ἐπόρουσε, irruit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπορούω, irruo, f. σω. Th. ὄρω, concito, f. ὀρῶ, & Æ l. ὄρσω.

Ἔπορσον, incita, a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, concito adversus. Th. ὄρω, concito, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρωρέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum: ab ἔπω, dico.

Ἐποτᾶτο, volabat, 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, -as.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo, f. ίσω. p. πεπότικα. a. 1. paff. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo.

Ἐποτρύνω, instigo: ab ἐπὶ, & ὀτρύνω, incito, f. υνῶ. p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœlestis: ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. ἐδάφατα, cœlum: ex ἐπὶ, & οὐρανὸς, cœlum.

Ἐποφείλω, insupèr debeo: 1. pl. ἐποφείλομεν ex ἐπὶ, & ὀφείλω, debeo: f. ὀφειλήσω.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, remora, EPOCHA, status cœli, positusque siderum, apud Math. item, retentio, assensus, apud Philos. ab ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.

* Ἐπόχιον, ου, τὸ, instratum equi: ab ὄχος.

* Ἐποχος, ου, ὁ, compos, insidens equo.

* Ἔποψ, τὸ, τοῦ ἔποπος, upupa.

Ἐπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, spectabilis: &

Ἐπόψις, εως, ἡ, aspectus: ab ὄπτομαι, video: f. ὄψομαι.

Ἐπεπάρδειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, plusq. p. m. verbi πέρδω, pedo, f. 2. παρδῶ, a. 2. ἔπαρδον, f. 2. paff. παρδήσομαι, p. m. πέπορδα, pepedi,

Ἐπράθην, venditus sum, a. 1. ind. paff. à πιπράσκω, vendo, factum à πράω, per Sync. pro περάω. f. πράσω. p. πέπρακα. p. paff. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, populatus sum, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto: f. 2. πραθῶ, p. m. πέπορθα. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, facio.

Ἔπρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, vendo: vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. paff. à πράσσω, facio: f. ξω.

Ἔπρεσε, pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, incendo, f. σω.

Ἔπρηξα, feci, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

Ἔπρησε, incendit, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, incendo.

Ἐπρήσθην, concrematus sum, a. 1. paff. à πρήθω, incendo: f. πρήσω. p. πέπρηκα. p. paff. πέπρησμαι.

Ἐπρισ-

'Επρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, *facio*, f. ξω.

'Επρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Επριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*: vel est a. 1. m. ἐπριασάμην, & per Sync. ἐπριάμην.

'Επρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, *disseco*: f. πρίσω. p. πέπρικα, a. 1. ἔπρισα. p. pass. πέπρισμαι. a. 1. pass. ἐπρίσθην.

'Επρίω, *emisti*, 2. sing. imperf. pro ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, & Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην.

'Επρωσεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. sing. a. 1. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω, pro περατόω, *finio*, *termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.

'ΕΠΤΑ', οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM*.

'Επταβόειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex septem bubulis pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *septem*, & βοῦς, *bos*.

'Επτάγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *septilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos: nam singulæ proprium edunt sonum: ab ἑπτὰ, & γλῶσσα, *lingua*.

'Επταέτης, & -ετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *septennis*: ἑπτάετες, adv. *septennium*: ab ἑπτὰ, & ἔτος.

● 'Επτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *septendecim*.

● 'Επτακαιδέκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *septimus decimus*.

'Επτάκις, *septiès*: adv. ab ἑπτὰ, *septem*.

● 'Επτακισχίλιοι, adv. *septiès mille*.

● 'Επτακόσιοι, *septingenti*.

'Επτάκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *septisonus*: Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ, & κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω, *pulso*.

'Επτάμην, & in 3. sing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, *volo*, *-as*: f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. m. πτάμενος, a. 2. infin. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτησάμην. a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι, a. 2. ἔπτην, undè a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

'Επτάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *septimestris*: τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) *partus septimestris*. Th. μὴν, νὸς, *mensis*.

'Επταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. act. à πτήσσω, f. ξω, *præ metu trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

'Επταπλάσιος, ου, &

'Επταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *septuplus*: &

'Επταπλασίως, adv. *septuplo*: ab ἑπτὰ, *septem*, & πλάσιος, terminatio numeralis.

'Επταπόδην, *septempedalem*: acc. sing. ab

'Επταπόδης, ους, ὁ καὶ ἡ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, & ποῦς, ποδὸς, *pes*.

'Επτάπορος, propr. nomen fluvii: q. *habens septem vias*: à πόρος, *transitus*, q. à πείρω.

'Επτάπυλος, ου, & Ion. οιο, ὁ καὶ ἡ, *septem portas habens*, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, *septem*, & πύλη, *porta*.

'Επταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, *sternuto*.

'Επταχα, & -χῆ, adv. *septemplicitèr*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

'Επτέρνικα, ας, ε, perf. act. *supplantavi*: verbi πτερνάω· vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, *supplanto*. Th. πτέρνα, *calx*, Gen. xxvii. 36.

'Επτερύγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, *alis latera ferio*. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

'Επτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

'Επτοίηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*, item *animo specto attento*.

'Επτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, *volo*, *-as*.

'Επτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

'Επυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro ἔφυδρος, *udus*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

'Επυθόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*; f. πεύσομαι. p. pass. πέπυσμαι.

'Επυνθάνετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

'Επύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*: f. ώσω. Th. πύργος, *turris*.

'ΕΠΩ, *dico*: inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα, & ἔειπον. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, & in 3. pl. εἰπάτωσαν. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι, a. 2. sub. εἴπω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰπεῖν, a. 2. part. εἰπὼν, όντος, & in f. g. εἰποῦσα, -ης.

'ΕΠΩ, & ἕπομαι, *operor*, *sequor*: indè ἐπέτης, ου, ὁ, *pedissequus*.

● 'Επωάζω, f. άσω, *incubo*: hinc

● 'Επωασμὸς, οῦ, ὁ, *incubatio*.

'Επῳδὴ, ῆς, ἡ, & Poët. ἐπαοιδὴ, & -ία, *EPODA*, *incantamentum*: &

'Επῴδιον, ου, τὸ, *quod odæ accinitur*, *versiculum*: &

'Επῳδὸς, οῦ, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator*. Ab ἐπὶ, & ᾠδὴ, *carmen*: quod à p. m. verbi ἀείδω, *cano*.

'Επώκειλαν, *illiserunt*, 3. pl. a. 1. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, *appello*, *moveo*: ὀκέλλω, id.

'Επώλουν, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. verbi πωλέω, *vendo*: f. ήσω.

● 'Επωμὶς, ίδος, ἡ, *ea pars jugulorum*, *quæ cum scapulis apertis connectitur*, vicina humero: it. *chlamys*.

'Επωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ὀνόμασα.

'Επωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*, gen. pl. ἐπωνυμιῶν, ab ἐπὶ, & ὄνομα, *nomen*.

'Επωνύμιος, α, ον, Poët. pro

'Επώνυμος, ου, ὁ, & ἐπώνυμον, ου τὸ, *nomen à re impositum*: ex ἐπὶ, & ὄνομα, *nomen*.

'Επώρα, *inspiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video*.

'Επωρορέχατο, Ion. pro ἐπωρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπωρώρεκτο, inserto α ante το, verbi ὀρέγω, *porrigo*, *extendo*: f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

'Επώχετο,

Ἐπῆρσε, excitavit, 3. sing. a. 1. act. sic ἐπῆρσαν, 3. pl. ab ἐπέρω. Th. ὄρω, excito: f. Æ. ... a. 1. ... p. ὦρμαι.

Ἐπωφέλιμος, ε, utilis dat. pl. ἐπωφελίμοισι ab ἐπὶ & ὠφελέω, juvo, prosum.

Ἐρχάτο inclusi erant, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐιργμένοι ἦσαν, facta ex tert â sing. ..., inserto α ante τὸ, & tenui versâ in asp ratam. ab εἴργω, aperto: fut. ... p. pass. ἔργμαι, plusq. p. ..., ξω, ...

Ἐρέχετο. 3 sing. imperf. Vel ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Th. ἔρχομαι, abeo: f. ... οιχήσομαι, p. ... ημαι.

ΕΡΑ, ας, ἡ, TERRA, & Angl. Earth.

Ἔραζε, pro ἔραζε, adv. ad locum, in terram, humi in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐράμεν, Dor. pro ἐραίμην, optârim, 1. sing. opt. ab ἔραμαι, amo, quod vide.

Ἐράσθη, 3. sing. a. 1. pass. à ῥαίω, profligo, corrumpo: f. σω, p. ἔρρακα.

Ἔραμαι, σαι, ται, amo, cupio, gestio, Poët. ... f. ασω.

Ἐρᾶν, amare, præs. inf. ab ἐράω, -ῶ, -άεις, ..., amo: f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ίσω, collationem obtineo seu impetro, emendico, colligo: confero symbolam, contribuo. Th. ἔρανος, collecta.

Ἐρανῆς, amœnæ. gen. sing. f. g. ab

Ἐρανὸς, ἡ, amabilis, jucundus: ab ἐράω, amo.

ΕΡΑΝΟΣ, ε, ὁ, collecta, collatitia cœna: collatio, beneficium, gratia. Est verò etiam, ..., pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus sublevatur.

Ἔραζε, Dor. pro ἔραζε, adv. quod vide.

Ἠράσθην, amatus sum ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐράσθαι, Ion. pro ἐρᾶν ab ἐράω, amo: f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans carminis, cantûs; ab ἐράω, amo, & μολπὴ, cantilena. Th. μέλπω, cano.

Ἐράσιμος, ε, amabilis: ab ἐράω, amo.

Ἐρασιπλόκαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, studiosus capillitii; ab ἐράω, amo, & πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ἔρασσαι, amas, Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

Ἐράσσατο, amavit; 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐ...

Ἐραστής, ῦ, ὁ, amator: ab eod. Th.

Ἔραστος, ε, ὁ, nomen viri Gr. amabilis.

Ἐρασὸς, ῦ, ὁ, amabilis: &

Ἐρατεινὸς, ῦ, amabilis: ab ἐράω, amo.

Ἐρατὴ, ῆς, amata: ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, amo, cupio: f. ίσω. Th. ἐράω.

Ἐρατὸν, ῦ, amabilis: ab eod. Th.

Ἐρατὼ, ὁ ς, -όος, ἡ, ERATO, nomen musæ, vel musæ; ab ἐράω.

Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, amabilis.

ΕΡΑΩ, amo, appeto: f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poët idem. Est & ἐράω, depleo, evacuo.

Ἔργ', pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ἐργᾶ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut m. ... sublato σ. ἐργάη, unde p r Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργάζευ, Dor. pro ἐργάζε, præs. imperat. ab

Ἐργάζομαι, operor, laboro, lucror: ἐργάζοιο 3. sing. præs. opt. pass imperf. εἰργαζόμην, ε, ἀο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο. (augetur enim recipiendo ε post ε) p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Ἐργαθεν, Poët. pro εἶργαθεν. imperf. Ion. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, arceo.

Ἐργαλεῖα, Ion. pro ἐργαλεῖον, ε, τὸ, instrumentum: ab ἔργον. opus.

Ἐργάζῃ, operaberis; Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἐργάζομαι.

Ἐργάζοιο, 2. sing. a 1. m. opt. verbi ejusd.

Ἐργασθῇ, 3. sing a. 1. sub. pass. ejusd.

Ἐργασία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus: ab ἔργον, opus.

Ἐργάσιμος, ε, confectus, elaboratus, cultus: ab ἐργάζομαι, operor.

Ἔργασμαι, Ion pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμένης, Ion. pro εἰργασμένης, verbi ἐργάζομαι, q. v.

Ἐργαστήριον, ε, τὸ, officina, fornix. Th. ἔργον.

Ἐργάτης, ε, ὁ, operarius, acc. pl. ἐργάτας ab eod.

Ἐργατίνης, ε, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, q. v.

Ἐργάτις, ἰδος, ἡ, operatrix mercenaria: ab ἔργον, opus.

Ἐργάω, -ῶ, & -άομαι, -ῶμαι, idem quod ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἔργει, arcet, 3. sing. præs. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, arceo, repello.

Ἔργματι, operi, factori: dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι sic in dat. pl. ἔργμασι à ῥέζω, f. ξω, facio; & per Metath. ἔρξω.

* Ἐργοδιωκτέω, -ῶ, exigo opera; ἐργοδιωκτοῦντες, operibus præfecti: ex ἔργον.

* Ἐργοδιώκτης, ε, ὁ, exactor operum: ex διώκω.

Ἐργολαβεῖν, præs. inf. ab

Ἐργολαβέω, f. ήσω, opus faciendum suscipio, quæstum facio: ab ἔργον, opus, & λαμβάνω.

* Ἐργολαβία, ιας, ἡ, merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio.

Ἐργόμενος, probibitus: Vide ἔργει.

Ἐργόμωχος, ε, ὁ, illusor, qui ἔργῳ μωκεύει. Est & adulator; indè ἐργομωχία, adulatio.

ΕΡΓΟΝ, ε, τὸ, opus: προὔργυ τι, quod operæ pretium est.

Ἔργω, Poët. εἴργω, includo. Th. εἴργω, id.

Ἔρδειν, facere, præs. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, facio.

Ἔρδεσκε, perpetrabat: pro ἦρδε, Ion. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, facientes: acc. pl. part. præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. ab

Ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἐρεβεννὴ, νὺξ, obscura nox: ab

Ἐρεβεννὸς, ῦ, obscurus. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus.

Ἐρεβεσφιν, pro ἐρέβεσφιν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab ἔρεβος, Erebus.

Ἐρεβίνθειος, ε, cicerinus: ab

ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, cicer.

ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, EREBUS, orcus, inferi: q. ab ἔρα, quia subterraneus, vel ab ἐρέφω, tego:

tego: ἐρεβόθεν, *ex Erebo*: ἐρεβεννὸς, *obscurus*.
Ἐρεείνω, *interrogo*, imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴπω, *dico*.
Ἐρέθησιν, *irritat*, 3. sing. præs. sub. Parag. Ion. pro ἐρέθη· ab ἐρέθω, *lacesso*, *irrito*.
Ἐρέθιζε, *irrites*: præs. imperat. ἐρεθίζειν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab
Ἐρεθίζω, idem quod ἐρέθω, *irrito*.
Ἐρεθίσδειν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν. vide in ἐρέθιζε.
● Ἐρέθισμα, ατος, τὸ· &
● Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, *provocatio*, *irritatio*: &
Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, *protervus irritator*: ab
ἘΡΕ'ΘΩ, *irrito*, *lacesso*: hinc ἐρεθίζω, id. ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.
Ἐρεῖ, *dicit*: 3. sing. ind. præs. ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem. &
Ἐρεῖ, *dicet*, 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.
ἘΡΕΙ'ΔΩ, *figo*, *firmitèr fulcio*, *innitor*: & pro ἀντερείδω, *resisto*: f. ἐρείσω. p. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα, a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν, perf. pass. ἤρεισμαι.
Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, & ἐρηκτὸς, οῦ, *confractus*, vel *fissus*: ab
ἘΡΕΙ'ΚΩ, (& ἐρίκω.) *frango*, *contundo*: f. ξω.
Ἔρειο, *interroga*: præs. imperat. & Ion. Poët. pro ἔρου, & adscita ι, metri gratiâ verbi ἔρομαι, imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω.
Ἐρείομεν, *rogamus*, Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico*.
Ἐρειὸς, ου, Dor. pro ἐριστικὸς, *contentiosus*. Th. ἔρις, *lis*.
Ἐρείπιον, ου, τὸ, *rudus*, in pl. *rudera*, παραπτώματα τῶν οἴκων, ab ἐρείπω, *everto*.
Ἐρειπομένου, gen. sing. præs. part. f. g. ab
ἘΡΕΙ'ΠΩ, *everto*, *diruo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἤριπον, hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, *rupes*.
Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. & 3. sing. f. 1. verbi εἴρω, *necto* & *dico*: f. ἐρῶ.
Ἐρείσατο, *hæsit*, 3. sing. a. 1. m. ἤρεισε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐρείδω, quod vide.
Ἔρεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum*, *fulcimentum*, *columen*: à p. pass. verbi ἐρείδω.
Ἐρείτω, *dicat*: 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, *dico*: p. εἴρηκα.
Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab
Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus*, *obscurus*, *niger*: pro ἐρεβεννός. Th. ἔρεβος, *Erebus*, *inferi*.
Ἔρεξα, ας, ε, *feci*, & in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: p. ζω, & per Metath. ἔρξω. perf. ἔρρεχα.
Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τοῦ ε pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.
Ἐρέουσα, *dictura*: f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, *dicam*, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico*. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*.
ἘΡΕ'ΠΤΩ, *edo*: Poët. *tego*, *orno*, *corono*, f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. m.
Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἔρριπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*, f. ψω. p. ἔρριφα, Poët. ῥέριφα. sic p. pass. ἔρριμμαι, Poët. ῥέριμμαι. plusq. p. ἐρερίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο dici velint pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, *everto*.

Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab
ἘΡΕ'ΣΣΩ, vel -ττω, *remigo*: & Metaph. *impello*: f. ξω. p. χα.
ἘΡΕΣΚΕΛΕ'Ω, *cavillor*, *rixor*: f. ήσω. p. κα.
Ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*, acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.
Ἐρετμοῖς, *remis*, dat. pl. ab
Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, & ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, *REMUS*; ab
Ἐρέττω, *remigo*, idem cum ἐρέσσω.
Ἐρευγμὸς, & ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, *ructatio*: ab ἐρεύγω.
Ἐρεύγομαι, *eructo*, *dico*: f. ἐρεύξομαι. p. ἔρευγμαι, Th. ἐρεύγω, *ructo*.
ἘΡΕΥ'ΓΩ, *ERUCTO*: f. ἐρεύξω. p. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον.
ἘΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, & ἐρυθραῖος, idem.
Ἐρεύθω, *rubefacio*: à præced.
Ἐρεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευνώμενον, ab ἐρευνάω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρόμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*.
Ἔρευνα, ης, ἡ, *indagatio*, *scrutinium*: &
Ἐρεύνα, *quære*, præs. imperat. ab
ἘΡΕΥΝΑ'Ω, -ῶ, *indago*, *investigo*: f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. a. 1. ἠρεύνησα. a. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω.
Ἐρευνῇ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. sing. præs. ab ἐρευνάω.
Ἐρευνᾶν, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, quod vide.
ἘΡΕ'ΦΩ, *tego*; f. ψω. p. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio*, *tectum*: ὄροφος, *tectum*.
Ἐρεχθῆος, gen. Ion. ab Ἐρεχθεὺς, *ERECHTHEUS*.
Ἐρεχθόμενος, *jactatus*, *molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.
Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*: f. ψω.
Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.
Ἐρέω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω, imperf. εἴρεον, (ε post ε pro augmento recipiens) præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι, ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.
Ἐρῇ, Dor. pro ἐρᾷ, *amat*, 3. sing. præs. ab ἐράω, *amo*.
Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab
Ἐρημάζω, *in solitudine vagor*. Th. ἔρημος.
Ἐρημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.
Ἐρημία, ας, ἡ, *desertum*, *solitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, quod vide.
Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deserta*, *solitaria*. Th. ἔρημος.
Ἐρημικὸς, οῦ, *solitarius*: &
Ἐρημίτης, ου, *solitarius*, *EREMITA*: hinc Angl. Eremite, quod vulgò Hermit: ab
ἘΡΗΜΟΣ, & Ion. & Att. ἐρῆμος, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*: ἔρημος, ου, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS*, *desertum*, *solitudo*.
Ἐρημοῦται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab
Ἐρημόω, *vasto*, *desertum reddo*, *derelinquo*: f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præs. pass. ἐρημόομαι, & in 3. pl. ἐρημεῦνται. perf. pass. ἠρήμωμαι. p. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, *vastatus*,

vastatus, a, um, a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η, præs. inf. ἐρημοῦσθαι. Th ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, desolatio, destitutio: &

Ἐρημώτης, ου, ὁ, vastator, desertor: à p. pass. praeced.

Ἐρηρέδαται, mixti sunt, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, figo: f. σω. p. m. p. pass. ἤρεισμαι, & Att. redup. ἐρήρεισμαι, p. m. ἤρειδα, & Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, firmavi: perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, fixus sum & obfirmatus, perf. pass. ἐρήρειδα. perf. Att. m. ab ἐρείδω, firmo.

Ἐρηρεισμένος, firmatus, part. p. pass. ejusd. verbi; vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. sing. plusq. p. Att. Vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, contendi, perf. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, contendo: f. ίσω. perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, contentio.

Ἐρήριμμαι, dirutus sum: perf. pass. Att. reduplic. pro ἤρειμμαι, plusq. p. ἐρηρίμμην. ab ἐρείπω, everto.

Ἐρήριπα, dirui, p. Att. pro ἤρειφα, ab eod.

Ἐρώτηκα, interrogavi, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, p. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρήσομαι, interrogabo: f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι. Th. εἴρω, dico.

Ἐρητύετ', pro ἠρητύετο, imperf. pass. 3. sing. verbi ἐρητύομαι, ου, εἶται, prohibeor. Th. ἐρητύω, inbibeo.

Ἐρήτυθεν, tenuerunt, Bœot. Sync. Ion. pro ἠρητύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἠρητύθην & Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἠρήτυσε, inbibuit, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσειε, compesceret, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι ab

ἘΡΗΤΥ'Ω, inbibeo: f. ύσω. a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

ἘΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significat. in compositione.

Ἔρια, τὰ, lanæ: ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, lana.

Ἐριαύχην, cervicem elatam habens: ab ἐρι, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἐριβόας, ου, ὁ, clamosus; ex ἐρι, valdè, & βοάω, clamo.

Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter fremens, grandifremus: ex ἐρι & βρέμω, fremo.

Ἐρίβρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab iisd.

Ἐριβρύχεω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου, ab

Ἐρίβρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè mugiens: ex ἐρι, valdè, & βρύχω, strideo: f. ξω.

Ἐριβώλακα, acc. sing. ab

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, valdè glebosus, fertilis: ab ἐρι, valdè, & βῶλος, ου, ἡ, gleba.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab iisd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, ventricosus: ab ἐρι, & γαστὴρ, venter.

Ἐριγδούποιο, gen. sing. Ion. ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interposito) valdè sonans: ex ἐρι, valdè, & δοῦπος, sonitus.

Ἐριγένεια, vide ἠριγένεια.

Ἐριδαίνετον, contenditis, dual. num. ind. præs. ab

Ἐριδαίνω, certo, contendo: f. ανῶ, a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, contentio.

Ἐριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐριδδέω, contendo, Poët. pro ἐριδέω, quod ex f. 1. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίδηνα, contendi, a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, lis.

Ἐριδέω, f. ήσω, idem quod ἐρίζω, contendo: ab eod.

Ἐριδήσασθαι, Poët. more pro ἐρίσασθαι, ejusd. a. 1. inf. m.

Ἔριδι, dat. sing. ab ἔρις, contentio.

Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι.

Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τοῦ μ, pro ἐριδαίνω, contendo, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, contentio.

Ἔριζε, certabat, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, certo: f. ίσω. p. ἤρικα. ab eod. Th.

Ἐριζέμεν, & ἐριζέμεναι, contendere, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω· ab eod. Th. ἐρίζουσαι, nom. pl. præs. part. f. g.

Ἐρίζοντι, contendunt, certant, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ἐρίζω, f. ίσω. p. ικα, contendo, certo: item exaspero. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐρίηρες, Ion. pro ἐρίηροι. ab ἐρίηρος, amabilis. Hinc ἐριὴρ, peramabilis: ab ἐρι, & ἐράω, amo. Alii deducunt ab ἄρω, adapto.

ἘΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, ERITHACE, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.

Ἐρίθεια, vel ἐριθεία, ας, ἡ, contentio: ab

Ἐριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, litigo, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis: item lanam tracto, laboro, servio; ab εἶρος, lana.

Ἐριθηλέων, gen. pl. ab

Ἐριθηλής, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè virens, Ion. pro ἐριθαλής· ab ἐρι, valdè, & θάλλω, germino.

Ἔριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanificus, textrix, ancilla: ab εἶρος, εος, τὸ, lana. Est & ἔριθος, ου, ὁ, agricola, messor: q. ab ἔρα, terra, quam colit.

Ἐρικλάγκτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro

Ἐρικλαγκτὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, valdè strepens: ex ἐρι, & κλάζω, clamo, f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè sonans: ex ἐρι, valdè, & κτύπος, pro τύπος, sonus pulsu factus. Th. τύπτω, pulso.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè illustris, admodum gloriosus: ab ἐρι, valdè, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè mugiens: ab ἐρι, valdè, & μυκάω, mugio.

ἘΡΙΝΕΟ'Σ, seu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, caprificus arbor.

ἘΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, ERINNYS, furia, peccatorum ultrix: in acc. pl. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquandò ἐριννὺς dicitur, qui injuriam alicui illatam prosequitur: & qui fecit: hinc

Ἐριννύειν, indignari: quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, lana: ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto.

Ἐριούνης, seu ἐριούνιος, ου, valdè utilis. Epithet. Mercurii, sic dicti, quasi ἐρι ὀνοῦντος· ab ὄνημι, prosum.

Ἐριουργέω, lanificium exerceo: ab ἔριον, lana

ua, quod vide, & ἔργον, *opus.*

Ἔριπ', pro ἔριπε, *cecidit, interfectus est* : 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε, ἐριπεῖν, a. 2. inf. ἐριπών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, *everto*, f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, *cacumen* : ab ἔρι πνέεσθαι, quia *valdè perflatur.*

ἜΡΙΣ, ιδος, ἡ, *lis, contentio* : acc. sing. τὴν ἔριδα & ἔριν.

Ἐρίσαντε, *contendentes*, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo.* Th. ἔρις, *lis.*

Ἐρίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν.

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. Vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè potens* : ab ἔρι, *valdè*, & σθένος, εος, τὸ, *robur.* Th. σθένω.

Ἔρισμα, ατος, τὸ, *contentio, certamen* : à p. pass. verbi ἐρίζω, quod vide.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισμάραγος, υ, *valdè tonans* : ab ἔρι & σμαραγέω, *magnos strepitus edo.*

Ἐρισμαράδοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισμάραδος, υ, *grandifremus.* Th ἄραδος, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehemens post exercitium.*

Ἐριστής, οῦ, ὁ, *litigator* : &

Ἐριστικός, οῦ, ὁ, *contentiosus* : à 3. pers. p. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis.*

Ἐριχειλος, υ, *promptus ad convitia* : ab ἔρις, *lis*, & χεῖλος, εος, τὸ, *labrum.*

Ἐρίτιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *pretiosus, valdè honoratus* : ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἔρι, *valdè*, & τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

Ἐρίφιον, υ, τὸ, *parvus hædus* : dim. ab

ἘΡΙΦΟΣ, υ, ὁ, *hædus* : & ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους. q. ἔαρι φαινόμενος, quod *vere nasci soleat.*

Ἐριχθόνιος, υ, ὁ, *ERICHTHONIUS*, filius Vulcani & Minervæ.

Ἕρκιον, υ, τὸ, &

Ἕρκος, εος, τὸ, *septum* : pl. τὰ ἕρκεα · ab εἴργω, *includo.*

Ἑρκτὴ, ῆς, Ion. pro εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer* : ab ἔργω, Poët. pro εἴργω, *includo.*

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum, saburra, scropulus, inauris* : q. ab εἴρω, *necto* : vel per Syncop. pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω, *figo.*

Ἑρμαγόρας, *HERMAGORAS*, nomen propr.

Ἑρμάζω, f. άσω, *fulcio, saburro.* Th. ἕρμα.

Ἕρμαιον, υ, τὸ, *lucrum insperatum* : ab

Ἑρμαῖος & ἑρμαιος, *Mercurialis.* Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri, Dor. pro Ἑρμῆς.

Ἑρμαὶ, *scopulus in mari occultus* : ab ἕρμα, idem.

Ἑρμάων, άωνος, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμείας, & ἑρμίας, υ, ὁ, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.* Hinc Ἑρμείην, acc. sing. Ion. pro Ἑρμείαν.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, οῦ, *Mercurius.*

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, *interpretatio, elocutio* : ab

ἙΡΜΗΝΕΥΣ, έως, & Att. -έως, ὁ, *interpres.* q. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτής, οῦ, ὁ, *interpres* : ab

Ἑρμηνεύω, *interpretor, explico* : f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεύς, *interpres.*

ἙΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, *Mercurius* : & Poët. ἑρμείας, & -είας, idem. Hinc ἑρμαῖος seu -αῖος, & ἑρμαϊκὸς, *Mercurialis.* q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico* : vel ab אמר, *sermo, dixit.*

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori* : ab ἕρμα, quod vide.

Ἑρμογένης, εος, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus.*

ἝΡΝΟΣ εος, τὸ, *planta, germen, ramus.*

Ἔρξειν, *facere* : a. 1. inf. act. &

Ἔρξαν, *fecerunt* : Ion. pro ἔρξαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἐρδω pro ῥέζω, *facio* : per Metath. f. ῥέξω, ει, ει, & per Metath. ἔρξω, ἔρξον, *fac* : a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξῃς, a. 1. sub. 2. sing. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a 1. inf.

Ἔρξει, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejusd.

Ἔοργα, per Metath. pro ἔοργα, p. m. ejusd.

Ἐρόεις, όεσσα, εν, -εντος, *amabilis* : ab ἔρος, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

Ἐροίμην, Att. pro ἐροίμι, ut ποιοίην pro ποιοίμι ab ἐρέω, *dico, interrogo.* Th. εἴρω, *loquor.*

Ἔρομαι, *interrogo* : a. 2. m. ἐρόμην, ab eod. verb & Th.

Ἔρον, acc. sing. ab

Ἔρος, υ, ὁ, *amor* : Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo.*

Ἐρέομεν, 1. pl. f. act. verbi εἴρω, *dico* : f. ἐρῶ.

Ἐροῦσιν, *dicent* : 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

Ἑρπετός, οῦ, *reptilis* : ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia, serpentes, &c.* ab ἕρπω, *repo* : f. ἕρψω, a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἑρπῆν, *serpere* : Dor. pro ἕρπειν. ab eod.

Ἕρπης, ητος, ὁ, *morbus* : à serpendo sic dictus, quòd per corpus serpat. &

Ἑρπυστής, οῦ, ὁ, *reptator* : &

Ἑρπυστικός, οῦ, *reptilis*, à 3. pers. p. pass. verbi ἕρπω.

Ἕρπις, *vinum* : Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, nisi pedamentis regatur.

Ἑρπύζω, idem quod ἕρπω.

Ἕρπυλλος, υ, ὁ, seu ἕρπυλλον, υ, τὸ, *SERPYLLUM* : ab

ἝΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado* : imperf. εἷρπον. a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti post ε adsciscit) indè ἑρπετὸς, *reptilis.*

Ἕρπωμες, *eamus* : Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. sub. verbi præced.

Ἐρραβδίσθην, ης, η, a. 2. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo* ; f. ίσω. Th. ῥάβδος.

Ἐρράγην, *rupi* : & in 3. pl. ἐρράγησαν, a. 2. ind. pass. ab

Ἔρραγον, *rupi* : a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo* : f. ξω. p. ἔρρηχα. a. 1. ἔρρηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐρράδαται, *aspersi sunt*, 3. pl. Ion. p. pass. pro ἐρρασμένοι εἰσί. Sic ἐρράδατο, pro ἐρρασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἔρρασται, correptâ penultimâ, deinde ante ται & το inserto δα. Sunt qui

ex

ex pl. m. ἔῤῥαγα formant, abjecto ται & τα, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo*, *aspergo* : f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, *confusus* : p. part. paff. à ῥάπτω, *consuo* : f. ψω. p. φα. p. paff. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένη, *consperfus* : p. part. paff. à ῥαντίζω, *aspergo* : f. ισω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἐῤῥὰς, ἐῤῥὰς, & ἄρῤιξ, *ARIES*.

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *baculo cedo*, *percutio* : f. ισω. p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga*.

Ἐῤῥάσθην, *insperfus sum* : a. 1. ind. paff. verbi ῥάζω, *perfundo*.

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. paff &

Ἐῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo* : f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Ἐῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri* : præf. imperat. act. verbi ἐῤῥω, *dolens eo* : f. σω.

Ἔῤῥει, *fluebat* : 3. fing. imperf. à ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, five ἐῤῥήθην, *dictus sum* : a. 1. ind. paff. verbi ῥέω, *dico* : perf. paff. ἔῤῥημαι. quod & εἴρημαι. a. 1. part. paff. ῥηθεὶς.

Ἔῤῥεξε, *fecit*, *sacrificavit* : 3. fing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio* : f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem* : præf. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

Ἔῤῥεον, Ion & Dor. pro ἔῤῥυν, ex ἔῤῥεον, *fluebant* : 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

Ἐῤῥευσε, 3. fing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, *declaratus est* : 3. fing. a. 1. paff. Vide ἐῤῥέθην, à ῥέω, *dico*.

Ἐῤῥηξαν, *fregerunt* : 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, feu ῥήγνυμι, *frango* : f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε, a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.

Ἐῤῥιγα, præt. m. verbi ῥιγέω *horreo* : f. ήσω. a. ἐῤῥίγηκα, a. 2. ἐῤῥίγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*.

Ἐῤῥίγησι, Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγῃ, 3. fing. præf. fub. act. &

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*, dat. fing. præf. part. act. ab

Ἐῤῥιγω, *horreo*, fact. ex pl. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror*.

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus sum*, perf. paff. ἐῤῥιζωμένος, ενη, ον, *stabilitus*, perf. part. verbi ῥιζόω, *radico* : a. 1. paff. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.

Ἔῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. ind. paff. ἐῤῥιμμένος. perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio* : f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἐῤῥινον, ε, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum* : à ῥὶν, ναρὸς.

Ἐῤῥίπτουν, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥιπτέω.

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo* : 2. dual. perf. imperat. paff. ἐῤῥίφθω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἐῤῥίψε, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio* : f. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος, a. 2. paff. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, *fluxi* : perf. act. q. à ῥύέω, pro ῥύω, *fluo* : a. 2. paff. ἐῤῥύην, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυεὶς, à Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ἐῤῥύπωκα a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo*, *maculo*, *infamem reddo*. Th. ῥύπος, *sordes*.

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui* : a. 1. m. verbi ῥύω, *traho* : f. ῥύσω. p. ἔῤῥυχα. a. 1. paff. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.

ἘΡ'Ρ'Ω, f. σω, *ægrè eo*, *dolens & afflictus eo*, *pereo* : dicuntque Æolicè dici pro ἔρω, idem quod φθείρω, pro quo & φθέρῤω, Æol. vel ut alii ab ἔρα & ῥέω, ut fit, *ad terram fluo*.

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἐῤῥάγην, *ruptus sum*, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango* : f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus sum*, perf paff. verbi ῥώννυμι, feu ῥωννύω, f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεστέρως, *fortiùs*, *robustiùs*, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, *vehementior*, comp. ab

Ἐῤῥωμένως, *robustè*, adv. a præt. perf. part. paff. ἐῤῥωμένος, *qui animo est fortis* ; item *validus* : comp ἐῤῥωμενέστερος, fuperl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥώννυμι, feu ῥωννύω, *corroboro* : f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥων, præf. part. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo*.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. paff. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥώννυμι, *roboro* : vel eft 3. plufq. p. paff. Poët. pro ἐῤῥῶντο. ejufd. verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

ἘΡ'Ρ'ΩΟΣ, ε, ὁ, *aper*, vel *aries* : q. ab ἐρι, *valdè*, & ῥώω, *roboro*.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥώννυμι *corroboro* : f. ῥώσω. a. 1. ἔῤῥωσα. tanquam à ῥόω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. paff. ἐῤῥώσθην, *convalui*, a. 1. ind. paff. ἔῤῥωσθε, 2. pl. p. imperat. paff. ejufd. verbi.

Ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale* : & in a. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*, perf. imperat. paff. ejufd. verbi.

Ἐρσα, a. 1. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè vel dolens eo* : quod vide.

ἘΡΣΗ, feu ἔρση, ης, η, *ros* : q. à ῥέω, *fluo* : Hinc ἐρσήεις, εντος, & ἐρσαῖος, ε, ὁ, *roscidus*.

Ἐρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas*.

Ἐρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo*.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo* : f. ξω. a. 2. ἔρυγον.

Ἐρύγμηλος, pro ἐρυγηλος, *graviter boans* : vel *eructans cibos* : ab ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præf. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυθαίνετο, *rubebat*, 3. fing. imperf. paff. ab

Ἐρυθαίνω, *rubefacio*, f. ανῶ. a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρυθος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐρυθεία, ας, & dat. Ion. -η, ῃ, *ERYTHEA*, infula : nomen propr. loci.

* Ἐρύθημα, ατος, τὸ, *radix quâ mulieres faciem pingunt*.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω. quod vide.

Ἐρυθιάω, *rubesio*. Th. ἔρυθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, ejufd. præf. part. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν.

Ἐρυθραίνω, *rubefacio* : ab eod. Th.

Ἐρυθραῖος, ε, *ERYTHRÆUS*, *rubor* : ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖοι ncolæ urbis, cui nomen Ἐρυθραὶ, ῶν, αἱ. Fortè fcriben-

θυσι ἐρυθρίων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν, ab ἐρυθραί.

'Ερυθρὸς, ᾶ, *RUBER*, & in f. g. -ρά· ab ἔρευθος, *rubor*.

'Ερυκακέειν, *coercere*. præf. inf. ab.

'Ερυκακάω, & ἐρυκάκω, idem quod Th. ἐρύκω, *inhibeo* : f. ξω.

'Ερυκέμεν, & ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præf. inf. &

'Ερύκοι, 3. fing. præf. opt. ab

'ΕΡΥ'ΚΩ, *inhibeo, continco, impedio* : f. ξω. p. χα.

'Ερυμ' pro ἔρυμα, ατος. τὸ, *tutamen, præsidium, munitio* : ab ἐρύω, *servo, traho*.

'Ερυμαι. per Syncop. pro

'Ερυμνὸς, ᾶ, ὀν, *munitus, tutus*. Th. ἐρύω.

'Ερυμνότης, τητος, ἡ, *munitio*.

'Ερύομαι, *custodio, servo* : f. ύσομαι. p. υμαι.

'Ερύσαι a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio*.

'Ερυσαίατο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. fing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.

'Ερύσαιο, 2. fing. a. 1. m. opt. ab eod.

'Ερύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *traho*.

'Ερυσαν, Ion. pro ἤρυσαν, 3. pl. a. 1, act. fic & ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

'Ερυσάρματας, per Metaplasm. pro ἐρυσαρμάτας, *currum trahentes* : ab

'Ερυσάρματες, *currum trahens* : ab ἐρύω, *traho*, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

'Ερύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho*.

'Ερύσῃς, 2. fing. a. 1. fub. act. ejufd.

'Ερυσθαι, pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.

'Ερυσίβη, ης, ἡ, *rubigo* ; item *vitium segetis*, quo fpicæ fiunt marcidæ, & in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρευθος, εος, τὸ.

'Ερύσιμον, ου, τὸ, *herbæ & feminis genus* : ab ἐρύω, *traho*.

'Ερυσίπτολις ιος, ὁ ϰ ἡ, *custos urbis* : ab ἐρύω, *custodio*, & πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Poteft etiam exponi *quæ urbes vastat*, nam ἐρύω tam fignificat ἑλκύειν quam φυλάττειν.

'Ερυσσάμενος, *extrahens* : a. 1. part. m. gem. σ. fic ἔρυσσαν, pro ἤρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho*.

'Ερύσσομεν, *trahemus*: 1. pl. f. 1. act. vel per Syftol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. fub. ab eod.

'Ερυτ', pro ἔρυτο, *eripuit* : quod pro εἴρυτο, 3. fing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*. Th. ἐρύω, *traho*. Sunt qui velint effe a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejufd.

'ΕΡΥ'Ω, *traho, custodio, servo* : imperf. εἴρυον, (pro augmento ε poft ε recipiens) f. ύσω, a. 1. εἴρυσα. p. εἴρυκα. perf. paff. εἴρυμαι. a. 1. paff. εἰρύθην a. 1. m. εἰρυσάμην. inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

'Ερφ' pro ἕρπε, *veni* : præf. imperat. ab ἕρπω, *serpo*.

'Ερφος, ου, ὁ, *pellis* : ab ἐρέφω, *tego*. Eft etiam ἔρεφος.

'Ερχαται, *compressi sunt*. Ion. pro εἰργμένοι εἰσί, 3. pl. perf. paff. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. plufq. perf. paff. Ion. verbi εἴργω, *arceo* : f. ξω. p. εἶρχα. perf. paff. εἶργμαι.

'Ερχατόωντο, *prohibebantur* : 3. pl. imperf. paff. Ion. & Poët. pro ἐρχατῶντο, verbi ἐρχατάω, *obsepio, concludo* : quod ab ἔρχατος, *sepes, septum*. Th. εἴργω, *includo*.

'Ερχεο, Ion. pro ἔρχου, *accedo* : in pl. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον. præf. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*, quod vide.

'Ερχευ, Dor. pro ἔρχου, præf. imperat. Vide ἔρχεο.

'Ερχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

'ΕΡΧΟΜΑΙ, *venio, eo* : fub. ἔρχωμαι, imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, έτω & α'τω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. fub. ἔλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐλθεῖν. a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, ὸν. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα & εἰλήλυθα, ab inuf. ἐλεύθω, inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθὼς & εἰληλυθὼς, plufq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio*, ἔπηλυς, υδος, ὁ ϰ ἡ, *advena, extraneus* : προσήλυτος, idem.

'Ερψεῦμες, Dor. pro ἑρψόμεν, *ibimus* : 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo*.

'Ερψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejufd. verbi.

'Ερῶ, *dicam* : f. 1. vel 2. verbi εἴρω. hinc & ἐρέω, contractè ἐρῶ.

'ΕΡΩΔΙΌΣ, ιδος, & ἐρωδιός, ου, ὁ, *ARDEA*, avis fpecies : q. ab ἔρως, *amor* : quia venerea avis.

'Ερώει, *quiesce* : præf. imperat. ab

'ΕΡΩΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, repello*.

'Ερωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remissio, cessatio* : à verbo præced.

'Ερωήσει, *fluet* : 3. fing. f. 1. act. ab eod.

'Ερωμανέσι, dat. pl. ἐρωμανέων, gen. pl. ab

'Ερωμανὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *amatorius* : ab ἔρως, *amor*, quod ab ἐράω, *amo*, & μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio* : p. m. μέμηνα.

'Ερῶν, ῶντος, & in pl. ἐρῶντες, præf. part. &

'Ερως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'ΕΡΩΤΑ'Ω, *interrogo, oro* : f. ήσω. p. ἠρώτηκα. a. 1. ἠρώτησα. perf. paff. ἠρώτημαι. Hinc

'Ερωτεῖν, *interrogare* : Ion. pro ἐρωτᾷν.

'Ερωτηθεὶς, έντος, *interrogatus* : a. 1. part. paff. & in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, a. 1. part. act. &

'Ερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio, quæstio* : &

'Ερωτηματικὸς, ᾶ, *interrogativus* : & indè

'Ερωτηματικῶς, *interrogativè* : adv. &

'Ερώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio* : omnia à perf. paff. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ερωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* : &

'Ερωτικὸς, οῦ *amatorius* : &

'Ερωτικῶς, adv. *amatoriè* : &

'Ερωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, scortillum* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'Ερωτοτόκοισι, dat. pl. Ion. ab

'Ερωτοτόκος, ου, *amorem pariens* : ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* (quod ab ἐράω, *amo*) & τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

'Ερω-

Ἐρωτύλος, ε, *amatorculus, parvus amator, amatorius.* Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, & in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præf. part. act. &

Ἐρωτῷο, *interrogeris* : a. fing. præf. opt. paff. ἐρωταίμην, φ̃μην, ἐρωτάοιο, ῷο, ab ἐρωτάω.

Ἐς, *mittito* : a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐς, Poët. & Att. pro εἰς, *in*, quod vide ; ἐς φάος, *in lucem* : ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari.*

Ἐσαγγελεὺς, έος, ὁ, *internuncius* : ab ἐς, & ἀγγέλλω, *nuncio*

Ἐσαειράμενος, *tollens* : a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, & ἀείρω, f. ἀερῶ, a. 1. ἦειρα, indè ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo.*

Ἐσαθρέω, ῶ, f. ήσω, *conspicio* : ex εἰς, & Th. ἀθρέω, f. ήσω, *video.*

Ἐσαθρήσειεν, *videret* : 3. fing. a. 1. opt. Æol. ejufd.

Ἐσακοντίζω, *jacula in aliquem jaculor*, ab ἀκοντίζω, *jaculor.* Th. ἄκων, οντος, ὁ.

Ἐσακούειν, *morem gerere, obtemperare.* Th. ἀκούω, *audio.*

Ἐσάλλομαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio* : f. ἁλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσάλπιζον, *clangebant* : 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano* : f. σω. Th. σάλπιγξ, γγος, ἡ, *tuba.*

Ἐσᾶλτο, *insilierat* : Dor. pro ἐσήλατο, 3. fing. plusq. p. paff. vel ut alii per Sync. pro ἐσάλλετο, imperf. aut ἐσάλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

Ἐσαν, per Systolen pro ἦσαν, *erant* : 3. pl imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἐσαν, *miserunt* : 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto* Vide ἐς.

Ἐσαπ, 3. fing. a. 1. act. à σαίνω, f. σανῶ. item quod σείω, *moveo.*

Ἐσαντο, Ion. pro ἕσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, feu ἕω, *induo* : a. 1. ἕσα.

Ἐσάπην, *putrefactus sum* : a. 1. paff. à σήπω, *putrefacio* : f. σήψω, a. 2. ἔσαπον, & ἐσαπην. p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere.* Th. ἀράσσω, *pulso.*

Ἐσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. paff. ἐσαώθην, verbi σαόζω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *servo.* Th. σάος, *salvus.*

Ἐσάωσα, *servavi* : a. 1. ind. act. ejufd.

Ἐσβάλλειν, *immittere irrumpere.* Th. βάλλω.

Ἐσβάντες, pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior.* Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

Ἐσβέσεν, *extinxit* : 3. fing. a. 1. act. & ἐσβέσθην, *extinctus sum* : a. 1. paff. verbi σβέννυμι, *extinguo* : f. σβέσω. p. ἔσβεκα. &

Ἐσβην, *incendi* : a. 2. act. à σβῆμι, quod ab σβέννυμι, refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo* : f. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1 ἔσβεσα. a. 1. paff. ἐσβέσθην. f. 1. paff. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, *interponere in, introducere* : quod à βιβάζω, *admitto.* Th. βαίνω, *eo*,

Ἐσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus.* Th. βάλλω, *jacio* : p. βέβολα.

Ἐσδιδεῖν, Ion. & Poët. pro εἰσδιδόναι, *influere.*

Th. δίδωμι, *do.*

Ἐσδόμενοι, *sedentes* : Dor. pro ἑζόμενοι. præf. part. ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, *sedeamus.* Dor. pro ἑζώμεθα, 3. pl. præf. fub. m. ab ἕζομαι, *sedeo.* Dor. ἕσδομαι, f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἐσεαι, *eris* : Ion. pro ἔσῃ. 2. fing. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum* : f. ἔσομαι, ῃ, εἶ).

Ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. paff. ἐσεβάσθην, *colui* : verbi σεβάζομαι, *colo* : f. άσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

Ἐσῃ, *eris* : Att. pro ἔσῃ, 2. fing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἔσειμι, *ingredior* : præf. ind. ab ἐς, pro εἰς, & εἶμι, *eo.*

Ἐσείσατο, *excussit* : 3. fing. a. 1. m. à σείω, *quatio* : f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. paff. à perf. paff. σέσεισμαι. ab eod. Th.

Ἐσεῖ), Dor. pro ἔσεται, 3. fing. fut. 1. verbi εἰμὶ, *sum.* Dores enim circumflectunt f. act. & m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσσοῦμαι, ἐσῇ ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, *subire, in mentem venire* : a. 2. inf. ex εἰς, Att. ἐς, & Th. ἔρχομαι, *venio* : a. 2. ἦλθον.

Ἐσενεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *illatus, a, um* : a. 1. part. paff. &

Ἐσενηνέχθαι, perf. inf. paff. ab ἐς, & ἐνέγκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inuf. *fero* : f. ξω p. ἤνεγκα. præt. paff. ἐνήνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι. in inf. ἐνηνέχθαι. Vide ἐσηνέχθην, a. 1. paff. à φέρω, f. οἴσω, *fero* : a. 1. act. ἤνεγκα.

Ἐσέπτατο, *advolavit* : 3. fing. a. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύναι, *includere* : ab ἐς, & ἔργνυμι, idem quod ἔργω, feu εἴργω, *arceo.*

Ἐσεσάχατο, 3. plusq. p. paff. verbi σάττω, *onero* : f. ξω. p. χα. fit enim Ion. ex 3. fing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, & tenui, quæ præcedit, conversa in aspiratam.

Ἐσεσήρει, 3. fing. plusq. p. m. à σέσηρα, præt. m. *sum apertus, hio, rideo.* Th. σαίρω, *scopis purgo* : f. ἀρῶ.

Ἔσεσθαι, f. 1. inf. &

Ἔσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἐσέτος, φανέντος ἄλλου, *redeunte donec anno.* Fortè legend. ἐς ἔτος. q. ἐς ἄλλο ἔτος, *donec alio anno.* Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum.*

Ἔσευα, *concitavi* : a. 1. ind. pro ἔσσευα à σεύω, *moveo, agito.* Th. σείω, *quatio* : f. σείσω.

Ἐσεῦμαι, *ero* : Dor. pro ἔσομαι, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἐσέφθην, a. 1. ind. paff. à σέβομαι, feu σέβω, *colo.*

Ἐσέχειν, *effluere, exire, ingredi.* Th. ἔχω.

Ἐσέχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. paff. ex εἰς vel ἐς, & χέω, fut. χεύσω, *fundo* : tanquam à χύω.

Ἔσῃ, *eris* : 2. fing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἐσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. paff. à σηκάζω, *stabulo, includo.* Th. σηκὸς, *stabulum.*

'Εσῆκε, *immisit* : 3. sing. a. 1. ab ἐσίημι pro εἰσίημι, *immitto* : ab ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

'Εσήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio* : ex εἰς, & ἅλλομαι, *salio* : f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

'Εσήμηνα, ας, ε, *indicavi* : a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo* : f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

'Εσθ' pro ἐστὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ. *sum*.

'Εσθαι, *misisse*, a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

'Εσθὰς, ᾶτος, ἡ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

'Εσθίειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

'Εσθημένος, *indutus* : perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

'Εσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis* : in acc. ἐσθῆτα· &

'Εσθήσις, εως, ἡ, *vestitus* : ab eod. Th.

'Εσθιε, *ede*, præs. imperat. act. &

'Εσθίειν, *edere* : præs. inf. ab

'Εσθίω, *edo* : præs. sub. ἐσθίω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἐσθίωσι, impert. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίσω. p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

'ΕΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *bonus, a, um* : dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

'Εσθλότης, ητος, ἡ. *bonitas* : à præced.

'Εσθορε, Poët. & Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐσθορέω, *insilio*. Th. θόρω, seu ἕω, *salio*.

'Εσθ' ὅτε, pro ἐστὶ ὅτε, *est quando*.

'ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo* : f. ίσω. p. ικα.

'Εσθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

'Εσείδω, *inspicio* : ab εἰς, & εἴδω, *video* : f. εἴσω. a. 2. εἶδον & ἴδον.

'Εσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo, taceo* : f. ήσω.

'Εσιδεῖν, pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. &

'Εσίδῃ, *inspexerit*, Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. &

'Εσιδὼν, a. 2. part. ab ἐσείδω, quod vide.

'Εσιέναι, *immittere, intrare* præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto* ; vel ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

'Εσίνατο, 3. sing. a. 1. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo*.

'Εσις, εως, ἡ, *desiderium, cupiditas* : ab ἵεμαι.

'Εσιτήρια, sive εἰσιτήρια, *Calendæ Januarii*, seu *dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis* ; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix anni auspicium foret* : ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. ἐν, vel εἶμι, *eo*.

'Εσιώπα, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, *sileo* : f. ήσω. p. σεσιώπηκα.

'Εσκαμμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σκάπτω, *fodio* : f. ψω. p. ἔσκαφα. a. 2. act. ἔσκαφον. a. 1. pass. ἐσκάφθην.

'Εσκατθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi εἰσκατατίθημι· ex εἰς, κατὰ, & τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

'Εσκαφα, *fodi* : perf. act. &

'Εσκάφην, a. 2. pass. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

'Εσκε, *erat* : 3. sing. imperf. Ion. pro ἦν, ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσκέδασε· pro ἐσκέδασε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act à σκεδάω, *dissipo* : p. άσω.

'Εσκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi σκέπτομαι.

'Εσκεμμένως, adv. *considerate, circumspecte*, à præced.

'Εσκευάδαται, *instructi sunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. &

'Εσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi σκευάζω, *paro, instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

'Εσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo & Th.

'Εσκευωρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι, *vasa custodio* ; item *struo, molior* : à σκεῦος, *vas*, & οὖρος, *custos, inspector*.

'Εσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror, habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

'Εσκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδναμαι, imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, *dissipo*.

'Εσκίρτα, 3. sing. imperf. act. &

'Εσκίρτων, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *salio*. Th. σκαίρω, idem.

'Εσκλην, ης, η, *exarui, mortuus sum*, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω. p. ἔσκληκα. part. ἐσκληκὼς, & ἐσκληκὼς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

'Εσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, & κομίζω, *porto* : f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

'Εσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram* : verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσκοροδίσατέ με, *me irritâsti*, veluti comesto allio ; vel *ad lacbrymas coegisti*, tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio pasco*. Th. σκόροδον, *allium*.

'Εσκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à σκοτίζω, f. ίσω, p. ἐσκότικα, perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

'Εσκύπτω, *intueor, in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput* : f. ψω.

'Εσκωπτεν, 3. sing. imperf. verbi σκώπτω, *cavillor* : f. ψω. p. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

'Εσλὶ, ὁ. nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

'Εσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum*.

'Εσλοὺς pro ἐσθλοὺς, *bonos*, Dor. Vide præced.

'Εσμαράγησεν, 3. sing. a 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo* : hinc σμαραγίζω, idem.

'Εσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abstergo, tango*.

'Εσμεν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσμηγμαι, *extersus sum*, perf. pass. à σμήχω, f. ξω. idem quod σμάω, *abstergo*.

'Εσμὸς, οῦ, ὁ. *examen apum* : ab ἕω, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.

'Εσο, vel ἴσθι, *esto tu*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσοδος, vel εἴσοδος, ἡ, *ingressus, vectigal*, ab ἐς pro εἰς, *in*, & ὁδὸς, *via*.

'Εσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.

'Εσοιντο, 3. pl. f. 1. opt. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.

'Εσομαι, *ero*, &

'Εσόμεθα, 1. pl. f. *erimus* : &

'Εσοντ' pro

'Εσονται, *erunt* ; 3. pl. f. 1. m. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐσίσκομαι, *inspicio*. Th. ἐσκοπομαι, *video*; f. ἐσομαι, p. ἔμμαι.
Ἐσοπτρον, ου, τὸ, *speculum*; à præced.
Ἐσορᾶν, præf. inf. ab
Ἐσοράω, *aspicio*. Th. ὁράω, *video*.
Ἐσορᾷς & ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς & ἐσορᾷ, 2. & 3. sing. &
Ἐσορῆτε pro ἐσορᾶτε 2. pl. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.
Ἐσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*; 1. pl. ejusd. verbi.
Ἐσορῶν, præf. part. act. in pl. ἐσορῶντες &
Ἐσορῶσι, 3. pl. ind. act. ab eod. verbo.
Ἐσόμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἐσοφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à σοφίζομαι, *comminiscor*, *doceor*, *cognosco*; f. ἴσομαι, p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens*.
Ἐσόψομαι, *videbo*; f. 1. m. ab εἰς, & ὄπτομαι, *video*.
Ἐσπάθημαι, perf. paff. à σπαθάω, *tamo*, *dilapido*. Th. σπάθη, *tentorium instrumentum*; item *spathula*, &c.
Ἐσπαθημένος, *cumulatus*; præced. part.
Ἐσπάθων, *accumulabam*; 1. sing. imperf. ab eod. Th.
Ἔσπακα, *attraxi*; perf. act. verbi σπάω, *traho*; f. άσω.
Ἐσπάραξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi σπαράσσω, *lacero*; f. ξω. p. ἐσπάραχα.
Ἐσπάρθαι, *satum esse*; perf. inf. paff. à σπείρω, *sero*; f. ρῶ p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, perf. paff. ἔσπαρμαι.
Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. paff. ejusd.
Ἐσπάσατ' pro ἐσπάσατο, *evulsit*; 3. sing. a. 1. m. &
Ἔσπε, *evulsit*; 3. sing. a. 2. act. ἔσπον, ες, à σπάω, *traho*.
Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *sero*; f. σπερῶ.
Ἔσπεισα, *libavi*; a. 1. act. &
Ἐσπείσθην, ης, η, *sacrificio placatus sum*; a. 1. paff. ab ἔσπεισμαι, 3. sing. perf. paff. ἔσπεισμαι, à σπένδω, *libo*.
Ἑσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος.
Ἑσπέρας, adv. *vesperi*; à præced.
Ἑσπερίδες, *HESPERIDES*; &
Ἑσπέριος, α, *vespertinus*, *occidentalis*; ab
ἙΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *VESPER*; quasi ἕω πέρας, *diei finis*.
Ἕσπεσθαι, *sequi*; Poët. pro ἕπεσθαι, præf. inf. m. verbi ἕπω, *sequor*.
Ἔσπετε, *dicite*; 2. pl. imperat. præf. ab ἔσπω, *dico*; Poët. pro εἴπω, a. 1. εἶπα.
Ἕσπετο, *sequebatur*; Poët. pro εἵπετο, 3. perf. sing. imperf. verbi ἕσπομαι pro ἕπομαι, *sequor*.
Ἔσπευδον, *festinabant*; 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, *festino*; f. σω, a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.
Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. paff. à σπιλόω, *maculo*; f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.
Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, *misericordiâ tactus sum*; a. 1. ind. paff. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ moveor*; f. ίσομαι, p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viscus*, *commiseratio*.
Ἐσποδώ, idem quod εἰσποιέω, *adscisco*, *adopto*; Th. ποιέω, *facio*; f. ήσω, p. κα.
Ἑσπόμεθ' pro ἑσπόμεθα, *consequimur*; 1. pl. præf. ind. Poët. ab
Ἕσπομαι, *sequor*; pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην, part. ἑσπό.ενος. Th. ἕπω, idem.
Ἔσπον, ες, ε, *evulsi*; a. 2. verbi σπάω, *traho*; hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπών, &c. in a. 2. m. ἐσπόμην, a. 2. inf. σπέσθαι, part. σπόμενος.
Ἔσπευδα, p. m. à σπεύδω, *festino*; quod vide.
Ἐσπούδασας, a. 1. act. verbi σπουδάζω, *studeo*; f. άσω. ab eod. Th.
Ἔσπω, *loquor*; Poët. pro ἔπω.
Ἐσρωμὰ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. *sagitta exultationis*.
Ἕσσα, ας, ε, *indui*, *sedere feci*; a. 1. Poët. pro εἷσα, ab ἕω, vel ἕννυμι, *induo*. Vel ab ἕω seu ἕζω, *sedere facio*.
Ἕσσαι pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω vel ἕζω, *sedere facio*; vel 2. sing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. paff. verbi ἕω, *induo* vel *sedeo*. Sunt qui velint ἕσσαι pro ἕσσαι, *indutus es*, poni, quasi ab ἕσμαι, perf. paff. ejusd. verbi.
Ἑσσαμένη, *involuta*; a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω seu ἕννυμι, *induo*.
Ἔσσαν, Poët. Systole pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας· &
Ἕσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, *induo* vel *sedeo*.
Ἕσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἕσσα.
Ἔσσεαι, *eris*, Ion. & Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσεαι, *sedisti*, seu *indutus es*; Poët. pro εἷσαι, 2. perf. sing. perf. paff. εἷμαι· ab ἕω, *sedeo*, *induo*.
Ἐσσεῖται, Poët. & Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἔσσεται, *erit*; 3. sing. fut. pro ἔσεται, ejusd.
Ἔσσευα, Poet. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευαν. &
Ἐσσεύαντο, pro ἐσεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, *agito*, *cieo*.
Ἔσσευμαι, perf. paff. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι. &
Ἐσσεύοντο, *exciverant*; pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, *agito*.
Ἐσσὴν, ῆνος, ὁ, *rex*, præcipuè apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id est, *stabilire*, scil. subditos.
Ἐσσὶ, *es*; Poët. pro εἶ seu εἶς, 2. sing. &
Ἔσσο, *esto tu*; Poët. pro ἴσο, præf. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἷσο, 2. sing. plusq. p. paff. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo*; fut. ἕσω, p. εἷκα, perf. paff. εἷμαι, plusq. p. εἵμην.
Ἐσσόμενα, *futura*; f. 1. m. part. pl. ab
Ἐσσόμενος, η, ον, *futurus*, *a*, *um*; pro ἐσόμενος, in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι, ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσον pro ἕσον, *indue*; a. 1. imperat. act. verbi ἕω, *induo*.
Ἑσσοῦμαι, *vincor*; Ion. pro ἡσσῶμαι, ab ἑσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, *minor*, *inferior*.
Ἐσσοῦν, Ion pro ἡσσᾶν, sed usitatius ἡσσᾶν, præf. inf. ab eod. Th.

Ἑσσωθεὶς,

Ἐσαύθεν, *irruperunt* : Bœot. & gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω vel σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. & per Metathes. pro σέσυται, perf. pass. &

Ἐσσυμένος pro σεσυμένος, p. part. pass. ejusd.

Ἐσσυμένως, adv. *incitatè* ; à præced.

Ἔσσυτ' pro ἔσσυται, & hoc pro σέσυται, *irruit* : 3. sing. perf. pass. &

Ἔσσυτο pro σέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à σύω, quod pro σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ἔσσω, Poët. pro ἔσω, f. 1. act. verbi ἕω, *sedere facio* : a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Ion. pro ἥσσωμαι, *victus sum* : perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, *vincor*. Th. ἧσσων, *minor*.

Ἕσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro ἥσσων, *inferior*.

Ἐστ' pro ἐστί, *est* : 3. sing. ab εἰμί, *sum*.

Ἕστα, *stet* : Ion. Sync. pro ἕστηκα, perf. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἕσταθεν, *steterunt* : Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, 3. pl. seq.

Ἐστάθην, *statutus sum* : a. 1. ind. pass. ab ἵστημι, *sto*.

Ἔσταζε, *stillabat* : 3. sing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, *stillo*.

Ἔσται, *erit* : per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμί, *sum*.

Ἑσταίην, præs. opt. act. verbi ἕστημι pro ἵστημι, *sto* : unde imperat. ἕσταθι, inf. ἑστάναι, part. ἑστάς.

Ἕστακα, *steti* : pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, *sto* : a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, *stillabatur* : & Ion. ἔστακτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἐστάγμην· à στάζω, *stillo* : f. ξω, p. ἔσταχα.

Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi στέλλω, *orno, instruo* : f. λῶ, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', *succinctas habebant* : pro ἐστάλαται, quod Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσί, 3. pl. perf. &

Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. &

Ἐστάλην, *missus sum* : a. 2. pass. ab ἔσταλον, a. 2. act. &

Ἔσταλκα, p. act. à στέλλω, *mitto, orno* : f. 2. στελῶ, p. pass. ἔσταλμαι, a. 1. pass. ἐστάλθην.

Ἕσταμεν, *stamus* : Ion. pro ἵσταμεν, 1. pl. præs. verbi ἕστημι, Poet. pro ἵστημι, *sto* : unde & ἕστατε, ἑστᾶσι, ἑστάναι, infin. ἑσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν per Sync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. verbi ἵστημι.

Ἑστάμεν, Ion. pro ἑστάναι, quod pro ἑστηκέναι, præs. infin. act. verbi ejusd.

Ἕσταν, *steterunt* : Bœot. Sync. pro ἔστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔστην, ab eod. Th.

Ἑστάναι, *stetisse* : per Sync. pro ἑστηκέναι, perf. infin. ab ἵστημι. Alii volunt esse præs. infin. ab ἕστημι, ut ἱστάναι, ex ἵστημι.

Ἑσταότ' pro ἑσταότα, acc. sing. vel ἑσταότε, *stantes* : nom. dual. à nom. ἑσταώς, per Sync. pro ἑστηκώς, ότος, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἕστασαν, *steterunt* : & Dor. ἑστάσαν, 3. pl. a. 2. Poet. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejusdem verbi, mutat spiritum in aoristis. Vel si aspiretur ἕστασαν, per Sync. ponitur pro ἑστήκεισαν, vel ἑστάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἵστασαν, ab ἵστημι, pro ἵστημι, *sto*.

Ἑστάσαντο, Dor. pro ἐστήσαντο, 3. pl. a. 1. med.

Ἑστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἑστᾶσι, *stant* : 3. pl. præs. ind. ab ἕσταμι. Poët. pro ἵστημι, *sto*. Vel ἑστᾶσι per Sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Ἑστάτω, 3. sing. imperat. act. ἕσταθι, -άτω. ab eod. verbo.

Ἑστεώς, contractè pro ἑστηκώς, perf. part. act. verbi præced.

Ἐστέ, *estis* : 2. pl. præs. ind. ab εἰμί, *sum*. Sed

Ἔστε, *estote* : 2. pl. præs. imperat. ἴσθι, ἔστω, ejusd. verbi. Est &

Ἔστε, *donec* : ab ἐς pro εἰς, & τέ.

Ἔστειλα, *misi* : a. 1. ind. act. verbi στέλλω, *mitto, orno* : f. λῶ, p. ἔσταλκα.

Ἐστειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd.

Ἔστειχον, *ibant* : 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *ordine eo* : f. ξω, p. ἔστειχα.

Ἔστεινε, 3. sing. imperf. verbi στείνω, *gemo* : f. νῶ. Th. στενός, *angustus*.

Ἐστερεώθησαν, *confirmati sunt* : 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi στερεόω, *firmo* : f. ώσω, a. 1. ἐστερέωσα, α', ε. Th. στερεός, *solidus*.

Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi στερέω, *privo* : f. ήσω, a. 1. pass. ἐστερήθην, a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Dor. pro ἐστεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, fut. ίσω, vel ίξω, Th. στέφω, *corono*.

Ἐστεφανοῦντο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐστεφανώσατο, 3. sing. a. 1. m. &

Ἐστεφάνωται, *cinctum est* : 3. sing. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται· à στεφανόω, *corono*. Th. στέφω, idem.

Ἔστεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. Th.

Ἑστεώς, ῶτος, per Epenth. Poët. τοῦ ε, pro ἑστώς, *stans* : per Crasin pro ἑστηκώς, p. part. act. verbi ἵστημι, *sto* : f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Ἔστη, *stetit* : 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.

Ἕστηκ' pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. &

Ἑστήκαντι, Dor. pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

Ἑστήκω, *sto* : præsens ortum à perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι, præt. m. εἵστηκα, plusq. p. εἱστήκειν, & in 3. pl. ἑστήκεισαν, Att.

Ἑστηκώς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

Ἔστην, a. 2. ind. act. Vide ἔστη.

Ἑστήξω, & ἑστήξεται, 3. sing. f. 1. act. & m. verbi ἑστήκω, *sto* : facti more Syracusano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηριγμένος, perf. part. &

Ἐστήρικται, 3. sing. perf. pass. à στηρίζω, *statuo* : f. ξω, p. χα, perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, plusq. p. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

Ἔστησαν, 3. pl. a. 2. ἔστην, ab ἵστημι, *sto*.

Ἑστώς, *qui stetit* : per Sync. pro ἑστηκώς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.
Ἐστί, 3. sing. praes. εἰμί, *sum*.
ἙΣΤΙΑ, ας, ἡ, *focus*, *lar*, *domus* : item *VESTA*.
Ἑστιάθην, Ion. pro εἱστιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, *domo accipio* : quod à praeced.
Ἑστιάς, άδος, ἡ, *Vestalis* : &
Ἑστιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio* : ab ἑστία, *domus*, *lar*.
Ἑστιατορία, ας, ἡ, *epulatio* : &
Ἑστιατόριον, ου, τὸ *cœnaculum* : &
Ἑστιάω, *convivio excipio* : f. άσω, perf. εἱστίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti : ab ἑστία, *lar*.
Ἔστιβεν, 3. sing. a. 2. verbi στείβω, *calco* : f. ψω.
Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. à στείχω, *ordine eo*, f. ξω, a. 2. ἔστιχον.
Ἐστιχόωντο, *ordine ibant* : 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, ab eod. Th.
Ἕστο, *sederat*, seu *indutus erat* ; Poët. seu Ion. pro εἷστο, vel εἶτο. 3. sing. plusq. p. εἵμην, verbi ἕω seu ἕννυμι, *sedeo*, *induo* : f. ἕσω, perf. pass. εἷμαι.
Ἐστόβευν. imperf. act. verbi στοβέω, *maledico*: Æol. pro στομέω. Th. στόμα, ος.
Ἐστομώθην, *apertus sum* : a. 1. pass. verbi στομόω, f. ώσω, *adaperio* : ab eod. Th.
Ἐστόν, *sunt illi duo* : dual. num. praes. εἰμί. Sed
Ἔστον, est 2. dual. num. imperat. ἴσθι, ἔστω. Ponitur & pro ἦτον, dual. num. imperf. ejusd.
Ἐστονάχιζεν, *suspirabat* : 3. sing. imperf. verbi στοναχίζω, fut. ίσω, p. ἐστονάχικα. Th. στενός, *angustus*.
Ἔστοργα, *amavi* : perf. m. verbi στέργω, f. ξω, *amo*, *acquiesco*.
Ἐστοργώς, ότος, part. praet. med. superioris verbi.
Ἐστόρεσα, *stravi* : a. 1. ind. act. verbi στορέω, *sterno* : f. έσω, & ήσω, a. 1. pass. ἐστορέσθην.
Ἐστόρεται, an ἐστόρωται, *stratus est* : Dor. pro ἐστόρεσται, 3. sing. perf. pass. à στορέω, *sterno*. Alii volunt ἐστορῶται. Dor. dici pro ἔστρωται. 3. perf. à στρωννύω, f. στρώσω, id. q. στορέω.
Ἐστραμμαι, ψαι, πται, *versus sum* : perf. pass. verbi στρέφω, *verto* : f. ψω.
Ἐστρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, *castra metor* : quod à στρατός, *exercitus*, & πέδον, *solum*.
Ἐστρατόωντο. Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, *castra pono*. Th. στρατός, *exercitus*.
Ἐστράφατο, *aversi erant* : 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, *verto* : f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔστραμμαι.
Ἐστράφην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἐστρέφθην, *versus sum* : a. 1. pass. &
Ἔστρεφον, ες, ε, imperf. act. à στρέφω, *verto* : fut. ψω.
Ἐστρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρηνιάζω, *dissolutè vivo* : f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, *luxus*.
Ἐστρηνιάζω, f. άσω, p. ἐστρηνίακα, *dissolutè vivo*. Th. στρῆνος.
Ἔστροφα, *verti* : praet. m. verbi στρέφω.
Ἔστρωμαι, *constratus sum* : perf. pass. &
Ἐστρωμένος, perf. part. pass. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, idem quod στορέω, *sterno*.
Ἔστρωσα, a. 1. act. &
Ἔστρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod.
Ἔστυγον, a. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel inusitat. στύγω, *odio prosequor* : f. στύξω.
Ἐστυφέλιξεν, *dispulit* : 3. sing. a. 1. ind. act. à στυφελίζω, f. ξω, *duriter tracto*. Th. στύφω, *adstringo* : f. ψω.
Ἔστω, *ESTO*, 3. sing. imperat. verbi εἰμί, *sum*.
Ἐστωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi στωμύλλω, idem quod στωμυλέω, *loquax sum*. Th. στόμα, ος.
Ἔστων, 3. dual. imperat. verbi εἰμί, *sum*.
Ἔστωρ, ορος, ὁ *clavus temonis* : ab ἕω, *mitto* : melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.
Ἑστώς, ῶτος, *stans* : in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκώς, per Sync. ἑσταώς, & per Crasin ἑστώς, ῶτος, in gen. pl. ἑστώτων, ab ἵστημι, *sto*.
Ἔστωσαν, *sint* : 3. pl. imperat. praes. ab εἰμί.
Ἑστῶτες, nom. pl. ab ἑστώς, quod vide.
Ἐσύθην, *commotus sum* : a. 1. pass. à σύω, pro σεύω, *moveo*. Th. σείω, *agito*.
Ἐσύλα, *spoliavit* : 3. sing. imperf. verbi συλάω. f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.
Ἐσύλευον, *prædati sunt* : imperf. act. verbi συλεύω, *spolio* : ab eod. Th.
Ἐσύνηκα, ας, ε, *intellexi* : a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo* : f. συνήσω : ex σύν, & ἵω, *mitto*, &c.
Ἐσύστερον, *postea* : ex ἐς, & ὕστερος, *posterior*.
Ἐσφάγην, ης, η, *jugulatus sum* : a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω, seu σφάζω, f. ξω, *jugulo* : perf. pass ἔσφαγμαι
Ἐσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.
Ἔσφαζον, *mactabant* : 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, *macto* : f. ξω.
Ἐσφαίρωτο. 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio* : f. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus*.
Ἐσφάλην, ης, η, *deceptus sum* : a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio* : f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.
Ἔσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd.
Ἔσφαξαν, *trucidârunt* : 3. pl. a. 1. act. verbi σφάζω, *jugulo* : f. άξω, p. m. ἔσφαγα.
Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant* : imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *sonus*.
Ἔσφηλα, *decepi* ; a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.
Ἔσφιγγεν, *stringebat* : 3. sing. imperf. act. &
Ἔσφιγξε, *adstrinxit* . 3. sing. a. 1. act. verbi σφίγγω, *stringo*. f. γξω.
Ἐσφράγισεν, *obsignavit* : 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno* : f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγίς, *sigillum*.
Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. &
Ἐσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo & Th.
ἘΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, *focus*, *ara*, *crusta ex adustione*

ustione vulneri adhærens: unde Angl. a Scar.
'Εχεσεῶν, ῶνος, ὁ, Poët. idem,
'Εχαρίς, ίδος, ἡ, *focus, craticula*. Th. ἐσχάρα,
'Εσχατιά, ᾶς, ἡ, *extremitas*: &
'Εσχατίη, ης, ἡ, Ion. pro eod.
'Εσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate*.
'Εσχατον, ου, τὸ, *extremitas*: idem adv. *ultimò*: ab
'ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus, ultimus*: &
'Εσχατόωσα pro ἐσχατόωσα, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus*: &
'Εσχάτως, adv. *extremè, ad extremum*. Th. ἔσχατος, *extremus*.
'Εσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ, perf. pass. ἔσχημαι.
'Εσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. &
'Εσχηκα, perf. act. ab ἔχω· vide ἔσχε.
'Εσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo*: à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.
'Εσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *findo*: fut. ίσω, perf. pass. ἔσχισμαι.
'Εσχίσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
'Εσχόμην, a. 2. m. &
'Εσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. vide ἔσχε.
'Εσω, f. 1. verbi ἕζω, *sedere facio*: vel ἕω, *induo*.
'Εσω, *intrà*: adv. cum gen. &
'Εσωθεν, *intrinsecus*: ab εἰς, *in*.
'Εσώθην, *servatus sum*: a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo*: f. σω, perf. pass. σέσωσμαι.
'Εσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.
'Εσώτερος, α, ον, *interior*, -*us*, *intimus*.
'Εσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio*: f. ίσω, p. σεσωφρόνικα. à σώφρων, *temperans*: ex σόος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus*, & φρὴν, *mens*.
'Ετ' pro ἔτι, *adhuc, etiam*.
'Ετάγην, *constitutus sum*: a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel ττω, *ordino*: f. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.
'ΕΤΑ'ΖΩ, *examino, inquiro, scrutor*: f. άσω, & Dor. ξω.
'Ετάθην, *extentus sum*: a. 1. ind. pass. verbi τείνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι.
'Εται, *familiares*: nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*.
'Εταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix*: &
'Εταιρεία, ας, ἡ, *societas*: &
'Εταιρέω, *prostituo me*: f. ήσω, ab ἑταῖρος.
'Εταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium*: &
'Εταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος, Jovis Epith. *qui sodalitiis præest*: ab eod. Th.
'Εταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia*: ab ἑταιρέω.
'Εταιρία, ας, ἡ, *sodalitium*: &
'Εταιρίζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitulor*: &
'Εταιρικὸς, ῦ, *sodalitius, meretricius*: ab
'ΕΤΑΙ̃ΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis*.
'Ετάκου, Dor. pro ἐτήκου, *tabescebas*: 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco*: &
'Ετάκην, *liquefactus sum*: a. 2. ind. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω, a. 2 ἔτακον.
'Εταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum & ærumnosum voco*: f. σω, à τάλας, ανος, *miser*. Th. ταλάω, f. άσω, *suffero*.
'Εταμον, *scidi*: a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo*: f. 2. τεμῶ.
'Ετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo*. Th. τείνω, idem.
'Εταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
'Εταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω, vel -ττω, *ordino*: f. ξω, p. χα.
'Ετάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo*: f. ξω, p. τετάραχα, praet. pass. τετάραγμαι, a. 2. pass. ἐταράχθην.
'Εταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. praecod.
'Εταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.
'Εταρίσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, Poët. à praeced.
'Εταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis*: gen. pl. ἑτάρων.
'Ετασμὸς, ῦ, ὁ, *inquisitio, tormentum*: ab ἐτάζω, *inquiro*: f. άσω.
'Ετασον, ατω, a. 1. imperat. verbi praeced.
'Ετάφην, *sepultus sum*: a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio*: f. ψω.
'Εταφον, *stupui, admiratus sum*: a. 2. & τέθηπα, p. m. idem, vel *stupeo, admiror*: ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπα.
'Ετάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.
'Ετεα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
'Ετεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάλλω, *vireo*: f. αλῶ, p. m. τέθηλα.
'Ετέθην, *positus sum*: a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.
'Ετεθάπτο, Ion. pro ἐτεθάφει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάπτω, *sepelio*. Al. à θάπω, *stupeo*, vel θήπω, f. ψω, p. τέθηφα, p. m. τέθηπα.
'Ετεθνήκειν, *obieram*: 1. sing. plusq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθνηα. hinc inf. τεθνάναι.
'Ετειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio*: a. 1. ἔτειλα.
'Ετεινα, *extendo*: a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα.
'Ετειος, εία, ειον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.
'Ετειρεν, *affligebat*: vide
'Ετείρετο, *confectus erat*: 3. sing. imperf. pass. à τείρω, *affligo, vexo*: f. τερῶ, p. τέταρκα, a. 1. ἔτειρα.
'Ετεκ' pro ἔτεκε, *peperit*: 3. sing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι, p. m. τέτοκα.
'Ετεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*; ἐτεκνοποίει, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus* (quod à τίκτω. *pario*) & ποιέω, *facio*.
'Ετέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo*: *gigno*.
'Ετελείετο, *perficiebatur*: 3. sing. imperf. pass. Ion. & Poët. pro ἐτελέετο, per Pleonasm. τοῦ ι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.
'Ετέλεσαν, *perfecerunt*: pro ἐτέλεσαν, imperf. act. ab eod. verbo & Th.

Ἐτέλεσα, ας, ε, *consummavi* : a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio* : f. έσω. ejusd. Th.

Ἐτέλεσα, ας, ε, *perfeci* : a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτελέσθη, ες, η, a. 1. ind. pass. ab eod. Th.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

Ἐτελεύτα. 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco*, *desino* : f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis*.

Ἔτελλε, imperf. act. à τέλλω, *mando* : a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, *incidi* : a. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco* : f. τεμῶ & ταμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον & ἔτεμον p. m. τέτομα.

Ἐτεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteoclo Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἐτεόν, adv. *verùm*, *verè* : n. g. ab

Ἐτεός, ῦ, Poët. idem quod ἐτός, ῦ, *verus* : undè etiam formatur per interposit. τῦ ε. Th. εἰμί, *sum*.

Ἑτεραλκής, έος. ὁ ϗ ἡ, *dubius*, quasi *anceps robur*. Et sic dicitur *victoria*, quia alteri semper tribuit ἀλκήν, ab ἕτερος, *alter*, & ἀλκή, *robur*.

Ἑτέρηφι, *alter* : Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, *alter*.

Ἑτερόγλωσσος, ς, *qui diversæ linguæ est* : ab ἕτερος, *alter*, & γλῶσσα, ης, ἡ, *lingua*.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, *diversam doctrinam doceo*, f. ήσω · ab ἕτερος, *alicui*, & διδάσκω, *doceo*.

Ἑτεροδοξέω, ῶ, *alterius sum opinionis*, *orthodoxis non assentior* : &

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, *opinio diversa*, vel *prava*, &

Ἑτερόδοξος, ς, ὁ ϗ ἡ *qui alterius est opinionis*, vel *sectæ* : Angl. Heterodox omnia ab ἕτερος, *alter*, & δόξα, *opinio* : q. à δοκέω, *censeo*.

Ἑτεροζήλως, adv. *iniquè* : ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur* : ab ἕτερος, *alius*, & ζῆλος, *æmulatio*.

Ἑτεροζυγέω, ῶ, *alteram jugi partem traho* : &

Ἑτερόζυγος, *altera libræ pars* : ex ἕτερος, *alius*, & ζεῦγος, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ἑτεροῖος, *diversus à reliquis* : & indè

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, *altero*, *immuto* : ἑτεροιοῦσθαι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter*.

Ἑτερόκλιτος, ς, *aliter declinatus* : sc. ὄνομα. HETEROCLITON. Th. κλίνω, *inflecto*.

Ἑτερομορφῶν, Syrach. xix. 27. Sed rectiùs opinor, ἐθελοκωφῶν, *qui surdum se simulat*.

ἝΤΕΡΟΣ, α, ον, *alter*, *alius*, μηδέτερος & οὐδέτερος, *neuter* : ἀλλαχόσε, sc. τόπῳ. *alibi*.

Ἑτερότης, ητος, ἡ *diversitas* : &

Ἑτερόω, *altero* : &

Ἑτέρωσις, εως, ἡ *alteratio* : ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, *delectabat* : 3. sing. imperf. à τέρπω, *delecto* : f. ψω.

Ἔτερσε, a. 1. act. Æol. à τείρω, *affligo*, *vexo*. Vel ut alii volunt à τέρσω, *exsicco* : undè τερσαίνω, idem.

Ἑτέρῳ, dat. Vide ἕτερος.

Ἑτέρωθε & -θεν, adv. *ex alterâ parte*. Th. ἕτερος, *alter*.

Ἑτέρως, adv. *aliter* : ab eod.

Ἐτετάλμην, σο, το, *jussus eram* : plusq. p. pass. verbi τέλλω, *mando* : perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινόω, *humilio* : f. ώσω, p. τεταπείνωκα. Th. ταπεινός, *humilis*.

Ἐτετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plus. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante τ, & κ verso in aspirat. χ, verbi τάσσω, *ordino* : f. ξω, p. τέταχα, perf. pass. τέταγμαι.

Ἐτετεύχατο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. p. pass. verbi τεύχω, *fabricor* : f. ξω. p. τέτευχα. p. pass. τέτευγμαι, & τέτυγμαι.

Ἐτέτμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio* : quod derivatur à τέμνω, *seco*, *scindo* : f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε. & hinc per Pleonasm. τῦ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχειν, εις, ει, plusq. p. verbi τρήχω, *asper & salebrosus sum* : f. ξω. p. τέτρηχα. Th. τραχύς, έος, *asper*, *scaber*.

Ἐτέτυκτο, *factus erat* : 3. sing. plusq. p. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, *fabricor*, quod vide.

Ἐτετύφειν, Ion. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφεα, pro ἐτετύφειν, plusq. p. act. à τύπτω, *verbero* : f. ψω.

Ἐτετύχοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, *assequor* : f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ε, ετο.

Ἔτεχ' pro ἔτεκε ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, *natus sum* : a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario*.

Ἔτη, nom. & acc. pl. & contract. ab ἔτος, εος, τὸ. *annus*.

Ἐτήκετο, *liquescebat*, imperf. m. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liquefacio* : f. ξω. p. m. τέτηκα.

Ἐτήρυν, *servabam*, imperf. act. à τηρέω, *servo* : imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω. p. τετήρηκα.

ἘΤΗΣ, ς, ὁ *socius*, *amicus* : ὦ 'τᾶν pro ὦ ἔταν, *O amice*, vel *amici* : q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτεός, ut sit verus amicus.

Ἐτήσιος, ς, ὁ ϗ ἡ, *annuus*, *anniversarius* : ab ἔτος, *annus*.

Ἐτητοίμακα, vel ἐτητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi*, verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus & paratus*.

Ἐτήτυμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ς, ὁ ϗ ἡ, *verus* : ἔτυμον & ἐτήτυμον, adv. *verè*.

ἜΤΙ, *adhuc*, *insuper*, *amplius*, *posthac*.

Ἐτίθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. act. q. à τιθέω, imperf. ἐτίθεον, ουν, εις, ει. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, ου, το. a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθου, Dor. pro

Ἐτίθου *ponebaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο· ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejusd.

Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξο-

f. τεύξομαι, a. 2. ἔτευχον. a. 2. fub. τύχω. a. 1. paff. ἐτύχθην. p. m. τέτοχα.
Ἐτίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, α, ατο, & in 3. pl. ἐτιμήσαντο. a. 1. m. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.
Ἐτινάσσετο, *concutiebatur* : imperf. paff. à τινάσσω *quatio* : f. ξω, p. τετίναχα.
Ἐτίομεν, *honorabamus*, 1. pl. imperf. act. verbi τίω.
Ἔτισα, ας, ε, *colui*, a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro*, f. σω. p. τέτικα.
Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, 3. fing. imperf. paff. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*.
Ἔτλην, ης, η, *fuftinui*, a. 2. ind. act. à τλῆμι, *tolero*: f. τλήσω. p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem : hinc per Sync. τλάω & τλῆμι.
Ἔτμαγεν, *diffecti funt*, Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paff. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *feco*.
Ἔτμηγον, a. 2. ut & ἔτμαγον, ejufd.
Ἐτμήθην, *excifus fum*, a. 1. ind. paff. verbi τέμνω, *feco* : f. μῶ. p. τέτμηκα.
Ἔτμηξα, *fcidi*: a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *feco* : f. ξω. Th. τέμνω, idem.
ΕΤΝΟΣ, εος, τὸ, *puls ex leguminibus* : q. ab ἔδω, *edo*.
Ἑτοῖμα, *parata*, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.
Ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω. p. ἡτοίμακα. a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, & in 2. pl. ἑτοιμάσατε. perf. paff. ἡτοίμασμαι, σαι, & indè
Ἑτοιμασία, ας, ἡ, *præparatio* : ab
ΕΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, fivè ἑτοῖμος, Att. *promptus, paratus* : hinc
Ἑτοίμως, *promptè*. adv.
Ἑτοίμως ἔχειν, *paratum effe*.
Ἐτόλμα, 3. fing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*, imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας, f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.
Ἕτην, ἵτην, dual. a. 2. act. verbi ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν.
ΕΤΟΣ, εος, τὸ, *annus*.
Ἐτὸς, ῦ & ἐτεὸς, ῦ, *verus, bonus* : &
Ἔτος, adv. *fruftrà, temerè* : ab εἰμὶ, *fum*.
Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo* : f. τρώξομαι.
Ἔτραπ' pro ἔτραπε, *evertit*, 3. fing. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, *verto* : f. ψω. p. φα. a. 2. paff. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. a. 2. m. ἐτραπόμην, & in 3. pl. ἐτράποντο.
Ἐτράπεον, *uvas calcabant*, 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*.
Ἐτράπετ' pro ἐτράπετο, 3. fing. a. 2. m. vide ἔτραπ'.
Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paff. à τρέπω, *verto* : vide ἔτραπ'.
Ἐτραπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπ'.
Ἐτράφην, *educatus fum*, & in 3. pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. paff. verbi τρέφω, *alo* : f. ψω. a. 2. ἔτραφον.
Ἔτραφον, ες, ε, ejufd. a. 2. act. vide ἐτράφην.
Ἔτρεμε, *tremit* : 3. fing. imperf. act. à τρέμω, *tremo* : quod à τρέω, idem.
Ἔτρεσα, ας, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo, trepido* : f. τρέσω.
Ἐτρέφετ' pro ἐτρέφετο, 3. fing. imperf. paff. &
Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo* : f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Ἔτρησε, *perforavit* : 3. fing. a. 1. act. verbi τιτράω, feu τίτρημι, *terebro* : f. τρήσω. tanq. à τράω.
Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *ftrideo* : p. m. τέτριγα.
Ἐτρύγων, *vindemiabant*. 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, *vindemia*.
Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, & hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. fing. imperf. verbi τρυπάω, *perforo*. Th. τρύπα, *foramen*.
Ἐτρύφην, ης, η, a. 1. ind. paff. verb θρύπτω, *frango, frango luxu* : f. ψω. p. φα. perf. paff. τέθρυμμαι.
Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo* : f. ήσω. p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.
Ἔτρωσα, *vulneravi* : a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero, lædo* : f. ώσω. q. à τρόω.
Ἐτύθην, *immolatus fum*, euphoniæ gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. paff. à θύω, f. σω, *macto, facrifico*.
Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. paff. verbi τυλίσσω, *perfcrutor* : f. ξω. Th. τύλος *callus*.
Ἔτυμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.
Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio* : ab ἔτυμος, & λόγος, *fermo*, quod à λέγω, *dico*.
Ἔτυμον, ου, τὸ, *ETYMUM, vera origo alicujus vocabuli, ejufque originis ratio* : item
Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. *verè* : n. g. ab
ΕΤΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *verus* : dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν, ἐτήτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Epenth. idem. ἐτύμως, *verè* : adv.
Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paff. à τυμπανίζω, *diftendo* : f. ίσω, p. τετυμπάνικα à τύμπανον, feu τύμπανος, inftrumentum, quo pulfato, fonus cietur.
Ἐτύπαν, Dor. pro ἐτύπην, *fauciatus fum*. a. 2. ind. paff. à τύπω, ἐτύπην, pro ἐτύπησαν, Bœot.
Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paff. à τύπτω, *verbero*.
Ἔτυχε, 3. fing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nancifcor* : f. τεύξομαι. perf. paff. τέτυγμαι.
Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. paff. pro ἐτεύχθην, à perf. paff. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.
Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.
Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item adverbialitèr, *fruftrà* : ab ἐτώσιος, *iners, vanus*.
Ἐτωσιεργὸς, *qui incaffùm laborat* : ab ἐτώσιον, *inane* : & ἔργον, *opus*.
Ἐτώσιος, *iners, vanus* : ab ἐτὸς, adv. *fruftrà*, Th. εἰμὶ, *fum*.
Εὖ, *benè, bellè, felicitèr*, adv. in compof. plerumquè, *facilè* : item *benè, facilitèr, valdè*. Th. ἐὺς, *bonus*.
Εὖ, Æol. & ἐῦ, Dor. pro οὗ, *fui*.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Heb. interp. *vivificans*.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nunciatio* : Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω. *EVANGELIZO*, *læta annuncio* : f. ίσω, & Att. εὐαγγελιῶ. p. εὐηγγέλικα, a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. pass. εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. εὐαγγελισθείς. imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελικός, ῦ, *EVANGELICUS* : &

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM* : *faustus ac lætus nuncius* : ab εὖ, & ἀγγελία, *nuncium*. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελιστής, ῦ, ὁ, *EVANGELISTA*, *Evangelii præco* : à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. Evangelist.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fausta nunciat* : ab εὖ, & ἄγγελος, *nuncius*.

Εὐαγέω, ῶ, *sanctè ago*, *purus sum* : ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanctus*, *purus* : ab ἄγος, *veneratio* : item *agilis*, prout

Εὐάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mobilis* : ab ἄγω, *duco*.

Εὐάγμα, ατος, ἡ, nomen mulieris.

Εὐάγων τιμαί, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata*. Ex εὖ & ἀγὼν, ωνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum τιμαί jungendus : & duct. ab εὐαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro *rectè instituto in re aliquâ*. Hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio & institutio* : παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τῦ υ, & mutato simul spiritu, ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*. Alii volunt esse præt. m. verbi ἅδω, *placeo* : p. m. ἇδα, & solutione ἕαδα, part. m. ἑαδώς.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *salubritèr spirans*, *qui benè è ventis perflatur* : ex εὖ, *benè*, & ἄω, vel ἄημι, *spiro*.

Εὐαιμονίδαι, *EUÆMONIDES*, nom. propr.

Εὐαίνετος, ου, Poët. *bene* vel *valdè laudatus* : ex εὖ, *benè*, & αἰνέω, *laudo*.

Εὐαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè capi potest* : ex εὖ, & αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor* : ex εὖ, *benè*, & αἰσθάνομαι, *sentio*, p. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, *beatus*, *felicis ævi*, *EVÆON*, acc. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλακάτος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui bonam vel pulchram colum habet* : ex εὖ, & ἠλακάτη, *colus*.

Εὐάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis* : ab εὖ, & ἁλίσκομαι, *capior*.

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas & serenitas*. Et pro *secundarum rerum statu & tranquillitate* : ex εὖ & ἡμέρα, *dies*.

Εὐάνεμος, Poët. & Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *secundus ventus*, ex εὖ, & ἄνεμος, *ventus*.

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. pl. ab εὐανθής, έος, ὁ ϗ ἡ, pro εὐθαλής, *florens*, & τὸ, εὐανθὲς, ab εὖ, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Εὐάνθεμος, ου, *floridus*. Vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ἡ, *strenuitas*, *fortitudo* : &

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. & Dor. pro Ion. εὐήνωρ · ex εὖ *benè*, & ἀνὴρ, ὁ, *vir*.

* Εὐαπάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obvius*, *comis*.

Εὐαπάτητοι, *qui facilè decipiuntur* : ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, *decipio*.

Εὐαπήγητος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu* : ex εὖ, ἀπὸ, & ἡγέομαι, *duco*, *narro*.

Εὐαρεστέω, ῶ, *placeo* : f. ήσω, p. εὐηρέστηκα. a. 1. εὐηρέστησα. a. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι. præs. pass. εὐαρεστέομαι, *delector* : ab

Εὐάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acceptus* : ex εὖ, *benè*, & ἀρεστὸς, *placitus*. Th. ἀρέσκω, *placeo*.

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum* : ab eodem.

Εὐάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonum habens currum*, ab ἅρμα, *currus*.

Εὐαχὴς, έος, ὁ, Poët. & Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum*. *canorus*.

Εὔβοια, ας, ἡ, *EUBOEA*, est nomen loci, ex εὖ, & βόω, *pasco*.

Εὔβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè pastus* : ex iisd.

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium* : ex εὖ, *benè* & βουλὴ, *consilium*.

Εὔβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consultus*, *prudens* : *qui benè consulit alteri* : item propr. nom. *EUBULUS* : ex iisd.

Εὖγε, Lat. *EUGE*, laudantis & exultantis adv.

Εὐγένεια, & Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas* : &

Εὐγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nobili genere ortus*, *generosus* : ex εὖ, *benè*, & γένος, εος, τὸ, *genus*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Εὔγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Atticè : &

Εὔγεον, ου, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis*. Th. γῆ.

Εὖγμαι, p. pass. ab εὔχομαι, *precor* : f. ξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *equus*, *candidus* : ex εὖ & γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ *cognitor* : quod à γνώμη, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

* Εὔγνωστος & εὔγνωτος, ου, ὁ, *benè notus*, *nobilis*, *cognitu facilis*.

Εὐδαιμονέστατα, adverbial. *felicissimè*, n. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, *felicissimus*, superl. &

Εὐδαιμονέστερος, *felicior*, compar. ab εὐδαίμων, *felix* : quod vide.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum*, *beatè vivo* : f. ήσω. &

* Εὐδαιμονία, *felicitas* : ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico* : ab εὐδαίμων, quod ex εὖ & δαίμων, *deus*, *fortuna*.

Εὐδαιμονικός, ῦ, *ad felicitatem idoneus*, vel *pertinens*, ; *beatus* : &

Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè* : ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas* : &

Εὐδαιμονισμὸς, ῦ, ὁ, *beatitudinis existimatio*, vel *prædicatio* : à perf. pass. verbi εὐδαιμονίζω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè*, *felicitèr* : ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *beatus* : ab εὖ, & δαίμων, *deus*, *fortuna*.

Εὗδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὗδον, ες, ε · εὕδει, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio*.

Εὕδησι, *cessat*, Ion pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab eod.

ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas* : ex εὖ & Δία, quod *aërem* significat : à Ζεὺς, *Jupiter, aër* : g. Διός.
Εὐδιανὸς, ά, ὸν. Dor. pro
Εὐδιεινός, ὂ, idem quod
Εὔδιος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, *serenus, tranquillus, tepidus* : Th. εὐδία, *serenitas*.
Εὔδματος, ὀ, ὁ, Dor. pro εὔδμητος. quod vide.
Εὔδμητος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, *bene ædificatus* : ex εὖ, *bene*, & δέμω, *struo* : f. μῶ. p. δέδμηκα.
Εὐδοκέω, ῶ, *acquiesco, aliquo oblector* : *bene alicui cupio, volo, bene existimatione sum* : f. ήσω p. εὐδόκηκα. a. 1. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor* : f. ήσω, & δόξω. Hinc
* Εὐδοκητὸς, ὀ, ὁ, *placens, gratus* : &
Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum* : ab εὐδοκέω.
Εὐδοκιμάζω, *bene exploro* : f. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας, ex εὖ, & δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.
Εὐδοκιμέω, *bene audio, clarus sum* : f. ήσω. ex εὖ & δόκιμος, *probatus* : ab eod. Th.
Εὐδοκιμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι. a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.
Εὐδόκιμος, ὀ, *probatus*, & *laudatus* : ab eod.
Εὕδοντ', pro εὕδοντα, *dormientem*, acc. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio* : f. ήσω,
Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas* : ab εὖ, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.
* Εὐδυναστία, vel -εια, ίας, ἡ, *vis, potentia*.
ΕΥ'ΔΩ, *dormio* : f. εὑδήσω. p. κα. Hinc καθεύδω, idem.
Εὐδώνη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐέανος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, *decentèr velatus* : ex εὖ, & ἑανὸς, quod vide.
Εὔει, *torret*, 3. sing. præs. ind. verbi εὔω, vel ὕω, *uro* : f. σω.
Εὐειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *speciosus* : ab εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Εὐειδότες, *bene scientis* : gen. sing. p. part. ab
Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδηκὼς · ab εὖ, & εἰδέω, *scio* : f. ήσω.
* Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo, sanus sum, bene me habeo*.
Εὔελπις, ιδος, ὁ ϰ ἡ, & εὐέλπιστος, *bene sperans* : &
Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes* : ab εὖ, & ἐλπὶς, *spes*.
Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo* : ab εὖ, & ἔχω, *habeo*.
Εὐεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *facundus* : &
Εὐεπία, & εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia* : ab εὖ, & ἔπος, *verbum*, quod ab ἔπω, *dico*.
Εὐεπίην, *facundiam*, ejusd. acc. sing. Ion.
Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ὀ, q. v.
Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, q. v.
Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia* : ab εὖ, & ἔργον.
Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.
Εὐεργετέω, ήσω, *benefacio*. Th. ἔργον.
Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 2. part. pass. & εὐεργετῆται, 3. sing. præs. sub. pass.
Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium*, à perf. pass. verbi εὐεργετέω.
Εὐεργέτης, ὀ, ὁ, *beneficus* : gen. pl. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας · ab εὖ, & ἔργον, *opus*.

* Εὐεργετικὸς, ὀ, ὁ, *beneficus*.
Εὐεργὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *bene fabricatus* : &
Εὐεργὸς, ὀ, ὁ ϰ ἡ, Poët. pro εὐεργασμένος, *benefactus* : ab iisd.
Εὐερίστωσα, credo scribend. εὐηρέστωσα, qu. v.
Εὐερκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *bene septus, bene munitus* : ab εὖ, *bene*, & ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, *includo*.
* Εὐέφοδος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, *aditu facilis* : ex εὖ & ἔφοδος.
Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ Dor. pro εὐζωΐα, ἡ, *bona & beata vita* : ex εὖ, & ζωὴ, *vita*. Th. ζάω.
'Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab
'Εὔζωνος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, *bene cinctus, formosus, expeditus* : ex εὖ, & ζωννύω, *cingo* : f. ζώσω. Hinc, ζώνη, *zona*.
Εὐηγγέλην, *annunciatus sum*, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω · ex εὖ, *bene* & ἀγγέλλω, *nuncio* : f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.
Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta annuncio*, quod vide.
Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd.
Εὐηγενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, per Pleonasm. τῦ η, pro εὐγενὴς, *generosus* : ex εὖ, & γίνομαι, *nascor*.
Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia* : &
Εὐήθης, εος, ὁ ϰ ἡ, *bonis moribus præditus, simplex* ; item *stultus* : ex εὖ & ἦθος, εος, τό.
Εὐήθως, *simpliciter*, adv. ab eod.
Εὐήκης, εος, ὁ ϰ ἡ, *valdè acutus* : ex εὖ & ἀκή.
* Εὐήκοος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, *bene audiens, quod bene auditur*.
Εὐηκτεῖν, imperf. act. verbi εὐηκτέω, *bene corporis habitudine sum* : ab εὐέκτης, ex εὖ, & ἔχω.
Εὐήλιος, ὀ, *apricus* : ex εὖ, *bene*, & ἥλιος, ὀ, ὁ *Sol*.
* Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *feliciter dego*. Th. ἡμέρα.
* Εὐημέρημα, ατος, τὸ, *prosperitas diei*.
* Εὐημερία, ίας, ἡ, id. *serenitas diei*.
Εὐηνίνη, ης, ἡ *Eueni filia* : nom. prop.
Εὔηνος, nomen fluvii.
Εὐήρατος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, Poët. *valdè amabilis* : ab εὖ, *bene* : & ἐράω, *amo*.
Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, *libens acquiesco, placeo* : ex εὖ, & ἄρεστος, *gratus*. Th. ἀρέσκω, f. έσω. *placeo*.
* Εὔηχος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, *bene sonans, canorus*.
Εὐθαλὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, Poët. pro εὐθαλλὴς, *bene florens, floridus*. Th. θάλλω, *vireo*.
Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona & facilis mors* : ex εὖ, *bene*, & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.
* Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *confidens, audax*.
* Εὐθαρσῶς, adv. *confidenter*.
Εὐθείῃ, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα. ας, *recta* : ab εὐθὺς, *rectus*.
Εὐθενέω, vide εὐθηνέω.
* Εὐθεράπευτοι, *quos facilè demereri licet* ; ab εὖ & θεραπεύω.
* Εὐθέα ἦν, *illud placebat*.
Εὐθετέω, ῶ, *aptus sum* : & idem quod
Εὐθετίζω, f. ίσω *concinnè dispono* : ex εὖ, & τίθημι, *pono*.
Εὐθετίσας, αντος, ejusd. a. 1. part. act.
Εὔθετος, ὀ, ὁ ϰ ἡ, *appositus, aptus* : ex εὖ, *bene*, & θετὸς, *positus*. Th. τίθημι, *pono*.
Εὐθέως, adv. *statim*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio* : ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concinnus*, quod à τίθημι, *pono*.

Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor* : ab εὖ & θὶν. idem quod θὶν, θινὸς, *cumulus*, *acervus*.

Εὐθηνία, ας, ἡ, *prosper successus* : ab iisd.

Εὐθηνῦντα, *affluentem* : acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, quod vide.

* Εὐθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placens*.

Εὔθικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tactu facilis* ; item *facetus*, *dicax*, à θίγω, *tango*.

* Εὐθίκτως, *aptè*, *congruè* ; adv.

* Εὔθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis contusu*, *friabilis*.

Εὔθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum thronum habens* : ex εὖ, & θρόνος, *thronus*. Th. θράω, *sedeo* : f. θρήσω.

Εὐθὺ, adv. *rectà*, vel pro εὐθὺς, *statim*, ab εὐθὺς, quod vide.

Εὐθύγλωσσος, ου, Poët. *qui veridicam linguam habet*, *veridicus*, *sincerus*, *probus* : ab εὐθὺς, & γλῶσσα, *lingua*.

Εὐθυδρομέω, -ῶ, *rectum cursum teneo* : f. ήσω. p. εὐθυδεδρόμηκα. ab

Εὐθύδρομος, *qui recto cursu pergit*, quod ex εὖ, & δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro* : a. 2. ἔδραμον, præt. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit*, *vir fortis* : ab εὐθὺς, & μάχομαι, *pugno*.

Εὐθυμέω, -ῶ, *bono animo sum* : f. ήσω, p. εὐθύμηκα, a. 1. εὐθύμησα· ex εὖ & θυμός.

Εὐθυμία, ας, ἡ, *Lætitia*, *alacritas* : & εὐθυμοσύνη, idem : &

Εὔθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est bono & hilari animo* : &

Εὐθύμως, adv. *alacriter* : εὐθυμότερον, *alacriùs* : compar. ab iisd.

Εὐθύνατε, 2. pl. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.

Εὔθυνα, ης, ἡ, *disquisitio*, *inquisitio*, *accusatio*, *pœna*, *crimen* : &

Εὐθυπορία, ἡ ὁδὸς, *directa via* : &

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, & εὐθυντὴς, & εὔθυνος, *director*, *corrector* : omnia ab

Εὐθύνω, *complano*, *dirigo*, *corrigo* ; item *rectus sum* : εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, *rectè administrare jura populis* : f. υνῶ, p. εὔθυγκα, a. 1. υνα, a. 1. imperat. υνον, άτω, a. 1. Ind. pass. εὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθύπνοοιο Ζεφύροιο πνοιαὶ, *rectà spirantis seu secundi Zephyri flatus* : ab εὐθὺς, *rectus*, & πνέω, *spiro*.

Εὐθύπομπος αἰὼν, *rectà ducens ævum* : ab εὐθὺς, & πέμπω, *mitto*.

Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, *dirigere* : hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, *rectà viam ire*.

Εὐθυπορεῖσθαι, *rectà ire* : ab εὐθὺς, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*.

ΕΥΘΥΣ, εῖα, ὺ, -έος, *rectus*, *a*, *um* : ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam*.

Εὐθὺς, etiam adv. *statim*.

Εὐθύτερος, *rectior* : compar. ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, *rectitudo*, & Metaph. *æquitas* : ab eod. Th.

Εὐθύτονος, ου, Poët. *in rectitudinem extensus* : ab εὐθὺς, & τείνω, *tendo* : p. m. τέτονα.

Εὐιλατεύω, *propitius sum* : f. εύσω. ab

Εὐΐλατος, ου, ὁ ϗ ἡ. *propitius* : ex εὖ, *benè*, & ἱλάω, *propitius sum* : f. άσω.

Εὐκαιρέω, *opportunitatem nanciscor*, *vacat mihi* : imperf. Att. ηὐκαίρεον, -ουν. f. ήσω, a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, *occasio*.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, *opportunitas* : &

Εὔκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opportunus* : &

Εὐκαίρως, *opportunè* : adv. ex εὖ, & καιρὸς, *temporis opportunitas*.

Εὐκάρδιος, & Poët. εὐκράδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*, *stomacho conveniens*. Th. καρδία.

* Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *despiciendus*, -φρονητότερος, *contemptior*, compar.

Εὐκέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὐκέαστος, *qui facilè scindi secarique potest* : ex εὖ, & κεάζω, *findo*. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, *placatrix* : ex εὖ, & κηλέω, *mulceo*.

Εὔκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλος, *quietus*, *mitis*.

* Εὐκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè mobilis*, *agilis*. Th. κινέω.

Εὐκλέα, *inclytam* : acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέα, dat. εὐκλεῖ, Poët. pro εὐκλεεῖ· ab

Εὐκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus*. Th. κλείω, *celebro*.

Εὔκλεια, *splendor nominis*, *gloria* : ex εὖ, & κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria* : ab eod. Th.

* Εὐκλεΐη, *splendor nominis*, *gloria* : ex εὖ, & κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria* : Th. κλείω.

Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλείσαι. Vide κλεῖξαι.

Εὔκνημις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *benè ocreatus*, vel *armatus* : ex εὖ, *benè*, & κνήμη, *tibia*.

Εὐκολία, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὔκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis*, *qui non est stomacho fastidioso* : ex εὖ, & κόλον, *cibus*.

Εὐκόλως, adv. *expeditè* ; ab εὔκολος, q. v.

Εὐκομίσασθαι, *benè recondere* : a. 1. inf. m. ex εὖ, & κομίζω, *curo*. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè* vel *pulchrè comatus* : ex εὖ, & κόμη, *coma*.

Εὐκοπία, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὔκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis* : ex εὖ, & κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *scindo* : f. ψω, p. m. κέκοπα.

Εὐκοσμέω, -ῶ, *modestè me gero*, *officio fungor* : &

Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia*, *modestia*, *mores compositi* : &

Εὔκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè ordinatus*, *concinnus* : &

* Εὐκοσμότατα, *ornatissimè*, superlat. neut. pl. adv. loco sumitur.

Εὐκόσμως, adv. *concinnè*, *rectè* : omnia ex εὖ, & κόσμος, *ordo*.

Εὐκραέος, gen. sing. ab

Εὐκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, f. άσω. *misceo* : vel εὐκραὴς, per Sync. pro εὐκρατής.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινέες, nom. pl. sunt *venti Etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ : ab

Εὐκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus*, *liquidus*, *ordine collocatus*. Th. κρίνω, *discerno*.

Εὐκτικὸς, ῦ, *optativus* : ab εὔχομαι, *precor* : f. εὔξομαι, p. ηὖγμαι.

Εὐκτικῶς, *optativè* : adv. ab εὐκτικὸς.

Ἐϋκτιμένη, vel Poët. ἐΰκτιμένη, *benè ædificata* : perf. part. paſſ. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Ion. & abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii ſcribunt ἐϋκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor* : f. σω, p. κα.

Εὔκτιτος, ου, *benè ſtructus* : ex εὖ, & κτίζω, *condo*.

Εὐκτὸς, οῦ, *optabilis, votivus* : ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rotundus* : ex εὖ, *benè*, & κύκλος, *circulus*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus, reverentia, circumſpectio* : ab εὐλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui benè res capeſſit, circumſpectus* : ab εὖ, & λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, *vereor, caveo, vito* : ηὐλαβεῖτο, *metuebat* : 3. ſing. imperf. Att. f. ήσομαι, p. εὐλάβημαι. a. 1. paſſ. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης. η, a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, ἐῖσα, *veritus*. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *circumſpectus, timidus, religioſus, verecundus*. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, *cavendum eſt* : verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλαβίης, *cautionis* : gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide Εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præſ. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, quod vide.

Εὐλαβῶς, adv. *timidè, cautè, religiosè* : ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ, & λαμβάνω, *capio*.

* Εὐλαβῶς ἔχειν, *vereri* : ab εὐλαβὴς.

ΕΥ'ΛΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore naſcuntur.

ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo* : qu. ab εὖ, & λαχαίνω, *fodio* : vel potiùs ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *ſulcus*.

* Εὔλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè loquens, facundus*.

* Εὐληπτότατα, *facillimum captu, commodiſſimè* : neut. ſuperl. pl. ab

* Εὔληπτος, *facilis captu*. Th. λαμβάνω.

ΕΥ'ΛΗΡΑ, τὰ, *lora, habenæ*.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. *bonus portus*.

Εὐλογέω, *benedico*; cum acc. *fælicia precor, præſto*; item *celebro, laudo, gratias ago* : f. ήσω. p. εὐλόγηκα. a. 1. Att. ηὐλόγησα. perf. paſſ. εὐλόγημαι. part. perf. paſſ. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus* : ex εὖ, & λόγος, *ſermo*. Th. λέγω, *dico* : f. ξω. p. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. &

Εὐλόγημαι, p. paſſ. εὐλογημένος, p. part. &

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, *benedictus, a, um* : à 3. perſ. perf. paſſ. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus* : ἐπ' εὐλογίαις, *benignè* : &

Εὔλογος, ου, ὁ, *blandus ſermo*; item *rationabilis* : ab εὖ, & λόγος, *ſermo, ratio* : à λέγω, præt. m. λέλογα.

Εὐμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *docilis, ingenioſus*; item *intellectu facilis* : ab εὖ, & μανθάνω, *diſco*.

* Εὐμαθῶς, *facilè diſcendo, cum docilitate*.

Εὐμάκης, εος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus*, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pecoroſus, bonas habens oves* : ex εὖ, & μῆλα, *oves*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *mali arbor*.

Εὐμάρεια, ſeu -ρία, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὐμαρέως, & -ρῶς, adv. *facile* : ab

Εὐμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *facilis* : ex εὖ, & μάρη, *manus*, q. *tractabilis*.

Εὐμαρίη, pro ſeceſſu, quo itur, ut alvus exoneretur : q. d. *commoditates*. Vide εὐμαρὴς.

* Εὐμεγέθης, έος, ὁ καὶ ἡ, *ingens*. Th. μέγας.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, *compendiosè* : ex εὖ, & μέθοδος, ου, ἡ, *via, compendium* : q. ex μετὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

* Εὐμελὴς μουσικὴ, *muſica quæ verſatur in melòdiâ*.

Εὐμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxineæ haſtæ. Th. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia*. Vide εὐμενὴς.

Εὐμενέστερον, *benigniùs* : adv. comp. ab eod.

Εὐμενέω, *benevolus ſum* : εὐμενέοντος, gen. ſing. part. præſ. ab εὖ, & μένος, εος, τὸ, *animus*.

Εὐμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *benevolus, benignus* : comparat. εὐμενέστερος, ab iiſd.

* Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè*.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, &

Εὐμετάβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilè mutabilis* : ex εὖ, μετὰ, & βάλλω, *jacio* : f. λῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur, *facilis ad impertiendum* : ex εὖ, & μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *benè longus* : ex εὖ, & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Εὔμηλος, ου, ὁ, *ovibus abundans, pecoroſus* : à μῆλον, *ovis*.

Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis* : adj. verbale ab εὖ, & μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur* : quod à μνημονεύω, *memoriâ teneo*. Th. μνάομαι, *recordor* : f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Εὔμολπος, ου, ὁ, *EUMOLPUS* : nom. prop.

* Εὐμορφία, ίας, ἡ, *elegans forma*.

Εὔμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *formoſus* : ab εὖ, & μορφὴ, *forma*.

Εὔναζε, præſ. imperat. act. εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab

Εὐνάζω, *ſopio, dormio* : f. άσω. Th. εὐνὴ, *cubile*.

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. Th.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præſ. part. paſſ. εὖ, & ναίω, *habito*.

Εὐνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux* : ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, *ſopio* : ab eod. Th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *benè litigans*.

ΕΥ'ΝΗ', ῆς, ἡ, *cubile*.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens* : a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, *ſopio* : f. ήσω. Th. εὐνὴ.

Εὐνέστερος, Ion. pro εὐνούστερος, *benevolentior* : comp. Vide in εὐνούστατος.

Εὐνίκη, ης, ἡ, & Dor. εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.

Εὖνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *orbus, privatus* : acc. εὖνιν. ab εἷς, *unus*.

Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus ſum* : f. ήσω. p. εὐνόηκα· &

Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia* : ab εὔνοος, -ους, ὁ καὶ ἡ, *benevolus* : ex εὖ, & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Εὐνοϊκῶς,

Εὐνοϊκὸς, ῦ, *benevolus* : &
Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè* : compar. εὐνοϊκώτερον, superl. εὐνοϊκώτατα. ab iisd.
Εὐνομεῖν, *bonis legibus instituere* : hinc
Εὐνομεῖσθαι, *bonis legibus uti* : εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. &
Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur* : ex εὖ, & νόμος, *lex*.
Εὐνομίην, acc. sing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulieris, *legitima* : ab iisd.
Εὔνοος, & εὔνους, *benevolus* : εὐνούστερος, compar. & εὐνούστατος, superl. &
Εὔνου, *amicum* : acc. sing. ab εὔνοος, -ους, *benevolus* : ab εὖ, & νόος, *mens*.
Εὐνούστατος, *benevolentissimus* : superl. ab εὔνους, *benevolus*.
Εὐνούστερος, *benevolentior* : ab eod.
Εὐνουχίας, ου, ὁ, *spado* : &
Εὐνουχίζω, *castro* : f. ίσω. p. εὐνούχικα, p. pass. εὐνούχισμαι. a. 1. pass. εὐνουχίσθην· ab
Εὐνοῦχος, ου, ὁ, *EUNUCHUS*; item *dynasta* : à gynæceis custodiendis sic dictus, ab εὐνὴ, *cubile*, *lectus*, & ἔχω, *habeo*, *servo*.
Εὖντα, Dor. & per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὢν, verbi εἰμὶ, *sum*.
Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, ου : f. ξομαι. a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.
Εὐξάμενος, ου, a. 1. part. m. ab eod. Th.
Εὔξεινος, vel -ενος, ου, *hospitalis* : &
Εὐξείνως, adv. *hospitaliter, amicè* : ab εὖ, & ξένος, *hospes*.
Ἐΰξεστος, ου, ὁ κ ἡ, *benè rasus, politus*. Th. ξέω, *radio*.
Εὔξῃ, *oraveris* : 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, ῃ, ηται· ab εὔχομαι, *precor*.
Ἐΰξοον, *benè rasam, politam* : acc. sing. ab
Ἐΰξοος, idem quod ἐΰξεστος. Th. ξέω.
Εὐοδέω, f. ήσω, *prosperè progredior*; & *prosperum iter præbeo* : &
Εὐοδία, ας, ἡ, *prosperum iter*; item propr. nom. mulieris, Gr. *prosperè agens* : ab εὖ, & ὁδὸς, *via*.
Εὔοδμος, ου, ὁ. Poët. Ion. & Dor. pro εὔοσμος, *odoratus* : ex εὖ, & ὄζω, *oleo*.
Εὔοδος, ου, ὁ κ ἡ, *pervius, prosperum* vel *expeditum habens iter* : ex εὖ, & ὁδὸς, *via*.
Εὐοδόω, -ῶ, *prosperum iter præbeo* : f. ώσω, p. εὐώδωκα, præs. pass. εὐοδόομαι, -οῦμαι, *prosperum iter habeo, prosperor* : perf. pass. εὐόδωμαι, a. 1. pass. εὐοδώθην, ης, η, f. 1 pass. εὐοδωθήσομαι· ab εὔοδος, ου, ὁ κ ἡ, *iter expeditum habens* : ex εὖ, & ὁδὸς, *via*.
Εὐώδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐόδωκα.
* Εὐόδως, adv. *prospero itinere*.
Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. præced. verbi.
ΕΥΟΙ, *EVOE*. vox, quâ Baccho acclamabatur : inde Εὔιος, ου, Bacchi cognomen.
Εὐόμενοι, *assati* : præs. part. pass. verbi εὕω, seu εὔω, f. εὔσω, *uro*.
* Εὔοπλος, ου, ὁ, *benè armatus*, seu *felix in armis* : hinc superl. pl.
* Εὐοπλότατοι, *armis instructissimi*. Th. ὅπλον.
* Εὔοπτος, ου, ὁ, *conspicuus*. Th. ὄπτομαι.
Εὐορκεῖν, *religiosè juro* : f. ήσω, præs. inf. εὐορκεῖν vide εὔορκος.
Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides* : ab
Εὔορκος, ου, ὁ κ ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit* : ab εὖ, & ὅρκος, *jusjurandum*.
Εὔορμος, ου, ὁ κ ἡ, *tutus* : ab εὖ, & ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium* : q. ab εἴρω, *figo*.
Εὐπαγὴς, έος, ὁ κ ἡ, *benè compactus* : ex εὖ, & πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*.
Εὐπάθεια, & -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θείη, & -θίη. *natura quæ facilè affici potest, voluptas, beneficium* : &
Εὐπαθέω, -ῶ, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior*, seu *beneficio afficior*. Th. πάσχω, *patior* : f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.
Εὐπαθὴς, έος, ὁ κ ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius* : ab eod. Th.
Εὐπαιδία, ας, ἡ, *fœlicitas quam boni liberi adferunt* : &
Εὔπαις, αιδος, ὁ κ ἡ, *fœlix multâ prole*, seu *bonos habens liberos*. Th. παῖς, *puer*.
Εὔπακτος, ου, ὁ, Dor. pro εὔπηκτος, q. v.
Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ κ ἡ, *intellectu facilis*; item *perspicax* : ab εὖ, & παρακολουθέω, *assequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.
Εὐπάρᾳος, ου, ὁ κ ἡ, Poët. & Dor. pro εὐπάρειος, *habens pulchras genas* : ex εὖ, & παρειά, ἡ, *gena*.
* Εὐπάρυφος, ου, ὁ κ ἡ, *eleganter textus*.
Εὐπατέρειος, εια, ον, *claro patre natus, generosus* : ab εὐπάτηρ vel εὐπάτωρ, *nobilis*. Th. πατὴρ, έρος, ὁ, *pater*.
ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EUPATORIUM*, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potiùs ab ἧπαρ, dicitur enim & ἡπατόριον.
Εὐπειθεῖν, *obtemperare* : &
Εὐπειθὴς, έος, ὁ κ ἡ, *obsequens* : ex εὖ, & πείθω, *persuadeo*.
Εὐπειθῶς, adv. *obsequiosè* : &
Εὔπιστος, ου, ὁ κ ἡ, *facilè credens, morigerus* : ab iisd.
Εὐπένθερος, *qui nobilem socerum habet*. Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, *socer*.
Εὔπεπλος, seu ἐΰπεπλος, ου, ὁ κ ἡ, *pulchrum habens peplum* : ab εὖ & πέπλος, *peplum*.
Εὐπερίστατος, ου, ὁ κ ἡ, *ad circumcingendum proclivis* : ex εὖ & περιΐσταμαι, *circumsto, tango* : quod ex περὶ, & ἵστημι, *sto*.
Εὐπέτεια, ας, ἡ, &
Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas* : &
Εὐπετὴς, έος, ὁ κ ἡ, *facilis* : comp. εὐπετέστερος, *facilius* : adv. ab εὐπετέστερος ex εὖ, & πίπτω, *cado*.
Εὐπετῶς, & -έως, adv. *facilè* : ab eod. Th.
Εὔπηκτος, ου, ὁ κ ἡ, *bene ædificatus* : ex εὖ, & πήγνυμι, *compingo, ædifico*.
Εὐπλεκέων, gen. pl. ab
Εὐπλεκὴς, έος, ὁ κ ἡ, *bene junctus, flexibilis, nexilis* : ex εὖ, & πλέκω, *plecto, necto* : f. ξω.
Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλοεῖν, *uti prosperâ navigatione*. Th. πλέω, *navigo*.
Εὔπλοια, ας, ἡ, &
Εὐπλοΐη, ης, ἡ, *bona navigatio* : ex εὖ, & πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.
Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, &
Εὐπλόκαμος, ου, ὁ κ ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros habens* : ex εὖ, & πλόκαμος, *cincinni* : q. à πλοκὴ, *implicatio*. Th. πλέκω, *plecto* : f. ξω. p. m. πέπλοχα.
Εὐπλυνὴς, έος, ὁ κ ἡ, *bene lotus, mundus* : ab εὖ, & πλύνω, *lavo*.

Εὔποδες,

Εὔπνοος, & εὔπνυς, *bene spirans, perflabilis.* Th. πνέω, *spiro.*
Εὐποιεῖν, 3. sing. præs. ind. verbi εὐποιέω, *benefacio.* Th. ποιέω, *facio.*
Εὐποιέω, -ῶ, f. ήσω, *benefacio* : &
Εὐποίητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *bene factus, elegans* : ab eod.
Εὐποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia* : à præced.
Εὔπολις, *EUPOLIS*, nom. propr.
Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐπορέω, -ῶ, *abundè possum, est mihi facultas* ; item simpl. *possum* : f. ήσω. p. εὐπόρηκα, & in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο· ex εὖ, & πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.
Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia* : &
Εὔπορος, ου, ὁ ϰ ἡ, *expeditus* : ab eod. Th.
Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία· à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*
Εὐπραξία, ας, ἡ, *res secundæ, prosperitas, pulchrum facinus.* Th. πράττω, *facio* : f. ξω.
Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius, ornatus* : ab
Εὐπρεπής, έος, ὁ ϰ ἡ, *decor eximius, excellens* : ex εὖ, & πρέπω, *decorus sum.*
Εὐπρεπῶς, adv. *decore, eleganter* : ab eod.
Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, q. v.
Εὐπροσδεκτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *acceptus* : à προσδέχομαι, *suscipio, probo* : ex εὖ, πρὸς, & δέχομαι, *capio* : fut. δέξομαι.
Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *apte adhærescens, & assiduus in aliquo negotio* : ex εὖ, & πρόσεδρος, *assidue occupatus* ; item *assessor* : quod ex πρὸς, & ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas* : ex εὖ, & προσηγορέω, *compello* : quod ex πρὸς, & ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum.*
Εὐπροσήγορος, ου, *affabilis* : ab iisd.
Εὐπρόσιτα, *accessu facilia* : ab
Εὐπρόσιτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *accessibilis* : ex εὖ, πρὸς, & εἶμι, *eo.*
Εὐπρόσοδος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via.*
Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo* : &
Εὐπρόσωπος, ου, ὁ ϰ ἡ, *speciosus, pulcher* : ex εὖ, & πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video* : p. m. ὦπα.
Εὐπροσώπων, ejusd. gen. pl.
Εὔπρυμνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *pulchram puppim habens* : ex εὖ, & πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*
Εὔπυργος, ου, ὁ ϰ ἡ, *pulchras turres habens.* Th. πύργος, *turris.*
Εὔπωλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *producens bonos equos* : ex εὖ, & πῶλος, *pullus.*
Εὐαὶ, *ferramenta axi infixa* : adeò ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus.*
Εὑράμην, *inveni* : per Sync. pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio.*
Εὐράξ, *ex obliquo* : positâ re in εὖρος, εος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, costa.*
Εὗρε, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὑρὲ, ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε· ab εὑρίσκω, *invenio* : q. v.
Εὗρε, *invenito tu* : a. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit* : 3. sing. a. 2. ind. ab eod.
Εὐρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata* : quod vide.
Εὑρέθην, *inventus sum* : a. 1. ind. pass. &
Εὑρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. &
Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.
Εὐρεῖα, *lata* : f. g. ab εὐρὺς, έος, qu. vide.
* Εὕρεμα, ατος, τὸ, *inventum* : &
Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio* : &
Εὑρετὴς, ῦ, ὁ, *inventor* : ab εὑρίσκω, *invenio.*
Εὕρετο, 3. sing. a. 2. m. &
Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab eod. Th.
Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum* : ab eod. Th.
Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.
Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. act. εὑρήσω, ab εὑρίσκω, *invenio* : quod vide.
Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, Poët. pro εὑρεσιεπὴς, *verborum inventor* : ab εὑρίσκω, *invenio*, & ἔπος, τὸ, *verbum* : q. ab ἔπω, *dico.*
Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω, q. v.
* Εὔριζος, ου, ὁ ϰ ἡ, *bene radicatus.* Th. ῥίζα.
Εὔριν, ινος, ὁ ϰ ἡ, *sagax* : ex εὖ, *bene*, & ῥὶν, *nasus.*
ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, *EURIPUS, fretum reciprocum*, i. e. sæpè undas absorbens & revomens : quasi ab εὖ, & ῥίπτω, quia facilè projicitur. Hinc
Εὔριπος, ου, ὁ ϰ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconstantiam.
ΕΥΡΙΣΚΩ, *invenio, deprehendo* : f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 1. εὕρησα. a. 2. εὗρον, a. 2. opt. εὕροιμι, εις, οι, a. 2. sub. εὕρω, ης, ῃ, a. 2. inf. εὑρεῖν, a. 2. part. εὑρὼν, όντος, perf. pass. εὕρημαι, a. 1. pass. εὑρέθην, ης, ῃ, *inventus sum* : f. 1. pass. εὑρεθήσομαι, a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquisivi.*
Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*, Metaph. *affluentia, prosperitas.* Th. ῥέω, *fluo.*
Εὑροίμην, *invenero* ; a. 2. opt. m. &
Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. &
Εὑροῖσα, ας, ἁ Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio* : q. v.
Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroaquilo* : ex εὖρος, *Eurus*, & κλύδων, *fluxus.* Th. κλύζω, *lavo.*
Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. ab eod.
Εὖρος, ου, ὁ, *EURUS.* Th. ῥέω, *fluo.*
Εὑροῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q v.
Εὐρρείτης, ου, ὁ ϰ ἡ, *pulchre fluens* : εὐρρείτας, gen. Æol. pro εὐρρείτου. ex εὖ, & ῥέω, *fluo.*
Εὐρυάγυια, ας, ἡ *latas vias habens* : ab εὐρὺς, & ἀγυιὰ, *via.*
Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EURYALE*, nom. mulieris.
Εὐρύαλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *latus, amplus* : ex εὐρὺς, & ἅλως, *area.*
Εὐρυβάτης, ου, ὁ, *EURYBATES*, nom. prop.
Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ου, ο, *cujus vis se late extendit, late potens* : ex εὐρὺς, *latus*, & βία, *vis.*
Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS*, nomen propr.
Εὔρυθμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *numerosus, concinnus* : ex εὖ, & ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas.*
Εὐρυκρείων, *late dominans* : ex εὐρὺς, *latus*, & κρείων, οντος, ὁ, *regnator.* Th. κρείω.
Εὐρυλείμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *qui lata prata habet, spatiosus, amplus* : ab εὐρὺς, *latus*, & λειμὼν, *pratum.*

Εὐρυμέ-

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς, & μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME*, nom. mul.
Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, &
Εὐρύνοντι, *dilatant*: Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præs. ind. ab
Εὐρύνω, *dilato*: f. υνῶ. Th. εὐρὺς, *latus*.
Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυόδεια, ας, ἡ, *spatiosa*, &
Εὐρυόδειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habens latas vias*: ab εὐρὺς, *latus*, & ὁδὸς, ἡ, *via*.
Εὐρυόπα, voc. sing. ab εὐρυόπης, ου, ὁ, *latè sonans*, vel *latè perspicuus*: ab εὐρὺς, *latus*, & Th. ὄψ, *vox*. Vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα, potest esse acc. ab εὐρύωψ, οπος, & -ωπος, *latum oculum habens*: ab eod. ὤψ, *oculus*.
Εὐρύπυλος, ου, ὁ, *EURYPYLUS*, nom. prop.
ΕΥΡΥΣ, έος, & in f. g. εὐρεῖα, *latus*, *a*.
Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *potens*: ab εὐρὺς, *latus*, & σθένος, *robur*.
Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, *EURYSTHEUS*, Rex Mycænorum.
Εὐρυσθῆος, gen. præced. Att. pro -έος.
Εὐρυσθέα, Poët. pro εὐρυσθέα, acc. sing. ejusd.
Εὐρύστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui habet latum pectus*: ab εὐρὺς, & στέρνον, *pectus*.
Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EURYTION*, nom. prop.
Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, *latam comam habens*, *laticomus*: ab εὐρὺς, & χαίτη, *juba*, *coma*.
Εὐρυχόροιο, *spatiosæ*: gen. Ion. ab εὐρύχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in quâ ampli chori duci possunt*: ex εὐρὺς, & χορὸς, *chorus*, *chorea*. Vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρου. ab
Εὐρύχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *latus*, *amplus*: ex εὐρὺς, & χῶρος, *locus*.
Εὐρύωψ, ωπος, & -ωπος, *latè videns*: ab εὐρὺς, *latus*, & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὐρώεις, vide in εὔρωμεν.
Εὐρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *putris*, it. *situ obsitus*: &
Εὐρώεις, εντος, ὁ, *putris*, *obscurus*; it. *amplus*: acc. sing. εὐρώεντα, ab εὐρώς.
Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. sub. act. [illegible], ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὑρών, οῦσα, όν, a. 2. part. ab eod.
Εὐρωπεύς, έος, ὁ, & Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS*, ex Europa.
Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, nom. mul.
ΕΥΡΩΣ, ῶτος, ὁ, *situs*, *mucor*, *caries*.
* Εὔρωστος, ου, ὁ, *robustus*, *sanus*.
* Εὐρώστως, adv. *robustè*.
Εὐρώτας, α, ὁ, *EUROTAS*, nom. propr. fluvii Laconiæ.
* Εὐρωτιάω, *cariem sentio*, *situ sum obsitus*.
ΕΥΣ, έος, ὁ, *bonus*; dicitur & ἠΰς.
Εὖσα, ας, ε, & in 3. pl. εὗσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, seu ὕω, ευω, *ustulo*: f. εὕσω. at
Εὖσα, ας, α, Dor. & Æol. pro οὖσα, vel ἐοῦσα, ης, ἡ, *existens*: præs. part. f. g. verbi εἰμί.
Εὐσέβει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εὐσεβέω, -ῶ, *colo*: f. ήσω. p. ηκα. ex εὖ, & σέβω, *colo*.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*: &
Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia*: &
Εὐσέβεος, εος, τὸ, *pietas*: &
Εὐσεβέω, *colo*: cum acc. item *in pietate instituo*, *informo*: f. ήσω. p. εὐσέβηκα. a. 1. εὐσέβησα, ab iisd.
Εὐσεβέως, *piè*, adv. &
Εὐσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pius*: &
Εὐσεβῶς, *piè*, adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. Th.
Εὔσελμος, vide in ἐΰσελμος.
Εὔσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè significans*: ex εὖ, & σῆμα, *signum*.
Εὐσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas*, *robur*: &
Εὐσθενέω, *viribus polleo*: f. ήσω &
Εὐσθενὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *validus*: ex εὖ, & σθένος.
* Εὔσκιος, ου, ὁ, *opacus*. *qui facilè adumbratur*. Th. σκιά.
Εὔσκαρθμος, *benè saltans*, *agilis*: ex εὖ, & σκαρθμὸς, *saltus*. Th. σκαίρω, *salto*.
'Εΰσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Dialysin pro εὔσκοπος, *qui scopum peritè assequitur*; *providus*, *opportunus*: ex εὖ, & σκοπὸς, *finis*. Th. σκέπτομαι.
Εὔσοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bene salvus*, *incolumis*: ex εὖ, & σόος, *salvus*.
Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *misericors*: ex εὖ, & σπλάγχνον, *viscus*, *cor*.
'Εΰσσελμος, seu ἐΰσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *bene tabulatus*: ex εὖ, & σέλμα, τὸ, *transtrum*. Th. σελίς, *spatium inter lineas*, vel *inter tabulata navis*.
* Εὐστάθεια, ας, ἡ, *constantia*, *columen*: &
* Εὐσταθέω, -ῶ, f. ήσω, *consto*, *stabilis*: &
Εὐσταθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *stabilis*: ab εὖ, & ἵστημι.
Εὐστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *formosus*, *bene coronatus*: ex εὖ, & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*: f. ψω.
Εὔστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pulchro ore est*, *disertus*: ex εὖ, & στόμα, τὸ, *os*.
Εὐστοχέω, f. ήσω, *jaculandi peritus sum*, *solerter conjecto*: &
Εὐστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando*, *solertia in conjiciendo*: &
Εὔστοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *felix in jaculando*, *solers*: à Th. στοχάζομαι, *collimo*.
* Εὐστόχως, adv. *caute*.
Εὐστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchre tortus*, *flexilis*: ex εὖ, & στρέφω, *flecto*.
Εὐστροφία, ας, ἡ, *facilitas ad se vertendum*.
Εὐσύμβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod per conjecturas facile cognosci potest*: ex εὖ, & συμβάλλω, *conjicio*. Th. βάλλω, *jacio*.
Εὔσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui est elegans pedum forma*: ex εὖ, & σφυρὸν, *malleolus pedis*, *pes*. Th. σφῦρα, *malleus*.
Εὐσφύρω, pro εὐσφύρου, gen. Dor. præced.
Εὐσχημόνως, *decenter*, adv. &
Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, *decor*: ab
Εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *decens*, *spectabilis*, *honoratus*: ex εὖ, & σχῆμα, τὸ, *gestus*, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.
'Εΰσωτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἐΰσσωτρος, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas*: ex εὖ, & σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ*. Th. σείω, *quatio*.
Εὖτ', pro εὖτε, *quando*, adv.
* Εὐτακτέω, *ordinem & disciplinam servo*.
* Εὔτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ordinem servans*.
Εὐταξία, ας, ἡ, *bonus ordo*: ex εὖ, & τάσσω, *ordino*: f. ξω. p. χα.

ΕΥΤΕ,

ΕΥ'ΤΕ, *quando, quum, sicut*, adv. εὖτε, Ion. & Poët. Dialysis *sicut*.
Εὐτείχεα, *bene munitam*, acc sing. ab εὐτείχης, quod vide.
Εὐτείχεος, εὐ, ὁ καὶ ἡ, *bene munitus* : ab
Εὐτείχης, εος, ὁ καὶ ἡ, id. ex εὖ, & τεῖχος.
Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas sobolis* : ex εὖ, & τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.
Εὔτεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prole felix, fœcundus* : ab iisd.
Εὐτελέστατα, ων, τὰ, superl. grad. ab
Εὐτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *frugalis* : ab εὖ, & τέλος.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EUTERPE*, nom. Musæ : &
Εὐτερπὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, *valdè jucundus* : ab εὖ, & τέρπω, *delecto*.
● Εὔτηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui facilè colliquescit*.
'Εὔτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè sectus & paratus* : ex εὖ & τέμνω, *seco*.
Εὐτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas* : ab
Εὔτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fœcundus* : ab εὖ & τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.
● Εὐτολμία, ας, ἡ. *animi præsentia*.
Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris* : &
Εὔτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *validus, firmus, intensus* : &
Εὐτόνως, adv. *acritèr, magnâ contentione* : ex εὖ & τείνω, *tendo*.
Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas* : item *scurrilitas* : ab
Εὐτράπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lepidus, urbanus* qui sua verba potest εὖ τρέπειν, *scitè vertere*. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.
Εὐτρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *paratus, æquus* : qui facilè ad aliquid τρέπεται, *vertitur* : &
Εὐτρεπίζω, *paro* : ab eod. Th.
Εὔτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè perforatus* : Poët. ἐΰτρητος · accipitur & pro εὐρύτρητος, *lato ore bians*. Th. τιτράω, *perforo* : f. τρήσω.
Εὐτρίαιναν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτρίαινος, ου, ὁ, *inclytus tridente* : ex εὖ & τρίαινα, *tridens*. Th. τρεῖς, *tres*.
Εὐτρόχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rotundus, planus* : &
Εὔτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, *benè currens, volubilis, agilis* : ex εὖ & τρέχω, *curro* : f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.
Εὔτυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, metri gratiâ pro
Εὔτυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè fabricatus* : ab εὖ & τεύχω, *fabricor* : a. 2. ἔτυχον. p. paff. τέτυγμαι, ξαι, κται.
Εὐτυχεῖν, *secundâ fortunâ uti*, inf. ab
Εὐτυχέω, *felix sum* : f. ήσω. Ex εὖ, *benè*, & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *assequor*.
Εὐτυχέως, Ion. & Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *prosperè* : ab iisd.
Εὐτύχηκα, *benè cessit mihi* : p. act. ab εὐτυχέω.
Εὐτύχημα, ατος, τὸ, *felicitas* : ab eod. Th.
Εὐτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *fortunatus* : ab εὖ, *benè* & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *assequor*.
Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix sum* : quod &
Εὐτυχία, ας, ἡ, *secunda fortuna* : ab εὐτυχὴς.
Εὔτυχος, ου, ὁ, *EUTYCHUS*, nomen propr. q. à præced.
Εὔυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aquâ abundans* : ex εὖ, & ὕδωρ, *aqua*.
Εὐφαμία, ας, ἁ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta*, vel *læta acclamatio* : &
Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo*. vide εὐφημέω.

Εὐφαρέτρας, ου, & Dor. -ας, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens* : ex εὖ & φαρέτρα, *pharetra*.
Εὐφημέω, -ῶ, -εῖς, -εῖ, *celebro, laudo, gratulor* : f. ήσω, Ex εὖ & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Εὐφημῆσαι, *fausta precari*, a. 1. inf. act. præced.
Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen* : &
Εὔφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *boni nominis, boni ominis* : &
Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro
Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum* ; vide εὐφημέω.
Εὔφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè sonans* : ex εὖ, & φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *sono* f. γξομαι. p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.
Εὐφορέω, *exubero, fertilis sum* : f. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα · ab
Εὔφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ferax, qui facilè ferri tolerarique potest*. Th. φέρω, *fero* : f. οἴσω.
Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto* : f. εὐφρανῶ. p. εὔφραγκα. a. 2. εὔφρανον. Att. ηυ. præs. paff. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo* : a. 1. paff. εὐφράνθην, ης, η, a. 1. imperat. εὐφράνθητι · f. 1. paff. εὐφρανθήσομαι, *lætabor* : ex εὖ & φρὴν, *mens*.
Εὐφρανέαι, Ion. pro εὐφρανῇ, 2. sing. f. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præced.
Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.
Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθητι, Psal. xvi. 9. a. 1. paff. εὐφράνθητι, ήτω, a. 1. imperat. εὐφρανθείη, a. 1. opt. in 3. pl. Θείησαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. paff. ab εὐφραίνω, *exhilaro*.
Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *hilaris*. Th φρὴν, *mens*.
Εὐφρόναι, *noctes*, nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox* : παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, qui nox ad considerationem & consilia multùm conferre putatur : ab eod.
Εὐφρονέω, *sapio* : f. ήσω. Ex εὖ, & φρὴν, *mens*.
Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia* : ab
Εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *hilaris*. Ex εὖ, & φρὴν, *mens*.
Εὐφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *habilis, ingeniosus* : acc. sing. εὐφυέα · dual. εὐφυεῖς. Ex εὖ, *benè*, & φύω, *nascor*.
Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas* ? &
Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, scitè* : ab εὐφυής.
Εὔφωνος *benè sonans, canorus* : ex εὖ & φωνή.
Εὐχαριστέω, ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω. p. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα, præs. paff. εὐχαριστέομαι, οῦμαι, *gratiarum actione celebror* : a. 1. paff. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. sub. paff. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia*.
Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio* : &
Εὐχάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gratus* : &
Εὐχαρίστως, adv. *placidè* : ab eod. Th.
Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*.
Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor* : fut. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, *manu præstans*, *fortis*: ab εὖ & χεὶρ, *manus*.
Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium*, *dexteritas*: à præcedente.
Εὔχεο, Ion. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor*.
Εὐχέρεια, ας, ἡ, *facilitas*: &
Εὐχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *facilis*: &
Εὐχερῶς, *facilè*: ex εὖ & χεὶρ, *manus*.
Εὐχέσθω, *precetur*, 3. sing. perf. imperat. verbi εὔχομαι.
Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab
Εὐχετάομαι, *preces fundo*. Th. εὔχομαι, id.
Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præs. opt. pass. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.
Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι, *precor*.
Εὔχθω, *dedicet*, 3. sing. perf. imperat. pass. εὖγμαι, εὔχθω· ab
ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *glorior*, *dico*, *precor*, *opto*, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην, ἐύξομαι. p. εὖγμαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.
Εὖχος, εος, τὸ, *gloria*, *honor*, *decus*: à præced.
Εὐχρηστέομαι, *commodè tractor*: &
Εὔχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utilis*, *valdè utilis*: ex εὖ & χράω, *commodo*, *utendum do*: f. χρήσω.
Εὔχροος, *benè coloratus*: ex εὖ & χρόα, *color*.
Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, *precor*.
Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ, *qui vota facit*, *vel facta exequi conatur*: à præced.
* Εὐψυχέω, f. ήσω, p. εὐψύχηκα, *bono sum animo*: ab εὖ & ψυχή.
* Εὐψυχία, ας, ἡ, *lætitia*, *magnanimitas*: &
* Εὔψυχος, ου, ὁ, *lætus*, *magnanimus*: &
* Εὐψύχως, adv. *lætè*, *magnanimè*: ab eod.
ΕΥ'Ω, seu εὕω, f. εύσω, *uro*, *ustulo*.
Εὐώδη, acc. sing. ab
Εὐώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *benè olens*: ab εὖ & ὄζω, *oleo*: f. ὀζέσω & ὄσω. p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.
Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia*: à præced.
* Εὐωδιάζω, *sum boni odoris*: ab eod.
Εὔωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vilis pretio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.
Εὐώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fausti nominis ac ominis*, *clarus*, *sinister*: quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ & ὄνομα, *nomen*.
Εὐῶπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum*, aut *oculos habet*: ab εὖ & ὤψ, *vultus*, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὐωχέω, f. ήσω, *convivio accipio*: &
Εὐωχῶν, *convivans*, *lætus*, præs. part. act. præcedentis: ab
ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium*, *epulum*: q. ab εὖ & ὀχὴ, *cibus*.
Ἐφ' pro ἐπὶ, *in*, *super*, cum gen. & acc. Att.
Ἔφ', *dixit*, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico*.
Ἔφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.
Ἐφαάνθην, *apparui*, Poët. pro ἐφάνθην, a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, f. ανῶ, præt. pass. πέφασμαι.
Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, *puerilis*. Th. ἥβη, *pubes*.
Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, *adolescens*: eod. Th.
Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, *comedo*: f. 2. m. φάγομαι, pro φαγοῦμαι, a. 2. inf. act. φαγεῖν.
Ἔφαθ' pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφαίνεο, *videreris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα. f. 2. pass. φανήσομαι.
Ἔφαινον, *ostendebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd.
Ἐφάλλομαι, *insilio*, imperf. ἐφηλλόμην, ου, ετο. f. ἐφαλοῦμαι. a. 1. m. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio*.
Ἔφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maritimus*: ab ἐπὶ & ἅλς.
Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν. præs. part. act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo*: ex ἐπὶ & ἧλος, *clavus*.
Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, quod vide.
* Ἐφαμαρθάνω, *ad peccandum induco*.
Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφαμέριος, ία, ον, Poët. & Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus*, *temporarius*. Th. ἡμέρα, *dies*.
Ἐφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφάμιλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *par*, *æqualis*, *æmulus*. Th. ἅμιλλα, *certamen*.
Ἔφαν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, *dixi*, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico*.
Ἔφανε, a. 2. ind. act. *apparuit*: &
Ἐφάνην, ης, η, *emersi*, a. 2. ind. pass. à φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. pass. πέφασμαι. p. m. πέφηνα.
Ἐφάνθην, *apparui*, a. 2. ind. pass. ejusd.
Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.
Ἐφάπαξ, *semel*, adv. ex ἐπὶ & ἅπαξ, idem.
Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem*, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre*. Th. ἅπτω, *tango*.
Ἐφάπτομαι, *attingo*, *capesso*: ex ἐπὶ & ἅπτω, *tango*: f. ἅψω. p. ἧφα.
Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia*, *cohærentia*: ab
Ἐφαρμόζω, *accommodo*, vel ἐφαρμόττω, q. v.
Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare*. ab
Ἐφαρμόττω, *accommodo*, *quadro*: ex ἐπὶ & ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.
Ἐφάρξαντο, *obstruebantur*, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio*, *obstruo*: f. ξω. p. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐφράξαντο, & per Metath. ἐφάρξαντο.
Ἔφασαν & ἐφάσαν, *dixerunt*, Dor. pro ἔφημαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico*: vel ἔφασαν, est 3. pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.
Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio*. Th. φαῦλος, *vilis*.
Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata*, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι· ex ἐπὶ & ἅπτω, *tango*: f. ἅψω.
Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo & Th.
Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo*, *effugio*: p. m. πέφοβα.
Ἐφεδρεύω, *insideo*, *insidior*: f. εύσω, p. κα. ab
Ἔφεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in sellâ sedet*, *assessor*, *adversarius*: ex ἐπὶ & ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι.
Ἐφέζετο, *insidebat*, 3. sing. imperf. &
Ἐφεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἐφέζομαι,

quo.

μαι. ab ἕζομαι, *sedeo* : f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἐφῆκα, ας, ε, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immisi* : ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *immitto* : ab eod. Th.

Ἐφείδετο, *parceret*, 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, *parco* : f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus*, p. part. pass. Poët. pro ἐπιειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ, & ἕω, *induo*. Sed

Ἐφείμενος, *immissus*, est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto*, assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto* : ex ἐπὶ, & ἵημι, f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φείδομαι, *parco* : f. σομαι, p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. sing. p. imperat. pass. ab ἐφίημι.

Ἐφεστήκειν, per Pleonasm. literæ ε, pro ἐφεστήκειν, plusq. p. verbi ἐφίστημι, *insto* : q. v.

Ἐφείσω, *pepercisti* : 2. sing. a. 1. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto* : vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor* : ex ἐπὶ, & ἕλκω, *traho* : f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφελκύω & ἐφέλκω, *attraho*, *elicio*.

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto* : Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*. a. 2. ἧν,

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps* : ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo*, *continebo* : f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo*. Th. ἔχω, *habeo* : f. ἕξω.

Ἐφέπειν κρατεραιὸν ἔγχος, *tractare validam hastam*. Et pro *regere*, *gubernare*. Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *persequor*. Th. ἕπω, *sequor* : a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*, imperf. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. sing. a. 1. Æol. verbi φέρω, *fero* : f. 1. Æol. φέρσω.

Ἐφὲς, *immitte*, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἔφεσις, εως, ἡ, *desiderium*, *appetitus* ; item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio* : ab iisd.

Ἔφεσος, ου, ἡ, *EPHESUS*, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *sequebatur*, 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἔφεσσαι, *colloca*, Poët. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφίζω, vel ἐφέω, f. 1. ἐφέσω. a. 1. m. ἐφεσάμην, & Poët. ἐφεσσάμην, indè ἐφεσσάμενος, a. 1. part. m. Th. ἕω, *colloco*.

Ἐφέσσεσθαι, *imponere*, gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. m. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφέσταμι pro ἐφίστημι, *insto* : alii volunt dici pro ἐφεστήκεσαν, per Sync. 3. pl. plusq. p. ab ἵσταμι, *sto*.

Ἐφέστια, ας, τὰ, p. act. verbi ἐφίστημι, *insto*.

Ἐφέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domesticus*, *civis*, *indigena* : Tum *qui domi est*, vel *qui domum redit* : ab ἐπὶ & ἑστία, *focus domus*.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum*, *chlamys*, *vestimentum*. Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo*.

Ἐφεστῶτα, per Crasin. pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *insto*.

Ἐφετμέων, *mandatorum*, gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum* : ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor* : ab

Ἐφευρίσκω, *invenio* : vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, *inveniret*, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ & εὑρίσκω, *invenio* : f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo* : ex ἐπὶ & ἑψιάομαι, seu ἐψιάομαι, *colloquor*, *ludo* : & ἑψία, *colloquium*, *lusus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intueor* : ex ἐπὶ & ὁράω, *video* : imperf. ἑώρασον, ων. f. άσω. p. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit*, 3. sing. a. 2. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἡβεία, ας, ἡ, *pubertas*.

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes*, *puberum multitudo* : &

Ἔφηβος, ου, ὁ, *EPHEBUS*, *pubes*, *adolescens*. Th. ἥβη, *pubes*, *pubertas*.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto* : f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐφήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐφάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, *fibula* : ab ἐπὶ & ἧλος, *clavus*.

Ἐφηλις, ιδος, & ιος, ἡ, *vitium faciei asperæ* : ex inflammatione vel ustione Solis, ab ἐπὶ & ἥλιος, *Sol*.

Ἔφηλος, ου, ὁ, *clavis affixus* : ab ἧλος, *clavus* : item *maculis solaribus affectus*, vel *Soli expositus*, ex iisd.

Ἐφήμενος, *insidens*, præs. part. ab ἔφημαι, *insideo* : ex ἐπὶ & ἧμαι, *sedeo*.

Ἐφημερία, ας, ἡ, *series*, *classis* : &

Ἐφημερίαι, αἱ, *vices* : ab ἐφήμερος, *unicum diem durans* : ex ἐπὶ & ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines*, *qui* scil. *brevissimæ vitæ tempus vivunt* : ab

Ἐφημέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur : &

Ἐφήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quotidianus*, *diurnus*. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum* ; ex ἐπὶ & ἕω, *mitto*.

Ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *ostendo* : f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται. ab ἐφάπτομαι, *attingo*, *assequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ & ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἐφησε, a. 1. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφήσεις,

Ἐφίεις, *impellis*, [illegible] a. 2. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἔφεσθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημί, *dico*.

Ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector*, *super aliquâ re*: ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *suavis*.

Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector*, *super aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*: f. ἥσομαι. Th. ἡδύς, *suavis*.

Ἔφθακα, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα.

Ἐφθάρην, *perii*: a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*: f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, *corrupi*, vide præced.

Ἐφθαρμένος, *interemptus*, part. præt. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

Ἔφθασα, ας, ε, *præveni*, *perveni*: a. 1. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*: f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. &

Ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.

Ἔφθην, *præveni*: a. 2. ind. verbi φθάνω. f. φθάσω. q. à φθῆμι.

Ἐφθίατ', pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το. facta ex 3. sing. inserto α ante τὸ. à φθίομαι, *corrumpor*. f. φθίσομαι. p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Ἐφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *perdo*, perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.

Ἔφθιτο, *interierat*: 3. sing. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το· à φθίομαι. ab eod. Th.

Ἔφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθόω, idem.

Ἐφθός, *elixus*: ab ἕψω, *coquo*: f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, *emitto*: ab ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto*.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, *EPHIALTES*, nom. proprium: item significat, *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi*, *invadique ab alio credit*; *incubus*: ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐφιᾶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ἐφικνούμενος, præs. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo*, *assequor*: ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *caliculus*, vel *simile quid in corona*.

Ἐφίεμαι, *desidero*: imperf. ἐφιέμην, præs. part. ἐφιέμενος· ex ἐπὶ & ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto*: &

Ἐφίεμεν & ἐφιέμεναι, Dor. pro

Ἐφιέναι, præs. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἐφίεσαν, *immittebant*: 3. pl. imperf. ejusd.

Ἐφιζάνω, *insideo*, *insisto*: ex ἐπὶ & ἱζάνω, *sedeo*. Th. ἵζω, idem.

Ἐφίζοισα, ας, α, Dor. prò ἐφίζουσα, ης, ἡ, *insidens*: ab eod. Th.

Ἐφίημι, *immitto*, *remitto*, *permitto*: f. ἐφήσω. p. ἐφεῖκα. ab ἐπὶ & ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, id.

Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act. &

Ἐφίησι, 3. sing. præs. sub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*: 3. sing. præs. ind. act. ab eod. Th.

Ἐφικέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*: f. ἐφίξομαι. a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο· ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio*.

Ἐφίκετο, 3. sing. a. 2. m. ab

Ἐφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*: Vide ἐφικέσθαι.

Ἐφίκοντο, 3. pl. a. 2. m. præced.

Ἐφικτὸς, ου, *quem assequi possumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel εἰς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.

Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφίληθεν, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, & in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν. à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. m. q. à φίλω, *diligo*: a. 1. m. imperat. med. φίλαι, a. 1. part. φιλάμενος, etiam potest esse imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Ἐφίλετο, *amabatur*; imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.

Ἐφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. imperf. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Ἐφίληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi & Th.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.

Ἐφιλονείκουν, 3. pl. imperf. verbi φιλονεικέω, *rixor*, *contendo*: f. ήσω· ex φίλος, *amicus*, & νεῖκος, εος, τὸ, *rixa*, *jurgium*.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor*: ex φίλος & σοφός.

Ἐφιμείρω, id. q. simplex ἱμείρω, *desidero*: f. ερῶ. p. κα. a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.

Ἐφίμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *desiderium*: ab eod. Th.

* Ἐφίππιος, ου, ὁ, *equo insidens*, *eques*: Th. ἵππος, *equus*.

* Ἐφίπταμαι, *advolo*, *involo*.

Ἐφίσδει, *insidet*, *incubat*: Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ab ἵζω, *sedeo*.

Ἐφίστη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίστασθι, *præfice*: præs. imperat. ab

Ἐφίστημι, *insto*, *supervenio*, *sisto*, *præficio*: f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. perf. part. ἐφεστηκὼς, ότος, & per Crasin ἐφεστώς. a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *superveni*: cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, *sto*, a. 2. sub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἐπιστὰς, άντος, & in f. g. ἐπιστᾶσα, ης, ex ἐπὶ & ἵστημι, *sto*.

* Ἐφιῶσι, 3. pl. præs. sub. vide ἐφίημι.

Ἔφλαδον, *obstrepui*: a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor*.

Ἔφλεξα, ας, ε, *exussi*: a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω. p. χα. perf. pass. πέφλεγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, *flagravit*: 3. sing. a. 1. pass. ejusd.

Ἐφόβηθεν, *territi fuerunt*: Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*: f. ήσω. p. πεφόβη-

πεφόβηκα. Th. φόβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.
Ἐφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. ejusd. verbi.
Ἐφοδιύσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab
Ἐφοδεύω, *iter facio*: f. εύσω ex ἐπὶ & ὁδός.
Ἐφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do, instruo*: ab
Ἐφόδιον, ου, τὸ, *viaticum*: quod ab
Ἔφοδος, ου, ἡ, *via*, seu *ratio, apparatus, aditus, accessus, impetus*: ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via*.
Ἐφοίτα, *ibat*, 3. sing. imperf. φοιτάω, f. ήσω, ω.
Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.
Ἐφόνευσε, *interfecit*: 3. sing. a. 1. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido*: p. m. πέφονα.
Ἐφοπλίζω, *armo, apparo*: f. σω. p. κα. a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. infin. act. ἐφοπλίσαι. &
Ἐφοπλισόμεθα, *præparabimus*; ejusd. 1. pl. f. 1. m. Poët. ex ἐπὶ & ὅπλον, *arma*.
Ἐφοράω, f. ἐπόψομαι, p. ἐφεώρακα, *intueor, observo, visito*: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*.
Ἐφορεία, ας, ἡ, *inspectio, ephorum magistratus*: ab eod. Th.
Ἐφόρεις, *ferebas*: imperf. act. verbi φορέω, *gesto*. Th. φέρω, *fero*.
Ἐφόρευν, *ferebant*: Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω. ab eod. Th.
Ἐφορμαθεὶς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. pass. ab
Ἐφορμάω, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio*: ex ἐπὶ & ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*. Undè
Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, ejusd. a. 1. infin. m.
Ἔφορος, ου, ὁ, *inspector, patronus*: ἔφοροι, *EPHORI*, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, observo*: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*.
Ἔφοσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad*.
Ἔφραδον, *dixi*: a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico*: f. σω. 3. sing. a. 1. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο,
Ἐφραθὰ, ας, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera*.
Ἐφραίμ, ὁ, nomen filii secundi *Josephi*; item nomen urbis indeclin. Hebr. & interpret. Lat. *sese propagans*.
Ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, *sepio, occludo*.
Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, *cogitavit*: 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito*: f. σω. a. 2. ἔφραδον.
Ἔφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &
Ἐφράσαντο, *consultaverunt*: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.
Ἐφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo*.
Ἔφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω f. ξω, *torreo*.
Ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor, sum*.
Ἐφυβρίζω, *contumeliâ afficio*; f. ίσω. p. ἐφύβρικα ex ἐπὶ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.
* Ἐφύβριστος, ου, ὁ & ἡ, *contumeliosus, probrosus*.
Ἔφυγον, ες, ε, *fugi*: a. 2. ind. act. verbi φεύγω, *fugio*: f. ξω, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.
Ἔφυγοσαν, 3. pl. a. 2. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.
Ἔφυη, *enatus est*: 3. sing. a. 2. ind. pass. à φύω, vel φυμι, *nascor*.
Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *custodio*: f. ξω. p. πεφύλαχα.
Ἔφυν, υς, υ, a. 2. & ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. verbi φῦμι, à φύω, *nascor*.
Ἐφύπερθε, & -θεν, *desuper*, quod ex ἐπὶ & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *super*.
Ἔφυρον, *rigabant*: 3. pl. imperf. verbi φύρω, *rigo*: f. ρῶ, & Æol. φύρσω.
Ἐφύσα, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo, inflo*.
Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi φυσιόω, *inflo*: f. ώσω. p. πεφυσίωκα. ab eod. Th.
Ἐφύσση, Dor. pro ἐφύσσα, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo & φυσάω. Vide in ἐφύσα.
* Ἔφυτε, 2. pl. imperf. Vide φῦμι, *nascor*.
Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto*. Th. φύω.
Ἐφφαθὰ, Syriacum verbum, vertitur *aperitor*, Marc. vii. 34.
Ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino*: f. ίσω, p. πεφώτικα. q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.
Ἐφώνει, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.
Ἔχ' pro ἔχε, *contine*: præs. imperat. ab ἔχω; *habeo*.
Ἔχαδον, ες, ε, *hiavi*: a. 2. ind. act. verbi χάζω. f. χάσω, *hio*.
Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. m. ἐχηράμην.
Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *dimitto*: f. άσω. p. κεχάλακα.
Ἐχαλέπηνα, *difficilem me præbui*: a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor*: quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis*. Th. χαλέπτω, *lædo*.
Ἔχανον, *hiavi*: a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *hisco*: f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.
Ἐχαράκου, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco*: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent*. Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*.
Ἐχάρασσον, *infrendebant*: 3. pl. imperf. verbi ejusd.
Ἐχάρην, ης, η, & in 3. pl. ἐχάρησαν, *gavisi sunt*: a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, q. v.
Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι. *gratificor*: f. ίσομαι. Th. χάρις.
Ἔχε, *præbe*: præs. imperat. act. ἔχειν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, *habeo*.
Ἔχεα, *effudi*: pro ἔχευσα, a. 1. Ind. act. verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.
Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βουλαῖς, *habere se in operibus & circa consilia*, id est *in factis & consiliis occupatus esse*. Et ἔχειν pro εἶναι, *esse, versari*. Et pro διοικεῖν, *administrare*.
Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi χειροτονέω, *per suffragia creo*: ex χεὶρ & τείνω.
Ἐχέμεν, Ion. & Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præs. infin. act. ab ἔχω, *habeo*.
Ἐχέμονα, acc. sing. ab ἐχέμων, ονος, ὁ, nomen propr.

Ἔιχε, *habebat*: Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ἴδος, ἡ, *ECHENEIS*, pisciculus, qui & *remora* appellatur: ab ἔχω, *detineo*, & ναῦς, *navis*.

Ἔχεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκής, έος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἐχεπευκές, *amarus, mortifer*; ab ἔχω & πεύκη, ης, ἡ, *amarus*, *picea*: quasi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gemitus ac suspiria affert, perniciosus*: quod ab ἔχω, *habeo*, & στόνος, *gemitus*: quod à στένω, *gemo*. Th. στονέω.

Ἔχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass verbi ἔχω, *teneo*, *habeo*. Vel ἔχετ' pro εἶχε, & τι, enclit.

Ἐχέτην, *tenebant*: pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἔχετος, ου, ὁ, *dives*: ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*: παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia ea *tenetur*. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi*: & in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐχεύατο, *effudit*: 3. sing. a. 1. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. pl. ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cordatus*: ex ἔχω, *habeo*: & φρὴν, *mens*.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. ρῶ.

Ἔχῃς, *habeas*: 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, *odio prosequere*: præs. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium*.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*: 3. sing. præs. sub. ejusd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio prosequuntur*, 3. pl. præs. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ. a. 1. ἤχθηρα, *odio prosequor*.

Ἐχθέῃ, *oderit*: 3. sing. præs. ab ἐχθέω, *odio prosequor*, quod ab eod. Th.

Ἐχθές, idem quod χθὲς, *heri*: adv. q. ab ἔχομαι, *adhæreo*.

Ἐχθήραι, *inimicus fit*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήρειε, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, *odio habeam*: a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*: f. 1. m. verbi ἐχθαίρομαι, tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος.

Ἔχθιστος, ίστη, ιστον, *inimicissimus*: superlat. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus*, comp. ἐχθίων, superl. ἔχθιστος, ab eod. Th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor*, *invisus fio*, *sum odio*: ab

Ἐχθοδοπὸς, οῦ, *odiosus*, *invisus*: quasi ἐχθοόπος, Pleonasm. τοῦ δ. ab ἔχθος, *odium*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *visus*, seu *vox*, *quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum*. Th. ὄπτομαι, *video*. Quid si ab ἔχθος & δοιπέω, ut sit *odium resonans*, abiens in convitia?

ἜΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium*, *inimicitia*: q. ab ἔχομαι, *abstineo*, *desino*: ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τοῦ χέσθαι.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia*: &

Ἐχθραίνω, *odi*, *odio persequor*, *invisum reddo*: &

Ἐχθραίνω, *inimicus sum*: &

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus*, *a*, *um*: ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἐχθρότατος, ου, ὁ, *inimicissimus*: Poët. pro ἔχθιστος, superl. à præced.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina: ab ἔχις. Est & nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ*: dimin. ab ἔχις.

ἘΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *ECHINUS*, qui terrestris est, & *erinaceus* etiam appellatur, &, marinus; à spinis quibus ἔχεται. Est & *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem: item *illa genus*.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *morsus* (vel *ictus*) à *viperâ*: ab ἔχις & δῆκται, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ἘΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, *ANGUIS*, *vipera* mas. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina, ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*.

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*, *junctura*: idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, quod vide.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, *habens*, præs. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.

Ἔχομεν, 1. pl. præs. ind. verbi ἔχω, *habemus*.

Ἐχομένη, ης, ἡ, *dies perendinus*: q. d. *cohærens* crastino. Th. ἔχομαι, seu ἔχω.

Ἐχόμενος, *hesternus*, *proximus*, *contiguus*.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχονθ', pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. ejusd. verbi ἔχοντι, Dor pro ἔχουσι, *habent*.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco*, *saturo*: f. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen*.

Ἔχουσ', pro ἔχουσι, *habent*, 3. pl. præs. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio*: ut παύω, ἔπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo*, *commodo*, *vaticinor*. Vel per Tmesin pro ἐξέχραον.

Ἔχρην, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, *utor*: f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐχρήσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χράω, *oracula edo*.

Ἐχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχριεν, *unxit*, 3. sing. imperf. à χρίω, *ungo*: f. ίσω. p. κέχρικα.

Ἔχρισε, 3. sing. a. 1. ejusd.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*, quod vide.

Ἐχρέοντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*. Th. χράω.

Ἐχύη, 3. sing. a. 2. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.

'Εχύθην, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εχυμην, & in 3. pl. ἔχυντο, 1. sing. & 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι.

'ΕΧΥΡΟ'Σ, ῦ, *munitus*, *firmus*, *tutus* : ὀχυρὸς, ῦ, idem. q. ab ἔχω, *firmitèr teneo*.

'Εχυρόω, -ῶ, *munio*, *firmo* : &

'Εχυρῶς, adv. *tutò*, *firmè* : ab ἐχυρός

'ΕΧΩ, *habeo*; *possum*; *ago*; *impetro*; *administro*, *guberno*; *affectus sum*, præs. opt. ἔχοιμι, & in 3. pl. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε, (ι recipiens loco augmenti) f. ἕξω & σχήσω, ab inus. σχέω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, ες, ε, a. 2. imperat. σχές, a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ. Hinc δύσωχος, *faecem habens*.

'Εχοντι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant*, 3. plur. præs. sub. ab ἔχω.

'Εχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio*, *accedo*, &c.

'Εχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι. a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, *bilis*.

'Εχώσθην, ης, η, *aggestus fui*, a. 1. ind. pass. verbi χόω, undè χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω. Th. χόω, *terra aggesta exstruo*.

'Εψαθάλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ψαθάλλω, *tracto*, *contrecto turpitèr* : q. à ψάω, *tango*.

'Εψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ψάλλω, *psallo*, *tango lentèr* : f. -αλῶ. p. ἔψαλκα.

'Εψατο, *tetigit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅπτω, *tracto*.

'Εψαι, pro ἕψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

'Εψειν, & Ion. & Poët. ἑψεῖν, præs. infin. ab ἕψω, *coquo*.

'Εψεται, 3. sing. f. 1. m. & ἕψεσθαι, f. 1. infin. m. verbi ἕπομαι, *sequor*.

'Εψεύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι, Th. ψεύδω, *fallo*.

'Εψεύσθημεν, a. 1. ind. pass. à ψεύδω, *fallo* : f. σω. a. 1 ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. m.

'Εψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto* : quod vide.

'Εψημα, ατος, τὸ, *pulmentum* : &

'Εψησις, εως, ἡ, *coctio*, *elixatio* : &

'Εψητὴς, ῦ, ὁ, *coctor* : &

'Εψητὸς, ῦ, *coctus*; item subst. *pisciculus quidam* : omnia à p. pass. verbi ἕψω, *coquo*.

'Εψία, ας, ἡ, *colloquium*. Th. ἔπω, *dico*.

'Εψιάασθαι, Poët. Pleonasm. pro ἐψιᾶσθαι, *dixisse* : verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψω, f. verbi ἔπω, *dico*.

'Εψιθυρίσδομες, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.

'Εψιόωντο, Poët. & Ion. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, *colloquor*. Th. ἔπω, *dico*.

'Εψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto*, seu *allicio* : ex ψυχὴ, *anima*, & ἄγω, *duco*.

'Εψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero* : f. ξω.

'ΕΩ, *sinam* : f. ἐάσω. p. κα.

'ΕΩ, f. ἕσω, *induo*; item *mitto*, *colloco* : unde ἀμφιέννυμι, *circum induo*.

'ΕΩ, f. ἔσομαι, *sum*, &c.

'Εω, ῇς, *miserim*, a. 2. sub. Poët. pro ὦ, ῇς, ab ἵημι, *mitto* : f. ἥσω, a. 2. ἧν,

'Εω, acc. sing. ab ἕως, *aurora*.

'Εω, ἔῃς, ἔῃ, *sim*, *sis*, *sit*, Poët. pro ὦ, ῇς, ῇ, præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑός, ἡ, ὸν, *suus*, *a*, *um*. Th. ὅ, *qui*.

'Εῶ, contractè pro ἐάω, *sino* : f. ἐάσω. p. εἴακα.

'Εωγα, *aperui*, p. med. Att. pro ἦγα, verbi οἴγω, *aperio* : f. ξω.

'Εωγμαι, *patefactus sum*, perf. pass. Att. ind. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd.

'Εωγυῖα, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ἦγα, præt. m. verbi οἴγω, p. m. part. Att. ἐωγώς.

'Εοίη, Att. pro ἐῷ, 3. sing. præs. opt. verbi ἐάω, -ῶ, *sino*.

'Εωθα, p. m. Æol. & Ion. pro εἴωθα, *solitus sum* : ab ἔθω, *soleo*, p. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς & Ion. ἐωθώς, ότος. Th. ἔθος, *mos*.

'Εωθεν, adv. *manè*, *diluculò* : ab ἕως, *aurora*.

'Εώθουν, *pellebant*, imperf. act. Att. pro ὤθουν, -ῦν, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω & ὤσω.

'Εῴκειν, *similis eram*, plusq. p. Poët. ex Att. p. m. ἔοικα verbi εἴκω, p. m. οἶκα & ἔοικα.

'ΕΩΛΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, *hesternus*, *pridianus* : q. ex ἕως & ὀλλύω, quod est *perditæ*, seu *præteritæ dies* : propriè dicitur de cibis relictis : per Metaph. pro *marcido*, & *obsoleto*.

'Εώλπειν, *sperabam*, plusq. p. Poët. & Att. pro ἐόλπειν, verbi ἔλπω, *sperare facio* : p. m. ἔολπα.

'Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. ab ἵημι, pro ἕω, significante ἐμπιπλάω, impleo.

'Εῶμαι, *sinerem*, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *sino* : p. εἴακα.

'Εών, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ὤν, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. *sinebam*; imperf. verbi ἐάω, *sino* : aor. 1. εἴασα.

'Εώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὤνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

'Εωνούμην, *emebam*, Att. pro ὠνούμην, & ἐωνοῦντο, 1. sing. & 3. pl. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo* : f. ὠνήσομαι.

'Εωνοχόει, *vinum fundebam*, Att. pro ᾠνοχόει, imperf. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω. ex οἶνος, *vinum* & χέω, *fundo* : f. χεύσω.

'Εῷος, ε, *EOUS*, *matutinus*, *orientalis* : item *oriens* : ab ἕως, *aurora*.

'Εωξα, *aperui*, Att. pro ᾦξα, a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

'Εώρα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video* : sic ἑώρακα, pro ὤρακα. perf. Att. ἑωρακὼς, p. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act.

'Εώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, *suspendium*; vas *pensile*. Th. αἰωρέω, *suspendo*.

'Εώργειν, *feceram*, plusq. p. m. Poët. & Att. à p.

ἔ ρ. m. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potiùs ῥέζω, facio: f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω. p. m. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα.

Ἑώρταζον, celebrabam festum, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, festum.

Ἑώρων, pro ὥρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

Ἕως, & Poët. εἵως, idem quod ὡς ex quo factum est per Att. Pleonasm. τοῦ ε. ut, donec, usque, interim, cum gen. item sine casu.

Ἕως, ω, ἡ, aurora, in acc. ἕω, apud oratores pro ἠῶς, -όος & contractè -ῦς, idem.

Ἕωσα, repuli, Att. pro ὦσα, a. 1. act. &

Ἑωσάμην, & in 3. pl. ἑώσαντο, a. 1. m. Att. verbi ὠθέω, pello, f. ὤσω.

Ἑώσθην, rejectus sum, a. 1. Att. pro ὤσθην. Ἑῶσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι. verbi ὠθέω, f. ὤσω.

Ἔωσι, & ἔωσιν, Ion. pro ὦσι, 3. pl. præs. sub. ab εἰμί, sum.

Ἕωσται, Att. pro ὦσται, 3. sing. p. pass. Vide ὠθέω.

Ἕωστε, pro ὥστε, ut, ita ut: ab ὡς & τε.

Ἑωσφόρος, ου, lucifer: ab ἕως, pro ἠώς, aurora: & φέρω, f. οἴσω.

Ἑωϋτοῦ, sui ipsius: Ion. pro ἑαυτοῦ vel pro σεαυτοῦ, tui ipsius.

Ἑωϋτῷ, pro ἑαυτῷ. sic ἑωϋτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, sibi.

Z

Z sexta apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε & ζ, interponitur ς, pro senario. Septenarium millenarium denotat ͵ subscripto.

Z, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur: ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in composit. ἐπίτασιν significat, ut ἄγαν, & ἄγαν, valdè, admodum: Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν, & διάβολος. Est etiam ζῆ, à ζάω, vivo, q. v.

Ζαβαρίον, repositorium: vide Zabaria, in Lat. Etymol.

Ζάβα, ας, ἡ, lorica: ex ζαβὸς, annulis: vide Zaba, in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, curvus, ἀγκύλος, σκαβλός.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. cohabitatio.

ΖΑΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est falx: per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα & ἀγκύλος. inde Angl. Sickle.

Ζαεὶς, præs. part. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄημι, flo, spiro: Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, έος, ὁ ἡ, vehementer flans: ab ἄω, flo, spiro, & ζα, in composit. valdè.

Ζάθεοιο, gen. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ου, valdè divinus: in acc. fem. gen. ζαθέην. pl. ζαθέους, ex ζα, particula intens. & θεὸς, Deus.

Ζαῖεν, vixissent & per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præs. opt. ζαίην, ης, η. à ζάημι, pro ζάω, vivo: inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Ζάκανον, adscriptio dati in literis, Suid. Vide Saccanum, in Lat. Etymol.

Ζακυλτίδες, vel ζακυλτίδη, rapæ, vel cucurbitæ: etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ ἡ, furiosus, valdè iracundus. ex ζα, & κότος, ira vetus.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ ἡ, nom. viri Syriac. justus:

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nom. viri Hebr. interpret. Lat. memoria Domini.

Ζάκχος, ου, ὁ, gaz-phylacium: an γαζοφύλαξ legend. vox a Hebræis retenta?

ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, ZALIA, laurus Alexandrina: an à θάλλω?

Ζαλιῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præs. imperat. pass. à ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, æmulatio.

ΖΑΛΗ, ης, ἡ, turbo, procella: à ζα & ἄλλω, vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, agitata aqua & fluctuans: à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, æmulor, beatum prædico. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, æmulandus, q. v.

Ζαμβακίλαιον, ου, τὸ, oleum è baccis olivarum: an à Samsa, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, magnâ vi ago, vires intendo: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ ἡ, vehemens, validus: & μέγα μένος ἔχων, magnanimus, valdè iracundus: ex ζα, & μένος, τὸ, mens, robur.

Ζαμένησε, vires intendit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, Jupiter, gen. Διὸς, quasi à ζάω, vivo, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, -όος, -οῦς, ἡ, JUNO: à præced.

Ζάπλουτος, ου, ὁ ἡ, prædives: à ζα, & πλοῦτος, divitiæ.

Ζαρὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. ortus.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαρβοτάνη, ης, ἡ, machina quædam bellica.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, quæro, f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, quæro, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεμέω, in pristino torqueo: ex ζα, & τρέμω, timeo, vel τείρω, tero.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ἡ, saginatus, pinguis: ex ζα Epitat. & τρέφω, nutrio: f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, genus ludi: ζατρικίζειν, ludere matricium. An ludus sacchorum qui tremendam militiam pingit? q. à ζα & τρέω.

ΖΑΦΕΛΗΣ, ὁ ἡ, simplex: durus, agrestis, vehemens: q. ex ζα, & ἀφελὴς, simplex.

Ζαφελῶς, adv. valdè simpliciter, iracundè: à præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ἡ, valdè urens, florens: ex ζα, & φλέγω, uro.

Ζαχρηὴς, & ζαχρηὴς, έος, ὁ ἡ, valdè utilis, vehemens, acris: gen. pl. ζαχρηῶν ex ζα, valdè, & χράω, invado furiosè: vel ut alii volunt à χρεία, necessitas, utilitas.

Ζαχρεῖος, ου, qui est valdè egens: ex ζα, & χρεία, necessitas.

Ζάχρυσος,

Ζάχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dives auri*: à ζα, & χρυσός, *aurum*.

Ζάψ, *mare*: fort. à fervore aquæ, à ζέειν.

ΖΑ'Ω, *vivo, vigeo, revivisco, lætus sum*: imperf. ἔζαον, præf. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν, f. ζήσομαι, ῃ, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε, a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ΖΕ'Α, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA, far, frumenti species, spelta*: fort. à ζάω, quòd inde fit victus.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri Hebr. δωὶς, *dos*.

Ζεγέριες, nomen Libyæ quod Græcè fonat βουνοὶ, id eft, *colles*. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fertilis*, pro ζήδωρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, à ζῶ, & δῶρον, *munus*.

Ζείουσα, pro ζέουσα, Ion. vel Poët. præf. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*: f. έσω. a. 1. part. ζεσθείς.

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, & Ion. ζειρή, ῆς, *vestis genus, catena*.

Ζειρόω, *aromata facio*: puto à ζειρός.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius*: an à ζα & εἴρω, *necto*? ut fit valdè nexus.

Ζείω, pro ζέω, *ferveo*, quod vide.

Ζέλκια, *olera*, Phrygib. q. à ζάω, quòd inde fit victus.

Ζέλλω, *jacio*, Hesych.

* Ζέμα, ατος, τὸ, *decoctum*.

Ζεννύω & ζέννυμι, *fervefacio*, à ζέω, *ferveo*.

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. fing. a. 1. act. &

Ζεσθεὶς, έντος, *fervefactus*: a. 1. part. pass. & ζέω, a. 1. pass. ἐζέσθην.

Ζέσις, εως, ἡ, *fervor*: &

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, *fervidus, a, um*, à ζέω, *ferveo*.

Ζευγίτης, ου, ὁ, *jugalis, jugo astrictus*: &

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum*: & ζεῦγος. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, *junctura, conjunctio*; item *ZEUGMA* figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans: à 1. perf. p. pass. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζευγνύασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præf. ind. &

Ζεύγνυτι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. fing. præf. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo*: f. ζεύξω, p. ἔζευχα, p. pass. ἔζευγμαι. hinc compos. ὑποζευγνύω, *subjugo*: ὑπόζευξις, *subjunctio*: ὑποζύγιον, *subjugis*: δίζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, *bijugis*: δίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum, par, bijæ, vehiculum*. Th. ζευγνύω.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*: &

Ζευκτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *conjugatus, junctus*: à perf. pass. verbi ζευγνύω.

Ζεῦξαι. a. 1. inf. act. ζευξάμενος, *jungens*. a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*: à 2 perf. perf. pass. ejusd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, όος, οῦ, nomen mul. q. d. *conjugans*: à ζεύγνυμι.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *gusto*, apud Hesych. Th. γεύω. fic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.

ΖΕΥ'Σ, *Jupiter*; *deus*, gen. Διὸς, dat. Διὶ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro *aëre*: hinc δῖος, α, ον, *divinus*.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, & Ion. οιο, ὁ, *ZEPHYRUS, Favonius*: q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*: hinc ζεφυρίη πνοιὴ, *Zephyrius flatus*.

ΖΕ'Ω, *ferveo, bullio, scateo*: f. ζέσω, p. ἔζηκα, verbum fictitium à sono: hinc Angl. to seeth.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζῇ, præf. imperat. à ζάω, *vivo*, vel ζῇ, *vivit*, Dor. pro ζῇ, 3. fing. præf. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. fing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.

Ζῆθι, *vive*, præf. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάω ζῶ, formant præf. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, *vivo*.

Ζῆθος, idem ac ζύθος, quod videas.

Ζηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *invidus, zelotypus*, q. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

Ζηλοῖ, 3. fing. præf. ind. à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

ΖΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *æmulatio, invidia, ZELUS, amor cultus divini*: q. à ζέω, *ferveo*. Est enim fervidus affectus: hine Angl. Zeal, zealous.

Ζηλοτυπέω, f. ήσω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo*: &

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA, æmulatio*: à

Ζηλότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ZELOTYPUS, invidiâ percussus*: q. ζήλῳ τυπεὶς, ex ζῆλος, & τύπτω, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo*; item *depereo*, cum acc. f. ώσω. p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia*. à perf. pass. præced.

Ζηλώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*. ab eod. Th.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *æmulator, accensus zelo*: Angl. a Zealot: quod &

Ζηλωτὸς, οῦ, *æmulandus*, in compar. ζηλωτότερος, (& in pl. f. g. ζηλωτοτέραι) à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulcto*: f. ώσω. p. ἐζημίωκα. a. 1. pass. ἐζημιώθην. à præced.

Ζημιωθῇ, 3. fing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta, damnum*: &

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à p. pass. verbi ζημιόω.

Ζῆν, pro ζῇν, Dor. præf. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, Ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter*: acc. Ζῆνα, pro Ζῆνα. Item Ζὰν, Ζανὸς, & Dor. Δὰν. Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti, Gr. *Jovius*.

Ζῇς, pro ζῇς, Dor. *vivis*, 2. fing. præf. à ζάω. a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσω. Vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam* f. 1. m. ejusd. verbi ζάω.

Ζῆται,

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, ὁ, nomen proprium filii Boreæ.
Ζήτει, *quære*, præs. imp. act. à ζητέω, *quæro*.
Ζητεῖς, *quæras*: 2. sing. præs. sub. à
Ζητέω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, quod vide.
ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro*, *studeo*, *requiro*: imperf. ἐζήτουν. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. præs. pass. ζητοῦμαι, *quæror*: imperf. ἐζητούμην, τῦ-μην, -εῖσ, -ῶ, -εῖτο, -εῖτο. hine
Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæstio*, *quæsitum*: &
Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio*, *quæstio*: &
Ζητητικός, οῦ, *inquisitivus*: omnia à perf. pass. verbi ζητέω, *quæro*.
Ζητήσωμεν, *inquiramus*: 1. pl. a. 1. sub. act. &
Ζητοῦσιν, *quærunt*: 3. pl. præs. ind. à ζητέω, quod vide.
Ζητρεῖον, ου, τὸ, *Locus in quo servi puniuntur*: à ζέω, & τρέω, *timeo*.
Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat*: præs. imperat. act. à ζάω, quod vide.
Ζητῶμεν, 1. pl. præs. sub. à ζητέω, *quæro*.
Ζιβύνη, ης, ἡ, idem quod σιβύνη. Vide in Lat. Etym. *Sibyna*.
ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta: Vide in Lat. Etymol. Angl. Ginger.
Ζίζει, ει, ὁ, *sonus apum*: à sono.
ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ZIZANIUM*, *lolium*: corruptela σίτου.
Ζίω, *quæro*.
Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.
Ζορκάδες, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.
Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. interpret. Lat. *exulans in Babel*.
Ζώσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.
Ζοφεροῖο, gen. Ion. à
Ζοφερός, ῦ, *caliginosus*. Th. ζόφος, *caligo*.
Ζοφώεις, εντος, *tenebrosus*: Poët. est à
ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo*, *tenebræ*, *occasus*: q. ζώνοφος· ex ζα & νέφος.
Ζοφόω, -ῶ, f. ώσω, *obtenebro*: à ζόφος.
Ζόφος, εος, ὁ καὶ ἡ. & ζόφεος, ου, idem quod ζοφώεις, ab eod. Th.
Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio*, *tenebræ*, *obscuritas*: à perf. pass. verbi ζοφόω.
Ζύγαστρον, ου, τὸ, & ὁ ζύγαστρος, *arca*, *capsa*: Xenoph.
Ζυγέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, f. ζεύξω, *jungo*.
Ζυγία, ας, ἡ, *conjugium*: ab eod. Th.
Ζύγιος, ου, *jugalis*: à
Ζυγός, ῦ, ὁ, & ζυγὸν, τὸ, *JUGUM*: in pl. ζυγά, & ζυγὰ, *statera*: αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζευγνύω, *jungo*.
Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, *jugo*, *submitto*, *JUNGO*: à ζυγός.
Ζύγωμα, ατος, τὸ, *jugamentum*: à perf. pass. præced. verbi.
ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *ZYTHUS*, *potus ex hordeo*, *cerevisia*: quia fit ζέσει αἴθης, *fervore ignis*. Est enim ζύθος, ζύμη *quoddam*, id est, *potus coctus*.
ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*: q. à ζέω, quia massam *fervere* facit.
Ζυμόω, -ῶ, f. ώσω. p. ἐζύμωκα, *fermento*: à ζύμη.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, *fermentum*: &
Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*: à perf. pass. verbi ζυμόω.
Ζωαγραφέω, & ζωαγραφέω, *depingo*: à ζῶα & γράφω.
Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. m. ejusd.
Ζωάγριον, ου, τὸ, *præmium pro vitâ servatâ*: à ζωγρέω, *vivum capio*, *à cæde conservo*: à ζωὴ, *vita*, (quod à ζάω, *vivo*) & ἄγρα, *captura*.
Ζωγραφέω, f. ήσω, *pingo*: &
Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*: &
Ζωγράφος, ου, ὁ, *pictor*: propriè qui ζῶα γράφει.
Ζώγρει, *vivum cape*: præs. imperat. à
Ζωγρέω, -ῶ, quasi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio*, *vitæ parco*; item *vivifico*: f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι· quod ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*) & ἄγρα, *captura*.
Ζωγρία, & εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρία.
Ζωγρίας, ου, ὁ, *vivus*: in acc. ζωγρίαν· & hinc
Ζωγρία, ας, ἡ, q. d. *viva captio*: ab iisdem. Vide in ζωγρέω.
Ζωδιακὸς, ῦ, *ZODIACUS*: in quo ζώδια· à
Ζώδιον, ου, τὸ, *animalculum*, *signum cœleste*, in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo*.
Ζώει, *vivebat*: 3. sing. imperf. Ion. ζώειν, præs. inf. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.
Ζώειν, Ion. & Poët. pro ζῆν.
Ζώεσκον, imperf. Ion. & Poët. pro ἔζων, verbi præced.
Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*; item *sumptus ad vitam sustentandam*. Th. ζάω, *vivo*.
Ζώῃ, *vivat*: 3. sing. præs. sub. act. á ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζώην, *viverem*: præs. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζώοιμι, verbi ζώω.
Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita*. ab eod. Th.
Ζωθάλμιος, ου, *vividus*, *almus*: quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet*.
Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.
Ζωϊκὸς, ῦ, *animalis*: à ζῶον, *animal*. Th. ζάω.
Ζῶμα, ατος, τὸ, *lorica*, *vestimentum quo cingimur*: idem quod ζωστήρ. Th. ζωννύω, *cingo*.
Ζῶμεν, *vivimus*: 1. pl. præs. ind. verbi ζάω.
Ζωμήρυσις, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum*: ex ζωμὸς, *jus*, & ἀρύω, *haurio*.
ΖΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *jus*, *jus esculentum*: inde ζωμίδιον, *jusculum*.
Ζῶν, præs. part. n. g. à ζάω, *vivo*: q. v.
Ζώνη, ης, ἡ, *ZONA*, *cingulum*, *pera*: dat. pl. ζώνῃσι, pro ζώναις, Ion. Th. ζωννύω, *cingo*.
Ζώννυμι. idem quod ζωννύω.
Ζωννύσκετο, *cingebatur*: 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo*. Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.
ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, & ζωννύσκω, *cingo*: imperf. ἐζώννυον, ες, ε, f. ζώσω. p. ἔζωκα. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο. hinc ζωστήρ, & ζῶμα, *zona*, *cingulum*: περίζωμα, *ventrale*.

Ζωντα, *viventem*: acc. sing. ζῶντος, gen. sing. part. præs. verbi ζάω.
Ζώντειον, vel ζώντιον, ου, τὸ, *mola*: quia ibi esca ad ζωὴν, id est, *vitam* paratur: vel q. ζειοντεῖον, à ζέα, *spelta*.
Ζωογονέω, *vivifico*: f. ήσω. p. ἐζωογόνηκα· à
Ζωογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitalis*: ex ζωὴ, *vita*, & γένος, *generatio*: quod à γίνομαι, *nascor*.
Ζωογράφος, ου, ὁ, idem quod ζωγράφος, q. adi.
Ζώοιμι, *vivam*: præs. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζώοισι, *animalibus*: dat. pl. Ion. à
Ζῶον, ου, τὸ, *animal*: q. à ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.
Ζώοντε, *vivos*: dual. num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες, præs. part. ζώουσι, Dor. pro ζῶσι, verbi ejusd.
Ζωοποιέω, *vivifico*: f. ήσω. p. ἐζωοποίηκα. a. 1. pass. ἐζωοποιήθην. a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, *vivificatus*: ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω) & ποιέω, *facio*.
* Ζωοποίησις, εως, ἡ, *vivificatio*.
Ζωὸς, ὴ, ὸν, *vivus*, *a*, *um*. Th. ζάω.
Ζωοτοκέω, -ῶ, *animal genero*, seu *pario*: &
Ζωοτοκία, ας, ἡ, *animalis generatio*: à
Ζωοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vivipara*: ex ζωὸς, *vivus*, & τίκτω, *pario*.
Ζωόφυτα, τὰ, *quæ mediæ sunt naturæ inter plantam & animal*. Th. φύω, *nascor*.
Ζωόω, *vivum reddo*: à ζωὸς, *vivus*: qu. à ζάω, *vivo*.
Ζωπυρέω, f. ήσω, *ignem sopitum accendo*, *suscito*, *ad vigorem pristinum revoco*, *refocillo*, *inaugeo*: à
Ζώπυρον, ου, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus sopitis*: σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo, quasi vivus fieri potest: ζῶν πῦρ, *ignis vivens*: 2. *suscitabulum*: 3. *suscitandi vim habens*, ut follis, flabellum.
ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *merus*, *efficax*; ut ζωρὸς οἶνος, frequentiùs in compar. ζωρότερος, *meracior*: q. à ζάω.
Ζωρότερος. Vide ζωρός.
Ζῶς, *vivus*: pro ζωὸς, à ζάω, *vivo*.
Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώζασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, f. ζώσω, *cingo*: Potest & ζωσαι esse præs. part. act. f. g. pl. num. verbi præced.
Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζωννύω, *cingo*.
Ζώσει, 3. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.
Ζώσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi præced.
Ζωσθεῖσα, *cincta*: a. 1. part. pass. f. g. à ζώννυμι, *cingo*: f. ζώσω. perf. pass. ἔζωσμαι, a. 1. pass. ἐζώσθην, part. ζωσθεὶς.
Ζωσθῆναι, *cinctum esse*: a. 1. inf. pass. ejusd.
Ζῶσι, *vivunt*: 3. pl. præs. ind. verbi ζάω.
* Ζώσιμος, ὁ καὶ ἡ, *vitalis*, *qui vivere potest*.
* Ζῶσις, εως, ἡ, *cinctura*.
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum*, *balteus*; acc. sing. ζωστῆρα, à ζώννυμι, *cingo*.
Ζῶστρον, ου, τὸ, *cinctus*, *vestis ad præcingendum idonea*: ab eod. Th.
Ζῶσον, *cingam*: f. 1. act. ejusd. verbi.
* Ζωτικὸς, ῆ, *vivificus*, *vitalis*, *vegetabilis*.
Ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*. Sed ζωῷ, dat. sing. à ζωὸς, ῦ, *vivus*: ab eod. Th.

Η.

Η, Septima litera apud Græcos, sonat é, & est in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, ͵Η, seu η.
*Η, *hæc*: artic. præpos. ἡ, *quæ*, artic. postpos. ἥ, *vel*, *an*: & Poët. ἠὲ. Tum ἦ, ἤ, *ha*, *ha*, vox desistere jubentis; item ἧ, *miserit*: 3. sing. a. 2. sub. ἵημι, *mitto*: & ᾗ. dat. sing. ab ἥ, artic. postpos. ἦ, *sit*: 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*: ἦ, *dixit*, 3. sing. per Aphær. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. à φημὶ, *dico*. Tum etiam ἦ est adv. *sanè*, *profectò*. Et ἦ, *erat*, 3. sing. imperf. ab εἰμί.
* Ἧ, *quà*, *quomodo*, *quâ ratione*, *quâ viâ*, dat. sing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, (quasi ᾗ ὁδῷ, *quâ viâ*.)
Ἦα, *eram*: imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*: imperf. ἦν, Ion. ἔα, ectasi Poët. ἦα.
Ἤια, ῄεις, ει, *ivi*: perf. m. Att. pro εἶα, ας, ε, ἐκ solutione ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.
Ἤια, *leguminum stipula*: ab αὖος, *aridus*. Th. αὔω, *sicco*.
Ἥατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*: quod in 3. pl. ἧνται, & Ion. ἕαται. Th. ἕω, *sedeo*.
Ἥβα, ας, α, Dor. pro ἥβη, quod vide.
Ἡβαιὸς, parvus: à βαιὸς, idem: &
Ἡβαιὸν, *paululum*: οὐδ' ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem*. Pleon im. τοῦ η.
Ἡβάω, vel ἡβάσκω, *adolesco*, *pubesco*: f. ἡβήσω, ab ἥβη, *pubes*: *pubertas*, *juventa*.
*ΗΒΗ, ης, ἡ, *PUBES*, *pubertatis Dea*, *juventus*: est etiam vigor ætatis, in sene licet.
Ἡβηδὸν, adv. *à pubertate*: &
Ἡβηκὼς, *adultus*: perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco*: &
Ἡβήσαντε, *pubescentes*: nom. dual. a. 1. part. act. &
Ἡβήσειε, *anno*: *pubertatis attigisset*: 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi: &
Ἡβητήριον, ου, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum*. Sumitur & pro *loco amœno & conviviorum*: omnia ab ἥβη, *pubes*.
Ἠβουλήθην, *volui*: Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, *volo*: f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.
Ἡβῴην, ης, η, *pubescerem*: Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, *pubesco*.
Ἡβώοιμι, ἡβώοις, *pubescerem*: præs. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.
Ἡβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.
Ἦγ', pro ἦγε, *duxit*: 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω. p. ἦχα.
Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*: 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.
Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.
Ἠγαθέῃ, dat. sing. f. g. ab
Ἠγάθεος, ου, *valdè divinus*; Ion. pro ἀγάθεος, qui ἄγαν θεῖος, Th. θεὸς, *Deus*.

'Ηγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Th. ἀγάλλω, orno.

'Ηγάζετο, admirabatur : imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω, vel ἀγάομαι, admiror.

'Ηγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, doleo : f. ήσω. p. ηκα.

'Ηγάπα, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

'Ηγάπων, Dor. & Æol. pro ἠγάπων, amabant : 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω pro ἀγαπάω, diligo.

'Ηγάπησε, dilexit : 3. sing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, diligo : f. ήσω, p. ἠγάπηκα.

'Ηγασάμην, ω, ατο, admiratus sum : a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. άσομαι, p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, admiror.

'Ηγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi & Th.

'Ηγάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

'Ηγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, cogo : f. εύσω, p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, tabellarius regius.

'Ηγγειλάμην, nuntiavi : a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, nuncio : f. ελῶ, p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

'Ηγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verb.

'Ηγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, nuntio : f. ελῶ, a. 2. ἤγγελον.

'Ηγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

'Ηγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα. a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, appropinquo : f. ίσω. Th. ἐγγύς, prope.

'Ηγγυᾶτο, sponsores accipiebat : 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, sponsio.

'Ηγε, abducit : 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, f. ἄξω, duco.

'Ηγειρα, excitavi : a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ. perf. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.

'Ηγεῖσθαι, cogitare : præs. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror : f. ἡγήσομαι.

'Ηγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, ducebat : 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

'Ηγεμονεύω, præeo, sum dux : imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε. &

'Ηγεμονῆα, ducem : acc. sing. ab ἡγεμονεύς, dux : &

'Ηγεμονία, ας, ἡ, imperium : &

• 'Ηγεμονίδης, ε, ὁ, dux, princeps : &

• 'Ηγεμονεύω, dux sum.

'Ηγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία, idem : &

'Ηγεμονικός, ῦ, imperatorius : & substant. τὸ

'Ηγεμονικὸν, principatus animi : &

'Ηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, dux, præses, rector : gen. pl. ἡγεμόνων, dat. pl. ἡγεμόσι. ab

'ΗΓΕΟΜΑΙ, -ῦμαι, duco, dux sum, existimo : imperf. ἡγεόμην, f. ήσομαι, p. ημαι, q. ab ἄγω, duco.

'Ηγερέθοντο, coibant : 3. pl. imperf. pass. ab ἠγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, congregor : hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, congrego : f. ερῶ, p. ἤγερκα.

'Ηγερθεν, convenerunt : Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego : vel ut alii, ab ἐγείρω, excito.

'Ηγέρθην, sum excitatus : & in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, sin verò collectus sum, ab ἀγείρω.

'Ηγερκα, collegi : perf. act. ab ἀγείρω, sin excitavi, ab ἐγείρω.

'Ηγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, duco : ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.

'Ηγέτης, ε, ὁ, idem ac ἡγεμὼν, quod videas.

• 'Ηγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

'Ηγηγέρκειν, excitaveram : plusq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, excito : f. ερῶ, p. ἤγερκα.

'Ηγηλάζω, f. άσω, duco, præeo : ab ἄγειν & ἐλᾶν, ἀγηλᾶν, ex quo ἡγηλάζειν, formari vult Eustath.

• 'Ηγημα, ατος, τὸ, consilium, voluntas.

'Ηγην, & Att. ἐάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango : f. ἄξω, a. 1. ἦξα & ἔαξα.

'Ηγησαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

'Ηγησάμην, ω, ατο, præivi : a. 1. m. &

'Ηγησάσθω, dux sit : 3. sing. a. 1. imperf. ejusd. verbi.

'Ηγήσατ' pro ἡγήσατο, 3. sing. a. 1. m. ἡγησάμην, quod vide.

'Ηγησίας, ε, ὁ, HEGESIAS : nomen Philosophi.

•'Ηγησις, εως, ἡ, principatus.

'Ηγῆτ' pro ἡγῆται, redeat : 3. sing. præs. sub. m. verbi ἡγέομαι, duco.

• 'Ηγητέον, putandum est.

'Ηγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor. Th. ἡγέομαι.

'Ηγήτωρ, ορος, ὁ, idem in pl. ἡγήτορες.

'Ηγιασμένος, sanctificatus : perf. part. pass. ab ἁγιάζω, sanctifico : f. άσω. Th. ἅγιος.

'Ηγμαι, actus sum : perf. pass. verbi ἄγω, ago : f. ἄξω, perf. ἦχα. perf. part. pass. ἠγμένος.

'Ηγνικότες, nom. pl. ab

'Ηγνικὼς, ότος, perf. part. act. &

'Ηγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, purifico, expio : f. ίσω, perf. ἥγνικα. Th. ἁγνός, castus.

'Ηγνόηκα, ignoravi : perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α priv. & νόος, mens.

'Ηγνοίησε, ignoravit : Poët. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

'Ηγνόυν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, ignoro ; f. ήσω. p. ἠγνόηκα. ex α & νό[illegible], mens.

'Ηγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, strangulo, suffoco.

'Ηγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, duco.

'Ηγον, ducebam : imperf. vel a. 2. act. ab ἄγω, duco.

'Ηγοντ' pro ἤγοντο, ducebant : 3. pl. imperf. vel a. 1. m. ejusd. verbi.

'Ηγόρασας, emisti : 2. sing. & ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, emo : f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, forum.

'Ηγοράσθητε, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Ηγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi & Th.

'Ηγορεύθησαν, renuntiati sunt : 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, verba facio : ab eod.

Ἠγορόωντο, *concionabantur*: Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι ab eod. Th.

Ἡγούμενος, ε, ὁ, *dux, imperator*: substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, -ῦμαι, *duco*: in 3. pl. ἡγοῦνται. f. ἡγήσομαι.

Ἤγουν, adv. idem quod ἤτοι, *sive*, item *videlicet*: ab ἤ, *sive*.

Ἤγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.

Ἠγρεύθην, a. 1. ind. pass. &

Ἤγρευκα, perf. act. & ἤγρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγρεύω. f. εύσω, *capto, venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἤγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.

Ἠγρίωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγριόω, *effero, efferatum reddo*: f. ώσω. p. ἠγρίωκα. perf. pass. ἠγρίωμαι, perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus, ager*.

Ἠγριῶσθαι, perf. inf. pass. vide ἠγρίωσαι.

Ἠγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικίζω, ab ἄγροικος, *rusticus, qui in agro vivit*. Th. ἀγρὸς, *rus*, & οἶκος, *domus*.

Ἦγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*: præt. ind. act. verbi ἄγχω.

Ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*: f. ίσομαι. perf. ἠγώνισμαι, perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.

Ἠγώνισμαι, *certavi*: vide ἠγωνίζετο.

Ἠδ' pro ἠδὲ, *et*.

Ἧδα & ἕαδα, Att. seu Ion. præt. m. verbi ἀνδάνω, seu ἅδω, *placeo*.

Ἠδάφανται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐδαφόω, quod ab ἐδαφίζω, *solo æquo*: quod ab ἔδαφος, *solum*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

ἨΔΕ, Poët. *et* & at ἥδε, *hæc*.

Ἤδεα, & ἤδη, *cognoveram*: Att. & Ion. pro ᾔδειν, seu εἰδεῖν. plusq. perf. verbi εἴδω, *scio*: perf. εἴδηκα, & per Syncop. εἶδα, in plusq. perf. εἰδεῖν, Att. ᾔδειν, & Ion. ᾔδεα, -εας, -ε.

Ἡδέα, *suaviter*: adv. ab ἡδύς, quod vide: & in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

Ἡδεῖα, ας, f. g. ab ἡδύς, *suavis*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.

Ἤδειμεν, pro εἰδείμεν, 1. pl. plusq. perf. vide ᾔδειν.

Ἤδειν, εις, ει, *noveram*: & εἰδεῖν, per Sync. pro εἰδήκειν, perf. act. verbi εἴδω, *scio*: f. ἴσω, præt. med. οἶδα.

Ἤδεισαν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. vide ᾔδειν.

Ἠδείσθα, *noveras*: Æol. Paragoge pro εἴδεις, 2. sing. plusq. p. act. verbi ᾔδειν.

Ἤδεκα, *comedi*: perf. act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, & in perf. Att. dici ἐδήδοκα.

Ἡδέος, *jucundi*: gen. sing. ab ἡδύς, vel ἡδύ, *suavis, e*.

Ἤδεσαν, *noverant*: 3. pl. plus. perf. pro ᾔδεισαν. Atticè correptâ penultimâ. Vide ᾔδειν.

Ἠδέσθην, *veritus sum*: a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *veneror*: f. έσομαι, & ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς, ό ς, -οῦς, ἡ.

Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς.

Ἡδέως, *libenter*: adv. ab ἡδύς, *suavis*: comp. ἥδιον, superl. ἥδιστα, *libentissimè*.

ἨΔΗ, adv. *jam, mox, protinus*: ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum*.

Ἤδη, *nôram*, & *noverat*: Att. pro ᾔδειν, q. v.

Ἠδίκησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, *lædo, injuriâ afficio*: perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. & δίκη, *jus*.

Ἥδιον, *libentius, jucundius*: compar. n. g. ab ἡδύς.

Ἥδιστα, adverbialitèr, *suavissimè, libentissimè*: ab

Ἥδιστος, ε, *suavissimus*: superl. ab ἡδύς, έος, *suavis*.

Ἡδίων, ονος, *suavior, libentior*: compar. ab eod. Th.

Ἥδομαι, f. ἥσομαι, p. ἧσμαι, *delector, lætor*: ab eod. Th.

Ἡδομένη, ης, part. præs. fæm. gen. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. ab eod. Th.

Ἦδον, & Dor. ἆδον, imperf. vel. a. 2. verbi ἄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*: ἅδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, *placeo*: f. ἁδήσω.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas, jucunditas*: ab ἥδω, *delecto*: &

Ἦδος, εος, τὸ, *suavitas*: sed ἄδος, *acutum*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *stabilio*: f. άσω, perf. pass. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἡδρηκὼς, ότος, *adultus*: perf. part. act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρὸς, *multus, magnus*.

Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἁδρύνω, *crassum reddo*. Th. ἁδρὸς, *crassus*.

Ἡδὺ, *suavitèr*: adverb. est & in n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis, e*: compar. ἡδύτερον, & ἥδιον, *suavius*.

Ἡδυέπειαι, *suaviloquæ*: nom. plur. f. gen. ab ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: quod ab ἡδὺς & ἔπω, *dico*.

Ἡδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

Ἡδύναιντο, Ion. pro δύναιντο, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο, pro ἠδύναντο, *poterant*: 3. pl. imperf. à δύναμαι.

Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram*: imperf. m. verbi δύναμαι, *possum*: f. δυνήσομαι, a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.

Ἠδυνήθην, *potui*: & in 3. pl. ἠδυνήθησαν, a. 1. vide ἠδυνάμην.

Ἡδύνομαι, *jucundus sum*: f. 1. m. ἡδυνοῦμαι.

Ἥδυνται, *edulcatus est*: 3. sing. perf. pass. ab

Ἡδύνω, *suave reddo*: f. υνῶ. perf. pass. ἥδυμμαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδύοσμον, ε, τὸ, *menta*: herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *suavis odor*.

ἩΔΥΣ, έος, ὁ, & in f. g. ἡδεῖα, & Ion. ἡδέη, & in n. g. ἡδὺ, *SUAVIS, jucundus, lætus*: q. ab ἥδω, *delecto*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, & ἡδύτερος, ἡδύτατος, hinc

Ἥδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas, condimentum*.

° Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem; *dulcedo*.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas*: ab ἡδὺς, *suavis*, & φωνὴ, *vox*.

Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. ἧσα, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠδὼ, Hesych. ἰδὼ, ἴρις ἔχων τόξον. Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30. an ἰδῶ, legend. *lux enim res suavis homini.* Quid si scriptum esset ἠῶ, quæ est *aurora* : aut εἰδῶ, quod est *oculus*, qui lumen.

Ἠὲ, Poët. pro ἢ, *quam, aut.*

Ἦε, *erat* : 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum* : imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦα, ας, ε.

Ἤϊε, *ivit* : 3. sing. præs. m. ἤϊα, pro εἶα, verbi εἶμι, *eo.*

Ἤειν, *iveram* : Ion. pro ᾔειν, plusq. p. m. verbi ejusdem.

Ἤει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

Ἠείδειν, εις, ει, Pleonasmo τοῦ η, pro εἴδειν, pl. perf. ab εἴδω· vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. p. & per Crasin ᾔδειν, verbi εἰδέω.

Ἠείδης, pro εἴδης, plusq. p. sub. m. Pleonasm. τοῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi supradict.

Ἤειν, ειας, ειε, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo.*

Ἤειρα, Pleonasmo τοῦ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, *necto* : vel est a. 1. act. verbi ἀείρω, *effero, attollo.*

Ἠέλιος, ου, ὁ, *Sol*, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, *erat* : pro ἦν, vel ἦε, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum* : vide ἦε.

Ἤϊεν, est 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, *eo* : vide ἤϊε.

Ἠέος, & per Metath. ἠΰος, pro gen. sing. ab ἐΰς, *bonus, fortis* : & per Poët. Ectasin ἠΰς.

Ἠέπερ, *quam* : idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠὲ.

Ἠέρα, *nebulam* : acc. sing. ab ἀήρ, Poët. pro ἀήρ, *aër, caligo.* Vide ἠέρι.

Ἠερέθονται, 3. pl. ind. præs. & ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἠερέθομαι, *attollor, suspensus sum* : Reperitur & ἀερέθομαι. Th. ἀείρω, *attollo.*

Ἠέρθην, & in 3. pl. ἠέρθησαν. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ἠέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aër* : & in f. g. *caligo.* hinc ἠερίη, ἡ, *matutina.*

Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἤερκα, ας, ε, *sustuli*, præt. ind. act. &

Ἤερμαι, σαι, ται, *sublatus sum* : præt. pass. ἠέρμην, σο, το, *sublatus eram* : plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, *attollo.*

Ἠεροειδεῖ, *obscuro* : dat. sing. ab

Ἠεροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus* : ab ἀήρ, ἔρος, Poët. pro ἀήρ, *aër, caligo* : & εἶδος, εος, τὸ *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, *attollo.*

Ἠερόεις, εντος, *tenebrosus* : ab ἀήρ, ἔρος, pro ἀήρ, *aër.*

Ἠεροφοῖτις, *per aërem means, vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur* : ab

Ἠέροφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ. *aëreus*, vel *aërea*, quod ab ἀήρ, Poët. pro ἀήρ, *aër*, & φοιτάω, *eo.*

Ἤεσαν, *iverant* : Att. pro ᾔεσαν, 3. pl. plusq. p. ἤειν, verbi εἶμι, *eo.*

Ἠετίων, ωνος, ὁ, *EETION* : nom. propr.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi αἰζαίνω, idem quod ἄζω, *sicco.*

Ἦν, *eram*, seu *erat* : Poët. ἦεν, & Att. ἦσθα, imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἠὴρ, ἔρος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀήρ, *aër, caligo.*

Ἤθεα, *consuevi* : Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, *soleo.*

Ἠθάδα, *consuetam* : acc. sing. ab ἠθὰς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, *consuetus.* Th. ἦθος, *mos.*

Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, *familiaris* : ab eod. Th.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, *poculi* quoddam *genus.*

Ἠθὰς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, *familiaris, assuetus.* Th. ἦθος, *mos.*

Ἤθε' pro ἤθεα, *mores, sedes, domicilia* : nom. vel acc. pl. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, *domicilium, indoles.*

Ἠθεῖ', pro ἠθεῖε, *veneranda* : vox junioris ad seniorem. vocat. usit. ab

Ἠθεῖος, per Prosth. pro θεῖος, *venerandus, colendus, patruus.* Th. θεὸς, *Deus.*

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, *volo.*

Ἠθέλησα, ας, ε, *volui* : & in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.

Ἤθελον, ες, imperf. ejusd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω, vide in ἤθω.

Ἤθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.

Ἤθηκα, *colui* : perf. act. ab ἠθέω, seu ἤθω, *colo* : f. ἠθήσω, perf. part. pass. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, *ETHICUS, moralis* : ab ἦθος.

Ἠθικὸς οἶνος, *vinum colatum* : ab ἤθω, *colo*, -*as.*

Ἠθικῶς, adv. *moralitèr, honestè* : ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, ῦ, ὁ, *colum, cribrum* : ab ἤθω, *colo*, -*as.*

Ἠθοποιέω, -ῶ, *mores formo*, vel *fingo* : &

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, *morum fictio, affectuum expressio* : gen. pl. ἠθοποιϊῶν· ab ἦθος, *mos*, & ποιέω, *facio.*

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ, *mores instituens*, vel *exprimens*, ab iisdem.

ἮΘΟΣ, εος, τὸ, *domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores.*

Ἠθύμουν, Att. pro ἐθύμουν, imperf. act. verbi θυμόω, *ad iram provoco.* Th. θυμὸς, *ira.*

ἬΘΩ, f. ἤσω, p. ηκα, seu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo, per colum mitto* : hinc ἠθμὸς, *colum.*

Ἤϊ, pro ἤϊε, *ivit* : 3. sing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. &

Ἤϊειν, per solutionem, pro ᾔειν, plusq. p. m. ab εἶμι, *eo.*

ἨΊΘΕΟΣ, ου, ὁ, *adolescens, juvenis, cœlebs* : q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis : vel ab ἀΐσσω, *impetuosè ruo.*

Ἤϊκτο, *similis erat* : 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴκω, *similis sum* : f. εἴξω, p. εἶχα, perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι, & per solutionem, versoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. verbi ἀΐσσω, *ruo*, f. ἀΐξω.

Ἤϊμεν, per solutionem diphthongi pro ᾔμεν, q. per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. plusq. p. m. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo.*

Ἤϊξα, *irrui* : & in 3. pl. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, *irruo* : f. ξω, p. ἦιχα.

Ἤϊξαι, *similis factus es* : 2. sing. perf. pass. vide ἤϊκτο.

Ἠϊόεις, εντος, per Sync. pro ἠϊόεντες, *habens magnas ripas*: in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊών, ὄνος, ἡ, *ripa*, *littus*.

Ἤϊον, ου, τὸ, *viaticum*, *esca*: ab ἴω, seu εἶμι, *eo*: quia eundi fine datur.

Ἤϊον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἴω, inusit. *vado*.

Ἠϊόν', pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊών, ὄνος, ἡ, *littus*, *ripa*.

Ἠϊόνεσσι, dat. pl. Ion. ejusd. Th.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Ἠϊνῆσαι, per solutionem dipthongi Ion. vel Poët. pro αἰνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰνάω, *asperge*, *perfunde*.

Ἤϊος, ου, ὁ, *jaculandi peritus*: ab ἵημι, *jacio*: Epitheton Apollinis & Bacchi.

Ἠΐς, pro ἧς, & hoc pro αἷς, dat. pl. ab ἡ, *quæ*.

Ἤϊσαν, *iverunt*: per Pleonasm. τοῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν. verbi εἶμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, & in 3. pl. εἶσαν, per solutionem dipthongi & ε verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. m. dempto ε pro ᾔεσαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf ἴσην, Ion. ἴσαν, & Att. εἴσαν, & ε in η mutato, ἤισαν, *sciebam*: ab ἴσημι, *cognosco*.

Ἤϊσκεν, *assimilabat*: 3. sing. imperf. verbi ἐΐσκω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἠΐστωσα, ας, ε, *everti*; a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, *memoriam alicujus aboleo*, *deleo*: ab ἄϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil scire potes*; ex α priv. & εἴδω, *scio*.

Ἠΐχθην, ης, ἡ, *excurri*; a. 1. ind. pass. verbi αἴσσω, *irruo*: f. ξω, p. ἦιχα.

Ἦιχι, pro ἧχι, quod vide.

ἨΙΩΝ, ονος, ἡ, *littus*, *ripa*; q. ab αἰονάω, *asperge*. Alii ab ἀΐω, *audio*; quod resonet fluctibus.

Ἧκ' pro ἧκε, *misit* sing. sing. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

ἮΚΑ, &, ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. *leniter*, *quietè*, *sensim*; quod ab ἀκὴν, *quietè*.

Ἦκα, perf. act. verbi ἔδω, *comedo*; pro quo etiam ἔδηκα dicitur: & verbi ἔθω, *soleo*: necnon verbi ἤθω, *colo*: ᾖκα, perf. act. ab ᾄδω, *cano*.

Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: & perf. ab ἥδω, f. ἥσω, *delecto*: necnon perf. m. ab ἥκω, *venio*.

Ἤκαζον, *assimilabam*: imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἥκαλος, *quietus*. Th. ἦκα, *sensim*, *leniter*.

Ἤκαχον a. 2. ind. act. Att. pro ἄχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, *doleo*. Th. ἄχος, *dolor*.

Ἧκε, *immisit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio*.

Ἤκειν, εις, ει, plusq. p. Att. pro εἴκειν ab εἴκω, *similis sum*. Vel ut alii ab εἶμι, *eo*, perf. inus. εἶκα.

Ἤκεν, vel ἢ κεν, adv. pro ἤ, *aut*, *an*: &

Ἦκεν, vel ἦ κεν, adv. *certè*.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, *medicinam adhibui*: ἐθεράπευσα, Hesych. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *sano*: f. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, *audiveram*: pro ἀκηκόειν, & in pl. ἠκηκόεισαν, Att. pro ἠκηκόεσαν, plusq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκούω, *audio*: f. ούσω, p. ἤκουκα, p. m. ἦκοα, & Att. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, *contumeliosè tracto pulso*: f. ίσω, p. ᾔκικα. perf. part. pass. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, *verbera*, *pulsatio*.

Ἥκιστα, adv. *minimè*: ab

Ἥκιστος, ου, *minimus*. Th. ἦκα, *sensim*.

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, *sequor*: f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Ἥκομεν, 1. plur. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio*: f. ξω.

Ἠκόνημαι, *sum acutus*: perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω, *acuo*. Th. ἀκόνη, *cos*.

Ἠκονημένος, ου, ω, part. superioris perfecti.

Ἦκου, Ion. pro ἦπου, *certè*.

Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, *audio*: f. σω, p. m. ἦκοα. Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, *audivi*: a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. pass. ejusd.

Ἠκριβωμένος, ου, *accuratus*: perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *planè cognosco*. Th. ἀκριβὴς, *diligens*, *accuratus*.

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, *accuratè*: à praeced.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, *exquiro*: p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς, *exquisitus*.

Ἠκροάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀκροάομαι, f. άσομαι, idem quod ἀκούω, *audio*.

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάομαι, *audior*; ab eod.

Ἦκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἦκται, 3. sing. perf. verbi ἄγω, *ago*: f. ἄξω, p. ἦχα, perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo*, *irritum facio*: ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

ἭΚΩ, *venio*, *pertineo*: imperf. ἧκον, ες, ε, f. ἥξω, p. m. ἧκα, ας, ε, a. 1. ἧξα, a. 1. sub. ἥξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἥξωσι.

Ἠλάθην, *ejectus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, *stultesco*, *insanio*: ab ἠλεὸς.

Ἤλακα, *expuli*: perf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*.

ἨΛΑΚΑΤΗ, ης, ἡ, *colus*, in pl. τὰ ἠλάκατα, *fusus*, *fila*, *stamina*. qu. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo*: vel ἠλάσκω, *vagor*, *circumeo*.

Ἠλακατῆν, ῆνος, ὁ, *piscis quidam*, à similitudine coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. pl. ἠλάλαξαν, *clamârunt*, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala*. Th. ἀλαλὴ, *vox militum ante pugnam*.

Ἡλάμην, ω, ατο, *exilivi*: & in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio*.

Ἤλασ' pro ἤλασε, *percussit*: a. 1. act. verbi ἐλαύνω.

ἨΛΑΣΚΩ & ἠλασκάζω, *vagor*, *erro*, *devito*: q. ab ἄλη, *error*, vel ἐλάω, *agito*.

Ἠλάστεον, -ευν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, *indignor*, *mœrore afficior*: ab ἄλαστος, Dor. pro,

μνημόνευτος, cujus memoria erit perpetua: ex α priv. & λήθω, lateo.

Ἠλάσκαζε, agebat, 2. sing. imperf. act. verbi ἠλασκάζω, idem quod ἐλαύνω, agito: fut. ἐλάσω.

Ἥλατο, saltavit, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, salio: f. ἁλοῦμαι.

Ἠλαττοῦντο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττόω, diminuo. Th. ἐλάχυς, parvus: comp. ἐλάττων, vel -σσων, superl. ἐλάχιστος.

Ἠλάττωσα, ας, ε, a. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo: f. ώσω, p. ἠλάττωκα. ab eod. Th.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo: f. ήσω, perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, dolor.

Ἤλεγχε, 1. sing. vel 3. pl. imperf. praeced. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, argui, argumentis (vel exemplis) demonstravi: a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo: f. ξω.

Ἠλειμμαι, unctus sum, perf. pass. verbi ἀλείφω, ungo: f. ψω, p. φα, a. 2. ἤλειφον, a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, unxi, perf. act. &

Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. ἠλειμμαι.

Ἠλεκτίς, ίδος, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλέκτρα, ας, ἡ, ELECTRA, nom. mul.

Ἤλεκτρος, ου, ὁ, & τὸ ἤλεκτρον, ELECTRUM, succinum: μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. à λέκτρον, lectus: vel ab ἠλέκτωρ, Sol: quod referat fulgorem Solis. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, ονος, ὁ, ELECTRYON, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, ELECTRYONE, nomen mul.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, Sol quia homines ἀλέκτρους facit, i. e. non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia ipse est ἄλεκτρος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, lectus. Th. λέγω, cubare facio.

Ἠλέματος, ὁ, vanus: ex ἠλεός, stultus, & μάταιος, vanus.

ἨΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, stultus, stolidus: q. ab ἄλη, error.

Ἤλευα, Poët. & Æol. pro ἤλευσα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τῦ ε, pro ἀλέω, vito: ἠλευάμην, ω, ατο, a. 1. m. à praeced.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, liberavi, a. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, libero, f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλέλατο, transfixus est, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. p. Att. in 3. pl. ἠλήλαντο, ab ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω, p. ἤλακα, p. pass. ἤλαμαι, & Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημι, erro, vagor. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠλήλιμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. p. pass. Att. redupl. & Syst. dipthongi: ab ἀλείφω, ungo: f. ψω. p. ἤλιφα, p. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ' pro ἦλθε, venit, 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, veni, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt: 3. pl. a. 2. Boeot. pro ἦλθον, vide praeced.

Ἠλί, vox Hebraica, & interpret. Lat. Deus mi: item ELI, nomen viri indeclinabile, Hebraic. & inter. Lat. ascensus.

Ἡλιάζομαι, apricor, item in Heliaeâ judico: ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, HELIÆA, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, Sol.

Ἡλίας, ου, ὁ, ELIAS, nomen Prophetae, Heb. interp. Lat. Deus meus.

Ἠλίβατος, ου, & Ion. ἠλιβάτος, ὁ καὶ ἡ, tam altus ut Soli tantum sit pervius: ab ἥλιος, Sol, Æol. ἄλιος, & βαίνω, eo. Alii formant ab ἠλαίνω, aberrare, & βαίνω.

Ἡλίευον ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piscor: ab ἁλιεύς, piscator. Th. ἅλς, mare.

Ἤλιθα, adv. frustrà, copiosè: &

Ἠλιθιάζω, stultè ago: ab

ἨΛΙ'ΘΙΟΣ, ου, ὁ, stultus, vecors.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas: à praeced.

ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, statura, aetas, adolescentia, vigor: q. ab ἡλίκος, quantus.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, & Dor. ἡλικιώτας, α, ὁ, coaetaneus: à praeced.

ἩΛΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, quantus: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, infra.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, volvo.

Ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, coaetaneus, aequalis: ab ἡλικία, statura.

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, SOL: q. ab ἕλη, splendor.

Ἡλιοῦσθαι, Soli aduri, vel illustrari: à praecedente.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, peccavit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλιταίνω, pecco: a. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος, & ἀλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, natus ante completos menses: ab ἀλιτέω, aberro, & μὴν, mensis.

ἨΛΙ'Ψ, ιπος, ἡ, calceus: q. ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio est, quod ungui solet.

Ἡλιωθείς, έντος, Sole aestuans, aor. 1. part. pass. ab

Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, insolo. Th. ἥλιος, Sol.

Ἡλιῶσαι κόμαι, aureae & flavae comae, nom. pl. part. praes. f. g. ab ἡλιάω, f. άσω, colore radiis Solis refero: ab eod. Th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.

Ἡλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, exulcero: f. ώσω. Th. ἕλκος, ulcus.

Ἠλλάγησαν, mutati sunt: 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ξω, a. 2. ἤλλαγον, p. pass. ἤλλαγμαι, a. 2. pass. ἠλλάχθην, a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, p. part. pass. &

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. &

Ἠλλάχθαι, perf. inf. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, muto: vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, mutatus sum: perf. pass. verbi ἀλλοιόω, abalieno: f. ώσω, p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλλοτρίωνται, alienati sunt, 3. pl. perf. pass. ab

ab ἀλλοτριόω, *abalieno* : f. ώσω, p. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος.
Ἠλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *trituro, comminuo* : f. άσω, & ήσω.
Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro* : f. ήσω.
Ἠλὸς, οῦ, ὁ, per Sync. pro ἠλεὸς, *stolidus*, quod vide.
Ἧλος, ου, ὁ, *clavus* : q. ab ἵω, *mitto* : quia immittitur : inde fort. Angl. an Awl.
Ἤλπικα, p. act. &
Ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, *spero* : f. ίσω. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἧλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. m. mutato etiam spiritu, ab ἅλλομαι, *salio*.
Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ, umbra*. Th. λύγη, idem.
Ἤλυθ', pro ἤλυθε, 3. sing. a. 2. ἤλυθον, q. v.
Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, præt. m. verbi ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.
Ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. ejusd.
Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω *evito, effugio* : f. ξω, tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλάω, *vito*.
Ἦλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφαίνω, vel ἄλφω. Th. ἄλφα.
Ἥλωκα, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, p. act. verbi ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω, tanq. ab ἁλόω, vel ἅλωμι, a. 2. ἥλων, & Att. ἑάλων.
Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, *vagor, erro*.
Ἥλων, Att. ἑάλων, a. 2. &
Ἥλωσαν, 3. plur. ab a. 2. ἥλων, q. vide in ἥλωκα.
Ἧμα, ατος, τὸ, *telum missile* : ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.
Ἠμάθυνεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantiâ versor* : ab ἀμαθὴς, *indoctus* ; ex α priv. & μανθάνω, *disco* : f. μαθήσω, a. 2. ἔμαθον.
Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, *EMATHION*, nom. regis.
Ἠμαθόεις, εντος, ὁ, *arenosus* ; Ion. pro ἀμαθόεις, ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, idem quod Th. ψάμμ[illegible], *arena*.
Ἧμαι, σαι, ται, *sedeo* : q. ab ἕω, *colloco*.
Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies* : in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies*.
Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ἥμαρτον. &
Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. &
Ἡμαρτηκότα, acc. sing. p. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco* : f. ἁμαρτήσω.
Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. præced.
Ἠμάτιος, ου, ὁ, *diurnus* : ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.
Ἡμάτωμαι, *cruentatus sum*, perf. pass. verbi αἱματόω, *cruento* : f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis*.
Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. verbi Poët. ἀμβλακίω, fortè ἀμπλακίω, *pecco* ; quod à πλακία, *error*. Th. πλάζω, *errare facio* : fut. -γξω.
Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω, f. υνῶ. Th. ἀμβλὺς, *obtusus*.
Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, *pecco*.
Ἦμε παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem*.
Ἥμεας, acc. plur. Ion. pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ, nom. pl. ἡμέες pro ἡμεῖς.
Ἤμεθα, *fuimus*, 1. pl. a. 2. m. ἤμην, ab εἰμὶ, *sum*.
Ἠμείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀμείβω, *permuto* ; f. ψω, p. ἤμειφα.
Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. act. &
Ἠμειδηκὼς, perf. part. ab ἀμειδέω, quod ex α priv. & μειδάω, *video* : f. ήσω.
Ἡμεῖς, *nos*, nom. pl. ab ἐγὼ, *ego*.
Ἡμείων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. plur. ejusd.
ἩΜΕΚΤΕ'Ω, *ægrè fero indignor* : fortè ab ἠμέω & ἔχω, quasi vomitum & fastidium habeo.
Ἠμέληκα, *neglexi, contempsi*, p. act. &
Ἠμελημένος, *neglectus*, p. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo* : vide ἠμέλει.
Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. Att. verbi μέλλω, *futurus sum* : f. μελλήσω.
Ἠμέλει, 3. pl. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo* ; f. ήσω, p. ἠμέληκα, quod ex α priv. & μέλει, *curæ est*, impersonal.
ἩΜΕ'Ν, Poët. & conjunct. copulat. cui respondet ἰδὲ. At ἦ μὲν, *sanè, profectò*.
Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Est & ἦμεν, præs. inf. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est & ἦμεν, per Sync. pro ᾔειμεν, *iveramus*, 1. pl. plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.
Ἥμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.
ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, & Ion. ἡμέρη, *dies*, *lux* : veteres ἱμέραν, ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem : ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.
Ἡμερεύω, f. σω, *diem transigo* : à præced.
Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.
Ἡμερήσιος, ου, ὁ, *unius diei* : &
Ἡμερινὸς, οῦ, ὁ, *diurnus* : &
Ἡμέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem : ab ἡμέρα, *dies*.
Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta, cicur*. Th. ἥμερος, *mansuetus*. Est & species *roboris* ; item *vitis*.
Ἡμερόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes ; peculiaritèr sic dictus est Diogenes, qui quotidiè victum mendicabat ; item *insecti genus*. unicum diem vivens. ἐφήμερον etiam dict.
Ἡμεροδρόμος, q. d. *diurnus cursor, tabellarius* : ab ἡμέρα, *dies*, & τρέχω, *curro* : p. m. δέδρομα.
Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ, *qui totâ die dormit* : ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, *lectus*.
* Ἡμερολογέω, -ῶ, *dies numero* : ab ἡμέρα, & λέγω, *lego, numero*.
* Ἡμερόομαι, -οῦμαι, *cicuro, mansuefio* : ab
ἩΜΕΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *mansuetus, cicur* ; ab ἡμέρα, quia *dies* jucunda.
Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, *speculator diurnus* ; ab ἡμέρα, & σκοπὸς, *speculator*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.
Ἡμερόω, f. ώσω, p. ωκα, *mansuefacio* ; ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.
Ἤμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, *esse* : ab εἰμὶ, *sum*.

sum, vel *eramus*; Dor. pro ἦμεν, 1. pl. a. 2. ejusd.

Ἡμετέρων, gen. sing. Ion. f. g. ab

Ἡμέτερος, α, ον, *noster*; ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγώ, *ego*.

Ἡμημένος, p part. pass. verbi ἀμάω, *meto, colligo*: f. ήσω.

° Ἦμην, adv. *certè*, Heb. vi. 14. vide. ἦ, μὴν, *profectò, sanè*.

Ἦμην, ἦσο, *fueram* vel *eram*, plusq. pl. vel potiùs a. 2. m. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἥμην, *sedebam*, imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*: f. ήσω, p. ἤμηκα.

Ἠμί, *loquor*, Att. Aphæresi pro φημί.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, *semivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἡμιάῤῥην, ενος, ὁ καὶ ἡ, *semivir*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & ἄῤῥην, *mas*.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *semesus*: ex ἥμισυς, *dimidius*: & βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Ἡμιγένειος, *semibarbatus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & γένειον, *barba*.

° Ἡμίεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *semicoctus*. Th. ἕψω.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *seminex*, *semimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*: & ἔθανεν, a. 2. verbi θνήσκω, *morio*.

Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*, & in gen. pl. ἡμιθέων· ab ἥμισυς, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*.

° Ἡμιθνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *semimortalis*. Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA*, *dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

Ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, *a*: quasi *semiasinus*, dat. pl. Ion. ab ἡμιόνοισι· ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὄνος, *asinus*.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, *securicula*, *dimidiata securis*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πέλεκυς, *securis*.

Ἡμιπλεθρον, ου, τὸ, *dimidium jugeri*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, *dimidiatus later*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πλίνθος, *later*.

Ἡμίπνουν, acc. sing. ab ἡμίπνοος, -ους, *semivivus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πνέω, *spiro*.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, *dimidia*, Ion. ἡμίσεα.

° Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, *dimidia pars*: ἥμισυς.

Ἡμίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα. nom. pl. n. g. &

Ἡμίσους, gen. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versûs. ex ἥμισυς, *dimidius*, & στίχος, *versus*. Th. στείχω, *eo*.

ΗΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius*, *a*, *um*, *SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς, & τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus*, *semiperfectus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ου, τὸ, *dimidiata pars*: &

Ἡμίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς, & τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὥρα, *hora*.

Ἧμμαι, *accensus sum*, p. pass. ind. &

Ἡμμένος, *incensus*, p. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango*, *accendo*.

Ἤμειψα, ας, ε, *commutavi*, *permutavi*, *vices reddidi*, p. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἠμμορηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exors & expers sum*: ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α priv. & μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

ἩΜΟΣ, adv. *quando*, *quum*, sine interrogatione: cui respondet τῆμος, *tum*.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento scil. præter commune ω pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. pass. verbi ἀμπέχομαι, vel ἀμπέχω. pro ἀμφέχω, f. ἀμφέξω, *circumduo*, *induo*, ex ἀμφὶ, *circum*, & ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Ἠμπεσχόμην, itidem pro ἀμπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

Ἠμπιχόμην, *induebar*, imperf. pass. verbi ἀμπίχω, idem quod ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἤμυν', pro ἤμυνε, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel. 2. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciscor*, f. νῶ, a. 1. ἤμυνα.

Ἠμύνατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd.

Ἤμυσε, 3. sing. a. 1. m. act. ab

ἩΜΥΩ, *inclino*, *cado*: f. ύσω, p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

Ἠμφαγνόουν, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*, ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, *ignoro*: ex α priv. & νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω, vel ἀμφίσω, perf. pass. ἠμφίεσμαι, utrinque assumpto augmento, η pro α, & ω pro ε, ex ἀμφὶ, *circum*, & ἕω, *induo*.

Ἠμφέβαλλον, *dubitabam*, imperf. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφιγνόουν, pro ἠμφεγνόουν, *dubitabam*, imperf. act. foris etiam sumpto augumento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognosco*, *dubito*, unde etiam a. 1. ind. ἠμφιγνόησα· ex ἀμφὶ, *circum*, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι· ex ἀμφὶ, & ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: f. ἕσω, Poët. ἕσσω, a. 1. ἕσα.

Ἠμφίεσα, *vestivi*, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, part. præced. præt. pass. Pro eo supra habuimus ἠμφιεσμένος.

Ἠμφισβήτουν, *contendebam*, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

Ἡμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *jaculator*: ab ἵημι, seu ἵω, *mitto*. Sed

Ἡμῶν, *nostrûm*, gen. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

ἩΝ,

'ΗΝ, ἐὰν, cum subj. ἐὰν μὴ, nisi.
"Ην, quam, acc. f. g. ab ὃς, ἥ, ὅ.
"Ην, eram, vel erat, 1. vel 3. sing. imperf. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ab εἰμί, sum; item pro ἐξῆν, licebat: ac
"Ην, ἦς, ἦ, Poët. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ας, α, dixi, a. 2. verbi φημί, dico. Sed
"Ην, ἧς, ἧ, misi: a. 2. ind. verbi ἵημι, mitto.
'Ηνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
'Ηναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, cogo; imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. pass. ἠνάγκασμαι, p. part. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, necessitas.
'Ηναιδευκότες, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναιδεύω, impudens sum: ab ἀναιδής, impudens: ex α priv. & αἰδὼς, pudor.
'Ηνάλωκα, pro ἀνάλωκα, p. act. verbi ἀναλίσκω, absumo, quod ab ἁλίσκω, capio: f. ἀλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα.
'Ηνάλωσα, consumpsi, a. 1. ind. act. pro ἀνάλωσα, à praeced. q. v.
'Ηναντιώθην, adversatus sum: a. 1. ind. pass. &
'Ηναντίωμαι, perf. pass. unde
'Ηναντιωμένος, p. part. ab ἐναντιόομαι, adversor, quod ab ἐναντίος, adversus, oppositus. Th. ἀντὶ, contra.
"Ηναξα, ας, ε, imperavi: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, regno: f. ξω, p. χα. Th. ἄναξ, rex.
"Ηναρα, interfeci: a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, occido: f. αρῶ.
"Ηνασσε, 3. sing. imperf. verbi ἀνάσσω, impero: vide ἤναξα.
"Ηνδανον, ες, ε, placebam: imperf. act. verbi ἁνδάνω, placeo.
'Ηνδραγαθηκέναι, p. ind. act. verbi ἀνδραγαθέω, viriliter ago: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἀγαθὸς, bonus.
'Ηνδρώθην, ad virilem perveni aetatem: a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.
"Ηνεγκα, ας, ε, tuli, & in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. &
'Ηνεγκάμην, ω, ατο, tuli, a. 1. m. verbi φέρω, fero: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω, unde etiam
"Ηνεγκον, a. 2. act. ἠνεγκόμην, a. 2. m. &
"Ηνεγμαι, perf. pass. &
'Ηνεγμένος, perf. part. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.
'Ηνέθην, laudatus sum, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, laudo: f. έσω & ήσω, p. ᾔνηκα, p. pass. ᾔνημαι. Th. αἶνος, laus.
"Ηνεικα, ας, ε, tuli, & in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. &
'Ηνείκαντο, 3. pl. a. 1. med. pro ἠνέγκαντο, vide praeced.
'Ηνίπαπε, edixit, vetuit: 3. sing a. 1. vel a. pro ἐνίπτε, pro quo etiam ἐνένιπτε dicitur Poëtis, per Anadiplasiasmum. Th. ἔπω, dico: a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον.
'Ηνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.
'Ηνειχόμην, sustinebam, pro ἠνειχόμην, 1. sing. imperf. duplici augmento &
'Ηνείχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, tolero. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον.
'ΗΝΕΚΗΣ, έος, ὁ ᾗ ἡ, porrectus, continuus, perennis.
'Ηνεμόεις, εσσα, ὁ, ventosus, ventis expositus: ab ἄνεμος, Poët. pro ἄνεμος, ventus.
'Ηνεπον, dixi, allocutus sum: a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, praepositione sumente augmentum, quia nihil addit ad significatum: ex ἐν & ἔπω, dico.
"Ηνεσα, laudavi: a. 1. verbi αἰνέω, f. έσω, vel ήσω. p. ᾔνηκα.
'Ηνεσχέθην, sustinui: a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, attollo: f. ἀνέξω, & ἀνασχήσω, tanq. à σχέω, a. 2. ἀνέσχον. p. ἀνέσχηκα. perf. pass. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, & aucta praepositione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, habeo.
'Ηνεσχόμην, sustinui: itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. m. verbi ejusd.
'Ηνέχθην, ης, η, delatus sum: a. 1. ind. pass. verbi φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω, perf. pass. ἤνεγμαι.
'Ηνέωγα, aperui: pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνέῳγα, p. m. &
'Ηνέωγμαι, perf. pass. Att. &
'Ηνεώχθην, a. 1. pass. Att. ab ἀνοίγω, aperio: f. ξω. Th. οἴγω, idem.
'Ηνεώχθησαν, 3. pl. praeced.
'Ηνήλωμαι, consumptus sum: cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. &
'Ηνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος, in a. 1. pass. ἠνηλώθην, pro ἀνηλώθην: itidem a. 1. act. ἠνήλωσα, pro ἀνήλωσα. ab ἀναλίσκω, consumo. Th. ἁλίσκω, capio: fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα. Att. ἑάλωκα.
'Ηνηνάμην, ω, ατο, renui: a. 1. m. &
'Ηνήναντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀναίνομαι, renuo.
"Ηνθε, seu ἦνθε, Dor. pro ἦλθε: vide ἦνθον.
'Ηνθισμένος, tinctus: perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, flos.
"Ηνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in 1. pl. ἤνθομες, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι.
'ΗΝΙ', ecce: pro quo & ἠνίδε.
'ΗΝΙ'Α, ας, ἡ, habena: q. ab ἱέω, colligo.
'Ηνιάζω, f. σω, fraeno: à praeced.
'Ηνιγμαι, obscurè dixi: perf. pass. unde ᾐνιγμένος, praes. part. ᾐνιξάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi αἰνίττομαι, obscurè innuo: f. ξομαι. Th. αἶνος, apologus, dictum fabulosum.
'Ηνίδε, ecce: pro ἠνί, idem.
'Ηνίασαι, moerore confecta es: 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω. f. άσω. p. pass. ἠνίαμαι, σαι, ται. Th. ἀνία, moeror.
'Ηνικ', per Apostrophen pro
'ΗΝΙ'ΚΑ, quùm, quando: adv. extra interrogationem: in interrogatione verò est ὁπηνίκα, quando?
'Ηνίον, ου, τὸ, habena: ab ἠνία, idem.
'Ηνιοποιεῖν, regere, moderare: ab ἠνία, habena; & ποιέω, facio.
'Ηνιοχεῖν, aurigari, aurigam esse: ex ἠνία, habena, & ἔχω, habeo.
'Ηνιοχεὺς, auriga. Vide ἡνίοχος.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris : q. *agitatrix*.
Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, *auriga*, gen. ἑως, Att. & ῆος, Ion. ex ἡνία, *habena*, & ἔχω, *teneo*.
Ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga* : ab iisd.
Ἤνισπε, *dixit* : Pleonasm. Poët. pro
Ἤνιπε, 3. sing. præt. m. vel a. 2. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω. idem quod ἐνέπω, *dico minitabundus*. Th. ἔπω, *dico*.
Ἦνις, ιος, ἡ, *annicula* : ab ἔνος, *annus*.
Ἠνιξάμην, ω, ατο, *obscurè dixi* : pro ᾐνιξάμην, a. 1. m. verbi αἰνίσσω. f. ξω. p. ᾔνιχα. Th. αἶνος, *apologus* : at
Ἠνισάμην, *maledixi* : fine ι subscripto, est a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπτω, *objurgo*. Th. ἔπω, *dico*.
Ἠνίσσετο, *obscurè dicebat* : 3. sing. ab
Ἠνισσόμην, imperf. verbi αἰνίσσομαι, *occultè loquor*. Th. αἶνος, *apologus*.
Ἤνιχθαι, *ænigmaticè dicta sunt* : 3. sing. perf. imperat. pass. ἤνιξο, χθω. ab eod. verbo & Th.
Ἤνοθα, *florui* : p. m. interposito ο, pro ἤνθα, ab ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.
Ἠνοίγην, ης, η, *apertus sum* : a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium verb. pro ἀνεῴγην. ab ἀνοίγω, *aperio* : f. ξω. Th. οἴγω, idem.
Ἤνοιξα, ας, ε, *aperui* : a. 1. act. ejusd. quod vide.
Ἤνοπται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀναφέρω, verbi ἐμφέρω, ab inusitat. Th. ἴω, aucto extrinsecus.
Ἦνον, *perficiebam* : imperf. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio*.
Ἠνορέα, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas*, *fortitudo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.
Ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα, p. m. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
Ἤνοψ, οπος, ὁ, *sonorus*, *vocalis* ; item *perspicuus*. Th. ὄψ, *vox*.
Ἧνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.
Ἤντεον, imperf. act. verbi ἀντιάω, Ion. pro ἀντάω, *occurro*, *obvius fio*. Th. ἀντὶ, *contra*.
Ἤντετο, *occurrebat* : 3. sing. imperf. verbi ἄντομαι, pro ἀντάω, *occurro*. Th. idem.
Ἤντησε, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.
Ἠντίβαλλον, *occurrebam* : imperf. verbi ἀντιβολέω, *occurro*, *supplico* : ab ἀντιβάλλω, *contra jacio*. Th. βάλλω, *jacio* : præt. m. βέβολα.
Ἠντιδίκουν, *contradicebam* : imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius* : ex ἀντὶ, *contrà*, & δίκη, *jus*.
Ἥντιν', pro ἥντινα, *quam?* acc. sing. ac ἥτις, ἥτινος, *quæ?* Th. ὃς, *qui*, & τίς, *quis?*
Ἠντιώθην, ης, η, *adversatus sum* : a. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contrà*.
Ἧντο, *sedebant* : 3. pl. imperf. verbi ἧμαι.
Ἠνύσθην, ης, η, *perfectus fui* : a. 1. ind. pass. &
Ἤνυον, ες, ε, *perficiebam* : imperf. vel a. 2. act. &
Ἤνυσα, a. 1. act. ab ἀνύω, *perficio* : f. ύσω. p. υκα.

● Ἤνυστρον, ου, τὸ, *ventriculus secundus*.
Ἤνωγα, *mandavi* : p. m. &
Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram* : plusq. p. m. verbi ἀνώγω, *jubeo* : f. ξω. p. ἤνοχα.
Ἤνωγον, *jubebam* : imperf. ejusd. verbi.
Ἥνωμαι, *unitus sum* : perf. pass. verbi ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, ενὸς, gen. ἑνός.
● Ἡνώμενος, *continuus* : ab ἑνόω.
Ἤνωξα, ας, ε, *jussi* : a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.
Ἠνώρθουν, *corrigebam* : cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, *corrigo* : ex ἀνὰ, & ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Ἠνώρθωσα, *emendavi* : a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἠνώχλουν, imperf. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo* : f. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. p. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὄχλος, *turba*.
Ἧξα, ας, ε, *veni* : a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio* : f. ξω.
Ἦξα, ας, ε, *duxi* : a. 1. ind. act. verbi ἄγω. f. ξω, *duco* : &
Ἦξα, *fregi* : Att. ἔαξα, a. 1. act. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, *frango* : f. ξω. at
Ἦιξα, *impetum feci* : a. 1. act. verbi αἴσσω, pro ἀΐσσω, *irruo*.
Ἠξίου, 3. sing. imperf. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.
Ἠξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, —οῦμαι, *dignus habeor* : quod ab iisd.
Ἠξίωσα, a. 1. verbi ἀξιόω, *dignum censeo* : ab eod. Th.
Ἠξίωται, *dignus habitus est* : 3. sing. perf. pass. à præced. verbo.
Ἥξουσι, *venient* : 3. pl. f. 1. ab ἥκω, *venio* : f. ἥξω.
Ἡξῶ, *veniam* : Dor. pro ἥξω, à verbo præcedente.
Ἠοῖ, *auroræ* : dat. sing. ab ἠώς, gen. contract. ἠοῦς.
Ἤοιδα, *cecini* : præt. m. verbi ἀείδω. f. σω. *cano*.
Ἠοῖος, ου, ὁ, *orientalis*, *matutinus* : ab ἠώς, *aurora*.
Ἤομεν, 1. pl. a. 2. ἦον, ες, ε, Att. pro εἴομεν, ες, ε vulgaritèr ἴον, ες, ε ab εἶμι, *eo*.
Ἦον, ες, ε, vide præced.
Ἠόνα, acc. sing. ab ἠιὼν, όνος, ἡ, *ripa* : pro ἠιόνα, όνος, ἡ, *littus*.
Ἠονημένος, vide seq.
Ἠόνησας, 3. sing. a. 1. act. verbi αἰονάω, *aspergo perfundo* ; fut. ήσω. perf. part. pass. ᾐονημένος.
Ἠοῦς, gen. sing. ab ἠώς, όος, & contractè ἠοῦς, ἡ, *aurora*.
Ἡπαλύνθην, a. 1. pass. ab ἁπαλύνω, *emollio*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*.
Ἡπανίη, ας, ἡ, *inopia*, & ἠπανίη, egit. Hesych. fortè ab ἀπὸ, & ἀνίημι, *remitto*, *desino*.
ἩΠΑΡ, ατος, τὸ, *HEPAR*, *jecur* : in pl. τὰ ἥπατα, quasi ab ἕπω, *operor*, & ἔαρ, *sanguis*, *ver*.
Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram* : a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo* : f. ήσω.
Ἡπατοσκοπήσασθαι, *exta consulere* : a. 1. m. inf. ex ἧπαρ, *hepar*, & σκέπτω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.

Ἤπαφε,

Ἤπαφε, 3. sing. a. 2. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάω, *decipio*, verb. Poët. deduct. ab ἀπατάω, idem.

Ἠπάω, *perforo*, *sarcio*: hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen*:

Ἠπεδανὸς, q. ἀπεδανὸς, *claudus*, *infirmus*, *fluidus*: ab α priv. & πεδανὸς, *humilis*; *firmus*: q. à πέδον, *solum*.

Ἠπείγετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐπείγω, f. ξω, *urgeo*, *festino*.

Ἤπειγμαι, *acceleratus sum*: perf. ind. pass. &

Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠπείθησα, ας, ε, & in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus sum*: fut. ήσω. ex α priv. & πείθω, *persuadeo*.

Ἠπείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω· vide præced.

Ἠπείλησεν, *minatus est*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *mino*: f. ήσω.

Ἠπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου, ab

ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*: quasi ἄπειρος, ex α priv. & πέρας, *finis*: item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA*, *in continente natus*: à præced. quod vide.

Ἠπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.

Ἤπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*.

Ἠπερ, *aut*, conj. disjunct. Th. ἤ, *aut*.

Ἠπεροπεύσας, *qui decipit*: a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, *decipio*: fut. εύσω. Th. ὄψ.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor*; ab eodem.

Ἠπεχθάνοντο, *offensi fuerunt*: 3. p. imperf. pass. pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*; ex ἀπὸ, & ἔχθος, *odium*.

Ἠπήσασθαι, a. 1. inf. ab ἠπάω, *sarcio*: q. v.

Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, *sartor*: ab eod. Th.

ΗΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS*, *febris quotidianæ species*: q. ἤπιος, per Antiphrasin.

Ἠπιάω, *mitigo*, *placo*: f. άσω & ήσω. Th. ἤπιος, *lenis*.

Ἠπιήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi præced.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ, *lenis*, *qui mitia dat*: ex ἤπιος, *mitis*, & δῶρον, *donum*.

ΗΠΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *clemens*, *placidus*, *mitis sermone*: quasi ab ἔπος, *verbum*.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Ἠπίστατο, Ion. & Att. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, idem quod simplex ἴσημι, *scio*.

Ἠπιστέατο, Ion. pro ἐπίσταντο, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, *diffido*, *non credo*: f. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. pl. ἠπίστησαν· ex α priv. & πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Att. dici pro ἐπιστήθην, ab ἐπίσταμαι, *scio*.

Ἠπίστησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀπιστέω· vide ἠπιστήθην.

Ἠπίστουν, imperf. act. ejusd. verbi.

Ἠπόμην, & εἱπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

Ἠπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἠπόρουν, 1. sing. & 3. pl. imperf. act. verbi ἀπορέω, *dubito*: ab α priv. & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

Ἠπου, *aut*, *profectò*: ab ἤ, *aut*, & πού, *alicubi*: q. ab ὅς, *qui*. sed

Ἦπου, *utrum? an? certè*: ab ἦ, idem. Th. ἤ, *vel*: vide præced.

Ἧπται, *tactus est*: 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango*: f. ψω. p. φα.

Ἤπυον, *clamabant*: 3. pl. imperf. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, *sono*: fut. ύσω. quasi ab ἔπω, *loquor*.

Ἠπύτα, vocat. sing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, *vociferatore*: ab

Ἠπύω, pro ἀπύω, *clamo*: vide ἤπυον.

Ἦρ', pro ἆρα, *numquid?* ex ἦ, *certè*, item *an?* & ῥα, inelit. particula, vel expleat.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER*: contract. ex Th. ἔαρ, id.

Ἥρα, ας, & Ion. Ἥρη, ης, ἡ, *Juno*. Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, *amo*.

Ἦρα, *tuli*: a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. at

Ἦρα, sine ι subscripto, est præt. med. verbi ἄρω, *apto*: sed præt. med. Att. ἄραρα est usitatius.

Ἤρα, *amabat*: 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo*: f. άσω.

Ἠρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, *imprecor*, imperf. ἠρώμην, ἠρῶμαι. Th. ἀρὰ, *preces*, *imprecatio*.

Ἡρακλέης, & contractè Ἡρακλῆς, *HERCULES*: gen. -έος, dat. εῖ, acc. ῆα. ab ἥρως, & κλέος, qu. *heroum gloria*, vel ἥρας κλέος, quòd à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro*.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*: nomen propr.

Ἡράκλεια, τὰ, *Herculis festa*, vel *sacrificia*: &

Ἡρακλεία, ας, *Herculea*: &

Ἡράκλεις, *HERCLE*, *papæ*: adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλῆς, *HERCULES*: vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, *amatus sum*: perf. pass. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠράμην, ω, ατο, *extuli*: a. 1. m. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ejusd. verbi.

Ἤρανος, ου, ὁ, *rex*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἤραρα, *accommodavi*: pro ἄρηρα, p. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἀρήρεια.

Ἤρας, *amabas*: 2. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠρασάμην, *devovi*: a. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt esse ab ἐράομαι, *amor*, vel ἐράζομαι, idem. à Th. præced.

Ἠράσθην, *adamatus sum*: a. 1. pass. ab eod.

Ἠράσσαο, Ion. & Dor. pro ἠράσω, *amâsti*: 2. sing. a. 1. m. verbi præced.

Ἠρᾶτο, *execrabatur*: 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio*.

Ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*: vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. m.

Ἤρατο, 3. sing. a. 1. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albico*: f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus*.

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor*: quod vide.

Ἤργμαι,

Ἤργμαι, coepi sum: perf. pass. & part. ἠργμένος, ab ἄρχω, incipio: f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. part. pass. ἀρχθείς.

Ἤρεαι, *interrogas*: 2. sing. Ion. pro ἔρῃ, verbi ἔρομαι, dicitur & εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἡρέθην, *delegi*: a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. verbi ἐρέθω, *lacesso*.

Ἥρει, 3. sing. imperf. act. verbi αἱρέω, *eligo*.

Ἠρείκει, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, *firmo*, *fulcio*: f. σω. p. ἤρεικα. & in part. ἐρεικώς. a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, *proscindebam*: imperf. act. verbi ἐρείκω, *frango*: f. ξω.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*: 3. sing. a. 1. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*: f. σω.

Ἡρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio*, *eligo*: a. 1. pass. ᾑρέθην.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt*: 3. pl. a. 1. med. verbi ἐρείπω, *everto*: f. ψω. a. 1. ἤρειψα, a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, *tacitè*, *sensim*, *paulatim*: adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. άσω, *moereo*.

Ἠρεμαίως, idem ac ἠρέμα.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quiesco*: &

Ἠρεμία, ας, ἡ, *quies*: ab

ἨΡΕΜΟΣ, ου, *quietus*, *mitis*, *placidus*: ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἐρατός, *amabilis*: quod ab ἐράω.

Ἦρε, 3. sing. a. 1. vel a. act. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam*: imperf. act. verbi αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui*: a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, & *placeo*.

Ἡρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἱρετίζω, *eligo*: f. ίσω, p. ᾑρέτικα. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἤρετο, 3. sing. imperf. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo*: imperf. Ion. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. med. ἠρόμην. Tum ᾑρόμην, ι subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, *tollo*.

Ἥρευν, *venabantur*, imp. Dor. pro θήρευον, verbi θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Ἥρευν, imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *scrutatus sum*: a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *scrutor*.

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno*.

Ἥρημαι, *elegi*: perf. ind. pass. ᾑρημένος, *qui delegit*: ejusd. part. ab αἱρέω, *eligo*, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, & in 3. pl. ᾑρήκασι.

Ἡρήκαμεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν, 1. pl. perf. ᾕρηκα, verbi praecedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, *vasto*: f. σω. praet. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *solitudo*.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*: plusq. p. med. Att. verbi ἄρω, *apto*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, Att. ἄραρα. & tum adhuc novo augmento, ἠρήρα. hinc plusq. p. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, *inhaeserat*: 3. sing. plusq. p. pass. ἠρηρείσμην, σο, στο, verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἠρήσαντο, *optarunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi αἱρέω, *seligo*: f. ήσω. a. 1. ᾕρησα. inde a. 1. m. ᾑρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*.

Ἤρθην, *sublatus sum*: a. 1. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*: perf. ἦρκα.

Ἠρθρωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo*, *fingo*: f. ώσω. Th. ἄρθρον, *artus*.

Ἦρι, *manè*, adv. vel *verè*: ab ἦρ, ἦρος, τὸ, *ver*: factum ex ἔαρ, ἦρι.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora*: quia ἦρι γίνεται, i. e. *manè existit*, oriente Sole: &

Ἠριγενὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, *vernus*, *matutinus*: ab ἔαρ, & contractè ἦρ, *ver*, vel ἀὴρ, pro ἀὴρ, *aër*, & γίγνομαι, *sum*.

Ἠριδανὸς, ου, & Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS*: nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero*: f. ήσω. perf. ἠρίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε, perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἠρίκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi ἐρίζω, *contendo*, *litigo*: f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἤρικον, ες, ε, *fregi*: a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*: f. ξω.

Ἠρίνεος, α, ον, vel potius ἠρίνεος, *laneus*: pro εἰρίνεος. Th. εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἠρινὸς, ἡ, ον, per Crasin pro ἐαρινὸς. *vernus*. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, *ver*, & contractè ἦρ.

ἨΡΙΟΝ, ου, τὸ, *monumentum*, *sepulchrum*: q. ab ἔρα, in terrâ enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, *cecidi*, *lapsus sum*: a. 2. act. ἠριπόμην, *dirutus sum*: a. 2. m. verbi ἐρείπω, *everto*: f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρειπόω. ab eod. Th.

Ἤρισα, ας, ε, *contendi*: a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἦρκα, *tuli*: perf. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, *sufficiebat*: 3. sing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρκέω, *auxilior*, *sufficio*.

Ἤρκεσα, ας, ε, *suffeci*: a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἦρκται, *incepit*: 3. sing. perf. pass. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, *incipio*: seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἠρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*: p. ἦρκα.

Ἦρμαι, *sublatus sum*: perf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*: a. 1. ind. pass. ἤρθην. a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἥρμοσε, 3. sing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἁρμόζω, *apto*: f. όσω. Th. ἄρω, *apto*.

Ἡρμόζετο, 3. sing. imperf. pass. ἡρμοζόμην, -όμην, verbi

verbi ἀρνέομαι, *recuso*: f. ἠσομαι, a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. verbi ἄρνυμαι, *capio*, *consequor*.

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & in 3. pl. ἤρξαντο. verbi ἄρχομαι, *incipio*: f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.

Ἤρξαντο, & ἤρξατο. Vide in ἠρξάμην.

Ἦρξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἄρχω, *incipio*, *impero*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, *HERODOTUS*: nomen propr.

Ἤρομαι, *aratro conscissus sum*: perf. pass. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω. p. ἤροκα.

Ἠρόμην, *interrogavi*: imperf. vel a. 2. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo*.

Ἠρόμην, imperf. pass. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἦρος, *amabilis*, *jucundus*: ἦρα τὰ, *grata*: ab ἐράω, *amo*: ἔκτασιν habens τοῦ ε.

Ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω. p. ἤροκα.

Ἤρου, *interrogâsti*: 2. sing. imperf. vel a. 2. m. verbi ἔρομαι, *interrogo*.

Ἤρου, 2. sing. imperf. pass. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo*.

Ἠρῶ, 2. sing. imperf. pass. &

Ἤρυντο, 3. pl. imperf. pass. ἠρύμην, verbi αἴρω, *capio*.

Ἡροῦς, gen. sing. ab Ἡρὼ, gen. -όος, -οῦς, ἡ, *Ero*, nom. propr. virginis.

Ἥρως, gen. sing. ab

Ἡρῶς, nomen proprium.

Ἠροῦτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἥρπασεν, *rapuit*: 3. sing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, *rapio*: f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, *apto*, *congruo*: f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω.

Ἦρσαν, 3. pl. etiam a. 1. ab ἄρδω, *humecto*.

Ἦρται, 3. sing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρτημαι, *appensus sum*: perf. pass. verbi ἀρτάω, *appendo*: f. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, *tollo*.

ἩΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, *ERYNGIUM*, *herba quædam aculeata*.

Ἤρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum* aut *caprorum*, tanquam πώγων, seu *lanugo*.

Ἤρυγε, *eructavit*, 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω.

Ἠρύκακε, *inhibuit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, *inhibeo*, *impedio*: f. ξω.

Ἤρυον, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, *haurio*: f. ύσω.

Ἤρυτο, plusq. p. pass. 3. sing. verbi ἐρύω, *traho*, *custodio*. An pro ἐρύσατο, 3. sing. a. 1. m.

Ἦρχ' pro ἦρχε, *incepit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἠρχατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, *coërceo*. Vel ab ἄρχω, *incipio*, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*, *initium*.

Ἦρχε, *præibat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι. ab ἄρχω, *incipio*, *impero*. Th. ἀρχὴ.

Ἠρχόμην, ου, ετο, imperf. ab ἔρχομαι, *venio*.

Ἤρω, 2. sing. a. 1. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἥρω, per Apoc. pro ἥρωα, acc. sing. & ἥρῳ, dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros*.

Ἡρὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERO*, nomen proprium virginis.

Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros*.

Ἡρώδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis q. ab *heros* oriundus. Unde

Ἡρωδιανοὶ, οἱ, *Herodis ministri*.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως & δίων, *heroas profligans*.

Ἡρώησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐρωέω, *fluo*.

Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *HEROICUS*. Th. ἥρως.

Ἡρώϊος, & κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, idem.

Ἤρων, *amabam*, imperf. act. verbi ἐράω, *amo*. f. σω.

ἩΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*: nom. pl. ἥρωες, inde ἡρωΐνη, ης, ἡ, *heroina*.

Ἠρώτα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*: f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. sing. & 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Ἧς, *suæ*, gen. ab ἣ, *sua*, quod ab ὅς.

Ἧς, & ᾗσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *suus*.

Ἦς, *eras*, 2. sing. imperf. & Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ᾖς, *sis*, 2. sing. sub. ab εἰμί.

Ἦς, *dixisti*, 2. imperf. ab ἠμὶ pro φημί· vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημί, *dico*.

Ἧσα, & ᾖσαν, 1. sing. & 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*.

Ἧσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, *sedeo*.

Ἠσαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *salus à Domino*.

Ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμί, *sum*.

Ἦσαν, Att. pro ᾔεσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo*. Vel per Synær. pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. m. εἴδω. Potest etiam ᾖσαν esse 3. pl. a. 1. verbi ᾄδω, *cano*. Sunt qui velunt ἴσαν etiam dici pro ᾔδεσαν, 3. pl. plusq. p. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *scio*: f. ήσω. p. εἴδηκα.

Ἧσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, *delecto*: f. ήσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἠσαῦ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *factus*.

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago*: f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. & σέβω, *colo*.

Ἥσει, *mittet*, 3. sing. f. ind. verbi ἵημι, *mitto*, f. ήσω. p. εἷκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἥδω, *delecto*.

Ἠσέλγημαι, *petulans fui*, perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, *petulantèr ago*, f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, *petulans*, *insolens*.

Ἠσέλγησα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, & q. ἀσελγέω, q. v.

Ἧσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕω, seu ἕζω, sedeo.

Ἦσε, 3. sing. a. 1. m. ab ἄδω, cano.

Ἦσθα, ιας, Paragoge Æol. τῷ θα, pro ἦς, 2. sing. imperf. Sed ἦσθα, sis, Æol. etiam pro ἦς, 2. sing. sub. verbi εἰμί, sum. Sunt etiam qui ἦσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, noveras, & hoc pro ᾔδεις, θα, Æol. Paragoge, quod est 2. sing. plusq. p. ἤδειν, pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio, f. εἴσω, p. m. οἶδα.

Ἧσθαι, sedere, præs. inf. ab ἧμαι, sedeo.

Ἡσθείην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis.

Ἠσθένηκα, elangui, perf. act. verbi ἀσθενέω, sum infirmis viribus, fut. ήσω· ab ἀσθενής, invalidus, quod ex α priv. & σθένω, valeo.

Ἠσθένουν, languebam, imperf ejusd. verbi.

Ἡσθέντες, gavisi, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis.

Ἤσθετο, 3. sing. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, sentio. f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis.

Ἤσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἄδω, cano.

Ἤσθημαι, sensi, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. p. ᾔσθητο, & in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, sentio, a. 2. m. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, lætatus sum, & in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, delecto. Th. ἡδύς, suavis.

Ἠσθησάμην, ω, ατο, sensi, a. 1. ind m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.

Ἠσθῆσθαι, sensisse, perf. ind. pass. ejusd. verbi. Vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, lætabor, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector, a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδύς, suavis.

Ἠσθῆτο, 3. sing plusq. p. verbi inusit. ἐσθέομαι, pro ἐνδύομαι, induor, perf. part. ἠσθημένος. ab ἐσθής, ῆτος, ἡ, vestis. Th. ἕω, seu ἕννυμι, induo.

Ἤσθητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi αἰσθάνομαι, sentio. Vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, devorabam, imperf. act. verbi ἐσθίω, edo, f. ἔσω, p. ἠσθίηκα. Th. ἔσθω, idem.

Ἤσθμανα, ας, ε, anhelavi, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, anhelo: f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, flatus.

Ἠσθόμην, & in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. m. verbi αἰσθάνομαι, sentio: f. αἰσθήσομαι.

Ἧσι, sit, Ion. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμί.

Ἦσι, per Apoc. pro φησί, 3. sing. à φημί.

Ἦσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμί, sum. Sed.

Ἧσιν, suis, dat. pl. Ion. pro οἷς, suis, vel quibus: ab ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um.

Ἡσίοδος, ου, ὁ, *HESIODUS*, nom. propr. Poëtæ. qu. ex ἧσις, delectatio, & ὁδός, via.

Ἧσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio: ab ἥδω, delecto. Hine Angl. Ease.

Ἠσίτουν, inedia premebar, imperf. verbi ἀσιτέω· quod ex α priv. & σῖτος, frumentum.

Ἤσκεεν, Ion. vel obsequentem, vocalem pro ἤσκει, exercebat, 3. sing. imperf. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno: f. ήσω, p. ἤσκηκα, p. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, exercitatus sum, a. 1. ind. pass. &c

Ἤσκηκα, exercui, perf. act. ejusd.

Ἤσκησαν, aptarunt, 3. pl. a. 1. act. &c

Ἤσκουν, exercebam, imperf. act. ejusd. verbi ἀσκέω.

Ἦσμαι, decantatus sum, perf. pass. verbi ᾄδω, cano.

Ἧσμαι, lætatus sum, perf. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis. Sunt qui ἧσμαι, sedi, velint esse perf. pass. verbi ἕζω, sedeo, perf. ἧκα.

Ἤσμεν, sciveramus, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. p. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio.

Ἦσο, eras, vel fueras, 2. sing. imperf. vel plusq. p. ἤμην· verbi εἰμί, sum.

Ἧσο, 2. sing. imperf, vel imperat. verbi ἧμαι, sedeo.

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀσπάζομαι, amplector. f. άσομαι, p. ἤσπασμαι.

Ἤσπικα, tutatus sum, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες· verbi ἀσπίζω, defendo. Th. ἀσπίς, clypeus.

Ἧσσα, seu ἧττα, ης, η, inferiores partes, clades: &

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, inferior evado, vincor, superor, succumbo, frangor. Th. ἧσσον, minor.

Ἤεισε, pro ᾖσε, cecinit, 3. sing. a. 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, cano.

Ἡσσήθην a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, superor. Th. ἧσσον, minor.

Ἧσσον, minus, n. g. ab

ἩΣΣΩΝ, & ἥττων, ονος, ὁ & ἡ, minor, inferior, & in f. g. ἧσσον, vel ἧττον, minus, inde ἡσσάομαι, superor.

Ἧσται, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, sedi, quod vide.

Ἧσταν, vide in ᾖστε.

Ἠστάτουν. imperf. act. verbi ἀστατέω, instabilis sum, vacillo: ex α priv. & ἵστημι, sto.

Ἦστε, sciebatis, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. p. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω. Sic ᾖσαν, pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. &c

Ἤστην, sciverant, 3. dual. plusq. p. per Sync. pro ᾐδείτην, ejusd. verbi.

Ἤστην, erant, dual. imperf. Poët. pro ἤτην, & in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμί, sum.

Ἥστην, sedebant, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, sedeo.

Ἡστισοῦν, qualiscunque: ex particulâ expletivâ ὖ, & ἥτις, ἥτις, ὅτι· & facit in. gen. ἧστινος, cujuscunque, supple ποιότητος, qualitatis, vel aliquid simile.

Ἧστο, sedebat, Poët. pro ἧτο, 3. sing. imperf. verbi ἧμαι, sedeo: vel est plusq. p. ab ἕζω.

Ἦστον, ἤστην, eratis, erant, Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. verbi εἰμί, sum.

Ἡσπαστ[illegible]

Ἠστραπτε, *illuminabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro*: f. ψω, p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. act. verbi ἀσυνθετέω, *non sto pactis*: quod ex α priv. & συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἡσυχάζω, *quiesco, taceo*: f. άσω, p. ἡσύχακα, præs. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, *quietus*.

Ἡσυχαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. qu. Th. ἥσυχος.

Ἡσυχῆ, adv. *quietè, tacitè*: ab eod.

Ἡσυχία, ας, & Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas, otium, silentium*: ab eod. Th.

Ἡσύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

ΗΣΥΧΟΣ, ου, ὁ, *quietus*: qu. ἧσιν ἔχων, Gall. *qui est à son aise*: ab ἥδω, *delecto*.

Ἡσύχως, adv. *quietè*.

Ἠσφαλίσαντο, *munivērunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*: f. ίσω, p. κα. quod ab ἀσφαλής, *tutus*: hoc est α priv. & σφάλλω, *everto*.

Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. act. verbi ἀσχάλλω, *molestè fero*.

Ἠσχολήθησαν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum*: quod ab ἄσχολος, *cui otium non est*: quod ex α priv. & σχολή, *otium*.

Ἠσχύνετο, *erubescebat*, & in 3. pl. ἠσχύνοντο, imperf. pass. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἥσω, *mittam*, f. 1. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

Ἥσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, inus. *eo*.

Ἤτασεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀτάζω, *exanimo*: f. άσω.

Ἥτ' pro ἥτε, *hæcque*, articulus præpos. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τε.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμί, *sum*. Sed ἦτε est 2. pl. sub. ejusd.

Ἤτει, & ᾔτειν, sequente vocali, & contractè ᾔτει, 3. sing. imperf. verbi αἰτέω, *peto*: f. ήσω, p. ᾔτηκα.

Ἦτε κε, *certè, nimirum*, adv.

Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio*: ex α priv. & τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἤτηκα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. &

Ἠτήκειν, *efflagitaveram*, plusq. p. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἤτην, & ἦτον, *erant, eratis*, imperf. dual. verbi εἰμί, *sum*.

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. sing. a. 1. m. ab αἰτέω, f. ήσω, a. 1. ᾔτησα.

Ἦτι, *verè, certè*, adv. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. sing. imperf. ab αἰτιάομαι, *accuso*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, quod vide.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. & τιμή, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ἤτοι, *sive, seu, vel, certè*. Th. ἦ, *aut*.

Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. act. &

Ἡτοίμασα, ας, ε, & in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα, perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

Ἡτοίμασται, 3. sing. perf. pass. ἡτοίμασμαι, vide præced.

Ἦτον, *eratis*, dual. imperf. ab εἰμί, *sum*.

Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor, animus*. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicunt, qu. ab ἄω, *spiro*, undè, αὔω, *accendo*: cor enim cal[...] Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *magnanim[us]*.

Ἠτοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi αἰτ[έω], *peto*, f. ήσω, p. ᾔτηκα.

ΗΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *stamen, textum*. Sch[...] Nicandri etiam ἤτριον affert pro *spate*, [...] à texturâ venarum?

ΗΤΡΟΝ, ου, τὸ, *imus venter, pars umbil[...] subjecta*: ubi scil. ἤτριον *intest norum*, [...] ab ἴδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*: quod ab ἡ[...] ττάομαι. Th. ἥττων, *minor*.

Ἡττᾶσθαι, præs. inf. ab

Ἡττάομαι, ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor*, [...] *ferior evado*, perf. pass. ἥττημαι, a. 1. pa[ss.] ἡττήθην, ης, η, a. 1. part. ἡττηθεὶς, εῖσ[α] Th. ἧσσον, *minor*.

Ἡττάω, f. ήσω, *vinco, supero*.

Ἥττημα, ατος, τὸ, *diminutio, defectus, cl[a]des*. à 1. pers. perf. pass. superioris ver[bi] ab eod. Th.

Ἡττημένος, *victus*, perf. part. pass. ve[rbi] ἡττάομαι, quod vide.

Ἧττον, ονος, τὸ, *minus*; item *damnum*. [...] τὸ ἧττον, *cum detrimento*: ab ἥσσων, [...] ἥττων, *minor*.

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. verbi ἀτυχέω, *a[d]versâ fortunâ utor*. quod ex α priv. & τύχ[η], *fortuna*.

Ἤτω, *sit*, vel *esto*, pro ἔστω, 3. sing. imper[at.] ab εἰμί, *sum*: ab inus. ἔω, quod in imper[at.] ἴθι, ἴτω, & Crasin ἤτω.

Ηὔγει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐγέω ∙ cr[e]do ηὔχει ∙ ab αὐχέω, *glorior*.

Ηὔδα, & ηὔδα, 3. sing. imperf. ηὔδαον, *dic[e]bam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδή, *vo[x]*.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. [1.] m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem qu[od] [αὐ]δάω. Th. αὐδή, *vox*.

Ηὐδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδ[άω], f. ήσω, *vocem edo*, ab eod. Th.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi [εὐ]δοκέω, *volo*.

Ηὗδον, *dormivi*, imperf. vel a. 2. act. ve[rbi] εὕδω, *dormio*: f. εὑδήσω.

Ηὗηνε, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίν[ω], *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*.

Ηὐθύνθην, ης, η, a. 1. ind. act. verbi εὐθύ[νω], *dirigo*: f. υνῶ, p. υγκα. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ηὐκαίρει, imperf. Att. pro εὐκαίρει, -ουν, ve[r]bi εὐκαιρέω, *vacat mihi*: f. ήσω ∙ quod [ex] εὖ, *bene*, & καιρὸς, *occasio, tempus*.

Ἠΰκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habens pulchros crines*, *pu[l]chricoma*: Poët. Diæresi pro εὔκομος, ge[n.] Ion. εὐκόμοιο ∙ ex εὖ, & κόμη, *coma*.

Ηὔλει, 3. sing. imperf. act. ηὔλεον, -ουν, ve[rbi] αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλήσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*: f. ήσω, p. ηὔλη[κα]. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλίσθην, ης, η, & in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. [1.] ind. pass. verbi αὐλίζομαι, *stabulor*, p[...] med.

..., ... : perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, ...

Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, benedico : f. ήσω, p. εὐλόγηκα · Ex εὖ, & λόγος, verbum : quod à λέγω, dico : p. m. λέλογα.

Ἠῢν, bonum, acc. sing. ab ἠῢς, bonus. Th. ἠῢς, ἠῢ, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. sing. a. 1. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invalesco : f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ηὔχετο, 3. sing. a. 1. m. Att. verbi εὔχομαι, ...

Ἤυσε, ingemuit, a. 1. ind. act. verbi αὔω, & per Diælysin, αὐΐω; f. αὔσω. Hinc præsens geminato ασ, αὐσαω, f. ξω. a. 1. ἤυξα. Vel ... comm. fut. αὔσω, Dor. αὔξω.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo : f. 1. m. αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.

Ηὐξήθην, auctus sum, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, f. ήσω, a. 1. ind. act. ηὔξησα, perf. ... ηὔξημαι, &

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην, Th. αὔξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. Att. verbi εὐπορέω, abundè possum, est mihi facultas : f. ήσω, p. εὐπόρηκα · quod ab εὔπορος, pervius : Th. πείρω, transeo : p. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, inveni, per Syncop. pro ηὑρησάμην, Att. & Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, invenio : f. εὑρήσω, p. ηὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, p. inf. pass. Att. ejusd.

Ηὕρω, 2. sing. a. 1. m. ηὑράμην, quod ad...

Ἠΰς, Poëtica Ectasi pro ἐΰς, bonus, fortis : ...

Ἤϋσα, ας, ε, clamavi, dissolut. diphthong. pro ἤυσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ἠΰτε, pro ἠΰτε, sicut, tanquam : per Ectasin & Dialysin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρανα, ας, ε, & in 3. pl. ηὔφρανον, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα · &

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro : quod ab εὖ, & φρὴν, mens.

Ἧφα, perf. act. ab ἅπτω, necto : f. ψω, a. 2. ἧφον, p. pass. ἧμμαι, a. 1. pass. ἥφθην.

Ἡφαιστεῖον, ου, Vulcanus : τὸ Ἡφαίστειον, scil. ἱερὸν, Vulcani templum : & τὰ Ἡφαίστεια, Vulcanalia : ab

ἩΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, ignis : qu. ab ἅπτω, accendo, & αἰστόω, destruo.

Ἠφανίσθην, ης, η, disparui : a. 1. pass. &

Ἠφάνισμαι, σαι, σται, perf. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, extinguo obscuro : ab ἀφανὴς, obscurus : quod ab α priv. & φαίνω, appareo.

Ἤφασα, contrectavi, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, tracto : quod ab ἁφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἠφειδήκεσαν, 3. pl. plusq. p. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno : imperf. ἠφείδουν, perf. part. ἠφειδηκὼς, ab ἀφειδὴς, qui non parcit : ab α priv. & φείδομαι, parco.

Ἠφέθην, concessi, pro ἀφέθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, demitto, permitto : quod ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἠφηνιακὼς, aucta præposit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detracto : ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena.

Ἤφθα, Dor. pro ἤφθη. 3. sing. a. 1. pass. &

Ἦφθαι, attigisse, perf. infin. pass. ab ἅπτω, tango : f. ψω, p. ἧφα, p. pass. ἧμμαι.

Ἤφιε, permisit : a. 2. verbi ἀφίω, seu ἀφίημι, permitto : cujus a. 2. ἄφιον, & cum augmento præpositionis ἤφιον, ες, ε. Vel potiùs dicendum esse a. 2. verbi ἀφιέω, dimitto : f. 2. ἀφιῶ, a. 2. ἤφιεν.

Ἠφίει, emittebat, 3. sing. imperf. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἀφίεμι. Th. ἕω, mitto.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio : f. σω, p. ἤφυκα.

Ἠφωρίσθαι, perf. infin. pass. Att. ab ἀφορίζω, termino, definio : f. ίσω p. ἀφώρικα · quod ex ἀπὸ, & ὅρος, terminus, limes.

Ἦχα, 3. sing. perf. act. verbi ἄγω, duco : f. ἄξω, p. ἦχα, perf. infin. pass. ἦχθαι, a. 1. pass. part. ἀχθεὶς.

Ἠχεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ἠχέω, sono : f. ήσω. Th. ἦχος, sonus.

Ἠχέτα, pro ἠχέτα, voc. sing. ab ἠχέτης, ου, ὁ, canorus : ab eod. Th.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, sono : ab eod.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἦχος.

Ἠχήεις, & in f. g. ἠχήεσσα, resonans, adj. ab ἠχὴ, idem ac Th. ἦχος, sonus.

Ἠχθέσθην, ægrè tuli, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, ægrè fero : f. ήσομαι, vel έσομαι, quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἤχθημαι, inimicus fui, perf. ind pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι, f. 1. med. ἐχθήσομαι, a. 2. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, odium. Sunt qui velint ab ἄχθομαι derivari. Tum Th. est ἄχθος, onus.

Ἤχθην, ης, η, ductus sum : a. 1. ind. pass. verbi ἄγω, duco : f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio prosequor : f. αρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἠχθόμην, odio fui, & in 3. pl. ἤχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, odio sum : qu. ab ἐχθέομαι. vide ἤχθημαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, succenseo : f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἦχι, pro ᾗ, ubi, adv. Th. ὃς, ἥ, qui.

Ἤχλυσε, 3. sing. a. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obtenebror : f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ.

Ἠχμαλώτευται, 3. sing. p. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco : a. 1. act. ᾐχμαλώτευσα, ας, ε. vide in αἰχμάλωτος.

Ἦχεν, Dor. pro εἶχεν, imperf. act. ab ἔχω, habeo : f. ἕξω.

ἮΧΟΣ, ου, ὁ, sonus, sonitus : An ab ἄγω, frango ? an potiùs ab ἄω, spiro ?

Ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. ἀχρειόω, inutilem reddo : f. ώσω. p. ἠχρείωκα. Ex α priv. & χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa. Th. ἦχος, sonus.

Ἡψάμην, ω, ατο, attigi, a. 1. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, tango : f. ψω, p. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑψέω, coquo, f. ἑψήσω · indè ἕψημα, pulmentum,

Ἠῶθ' pro ἠῶ τι. Vide ἠώς.
Ἠῶθεν mané. Est & ἠῶθεν, diluculò. Th. ἠώς, *aurora*.
Ἠῶθι, adv. *in aurorâ*: ab ἠώς, *aurora*.
Ἠωνίκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi αἰωνίζω, *æterno*: f. ίσω. p. ἠώνικα. Th. αἰών, *ævum*.
Ἠῷος, ου, *EOUS*, *matutinus*: ab ἠώς, *aurora*.
Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. verbi αἰωρέομαι, *attollor*, *evehor*. Th. αἰωρέω, *sursum tollo*.
Ἠώρουν, imperf. act. verbi αἰωρέω, *in sublime attollo*: f. ήσω, p. ἠώρηκα.
ἨΩ'Σ, όος, -ῶς, ἡ, *aurora*, *diluculum*, *dies*: acc. ἠόα, ἠῶ, & ἠῶθ', pro ἠῶ τι, vel ἠῶ τι.

Θ

Θ, Octava apud Græcos litera, in numeris ϑ novem denotat Θ, θ, novies mille ionum habet τῦ τ, additâ aspiratione, ϑ Ion. pro τ, ϑ in ϑ, ϑ in φ, Æol. ut φήρ interdum πλεονάζει, ut ϑαμα pro ἅμα.
Θ', pro τι, Θ', sequente aspiratione.
Θάασσεν, *sedebat*: 3. sing. imperf. Ion. verbi ϑαάσσω, idem quod ϑοάζω, *sedeo*, *celeritèr moveor*. Th. ϑοός, *celer*, *velox*.
Θαγῆ, 2. sing. f. 2. m. ϑεγῦμαι, verbi ϑάσσω, *propero*, pro ϑαάσσω. Vide ϑαάσσω.
Θαδδαῖος, ου, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apostoli. Syr. interpret. Lat. *uber*.
Θαεῖτο, Dor. pro ϑηεῖτο, & hoc Ion. pro ἐϑεᾶτο, 3 sing. imperf. verbi ϑεάομαι, & Ion. ϑηέομαι, -ῦμαι, *specto*.
Θαέω, Ion. pro ϑάυ, *vide*: præs. imp. pass. verbi ϑάομαι, pro ϑεάομαι, *specto*: fut. ϑεάσομαι.
Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro ϑέαμα, τὸ *spectaculum*: ab eod. Th.
Θαητὸς, ῦ, ὁ, *mirus*, *admirandus*, *conspicuus*: Dor. pro ϑεατός, ab eod. verbo.
Θαίζω, *agito*, *impello*: Hesych pro ἐλαύνω.
Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Hesych. an corruptum à δόμος;
ΘΑΙΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cardo*, *axis*: à ϑύρα, *janua*: Hesych.
Θακέω, f. ήσω, *sedeo*: &
Θακεύω, f. εύσω, idem à
Θάκος, ου, ὁ, *sedes*. Th. ϑοός, *celer*.
Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile*, *piscium latibulum*. Th. ϑάλαμος, *cubile*.
Θαλαμήϊα δῦρα, *ligna thalamo struendo apta*: ab eod. Th.
Θαλαμηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cubicularius*, *circa cubiculum versans*: ex ϑάλαμος, *cubiculum*, & πολέω, *verso*.
Θαλαμία, ας, ἡ, *navis foramen*, *per quod remus in aquas exsertus exstat*. Th. ϑαλαίμος, q. v.
Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à
ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS*, *cubiculum*, *cella*, *domus*, *nidus*, *pars navis inferior*, *nuptiarum locus & dies*: q. à ϑάλλειν, *pullulare*, sc. γένος· vel à ϑάλπω, *foveo*: quoniam ibi ϑαλπόμεθα.
ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu -ττα, ης, ἡ, *mare*: quasi à ϑάλλω, *vireo*, quod vitrei sit coloris.
Θαλάσσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus*: à præced.
Θαλασσοκρατέειν, *maris imperium obtinere*: &
Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur*: ex ϑάλασσα, *mare*, & κρατέω, *fortitèr impero*. Th. κράτος, *robur*.
Θαλασσοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per mare iter faciens*: à ϑάλασσα, *mare*, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*.
Θαλάττιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus*: à ϑάλαττα, ης, ἡ, *mare*.
Θαλαττοκρατεῖν, & ϑαλαττοκράτωρ. Vide suprà ϑάλασσα.
Θαλέει, 3. sing. præs. ind. verbi ϑαλέω, Poët. pro ϑάλλω, *floreo*.
Θαλέθοντες, *florentes*: præs. part. verbi ϑαλέθω, idem quod ϑάλλω, *floreo*.
Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Musæ. Est &
Θαλεία, sed ϑαλία, ας, ἡ. *epulum solenne*, *dies festus*, *omnium rerum affluentia*. Th. ϑάλλω, *floreo*.
Θαλερὸς, ά, όν, *virens*, *floridus*: &
Θαλερὸς, ἡ, όν, *in flore existens*, *floridus*: ab eod. Th.
Θαλερώτερον, ου, τὸ, *profusius* comparat. præcedentis.
Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. *floreo*, *vireo*: Metaph. *decoror*, *ornor*: ab eod. Th.
Θαλῆς, οῦ, ὁ, & Θάλης, ητος, *THALES*, nom. propr. Philosophi, civis Milesii.
Θάλησε, 3. sing. a. 1. Ion. verbi ϑαλέω, q. v.
Θαλίη, ας, Ion. ϑαλίη, ης, ἡ, *convivium*: vide ϑαλία· item *frons oleagina*. Vide ϑαλλία.
Θαλίη, Ion. ϑαλίη, ης, ἡ, nom. mul.
Θαλίαι, ῶν, αἱ, *convivia*, *solemnitates*: &
Θαλίῃ, *convivio*: dat. sing. &
Θαλίῃσι, dat. pl. à ϑαλία, Ion. ϑαλίη, *convivium*. Th. ϑάλλω, *vireo*.
Θαλλία, seu ϑαλία, ας, ἡ, *ramus virens*, *germen*: ab eod. Th.
Θάλλοισα, ας, α, Dor. pro ϑάλλυσα, ης, ἡ, *florens*: præs. part. f. g. &
Θαλλὸς, ῦ, ὁ, *oleæ termes*, *omnis frons virens*: &
Θάλλυσιν, *florent*: 3. pl. præs. à
ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *vireo*, *pullulo*, *floreo*: perf. τέθαλκα.
Θάλος, εος, τὸ, *germen*, *proles*, *filius*. Et pro τιμή, δόξα, *honor*, *gloria*, *decus*: à præced.
Θάλπεαι, Ion. & Dor. pro ϑάλπῃ, *cremaris*: 2. sing. præs. sub. pass. à ϑάλπω, *foveo*.
Θάλπιος, ου, ὁ, *THALPIUS*: nom. propr. quod ab eod. Th.
Θαλπιόων, pro ϑαλπιῶν, præs. part. Poët. à ϑαλπιάω, *calesco*. Th. ϑάλπω, *foveo*: f. ψω.
Θαλπιώθ, Cantic. iv. 4. sic ϑαλπιώθ. ubi Aquila sic ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnaculis*. Junius, *ad armaria*. Alii *turres præaltas* vertunt.
Θαλπνὸς, ῦ, ὁ, & ϑαλπρὸς, ὕπερος, ὕπατος, *calidus*, *fervidus*; item *splendidus*: &
Θάλπος, εος, τὸ, *calor*, *æstus*: à
ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, *foveo*, *calefacio*.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*; item *solamen*, *spes*: quia calefacit: ut contrà metus frigefacit: à præced.

Θαλυσία, ίων, τὰ, festum post comportatos fructus: primitiæ frugum. Th. θάλλω, vireo.
Θαλύσιος, α, ον, ex novis fructibus factus: ut panis θαλύσιος. Vide præced.
Θαλφθεὶς, calefactus: a. 1. part. pass. &
Θαλφθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, foveo.
Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum: ab eod. Th.
Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θάλλω, fero.
ΘΑΜΑ', adv. crebrò, frequentèr: q. ab ἅμα.
Θάμαρ, ἡ, THAMAR, nomen mul. indeclinab. Hebr. interpret. Lat. palma.
Θάμβει, obstupuit: 3. sing. imperf. Ion. à
Θαμβέω, -ῶ, obstupefacio, expavesco: f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præs. pass. θαμβέομαι, expavesco, obstupesio: imperf. pass. ἐθαμβεόμην, -ούμην· & 3. pl. ἐθαμβέοντο, -οῦντο a. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, stupor.
Θάμβησεν, expavit: 3. sing. a. 1. Ion pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.
* Θάμβησις, εως, ἡ, pavor: ab eod.
ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio.
Θαμέες, & θαμέας, nom. & acc. pl. à θαμὺς, quod vide.
Θαμειὰ, ᾶς, ἡ, adject. f. g. à
Θαμειὸς, ῦ, ὁ, frequens: quod à
Θαμὶς, ἕος, ὁ καὶ ἡ, frequens, creber: in nom. pl. θαμέες, à θαμὰ, crebrò.
Θαμίζω, frequento, frequens sum: ab eod. Th.
Θαμιμασάδης, Scythicè Neptunus appellatur.
Θαμινὰ, frequentèr, crebro: Poët. adv. à
Θαμινὸς, ῦ, ὁ, creber, frequens: à θαμὰ, crebrò.
ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, DUMUS, frutex, fruticetum, quasi creber ramis: à θαμινὸς, suprà.
Θαμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fruticosus: à præced.
Θάμυρις, solennis cœtus: qui θαμὰ, i. e. cum frequentiâ congregatur.
Θανάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lethalis, mortifer: à θνήσκω, morior: quod vide.
Θανατηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lethifer: à θάνατος, mors, quod à θνήσκω, morior, & φέρω, fero.
Θάνατος, ου, ὁ, mors: gen. Ion. θανάτοιο· à θνήσκω, morior: θανάτῳ πέμπειν, dare letho.
Θανατοῦν, præs. inf. à
Θανατόω, -ῶ, occ do: f. ώσω. p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. a. 1. sub. θανατώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. θανατῶσαι. a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος. à θάνατος, mors, quod vide.
Θανατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lethalis: ab eod.
* Θανάτωσις, εως, ἡ, cædes, mors: ab eod.
Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, quod vide.
Θανέειν, a. 2. inf. Ion. &
Θανέμεν, a. 2. inf. Ion. & Dor. pro
Θανεῖν, mori: a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior: f. 2. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.
* Θανέμεν, a. 2. inf. Ion. & Dor. pro θανεῖν.
Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejusd. verbi.
Θανοίσας, mortuæ: gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω, morior: a. 2. ἔθανον.
Θανὸν, a. 2. part. n. g. &
Θανόντ', pro θανόντα, acc. sing. m. g. &
Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. à θανὼν, όντος, verbi θνήσκω, quod vide.
Θανοῦμαι, f. 2. m. θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Θανὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab eod.
Θάοντα, Dor. pro θεάοντα; acc. sing. part. præsentis activi verbi θεάω, pro θεάομαι, specto.
Θάπτεν, 3. sing. imperf. Ion. à
ΘΑΠΤΩ, sepelio, admiror: f. ψω. p. τέταφα. a. 1. ind. ἔθαψα. a. 1. infin. θάψαι. a. 2. ind. ἔταφον. a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, sepultus fui: a. 2. infin. pass. ταφῆναι; fut. 2. pass. ταφήσομαι. perf. m. τέθαπα. à θῶ, pono.
Θάρα, ὁ, THARA: nomen viri, indeclinabilis. Hebr. spirans.
ΘΑΡΓΗΛΙΑ, ας, ἡ, scil. ἑορτὴ. Vel θαργήλια, τὰ, sc. ἱερὰ, sacra in honorem Apollinis & Dianæ, cùm pro primitiis sacra facerent, q. à θέρω, calefacio, & γῆ, terra, nam inde frugum maturitas.
Θαργηλιὼν, -ῶνος, ὁ, undecimus mensis Atheniensium: quia θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit: Aprili enim respondet.
Θαῤῥαλέος, idem quod θαρσαλέος, fidens. Th. θάρσος, fiducia: unde.
Θαῤῥαλέως, audactèr, confidenter: adv.
Θαῤῥεῖν, præs. inf. à
Θαῤῥέω, -ῶ, confido, bono animo sum: f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθάῤῥησα. à θάῤῥος, id. q. θάρσος, fiducia. Hinc Angl. to dare.
Θάῤῥος, εος, τὸ, audacia: vide θάρσος.
Θαρσαλέος, ου, ὁ, fidens, audax: compar. θαρσαλεώτερος, audacior, animosior. Th. θάρσος, fiducia.
Θαρσαλέως, audactèr: adv. à præced.
Θάρσει, confide: præs. imperat. act. à θαρσέω, fiduciam habeo: præs. part. θαρσῶν, οῦσα. θαρσήσας, a. 1. part. τεθάρσηκα, perf. act. Th. supradict.
Θαρσεὺς, έος, ὁ, Tharsensis: à Θάρσος, ἡ.
Θαρσεῦσα, ας, ἡ, part. præs. fœm. gen. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, η, confidens. Vide in θάρσει, confide.
Θαρσέω, f. ήσω, p. ηκα, confido, præditus sum fiduciâ, animum sumo: ab eod. Th.
Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.
ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, & per Metathesin θράσος, εος, τὸ, fiducia, audacia: quasi à θέρω, calefacio; calidi enim audaces.
Θάρσος, ου, ἡ, THARSUS, nomen urbis, Apostoli Pauli patria. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur & pro Oceano, 1 Reg. xxii. 48. pro gemma, Exod. xxviii. 29.
Θαρσυνέσκω, imperf. ἐθαρσυνέσκον, Poët. pro
Θαρσύνω, fiduciam affero: f. υνῶ. præs. part. fœm. gen. θαρσύνουσα. Th. θάρσος, fiducia.
* Θαρσὺς, έος, ὁ, audax: à θάρσος, τὸ.
Θάσαι, Dor. pro θεάσαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. m. verbi θεάομαι, spectes: pro quo Poëtæ θάομαι.
Θασεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, Theseus.

Θάσσομαι,

Θάσομαι, *ponam*: Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.
Θασόμενος, Dor. & per Crasin pro θεασάμενος, f. 1. m. part. à θεάομαι, *specto*. Vide praeced.
ΘΑΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS*: insula quaedam maris Ægei.
Θᾶσσον, *celerius*, *citius*: compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*.
Θάσσω, *sedeo*: contractè pro θαάσσω, id. q. θάζω, *celeritèr moveor*: item *sedeo*, propriè *celeritèr in sedile insilio*. Th. θοὸς, *celer*.
Θάσσων, *celerior*: q. θαάσσων, ὁ θοὸς, *celer*: comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.
Θάτερος, *alteruter*: à τὸς pro ὁ, & ἕτερος, *alter*. Sic θατέρου, pro τοῦ ἑτέρου. & sic porrò θάτερα, Dor. pro τῇ ἑτέρᾳ· ἐπὶ θάτερα, *in diversum*, *in alteram partem*.
Θάττον, *celerius*. Vide θᾶσσον.
Θαῦμα, ατος, τὸ, *res mira*, *admiratio*, *miraculum*: in pl. θαύματ' pro θαύματα. &
Θαυμάζομεν, 1. pl. praes. ind. θαυμαζόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à
ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, *miror*, *admiror*, *colo*, *observo*: imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε, f. άσω, a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε, a. 1. sub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse*: f. 1. m. θαυμάζομαι, ῃ, εται.
Θαυμαίνω, *admiror*, pro θαυμάζω· inde θαυμαίνοντες, f. 1. part. pl. num.
Θαύμαντος, gen. sing. à
Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.
Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus*: &
* Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, *admiratio*: &
Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis*: οὐ θαυμαστὸν, *non est mirum*: à θαυμάζω.
* Θαυμαστόω, -ῶ, f. ώσω, p. τεθαυμάστωκα, *mirifico*
* Θαυμαστῶς, adv. *sapientèr*.
Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *sepultus*, *a*, *um*: in dat. plur. θαφθεῖσι. a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio*, f. ψω. a. 2. ἔταφον. a. 1. inf. pass. θαφθῆναι
Θάψαι, a. 1. inf. ejusd. verbi.
Θαψία, ας, ἡ, *herba quaedam ferulacea*: à Thapso insula sic dicta.
ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythicum*, vel *herba ad tingendum apta*: quia lanam rubefacit: à Thapso flumine ubi nascitur.
Θάω, *video*: sc. cum stupore; contrac. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto*. Est & θάω, *nutrio*.
Θεὰ, ᾶς, ἡ, *DEA*: θεᾶν, gen. pl. Dor. & θεάων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus*.
Θέα, ας, ἡ, *spectaculum*: acc. sing. θέαν. Th. θεάομαι, *specto*. Potest θέα etiam dici in praes. imperat. act. à θεάω.
Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*, quod vide.
Θέαινα, idem quod θεὰ, *dea*.
Θέαμα, ατος, τὸ, *spectaculum*. Th. θεάομαι.
Θεανὼ, όος, -οῦς, ἡ, *THEANO*: 4 Declin. contractorum.
ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto*, *contemplor*: f. 1. m. σόμαι. perf. pass. τεθέαμαι. a. 1. pass. ἐθεάθην, a. 1. inf. pass. θεαθῆναι. a. 1. m. ἐθεασάμην, ω, ατο. f. 1. inf. m. θεάσασθαι. a. 1. part. m. θεασάμενος.
Θέατρον, ου, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo*: vide in θεωρός.
Θεασάμενος, a. 1. part. m. &
Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι, q. v.
Θεατὴς, οῦ, *spectator*: acc. pl. θεατὰς, ab eod. Th.
Θεατὸς, οῦ, *spectabilis*, *dignus spectatu*. Th. θεάομαι, *specto*.
Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam*, *in theatrum omnibus spectandum produco*: f. ίσω. p. τεθεάτρικα. perf. pass. τεθεάτρισμαι. à
Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM*, *spectaculum*, in quo spectantur ludi. Th. θεάομαι, *specto*.
Θέε, *discurrebat*: pro ἔθεε, 3. sing. imperf. Ion. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι.
Θεὶ, legitur 1 Reg. xiv. 29. Ezech. iv. pro *thalamo*. Symmachus vertit οἶκος. Aquila πρόθυρον.
Θέειον, Poët. & Ion. pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*: q. θεῖόν τι, *divinum quid*. Th. θεὸς, *Deus*. inde θεειόω, *sulphure fumigo*.
Θέειος, Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus*.
Θεεύμενος, Ion. pro θεώμενος, praes. part. à θεάομαι, -ῶμαι, *specto*.
Θεήιος, η, ον, Poët. pro θεῖος, quod pro θέειος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.
Θεῆς, *deabus*, Ion. pro θεαῖς, à θεὰ, *dea*: ab eod. Th.
Θεήσασθαι, *contemplaris*: Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. &
Θεήσεαι, Ion. pro θεάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi θεάομαι, *specto*: f. θεάσομαι, & Ion. θεήσομαι, ῃ.
Θεητὸς, οῦ, ὁ, *cum admiratione spectandus*: à θεέω, verb. Ion. *cum admiratione specto*: ab eod. Th.
Θεία, ἡ, nom. mul. Sed θείη, *divinam* Ion. pro θείαν, à θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.
Θεῖει, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit*: 3. sing. praes. à θέω, *curro*: f. θεύσομαι. Sic θείειν, pro θεῖν.
Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed θείῃ cum ι subscripto, *ponat*: est 3. sing. praes. sub. à θέω, *pono*: pro quo Poëtae θείω. vel est a. 2. sub. Poët. pro θῇ, à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. Vide etiam in θεῖα.
Θειλοπεδεύω, *in loco Solis calori exposito exsicco*, *insolo*: à
Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex Artic τὸ & εἰλόπεδον, *locus Solis calori expositus*, & *ad insolandum aptus*: ex εἵλη, idem quod ἕλη, *calor solaris*, & πέδον, *solum*.
Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.
ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio*, *percutio*: Poët. f. θενῶ. praes. pass. θείνομαι, *percutior*, *vapulo*: praes. part. pass. f. g. in acc. θεινομένην, *verberatam*.
Θείοιο, gen. Ion. pro θείου, à θεῖος, *divinus*.
Θείομεν, *ponamus*: 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub. θῶ, Poët. θέω, & θείω, in pl. θείομεν, & metri gratiâ θείομεν, & Syncope θεῖμεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur* : quod à Deo fit, tanquam πῦρ οὐράνιον, *ignis fulminei* : &
Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen* : &
Θεῖος, εια, εῖον, *divinus, a, um* : Poët. θεῖος &
Θειότερον, & θειότατον, *magis divinitùs* : adv. comp. &
Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas* : omnia à θεὸς, *Deus*.
Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θείω, Poët. pro θέω, *curro* : f. θεύσομαι. item Poët. pro θῶ. a. 2. sub. verbi τίθημι, *pono*. Vide θείομεν.
Θειώδης, εος, ὁ, *sulphureus* : à θεῖον, *sulphur*.
Θείωσα, *consecravi* : Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro*. Th. θεῖος.
Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. act. à θέλω, *volo* : f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.
Θελγὶν, ῖνος, ὁ, *beneficus* : à θέλγω, *decipio*.
Θελγομένη, *gestiens* : præs. part. pass. f. g. à
ΘΕΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio* : f. ξω. qu. ὡς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim*.
Θέλεις, *vis* : 2. sing. præs. ind. à θέλω, *volo*.
Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum* : à θέω, *pono*. Th. θέμεθλον, idem.
Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas* : in pl. τὰ θελήματα· &
Θέλησις, εως, ἡ, idem : à θέλω, *volo* : quod ab ἐθέλω, idem.
Θελήσω, *volam* : f. 1. ind. act. ejusd.
Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit* : ab eod. Th.
Θελητὸς, οῦ, ὁ, *expetitus, cupitus* : ab eod. Th.
Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor* : &
Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra* : & θέλγω, *mulceo*.
Θελξινόων, *permulcentium* : gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens* : à θέλγω, f. ξω, *mulceo*, & νόος, *mens*.
Θέλοισα, Dor. pro θέλουσα, *volens* : præs. part. fœm. gen. &
Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, *volunt* : 3. pl. præs. ind. act. &
Θέλουσα, *volens* : præs. part. f. g. à θέλω, *volo* : f. θελήσω.
Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum* : qu. à θέω, *pono*. Th. θέμεθλον, *fundamentum*.
Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto* ; item *possum* : Att. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω. præt. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, & Atticè ἠθέλησα. a. 1. sub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.
Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento differtationis ponitur*. Est & θέμα, *sidus natalitium, & horoscopum* : à τίθημι, *pono*. Hinc Angl. a Theme.
Θεμέθλοις, dat. pl. à
Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμεθλον, q. v.
Θεμείλιον, Poët. pro θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum* : ab eod. Th.
Θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Vide præcedent.
Θεμελιόω, *fundamentum jacio* : f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. perf. pass. τεθεμελίωμαι, plusq. p. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωνται. in 3. sing. à præced.
Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundamentum*.
Θέμεν, Ion. pro θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere* : a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὴν ἐπαιτεῖν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam*. Th. τίθημι.
Θέμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. ab eod. verbo.
Θεμερὸς, οῦ, ὁ, *gravis, venerandus*. Th. θέμις.
Θέμεθλον, Poët. idem quod θεμέθλιον, ου, τὸ, *fundamentum* : quod à
ΘΕΜΗΙΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum* : q. à θέω, *pono* : θεμέλιον, ου, τὸ, idem : θεμελιόω, *fundo, fundamentum pono*.
Θεμιπλεκτος, ου, ὁ, Poët. *à Themide contextus*, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, à πλέκω, *plico, necto*, & Θέμις, quod vide.
Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, institutum, vectigal*. Est &
Θέμις, nomen Deæ.
Θεμιστοκράτωρ, ορος, ὁ, *juris studiosus, qui jura colit, & justitiam exercet* : ex θέμις, *jus*, & κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, *misceo*.
Θεμισκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *juris inspector & præses* : à θέμις, *jus*, & σκέπτομαι, *video*.
Θεμίσσω, f. ίσσομαι. a. 1. m. ἐθεμισσάμην, Poët. *justè judico, guberno* : &
Θέμιστα, *justitiam* : acc. sing. θέμιστες, nom. pl. *vectigalia, oracula* : &
Θεμιστεῖος, α, ον, Poët. pro δίκαιος, &
Θεμιστεύω, f. εύσω, *vaticinor, de jure & leges* : &
Θεμιστέων, gen. pl. Ion. à θεμιστὸς, ὴ, ὸν, quod à θεμιστὸς, οῦ, ὁ, *legibus consentaneus* : omnia à θέμις, *jus*.
Θεμιστοκλῆς, ῆος, ὁ, gen. -έος, -οῦς, THEMISTOCLES, nomen proprium viri.
Θεμιστοκλέους, gen. sing. præced.
Θεμιστονόη, ης, ἡ, nom. mul. qu. *quæ sapit ex legibus*.
Θεμιστὸς, οῦ, ὁ, *legibus consentaneus* : à θέμις, *lex*.
Θεμιστὼ, όος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.
Θεμιτὸν, οῦ, τὸ, *consentaneum* : θέμιδι, *licitum*. Th. θέμις, quod vide.
Θεμὸς, *dispositio, monitio*. Th. τίθημι, *pono*.
Θεμόω, *appropinquare facio, accedere cogo* : qu. à θέω, *pono*; ut sit ponere in conspectu. Alii à θέμις, quatenus est δυνατόν.
Θὲν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.
ΘΕΝΑΡ, αρος, τὸ, *vola, concitas manûs & pedis* : q. à θέω, quia in volam ponuntur, quæ dantur.
Θείνω, *cædo, pulso, tundo* : ut θείνω, f. νῶ. a. 2. ἔθανον. Hinc θάνατος.
Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læsio deorum, impietas, diræ stoliditas* : &
Θεοβλαβὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *cui Deus mentem eripuit* : ex θεὸς, & βλάπτω, *noceo* : f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.
Θέογνις, ιδος, ὁ, THEOGNIS, nom. propr. Poëtæ.
Θεοδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo doctus* : ex θεὸς, *Deus*, & διδάσκω, *doceo*.
Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinitùs ædificata, tributa*. Sic θεοδμήτα, ας, &, Dor. pro θεοδμήτη, *à numine condita*.

condita. Ex Θεὸς, *Deus,* & *δέμω,* *struo* : perf. paff. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, *THEODORUS,* nomen proprium viri ; Angl. Theodore.

Θεόδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinitùs & à Deo datus* : idem ac Θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, έος, -οῦς, ὁ, *formâ Deum referens* : ex Θεὸς, & εἶδος, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Θεοείκελ', pro Θεοείκελε, voc. fing. à

Θεοείκελος, ου, *Deo similis* : ex Θεὸς, *Deus,* & εἴκελος, *similis.* Th. εἴκω, *assimilo.*

Θεόθεν, *divinitùs, à Deo,* adv. à Θεὸς, *Deus.*

Θεοῖο, gen. Ion. pro Θεοῦ, à Θεὸς, *Deus.*

Θέοισα, Dor. pro Θέουσα, ης, ἡ, *currens,* præf. part. f. g. à Θέω, *curro.*

Θεοῖτο, Θεῖτο, 3. fing. a. 2. m. opt. Ion. à Θέω, -ῶ · pro commun. Θείμην, Θεῖο, Θεῖτο, à τίθημι, *pono.*

Θεοκλυτέω, f. ήσω, *Deum invoco* : à Θεὸς, *Deus,* & κλύω, *audio.*

Θεόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divino judicio electus* ; item *deorum judex,* Periphraf. Paridis : à Θεὸς, & κρίνω, *judico.*

Θεόκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo conditus* : à Θεὸς, & κτίζω, *condo, creo.*

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo* : à Θεὸς, & λέγω, *dico.* Angl. Theology.

Θεολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit.* Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν. à Θεὸς, *Deus.* & λέγω, *dico* : p. m. λέλογα. Angl. a Theologue.

Θεομαχέω, *Deo repugno* : f. ήσω. p. τεθεομάχηκα · &

Θεομαχία, ας, ἡ, *Deorum pugna* : &

Θεομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Deo repugnans* : ex Θεὸς, & μάχομαι, *pugno.*

Θέομεν, Poët. pro Θῶμεν, 1. plur. a. 2. fub. act. à τίθημι, *pono* : f. Θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεομισὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *Deo invisus* : à Θεὸς, & μῖσος, τὸ, *odium* : at

Θεομισὴς, εος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *qui Deum odit* : ab iisd.

Θεόμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ Θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus,* & hinc *præstantissimus.* Ex Θεὸς, *Deus,* & μοῖρα, *fatum.* Th. μείρω, *divido, sortior.*

Θεόντων, gen. pl. part. præf. à Θέω, *curro* : f. Θεύσομαι.

Θεόπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinitùs inspiratus* : ex Θεὸς, & πνέω, f. -εύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, *THEOPOMPUS,* nomen prop. viri.

* Θεοπρεπὴς, *divinum quid præ se ferens.*

Θεοπροπέω, *vaticinor* : f. ήσω. p. ηκα. &

Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio* : &

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium* : &

Θεοπρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vates* : à Θεὸς, *Deus,* & πρέπω, *excello, decorus sum.*

Θεοπρωτῶν, gen. pl. à

Θεοπρωταὶ, *Theoprotæ.*

Θεόρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *à Deo excitatus* : ex Θεὸς, & ὄρω, *excito.*

ΘΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *Deus,* & aliquando etiam f. g. pro *dea* : q. à Θέω, *pono, facio* : hinc ἀθεότης, ητος, *impietas,* &c.

Θεόσδοτα, *divinitùs data,* n. g. pl. à

Θεόσδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo datus* ; ex Θεὸς, & δίδωμι, *do.*

Θεοσέβεια, ας, ἡ, *cultus Dei* : &

Θεοσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Dei cultor, religiosus* : ex Θεὸς, *Deus,* & σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, adv. *piè* : à præced.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Dei osor* : ex Θεὸς, & στυγέω, *odi.*

Θεόταυρος, ου, ὁ, *deus taurus* : Epith. Jovis : ex Θεὸς, & ταῦρος, *taurus.*

Θεότης, ητος, ἡ, *DEITAS.* Th. Θεὸς, *Deus.*

Θεότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *THEOTIMUS,* nom. propr. Vel *divinitùs honoratus* : ex Θεὸς, & τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Θεοφανίη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio* : ex Θεὸς, & φαίνω, *appareo.*

* Θεόφιλε, voc. à Θεόφιλος, *Theophilus,* nomen propr. id. ac

Θεοφιλὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *pius, amans deorum, Deo gratus* : à Θεὸς, & φίλος, *amicus.*

Θεόφιν, *divinitùs,* adv. interdum & dat. pl. pro Θεοῖς, à Θεὸς.

Θεόφραστος, ου, ὁ, *THEOPHRASTUS,* nom. propr. Angl. Theophraste.

Θεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *divinâ mente præditus, vates, propheta* : ex φρὴν, *mens,* & Θεὸς.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutelâ* : à Θεὸς, & φυλάσσω, *custodio* : f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla* : &

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, οντος, ὁ, *servus.*

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio, famulatus* : à Θεραπεύω, quod vide.

Θεραπευθείσῃ, dat. fing. a. 1. part. paff. f. g. &

Θεραπεύσειεν, 3. fing. a. 1. opt. act. Æol. à Θεραπεύω, *servio.*

Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, *minister, medicus* : &

Θεραπευτικὸς, ῦ, ὁ, *obsequiosus* : &

Θεραπευτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *sanabilis* : à

Θεραπεύω, *famulor, servio, curo, sano,* cum acc. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. f. εύσω. p. τεθεράπευκα. a. 1. imperat. act. Θεράπευσον, άτω. imperf. paff. ἐθεραπευόμην, ου, ετο. p. paff. τεθεράπευμαι. p. part. τεθεραπευμένος, η, ον. a. 1. ind. paff. ἐθεραπεύθης, ης, η. Th. Θεράπων, *minister, servus.*

Θεραπηΐη, Ion. pro Θεραπεία, *ministerium, famulatus* ; *sanatio.* à præced.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis de quâ consule Stephanum, in Θεράπναι.

Θεράποντα, acc. fing. Θεράποντε, nom. dual. Θεράπουσι, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus* : q. à Θέρω, *curo.*

Θεραφεὶμ, Hebr. *imagines, idola* : Angl. Teraphims.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro Θερεία, vel Θερεία, id. quod Θέρος, *æstas.*

Θερειτάτη, per Syncop. pro Θερειοτάτη, *fervidissima,* superl. f. g. à Θέρειος, *æstivus.* Th. Θέρος, *æstas.*

Θέρευς, Dor. pro Θέρους, gen. fing. à Θέρος, εος, τὸ, *æstas.*

Θερέω, idem quod Θέρω, *calefacio.*

Θερίζω, *æstatem traduco, meto,* cum accusat. sæpe absolutè ponitur. f. σω. p. τεθέρικα. a. 1. part. Θερίσας, αντος. perf. paff. τεθέρισμαι.

θέρισμα, α. 1. pass. ἐθερίσθην, præs. infin. à θέρος, messis.

Θερινὸς, ῦ, ὁ, æstivus : ab eod. Th.

Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præs. infin. à θερίζω, meto.

Θερισμὸς, ῦ, ὁ, messis : &

Θεριστήριον, ῦ, τὸ, falx messoria : &

Θεριστὴς, ῦ, ὁ, messor : &

Θερίστρια, seu θερίστριον, ῦ, τὸ, vestis æstiva. Th. θέρος, æstus.

Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς, calidus. Th. θέρω, calefacio.

* Θερμαὶ, ῶν, αἱ, thermæ, balnea, ab eod.

Θερμαίνω, calefacio. f. ανῶ. a. 1. ἐθέρμανα. p. τεθέρμαγκα. præs. pass. θερμαίνομαι, calefio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ε, ετο. perf. pass. τεθέρμαμμαι. a. 1. pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, calefacio.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poët. θέρμομαι, pro θερμαίνω, calefacio, ejusd. Th.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. Th. θέρω, calefacio.

Θερμολυτέω, f. ήσω, lavor calidâ, calidâ perfundor : à θερμὸς, calidus, & λύω, lavo.

Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, quasi dicas, calidæ portæ, THERMOPYLÆ, locus quidam Græciæ, sic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, calidus, a, um, in superl. θερμότατος. à Th. θέρω, calefacio.

* Θερμότης, ητος, ἡ, calor, caliditas.

ΘΕΡΟΣ, εος, τὸ, messis, æstas : q. à θέρω, quia calida ejus temperies.

Θερσίτης, ε, ὁ, THERSITES, nom. propr.

Θέρσος, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θέρσω, f. 1. act. Æol. pro θέρω, & θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΕΡΩ, calefacio, medeor, curo : f. θερῶ & Æol. θέρσω.

Θὲς, pro θέτι, pone, a. 1. imperat. act. verbi τίθημι, pono : a. 2. ἔθην.

Θέσαν, posuerunt, Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ἔθεν, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. infin. m. θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, pono.

Θέσις, ιος, ἡ, THESIS, positio, depositio : θέσις ἐπέων, carminum compositio. Th. τίθημι, pono.

Θέσκελος, ε, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro θεοείκελος, & in pl. n. g θέσκελα, divina, Deo similia : ex θεὸς, Deus, & εἴκελος, similis, quod ab εἴκω, similis sum.

Θέσμιος, ε, ὁ, legitimus : à θεσμὸς, lex.

Θεσμοθέτης, ε, ὁ, legislator : à θεσμὸς, lex, & τίθημι, pono.

ΘΕΣΜΟΣ, ῦ, ὁ, lex, strues lignorum.

Θεσμοφορεῖον, ε, τὸ, sacrum Cereris : &

Θεσμοφόρια, festa in Cereris honorem : ex θεσμὸς, lex, & φέρω, fero.

Θεσπεσία, ας, ἡ, & Ion. θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, divinus, gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ ϗ ἡ, vaticinus, divinus.

Θεσπιδαὴς: πῦρ, ignis divinitùs ardens : à θέσπις, divinus, & δαίω, uro.

Θεσπίξατε, Dor. pro θεσπίσατε, a. 1. part. f. g. à

Θεσπίζω, vaticinor : f. ίσω. à

ΘΕΣΠΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vates, divinus : q. ex θεὸς, & ἔπω, loquor.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum : à præced.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis : à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, THESSALONICA, nom. urbis : sic dict. Gr. à victoriâ Thessalis reportatâ per Philippum.

Θέσσαν, Ion. & Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, pono.

Θεστίης, ε, ὁ, THESTIES, nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, THESTOR, Ænopis filius : hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τὰ, responsa divina : à

Θέσφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, à Deo dictus : ex θεὸς, & φημὶ, dico.

Θετέον, ponendum, nomen verbale : à τίθημι, pono.

Θετικὸς, ὴ, ὸν, positivus, a, um, in pl. n. g. θετικὰ, ab eod. Th.

Θετικῶς, adv. affirmativè, cui opponitur ἀρνητικῶς, negativè : à præced.

Θέτις, ἡ, THETIS, nom. propr. Deæ.

Θέτο, reposuit, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi τίθημι, pono : a. 1. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Θετὸς, ὴ, ὸν, positus, adoptivus : ab eod. Th.

Θετταλία, ας, ἡ, THESSALIA, nomen regionis : hinc Θετταλοὶ, οἱ, Thessali.

Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. θὲς. à τίθημι, pono : a. 2. ἔθην.

Θεῦ, Dor. pro θοῦ vel θέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενὴς, ίδος, ἡ, per Crasin pro θεογενὴς, à Deo nata.

Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto, pro θέλγεσθαι. Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. declin. THEUDAS : nomen pseudoprophetæ. Lat. torrens.

Θευμερῆ, Dor. pro θεομερῆ. quod Att. θευμερῆ, dat. sing. à θευμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Att. pro θεομερὴς, divinus : q. ὑπὸ θεῦ μεμερισμένη, τουτέστι δεδομένη τῇ θείᾳ. à θεὸς, Deus, & μερίζω, partior. Th. μείρω, divido.

Θεύμορος, ε, ὁ ϗ ἡ, per Crasin & Dor. pro θεόμορος, à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus : ex θεὸς, & μείρω, partior, p. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσεαι, Ion. pro θεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. &

Θεύσεσθαι, f. 1. infin. m. verbi θέω, curro : f. θεύσομαι.

Θευσύμενος, Dor. pro Θευσόμενος, f. 1. part. m. ejusd.

Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕΩ, f. θεύσομαι, curro, cursu contendo. Est & θέω, pono, facio : undè τίθημι.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, pono.

Θεώντων, gen. pl. part. præs. à θεάω, exhibeo me videndum. Th. θέομαι, specto.

Θεωρεῖται, 3. sing. præs. part. à

Θεωρέω, specto : f. ήσω. p. τεθεώρηκα. a. 1. sub. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρὸς. Undè &

Θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur, præceptum.

Θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, contemplativus.

Θεωρία, ας, ἡ, speculatio, contemplatio. Th. θεωρὸς, spectator.

* Θεωρητὸς

* Θεωρητὸς, ῦ, ὁ, *visibilis.*
* Θεώριον, *locus sacer:* à θεωρὸς.
* Θεωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specio.*

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, quâ Athenienses suos* θεωρὺς, *& sacrorum publicos ministros, ad oraculum consulendum mittebant.*

ΘΕΩΡΟΣ, ῦ, ὁ, *spectator, contemplator:* qu. à θεάομαι, *specto:* signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit.* à θεὸς, & ὤρα, *cura.*

Θήβα, Dor. pro Θήβησι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis.*

Θηβαγενὴς, έος, *ex urbe Thebanorum oriundus:* ex Θήβη, & γίνομαι, *nascor.*

Θήβαζε, *Thebas:* adv. à Θήβη.

Θηβαῖος, ου, ὁ, & in pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani.*

Θήβη, ης, *THEBÆ:* nom. urbis: hinc

Θήβηθεν, *Thebis:* adv.

Θηγάνη, ης, ἡ, *cos.* Th. θήγω, *acuo.*

Θήγει, *acuit,* 3. sing. præs. ind. à

ΘΗΓΩ, *acuo, incito, instigo:* f. ξω. p. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα.

Θηεῖσθαι, Ion. pro θεᾶσθαι, præs. infin. &

Θηεῖτο, *contemplabatur,* Ion. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. à

Θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto:* q. v.

Θηεύμενος, ῦ, Ion. & Dor. pro θεώμενος, præs. part. à θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηοῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebatur:* 3. pl. imperf. &

Θηήσαντο, *contemplati sunt:* Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi θεάομαι, Ion. pro θεάομαι.

Θηήσασθαι, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. infin. m. ejusd. verbi.

Θηητὸν, *mirandum,* verbale: à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto.*

Θηιὸν, Ion. pro θεῖον, τὸ, *sulphur:* q. v.

* Θήϊον, Ion. pro θεῖον, τὸ, *sulphur,* q. v.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus:* ad aliquid condendum vel recipiendum: à θήκη.

Θηκάμενος, *ponens:* a. 1. part. m. à τίθημι, *pono:* f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Θήκατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &

Θῆκε, *posuit:* Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. p. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, sepulchrum,* ab eod. Th.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo;* item *sugo:* f. σω. p. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præs. part. Th. θηλὴ, *papilla.*

Θηλαμὼν, ὁ καὶ ἡ, *nutritor, nutrix:* à præcedente.

Θηλάσειεν, ας, ε, *suxerim:* aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλέα & θηλέην, Ion. pro θήλειαν, *fœmella:* acc. sing. θῆλυν. acc. pl. θηλέας. nom. pl. θήλειαι. Th. θῆλυς, έος, ὁ καὶ ἡ, *fœmineus.* & pro ἡ θῆλυς, dicitur θήλεια.

Θηλέω, Ion. pro θαλέω, idem quod θάλλω, *germino, pubesco.*

Θήλεος, gen. Att. à θῆλυς, quod vide.

ΘΗΛΗ, ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma:* qu. à θάλλω, *pullulo.*

Θηλητὴρ, κυνηγὸς apud Hesych. fortè legend. θηρητὴρ, *venator.* à θὴρ, *fera.*

Θηλυδρίας, ῦ, ὁ καὶ ἡ, τεθηλυμμένος, *mollis, effœminatus:* q. à θῆλυς, & δράω, ut sit *fœminam ago.*

* Θηλυκὸς, ῦ, ὁ, *fœmininus.*
* Θηλυμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *insaniens muliebri amore:* ex θῆλυς, *fœmina,* & μάνης.

Θηλύνεσθαι, *fœminarum more lascivire:* à

ΘΗΛΥΣ, εος, ὁ καὶ ἡ, & θήλεια, Ion. θηλέα, ας, ἡ, & τὸ θῆλυ, *fœmineus, a, um;* vel *fœminâ.*

Θηλυτεράων, *mulierum:* gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effœminatior, mollior:* à præced.

Θηλυτόκος, ῦ, ἡ, *fœmellipara:* ex θῆλυς, *fœmina,* & τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

Θηλὼ, Hesych. τροφὸς, τίθη, *altrix, nutrix:* à θηλὴ, *mamma.*

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus:* à τίθημι, *pono.*

* Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, cumulus.*

Θὶν, ῖνος, ὁ, *acervus:* idem quod θίν. Est &

Θὴν, expletiva particula; & pro *quidem* sumitur, & *certè.*

Θῆνιον, *lac:* γάλα· Hesych. à θάω, *nutrio, lacto.*

Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θήγω, *acuo:* f. ξω.

Θεῖο, 2. sing. opt. præs. pass. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto, video.*

Θήπω, *stupeo, cum stupore admiror:* q. à θάω, *miror.*

ΘΗΡ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA,* item *leo.* gen. pl. θηρῶν. dat. pl. θηρσὶ. qu. à θέω, *curro.* Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio,* item *tendicula.* Est &

Θήρα, ἡ, *THERA insula.*

Θηραῖον ἔπος, *vaticinium in insulâ Therâ redditum.* Th. θήρα.

* Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio, captura:* à

Θηρᾶν, præs. infin. à θηράω, *venor.* Th. θὴρ.

Θηράομαι, f. άσομαι, *venor, capto:* &

Θηρατὴς, ῦ, ὁ, *venator, sectator:* &

Θηρατικὸς, ῦ, ὁ, *venaticus:* à θὴρ, *fera.*

* Θηράω, *venor, sector.* Th. θὴρ.

Θήρειον, πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. à θὴρ, *bellua:* alii à Θήρα, *Thera insula.*

Θήρευε, præs. imperat. act. &

Θηρεύειν, præs. infin. θηρεῦσαι, a. 1. infin. act. à θηρεύω, *feras venor.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρευέμεν, *venari, affectari:* præs. infin. Ion. pro θηρεύειν.

* Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio:* à θηρεύω.

Θηρευτὴς, ῦ, ὁ, ac θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator:* &

Θηρευτικὸς, ῦ, *venaticus:* undè θηρευτική, *venandi scientia, venatio:* à

Θηρεύω, *feras venor, insidiosè observo, capto:* f. εύσω. p. τεθήρευκα· à θὴρ, *fera.*

Θήρης, gen. sing. Ion. à θήρα, ας, & Ion. ἡ, *fera.* ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator:* Poët. pro θηρευτὴρ· à θηρεύω, *venor.* quod à Th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator:* ab eod. verbo Th.

Θηριακὰ, τὰ, scil. φάρμακα, *medicamen*

quâ venenatorum animalium morsus depellunt : &

Θηριακὴ, scil. ἀντίδοτος, *THERIACA*, *antidotus adversus venena*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηριάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à feris captus* : à θηρίον, *fera*, & ἁλίσκω, *capio*.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à feris comestus* : à θηρίον, & βιβρώσκω, *comedo*.

Θηριομαχέω, *cum bestiis pugno* : f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, α, ε, à Θηριομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cum feris pugnat* : compos. ex θηρίον, idem quod θὴρ, *fera*, & μάχομαι, *pugno*.

Θηρίον, ου, τὸ, *fera*, *bestia* : apud medicos, *bestia venenata*. Th. θὴρ, idem.

* Θηριόομαι, -οῦμαι, *ferocio* : f. 1. m.

* Θήρειος, ου, ὁ, *ferinus*.

Θηριωδέστατοι, *feris refertissimi*, superl. à

Θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ferus*, *a*, *um* ; *ferinus*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηριωδῶς, adv. *ferino more* : à præced.

Θηριοκτόνος, ου, ὁ, *fericida* : ex θὴρ, *fera*, & κτείνω, *occido* : p. m. ἔκτονα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. à θηράω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηρῶν, *capiens* : præs. part. act. ab eod. verbo & Th.

ΘΗΣ, τὸς, τὸ, *operarius*, *servus*, *mercenarius* : quod à θέω, *facio*.

Θῆσαι, *lactasse* : a. 1. infin. act. verbi θάω, *mulgeo*, *lacto*, vel per Sync. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, *suxit*, à θάω, vel pro θηλάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à θηλάζω, *lacto*. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θηήσαντο, *contemplati sunt*, Ion. pro θεάσαντο, ε α in η coalescentibus, & η in α verso. à θεάομαι, *specto* : f. άσομαι, a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. m. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, *thesauros exstruo*, *congero* : f. ίσω. p. τεθησαύρικα, perf. pass. τεθησαύρισμαι.

* Θησαύρισμα, ατος, τὸ, *repositorium*, *thesaurus* : à

ΘΗΣΑΥΡΟΣ, ου, ὁ, *THESAURUS* : à τίθημι εἰς αὔριον, *in crastinum repono*. Vel ab αἶψις, *dives*, ut sit *divitiarum repositio*.

* Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *thesauri custos*.

Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, έος, ὁ, *Theseus*, nom. propr.

Θήσει, 3. sing. f. 1. act. &

Θήσειν, f. 1. infin. act. &

Θησεῖν, Dor. pro præced. &

Θησεύμεσθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, *ponemus* : 1. pl. f. 1. m. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, έος, ὁ, *THESEUS*, nom. propr.

Θῆσθαι, *lactare* : Ion. pro θᾶσθαι, quod contractè pro θάεσθαι. præs. infin. pass. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præs. infin. pass. à θηλάζω, *lacto*. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θήσομαι, f. 1. med. θήσω, f. 1. act. in pl. θήσομεν. &

Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. 1. act. à τίθημι, *pono*.

Θῆσσα, ης, ἡ, & θῆττα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria*. Th. θὴς, *servus mercenarius*.

Θήσω, (Dor. θησῶ) f. 1. act. à τίθημι, *pono*.

Θῆτα, acc. sing. à θὴς, τὸς, ὁ, *servus* ; θῆσσα, vel θῆττα, ἡ, *ancilla*.

Θητεύω, *mercede servio* : f. εύσω. à θὴς, *mercenarius*.

Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla*. Vide θῆσσα.

Θιαγὼν, ονος, *panis qui Diis proponebatur*.

Θιάζω, *choros duco*, *tripudio* : à

ΘΙΑΣΟΣ, ου, ὁ, *cœtus & multitudo tripudiantium* : παρὰ τὸ θεῖα ᾄσαι, quòd *divina canant*. Sunt qui legunt θύασος, & si ad Bacchum respicias, θυάζω, est, *Bacchica orgia celebro*.

Θιασῶται, τῶν, οἱ, *Sodales qui simul choros exercent* : frequentiùs dicitur de iis *qui sacrificiorum & cultûs divini prætextu veluti sodales coibant festis diebus*, *epulisque indulgebant* : à præced.

ΘΙΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arculæ*.

ΘΙΒΡΟΣ, ὰ, ὸν, *tostus sub carbonibus* ; item *tener*, *venerabilis* : fortè à τίφρα, *cinis*, vel θύω, *incendo* ; pro *tenero*, est q. à τρυφερός.

Θιγεῖν, a. 2. infin. act. &

Θιγέμεν, Ion. pro θιγεῖν, præs. infin. à θίγω, *tango*.

Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, *tangens* : præs. part. f. g. &

Θίγον, *tange* : Dor. pro θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙΓΩ, *TANGO*, *attingo* : f. ξω. perf. τέθιχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ἡ, *tactus*.

ΘΙΝ, aut θὶς, θινὸς, ὁ καὶ ἡ, *acervus*, *cumulus* ; item *littus*. Est &

Θῖν, acc. sing. pro θῖνα, à θὶς, *littus*.

Θιὸς, *Deus* : Cretens. à θεός.

Θιπόβρωτος, *malus* : pro θριπόβρωτος, comestus à vermibus vel tineis, quæ θρίπες, & βιβρώσκω, *comedo*.

Θισπίζω, *conjicio* : Hesych. puto à θέσπις, ut *vatis instar divinare*.

Θλαδίας, *eunuchus* ; propriè *cui testes contusi* : à θλάω, *frango*.

Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.

* Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura*, *collisio* : à θλάω.

Θλάσπι, εως, τὸ, *THLASPI*, herba : à θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσε, 3. sing. a. 1. act. Poët. pro ἔθλασε. à

ΘΛΑ´Ω, *elido*, *frango* : f. σω. p. κα.

Θλιβίας, θλαδίας, *spado* : cui testes τεθλιμμένοι, seu *elisi* : à

ΘΛΙ´ΒΩ, *premo* : f. ψω. p. φα. perf. pass. τέθλιμμαι. p. pass. τεθλιμμένος, *pressus* : pro θλίβω, Æol. φλίγω, undè *AFFLIGO*.

Θλῖψις, εως, ἡ, *afflictio*, *anxietas* : à præced.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, *morior*, θνασκόμεν, Dor. pro θνήσκομεν, & θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, *mortalis*. Th. θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, *mortalia membra* : nom. vel acc. pl. à θνατός. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. m. &

Θνησιμαῖον, ου, τὸ, *morticinum*, *cadaver* : &

Θνῆσις, εως, ἡ, *mors* : &

Θνῆσκον, *moriebantur* : pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. &

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. omnia à

ΘΝΗ´ΣΚΩ, *morior* : f. θνήξομαι, η, εἰ. f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. q. à θνάω. plusq. p. ἐτεθ-

τεθνήκασι, ως, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à θείνω, *percutio*: p. m. τέθνηκα. infin. p. m. τεθνᾶναι, contractè pro τεθνηκέναι. Hinc θνητὸς, ῦ, ὁ, *mortalis*.

* Θνητογαμία, nuptiæ mortalium, vel à *dea* cum *mortali* contractæ: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à θνητὸς & γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ῦ, ὁ, *mortalis*: dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητός. Vide θνητοῖο.

Θοάζω, *celeriter moveor*: à θοὸς, *celer*.

Θοῆσι, *velocibus*: dat. pl. f. g. Ion. pro θοαῖς. à θοός.

Θοιμάτιον, ῦ, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Θείμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, *pono*.

Θοινάω, f. ήσω. p. ηκα, *convivor*, *epulor*: à

ΘΟΙΝΗ, ης, ἡ, *epulum*, *convivium*; item *cibus*: tanquam à θύω, *epulor*: vel potius ab οἶνος, *vinum*, aut ab utroque.

Θοινητικὸς, ῦ, *ad epulationem idoneus*: &

Θοινίζω. Ion. *convivio excipio*: à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θεῖοτο, & in θείμην.

* Θολάω, f. ήσω, *turbo*.

Θολερὸς, ῦ, *turbidus*, *sordidus*: à θολὸς, *sordes*.

Θολερῶς, *turbidè*: adv. θολερῶς προβαίνειν, *titubanter incedere*: à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus*, *umbella*.

ΘΟΛΟ'Σ, οῦ, ο, *sordes*, *fæx*, *atramentum sepiæ*: & adjectivè *turbidus*.

Θόλος, ῦ, ὁ, *tholus*, *testudo*, *camera fastigiata*: hinc θολία, *pileus acutus*.

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω. perf. ωκα, *turbo*. Th. θολὸς, *fæx*.

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, *celer*, *velox*: q. à θέω, *celeriter eo*.

Θόρε, *desiliit*: 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, vel θόρω, *salto*: f. ήσω. a. 2. ἔθορον.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2. præced.

Θορὸς, & θορὴ, *semen genitale*. Th. θόρω, *salio*.

Θορυβεῦσι, Dor. pro θορυβοῦσι, *tumultuantur*: à

Θορυβέω, *tumultuor*, *perturbor*: f. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, -ουν. Th. θόρυβος, *tumultus*.

Θορυβήσῃ, *obstrepat*: 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, *tumultus*, *turba*: q. à θρόος, & βοή. Hinc θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*: præs. part. pl. m. g. ab eod. Th.

Θορνύω, & θόρνυμι, *libidine agitor*, *coitum appeto*: πρὸς τὸ θορὸν ὀρνύσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri*: à

ΘΟ'ΡΩ, sive θορέω, *salio*: q. à θέω ῥέων. præs. part. θόρων.

Θοῦ κὴ θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ῦ, ὁ, *THUCYDIDES*: in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, *impetuosæ*: gen. sing. à θοῦρις, ἡ. Th. θόρω, *salio*.

Θοῦρος, ῦ, ὁ, *impetuosus*: in f. gen. θούριος. ab eod. Th.

Θοῦρος, Συβαρίτης, *THUROS*, *Sybarita*: nom. viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, *sedile*, *solium*: à θοάζω, *sedeo*. Th. θοὸς, *celer*.

Θόωνα, acc. sing. à θόων, *Thoon*, nom. propr.

Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. θοὸς, *celer*.

Θρᾴκη, ης, ἡ, *THRACIA*.

Θρακιστὶ, *Thracum more*. Th. Θρᾷξ, *Thrax*.

Θράμις, *aries*: Hesych. hinc verisimile per Aphær. Angl. Ram.

Θρᾶνος, ῦ, ὁ, *sella*. Th. θράω, *sedeo*.

ΘΡΑ'Ξ, ακὸς, & Poët. θρῆξ -ηκὸς, ὁ, *THRAX*. Hinc

Θρᾴκιος, & θρηΐκιος, Ion. θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius*.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, ίος, ὁ, *audax*. Th. θάρσος, *fiducia*.

* Θρασέως, adv. *audacter*: à

Θράσος, εος, τὸ, *audacia*: per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo*, *vellico*: Poët. pro ταράσσω, *turbo*: per Sync.

Θρασύγυιος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, Poët. *qui audacia habet membra*: ὁ θρασεῖα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, *audaci præditus corde*: à θρασὺς, *audax*, & καρδία, *cor*.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων. à θρασύμαχος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, *audax in pugna*: quod vide.

Θρασυμάχανος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, Poët. & Dor. pro θρασυμήχανος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, *audax machinator*, *qui consilium init audax*: ex θρασὺς, *audax*, & μηχανὴ, *machina*.

Θρασύμαχος ου, ὁ, *THRASYMACHUS*: nomen proprium: q. *audax in bello*: ex θρασὺς, & μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμνονα, acc. sing. à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ κὴ ἡ, *audax*, *qui audacter hostem irruentem sustinet*: ex θρασὺς, *audax*, & μένω, *maneo*, *expecto*.

Θρασυμήδεα, acc. sing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ, *THRASYMEDES*: nom. propr.

Θρασύνομαι, *audax fio*; item *audacter loquor*: à θρασὺς, *audax*, quod vide.

Θρασύπονος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audacter adit*, & *tolerat*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Th. θάρσος, *fiducia*.

ΘΡΑΥ'Ω, *frango*, *ferio*: hinc θραυστὸς, ῦ, *fragilis*: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *sedeo*: f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην. a. 1. infin. m. θρήσασθαι.

Θρῇσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῇσσα; leg. & θρᾷσσα vel -ττα, *Threissa*.

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus*, *omne quod alitur*: pro θρέμμα· à τρέφω, *alo*: fut. θρέψω. perf. pass. τέθραμμαι.

Θρέξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*: 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω, *curro*.

Θρέξω, fut. 2. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεπτάδιος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, Poët. *cui præ manu co*[illegible]

in pallore trepidat & salit : à θρώσκω, & per Sync. θρῶ, *salio*, & καρδία, *cor*.

Θρέπτα, τῶν, per Sync. pro θρεπτήρια.

* Θρεπτὸς, οῦ, ὁ, *alibilis* : &

Θρεπτήρια, τῶν, *educationis præmia*. Th. τρέφω, *alo* : f. θρέψω.

Θρέψε, 3. sing. a. 1. pass. Ion. ab eod. Th.

Θρέψαι, a. 1. infin. act. θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. &

Θρέψον, *nutri* : a. 1. imperat. act. &

Θρέψω, *alam* : f. 1. ind. act. a τρέφω, *alo*.

ΘΡΕ'Ω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo*, seu *loquor* : hinc θρόος, *clamor*.

Θρηίκιος, ω, ὁ, *Thracius* : à θρῆιξ, κὸς, Ion. pro θρᾷξ.

Θρῆιξ, Ion. pro θρῆξ, quod pro θρᾷξ, *Thrax*.

Θρῄκη, ης, ἡ, *TARACIA* : nom. regionis.

Θρηκόθεν, adv. *ex Thraciâ*.

Θρηικῶν, gen. pl. Ion. pro θρᾳκῶν· à θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, *lamentor*, *odas lugubres cano* : imperf. ἐθρήνουν, -εον. f. ήσω. præt. τεθρήνηκα, a. 1. imperat. θρήνησον, άτω, *plange* : à

ΘΡΗ͂ΝΟΣ, ω, ὁ, *luctus*, *planctus* : q. à θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, *scabellum pedum*. Th. θράω, *sedeo* : f. ήσω.

Θρησκεία, ας, & Ion. -ιη, ης, ἡ, *religio*, *superstitiosus cultus Deorum*, *veneratio*, *observantia* : à

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, *superstitiosè Deum colo*, *veneror*, q. θεῷ ἀρεσκεύω. Vulgo à θρᾷξ, Ion. θρῆξ, θ. ηκὸς, *Thrax*, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc

Θρῆσκος, ω, ὁ, *religiosus* : à præced.

Θρηνίσκον, ου, τὸ, *ea pars currûs cui auriga imponuntur* : an à θρᾶσαι, *sedere*?

Θριαὶ, αἱ, *calculi*, *quos sortilegi in urnam mittunt* : an à θραύω, *frango*? quia fragmenta lapidum, aut quòd eis frangant dubitationem.

Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo*, *triumphare facio* : cum acc. f. εύσω. a. 1. part. θριαμβεύσας, αντος· &

Θριαμβικὸς, οῦ, *triumphalis* : &

ΘΡΙΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS* : θριαμβεύειν, *triumphus*. Qui enim triumphabant, solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis*, seu *festa fronde incedere*. Suidas ducit à θρίασις, id est, *Poetarum furor*.

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu θριγχὸς, ω, ὁ, *pinna seu corona murorum*, & qu. *capillus*, *vallum*, *septum*, *templum* : à θρὶξ, quia ut *capillus* muri.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, κος, ἡ, *lactuca* : herba nota.

Θριμμὸς, γογγυσμὸς, Hesych. an à τρίζω, *strido*?

Θρῖναξ, ακος, ὁ, *vannus*, *vannulus*. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*, *seta*, *villus* : dat. pl. θριξί. hinc τριχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *pilosus* τριχωτὸς, ῦ, ὁ, idem. *capillus* ergo est, ut ἀθὴρ, *arista* : à θρίζω, *meto*.

Θρῖον, *folium ficûs*, *frons ficulnea* : qu. à θρέω, *sono*. Th. tamen est θριαὶ, q. v.

Θρῖσα, ω, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prora, vento favente : ab eod. Th.

Θρίψ, πὸς, ὁ, *vermis qui lignis innascitur*. Th. τρίβω, *tero*.

Θροέω, *turbo*, *tumultuando clamo* ; item *loquor* ; fut. ήσω. præt. τεθρόηκα. à θρόος, *clamor tumultuantium*, quod à perf. med. τέθορα, verbi θρέω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo*.

Θροηθῆναι, *turbatum esse* : a. 1. inf. pass. θροηθεὶς, a. 1. part pass. à θροέω, *turbo*.

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ω, ὁ, *grumus*, *sanguis coagulatus*.

Θρομβόομαι, *in grumos concresco* : infin. præs. θρομβοῦσθαι. a. 1. part. pass. θρομβωθεὶς, εῖσα. ἐν, *concretus* : à præced.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ω, τὸ, *flos*, *pigmentum*, *rosa* : παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς.

Θρόνος, ω, ὁ, *THRONUS*, *solium*, *regnum* : q. θρόνος, à θράω, *sedeo* : vel à p. m. τέθορα. unde θρόος, *clamor* : & per Epenth. τῦ ν, θρόνος.

Θρόος, ω, ὁ, *tumultuantium clamor* : à θρέω, *clamo*, q. v.

* Θρῦς, τῦ θρῦ, θρόος, *rumor*, *fama*, *sonus*.

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ellychnium*, *herba cujus folia sunt apta ad ellychnia* : q. à θρύον, & ἅλλομαι, quod caleat ac surgat.

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, *frico*, *scabo*, *scalpo* : q. à θριγκῶ τῦ κιόνι, *sonare radendo*.

Θρυλέω, idem quod θρυλλέω. Vide in θρύλλος, *susurrus*.

* Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur*. Th. θρύλλος.

Θρυλλίζω, & θρυλλίσσω, *susurro*, *murmuro* : à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ω, ὁ, *susurrus*, *murmur*, *tumultus* : q. à θρέω, *sono*. Hinc θρυλλέω, & θρυλλίζω, *susurro*, *murmuro* : πολυθρύλλητος, ω, ὁ καὶ ἡ, *multum celebratus*.

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum* : à θρύπτω, *frango*. Hinc Angl. Thrums.

ΘΡΥ'ΟΝ, ω, τὸ, *juncus*, *herba palustris*, *ulva* : q. à θρύπτω, quia *fragilis*.

Θρυπτόμενος, *contritus* ; præs. part. pass. à

ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango*, *comminuo*, *frio*, *frango luxu* : f. 1. ψω. f. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergò perf. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, *salio*, *insilio*. hinc θρωσμὸς, ῦ, ὁ, *tumultus*, *locus eminulus* : q. à θορέω, *salio*.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta à θύω, *suffio*.

Θυάζω, *orgia celebro*. Th. θύω, *sacrifico*.

* Θυαὶ, ῶν, οἱ, *haruspices*, qui ex sectis victimis divinant.

Θυάπαξ, *sacrilegus* : Hesych. legendum credo, θυάρπαξ.

Θύαρος, *lolium* : Diosc. an quod cum impetu nascitur, & veluti currit inter fruges? à θύω, vel θέω· an quia eat θύει, *occidit*?

Θυὰς, αδος, ἡ, *quæ furore percita fertur*. Scribitur etiam θυιὰς, & θυϊὰς. q. à θύω, ὁρμῶ· item

Θυὰς,

Θυέζ, *solemnis*: q. à θύω, *sacrifico*: at
Θύας, Quod est Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον οὐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν, Symmachus vertit θυτῶν.
Θύασος. Sic alibi scriptum pro θίασος.
Θυάτειρα, ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimas absumens*.
Θυέω, *fubo*: à θύω, id est, ὁρμῶ.
ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia*, *nata*: gen. ἔρος, ρὸς, acc. θυγατέρα, ατρα. voc. ὦ θύγατερ, dat. pl. θυγατράσι. qu. à θύω, & γάω, quod celeriter succrescat.
Θυγάτριον, ου, τὸ, *filiola*: à θυγάτηρ.
Θῦε, *æstuabat*: 3. sing. imperf. Ion. à θύω, *macto*, *impetu feror*: f. θύσω. p. τέθυκα.
Θυέεσσι, *suffimentis*: dat. pl. Poët. à θύος, εος, τὸ. ab eod. Th.
Θύει, *insanit*: 3. sing. præs. ind. ab eod.
Θυεία, ας, ἡ, *mortarium*, *pila*, ἴγδη. Puto à θύω, *vehementer moveo*: aut ab odore aromatum nam θύος, τὸ, est *odoramentum*.
ΘΥΈΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*: q. à θύειν & εἰλεῖν· vel à θύω & ἄελλα, *procella*: an à θύω, *impetuosè ruo*?
Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro θύεσι. à θύος, θύεος, τὸ, *victima*, *suffimentum*: ab eod. Th.
Θυέσ', pro θυέστα, voc. sing. à θυέστης, ου, ὁ, *Thyestes*.
Θυέτω, *sacrificet*: præs. imperat. act. à θύω.
Θυήεις, εντος, ὁ, *redolens suffimentis*: à θύος, εος, τὸ, *victimæ suffimentum*: quod ab eod. Th.
Θυηκόος, ου, ὁ, *qui thura adolet*, *sacrificus*: à θύος, εος, τὸ, *suffimentum*, & κάω, id est, καίω, *uro*.
Θυηλά, an potiùs θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta*, *primitiæ sacrorum*? à θύω, *sacrifico*.
Θυηλαῖς, dat. pl. à
Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruspicium*, *libamenta*, *sacrificium*: à θύος, εος, τὸ, *victima*. Th. θύω, *sacrifico*.
Θυηπολέω, f. ήσω, *sacrifico*, *macto*: &
Θυηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sacrificus*: à θύος, εος, τὸ, *victima*: quod à θύω, & πολέω, *verso*.
Θύϊνος, η, ον, *THYINUS*: à θύα, *thya*, arbor quædam odora. Th. θύω, *suffio*.
Θυΐσκη, ης, ἡ, *thuribulum*, *mortariolum*: ab eod. Th.
Θύκος, ου, ὁ, *vas*, *in quod conjiciuntur* θύη, id est, *suffimenta*.
Θυλάκιον, ου, τὸ, & θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod
ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, τὸ, vel θύλαξ, ακος, ὁ *saccus*, *siliqua*, *folliculus*, *vagina seminis*: qu. φύλακος.
Θυλακοτρὼξ, ωγος, vel *locusta*, quia saccos escarios τρώγει, id est, *rodit*: vide præced.
Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide θύλακος.
Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diis* θύεται, irrorato vino & oleo.
Θῦμα, ατος, τὸ, *odoramentum*, *sacrificium*, *victima*: hinc deducitur θυμιάω, *suffio*, θυμίαμα, *suffimentum*, θυμιατήριον, *thuribulum*. Th. θύω, *sacrifico*.
Θυμαίνω, *succenseo*. Vide in θυμόω.
Θυμαλγέα, acc. sing. à θυμαλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *afferens dolorem animo*: ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, τὸ, *dolor*.
Θυμάλωψ, *titio ambustus*: à τύφω, *ustulo*, f. θύψω· undè θύψις, *ustio*.
Θυμαρέα, *gratam*: acc. sing. à
Θυμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gratus*, *placidus*: hinc θυμαρέω, *alicujus animo placeo*: ex θυμὸς, *animus*, & ἄρω, *apto*.
ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*: herba odorata: fort. ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam: hinc θυμβροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *thymbrâ victitans*, *parcus*, *frugalis*.
Θύμβρις ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis*. Hinc
Θυμβριὰς αὐδὴ, *Romana vox*.
Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*: ubi θύεται, specialitèr *ara Bacchi* post *orchestram*; tum *farina quæ in arâ offertur*; *scena*, *theatrum*.
Θυμελικὸς, ὴ, ὸν, *ad thymelen pertinens*, *in thymele versans*, *ludens*, *theatricus*. Isidor. 18. orig. cap. 44.
Θυμέομαι, f. ήσομαι, *irascor*. Th. θυμὸς, *ira*.
Θυμηγερέω, *animum recolligo*: qu. θυμὸν ἀγείρω.
Θυμηδεῖν, Poët. præs. inf. *animo lætari*. Ex θυμὸς, *animus*, & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.
Θυμηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *animo gratus*: ex iisd.
* Θύμημα, ατος, τὸ, à verbo θυμιάω.
Θυμῆναι, & in f. g. θυμήνασα. a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *irascor*: f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα. à θυμὸς, *animus*, *ira*.
Θυμῆρες & θυμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *animo conveniens*, *gratus*: qu. θυμῷ ἄρμον, ab ἄρω, *apto*.
Θυμιάζω, *suffitum facio*, *odores incendo*: f. άσω. p. act. τεθυμίακα. perf. pass. τεθυμίαμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.
Θυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus*: ab eod. Th.
* Θυμιασμα, ατος, τὸ, idem.
Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum*, *acerra*, *altare*, *suffitus*: à
ΘΥΜΙΑ'Ω, *suffio*, *odores incendo*: à θῦμα.
Θυμιῆται, Ion. & Dor. pro θυμιᾶται, 3. sing. præs. ind. pass. à præced.
Θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ*: ex θυμὸς, *animus*, *ira*, & βορὰ, *pabulum*.
Θυμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animum vorans*: ex iisd.
Θυμοδακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *molestus*, *animum mordens*: ex θυμὸς, *animus*, & δάκνω, *mordeo*, a. 2. ἔδακον.
Θυμολέοντα, acc. sing. à
Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus*: ex θυμὸς, *animus*, & λέων, *leo*.
Θυμομαχέω, *infenso animo bellum gero*: cum dat. f. ήσω. p. τεθυμομάχηκα. Ex θυμὸς, *ira*, & μάχομαι, *pugno*.
Θυμοξάλμη. Vide ὀξάλμη.
Θυμοραιστὴς, & Poët. Dialysi θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, *animum destruens*: scribitur etiam θυμοῤῥαίστης. ex θυμὸς, & ῥαίω, *destruo*.
ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *animus*, *mens*, *ira*: qu. à θύω, *cum impetu feror*.
Θύμος, ὁ, sive θυμὸν, ου, τὸ, *THYMUS*, sive *THYMUM*, herba: q. à θύω, *suffio*, quia odorata. Th. θυμός. Angl. Thyme.
Θυμουμένοις dat. pl. præs. part. pass. à θυμόω, q. v.
Θυμοφθόρος, ου ὁ καὶ ἡ, *animum labefactans*: ex θυμὸς,

θυμὸς, *animus*, & φθείρω· qu. à φθίω, *corrumpo*.

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. praes. pass. θυμόομαι, -οῦμαι, *excandesco*: praes. part. pass. θυμούμενος, praet. ind. pass. τεθύμωμαι. a. 1. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus*.

* Θυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *animosus*.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass. &

Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, q. v.

Θυμωθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd. verbi.

Θύνε, imperf. Ion. pro ἔθυνε, *currebat*: Potest etiam esse praes. imperat. à θύνω, idem quod θύω, *cum impetu feror*.

ΘΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *THYNNUS*, piscis: q. à θύω pro ὁρμῶ, quoniam circa ortum canis oestro agitatur: in foemina gen. est θύννα & θυννίς.

Θυννώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *crassus & ineptus*: à praeced.

Θύνοντ' pro θύνοντα, acc. sing. praes. part. à

Θύνω, *cum impetu feror, propero, festino*. Th. θύω, idem.

Θυόεντος, gen. sing. à θυόεις, εντος, ὁ, *odorus*: ab eod. Th.

Θύοισα, Dor. pro θύουσα, *ruens, furens*: praes. part. &

Θύομαι, *sacrifico*, vel *sacrificor, mactor*: ab eod. Th.

Θύον, *furens*: praes. part. neut. gen. à Th. praeced.

Θύοντι, Dor. pro θύουσι, *sacrificant*: &

Θύος, εος, τὸ, *sacrificium*. *suffimentum*: indè *THUS*: à θύω, *sacrifico*.

Θυοσκόος, ου, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea quae per ignita sacrificia significantur*: à θύος, τὸ, *sacrificium*, & κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo*: vel ut alii à καίω, *uro*.

ΘΥΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium*: q. à θύω, *irruo*.

Θύραζε, adv. *foras*: & θύρηφι. à praeced.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.

Θυρανίσσω, *extra fores ago*; ab eod. Th.

Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad fores pernocto*: &

Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio*; à θύρα, & αὐλὴ, *atrium, stabulum*.

Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν, à θύρα, *janua*.

Θυργανάω, Hesych. κρίνω, *judico*.

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, *scutum*: à similitudine januae. Est & *saxum claudens speluncae ingressum*: apud LXX. Psalm. xlvi. 9. videtur poni pro *curru*. Th. θύρα. Hinc

* Θυρεοφόρος, ου, ὁ, *scutifer*.

Θύρετρον, ου, τὸ, *janua*: Poët.

* Θυρήσσω, *thorace munio, armo*.

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialitèr positus, addita particula φι. Poët. *foris, extra*. Th. θύρα.

Θύριον, ου, τὸ, *ostiolum*: &

Θυρὶς, ίδος, ἡ, *ostiolum*: item *fenestra*: ab eod. Th.

* Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, *januis munio*.

Θύρσος, ου, ὁ, *THYRSUS*, *hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus*: à θύω, quia agitur à vento vel manibus; in pl. θύρσα, Poët. pro θύρσοι. at

Θυρσὸς, οῦ, *nuptialis corona*.

Θύρωμα, ατος, τὸ, *janua*; item *tabulamentum ad januas faciendas*: à θύρα.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *januae custos, janitor*, pro θυρουρὸς· ex θύρα, & οὖρος, *custos*: Dor. ου mutat. in ω· vel ab ὥρα, ας, ἡ, *cura*, & θύρα, *janua*.

Θῦσαι, *sacrificare*: a. 1. infin. act. à θύω.

Θυσανόεις, sive θυσσανόεις, in foem. όεσσα, *fimbriatus*: à

ΘΥΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriae, villi seu nodi*, à crumenis dependentes: qu. à θύσαι, *movere*: quod à θύω.

Θύσειν, f. 1. infin. act. à θύω, *macto*.

Θύσθλα, τὰ, *sacra, liba, thyrsi*, vel *rami*: ab eod.

* Θυσία, ίας, ἡ, *victima, sacrificium*. Undè

* Θυσιάζω, f. άσω, *sacrifico, immolo*.

* Θυσίασμα, ατος, τὸ, idem ac θυσία· &

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, *altare*: ab eod.

Θυσιάων, gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, *sacrificium*. Th. θύω, *sacrifico*.

Θύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sacrificare potest* aut *solet*: ab eod.

Θύσκη, ης, ἡ, *scapha* recipiens τὰ θύματα, quae Diis offeruntur: sed θυΐσκη, *acerra mortariolum*.

Θυσσανόεις, & in f. g. θυσσανόεσσα, *fimbriatus, a, um*, Th. θύσανοι, *fimbriae*.

Θύσσω, *quatio, moveo*: à θύω.

Θυστὰς, άδος, ἡ, *sacrifica, sacrificalis*: &

Θύτης, ου, ὁ, *sacerdos, sacrificus*: à

ΘΥΩ, *macto, sacrifico*: qu. à θέω, *facio*; item *impetu feror, furo*: qu. à θέω, *curro*; item *odores accendo, ferveo, suffio, epulor*: f. σω. p. τέθυκα. a. 1. imperat. act. θῦσον, άτω. p. pass. τέθυμαι, a. 1. pass. ἐτύθην, ης, η. Hinc

Θύων, praes. part. act. à praeced.

Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quae *Semele*. Vide Suidam.

Θυωρὸς, *mensa quae sacris usibus dicatur*: quia θύη αἴρει, id est, φυλάττει.

ΘΩ, contractum ex θέω, est *pono, colloco*: undè τίθημι. item *curro*. Contractum ex θάω, significat *nutrio, lacto*; item *caeno, nutrior*.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην.

ΘΩΗ͂, ῆς, ἡ, *mulcta, damnum*, alicui impositum: q. à θῶ, *pono*: hinc ἀθῶος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impunis*.

Θῶκος, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, *sedile*. Th. θοὸς, *celer*.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS*, nom. pr. Apostoli. Hebr. *geminus*. Est & θωμᾶς ἄβυσσος.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. θῶ. à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θώμιγξ, γγος, ὁ, *funiculus tenuis*: à

ΘΩΜΙΓΖΩ, vel θωμίσσω, *funiculis ligo, flagris caedo*.

Θώμισσος, Hesych. μισθὸς. puto à θωμὸς, *acervus*: ut sit *congregatio nummorum*.

Θοὔμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium*; ut θοὔτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio*: à θωπεύω, *assentor*.

Θωπεύοντες, nom. pl. praes. part. à

Θωπεύω, *adulor*, *assentor*, quod à

ΘΩ'ΠΤΩ, *assentor*, *colo*; item *cavillor*, *irrideo*: q. à θάω, *video*. Assentatoris enim est, alios respicere, suspicere, & admirari mendacitèr. Vel potiùs à θῶ, *nutrio*, *epulor*. Victûs enim causâ blandiuntur κόλακες.

ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *THORAX*, *pectus*, *vestis quâ tegitur pectus*, *lorica*: q. à θορέω, *salio*: vel à θέρω, *calefacio*, quia ibi *cor salit*, vel *calefacit*. Hinc

Θωρακίζω, *thorace munio*, *armo*.

Θωράκιον, ου, τὸ, *lorica*.

Θωρηκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, *thoracem ferens*: ex θώραξ, & φέρω, *fero*.

Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus*: acc. sing. θώρηκα.

Θωρήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θωρήσσω, f. ξω, *pectus loricâ munio*. Th. θώραξ.

Θωρήσσετο, *armabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Θωρήσσω, *armo*: f. ξω. p. τεθώρηχα, a. 1. pass. ἐθωρήχθην. ab eod. Th.

Θωρηχθεὶς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντ' pro θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. &

Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à θωρήσσω, quod vide.

Θῶς, θωὸς, ὁ, *animal lupo simile*, *lynx*: à θέω, *curro*: vel à θοὸς, *celer*.

Θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, *alterum*.

Θωῦμα, ατος, τὸ, *miraculum*, Ion. pro θαῦμα. Hinc

Θωϋμάζω, *miror*.

Θωυμάσιος, *admirandus*.

Θωϋμαστὴς, *admirator*.

Θωϋμαστὸς, *admirandus*.

ΘΩΫ'ΣΣΩ, f. ξω, *clamo*, *vociferor*, *latro*, *impetu belluino feror*, q. à θύσσω, quod à θύω, *impetu feror*.

Θωϋτὸς, ὴ, ὸν, *mirabilis*, *e*: in pl. n. g. θωϋτὰ, pro θαυμαστὰ, Ion. q. à θωῦμα. Th. θαυμάζω, *miror*.

Θὼψ, θωπὸς, ὁ, *assentator*, *adulator*. Th. θώπτω, *assentor*, *colo*.

I.

I Est nona apud Græcos litera, & in numeris denarius.

Ἴα, *vox*: quasi ab αὔω, *clamo*. Ἶα, *vis*, ex ἴς, *robur*. Ἴα, *sola*, ex οἴα, vide οἶος, & ἴος. Tum & Ἴα ex μία esse possit abjecto μ. Est & Ἴα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait, Heb. *Jah*.

* Ἰαβοῖ, ut αἰβοῖ, dolentis interjectio.

Ἰάειρος, ου, ὁ, *JAIRUS*, nom. viri Hebr. *illuminabit*.

Ἰάθην, ης, η, *sanatus fui*: a. 1. ind. pass. &

Ἰαθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰαίνεται, *gaudet*, 3. sing. præs. pass. ab

ΙΑΙ'ΝΩ, *calefacio*, *liquefacio*, *perfundo*, *perfundo lætitiâ*, *exhilaro*, *floreo*; item *ad iram concito*. Hesych.

Ἴακχος, ου, ὁ, *IACCHUS*, *BACCHUS*: ab ἰάχω, *clamo*. hinc ἰακχάζειν, *Bacchari*.

Ἰακὼβ, ὁ, *JACOB*, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens*.

ΙΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, *IALEMUS*, *vir in carmine ineptus ac frigidus*: *carmen lugubre*: *miser*: q. ab ἰάλλω, *projicio*.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. ab

ΙΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *mitto*, *emitto*, *volo*, *-as*, *appeto*: q. ab ἰῶ, *mitto*.

Ἰάλμενος, ου, ὁ, *IALMENUS*, nom. propr. viri.

ἼΑΜΑ, ατος, τὸ, *sanatio*, *remedium*, *medicamentum*: ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰαμβίζω, *proscindo*, *maledictis & conviciis insector*: ab

ἼΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *IAMBUS*, *pes metricus*, vel *carmen*: q. ab ἰὸν βάζειν, *jacula loqui*: hinc præced.

Ἰαμβρῆς, ῆ, ὁ, aliàs Μαμβρῆς, *JAMBRES*, nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans*.

Ἰαμενὴ, & ἴαμενος, idem quod εἰαμένη, *locus irriguus & herbosus*.

Ἰαμιδέων, Ion. pro ἰαμιδῶν, gen. pl. ab

Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, *Iamidæ*.

Ἰάνθα, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, *exhilaro*.

Ἰάνθην, ης, η, *florui*: a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, *floreo*, *exhilaro*.

* Ἰάνθινος, ου, ὁ, *violaceus*.

Ἴανθον, ου, τὸ, *flos quidam*, *color purpureus*: q. ab ἴον.

Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.

Ἰαννὴς, οῦ, ὁ, *JANNES*, nom. Magi Ægytii: q. *respondens*, 2. Tim. iii. 8.

Ἰαολκὸς, οῦ, ἡ, & per Crasin Ἰωλκὸς, *IOLCUS*, nom. urbis Thessalicæ.

ΙΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἁσομαι, *medeor*, *sano*, *curo*: q. ab ἴα, *vis*: cum acc. imperf. ἰαόμην, -ώμην, όυ, -ῶ, ετο, -ᾶτο, p. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η, f. 1. pass. ἰαθήσομαι, a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ἰάσωμαι, ῃ, ηται. Hinc ἰάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sanabilis*: ἰατρεύω, *medeor*.

Ἰαπετοῖο, gen. Ion. ab

Ἰαπετὸς, *IAPETUS*, nomen viri Cœli & Terræ filii: ab ἰάπτω, *mitto*, *maledictis lacesso*. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, *Iapeti filius*: voc. Ἰαπετιονίδη.

ΙΑ'ΠΤΩ, *mitto*, ejusd. orig. cum ἰάλλω, scil. ab ἵημι, *mitto*; item *noceo*: q. ab ἴπτω, *lædo*.

ΙΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, *IAPYX*, *ventus ex Apuliâ flans*, cujus pars Iapygia.

Ἰαρδανίη νύμφη, *Omphalis* periphrasis.

Ἰαρὲδ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur*.

Ἰασασθαι, a. 1. infin. m. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἰάομαι, *medeor*.

Ἰᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd.

Ἴασι, *eunt*, 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰᾶσι, *mittunt*, Att. contractè pro ἰέασι, & hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. ind. præs. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

* Ἰάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sanabilis*: ab ἰάομαι.

Ἴασις, εως, ἡ, *sanatio*: ab ἰάομαι, *sano*, *medeor*.

Ἰασίῳ, dat. sing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.
Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.
ΙΑΣΙΩΝΗ, ης, ἡ, *olus quoddam sylvestre*: an ab *ἴασις*, id est, *medela*?
ΙΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, *IASPIS*, *gemma*.
Ἰασώ, όος, -οῦς, ἡ, Dea *ἰάσεως*, id est, *sanationis*.
Ἰάσων, ονος, ὁ, *JASON*, nomen viri. Gr. *sanaturus*.
Ἰατέον, *curandum*, adject. verbale: ab *ἰάομαι*, *sano*.
Ἰατήρ, & Ion. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus*: Poët. pro *ἰατρὸς* ab *ἰάομαι*, *sano*.
° Ἰατρεύω, f. εύσω, *medeor*, *curo*.
° Ἰατρεύομαι, *sum medicus*.
Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sub. *τέχνη*, *ars medendi*, *medicina*: ab
Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, *medicus*: dat. pl. *ἰατροῖς*. Th. *ἰάομαι*, *sano*.
ΙΑΤΤΑΤΑΙ, *heu*, adv. & *ἰατταταιὰξ*, idem.
ΙΑΥ, interjectio indignantis.
Ἴαυον, *traduxi*, imperf. act. ab
ΙΑΥΩ, *commoror*, *tempus tero*, *dormio*: f. αύσω. q. ab *ἰαίω*, *sino*.
Ἰαφέτης, ου, ὁ, *quia sagittas emittit*: ab *ἰὸς*, & *ἀφίημι*.
Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab *ἰάπτω*, *mitto*: f. ψω.
Ἰαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab *ἰαχὴ*, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. *ἰάχω*, *clamo*.
Ἴαχε, *resonabat*, 3. sing. imperf. ἴαχον, verbi *ἰάχω*, *clamo*: p. ἴαχα.
Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, *fremitus*: ab eod.
° Ἰάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio*, *clamor*.
Ἴαχον, ες, ε, imperf. *ἰάχουσα*, praes. part. act. f. g. &
Ἰάχουσα, *resonans*, p. part. act. f. g. ab
ΙΑΧΩ, f. ξω. p. χα, *vocifero*, *clamo*: qu. ab *ἴα*, *vox*, & *χέω*, *fundo*.
Ἰαχὼς, p. part. act. praeced.
Ἰαῶ, nomen Dei.
Ἰάωλκος, ου, ἡ, nomen urbis.
Ἰάων, ονος, ὁ, Poët. pro Ἴων, quod vide.
Ἰβανάω, *haurio*: ex *ἴβυ*, quatenus *multum* significat, vel ex *ἱμάω*, *β* in *μ* commutando. Hinc *ἰβανιστρὶς*, *funis hausorius*.
ΙΒΑΗΣ, ου, ὁ, *clavus in fundo navis*, *quo educto aqua effluit*.
ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS*, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quae Hispania.
ΙΒΗΡΙΣ, *IBERIS*, herba; quam & *καρδαμαντικὴ*.
ΙΒΙΣ, ιδος, seu ιος, ἡ, *IBIS*, avis serpentes devorans.
ΙΒΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, *HIBISCUS*, species malvae sylvestris, *althaea*.
Ἴβυ, Ion. adv. significans *multum & magnum*.
Ἰβύω, *verbero*, *clamo*: q. à praeced.
Ἴγδη, ης, ἡ, *mortarium*, *pila*: an ab *ἄγω*, *frango*? an ab *εἴκω*, *cedo*? an potius à *μίγνυμι*, *misceo*, abjecto *μ*? Sub eo enim reperitur; pharmaca scil. &c. ibi miscentur ac tunduntur.
Ἰγμένος, *profectus*, p. part. pass. ab *ἱκνέομαι*, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἶγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, *INGUEN*, *poples*, quòd ibi fit ἶς γένυος, *vis genu*: à *γόνυ*, *genu*. vel potiùs ab *ἱκνέομαι*, f. ἵξομαι, p. ἶγμαι, *venio*, *supplico*. sub hoc Th. invenitur.
Ἴδ' pro ἰδὲ, idem quod *ἠδὲ*, *&*, *atque*.
ΙΔΑ, ας, ἡ, *IDA*, *mons in Phrygiâ & Cretâ*, hinc Ἰδαῖος, *IDÆUS*.
Ἰδάλιμος, ου, ὁ, *aestuosus*, *sudorificus*: a Th. *ἶδος*, εος, τὸ, *sudor*, idem quod *ἱδρὼς*, -ῶτος, ὁ.
Ἰδανὸς, οῦ, *JUCUNDUS*, Hesych.
Ἰδὲ, & Att. ἴδε, *aspice*, item *ecce* adverbialiter: a. 2. imperat. act. Est & ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. verbi *εἴδω*, *video*, f. *εἴσομαι*, a. 2. *εἶδον* & ἴδον, ες, ε, a. 2. part. *ἰδὼν*, -όντος, & in f. g. *ἰδοῦσα* pro *ἰδοῦσα*. Sed
Ἰδὲ, *&*, *atque*, ex *ἠδὲ*. Illud Ion. hoc Att. ab ἢ, *vel*.
Ἰδέα, ας, ἡ, *visus*, *species*, *IDEA*. in pl. *ἰδέαι*· ab *εἴδω*, *video*.
Ἰδέειν, Ion. pro *ἰδεῖν*, *vidisse*, ab a. 2. ἴδον, verbi *εἴδω*, *video*. vide ἴδε.
Ἴδει, *aestu*, dat. singul. ab *ἶδος*, εος, τὸ, *sudor*.
Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi *εἴδω*, *video*. vide ἴδε.
Ἰδέμεν, Ion. & Dor. & Æol. pro *ἰδεῖν*, a. 2. inf. act. &
Ἴδεν, a. 2. inf. act. Dor. pro *ἰδεῖν*, quod vide.
Ἰδέρως, ὁ, *ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν*, *qui simul ac videt*, *amat*. Suid.
Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab *εἴδω*, *video*. f. *εἴσομαι*. a. 2. *εἶδον*, & ἴδον, unde *ἰδόμην*, a. 2. m.
Ἰδέσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit*: 3. sing. a. 2. ἴδον, Poët. pro *εἶδον*, verbi *εἴδω*, *video*.
Ἰδεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *deformis*, *foedus*: ab *ἰδέα*, & *ἔχθος*, εος, τὸ, *odium*.
Ἰδέω pro *εἴδω*, *video*. Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, *Ida*. nomen. propr.
Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, quod vide.
Ἴδῃ, *viderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab *εἴδω*, *video*. a. 2. ἴδον.
Ἴδηαι, Ion. pro *ἴδῃ*, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi *εἴδω*, *video*. a. 2. ἴδον.
Ἰδῆν, Dor. & Æol. pro *ἰδεῖν*, a. 2. infin. quod vide.
Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbi: sed
Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ας, ἡ, *mons Cretae*.
Ἰδησῶ, Dor. pro *ἰδήσω*, f. 1. ab *ἰδέω*, *video*, quod vide.
Ἴδητε, *videritis*. 2. pl. a. 2. sub. verbi *εἴδω*, *video*. a. 2. ἴδον.
Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur *δημοσίᾳ*, Th. *ἴδιος*, *proprius*.
Ἰδιάζω, f. σω, *sum seorsum*, *ab aliis in secessu dego*. ab eod. Th.
Ἰδίη, Ion. idem quod *ἰδίᾳ*, quod vide.
Ἰδιοβουλεύω, *privato & suo consilio uti*: ab *ἴδιος*, *proprius*, & *βουλὴ*, *consilium*.
ΙΔΙΟΣ, α, ον, *proprius*, *a*, *um*, *privatus*, *suus*, *suae speciei*. qu. ab *ἰδέα*, *species*. *κατ' ἰδίαν*, *privatim*. Saepè ponitur pro *ἑαυτοῦ*, -ῆς, ut *τὸ ἴδιον φορτίον*, pro *τὸ ἑαυτοῦ*, sic *ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ*, i. e. *ἀφ' ἑαυτοῦ*, *à se ipso*; *οἱ ἴδιοι*, *familiares*. Hinc

Ἰδιότης,

Ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas.*
Ἰδιότητα, acc. sing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ.
Ἰδίω, *SUDO.* Th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor.*
Ἰδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA, proprietas linguae.* Th. ἴδιος, *proprius.*
Ἰδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius.*
Ἰδίως, *propriè,* adv. ab eod.
Ἰδιωτευόντων, gen. pl. praes. part. ab
Ἰδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago.* Th. ἴδιος, *privatus.*
Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA, privatus,* dat. plur. ἰδιώταις. ejusd. Th.
Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, *privatus:* &
Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, *loquendi genus à vulgo sumptum,* ab ἰδιώτης, *privatus.* Th. ἴδιος, idem.
Ἴδμεν, *scimus,* Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. praes. verbi ἴσημι, *scio.* Hinc ἴδμων, *peritus,* & ἰδμοσύνη, *peritia,* dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἴδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω.
Ἴδμεναι, *scire,* per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video,* f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia:* &
Ἴδμων, *sciens.* vide ἴδμεν ab ἴσημι.
ἸΔΝΟΩ, *incurvo, inflecto.* q. ab ἲς, *nervus.* Vel ab ἲς & νεύω, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nutamus, &c. vel ab ἰνίον, *occiput,* quod ab ἲς, *nervus.*
Ἰδοίατο, *visi fuissent,* 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο. ab εἴδω, *video,* a. 2. ἴδον.
Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejusd.
Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quae vidit,* a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejusd.
Ἴδον, ες, ε, *vidi.* a. 2. ind. act. &
Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. ab εἴδω, *video,* a. 2. εἶδον, & Poët. ἴδον.
Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.
ἼΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor.* ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, idem. ἱδρόω, & ἱδρώω, *sudo.*
Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video.*
Ἰδοὺ, *ecce,* adv. distinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA,* nomen regionis, Syr. interpret. Lat. *rufa.*
Ἰδοῦσα, *intuita:* a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video.* f. σομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον, a. 2. part. ἰδών.
Ἰδρεία, ας, & ἰδρία, ἡ, *peritia:* ab ἴσημι, *scio.*
Ἴδριες, *periti,* nom. pl. ab ἴδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, &
Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, *peritia:* ab ἴσημι, *scio.*
Ἴδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *peritus, providus:* ab eod.
Ἱδρόω, Poët. ἱδρώω, f. ώσω. p. ωκα, *sudo:* ab ἱδρὼς, *sudor.* Th. ἶδος, εος, τὸ, idem.
● Ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum.*
● Ἱδρυμένος, *fundatus,* part. pass. ab
Ἱδρύω, seu ἱδρύνω, id. quod ἱδρύω, q. v.
Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus, moribus receptus:* a. 1. part. pass. Ion. pro ἱδρυθεὶς, &
Ἱδρυνθῆναι, Ion. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἱδρύω.
● Ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio, fundatio.*
ἹΔΡΥΩ, seu ἵδρυμι. f. ύσω, *sedere facio, statuo, colloco.* q. ab ἵζω.
Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *SUDOR:* ab ἶδος, εος, τὸ, idem quod ἱδρώς· ab ὕδω, *aqua.*
Ἱδρώω, f. ώσω, *sudo.* Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, *sudor.* Th. ἶδος, idem.
Ἰδυῖα, *docta, sciens:* p. m. part. f. g. ex p. m. ἶδα, verbi εἴδω, *scio.* Alii formari posse credunt ex p. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα· per Crasin pro εἰδυῖα, υῖα, ὸς, ejusd. verbi. Est & Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara.*
Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἰδὼν, ὄντα, *intuens:* a. 1. part. act. ejusdem verbi.
Ἴδωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἴε, *vade:* a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo,* a. 2. ἶον, ες.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL,* nomen reginae, indecl. Syr. *in insulâ habitans,* Lat.
Ἱέσθω, ἵετω, *mitto, mittat:* praes. imperat. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἵει, *mittebat:* 3. sing. imperf. pro ἵε, tanq. ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto.*
Ἱείην, ης, η, *mittam:* praes. opt. act. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἵεις, ἵει, *mittebas, -bat:* 2, & 3. sing. imperf. pro ἵες, ἵε, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto.*
Ἱεὶς, ἔντος, *mittens,* praes. part. &
Ἱεῖσαι, *emittentes:* nom. pl. praes. part. f. g. ab ἵημι, *mitto.*
Ἱεῖσι, & Ion. ἱεῖσι, 3. pl. praes. ind. ab eod. verbo.
Ἵεμαι, & ἵημι, *eo:* ab ἴω, idem pro quo jam εἶμι.
Ἵεμαι, *mitto, cupio:* ab ἵημι, *mitto.*
Ἱέμεν, Ion. sed ἱέμεναι. Att. & Dor. pro ἱέναι, *mittere:* praes. inf. verbi ἵημι, *mitto.* praes. part. ἱέμενος.
Ἴμεν & ἴμεναι, itidem Ion. & Dor. pro ἰέναι, praes. inf. act. ab εἶμι, *eo.*
Ἵεν, *mittebant:* Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto:* sed
Ἴεν, 3. sing. a. 2. ἶον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo,* ν additur ob sequentem vocalem.
Ἱέναι, *mittere;* praes. inf. act. verbi ἵημι, *mitto:* at
Ἰέναι, *ire:* praes. inf. act. verbi ἴημι, vel εἶμι, *eo.*
Ἵενται, 3. pl. praes. ind. pass. &
Ἱέντες, nom. pl. praes. part. act. ab ἱεὶς. &
Ἵεντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἵημι, *mitto.*
Ἱερά, τὰ, *sacra:* ab ἱερὸς, *sacer.* Est &
Ἱερὰ, ἡ, *medicamenti compositio,* & *serpentis* nomen; item *major anchora, tutiorque, extremum navis subsidium,* ἱερὰ νόσος, *epilepsia, morbus comitialis.*

Ἱεράν,

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *sacer.*

ἹΕΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter* : quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est, *fertur in aëre velociter.* vel quia *ales* ἱερός.

Ἱεράομαι, *sacerdos sum.* vide in ἱερᾶται.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis. Gr. *sancta civitas*, Lat.

Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, *sacerdotio fungor.* Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis, sacerdotium.* ab eod. Th.

Ἱερατεύω, *sacerdotio fungor*, f. σω. p. ἱεράτευκα. p. pass. ἱεράτευμαι, unde

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, *sacerdotium.* ejusd. Th.

* Ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *sacerdotalis.*

Ἱερᾶων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *sacer.*

Ἱέρεια, ας, ἡ, & Ion. ἱερέη, *sacerdos* : in pl. ἱέρειαι, ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, *victima* : ab ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum.*

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *sacerdos* : qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus, summus sacerdos* : ab ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερεύω, f. εύσω, *sacrifico, macto, dico, consecro.* ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερός.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima*, Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερῆες, ῆος, ὁ, *sacerdos* : ab eod. Th.

Ἱεριχὼ, *HIERICHO*, nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed sculptis rerum animaliumque figuris significantia* : ex ἱερὸ, *sacer*, & γλύφω, *sculpo.* Th. γλάφω, idem.

* Ἱερόδουλος, ου, ὁ, *sacer servus.*

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *sacer festus, sacer mensis.* Vel *totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur* : ex ἱερὸς, *sacer*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

* Ἱερὸν, οῦ, τὸ, scil. δῶμα, *sacra ædes, templum.* It. *sacrificium, victima.*

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico, consecro* : ex ἱερὸς, *sacer*, & ποιέω, *facio.*

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sanctimoniam decens* : ex ἱερὸς, *sanctus*, & πρέπω, *convenio.*

ἹΕΡΟΣ, ὰ, ὸν, *sacer, a, um, præstans, magnus* : τὰ ἱερὰ, *res sacræ*, qu. ab ἵεμαι, *cupio*, quia sacra debent appeti.

Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ. &

Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. *HIEROSOLYMA*, Hebr. & interpret. *metuite Schalomum.*

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hierosolymitanus.*

Ἱεροσυλέω, *sacrilegium committo* : f. ήσω, p. ἱεροσύληκα· &

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium* : ab

Ἱερόσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sacrilegus, a, um* : ex ἱερὸν, *sacrum*, & συλάω, *spolio.*

Ἱερουργέω, *sacra celebro, operor sacris* : cum accus. f. ήσω, p. ἱερούργηκα· ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, & ἔργον, *opus.*

Ἱεροφαντέω, f. ήσω, *sacrorum antistes sum, sacra doceo* : &

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, *qui sacra & ceremonias docet, sacrorum antistes* : &

Ἱεροφαντικὸς, οῦ, *sacerdotalis* : ab ἱερὸς, *sacer*, & φαίνω, *ostendo.*

* Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, *qui sacra canit* : ab ἱερὸς, & ψάλλω, *cano.*

* Ἱερόω, -ῶ, *sacro, dedico.*

* Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium.* Th. ἱερός.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ἵω, ex ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν.

Ἵεσθον, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. pass. verbi ἵεμαι, *cupio.*

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *sena.*

Ἵετο, *cupiebat* : 3. sing. imperf. verbi ἵεμαι, *desidero.* Th. ἵημι, *mitto.*

Ἰέτης, *pater*, & *sylvestris caper* : q. ab ἄττης.

ἸΕΥ͂, *HUI*, adv. irridendi.

Ἰεφθὰς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. *apertor*, Lat.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*, Lat.

Ἱέω, *mitto* : ab ἵω. Sed ἱέω, & ἵημι, Ion. pro εἶμι, *eo.*

Ἱζάνω, f. ήσω. q. ab ἱζάω, idem quod ἵζω, *sedere facio.*

Ἷζε, *sede* : præs. imperat. act. &

Ἵζεο, Ion. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ab eod. Th.

Ἵζευ, *sede* : Dor. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *sedimentum.* &

Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *sedere facio, instituo* : &

Ἵζοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *sedens* : præs. part. f. g. &

Ἷζον, ες, ε, *sedebam* : imperf. act. omnia ab

ἹΖΩ, f. ἵσω, *sedere facio, sedeo, colloco* : q. ab ἵω, *colloco.* Hinc καθίζω, idem.

ἸΗ͂, adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Alii aspirari volunt ἱὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, *desiderare.* Est & ἰὴ, *vox.* Vide ἴα.

Ἰῇ, *æquali* : dat. sing. ab ἴος, ἴα, ἴον, *solus, a, um* ; *unus, a, um.* Aristarchus scribit gen. & dat. hujus nominis circumflecti. Nisi Ion. pro μιᾷ, positum dicamus à μία, μιᾶς, *una.* Vide ἴος.

Ἰήϊος, ου, ὁ, *Apollo*, q. ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰηκοπος, *doloribus medens* : ab ἰάομαι, *medeor*, & κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *seco, tundo* : f. ψω, p. m. κέκοπα.

Ἴηλα, *injeci* : a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto* : f. αλῶ.

Ἵημι, *mitto* : imperf. ἵην, ες, η. vel ἵειν, -εις, -εις, -ει, fut. ἥσω, præt. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præs. pass. ἵεμαι, *mittor, desidero.* imperf. ἱέμην, σο, το, perf. εἷμαι, a. 1. pass. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο, a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἵω, *mitto.* Sed

Ἵημι, εο, *vado* : ut εἶμι, ex ἵω, idem.

Ἰησάσθαι, *curare* : Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἰάομαι, *curo* : f. ἄσομαι. sic

Ἰήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. ab eodem verbo.

*Ἱησι, mittit : 3. sing. præs. ind. verbi ἵημι : sed

*Ἰησι, vadit : 3. sing. verbi ἴημι, eo, ab εἶμι, seu ἴω, eo : at

*Ἴῃσι, eas : Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. sing. a. 1. sub. verbi εἶμι, eo : a. 2. ἴον, vel ut alii Ion. & Poët. pro ἴῃ, eat : 3. sing a. 2. sub. ejusd. verbi.

*Ἰήσονι, dat. sing. ab Ἰήσων, ὁ, nom. viri.

*Ἰησοῦς, ου, ὁ, JESUS : nomen Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat. Salvator.

*Ἰῆται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴ... νῆσον οἰκοῦντες.

*Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, Medicus : ab ἰάομαι, sano.

*Ἰθαγενὴς, originalis, indigena, rectè & legitimè natus : ab ἰθὺ, rectè, & γείνομαι, nascor.

*Ἰθάκη, ης, ἡ, ITHACA : nomen regionis Ulyssis patriæ.

*Ἴθαρ, celeritèr : q. ab ἰθὺ, rectè.

*Ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθύς.

*Ἰθεῖα, ας, ἡ, recta : nom. sing. f. g. &

*Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um, dat. pl. Ion. ἰθείῃσι · ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.

*Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, celeritèr.

*Ἴθι, vade : præs. imperat. ab εἶμι, eo.

*Ἴθμαθ', pro ἴθμαθι, dat. sing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, gressus, passus ; ab ἴω, vel εἶμι, vado.

*Ἴθορος, vox incitant's & adhortantis : qu. ab ἴθαρ, celeritèr, vel ἴθι, vade, & ὀρούω, ruo, vel ὄρω, excito.

*Ἴθρις, spado : cui ἴς τεθάρισται, vis demessa est. Th. θέρος, æstas.

*Ἰθὺ, adv. rectà, obviam, statim. Th. ἰθὺς, rectus.

*Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab

*Ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta : ab ἰθὺς, rectus, & δίκη, jus.

*Ἰθύθριξ, τριχος, ὁ κ ἡ, qui rectos capillos habet : ab ἰθὺς, rectus, & θρὶξ, ἡ, capillus.

*Ἰθυμαχία, ης, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit : ex ἰθὺς, rectus, & μάχομαι, pugno.

*ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, genus carminis & saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris, q. ab ἰθύειν βοῇ, prorumpere clamore.

*Ἰθύνει, dirigit : 3. sing. præs. ab ἰθύνω, dirigo. Th. ἰθὺς, rectus.

*Ἴθυνεν, direxit : 3. sing. imperf. act. ab

*Ἰθύνω, dirigo : f. νῶ, præs. pass. ἰθύνομαι, rego, dirigo. Th. præced.

*Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ κ ἡ, rectà volans, qui recto cursu fertur : ab ἰθὺς, rectus, & πέτομαι, volo, as.

*ΙΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, rectus : & in f. g. ἰθεῖα. in compar. ἰθύτερος · qu. ab εὐθὺς · sed

*Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus : ab ἰθύω, rectà feror. q. à præced.

*Ἰθύτεραι, rectiores : nom. pl. f. g. ab

*Ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, rectus.

*Ἰθύω, rectà feror, impetu feror. Th. id.

*Ἰΐζω, æruginosus reddor : ab ἰὸς, ærugo.

*Ἵκανε, vel ἵκανεν, pervenit, 3. sing. imperf. &

*Ἱκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω, imperf. ἵκανον, opt. ἱκάνοιμι, οις, οι Th. ἵκω, venio.

*Ἱκανόομαι, -οῦμαι, idoneus & aptus fio : f. m. ώσομαι. perf. pass. ἱκάνωμαι · ab

ΙΚΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, idoneus, sufficiens, congruus : indè

*Ἱκανότης, ητος, ἡ, idoneitas, sufficientia : à praeced.

*Ἱκανούσθω, sufficiat, satis fit : 3. sing. imperat. pass. ab

*Ἱκανόω, idoneum, vel sufficientem reddo : fut. ώσω, p. ἱκάνωκα. Th. ἱκανὸς, idoneus.

*Ἱκάνω, convenio, adeo, assequor, supplico. Hesych. Th. ἵκω, venio.

*Ἱκανῶς, adv. sufficientèr, abundè, affatim, admodum, valdè. Th. ἱκανὸς, sufficiens.

*Ἱκανώτατος, superl. ab ἱκανός.

*Ἴκελος, & εἴκελος, ου, ὁ, similis : ab εἴκω, similis sum.

*Ἶκε, ibat : imperf. act. verbi ἵκω, venio, f. ἵξω, a. 1. ἶξα.

*Ἵκεο, veni : Ion. pro ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. m. ἱκόμην, ου, & Ion. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, venio.

*Ἱκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.

*Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. m. verbi ejusd.

*Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio, preces : ab ἱκέτης, supplex.

*Ἱκέσιος, ου, supplex : ἱκέσιος Ζεὺς, supplicium præses Jupiter : per Sync. pro ἱκετήσιος, idem : ab eod. Th.

*Ἵκετ', pro ἵκετο, pervenit : 3. sing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, venio, quod vide.

*Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, supplex, quod vide.

*Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. act. &

*Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, supplicatio : &

*Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. act. ab

*Ἱκετεύω, supplico : f. εύσω. Th. ἱκέτης.

*Ἱκετηρία, ας, ἡ, supplicatio : ab

*Ἱκέτις, quæ supplicat. Th. ἱκέτης.

*ΙΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, supplex : acc. sing. ἱκέτην, dat. pl. Ion. ἱκέτῃσι. Hinc

*Ἱκετήσιος Ζεὺς, supplicum præses Jupiter.

*Ἵκηαι, venias : Ion. pro ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub m. verbi ἱκνέομαι, venio : f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

*Ἵκηται, veniat : 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

*ΙΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, humor, vapor : indè ἰκμαῖος, humidus, ἰκμάζω, humecto.

*Ἴκμενος, fluens, secundus : per Sync. pro ἱκόμενος, Euphoniæ causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος scribunt. Estque vel præs. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. m. verbi ἱκνέομαι, venio : fut. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος expon. humidus, Th. ἰκμὰς, humor.

*Ἱκνεῖσθαι, Ion. pro πρέπειν, decere.

*ΙΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, venio, advenio, supplico : f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

*Ἱκνεύμενον, Ion. pro τὸ ἱκανὸν, id quod sufficit & decorum est : &

*Ἱκνεομένως, sive ἱκνουμένως, ritè, congruè : adv. à verbo ἱκνέομαι, venio.

*Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, temporis progressu : Ion. & Dor. ἱκνουμένῳ &

*Ἰκνεῦνται,

Ἱκνῦνται, Ion. & Dor. pro ἱκνοῦνται, *veniunt*: 3. pl. &

Ἱκνέμενος, *veniens, congruus, justus*: ut ἱκνύμενον μέγεθος, *justa magnitudo*: part. præf. &

Ἵκοι, *occuparet*: 3. sing. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. ἱκοίμεθα. 1. pl. a. 2. opt. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejusd.

Ἱκοίμην, a. 2. opt. m. Vide in ἵκοι.

Ἵκομαι, *venio*: ab ἵκω, idem: quod usitatius.

Ἱκόμην, ου, ετο, *veni*: a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἶγμαι, a. 2. part. m. ἱκόμενος.

Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM*: nomen urbis. Gr. *imaguncula*.

Ἵκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, q. v.

Ἵκου, præf. imperat. verbi inusitati ἵκομαι, Th. ἵκω, *venio*. Vel 2. sing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι. sed

Ἱκοῦ, est a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: a. 2 ἱκόμην, ου, ετο.

ἸΚΡΙΌΝ, ου, τὸ, *tabula tabulatum*: quasi ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire*: super tabulatis enim itur. Eusfath. scribit ἴκριον.

Ἰκμάδα, nom. Poët. indecl. pro præced.

Ἴκταρ, adv. *propè, celeberrimè*: ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

Ἰκτέρα, ἐθνικαῖς ἰχθύς, Hesych. puto ab ἴκταρ, quia celeritèr movetur in aquis.

Ἰκτερικός, ου, *ICTERICUS*: ab

ἼΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *morbus regius, ICTERUS*: & pro ave *galbula*. Scribitur & ἰκτινός.

Ἰκτήρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, *supplex*: ab ἱκέτης, idem.

Ἰκτίδεος, & per Aphær. κτίδεος, ὁ *mustelâ confectus*: ab ἰκτὶς, *mustela*: per Aphær. κτὶς, ἴδος, ἡ.

ἸΚΤΊΝ, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, *milvus*: q. ab ἴκταρ, *celerrimè*.

ἸΚΤΊΣ, ἴδος, ἡ, *mustela sylvestris*, est rapax: ut & ab ἰκτὶν esse potuit.

Ἵκτο, 3. sing. plusq. p. verbi ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην, p. ἶγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.

ἼΚΩ, *venio*: fut. ἵξω, a. 2. ἶξα. hinc ἱκάνω, Poët. idem.

Ἵκωμαι, a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: a. 2. ἱκόμην.

Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἵκω, *venio*.

Ἰλαδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen, turma*: quod & εἴλη, Th. εἰλέω, *congrego*.

Ἵλαθι, *propitius esto*: præf. imperat. ab ἵλημι, undè & part. ἵλας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*: f. ἀσομαι, perf. pass. ασμαι, σαι, ται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, *propitius sum*.

Ἵλαος, ου, ὁ, & Att. ἵλεως, ω, *propitius, hilaris*; q. ab ἕλη, *splendor*: qui se serenum exhibet. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ά, ὸν, *HILARIS, lætus*: &

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS*: ab eod. Th.

* Ἱλαρέω, -ῶ, f. ώσω, *exhilaro*.

* Ἱλαρύνω, f. υνῶ, p. ἱλάρυγκα, *lætifico, exhilaro*.

Ἴλας, Dor. & per Sync. pro Ἰόλαος, α, ὁ, viri nomen.

Ἱλάσθητι, *propitius esto*: & per Sync. ἵλαθι, & Poët. Ectasi ἵληθι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *placeo*: f. άσομαι. perf. pass. ἵλασμαι. a. 1. pass. ἱλάσθην, ης, e. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἱλάσκεσθαι, præf. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, *placo*: ἱλάσκοντο, 3 pl. imperf. fut. ἱλάσομαι, præf. part. fœm. gen. ἱλασκομένη.
ab eod. Th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio, exhilaro*: fut. ἱλάσομαι, reperitur & ἱλάζομαι. perf. pass. ἵλασμαι. a. 1. imp. ἱλάσθητι, cum dat. &

Ἱλασκόμενος, η, ον, præf. part. &

Ἱλασμὸς, ου, ὁ. *propitiatio*; &

Ἱλάσομαι, *placabo*: f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι. a. 1. m. ἱλασάμην, &

Ἱλασσάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ. &

Ἱλάσσεαι, *places*: Ion. pro ἱλάσσῃ, a. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἱλάσκομαι, *placo*: &

Ἱλασσώμεθα, *placemus*: gem. σ. 1. pl. a. 1. sub. m. ejusd. verbi. &

Ἱλαστήριον, ου, τὸ, *propitiatorium*: sic Christus est verè ἱλαστήριον, qui suâ oblatione nobis placavit Deum: quod &

Ἱλαστήριος, α, ον, *propitiatorius, a, um*: habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι· omnia ab ἱλάω.

* Ἱλαστὴς, οῦ, ὁ, *propitiator, placator*: q. ab

ἹΛΑ'Ω, & ἵλημι, *propitius sum*: f. ήσω, præt. κα. præf. imperat. ἵλαθι, & per Ectasin ἵληθι.

ἸΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *foramen, ubi latet serpens*; aut *alicujus feræ cubile*: ab εἰλέω, signif. *coarcto, concludo*. Est & ἰλεὸς, *ILEUS*, *convolvulus, morbus intestinorum*: ab εἰλέω, *verso, involvo*.

Ἱλεόω, *placo, propitium reddo*: ab ἵλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἵλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, Att. pro ἵλαος. ab eod. Th.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th. εἰλέω, *congrego*.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, q. v.

Ἱλήκησι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. sing. perf. sub. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, fut. ήσω, *propitius sum*.

Ἰλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæresin pro Οἰλιάδης, ου, ὁ, *Ajax*, *Oïlei filius*, ὁ τοῦ Οἰλέως παῖς.

ἸΛΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *ILIAS*, *Pœma Homeri de rebus Iliacis*: item *turdi species*: & pro *congerie*, ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*.

Ἰλιὰς μάχη, Poët. pro Ἰλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium*.

Ἰλιγγιᾶν, *vertigine laborare*. Vide

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, *vortex*, indè ἰλιγγιάω, *vertigine laboro, hæsito*: q. ab εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἴλιον, *ILIUM*, *Troja*: ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοραίστης, α, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον, & ῥαίω, *destruo*.

Ἴλλας,

Ἴλλας, ἄδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab ἴλλω seu ἴλλω. quod ab εἰλέω, *contorqueo*.

ΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*, qu. ab εἰλέω, *verso*: quia oculi volubiles, indè ἴλλω, *oculis connivere*: σίλλοι seu σίλλον, ων, οἱ, *scommata*, *Poëma irrisorium*: q. παρὰ τὸ διαστίλλειν τοὺς ἴλλους, *motu oculorum addito*.

Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, *ILLYRICUM*: nomen regionis. indè Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.

ΙΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *limus*, *cœnum*: quod ab ἕλος, *palus*, vel ἰλύω, pro εἰλύω, *involvo*.

Ἰλύω, *oblino*, *limo obduco*: à praeced.

Ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, five *quæ cani solebat ab iis qui molas versabant*, *aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio & ἐπαντλαῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum*, *loreus funis*.

Ἱμαλία, *cumulata farinæ mensura*: ex ἱμάω, *haurio*, quod ex catillo hauriatur. Ideò & ἱμάλιος est *abundans*, *copiosus*.

Ἱμαλὶς, pro *Cerere*, & *Deo farinæ*.

Ἱμασ', pro ἵμασε, *verberavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*: f. άσω. ab

ΙΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum*, *funiculus ex loris bubulis*: dat. pl ἱμᾶσι, q. ab ἵημι, *mitto*: indè ἱμάω, ῶ, *loreo fune extraho*, *haurio*.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *scutica*, *flagellum*: à praeced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*: quod vide.

Ἱμάσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*: f. άξω. Th. ἱμὰς, *lorum*.

Ἱματίζω, *vestio*: f. ίσω. p. ἱμάτικα, perf. pass. ἱμάτισμαι, perf. part. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*: ab εἷμα, ατος, τὸ *vestis*. Th. ἕω, seu ἕννυμι, *induo*: perf. pass. εἷμαι.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*: pro εἱμάτιον, ab εἷμα. Vide ἱματίζω.

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ κ̀ ἡ, *custos vestium*.

Ἱματισμένος, η, *vestitus*, *indutus*. Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, ῦ, ὁ, *vestis*, *vestitus*: ab eod. Th.

Ἱμάω, *loreo fune extraho*, *haurio*: f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena*, *quam canit ὁ ἱμῶν*, ὁ ὑδατηγὸ. Vide ἱμαῖον.

Ἱμείρομαι, idem quod

ΙΜΕΙ'ΡΩ, *desidero*, *cupio*: cum gen. qu. ab ἵεμαι, *cupio*, & ἐράω, *amo*.

Ἴμεν, ἴτε, *imus*, *itis*: 1. & 2. pl. praes. ind. εἶμι, *eo*. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi &

Ἴμεν, *ire*: Ion. sed pro Ἴμεναι, pro ἰέναι εἶναι & ἴεναι, praes. inf. ab εἶμι, vel ἴω, *eo*.

Ἱμέρα, ας, ἡ, *Fluvii nomen*; ut & Ἱμέρας, α, ἡ, *Siciliæ fluvius*.

Ἱμερόεις, έντος, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, *desiderabilis*: in superl. ἱμεροέστατος. ab

Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium*. Th. ἱμείρω.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ κ̀ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμείρω, *desidero*, & φωνὴ.

Ἱμερτῶν, gen. pl. ab ἱμερτὸς, ῦ, ὁ, *desiderabilis*: ab ἱμείρω.

Ἰμπίζω, *lædo*, *pungo*, *terreo*: ex ἰπόω. Tum ἴμπτω, *jungo*: qu. ab ἐν pro ἐν, & ἅπτω, *alligo*.

ΙΝ, *mensura*, *nomen*; item *fibra*. Vide ἴς, tum ἴν, *ipsum* vel *ipsam*, pro αὐτὸν & αὐτήν. Pro quo Poëtae μιν dicunt. Latinis olim etiam *im* & *em* pro *eum*. Ἴν, *IN*, Praepositio, etiam pro ἐν, & in compositione.

Ἶν, pro ἶνα, *fortitudinem*: acc. sing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus*, *fibra*.

Ἵν, pro ἵνα, *ut*.

ΙΝΑ, *ut*: conjunct. causalis regit. sub. ἵνα μὴ, *nisi*, ἵνα τί, vel ἱνατί, *ut quid*, *propter quid*, *quare?* Ion. pro πῶς, *quomodo*.

Ἴναι, *ire*: praes. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus, & εἶναι, & ἴεναι.

Ἰνάω, & ἰνέω, *inanio*, *vacuo*, *expurgo*. Hesych.

Ἰνδάλλομαι, *similis videor*, *videor*, *appareo*: q. εἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem: ab εἶδος, *facies*, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulachrum*, *species*: à praeced.

ΙΝΔΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *INDICUM piper*, vel *zinziber Indicum*.

Ἶνες. Vide in ἴς, *fibra*.

Ἰνεύω, *tendo*: Hesych. ab ἴς, in acc. ἶν, *nervus*, qui tendit organum.

ΙΝΕ'Ω, *vacuo*, *expurgo*.

Ἰνίον, ῦ, τὸ, *occipitium*, *posterior colli pars*: à Th. praeced.

Ἶνις, ιος, *filius*. Hesych.

Ἶννα, *filia*, ut & ἶννος, ῦ, ὁ, *filius*: ab ἶνις, Hesych. Vide praeced.

Ἰννὸς, *pullus ex equo & mula*, *aut asinus*: qu. ab ἶνις, quod vide.

Ἰννύομαι, *fleo*: ab ἶνις, aut ab ἰνάω.

Ἰνόω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio*, *consumo*, *absorbeo*.

Ἰνὼ, όος, ἡ, *INO*: nomen mulieris, q. *valida*, ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*.

ΙΞ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites adedens*.

Ἴξαλος, ου, ὁ, *impetuosus*, *libidinosus*: Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, & ἅλλομαι, *salio*, caprae Epith.

Ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.

Ἴξεαι, *pervenies*: 2. sing. f. 1. m. Ion. pro ἴξῃ. verbi ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. perf. pass. ἶγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἰξευτὴς, ῦ, ὁ, *qui visco aves captat*, *auceps*. Th. ἰξὸς, *viscum*.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, *viscatrix*: ab

Ἰξεύω, *visco aves capio*, *aucupor*: à Th. praeced.

Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

Ἶξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. p. ἶγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, *IXION*: quis ille fuerit, & cur apud inferos rotae feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Odyss. 2. p. 294, &c.

Ἴξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.

Ἶξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἶκον, Boeot. solent enim κ in ξ, mutare: vel a. 2. ind. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à fut. ἵξω, verbi ἵκω, formatum asserunt.

Ἰξὸν, *viscum*: acc. sing. ab

ΙΞΟ'Σ, ῦ, ὁ, Æol. βίσκος, *VISCUM*, *armado aucupatoria*, *pedica passerum*, *parcus*, *tenax*; item

item pro *varice*: ἰξία, ας, ἡ, idem ἰξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *viscosus*, *tenax*: ἰξιόεις, εντος, ὁ, *viscosus*: ex ἰξεύω, *visco aves capio*.

ἸΞΥΣ, ύος, ἡ, *lumbus*, *dorsum*: q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

● Ἰοβόλος, ὁ καὶ ἡ, *venenum jaculans*.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *purpureus*: ab ἴον, *viola*, & δνόφος, *tenebræ*.

Ἰοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sagittarum receptrix*, epithet. *pharetræ*. Dicitur enim ἰοδόκη, ἡ, substantivè, *pharetra*, *sagittarum receptaculum*: ab ἰὸς, *jaculum*, & δέχομαι, *capio*.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *niger*, *rubiginosus*: ab ἰὸς, ου, ὁ, *telum*, *rubigo cujusque metalli*, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*, vel ἰοειδὴς, *purpureus*, *violacei coloris*: ab ἴον, *viola*.

Ἰοίην, ης, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo*: à a. 2. ἴον.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*: a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit *IOLAUS*, quando ex mortuis resurrexit, & cur Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

Ἴομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, *eo*. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

Ἰόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *jaculator*, & *jaculis destinatus*, *mortem inferens jaculis*. Vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, *telis malè exceptus*: ex ἰὸς, *jaculum*, & μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *partior*.

ἸΟΝ, ου, τὸ, *viola*, item *solum*: n. g. ab ἴς, indè ἰώδης, *violaceus*. Est &

Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰὸν, pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, *lanuginosa*, *villosa*, *varis laborans*: exponitur & *velox*: &

ἸΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *lanugo*, *primi pili*: q. ab ἄνθος, quia flos juventæ: item *varus in facie*.

Ἰόντα, *euntem*, acc. sing. a. 2. part. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰόντος, & in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *violaceos vel nigros capillos habens*: ex ἴον, *viola*, & πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἰόππη, ης, ἡ, nom. urbis, *Joppa*. Hebr. *pulchritudo*.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii, *Jordan* Hebr. orientis ex *Jor*, & *Dan*, qui sunt duo fontes ad radices Libani.

ἸΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus: q. δόρκοι, à visûs acumine, à δέρκω, *video*.

ἸΟΣ, οῦ, ὁ, *missile*, *jaculum*, *sagitta*: q. ab ἵημι, *mitto*: item *venenum*, *rubigo*, *ærugo*: ἰόω, *rubigine obduco*, ἰώδης, *rubiginosus*: sed

Ἴος, ἴα, ἴον, *solus*, *a*, *um*; item *unus*.

Ἰοστέφανος, *coronam è violis gestans*: ab ἴον, *viola*, & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

Ἰότης, ητος, ἡ, *consilium*, *voluntas*: ab ἴω, vel ἵημι, *mitto*.

ἸΟΥ, adv. dolentis, *hei*, *HEU*: hinc ἰύζω, *lamentor*. Est & exultantis adv.

Ἰουδαΐζω, *JUDAIZO*, *sic Judæus*, *Judaicè vivo*: f. ίσω. p. ἰουδάϊκα, ab Ἰουδαῖος, *Judæus*. Th. Ἰούδας, α, ὁ, *Judas*.

Ἰουδαϊκὸς, ὴ, ὸν, *JUDAICUS*, *a*, *um*: hinc

Ἰουδαϊκῶς, adv. *Judaicè*.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, *JUDÆUS*; item *Judaicus*, *a*, *um*, ut γῆ Ἰουδαία.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *JUDAISMUS*.

● Ἰουδαϊστὶ, adv. *Judaicè*, *Judaico more*.

Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri *Judas*; Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius*.

Ἰουλίας, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἰούλιος, ου, ὁ, *JULIUS*, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἴουλος, ου, ὁ, *lanugo*, quæ ἴουλος ὕλη, *exit mollis & crispa*. Th. οὖλος, *mollis*, *crispus*.

Ἴουν, *mittebam*, imperf. contract. ex ἴον, -ουν, q. ab ἰόω. Th. ἴω, vel ἵημι, *mitto*.

Ἰοῦσα, ης, ἡ, & in acc. pl. ἰούσας, *accedentes*: a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἰοῦστος, ου, ὁ, nom. viri Lat. *JUSTUS*.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas*: vel *quæ sagittis gaudet*: ab ἰὸς, *sagitta*, & χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudio*. Epithet. Dianæ.

Ἰπνὸς, vel ἴπνος, ου, ὁ, *furnus*, *caminus*, *culina*. Hinc Ἰπνοὶ, loca quædam sic dicta. Th. ἴπτω, *lædo*.

Ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*, quæ ἰποῖ, id est, *opprimit* murem: sed ἶπος, *pressura*: ab ἴπτω, *lædo*.

Ἰπόω, *premo*, πιέζω· ut ἰπωθεὶς συμφοραῖς, *pressus calamitatibus*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἱππαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, *a*. Epith. navis *quâ equi trajiciuntur*. Ex ἵππος, & ἄγω, *duco*.

Ἱππάζεσθαι, *equitare*, ab ἵππος, *equus*.

Ἱππαιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat*. Ex ἵππος, & αἰχμὴ, *cuspis*.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*.

Ἱππαρχέω, f. ήσω, *sum magister equitum*, *præsum equitatui*: &

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἵππος, & ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, οῦ, *ad magistrum equitum pertinens*: ex iisd.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est & *Equitum præfectus*, *Magister equitum*. Et sic vocatur Neptunus: ex ἵππος, & ἀρχὴ, *principatus*.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris*; hinc

Ἱππάσιμος, *equitabilis*: ab ἵππος, *equus*.

● Ἱππασίας, ίας, ἡ, *equitatus*, *equitatio*.

Ἱππεῖος, ου, ὁ, *equestris*. Th. ἵππος, *equus*

Ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*, & in pl. ἱππεῖς. ejusd. Th.

Ἱππευτὴς, οῦ, ὁ, *Equestris*, vel *equitandi peritus*: ab

Ἱππεύω, *equito*: f. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱππήεσσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques*.

Ἱππηλάσιη, scil. ὁδὸς, *equestris via*, *quâ equi aguntur*: ab

Ἱππηλάσιος, ου, *equestris*, *equitabilis*, *per quem equi agitantur*: ab ἵππος, *equus*, & ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

Ἱππήλατα, voc. fing. ab
Ἱππηλάτης, ου, ὁ, *equitator, agitator equorum:* ex ἵππος & ἐλαύνω, *agito.*
Ἱππήλατος, fcil. τόπος, *locus equitabilis:* ab iifd.
Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, *equitatus:* ab
Ἱππικὸς, οῦ, *equeftris.* Th. ἵππος, *equus.*
Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab
Ἱππόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equos nutriens:* ex ἵππος, & βόω. *pafco.*
Ἱπποδαμοιο, gen. Ion. ab
Ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equorum domitor:* ex ἵππος & δαμάω, *domo,* a. 2. ἔδαμον.
Ἱππόδασυς, *denfus, inftar equi hirfutus:* ex ἵππος, & δασὺς, *denfus, pilofus.*
Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, *equorum agitator, eques:* ab ἵππος, *equus,* & διώκειν, *perfequi.*
Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *curfus equeftris:* &
Ἱπποδρόμιος, Ποσειδῶν, *Neptunus equeftrium certaminum præfes:* ab ἵππος, *equus,* & δρόμος, *curfus.* Th. τρέχω, *curro:* p. m. δέδρομα.
Ἱππόδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS, circus:* ab iifd.
Ἱππόθοη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer inftar equi, valdè celer:* ex ἵππος, & θύω, *impetu feror.*
Ἱπποιϊν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus.*
Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *HIPPOCENTAURUS:* ab ἵππος, *equus,* & κένταυρος, *centaurus,* quod à κεντέω, *pungo,* & ταῦρος, *taurus.*
Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, *galeatus, eques bellicofus:* ex ἵππος, *equus,* & κορύσσω, *galeâ armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*
Ἱππόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equis perftrepens:* ab ἵππος, *equus,* & κρότος, *fonus.*
Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia.*
Ἱππομανὲς, *an herba fit: an virus ex equarum inguinibus defluens: an caruncula:* vide notas noftras in Virgilium: ex ἵππος, *equus,* & μαίνομαι, *infanio.*
Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equeftre prælium:* ex ἵππος, & μάχομαι, *pugno.*
Ἱππόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *rei equeftris peritus:* ab ἵππος, & μῆτις, ιος, ἡ, *confilium.*
Ἱππόνικος, ου, ὁ, *HIPPONICUS,* nom. viri: q. ex ἵππος, *equus,* & νίκη, *victoria.*
Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *valdè intelligens,* Lat.
Ἱππόπειρος, ου, ὁ, Poët. ὁ τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equeftris periculum fecit.*
ἽΠΠΟΣ, ου, ὁ, *equus,* in f. g. *equa & equitatus:* fed ἵππος, Dor. pro ἴκκος. q. ab ἴκω ποσίν. eft enim celerrimum animal. Vel quia humum ἱπτεῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, undè *ftrepet.* Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ, *fella equina.* Sed
Ἵππος, ἡ, pro *fubftantia,* Gen. xiv. 21.
Ἱπποσόα, ας, ἡ, *equorum agitatrix:* ἡ τοὺς ἵππους σόουσα, τουτέστι σεύουσα. ἢ κινοῦσα. Quod ab ἵππος, & σοέω, *quatio.* Hinc &
Ἱπποσόας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, *qui equos agitat.* Vide præced.
Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia:* gen. pl. Æol. ἱπποσυνάων· ab ἵππος, *equus.*
Ἱππότα, voc. fing. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques:* fæpè vocat. pro nom. ponitur. Att. ab ἵππος, *equus.*
Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, *eques fagittarius:* ab ἵππος, & τόξον, *arcus.*
Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo:* &
Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, fumptus in equos alendos factus:* ab ἵππος, & τρέφω, *alo.*
Ἱπποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equos alit:* ex iifd.
Ἱππουκρήνη, q. *equi fons.* Nomen fontis in Bœot. ex ἵππος, & κρήνη, *fons.*
Ἵππουρις, ιος, Epith. *galeæ criftam ex fetis equinis habentis:* ex ἵππος, & οὐρὰ, *cauda.*
Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, *locus pafcendis equis:* ex ἵππος, & φέρβω, *pafco,* p. m. πέφορβα.
Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, *equorum paftor:* ab iifd.
Ἱππιοχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱππιοχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens:* ab ἵππος, & χαίρω, *gaudeo.*
Ἱππωνέω, *equos emo:* &
Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio:* ex ἵππος, & ὠνέομαι, *emo.*
ἽΠΤΑΜΑΙ, *volo, as:* præf. inf. ἵπτασθαι. f. πτήσομαι. q. à πτάω, a. 2. m. ἐπτόμην, vel ἐπτάμην.
Ἱπτήσομαι, *volabo,* f. 1. m. verbi ἵπταμαι, ut volunt nonnulli: vide præced.
Ἵπτω, Att. pro ἵπτασο, *volabas,* 2. fing. imperf. ἱπτάμην, ejufd. verbi.
ἽΠΤΩ, vel ἴπω, *noceo, lædo:* indè ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens:* ἰπνὸς, feu ἶπος, ου, ὁ, *furnus:* ἶπος, ου, ὁ *mufcipula.*
Ἱρὰ, *facra,* ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *facrum, facrificium:* at
Ἴρα, ας, ἡ, *concio:* q. ab εἴρω, *loquor.*
Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. fing. præf. ἱεράομαι. *facerdos fum:* præf. inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράσθω, pro ἱεράσθω, 3. fing. imperat. Th. ἱερὸς, *facer.*
Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *facerdos:* ab eod. Th.
Ἱρέω, pro εἰρέω, *loquor.* Hefych.
Ἵρη, ης, ἡ, *HIRA,* nomen regionis.
Ἱρῆες, Ion. pro ἱερεῖς, *facerdotes:* &
Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hoftia, victima.* Th. ἱερὸς, *facer.*
Ἵρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter.*
ἹΡΙΓΓΕΣ, *arteriæ:* an q. ἀέριγγες, quod aër ibi agitur.
ἾΡΙΣ, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœleftis, IRIS, dea,* in acc. ἶριν· q. ab εἴρω, *dico, prædico, nuntio.*
Ἴρισσιν, pro ἴρισι, dat. pl. ab ἶρις, quod vide.
Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, ᾶ, ὁ, *facer:* fed
Ἶρος, οῦ, ὁ, *IRUS,* nom. propr. cujufdam mendici apud Hom.
Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *facra, ceremoniæ:* ex ἱρὸς, pro ἱερὸς, *facer,* & ἔργον, *opus.*
Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ, alias vocatur; *facerdos facrorum antiftes:* ab ἱερὸς, *facer,* & φαίνω, *appareo.*
Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, *facrum.*

Ἰσσεύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *sacerdotium*, quod vide.

Ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*, *VIS*. Hinc ἰνίον, ου, τὸ, *occiput*.

Ἴσ', pro ἴσα, *æquè* : adv. ab ἴσος, vel ἴσος, ου, ὁ, *æqualis*.

Ἰσαὰκ, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *videbit*.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis*.

Ἰσάζω, *adæquo*, ut & ἰσόω. Th. ἴσος, *æqualis*.

Ἠσαΐας, vide suprà Ἠσαΐας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS*, nom. prop.

Ἴσαις, *paribus*, dat. pl. f. g. ab ἴσος, *par*.

ἸΣΑΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ* : rectiùs ἴξαλη, vel ἴξαλις· vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *scio*, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, eo. Tum &

Ἴσαν, *sciebant*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt*, quod vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *par numero* : ex ἴσος, *æqualis*, *par*, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἴσασ', pro ἴσασι, 3. pl. ind. præf. at

Ἰσὰς, αντος, præf. part. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. sing. præf. ἴσαμι, *scio*.

Ἴσασι & ἴσασιν, *sciunt*, 3. pl. ind. præf. verbi ἴσαμι, *scio*.

Ἴσατι, *scit*, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præf. verbi ἴσαμι, *scio*.

ἸΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba, *glastum* ; valdè exficcat : q. ab ἴσον, quia vim habet sequandi tumores.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *cognominis* : ex ἴσος, *æqualis*, & αὐδὴ, *vox*.

Ἴση, *sciebat*, 3. sing. imperf. act. ab ἴσημι, *scio* : sed

Ἴσῃ, *scis*, Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμι, *scio*.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas*, *æqualitas* : ex ἰσηγορέω, *æquè & liberè loquor* : quod ex ἴσος, *æqualis*, & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *æquinoctium* : ἰσημερία μετοπωρινὴ, *Æquin. autumnale*, ἐαρινὴ, *vernum* : ex ἴσος *æqualis*, & ἡμέρα, *dies* : q. d. *æquidiarium*.

Ἰσημερινὸς, οῦ, *æquinoctialis* : q. d. *æquidialis* : ex iisd.

ἼΣΗΜΙ, ἴσας, ἴσασι, *scio* : quasi ab εἴδω, f. ἴσω, idem.

Ἰσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *æqualis*, *par*. ab ἴσος, *item*, & ἄρω, *apto*.

Ἴσθι, *scias*, per Sync. pro ἴσαθι, præf. imperat. ab ἴσημι, *scio*. Sed

Ἴσθι, *sis*, *esto*, præf. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἴσθλη, corruptè pro ἴξαλη, *pellis capræ*.

Ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni*, *ludi Isthmii*. Th. ἰσθμὸς, *isthmus*.

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI* : &

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, in pl. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, *Isthmiacus* : ut ἰσθμιὰς νίκη, *Isthmiaca victoria* : ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἰσθμίων ἄν, pro ἀνὰ τὸν Ἰσθμόν· at

Ἰσθμίον, ου, τὸ, *collum*, *colli ornamentum* : ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιος, ου, ὁ, *in Isthmo habitans*. *Neptunus*. Ἴσθμια, *sacra Isthmia*, *in honorem Neptuni* : ἰσθμιακὸς, *ad Isthmia pertinens*. Ἰσθμιὰς, idem, & *de malâ vitâ* dicitur : ab eod. Th.

Ἰσθμοῖ, Poët. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, *in Isthmo* : *apud Isthmum*.

ἸΣΘΜΟΣ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS*, *terra angusta duplici mari interclusa* : item aliquid Isthmo simile, ut *fauces*, *pars inter os & gulam* : *collum clepsydræ*, *imbrex narium* : qu. ἰσθμὸς, ἀπὸ τοῦ ἱστάναι τὴν τροφὴν δι' αὐτοῦ.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. ind. præf. pro εἶσι, & Ion. ἴασι· ab εἶμι, *eo*.

ἸΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, & ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica* : edulii genus, è carne minutissimè incisa.

Ἶσις, ιδος, ἡ, *ISIS* : nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii*.

Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *assimilo*, *comparo*, pro ἐΐσκω, idem. Th. εἴδω, *scio*, *video* : vel εἴκω, *similis sum*.

Ἴσμεν, *scimus*, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præf. ab ἴσημι, *scio*.

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum*.

Ἰσόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Deo similis* : ab ἴσος, *similis*, & Θεὸς, *Deus*.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pari potestate præditus* : ex ἴσος, *æqualis*, & κράτος, *robur* : hinc

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, *æqual* : *potentia*.

Ἰσοκράτης, εος, -ους, ὁ, *ISOCRATES*, nomen propr.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri*, ex ἴσος, & μήτηρ, *mater*.

Ἰσομοιρέω, f. ήσω, *æquam portionem capio* : ex ἴσος, *par*, & μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

* Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, *æqualem partem habens*.

Ἴσον, adv. *æqualitèr* : ab ἴσος, *par*.

Ἴσονται, *ibunt*, Poët. pro ἵξονται, 3. pl. f. 1. m. verbi ἱκνέομαι, *venio* : f. ἵξομαι. An potiùs scribendum ἴσονται, ab ἴω, *vado*, nam ἵσονται, veriùs significat ἱδρύσονται, ab ἵζω, *colloco*, *sedeo*.

Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Ion. & ἰσόπαλος, *in luctâ seu pugnâ æqualis* : ex ἴσος, & πάλη, *lucta*.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, *planities* : ab

Ἰσόπεδος, ου, *planus* : ex ἴσος, *æqualis*, & πέδον, *solum*.

Ἰσορροπία, ας, ἡ, *æquilibrium* : &

Ἰσόρροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *par*, *æquivalens* : ex ἴσος, *par*, & ῥέπω, *propendeo*, *sum*.

ἼΣΟΣ, vel ἶσος, ου, *æqualis*, *par*, q. ab εἴδω, *assimilo*. Hinc ἄνισος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inæqualis*, *impar*.

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio*, *æqualitas* : à præced.

Ἰσότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æquè pretiosus* : ex ἴσος, *par*, & τιμὴ, *pretium*. Th. τίω, *honoro*.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præf. inf. pass. ab ἰσόω, *æquo*. Th. ἴσος, *par*.

Ἰσο-

Ἰσοφαρίζω, *adæquo, æquiparo* : qu. ἰσοφερίζω. ab ἴσος, *æqualis*, & φέρω, *fero* : hinc ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti* : vel ἰσοφαρίζω, *indutus sum paribus indumentis* ; à φᾶρος, εος, τὸ, *pallium*.

Ἰσοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. præced.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unanimis, eodem* vel *pari animo præditus* : ex ἴσος, *par*, & ψυχὴ, *anima*.

Ἰσόω, *adæquo* : f. ώσω· hinc ἰσώσθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par*.

Ἴσπω, *dico*, tempora sumit ab ἔπω, idem.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indec. Hebr. *princeps Dei*, Lat. Hinc

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Israelita*, & ἰσραηλῖτις, f. g. *Israelitis* : à præced.

Ἰσσάχαρ, *Issachar*, nomen viri. Hebr. *est merces*, Lat.

Ἵστα, *statue*, Att. contractè pro ἵσταε, præs. imperat. act. verbi ἵστημι· vel pro ἵστατ, verbi ἱστάω. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵσταον, -ων, αες, -ας, -αε, -α. verbi ἱστάω, seu ἵστημι, *sto* : sed

Ἱστᾷ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *sto*.

Ἴσταμαι, σαι, ται, sæpè pro ἴσαμαι, *scio* : in comp. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι, *scio*.

Ἱστάμενος, η, ον, *stans* : gen. Ion. ἱσταμένοιο· ab ἵστημι, *sto* : in pass. ἵσταμαι.

Ἱστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἵστασο, Ion. pro ἵστασο, *statuebas* : 2. sing. imperf. pass. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασ', pro ἵστασο, præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto* : a. 2. ἔστην, f. στήσω.

Ἵστατο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

Ἴστε, *scitis*, per Syncop. pro ἴσατε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, *scio*. Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in pl. ἴστε.

Ἱστέον, *sciendum*, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, *scio* : p. pass. εἴσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, *sta, siste*, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. ab ἵστημι, ης, η. est itaque etiam in 3. sing. imperf. ab ἵστημι, *sto*. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto*. Vel cum ι subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασαι. sed

Ἱστῇ, dicitur pro ἱστᾷ, 3. sing. præs. sub. ab

ΙΣΤΗΜΙ, *statuo, erigo, colloco, cobibeo, SISTO, appendo* : q. à στάω, f. στήσω. p. ἕστηκα, perf. part. ἑστηκὼς, & per Syncop. ἑστακὼς, per Crasin ἑστῶς, ῶτος, ὁ, *qui stetit*. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστηκέναι, (sed ἱστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἵστημι) a. 2. ἔστην, ης, η, perf. pass. ἕσταμαι, a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η. a. 1. inf. σταθῆναι. a. 1. part. σταθείς. f. 1. pass. σταθήσομαι, η, εται.

Ἱστίην, Ion. pro ἱστίαν, acc. sing. ab ἱστία, *Vesta, focus, domus*.

Ἱστιητόριον, ου, τὸ, Ion. pro ἱστιατόριον, *cænaculum*. ab eod. Th.

Ἱστίον, ου, τὸ, *navis velum* : in pl. τὰ ἱστία, ab ἱστὸς, *malus navis*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἱστοβοεῖ, *stivæ*, dat. sing. Att. ab ἱστοβοεὺς, έος, ὁ, *temo, stiva*, ab ἱστὸς, *tela*, (quod ab ἵστημι, *sto*) & βοῦς, *bos*.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali* : ab ἱστὸς, *malus navis*, & δέχομαι, *capio*.

Ἵστορα, acc. sing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *sciens*.

Ἱστορέω, f. ήσω, p. ηκα, *inquiro, sciscitor, lustro, memoriæ trado* : à præced.

Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA*, gen. pl. ἱστοριῶν. &

Ἱστορικὸς, οῦ, ὁ, *HISTORICUS* : à Th. ἵστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *sciens*.

Ἱστορεῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἱστορέω, *cognosco, memoriæ trado* : perf. ἱστόρηκα. præs. part. pass. ἱστορούμενος, η, ον. Th. ἵστωρ.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, *malus navis* : ab ἵστασθαι, quia *erigitur*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἴστρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nom. fluvii Germanici, *Danubius, Ister*.

Ἴστω, *scito ille*, per Sync. pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴστων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴσημι, *scio* : sed

Ἵστω, contractè pro ἵσταο, quod Ion. pro ἵστασο, 2. sing. imperf. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵσταμαι, *sto*.

Ἵστων, *stabant*. imperf. act. pro ἵστων, q. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto*.

Ἴστων, per Sync. pro ἰσάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἰσάτωσαν, 3. pl. imperat. verbi ἴσημι, *scio*.

ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter* : q. ab ἴσημι, *scio*.

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανάα, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit*, 3. sing. præs. ind. ab

Ἰσχανάω, *appeto, detineo* : ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cobibeo, reprimo* : quod ab ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præs. part. f. g. verbi ἰσχανάω, *cobibeo*, quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσι, *reprimunt*, 3. pl. sub. præs. ejusd.

Ἰσχάνω, *comprimo, cobibeo* : vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, *carica* : quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνός.

Ἴσχει, *cobibet* : 3. sing. ind. &

Ἴσχειν, præs. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cobibeo*.

Ἰσχέμεν, & ἰσχέμεναι, Ion. & Dor. pro præcedente.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχου, *contine*, præs. imperat. verbi ἴσχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἴσχευ, Dor. pro ἴσχου, ejusdem temporis & verbi.

Ἰσχίον, ου, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa, coxendix* : τὰ ἰσχία, *clunes* : ab

ΙΣΧΙΣ, εος, ἡ, *lumbus* : q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur*. Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus*.

ΙΣΧΝΟΣ, οῦ, ὁ, *macer, gracilis* ; q. ab ἴσχω, *inbibeo*.

Ἰσχνότης, ητος, ὁ, *macies, gracilitas* : à præcedente.

* Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, *qui gracilem & exilem vocem habet*: ex φωνή, *vox*, & ἰσχνός, *gracilis*.

Ἰσχνῶνται, *cohibent*, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ἰσχνόω, pro ἴσχω, *contineo*.

Ἰσχυρίζομαι, *contendo viribus, nitor*: item *assevero, affirmo*: ab

Ἰσχυρός, ά, όν, *robustus, a, um*: in compar. ἰσχυρότερος, superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχύς, *robur*.

* Ἰσχυρόω, -ῶ, *firmo, corroboro*, f. ώσω, p. ἰσχύρωκα. imperf. ἰσχυρόον, -ουν, -οες, -ους, -οε, -ου.

Ἰσχυρῶς, adv. *validè, vehementèr, enixè*: à præced.

ΙΣΧΥΣ, ύος, ἡ, *robur, vires*: dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, q. ab ἴς, *vis*, & ἔχω.

Ἰσχύσει, *poterit*, 3. sing. f. 1. act. ab

Ἰσχύω, *possum*: f. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχύς.

Ἴσχω, εις, ει, *retineo, detineo*. Th. ἔχω, *habeo, contineo*.

Ἴσχωσ' pro ἴσχωσι, 3. pl. præs. subj. à præced.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ & ἡ, Poët. pro ἰσώνυμος, *qui idem nomen habet, cognominis*: ab ἴσος, *par, æqualis*, & ὄνομα, *nomen*.

* Ἴσως, adv. *æqualitèr, fortassis*.

Ἴσωσι, *norunt*, 3. pl. a. 1. sub. ab εἴδω, *scio*: f. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. pl. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴτ' pro Ἴτε, quod vide.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA*, nomen peninsulæ nobiliss. ab Italo rege sic dictæ.

Ἰταλικός, ὴ, όν, *Italicus, Latinus*.

Ἰταλὸς, ου, ο, *vitulus, Italus*.

Ἰταλὸς, ὲ, ο, *taurus, bos*: q. ab ἴτης, quia *animosus*.

* Ἰταμία, ίας, ἡ, *temeritas, imprudentia*.

Ἰταμὸς, ῦ, *temerarius, audax, animosus, magnanimus*. Th. ἴτης, ου, ὁ, idem.

Ἴτε, *accedite*: 2. pl. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, ab εἶμι, *eo*.

ΙΤΕΑ, ας, & ἰτέη, ης, ἡ, *salix, hasta saligna*, q. ab ἰέναι, quia celeritèr in altum excrescit.

Ἰτέον, *eundum*, verbale, ab εἶμι, *vado*.

Ἴτην, *iverunt*, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, *eo*.

ΙΤΗΣ, ου, ὁ, *temerarius, audax, animosus*. ἰταμός, idem: qu. παρὰ τὸ ἵεσθαι τὸ ὁρμᾶν.

Ἴτον, dual. præs. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis; Syr. interpret. Lat. *montosa*.

ΙΤΡΙΑ, ων, τὰ, *ima pars ventris*: reperitur sub

Ἴτριον, ου, τὸ, *placentæ genus tenue*. Est etiam

Ἴτρον, *iterum, iteratum*, Latin. Gr. barbar.

Ἰτύς, *virus*. G.. Cyr. Lego ἴτυς.

Ἴτω, apud Aristophan. pro ἴσω, *sciat*, q. v.

Ἴτυ, acc. sing. ab

ΙΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia & curvatura rotæ*: q. ab ἰέναι, quia currui est causa *eundi*. Homerus ἴτυς vocat, quæ ἁψίς. Tam ἴτυς est *omnis extremitas rotundæ rei*.

Ἴτω, *ito ille*, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor*: &

Ἰϋγμὸς, ῦ, ὁ, *clamor*: ab ἰοὺ, adv. exultantis.

Ἴϋγξ, γγος, ἡ, *torquilla*. aviculæ nomen sic dictæ, quia collum torquet. Alii appellant *fruticillam*. *Frutis* autem est *Venus*. Ad philtra & incantationes in usu erat. Propterea etiam ἴϋγξ, *illecebra quævis*. Th. ἰοὺ, *heu*.

Ἰύζω, *sibilum edo*, item *fistulâ cano, clamo*: ab eod. Th.

Ἰύκτα, Macedonicè, pro

Ἰυκτὴς, οῦ, ὁ, *sibilator*: ab ἰύζω, *clamo*. Th. ἰοῦ, adv. exultantis.

Ἶφα, *læsi*, perf. act. verbi ἴπτω, seu ἴπω, *noceo*, f. ψω.

Ἴφθιμος, ου, ὁ, *robustus, animosus*, dat. sing. ἰφθίμῳ' ab ἶφι, *fortitèr*. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*. Alii derivari malunt ab ἶφι, *fortitèr*, & θυμὸς, *animus*. hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, *potens*.

Ἶφι, *fortitèr*, adv. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.

Ἴφια μῆλα, *pingues & vegetæ oves*: ab eod. Th. Iliad. ε. ver. 556.

Ἰφιάνασσα, ας, ἡ, *IPHIANASSA*: nomen mulieris.

Ἰφικλείδην, nom. viri in acc. sing.

Ἰφικλῆα, acc. sing. ab Ἰφικλῆς, Ἰφικλῆς, nomen viri, q. d. *valdè honoratus*.

Ἶφις, ἡ, *IPHIS*, nom. propr. mulieris.

Ἰχθυάοντες, *piscibus inhiantes*, nom. pl. part. præs. ab

Ἰχθυάω, *piscor*. Th. ἰχθὺς, *piscis*.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, *pisciculus*, diminut. ab ἰχθύς.

* Ἰχθυηρὸς, θυηροῦ, ὁ, *aptus ad pisces captandos, piscarius*.

Ἰχθυϊκὴ πύλη, *piscaria porta*. Ex 2. Paralip. 15.

Ἰχθυόεις, vide seq.

Ἰχθυόεντα, acc. sing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, *piscosus*, in f. g. ἰχθυόεσσα. ab

* Ἰχθυρὸς, id. q. ἰχθυηρὸς, q. v.

ΙΧΘΥΣ, ύος, ὁ, *piscis*.

Ἴχνεσιν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON*: qui & ἰχνευτὴς, tanq. *vestigator* crocodili: ab

* Ἰχνευτὴς, ου, ὁ, *indagator*: ab

Ἰχνεύω, ι. σω, *vestigo, per vestigia sequor*: &

Ἰχνέω, -ῶ, Poët. pro ἔρχομαι, εἶμι, *eo, accedo*: ab ἴχνος, *vestigium*.

Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνηλατέω, f. ήσω, *indago, investigo*: ex ἴχνος, *vestigium*, & ἐλαύνω, *persequor*.

Ἴχνιον, ου, τὸ, *vestigium*: ab

ΙΧΝΟΣ, εος, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus*.

ΙΧΩΡ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum*. Sumitur & pro *sero*, & pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit*.

Ἴψ, ἰπὸς, *vermis quæ ligna vel cornua corrodit*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἴψαο, *læsisti*, Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω, seu ἴπω, *noceo*.

*ΙΨΟΣ, *suber*, arbor. ἰψὸς verò *hedera* : nam arbores quibus adhæret ἴπτει, id est, *lædit*.

*ΙΩ῾, *heu*, *eheu*, adv. dolentis & exclamantis : sed

*Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, ῦ, ὁ, *sagitta*, item adject. *unus* : ut ἰῷ ἤματι, *uno die* : vide ἰὸς at

*Ἰῶ, ἰῇς, *mittam*, *-as*, præs. sub. verbi ἵημι, *mitto* : &

*Ἰὼ pro ἐγὼ, Scholiast. Aristoph.

*Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *à Deo perfectus*.

*Ἰωάκειμ, nomen viri indecl. Hebr. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipsum*.

*Ἰωὰν, nomen viri indecl. Alii Ἰωνάν.

*Ἰωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa*.

*Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, id. Vel Ἰωαννᾶ est indecl.

*Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratiosus*.

*Ἰὼβ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ejulans*.

*Ἰώγα, Poët. pro ἐγὼ, *ego*.

*ΙΩΓΗ῾, ῆς, ἡ, *tegmen*, *diversorium*, *littus*, *clamor*.

*Ἰωγμὸς, per Aphæres. τοῦ δ᾽, pro διωγμὸς, *persecutio*, *tumultus bellicus*. Th. διώκω, *persequor*.

*ΙΩΗ῾, ῆς, ἡ, *clamor*, *vox*, *flatus*. q. ab ἵημι, *mitto*.

*Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Heb. *acquiescit*.

*Ἰωκὰς, acc. pl. ab

*Ἰωκὴ, per Aphæresin, pro διωκὴ, idem quod δίωξις, *persecutio*. Th. διώκω, *persequor*.

*Ἰωλκὸς, ῦ, ὁ, *urbs Thessaliæ*.

*Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo*.

*ΙΩΝ, ωνος, ὁ, *ION*, à quo Iones dicti : sed

*Ἰὲν, *ebo*, *heus*, ex ἰώ. Est &

*Ἰὼν, ἰοῦσα, *profectus*, *-a*, *prodiens*, *iturus*. part. verbi εἶμι, *eo*.

*Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus*.

*Ἰωνιὰ, *violetum*, ubi ἴα nascuntur. Th. ἴον, *viola* : sed

*Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA*, *regio*. Th. Ἴων, *Ion*.

*Ἰωνικὸς, ῦ, *IONICUS*, *Ionum proprius* : ab eodem Th.

*Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè* : item *molliter* & *delicatè* : à præced.

*Ἰὼξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, quod vide.

*Ἰωράμ, ὁ, nomen regis indecl. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelsus*.

*Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri indecl.

*Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit*.

*Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *senex*.

*Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *addat*.

*Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. q. interpret. Lat. *qui est à Domino*.

*Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos. indecl.

*Ἰωχμοῖο, *tumultûs*, gen. Ion. ex ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἰωγμὸς. Th. διώκω.

*ΙΩΨ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen.

Κ.

Κ, Decimæ literæ Græcæ signum, viginti denotat. & κ᾽ pro καὶ, ponitur : κὰ, Dor. pro κὲ vel κὲν, com. ἄν.

ΚΑΒΑΛΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLUS*, *equus clitellarius*.

Κάββαλ᾽, & κάββαλε, *prostravit* : Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. sic

Καββαλεῖν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. &

Καββάλετ᾽, 3. sing. a. 2. m. pro κατεβάλετο, à καταβάλλω, *dejicio*. Th. βάλλω, *jacio* : f. λῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Καββὰς, άντος, ὁ, *descendens*, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.

Κάβη, ης, ἡ, *cibus* : q. à κάπτω, *edo* : à

ΚΑΒΟΣ, ου, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus*.

Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ.

ΚΑΥΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni*.

Κάγκανος seu κάγχανος, ου, ὁ, *aridus*, *siccus* : à καγχαίνω, *calefacio*.

ΚΑΓΚΑΖΩ, f. άσω. p. ακα, *CACHINNOR*, *convitior* : inde καγχασμὸς, *cachinnus*.

ΚΑΓΧΑΙΝΩ, *calefacio*, *arefacio*.

Καγχαλάω, *cachinnor*, *rideo* : vide seq.

Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præs. sub. verbi καγχαλάω, *exulto*, *rideo*. Th. χαλάω, *laxo*, *dimitto*.

* Καγχλάζω, f. άσω, *tristor*, *laboro*, *infeliciter ago*.

Κἀγὼ pro καὶ ἐγὼ, *& ego*.

Κὰδ δ᾽ pro κατὰ δέ. κὰδ δ᾽ ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Κὰδ δ᾽ ἔβαλε, pro κατέβαλε δέ. Sic κὰδ δ᾽, ἔθορε, pro κατέθορε δέ.

Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δέ.

Κάδδιπεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, a. 2. ind. à καταπίπτω.

Καδδραθέτην, Dor. & Æol. pro καταδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω. seu καταδαρθάνω, *dormio*. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per Metath. ἔδραθον, f. δαρθήσομαι.

Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν. *pro virili*, à δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, *possum*.

Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *subeo*, *penitùs ingredior*. Th. δύνω, & δύω, idem.

* Καδίον, ου, τὸ, *pera*, *parvus cadus*.

Καδμεῖος, ου, ὁ, *CADMÆUS* : dat. pl. Ion. Καδμείοισι· à Κάδμος, quod vide.

Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmiensis* : &

Καδμηΐαν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis* : &

Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, *Cadmæa* : à

Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS* : nomen viri.

Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus*, *& ipsa cadaveris elatio*, *funerisque pompa*, *affinitas* : at

ΚΑ´ΔΟΣ,

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, CADUS, vas vinarium: & *situla pro suffragiis colligendis.*

ΚΑΔΥΤΑΣ, α, ὁ, herbula quaedam Syriaca.

Καείς, έντος, ὁ, *adustus, crematus*: a. 2. part. pass. à καίω, *uro*, f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, *orno*, f. σω, verbi Poët. p. pass. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plusq. p.

Καῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. &

Καῆναι, a. 2. inf. pass. à καίω, *uro*, f. καύσω; a. 2. ἔκαον, a. 2. pass. ἐκάην, & Ion. καήν.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 2. pass. verbi καίω, *uro* vide praeced.

Καθά, adv. *sicut*: ex κατὰ & ἃ, *secundum quae*.

Καθαγίζω, *consecro*; item *solemnia justa, perago* inferias, *adoleo, cremo*: ex κατὰ & ἁγίζω, *consecro*. Th. ἄγος, τὸ, *veneratio*: item *purificatio, lustratio*.

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, *consecratio*: item *parentatio, parentalia*: à praeced.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, *destructio, subversio, caedes*: à

Καθαιρέω, *detraho, everto, destruo*: f. ήσω, f. 2. καθελῶ. p. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, a. 2. part. act. καθελών, όντος, comp. ex κατὰ & αἱρέω, *eligo*, a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inusitat.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *purgo, mundo, lustro, flagris caedo*: f. καθαρῶ. p. κεκάθαρκα. p. pass. κεκάθαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*; καθαρὸς, ὰ, *purus*; καθάρσιος, α, ὁ ἡ, idem.

Καθάλλομαι, *desilio*. Th. ἄλλομαι, *salio*, f. ἁλοῦμαι.

Καθάπαξ, *omnino*, adv. ex κατὰ & ἅπαξ, *semel*.

Καθάπερ, *sicut*: ex κατὰ & ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἅπερ, ὅπερ.

Καθαπτέσθαι, *demulcere*, inf. praes. pro impetrat. more Att. à

Καθάπτομαι, f. ψομαι, *demulceo, perstringo, lacesso, incesso*: καθαπτόμενος, praes. part. hinc καθαπτικοὶ λόγοι, *mordacia dicta*: ex κατὰ & ἅπτομαι, *tango*. f. ψομαι.

Καθάπτω, *contingo, alligo, invado*: cum gen. f. ψω. p. κατῆφα. a. 1. καθῆψα. ex κατὰ, & ἅπτω, *tango*.

Καθάρειος, seu καθάριος, α, ὁ, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρεύω, *purgo, purus sum*: ab eod.

Καθάρθαι, *purum factum esse*, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. pass. &

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, *purgo*, f. αρῶ. p. pass. κεκάθαρμαι.

Καθαρίζω, *purgo*, f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imperat. καθάρισον, ατω. a. 1. sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καθαρίσαι. perf. act. κεκαθάρικα. perf. pass. κεκαθάρισμαι. a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio*: ab eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*: hinc καθάρματα, τὰ, *dicuntur homines viles & abjecti*; item *sacri vel piaculares*, scil. qui ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio*: ab eod.

Καθαρὸς, ὰ, όν, *purus, a, um*: unde καθαρῶς, *purè*, adv. à καθαίρω, *purgo*.

Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas*: ab eod.

Καθάρσιον, ου, τὸ, *purgatio, expiatio*; à

Καθάρσιος, α, ὁ ἡ, *expiatorius, purgatorius*; καθάρσιον ὕδωρ, *aqua lustralis*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio, expiatio*: ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, gen. à καθαρὸς, *purus*: item f. 1. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρῶς, adv. *purè, manifestè*: à καθαρός.

* Καθαρώτερος, *purior*, compar. à καθαρός.

Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, *sedebo*, f. 2. m. verbi καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζω, seu ἕω, *colloco*.

Καθέδρα, ας, ἡ, *suggestum*, CATHEDRA, *sella, sessio*: à

Καθέζομαι, *sedeo*, praes. part. καθεζόμενος. imperf. ἐκαθεζόμην, f. 2. m. καθεδοῦμαι, ex κατὰ & ἕζω seu ἕω, *colloco*.

* Καθέζω, *sedere facio*.

Καθεικέναι, perf. inf. act. à καθίημι, *demitto*: Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*, p. εἷκα.

Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.

Καθειμένος, *demissus*, perf. part. pass. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, *demitto*, quod vide.

Καθεῖντο, 3. pl. plusq. p. pass. à καθίημι, *demitto*, perf. pass. καθεῖμαι: ex κατὰ & ἵημι, *mitto*, f. ἥσω. a. 1. ἧκα. p. εἷκα.

Καθείργνυμι, idem quod καθείργω, vide in seq.

Καθεῖρκτο, & καθεῖρκτο, 3. sing. perf. & plusq. p. pass. verbi καθείργω, *concludo, coerceo*: quod ex κατὰ, & εἴργω, *includo*: f. ξω.

Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto*: a. 2. καθῆν. Th. ἵημι, *mitto*: sed

Καθεὶς, vel καθ' εἷς, *alius post alium, singulatim*: καθ' pro κατ', ex κατὰ, εἷς, & [illegible].

Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καθίζω, *sedere facio*, ex κατὰ & ἵζω, a. 1. εἶσα.

Καθεστήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi καθίστημι, *constituo*.

Καθεῖτο, 3. sing. plusq. p. pass. à καθίεμαι, vide καθεῖντο.

Καθέκαστος, α, *unusquisque*: ex κατὰ vel κατὰ & ἕκαστος, *quisque*.

Καθεκούσιος, α, ὁ ἡ, *voluntarius*: ex κατὰ & ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*.

Καθεκτὸς, οῦ, ὁ, *qui detineri potest, qui potest ferri*: à κατέχω, *detineo*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω.

Καθέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαιρέω, quod vide.

Καθελκύειν τὴν ὁλκάδα, *subducere navem*. Th. ἕλκω, *traho*, f. ξω.

Καθελῶ, εῖς, εῖ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.

Κάθεμα, ατος, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectus mulierum *descendens, ornamentum collare*, Ita in Ezech. xvi. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Καθέμενος, a. 2. part. m. verbi καθίημι, *demitto*.

mitto. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto, a. 2. m. ἵμην, ἵσο, ἵτο.

Καθεξῆς, adv. *ordine, deinceps*: ex κατὰ & ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, *detineo, retineo*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω.

Κάθεο, *demittito*: Ion. pro κάθεσο, vel κάθου, a. 2. imperat. verbi m. καθίημι. Th. ἵημι, *mitto*, a. 2. ἧν. a. 2. m. ἵμην.

Κάθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi & Th.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, *demitto*.

Καθέσσαντο, Ion. & Poët. pro καθείσαντο, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. m. ind. verbi καθίζω, *colloco*: ex κατὰ & ἵζω, a. 1. εἷσα.

Καθεσταμένος, p. part. pass. verbi καθίστημι, *constituo, statuo*: p. pass. καθέσταμαι. Ex κατὰ & ἵστημι, *sto*.

Καθέστηκα, ας, ε, perf. ind. act. & in 3. pl. καθεστήκασι· & hinc

Καθεστηκὼς, perf. part. à καθίστημι, *constituo*, quod vide.

Καθεστὼς, ῶτος, per Sync. pro καθεστηκὼς, p. part. ejusd. verbi.

Κάθετος, ου, ἡ, *perpendiculum, linea perpendicularis*: à καθίημι quia *deorsùm mittitur*.

Καθεῦδε, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. Ion. vel præs. imperat. act. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. sing. part. præs. καθεύδωμεν, *dormiamus*, 1. pl. præs. sub. Th. εὕδω, f. εὕσω, *dormio*.

* Καθεύδω, *dormio*.

* Καθεύρεμα, vel -ρημα, ατος, τὸ, *lucrum, inventum*: ex κατὰ & εὑρίσκω, *invenio*.

Καθεώρων, *despiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω· est & 1. sing. Th. ὁράω, *video*.

Κάθῃ, *sedes*, Att. pro κάθησαι, & Ion. κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, *sedeo*.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ & ἡ, *dux viæ, ductor, præceptor*: &

Καθηγέομαι, -οῦμαι, *dux sum viæ, duco, præeo*: vide seq.

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, *dux viæ*; item *institutor, præceptor*: à καθηγέομαι, -οῦμαι. *præeo, præceptor sum*: ex κατὰ, & ἡγέομαι, *duco*.

Καθηδυπαθέω, *per luxum & voluptatem absumo*: ex κατὰ & ἡδὺς, *suavis*, & πάσχω, *patior*, a. 2. ἔπαθον.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, *demitto*.

* Καθῆκον, οντος, τὸ, *decorum officium, quod decet* vel *convenit alicui*.

Καθήκω, *convenio, pertineo*: καθήκει, *convenit*, cum dat. Hinc

Καθήκων, ουσα, ῆκον, *officiosus*: ἀκαθήκων, *inofficiosus*.

Καθηλόω, *clavo defigo*, vel* *configo*: ab ἧλος, *clavus*.

* Καθήλωσις, εως, ἡ, *confixio*.

Κάθημαι, *sedeo*: imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. à præced.

Καθημέραν, *quotidiè*: ponitur adverbialitèr: est sæpè præponitur τό, &

Καθημερινὸς, ὴ, ὸν, *quotidianus*: ex κατὰ & ἡμέρα, *dies*.

Καθῆρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. 1. act. verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ.

Καθῃρέθην, per Syncopen pro καθαιρέθην, a. 1. ind. pass. verbi καθαιρέω, *destruo*, q. v.

Καθῄρητο, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd.

Καθῆσθαι, *sedisse*, præs. inf. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Κάθησο, *sede*, præs. imperat. ejusd.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. m. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθῆστο, *sedebat*, Poët. pro καθῆτο, penultimâ circumflexâ, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. ab ἵζω, p. pass. ἧσμαι, plusq. p. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω. p. ἧφα.

Κάθιδρος, ου, ὁ, *lassus & fessus ad sudorem usque*: ex κατὰ & ἱδρὼς, *sudor*. Est & δεῦρος ἕως τοῦ ἱδροῦν.

Καθιδρυνθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à

Καθιδρύνω, pro καθιδρύω, *sedeo, colloco*. Th. ἱδρύω, *sedere facio*.

Καθιδρύω, f. ύσω, p. υκα, *colloco, construo*: ab eod. Th.

Καθίει, *dimittebat*, 3. sing. imperf. q. à καθιέω, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Καθιερόω, -ῶ, *consecro, dedico, devoveo*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. καθίην, à καθίημι, quod vide.

Καθιζάνω, *sedeo, insideo*: ex κατὰ & ἱζάνω, idem quod ἵζω, *sedere facio, sedeo*.

Καθίζευ, *sede*, Dor. pro καθίζου, præs. imperat. pass. à καθίζω.

Καθίζουσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à

Καθίζω, -εις, ει, *sedeo, colloco*: f. ίσω. a. 1. ἐκάθισα. Hinc a. 1. imperat. κάθισον, ατω, & in pl. καθίσατε. a. 1. part. act. καθίσας. a. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καθίσαι, perf. act. κεκάθικα. præs. med. καθίζομαι. a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καθίσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. pl. καθίσησθε. Ex κατὰ & ἵζω, *sedere facio*.

Καθίημι, *demitto*: f. ήσω. a. 1. ind. καθῆκα. a. 2. κάθην, præs. pass. καθίεμαι, *demittor*. præs. part. καθιέμενος, η, ον. Ex κατὰ & ἵημι, *mitto*.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. sing. a. 2. m. verbi καθικνέομαι, *contingo, percutio, assequor*. Ex κατὰ & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Καθικέτευε, 3. sing. imperf. act à

Καθικετεύω, f. εύσω. p. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Καθικνέομαι, *contingo, assequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας, à καθίζω, f. ίσω, *sedeo*.

Καθίξῃ, fort. scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo*: vel legend. καθιξεῖ, 3. sing fut. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίζω, εις, ει. Vel lege καθίξει, ut in Crispin codice.

Καθίξω

Καθίζω, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, quod vide.
Καθιοῦμαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.
* Καθίπταμαι, *devolo*, f. πτήσομαι, a. sub. κατάπτω, *devolvero* : 2. part. καταπτὰς, *devolans* : a. med. κατεπτάμην.
Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. &
Καθίσατε, *considete* : 2. pl. a. 1. imperat. act. &
Καθίσεν, 3. sing. f. 1. act. &
Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. &
Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. pl. καθίσωσι · à καθίζω, quod vide.
* Κάθισις, εως, ἡ, *sedes*. Et
* Κάθισμα, ατος, τὸ, *sessio* ; ex καθίζω.
Κάθιστα, *appone* : per Apocopen pro καθίστασθι, præs. imperat. verbi καθίστημι.
Καθίσταμαι, *constituo* : item *instituo* : & pass. *instituor*, *colloco*, *componor* ; item *venio*, *fio*, *sio*. Th. ἵστημι, *statuo*, *sisto*.
Καθιστάναι, præs. infin. verbi καθίστημι, q. v.
Καθίστη, 3. sing. imperf. act. à
Καθίστημι, vel καθιστάω, *constituo* : f. καταστήσω. p. καθέστηκα, plusq. p. καθεστήκειν, a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέστην, ης, η. præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η. Ex κατὰ & ἵστημι, *statuo*.
Καθίστησι, 3. sing. præs. ind. act. à præcedente verbo.
Καθιστῶσι, Att. pro καθιστᾶσι, præs. part. f. g. q. à καθιστάω, ab eod. verbo.
Καθὸ, *sicut*, *quod*, *in quantum*, *in hoc* : adv. ex κατὰ, & ὃ, *quod*.
* Καθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco*, f. ήσω, p. καθωδήγηκα · ex κατὰ & ὁδηγὸς, *dux viæ*.
* Κάθοδος, ου, ὁ, *reditus*, *regressus*. Th. ὁδός.
Καθολικὸς, ὴ, ὸν, *generalis* : ex κατὰ & ὁλικὸς, *universalis*. Th. ὅλος, *totus*.
Καθόλου, adv. *prorsus*, *in universum*, *in summâ*, *in genere* : ab eod. Th.
Καθομαλίζω, f. ίσω, *complano* ; & Metaph. *à ferociâ ad mansuetudinem redigo*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.
Καθομολογέω, *confiteor* ; item *paciscor*, *despondeo* : præs. pass. καθομολογοῦμαι, *despondeo* ; item pass. *despondeor*, *promittor* ; ex κατὰ, ὁμοῦ, *simul*, & Th. λέγω, *dico*.
Καθοπλίζω, f. ίσω, *armo* : præs. pass. καθοπλίζομαι, *armor* : præs. inf. καθοπλίζεσθαι, perf. pass. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ & ὁπλίζω, *armo*. Th. ὅπλον, *arma*.
Καθορᾷ, *intuetur* : 3. sing. ind. act à
Καθοράω, f. άσω. p. καθεώρακα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video*.
Καθορμίζω, f. ίσω, *stationem subeo*, *in portum appello*. Th. ὅρμος, *statio navium*.
Καθόρμιον, ου, τὸ, *monile* : Hos. ii. 13. ex κατὰ & ὅρμος, idem.
Καθόσον, & καθ' ὅσον, *quantum* : ex κατὰ & ὅσος, *quantus*.
Καθότι, *eo quod* ; ex κατὰ & ὅ, τι.
Κάθου, *demitte* : a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθου, & κάθες, verbi καθίημι, q. vide. Item
Κάθου, *sede* : pro κάθησο, undè κάθηο, & per Systol. κάθεο, sublato σ, & Crasi facta κάθου, à κάθημαι, *sedeo* : quod ex κατὰ, & ἧμαι, idem.
Καθυβρίζω, f. ίσω, *insolenter afficio injuriis*, *injuriâ lacesso*, *dedecore afficio* : ex κατὰ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria*.
Κάθυγρος, ου, *aquosus* : ex κατὰ & ὑγρὸς, *humidus*.
* Καθυμνέω, -ῶ, *hymnum cano*, *laudo* : f. ήσω.
* Καθυπνέω, -ῶ, *obdormio* : ex ὑπνέω, *dormio*.
* Καθυστερέω, -ῶ, f. ήσω, p. καθυστέρηκα, *sum posterior*, *tardiùs advenio*.
* Καθυφαίνω, f. φανῶ, p. καθύφαγκα, *contexo*.
Καθύπερθεν, *in summo loco*, *suprà* : adv. ex κατὰ & ὕπερθεν, *suprà*. Th. ὑπὲρ, *super*.
Καθυφείς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *subtraho*. Hinc
Καθυφέσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*, a. 2. ἕ·.
Καθὼς, *sicut*, *quum* : ex κατὰ & ὡς, idem.
ΚΑΙ', *&*, *etiam*, *æquè*, *nam*, *igitur*, *aut* : conj. copul. καίπερ, *quamvis*.
ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, *carcer subterraneus*, *in quem sontes conjiciebant Spartani* ; *barathrum seu fossa*, *in quam cadavera eorum*, *qui publico supplicio fuerant affecti*, *projiciebant*. Lacon. vox. Alitèr καιάτας, Hesych.
Καϊάφας, α, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. q. d. *circuitor*, vel *blasphemans*.
Καίγε, *& quidem* : ex καὶ, *&*, & γε, dictione encliticâ.
Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat* : 3. sing. imperf. Ion. verbi καίω, *uro* : f. καύσω. a. 2. ἔκαον.
ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *CÆCIAS*, *ventus ab ortu æstivo spirans* : à Caico, fl. Mysiæ sic dictus.
Καϊν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ. Hebr. *acquisitus*.
Καϊνὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *possessor*.
Καινὴν, acc. sing. à
Καινεὺς, έως, ὁ, nom. propr. regis.
Καινίς. Vide in καίνω.
ΚΑΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *novus*, *a*, *um* ; quasi à καὶ νῦν. compar. καινότερος, α, ον, superl. καινότατος.
Καινοτέροις, *novis* : dat. pl. compar. grad. à præced. quod vide.
Καινότης, ητος, ἡ, *novitas*. Th. καινὸς, *novus*.
Καινοτομέω, f. ήσω, *innovo res novas molior* ; ex καινὸς, *novus*, & τέμνω, *seco* : præt. med. τέτομα.
Καινουργέω, *rebus novis studeo*, *res novas molior* : ex καινὸς & ἔργον, *opus*.
Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum* : ex καινὸς, *novus*, & φωνὴ, *vox*.
Καίνυμαι, *vinco* : undè καινία, ας, ἡ, *victoria* : Hesych. à
ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo*, *occido* : q. à καίω, *findo*, vel à καίω, *seco* : inde καινίς, ίδος, ἡ, *mors*.
Καιομένοισι, *incensis* : dat. pl. Ion. f. gen. præs. part. pass. à καίω, *uro* : f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.
Καίοντο, *incendebantur* : Ion. pro ἐκαίοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Καίοντ', pro καίοντα, præs. part. f. g. ab eod. Th.

Καίτερ, etsi, quamvis: ex καὶ & περ, particula expletiva.

Καίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, tempestivus, opportunus, lethalis: à

ΚΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, occasio, opportunitas, tempus: εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, in tempore, opportunè q. à κυρεῖν, accidere: at

ΚΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, licium: q. à κείρω, tondeo. Hinc καιρόω, stamen connecto.

Καιροσέων, gen. pl. f. g. pro καιροεσσῶν, per Metath. à καιρόεις, benè textus: f. καιρόεσσα à præced.

Καίρω, τρίχω, Etymol. an propter verbum καιρόω, -ῶ, ut sit percurrere pectine telas.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, CÆSAR, nomen prim. imperatoris inter Romanos. Latinè à caedendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. CÆSAREA.

Καίτοιγε, quanquam, conjunct. cum indic. ex καὶ, τοι, & γε.

ΚΑΙ'Ω, uro, accendo, cremo: f. καύσω. p. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι. a. 1. sub. pass. καυθήσωμαι, ῃ, ηται. 1 Cor. xiii. 3.

Κακ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n. g. & κακὰ, ᾶς, ᾷ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, improba: à κακὸς, malus.

Κακάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, malus nuntius, mala nuntians: ex κακὸς & ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Κακαγορία, ας, ἁ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, maledicentia. Vide in κακηγορέω. Sic & κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κακανεῖν, excitare, acuere: Lacon. ab ἀκονᾶν, idem.

Κἀκεῖ, & illic: ex καὶ & ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, ille.

Κἀκεῖθεν, & illinc: ex καὶ & ἐκεῖθεν, ab eod. Th.

Κἀκεῖνος, & ille: ex καὶ & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, ex καὶ & ἐκεῖσε, illuc, eò: ab eod. Th.

Κακέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo κακῶς φατὶν, inglorius, ignobilis: τὸ κακέμφατον, apud Hesych. est figura, cum junctura vocum insuavitèr sonat; quod & κακέμφατον.

Κακηγορέω, maledico: κακήγορος, maledicus: κακηγορία, maledicentia: ex κακὸς, malus, & ἀγορεύω, dico. Th. ἀγορὰ, forum.

Κακοπελέω, malè affectus sum, malè valeo, κακῶς, πέλω.

Κακῇς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ἡ, ὀν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia, vitium, ignavia, molestia. Th. κακὸς, malus.

Κακίζω. Vide in κακίσαι.

Κάκιον, pejus, n. g. & κακίων, pejor, ὁ καὶ ἡ, compar. à κακὸς, malus.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, vitupero, labefacto, improbo: præs. pass. κακίζομαι, vituperor; item ignavè me gero, ignavus fio: præs. part. pass. κακιζόμενος. Th. κακός.

Κάκιστος, η, ὁ, pessimus: superl. ab eod.

Κακίων, ionos, ὁ καὶ ἡ, deterior. Vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ας, ἡ, perdix: κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem; à sono.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, CACABUS, olla testacea.

Κακκείειν, Æol. Sync. pro κατακείειν, dormiturire: &

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. à κατακείω, dormiturio: quod ex κατὰ & κείω, cubare cupio. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κακκεφαλῆς, compos. ex κακὰ, & κεφαλῆς, capitis: κακκεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro καὶ ἐκ κεφαλῆς, & ex capite.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. per Sync. pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι. nam καίω, uro: a. 1. ἔκαυσα & ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, in galeam: à κόρυς, υθος, ἡ, galea: in acc. κόρυθα, & κόρυν.

Κακκορυφὴν, id est, κατὰ κορυφὴν, in vertice.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præs. part. verbi κατακρύπτω, occulto, dissimulo. Th. κρύπτω, abscondo: f. κρύψω. a. 2. ἔκρυφον.

Κακοδοξέω, ῶ, sum pravæ opinionis; item infamiâ laboro: &

Κακόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignobilis: à κακὸς, malus, & δόξα, opinio, fama. Th. δοκέω, videor.

Κακοεργὸς, ὁ, maleficus: ex κακὸς, & ἔργον, opus.

* Κακόζηλος, malus & infelix æmulator.

* Κακοζηλία, mala & infelix æmulatio.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, misera vita, Poët. pro κακὴ & ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, prava consuetudo, malignitas: à

Κακοήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, malignus, a, um: ex κακὸς, malus, & ἦθος, τὸ, mos, consuetudo: in pl. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia: ex κακὸς, malus, & θημὼν, ωνος, ὁ, acervus rerum simul congestarum. Th. τίθημι, pono.

Κακοΐλιον, infelix Ilium: ex κακὸς, & Ἴλιον.

Κακοῖο, gen. Ion. & κακοῖσι, dat. pl. Vide κακός.

Κακοκερδείῃσιν, dat. pl. Ion. pro κακοκερδείαις, à κακοκέρδεια, ας, ἡ, turpis quæstus: à κακὸς, malus, & κέρδος, τὸ, lucrum.

Κακόκναμος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui crura habet exilia: ex κακὸς, & κνήμη, tibia.

Κακολογέω, ῶ, maledico: cum acc. à κακολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, maledicus: f. ήσω. p. κεκακολόγηκα. a. 1. ἐκακολόγησα. a. 1. inf. act. κακολογῆσαι. ex κακὸ, malus, & λέγω, dico, p. m. λέλογα.

Κακομήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum machinator: ex κακὸς, & μηχανὴ, machina.

* Κακὸν, οῦ, τὸ, detrimentum, malum.

Κακόνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui malis legibus utitur: νόμος, lex.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia: à κακοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus: quod ex κακὸς, & πάθος, τὸ, passio. Th. πάσχω. patior, a. 2. ἔπαθον.

Κακοπαθέω, patior mala, æger sum animo, tolero adversa: f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. a. 1. κακοπαθῆσαι. 1. imperat. κακοπάθησον.

ἀτω. ex iisd.
Κακόπατρις, malo patre ortus: in acc. κακό-πατριν. ex κακὸς, & πατὴρ, pater.
Κακοποιΐα, ας, ἡ, maleficium: ex κακὸς, & ποιέω, facio.
Κακοποιέω, malefacio: f. ήσω. p. κεκακοποίη-κα. a. 1. ἐκακοποίησα. a. 1. inf. act. κα-κοποιῆσαι. ex iisd.
* Κακοποίησις, εως, ἡ, maleficium.
Κακοποιός, ῦ, ὁ κ ἡ, maleficus, a, um: ex iisd.
Κακόπους, οδος, ὁ κ ἡ, qui infirmis est pedibus: ex κακὸς, & πούς, pes.
Κακοπραγέω, -ῶ, conflictor malis, infelix sum: ex κακὸς, & πράσσω, facio: f. ξω. p. m. πέπραγα.
* Κακοπραγία, ας, ἡ, jactura, infelicitas.
Κακοπράγμων, ονος, ὁ, maleficus: ex iisd. Th.
Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, malorum machinatio, insi-diæ: ex κακὸς, & ῥάπτω, consuo: f. ψω. p. ἔῤῥαφα. a. 2. pass. ἐῤῥάφην.
ΚΑΚΟ'Σ, ῦ, & Ion. οῖο, ὁ, malus, improbus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus: q. à χάζω, recedo, utpote qui à certamine pe-dem refert ignavè, aut quem omnes fugi-unt. Hinc ἐπιχαιρέκακος, ῦ, ὁ κ ἡ, qui gaudet malis alienis.
Κακότας, ατος, ἁ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum: à præced.
Κακοτεχνέω, malis artibus utor & maleficio, malis artibus depravo: &
Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, maleficium: &
Κακότεχνος, ῦ, ὁ κ ἡ, malis artibus deditus, malignus: ex κακὸς, & τέχνη, ars.
Κακότατι, dat. sing. κακότατα, acc. sing. à
Κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia, vitium. Th. κακὸς, malus.
Κακουργέω, -ῶ, maleficus sum & fraudulentus, damno afficio: &
Κακουργία, ας, ἡ, improbitas: à
Κακοῦργος, ῦ, ὁ κ ἡ, contractè pro κακοεργὸς, maleficus, improbus; ex κακὸς, malus, & ἔργον, opus.
Κακουχέω, malè tracto, malè habeo aliquem: f. ήσω. p. κεκακούχηκα ex κακὸς, & ἔχω, habeo: Hinc κακουχοῦμαι, malè vexor.
Κακοφραδὴς, έος, ὁ κ ἡ, malum cogitans aut ma-chinans: ex κακὸς, & φράζω, dico, medi-tor, a. 2. ἐφραδον.
* Κακοφροσύνη, ης, ἡ, mala cogitatio, insania.
* Κακόφρων, ονος, ὁ κ ἡ, insanus: ex κακὸς, & φρήν.
Κακόχαρτος, ῦ, ὁ κ ἡ, alienis malis gaudens: ex κακὸν, malum, & χαίρω, gaudeo.
Κακοχρήσμων, improbus; ex κακὸς, & χρήσ-μαι, utor. Th. χράω, do mutuò.
Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia vitiosorum hu-morum: ex κακὸς, & χυμὸς, succus. Th. χέω, fundo.
Κακόψογος, ῦ, ὁ κ ἡ, maledicus: ex κακὸς, & ψόγος, ψέγω, reprehendo, vitupero: p. m. ἔψογα.
* Κακόω, -ῶ, malè accipio, affligo, vexo, malè afficio, reddo.
Κακταμεναι, occidere: Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι. a. 1. inf. act. à κα-τακτείνω, pro κατακτείνω, occido. Th. κτεί-νω, interficio. f. κτενῶ. p. ἔκτονα. a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατέκτανε, a. 2 imperat. act. Alii volunt esse pro κατέκ-τανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.
Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
ΚΑ'ΚΤΟΣ, ῦ, ἡ, spinosa quædam planta, car-duus: q. à καίω, quia urit.
Κακτούτω, Dor. pro κ ἐκ τούτου, scil. χρόνου, ex hoc tempore.
Κακχεῦσαι, effudisse: per Sync. Æol. pro κα-ταχεῦσαι. a. 1. inf. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.
Κακῶς, malè, improbè, perperam: adv. à κα-κὸς, malus.
Κακώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω. Vide in κακός.
Κακώτερος, Poët. pro κακίων, pejor.
Κακωτικὸς, infestus, noxius: à κακόω.
Κᾶλα, ligna: à nom. τὸ κᾶλον, ῦ, lignum: sed
Καλὰ, opportunè: adv. à καλὸς, pulcher.
* Καλαβώτης & Καλαβώτης, ῦ, ὁ, piscis lacerto similis.
Καλαβρίζω, Calabros imitor. Hesych.
ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ῦ, ὁ, CALATHUS, quasil-lum: q. à κᾶλον, & θέειν, quòd in ejus structurâ ligna in orbem currant.
ΚΑ'ΛΑΙΣ, nomen lapidis cujusdam; item velum. Hesych. q. à κάλως, funis nauticus, eo enim & velum tenditur.
Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, cicada mi-nima: ἀπὸ τ καλάμης, quia inter calamos stipulasque versatur.
Καλαμάομαι, -ῶμαι, stipulas lego; item spicas colligo post messores; item racemos, inus. & Metaph. spolio post alium. Th. κάλαμος arundo.
Καλαμευτὰς, α, ὁ, Dor. pro
Καλαμευτὴς, ῦ, ὁ, messor: à καλαμεύειν, me-tere: ab eod. Th.
Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, stipula; item Metaph. corpus senectute confectum, & quasi aresrens: expon. etiam cadaver ho-minis interempti: à Th. præced.
Καλαμίνθη, ης, ἡ, CALAMINTHA, ne-peta: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, mentha.
Καλαμίνθιος, nomen ranæ: à καλαμίνθη, quod vide: vel à κάλαμος.
* Καλάμινος, η, ον, arundineus.
Καλαμίσκος, parva arundo.
ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ῦ, & Dor. καλάμας ὁ, CA-LAMUS, CULMUS, arundo, virga geo-metrica. Hinc
Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; item calamaria theca.
Καλαμοστεφέων, gen. pl. à
Καλαμοστεφὴς, ἐος, ὁ κ ἡ, calamis circum-datus: ex κάλαμος, & στέφω, corono.
* Καλαμοφώτης, ῦ, ὁ, stellio.
ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, vestis linea ad talos de-missa, Ægyptiis & Persis in usum: q. à χα-λάω, demitto: aut à καλὸν, & σύρμα, quod elegans syrmate, est enim fimbriata.
ΚΑΛΑΥΡΙ'ΤΙΣ, spuma argentis à Calabriâ.
Καλαύροψ, οπος, ἡ, pedum in summo repan-dum: q. κᾶλον αὖ ῥέπον, à ῥέπω, vergo, propendeo.

Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τῦ σκ, pro ἐκάλεον, εες, ει, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Καλήμεναι, vocare: inf. Poët. pro καλέμεναι, qu. Ion. pro

Καλεῖν, vocare: præs. inf. à καλέω, qu. vide.

Καλοίμην, præs. opt. pass. &

Καλέοισι, Dor. pro καλέουσι, vocant: 3. pl. præs. ind. act. ab eod. Th.

Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. act. ejusd. verbi.

Καλέοντες, οντων, οἱ, sic dicti ἀπὸ τῶν κάλων, κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux. κάλοντας appellat, & οἱ ἱστόποδες καλῦνται, recta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum.

Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, -ῦσι, vocant, 3. pl. præs. act. &

Καλέοντο, vocârunt: Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. m. &

Καλέσασ', pro καλέσασα, a. 1. part. act. fœm. gen. &

Καλέσσατο, vocavit: 3. sing. a. 1. m. gem. σ. & Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σ. &

Καλεῦνται, dicuntur: Dor. pro καλῦνται, 3. pl. præs. pass. &

Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλῦμαι, καλεῦσα, Dor. pro καλῦσα. à

ΚΑΛΕ'Ω, voco, accerso, invito, nomino: f. έσω, & ήσω. p. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην. f. 1. pass. κληθήσομαι, η, εται. Hinc fort. Angl. to call.

Καλήμεναι, Dor. & Poët. pro καλῦναι, præs. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, voco.

Καλήμενος, Æol. pro καλέμενος, q. est præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocalis, canorus: Epithet. præconis. Th. eod.

Καλιά, ᾶς, ἡ, nidus: acc. Ion. καλιὴν. hinc καλιαί, horrea. Th. κᾶλον, lignum.

Καλιάς, άδος, ἡ, tugurium, domuncula, sacellum: à praeced.

Καλιῆς, gen. sing. Ion. καλιὴν, acc. sing. à καλιά, nidus: quod vide.

Καλινδέω, volvo, verso: à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, τὸ, barba galli gallinacei. Hesych.

Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, relinquo: fut. καλλείψω, pro καταλείψω. ex κατὰ, & λείπω, linquo: f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nomen propr.

Καλλιβόας, ε, ὁ, qui pulchram & suavem vocem habet, ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων ex καλὸς, pulcher, & βοάω, clamo.

Καλλιγύναικα, acc. sing. à

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ἡ ἡ, pulcbris mulieribus abundans: ex καλὸς, pulcher, & γυνὴ, mulier.

Καλλιέλαιος, ε, ὁ, frugifera olea: q. καλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιος, oleaster.

Καλλιεπέω, f. ήσω, ornatè & eleganter dico: ex κάλλος, τὸ, pulchritudo, vel καλὸς, pulcher, & ἔπω, dico.

Καλλιερέω, lito, qu. felici eventu sacrifico, καλῶς ἱερεύω, καλλιερεῖσθαι, idem. Th. ἱερὸς, sacer.

Καλλιθέμεθλος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchrè fundatus: ex καλὸς, pulcher, & θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ε, τὸ, fundamentum.

Καλλίθριξ καλλίτριχος, habens pulchros capillos: ex καλὸς, & θρὶξ, τριχός.

* Καλλίκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, fructuosus, bonum fructum ferens: ex καλὸς, & καρπός.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, locus quidam amœnissimus, propriè pulcher collis aut tumulus: ex καλὸς, & κολωνὸς, tumulus.

Καλλικόμοιο, pulchricomæ: gen. sing. Ion. à καλλίκομος, ε, ὁ ἡ ἡ. pulchram comam habens: ex καλὸς, pulcher, & κόμη, coma.

Κάλλιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, apud Poët. pro καλὸς, pulcher.

Καλλίνικον, ε, τὸ, Poët. præclara victoria, ἡ καλὴ νίκη. Et inter saltationum genera ponit Pollux. item carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat: ex καλὸς, & νικάω, vinco.

Καλλίνικος, victor egregius: ex iisd.

Κάλλιον, melius: compar. n. g. vel adv. à καλὸς, pulcher.

Καλλιόπη, ης, & Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, CALLIOPE, nomen Musae: ex κάλλος, το, pulcritudo, quod à καλὸς, pulcher, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

* Καλλιόω, -ῶ, f. ώσω, venusto, pulchrum facio vel reddo.

Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, pulchras genas habens: ex καλὸς, pulcher, & παρειὰ, Æol. παρῃὰ, ᾶς, ἡ, mala, gena.

Καλλίπεπλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui pulchrum peplum vel vestem habet: ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchricomus, pulchras comas vel cincinnos habens: ex καλὸς, & πλόκαμος, cincinnus. Th. πλέκω, necto.

Καλλίπλουτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui præclaras opes habet: ex καλὸς, & πλοῦτος, divitiæ.

Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo: fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui pulchros equos habet: ex καλὸς, & πῶλος, pullus equinus.

Καλλιρέεθρον, pulcbristuum: ex καλὸς, pulcher, & ῥέεθρον, Poët. fluentum: q. à ῥέω, fluo: f. ῥεύσω. p. ἔῤῥυκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, CALLIRHOE; nomen mulieris.

Καλλιῤῥόῳ pulchristuo: dat. sing. à καλλίῤῥοος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex καλὸς, pulcher, & ῥέω, ῥεύσω, fluo, hinc fluentum.

* Καλλίῤῥοον, acc. sing. à καλλίῤῥοος, limpidus.

Καλλίστα, ας, ἡ, Dor. pro καλλίστη, pulcherrima.

rime. Sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrimè, optimè*, καλλιστη νῆσος, sic dicta *Thera* insula: à καλὸς, *pulcher*, καλλίων, κάλλιστος.

Καλλιστεύω, *pulcbritudine excellere: fortissimè rem gerere*, idem quod ἀριστεύω. Th. καλός.

Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλὸς, *pulcher*, compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulcbros talos habens*: ex καλὸς, & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφυρα, *malleus*.

Καλλίτριχα, *pulcbricomas*, acc. pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulcbros crines habens*: ex καλὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Κάλλιφ', ob frequentem aspiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, qui *pulcbram regionem* aut *locum babet*: ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Ion. idem quod

Κάλλος, εος, τὸ, & contractè κάλλους, τὸ, *pulcbritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, *id quo aliquid ornatur: scopa*: à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulcbrum reddo, como, orno*: item *verro*, præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddor*; item *eleganter me babeo, glorior, mibique ipsi placeo*: à κάλλος, τὸ, *pulcbritudo*. Th. καλὸς, *pulcber*.

Καλλωπίζω, *decoro*, propriè *pulcbros oculos facio*: præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor*: à καλὸς, *pulcber*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, *nimis pulcbritudinis & elegantiæ addictus*: ex iisd.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *bonestatis magister, bonesta docens*: ex καλὸς, *pulcber*, & διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, *probitas*: ex καλὸς, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Καλοκἀγαθὸς, *probus, integer*: ab iisd.

ΚΑ´ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum*. Sed

Καλὸν, Poët. *pulcbrè*, à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, & in pl. τα, *ligneæ compedes*: τὰ ἐκ κάλου τυπεῖσι ξύλου πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ *calceus*.

Καλοποιέω, *benefacio*: ex καλὸς, & ποιέω, *facio*.

Καλόπους, *pulcbros pedes babens, pulcber*: à καλὸς, & ποῦς, ποδὸς, *pes*: item *ligneum pedem babens*: *ipse pes ligneus*; à κάλον, *lignum*. Est & nomen animalis Indici.

* Κάλος, ου, ὁ, *funis, rudens*.

ΚΑΛΟ´Σ, ἡ, ὸν, *pulcber, bonestus, bonus, decens*: καλὸς, Dor. pro καλοὺς, acc. pl. compar. καλλίων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus, commodum, bonestas*.

Καλοῦμαι, præs. ind. pass. καλούμενος, η, ον, præs. part. pass. καλοῦμεν, 1. pl. præs. act. καλοῦσι, 3 pl. præs. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζειν, vide in κάλπις.

ΚΑ´ΛΠΗ, ης, ἡ, & κάλπις, *urna, fitula, bydria*: q. à κάλπος, quod sit *sinuosa*: aut à καλύπτω, quòd *occulat liquorem*.

Κάλπις, ιδος, & ιος, ἡ, *urna*, à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, cursor, cursus species*. Hesych. hinc καλπάζειν, *equum ad ingressum exultantem urgere*. Hinc fort. Angl. to gallop.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abscondo*.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, CALYDON, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *rosa clausa, theca*, CALIX: *id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*, à καλύπτω, *tego*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen, operculum*: ab eod.

* Καλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum*.

* Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ´ΠΤΩ, *tego, velo, operior*, f. ψω, a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in 2. pl. καλύψατε, perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον, p. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύστριοι, nomen Judæum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. sing. à

Καλυψὼ, όος, -οῦς, ἡ, CALYPSO, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium, à καλχαίνω, *altâ mente cogito*, quod à

ΚΑ´ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos*, vel *animal, quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, *voco*.

Καλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*: à

ΚΑ´ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulcbrè, rectè*: à καλὸς.

ΚΑ´ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum, palus, pertica*: dat. pl. κάμαξι. q. à κάμνω, quia velut *laborat* gestando onere.

ΚΑΜΑ´ΡΑ, ας, ἡ, CAMERA, *fornix, testudo*: quia pondere quasi κάμνει, *laborat*.

ΚΑΜΑΣΗ´ΝΕΣ, οἱ, *pisces marini*. Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*, Hesych.

Καματηρὸς, ᾶ, ὸ, *laboriosus, defessus, ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, *lassesco*.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*: καμάτους, pro καμάτους, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *gravis, laboriosus*: vide præced.

Καμβαίνω, *cesso*: an pro καταβαίνω, *descendo*?

Κάμβαλον, de *osui*, per Sync. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi καταμβάλλω, ex κατὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, *cessator sum*: Æol. Sync. pro καταβρίζω, Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, CAMBYSES, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit, afflictabatur*: 3. sing.

3. fing. a. 2. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor* : f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. fing. f. 2. m. καμοῦμαι· καμεῖσθε, 2. pl. ejufd. temporis. Ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμηλαυκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum cohibet*.

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator* vel *curator* : à κάμηλος, *camelus*.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum : à κάμηλος & πάρδαλις. Th. πάρδος.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *CAMELUS*, Angl. **Camel** : παρὰ τὸ κάμνειν, quòd fit animal ferendis *laboribus* idoneum.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. fub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, ου, ὁ, *funis craffus*.

Καμιναῖος, α, ον, αἶον, *caminarius*, *ad caminum pertinens* : à

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *CAMINUS*, *fornax*, *ignis*, *flamma*, *ardor* : q. καύμινος, ab inufit. καίω, pro καίω, *uro*.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, ut γραῦς καμινὼ, *anus camini fuligine oppleta* : dat. καμινοῖ. à præced.

Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι, Hefych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique*.

Καμμένειν, per Sync. pro καταμένειν, præf. inf. à μένω, *maneo*.

Κάμμες, Æol. pro καὶ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perfeverantia*, *victoria* : à καταμένω, *conftantèr permaneo*. Th. μένω, *maneo*.

Κάμμοροι, ου, ὁ καὶ ἡ, *infelix* : Poët. pro κακόμοροι, cui κακὸς μόρος, *malum fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *connivoo*, *claudo oculos* : f. ύσω, a. 1. ἐκάμμυσα, p. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ, & μύω, *claudo* : f. σω, p. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. fing. imperf. Ion. à

ΚΑ'ΜΝΩ, *laffefco*, *fatigor*, *deficio*, *laboro*, *ægroto* : f. καμῶ, vel καμοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον, a. 2. fub. κάμω, ῃς, ῃ, & in a. pl. κάμητε.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. ab

Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*.

Καμοῦσα, *laborans*, a. 2. part. f. g. ejufd. verbi.

Καμπανὸς, *ftatera*, Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura* ; item *articulus* : à κάμπτω, *flecto* : fed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*, Gl. Cyr. Sub eod. Th.

* Καμπτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *flexibilis*, *flexilis*.

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capfa*, quæ fiebat ex lignis flexis : à

ΚΑΜΠΤΩ, *flecto*, *inflecto* : f. ψω, p. κέκαμφα. Hinc fort. Angl. **Kammock**.

Καμπύλος, η, ον, *curvus*, *inflexus*. Th. κάμπτω.

Καμφιστιλωμένα, Dor. pro καὶ ἀμφιστιλωμένη, *fuperinducta*. Th. στίλλω, *orno*.

Κάμψα, ης, ἡ, *theca*, *CAPSA*, καμψάκης, ου, ὁ, *vas olearium*. Th. κάμπτω.

Καμὼν, οῦσα, όν, *fatigatus*, *a*, *um*, *mortuus* : a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor* : f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.

Κἂν, *etfi*, *quamvis*, pro καὶ ἄν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *poffeffio* : at

Κανὰ, *canna*, Gen. xl. 16. pro κάννα, vide κάνεον.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *lignum tenue cui pictores ceram vel lutum circumliniunt* : q. à κάννα, *arundo*. Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici fparfi*.

Κάναθρον, ου, τὸ, *currus ex ftorea* : à κάννα, *ftorea*.

Καναναῖτης, ου, ὁ, Cananita, nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator*.

Κάναστρον, ου, τὸ, *CANISTRUM* ; fcribitur & κάνιστρον. Th. κανης, idem.

Κανηφόρος, α, αἱ, Dor. pro κανηφόροι, *canistrifera puella* : ex κάνης, ητος, ὁ, *canistrum*, & φέρω, *fero*.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio*, *fonitus*, καναχῇσι, dat. pl. Ion. Hinc

Καναχηδὰ, & καναχηδὸν, adv. *cum ftrepitu*. Th. ἦχος, *fonus*.

Κανάχιζε, *fubftrepebat*, 3. fing. imp. act. Ion. à

Καναχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, *refono*, ἀπὸ τοῦ κενὸν ἠχεῖν. Th. ἠχέω, *fonitu*.

ΚΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis*.

Κανδαύλης, ου, ὁ, *CANDAULES*, nomen propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *edulii genus*, *ex amylo*, *cafeo*, *lacte*, *melle*.

ΚΑΝΔΥΣ, υος, ὁ, *indumentum Perficum*.

Κανεῖν a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo* : a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Ion. pro κανέου, à κάνεον, contracte κανοῦν, τὸ, *canistrum*. Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κάνεον, -οῦν, τὸ, *canistrum*, ejufd. Th.

Κανῆν, Dor. & Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo* : f. κανῶ, a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTUM*, *calathus*, q. ex κάννα, *canna*, ex quâ plectitur : vide κάναστρον.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, *fcarabæus* ; in acc. pl. κανθάρως, Dor. fic dict. quia nafcitur ex ftercore κάνθωνος, id eft, *afini*. Eft & κάνθαρος, *poculum*, *CANTHARUS* ; item *navigii* cujufdam genus.

Κανθήλιος, ου, ὁ, *afinus* : à κάνθων· inde κανθήλια *clitellæ*.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *oculi angulus*, *hirquus*, *CANTHUS*, *ferrum quo rotæ vinciuntur*.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *afinus*. κανθήλιος, ου, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, *clitellæ*.

ΚΑ'ΝΝΑ, feu κάννη, ης, ἡ *ftorea*, *CANNA*. Hinc Angl. **a Cane**, **a Can**.

Καννάβινος, η, ον, *ex cannabe factus*.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, & κάνναβις, *CANNABIS*.

Καννεύσας, pro κατανεύσας, *annuens*, a. 1. part. act. Th. νεύω, *annuo*.

Κάννη, vide κάννα.

Κάνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Crafin pro καὶ ἔννομος, *æque legitimus* : ab ἐν, & νόμος, q. v.

* Κανό-

Κανονικὸς, ȣ, ὁ, *regularis* : à κανὼν
Κανοῦν, vide κανέοιο.
Κάνυπόδατος, ω, ὁ κ̀ ἡ, Dor. pro κ̀ ἀνυπόδητος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *discalceatus*, & *nudis pedibus* : ex α priv. & ὑποδέω, *subligo*. Th. δέω, *ligo*.
ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, *CANON*, *regula*, in librâ, mensurâ & aliis. qu. à κάννα.
ΚΑ'ΝΩΚΟΝ, ȣ, τὸ, *sambuci flos*.
Κἀξ, Dor. & per Crasin pro κ̀ ἐξ.
Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*. Dor. & Att. per Crasin pro κ̀ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, *excito*.
Καπανηϊάδης, patronymic. qu. à κάπτω, *comedo*.
Καπανῆϊος, Ion. pro Καπανεῖος, & hoc pro Καπανέως, gen. à Καπανεὺς, *CAPANEUS*, gen. Ion. item Καπανῆος.
Κάπειτα, pro κ̀ ἔπειτα, & *deinde*.
Καπερναοὺμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. & interpret. Lat. *vicus consolationis*.
Κάπετος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπετος · à σκάπτω, *fodio*.
Κάπη, ης, ἡ, *præsepe* ; item *abulum equis in præsepi appositum* : à κάπτω, *avidè comedo*.
Καπηλεύω, f. σω, *cauponor*, *cauponariam exerceo* : sæpè etiam ponitur Metaph. 2. Cor. 2. καπηλεύοντες, i. e. *callidè*, *avarè*, *fraudulentèr tractantes* : à κάπηλος.
Καπηλεῖον, ȣ, τὸ, *caupona*.
ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, *CAUPO*, *institor* : qu. κάπτων πηλὸν, id est, οἶνον, *vinum corrumpens*.
Κἀπὶ, pro κ̀ ἐπί.
* Κάπνη, ης, ἡ, *caminus*, *fumarium* : &
* Καπνία, ας, ἡ, *fuligo* : à καπνός.
Καπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à
Καπνίζω, f. σω, *fumo denigro*, *fumum excito*. Apud Hom. *ignem succendo* convivii gratiâ. Th. καπνὸς, *fumus*.
Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium*, *caminum* : παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.
ΚΑΠΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *fumus*, & pro *igne* Poët. q. à κάπτω, *spiro*.
Καπνοῦχος, ȣ, ὁ, *tubulus*, *per quem fumus exit* : à καπνὸν ἔχειν.
* Καπνόω, f. ώσω, *fumo denigro*.
* Καπνώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, *fumosus*, *fumidus*.
Κᾶπος, ω, ὁ, Dor. pro κῆπος, ȣ, *hortus*.
Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, ab amne Cappadoce.
ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS*, *frutex spinosus*.
Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat* : vide καταπαύω.
Καππέδιον, pro κατὰ πεδίον, *per campum*. Th. πέδον, *solum*, *terra*.
Κάππεσε, *decidit*, Æol. Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. in 3. dual. καππεσέτην. &
Κάππεσον, pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado* : f. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.
Καππαφόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens κάππα*, *literam*, quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.
Καππυρίσασα, Dor. & Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo* : f. σω, a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ, & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.
Κάπριος, *aper* ; item *qui apri instar rostrum habet* ; & pro *navi rostratâ* : à
ΚΑ'ΠΡΟΣ, ȣ, ὁ, *APER*, *verres* : qu. à
ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè*, *spiro*, *flo* : f. ψω, p. φα.
Καπυρίζειν, *gulæ indulgere*, & *torrefacere* : à
Καπυρὸς, ὰ, ὸν, *torridus*, *adustus* : qu. à καίω, & πῦρ. Gl. Cyr. καπυρον, *crustum*, ἐκ τοῦ κατάπυρον.
Καπύω, *flo*, *expiro* : fut. σω, a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.
Καπφάλαρ', pro κατὰ φάλαρα, Æol. & Poët. Sync. quæ sunt *ornamenta equorum*. Th. φαλὸς, *splendidus*.
Κάπω, *spiro*, pro κάπτω.
Κάπων, *capo*, *gallus castratus*.
ΚΑ'Ρ, *CAR*, gentile nomen, *homo nihili* : Nam Cares serviles & barbari : at
Κὰρ, pro κάρα, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput*. Sumitur etiam pro κὴρ, *mors*.
Κάρα, τὸ, & κάρη, *caput*, *vertex* : q. à κείρω, *tondeo* : vel à κραίνω, *impero*, quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem : hinc Angl. 𝔊𝔞𝔯𝔯𝔢𝔱.
ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *CARABUS*, *animal marinum*, *è cancrorum genere* : q. τῷ κάρᾳ βαίνει, *capite incedit*. Hinc Angl. 𝔆𝔯𝔞𝔟.
Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *expecto* : q. capite exserto ad videndum : à κάρα, & δοκέω, *video*.
Καρακάλλιον, *cucullâ* : q. τοῦ κάρα κάλλος.
ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile & rusticum calceamentum*.
Κάρδα, *virile & bellicosum* est Persis : qu. à καρδία, *cor*.
ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, *nasturtium*, herba : & καρύδαμον, à δαμάω, quia calore & acrimoniâ suâ caput tentet.
Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymol.
Καρδάμωμον, *CARDAMOMUM* : à κάρδαμον, & ἄμωμον, habens cum *cardamo* & *amomo* similitudinem.
ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor*, *animus*, *os ventriculi* ; qu. à κέαρ· inde
Καρδιακὸς, *cardiacus*. Hinc fort. Angl. 𝔥𝔢𝔞𝔯𝔱, 𝔥𝔢𝔞𝔯𝔱𝔶.
Καρδιογνώστης, ȣ, ὁ, *cordium cognitor* : ex καρδία & γνώστης, *cognitor*. Th. γινώσκω, *cognosco*.
Καρδιουλκέω, f. ήσω, *cor revello* : ex καρδία, & ἕλκω, *traho*.
* Καρδιώσσω, *cordis dolorem sentio*. Th. καρδία.
ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ȣ, ἡ, *mactra*, *alveus*, *in quo farina subigitur* : qu. à κεράω & δέψω, quia ibi aqua & farina *miscetur* & *subigitur*.
Κάρη, τὸ, indecl. *caput* : per Apoc. pro Th. κάρηνον· & κάρηαρ, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.
Καρῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo* : a. 2. act. ἔκαρον. a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρῆατι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput* : vide κάρη.

Καρηκόμόωντες, *comati* : Poët. pro καρηκομόωντες, nom. pl. præs. part. à καρηκομάω, f. ήσω. ex κάρη, vel κάρηνον, *caput*, & κόμη, *coma*.

Καρῆναι, *detonsum esse* : a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo* : a. 2. ἔκαρον, f. 2. καρῶ, a. 2. pass. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput*, *vertex*. κὰρ, τὸ, indeclinab. idem. κράνιον, ου, τὸ, *cranium*, sedes cerebri. ἡμικράνιον, ου, τὸ, *dimidia capitis pars*.

Κάρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput* : idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, *Carici* : nom. pl. à

Καρικὸς, ῦ, ὁ, *CARICUS*. Th. Κὰρ, *Car*, gentile nomen.

Καρῖναι, αἱ, *præficæ* : à κὰρ, *mors*, vel quòd è Cariâ esse solent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, *squilla*, piscis genus : q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput*.

ΚΑΡΑΙΡΩ, *re ono*, *tremo*.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, seu καρκῖνος, ου, ὁ, *CANCER* : piscis, signum cœleste, & morbus, à κάρα κινεῖν, *caput movere*.

Καρκινόω, *quasi cancro assimilo*, *obliquè moveo* : καρκινοῦσθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar divaricatis, & *in latera dispersis fibris terram apprehendunt* : à Th. præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA*, *cancer*, *morbus*. Th. καρκίνος, idem.

* Καρμήλιον, ου, τὸ, *mons Carmelus*.

Κάρνος, τὸ, *pediculus*, *ovis*, *pecus*. Hesych.

ΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, *sopor cum gravedine*, *marcor* : q. à κάρα, *caput*, cui accidit. Sed

Καρὸς, pro κηρὸς, gen. Dor. à κὴρ, *parca*, *mors* : vel καρὸς, Dor. pro κηρὸς, ῦ, ὁ, *cera*.

Καρούχιον, ου, τὸ, *rheda*. Angl. 𝔆𝔞𝔯𝔬𝔠𝔥𝔢.

* Καρόω, -ῶ, f. ώσω, p. κεκάρωκα *perturbo* : pass. -οῦμαι. Th. καρός.

ΚΑΡΠΑΙ, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, *vermes*, *qui oleis innascuntur* : q. à κάμπτω, *flecto*.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus* : ὄρχησις, ἐν τοῖς ὅπλοις. an à καρπῷ, *manus*, quâ se complecterentur.

Καρπάλιμος, ου, ὁ, *celer* : quasi ἁρπάλιμος. hinc

Καρπαλίμως, *citò*, *raptim* : qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio*.

* Καρπάσινος, *carbasinus*.

ΚΑΡ'ΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum*.

ΚΑΡΠΗΉΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARPESIUM*, *festuca* tenuis : qu. à κάρφος, *festuca*.

Καρπίζομαι, *fructum colligo* ; item *in libertatem assero*.

Καρπίζω, *fructum decerpo*, *defrugo* : à καρπὸς, *fructus*.

Καρπισμὸς (?), *vindicta*, *assertio*.

Καρπιστὴς, *assertor*, *vindex*.

Καρπιστεία *assertio* : quòd manûs brachiale carperetur, qui *carpus* dicitur, apud Gellium lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ου, ὁ, *frugifer*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Καρπόβρωτος, & -ον, idem. unde καρπὸν βιάσασθαι licet.

Καρποῖσι, dat. pl. Ion. à καρπὸς.

Καρπόομαι, -οῦμαι, *fructum percipio*, *fruor*, *consequor* ; item *exhaurio*, *consumo* : vide καρπόω.

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fructus*, *semen*, *fœtus*, *utilitas* : καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis*, i. e. *prudentia*. Est & *pars manus ubi pulsum explorant*, *CARPUS*. Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infructuosus* ; εὔκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fructibus abundans*. Est &

Καρπὸς, οῦ, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero*, f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. a. 1. ἐκαρποφόρησα. à

Καρποφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frugifer*, *a* : ex καρπὸς & φέρω, *fero*.

Καρπόω, *fructum collige*, *CARPO* ad fruendum, *sacrifico* : a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπός.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus*, *quæstus* ; item *victima*, *oblatio*, *hostia* : &

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio*, *ejus rei fructuosus* : à præced.

Καρπωτὸς, ὴ, ὸν, q. *fructibus affectus*, vel *variorum fructuum figuras habens intextas* : vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus* : Epith. vestis : ab eod Th.

* Κάῤῥα, *Carrha*, urbs Arabiæ.

Καῤῥέζειν, Æol. Sync. pro καταῤῥέζειν, præs. inf. &

Καῤῥέζουσα, *demulcens* : præs. part. fœm. gen. pro καταῤῥέζουσα· ex κατὰ, & ῥέζω.

Κάῤῥον, ου, τὸ, *rheda*, *carrus*. Angl. a 𝔆𝔞𝔯, or 𝔆𝔞𝔯𝔱.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, *fortior*, *melior* : q. κάρτων, à κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Κάῤῥωτος, ου, ὁ, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ου, *obliquus*, πλάγιος· unde ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè* : à κάρτος, pro κράτος, *robur* : ἡ κάρτα, *maximè*, affirmandi modus.

Καρταλάμιον, parvus.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, *corbinus*, seu *corbis in angustum desinens* : Ducamus à καρτὸς, *tonsus*, *scissus* : quia ex *scissis* virgulis contexti solet.

Κάρτεϊ, dat. sing. à κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur*.

Καρτεραίχμας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, *hastipotens*, *qui bellicis armis est potens*. Ex καρτερὸς, *robustus*, quod vide, & αἰχμὴ, *cuspis*.

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo sum* : fut. ήσω. perf. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. a. 1. opt. Æol. καρτερήσειε, ας, ε· à καρτερὸς, *validus*, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia*, *patientia* : &

Καρτερικὸς, οῦ, *qui patientiâ præditus est* : à καρτερὸς, quod vide.

Καρτεροθύμῳ, dat. sing. à καρτερόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pertinax*, *qui toleranti animo est* : ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, *animus*.

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, vincere aliquem : à καρτερὸς.

Καρτερῶς, pro καρτερῶς, fortiter : &

Καρτερὸς, οῦ, robustus, potens, vehemens : à κάρτος, quod per Metath pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερόφρονα, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, præfractus, magnanimus : à καρτερὸς, quod vide, & φρὴν, mens.

Κάρτιστος, ου, præstantissimus : per Metath. pro κράτιστος, superl. ab. ἀγαθὸς, bonus : comp. κρείσσων. Th. κράτος, robur.

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, vires, robur.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a 1. inf. act. à

Καρτύνω, pro κρατύνω firmum reddo, corroboro. Th. κράτος, robur.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux, juglans, arbor, καρύον, ου, τὸ, nux juglans, fructus : q. à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρύα, amygdalina : à καρύα.

Καρύϊνος, ου, ὁ, speciem nucis vel amygdale referens.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, præco.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, quum præconium promulgásset : a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, præco.

Κάρυξε, Dor pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ου, τὸ, nux juglans. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρυωτὰ, τὰ, Exod. xxxviii. scyphi in nucis modum facti : à καρύα, quod vide.

Καρφαλέος, ου, siccus, aridus. Th. κάρφω, sicco.

Κάρφος, εος, τὸ, palea : à

ΚΑ'ΡΦΩ, sicco arefacio : f. ψω. p. κέκαρφα. hinc κάρφος, τὸ, palea.

Καρχαλέος, ου, apud Homerum pro καρφαλέος, quod vide.

Καρχαρόδοντα, dentibus asperum : acc. sing. à

Καρχαρόδους, δοντος, ὁ ϗ ἡ, ex κάρχαρος, asper ; quod à χαράσσω, sculpo ; & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Κάρχαρος, ου, ὁ, asper. Th. χαράσσω, sculpo.

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, ου, Carthaginiensis : à

Καρχηδὼν, όνος, CARTHAGO.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, CARTHESIUM, summa pars mali nautici, navis, poculum quoddam oblongum.

Καρῷ, Dor, pro κηρῷ, dat sing. à κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

ΚΑΣΑΛΒΗ, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum : qu. ἀπὸ τοῦ καλεῖν ϗ σχεῖν. Sed & κάσσα est πόρνη, finem vocis velim à λώβη, injuria.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utrâque parte villosus.

Κασαύρα, & κασωρίς, πόρνη, Hesych. ex κάσσα & ὤρα, cura.

Κασθλοῖσιν, & in bonis : dat. pl. Ion. à κἀσθλὸς, pro κ. ἐσθλὸς, & bonus.

Κασία, ας, ἡ, CASIA, frutex lauro similis. cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, cassia fistularis. Vide κάσσια.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος, ου, & Ion. ειο, ὁ, frater : &

Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror : ex κάσις, ιος, ὁ ϗ ἡ, frater, soror, & γίνομαι, nascor.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, frater vel soror : coætaneus, qu. κάσις, à γάω, genero.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix : quæ se illecebrosè κάζει, id est ornat & fucat ; aut κάει ἔρωτα, propè urit,

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, CASIA, frutex aromaticus. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, & Att. καττίτερος, stannum : q. à κάσσα, meretrix, videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ'Ω, & Att. καττύω, f. ύσω, suppingo, consuo : ut ea quæ subtus suuntur, usu conterenda : undè κάττυμα, solea.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, CASTANA, urbs Thessaliæ & Ponti : undè & καστανάϊκὸν κάρυον, nux castanea : Ang. Castannut or Chestnut : quæ &

Κάστανον, ου, τὸ, CASTANEA : à præcedente.

Καστόρειον, μέλος, Καστόρειος, ὕμνος, vide Pindar, Isthmior. Od. 1. p. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, CASTOR, fiber, animal ventriosum : ideò dicunt à γαστὴρ, venter.

Κάσχεθε, detinebat : 3. sing. imperf. Æol. Sync. pro κατέχεθε, verbi καταχέω, pro κατέχω, inhibeo. Sic &

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi κατασχέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo : f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', præpositio cum gen. contra, per, de, è, super, in, cum acc. secundum, versus, propter, cum, apud, in, κατὰ οἶκον, domi ; καθ' ὥραν, ad tempus. In compos. valet contrà, de, ad, valdè, & deorsum.

Κατάβα, descende : per Apoc. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à.

Καταβαίνω, descendo : imperf. κατέβαινον. f. καταβήσομαι. p. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην, ης, η, a. 2. imperat. κατάβηθι & κατάβαθι, καταβάτω, & per Apoc. κατάβα, a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. καταβῆναι, a. 2. part. καταβὰς, άντος : ex κατὰ in compos. deorsum. & βαίνω, eo.

Καταβάλλω, dejicio, everto, conjicio, prosterno ; f. αλῶ. p. καταβέβληκα. præs. m. καταβάλλομαι, fundamentum jacio : perf. pass. καταβέβλημαι. a. 1. pass. κατεβλήθην, præt. med. καταβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Καταβαπτίζομαι, immergor : f. ίσομαι. p. καταβεβάπτισμαι, a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, intingo.

Καταβαρέω, degravo, oneros f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. a. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, τὸ, pondus.

Καταβαρύνω, idem & ab eod.

Καταβὰς, άντος, & in f. g. καταβᾶσα. a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo, quod vide.

Καταβάσιος, ὁ, descensivus.

Καταβάσις, εως, ἡ, descensus : ab eod. verbo.

 Κατα-

Καταβάτω, *descendat* : 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβαθι. ab eod. Th.

Καταβαυκαλάω, *jucundâ cantillatione sopio*, ut solent nutrices ; idem quod βαυκαλάω· à βαυκὸς, *jucundus*, vel βαυβάω, *dormio*.

Καταβεβαιόομαι, -οῦμαι, *affirmo*, *assevero*. Th. βέβαιος, *firmus*, *stabilis*.

Καταβεβλημένας, acc. pl. perf. part. pass. f. g. à καταβάλλω, quod vide.

Καταβεβρίθασι, *onustæ sunt* : 3. pl. perf. m. ex κατὰ & βρίθω, *onero*, *gravis sum* : f. σω, p. κα.

Καταβῇ, *descenderit* : 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusd.

Καταβήσεο, *descende* : Ion. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Καταβήσεται. 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd. & ab eod. Th.

• Καταβιάζομαι, *supero*, *urgeor*, *opprimor* : f. σομαι, p. βίασμαι. a. 1. κατεβιάσθην.

Καταβιβάζω, *facio descendere*, *deturbo*, *dejicio*, *deprimo* : f. άσω. a. 1. act. κατεβίβασα. a. 1. pass. κατεβιβάσθην, f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ & βιβάζω, *admissario admoveo* : ab eod. Th.

Καταβιβρώσκω, *comedo* : præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι· ex κατὰ & βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo* : f. βρώσω.

Καταβίω, *vive* : præs. imperat. &

Καταβιώσας, *vitâ defunctus* : a. 1. part. à καταβιόω, f. ώσω. Th. βίος, *vita*.

• Καταβλέπω, *despicio*, q. d. *deorsum aspicio*, f. ψω. p. βέβλεφα.

Καταβληχᾶσθαι, *balare*. Th. βληχάομαι, idem.

Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, *vociferor*, *reclamo*, *clamore persequor* : καταβοᾶσθαι, præs. ind. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem*. Th. βοάω, *clamo*.

• Καταβόησις, εως, ἡ, *clamor*, *vociferatio*.

Καταβολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum* : à καταβάλλω.

Καταβόσκειν, *depascere*. Th. βόσκω, *pasco*.

Καταβοσκομενάων, *depascentium* : gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. à κατὰ & βόσκω, f. ήσω, *pasco*. Th. βόω, idem.

Καταβραβεύω, *debito præmio privo*, *imperiosè ago* : f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα. ex κατὰ & βραβεῖον, *præmium*. Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis*.

• Καταβραχὺ, adv. *paulatim*, *non longè post*.

Καταβρέχειν, *irrigare*. Metaph. *laudare* : καταβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio*, pro *silentio premere*, *tegere*. Th. βρέχω, *irrigo*.

Καταβρίθειν, Att. *gravari* : Poët. *longè superare*. Th. βρίθω, *gravis sum*.

• Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio*, *madefactio*.

• Κατάβρωμα, ατος, τὸ, *esca*, *cibus*.

Καταβρώξαις, Dor. pro καταβρώσας. a. 1. part. act. à καταβιβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω, *comedo*.

• Κατάβρωσις, εως, ἡ, *cibatio*, *devoratio* : à

• Καταβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω.

• Καταβυθίζω, *demergo*, f. ίσω, p. καταβεβύθικα· ex βυθίζω.

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. m. καταβώσασθαί τινος, *magnis clamoribus in aliquem invehi*. Th. βοάω.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco*, quod vide.

Κατάγαιος, ος, ὁ καὶ ἡ, & καταγειος, α, ον, *subterraneus*. Th. γαῖα, *terra*.

Καταγγελεὺς, έος, ὁ, *annuntiator* : à

Καταγγέλλω, *annuntio*, *celebro* : f. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγελον. hinc a. 2. pass. κατηγγέλην, ης, η, p. m. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κατάγειν, *deducere* : præs. inf. à κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis* : 2. sing. f. 1. pass. &

Καταγέλαστος, ου, *ridiculus* : adj. verbale à

Καταγελάω, -ῶ, *derideo* : cum gen. imperf. κατεγέλαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. f. άσω. p. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, *rideo*.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, *irrisio*, *risio* : à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. pl. præs. ind. à

Καταγηράσκω, *senesco* : f. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.

Καταγίζω, *consecro* : Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*.

Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere*, *reducere*.

Καταγινώσκω, *decerno adversus aliquem*, *condemno* : f. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω, perf. pass. κατέγνωσμαι. perf. part. pass. κατεγνωσμένος, *damnandus*, pro καταγνωστέος. Th. γινώσκω, *nosco*.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno*, quod vide. a. 2. sub. καταγνῶ, a. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνύω, *frango* : vide κατάγω.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejusd. verbi.

• Κατάγνωσις, εως, ἡ, *damnatio*.

• Καταγογγύζω, *obmurmuro* : f. ύσω, p. καταγεγόγγυκα.

• Καταγοητεύω, *præstigiis decipio*. Th. γόης.

Καταγορεύειν, *accusare*, vel *exponere*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expositio* : à præced.

Καταγράφω, *describo*, *delineo* : ab Herodoto pro *dilaniare*. Th. γράφω, *scribo* : f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, *confringo*, f. κατάξω· legitur etiam Att. κατεάξω. a. 1. Att. κατέαξα. præs. pass. κατάγνυμαι, *confringor* : a. 2. pass. κατεάγην, ης, η, a. 2. sub. pass. κατεαγῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. κατεαγῶσι. Ex κατὰ, & ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango*.

Κατάγω, *deduco* : f. κατάξω. p. καταγήοχα, Att. a. 2. κατήγαγον. Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγὼν, οῦσα, όν. perf. act. κατῆχα. perf. pass. κατῆγμαι, ἦξαι, ἦκται. a. 1. pass.

pass. κατήχθην, ης, η, devectus fui : ex κατὰ, deorsum, & ἄγω, duco.

Καταγωγὴ, & καταγώγιον, diversorium : à κατάγομαι, diversor. Th. ἄγω, duco.

Καταγωνίζομαι, debello : fut. ίσομαι, perf. pass. κατηγώνισμαι, a. 1. m. κατηγωνισάμην, ω, ατο. ex κατὰ, & ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.

Καταδαίομαι, devoro, comedo : à δαίω, epulas praebeo.

Καταδάκνω, mordeo : praes. ind. ex κατὰ, & δάκνω, idem : f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

* Καταδαμάζω, domo, perdomo. f. άσω. p. -δεδάμακα, pass. -δεδάμασμαι.

* Καταδαπανάω, -ῶ, consumo. Th. δαπανάω.

Καταδεέστερος, α, ον, minor, inferior : comparat. à

Καταδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καταδεῖ, pro δεῖ, indiget : ab eod. Th.

* Καταδείκνυμι, -ύω, ostendo, demonstro.

Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, ostendere : a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, ostendo. f. δείξω.

* Καταδέομαι, deprecor. f. m. -δεήσομαι. p. -δεδέημαι. a. 1. κατεδεήθην. Th. δέομαι.

* Καταδεσμεύω, alligo, f. εύσω. p. καταδεδέσμευκα.

* Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, fasciculus : ex δεσμή.

Καταδεύῃ, scil. ὁ ὑετὸς, apud Hesiod. 3. sing. praes. sub. à

Καταδεύω, madefacio : Th. δεύω, rigo.

* Καταδέχομαι, recipio, it. patior.

Καταδέω, obligo : f. ήσω. a. 1. κατέδησα. p. καταδέδεκα, & -ηκα. Th. δέω, ligo.

Κατάδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè manifestus : ex κατὰ, & δῆλος, manifestus.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, blandè & populariter loquor, populum demulceo : ex κατὰ, & δημαγωγέω, idem : quod ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.

Καταδημοβορέω, populum devoro, quae sunt Reip. devoro : ex δῆμος, & βορὰ, esca.

* Καταδιαιρέω, -ῶ, divido : f. ήσω, p. καταδιῄρηκα. a. 2. κατάδιεῖλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, condemno. Th. δίαιτα, vivendi mos.

Καταδιδοῦν, Ion. pro καταδιδόναι, influere, praes. inf. à

Καταδίδωμι, f. καταδώσω, distribuo ; item influo : Th. δίδωμι, do.

Καταδικάζω, judico contra aliquem, condemno : f. άσω. a. 1. pass. κατεδικάσθην, f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ, & δικάζω, judico. Th. δίκη, jus.

* Καταδίκη, ης, ἡ, mulcta, condemnatio.

Καταδιώκω, prosequor : f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκεῖν, opinari. Th. δοκέω, video.

* Καταδολεσχέω, -ῶ, f. ήσω, nugor.

Κατᾴδομαι, canunt aures meae feriuntur & personant : ab ᾄδω, cano. Th. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, in servitutem adigo : f. ώσω. p. καταδεδούλωκα. a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. pl. καταδουλώσωνται. praes. part. pass. καταδουλούμενος. Ex κατὰ, & δοῦλος.

* Καταδράω, & -διδράσκω, defugio, decurro, f. καταδιδράσω, vel καταδράσω.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, decerpo.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incursio vel incursus, decursus : à κατατρέχω, quod à τρέχω, curro : a. 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτομαι, dilanio. Th. δρύπτω, lanio.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro

Καταδῦναι, ingredi : aor. 1. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδύμι, demergo : a. 2. act. κατέδυν. Th. δύνω & δύω, vel δῦμι, subeo.

* Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio.

* Καταδυναστεύω, sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo : f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα. Ex κατὰ, & δυναστεύω, sum princeps. Th. δύναμαι, possum.

Καταδύνειν, praes. inf. vide καταδῦναι.

Καταδύντα, occidentem : acc. sing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος, à καταδῦμι. aor. 2. κατέδυν. Th. δύνω, subeo.

Καταδύνω. Vide καταδῦναι.

Καταδὺς, ύντος, a. 2. part. Vide praeced. καταδύντα.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, praes. imperat. pass. à καταδύσομαι, submergor, abdo me. quod ex futuro in praesens abiit : ex κατὰ, & δύσομαι, Poët. δύσομαι, mergor. Th. δύω, subeo.

* Κατάδυσις, εως, ἡ, q. demersio, latibulum, specus, à

* Καταδύω, demergo, deprimo, f. ύσω, a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Καταείδειν, idem quod κατᾴδειν, incantare. Th. ἀείδω, cano.

Καταειμένος, tectus, densus : Poët. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθέω, quod ex κατὰ, & ἕω, induo : a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι.

Καταείνυον, tegebant : 3. pl. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ, & εἰνύω, idem quod ἕω, induo.

Καταείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, descendo, proficiscor. Th. εἶμι, seu ἕω, eo.

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, demiror cum stupore : ex κατὰ & θαμβέω, admiratione attonitus stupeo. Th. θάμβος, τὸ, stupor.

Καταθαρσέω, -ῶ, f. ήσω. confido. Th. θαρσέω.

Καταθεῖναι, deponere solvere : a. 2. inf. act. &

Καταθεῖο, poneres : 2. sing. a. 2. m. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono : f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.

Καταθέσθαι, reponere, a. 2. inf. m. &

Κατάθεσο, reconde : Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Καταθῆαι, deposueris : Ion. pro καταθῇ, 2. sing. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. a. 2. κατέθην, ab eod. Th.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, repones : 2. sing. f. 1. m. ejusd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, fut. άσω, confringo. Th. θλάω, frango.

Καταθλίβω,

Καταθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do*; item *vinco*: ex κατὰ, & ἀθλέω, *certo*. Th. ἄεθλον, *certamen*.

Καταθνητὸς, ῦ, *mortalis*: dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ, & θνητὸς, quod à θνήσκω, *morior*.

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, *effringo*. Th. θραύω, *frango*: f. σω.

* **Καταθύμιον**, ῦ, τὸ, *desiderium*, &

Καταθύμιος, α, ον, *gratus*, *a*, *um*, ex κατὰ, & θυμὸς, *animus*.

Καταθυμοβορήσῃς, *animi affectibus devores*, a. sing. a. 1. sub. ex κατὰ, & θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ*: quod à θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *esca*.

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, *occido*. Th. θύω, *macto*: f. θύσω.

Καταθώμεθα, *deponamus*: 1. pl. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

* **Καταιγίζομαι**, *tumultuor*, *sum impetuosus*: f. ίσομαι, p. κατῄγισμαι.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, *procella*: ex κατὰ, & αἰγὶς, idem; quod ab ἀΐσσω, *ruo*.

Καταιδεῖσθαι, *revereri*: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ῦς, *pudor*.

Καταιθύσσειν, Poët. *cum splendore emittere*: ab αἰθύσσω, *splendeo*. Th. αἴθω, *uro*, *fulgeo*.

Καταίθω, Poët. *comburo*. Th. αἴθω, *accendo*.

Καταινεῖν, Ion. *comprobare*, *collaudare*; *annuere*: ab αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Καταιρεθεῖσα, *eversa*, a. 1. part. pass. &

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρεόμενος, præs. part. pass. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, *everto*, *feliciter conficio*. Th. αἱρέω, *capio*.

Καταίρω, (de navigantibus) *appello*, *applico*, *deferor*, *descendo*, *advenio*. Th. αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, *pudefacio*, *dedecoro*: fut. καταισχυνῶ. p. κατῄσχυγκα. aor. 1. κατῄσχυνα. præs. pass. καταισχύνομαι, *pudefio*: imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο, a. 1. ind. pass. κατῃσχύνθην, ης, η, a. 1. imperat. καταισχύνθητι, a. 1. opt. καταισχυνθείην. a. 1. sub. pass. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ, & αἰσχύνω, *pudefacio*. Th. αἶσχος, τὸ, *turpitudo*.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. à

Καταιτιάω, fut. άσω, *accuso*, *criminor*. Th. αἰτία, *crimen*, *causa*.

ΚΑΤΑΙΤΥΞ, υγος, ἡ, *cassis*, *galea sine cristâ*, *& depressa*. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -ῦμαι, *dependeo*. Th. αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo*.

Κατακαεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. &

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. pass. à κατακαίω, *exuro*, quod vide.

Κατακαίριος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *lethalis*, *lethifer*: à καιρὸς, *occasio*.

Κατακαίω, *exuro*: imperf. κατέκαιον, f. κατακαύσω, a. 1. κατέκαυσα. a. 1. inf. κατακαῦσαι. a. 2. κατέκαεν. perf. κατακέκαυκα. a. 1. ind. pass. κατεκαύθην, *exustus fui*: f. 1. pass. κατακαυθήσομαι. a. 2. ind. pass. κατεκάην, ης, η, f. 2. pass. κατακαήσομαι. Ex κατὰ, & καίω, *uro*.

Κατακαλέω, f. έσω, *advoco*, *accerso*, *exquiro*, *invoco*, *imploro*, κατακαλέομαι, -ῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, *voco*.

* **Κατακάλυμμα**, ατος, τὸ, *velamen*: à

Κατακαλύπτω, *obtego*: f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, *tego*.

* **Κατακάμπτω**, *deflecto*, *detorqueo*.

* **Κατάκαρπος**, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *dives*. Th. καρπὸς.

* **Κατάκαυμα**, ατος, τὸ, *adustio*: &

Κατακαύσει, *exuret*. fut. 1. ind. act. verbi κατακαίω, quod vide.

Κατακαυχάομαι, -ῶμαι, *glorior adversus aliquem*. Th. καυχάομαι, *glorior*: f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, *jaceo*, *decumbo*, *accumbo*: imperf. κατεκείμην, σο, το, præs. inf. κατακεῖσθαι. præs. part. κατακείμενος, η, ον. f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Κατακείρω, *detondeo*: Metaph. *absumo*. Th. κείρω, f. κερῶ, *tondeo*.

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, *recumbe*, præs. imperat. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, *inclinor*. Th. κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, *condemnatus est* 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, *condemno judicio*: f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, *judico*.

* **Κατακενόω**, -ῶ, f. ώσω, *evacuo*, *effundo*.

* **Κατακεντέω**, f. ήσω, *pungo*, *vulnero*.

Κατακερτομεῖν, *verbis mordacibus insectari*: vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, Ion. pro κατακέχυνται. Vide in κέχυνται.

Κατακηέμεν, Iliad. η. ver. 408. *cremare*, Ion. pro κατακῆαι. a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, *cremo*: quod à καίω, idem: fut. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

* **Κατακήομεν**, Iliad. η. ver. 333. *comburemus*.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, *cerâ tego*: ex κατὰ, & κηρὸς, *cera*.

Κατακλάω, *frango*: f. άσω. a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, *frango*.

* **Κατακλειστὸς**, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *occlusus*, *incarceratus*: à

Κατακλείω, *includo*: f. είσω. a. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, *claudo*.

Κατακληροδοτέω, *sorte distribuo*, à κληροδότης, ῦ, ὁ, *testator*: quod ex κλῆρος, *sors*, & δότης, *dator*. Th. δίδωμι, *do*.

Κατακληρονομέω, f. ήσω, *hæreditatem adeo*, *hæres fio*: item *hæredem facio*, & *sorte distribuo*: à κληρονόμος, *hæres*, quod à κλῆρος, *sors*, & νέμω, *distribuo*.

Κατακληροῦμαι, *sortitò accipio*, *sortior*: ex κατὰ, & κληρόω, *sorte lego*. Th. κλῆρος, *sors*.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Κατακλῖναι, *dejicere*, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, *facio discumbere*, *discumbo*: fut. νῶ. p. κατακέκλικα. aor. 1. κατέκλινα, aor. 1. imperat. κατάκλινον, άτω. aor. 1. ind. pass. κατεκλίθην. a. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι. Ex κατὰ, & κλίνω, *reclino*.

Κατακλύζω, *inundo*, *submergo*: f. ύσω. p. κατακέκλυκα.

κατακέκλυσμαι. perf. pass. κατακέκλυσμαι. a. 1. pass. κατεκλύσθην. a. 1. part. pass. κατακλυσθεὶς, *submersus* : ex κατὰ, & κλύζω, *lavo*.

Κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, *diluvium* : à præced.

Κατακλώθω, *fila deduco, deduco stamina* ; peculiariter *fatalia stamina duco*. Th. κλώθω, *neo*.

Κατακνίζω, *concido* ; item *carpo, obtrecto* ; item *titillo, pruritum excito* ; ex κατὰ, & κνίζω, *rado*. Th. κνάω, idem,

Κατακοιμάω, *edormio* : vide in sequent.

Κατακοιμηθῆτω, *cubet* : a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω, f. ήσω. Th. κοιμάω, *cubare facio*.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω. Vide præced.

Κατακοιρανέουσιν, *administrant*, 3. plur. ind. præs. act. ex κατὰ, & κοιρανέω, *impero*. Th. κοίρανος, *princeps*.

Κατάκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in cubili est, jacet, aut dormit* : ex κατὰ, & κοίτη, *cubile*.

Κατακολυθέω, -ῶ, *subsequor* ; cum dat. f. ήσω. a. 1. κατηκολούθησα. a. 1. part. act. κατακολυθήσας, αντος, in f. g. ασα. perf. act. κατηκολούθηκα. Th. ἀκόλυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *comes*.

* Κατακολούω, *mutilo*. Th. κολούω, id.

* Κατακονδυλίζω, f. ίσω, *pugnis percutio*. Th. κόνδυλος.

Κατακοντίζειν, *telis confodere*. Th. ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*.

Κατακοπεὶς, εῖσα, ὲν, *concisus, a, um*. à κόπτω, *scindo*, a. 2. ἐκόπην. p. m. κέκοπα.

Κατάκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *furiosus, insanus* ; item *defessus, labore confectus*. ab eod. Th.

Κατακόπτω, *concido*. f. ψω. p. κατακέκοφα. præs. part. f. g. κατακόπτȣσα. Th. κόπτω.

Κατακόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *satur* : &

Κατακόρως, adv, *abundè, crebriùs*. Th. κόρος.

Κατακοσμέω, f. ήσω, *compono, orno, digero in ordinem, colo* : ex κατὰ, & κοσμέω, *orno, adorno*. Th, κόσμος, *ordo, ornatus*.

Κατακούειν, pro ὑπακούειν, *obtemperare*. Th. ἀκούω, *audio*.

Κατακρατέω, f. ήσω, *vinco, supero*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κατακράτος νικᾷν, *per vim vincere* : legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρεουργεῖν, *laniorum more concidere*. Ex κρέας, ατος, τὸ, *caro*, & ἔργον, *opus*.

* Κατακρῆθεν, Iliad. π. ver. 548. id. q. κατὰ κρατὸς, *& in capite, prorsus, funditus*.

Κατακρημνίζω, *præcipitem, deorsum ago, præcipito* : f. ίσω. a. 1. κατεκρήμνισα. a. 1. inf. κατακρημνίσαι. p. act. κατακεκρήμνικα. p. pass. κατακεκρήμνισμαι· ex κατὰ, & κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατάκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *præceps* : à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατακριδεύω, *loquacitate obtundo*, f. σω. p. κα. à κατὰ, & ἀκρὶς, *locusta* : garrula nempe illa est, unde à *locutione* Latinè dicta, non (ut nonnulli volunt) à *locis ustis*.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, *condemnatio* : à

Κατακρίνω, *judico, fero sententiam contra aliquem, condemno*. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα, ας, ε. p. act. κατακέκρικα. p. pass. κατακέκριμαι, σαι, ται, a. 1. pass. κατεκρίθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κατακριθῶ, ῇς, ῇ. & in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι. f. 1. pass. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, *judico, secerno*.

Κατάκρισις, εως, ἡ, *condemnatio* : à præced.

* Κατακροτέω, -ῶ, *valdè laudo, celebro, applaudo*. f. ήσω. p. κεκρότηκα. Th. κροτέω.

Καταχρύπτω, *occulto, tego*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. &

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, *interficere*, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι, quod ex κατὰ, & κτείνω, *occido*. f. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανῦμαι, verbi κτείνω, *occido*, f. 2. κτανῶ, perf. ἔκτακα, & Poët. ἔκτακα.

Κατακτὰς, άντος, *qui interfecit*, a. 2. part. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω. a. 2. κατέκταν. Th. κτείνω, *occido*.

* Κατακυκλόω, -ῶ. *circumcludo, circumcingo*, f. ώσω. p. κεκύκλωκα.

Κατακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, *devolvo*, f. ίσω. Th. κυλίω.

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

Κατακύπτω, *incurvo me, decumbo*. Th. κύπτω, *pronus sum*, f. ψω.

Κατακυριεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω. a. 1. κατεκυρίευσα. a. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος, εος, τὸ.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. m. καταλάβητε, a. pl. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω. *deprehendo*, q. v.

Καταλαβεῖν, pro καταλαμβάνειν, infra.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. m. καταλαβοῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, *jactabundè aliquid dico vel facio* : *arroganter & vanè commemoro* : ex κατὰ, & ἀλαζονεύομαι, *me vendito, glorior*. Th. ἀλαζὼν, *ostentator*.

Καταλαλέω, *obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho*, cum gen. f. ήσω. p. καταλελάληκα. Th. λαλέω, *loquor*.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, *obtrectatio, obloquutio* : &

Κατάλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *obloquutor, maledicus* : ab eod. Th.

Καταλαμβάνω, *deprehendo* : f. καταλήψομαι, p. κατείληφα. p. inf. κατειληφέναι. a. 2. act. κατέλαβον. a. 2. part. καταλαβὼν, οῦσα, όν. p. pass. κατείλημμαι. perf. part. pass. κατειλημμένος, η, ον. a. 1. pass. κατελήφθην, ης, η. a. 2. m. κατελαβόμην, ȣ, ετο, *assecutus sum*. a. 2. inf. m. καταλαβέσθαι. a. 2. part. m. καταλαβόμενος· ex κατὰ, & λαμβάνω, *capio*.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, *deprehendendus* : à præced.

* Καταλάμπω, f. ψω, *illustro, splendere facio*.

Καταλέγω, *deligo, allego* : f. ξω. p. καταλέλεχα. præs. pass. καταλέγομαι, *allegor*. Th. λέγω, *lego, colligo*.

Καλαλείζομαι, ῦ, εται, *destillo* : f. ψομαι. p. λέλειγμαι, Th. λείβω, *libo* : f. ψω.
Κατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ* : à
Καταλείπω, εις, ει, *relinquo*, f. ψω, p. καλαλέλειφα. a. 1. κατέλειψα. a. 2. κατέλιπον a. 2. part. act. καταλιπών, όντος· perf. pass. καταλέλειμμαι. perf. part. pass. καταλελειμμένος, p. m. καταλέλοιπα· ex κατὰ, & λείπω, *linquo*.
• Κατάλειψις, εως, ἡ. *reliquiæ* : &
Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à præced.
Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, q. v.
Καταλέξεται, *cubat*, f. 1. m. 3. sing. à λέγομαι, *cubare facio*.
Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, *recensebo*, f. 1. verbi καταλέγω.
Καταλεύειν, pro καταλιθοῦν, *lapidibus obruere*, a. 1. κατέλευσα· ex κατὰ, & λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, λάαος, ὁ, *lapis*.
Καταλέω, ex κατὰ, & αλέω, *molo* : f. έσω, & ήσω.
• Καταλήγω, f. ήξω, *termino*, *desino*.
• Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehensio*, *occupatio*.
Καταλιθάζω, *lapido*, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapis*.
• Καταλιθοβολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido*, p. -λελιθοβόληκα.
Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere*.
Καταλιπαρέω, -ῶ, f. ήσω, *impensè rogo*, *obtestor* : ex κατὰ, & λιπαρέω, *assiduus sum*, *assiduè rogo*, *efflagito*, *oro*. Th. λιπαρὴς, *assiduus*.
Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo*.
Καταλιπών, vide in καταλιπεῖν.
Καταλλαγείς, έντος, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, & in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.
Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, *reconciliatio* : à
Καταλλάσσω, *reconcilio*, f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. καταλλάξας, αντος, a. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.
• Καταλοάω, -ῶ, *obtero* : ex κατὰ, & ἀλοάω.
Καταλογάδην, adv. *prosâ oratione* : à καταλέγω, *sigillatim enarro*. Th. λέγω, *dico*.
• Καταλογία, ας, ἡ, *recensio*.
Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo*, *annumero*, *ascribo* : &
• Καταλογισμὸς, ῦ, ὁ *computus*. *numerus* : à
Κατάλογος, ου, ὁ, CATALOGUS, *enumeratio* : à καταλέγω, *conscribo*. Th. λέγω.
Κατάλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reliquus*, à καταλείπω.
Καταλοφάδια, adv. *suprà cervicem*, *super humeros*. Th. λόφος, *cervix*.
Καταλοχίζω, *decurio*, *in decurias* vel *cohortes distribuo*, *distribuo in classes*. Th. λόχος, *cohors*.
Κατάλυμα, ατος, τὸ, *diversorium* : à καταλύω, *diverto*, *hospitium capio*. Th. λύω, *solvo*.
Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.
Κατάλυσις, εως, ἡ, *destructio* : à
Καταλύω, *dissolvo*, *destruo*; item *diversor* : f. ύσω. a. 1. κατέλυσα, a. 1. sub. καταλύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταλῦσαι, a. 1. ind. pass. κατελύθην, a. 1. sub. pass. καταλυθῶ, f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo*.
Καταμάθετε, *discite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à
Καταμανθάνω, *disco*, *considero* : f. καταμαθήσω, p. καταμεμάθηκα, a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. κατάμαθε, & in 2. pl. καταμάθετε, a. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθών· ex κατὰ, & μανθάνω, *disco*.
Καταμαρπτέειν, pro καταμάρπτειν, *comprehendere*, *manu tangere*. Th. μάρπτω, *capio* : f. ψω.
Καταμαρτυρέω, *testor contra aliquem*, f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *testis*.
Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. part. act. f. g. à καταμάρπτω.
Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. &
Καταμάρψῃ, *opprimat* : 3. sing. a. 1. sub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, *capio*, f. ψω.
Καταμάω, *accumulo*, sic ut solent facere ei ἀμῶντες, *qui metunt*. Th. ἀμάω, *meto*.
Καταμεθύσκω, vide μεθύσκω, *ebrium reddo*.
Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror*. Th. μένω, *maneo*, a. 1. ἔμεινα.
Καταμελέω, f. ήσω, *negligo*. Vide in
Καταμελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi καταμελέω, *negligo* : ex κατὰ, & μέλει, *curæ est*, impersonale.
Καταμέμφομαι, *increpo*, *conqueror*. Vide in
Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præs. ind. à καταμέμφομαι, *conqueror*. Th. μέμφομαι, *expostulo*, f. μέμψομαι, perf. μέμεμμαι, a. 1. m. ἐμεμψάμην.
Καταμένω, *commoror*, f. νῶ. p. καταμεμένηκα, a. 1. κατέμεινα, a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, *maneo*.
• Καταμερίζω, f. ίσω, *distribuo*, *dispartior*, à μερίζω.
Καταμετρέω, idem quod μετρέω.
Καταμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *longus*. Th. μῆκος, τὸ.
Καταμιαίνεσθαι, *luctu fœdari*. Th. μιαίνω.
Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ, a. 1. κατεμίηνα. Th. μιαίνω, *polluo*.
• Καταμίγνυμι, *immisceo*, f. μίξω. p. μέμιχα· à μίγνυμι.
• Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco* : f. μνήσω, p. μέμνηκα· à μιμνήσκω.
Καταμόνας, adv. *privatim* : ex κατὰ, & μόνος, *unus*, *solus*.
Καταμονομαχέω, f. ήσω, *singulari certamine devinco* : Ex κατὰ, μόνος, *solus*, & μάχομαι, *pugno*.
Καταμύξατο, *laceravit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω. Th. ἀμύσσω, *lacero*, f. ξω, p. ἤμυχα.
Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*, f. σω.
Καταμύσσειν, vide in καταμύξατο.
• Καταμύω, f. ύσω, *nicto*. Th. μύω.
• Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo*, f. m. -ήσομαι· Vide μωκάω.
Καταναγκάζω, εις, ει, *cogo*, *adigo*, idem quod ἀναγκάζω, f. σω. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Κατα-

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, anathema adversus quempiam: ex κατὰ, & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, sepono: undè &
Καταναθεματίζω, devoveo: f. ίσω.
* Καταναλείχω, lambendo consumo, ut ignis; Sap. xvi. 16.
Καταναλίσκω, consumo: f. καταναλώσω, a. 1. κατηνάλωσα, p. καταναλωκα. Ex κατὰ,& ἀναλίσκω, absumo: quod ex ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἥλων.
Καταναρκάω, ῶ, obtorpeo, torpidum reddo: f. ήσω, a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ, & ναρκάω, torpore afficio. Th. νάρκη, torpor nervorum.
Καταναίω, Inusitat. undè a. 1. κατένασσα, habitari feci, habitandum dedi: ex κατὰ, & ναίω, quod pro ναίω, habito.
Κατανέμω, distribuo, partior; item centurio, decurio, in numeros militares refero. Th. νέμω, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα.
Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. &
Κατάνευσον, annue: a. 1. imperat. act. à
Κατανεύω, annuo: a. 1. κατένευσα, p. κατανένευκα. Th. νεύω, annuo.
* Κατανίστημι, contra aliquem insurgo: ex κατὰ, ἀνὰ, & ἵστημι, a. 2. κατανέστην.
Κατανοεῖν, pres. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à
Κατανοέω, animadverto, considero, imperf. κατενόεον, ουν, f. ήσω, p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα, a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω. a. 1. inf. κατανοῆσαι, a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Κάτανος, CATINUS.
Κάταντα, τὰ, declivia, Poët. pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, declivis, Iliad. ψ, ver. 116. Est & κάταντα, adv. sursum, deorsum: ex κατὰ, & ἀντὶ, pro, contrà.
Καταντάω, pervenio: f. ήσω, p. κατήντηκα. Ex κατὰ, & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contrà.
Κατάντημα, ατος, τὸ, circuitus: à præced.
Καταντίον, Ion. è regione. Th. ἀντὶ, contrà.
Κατανυγῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.
Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.
Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio, molestia, dolor, quo quis qu. lancinatur: item sopor, stupor: à
Κατανύσσω, compungo: f. ξω, a. 1. κατένυξα. a. 2. act. κατένυγον, a. 2. pass. κατενύγην, ης, η, compunctus fui, & in 3. pl. κατενύγησαν, a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι, perf. pass. κατανένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ, & νύσσω, pungo.
Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. præced.
Κατανύω, conficio, perago. Th. ἀνύω, f. σω.
* Καταξαίνω, lacero, pertundo, f. -ξανῶ. p. κατέξαγκα.
Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, deduco, reduco. Th. ἄγω duco: f. ἄξω.
Καταξέω, derado, radendo & scalpendo polio. Th. ξέω, f. ξέσω.

* Κατάξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, peraridus, siccus. Th. ξηρός.
Καταξιόω, ῶ, dignum judico: f. ώσω, p. κατηξίωκα, a. 1. pass. κατηξιώθην, ης, η, dignus habitus fui: a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ, a. 1. inf. pass. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος. Ex κατὰ, & ἄξιος, dignus.
Καταξύω, derado, abrado; item incido, & scarifico: ex κατὰ, & ξύω, f. ύσω, quod pro ξέω, rado.
* Καταπαίζω, illudo, f. ξω, p. καταπέπαιχα.
Καταπακτὸς, Ion. pro καταπηκτὸς, compactus: à πηγνύω, compingo.
* Καταπάομαι, conspergo.
* Καταπάσσω, f. ξω, p. χα. spergo, conspergo.
Καταπατέω, conculco: f. ήσω, p. καταπεπάτηκα, a. 1. κατεπάτησα, a. 1. part. καταπατήσας, αντος, a. 1. ind. pass. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, calco.
* Καταπάτημα, ατος, τὸ, conculcatio: ab eod.
* Καταπάτησις, εως, ἡ, idem.
Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod
Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies: à καταπαύω.
Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à
Καταπαύω, compesco, requiesco: f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα, a. 2. κατέπαον, p. καταπέπαυκα, p. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, cesso.
* Καταπειράζω, f. σω, tento, conor, à πειράζω.
Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, nauticum instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπειράω, tento. Th. πεῖρα.
* Καταπελματέω, -ῶ, pittaciis consuo, resarcio, f. ήσω, p. -πεπελμάτηκα. Th. πέλμα, planta pedis.
Καταπέλτης, ου, ὁ, CATAPULTA, machina bellica: ex κατὰ, & πέλτη, scutum. Vel ut alii à πάλλω, vibro.
* Καταπενθέω, -ῶ. f. ήσω, defleo, lugeo. Th. πένθος.
Καταπεπτηυῖα, exterrita, p. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, perterrefio. Th. πτοέω, exterreo. Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπτηχυῖα, à καταπτήσσω, f. ξω, p. καταπέπτηχα · ejusd. Th.
Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, quemadmodum.
Καταπεσὼν, όντος. a. 2. part. act. à καταπίπτω, decido.
Καταπετάζω, καταπεταννύω, vel καταπετάννυμι, f. άσω, expando, explico, extendo: item obtego, velo. Th. πετάω, pando.
Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur: à καταπετάννυμι, expando: quod à πετάω, seu πετάννυμι, pando: f. άσω.
* Καταπέτομαι, pervolo, devolo. Vide πέτομαι.
Καταπεφεύγασι, 3. pl. p. m. verbi καταφεύγω, fugio. Th. φεύγω, idem: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.
Καταπέφνω, occido: ex κατὰ,& πέφνω, idem: quod est verbum Poët. Th. φένω, occido.
Καταπέψῃ, Iliad. α. ver. 81. 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέσσω, idem quod πέσσω;

πτω, coquo: f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, concoquere magnam felicitatem, id est, frui magnâ felicitate ita ut in officio contineamur.

● Καταπήγνυμι, -γνύω, defigo: f. πήξω, vel πηγνύσω, p. πεπήγυκα.

● Καταπηδάω, -δῶ, desilio: ex πηδάω, salio, f. ήσω, p. καταπεπήδηκα.

Καταπημήνειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. καταπημήνεια, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, noceo. Th. πῆμα.

● Κατάπικρος, α, ον, amarus: ex πικρός.

Καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo: ex κατὰ, & πίμπρημι, idem quod πρήθω, incendo.

Κατάπινε, deglutiebat, 3. sing. imp. Ion. act. à

Καταπίνω, deglutio, f. m. καταπίομαι, pro -πιοῦμαι, a. 2. act. κατέπιον, a. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ. perf. act. καταπέπωκα, a. 1. pass. κατεπόθην, ης, η, a. 1. sub. pass. καταποθῶ, a. 1. inf. καταποθῆναι· ex κατὰ, & πίνω, bibo.

Καταπίομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd.

Καταπίπτω, decido: inf. præs. καταπίπτειν, a. 2. act. κατέπεσον, a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, cado, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

● Καταπιστεύω, f. εύσω, committo, trado: ex πιστεύω.

Καταπλαγείς, έντος, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, percello. Th. πλήσσω, percutio, f. πλήξω, a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον, p. m. πέπλαγα.

● Καταπλάσσω, ττω, cataplasmate curo, medeor, f. άσω. a. 1. κατέπλασα, p. καταπέπλακα· ex πλάσσω, fingo.

Καταπλέκειν τὴν ζωὴν, vitam finire. Th. πλέκω, complico. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, concionem habere.

Καταπλέω, navigo: f. εύσω, a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικὸς, οῦ, formidabilis: &

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, perculsus, consternatus, pavidus, attonitus, stolidus: à καταπλήσσω.

● Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à

Καταπλήσσω, percello, obstupefacio: f. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.

Καταπλώειν, Ion. pro καταπλέειν, navigare.

Καταπνοὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ. flatus. Th. πνέω, spiro.

● Καταπόδας, Xen. cominùs, adv. αἱρεῖν, i. e. vestigia in sequendo capere.

Καταποθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, deglutio.

Καταπονέω, labore conficio, fatigo: f. ήσω, p. καταπεπόνηκα, præs. ind. pass. καταπονέομαι, opprimor: ex κατὰ, & πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, demergo: f. ίσω, p. καταπεπόντικα, præs. pass. καταποντίζομαι, demergor: a. 1. pass. κατεποντίσθην, a. 1. sub. pass. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Καταποντισμὸς, οῦ, ὁ, demersio: à præced.

● Καταπορεύομαι, vadeo, f. -εύσομαι, p. -πεπόρευμαι, a. 1. καταπορεύθην· ex πορεύομαι, eo.

Καταπορνεύειν, prostituere: à πορνεύω, scortor.

● Κατάποσις, εως, ἡ, devoratio, vorago: ex καταπίνω.

Καταπότιον, ου, τὸ, CATAPOTIUM, medicamentum quod deglutiendo sumitur: à καταπίνω, deglutio.

Καταπραΰνω, mitigo, lenio, demulceo, compesco: ex κατὰ, & πραΰνω, mitigo. Th. πρᾷος, lenis.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus.

Καταπρησθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπρήθω, comburo, incendo. Th. πρήθω, f. σω.

Καταπροδιδόναι, prodere, præs. inf. ex κατὰ, & προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Καταπροήσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi καταπροΐημι, projicio, elabi sino: a. 2. infin. m. καταπροέσθαι· ex κατὰ, πρὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Καταπροϊξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à καταπροΐζομαι, impunè relinquo: f. ίξομαι· ex κατὰ, & προΐξ, κος, ἡ, dos.

● Καταπρονομεύω, in partem prædæ abduco.

Καταπτὰς, άντος, a. 2. part. act. καταπτῆναι, a. 2. infin. act. verbi καθίπταμαι, devolo. Th. ἵπταμαι, volo.

Καταπτεσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, perstringere, leviter attingere: ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango.

● Καταπτήσσω, -ω, terreo, consterno: f. ήξω, p. κατέπτηκα.

● Καταπτήξας, Iliad. χ. ver. 191. metu perculsus: à πτήσσω.

Καταπτήσομαι, devolabo: f. verbi καθίπταμαι. Vide in

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, devolo: quod ex κατὰ, & ἵπτημι, seu ἵπταμαι, volo, -as, f. πτήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπτάμην.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sinuosus, & multas plicas habens: ex κατὰ, & πτύσσω, plico.

Καταπτύω, despuo, respuo, rejicio. Th. πτύω.

● Κατάπτωμα, ατος, τὸ, ruina, lapsus: ex καταπίπτω.

Καταπτώσσειν, timere, præs. inf. act. καταπτώσσουσι, 3. pl. præs. act. à πτώσσω, expavesco. Th. πτοέω, terrefacio.

Καταπύγων, obscœnus, ex κατὰ, & πυγὴ, nates.

Κατάρα, ας, ἡ, execratio: ex κατὰ, & ἀρὰ, diræ, preces.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, CATARACTA, locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua ruit potiùs quàm fluit: item vectis, porta. Est etiam nomen avis cujusdam: à καταῤῥάσσω, impetuosè deturbo. Th. ῥάσσω, f. ξω, allido.

Καταράομαι, -ῶμαι, execror, devoveo: p. pass. κατήραμαι, p. part. κατηραμένος, a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο, καταρᾶσθαι, præs. infin. pass. Th. ἀρὰ, preces diræ.

● Κατάρασις, εως, ἡ, execratio.

Καταράσσω, vel -ττω, vel καταῤῥάσσω, frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo. Th. ῥάσσω, f. ξω, allido.

● Κατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledictus.

Καταργέω, inanem & inutilem reddo, aboleo, facio cessare: f. ήσω, p. κατήργηκα. a. 1. act. κατήργησα, præs. ind. pass. καταργέομαι, destruor, abolior: p. pass. κατήργημαι, a. 1.

a. 1. paff. κατηργήθην, evanui, liberatus sum: f. 1. paff. καταργηθήσομαι, ῃ, εἶ)· ex κατὰ, & ἀργέω, cesso: hoc ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, otiosus: quod ab α priv. & ἔργον, opus.

Καταργυροῦν, inargentare: ab ἀργυρόω, argento obduco. Th. ἄργυρος, argentum.

Καταρίζω, demulceo, manibus tracto: f. ξω. pro quo & καῤῥέζω. Th. ῥέζω, facio.

Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, ἕντος, purgatus: a. 1. part. paff. à καθαίρω, purgo.

Καταριθμέω, annumero: f. ήσω. p. κατηρίθμηκα. p. paff. κατηρίθμημαι, p. part. κατηριθμημένος, η, ον, annumeratus: a. 1. m. κατηριθμησάμην, a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, & in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, numerus.

Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, sufficio.

Καταῤῥαγῆναι. a. 2. inf. paff. verbi καταῤῥήγνυμι, cum impetu defero. Th. ῥήσσω, frango: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, vide καταράκτης.

Καταῤῥέον, defluens: præf. part. n. g. &

Καταῤῥεῦσαν, defluens: a. 1. part. act. n. g. à καταῤῥέω, defluo. Th. ῥέω, fluo.

* Καταῤῥεμβεύω, circumduco, vago errore.

Καταῤῥήγνυμι, decido, delabor, ruo cum impetu: ex κατὰ, & ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, frango.

* Καταῤῥίπτω, projicio, f. ψω. a. 1. κατέῤῥιψα, p. κατέῤῥιφα, p. paff. κατέῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.

Κατάῤῥοος, ου, ὁ, contractè κατάῤῥους, defluxus, destillatio, CATARRHUS: &

* Καταῤῥυέω, -ῶ, defluo, f. ῥυήσω, p. καταῤῥύηκα. Th. ῥέω, fluo.

* Κατάῤῥυτον, ου, τὸ, locus in quem defluit humor; copia, affluentia.

Κατάῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irriguus: à καταῤῥέω, defluo. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, non metuo: ex κατὰ, & ἀῤῥωδέω, idem; cum α priv. vel pro ὀῤῥωδέω, metuo. Th. ὄῤῥος, linea quæ scrotum intersecat.

Καταρτᾶν, aptare: ab ἀρτάω, appendo.

Καταρτίζω, propriè, luxata membra in locum suum repono: item perficio, farcio, coagmento: f. ίσω. a. 1. ind. act. κατήρτισα, ας, ε, a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι, perf. paff. κατήρτισμαι, perf. inf. paff. κατηρτίσθαι, perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, coagmentatus: a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, aptavi. Th. ἄρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, par, de numero.

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio: &

Καταρτισμὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, coagmentatio; à καταρτίζω.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compositor, moderator, ab eod.

Κατάρχουσα, præf. part. f. g. à

Κατάρχω, primus facio, impertito: f. ξω. Th. ἀρχὴ, principatus, initium.

Καταρώμενος, ου, execrans: præf. part. &

Καταρῶνται, imprecantur: 3. pl. ind. paff. à καταράομαι.

* Κατασβέννυω, -βέννυμι, extinguo, compesco, f. σβέσω· ex σβέννυμι, id.

Κατασείω, propriè, deorsum moveo, manu silentium facio, signum do manu: f. σείσω. p. κατασέσεικα, a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε, a. 1. part. act. κατασείσας, αντος. Th. σείω. quatio.

Κατασημαίνω, annoto, observo; item obsigno sigillo: ex κατὰ, & σημαίνω, fut. ανῶ, significo. Th. σῆμα. τὸ, signum.

* Κατασιγάω, -ῶ, conticesco, f. ήσω. p. -σεσίγηκα· ex σιγάω, sileo.

Κατασιωπᾶτε, 2. pl. præf. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, conticesco: Th. σιωπάω, sileo.

* Κατασκαμμένα, τὰ, pl. ruinæ. Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω. diruo: fut. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα, perf. paff. κατέσκαμμαι. perf. part. paff. κατεσκαμμένος, dirutus. Th. σκάπτω, fodio.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, eversio: à κατασκάπτω.

Κατασκεδάζω, f. άσω, dispergo, dissipo: à σκεδάζω, idem.

* Κατασκελετεύω, exsicco; paff. -τεύομαι, aridus sum; κατασκελέω, id. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτομαι, fut. ψομαι, speculor, provideo. Th. σκέπτομαι, video.

Κατασκευάζω, præparo: f. άσω. p. κατεσκεύακα. a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. a. 1. inf. act. κατασκευάσαι. a. 1. part. κατασκευάσας, αντος. perf. paff. κατεσκεύασμαι. perf. part. paff. κατεσκευασμένος, a. 1. ind. paff. κατασκευάσθην, ης, η. Th. σκεῦος, τὸ, vas.

Κατασκευαῖς, dat. pl. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus: præced. verbi & Th.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio: ab eod.

Κατασκευαστικὰ, τὰ, ad assertionem facientia: n. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ῦ, astruendi vim habens: &

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus, descriptio; gen. pl. κατασκευῶν. à κατασκευάζω, q. v.

Κατασκηνόω, niduler, nidum struo, habito: f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. &

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, nidus. Th. σκηνὴ, tabernaculum.

Κατασκήπτω, ingruere, grassari. Th. σκήπτω, ruo: f ψω.

Κατασκιάζω, obumbro: f. άσω. p. κατεσκίακα. hinc

Κατάσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, opacus, obscurus. Th. σκιά.

Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, exploro: f. ήσω. præt. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκέψασθαι. Ex κατὰ, & σκέπτομαι, circumspicio: fut. ψομαι. perf. paff. ἔσκεμμαι. præt. med. ἔσκοπα.

Κατάσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, explorator: à κατασκέπτομαι, speculor: vide κατασκοπέω.

* Κατασκώπτω, cavillor: à σκώπτω.

* Κατασμικρύνω, imminuo, deprimo, f. υνῶ, p. κατεσμίκρυγκα· ex σμικρύνω.

Κατασμύξαι, Iliad. ι. ver. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, comburo: fut. ξω. Th. σμύχω, attero.

Κατασοφίζω, sophismatis & argutiis fallaciis

sior

ειν adversus aliquem : fut. ίσω. perf. κατασεσόφικα. præf. part. paff. κατασοφιζόμενος. a. 1. m. κατασοφισάμην, ω, ατο. a. 1. p. m. κατασοφισάμενος. ex κατὰ, & σοφὸς, sapiens.

♀ Κατασπαταλάω, -ῶ, delicior, delicatè vivo f. ήσω. p. κα.

♀ Κατασπάω, -ῶ, distraho, divello, f. άσω. p. κατέσπακα · ex σπάω, traho.

Κατασπείρω, spargo : ex κατὰ, & σπείρω.

Κατασπεύδω, accelero, urgeo. Th. σπεύδω.

♀ Κατάσπευσις, εως, ἡ, festinatio, acceleratio.

Κατασπουδάζειν, rebus seriis operam dare : à σπουδάζω, sedulò ago, ab eodem Th.

Κατασάζω, distillo, instillo. Th. σάζω, stillo.

Κατασαθεὶς, a. 1. part. paff. &

Κατασαθήσομαι, f. 1. ind. paff. verbi καθίσημι, constituo ; quod vide.

Κατασάντος, gen. fing. à

Κατασὰς, a. 2. part. f. g. κατασᾶσα. n. g. -ἀν, à καθίσημι, constituo : f. κατασήσω. a. 1. inf. act. κατασῆσαι. a. 2. inf. act. κατασῆναι. Th. ἵσημι, sto.

Κατασασιάζω, f. άσω, seditione opprimo & affligo, seditione circumvenio : præf. paff. κατασασιάζομαι, factione vincor, seditionibus premor : à σάσις, factio : qu. ab ἵσημι, sto.

Κατάσασιν, acc. fing. à

Κατάσασις, εως, ἡ, constitutio : à καθίσημι. Vide in κατασάς.

Κατασεγάζω, idem quod Th. σέγω, tego.

Κατασεῖλαι, a. 1. inf. act. à

Κατασείλας, quum repressisset : a. 1. part. act. à

Κατασέλλω, reprimo, sedo, compono, orno : cum acc. f. 1. κατασελῶ. f. 2. κατασαλῶ· a. 1. κατέσειλα. a. 1. part. κατασείλας p. κατέσαλκα. perf. paff. κατέσαλμαι perf. part. paff. κατεσαλμένος, sedatus : p. m. κατέσολα, demisi, ornavi. Th. σέλλω.

♀ Κατασεναζω, ingemisco, f. άξω, p. -εσέναχα. ex σεναζω, id.

Κατάσημα, ατος, τὸ, habitus, status, constitutio : à καθίσημι, constituo, quod vide.

Κατασῆναι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. κατασῆσαι, a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

♀ Κατασηρίζω, confirmo. f. ίξω, p. κατεσήριχα · ex σηρίζω, firmo.

Κατασολὴ, ῆς, ἡ, vestis promissa : propriè verò actus τῦ κατασέλλειν. id est, demittendi, sedandi, cohibendi. Tum modestia in vestitu : à κατασέλλω, vel κατασέλλομαι, amicio : præt. m. κατέσολα.

Κατασορέω, sterno humi ; item obfirmo : a. 1. κατεσόρεσα. Th. σορέω, sterno : f. ίσω & ήσω.

♀ Κατασραγγίζω, distillare facio, guttatim perfluo, f. ίσω, p. ικα, ex σραγγίζω.

Κατασρατηγέω, fut. ήσω, strategemate supero, bellicâ astutiâ decipio : ex κατὰ, σρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Κατασρατοπεδεύομαι, vel δεύω, castra meto, a. 1. m. κατεσρατοπεδευσάμην, ω, ατο. ex σρατοπεδεύω.

Κατασρέφω, subverto : fut. ψω, p. κατέσρεφα. a. 1. κατέσρεψα. p. m. κατέσροφα. Th. σρέφω, verto.

Κατασρεψάμενος, a. 1. part. m. &

Κατασρέψασθαι, a. 1. inf. m. à κατασρέφω.

Κατασρέψοντι, Dor. pro κατασρέψουσι. 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.

Κατασρηνιάζω, lascivio : f. άσω. p. κατεσρηνίακα. a. 1. sub. act. κατασρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. σρῆνος, τὸ, luxus, deliciæ : indè σρηνιάω, luxurior.

Κατασροφὴ, ῆς, ἡ, CATASTROPHE, subversio : à κατασρέφω, quod vide.

Κατασρώννυμι, prosterno : f. σρώσω. p. κατέσρωκα. a. 1. paff. κατεσρώθην, ης, η. Th. σρώω, sterno.

Κατασυγέω, aversor, odio prosequor : a. 2. κατέσυγον. Th. συγέω, odio : f. ξω. q. à σύγω.

Κατασύφελος, valdè durus : à συφελὸς, durus, asper. Th. σύφω, adstringo : f. ψω.

Κατασύρω pertraho : f. συρῶ. p. κατασέσυρκα. Th. σύρω, traho.

♀ Κατασφαλίζω, munio, roboro : f. ίσω, p. κατεσφάλικα. p. paff. -εσφάλισμαι. part. -εσφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, jugulo : f. ξω. a. 1. κατέσφαξα. a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th.

Κατασφραγίζω, obsigno : f. ίσω. p. κατεσφράγικα. perf. paff. κατεσφράγισμαι. perf. part. paff. κατεσφραγισμένος, obsignatus, Th. σφραγὶς, ἴδος, ἡ sigillum.

Καταχεθήτω, 3. fing. a. 1. imperat. paff. verbi κατέχω, quod vide.

Καταχεῖν, occupare, appellare : a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse præf. inf. verbi καταχέω. Th. ἔχω, habeo.

Κατάχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio : ab eod.

Κατάχῃ, 3. fing. a. 2. sub. act. κατάχω, ῃς, ῃ &

Καταχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro Καταχοῦσα, ης, ἡ, quæ cohibuit & retinuit : a. 2. part. act. f. g. &

Κατοχόμενος, Poët. pro θελγόμενος, delinitus : a. 2. part. m. &

Κατάχωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. &

Καταχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, contabefacies : 2. fing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, liquefacio.

Κατατάττω in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, instruo. Th. τάττω, ordino : f. ξω. a. 2. ἔταγον.

Κατατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo : f. νῶ.

Κατατέμνω, concido, seco. Th. τέμνω, id.

♀ Κατατέρπω, gaudio afficio.

Κατατιθέσθαι, κλέος, gloriam adipisci : Herodot. à

Κατατίθημι, depono : f. θήσω. p. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. a. 2. m. κατεθέμην, ου, το, a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, pono : 2 ἔθην.

♀ Κατατολμάω, -ῶ, audeo, aggredior : f. ήσω, p. -τετόλμηκα.

Κατα-

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio : à p. m. κατατέτομα. verbi κατατέμνω, concido. Th. τέμνω, seco.

Κατατοξεύω, sagittâ trajicio, tela configo : f. εύσω. p. κατατετόξευκα. f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, arcus.

Κατατρέχω, incurro, insector : a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, curro : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Κατατρίβω, tero, attero, consumo : vide

Κατατρίψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατρίβω, contero : Th. τρίβω, tero : f. ψω. p. φα.

Κατατρύχω, exhaurio, affligo. Th. τρύχω, idem quod τρύω, tero, attero.

Καταυλέω, f. ήσω, tibiâ modulor : ex κατὰ, & αὐλέω, idem Th. αὐλὸς, tibia.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, statim.

Καταφάγω, devoro : f. 2. m. καταφάγομαι pro καταφαγοῦμαι, a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, comedo.

Καταφαίνομαι, η, εται, videor esse : καταφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, ostendo.

Καταφαμίζω, & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, divulgo, celebro : f. ίσω & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, acc. sing. à καταφανὴς, conspicuus : vel, ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνομαι, quod vide

Καταφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, apertus : in nom. pl. καταφανεῖς ex κατὰ & φαίνω.

* Καταφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ proclivis, declivis : ex

Καταφέρω, f. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, ... : præs. pass. καταφέρομαι, deorsum feror, mergor : a. 1. ind. pass. κατηνέχθην. a. 1. part. pass. κατενεχθείς. Th. φέρω, fero.

Καταφεύγω, perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem : f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, fugio.

Καταφευξις, εως, ἡ. perfugium : ab eod.

* Καταφθάνω, prævenio : f. -φθάσω, p. κατέφθακα, ex φθάνω.

Καταφθαρέωσι 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, corrumpo, depravo : f. καταφθερῶ. p. κατέφθαρκα, a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. a. 2. pass. κατεφθάρην. f. 2. pass. καταφθαρήσομαι, η, εται, corrumpor : καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. comp. ex κατὰ, & φθείρω, corrumpo. Th. φθέω, idem.

Καταφθιμένοισιν, mortuis : dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi φθίω, corrumpo : f. ίσω. p. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. Vel per Sync. pro φθίεσθαι à φθίω. ab eod. Th.

* Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio : ex καταφθείρω, p. m. κατέφθορα.

Καταφιλέω, deosculor : imperf. κατεφίλεον, ουν, εις, ει. præs. part. καταφιλέων, -ῶν, οῦσα, οῦν. f. καταφιλήσω. a. 1. ind. act. κατεφίλησα, perf. act. καταπεφίληκα, quod à φιλέω id. Th. φίλος, amicus.

Καταφλέγω, f. ξω. p. εχα, comburo : ex κατὰ & φλέγω.

Καταφλέξαι, combusserit ; 3. sing. a. 1. opt. act. &

Κατάφλεξις, εως, ἡ, conflagratio : à perf. pass. ejusd. Th.

Καταφλογίζω, f. ίσω. a. 1. κατεφλόγισα, comburo : à φλογίζω, ustulo : Th. φλέγω.

* Κατάφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, timidus, formidolosus. Th. φόβος.

Καταφοιτέειν, ᾶν, Ion. pro καταφοιτᾶν, venire, discedere : ex κατὰ, & φοιτάω, ventito.

Καταφονεύω, trucido : idem cum φονεύω. Th. φόνος, occido.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapsus, ictus, gravis somnolentia, invectiva : ex κατὰ & φέρω.

Καταφορεῖν, Ion. pro καταφέρειν, deferre : q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, considero. Th. φράζω, dico : f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

* Καταφράσσω, -ττω, munio, tego, operior, f. ξω, p. πέφραχα. p. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται.

Καταφρονέω, propriè, sentio contra aliquem : item despicio, sperno : cum gen. præs. imperat. καταφρόνεε, ει, & in 3. pl. είτωσαν, είτωσαν. f. ήσω. a. 1. act. κατεφρόνησα. a. 1. sub. καταφρονήσω, ῃς, ῃ. a. 1. Inf. καταφρονῆσαι. perf. act. καταπεφρόνηκα. Th. φρὴν, mens.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus : &

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor : &

Καταφρονοῦντας acc. pl. præs. part. act. à Καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Th. φεύγω, fugio.

Καταφυγοῦσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, perfugio : quod vide.

Καταφυλλοροεῖν, vel καταφυλλορροεῖν, propriè de arboribus, quarum folia humi fluunt, i. e. cadunt, & delapsa marcescunt ; ex κατὰ, & φύλλον, folium, & ῥέω, fluo.

* Καταφυτεύω, planto, transplanto, f. εύσω, p. -πεφύτευκα.

* Καταχαλάζω, id. quod

Καταχαλάω, f. άσω, demitto per funem. Th. χαλάω, laxo.

Κατάχαλκος, æratus : &

Καταχαλκοῦν, ære vel ferro tegere : præs. inf. à χαλκὸς, æs.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium : à χάρμα, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Καταχεύετ' pro καταχεύετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, effundo. Th. χέω, fundo.

Καταχέω, effundo : f. εύσω, a. 1. act. κατέχεα, ας, ε, ab eod. Th.

Καταχήνῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, hisco, derideo. Th. χαίνω, hisco ; f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα.

Καταχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, resonans : ex κατὰ, & ἦχος, sonus.

Κατάχθομαι, rei alicujus molestiâ afficior : quod ab ἄχθομαι, ægrè fero. Th. ἄχθος, pondus.

Καταχθόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus, infernus : à χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Καταχορδεύω, rescindo, lanio. Th. χορδὴ, intestinum.

testinum, chorda.

Καταχεῖν, præf. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. *humo congestâ tegere* verbi χόω seu χώννυμι. f. χώσω. Vide in χῶσαι.

Καταχρᾷν, *satis esse alicui.* Vide ἀποχρᾷν.

Καταχράομαι, -ῶμαι, *abutor* : f. ήσομαι, a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. καταχρήσασθαι, *abuti*, cum dat. Th. χράομαι seu χράω, *commodo*.

Καταχρῆσθαι, *interficere* : præf. inf. Sic καταχρήσασθαι, *interfecisse* : a. 1. inf. m. à καταχράομαι, q. v. καταχρησθῆναι, a. 1. infin. pass.

Κατάχρησις, εως, ἡ, *abusio, abusus* : item *CATACHRESIS*, figura : &

Καταχρηστικός, ῦ, *abusivus* : &

Καταχρηστικῶς, adv. *abusivè* : à καταχράομαι, quod vide.

Κατάχρισις, εως, ἡ, *inunctio* : &

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, *unguentum.*

Κατάχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inunctus* : &

Καταχρίω, *inungo, illino.* Th. χρίω, *ungo.*

Κατάχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inauratus* : &

Καταχρυσοῦν, *inaurare* : præf. inf. à χρυσόω. Th. χρυσός, *aurum.*

* Κατάχυσις, εως, ἡ, *effusio, diffusio.*

* Καταχωρίζω, *divido, dispono.*

Καταχῶσαι. Vide in χῶσαι.

Καταψᾶν, *attrectare.* Th. ψάω, *leniter tango.*

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, *mentior* : f. σομαι. p. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo.*

* Καταψευσμός, ῦ, ὁ, *mendacium.*

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι. p. ισμαι, *damno, censeo, sententiam fero negativam* : ex κατὰ & ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus.*

Καταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. καταψύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. à

Καταψύχω, *refrigero* : f. ύξω, p. κατέψυχα. a. 1. κατέψυξα. a. 1. sub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *frigefacio.*

Καταγείς, a. 2. part. pass. &

Κατεαγῆναι, perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango.* Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem, f. ἄξω. p. m. ἦγα, & per solut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα & ἔαξα. a. 2. pass. ἤγην & ἐάγην· hinc κατεαγείς.

Κατεαγώς, υῖα, -ός, -ότος, *fractus* : part. præt. m. sup. verbi.

Κατέαξα, ας, ε, a. 1. ind. &

Κατεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. per Att. solut. pro κατάξω, à κατάγω, quod vide ; vel in κατεαγῆναι.

Κατέαται, *sedent* : Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, *sedeo.*

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. sing. a. 2. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλȣ, *conjiciebaris* : 2. sing. imperf. pass. à βάλλω, *jacio*, quod vide.

Κατέβην, ης, η, *descendi* : a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo* : f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. imperat. κατάβηθι. a. 2. part. act. καταβάς, άντος· ex κατὰ, pro κάτω, *deorsum*, & βαίνω, *eo.*

Κατεβιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi βιάζω.

Κατεβλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω, *dejicio* : f. αλῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*

Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio, vel sponsione, vel satisdatione obstringo.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*

Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλαον, -ων, -αες, -ας. à καταγελάω, *derideo*, f. άσω, quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. &

Καταγνώσθην, ης, η, *damnatus sum* : a. 1. ind. pass. κατεγνῶσθαι. perf. inf. pass. à καταγινώσκω, *condemno.* Th. γινώσκω, *cognosco* : f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. pass. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. pass. à κατὰ & δαίω, *divido, disco.*

Κατεδαίσατο, 3. sing. a. 1. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρθεν, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio.* Th. δαρθάνω, *dormio.*

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à δείκνυμι, *ostendo* : f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδευσας, *irrigasti* : 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo* : f. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατῆκα, perf. act. Hinc

Κατεδηδοκώς, ότος, part. act. &

Κατεδηδεσμένος, part. pass. ejusd. Th. ἔδω, *edo.*

Κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. pass. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor.*

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *persequor.* ab eod. Th.

Κατεδόκουν, imperf. verbi δοκέω, *videor.*

* Κατέδομαι, *comedo, consumo*, f. έσω. p. κατῆκα vel κατέδηκα, & per Epenth. κατεδήδοκα.

Κατεδουλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, *in servitutem redigo.* Th. δοῦλος, *servus.*

Κατέδραθες, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρθεν.

Κατέδραμον, ες ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro* : quod vide.

Κατέδυ, *occidit* : 3. sing. a. 2. act. κατέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi καταδύνω, δῦμι, vel δύω, *subeo* : f. δύσω. a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγώς, ότος, *fractus* : Ion. pro κατεαγώς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.

Κατεθάρρησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταθαρρέω, *fidenti animo sum* : f. ήσω, Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Κατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, *depono*, quod vide.

Κατεθοινήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταθοινάω, *absumo, comedo.* Th. θοίνη, *epulum.*

Κατείβω, Æol. & Ion. pro καταλείβω, *effundo.* Th. λείβω, *libo, fundo* : f. ψω.

Κατεῖδε, *vidit* : 3. sing. a. 2. ind. act ab εἴδω, *video* : f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Κατείδωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *idolis refertus* : ab εἴδωλον, *idolum.* quod ab εἶδος, εος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*

Κατείην, *descendebat* : 3. sing. perf. m. κατῄειν, ας, ει· à κάτειμι, quod ex κατὰ, pro κάτω, *deorsum*, & εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον. p. m. εἶα.

Κατεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, *conjecturis assequi.* Th. εἴκω, *similis sum.*

Κατει-

Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, involvo.

Κατειλημμένος, η, ον, deprehensus : perf. part. Att. à καταλαμβάνω, deprehendo : f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα. indè κατειλῆφθαι, perf. infin.

Κατειλίσσω, Ion. & Æol. pro καθελίσσω, involvo : ab εἰλίσσω, vel -ττω.

Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο, vide in εἰλίχατο.

Κατείλεχε, recensuit : Att. pro καταλέλεχε. 3. sing. perf. act. ex κατὰ & ἔπω, dico.

Κάτειμι, descendo, revertor. Th. εἶμι, eo.

Κατεῖναι, demisisse : Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.

Κατειπεῖν, accusare : a. 1. inf. κατειπεῖν, denuntiare : a. 2. inf. ex κατὰ & ἔπω, dico.

* Κατειπῶν, ἔνδος, ὁ, refragator ; Hesych.

Κατειργάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, operor : f. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Κατειργνῦναι, coercere, concludere : præf. inf. ab εἴργνυμαι. Th. εἴργω, arceo.

Κατέρρηκον, rescindebant : imperf. verbi καταρρήκω. Th. ἐρείκω, frango.

Κατείρυσε, deduxit : a. 1. ind. &

Κατείρυσθαι, deduci : à κατειρύω, deduco. Th. ἐρύω, traho.

Κάτεισι, 3. sing. vel pl. ind. præf. a κάτειμι, accedo. Th. εἶμι, eo.

Κατεκάην, ης, η, exustus fui : a. 2. pass. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro.

Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, perimo, occido.

Κατέκαυσα, ας, ε, exussi : a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro.

Κατεκείμην, jacebam : imperf. ex κατὰ & κεῖμαι, jaceo.

Κατέκηε, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro : f. καύσω, a. 1. ἔκηα.

Κατεκήλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, permulceo : f. ήσω.

Κατεκλάξατο, conclusit : Dor. pro κατεκλείσατο. a. 1. m. &

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. &

Κατεκλασθῇς, Dor. pro κατακλεισθῇς, inclusus eras : 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, claudo, quod vide.

Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. &

Κατέκοψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, amputo, concido. Th. κόπτω.

Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

Κατεκρύβην, ης, η, absconditus est : a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, abscondo : a. 2. ἔκρυβον.

Κατέκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, interficio : à κτῆμι. a. 2 ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, interficio. Alii dicunt per Apoc. dici pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.

Κατέκταθεν, Iliad. ε. ver. 558. interfecti sunt : Ion. seu Bœot. pro κατεκτάθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, occido : f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poët. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.

Κατέκταθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ex κατὰ & κτείνω, occido : fut. νῶ. perf. ἔκτακα. & Poët. ἔκταγκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, ασαι, ανται. a. 1. pass. ἐκτάνθην. &

Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio : f. λήψομαι. p. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Κατελάλει, 2. sing. imperf. act. à καταλαλέω, obloquor : imperf. -εον, -ει, &c. Th. λαλέω, loquor.

Κατελαύνω, depello, comminuo. Th. ἐλαύνω, f. άσω, agito.

Κατελεγχέτω, redarguat : 3. sing. præs. imperat. act. à

Κατελέγχω, redarguo, convinco. Th. ἐλέγχω, arguo : f. ξω.

Κατελεῖν, demoliri : Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio : a. 2. εἷλον.

Κατελείφθην, ης, η, relictus sum : a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, linquo.

Κατέλεκτο, Ion. pro καταλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγομαι, cubare facio. Th. λέγω.

Καταλέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo : f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, cubuit : a. 2. m. à λέγομαι, cubare facio. κατέλεξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλεξε, recensuit : 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω. ab eod. Th.

Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, deprehendo : quod vide.

Κάτελθε, descende : a. 2. imperat. &

Κατελθέμεν, descendere : a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. &

Κατελθών, ὼν 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo : f. ψω. Th. λείπω, linquo : a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, qui detraxit : a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio : a. 2. εἷλον.

Κατελεῦσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.

Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, spiro : q. v.

Κατέλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, dissolvit : 3. sing. a. 1. act. Th. λύω, solvo.

* Κατελύθησαν, corruerunt : 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à μανθάνω.

Κατέμαρπτε, cepit : 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. ex κατὰ & μάρπτω, capio : f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit : 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt

nunt pro *accumulabat* : & volunt esse a. 1. m. verbi κατααμάομαι, *accumulo*. Th. ἀμάω, fut. ήσω, *meto*.

Κατεμματέω, *manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ* : tanquam ab ἐμέω, *vomo*.

Κατέναντι, κατεναντία, & κατέναντιον, vel καθ' ἐναντίον, adv. cum gen. *ex adverso, è regione, coram, in conspectu, adversus* : ex κατά, ἐν, & ἀντί, necnon à n. g. ἐναντίος, pro ἀντίος, *oppositus*. Th. ἀντί, *pro*.

Κατένασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατένασσε, ab inusit. verbo καταναίω, *habitandum do*. Th. ναίω, *habito*.

Κατένεικε, *detulit* : 3. sing. aorist. 1. activ. Poët. & Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, *annuit* : 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, *innuo* : f. νεύσω.

Κατενεχθείς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται, 3. pers. sing. perf. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται ab eodem.

Κατενήνοθεν, *constraverat* : 3. sing. præt. m. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἀνθέω, præt. m. ἔνοθα, & per redupl. Att. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse præt. m. & carere præsenti. Scotus dicit quòd ἀνθέω per Metath. fiet ex ἀνθέω, *floreo* : quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἔνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, *occido*.

Κατελθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, *descendere* : a. 2. infin. à κατέρχομαι.

● Κατεντευκτής ου, ὁ, *oblocutor, accusator*.

Κατενύγην, ης, η, *compunctus est* : & in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, *compungo* : fut. ξω. Th. νύσσω, *pungo* : a. 2. ἔνυγον.

Κατενώπια, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπια, à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, *in conspectu, coram* : ex κατά, ἐν, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κατεξουσιάζω, cum gen. *potestatem exerceo in aliquem* : quod ab ἐξουσία, *potestas* : hoc ab ἔξεστι, *licet*. Th. εἰμί, *sum*.

Κατεπαγγέλλομαι, *promitto* : ex κατά, ἐπί, & ἀγγέλλω, *nuntio* : f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, *insurgo, extollor* : a. 1. m. -επηράμην, p. pass. -επῆρμαι, a. 1. -επήρθην. ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Κατεπάλμενος, *insiliens* : ex κατά & ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπί & ἅλλομαι, *salio*.

Κατεπατήθη, ης, η, *conculcatus est* : a. 1. pass. &

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, *conculco* : f. ήσω. Th. πατέω, *calco*.

Κατέπαυσε, *diremit, sedavit* : 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, *cesso*, f. σω, a. 2. ἔπαυον.

Κατεπείγοντα, τά, *negotia urgentia* : &

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à

Κατεπείγω, f. ξω, *urgeo, incito, festino*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, *decido*. Th. πίπτω, *cado* : fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι, *insurgo* : ex κατά, ἐπί, & ἵστημι, *sto* : fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνεν, *occidit* : per Syncop. pro κατεπέφονεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ex κατά & ἐπιφονεύω. Alii formant à φάω, τὸ κτείνω, fit φένω, per reduplic. πεφένω, & per Sync. πέφνω, inde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω, est aor. 2. ἔφενον, & per Syncop. ἔφνον, per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, *salio*.

Κατέπηξεν, *defixit* : 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f. ξω, p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo, struo*.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, *pinguefacio* : f. ανῶ. Th. πίων, ονος, *pinguis*.

● Κατεπιθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *concupiscens* : ex ἐπιθυμέω.

● Κατεπιλαμβάνω, *accipio* : a. 2. κατεπέλαβον ex λαμβάνω, *capio*.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. pl. κατέπλευσαν. a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, *navigo* : f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

● Κατεπλήγη, *perculsus est*, Iliad. γ. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, *deglutio* : perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, *bibo*.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, *demulceo*. Th. πρᾶος, *mitis*.

Κατεράσαι, *defundere, decapulare* : ab ἐράω, *depleo*. Th. ἔρα, *terra*.

Κατεργάζομαι, *efficio, operor, confero, interficio* : f. άσομαι. a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. κατεργάσασθαι. a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui *confecit, superavit* : a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η. ex κατά & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατεργασία, ας, ἡ, *confectio, opificium, cultura, concoctio* : à sup. verbo & Th.

Κατεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, *confectus, paratus* : perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro καθείργειν, *coercere, concludere*. Th. εἴργω, *includo*.

● Κάτεργον, ου, τό, *opus, effectum* : &

Κάτεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *excultus* : ab ἔργον, *opus*.

Κατέρεξεν, Iliad. α. ver. 361. *demulcebat* : a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, *facio*, præt. ἔρρεχα.

Κατερέφω, -ῶ, idem quod. Th. ἐρέφω, *tego* f. ψω.

Κατερέω, -ῶ, *obloquor, accuso, dico* : ab ἐρέω quod ab εἴρω, *necto, dico*.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, *detineo*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Κατερρύω, pro κατερύω, *detraho*. Th. ἐρύω *traho* : f. ύσω.

Κατερρωγώς, ότος, *ruptus* : part. præt. m. à κα[illegible]

à καταῤῥήγνυμι, *confringo* : p. m. κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, *frango*.

Κατέῤῥυε, 3. fing. imperf. act. Ion. vel præf. imperat. act. ex κατὰ & ἐρύκω, *inhibeo*, *contineo* : f. ξω.

Κατέρχομαι, *descendo* : fut. κατελεύσομαι, a. 1. κατῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Κατέσβε, 3. fing. a. 2. verbi κατασβέννυμι, *extinguo*. Th. σβέννυμι, idem. f. σβέσω. a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κατέσειε, 3. fing. imperf. act. verbi κατασείω, *decutio*. Th. σείω, *moveo*.

Κατεσθίω, *devoro*: imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. fing. præf. part. Th. ἐσθίω, *edo*.

Κατεσκαμμένα, *ruinæ* : perf. part. paff. neut. gen. pl. &

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, *diruo*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατεσκεύασε, 3. fing. a. 1. ind. act. &

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. paff. verbi κατασκευάζω, *instruo*, *assero* : f. άσω, p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. paff. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι, *sto* : f. στήσω. a. 2. ἔστην, a. 1. ind. paff. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, vide in κατέσταθεν.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. vide κατέστην.

Κατεστεώς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκώς, *constitutus* : perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

* Κατεστήκεε, Ion. pro καθεστήκει, *institutum est*, 3. fing. plusq. perf. act. &

Κατεστηκέναι, Ion. pro καθεστηκέναι, *constituisse* perf. inf. &

Κατέστην, ης, η, & in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι.

* Κατεστόρεσαν, Iliad. ω. ver. 798. *straverunt* : 3. pl. a. 1. act. à καταστορέω.

Κατεστράφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. paff. verbi καταστρέφω, *subigo*. Th. στρέφω, *verto*.

Κατεστρέφετο, 3. fing. imperf. paff. ejusd. verbi, & ab eod. Th.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεστρώθησαν, *prostrati fuerunt* : 3. pl. a. 1. paff. verbi καταστρώννυμι, *prosterno*: f. ώσω. p. κατέστρωκα, a. 1. paff. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ & στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω.

Κατέστυγε, Iliad ρ. ver. 694. 3. fing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, *horresco*, *odio prosequor* : f. ήσω & ξω, tanq. à στύγω.

Κατέσχεθε, *tenebat*, 3. fing. imperf. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, quod vide. &

Κατέσχε, 3. fing. a. 2. act. verbi κατέχω, *retineo*. Th. ἔχω, *teneo* : f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, *contabescebat* : Dor. pro κατετήκετο, 3. fing. imperf. à κατατήκομαι. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατετόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *sagittâ trajicio* : f. εύσω. p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, *arcus*.

Κατέτριβον, *atterebant* : 3. pl. imperf. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, *tero* : fut. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, *stridebat* : imperf. à κατατρίζω. Th. τρίζω, *strideo*.

Κατέτρωξαν, *comederunt* : 3. pl. a. 1. act. à τρώγω, *comedo* : f. ξομαι, a. 2. ἔτραγον.

Κατέτρωσε, 3. fing. a. 1. m. verbi κατατιτρώσκω, *vulnero*. Th. τιτρώσκω, idem. fut. τρώσω.

* Κατευθικτέω, -ῶ, *certo ictu vulnus infero*.

Κατευθὺ, vel κατ' εὐθὺ, adv. *recta*.

Κατευθύνω, *dirigo*, *rego*, *constituo*, *mulcto* : f. υνῶ. a. 1. κατεύθυνα. a. 1. opt. act. κατευθύναιμι. a. 1. inf. act. κατευθῦναι· ex κατὰ & εὐθύνω, *dirigo*, *corrigo*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

* Κατευλογέω, -ῶ, *prædico*, *extollo* : f. ήσω, p. -γηκα, paff. -γημαι. Ex εὐλογέω.

Κατευοδοῖ, *prosperè succedat* : præf. opt. act. &

Κατευοδόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *prosperor* : ex κατὰ & εὐοδοῦμαι, quod ab εὖ & ὁδοῦμαι. Th. ὁδὸς, *via*.

* Κατευτρεπίζω, *compono* : ex εὐτρεπίζω.

Κατεύχομαι, *imprecor*, *precor*, *opto*, *insulto*. Th. εὔχομαι, quod vide.

Κατευωχεῖσθαι, *epulari* : præf. inf. ab εὐωχέομαι. Th. εὐωχία, *convivium*.

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro* : quod vide.

Κατεφαίνετο, 3. fing. imperf. paff. verbi καταφαίνομαι, *videor* : a. 2. ind. paff. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ & φαίνω, *ostendo*.

Κατεφίμιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. fing. a. 1. act. verbi καταφημίζω, quod vide.

Κατεφάνην, ης, η, a. 1. ind. paff. Vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένοι, perf. part. paff. à καταφθείρω, *corrumpo* : f. φθερῶ, p. κατέφθαρκα, a. 2. κατέφθαρον, perf. paff. κατέφθαρμαι· ex κατὰ & φθείρω. Th. φθίω, *corrumpo*.

Κατέφθειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατεφίσταμαι, *insurgo* : f. κατεπιστήσω. p. κατεφέστακα. a. 2. act. κατεπέστην, ης, η. quod ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, *sto*.

Κατεφόνευσε, 3. fing. a. 1. act. verbi καταφονεύω, *trucido* : f. εύσω, p. καταπεφόνευκα. Th. φονεύω, *occido*.

Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, *perfugio* : f. εύξομαι, a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Κάτεχε, 3. fing. imperf. act. Ion. verbi κατέχω, *detineo*. hinc κατέχῃ, 3. fing. præf. fub. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατέχευε, 3. fing. a. 1. act. κατέχευα, verbi καταχέω, *effundo*. Th. χέω, *fundo* : fut. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Κατέχευα, ας, ε, a. 1. act. Vide fup.

Κατέχευσεν, 3. fing. a. 1. ind. act. ejusdem.

Κατεχόμενος, η, præf. part. paff. à

Κατέχω, *retineo*, *obsto*, *detineo* : imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. p. κατέσχηκα, a. 2. act. κατέσχον, ες, ε, a. 2. fub. κατάσχω, & in 1. plur. κατάσχωμεν, imperf. paff. κατειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατέφαγον,

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco*. Th. ἄγω, *duco* : f. ξω. a. 2. ἤγον, & Att. ἤγαγον.

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ & ἡ, *dux viæ*, *autor*, *præceptor* : Ion. pro καθηγεμών. à

Κατηγέομαι, I n. pro καθηγέομαι, *viæ dux sum*, *narro*. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Κατηγορεῖν, præs. inf. act. κατηγορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. à

Κατηγορέω, -ῶ, *accuso*, *reprehendo* : cum gen. item *indico*, *arguo*, *dico* vel *prædico* : f. ήσω. præt. κατηγόρηκα, imperf. act. κατηγόρεον, -ουν, a. 1. inf. κατηγορῆσαι· ex κατὰ, *contra*, & ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κατηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab eodem verbo & Th.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, *accusatio*, *prædicatum* : à 1. perf. perf. pass ejusd. verbi

Κατηγορία, ας, ἡ, *accusatio*, *prædicamentum* : gen. pl. κατηγοριῶν. ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *accusatorius* ; item *delator* : &

Κατήγορος, ου, ὁ & ἡ, *accusator* à κατηγορέω.

Κατηγορέμενος, ε, præs. part pass. ejusd.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, *debello* : f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, *certamen*.

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. act. verbi καταιδέω, *erubescere facio* : ex κατὰ & αἰδὼς, *pudor*.

Κατηθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, *uro* : fut. ώσω. Th. αἴθω, *incendo*.

Κατῄειν, *descendit* : 3. sing. præt. med. Att. pro κατεῖε. ab εἶμι, *eo* : p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, *convenit* : à καθήκω, *pertineo* : &

Κατῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, *id quod ad nos pertinet* : ex κατὰ & ἥκω, *venio* : fut. ξω.

Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, *contumeliosè fœdo*. Th. αἰκία, *indigna verbera*, *injuria*.

Κατήκοος, ὁ, *morigerus*, *attentus* ; *explorator*, *subditus* : ex κατὰ & ἀκούω, *audio* : p. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Κατήκω, *pertineo* : Ion. pro καθήκω· ab ἥκω.

Κατήλασα, *subegi*, *percussi* : a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Κατῆλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, *descendo*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, *tabulatum*, *trabs scalæ*.

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, *reconcilio* : f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος· ex κατὰ & ἀλλάσσω, seu -ττω, *muto*.

Κατηλογέω, *contemno*, *nihili facio* : in comp. α in η vertitur, ut in κατηγορέω· ex κατα & ἀλογέω, *contemno*.

Κατηλοκίζω, f. ίσω· idem quod ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, *sulco*. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

Κατηλόκισται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi

Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθαλίσκω, quod ex κατὰ & ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω. p. ἥλωκα. a. 2. ἧλων, q. ab ἅλωμι.

Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi καταμύσσω, *lacero*. Th. μύσσω, f. ξω. *mungo*.

Κατηναλωμένα, perf. part. pass. n. g. pl. à καταναλίσκω, *absumo* : ex κατὰ, & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα, & ἠνάλωκα. hinc perf. pass. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω.

Κατήναρε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, *interficio* : f. ἐναρῶ. a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, *detuli* : a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, præt. m. Att. ἐνήνοχα.

Κατήνοχα, præt. m. verbi καταφέρω. vide præced.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, *pervenio* : f. ήσω. ex κατὰ, & ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Κατηξιώθησαν, *digni sunt habiti* : 3. pl. a. 1. ind pass. verbi καταξιόω, f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, *dignus*.

Κατῄονων, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod Th. αἰονάω, *asperge*, *perfundo*.

Κατηπιάω, *mitigo*, *placo* : f. άσω, vel ήσω. Th. ἤπιος, ε, ὁ & ἡ, *clemens*, *mitis*.

Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi, Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρασάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces*, *diræ*.

Κατηρᾶτο, *imprecatus est* : 3. perf. sing. imperf. verbi καταράομαι.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, *inanem reddo*, *aboleo* : f. ήσω. p. κατήργηκα· ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, *otiosus*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. act. verbi καταίρω, *appello*, *advenio*. Th. αἴρω, *tollo* : f. ρῶ, p. ἦρκα.

Κατήρει, Ionicè pro καθῄρει, 3. perf. sing. imperf. verbi καθαιρέω, *dejicio*, *everto*. Th. αἱρέω, *capio* : f. ήσω, præt. ᾕρηκα, aorist. 2. εἷλον.

Κατηρέθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi καθερέθω. Th. ἐρέθω, *irrito*, *lacesso*.

Κατηρεφεῖ, pro κατηρεφέϊ, acc. sing. κατηρεφέεσσι, dat. pl. I n. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ & ἡ, *tectus*. Th. ἐρέφω, fut. ψω, *tego*.

Κατήρειπε, *diruit* : 3. sing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, *everto* : f. ψω.

Κατήῤῥαξαν, *compulerunt* : 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, *impetuosè dejicio* : ex κατὰ & ῥάσσω, seu ἀράσσω, *dejicio* : f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono*, *perficio* : f. ίσω, perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ε, ὁ & ἡ, *par* : proprè de numero.

Κατηρτισμένοι, η, ον, part. perf. pass. superioris verbi.

Κατηρτίζω, 2. sing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω· vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, *comedo*. Th. ἔσθω, *edo*. hinc ἐσθίω, idem, fut. ἔσω.

Κατηχύνθην,

Κατῃχύνθην, ης, η, a. 1. ind. paff. verbi καταισχύνω, *pudefacio* : f. υνῶ, p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo*.

Κατῄσχυνοι, ες, ε, imperf. act. ejusd. verbi.

Κατηφεία, ας, ἡ, & Ion. κατηφείη, *vultus demissus*, seu *pudor cum mœrore* : à

Κατηφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *subtristis, qui est vultu demisso ex pudore*, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, *luceo*.

Κατήφησας, Iliad. χ, ver. 293. *mœstus* : a. 1. part. act. à κατηφέω, *sum vultu demisso* : à κατηφὴς, quod vide.

Κατηφόνες, *infames*. Iliad. ω. ver. 253. à verbo καταφλέω, *increpo, taxo*.

Κατηχέω, *instituo, sono, insono* : fut. ήσω, præt. κατήχηκα, perf. paff. κατήχημαι, σαι, ται, cum accusat. ex κατὰ & ἦχος, *sonus*.

Κατηχέων, -ῶν, -έοντος, -οῦντος, *qui tradit elementa religionis* : κατηχούμενος, -ούμενο., *qui ea discit*, *CATECHUMENUS* : part. præf. superioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, *CATECHESIS, institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur* : à 2. perf. perf. paff. κατηχέω, *instituo*.

Κατήχθην, ης, η, & in 1. pl. κατήχθημεν, a. 1. ind. paff. verbi κατάγω, *deduco* : f. ξω. p. κατῆχα, a. 2. ind. act. κατήγαγον, a. 2 inf. καταγαγεῖν, perf. paff. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco*.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, & ab iisdem. fut. ίσω. perf. paff. κατήχισμαι. Angl. to catechize.

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, *CATECHISMUS* : id. q. κατήχησις, Angl. Catechism.

Κατηχιστὴς, ου, ὁ, *CATECHISTA* : idem quod κατηχέων à perfect. paff. superioris verbi.

* Κατηχούμενος, ου, ὁ, *qui prima elementa discit*.

Κατῃωροῦντο, *suspensi erant* : 3. pl. imperf. paff. Dor. pro κατῃωροῦντο, verbi καταιωρέομαι, *dependeo* : ex κατὰ, & αἰωρέω, *in sublime tollo* : f. ήσω.

Κάτθανε, & κάτθανε, *mortuus est* : per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. fing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, *morior* : fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Κάτθεμεν, per Æol. Syncop. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, *depono*. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω, præt. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, *depone* : itidem pro κατάθεο, Ion pro κατάθου, vel κατάθου, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi

Κατίασι, *descendunt* : 3. pl. ind. præf. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, *eo* : at καθιᾶσι, *dimittunt* : 3. pl. ind. à καθίημι ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. à κατείδω, *perspicio*. Th. εἴδω, *scio* : fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Κατιδόντες, nom. pl. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, *redire* : præf. inf. ex κατὰ & ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare*. Th. ἵζω, *sedere facio*. hinc κάτισεν, *collocavit* : a. 1. ind. act. Ion.

Κατιθὺ, *rectà, è regione*. Th. ἰθὺς, *rectus*, q. ab εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κατικετεύειν, Ion. pro καθικετεύειν, idem quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Κατιόντα, acc. fing. vel pl. n. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον.

Κατιόω, *rubigine vitio & consumo* : f. ώσω. p. κατίωκα. perf. paff. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, οῦ, ὁ, *rubigo*.

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *perequitare*. Th. ἵππος, *equus*.

Κατιρεῦν, Ion. pro καθιρεῦν, *consecrare* : ab ἱρόω, idem. Th. ἱρὸς, *sacer*.

Κατίστασθαι, Ion. pro καθίστασθαι, *constitui esse*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Κατιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. pl. imperf. paff. verbi καθίστημι.

Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, *appellere*, q. v.

Κατισχύουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Κατισχύω, *invalesco, prævaleo* : cum gen. imperf. κατίσχυον, ες, ε, f. ύσω. p. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

Κατιὼν, όντος, *descendens, revertens*, part. a. 2. act ab εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον.

Κατίωται, 3. fing. præf. paff. verbi κατιόω, quod vide.

Κάτοδος, ου, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus*. Th. ὁδὸς, οῦ, *via*.

* Κατοικεσία, ίας, ἡ, *habitatio* : ex

Κατοικέω, *habito, commoror* : f. ήσω. p. κατῴκηκα, a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel feq. ἐν, ἐπὶ, κατοικησάτω. 3. fing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Κατοικεῖν, Dor. pro κατοικεῖν, *incolere*, ejusd. præf. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, *domicilium* : à κατοικέω.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem : &

Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio* : ab eod.

Κατοικίδιος, *domesticus* : ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, *habitare facio* : ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus*.

Κάτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incola* : ab eod.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, *misereor* : Th. οἶκτος, *misericordia*.

Κατοικτίζω, idem quod κατοικτείρω, & ab eod. Th.

* Κατοίκτισις, εως, ἡ, *misericordia*.

Κατοίομαι, *arroganter de me sentio*. Th. οἴω.

Κατοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo* : f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Κατοιχόμενος, ου, *mortuus* : ejusd. præf. part.

Κατόκνει, præf. imperat. act. à

Κατοκνέω, *tergiversor, piget me, timeo*. Th. ὄκνος, *pigritia*.

Κατόμνυμι, *dejuro*. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Κατοπάζω, *persequor, expello* : κατοπάζῃ, 3. fing. fub. ab ὀπάζω, *persequor* : f. σω.

Κατόπιν, adv. *in posterum, à tergo, post*. Th. ὄπισω, *retrorsum*.

Κατόπισθεν, & -ισθε, Poëtis etiam, *à tergo, post*, ab eod. Th.

Κατοπτεύω, *aspicio, animadverto* : &

Κατόπτης

Καλόπλης, ε, ὁ, *speculator*, *explorator* : ab ὄπτομαι, *video*.
Κάτοπλος, *conspicuus* : ab eod. Th. sed *perlostus*, ab ὀπτὸς, *assus*, cujus. Th. ὀπλάω, *torreo*.
Καλοπλρίζω, *imagines seu reflectiones facio in modum speculi* : f. ισω. p. καλώπλρικα. præs. m. καλοπτρίζομαι, *intueor tanquam in speculo*, cum acc. &
Καλοπλρικὸς, ῦ. *specularis* : καλοπλρικὴ, (scil. τέχνη) *CATOPTRICA*, pars optices, quæ reflectiones deprehendit : à
Κάτοπλρον, ε, τὸ, *speculum*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Καλορθῦσαν, acc. sing. f. g. part. præs. act. καλορθῦν, præs. inf. act. καλορθῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. à
Καλορθόω, *erigo*, *cum virtute aliquid gero*, *corrigo* : f. ώσω. p. καλώρθωκα. Th. ὀρθός.
Καλόρθωμα, ατος, τὸ, *officium præclarum*, *aliquid facinus*, in dat. pl. καλορθώμασι, quod &
Κατόρθωσις, εως, ἡ, *recta effectio*, *correctio* : à p. pass. verbi καλορθόω.
Καλορρωδέω, *vehementèr timeo* : ab ὀρρωδέω, *metuo*. Th. ὀῤῥὸς, *serum lactis*.
Καλορύπλω, *perfodio*, *defodio*, *obruo*. Th. ὀρύσσω, *fodio*, f. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.
Καλορωρύχθαι, ejusd. plusq p. inf. pass. Att.
● Καλοχεύω, *fanaticus sum*, *numine sum afflatus*, f. εύσω, p. ώχευκα.
Καλοχὴ, ῆς, ἡ, *detentio* ; à κατέχω.
● Καλόχιμος, ε, ὁ, *numine afflatus*.
● Κάτοχος, ε, ὁ, id. *retentus*.
Καλίτερος, ε, ὁ, Att. pro κασσίτερος, & κασσιτέροιο, Iliad. χ. ver. 25. *stannum* : à κάσσα, *meretrix*, argentum enim videtur & non est.
Καλλύπλεσθαι, *plangere*, & *præ mœrore corpus percutere*, Poët. per Sync. pro καταΤύπτεσθαι. Th. τύπλω, *verbero*, *pulso*.
Καλτῶ, Dor. pro κατὰ τῶ, *contrà*, &c.
Καλύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *super*, *supra*, quod vide. hinc καλυπέρλερος, Ion. pro καθυπέρτερος, *superior*.
Καλυπνῶσαι, *obdormivisse*, a. 1. inf. verbi καλυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος.
ΚΑΤΩ, adv. *infra*, *deorsum*, *infernè* : cum articulo per nomen exponitur, ut ὁ κάτω, *inferior* : compar. κατωτέρω, *inferius*.
● Καλωδυνάω, -ῶ, *dolore*, vel *tristitiâ afficio*, f. ήσω.
Καλώδυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, *dolore affectus*, *tristis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.
Κάτωθεν, *ab imo*. Th. κάτω.
Καλωκάρα, adv. *in caput*.
Καλῴκει, 3. sing. imperf. κατῴκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατῴκῦν, 3. pl. imperf. act. verbi καλοικέω, *habito*, quod vide. &
Κατῴκισθεν, Poët. Sync. pro καλῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, *condo*, f. σω. p. ῴκικα. Th. οἶκος, *domus*.
Καλῳκοδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. pass. verbi καλοικοδομέω vide οἰκοδομέω.
Καλωμαδὸν, Iliad. ο. ver. 352. adv. *humeris*. q. καλὰ τῆ ὤμε ab ὦμος, *humerus*.
Καλόμνυσθαι, vel καλόμνυσθαι, *dejurare* : ab ὄμνυμι, *juro*.
Καλωμοσία, ῦ, *jusjurandum* : ab eod.
Καλωνάκη, ης, ἡ, vel καλωνάκης, ε, ὁ, *vestis servilis*, *cui assutus erat limbus è pelle ovillâ* : à κάτω & νάκος, *ovilla pellis*.
Καλώνοντο, 3. pl. imperf. verbi ὄνομαι, *vitupero*, *carpo*. Th. ὄνημι, *juvo*, &c. q. v.
Κατώρα, *aspiciebat* : 3. sing. imperf. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, *video*.
Κατώρυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, *terrâ obruo* : f. ξω. p. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio*.
Κατωρχέοντο, *saltabant*, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, *salto*.
Κατώτατος, ε, *infimus* : superl. &
Κατώτερος, ε, *inferior* : &
Κατωτέρω, adv. *inferiùs*, comparat. à κάτω, quod vide.
Καύαξ vel καυήξ, *larus*. Est & κάΐαξ.
Καυάξαις, *confregeris*, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, & abjecto υ, Æol. (at in αὐὴρ pro ἀνὴρ) verbi καλάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*. Alii à καυάζω, *contero*, formant.
Καυθήσομαι, η, ῆται, f. 1. pass. verbi καίω, *uro*, f. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι.
Καυκάλιον, *vas quoddam* : q. à καυκίον.
ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ιδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris*. An ergò quasi δαυκαλίς ;
Καυκίον, ε, τὸ, *calix*.
ΚΑΥΚΙΣ, ἴδος, ἡ, *calceamenti genus*, aliter βαυκός.
ΚΑΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, *CAULIS*, *scapus in herbâ* : *hastæ extremitas*, *quæ cuspidi immittitur*, Iliad. ν. ver. 162. & *ensis pars quæ manubrio inditur*, Iliad. π. ver. 338. *penis*.
Καῦμα, ατος, τὸ, *æstus*, *incendium* : à καίω, f. καύσω, *uro*.
Καυματίζω, *torrefacio*, f. ίσω. a. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης, η, *torrefactus sum*. Th. καίω, *uro*.
Καυνάκη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum*. Alii leg. καυνάκη. Th. νάκος, *pellis cum suo villo*.
ΚΑΥΝΟΣ, ε, ὁ, *sors* : κλῆρος· sed
Καυνὸς, *malus* : q. à κακὸς, *vanus*.
Καυρὸς, ῦ, ὁ, *malus* : q. à καυνός.
Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum : &
Καῦσις, εως, ἡ, *exustio*. Th. καίω, *uro*, f. καύσω.
Καῦσος, ε, ὁ, *æstus*, *febris ardens* : & indè
Καυσόω, -ῶ, *inflammo* : f. ώσω. perf. κεκαύσωκα. præs. pass. καυσόομαι, -ῦμαι. Th. καίω, *uro*.
Καυστηρὸς, *ardens*, *fervens* : ab eod. Iliad. δ. ver. 342.
Καυστικὸς, ῦ, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS*, Plin. &
Καυστὸς, ῦ, *cremabilis*, *crematus* : ab eod.
Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro*.
Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus* : ab eod.

Καύτας,

Καύτας, α, ὁ, Dor. pro καύτης, ου, ὁ, *combustor*: ab eod. Th.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, *cremator*: ab eod.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo*, *reseco*: f. άσω, p. κεκαυτηρίακα, p. pass. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, ου, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Καὐτὸς, pro καὶ αὐτὸς, *& ipse*.

Καύχα, ας ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia*, *gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυχάεσαι, άεσαι, *gloriaris*, pro καυχάῃ, καυχᾷ, 2. sing. præs. pass. seq.

ΚΑΥΧΑΌΜΑΙ, ῶμαι, *glorior*: καυχᾶσαι, 2. sing. præs. ad formam ἵσαμαι, σαι, f. καυχήσομαι, a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. sub m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. præced.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Καὐχένα, *cervicem*, acc. sing. pro καὶ αὐχένα· ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*: &

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio*, *ostentatio*: à perf. pass. verbi καυχάομαι.

Καφέω, *spiro*: f. ήσω. à κάπτω, *flo*: f. ψω. p. κέκαφα, indè καφέω, perf. part. κεκαφηκὼς, & per Crasin, κεκαφηὼς, ότος, *spirans*, Iliad. ε. ver. 698. Indè Angl. to gape,

Καφίσιος, ου, ὁ, Dor. pro Κηφίσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς, τ᾽ Ὀρχομενοῦ ποταμός.

Καφισὸς οῦ ὁ Dor. pro Κηφισὸς, οῦ, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφουρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgo *camfora*: ab Heb. כפר. idem.

Καχάζω, f. σω, & Dor. ξω; *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καχάξω, *cachinnos edam*: f. 1. ejusd.

Καχεκτέω, *malo corporis habitu laboro*: &

Καχέκτης ου, ὁ & καχεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *male habitus*, *tabidus*: &

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, & ἕξις, *habitus*, cujus Th. ἔχω, *habeo*.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, *malum consortium*: ex κακὸς, *malus*, & ἑταιρεία, *sodalitas*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Καχεταιρείης, ejusd. sing. gen. Ion.

Καχλάζοισα, ας ἁ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens*, præs. part. f. g. à

Καχλάζω, *strepito*, *resono*, undè Angl. to rackle tà

ΚΑΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus*, *calculus*.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, υος, ἡ, *hordeum in furno tostum*; item *rorismarini semen*: quasi à καίω & χροιὰ, *ob ustum colorem*. Est & κάχρυς, quod *pilulæ ferè forma*, *in quibusdam nascitur arboribus*: ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάκης, ης, ἡ, idem.

Κάω (undè a. 1. ἔκηα, & a. 2. pass. ἐκάην, & f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro*.

ΚΕ', & sequente vocali κὲν, in carmine idem valet quod in prosâ ἂν potentiale.

Κεάζω, *findo*: f. άσω. hinc κέασσε, 3. sing. a. 1. Ion. & Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *spina quædam*: an quia κέει ἄνωθεν, supremâ parte pungit?

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *cor*, *animus*: contractè κῆρ, quasi à καίω· quia cor fons caloris.

Κέασσε, Iliad. π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo*: hinc κεάσσας, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, seu κείαται, *jacent*: Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. κεῖμαι, undè κέατο, pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.

Κέατο, *jacebant*, *erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: sic κέαται, Ion. pro κεῖται, *jacet*: 3. sing. præs.

Κεβλὴ, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est & nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. Κέγχρος, *milium*.

ΚΕΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium*: dat. pl. Ion. κέγχροισι, κεγχροειδὴς έος ὁ καὶ ἡ, *milio similis*: q. à κέγχνον, *siccum*.

Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *dispergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturni ex defluxione affectus*.

Κεδνῇ, *castæ*, *prudenti*. dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ἡ ὸν *venerandus*, *inclytus*: superl. κεδνότατος. Iliad. ι. ver. 582. Th. κῆδος.

Κέδρινος, ου, *CEDRINUS*: à

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS*: qu. à κέω, *uro*, & ἱδρόω, *sudo*: quod inter urendum sudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κέδρωστις, εως, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. sing. præs. sub. à κέομαι, κέω, à κέμαι inus. pro κεῖμαι, *jaceo*.

Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt: ut & κειάμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται. 3. pl. ind. præs. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κείη, Dor. pro κὲ εἴη.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. γ. ver. 402. *illic*, & κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ'ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo*, *positus sum*, *pendeo*, *desideo*: f. κείσομαι, imperf. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμενος, η, ον.

Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ pl. n. g. à præced.

Κειμηλιάρχιον, *locus in quo res pretiosæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, ου, τὸ Iliad. ζ ver. 47. *supellex deposita*, *pretiosa supellex*. Th. κεῖμαι

Κεῖνῃ, Poët. adv. *illo modo*, pro ἐκεῖ, *illic*.

Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*, in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. sing.

Κεινὸς, ῦ, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.

Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως *illo modo*.

● Κειράδας, acc. pl. ex κειρὰς, *tonsus*.

Κειράμεναι, *detonsæ*, nom. pl. f. g. a. 1. part. m. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ, p. κέκαρκα, a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. xlviii. 36. ἀνθρώπους κειράδας, *viros tonsos*. Sed meliores editiones habent, Κεὶρ ἀράς.

Κεῖρε, *tonde*. præf. imperat. act. κεῖρειν, Dor. pro κείρειν, *tondere*, præf. inf. κείρεται, 3. sing. præf. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κειρία, ας, ἡ, *fascia, quâ mortuus involvitur* : *fascia sepulchralis*. Est & κηρία, à κὴρ, *mors*.

ΚΕΙΡΩ, *tondeo, abscindo, vasto*, præf. part. κείρων, *tondens, tonsor* : f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, hinc a. 1. inf. act. κεῖραι a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω, a.1.inf. m. κείρασθαι. *tondere* : κεκάρθαι, perf. inf. pass.

Κεἰς, Dor. pro καὶ εἰς.

Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præf. inf. à κεῖμαι, *jaceo*.

Κείσομαι, & κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ' & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet* : 3. sing. præf. ejusd.

Κείω, *jacere cupio* : ex κέω, undè κεῖμαι. Iliad. ξ. ver. 340.

Κεκαδήσομαι, & in 1. pl. κεκαδησόμεσθα, Iliad. ϑ. ver. 353. f. 2. pass. à κεκάδην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi χάζω, *concedo, capio, anxiè solicitus sum* : f. σω. a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, & Ion. κέκαδον, *privavi*, a. 2. part. κεκαδὼν, *privans*, Iliad. λ. ver. 334. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt : κεκαδήσομαι, pro κεκηδήσομαι. *curabo*, paulo post fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro καδήσομαι positum dicant, & correpta prima syllaba κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto : ex ἔκαδον. a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον, perf. pass. à κάζω, *orno* : f. σω.

Κέκαδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro ἔχαδον· &

Κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο. 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*, Iliad. δ. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. pass. à καθαρίζω, *purgo* : &

Κεκαθαρμένος, part. perf. pass. à Th. καθαίρω, *purgo*.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, *colloco*, quod vide. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Κεκάλυμμαι, *tectus sum*, perf. pass. ind. & κεκαλυμμένος, η, ον, ejusd. perf. pass. part. verbi καλύπτω, *operio. tego* : f. ψω, p. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον.

Κεκάμω, *laboraverim*. Iliad α. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω, f. μῶ p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κέκαρκα, *totondi*, p. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. p. à κερῶ, f. 1. ... p. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων gen. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, *veternum induco* : f. ώσω. Th. κάρος, *sopor profundus*.

Κεκάσθαι, Iliad. ω. ver. 546. perf. inf. pass. à κάζω, *orno* : f. σω. perf. pass. κέκασμαι. perf. pass. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, præf. inf. pass. verbi καίω, *uro* : f. καύσω, p. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad. ε. ver. 698. *qui expiravit*, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. qu. à καφέω. Th. κάπτω, *spiro*, f. ψω, p. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miscui* : &

Κεκερασμένος, *mixtus* : part. perf. pass. à κεράννυμι, *misceo*.

Κέκευθα, ας, ε, Iliad. χ. ver. 118. *texi*, perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat*, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε a. 2. esse velint pro ἔκευθε, Ion. redupl.

Κέκηα, *accendi*, p. m. verbi καίω, *uro*, f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. pass. verbi κηρύσσω, *prædico*, f. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος. ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo*, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum*.

Κεκινέαται, *moti sunt*. Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. pass. verbi κινέω, *moveo*, f. ήσω. p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*, a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγα.

Κέκλαμμαι, *furto sum ablatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω. *furor*, f. ψω. p. φα.

Κεκλαμμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κέκλαστο, *fracti erant*, Ion. pro ἐκέκλαστο, 3. sing. plusq. p. ejusd.

Κεκλειμένος, *clausus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *claudo*, f. σω. p. κα. perf. pass. κέκλειμαι, & κέκλεισμαι. Malim à κλείω, *celebro*, formare : undè & κλειτὸς.

Κεκλεμμένον *furto ablatum*, perf. part. pass. à κλέπτω, *furor*, f. ψω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλου, præf. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*.

Κεκλήαται, & κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται, & κέκληντο, quorum illud 3. pl. perf. pass. hoc plusq. p. verbi καλέω, *voco*, p. κέκληκα, p. pass. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*, f. γξω. a. 2. ἔκλαγον hinc κεκληγώς, perf. part. m. f. g.

Κεκλήγοντες, *clamantes*, Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò statuunt esse præf. part. act. à

Κεκλήγω, *clango, fremo*, ex præt. m. κέκληγα, verbi κλάζω, *clamo*. Sed κεκληγώς, ότος, *vociferans*, part. præt. m. à κέκληγα.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part.

part. act. κέκλημαι, perf. pass. & hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. pass. &

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. pass. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. pass. ejusd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati sunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi. Sunt qui velint κεκλίαται per Systol. dici pro κεκλείαται, *inclusi sunt*, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. pl. perf. pass. verbi κλείω, *claudo*. Sic & κεκλιμένος, pro κεκλεισμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. p. pass. f. g. à κλίνω, *inclino*, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*, indè κεκλόμενος, præs. part.

Κέκλοφα, *furatus sum* (undè κεκλοφώς, part. *furatus*:) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω perf. pass. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præs. imperat. act. à κλῦμι, seu κλύω, *audio*, Sunt qui velint perf. imperat. esse pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, η, *collutus*, *oblitus* pass. part. pass. à κλύζω, *eluo*.

Κέκλυτε, *audite*. Poët. reduplic. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, *audio*.

Κέκλωσμαι, *fatatus sum*, *fato destinatus*, perf. pass. verbi κλώθω, σω, f. σω.

Κεκμακώς, Dor. pro κεκμηκώς, *defessus*, *defunctus*, perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro*, *ægroto*, f. καμῶ p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *lasso*, Poet. metri gratiâ pro κεκμηκότι, dat. sing. Ion. perf. part. κεκμηκώς, & sublato κ. Ion. κεκμηώς ὅτος, verbi κάμνω, *laboro*.

Κέκνισμαι, *excitatus sum*, perf. pass. verbi κνίζω, idem quod κνάω, *scindo*.

Κεκόλμηται, 3. sing. perf. pass. verbi κοιμάω, *sopio*; f. ήσω. p. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio*, f. άσω, p. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*, f. ψω. p. κέκοφα. p. m. κέκοπα.

Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, præt. m. sublato primùm τ, & præposito κ. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἐκ να, & κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo*, f. άσω. à κόνια, *calx*, Th. κόνις, ιος, ἡ, *pulvis*.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvero impleo*: ab eod. Th.

Κεκονισμένος, per Sync. pro κεκονιασμένος, quod vide, vel κεκονιμένος.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi, κοπάζω, *quiesco*.

* Κεκοπανισμένος *tusus*, perf. part. pass. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*, f. άσω. Th. κόπτω, *scindo*.

Κεκοπώς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *scindo*, f. ψω. p. κέκοφα, præt. m. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*, f. έσω. Th. κορέω. idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*, f. έσω & ήσω, p. κεκόρηκα.

Κεκορηώς, Ion. pro κεκορηκώς, præs. part. act. ejusd.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. Th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. p. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*, f. έσω. p. κεκότηκα. hinc p. part. κεκοτηκώς, ότος, & Ion. κεκοτηώς. Th. κότος, *simultas*, *ira vetus*.

Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*, f. ψω. p. pass. κέκομμαι.

Κεκράαντο, *absoluti fuerant*, Poët. & Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. pass. plusq. p. verbi κραίνω, *efficio*, f. ανῶ. p. κέκρακα. perf. pass. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.

Κεκράγω, *clamo*, f. ξω, a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρακα, *miscui*, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo*, f. κεράσω, & per Sync. κράσω. p. pass. κέκραμαι, perf. part. pass. κεκραμένος, a. 1. part. pass. κραθείς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post fut. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω, p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. ejusd.

Κέκραχθι, *clamato*, per Sync. pro κεκράγωθι, imperat. verbi κεκράγομαι, idem quod κράζω, *clamo*. Alii pro κέκραχε dici volunt.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, præt. m. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. p. verbi κεράω, *misceo*, f. κεράσω, & per Sync. κράσω. p. κέκρακα.

Κεκριγότες *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*, f. ξω, pl. m. κέκριγα, hinc κεκριγυῖα, p. m. part. f. g. & in a. 2. act. ἔκρικον pro ἔκριγον.

Κεκριμένην, *diversam*, acc. sing. perf. part. pass. à κρίνω, *secerno*, f. νῶ p. κέκρικα.

Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. pass. ejusd.

Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, p. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*, f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor*; aut *simia*, per Metath. à κέρκωψ, quod vide.

Κέκρυφα, p. m. verbi κρύπτω, *occulto*: f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύφαλος, ε, ὁ *reticulum*, *quo mulieris crines compescunt*, aut simile quid, à κρύπτω, cujus præt. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, *latent*. Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσί, 3. pl perf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.

* Κέκρωψ, οπος, ὁ, *impostor*.

Κεκτῆμαι,

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. κεκτῆσθαι, perf. inf. &

Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, *acquiro*: f. ήσομαι. a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Ion. & Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω.

Κελαδεῖν, Poët. pro ὑμνεῖν, *celebrare*, *carminibus cantare*: κελαδεῖσθαι, idem. Att. Th. κέλαδος, quod vide.

Κελαδεινὸς, ἡ, ὸν, *obstreperus*, *tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδεινὸς, ῦ, *canorus*, *clarus*: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεινᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελαδέοντι, *resonant*, Dor. pro κελαδέουσι, p. pl. præs. act. à

Κελαδέω, *strepo*, *clamo*, *resono*: f. ήσω. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδῆτις, ιτιδος, ἡ, *decantatrix*, *celebratrix*: ab eod. Th.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου. à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, *tumultus*, *clamor*: q. à καλέω, vel κέλω ᾄδω.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præs. particip. à κελαδέω, *strepo*: quod à præced.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Epith. Martis, qui, propter cædes quas facit, homines *atratos* incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφεῖ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *nubium obfuscator*: ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, *niger*: qu. μελαινὸς, ἡ, ὸν, Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum* vel *corpus habet*, vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, *cum strepitu fluo*: f. σω. p. κε. q. à κέλαδος, *strepitus*, & ῥύω, seu ῥέω, *fluo*: hinc

Κελάρυξις, εως, ἡ, *murmur*, *strepitatio*.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. præced.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. à κέλομαι, *hortor*: f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα, *poculum*: an à χέειν λοιβὴν, id est, *libamen fundere*?

ΚΕΛΕΟ'Σ, ου, ὁ, *avis pernicissima*, *galgulus*: qu. à κέλλω, *celeritèr curro*.

Κέλεσθε, *jubete*. 2. pl. præs. imperat. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, *jube*, præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, quod vide.

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, *viæ*, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *via*: qu. ab ἐλεύθω.

Κέλευσε, 3. sing. a. 1. act. Ion. à κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, CELEUSMA, *clamor adhortatorius nautarum*, *mandatum*, &

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, quod vide.

Κελευστὴς, οῦ, ὁ, *hortator*; peculiaritèr qui κέλευσμα, *canit*: ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευστιάω, idem quod

Κελεύω, *jubeo*, *hortor*: f. εύσω. p. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κέλευσον, έτω, a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, *hortor*.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος) CELES, *equus desultorius*. Est & *navis minoris genus* quam CELOCEM vocant. utrumque qu. à κέλλω, *celeritèr moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi inus. κελέομαι, idem quod κέλω.

Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd.

Κελητίζω, *equito*, *celete equo vehor*, *equum desultorium ago*. Th. κέλης, ητος, ὁ.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *appello*, *pervenio ad portum*: a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα, sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, *hortarer*, præs. opt. &

Κελόμην, imperf. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.

Κελύφη, τὰ, nom. pl. à

Κέλυφος, εος, τὸ, *putamen*, *cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*: f. κελήσομαι, ab inus. κελέομαι. q. à καλῶ, *voco*.

Κεμὰς, άδος, ὁ, *hinnulus cervi*: qu. ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι, *quòd adhuc in speluncâ dormiat*.

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas*: qu. à κέειν, *secare*.

Κεναυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vana jactans*: à κενὸς, *vacuus*, & αὐχέω, *glorior*.

Κενεὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à

Κενεὸς, Poët. & Dor. pro κενὸς, οῦ, *inanis*: κενεὰ πνεῖν, *inania spirare*; id est, *inanem & gloriâ vacuam vitam degere*.

Κενεόφρονι, dat. sing. à

Κενεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *stultus*: à κενὸς, *inanis*, & φρὴν, *mens*.

Κενεῶνα, acc. sing. à κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Κενεώτερον, *vanius*, compar. à κενὸς, *vanus*.

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria*: &

Κενόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inanis gloriæ cupidus*: ex κενὸς, *inanis*, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω.

* Κενολογέω, -ῶ, *garrio*, *inanitèr loquor*, f. ήσω. p. κεκενολόγηκα.

ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vacuus*, *inanis*; εἰς κενὸν, *frustrà*: qu. ab ἐνέω.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, CENOTAPHIUM, *inane sive honorarium sepulchrum*: expon. etiam *simulacrum* seu *imago*, 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, *inanis*, & τάφος, *sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio*: f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, *vanitas*: fœm. à κενός.

Κενόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Poët. *vana cogitans*, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, *mens*.

Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus*: à κενὸς, *vanus*, & φωνὴ, *vox*.

Κενόω, -ῶ, *exinanio*: f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. a. 1. pass. ἐκενώθην, ης,

ἄσ, ῃ, a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, inanis.

Κένσαι, stimula, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, stimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντισαι poni, a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii à κένσω formant: f. κένσω. a. 1. ἔκενσα, idem quod κεντέω.

Κένσασε, Dor. & Ion. pro ἐκέντησε, pupugit. Th. κεντέω, pungo: f. ήσω.

Κένταυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, CENTAURUS; item signum cœleste: ex κεντέω, & ταῦρος, taurus.

ΚΕΝΤΕ'Ω, pungo, stimulo: f. ήσω. p. κεκέντηκα. Dicitur & κεντέω· q. à κέω, findo, & ἐντὸς, intus.

Κέντορες, stimulatores: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.

Κεντρηνεκέας, acc. pl. à

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, stimulis agitatus: ex κέντρον, stimulus, quod à κεντέω, pungo, & ἤνω, cedo.

Κέντρον, ε, τὸ, stimulus, calcar; item CENTRUM. Th. κεντέω, pungo.

Κέντρων, ωνος, ὁ, CENTO, vestis è variis panniculis ac diversis coloribus consarcinata: ab eod. Th.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Lat. à centum ducta.

Κεντῶν, pungens, præs. part. act. à κεντέω.

* Κένωμα, ατος, τὸ, evacuatio, exinanitio.

Κέονται, jacent, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέοντο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. & κέοιτο, 3. sing. opt. q. à κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

ΚΕΠΦΟΣ, ε, ὁ, avis quædam marina levissima; item homo levis, stolidus.

* Κεπφωθεὶς, Prov. vii. 22. subitò & leviter allectus.

Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, cornua. Th. κέρας.

Κεράεσσι, cornibus, dat. pl. Ion. pro κέρασι· à κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραία, ας, ἡ, cornu, antenna; item virgula inflexa: tum punctulum suprà literam: κεραῖαι etiam sunt apices eminentes in aliquâ re. Th. κέρας, cornu.

Κεράϊζετον, scindebant, 3. pers. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, cornibus dissipo; item vasto, exscindo, deleo. Th. κέρας, quod vide.

Κέραιρε, misce, præs. imperat. à

Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.

Κεραΐς, ΐδος, ἡ, perditrix, vastatrix; peculiaritèr verò vermis cornu infestans: à κεραΐζω.

Κεραμεῖ, dat. sing. à κεραμεὺς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, ars figuli, figulina. Th. κέραμος, quod vide.

* Κεραμεῖον, ε, τὸ, figuli officina: &

* Κεράμειος, figulinus: &

Κεραμεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, figulus. Th. κέραμος.

Κεραμεύω, fingo: ab eod.

Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμειος, figulinus: ab eod.

Κεραμικὸς, ὴ, ὸν, fictilis, e: &

Κεράμιον, ε, τὸ, amphora, urceus fictilis: &

* Κεραμὶς, ίδος, ἡ, tegula: à

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ε, ὁ, terra figularis; testa, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus: à κέω, uro, & ἔρα, terra.

Κεράμῳ, dat. sing. à præced.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, seu κεραννύω & κεράω, misceo: f. άσω. præs. part. κεραννὺς, ύντος. p. κεκέρακα. a. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω. p. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκεράσθην, & ἐκράθην. f. 1. pass. κερασθήσομαι, & κραθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, purus, impermixtus: εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. Eust. à κέρας deriv.

Κεραοὶ, cornutæ, nom. pl. à

Κεραὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cornutus: à

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu: q. à κάρα, caput, cujus est ornamentum. Hinc βέκερως, -ω, καὶ -ωτος, ὁ καὶ ἡ, bubulis cornibus præditus.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. Th. κεράννυμι, misceo.

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ε, ὁ, CERASUS, arbor, à Cerasunte urbe: τὰ κεράσια, fructus cerasi. Hinc Angl. Cherries.

Κεράστης, ε, ὁ, CERASTES, serpentis genus: à cornibus dictum: item vermiculus ficum infestans. Th. κέρας, cornu.

Κεράσω, miscebo, & per Sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, misceo.

* Κερατίζω, cornu peto, f. ίσω, p. κεκεράτικα.

* Κερατίνη, ης, ἡ, buccina.

Κεράτιον, ε, τὸ, siliqua, corniculum; à κέρας, quia est corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, siliquæ, seu folliculi fabarum, &c.

* Κεράτινος, ε, ὁ καὶ ἡ, corneus, ex cornu factus.

Κερατιῶμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, cornu peto: f. ίσω. Th. κέρας, cornu.

* Κερατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cornutus.

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραυνόβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, fulmine ictus: à κεραυνὸς, fulmen, & βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, ᾶ, ὁ, fulmen: q. à κείρειν καὶ αὔειν, quia scindit & urit. Hinc

Κεραυνόω, f. ώσω, fulmino.

Κεραυνωθέντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

Κεράω, misceo, Poët.

Κέρβερος, ε, ὁ, CERBERUS, canis infernus q. κρεοβόρος, à κρέας, caro, & βορὸς, vorax.

Κερδαίνω, lucror, quæstum facio, lucrifacio: præs. part. κερδαίνων, οντος. f. κερδανῶ, & κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. pass. κερδηθήσομαι, Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδαλέη, ης, ἡ, vulpina pellis: à κερδὼ, vulpes, quod vide: sed

Κερδαλέος, ε, lucrosus, quæstuosus, utilis. Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vulpinâ mente præditus: à κερδαλέος, astutus, & φρήν. Vel à κερδὼ, ᾶς, ἡ, vulpes. & λέων, leo, & φρήν.

Κερδαλεώτερον, quæstuosius, utilius. compar. à κερδαλέος.

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, quæstum faciemus, 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, lucror: f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδαλέη

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. &

Κερδήσω, a. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, lucror, quod vide.

Κέρδιον, utilius: à

Κερδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quaestuosior, utilior; item versutior: &

Κέρδιστος, ου, superlat. utilissimus; item versutissimus: à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum: q. κέαρ ἥδει, cor oblectat: item astutia, versutia.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, calliditas, dolus: &

Κερδῶ, οῦς, ἡ, vulpes: à κέρδος.

Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέραα, cornua: &

Κέρεος, Ion. pro κέραος, gen. à κέρας, ατος, -αος, -ως, τὸ, cornu.

Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, tondeo: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκαὶς, ἡ, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, radius textorius, vel tela; quia ad pulsandum sonat. q. à κέρκω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, CERCOPITHECUS, simia caudata: πίθηκος κέρκον ἔχων, aluta simia: à clunibus tritis sic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; it. membrum virile.

Κερκυραῖος, ου, CORCYRÆUS.

Κέρκουρος, ου, ὁ, genus navigii brevioris; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à Corcyrâ insulâ: vel pro κέρκουρος, ut potius scribitur: q. d. caudata navis: ex κέρκος, & οὐρά, cauda.

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, caudatus, versutus. Κέρκωπας enim improbos homines fuisse aiunt. Th. κέρκος, cauda.

Κέρμα, ατος, τὸ, segmentum æris, nummulus: à κείρω, seco.

Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, nummularius, collybista: à præced.

Κέρνος, vas fictile, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant: quos ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνος dici potuit à κεράννυμι, quòd varia in eo miscerentur.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu: ex κέρας, cornu, & οἴαξ, temo navis.

Κεροῦχις, ιδος, ἡ, cornigera: ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερόωντο, miscebant, Ion. & Poët. pro ἐκεράοντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, misceo: f. άσω.

Κέρσαι, totondisse: a. 1. inf. Æol. à κείρω, tondeo: f. κερῶ, & Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. p. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.

Κέρτομα, convitia, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, mordax, cavillatorius: &

Κερτομέω, f. ήσω, convitior: ex κείρω, tondeo, vel potius κέαρ, cor, & τέμνω, scindo: p. m. τέτομα.

Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, ου, cor scindens, mordax: vide κερτομέω.

Κέρχνος, ου, ὁ, asperitas quædam gutturis quæ instar granorum milii sentitur, item apud Ion. milium: vide κέγχρος. At

Κερχνὸς, ἡ, όν, durus, asper: qu. à

ΚΕ'ΡΧΩ, exaspero: κέγχρος, ου, ὁ, asperitas gutturis; item milium: κέρχνη, puls è milio.

Κερῶ, tondebo, f. verbi κείρω unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κείρω.

Κέσκετο, Ion. & Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κεστὸς, οῦ, acu pictus: à κεντέω, pungo.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est genus teli militaris, sudes: qu. à κέω, uro; item sudes piscis. Sunt qui exponunt malleum.

Κεστρεὺς, mugil: quod teli modo intret adulteros: qu. à κέστρα. Juvenal. Sat. x.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, herba quædam, betonica.

Κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum sine ferreo cuspide: an à κέω, uro? Th. κέστρα, teli genus.

Κευθάνω, idem quod κεύθω, occulto, tego: in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. sing. præs. à κεύθω, occulto.

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, caverna profunda, penetrale: ab eod.

Κεύθῃς, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, occulto.

Κεύθμασι, latebris, dat. pl. à

Κεῦθμα, ατος, τὸ, ejusd. Th.

* Κευθμὸς, ὁ, Iliad. ν. ver. 28. latebra, latibulum.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, locus qui occultat; latibulum, latebra: &

* Κεῦθος, τὸ, latebra, latibulum: à

ΚΕΥ'ΘΩ, occulto, abscondo: f. σω, p. κέκευθα. q. à κέω, jaceo. Hinc

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum: item summa, vertex. Th. κεφαλὴ, caput.

Κεφαλαιόω, -ῶ, in summas redigo, summatim repeto vel attingo: item caput ferio, vulnero: f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

* Κεφαλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, summarius, capitalis.

* Κεφαλαιωδῶς, summatim. Th. κεφαλή.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, summa: à

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput: gen. pl. Ion. κεφαλέων, dat. pl. κεφαλῆσι. Hinc Βουκέφαλος, ου, ὁ, equus Alexandri magni.

Κεφαλὶς, ίδος, idem quod εἴλημα, ατος, τὸ, volumen: à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, CEPHALUS piscis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, caput.

Κεφάλῳ, dat. sing. à κέφαλος, ὁ, nom. viri

Κέχαδα, ας, ε, p. m. ver. χάζω, recedo: item capio, capax sum: a. 2. ἔχαδον. f. 2. χαδῶ

Κεχάδοντο, Ion. Diaplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.

Κεχανδότα, biantem, capientem, acc. sing. præs. part. m. Poët. Pleonasm. à κέχανδα, p. m. pro κέχαδα, p. m. part. κεχαδὼς, pro κεχαχὼς, verbi χάζω, quod vide.

Κέχαρα, gavisus sum: præt. m. verbi χαίρω, gaudeo: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ου, insensus, perf. part. pass. χαράσσω, sculpo: f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα, gavisus sum, perf. act. [illegible] χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαρέω, f. [illegible] perf. part. pass. κεχαρημένος, lætus.

Κεχαρηότα, gavisum: qu. à χαρέω, f. [illegible] p. κεχάρηκα, unde fit part. κεχαρηκὼς, per Crasin Ion. κεχαρηὼς, ότος. refer ad χαίρω.

Κεχ

Κεχαρησέμεν, Ion. Diplasiasm. pro χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χαιρέω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάρητο, lætatus est, 3. sing. plusq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, ab eod.

Κεχαρηώς, ότος, gavisus. Vide κεχαρηότα.

Κεχαρισμένος, η, perf. part. pass. unde κεχαρισμένε, charissime: voc. sing. à χαρίζομαι, gratificor: f. ίσομαι, perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, gratia.

Κεχαρισμένως, adv. gratè, acceptè, jucundè. vel ad gratiam, ad voluptatem: à præced.

Κεχάρισται, 3. sing. perf. pass. Vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, gratiâ donatus, gratiâ ornatus: à χαριτόομαι, gratiâ afficior, gratiam accipio. Th. χάρις, ιτος, η, gratia.

Κεχαροίατο, gavisi fuissent, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χάροιντο. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipuè tribuunt: & formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante το, vel ται, α inserentes. Estque à χαίρω, gaudeo: f. αρῶ. a. 2. ἐχαρόμην. a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, gavisus sum: a. 2. m. Ion. pro ἐχαρόμην. Vide præced.

Κεχείμανται, fluctuant, 3. pl. perf. pass. verbi χειμαίνω, fluctibus agito: f. ανῶ. p. κεχείμαγκα. perf. pass. κεχείμασμαι, σαι, σται.

Κέχηνα, hiavi, p. m. ind. & hinc

Κεχηνώς, ότος, part. præt. med. hians, hiscens, os aperiens: in nom. pl. κεχηνότες, hiantes, sive stulti, qui frequentèr hiare solent: à χαίνω, hisco, quod vide.

Κέχλαδα, præt. m. &

Κεχλαδώς, ότος, a. 2. part. act. à χλάζω, sibilo: f. σω. a. 2. ἔχλαδον, κὴ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, tepefacio: f. ανῶ.

Κεχλιδώς, ότος, deliciis abundans: perf. part. m. verbi χλιδάω, luxui deditus sum. Th. χλίω, deliciis frango. Angl. to cloy.

Κεχολωμένος, iratus: perf. part. pass. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, mox succensebis: Ion. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulò post fut. &

Κεχολώσεται, mox succensebit: 3. sing. paulò post fut. verbi χολόω, irascor: f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. pass. κεχόλωμαι, ωσαι. Th. χολὴ, bilis.

Κεχολῶσθαι, iratum esse, perf. inf. pass. ejusd.

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus sum: perf. ind. pass. χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promissus: p. part. pass. à χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo: f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui: a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, σται. a. 1. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. χρηματισθείς, ένος. Th. χρῆμα, τὸ, res, negotium, oraculum.

Κεχρημένος, η, perf. part. pass. ab oraculo prædictus, egens: à χράομαι, -ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, oraculum consulo. Th. χράω, commodo, oraculum edo.

Κεχρήσεται, 3. sing. paulò post. fut. à χρήζω, indigeo: f. σω. perf. pass. κέχρησμαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχρισθε, 2. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Κέχρισμαι, perf. pass. à χρίω, ungo: f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. sing. & κέχυνται, confunduntur: 3. pl. perf. pass. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. κεχυμένος, η, effusus: perf. part. pass. à χέω vel χύω, fundo. Th. χέω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel pro

Κέχυται, 3. sing. perf. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσαν, cesserant: Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi χωρέω, cedo, eo: f. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, sejuncti sunt: Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, separo. Th. χωρὶς, seorsum.

Κεχωρισμένος, η, ον, separatus, distans: perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, aggestus, defossus: part. præt. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, & per Epenth. κείω, findo, jacere cupio: unde & κεῖμαι, jaceo. est & κέω, uro: vide καίω.

Κῆ, Ion. pro πῆ, quo.

Κῆαι, accendisse: a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, uro, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ'ΒΟΣ, ου, ὁ, animal è simiarum genere.

Κἠγὼ, ut & κἠγὼν, Dor. pro κὴ ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ desertâ, ubi Cedar Ismaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat: 3. sing. imperf. Ion. verbi κήδω, quod vide.

Κῆδε pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, cura.

Κήδει, lædit: 3. sing. præs. act. à κήδω, ango: præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, το, cura.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, parentatio, sepultura. Th. κῆδος, exequiæ, cura.

Κήδειος, ου, cujus curam gerimus, charus, amicus: ab eod. Th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, solicitus: ab eodem.

Κηδεὸς, ου, idem quod κήδειος; quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. à κήδομαι, curam gero. κήδετο pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. ejusd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστὴς & κηδευτὴς, ου, ὁ, qui curam alicujus gerit; item gener, socer, frater uxoris: ab eod.

Κηδεύω, f. εύσω, curo, funero. &

Κηδέω, curam gero: f. ήσω & έσω. Th. κῆδος, cura, exequiæ.

Κήδιστος, ου, familiarissimus: superl. ab eodem.

Κήδομαι, f. ήσομαι, curo, solicitus sum de aliquâ re, satago: item mœreo, molestiâ afficior: item exequias alicujus curo. &

Κηδομένη, curans: præs. part. f. g. verbi præced. à

ΚΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, solicitudo, affinitas. hinc κηδαλέος, ου, solicitus, anxius.

Κήδω, *mœrore afficio, ango, lædo.* inde κήδων, *affligens* : præs. part. à præced.

Κἤδωκ', *& dedit* : pro κὴ ἔδωκε.

Κηδεμόνες, ὖ, *folicitus, anxius.*

Κήδων, *affligens* : præs. part. à κήδω.

ΚΗ'ΘΙΟΝ & κηθάριον, ου, τὸ, *vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur* : Ion. pro χήτιον, à χεῖσθαι sic κηθων, Herodot. pro χιτών, &c. Est ergò à χῶ, *capio.*

Κἤκ, Dor. pro κὴ ἐκ.

Κἤκα μὴ ἀποθάνω, Dor. pro κὴ εἶκα μὴ ἀποθάνω, *etsi non moriar.*

Κέκιε, Poët. Anadiplasiasmo, pro κέκιε, & hoc pro ἔκιε, verbi κιέω vel κίω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. à κηκίω, *salio.* Th. κίω, ἐω, *vado.*

Κηκὶς, ῖδος, ἡ, *nidor*, in altum velut saliens ; item *galla*, quæ è quercu subitò ἀνακηκίει, i. e. *prosilit* : ab eod. Th.

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ου, τὸ, *telum* : Ion. pro κᾶλον, *lignum.*

Κηλὰς, *hyberna dies, nubes, capra, vulpes.*

ΚΗ'ΛΑΣΤΡΟΣ, *arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt*, ut *Juniperus, Ilex,* &c. κηλάστραι, *arbores quædam agrestes* ; item *vasa pastoralia.*

Κήλειος & κήλεος, *urens, splendens* : q. à καίω.

ΚΗΛΕ'Ω, *mulceo, decipio* : f. ήσω· sed

Κηλέῳ, dat. sing. à κήλεος, ου, *calidus.* Th. præced.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *tumor scroti, ramex.*

Κηλιδόω, -ῶ, f. ώσω, *maculo, conspurco.* à

ΚΗΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *macula, nævus, ulcus* ; quasi *ustione facta macula*, à καίω, *uro.*

Κῆλον, ου, τὸ, *jaculum è ligno* : Ion. pro κᾶλον.

Κηλὸν, *siccum* : à κάω, *uro.*

Κηλέω, *precor* ; puto Poëticum esse pro κηλέω, ut sit Deum *mulcere precibus.*

Κηλώνειον, ου, τὸ, *instrumentum quo aqua è puteis hauritur.*

Κἠμαυτὸν, Doricè ponitur pro κὴ ἐμαυτὸν, *& meipsum.*

Κἠμὲ, Dor. pro κὴ ἐμέ.

ΚΗΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CAMUS, fræni genus, fiscella è viminibus plexa.* Haud male à κάμπτω, quia est *flexilis.*

Κἤν, Dor. pro κὴ ἐν. sed κ' ἦν, Dor. pro κὴ ἦν.

Κῆνσος, ου, ὁ, *census*, hoc est, *æstimatio bonorum* : vox origine Lat.

ΚΗ'Ξ vel κήϋξ, *avis quædam, larus* : quidam κέπφον exponunt.

Κἠξαπίνης, Ion. & Dor. ex κὴ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repentè.*

Κἦπε, Dor. pro κὴ εἶπε.

Κἤπει, Dor. pro κὴ ἐπεὶ, *& postquam.*

Κἤπειτα, Dor. pro κὴ ἔπειτα, *& postea.*

ΚΗ'ΠΟΣ, ου, *hortus, pecten, pubes muliebris* : Est & *animal simile simiæ.* hinc

Κηπεύω, *hortum colo* : &

Κηπουρὸς. *hortulanus*, ex οὖρος, *custos*, & κῆπος, *hortus.*

ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis.* at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ατος, τὸ, *COR.*

Κῆρα, acc. sing. &

Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, *sors.*

Κηρία, ας, ἡ, *fascia* propriè *sepulchralis*, quæ κειρία & κηρεία. Th. κὴρ, *mors.*

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ κὴ ἡ, *fatis agitatus* vel *advectus* : à φορέω, *agito, fero*, & κὴρ, *sors.*

Κήρινος, ου, *cereus* : &

Κηρίον, ου, τὸ, *favus* : à κηρὸς, *cera.*

Κηριτρεφέων, gen. pl. à

Κηριτρεφὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *morti obnoxius* : q. d. *fato nutritus* : à κὴρ, *fatum*, & τρέφω, *alo.*

Κηρόδετος, ου, ὁ κὴ ἡ, *cerâ ligatus & compactus* : ex κηρὸς, *cera*, & δέω, *ligo.*

Κηροδομεῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à κηροδομέω, *cellas cereas struo.* qu. ex κηρὸς, *cera*, & δομέω, idem quod Th. δέμω, *struo.*

Κηρόθι, *ex corde* : adv. à κέαρ, contractè κῆρ.

ΚΗΡΟ'Σ, ῦ. ὁ, *CERA* : quia καιόμενος ῥεῖ. hinc

Κηρόω, *cerâ obduco.*

ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *folliculi fabarum.* q. à κείρω, quia *resecantur.*

Κήρυγμα, ατος, τὸ, *prædicatio* : à 1. p. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco.*

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Ion. &

Κηρύκειος, ου, *ad præconem pertinens.* Th. κήρυξ, *præco.*

Κηρυκηίη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus* : à præced.

Κήρυνθος, *CERYNTHUS* : nomen proprium.

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, *præco* : q. à κράζω, *clamo*, vel à γῆρυς, *vox.* hinc

Κηρύσσω, *prædico, publico, celebro* : imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, f. ύξω. p. κεκήρυχα. a. 1. ἐκήρυξα. perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἐκηρύχθην. a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, έντος, f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ῃ, εται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. &

Κηρυχθῆναι, a. 1. inf. pass. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρῦ· à κηρὸς, ὁ, *cera.*

Κηρωτὸς, ῦ, *ceratus.*

Κήτειος, ου, *cetaceus* : exponitur & *magnus* : qu. à

ΚΗ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS, balæna* : qu. à κεῖμαι, quia *jacet* ut moles. κητεία, *locus ubi tales pisces capiebant.*

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κηὖ, Dor. pro κὴ εὖ, *& benè.*

Κήϋκα, acc. sing. à

Κήϋξ, υκος, ὁ, nomen regis.

Κἦφ' ὅτι, Dor. pro κὴ εἶφ' ὅτι, & εἶφ' pro εἶπε, *dixit.*

Κἦφα, Dor. pro κὴ ἔφη, vel εἶπε.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli, Syr. *Petrus.*

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *fucus* : ex apum genere. dat. pl. κηφήνεσσι pro κηφῆσι.

Κἤφθη, Dor. Ion. & Æol. pro κὴ ἤφθη, *accensa est* : 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω, *accendo* ; quod vide.

Κηφισσίδι, dat. sing. à Κηφισσὶς, ῖδος, ἡ, *Cephisis*, lacus.

Κἦχος, Dor. pro πῆχος, à πῆ, *quo?*

Κηώδης, εος, ὁ κὴ ἡ, &

Κηώεις, εντος, *benè olens, fragrans* : à καίεσθαι, quia odoris causâ *accenduntur.*

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ κὴ ἡ, *cui scoria immista est.*

Metap

Metaph. non sincerus, fucatus: q. à κίβδης, quod vide. superl. κιβδηλότατος. ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *purus, sincerus*.

Κίβδης, *lutum*, nempe *metallorum scoria*; item *improbus*.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, ιος, ἡ, *pera, sacculus*; q. à κεῖται βόσις, ubi *victus reconditur*: hinc & κίβος, *arca*.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi*, quod ex illo fructu fieri solitum.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *arca, cista, capsa*: q. à κίβος· vide in κίβισις.

Κιγκλίζευ, 2. sing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζου, *movebaris*: à

Κιγκλίζω, *agito*: Dor. pro κινέω· κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*, quæ & κίγκαλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet*.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius*: scribitur & κίταρις.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*: alitèr κίδαφος & κίναδος.

Κίε, Ion. pro ἔκιε, imperf. vel a. 2. verbi κίω, *εω, accurro*: per Metath. pro ἴκω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*: κίθαρις, ιος, ἡ, idem, *lyra*: κιθαρίζω, *citharâ ludo*: κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*, & hinc Angl. Gittern & Cittern.

Κιθαρίζεσκεν, *personabat*: 3. sing. imperf. Ion. à

Κιθαρίζω, *citharâ cano*: f. ίσω. a. 1. imperat. κιθάριξον. Th. κιθάρα, *cithara*.

Κίθαρις, &

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *CITHARISTA*: in pl. οἱ κιθαρισταί. &

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulsandi citharam*: &

Κίθαρος, ου, ὁ, *piscis citharis*, Apollini sacer: omnia à κιθάρα, quod vide.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, *CITHAROEDUS*: quod ex κιθάρα & ᾠδὸς, *cantor*. Th. ἀείδω, *cano*.

Κιθάω, *citharœdum facio*: comicè ficta vox, à κιθάρα.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.

ΚΙ'ΚΙ, εος, τὸ, *CICI*: plantæ nomen Lat. *ricinus*.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNUS, cirrus*: qu. à κυκᾶν, *confundere*.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ', *vox noctuarum*.

Κικκαβὴ, κέρυξ, *noctua, CICUMA*: à præcedente.

Κικκὸς, οῦ, ὁ, *gallus*: videtur à sono ita dici, & Angl. Chick.

Κικλήσκουσ', pro κικλήσκουσα, *vocans*: præs. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, *voco*.

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ἡ, *vires, robur*: quod à κίω, *moveo*.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis: à

Κιλίκιον, ου, τὸ, *CILICIUM, vestis ex hirtis Ciliciæ villosioribus*: à

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *Ciliciâ oriundus*.

Κίλλα, ης, ἡ, nom. propr. regionis.

ΚΙΛΛΙΒ'ΑΝΤΕΣ, *ligna, quibus defessi clypeos sustentabant*: à κιλλὸς, quod vide, & βάσις, *asinina basis*, quæ aliquid sustinet instar asini.

ΚΙΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *asinus*: apud Doros.

• Κίλυφος, εος, τὸ, *cortex*.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii κιμβερικὸν & κιμβερικὸν, *vestimenti pretiosi genus*: an à *Cimbriâ* vel *Cimmerio*, oppido Asiæ?

ΚΙ'ΜΒΗΞ, seu κίμβιξ, κος, ὁ, *animalculum è vesparum* vel *apum genere*: item *parcus, sordidus*.

ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA terra*: ex insulâ Cimole.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, & generalitèr *fœtor*, q. κινεῖν βορᾶς.

Κιναβράω, *oleo, fœteo*: à præced.

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, & -ου, ὁ, *vulpes*: apud Siculos: *astutus*: qu. à κινεῖσθαι ἄδην. Est & κίνδαφος, *vulpes*: & κιδάφη, & κίδαφος.

Κινάμωμον, ου, τὸ, *cinnamomum*: vide κιννάμωμον.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus, paxillus*: qu. à κινεῖν, quoniam *mobilis*.

Κίνδαξ, *agilis, mobilis*: à κινέω, *moveo*.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum, facinus audax*; à perf. pass.

Κινδυνεύω, *periclitor*: f. εύσω. p. κεκινδύνευκα. à

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, *periculum*: quod à κινῶ & δύος, vel δύω, *movet* enim *metum & mergi facit*: vel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores*, sc. *excitans*.

Κινδυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *periculosus*.

Κινείσθω, *moveatur*: 3. sing. præs. imperat. pass. à

Κινεῦ, Dor. & Æol. pro κινοῦ, *move*: præs. imperat. pass. à

ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*: f. ήσω, p. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα. a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η. Hinc

• Κινέων, ουσα, ον, *movens*: præs. part. &

Κινηθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass.

Κινηθμὸς, οῦ, ὁ, *motus*: Poët. pro κίνησις. ab eod. Th.

• Κίνημα, ατος, τὸ, *motus*. Th. κινέω.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd.

• Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.

Κινητὴρ γαῖς, *quassator terræ*: Periphrasis Neptuni.

• Κινητὴς, οῦ, ὁ, *motor*: à κινέω, unde &

• Κινητικὸς, οῦ, *movendi vi præditus*.

Κινητικώτατα, pl. num. neut. gen. superl. grad. à κινητικός. Th. κινέω.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ*.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgò κίνναιον, *rubia*.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *exemplar, quod plastes sibi proponit, proplasma recens editum*.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *CINNAMOMUM*.

Κινούσης, gen. sing. f. g. κινέων.

Κίνυμαι, idem quod κινέω, *moveo, agito*: in præs. part. κίνυμαι, *moveor*: unde κίνυντο, in 3. pl. imperf. Ion.

Κίνυρα, ας, ἡ, *cithara*: qu. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα. à

ΚΙΝΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, lugubri voce queror*.

Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis, querulus, funestus*: à præced.

Κιοίτην, *irent*: 3. dual. opt. à κίω, *vado*.

Κίον' pro κίονα, acc. sing. &

Κίονα,

Κίοσιν, *columnis* : dat. pl. à κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *columna*.

Κιοῦσαι, *euntes* : nom. pl. part. præs. f. g. à κίω, *eo*. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἰοῦσαι, ab εἶμι, *eo*.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, *CIRCE* : nomen sagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS, CIRCULUS, locus in orbem rediens*. Est & *species accipitrum*. unde fort. Angl. Quirk.

Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. à

Κιρνάω, *misceo* : f. ήσω. Th. κεράννυμι seu κεράω, idem.

Κίρνη pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, quod vide.

Κιῤῥάθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, *è Cirrhâ*.

Κίῤῥις, *species accipitris & piscis* : à κιῤῥῷ, *colore*.

ΚΙΡΡΟ'Σ, ου, *fulvus seu gilvus* : q. à καίω, *uro*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *varix*, cùm vena à multo sanguine dilatatur : qu. à κιῤῥῷ, *colore*. dicitur & κρισσός.

ΚΙ'Σ, κιός, ὁ, *vermis, qui in ligno frumentove nascitur*. Hinc ἄκιος, *non corrosus à vermibus*. Est &

Κὶς, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ, & Att. κίττα, ης, ἡ, *pica, avis garrula, gulosa*, &c. Et sumitur pro *fastidio ciborum & appetitu absurdorum*, & pro *malacia*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, concipio* : à præced.

Κισσήρης, *hederâ redimitus*.

Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à verme perrosus. Th. κὶς, *vermis*.

ΚΙΣΣΟ'Σ, & Att. -ττός, οῦ, ὁ, *hedera*.

Κισσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui capite gestat hederam*.

Κισσύβιον, ου, τὸ, *poculum è ligno hederaceo* : ab eod. Th.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capsa ex vimine* propriè : q. à κεῖσθαι.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, seu *malus Medica*.

Κίτριον, sc. μῆλον, *pomum citrium* : à præced.

Κιττὸς, *hedera* : vide κισσός. at

Κιττὸς, ὁ, ὸν, *bonus, a, um*, Laconicè.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτών, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio, assequor* : quod vide.

Κιχείη, *deprehendat* : 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι· unde & κιχείς. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχείω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo* : sed tum ι deberet subscribi.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in pl. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, & κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo* : q. à χαὶ, *capio*, & κίω, *eo* : f. ήσω. p. κέκιχα. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν. hinc

Κίχῃ, *apprehendat* : 3. sing. a. 2. sub ejusd.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio* : f. ήσω. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, & Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, *assecutus* : præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, *assecutus* : a. 1. part. &

Κιχήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor*.

Κιχήσομαι, *assequar, deprehendam* : f. à κιχέομαι, idem quod κιχέω.

Κιχήτην, per Sync. & Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus, avis* : Dor. κιχλα.

Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις seu *turdis vescor* : hinc *delicior, immoderatè rideo*, affine est καχλάζω.

Κιχράω, & κίχρημι, *commodo, utendum do* : à χράω, idem.

Κιχών, *assecutus, nactus* : a. 2. part. act. à κιχέω, *assequor, deprehendo* : a. 2. ἔκιχον.

ΚΙΧΩ΄ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ου, τὸ, *intubum, CICHORIUM* : q. à κίειν & χωρίον, quòd *per agros serpit*.

ΚΙ'Ω, *vado, eo* : qu. ab ἴω, quod ex ἴω, seu εἶμι, *eo*.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, *columna, columella* : dict. quòd in altum κίει. at

Κιών, ῦσα, *vadens* : dicitur præs. part. licèt in ultimâ acuatur : à κίω. vel a. 2. pro ἰών, ab εἶμι, *eo*.

Κλαγγεῦντι, Dor. & Æol. pro κλαγγεοῦσι, 3. pl. præs. q. à κλαγγέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo* : fut. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR* : ab eod. Th.

Κλάγξω, f. 1. ejusd. verbi.

Κλάδα, & Æol. κλάϐα, *CLAVA*.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας.

Κλαδὶ, per Metaplasmum pro κλάδῳ, dat. sing. à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, *ramus tener* : qu. à κλάω, *frango* : hinc *CLADES*, Metaph. &

Κλᾶεν, Att. & Dor. pro κλαῖεν, à κλαίω, *ploro* : f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO, clango*, de anseribus, gruibus, &c. f. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. κέκλαγγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*. Dicitur &

Κλάζω, pro κλάω, *frango*, &

Κλάζω, *claudo* : Dor. pro κλείζω, à κλεὶς, i. e. κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ', pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. &

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro* : fut. κλαύσω, præt. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem* : acc. sing. part. præs. &

Κλαίουσι, 3. pl. præs. ind. verbi κλαίω.

Κλαΐς, ΐδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS* : nam hinc Ion. κληΐς, unde & κλαΐς.

Κλαΐστρον, ου, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, ου, τὸ, *CLAUSTRUM*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΛΑΙ'Ω, *lacrymor, ploro, fleo* : imperf. ἔκλαιον,

κλαίειν, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα, qu. à κλάω, frango: luctu enim & lachrymis frangitur animus.
ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ῦ, mutilatus: q. à κλάω.
Κλάνιον, βραχιόλιον γυναικὸς, armilla.
Κλὰξ, ᾶκὸς, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis.
Κλάξω, vel ut alii κλαξῶ, f. 1. Dor. pro κλάσω ex κλαΐζω, claudo. Th. κλείω, claudo: f. κλείσω. & Dor. κλαξῶ, ει verso in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.
Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præs. part. f. g. verbi κλαίω, fleo.
Κλαπεὶς, έντος, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, furor: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον.
Κλαρονόμως, acc. pl. Dor. pro κληρονόμους, hæredes.
Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, sors, hæreditas.
Κλάρωσε, conciliavit: Ion. & Dor. pro ἐκλήρωσε. a. 1. verbi κλαρόω pro κληρόω. Th. κλῆρος, sors.
Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. & κλάσαι, a. 1. inf. &
Κλασθείσης, gen. sing. a. 1. part. pass. fœm. gen. à κλάω, frango: f. άσω. a. 1. pass. ἐκλάσθην.
Κλάσις, εως, ἡ, fractio: &
Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum: à perf. pass. verbi κλάω, frango.
Κλασῶ, claudam: Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, claudo.
Κλαύδη, ης, ἡ, nomen insulæ: Græcè, vox infracta.
Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris: Latinè quasi clauda.
Κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, fletus, ploratus: à κλαίω, fleo: f. κλαύσω.
Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, fleo, vagio, & in fletum adduco: ab eod. Th.
Κλαυθμυρισμὸς, ῦ, ὁ, ejulatus: à præced.
Κλαυθμὼν, fletus, locus fletûs. Th. κλαίω, fleo: f. κλαύσω.
Κλαυσεῖται, 3. sing. f. 1. m. Dor. verbi κλαίω, fleo: f. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ, f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.
Κλαύσετε, 2. pl. f. 1. act. verbi præced.
Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω, vide κλαυσοῦνται.
ΚΛΑ'Ω, frango, mutilo: f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα. a. 1. inf. κλάσαι. a. 1. part. κλάσας, αντος. perf. pass. κέκλασμαι. a. 1. pass. ἐκλάσθην. præs. part. pass. κλώμενος, η, ον. Hinc Angl. Clash & Crash, (l & r liquescente) & to claw.
Κλεάρετε, voc. sing. à
Κλεάρετος, υ, ὁ, nomen proprium.
Κλεεινὸς, οῦ, inclytus, gloriosus. Th. κλείω, celebro.
Κλεηδὼν, όνος, ἡ, vide in κληδών.
Κλεηθήσεται, f. 1. verbi καλέω, Gen. xxxii. 28. mel. edit. κληθήσεται.
Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, res præclarè gestæ, à κλέος, εος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.
Κλειδόω, CLAUDO, obsero, à κλεὶς, -δὸς, ἡ, clavis. Th. κλείω, claudo.

Κλείετε, celebrate: 2. pl. præs. imperat. act. verbi κλείω, celebro.
Κλειθρία, ας, ἡ, rima: &
Κλεῖθρον, ου, τὸ, claustrum, sera; CLATHRUM: à κλείω, claudo.
Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Poët. celebris: à κλείω, celebro.
Κλείξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, celebro, glorifico. Vel à κλείζω, f. ίσω. Dor. κλείξω. Sic κλείξειν, f. 1. inf. Dor. pro κλείσειν,
Κλείουσαι, celebrans: nom. pl. part. præs. f. g. à κλείω, celebro. Sunt qui velint Ion. & Poët. dici pro κλέουσαι, à κλέω, pro κλείω.
Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, CLAVIS: acc. pl. κλεῖδας, & per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, claudo.
Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. &
Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à κλείω.
Κλειστὰς, acc. pl. κλειστὴν, acc. sing. f. g. à
Κλειστὸς, οῦ, celebris. Th. κλείω, celebro.
Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in naturâ muliebri, à κλείω, claudo.
Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris, inclytus: à
ΚΛΕΙ'Ω, claudo; item celebro, memoro: f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. pass. κέκλεισμαι, & κέκλειμαι. perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐκλείσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἐπικλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gloriosus, celeber: at
Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mul. & Musæ.
Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum: à κλέπτω, furor: perf. pass. κέκλεμμαι.
Κλεμμὺς χελώνη, testudo: quia se sub testâ veluti κλέπτει, i. e. occultat.
Κλέοβιν, nom. propr. acc. sing. Κλέοβις.
Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, celebror. Th. κλείω, idem.
Κλεόπας, α, ὁ, CLEOPAS, nom. viri Gr. qu. interpret. omnis gloria.
Κλεοπάτρῃ, dat. sing. Ion. à Κλεόπατρα, ας, ἡ, nomen mulieris.
Κλέος & κλεῖος, εος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.
Κλέπτας, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, fur.
Κλέπτε, falle: præs. imperat. act. &
Κλέπτειν, præs. inf. à κλέπτω, quod vide.
Κλέπτης, ου, ὁ, fur: ab eod. Th.
Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars furandi. Th. κλέπτω, furor, quod vide.
Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans: præs. part. f. g. ab eod.
Κλεπτόμενος, præs. part. pass. à κλέπτω.
• Κλεπτρία, ας, ἡ, fur. Th. κλέπτω.
ΚΛΕ'ΠΤΩ, furor, CLEPO, occulto, clam facio: f. ψω. p. κέκλεφα. a. 1. ἔκλεψα. a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. κλέψωσι. a. 2. ἔκλαπον. perf. pass. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα. Quidam à καλύπτω, κλέπτω, dict. volunt. Hinc Angl. to clip, i. e. numismata, &c. quidpiam præcedendo suffurari.
Κλέτας, τὸ, rupes: quod. à κλίνω, quia scil. acclivis.
Κλεύνικος, ου, Dor. pro κλεόνικος ex κλέος, gloria, & νίκη, victoria. Th. νικάω, vinco.
Κλέψας, furatus: a. 1. part. act. &

Κλέψασ

Κλέψωσι, 3. sing. f. 1. κλέψωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi κλέπτω, *furor*; quod vide.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum: ex κλέπτω, *furor*, & ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *belenium*, herba.

Κληδὴν, *nominatim*: adv. à καλέω, *voco*.

● Κληδονίζομαι, *vaticinor*, *vates consulo*: f. -ίσομαι· hinc

● Κληδονισμὸς, ῦ, ὁ, *vaticinium*.

Κλῆθρα, ων, τὸ, *sepes*; à κλείω, quia horti iis *clauduntur*.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona*, *gloria*, *omen bonum*: Poët. κλεηδὼν, ex κλείζω. Th. κλείω, *celebro*, peculiariter κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *hariolari*. at

Κληδὼν, 2 Reg. i. 10. exponitur *armilla*. Sed pro τὸν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κληΐειν, Ion. pro κλείειν, *claudere*.

● Κλῄζω, pro κλείζω, *claudo*.

Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. &

Κληθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. &

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à καλέω, *voco*.

Κλῆθρα & κλῆθρος, ου, ὁ, *alnus*: qu. à κλάω, *frango*

Κληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κληΐζω, f. ίσω, *claudo*; item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κλεὶς, ῖδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς· vel *aliquid clavi simile*, *sedes nautica*, *transtrum*, ab eodem Th.

Κληΐσαι, Ion. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel

Κληΐω, pro κλείω, *claudo*, *celebro*.

ΚΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes*, *virga vitea*, quia fragilis. à κλάω, *frango*. Et κλῆμα est ὑπόδημα, Hesych. Hinc

Κληματὶς, ίδος, ἡ, &

Κλημάτιον, τὸ, pro *vite*, & pro *sarmentis aridis*.

Κληματόομαι, *pampinis* & *sarmentis opacor* & *sylvesco*.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri Lat. *clemens*.

● Κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*.

● Κληροδοτέω, f. ήσω, *sorte divido*.

Κληροδότης, ου, ὁ, *qui per sortem dat*, q. d. διδόναι ἐν κλήρῳ.

Κληρονομέω, -ῶ, *hæreditatem adeo*, *hæreditatis jure obtineo*, *possideo*: f. ήσω. p. κεκληρονόμηκα. a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, a. 1. inf. act. κληρονομῆσαι. ex κλῆρος, *sors*, & νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμου. ab eod.

Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*: qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *sors*, *patrimonium*, *sortitio*: quasi ἀπὸ τοῦ κλάειν τὰς ἔριας, *frangit*, sive *dirimit lites*. Est & κλῆρος, *vermiculus qui in favo nascitur*. Plin. lib. ii. 11. 16.

● Κληρουχία, *hæreditatis aditio*: à

Κληροῦχος, ου, ὁ; qui κλῆρον ἔχει, *aliquid sorte sibi attributum tenet*.

Κληρόω, *sorte lego*, *sorte deligo*: f. ώσω. p. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, -οῦμαι, *in sortem adsciscor*: a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum*. Th. κλῆρος, *sors*.

Κληρώσομαι, *sortior*: f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *sortitò*, *in sorte*, adverb. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio*, *officium*. Th. καλέω, *voco*.

Κλῆσον, pro κλήϊσον, per Synær. a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo*, *celebro*. Th. κλείω, idem. at

Κάλεσον, fine ι subscripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, ου, adj. verbal. *vocandus*: à 3. sing. præt. pass. verbi ejusd.

Κλητεύω, *in jus voco*: ab eod.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, *appellativus*, *a*, *um*: à καλέω.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus*, *a*, *um*; *inclytus*: ab eodem Th.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ. *herbæ genus*.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS*: qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κριθὴ, *hordeum*, & βαῦνος, *fornax*.

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio*, *plaga*, *tractus*, *CLIMA*: à κλίνω, *clino*.

● Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus*; *annus scansilis*: à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala*, *gradus*, *CLIMA*: qu. à κλίνω. Hinc Angl. to climb.

● Κληματὶς, ίδος, ἡ, *vitis*. Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, & Dor. κλίνα, *lectus*: à κλίνω, *reclino*.

Κλινθήτην. Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus*: ab eod. Th.

Κλινικὸς, οῦ, *CLINICUS*, *in lecto decumbens*, *ægrotus*, *lecto affixus*: &

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. &

Κλινόμενος, *inclinans*: præs. part. pass. à κλίνω.

● Κλινοπηγὸς, *lectorum faber*; à κλίνη, *lectus*.

Κλινοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

● Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus*, *lectica*, *currus clausus*: à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino*, *reclino*: fut. νῶ. præt. κέκλικα. aor. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται. unde est κλίμα, ατος, τὸ, *regio*, *cæli inclinatio*, *tractus*: præt. med. κέκλινα, unde κλίνη, ης, ἡ, *lectus*. Hinc &

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi *discumbitur*, *discubitus*, *tabernaculum*, *tentorium*, *casa*: &

Κλισιάδες, αἱ, *januæ biferes*. Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide. &

Κλισίηθεν, *ex tentorio*: adv. de loco. κλισίηνδε, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile*, *caula*, *stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εων, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν, ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus discubitorius*, *sella recubitoria*, dat. pl. Ion. κλισμοῖσι. &

Κλισμῷ

Κλωμῷ, *folio* : dat. sing. &

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas* : latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίτυς, υος, ἡ, *vallis, montis declivitas* : à præced. Th.

Κλειὸς, *collare, vinculum*, quo collum κλείεται, Th. κλείω, *claudo*.

Κλονέοντο, *turbabantur* : 3. pl. imperf. Ion. à

Κλονέομαι, *turbor, concutior*. Th. κλόνος.

* Κλονέω, ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio* : qu. à κλᾶν, *frangere*. Undè

* Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio, ira*.

Κλονιστὴρ, *gladiolus ad femora suspensus* : à κλόνιον, *spina dorsi, coxendix*. q. à

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio*. Hinc Angl. a Clown.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum* : à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor*.

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um*, ab eodem Th.

Κλοπίμως, adv. *furtivè* : à præced.

Κλοποπεύειν, *verba dare, decipere* : q. κλόπια ἔπεα λέγειν, *elegantia verba dicere* : i. e. *tempus inanitèr producere*. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Κλουβὸν, *sigillum*. Hinc περικλουβίζω.

Κλυβάτις, *herba* quæ ἑλξίνη, Latinis *parietaria*.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo* : f. ίσομαι. a. 1. paff. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. ab eod.

Κλύεν, *audivit* : 3. sing. imperf. Ion. à κλύω, *audio*.

Κλύζεσκεν, *abluebat* : 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλυζε. &

Κλυζομένῳ, *inundanti* : dat. sing. part. præf. paff. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, purgo* : hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio*,

Κλῦθι, *audi* : præf. imperat. à κλῦμι · vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio*.

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. à

Κλύμενος, ου, *clarus*.

Κλύοιμι, *audirem* : præf. opt. à κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt* : 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, CLYSTER, *id quo alvus eluitur*, item *ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλυταιμνήστρη, ης, ἡ, CLYTÆMNESTRA, nomen mulieris.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui fert inclytum fructum* : ex κλυτὸς, *inclytus*, & καρπὸς, *fructus*.

Κλυτοπώλῳ, dat. sing. à κλυτόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inclytus equis* : à κλυτὸς, *inclytus*, & πῶλος, *pullus equinus*.

Κλυτὸς, οῦ, ὁ, *qui auditur, inclytus* : κλυτὴ, *clara* : à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus, artifex* : ex κλυτὸς, *inclytus*, & τέχνη, *artificium*.

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero*. Hinc ἐπικλυτὸς, οῦ, *celebris*.

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ἡ, *cavea avium*.

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum* ; item *explodo è theatro*. Hinc Angl. to cluck, five clock, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero* ; & *fatalitèr destino* : undè κεκλωσμένα dicuntur *fato destinata*. κλωστὴρ, *fusus*. Hinc Angl. to clothe, cloth, &c.

Κλωθὼ, οος, ἡ, CLOTHO, una è Parcis.

Κλωμακόεις, εντος, *asper* : locus in quo sunt κλώμακες. quod à κλίμαξ, quasi κλιμακόεις, *scalâ egens, ascensu difficilis* : vel ut alii à κλάω, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, ωνος, ὁ, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari solet : accuf. singul. κλῶνα. accuf. plur. κλῶνας. Hinc

Κλωνίον, *ramulus* : qu. ab eod. Th.

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεόπας, *omnis gloria*.

Κλῶπες, *fures* : nom. pl. à κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*. Th. κλέπτω, *furor*.

Κλωπεύω f. εύσω, *furor*, ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus* : ex κλὼψ *fur*, & πατὴρ, *pater*.

* Κλῶσμα, ατος, τὸ, *filum* : à κλώθω, *neo*.

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus* : ab eod.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur* : vide κλῶπες.

Κμέλεθρα, *trabes* : αἱ δοκοί.

Κμητὸς, ἡ, ὀν. *elaboratus, factus* : à κάμνω, *laboro, facio*.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus*. Th. κνῆκος, ου, ἡ, *species seminis*.

Κνακων, *caper* : à colore κνακῶ.

Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus*.

Κνάπτω, id. q. κάμπτω, *flecto*.

Κναμοὺς, acc. pl. Dor. pro κνημοὺς, *colles* : vide κνημός.

ΚΝΑ'ΠΤΩ seu γνάπτω, f. ψω. p. φα. *carmino, carpo* : proprium fullonum. undè κνάφος seu γνάφος, ου, ὁ, *carduus fullonius*. κναφεὺς seu γναφεὺς, έως, ὁ, *fullo*. Angl. the Nap of Cloth, & to knap, id est arrodere.

Κνᾶσαι. Dor. pro κνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado*.

* Κναφεὺς, έος, ὁ, *fullo*.

Κναφεῖον, ου, τὸ, Ion. pro γναφεῖον, *officina fullonica*. Th. κνάπτω, quod vide.

ΚΝΑ'Ω, κνέω, item κνῆμι, *scindo, rado. scalpo, pruritum excito*. Hinc Angl. gnaw & gnash.

ΚΝΕ'ΦΑΣ, ατος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum* : κνεφαῖος, ου, *tenebrosus, obscurus*.

Κνέωρον, herba quædam, quæ & κνῆστρον, Plin. lib. 13. 21. qu. à κνέω, *rado* : quod linguam mordet.

Κνῆ, *scalpsit* : Ion. pro ἔκνη, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *scindo*.

Κνήθω, *scalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo* : f. κνήσω. p. κέκνηκα. præf. part. κνήθομαι, *prurio*. Th. κνάω, *scindo*.

Κνηκίας, *lupus* : à κνηκὸς, *flavus* : quia tali colore sunt lupi.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, *parva nubecula* : quia κνηκή. vide κνηκός.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ἡ, *species quædam seminis*, vel *herba croco similis*. Hinc

Κνηκὸς,

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, *flavus, inclinans in candidum.*

Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum*; item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*

Κνήμαργος, ου, ὁ κ) ἡ, *cruribus albis præditus*: ex κνήμη, *tibia*, & ἀργὸς, *albus.*

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus.* Hinc Angl. Knee. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον, q. à κινεῖν, *movere*, quia est motûs causa. Et *rotæ radius.*

Κνήμησι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*

Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. à κνημὶς, ἶδος, ἡ, *ocrea*: ab eod. Th.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ κ) ἡ, *ocreis armatus*: ex κνημὶς, ἶδος, ἡ, *ocrea*: qu. à κνήμη, & φέρω, *fero.*

Κνημὶς, ἶδος, ἡ, *tibiale, ocrea.* &

Κνημὸς, ῦ, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit.* Th. præced.

Κνηστίρα, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur*, & q. raditur; à κνάω, *rado.*

Κνησθείην, a. 1. opt. pass. verbi κνάω, *scalpo, frico*: f. σω. p. κκ. Th. κνάω, *scindo.*

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occisor, radula*: ab eod. Th.

Κνηστήριον, & κνῆστρον, *instrumentum quo raditur, radula.* à præced.

Κνῆστις, εως, η, *culter.* Th. κνάω, *scindo.*

Κνηφη, ης, η, *urtica*: quia κνᾷ. Vide κνίδη.

Κνίδιος, κόκκος, *granum CNIDIUM*: fructus thymelææ, Theophrast. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ου, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica*: quia κνίζει, *cum pruritu*, q. *mordet.* Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *grani species.*

Κνίδος, *quædam regio in Doride*, & nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἁ, præs. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta*: à

Κνίζω, *seco, rado, pruritum excito, perdo.* Th. κνάω, *rado.*

Κνιπολόγος, avis quæ κνῖπας λέγει, id est, *legit & edit vermes qui ligna erodunt.* Alii scribunt κνιπολόχος, quod κνιψὶν *insidietur*: à λοχεύειν, *insidiari.*

Κνιπὸς, *parcus*: qui de necessariis quoque aliquid κνάει. &

Κνιπότης, *pruritus*: à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica*: pro κνίδη, quod vide.

Κνισάντι, Dor. per Crasin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι · à κνισήεις, εντος, *nidore plenus.* Th. κνίσα seu κνίσσα, *nidor.*

Κνίσδειν, Doricè pro κνίζειν. *pungere*: vide κνίζω.

Κνισμὸς, ῦ, ὁ, *pruritus, prurigo*: à κνίζω, *pruritum excito.* Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis incensæ fumus*: quia nares κνίζει, i. e. *pruritum excitat.* Hinc κνισσὸς, οῦ, ὁ, *catillo*, qui κνίσαν sectatur.

Κνίσσαι, *pupugisse*: Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, *scalpo.* fut. ίσω. Th. κνάω, *scindo.*

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio*, seu *repleo*; item *vapore, suffio.* Th. κνίσσα, *nidor.*

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, *nomen muris*; ex κνίσσα, *nidor*, & διώκω, *persequor.*

Κνισσὸς, οῦ, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν sectatur.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud κνᾷ.

Κνοῦς, *gemitus axis in rotâ*: quum scil. κνᾶται.

Κνέφος, idem quod γνόφος & κνέφας, q. v.

Κνῦ, *res minima*: q. κνόν τι.

Κνύζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo*: à κνύζω, idem q. κνάω, *scabo, scalpo, rado.*

Κνυζάομαι, ῶμαι, *gannio*: à κνύω, idem quod Th. κνάω, *rado.*

Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζῶνται, 3. plur. præs. pass. à

Κνυζέω, *gannio*: f. ήσω. dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo.*

Κνύζω, & κνύω, *rado, scalpo*: ab eod. Th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, *bestia, animans*: à κινεῖσθαι ἐν ἁλὶ, si intelligas *marina*: vel à κνώσσειν ἐν θαλοῖς, si *aves*: vel à κνισσῶν, ἀλισκεσθαι, si *terrestria.*

Κνώδων, οντος, vel κνώδους, ὁ, *mucro*, seu *acies gladii.* παρὰ τὸ καίνειν ὡς ὀδοὺς, Th. ὀδοὺς.

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto*: qu. à κενὸς & ὄσσε, *quum vacui sunt oculi, nec occupati videndo.* derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, *video.*

Κνώψ, *cæcus*: qu. κενὸς ὠπὶ *vacuus visu*: ponitur per Pleonasm. τοῦ κ, pro νώψ, quod ex νη, particula negativa, & ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, *stolidus, amens.*

ΚΟ'ΑΞ, *rana*: à sono κοὰξ, *quæ vox ranæ.*

Κοάω, *audio*; quod ex ἀκούω · aut à κοέω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, *vafer, maledicus, loquax, adulator*: qu. à κακόβουλος.

Κοβάλικος, ου, *ridiculus.*

ΚΟ'ΒΥΛΙΣ, εως, ἡ, *radula, quâ caseus raditur.*

ΚΟΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA*, κόγχος, ου, ὁ, κ) ἡ, idem, κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, à præced.

Κογχίτης, *lapis albus & mollis*, in quo κόγχοι, à præced.

Κόγχος, ου, ὁ κ) ἡ, *concha*, propriè *turbinata*: idem quod κόγχῳ simile, ut *umbo clypei, cavitas oculi*, &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura*: &

Κογχύλιον, ου, τὸ, *CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas*; & *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta.* Th. κόγχη.

Κόδαλον, *piscis mugil*, κεστρεὺς. Puto à κόω, *seco.*

ΚΟΔΟΜΕΥΩ, *hordeum frigo*, seu *torreo*: qu. à κοῶ, *uro.*

Κοδράντης, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis.*

Κοέω, *intelligo, sentio*, pro νοέω · aut ex κοάω, pro κοίω, quod vide.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, *COTHURNUS, calceus utrique pedi aptus & altus.*

Κοθοῦρις, *vulpes*; &

Κοθοῦρος, *fucus, fur, iners*; παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐρὰν, *quod occulat caudam*, nec aculeum exerat, ut aliæ apes.

ΚΟΙ', κοὶ, *vox porcellorum.*

Κοίη, Ion. pro ποίᾳ, scil. ὁδῷ, *quâ viâ, quâ ratione?* Sic & κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumspicio*; ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κο λλαδο ,

Κοιλάδος, gen. sing. à κοιλάς

Κοιλαίνω, vide in

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, *cavo, exentero, detraho* : a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

Κοιλάς, άδος, ἡ, *vallis*, quia cavi inter montes : ab eod. Th.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum. pars navis* : à præced. Hinc Angl. a Keel.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo* Vide in κοιλᾶναι.

Κοίλοις & κοίλοισιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΙΛΙΑ, ας, ἡ, *venter, uterus* : qu. à κοῖλος, *cavus*. Tum & *canalis, per quem aqua ducitur*.

Κοιλιακός, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, *COELIACUS* : à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *parasitus*, qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, *ventrale* : qu. *vinculum ventris* : quod supra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epithetum loci *qui cavam planitiem habet* : ὃ κοῖλον πεδίον ἔχει.

ΚΟΙΛΟΣ, ου, *cavus, concāvus, depressus* : κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum*, quia tangenti se aperit & *cavum* exhibet : nisi potiùs sit *argentum excavatum sive cælatum* : κοῖλον, *vola, cavum pedis*. Hinc *COELUM*, apud Lat. à concavitate : & hinc Angl. to coil up, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis & anguibus convolutis videre est.

Κοιλοσταθμέω, *facio : fornico, camero* : f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοσταθμησα, ας, ε. Ex κοῖλος, *cavus*, & σταθμὸς, *stabulum, mansio*. Th. ἵστημι, *sto*. Hinc

* Κοιλόσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laqueatus, contignatus*.

Κοιλοστομία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, & velut in recessu auditur*, Quint. *l.* 1. *c.* 9. Ex κοῖλος, *concavus*, & στόμα, τὸ, *os*.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, *COELOSYRIA*, regio sic dicta, Syriæ pars.

* Κοιλότης, ητος, ἡ, &

* Κοίλωμα, ατος, τὸ, *cavitas*.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑΩ, -ῶ, *facio dormire, sopio* : f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præs. pass. κοιμάομαι, *dormio* : præs. part. κοιμαόμενος, -ώμενος. perf. part. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, *qui obdormiit* : a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. &

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Κοιμήθητι, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. pass. Ion. a. 1. m. &

Κοιμήσασθε, *cubate*, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd.

Κοίμησις, εως, ἡ, *dormitio* : &

Κοιμητήριον, ου, τὸ, *COEMETERIUM, locus in quo dormitur* vel *sepelitur* : à κοιμάω, *dormire facio*.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, quod vide.

Κοινάομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th κοινὸς, *communis*.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινησαντες, ut alii : nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, vel κοινόω, *communico* : f. ώσω, ab eod. Th.

Κοινῇ, *communitèr*, adv. ab eod.

Κοινεῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. & in 3. sing. præs. opt. & sub. act. Et in 2. sing. præs. ind. pass. & in 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινέω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare* : ex κοινὸς & λέγω, *dico*.

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio* : expon. & *conjuratio* : ex iisd.

* Κοινολογίζομαι, *colloquor*.

ΚΟΙΝΟΣ, ῦ, *communis* ; *pollutus, impurus*.

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas, participatio* : à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo* ; item *polluo, inquino, pro impuro habeo* : f. ώσω. p. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. a. 1. inf. act. κοινῶσαι. ab eod. Th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius*, quod vide.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, particeps sum* : f. ήσω. p. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινος, *communis*.

Κοινωνήσαντι, dat. pl. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio* ; *beneficentia* ; *eleemosyna*. Th. κοινός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictus* : à

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *socius, particeps* : in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi κοινωνέω.

* Κοινῶς, adv. *communitèr, uno animo*.

Κοινώτερος, ου, compar. grad. à κοινός.

ΚΟΙΞ, ικος, ὁ, *palmæ arboris quædam species*.

Κοιόλης, *sacerdos*. qui & κοίης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος. Est &

Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, *gravida* : quia κοῖος, id est, κύος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt, gubernant* : à

Κοιρανέω, *impero, princeps sum* : f. ήσω. p. κεκοιράνηκα à

ΚΟΙΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps, dominus* : qu. à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in subditos : hinc κοιρανέω, *dominor, impero*. Est &

Κοίρανος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

ΚΟΙΣΥΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis, nobilis ea & opulenta, sed luxuriosa*.

Κοιταῖος, ου, *qui it cubitum, qui lectum petit* : κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare, noctu jacere*. Th. κοίτη, *lectus*.

* Κοιτάζω, *colloco* : f. άσω, & præs. m. κοιτάζομαι, *jaceo, in lecto cubo*.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio* : f. σω,

f. σω, & Doric. ξω. Hinc a. 1. ἐκοίταξα. à

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *cubile, lectus, proles*: κοῖται, ων, αἱ, *libidines*: qu. à κεῖμαι, *cubo*. Hinc

Κοιτίον, ου, τὸ, *dormitorium, cubiculum*.

Κοιτίς, ίδος, ἡ, *parva κοίτη, lectulus*; specialitèr *capsula in quâ mundus muliebris servatur*: à præced.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ου, ὁ, *cubile*; *somnus in cubili*. Th. κοίτη· item

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*: &

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, *cubicularius*: ab eod.

Κόκαλον, os. Corona pretiosa κόκαλα ὀστέα.

Κόκκινος, η, ον, *COCCINUS, cocco tinctus*: à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *granum, bacca, COCCUS, color* ex cocco factus *puniceus*, undè etiam pro *purpura* sumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, & κοκύαι, ῶν, οἱ καὶ ἡ, *avi, majores*.

Κοκκύζει, *canit*, 3. sing. præs. ind. à

Κοκκύζω, *COCCYZO*; *canto ut cuculus vel gallus*; à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox, malum quod coccygis vocant*: ex κόκκυξ, quod vide, & μῆλον, *malum*. Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, *CUCULUS*, à sono; unde & κούκκος, Angl. Cuckow, vel quòd sit κοκκινος, colore: hinc κοκκύζειν, *cucurire*.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, *cucurire*. Th. præced.

Κόκυ, *celeritèr*, Att. unde fort. Angl. quick.

Κόλα, ἡ, *venter*. Suid. sive quia κόλον, id est, *escam* capit: sive quia κοίλη.

Κόλαβος, *offula, buccea parva*: à κόλον, *cibus*.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *lascivè salto*. Inde genus saltationis petulantis & lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατακλασθείησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβροι, *obscœna cantio*.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio, castigo*: f. σω. p. κεκόλακα. præs. pass. κολάζομαι, *punior, pœnas do*: a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. κολάσωμαι, η, ηται. p. pass. κεκόλασμαι, σαι, σται.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator*.

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio, assentatio*: à κολακεύω, *adulor*. Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, adj. verbale: à

Κολακεύω, *adulor, assentor*: f. εύσω, p. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

* Κολακίς, ίδος, ἡ, *assentatrix*.

Κολακρέται, vel κωλακρέται, & κωλακρέται, *civilium pecuniarum quæstores*.

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator, parasitus*: à κόλον, *cibus*, quem quærit.

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, *tundo, tundendo excavo*: qu. à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, *animal ululæ inimicum*.

Κόλασις, εως, ἡ, *supplicium, cruciatus, punitio*: à κολάζω, *punio*.

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadversio, cruciatus, pœna*: &

Κολασμὸς, οῦ, ὁ, *pœna, punitio*: &

Κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer, locus supplicii, tormentum*: à κολάζω, *punio*.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, *punio*.

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo, colaphum infligo*: f. ίσω. p. κεκολάφικα. Hinc præs. pass. κολαφίζομαι, *colaphis cædor*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Κόλαφος, ου, ὁ, *COLAPHUS, alapa*. Th. κολάπτω, quod vide.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, οῦ, ὁ, *vagina*.

Κολεοῖ., gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Ion. κουλεὸς, *vagina, CULEUS*: q. κοιλεὸς, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, οῦ, *glaber*: Hinc

Κολεραὶ, ῶν, αἱ, *glabræ*.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco*.

Κολία, *saltatio quædam*. Puto à ventris circumactu: vide κοιλία.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *piscis quidam*: sic dictus quod κοιλίαν habeat notabilem.

Κολιάω, *salto*: Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, & κόλλη, ης, ἡ, *gluten*. quasi à κλείω, *claudo*. Hinc κολλητὴς, *glutinator*.

Κόλλαβος, ου, ὁ, *epitonium chordarum*; *verticillus citharæ, lyræ*, &c. qui est clavicula, quâ fides vertuntur & intenduntur. Est &

Κολλαβὸς, ου, ὁ, *panis genus*. Th. κολλοψ.

Κολλάω, *glutino*: f. ήσω. p. κεκόλληκα. præs. pass. κολλάομαι, -ῶμαι. *agglutinor, adhæreo*, cum dat. a. 1. pass ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. pass. κολληθεὶς, έντος. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, *glutinum coquit*.

Κόλλη, ης, ἡ, *gluten*: vide κόλλα.

Κολλήεντα, *ferruminata*, nom. pl. n. g. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλήθητι, *adjunge*, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις σιδήρου, *ferruminatio*: à κόλλα.

Κόλλησσοι, *panis Ægyptius*.

* Κολλήτης, *glutinator*.

Κολλητὸς, οῦ, *conglutinatus, benè compactus*: acc. pl. f. g. κολλητὰς, à κόλλα, *gluten*.

Κόλλιξ, quod & κόλιξ, *panis rotundus, pastellus*: à κόλον, *esca*.

Κολλούριον, ου, τὸ, *collyrium*, idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius, in cervicibus & dorsis boum*, &c. quia inde κόλλα ἕψεται. in pl. κόλλοπες dicuntur *verticilli citharæ*, quibus chordæ intenduntur. Hinc Anglicè forsan Collops.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius, trapezita*: à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, *COLLYBUS*; *species numismatis*; bos in numismate parvo sculptus quasi κολλώμενος βοῦς. Sumitur & pro *permutatione*: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *panis parvus, crustum COLLYRA*.

Κολλυρίζειν, *opus pistorium facere*, 2 Reg. xiii. à præced.

ΚΟΛΛΥΡΙΟΝ, sive κολλούριον, ου, τὸ, *COLLYRIUM*, *genus medicamenti* : q. à κωλύω τὸ ῥεῖν, quòd oculorum *fluxum sistat*. Sed vox generalis & nomen à figurâ inditum : qu. κολοβούριον, h. e. κολοβὸν τὴν οὐρὰν, quia fit instar *caudæ mutilatæ*.

ΚΟΛΛΥΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, *avis nomen*.

Κολόβιον, ου, τὸ, *COLOBIUM*, *subucula* : quia κολοβὸν, *sine manicis*.

Κολοβόκερκος, *caudâ truncatus* : ex κολοβὸς, *mutilus*, & κέρκος, ου, ἡ, *cauda*.

Κολοβὸς, ῦ, ὁ κὴ ἡ, *mutilus* : hinc κολοβόω, *mutilo*, *brevio*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβόω, -ῶ, *contraho*, *decurto* : f. ώσω. p. κεκολόβωκα. a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται. à κολοβὸς, *mutilus*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. verbi præced.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ. *graculus*, *monedula* : hinc κολοιάω, *graculorum more vocem edo*, κολῳὸς, *tumultus*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, &

Κολοκάσιον, ου, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita*.

Κολοκυνθὶς, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cucumer amarus* : à præced.

Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *cibus*. Hinc βουκολεῖον, ου, τὸ, *locus* seu *sedes boum*.

Κόλος, ου, ὁ κὴ ἡ, *mutilus*, *truncatus* : à κολούω, *amputo*. Est etiam κόλος Athenæo *facilis* : undè εὔκολος & δύσκολος.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. *Colossus* : &

Κολοσσαῖος, ου, *qui Colossum æquat*, *Colosso par* : à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ῦ, *COLOSSUS*, *statua immensæ magnitudinis*.

Κολόσυρτος, ῦ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum trahuntur* : ex σύρω, *traho*, & κᾶλον, *lignum*, seu potiùs κόλος, *mutilus*. Est enim sarmentum lignum *defractum*.

Κόλουροι, οἱ, *COLURI*, sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores*, *quorum alter transit puncta Æquinoctiorum*, *alter Solstitiorum*, *mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos* : ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat : à

Κόλουρος, *caudâ mutilus*, *truncus* : qu. κόλος οὐρὰν.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor*. Si quis eam *mutilet*, ipsa moritur : ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo*, *decurto* : f. σω. p. κα. Hinc κόλος, ου, ὁ κὴ ἡ, *mutilus* : κολοβὸς, ῦ, ὁ κὴ ἡ, idem. κολοβόω, *mutilo* : κολόβιον, ου, τὸ, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium summa manus*, *finis*. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, *COLOPHONEM*, seu *ultimam manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, *sinus*, *gremium* : à κοῖλος, quia *cavus* : hinc ἐγκολπίζω, *in sinum recipio* : & Angl. Gulf, de maris *sinu*.

Κόλπω, Dor. pro κόλπου, gen. sing. à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus sinuosus*, *vestis sinuosa*.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato*, *aquas subeo* : f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. qu. κολυμφάω, à κόλος, *mutilus*, & φάω, *appareo* : nantes enim *mutili apparent*. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina*, *locus ubi natare possumus* : à præced.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*. diversa à κολουτέα, de quâ supra.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *COLCHICUM*, *herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.

Κόλχοι, ῶν, οἱ, *Cholchi*, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nom. urbis, Lat. *Coloniæ*.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tumulus*, *collis* : qu. κωλυνὸς. à κωλύω, qui celeriorem progressum itinerantium *impedit*.

Κολωὸς, ῦ, ὁ, *strepitus*, *tumultus*. Th. κολοιὸς, *parva cornix*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ κὴ ἡ, *arbutus*. Est & κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμαρος, *piscis*.

Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, *comam ferat*, 3. sing. a. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus sum*, *comam alo* : f. ήσω. p. κεκόμηκα. Hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare* : Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *sonum edo*, puto crepitu molarum.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *nodus* : hinc

Κομβόω, *nodum necto* : à præced.

Κομεῖν, præs. inf. verbi κομέω.

Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, *curam gero* ; *nutrio*, *alo* : f. κομίζω, idem : & *porto*, *fero*, *eo*.

ΚΟ'ΜΗ, ης, & Dor. κόμα, ἡ, *COMA*, *cæsaries culta* : quod à κόπτω, *seco* : ut *cæsaries* dicitur à *cædendo* : vel à κομέω, *curam gero*, *alo*, *orno* : Hinc Angl. a Comb, to comb, &c.

Κόμης. *comes*, *præfectus* : à Lat. *comes*.

Κομήτης, ου, ὁ, *comatus*, *crinitus* : dicitur κομήτης, sub. ἀστὴρ, *stella crinita*, *COMETA*. Th. κόμη, *coma*.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio τοῦ κομίζοντος*, *cura*, *diligentia*, *advectio* ; *receptio* : à κομίζω, q. v.

Κομιεύμεθα, Ion. & Dor. pro κομιούμεθα, 1. pl. f. 1. m. Att. verbi

Κομίζω, *curo*, *fero*, *repeto* : præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, *aliquem à morte reducere* : p. κεκόμικα. a. 1. ἐκόμισα. præs. m. κομίζομαι, *reporto*, *proficiscor* : imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, ου, -ετο, *ferebar*, *-aris*, *-atur* : f. 1. m. κομίσομαι, & Att. κομιοῦμαι. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui* : a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo*.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere*, a. 1. inf. act. &

Κομίξαις, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν. &

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. &

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, q. v.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομι-

Κομισθῆναι, *allatum fuisse*, a. 1. pass. inf. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

* Κόμμα, ατος, τὸ, *pars minima & orationis fragmentum*; accipitur & pro *moneta*: à κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI*, *lacryma arborum quarundam siccata*.

ΚΟΜΜΟ'Σ, ὁ, ὁ, *ornatus accuratior & fucatior*: q. à κομέω, *orno*. Hinc κομμόω, *fuco*: κομμωτὴς, ῦ, ὁ, *comptor*, *mango*: & fort. Angl. **comely**.

Κομμὸς, ῦ, ὁ, *planctus*: sed κόμμος, *dens molaris*: utrumque à κόπτω, quia præcipuè *cædit*, & mollit cibum.

* Κομμόω, *fuco*. Th. κομμὸς, *ornatus*, *fucatus*.

* Κομμωτὴς, ῦ, ὁ, *comptor*, *mango*.

Κομόωντι, *comam habent*: Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. verbi κομάω.

* Κομπάζω, *crepito*, *glorior*, *jactito*: &

* Κομπασμὸς, ῦ, ὁ, *jactantia*: &

Κομπαςὴς, ῦ, ὁ, *jactator*: à κομπάζω, &

* Κομπέω, *crepito*, *glorior*, *jactito*: &

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ὁ, ὁ, *crepitus*, propriè *apri dentes acuentis*, *sonitus*, *jactantia*.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *scitamentum*, *speciosus sermo*: à

Κομψεύω, seu potiùs κομψεύομαι, *scitè dico aut facio*, *scitè cavillor*: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ῦ, ὁ, *scitus*; *elegans*; *loquaculus*; *vafer*: compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior*. Hinc

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia*: quod à κομέω, *orno*.

* Κοναβέω & κοναβίζω, *strepitum facio*. Th. κόναβος, *sonitus*.

Κονάβησε, *edidit fragorem*: a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *resono*: à

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ὁ, ὁ, *sonitus*, *strepitus*: παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν.

Κονδὸς, *curtus*, *parvus*, Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Persicum*, vel *Asiaticum*.

* Κονδύλη, ης, ἡ, *ictus*: &

* Κονδυλίζω, *cædo pugno*, vel *nodo digiti percutio*. Th. κονδυλος. undè &

* Κονδυλισμὸς, ῦ, ὁ, *ictus pugni* vel *nodus digiti*, à κεκονδυλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ὁ, ὁ, *digiti articulus & junctura*, *pugnus*.

Κονδύλοω, *cædo*.

ΚΟΝΕ'Ω, *festino*, *curro*; *ministro*, *famulor*: q. à κόνις, *pulverem*, sc. *excitans currendo*.

Κονία, ας, ἡ, *pulvis*, *calx*. Hinc κονιάω, *dealbo*: f. άσω. p. κεκονίακα. p. pass. κεκονίαμαι. p. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κονία, ας, ἡ, adjectivè positum Att. & Poët. pro κονιακὴ, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, εος, ἡ, *pulverulentia*: ab eod. Th.

Κονιάω, *dealbo*; *pulvere impleo* vel *aspergo*: vide in κονία, *pulvis*.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία, ab eod.

Κονίζω, seu κονίω, *pulvere impleo*: ab eod.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba*, *thymbra*.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*: præs. part. act. à κονίω. Th. κόνις.

Κονίοπυς, οδος, ὁ & ἡ, *calceamentum multifidum*: quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur. ex κόνις & πῦς.

Κονιορτὸς, ῦ, ὁ, *pulvis*: ex κόνις, idem, & ὄρω, *excito*.

* Κονιορτώδης, ὁ & ἡ, *pulverulentus*. Th. κόνις.

Κονίπυς, idem quod κονίοπυς.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis*, *cinis*: sed

Κόνις, ιδος, ἡ, *lens* aut *furfur capitis*.

Κονίσαλος, ὁ, ὁ, *pulvis motus*: κόνις σαλευομένη· vel ab ἅλλομαι, *salio*.

Κονίω, *pulvere impleo*, *pulvere fœdo*, *pulverem moveo* vel *excito*. Th. κόνις, *pulvis*. Undè &

Κονιώδης, εος, ὁ & ἡ, *pulverulenta*.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ὁ, ὁ, *arbor apud Alexandrinos*. Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS*, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ὁ, ὁ, *barba*: hinc

Κοννοφορῶν, qui *villosam barbam gerit*. Sic

Κοννόφρων, *qui barbâ sapiens est*.

ΚΟΝΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CONTUS*, *nautica hasta longa & robusta*: qu. à κεντέω, *pungo*.

Κόνυζα; & κνύζα, *herba quædam coronaria*. Plin. lib. 21. cap. 9, 10.

Κόνωνα, acc. sing. à Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON*, Atheniensis.

Κοπάζω, *desino*, *quiesco*: f. άσω. p. κεκόπακα· à κόπος, *labor*, *lassitudo*. Th. κόπτω, *scindo*, &c. f. ψω. p. m. κέκοπα.

* Κοπανίζω, *tundo*, f. ίσω. p. pass. κεκοπάνισμαι. part. -πανισμένος, *tusus*.

Κόπανον, ὁ, τὸ, *pistillum*, quo aliquid κόπτομεν, id est, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulso*.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *scindo*: f. ψω. a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. pass. κοπεὶς, *cæsus*: p. m. κέκοπα.

Κοπεῖον, vel κόπαιον, ὁ, τὸ, *frustum ab aliquo integro desectum*: &

Κοπετὸς, ῦ, ὁ, *planctus*: à κόπτομαι, *plango*: &

Κοπεὺς, έος, ὁ, *cælum*, *quo lapides*, &c. *cælamus*: &

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *sectio*, *incisio*, *cædes*, *strages*: à p. m. κέκοπα· omnia à κόπτω, *cædo*.

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω, q. v.

Κοπιάω, *laboro*: f. άσω. p. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus*: à κόπος, *labor*: ab eod. Th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius*, seu *culter aptus ad cædendum*; item *securis*, ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. pl. ex κοπιάω.

Κόπος, ὁ, ὁ, *labor*, *negotium*, *molestia*. Th. κόπτω.

Κοπόω, *lasso*: hinc κόπωσις. ab eod.

Κοπρεύω, *stercoro*: hinc *planto*, quia id fit *lætamine* adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, *stercus*. Th. κόπρος, ῦ, idem.

* Κοπρίζω, *stercoro*, *stercore saturo*.

* Κοπρικὸς, ὁ, ὁ, *stercoreus*.

* Κόπριος, ὁ, ὁ, id. *vilis*: undè κόπριος ἀνὴρ, *plebeius homo*.

* Κόπρισις, εως, ἡ, &

* Κοπρισμὸς, ῦ, ὁ, *stercoratio*.

Κοπριώδης, εος, ὁ & ἡ, *stercorosus*.

Κοπριών, ῶνος, ὁ, *scarabæus quidam* : ita dictus quòd stercoreas pilas provolvat. à
ΚΟΠΡΟΣ, ου, ἡ, *stercus, fimus* : hinc
Κοπρέω, -έω, & κοπρίζω, *stercoro*.
Κοπρών, ῶνος, ὁ, *sterquilinium*.
Κοπρώνυς, τος, ὁ καὶ ἡ, *plebeïus, ultimæ sortis, quo sterquilinarius*.
Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta*, tundendo facta. &
Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens* : &
Κοπτομένη. *excitata* : præs. part. pass. f. g. à
ΚΟΠΤΩ, *cædo, scindo* ; *pulso, plango* : imperf. ἔκοπτον, ες, ε. f. κόψω. p. κέκοφα. præs. m. κόπτομαι, *plango* : cum acc. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο. p. m. κέκοπα. hinc Angl. a **Copse**, id est, *sylva cædua*.
Κόπωσις, εως, ἡ, *lassitudo, defatigatio* : à κοπόω.
Κόρα, ας, ᾳ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella*.
Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus*.
Κόρακι, dat. sing. ab eod.
ΚΟΡΑ´ΛΛΙΟΝ, seu κουράλιον, τὸ, *CORALLIUM* seu *CURALIUM*, lapis marinus rubens.
Κοράμβλη, ης, ἡ, *brassica* : quia κόρας ἀμβλύνει, *pupillas hebetat*.
ΚΟ´ΡΑΞ, κος, ὁ, *CORVUS* : dat. pl. κόραξι, & Ion. κοράκεσσι. Sic dictus quia κόρος, *ater* colore. Hinc Angl. a **Crow**, to **creak**, &c.
Κορέξαι, *efflagitâsse* : a. 1. inf. act. verbi κορέσσω, vel -τίω, *precibus insto* : f. ξω. à præcedente.
Κοράσιον, ου, τὸ, *puella* : à κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro, purgo*.
Κορβᾶν, Hebraicè, *oblatio, donum*. Syriacè κορβανᾶν.
ΚΟ´ΡΔΑΞ, κος, ὁ, *saltatio quædam ridicula*, q. à χορέω, *salio*.
ΚΟΡΔΥ´ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput*, quæ crassior pars, *ipsa clava*, & quicquid simile, *tuber* : κορδύλος, piscis nomen.
Κορέ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Calvus*.
Κορεῖ pro κορέσει, per Sync. κορέσει pro κορέσου, f. 1. Th. κορέω, *satio*.
Κορέννυμι, f. κορέσω, *saturo* : idem quod κορέω, *satio*.
Κορέσασθαι, *saturato* : a. 1. inf. m. pro imperat. κορέσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à præcedente verbo.
Κορέσειεν, *saturaverit* : 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab eod.
Κορεσθεὶς, *satiatus* : a. 1. part. pass. &
Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. pass. ἐκορέσθην, à
ΚΟΡΕ´Ω, *verro, purgo* ; item *satio* : f. έσω, & ήσω. hinc
Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi, puella, pulchra mulier*.
Κόρηθρον, ου, τὸ, *scopæ* : ab eod.
Κορθύεται, *fastigiatur* : 3. sing. præs. κορθύομαι, *in acervum colligor*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*.
Κόρθυνεν, *collegit* : 3. pers. sing. imperf. act. Ion. à
Κορθύνω, vel κορθύω; *coacervo, colligo* : à
ΚΟ´ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus* : hinc verbum præced.
Κορθύω, *accumulo, elevo*, vide κορθύνω.
Κορίαννον, ου, τὸ, *CORIANDRUM*. Idem & κορίανον & κόριον. Th. κόρις, *cimex*.
Κορίζομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην. Th. κορέω, *purgo*.
Κορινναῖος, ου, *è clancularia concubitu conceptus* : ex eâ scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.
Κορίνθιοι, ων, οἱ. *CORINTHII* ; à
Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS* : urbs Achaiæ.
Κόριον, ου, τὸ, *parva κόρη, puellula* ; item *sacrificium* pro κόροις, *pueris* : &
Κόριον, ου, τὸ, est *Coriandrum*. Vide κορίαννον.
ΚΟ´ΡΙΣ, εως, ὁ καὶ ἡ, *cimex* : q. à κείρω, *scindo*.
Κορμὸς, οῦ, ὁ, *truncus* : κορμὸς ξύλου, *caudex*. ab eod. Th.
Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.
Κόροιβος, ου, ὁ, *stultus* : à quodam *Corœbo*, *stulto* viro.
Κόροιο, *satietatis* : gen. Ion. à κόρος, q. vide.
Κοροπλάθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pupas effingit* : ex κόρος, & πλάσσω, *fingo*.
Κόρος, ου, ὁ, *puer, pullus, scopæ, satietas*, & pro *insolentia* & *petulantia*, quæ à satietate. item *CORUS, mensura aridorum*. Th. κορέω, *purgo, curo*, & *satio*.
Κόῤῥα, & κόρσα, ας, ᾶ, Dor. pro
Κόρση, & Att. κόῤῥη, ης, ἡ, *crinis* ; item *caput*. Th. κείρω, *tondeo*.
Κορυβαντιάω, *insanio more Corybantum* : vide in sequent.
ΚΟΡΥ´ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ* : ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς. hinc
Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, *lustratio*, seu *expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro* : *insanus furor*.
Κορυδαλλὶς, *herba, fumaria bulbosa, alauda*. Th. κόρυς, *galea* ; item *galerita*.
Κορυδαλλῶ, Dor. pro κορυδάλλου, gen. à κορύδαλλος, *alauda*. ab eod. Th.
Κορυδὸς & κορυδαλλὸς, *alauda*, avis *galerita*, *cassita* : à κόρυς, *galea* ; item *galerita*.
ΚΟ´ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens, mucus* qu. ex κάρα, & ζέω, quia velut *è capite ebullit*.
Κορυθάϊξ, *qui κόρυθα ἀΐσσει, galeam movet* ; *bellator*.
Κορυθαιόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui habet galeam variegatam* : lege κορυθαιόλος, ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea*, & αἰόλος, *varius*.
Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Est &
Κόρυθος, *frustum massæ* : qu. à κορεῖν, *satiare*.
Κόρυκος, ου, ὁ, vide in κώρυκος.
ΚΟ´ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus* : & hinc κόρυμβα, *rostra*.
ΚΟΡΥ´ΝΗ, ης, ἡ, *clava*, quia *capitatus* fustis à κάρα, *caput*.
Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat* : à præcedente.
Κορυνηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *satelles clavam gestans* : ex κορύνη, & φέρω, *fero*.

Κορυπ

Κορυπτίλος, ϐ, *cornupeta* : à

Κορύπτω, *caput jacto, cornu ferio.* Th. κέρας.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, *galea, cassis* : acc. sing. κόρυθα & κόρυν, quod à κάρα· quia *capitis* tuendo imponitur. Est &

Κόρυς, *alauda, galerita.*

Κορυσσέμεν, Ion. & Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. à

Κορύσσω, *galeâ armo* ; *armo, orno, urgeo, augeo* : præs. inf. κορύσσειν, præs. part. f. g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, *galea.*

* Κορυστὴς, ῦ, ὁ, *armiger.*

Κορυστος, ἡ, ὸν, *auctus* : à præced.

Κορυφαῖος, ϐ, ὁ, *verticalis, supremus, præcipuus,* CORYPHÆUS.

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, *vertex, summum in quavis re* : dat. pl. Ion. κορυφῆσιν, hinc

Κορυφόω, *erigo, attollo, impleo.*

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ϐ, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile* : Scribitur & κόρκορος.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, CORNIX : Angl. a **Crow.** item *malleus ferreus quo fores pulsantur,* vel *annulus quo fores attrahuntur* : item *summitas in curvamine arcûs,* & generalitèr, quævis *summitas.* Hine

Κορωνίζω, *cornicis stipem colligo.*

Κορωνιάω, vide in

Κορωνιόωντα, pro κορωνιῶντα, acc. sing. part. præs. Poët. verbi κορωνιάω, *incurvus & lunatus sum.* Th. κορώνη, quod vide.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis rostrata* : dat. pl. κορωνίσι· item *fastigium, summitas & apex in re aliquâ, finis.*

Κορωνόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *herba* : quæ & κορωνόπους, à *cornicis pede* sic dicta. Th. πῦς, *pes.*

Κορωνὸς, ῦ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. κορώνη, *summitas.*

Κόσιοι, αι, α, est μετάληξις, seu *finis numeri post centum usque ad mille* : ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex κόσκινον, *cribrum,* & μάντις, εως, ὁ, *vates.*

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ϐ, τὸ, *cribrum* : κοσκινοποιὸς, -ῦ, *cribarius.*

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina,* quæ abjiciuntur. An à κώς, *pellis,* & κολούω, *mutil*: ?

Κοσμέω, *orno, ordino, compono, instruo* : f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. & Ion. κόσμησα, ας, ε, a. 1. part. κοσμήσας, αντος. perf. pass. κεκόσμημαι. a. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*

Κόσμηθεν, *ornati sunt* : Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum* : à κοσμέω.

Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere* : vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &

Κόσμησε, 3. sing. a. 1. Ion. ejusd. verbi.

Κοσμήτορε, *principes* : nom. dual. à κοσμήτωρ.

* Κοσμητὴς, ῦ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator.*

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps.* Th. κόσμος.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus, a, um,* ab eod.

Κόσμιος, ϐ, *benè compositus, moderatus, modestus* : undè

Κόσμιον, ϐ, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia,* &

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*

Κοσμίως, adv. *compositè, decentèr* ; *ritè, modestè* ; à κόσμιος, *ornatus.* Th. κόσμος, *ornamentum.*

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi,* pro Satana. Ex κόσμος, *mundus,* & κρατέω, *imperium obtineo.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

Κόσμον, *jumentum,* Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ϐ, ὁ, *ordo* ; item *mundus, ornatus, pulchritudo.*

Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ϗ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre.*

Κόσος, *quantus,* pro πόσος, Ionicè.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, & Att. κόττυφος, ϐ, ὁ, *merula.*

Κόστω ἀκόστη, *hordeum.*

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ϐ, ὁ, COSTUS, *planta aromatica,* cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ϐ, ὁ, *nodus* : qu. à κόμβος. Legitur & κοσύμβη & κοτσύμβη.

* Κοσυμβωτὸς, ῦ, ὁ, *fimbriatus, nodatus.*

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum* : κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτεει, *infestus est,* 3. sing. præs. à κοτέω, *irascor.* Th. κότος, *ira vetus.*

Κοτέσσεται, *irascetur,* f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω, *irascor* : f. έσω & έσσω. p. κεκότηκα. & -ηκα. præs. part. f. g. κοτέουσα, κοτέοντι, nom. dual. part. præs. κοτέων, οντος. Th. κοτος, *ira vetus.*

Κοτήεις, εντος, *iratus* : ab eod. Th.

Κοτινηφορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui fert oleastros* : ex κότινος, & φέρω, *fero.*

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *oleaster* : & *corona ex oleastro.*

Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput* : à κόττη, *caput.*

ΚΟ'ΤΟΣ, ϐ, ὁ, & κότος, τὸ, *vetus ira,* qu. à κεῖμαι, *jacio.*

Κοτλάβισις, εως, ἡ, *lusus cottabi, actio ludendi cottabo* : à

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, & κόσσαβος, ϐ, ὁ, *genus lusûs convivalis,* reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio : à κοτταβεῖν, quod vide.

Κοπτῖν, *vehementèr verberare,* pro κόπτειν.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput.*

Κότλος, *alea,* fort. à κοτλεῖν, *jacere* : κοτίζω, *aleâ ludo* : κοτιστὴς, *aleator.* Est & κότλος, *gallus.* item *nomen viri* seu *gigantis.*

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavitas* ; *acetabulum* ; *cavitas coxæ, in quâ femoris cavitas vertitur, hemina.*

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη. hine κοτυληδονόφιν, idem indeclinab.

Κοτυλήρυτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *in poculum fluens* : à κοτύλη, *poculum,* & ῥέω, *fluo.*

Κότυλος, ϐ, ὁ, *poculum capiens quantum κοτύλη,* mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, ἡ, COTYS, *dæmon turpitudinis præses.* Hinc *sacra turpia* κοτύτλια.

Κεῦ, Ion. pro πῦ.

Κούαρτος, ϐ, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus.* Sic κυαίστωρ, ορος, ὁ, *quæstor.*

Κυβαρὶς, *asellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio:* animalculi genus.

Κοὐκ pro καὶ οὐκ, *& non.*

Κοὐκέθ' pro καὶ οὐκέθι, *nec jam.* Th. ἔτι, *adhuc.*

Κοῦκι, *fructus arboris.*

Κουλεὸς, *vagina.* Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. *surge.*

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura:* q. à κείρω, *tondeo,* Hinc

* Κουρεὺς, έως, ὁ, *tonsor:* &

Κουρεύτρια, ας, ἡ, *tonstrix.*

Κούρη, ης, ἡ, *puella,* Ion. pro κόρη, dat. pl. Ion. κούρῃσι. Th. κορέω, *verro.*

Κουρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes:* dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonsus.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κουριδία, ας, ἡ, *quæ virum duxit,* seu *quæ virgo nupsit:* à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro,*

Κουριδίης, gen. sing. Ion. à κουριδία.

Κουρίδιος, ου, *qui juvenili ætate uxorem duxit.*

Κουρίζουσιν, *à teneris educant,* 3. pl. præs. act. à

Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio;* item *à puerili ætate educo:* à κοῦρος, quod vide.

Κουρὰξ, adv. *per comam, comâ.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κουρεῖον, *tonstrina:* ab eod. verbo.

ΚΟΥ'ΡΜΙ, *CURMI, potionis genus,* ut *cerevisia.* Docamus à κεράω, *misceo.*

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus:* ut & κούρη, pro κόρη, *juvencula.* Th. κορέω, *purgo.*

Κουρότερος, *junior:* à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro.*

Κουροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *juvencularum nutritor:* à κούρη pro κόρη, *juvencula,* quod à κορέω, & τρέφω, *alo.*

Κουστωδία, ας, ἡ, *custodia:* vox origine Latina.

Κούφως pro κούφως, *leviter,* adv. à κοῦφος, *levis.*

Κουφίζουσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κουφίζω, *levo, allevo, sublevo,* imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. p. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥ'ΦΟΣ, ου, *levis, facilis, inanis.*

Κουφότερος, compar. *levior.*

Κουφόω, & κουφίζω, q. v. *levo, sublevo.*

* Κούφως, *leviter;* adv.

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS. corbis, vas vimineum.* Hinc fort. Angl. Coffin.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus, lapillus.*

Κοχλιάριον, ου, τὸ, *COCHLEARE:* à κοχλέω, *gyro.*

Κοχλίας, ου, ὁ, *COCHLEA,* gen. pl. κοχλίων. ab eod. Th.

Κόχλος, ου, ὁ, *concha.* hinc Angl. a Cockle, à

ΚΟΧΛΩ, *gyro, roto.*

ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abundè fluens.*

Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκόχυδον, imperf. verbi κοχυδέω, *superfundo,* à præced.

Κοχύεσκεν, *stillabat:* 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Epenth. τοῦ εσκ· verbi κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo.* Th. κόχος. quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, &

Κόχωνον, ου, τὸ, *coxendicis commissura.*

Κόψας, αντος, a. 1. part. &

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *scindo:* f. ψω, κόψασθαι, a. 1. inf. m.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, *arbor mespilo similis.*

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, seu κόψιχος, ου, ὁ, *avis quædam, merula:* idem quod κόσσυφος,

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio:* f. κρανῶ. a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, hinc a. 1. imperat. κρῆνον & κρήηνον.

Κράατ' pro κράατα, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, κάρηνον, idem.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, seu κράββατος, ου, ὁ, *GRABATUS, lectus humilis:* q. à κάρα & βάω.

Κράγγη, κράγγων, vel κράγων, *piscis è squillarum genere.*

Κραγείς, *clamatus:* a. 2. part. pass. κραγῆναι. a. 2. inf. pass. verbi κράζω, *clamo:* f. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. 2. pass. ἐκράγην.

Κραγέτης, ου, ὁ, *vociferator, clamator,* Th. κράζω, *clamo:* p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, seu κραδάω, *vibro, quatio:* à

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus, folium; ficus sylvestris:* q. à κλάδος, λ in ρ mutato.

Κραδηφορία, ας, ἡ, *gestatio ramorum,* propriè *ficulnorum:* à κράδη & φέρω, *fero.*

Κραδία, ας, ἡ, *cor:* pro καρδία, per Metath. sic

Κραδίη, ης, ἡ, *cor:* Ion. pro præced.

Κραδίην, acc. præced.

* Κράδος, ου, ἡ, *ramus ficulnus, ficus sylvestris.*

ΚΡΑ'ΖΩ, *clamo, CROCITO:* imperf. ἔκραζον. f. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξα, & per redupl. ἐκέκραξα. paulo post f. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc Angl. crack & crash.

Κραθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, *misceo:* f. κεράσω, & per Sync. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, *vinci:* per Sync. pro κρατηθῆναι. a. 1. inf. pass. verbi κρατέω, f. ήσω, *vinco.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

ΚΡΑΙ'ΝΩ, *perficio, effectum reddo, CREO:* f. ανῶ.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *CRAPULA, commessatio:* q. ex κάρα, τὸ, *caput,* & πάλος, *agitatio:* q. à πάλλω, *vibro:* p. m. πέπαλα.

Κραιπαλίζω, f. ίσω, *crapulor:* à præced.

Κραιπνά, *velocitèr:* adv. pro κραιπνῶς. à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, οῦ, *velox, celer.*

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *caput:* q. à κάρα, & aliquando idem est quod κεραία, *antenna.*

Κρέων, *rex:* κρέουσα, *regina.*

Κρᾶμα, ατος, τὸ, *mixtura, mixtum:* peculiaritèr *vinum aquâ mixtum.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis, CRAMBE,* gen. pl. κραμβῶν. q. à κάρα, quia *capitata:* vel per Sync. pro καράμβη, vel κοράμβη, quod vide.

Κράμβος, ου, *aridus, torridus;* & Subst. *vitium in uvis ex adustione:* ex καίω, *uro.*

Κραμβοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nom. Ranæ: ex κράμβη, *brassica,* & φάγω, *comedo.*

Κραίνω,

Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons*: hinc κρανιάδες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνιάδες. ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ & *Naiades*, & *Nymphæ* vocantur; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, οῦ, *asper*, *sterilis*, *montanus*: à κάρηνον, *vertex*, *caput*.

Κρανέεσθαι, *absolutum iri*: pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. f. 2. m. κρανοῦμαι. f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, & Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙΑ, ας, ἡ, *CORNUS*, *arbor*: à κράνον, quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδων, gen. pl. Dor. pro κρηνιάδων, Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, *fons*.

Κράνειον, ου, τὸ, *galea*: à κράνον, quia *capitis* tegumentum.

Κρανίον, ου, τὸ, *CRANIUM*, *calvaria*, *caput*, item *poculi genus*. Th. κάρηνον, *caput*.

Κράνον, ου, τὸ, *caput*: &

Κράνος, εος, τὸ, *galea*: ab eod. Th.

* Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*: &

* Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex*, *princeps*. Th. κραίνω.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo*: f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, κραας, κράατος, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶσις, εως, ἡ, *CRASIS*, *mixtura*, *temperamentum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria*: qu. à κρᾶσαι πέδῳ, quia *miscetur* velut *solo*, deorsum pendens: vel à κρέμαμαι, *pendeo*, & τὸ πέδον, *solum*. Hinc ducamus Angl. to grasp, i. e. circuire ut *fimbria*: à præced.

ΚΡΑΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen*, *fœnum*: idem quod γράστις. Hinc Angl. Grass.

ΚΡΑΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, seu κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, *arboris species*.

Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, *firmus*, *fortis*: ex κραταιὸς, *fortis*, & γύαλον, *cavitas*, *vola*.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens*, *fortis*, *robustus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis*, *robur*, *fortitudo*: à præced.

Κραταιόω, ῶ, *corroboro*: f. ώσω, præt. κεκραταίωκα. imperf. pass. ἐκραταιόμην, -ούμην, -όυ, -οῦ, -όετο, -οῦτο. præs. imperat. pass. 2. pl. κραταιοῦσθε, *fortes estote*: a. 1. ind. pass. ἐκραταιώθην, inf. κραταιωθῆναι. Th. κράτος, *robur*.

Κραταίποδες, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent*, nom. pl. à

Κραταίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, per Sync. pro κραταιόπους, Epithet. *tauri*, qui *validos* & *firmos pedes habet*: qu. ex κραταιὸς, *validus*, & ποῦς, *pes*.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, *firmamentum*: à κραταιὸς, *firmus*. Th. κράτος, *robur*.

Κραταιῶς, adv. *potentèr*, *fortitèr*.

* Κραταίωσις, εως, ἡ, *fundatio*, *corroboratio*.

Κρατέει, *dominatur*: 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω, quod vide.

Κράτει, *imperio*: dat. sing. à κράτος, εος, τὸ.

Κράτει, 2. sing. præs. imperat. sed

Κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω.

Κρατεράων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, *fortis*, *validus*; in dual. κρατερώ. Th. κράτος. *robur*.

Κρατερόφρον, dat. vel acc. sing. à

Κρατερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *infracto animo sum*: ex κρατερὸς, *validus*, & φρὴν, *animus*.

Κρατερώνυχας, *solidas ungulas habentes*, acc. pl. à κρατερώνυξ, υχος. Ex κρατερὸς, *fortis*, (quod à κράτος) & ὄνυξ, *unguis*.

Κρατερῶς adv. *validè*, *fortitèr*, *strenuè*, *totis viribus*: à κρατερὸς, *validus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κρατευτάων, gen. pl. Æol. pro ῶν, à κρατευταὶ, αἱ, *verum fulcra ac bases*: ab eod. Th.

Κρατέω, ῶ, *teneo*, *apprehendo*; *fortitèr impero*: f. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. a. 1. imperat. κράτησον, άτω. a. 1. sub. κρατήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, αντος. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. *fieri compotem*: imperf. pass. ἐκρατεόμην, ούμην. 3. pl. ἐοντο, οῦντο. perf. pass. κεκράτημαι, & in 3. pl. κεκράτηνται. Th. κράτος, *robur*.

Κρατηθεὶς, a. 1. part. pass. præced.

Κρατὴρ, & Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER*: à κεράννυμι, *misceo*.

Κρατῇς, κρατῇ, 2. & 3. sing. præs. sub. κρατήσῃς, 2. sing. f. 1. ind. act. κρατήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi κρατέω, q. vide.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui victoriam in præliis obtinet*: ex κρατέω & μάχομαι, *pugno*.

Κρατησίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *qui pedibus*, *cursuque pedum vicit*: ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατησίππος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vicit equis*: ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

* Κράτησις, εως, ἡ, *retentio*, *captio*: à κρατέω.

Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. à κρὰς κρατὸς, ὁ. vel τό. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. *optimè*: à

Κράτιστος, η, ον, *validissimus*, *a*, *um*, *præstantissimus*, superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

ΚΡΑΤΟΣ, εος, τὸ, & per Metath. κάρτος, *robur*, *potentia*, *imperium*.

Κρατὸς, *capitis*, gen. sing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi κρατέω.

Κρατύνω, *confirmo*, *munio*: à

Κρατὺς, έος, *fortis*: à κράτος, *robur*.

Κραυγάζω, *vociferor*; *vagio*: f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor*. Th. κράζω, *clamo*: f. ξω.

* Κραυγάνομαι. pro κραυγάζομαι, &

* Κραυγάνω, pro κραυγάζω, q. v.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen Ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. κράζω, præt. m. κέκραγα· undè per Pleonasm. τοῦ υ fit κραυγή.

ΚΡΑΥΡΟΣ, ου, *aridus*, *siccus*: qu. καύαρος, à καίω, *uro*.

Κρέα, nom. vel acc. pl. contractè pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina*, *harpago*: ex κρέας, & ἄγρα, *captura*.

* Κρεανομέω, -ῶ, *carnes distribuo*, f. ήσω. ex νέμω.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, & Att. κρέως) τὸ, *CARO*: in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα. gen pl. κρεάτων & κρεῶν. Indè

Κρέιοσα, Dor. pro κρείουσα, *regina*, præf. part. à κρείω, *impero*: Præt. κρέω.

Κρεῖον, ου, τὸ, *vas carnarium, ahenum*: à κρέας, *caro*. Est & κρεῖον, acc. sing. à

Κρείων, ου, ὁ, nom. viri.

Κρείοντα, acc. sing. à Κρείων, οντος, ὁ. nom. viri: q. à κραίνω, *impero*.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. &

Κρείσσοσιν, *præstantioribus*, dat. pl. à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ καὶ ἡ, *præstantior, potentior, melior*, & τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κρείττοσιν, dat. pl. à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero*: hinc

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator*: à κραίνω, *impero*. Est &

Κρέων, οντος, ὁ, nom. prop.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine seu radio pulso*; *pulso*; item *strepitum*, seu *stridulum edo sonum*: f. ξω. p. χα, qu. à κρούω, *pulso*; vel à sono factum. κρέκειν ἱστὸν, *texere telam*: hinc Angl. to creak, screak, & a Creek; ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *suspendo*: a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθέντες, έντος, a. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui suspendit*: &

Κρεμαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pensilis*: &

Κρεμαστὸς, οῦ, idem: omnia à

ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κρεμαννύω, & κρεμάννυμι, *suspendo*: f. άσω. a. 1. ἐκρέμασα. præf. pass. κρέμαμαι, ασαι, αται, *pendo, suspendor*: part. κρεμάμενος, *pendens*: a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθείς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *CREMBALUM, crepitaculum*.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, quidam piscis: vide Athen. lib. 7. cap. 15.

Κρὲξ, κος, ἡ, *CREX, avis pugnax*: eadem & κρέκας, à κρέκω, *sono*: est & κρὲξ, *capillus*.

Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro κρείουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: *CREUSA*, vel *Regina*.

Κρεουργηδὸν, adv. *in parva frusta dissectum*: à κρεουργὸς, *lanius*: quod à κρέας, *caro*, & ἔργον, *opus*.

Κρέσσονες, *præstantiores*; nom. plur. gen. pl. κρεσσόνων. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρέω, *impero, regno*, Poët. κρείω.

Κρέων, οντος. ὁ, *Rex*: à κρέω, *impero*. hinc κρέουσα, *Regina*.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, *lanio, macellarius*: &

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, *macellum, laniena*: à κρέας, *caro*. & πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui carnes edit*: ex κρέας, *caro*, & φάγω, *edo*.

ΚΡΗΓΥΟΣ, ου, *bonus, placidus, jucundus*: q. κηρὶ ἡδὺ, *cordi jucundum*. undè κηρήδυον, & per Sync. κρήδυον, & δ in γ mutato κρήγυον.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum, vitta*; item *pinnæ murorum*; item *vasis operculum*. q. καρήδεμνον· ex κάρα, *caput*, & δέω, *ligo*.

Κρηήνατε, *perficite*, 2. pl. &

Κρήηνον, *perficio*: 2. sing. a. 1. imperat. act. κρηῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρηνα. à quo a. 1. imperat. κρήηνον, Poët. Pleonasm. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθείδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ου. ὁ. τοῦ Κρηθέως παῖς Αἴσων, *Crethei filius Æson*.

Κρῆθεν, adv. à *capite*: ex κρὰς, ατος, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗ'ΜΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus*.

Κρήθων, ὁ, *CRETHON*, nom. propr.

Κρηΐον, *placenta qui carnes immissas habet*: à κρέας vel κρῆς.

Κρημνάω, & κρήμνημι, *præcipito*: præf. inf. κρημνᾶναι· part. κρημνάς, άντος, &

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνηθι, præf. imperat. verbi κρήμνημι, imperf. ἐκρήμνην, ης, η. ita ut κρήμνη possit esse imperf. Ion. Th. κρημνὸς, *præcipitium*.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *præcipitium*. qu. κρεμάμενος, id est, *pendens locus*, à κρεμάω, *suspendo*.

* Κρημνοβάτης, ου, ὁ, *fons*.

Κρημνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *præruptus, arduus*: à κρημνὸς.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω. quod vide.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons*. qu. à κεράω, κερῶ, *misceo*, & per Sync. κρῶ.

* Κρηπιδόω, -ῶ, propriè *crepidas* seu *calceos induo*; it. *fundo*, f. ώσω. Hinc

* Κρηπίδωμα, ατος, τὸ, propriè *crepidarum indutus*; it. *effusio*. Th.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *CREPIDA, basis, fundamentum*. qu. à κρεμῶ & ποῦς, ut sit pes, qui aliquid sustinet supra se pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέα, ατος, τὸ, *caro*.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, *CRES, Cretensis*. οἱ Κρῆτες, *Cretenses*: &

Κρῆσσα, ας, ἡ, *Cretensis fœmina*.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *cribrum*, seu *lineus sacculus per quem aliquid colatur*. Ducamus à κρίνω, *secerno*.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. *Crescens*.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, *asylum, refugium*. q. à Κρὴς, *Cretensis*, sc. Minois, & φυγὴ.

Κρήτη, ης, ἡ, *CRETA*, nomen Insulæ. Inde Κρῆτες.

Κρητῆρος, gen. sing. κρητῆρσι, dat. plur. à κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Κρητίζειν, *cretissare, Cretenses imitari*.

Κρῖ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, *hordeum*. Alii per Apoc. pro κρίμνον dici volunt.

Κριδίω, *RIDEO*, Hesych. q. κηρὶ ἀδεῖν, *cordi placere.*

Κρίγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, *strideo.*

Κριγμὸς, ῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, *stridor* : à

ΚΡΙ΄ΖΩ, *strideo, stridorem edo* : f. ξω. p. χα. p. m. κέκριγα, à sono fictitium.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, *alii ab aliis separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, *secerno.*

ΚΡΙΘΗ΄, ῆς, ἡ, *hordeum*, κρίθινος, ῦ, *hordeaceus.* κριθώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, idem.

Κριθῆναι, a. 1. inf. pass. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω, *judico, decerno.*

Κρίθινος, ῦ, *hordeaceus* : à κριθὴ, *hordeum.*

Κριθώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, idem, & ab eod. Th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθὴ, quod vide.

Κρίκεν, *resonuit, stridebat*, vel est perf. Ion. pro κέκριγε, verbi κρίζω, *strideo*, f. σω, & ξω. vel est a. 2. Ion. & Poet. pro ἔκριγον, ες, ε. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Ion. verbi κρίνω, *discerno.*

Κρίκος, idem quod κίρκος, *circus, annulus.*

Κρίμα, vel κρῖμα, ατος, τὸ *judicium, pœna, damnatio, vindicta* : τὰ κρίματα, *lites.* inde Lat. *CRIMEN*, & Angl. **a Crime**, quia ob crimen aliquis judicatur & damnatur. Th. κρίνω, *judico.*

ΚΡΙ΄ΜΝΟΝ, ῦ, τὸ, *farina crassior, mica.*

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.

Κρῖνε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκρινε· κρίνετε, 2. pl. imperat. præs. ejusd. verbi.

Κρινέωσι, Poet. pro κρίνωσι, 3. pl. præs. sub. verbi κρίνω.

ΚΡΙ΄ΝΟΝ, ῦ, τὸ, *lilium.* Dicitur &

Κρίνος, εος, τὸ, *lilium.* Est &

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico.*

ΚΡΙ΄ΝΩ, *judico, CERNO, discerno, sentio, accuso, examino, punio, culpo, condemno.* f. κρινῶ. a. 1. ἔκρινα, a. 1. imperat. κρῖνον, -άτω. a. 1. inf. act. κρῖναι, a. 1. part. κρίνας, -αντος. præt. act. κέκρικα. præs. pass. κρίνομαι, *in judicium vocor.* perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. ἐκρίθην. a. 1. sub. pass. κριθῶ, ῆς, ῆ, f. 1. pass. κριθήσομαι. Hinc κατάκριτος, *damnatus.*

ΚΡΙΟ΄Σ, ῦ, ὁ, *aries*, q. à κέρας, quia *cornutus.*

Κριοπρόσωπος, *arietis vultu præditus.*

Κρισία, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicium, damnatio, accusatio, disceptatio.* Th. κρίνω.

Κρίσκρανα, ων, τὰ, *regis scrinia*, Ctesias.

Κρίσπος, ῦ, ὁ, nomen viri. Lat. origine *Crispus.*

Κριτήριον, ῦ, τὸ, *vis & instrumentum judicandi, tribunal, controversia, nota ex quâ judicium facimus* : à κρίνω, *judico.*

Κριτὴς, ῦ, ὁ, *judex* : &

Κριτικὸς, ῦ, ὁ, *CRITICUS, aptus ad dijudicandum*; item *qui dijudicat.* hinc Angl. **Critick.**

Κριτὸς, ῦ, Poet. pro ἔκκριτος, *eximius* : à 3. perf. perf. pass. Th. κρίνω, *secerno.*

Κρίω, ῦ, nomen mulieris.

Κροαίνω, f. ανῶ. p. αγκα, *pulso pedibus, cum strepitu cano.* q. κρυαίνω. Th. κρύω, *pulso.*

Κρόβυλος, idem quod κορύμβυλος.

Κροῖσος, ῦ, ὁ, *CROESUS*, Lydorum rex.

Κρόκα, *tramam*, per Syncop. pro κρόκιδα, acc. sing. à κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanq. à κρὸξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama.*

ΚΡΟ΄ΚΗ, ης, ἡ, *trama, subtegmen*, id quod stamini inseritur τῷ κρέκειν, *pulsando.* Est & κρόκη, *littus*, quòd κρέκει vel κρούει, *fluctus.*

Κροκὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρόκη, *trama.*

ΚΡΟΚΟ΄ΔΕΙΛΟΣ, ῦ, ὁ, *CROCODILUS*, qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit.* Vel quia est animal timidum, δειλον, & colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. **Crocodile.**

Κρόκεος, εοσα, εν, *croceus, a, um* : a κρόκος.

Κροκόπεπλος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *croceo peplo* : à κρόκος, ῦ, ὁ, *crocus*, & πέπλος, ῦ, τὸ, *vestis muliebris.*

ΚΡΟ΄ΚΟΣ, ῦ, ὁ, & τὸ κρόκον, *CROCUS*, & *CROCUM.* hinc

Κρόμμυον, & Poet. κρόμυον, ῦ, τὸ, *cepa* : q. à κάρα, *caput.*

Κρονίδης, ῦ, ὁ, filius τοῦ Κρόνυ, seu *Saturni, Jupiter.* gen. Ion. Κρονίδεω, voc. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ῦ, *Saturnius, præ senio delirus* : &

Κρόνιος, ῦ, idem : à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης. à

ΚΡΟ΄ΝΟΣ, ῦ, ὁ, *Saturnus*, qu. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe : vel quòd author sit temporis.

Κροσσαὶ, *sunt pinnæ murorum & turrium.* Alii κρόσσας legunt, & pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσοὶ, *fimbria.*

ΚΡΟΣΣΟ΄Σ, ου, ὁ, *extrema vestis ora, fimbria, limbus, villus.*

Κροσσωτὸς, οῦ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta* : à præced.

ΚΡΟ΄ΣΦΟΣ, ῦ, ὁ, *cuspis ferrea, pilum* : vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulso, crepitare facio* : à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, *pulsus.*

Κρόταλον, ῦ, τὸ, *CROTALUM, crepitaculum*, quod &

Κρόταλος, ῦ, ὁ, *homo garrulus* : ab eod.

ΚΡΟ΄ΤΑΦΟΣ, ῦ, ὁ, *tempus, pars capitis*, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, *quòd ibi evidens sit venarum pulsus.* dat. pl. κροτάφοισι· κροτάφυς, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulso, verbero, plaudo*, f. ήσω. p. ηκα. à seq.

ΚΡΟ΄ΤΟΣ, ῦ, ὁ, *pulsus, plausus* : q. à κρούω.

ΚΡΟ΄ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, musca canina.*

ΚΡΟΤΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore.* tanq. κρότων.

* Κρῦμα, ατος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum.* Th. κρούω.

* Κρυνηδὸν, *instar torrentis* : à

ΚΡΟΥΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *scatebra, saliens fons.* qu. à κρύω.

Κρούπεζα, *lignei calcei.* quasi à κρούω & πέλλω, quòd *vibrent quæ illis pulsantur* calcata. Eadem & κρούπεζα, tanq. κρύουσα πέζα.

Κρύπτας,

Κρούσας, a. 1. part. act. à κρούω, pulso.
Κρῶσις, εως, ἡ, pulsatio, à 2. perf. perf. pass. seq.
ΚΡΟΥΩ, pulso, f. κρούσω, p. κέκρουκα. a. 1. ἔκρουσα.
Κρύβδα, & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν, clam. adv. à κρύπτω, occulto.
Κρυβεὶς, ἐντος, absconditus, a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, abscondo. f. ψω, a. 2. ἔκρυβον. f. 2. pass. κρυβήσομαι. a. 2. pass. ἐκρύβην.
Κρυερὸς, οῦ, & Ion. κρυερειο, frigidus. Th. κρύος, εος, τὸ, frigus.
Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, glacies. Th. κρύος.
Κρυόεις, εντος, Poëtis idem, & ab eodem Th.
Κρυόεσσα, ης, ἡ, horribilis, fœm. gen. à κρυόεις, εντος, formidandus, à
ΚΡΥΟΣ, εος, τὸ, frigus, algor.
Κρυπταδίης, gen. sing. f. g. à
Κρυπτάδιος, ου, apud Poetas idem quod κρυπτὸς, clandestinus. à κρύπτω, abscondo.
Κρυπτάσκω, cooperio: à κρύπτω, idem.
Κρύπτε, imperf. Ion. vel præf. imperat. verbi κρύπτω, abscondo.
Κρυπτικὸς, οῦ, CRYPTICUS, occultativus, celandi peritus: &
Κρυπτὸς, ἡ, ον, occultus, & abditus, a, um: ἐν κρυπτῷ, in occulto. Th. κρύπτω.
Κρύπτου' pro κρύπτουσι, occultant, 3. pl. ind. præf. verbi κρύπτω.
ΚΡΥΠΤΩ, abscondo; occulo, tego; celo: q. à καλύπτω. f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. hinc κρύψας, 2. sing. a. 1. sub. κρύψας, αντος, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. pass. κέκρυμμαι. a. 1. pass. ἐκρύφθην. a. 2. pass. ἐκρύβην. a. 2. inf. pass. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβεὶς. Hinc
* Κρυπτῶς, adv. occultè, clam, abditè.
Κρυσταλλίζω, instar crystalli splendeo: à κρύσταλλος.
Κρυστάλλινος, ου, CRYSTALLINUS: à
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, glacies, gelu: item CRYSTALLUS lapis qu. κρύει στέλλεται, frigore contrahitur.
Κρυφᾶ, latentèr, clam: Dor. pro κρύφα, à κρύπτω, abscondo: f. ψω. p. κέκρυφα.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poët. idem ac κρύφιος, -ια, -ιον, occultus, a, um, ab eod.
Κρυφῆ, occultè, adv. à κρύφος, occultus. Th. κρύπτω, occulto.
Κρυφηδὸν, idem, & ab eod.
Κρύφιος, ου, occultus: dat. pl. Ion. κρυφίοισι, κρυφίοις, κρυφίως, occultè, clam. Th. κρύπτω, abscondo: f. ψω.
Κρυφὸς, ου, ὁ, Poet. pro κρύψις, εως, ἡ, occultatio, tenebræ: ab eod.
Κρύψαι, celare: a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, & in f. g. κρύψασα. a. 1. part. act. &
Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψεις, η, 2. & 3. sing. a. 1. act. sub. verbi κρύπτω, occulto.
Κρύψις, εως, ἡ, occultatio: à 2. perf. perf. pass. verbi ejusd.
ΚΡΥΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, crinis retortus, cincinni puerorum. Scribitur & κρώβυλος.
* Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, crocitatio: à
ΚΡΩΖΩ, crocito, garrio: κρώζει, 3. sing. præf. sub. qu. à κράζω. vel à sono corvi factum; ut plerumque aliarum avium propria.
ΚΡΩΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum: alitèr κλώμαξ.
ΚΡΩΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.
ΚΡΩΣΣΟΣ, οῦ, ὁ, hydria, urceus.
Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τρoπῇ τοῦ η, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτείνω, occido, vel κτῆμι.
Κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι pro κτεῖναι. 1. inf. act. à κτείνω, occido; vel κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι pro κτάναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.
Κταμένοιο, gen. Ion. à
Κτάμενος, qui interemit, aut interemptus est: a. 2. part. m. verbi inusit κτῆμι, id. quod κτείνω, interficio: a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτεινάμενος· sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.
Κτὰν, possiderunt: 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, possideo: a. 2. ἔκτην, & in 3. pl. ἔκτησαν, & per Sync. ἔκταν, & deposito augmento κτάν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, occido, a. 2. ἔκτην,
Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, interfecisset: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.
Κτανέεσθαι, per Dialysin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, interficio: f. 2. m. κτανοῦμαι.
Κτανέοντες, Ion. Dialysi pro κτανοῦντες, nom. pl. f. 2. part. act. ejusd.
Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejusd. verbi.
Κτάνθεν, Poet. Syncop. & simul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, interficio.
Κτάντας, α, ὁ, Dor. pro κτάντης, ὁ, interfector. Th. κτείνω.
ΚΤΑΟΜΑΙ, -ῶμαι, acquiro, comparo, possideo: fut. κτήσομαι. præt. κέκτημαι, (pro quo & ἔκτημαι) part. κεκτημένος, possessor, dominus; & -μένη, domina: a. 1. ἐκτήθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc
Κτᾶσθαι, præf. inf. verbi præced.
Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, interficio: a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην.
Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. verbi κτάομαι, possideo: sed
Κτάτο, Ion. pro ἔκτατο, 3. sing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio.
Κτάω, cædo, occido: sic & κτάω, pro κτάομαι, possideo.
Κτέανον, ου, τὸ, possessio: Poet. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, & ab eod.
Κτεάνων & κτεάνοις, ejusd. gen. & dat. pl.
Κτέαρ, ατος, τὸ, idem, & ab eod.
Κτεάτεσσι, possessionibus: dat. pl. Ion. & Poet. pro κτέασι & κτέασι, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, possideo.
Κτεατίζω, acquiro, possideo: fut. ισω. Poeticum: à κτέατος, genit. à κτέαρ. ab eod. Th.
Κτεάτισσε, Ion. & Poet. pro ἐκτεάτισε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. &

Κτείνας, ασα, αν, -αντος, & in acc. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, occido : f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præs. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusd.

Κτεινόμενος, ου, occisus : præs. part. pass. ejusd. verbi.

Κτείνοντ' pro κτείνοντα, acc. sing. præs. part. act. κτείνουσι, 3. pl. præs. verbi.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, interficio, occido : f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. p. pass. ἔκταμαι. a. 1. pass. ἐκτάνθην. f. 1. pass. κτανθήσομαι. præt. m. ἔκτονα. Ἀποκτείνω, idem : ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida : πατροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, parricida. Legitur & κτίννω & κτίννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, pecten. hinc

Κτενίζω, pecto : f. ίσω. à κτείς.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, res possessa, donum. Th. κτάομαι, possideo.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, exequiæ, inferiæ, justa : q. à κτάω, occido. hinc

Κτερείζω, & κτερίζω, exequias celebro.

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. &

Κτεριοῦσι, pro κτεριοῦσι, Att. 3. pl. f. 1. verbi κτερίζω· à κτέρεα, quod vide.

Κτέω, idem quod κτάω, occido. Hinc

Κτέωμεν, possideamus : Ion. pro κτῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, occido, eodem tempore & modo.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, venarum cursus in arboribus, quasi pectines. Th. κτεὶς, pecten.

Κτῆμα, ατος, τὸ, possessio.

Κτήματα, των, τα, bona, facultates, opes : dat. pl. κτήμασ' pro κτήμασι. Th. κτάομαι, possideo.

Κτῆμι, occido : inus. cujus fut. κτήσω. perf. ἔκτηκα. a. 2. ἔκτην. a. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.

Κτήνη, κτηνῶν, nom. & gen. pl. à

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus : qu. possessio, à κτάομαι· hinc κτηνηδὸν, pecudum more, adv. & Angl. neat. de pecore.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ, jumentorum pastor : à κτῆνος, & τρέφω, alo.

● Κτηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, belluinus : ab εἶδος, species, & κτῆνος.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, CTESIAS, nom. propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, possessio : &

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. &

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητὸς, οῦ, acquisibilis. Th. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula : à κτητὸς, ab eod. Th.

Κτητικὸς, οῦ, ὁ, acquirendi peritus ; possessivus : &

Κτητὸς, οῦ, acquisibilis, acquisitus : &

Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor : à 3. perf. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Aphær. pro ἰκτίδεος, è mustelâ confectus : à κτὶς, ἴδος, ἡ, mustela.

ΚΤΙ'ΖΩ, condo, creo, fabricor : & κτίσσω, a. 1. ἔκτισα. a. 1. imperat. κτίσον, άτω. a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος. p. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι. a. 1. pass. ἐκτίσθην. & part. κτισθεὶς, έντος, conditus.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, aries : qu. à κτίλλω, vello. & pro familiari, & cum quo quis nutritus est. hinc

Κτιλόω, demulceo.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, condo, creo.

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, viverra ; quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κτισάσθαν, Dor. & Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, condo : f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, creatura, structura, res conditæ, & pro quovis opere ; magistratus, homo : quod &

Κτίσμα, ατος, τὸ, creatura, opus, structura : à perf. pass. verbi κτίζω, condo.

Κτίσον, crea : a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, creator, κτίστης, ου, ὁ, idem, extrito σ, & retracto accentu : quod &

Κτιστὸς, οῦ, creatus, conditus : &

Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio : à 3. perf. perf. pass. verbi κτίζω, creo.

Κτυπέω, strepo, strepito : f. ήσω. Th. τύπτω, pulso.

Κτύπημα, ατος, τὸ. &

Κτύπος, ου, ὁ, sonitus, strepitus : à κτυπέω, cujus Th. τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, CYATHUS, cotula : quod à χύω, fundo.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis eligit ; sortilegus : &

Κυαμευτὸς, οῦ, fabis vel sorte electus : à perf. pass. seq

Κυαμεύω, fabis eligo, sortior : à Th. κύαμος.

Κυαμοβόλος, judex : à

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba ; calculus : hinc

Κυαμοτρὼξ, quia κυάμους τρώγει, judex.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. nigram ac formidabilem ægidem gestans : ex κύανος, cæruleus, & αἰγίς. Th. αἲξ, ἡ, capra.

Κυανεᾶν, Dor. pro κυανεῶν, sc. νήσων, CYANEÆ insulæ.

Κυανέη, ης, ἡ, nigra : dat. pl. Ion. κυανέῃσι, gen. pl. Æol. κυανεάων· à

Κυάνεος, ου, idem (exempto ι) quod

Κυάνεος, ου, CYANEUS, cæruleus, niger. Th. κύανος, seu κυανὸς, color cæruleus.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, cæruleos habens pilos : equi Epithet. ex κύανος & θρίξ.

Κυανόπεζα, de mensâ. & κυανόπεζος, nigros pedes habens : ex κύανος, niger, & πούς, pes.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cæruleo peplo utens ; à κύανος, cæruleus, & πέπλον, peplum.

Κυανόπρωρος, cæruleam habens proram : ex κύανος, & πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, ὁ, & κυανὸς, οῦ, ὁ, color cæruleus : hinc

Κυανόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, nigrum habens supercilium : ex κύανος, & ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigricantibus setis : ex κύανος & χαίτη, juba, coma.

Κυανῶπιν, nigroculam : acc. sing. à

Κυανῶ-

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *caerulea aspectu* : ex κύανος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video* : p. m. ὦπα.

ΚΥΑΡ, ατος, τὸ, *foramen acûs* ; item, *pars auris interna* : q. à κέω, *findo*.

Κύββα, *poculum*, *CUPPA*, quia κυφόν. hinc Angl. Cup.

Κυβδα, *inclinato capite* : à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ* : item *astutia* & *fraus* : à κύβος, *tessera*. hinc κυβεύω, *aleâ ludo*.

Κυβέλη, ης, ἡ, *CYBELE*, mater Deûm.

Κυβέρνασις, ἡ, Dores legunt pro κυβέρνησις.

Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, quod vide. sic

Κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνάτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, *GUBERNATOR*.

ΚΥΒΕΡΝΑ´Ω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, *GUBERNO* ; propriè *navem rego* : f. ήσω. quasi κῦμα ἐρευνῶ, *fluctus scrutor*. vel à גבר, *prævalere*, *gubernare*. Hinc Angl. to govern.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio*. Th. κυβερνάω.

Κυβερνήσοντος, gen. sing. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix* : &

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernator* : quod &

Κυβερνητικὸς, ῦ, *ad gubernatorem pertinens* : κυβερνητικὴ (sub. τέχνη) *gubernandi facultas* : à perf. pass. verbi κυβερνάω.

* Κυβερνισμὸς, ῦ, ὁ, *gubernatio*.

Κυβευτὴς, ου, ὁ, *aleator* : &

Κυβευτικὸς, ῦ, *aleatorius*, *peritus aleator* : à perf. pass. seq.

Κυβεύω, f. εύσω, *aleâ* seu *tesseris ludo*, *periclitor*. Th. κύβος, *tessera*.

ΚΥ´ΒΗ, ης, ἡ, *caput* : quia κυφὴ, *curva* ; à κύπτω. Hinc κυβιστάω, *in caput me dejicio*.

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele*, quæ suos ministros facit κυβηβᾶν, id est, κύπτειν, vel κυβιστᾶν.

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, *securis* : hinc

Κυβηλίσαι, *securi percutere*.

Κυβικὸς, ῦ, *CUBICUS* : à κύβος.

Κυβιστάω, f. ήσω, *in caput me conjicio*, *in caput salto* : à κύβη, *caput*.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, & κυβίστησις, εως, ἡ, *saltatio in caput* : &

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator*, *qui se in caput dejicit* : à κυβιστάω.

ΚΥ´ΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, *CUBITUS*, *modus brachii* : κύβαλον, ου, τὸ, idem. qu. à κυβῶ, *converto*. Vel ut alii volunt à κύπτω, *inclino*.

ΚΥ´ΒΟΣ, ου, ὁ, *CUBUS*, *tessera* ; vel *aliquid habens figuram quadratam*.

ΚΥΓΧΝΙ´Σ, ιδος, ἡ, *crater magnus*. Martinius ex Galeno probat esse *parvum calicem & doliolum medicum*.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *CYNCHRAMUS*, *dux coturnicum*.

Κυδάζω, f. ασω, *convitior*, *maledico* : à κύδος, ὁ, *convitium*.

Κυδαίνω, *celebro*, *decoro*, *laudo* : imperf. Ion. κύδαινον. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*, *decus*.

Κυδάλιμος, ου, *gloriosus* : ab eod. Th.

* Κύδαρις, *CYDARIS*, *corona*.

* Κυδήεις, εντος, *gloriosus*.

Κυδηθῆναι, *decoratum esse* : a. 1. inf. pass. ab ἐκυδήθην, a. 1. ind. pass. verbi κυδέω. à praeced. Th.

Κυδιάνειρος, α, ον, *honestans viros*, *claros viros continens* : à κῦδος, & ἀνὴρ, *vir*.

Κυδιάω, *glorior*, *jactito*. Th. κῦδος, *gloria*.

Κύδιμος, ου, *gloriosus* : ab eod.

Κυδιόων, *exultans* : Poet. pro κυδιῶν, praes. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστος, η, ον, *gloriosissimus*, *a*, *um* : superl. &

Κυδίων & κυδότερος, *gloriosior* : compar. à κῦδος, *gloria*.

Κυδνὸς, ου, ὸν, *inclytus* : ab eod. Th.

Κυδοιδοπᾶν, *tumultuari* : qu. à κυδοιμὸς, & δυπεῖν,

Κυδοιμέω, -ῶ, *turbas excito* : à

ΚΥΔΟΙΜΟ´Σ, ῦ, ὁ, *turba*, *tumultus* : qu. à κύειν δεῖμα, *parere timorem*.

ΚΥ´ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria*, *decus*. At

Κύδος, ου, ὁ, *convitium*, *probrum* : à κῦδος.

Κυδρὸς, ῦ, *gloriosus* : à praeced.

Κύδων, ωνὸς, ἡ, *CYDON*, urbs Cretae.

ΚΥΔΩ´ΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *cotonea malus*. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, *cotoneum* seu *CYDONEUM malum*. à Κύδων, unde istiusmodi mala.

Κύει, *in utero fert* : 3. sing. praes. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus* : a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω, f. σω, *in utero gesto*.

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κύημα, ατος, τὸ, *quod in utero gestatur*, *foetus* : &

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas*, *praegnatio*, *conceptus* : à perf. pass. verbi κυέω, idem quod κύω. *in utero gesto*.

Κυθέρεια, *CYTHEREA*, *Venus* : ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, *occultat amores* venereos.

Κυθηροισι, dat. pl. Ion. à κύθηρος, ου, ὁ. Th. κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥ´ΙΞ, κος, *CYIX*, *bulbosa quaedam planta*. Theophr. lib. 7. 13.

ΚΥ´ΚΑΣ, *Aethiopicum palmarum genus*. Theophrast. lib. 2. 8.

ΚΥΚΑ´Ω, f. ήσω, *misceo* : propriè de liquoribus, *perturbo*. hinc

Κυκεία, ας, ἡ, & κύκημα, ατος, τὸ, *permixtio*, *confusio* ; à praeced.

Κυκεῶ, per Apoc. pro κυκεῶνα, acc. sing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miscellanea potio* ; *cinnus*. Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. pers. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκάω, *misceo*.

Κυκλα, per Metaplasm. pro κύκλοι, *rotae* : à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS*, vestis genus, vel *libus* ; item adj. *orbiculata*. Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, *verso*, *duco* ; vel *rotâ veho* : à κύκλος, *circulus*.

Κυκληδὸν, adv. *instar circuli* ; *undequaque* : &

Κυκλικὸς, ῦ, & κύκλιος, & κυκλωτὸς, item

Κυκλόεις, εντος, *orbiculatus* : &

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu* : omnia à

ΚΥ´ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *circulus*, *orbis* ; item *corona hominum* :

hominum : κύκλῳ pro ἐν κύκλῳ, *in circuitu*.
Κυκλόσε, adv. *circulatim* : à præced.
Κυκλοτερὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *tornando rotundus factus* : ex κύκλος, *circulus*, & τερέω, *terebro*.
Κυκλόω, *cingo*, *circumdo* ; *in orbem ago* : f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. paſſ. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.
* Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circum*, *in orbem*, *in circuitu*.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES* : ex κύκλος, *orbis*, *circulus*, & ὤψ. Th. ὄπτομαι, *video*.
ΚΥΚΝΟΣ, ου, ὁ, *CYGNUS*, *olor* : eſt & nom. propr.
Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miſcenti* : dat. ſing. part. præſ. à κυκάω, f. ήσω, *miſceo*.
ΚΥΛΑ, ων, τὰ, *cavitates oculorum*.
Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix*. Th. κυλίω, *volvo*.
Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλίνδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo*.
Κύλινδρος, ου, ὁ *CYLINDRUS* : lapis teres in modum Columnæ. à
Κυλίνδω, idem ac Th. κυλίω, *volvo*.
Κύλιξ, ικος, ἡ, *CALIX* : quod ab eod. Th.
Κύλισις, εως, η, *volutatio* : &
Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum* : à perf. paſſ. Th. κυλίω.
* Κυλισμὸς, οῦ, ὁ, *volutatio* : à κυλίω.
Κυλίχναι, αἱ, *caliculi*, ſeu *parva vaſa potoria oris compreſſioris* ; item *cucurbitulæ* : à κύλιξ.
ΚΥΛΙΩ, *volvo*, *voluto* : f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, & καλινδέω, idem.
Κυλλοποδίων, *qui diſtortis pedibus eſt*, *loripes* : Vulcani Epithet. à κυλλὸς, *claudus*, & πούς.
ΚΥΛΛΟΣ, οῦ, *claudus*, *curvus* : qu. à κόλος, *mutilus*.
Κυλοιδιάω, *ſum oculis tumentibus* : à κῦλον, pro κοῖλον, *cavitas oculi*, & οἰδάω, *tumeo*.
Κυλοιδιόωντες, nom. pl. part. præſ. à κυλοιδιάω, quod vide.
Κύλων, ωνος, ὁ. *CYLO*.
Κυλώνειον, *CYLONIUM*.
ΚΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus*, *unda* ; *magna lues* : qu. κύημα, à κυκάω, *miſceo*. Eſt & κῦμα pro κύημα, τὸ, *fœtus* : à κύω, *in utero geſto* : Hinc
Κυμαίνοντος, gen. ſing. part. præſ. act. κυμαίνων, & in f. g. κυμαίνουσα· à
Κυμαίνω, *fluctuo*, *ferveo*, *turgeo* : f. ανῶ. p. γκα. Th. κῦμα.
Κύματ' pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. à κῦμα, quod vide.
* Κυματίη, ης, ἡ, *tempeſtas*.
Κυματίης, ου, Ion. pro κυματίας, ου, ὁ, *undoſus* : ab eod. Th. Hinc κυματίης ἄνεμος, *ventus impetuoſus*.
Κυματίζω, f. ίσω, *undis agito*, *fluctuare facio*. Th. præced.
* Κυμάτιον, ου, τὸ, *modicus fluctus*.
* Κυματόω, -ῶ, id. ac κυματίζω.
Κυματολήγη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυματώγη, ης, ἡ, & legitur κυματωγὴ, *littus* : ad quod undæ feruntur ac franguntur : ex κῦμα, & ἄγω, ſeu ἄγνυμι, *frango*.
Κυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fluctuoſus* : ab eod.
Κυματωθεῖσα, ης, η, a. 1. part. paſſ. fœm. g. à κυματόομαι, *reſtagno*. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*.
Κυμβαλίζω, *cymbalum pulſo* : à
Κύμβαλον, ου, το, *CYMBALUM* : &
Κύμβαχος, ου, ὁ, *pronus in caput* : à
Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA* ; item *poculi genus* : & *caput*. à κύμβος.
* Κυμβίον, ου, τὸ, &
* Κύμβος, ου, τὸ, *acetabulum* : à
ΚΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, *cavus receſſus* ; item *ollæ fundum* : qu. à κυφὸς, *curvus*.
Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.
ΚΥΜΙΝΔΙΣ, εως, vel ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna*.
ΚΥΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *CYMINUM* : herba & ſemen.
Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.
Κυμώ, nomen mulieris.
Κυναγέτας, α, ὁ, Dor. pro κυνηγέτης, q. v.
Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum ſuffocatio* ; *angina*.
Κυναγὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, οῦ, *venator* : ex κύων, *canis*, & ἄγω, *duco*.
Κυνάδες, ων, αἱ, *canum pili* : quod à κύων, *canis*.
Κυνάμυια, vide κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, *verſipellis*, *impudens* : qu. canis : ex κύων, *canis*, &c.
Κυνάριον, ου, τὸ, *catellus* : diminut. ab eod. Th.
Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. à præc. Th.
Κυνέη, ης, ἡ, *galea* : &
Κύνεος, ου, *caninus* : ab eod. Th.
Κυνέον, Ion. & Poet. Pleonaſm. τοῦ ε, pro ἐκύνουν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *oſculor*.
Κύνεσι, nom. pl. κυνέεσσιν, *canibus*, dat. pl. Ion. pro κυσίν, à κύων, κυνὸς, *canis*.
Κυνέω, *oſculor*, *blandior*, *adoro* : προσκυνέω, idem. Th. κύω.
Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *canes venatores*, & *inſtrumenta venationis* : ex κύων & ἄγω.
Κυνηγέτης, ου, ὁ, *venator* : &
Κυνηγέω, *venor* : f. ήσω. &
Κυνηγὸς, οῦ, ὁ, *venator* : à præced. Th.
Κυνίδιον, ου, τὸ, *catellus*. Th. κύων, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *canis*.
Κυνικὸς, οῦ, ὁ, *CYNICUS* : ab eod. Th.
Κυνόδους, οντος, ὁ, *dens caninus* : à κύων, κυνὸς, *canis*, & ὀδοὺς, *dens*.
Κυνοθαρσὴς, έος, *impudens* : ex κύων, *canis*, & θάρσος, *fiducia*.
Κυνόμυια, ας, ἡ, *muſca canina* : Metaph. pro *impudente* : à κύων, & μυῖα, *muſca*. Alii legunt κυνάμυια.
Κυνοπρόσωπος, ου, *qui caninâ facie eſt* : ex κύων, *canis*, & πρόσωπον, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κυνόσουρα, *CYNOSURA* : qu. κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*. pro *aſtro* ſumitur.
Κύντερος, ου, *impudentior* : ſuperl. κύντατος. Th. κύων, *canis*.
Κυνῶπα, voc. ſing. à
Κυνώπης, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens canis vultum* ; item *impudens* ;

impudens, quod ex κύων, *canis*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κυνώπιδος, gen. sing. à
Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *inverecunda* : à κυνώπης.
Κύος, εος, τὸ, *foetus*. Th. κύω, *in utero gesto*.
Κυόμενα, nom. pl. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω. quod vide.
Κυοφορέω, f. ήσω, *in utero fero, prægnans sum* : à κύος, *foetus*, & φορέω, idem quod φέρω, *fero*.
* Κυπαρίσσινος, ε, ὁ, *cupressinus, ex cupresso factus* : à
ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, ε, ἡ, *CUPRESSUS*, arbor.
ΚΥΠΑΡΟΣ, ε, ὁ, *vas magnum concavum & capax*.
ΚΥΠΑΣ, αδος, ἡ, *pallium & lecti stragulum*.
ΚΥΠΑΣΣΙΣ, & κύπασσις, εως, ὁ καὶ ἡ, *supparum, species tunicæ*.
ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ε, ὁ, *Cyperus*, herba ex juncorum genere.
ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ε, τὸ, *poculi genus* : deflexum à κυφελλον, quis *cavum*.
* Κυπριαρχης, ε, ὁ, *CYPRI præfectus*.
Κυπρίδα, acc. sing. à Κύπρις, *Venus*.
Κυπρίζω, *germino, floreo*. Th. Κύπρος.
* Κύπρινον, ε, τὸ, *unguentum Cyprinum* : &
Κύπριος, *CYPRINUS* : &
Κύπριος, ε, *CYPRIUS* : ab eod. Th.
Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus* : acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus*.
* Κυπρισμὸς, ε, ὁ, *efflorescentia* : à κυπρίζω.
Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in insulâ *Cypro*. Dicitur &
Κυπρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem : à Κύπρος, & γίνομαι, *nascor*.
ΚΥΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor & insula.
Κυπτάζω, f. άσω, *immoror, cunctor, tempus tero* : à κύπτω.
* Κυπτὸς, ε, *inclinatus* ; *supplex*. Th.
ΚΥΠΤΩ, *pronus sum, incurvo me ad videndum* : f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, -αντος· ἐγκύπτω, *inclino ad videndum aliquid*.
Κυράνα, ας, ἁ, Dor. pro Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 108, &c.
Κυρβαῖος, αία, ον, *sublimis*, -ει à κύρβεις, quod vide.
ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, *crista gallinacei* ; *tiara* : à κάρα & βαίνω.
ΚΥΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula, cui leges scribebantur*.
Κύρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido, nanciscor*.
* Κυρεία, ας, ἡ, (per Syncop. pro κυριεία) *donatio*.
Κυρέω, f. ήσω, *incido, assequor*. Th. κύρω, idem.
Κύρη, ἡ, *Ceres* : sic dicta, quia κυρία τοῦ ζῆν, *domina vitæ*.
ΚΥΡΗΒΑΩ, *cornibus pugno* : f. άσω. qu. à κέρας, *cornu*.
ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, *acera & glumæ hordei*. Vide καρίβια.
Κύρημα, & per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit, præda*. Th. κύρω, *incido*.

Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*, urbs. Hebr. [illegible]
Κυρῖνος, ε, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.
Κυρῆσαι, a. 1. inf. &
Κυρήσας, αντος, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.
Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. pass. verbi κύρω. a. 1. ind. pass. ἐκύρθην.
Κυρία, ας, ἡ, *domina* : &
Κυριακὸς, ἡ, ὸν, *dominicus, a, um*. Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas*.
Κυριεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω, p. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος.
Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto* : qu. à κέρας, *cornu*.
Κύριος, ε, ὁ, *dominus, herus* ; *qui auctoritate valet, præstans* ; it. *proprius*. Th. κῦρος, *auctoritas*.
Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio* : à κῦρος.
Κυρίσσω, vide κυρίζω.
Κυρκανᾶν, *miscere* : qu. à κυκᾶν, ρ interjecto.
Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit, præda* : à κυρέω, vel κύρω, quod vide.
Κύρν' pro Κύρνε, vocat. à
Κύρνος, ε, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.
ΚΥΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas, edictum, cardo rei*. Est &
Κῦρος, ε, ὁ, *CYRUS*, Persarum rex.
Κυρῶν, præs. inf. act. &
Κυροῦσα, præs. part. f. g. à
Κυρόω, -ῶ, *sancio, auctoritatem do, ratum facio* : f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.
Κύρσαι, *incidere* : a. 1. inf. &
Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, *incido* : f. Æol. κύρσω.
Κύρσῃ, *adipiscatur* : vide in præced.
ΚΥΡΤΟΣ, ε, Æol. κυρτὸς, *CURVUS*, *gibbosus* : ἀμφίκυρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *utrinque incurvus* : at
Κύρτος, ε, ὁ, *sagena, nassa* : dicitur & κύρτη, & κυρτὶς, quia *cava* seu *gibbosa* : sub. præced.
* Κυρτόω, -ῶ, *curvo, incurvum reddo*. Th. κυρτὸς,
Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod est incurvatum, gibbus* : item *tumor omnis præter naturam*. Th. κυρτὸς, *curvus*.
ΚΥΡΩ, *sum, incido, consequor* : f. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem quod κύρω.
Κύσας, αντος, *osculatus*, a. 1. part. act. à κύω, *osculor*.
Κῦσε, seu κῦσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi ; inf. κύσαι. unde Angl. to kiss.
ΚΥΣΘΟΣ, & κύσος, ε, ὁ, & κυσὸς, οῦ, ὁ, *nates, podex* ; item *pro muliebri pudendo*.
Κυσί, dat. pl. à κύων, *canis*, quod vide.
Κυσαμένη, a. 1. part. m. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω, quod vide.
Κύσσε, Ion. & Poët. pro ἔκυσε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.
ΚΥΣΤΙΣ, εως, ἡ, *vesica* : acc. κύστιν.
ΚΥΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.
ΚΥΤΙΣΟΣ, ε, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.
ΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, *cavitas, sinus* : ubi aliquid κεῖται.

Κύτραν,

Κύτρων, Dor. pro χύτρων, acc. sing. à χύτρα, *olla*: idem quod χύτρος, quod vide.

Κύτταρος, ου, ὁ, *loculamentum apum & vesparum*: à κύτος, *cavitas*.

Κύφελλα, τὰ, *nubes*, & *omnia cava*: q. à κυφὸς, *incurvus*.

ΚΥ'ΦΙ, *suffimenti genus*.

Κυφὸς, ῦ, *incurvus*, *GIBBOSUS*: q. à κύπτω, *flecto*.

• Κύφος, εος, τὸ, *gibbus*. Th. κύπτω.

Κύφων, ωνος, ὁ, *locus testudinatus*, *baculus incurvus*, *stiva*: item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur*; *catasta*, *numella*: à κυφὸς, *curvus*. Th. κύπτω, *pronus sum*.

Κύφων' pro κύφωνα, acc. sing. præced.

Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me*: κύψαι, a. 1. inf.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum*: hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, *alveus*. Est & κυψέλη, *auris foramen*, *ejusque sordes*.

Κυψέλλιζον, nom. propr.

Κύψελος, ου, ὁ, *CYPSELUS*: hirundinum species, sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, *ab alveolis*: quos è luto sibi construit. Item nom. propr. Eëtionis filii ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.

ΚΥ'Ω, *in utero*, *gesto*, *osculor*: f. σω. p. κεκύωκα, idem.

ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ καὶ ἡ, *CANIS*: acc. κύνα, dat. pl. κυσί. Hinc κύνειος & κύνεος, *caninus*.

Κώας, an κῶας, τὸ, *pellis ovilla*. Vide κώς.

ΚΟΒΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *GOBIUS* seu *GOBIO* piscis: & Angl. **Gudgeon**.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, & κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris*, *globulus*: κώδη, *fructus papaveris*.

Κώδιον, ου, τὸ, *CORIUM*, *ovium vellus*: contract. pro κωίδιον. Th. κώς, τὸ, *pellis ovina villosa*.

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum*, *nola*.

Κώεα, nom. pl. τῦ κώς, εος, τὸ, *pellis agnina*, *stragulum*.

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam*, *compotatio*; *ebriosus*.

Κωθωνίζω, *poto*, *compoto*: à præced.

ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ων, τὰ, *animalia quædam testis tecta*. An q. κογχάλια.

Κωκαλὸς, ῦ, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, *fleo*, *ploro*: hinc κώκυμα, ατος, τὸ, & κωκυτὸς, ῦ, ὁ, *fletus*, *ululatus*.

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex sacrificiis supererant*, *sacerdotibus distribuebant*: *quæstores*.

• Κωλεὰ, ᾶς, ἡ, *fœni fasciculus*: it. *perna*.

Κῶλεος, idem quod κῶλον, quod vide.

Κώληψ, ηπος, ἡ, *talus*, *sura*. Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ῦ, *COLICUS*, *ad coli dolorem pertinens*: à

ΚΩ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, *membrum*, *periodi pars*: *intestinum crassum*, *COLON* seu *COLUM*.

Κωλυέτω, *castiget*, 3. sing. imperat. act. à κωλύω, quod vide.

Κώλυμα, ατος, τὸ, *impedimentum*, *prohibitio*: &

Κώλυσις, εως, ἡ, idem: &

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit*: &

ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo*, *impedio*, *arceo*: f. ύσω. p. κεκώλυκα. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. pass. ἐκωλύθην.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *stellio*.

ΚΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *somnus profundus*: *veternus*: qu. à κῶ pro κέω, *jaceo*.

Κώμαζον, imperf. Ion. &

Κωμάζοντα, acc. sing. part. præs. à

Κωμάζω, *COMESSOR*, *hymnis celebro*: item *salto*, *choreas ago*: κωμάζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere*. Th. κῶμος, *comessatio*.

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *fructus quidam aromaticus*.

Κώμαξ, ακος, ὁ, *petulans*, *nugator*.

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, quod vide.

• Κωμάρχης, ου, ὁ, *vici præfectus*: à κώμη, & ἄρχω.

Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *comessari*, inf. ejusd. verbi.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, *comessatio*.

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus*, *vicus*. Hinc

Κωμηδὸν, *vicatim*.

Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus*.

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum*: qu. ex κώμη & πόλις, *urbs*.

ΚΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMESSATIO*, *lascivum convivium*, *lascivia*: q. *luxuria soporifera*, à κῶμα, *somnus*; item *genius comessationum præses*. Κώμου δεσπότης appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus*.

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur*, *fasciculus fœni*.

Κώμῃ, dat. sing. à κώμη.

Κωμῳδία, *COMOEDIA*, &

Κωμῳδὸς, ῦ, ὁ, *COMOEDUS*, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, & ᾄδω, *cano*.

Κώνειον, ου, τὸ, *cicuta*, *venenata potio*: à

ΚΩ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *CONUS*, *turbo*, *involucrum nucis pineæ*.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, *CONOPEUM ad culices arcendos*, *velum tentorii militaris*. Th. κώνωψ, *culex*: vel κῶνος, ob similitudinem figuræ. Angl. **Canopy**.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, *culex*.

Κωπῆες, οἱ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεὺς, έως, ὁ, *remex*: à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus*, *manubrium*: q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus*, *cui alligantur remi*.

Κωπίον, ου, τὸ, *remulus*.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ῆ, sive κούρη, *puella*, *oculi pupilla*.

Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, quod vide.

Κωροσύνα, ας, ἁ, Dor. pro κουροσύνη, ης, ἡ, *pueritia*: à κόρος, in κορίον.

Κωρύκιον, ου, τὸ, *crumenula*, *sacculus*, *folliculus*: diminutiv. à

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, *pera*, *saccus coriaceus*.

ΚΩ͂Σ, ωὸς, τὸ, *ovium vellus*, *stragulum*. Κῶος, εος, τὸ, idem. q. à κέω, *jaceo*. Est &

Κῶς, ῶ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.

Κωσαμ, ὁ, nomen viri. Hebr. *divinans*.

Κώταλις, hodiè κωτάλι, *rudicula, cochleare majus.* An à κοτύλη, quia *cava?*

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, f. ιλῶ, p. ιλκα, *fabulor, garrio*: hinc κωτίλλοντα, acc. sing. part. præs. κωτίλλεσα, præs. part. f. g.

Κωτίλος, υ, *loquax, garrulus*: à κωτίλλω.

• Κωφεύω, (pro κωφεύω) *allevo*: it. *quiesco.*

ΚΩΦΟ'Σ, ῦ, *surdus*; item *fatuus, mutus*: hinc

Κωφόω, -όω, & -έω, *exsurdo, surdum reddo, surdesco.*

Κῳχεθ' pro καὶ ᾤχετο, & *abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*

Κωχύω, *fustillo.* Hesych.

Λ

Λ, Undecima litera Græcorum, in numeris *triginta* designat.

Λα, particula, *per se* nihil significans, verùm in *compositione* auget significationem.

ΛΑ'ΑΣ, λάαος, ὁ, *LAPIS, saxum*: qu. ex λα, & ἄζω, *sicco*: λᾶς, λαὸς, idem quod λᾶας.

Λάβα, Dor. pro Λάβυ, gen. à Λάβας, pro Λάβης, viri nom.

Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. sed

Λαβέ, *cape*, & in pl. λάβετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, a. 2. inf. λαβεῖν, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Λαβὼν, Dor. pro λαβῶν, vide in præced.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium, occasio.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβέ.

Λάβῃς, 2. sing. & λαβῇσι, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio*; a. 2. ἔλαβον.

Λάβινθος, *fovea.* Hesych.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, *ansa, manubrium*: dimin. à λαβή.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω, a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ε, ετο, a. 2. m. λαβόμενος, a. 2. part. m. à λαμβάνω, *capio*: a. 2. ἔλαβον.

Λαβὼν, Dor. pro λαβέ, a. 2. imperat act. à

Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

• Λάβραξ, *lupus piscis*: à λάβρος.

Λαβραγόρης, υ, ὁ, *procacitèr loquax*: à λάβρος, *vorax*, & ἀγορέω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Λαβρεύομαι, *præceps sum in loquendo*: à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, υ, *valdè vorax, avidus*: q. ex λα vel λίαν, & βόρος, *vorax.* Hinc

Λαβρότης, *voracitas.*

Λαβρώνιον, *poculum quoddam latum*: q. à λάβρος.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, υ, ὁ, *LABYRINTHUS*, locus multis viarum ambagibus insignis.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *labyrintheus, tortuosus, flexuosus*: à præced.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, υ, τὸ, *LAGANUM, placentæ genus.*

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus, non distentus, non plenus*: in quo sc. est λαγὼν, seu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles, non ventricosi.*

Λαγγεύω, *fugio*: περιφεύγω.

Λαγγάζω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latin. *LANGUEO*, Angl. **to lag or tire.**

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro

Λαγέτης, *dux & ductor populi*: q. λαῦ ἡγέτης.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, υ, ἡ, *LAGENA*, poculi genus, à cavitate, quæ λαγών. Scribitur & λάγυνος. Angl. **Flagon.**

• Λαγιδεὺς, *cuniculus.*

Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *salacitas.* Th. λάγνος, *libidinosus.*

ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive λάγνος, υ, ὁ, *libidinosus, lascivus*: superl. λαγνίστατος· qu. λάγυνος, *valdè mulierosus*: ex λα & γυνή· vel à λέγω, *cubo.*

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, ἡ, *ilia.*

Λάγος, υ, ὁ, *LAGUS*, nom. propr.

Λαγὸς, acc. pl. Dor. pro λαγὼς, *lepores*: &

Λαγὸς, ῦ, ὁ, Ion. pro λαγῶος· à λαγωὸς, ῦ, ὁ, *lepus*, Atticè λαγὼς, ω. Ex λα, & οὖς, *auris.*

• Λᾶξις & λῆξις, εως, ἡ, *sortitio.*

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo*; cum gen. & acc. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. p. εἴληχα, pro λέληχα. part. εἰληχὼς, & λεληχώς. a. 2. ἔλαχον. a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. a. 2. part. λαχὼν, όντος. p. m. λέλογχα. a. 1. med. inf. λήξασθαι. p. pass. εἴληγμαι. part. εἰλημμένος.

• Λαγῶ, *leporem*, acc. sing. à λαγώς.

ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *ilia, lateris cavitas laxior & exossis.* Hinc λαγαρὸς, οῦ, *laxus, vacuus.*

ΛΑΓΩΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lepus.* Vide λαγώς.

Λαγῶος, υ, *leporinus*: à præced.

• Λαγὼς, ώ, ὁ, *lepus*, qu. ex λα, & οὖς, *auris*: alii ex λα, & γάω, *multùm gemere.*

• Λαγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγοὺς, *lepores.*

Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes*: acc. Λάδωνα. Est & nom. fluvii.

Λαέρτης, υ, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyssis.

Λαερτιάδης, υ, ο, *LAERTIADES*, nom. proprium, filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, ων, οἱ, *lapides*: à λᾶς, λᾶος, idem quod λάας, ὁ, *lapis.*

Λάζαρος, υ, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. & λάζευ, Dor. pro λάζου, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio.*

Λαζεῦ, Dor. pro λάζυ, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio, prehendo*: (Poëticum est, idem quod in prosâ λαμβάνω) q. à λαβῶ, aut λαβάζομαι. Dicitur & λάζυμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax, vanus, superbus.*

Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit. φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. pro ἔλαε verbi λάω, quod tamen & alias habet significationes.

Λάθα, ας, ἡ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, *oblivio.*

Λάθαργος, q. λαθοδάκν, seu λήθει ἀργὸς, *clam malus & mordens, clandestinus.*

Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε, 2. pl. a. 2. imp. m. verbi λανθάνω, *obliviscor,* seu λάθω, f. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον. a. 2. inf. λαθεῖν. perf. pass. λέλησμαι. p. m. λέληθα.

Λαθέμεν, Ion. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.

Λάθετ' seu λάθετο, 3. sing. a. 2. m. Ion. ejusd.

Λαθίζως, ε, ὁ, *immemor juventæ, senex:* ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, *juventus.*

Λάθητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi λάθω, seu λανθάνω, *obliviscor,* a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ & ἡ, *curas oblivione tegens:* à λήθω, & κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Λαθιφθόγγοιο, gen. Ion. à

Λαθίφθογγος, ε, *vocis oblivionem inducens:* ex λήθω, *lateo,* & φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Λαθόμεθα, *obliviscimur,* Dor. pro ληθόμεθα, 1. pl. præs. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo.*

Λάθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio.*

Λάθρα, adv. *clam, latentèr:* &

Λαθραῖος, ε, *clandestinus:* &

Λαθραίως, *clam,* adv. à λήθω, Dor. λάθω, *lateo.*

Λάθρη, Ion. pro λάθρα, *clam,* quod vide.

Λαθριδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδιος, ε, *occultus.* Poëticum. Th. λάθω, *lateo.*

Λάθριος, *occultus:* ab eod.

Λαθυρὶς, *herba è genere tithymallorum.* Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥΡΟΣ, ε, ὁ, *cicerula,* genus leguminis.

Λαθὼν, *qui latuit,* a. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo, obliviscor.* f. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LÆVA;* à λαιὸς, quod vide.

Λαΐγξ, ιγγος, *lapillus, calculus:* à λᾶας, *lapis.*

ΛΑΙΔΡΟΣ, ε, ὁ, *sinister, impudens, procax.*

Λαικάζω, *decipio.* Puto ex λαι, vel λαιῶς, *sinistrè,* & κάζω, *orno.*

Λαιλαπέω, -ῶ, & λαιλαπίζω, f. ίσω, *per procellam aufero:* ex

ΛΑΙΛΑΨ, απος, ἡ, *LÆLAPS, turbo, ventus, procellosus,* à λαι, vel λα, & λάπτω, *lambendo bibo.*

Λαίμαργος, *gluto, gulosus:* ex λαι & μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suidas. à λαιμός.

ΛΑΙΜΟΣ, ε, ὁ, *guttur, gula.* q. à λαύω, *fruor.* Sic & *frumen* tractus gulæ, à *fruor.* unde Metaph. *LAMA, & LAMIÆ,* i. e. puerorum voratrices.

Λ Α

Λαιμοτομέω, *jugulo:* à λαιμὸς, *jugulus* τέμνω, *scindo.*

Λαιμόχατον, præmium ob λαιμοῦ χάσιν, *merces athletici homicidii.*

Λάινεος & λάϊνος, ε, *lapideus.* Th. λᾶς, *lapis.*

Λαῖον, ε, τὸ, *seges,* quâ frui possumus, à λαύω. sic *fruges,* à fruendo. Vide λαῖον & λήιον.

ΛΑΙΟΣ, οῦ, *LÆVUS, sinister.*

Λαιοτομεῖν, *segetem secare:* à λαῖον, ε, τὸ, *seges,* & τέμνω, *seco.*

Λαίπος, *impudicus.* An ex λαι & πέος.

Λαισήϊον, ε, τὸ, *breve scutum, parmula:* à λάσιος, *hirsutus,* quia ex crudo corio: Vel à λαιὸς, *sinister,* quia in sinistrâ gestabatur.

Λαισθη, ης, ἡ, *turpitudo.* q. à λάζω.

Λαιστὸν, *onerosum, molestum:* an à λα & εἰστὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus, latitudo, æquor,* Poëticum à λα & ἰέναι, *quod in amplum eat* seu *extendatur:* vel qu. λαίτμημα, i. e. λαιὸν τμῆμα.

ΛΑΙΦΟΣ, εος, τὸ, *vestis, velum.* Dicitur & λαίφη, q. λεῖον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ε, ὁ & ἡ, *rapidus:* ex λαιψηρὸς, & κέλευθος, ε, ἡ, *via.*

Λαιψηρὸς, ᾶ, *velox:* ex λα, & αἰψηρὸς, *celer, rapidus, velox.* Th. αἶψα, *statim.*

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA, arbor campestris.*

Λάκαινα, *LACÆNA,* nom. propr.

ΛΑΚΑΦΟΝ, ε, τὸ, *species quædam aromatis.*

Λάκε, *crepitabat,* 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi λακέω, *crepitum cieo.* a. 2. ἔλακον. p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, *LACEDÆMON,* nom. propr. Hinc

Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, *LACEDÆMONII.*

ΛΑΚΕΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax, garrula:* hinc

Λακερύζομαι, *garrio.* q. ex λα, & κράζω, *clamo.*

Λακέω, vide in ληκέω, inde *LOQUOR.*

Λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura,* propriè cum crepitu facta. à ληκέω, *crepo.* hinc λακίζω, *findo.*

ΛΑΚΚΟΣ, ε, ὁ, *fossa, fovea, LACUS.*

Λακτίζοισα, Dor. pro λακτίζουσα ἢ πλήττουσα, præs. part. f. g. à

Λακτίζω, *calcitro,* f. ίσω. p. λελάκτικα. præt. pass. λακτίζομαι, *calcibus petor.* Th. λὰξ, adv. *calce.* hinc

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, *calcitro.*

ΛΑΚΩΝ, *LACON, qui è Laconiâ.* unde

Λακωνικὴ, *regio Peloponnesi.*

Λακωνικῶς, adv. *Laconicè, breviter.* &

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, *LACONISMUS, breviloquentia:* à præced.

Λάλα, *LALA.* unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, *canentes,* Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦσι, *garriunt,* 3. pl. præs. à

Λαλαγέω, *vociferor, cano, tumultuor verbis:* à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω, *loquor, narro.*

Λαλάζω, *vociferor:* à λάλος.

Λάλαξ, αγος, *clamor, sonitus*, λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor*.

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, *loquuntur* : à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλεῦνται, Dor. pro λαλοῦνται, 3. pl. præs. ab eod.

ΛΑΛΕ´Ω, ῶ, *loquor*. f. ήσω, p. λελάληκα. a. 1. ἐλάλησα. a. 1. sub. act. λαλήσω, perf. pass. λελάλημαι, *dictus fui*. aor. 1. pass. ἐλαλήθην. f. 1. pass. λαληθήσομαι. Hinc compar. λαλίστερος.

Λάλημα, ατος, τὸ, *sermo, loquacitas* : à 1. pers. perf. pass. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela, ipsa pronunciatio*. Th. λαλέω.

* Λαλίστερος, compar. *loquacior* ; à λάλος.

Λαλίστατος, ου, *loquacissimus*, superl. à

Λάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *loquax, vocalis* : à λαλέω.

Λάμα. adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατί ; Lat. *quare?*

ΛΑΜΒΑ´ΝΩ, *capio, consequor, convinco, damno*. f. λήψομαι. perf. λέλη\<φ\>α. Att. εἴληφα. cujus inf. εἰληφέναι, & part. perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, & Att. εἰληφώς. a. 2. ind. ἔλαβον. aor. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβὲ, & in 2. pl. λάβετε. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι. a. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. a. 2. part. λαβὼν, όντος. perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, & part. εἰλημμένος, pro quo apud Poët. λελημμένος. a. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η, inf. ληφθῆναι, & part. ληφθείς.

Λάμεχ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *pauper*.

ΛΑ´ΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus* : dictus à λαιμοῦ, id est, *gulæ amplitudine*. Significat & *dæmonium alios vorare existimatum*.

Λάμνα, lamella. Ex Lat. *lamina*.

Λαμνιὰς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca*. Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex Lemno. Vel ἀντὶ τοῦ Λημνόθεν.

Λαμπαδηφορία, ας, & Ion. ίη, ης, ἡ, *lampadum gestatio* ; ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo*) & φέρω, *fero*.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, *facula*, dimin. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, *LAMPAS, fax* : à λάμπω, *luceo*. Angl. a Lamp.

Λάμπετο, *collucebat*, impert. Ion. act. λάμπετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo*.

Λαμπετάω, ω, id quod Th. λάμπω, *luceo*.

Λαμπετόωντα. *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. præced.

Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus regium & magnificum*, qu. à λάμπω, *splendeo*.

* Λαμπηνικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *ad currum* aut *lecticam pertinens*.

Λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo*.

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδης, ου, ὁ. nom. prop.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *splendidus, a, um, clarus* : compar. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor*. ab eod.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λαμπρῶς, *splendidè, clarè*, adv. à λαμπρὸς, quod vide.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens* : à 3. pers. perf. pass. verbi

ΛΑ´ΜΠΩ, *luceo, splendeo* : q. à λίαν φῶ. fut. λάμψω. p. φα. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω. a. 1. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepores* ; *loquacitas, impudentia* ; *limpiditas* : à

ΛΑΜΥΡΟ´Σ, vel λάμυρος, *disertus, facetus, scurrilis* ; q. ex λα & μύρος, *cui valdè fluit oratio*. Vel à λαιμὸς, *qui valet gutture*.

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, p. ληφθῆναι, a. 1. inf. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, a. 1. part. pass. Ion. qu. à λάμβω, pro λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψακον, *LAMPSACUM*, nom. urbis.

Λάμψις, εως, ἡ, *splendor* : à 2. pers. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψομαι, η, εται. Ion. & Dor. λαμψοῦμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio*.

Λανθάνεμος ὥρα, *anni tempestas tranquilla, qua latet siletque ventus*. Ex seq. & ἄνεμος, *ventus*.

Λανθάνω, seu λήθω, Dor. λάθω, *LATEO, ignotus sum* : f. λήσω. a. 2. ἔλαθον, perfecto activ. caret : sed format pass. λέλησμαι. a. 1. pass. ἐλήσθην & ἐλήθην. p. m. λέληθα. videas Th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Doricè pro ληνὸς, ῦ, ὁ, *torcular*.

ΛΑ´Ξ, adv. *calce* seu *calcibus*. Hinc Lat. *CALX* addendo *c*.

Λαξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λήχω, pro λαγχάνω, *sortior*, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

* Λαξευτήριον, ου, τὸ, *ascia*. *cælum*.

Λαξευτὴς, *lapicida* : &

Λαξευτὸς, ὴ, ὸν, *in saxo incisus* : à

Λαξεύω, *lapides polio* : ex λᾶς, λαὸς, *lapis*, & ξέω, *polio, sculpo*.

Λᾶξις, εως, ἡ, *sors, portio*, pro λῆξις, vel à λάχησις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *sortior*.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis. Gr. *jus populi*. Hinc

Λαοδικεὺς. έως, ὁ. *Laodicensis* : à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice*, nomen virginis.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, quod vide.

* Λαοκατάρατος, *maledictus à populo, invisus populo*.

Λαομέδεια, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, *filius Laomedontis*.

Λαομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.

ΛΑΟ´Σ, ῦ, ὁ, Att. λεὼς, ὼ, ὁ, *populus, turba*.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à populo cultus*. Ex λαὸς, *populus*, & σέβομαι, *colo*.

Λαοσσόος, *populorum defensor*, vel *agitator*.

Ex

Ex λαὸς, *populus*, & σόω, *servo*. Th. σώζω, *salvus*, Vel à σεύω, *moveo*.

Λαοτρόφος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui populum alit*. Et

Λαότροφος, ε, *à populo nutritus* : ex λαὸς, & τρέφω, *alo* : f. ψω. p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *populi corruptor* : ex λαὸς, *populus*, & φθείρω, *corrumpo*. p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ε, ὁ, Præt. pro λαοκτόνος, *populum cædens* : ex λαὸς, & φένω, *occido*.

ΛΑΠΑΖΩ & λαπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo*, *mollio* : hinc

Λάπαθος, ε, ἡ, & λάπαθον, ε, τὸ, *fossa*, *terræ sulcus* : item *LAPATHUM* herba, à præced.

Λαπάρα & λαπάρον, *pars inter costas & ilia & ossa quæ ad illa pertinent*, quia λαπαρὰ, i. e. *inania* : &

Λαπαρὸς, οῦ, *vacuus*, *inanis*. Th. λαπάζω, *evacuo*.

ΛΑΠΗ, ης, ἡ, *pituita* : quæ λαπάζεται, è corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω. *lambendo bibo*.

ΛΑΠΙΖΩ, f. ίσω, *insolentiùs me effero*, *jacto me*. q. ex λα & ἵππος. Hinc λαπιστὴς, ε, ὁ, *jactator*, *nugax*.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν. à

Λαπίθης, ε, ὁ, *LAPITHA* : qui cum Centauris congressi.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia* : à 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.

* Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, *temerarius*, *mendax*, *voluptuosus* ; *jactator*, *nugax* : à λαπίζω, vel

ΛΑΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo*, *more canum* ; *ingurgito me*. undè per Apocopen. fit Angl. to lap.

Λάρδος, *lardus*. Gl. Cyr. Vide *laridum*.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ε, *saginatus* : λαρινεύω, *sagino*.

ΛΑΡΚΟΣ. ε, ὁ, *corbis è viminibus plexus*.

Λαρνακόγυιος, ε, ὁ, quid significet, & ut Pani tribuatur, vide notas in Theocr.

ΛΑΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capsa*, *loculus*, in quo λαρινὰ seu *pinguia* reponuntur.

ΛΑΡΟΣ, ε. ὁ, *LARUS*, avis vorax. qu. à λάω, *appeto*. Sed

Λαρὸς, ε, *jucundus*, *gratus*, compar. λαρώτερος. superl. λαρώτατος. παρὰ τὸ ἱλαρόν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω. & Att. ιῶ, *vocem dilato* : à

ΛΑΡΥΓΞ, ὁ, *guttur*, *gula*.

Λαρύζω, *clamo* : à λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, contractè à λᾶας,

Λασαία, ας, ἡ, nom. urbis. Gr. *hirsuta*, *herbida*.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, ε, ον, *oblitus*, *a*, *um*, a. 1. part. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*. f. λήσω.

ΛΑΣΑΝΟΝ, ε, τὸ, *LASANUM*, *vasculum*, *olla* ; item *cloaca*, *sella familiaris*.

Λάσδεο, *accipe*. Dor. pro λάζου, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*. quod vide.

Λασεύμεθ', Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, *obliviscor* : f. m. λήσομαι, & Dor. λασεῦμαι, & λασεῦμαι, ῆ, εῖται.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. pass. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, *lateo*. p. pass. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. pass. ἐλάσθην.

ΛΑΣΘΗ, ης, ἡ, *fama*, *contumelia*, *subsannatio*, *irrisio*.

ΛΑΣΙΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, *hirsutus*, *hispidus*, *callidus*, *animosus*. q. ex λα, & σείω, pro ὁρμάω.

Λασιόκωφος, *qui surdus ex hirsutie*, κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑΣΚΩ, *loquor* : qu. à λαλῶ.

Λάσταυρος, *hirsutus in parte virili* : cujus ταῦρος est λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo*.

ΛΑΤΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo*, & *strepitus ille*. Est & nomen animalis quadrupedis.

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοΐδας, ε, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ε, ὁ, *LETOIDES*, *Apollo*, *Latonæ filius* : à Λατώ.

Λατομέω, *excindo*. *excido*, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. pass. λελατόμημαι. perf. part. λελατομημένος, ε, ον. à λατόμος.

* Λατομητὸς, ε, ὁ, *excisus*, *excavatus ex lapide* : à

Λατόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *lapicida* : quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τόμος, *frustum abscissum*, ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.

ΛΑΤΟΣ, ε, ὁ, *LATUS*, nom. piscis delicati, Athen. l. 6. 17.

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus*, *cultus* ; it. *cultus religiosus*. Et pro δούλη, *serva*. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, ε, ὁ, *cultor* : à 3. pers. perf. pass. seq.

Λατρεύω, *servio*, *famulor*, *religiosè colo*, *sacrifico*, cum. dat. f. σω. p. λελάτρευκα, a. 1. ἐλάτρευσα, à λάτρις. al. à λα part. intens. & τρέω, *tremo*.

Λάτριν, acc. sing. λάτρισι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus*.

Λάτριος, α, ον, *famularis*. Th.

ΛΑΤΡΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *servus*, *famula*, qui pro mercede servit. qu. à

Λάτρον, ε, ὁ, *merces*, quæ servienti datur, quasi à λαύω, *fruor*. Est enim id quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμνον, ε, τὸ, nomen urbis.

ΛΑΥΚΑΝΙΑ, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur*, *gula* : q. à λαύω, *fruor*,

Λαύρα, ας, ἡ, *platea lata*, *vicus* : q. λαῦρα ὁδὸς : à

ΛΑΥΡΟΣ, ε, *LARGUS*, *latus*, *multus*, *copiosus* : q. à λα, & εὐρὺς, *latus*.

Λαύρως, adv. *latè*, *abundè* : à præced.

Λαύω, *fruor* : undè usitatum ἀπολαύω, in λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

* Λαφυρέω, -ῶ, f. ήσω, *spolio*.

ΛΑΦΥΣΣΩ. vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio*, *helluor*, *evacuo* : qu. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙΝΩ, *fodio* : f. ανῶ. p. αγκα.

* Λαχανεία, ας, ἡ, *olerum collectio* : à

Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, *olera produco* : à

Λάχανον, ε, τὸ, *olus* : à λαχαίνω.

Λάχμα, ας, ἡ, *fossu facilis* : it. nomen insulæ : à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *sortiri*, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior* : f. λήξω.

ξω. p. λέλαχα, & Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν αἴδαν, mori. Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, LACHESIS : nom. Parcæ. à λαγχάνω, sortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, sors : ex eod.

Λαχῆναι, a. 1. part. act. à λαχαίνω, fodio : f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, ῦ, ὁ, micatio, sors : à λαγχάνω, sortior, mico digitis.

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, villosus, hispidus : à

ΛΑΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo : ex λα & χνῦς. hinc

Λαχνήεις, εντος, pilosus : à præced.

Λαχοίην, ης, η, sortiar, Att. pro λάχοιμι. εις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, sortior : a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, sors : à λαγχάνω, sortior : a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, sortita. a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, ῦσα, ὸν, sortitus, sortis particeps : a. 2. part. verbi λαγχάνω, sortior, quod vide. a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, LAPSANA, sylvestris brassicæ genus ; à λάπτω.

Λαψεῦμαι, seu λαψοῦμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, η, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, capio : f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, sumes, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ'Ω, video, fruor, volo. Hinc λαύω, Pleonasmo τοῦ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem ; quod vide.

Λαώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, popularis : à λαὸς, populus.

Λᾶα, lapis, quem textor staminі inter texendum appendit : à λᾶς contractè pro λᾶας, ὁ, lapis.

Λέαινα, ας, ἡ, LEÆNA : à λέων, leo.

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, lævigo ; item comminuo : f. ανῶ. a. 1. ἐλέηνα. Th. λεῖος, lævis, non asper.

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λέανδρος, ου, ὁ, LEANDER, nomen proprium.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nom. Apostoli. Hebr. cordatus.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita : qu. à λέπω, exuo.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, LEBES, pelvis : qu. à λείβω, fundo, libo.

Λεβωνά, nom. oppidi. Jud. xxi. 19.

Λέγειν, præs. inf. à λέγω, dico.

Λεγεὼν, ὁ, legio : à Latinis sumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, seu λέγνη, ης, ἡ, fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ.

Λεγόμεσθα, dicimur, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præs. pass. verbi λέγω, dico.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, dicimus : &

Λέγοντι, dicunt, Dor. pro λέγουσι· à

ΛΕ'ΓΩ, LEGO, colligo ; numero ; dico, loquor ; cubare facio : f. λέξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. a. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. p. m. λέλογα.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio : actio ejus qui λεηλατεῖ, id est, prædam agit, qu. λείαν

ἐλαύνει.

Λεηλατέω, f. ήσω, depopulor, prædor : q. λεηλατέω à λεὼς pro λαὸς, & ἄτω, noceo.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, præda : qu. à λάω, cupio. Sed λεία, lævigata : vide in λεῖος.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris : suaviloqua, ex λεῖος, lævis, & ἀγοράομαι, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Λειαίνω, LINO, lævigo, pollio : f. ανῶ. a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, lævis.

Λείβεται, stillat, 3. sing. præs. pass. à

ΛΕΙ'ΒΩ, LIBO, fundo : f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & εἴβω, Ion. & Æol.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, f. ώσω, lævigo. Th. λεῖος, lævis.

Λείηναν, explanârunt, 3. pl. Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω, quod vide.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, ventilabrum : hinc λεικνίζω, vanno.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, reservatio, reliquiæ : idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, linquo.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, pratum : quasi λείβω, quia rigatur : hinc

Λειμώνιος, ου, pratensis : &

Λειμωνόθεν, ex prato : à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, læves malas habens : ex λεῖος, lævis, & γένειον, mentum.

* Λειόγλωσσος, lævis linguâ, subdole blandiens : à λεῖος, lævis, & γλῶσσα, lingua.

ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, LÆVIS, non asper ; item planus, a, um, lubricus ; lenis, perfectus. Duci possit à λα, & ἴσος, æqualis : hinc

Λειότης, ητος, ἡ, lævitas : à præced.

Λειόω, f. ώσω, lævigo. Th. λεῖος.

Λείουσιν, leonibus, pro λέουσι, per Ectasin Poët. dat. pl. à λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεῖπ' & λεῖπε, Ion. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. act. vel præs. imperat. λείπεσθ' pro λείπεσθαι, præs. inf. pass. λείπεθ'. pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi λείπω, linquo.

Λείπεθ', vide in præced.

Λείπομαι, η, εται, præs. ind. pass. λειπόμενος, præs. part. pass. ejusd.

Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ desertio : ex λείπω, & στρατὸς, exercitus.

Λειποψυχέω, animam linquo : f. ήσω. ex λείπω, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. præc. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, LINQUO, relinquo ; desum, deficio : f. ψω. p. λέλειφα. a. 1. ἔλειψα. a. 2. ἔλιπον. perf. pass. λέλειμμαι. præt. med. λέλοιπα. Hinc Angl. to leave.

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. f. g. à λείπω, linquo.

Λείρινος, necnon λίρινος, idem quod sequens.

Λειριόεις, εντος, & in f. g. λειριόεσσα, ης, liliaceus ; suavis ; florida. Th. λείριον, lilium.

Λειριοέσσῃ, dat. sing. f. g. à λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, LILIUM, pro quo & λίριον. Est folio λεῖον.

Λεπτὸς, gracilis, pallidus : q. à λεῖος, minutus.

Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, prædabilis, prædatitius, a, um ; à λεία, ας, ἡ, præda.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, publicus, a, um : à λαὸς, Att. λεὼς,

λεὼς, *populus*. Ion. resolut. λήϊτος, pro λειτός.

Λειτυργέω, ῶ, *ministro, munus publicum obeo*: f. ήσω. p. λελειτύργηκα. a. 1. ἐλειτύργησα. a. 1. inf. act. λειτυργῆσαι. Ex λήϊτος, *publicus*, & ἔργον, *opus*.

Λειτυργία, ας, ἡ, *servitus, ministerium publicum*: *LITURGIA*: & hinc Angl. Liturgy: &

Λειτυργικὸς, ὴ, ὸν, *ministratorius, a, um*: ab iisd.

Λειτυργὸς, ῦ, ὁ, pro ληϊτυργὸς, & hoc pro ληϊτοεργὸς, *minister publicus*: ab iisd.

ΛΕΙΧΗΝ, ῆνος, ὁ, *LICHEN, summæ cutis asperitas*. Est etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nom. muris: à λείχω, & ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo*, & μύλη, *molæ frumentaria*.

Λειχοπίναξ, nomen muris: à λείχω, *lambo*, & πίναξ, *tabula*.

ΛΕΙΧΩ, *lambo, LINGO*: f. ξω. p. χα.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω.

Λείψαν' pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ*: nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ*. Th. λείπω, *linquo*.

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λείωσις, εως, ἡ, *lævigatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis*.

ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina*: Att. pro λακάνη. Ex λα & χαίνω, quod valdè pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: dim. à præced.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, *vitellus, ovi luteum*: at m. g. *pisum*.

Λεκὸς, *scutella*: indè λεκὶς, & dimin. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*: adj. verbale: à λέγω, *lego*.

* Λεκτικὸς, *eloquens*: undè

* Λεκτικώτατος, superlat.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ῦ, *dicendus, dictus, selectus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέκυθος, idem ac λέκιθος, quod vide.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβῃσι, Ion. Anadiplasiasmo & Paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα. præt. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*; f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. &

Λελάθῃ, pro λάθῃ, 2. pers. a. 2. sub. m. &

Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. &

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλακα, ας, ε, *strepo*, præt. m. sed præsentis significationem habet: hinc λελακυῖα, præt. part. m. f. g. verbi ληκέω, *resono, crepo*; a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant à λαλέω, *vociferor*: perf. part. λελαληκὼς, υῖα, & per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor*.

Λελάμπρυνται, *resplenduit*: 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ. p. λελάμπρυγκα. p. pass. λελάμπρυμμαι. à λαμπρὸς, *splendidus*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. Sic

Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo*.

Λέλασται, *oblitus est*, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. &

Λελάχωσι, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplasiasm. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*, a. 2. ἔλαχον.

* Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relicta est*, 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται: à λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. per Sync. & Epenth. τοῦ ε, pro λελιχμηκότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, *lingo*, f. ξω. p. λέλιχα. vide Hesiodi Theogon.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico*, a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, præt. m. verbi λανθάνω, seu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

* Λεληθότως, adv. *furtim, latentèr*.

Λέληκα, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω. p. λελάληκα, & per Sync. λέληκα. An potiùs dicendum esse p. m. verbi ληκέω, pro βοάω; undè p. m. λέληκα, ας, ε. &

Λεληκὼς, ότος, ejusd. p. part.

Λέλημμαι, *captus sum*, perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελημμένος. ejusd. p. part.

Λελῆσθαι, *oblitum esse*, perf. inf. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, perf. pass. λέλησμαι: sed

Λελῇσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι seu λῄζομαι, *prædor*. Th. λεία, *prædor*.

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*; quod vide.

Λελιημένος, *charus, promptus*, perf. part. pass. verbi λιλαίω, -ῶ, *volo*, perf. λελίληκα. perf. pass. λελίλημαι, & Euphoniæ gratiâ λελίημαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, *dico*, f. ξω, p. λέλιχα.

Λελογίσμεθα, *reputatæ sumus*, 1. pl. perf. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.

Λελογισμένως, *prudentèr*, adv. ab eod.

Λέλογχα, ας, ε, *sortitus sum*, p. m. &

Λελογχὼς, p. part. m. verbi λαγχάνω, *sortior*, f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον.

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*: p. m. &

Λελοιπὼς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, *linquo*.

Λελυ-

Λελυμένος, *lotus*, perf. part. pass. verbi λούω, *lavo*: f. λούσω. p. λέλυκα.

Λέλεχα, vel εἴλεχα, perf. ind. act. Att. pro λέλεγα. Hinc.

Λελοχυῖα, *enixa*, p. part. f. g. verbi λέγω, *dico*, quod tamen à λέχομαι, *peperi*, derivatum volunt.

Λέλυκα, ας, ε, *solvi*, præt. ind. act. verbi λύω.

Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελυμαμμαι. & hinc

Λελυμασμένος, *labefactus*: p. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, *corrumpo*: f. ανῶ, p. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues*, *noxa*.

Λελυμένος, ε, *solutus*: p. part. pass. &

Λέλυνται, 3. sing. perf. pass. λέλυνται, 3. pl. plusq. pass. Ion. verbi λύω *solvo*: f. σω, p. λέλυκα. p. pass. λέλυμαι. p. inf. pass. λελύσθαι.

ΛΕΜΒΟΣ, ε, ὁ, *LEMBUS*, *parvum navigium*.

* Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.

Λέμφος, *mucus concretus*. Sed

Λεμφὸς, adj. *mucosus*, *stultus*.

Λέντιον, ε, τὸ, *linteum*: vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ε, τό.

Λέξατο, *recensuit*, *numeravit*: Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω, *dico*.

Λέξο, *cubato*. Ion. pro λέξε, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod à fut. formatum verbi λέγω, *dico*: f. ξω.

Λεξίδιον, ε, τὸ, *dictiuncula*: dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξικὸν, οῦ, τὸ, (scil. βιβλίον) *LEXICON*, *dictionarium*: ab eod. nom. & Th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio*: acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.

Λεξοῦντι, *dicunt*: Dor. pro λέξεσι, 3. p. f. 1. act. ejusd.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*, in pl. λέοντες. dat. pl. λέουσι.

Λεοντέη, & λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.

* Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λέπαδνον, ε, τὸ, *lorum latum jumentarium*, *capistrum*: in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπαργος, ε, ὁ καὶ ἡ, *albus*. Eustath. q. ex λέπος & ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes*, *promontorium*. Th. λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, *LEPAS*, *concha petræ adhærens*: à præced. &

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA*, *genus calicis instar conchæ*: à præced.

Λεπίδιον, parva, λέπις.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *squama*, *cortex*: &

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; & *decorticatio*: &

Λέπος, εος, τὸ, *cortex*, *squama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA*, *vitiligo*. Th. λεπρὸς, *scaber*.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aspera*: petræ Epithet. &

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. à λεπρὸς, *scaber*.

* Λεπράω, -ῶ, f. ήσω, *scaber*, seu *leprosus fio*: ab eod.

* Λεπρὸν, οῦ, τὸ, *lepra*.

* Λεπρόομαι, οῦμαι, *leprosus sum*.

ΛΕΠΡΟ'Σ, οῦ *scaber*; item *leprosus*. Hinc λέπρα, ας, ἡ, *lepra*.

Λεπταλέος, idem quod λεπτός.

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. sing. f. g. à λεπτός.

* Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis & inanis sermo*: à λεπτὸς, *tenuis*, & λόγος.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*: n. g. à

ΛΕΠΤΟ'Σ, οῦ, *tenuis*, *gracilis*, *rarus*: in f. g. λεπτή.

Λεπτότης, ητος, ἡ *tenuitas*: à λεπτός.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo*, *extenuo*: à λεπτός.

* Λεπύριον, *parvus cortex*.

* Λεπυρὸν, οῦ, τὸ, *putamen ovi*, *testa*: dimin. à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticosus*, *squamâ tectus*.

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, *decortico*, *exuo*.

Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι, ii malè audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*, à Λέρνη, *palude*, in quâ versata fuerit.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Argivorum*, ubi sordium confluges. Hinc

Λέρνη κακῶν, *LERNA malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbis*.

Λεσβίζειν, & Λεσβιάζειν, *Lesbios imitari*, obscœnis moribus: &

Λεσβὶς, *Lesbis*, *fœm.* &

Λεσβόθεν, adv. *à Lesbo*. à

ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula.

Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. præs. part. verbi λεσχάζω, quod à

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio*, *confabulatio*. Hinc

Λεσχηνεύειν, *celebrare*.

Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις. &

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λευγαλέοις. à

Λευγαλέος, ε, *perniciosus*, *gravis*, *tristis*: q. λοιγαλέος. à Th. λοιγὸς, *pernicies*.

Λευὶ, & Λευὶς, ὁ, *Levi*: nomen viri, gen. τοῦ Λευὶ, acc. Λευΐν. Heb. *additus*.

Λευΐτης, ε, ὁ, *Levita*: &

Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, *Leviticus*: à Λευΐ.

Λεύκ', pro Λευκά, *alba*: à λευκός.

Λευκαίνω, *dealbo*: f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. &

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo*: quod vide.

Λευκανθίαν, legitur apud Pindarum, *candere florentem*: an λευκανθίοι legend. an à λευκαίνω. Th. λευκὸς, *albus*, an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, q. v.

Λευκανθίζω, *albico*, *candidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*. ab eod. Th.

Λεύκιππος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui candidos equos habet*: qu. λεύκιππος· ex λευκὸς, *albus*, & ἵππος, *equus*.

Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, *candidus*.

Λευκίτη, *creta*, ejusd. Th.

Λευκό-

Λευκόγαιος, ου, *creta*, *cretifodina* : ex λευκὸς, *albus*, & γῆ, *terra*.
Λευκοθέα, *LEUCOTHEA*, *Albunea mater*, *Matuta* : q. λευκὴ θεά, lux enim est alba.
Λευκόϊον *caltha*, *viola* : q. λευκὸν ἴον, *viola alba*.
Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus*.
Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum* : ex λευκὸς & λίνον, *linum*.
Λευκομέτωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *candidus*, *habens frontem albam* : ex λευκὸς & μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Λευκοπάρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *candidas habens genas* : ex λευκὸς, *albus*, & παρειά, Æol. παρηΐς, ᾶς, ἡ, *gena*.
Λευκόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui albis equis utitur*, & *vehitur* : ex λευκὸς, *albus* & πῶλος, *pullus equinus*.
ΛΕΥΚΟ'Σ, ῦ, *albus*, *candidus*, *serenus* : qu. à λεύσσω, *video* : Hinc
Λευκότης, ητος, ἡ, *albedo* : &
Λευκόω, & λευκαίνω, *dealbo*.
Λευκότερος, έρα, ον, *candidior* : comp. à λευκὸς, *albus*.
Λεύκοφρυς, ἄγρου, *cana fori facies* ex λευκὸς, & ὀφρὺς, *supercilium*.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *candidam tunicam gerens* : ex λευκὸς & χιτὼν, *tunica*.
Λευκόχροος, *albicans*, *albus colore* : ex λευκὸς, & χρόα, *color*.
Λευκόχρως, ωτος, *candido corpore decorus* : ex λευκὸς, & χρῶς, χρωτὸς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.
* Λευκόω, id. ac λευκαίνω.
Λεῦκτρα, pl. tantùm, *LUCTRA*, urbs Bœotiæ.
Λευκώλενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchris ulnis*, seu *brachiis* : ex λευκὸς & ὠλένη, *ulna*.
Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta*, *album*. Th. λευκόω.
Λευρὸς, ῦ, Poët. pro ὁμαλὸς, *æqualis*, *planus*.
Λεύσσετε, *videtis* : 2. pl. præs. ind. act. à
ΛΕΥ'ΣΣΩ, *video* : Poët. pro βλέπω, in 3. pl. λεύσσουσιν.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ *dignus qui lapidibus obruatur* : à λεύω, *lapido*, quod vide.
Λευχείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *candidatus* : qui λευκὸν, εἷμα, gestat.
Λεύω, *lapido* : à λᾶς, *lapis*.
Λεχέεσσιν, dat. pl Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod vide.
Λεχεποίης, ου, ὁ, *herbosus* : à πόα, Ion. ποίη, *herba*, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέγω, *cubo*.
Λεχθὲν, *dictum* : a. 1. part. pass. n. g. λέγω, *dico* : f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.
Λέχος, εος, τὸ, *lectus* : gen. pl. λεχέων dat. pl. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo*, *cubare facio*.
Λεχόωντο, Ion. & Poët. pro ἐλεχῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λεχάομαι. apud Hesych.
ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ου, *obliquus*.
Λεχὼ, οῦ, *puerpera* : a λέχος, εος, τὸ, *lectus* : quo decumbit. Th. λέγω. *cubare facio*.
Λεωδάμας, αντος, ὁ *LEODAMAS*, nomen Philosophi.

Λεῷμι, *vellem* : præs. act. opt. à λεάω, -ῶ, pro θέλω.
ΛΕ'ΩΝ. οντος, ὁ, *LEO* : λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*. q. à λάω, quia *visu valet*.
Λεωπέτρα, an λεωπέτρα, *lævis*, seu *plana petra*.
* Λεωπετρία, ας, ἡ, Suidas, id. *locus arduus petræ* : Ezek. xxiv. 7.
Λεωργὸς, ῦ, *audax*, *temerarius*.
Λεωσφέτερος, ου, *quem suæ civitatis jure donant*, *civemque faciunt* : ex λαὸς & λεὼς, ὁ, Att. *populus*, & σφέτερος, *suus*. Th. ἕ, *se*.
Λεωφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁδὸς, Ion. & Att. pro λαοφόρος, *via publica*. ex λεὼς pro λαὸς, *populus*, & φέρω, *fero*.
Λῆ, *velit* : Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ης, η, Dores dicunt λῶ, λῆς λῇ. Alii malunt λάω deducere, in subj. λάω, λάῃς, λάῃ, Crasi λῶ, λᾷς, λᾷ, & Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim*, *-is*, *-it*.
Λήβω, inusit. pro λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι.
Λῆγ' pro Λῆγε, *quiesce* : præs. imp. &
Ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. verbi λήγω, *cesso*.
Λήγοιμεν, 1. pl. præs. opt. à
ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, *cesso*, *desino*, *quiesco*.
ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *frutex*, cisti species.
ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito*.
Ληθαῖος, & λήθαιος, *LETHÆUS*, adject. à λήθη, *oblivio* Th. λήθω. *lateo*.
Λήθαργος, ου, ὁ, *LETHARGUS*, *veternus morbus*, *marcor*, & *inexpugnabilis penè dormiendi necessitas* : ex λήθη, *oblivio*, & ἀργὸς, *ignavus*, item *velox*. Th. ἐργάζομαι, *operor*.
Λήθεαι, *oblivisceris* : Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. verbi λήθομαι, seu λήθω, quod vide.
Λήθει, *latet* : 3. sing. præs. act. verbi λήθω, qu. vide.
Λήθετ' & λήθετο, *oblita est* : 3. sing. imperf. pass. Ion, pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.
Λήθη, ης, ἡ, *oblivio* : hinc Lat. *LETHUM*. Th. λήθω, *lateo*.
Λήθουσα, præs. part. f. g. à
ΛΗ'ΘΩ, seu λανθάνω, Dor. λάθω, *LATEO*, *celo* : f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.
Ληΐδ' pro ληΐδα, acc. sing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, *pecus*. Th. λεία, *præda*.
Ληΐζετ' pro ληΐζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ληΐζομαι, *sortior*, *nanciscor* : f. ίσομαι · p. pass. λελήϊσμαι. Th. λεία, *præda*.
Ληΐζομαι, *prædor* : vide in ληΐζετ'.
* Λῄζω, idem.
Ληΐη, Ion. Dialysi pro λεία, ας, ἡ, *præda*.
ΛΗΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *seges* : in pl. τὰ λήϊα.
Ληΐς, ΐδος, ἡ, idem quod λεία, *præda*.
Ληΐσσατο, Poët. & Ion. pro ἐληΐσατο, 3. sing. a. 1. m. &
Ληΐσσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ληΐζομαι, *nanciscor* : f. ίσομαι. &
Ληϊστὸς, ῦ, *bello captus*, *prædatitius* : à ληΐς, Ion. pro λεία, ας, ἡ, *præda*.
Ληΐστωρ, ορος, ὁ, *prædator*, *prædo furtivus* : à ληΐζομαι, *prædor* : ab eod. Th.

Λῆτις, *prædatrix*, Epithet. Minervæ: à præced. Th.

Λῄτος, *publicus*: Ion. Dialysi pro λεῖτος. hinc λῄτιον, ου, τὸ, *curia*.

ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, *sono, crepo, LACERO*: f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε, p. m. λέλακα & λέληκα. hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*, seu *scissura cum crepitu*, λακίζω, *lacero*.

ΛΗΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, *LECYTHUS, ampulla olearia*.

Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.

ΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *propositum animi, virilis fortisque animus*: qu. à λάω, *volo*.

Λημαλέος, ου. *gramiosus, lippus*. Th. λήμη, *gramia, lippientes oculi*.

Λημάω, -ῶ, *lippio, gramiosos oculos habeo*: à

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *lippientes oculi, sordes oculorum*: idem quod γλήμη, quod à λα & μύω, *claudo*.

Λῆμμα, ατος, τὸ, *res quæ accipitur*; item *munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum*. Th. λαμβάνω, *sumo*.

Λήμνια, ἔργα, *Lemnia facinora*: &

Λημνιᾶν, Dor. pro Λημνίων, *Lemniarum*: vide in λήμνιος.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, *LEMNISCUS, fasciola è coronis dependens*.

Λήμνῳ, dat. sing. à Λῆμνος, *LEMNUS*, insula.

Λῆναι, ῶν, αἱ, Poët. pro βάκχαι. Alii scribunt Ληναὶ, quas dicunt esse *Nymphas torcularium*. Vide ληνός.

Ληναῖος, ου, *LENÆUS*, cognomen *Bacchi*: ab eod. Th.

Ληναΐνα, acc. sing. à

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius*, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνος, *lacus torcularii preli*.

ΛΗΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lacus preli torcularii*, ubi uvæ prelo exprimuntur: qu. à λεαίνω, *comminuo*: sed

Λῆνος, εος, τὸ, *lana*: quia λεῖον, i. e. *molle*.

Λῆξαι, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, *desiisse*: a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. med. &

Λήξειε, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *cesso*. f. ξω.

* Λῆξις, εως, ἡ, *cessatio*. Th. λήγω.

Λήρέω, *nugor*: quod à λα & ῥέω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, *nugæ, ineptiæ, tricæ*. hinc

* Ληρώδης, εος, ὁ & ἡ, *nugator*.

Λῆς, Dor. pro θέλεις, vide in λῶ.

Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. &

Λήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo*: f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ & ἡ, *qui ludi oblivionem inducit*: Epithet. *Bacchi*. ex λήθω, *lateo*, & παίγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων, à λύω, *solvo*, & τὸ παῖγμα, *ludus*.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*: &

Λήσομαι, *obliviscor*: f. 1. m. &

Λήσομεν, 1. pl. f. 1. act. à λήθω, seu λανθάνω, *lateo*: f. λήσω.

* Ληστεύω, f. εύσω, *latrocinor*: &

* Ληστήριον, ου, τὸ, *agmen latronum*: à

Ληστὴς, οῦ, ὁ, pro ληιστὴς, *latro*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

* Ληστικὸς, &

* Ληστρικὸς, ου, *prædatorius, ex prædâ vivens*.

* Ληστρὶς, ίδος, ἡ, *prædatrix*.

Ληστρῶν, *latrina*: puto, ubi latent λησταί.

Λητῶ. Dor. pro λήσω. f. 1. act. à λάω, ῶ, *volo*; vel à λήθω, *lateo*.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*: à

ΛΗΤΩ', όος, οῦς, ἡ, *LATONA*, mater Apollinis, acc. Λητόα, ώ.

Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, *captus*: a. 1. part. pass. ληφθέντα, acc. sing. m. g. &

Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον, a. 1. ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. sing. a. 1, imperat. pass. ab eod. verbo,

Λήχω, inusit. pro λαγχάνω, *sortior*.

* Λῆψις, εως, ἡ, *acceptum, acceptio*. &

Λήψομαι, ῃ, εται, & in 1. pl. ληψόμεθα, f. 1. m. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. m. inf. λήψεσθαι.

Λία pro λεία, *præda*, Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, *agito, jacto, separo, turbo*: f. ζω. p. κα. q. à λίαν. vid. ἀλίαστος.

ΛΙ'ΑΝ, *valdè, admodum*: q. à λάω, *volo*.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus*: pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *LIBANUS*, nomen montis: *thus*.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, *thus, thuribulum*: à præced.

Λιβὰς, άδος, ἡ, *gutta*. Th. λείβω, *fundo*.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, *Libertinus*, nomen sectæ.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui spirat inter Africum & Austrum: ex λίψ, βὸς, ὁ, *libs*, q. à λείβω, *fundo*, & νότος, *notus*.

Λιβυαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης, Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA*. Λίβυσσα, *LIBYSSA*.

Λιβυρνον, ου, τὸ, *Liburnum*, species *navigioli* à *Liburnis*, Illyridis populo.

Λίβυς, ἀνὴρ, *vir ex Libyâ, Afer, Pœnus*.

Λίγα, *striduè, argutè*: pro λιγέα, Hesych.

Λιγαίνω, *oblecto*, proprè argu o sono. *vocis acutum edere sonum*. Th. λιγυς.

ΛΙ'ΓΙΩ, *strideo, stridorem edo*: f. ξω.

Λίγδα, *cos, pulvis*, q. à λεῖος, *glaber*.

ΛΙΓΔΗΝ, *strictim*: adv. à λίγχω.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, *pila, mortarium*; item *fornacula, in quâ conflant metalla*.

Λιγέα, acc. pl. n. g. à λιγὺς, εῖα, ύ.

Λιγεᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. &

Λιγείαι, *canoræ*: dat sing. f. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, a, um*. Th. præced.

Λιγέως, *stridulè*: adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma*.

ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *pingui similis*.

Λίγξε, *sonuit*: pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. act. verbi λίγξω, *strideo*: f. ξω.

Λίγυρ' pro λιγυρῷ, *suavi*: dat. sing. f. g. &

Λιγυρῇσι, dat. pl. f. g. Ion. à λιγυρός.

* Λιγύριον, & λίγυρον, ου, τὸ, *lapis ligurius*, aut *lyncurius*.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν. idem quod λιγὺς, *stridulus*. Th. λίγξω, *strideo*,

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ ϗ ἡ, *Ligur, qui ex Liguriâ*: sed

Λιγὺς, εῖα. ὺ, *stridulus, a, um, sonorus, suavis*. Th. λίγξω, *strideo*.

Λιγυστικὸς, ῶ, *Ligusticus*: à Λίγυς, *Ligur*.

Λιγυφθόγγοισι, *sonorâ voce præditis*, dat. pl. Ion. à

Λιγύφθογγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *stridulam* vel *suavem vocem habens, argutus*: ex λιγὺς, *stridulus*: quod ex λίγξω, *strideo*, & φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*: p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *argutus*: ex Λιγὺς & φωνὴ, *vox*.

Λίην, Ion pro λίαν, *valdè*, adv.

Λιθάζω, cum acc. *lapido*: f. άσω. a. 1. ἐλίθασα. a. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λιθάσαι. perf. act. λελίθακα. perf. pass. λελίθασμαι. a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis*,

Λίθαξ, ακος, ὁ, *lapillus, petra aspera*: item adj. *lapidosus*.

Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis*, Th. λίθος.

Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. &

Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, quod vide.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd. verbi

Λιθεῖα, vel λιθία, *massa auri, preciositas auri*: &

Λίθεια, *luxus, luxuries, ubertas*: q. ex λίαν, & θὶς, *acervus*.

Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um*. Th. λίθος, *lapis*.

Λιθοβολέω, *lapido*: cum acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ουν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. a. 1 inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος, perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι: ex λίθος, *lapis*, & βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα.

* Λιθοβόλον, ε, τὸ, *tormentum ad jaciendos lapides*.

Λιθόλευστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus obrutus*: ex λίθος & λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, *lapis*.

Λιθοξόος, ε, ὁ *lapicida, statuarius, qui lapides polit*: ex λίθος & ξέω, *rado, polio*.

Λίθος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lapis, saxum*: dat. pl. Ion. λίθοισι. hinc λίθινος, *lapideus*. λιθάζω, *lapido*.

Λιθόστρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus stratus*: ex λίθος, *lapis* & στρωτὸς, *stratus*: quod à στρώννυμι. Th. στορέω, *sterno*.

Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ*; ex λίθος & τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido*.

* Λιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lapidosus*.

Λιθωμότης, ε, ὁ, *qui ad lapidem jurat*; ex λίθος & ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*.

Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam*: ex λιθόω, *in lapidem verto*. Th. λίθος.

Λικερτίζω, *salto immodestè*: ex λίαν & σκιρτῶ.

ΛΙΚΙΓΞ, *minima & exilissima avis vox*: q. ex λίγξω, *strideo*.

Λικμάω, *ventilo, dissipo*: f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum*.

Λικμήσει. 3. sing. f. 1. verbi præced.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, & λικμητὴς, ῶ, ὁ, *ventilator*: ab eod.

ΛΙΚΜΟ'Σ, ε, ὁ, *ventilabrum, vanna*.

Λικμώντων, gen. pl. part. præf. act. verbi λικμάω, quod vide.

Λίκνον, ε, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus*: qu. λεῖον, κανῶν, *plana corbis*: vel à λίαν κινῶν, *quia valdè agitatur*.

Λικριφὶς, adv. *obliquè*: à λέχριος, *obliquus*.

Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum*: ex λὶξ, & κέρας.

Λίχνος, *linctor*: qu. λείχων, à λείχω, *lingo*.

ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, Poët. *cupio, festino*: λιλαίεαι, Ion. pro λιλαίῃ.

Λιμαγχονέω, & έω, *fame neco, ango & affligo fame*: ex λιμὸς, *fames*, & ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo*.

Λιμαίνω, f. ανῶ, *fame laboro*. Th. λιμὸς, *fames*.

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *portus*: acc. λιμένα, quasi λίαν μένει, quòd ibi naves tutæ *conquiescant*: hinc λιμενάρχης, *portitor, qui portui præest*.

Λιμηρὸς, ῦ, *famelicus*. Th. λιμὸς, *fames*.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, & λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacustris, palustris*. Th. λίμνη, *palus*.

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus*: qu. à λίαν μένει, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet*, & non movetur.

Λιμνήσιος, ε, ὁ, nomen Ranæ: à λίμνη, *lacus*.

Λιμνόχαρις nomen Ranæ: ex λίμνη & χαίρω, *gaudeo*.

* Λιμοκτονέω, *fame neco*: ex κτείνω, *occido*.

ΛΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, & Dor. ἡ, *fames*; *bene fordidus*: q. à λείπω, *deficio*. hinc βούλιμος, ε, ὁ, & βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames*.

Λιμπάνω, *linquo*: à λείπω, idem.

Λιμφεύειν, *decipere*: à

Λιμφὸς, *sycophanta*.

Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, *esurio*. Th. λιμός.

Λιμώττων, οντος, præf. part. præced.

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, *thoracem habens lineum*: ex λινον, & θώρηξ, Ion. pro θώραξ.

Λινοκαλάμη, *lini stipula*, λινοκαλάμῃ, Jos. ii. 6.

ΛΙ'ΝΟΝ, ε, τὸ, LINUM, *chorda*: q. λεῖον. hinc λίνεος, οῦς, λινέα, ῆς, λίνεον, οῦν, LINEUS, *a, um*, λινουργὸς, *lini textor*. & hinc Angl. Line & Linen.

Λῖνος, ε, ὁ, LINUS, nomen viri.

Λὶξ, *obliquus*: Hesych. à λίγξω.

Λίπ' pro λίπα, indeclinabilis. Alii ex λίπαρος per Apoc. factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indecl. ponunt, & hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος, *adeps*. Ponitur &

Λίπ' pro λίπε. 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*: a. 2. ἔλιπον.

Λιπαίνω, f. ανῶ, *pinguefacio*: a. 1. ἐλίπανα, & apud LXXII. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, *qui splendidis vittis est ornatus*: qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, *abundantes*: acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, ὸν, quod vide.

Λιπαρέω, f. ήσω, *assiduus sum, præsto, persevero*; item *assiduè rogo, & instanter rogo*. Vide in λιπαρής.

Λιπαρῇ, Ion. pro λιπαρᾷ, *splendida*: λιπαρῇσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, *pinguis*: quod vide.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *assiduus*, *sedulus*. λιπαρῶς, & -έως, *assiduè*, *jugitèr*. λιπαρία, *assiduitas*. λιπαρέω, *assiduus sum*: q. à λίαν παρεῖναι, *valdè adesse*.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchram habens vittam*: ex λιπαρὸς, *splendidus*, & κρήδεμνον, *vitta*.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis*, *obesus*, *nitidus*. Th. λίπος, τὸ, *pinguedo*. Hinc ἀλιπτὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *macilentus*.

Λιπαρόχροος, -ους, -όυ, -οῦ, ὁ καὶ ἡ, *nitido corpore præditus*. λιπαρόχρων, acc. Dor. à λιπαρόχρως pro λιπαρόχρως, quod ex λιπαρὸς, & χρόος, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

° Λίπασμα, ατος, τὸ, *pinguefactio*, *saginatio*: ex λιπαίνω.

° Λιπάω, *pinguis sum*. Th. λίπος.

Λίπε pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*: f. λείψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λιπεργὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *qui ex agro in urbem fugit*: ὁ λιπὼν τὰ ἔργα.

Λιπεσήνορας, κόρας. Stesichorus vocat τὰς νεογάμους παῖδας, τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recens nuptas*, *quæ suos maritos deseruerant*.

Λιπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἐλιπόμην

Λίποι, 3. sing. a. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῖσα. Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, ejusd. verbi.

Λίπον pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eodem verbo.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, *navis desertor*: ex λείπω, *linquo*, & ναῦς, *navis*.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo*, *adeps*.

Λιποφεγγέα, acc. sing. à

Λιποφεγγὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *linquens lucem*: ex λείπω, & φέγγος, τὸ, *lumen*.

Λιπῶν, Poët. pro λιπάων, præs. part. verbi λιπάω, *pinguis sum*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

Λιπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio*, *desidero*. Th. λάω, *vado*.

ΛΙ'ΡΟΣ, seu λιρὸς, οῦ, *impudens*, *audax*: qu. à λίαν ὁρᾷν, *valdè videre*.

ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue & subtile linteum*. Est etiam

Λὶς, λεὸς: Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo*. Est &

Λὶς, per Apoc. pro λισσὴ, *lævis*.

Λίσαι, *precare*: a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico*: f. λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile*: qu. à λὶς pro λισσὴ.

Λίσπος, ου, *attritus usu*, *gracilis*. Th. λίσπη.

Λισσέσθαι, præs. inf. &

Λισσέσκετο, *supplicabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐλίσσετο. &

° Λισσέσκεσθαι, præs. infin. verbi λίσσομαι, quod vide.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor*: præs. ind. vel f. 1. Poët. pro λίσομαι, omnia à

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico*, *precor*, *oro*: part. λισσόμενος, ου. Dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟ'Σ, οῦ, *lævis*, *glaber*: q. λίαν ἴσος.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *scapbula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum*.

Λιτὰ, acc. sing. à λὶ, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum*. Alii volunt esse pl. à λῖτον, τό.

Λιταὶ, αἱ, *preces*, *Deæ præsides supplicationum*. Th. λίσσομαι, *precor*.

Λιταῖσι, *frugalibus*: dat. pl. f. g. à λιτὸς, οῦ, *vilis*, *tenuis*.

Λιτανεία, ας, ἡ, *supplicatio*, *supplices preces*, *preces*: à λίτομαι, pro λίσσομαι, *precor*. Hinc Angl. Litany.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. &

Λιτάνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor*, *oro*.

Λιτάων, *precum*: gen. pl. Æol. pro λιτῶν, à

Λιτὴ, *preces*, ab eod. Th.

Λιτοίμην, 1. sing. præs. opt. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro*.

ΛΙΤΟ'Σ, οῦ, *simplex*, *nudus*, *vilis*: &

Λιτὸς, ἡ, ὸν, *simplex*: q. à λίσσομαι, *supplico*.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA*, *mensuræ & ponderis nomen*.

Λίτρον pro νίτρον, Att.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *index digitus*: q. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc & pollicem *magnus* est *biatus*, sive intervallum: vel à λείχω, *lingo*: hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem & indicem distentos, λίχνος, ου, ὁ, *liguritor*. λιχνεύω, *ligurio*: f. σω.

Λίχμαζεν, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo*, *lambo*. Th. λείχω, idem: f. ξω.

Λιχμάομαι, -ῶμαι, *lingo*. ab eod. Th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio*, *gulositas*. Th. λιχανὸς, quod vide.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, *petra*, undè aqua stillat: à λείβω, *stillo*. Est & *venti* nomen, masc. gen. *LIBS*.

Λῶ, *promptus sum*, *cupio*.

ΛΟΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ima auris pars*, quæ *prebendi potest*, *LOBUS*; q. à λαβῶ pro λαμβάνω.

Λογὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *electus*: οἱ λογάδες, *delecti*: à λέγω, *eligo*. Est & *album in oculo*.

° Λογεῖον, ου, τὸ, *oraculum*: à λόγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio*, *collecta*: à λέγω, *colligo*: p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. à

Λογίζομαι, *colligo*, *statuo*, *cogito*: imperf. ἐλογιζόμην, fut. ίσομαι. p. λελόγισμαι, a. 1. pass. ἐλογίσθην, f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico*.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis*, *verbalis*, dat. pl. f. g. λογικαῖς ab eod. Th.

Λόγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod λόγιος.

° Λόγιοι, *scriptores historici*.

Λόγιον, ου, τὸ, *oraculum*, *responsum divinum*. τὰ λόγια, *eloquia*. à λέγω, *dico*.

Λόγιος, ου, *disertus, facundus, eloquens, & orationis solutæ scriptor*: à λόγος, quod vide.

Λόγισαι, *consule*: a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, *rationem ineo*. Th. λέγω, *dico*.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio*: ab eod. verb. & Th.

Λογογραφέω, f. ήσω, *scribo orationes forenses, scribo historiam*: ex λόγος & γράφω.

Λογογράφος, ου, ὁ, *qui orationes conscribit, orator*; item *rabula*, ex iisd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum*, quod vide.

Λογομαχέω, *verbis pugno*: f. ήσω, p. λελογομάχηκα· ex λόγος, *verbum* (quod à λέγω) & μάχομαι, *pugno*.

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna*: à

Λογομάχος, *qui verbis pugnat*: ex iisd.

Λόγον ἑαυτῷ διδόναι, *secum aliquid reputare*.

Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas condo* &

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *fabularum & historiarum conditor*: ex λόγος, & ποιέω, *facio*.

Λόγος, ου, ὁ, *verbum, ratio, jussum, negotium, rumor, versus, carmen*, &c. κατὰ λόγον, *quantum æquum est*, à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico*.

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *sors*, *LANCEA*: à λαγχάνω, *sortior, & assequor*: aor. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχεα, *hastæ cuspidem habentes*: à λογχόω, *cuspide munio*: q. à λόγχη.

Λόγῳ, Dor. pro λόγου.

Λοεσσάμενος, η, ον, *lotus*: a. 1. part. m. Poët. pro λουσάμενος. qu. à λοέω pro λούω, Dialysi ου in οε. hinc λόεσσαν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, & Poët gem. σ. a. 1. inf. act. λοέσσαι. & sic porrò

Λόετρον pro λουτρὸν, ου, τὸ, *lavacrum; balneum*: à λούω, *lavo*.

Λοετροχόος, -οῦς, -οον, -οῦν, ὁ καὶ ἡ, *aptus ad lavacrum*: ex præced. & χέω, *fundo*.

Λοέω, Poët. pro λούω, *lavo*.

Λοιβῇ, *libationi*: dat. sing. à

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio*. Th. λείβω, *libo, stillo*.

Λοίγια, *exitialia*: nom. pl. n. g. à

Λοίγιος, *perniciosus*, quod à

ΛΟΙΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, *pernicies, exitium*: q. à λήγω, *desino*. hinc λοίγιος, λοιγήεις, & λοιγαῖος, *perniciosus*.

Λοιδορέω, -ῶ, *convitior, maledico*: f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. aor. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, έντος, præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum, convitium*: à præced.

* **Λοιδόρησις**, εως, ἡ, idem.

Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium*: à

ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, *convitiator, maledicus*: qu. λαὸν δέρων.

Λοιμοῖο, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, ου, ὁ, *pestis, contagium*: per Metaph. de re aut homine pestilente & exitiali dicitur.

Λοιμώττειν, *peste laborare, peste infestari*: à præced.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, *reliquus, a, um*. τὸ λοιπὸν, *quod superest*. λοιπὸν, *alioquin*. τοῦ λοιποῦ, *de cætero*. Th. λείπω, *linquo*: p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙΣΘΙΟΣ & λοῖσθος, ου, *ultimus, postremus*: quod à λείπω, *relinquo*. Hinc λοισθεῖα, *præmia quæ ultimò dantur*. τὰ λοίσθια, *postremò, tandem*.

Λοισθοτάτην, *postremam*: acc. sing. f. g. superl. à λοῖσθος, *postremus*.

Λοκροὶ, *LOCRI*, nomen nationis.

Λοξὰ, *obliquè*: adv. à λοξὸς.

Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ου, ὁ, *APOLLO*, ab eod. Th.

Λοξοβάται, *obliquè ingredientes*: nom. pl. à

Λοξοβάτης, ου, ὁ, *obliquè incedens*: ex λοξὸς, *obliquus*, & βαίνω, *eo*.

ΛΟΞΟΣ, οῦ, *obliquus*.

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas*: à præced.

Λοπὰς, άδος, ἡ, *patella, patina*: q. à λέπω.

Λόπιμος, η, ον, quod potest λέπεσθαι, id est, *decorticari*.

Λοπὸς, οῦ, ὁ *cortex*: à λέπω, *decortico*.

ΛΟΡΔΟΣ, ου, *curvus, cernuus*.

Λουγὸς, *corvus*, Celtis.

Λουδοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lanista*: q. λοῦδον τρέφων, *ludum alens*.

Λουκᾶς, ᾶ, *LUCAS*, nomen viri. &

Λούκιος, ου, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ, à luce sic dictum.

Λοῦμαι, Att. Sync. pro λούομαι, *lavor*: imperf. ἐλούμην pro ἐλουόμην, præs. inf. λοῦσθαι pro λούεσθαι. Th. λούω.

Λουνὸς, ου, ὸν, *splendidus, a, um*. Hesych.

Λόεσσεν pro ἔλουσεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi λούω, *lavo*, f. σω.

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM*, *album quiddam in abiete nascens*: an à λεύσσω, *video*?

Λουσῶ, *lavabo*: Dor. pro λούσω, fut. 1. à λούω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum*. ab eod. Th.

Λουτρὸν, οῦ, τὸ, *balneum, lavacrum*. sed

Λούτριον, ου, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus*. à præced. Th. λούω, *lavo*.

Λουτρῷ, dat. sing. à λουτρὸν, *balneum*.

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum*: à

ΛΟΥ'Ω, *LAVO*; f. σω. p. λέλουκα. a. 1. ἔλουσα. a. 1. part. act. λούσας, αντος. perf. part. pass. λελουμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλουσάμην, ω, ατο. hinc λουτρὸν, *lavacrum*. ἀπολούω, *abluo*.

Λοφιῇ, *dorso*: Ion. pro λοφιᾷ, dat. sing. à λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, juba leonum*, &c. Th. λόφος, idem.

Λοφνία, ας, ἡ, & ἡ λοφνὶς, ίδος, *fax monoxyla*, tanq. sit *fax ex arboreo cacumine*. à

ΛΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *cervix in jumentis*; item *crista galeæ*: item λόφοι, *colles, tumuli*: hinc Angl. loft.

Λόφουρα, τὰ, *animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: à λόφος, & οὐρὰ, *cauda*.

Λόφουρος, *crista insignis, superbus*. Th. λόφος.

Λοχαγωγὸς, οῦ, ὁ, *ductor* λόχου, i. e. *turmæ*. Th. ἄγω, *duco*.

Λοχᾶν & λοχᾶσθαι, *insidias collocare*. hinc ἐλοχήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Th. λόχος.

Λοχεῖν, gen. Ion. à
Λοχὸς, ῦ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ.*
Λοχεύομαι seu λοχεύω, *parturio.* Th. λοχὸς, ὴ, *gravida.*
Λοχηγεῖν pro λοχαγεῖν, *cohortis ducem esse:* ex λόχος, *cohors*, & ἄγω, *duco.*
Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάομαι, *insidiis peto, insidias pono.* Th. λόχος, *insidiæ.*
Λοχίζειν pro εἰς λόχους διαιρεῖν, *in cohortes dividere;* item pro *dividere.* à
ΛΟ'ΧΟΣ, ῦ, ὁ, *cohors, agmen;* item *insidiæ:* q. à λέγομαι, *cubo, insideo.* hinc λοχάω & λοχάζω, *insidior.*
Λοχὸς, ῦ, ὴ, *puerpera, gravida:* sub præced.
Λύα, Dor. vel λύη, ης, ὴ, *seditio, LUES:* à λύω, *solvo.*
Λυγδάνω, *singultio:* à λύζω.
Λυγγεος, genit. Ion. à λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.
Λύγδινος, ῦ, *lævis, politus, candidusque marmoris Parii instar.* à
ΛΥΓΔΟΣ, ῦ, ὴ, lapidis genus, candoris eximii.
ΛΥΓΗ, ης, ὴ, *obscuritas, tenebræ:* q. à λύκη. hinc λυγαῖος, *obscurus, tenebrosus.* ἠλυγαῖος, ὁ, *umbrosus, opacus.* ἠλυγάζω & ἠλυγίζω, *obumbro.*
Λυγίζω, f. ίσω, *flecto, torqueo, circumago;* item *supero, vinco.* Th. λύγος.
Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.
Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS.* Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse. à
ΛΥΓΞ, λυγκὸς, ὁ καὶ ὴ, *LYNX, acutissimi visûs:* sed
Λύγξ, λυγγος, ὴ, *singultus:* λυγμὸς, ῦ, ὁ, idem. à λύζω.
ΛΥΓΟΣ, ῦ, ὴ, *vitex, virga, bacillus.* Hinc λυγόω & λυγίζω, *flecto:* sed
Λυγὸς, *prelum quoddam:* quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.
Λυγρὴ, ῆς, ὴ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis, odiosa.* à
ΛΥΓΡΟ'Σ, ῦ, *gravis, difficilis, funestus.*
Λυγρῶς, adv. *graviter:* a præced.
Λύδδα, ας, ὴ, nomen urbis in Judæâ.
Λυδία, ας, ὴ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus* quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ὴ, *qui Lydorum more deliciis & voluptatibus indulget:* quo. ἡδυπαθής.
Λυδὸς, ῦ, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.
Λύειν, *solvere:* præs. infin. à λύω.
ΛΥ'ΖΩ, *singultio:* f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus:* λύγξ, γγος, ὴ, idem.
Λύθεν, *soluti sunt:* Bœot. Sync. & Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λύω, *solvo:* f. λύσω. a. 1. pass. ἐλύθην.
Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.
ΛΥ'ΘΡΟΝ, ῦ, τὸ, *cruor, sanguis pulverulentus:* quod à λύω, quia indiget purgatione.
Λυθρόω, f. ώσω. p. ωκα, *cruento sanguine cum pulvere permisto fœdo.* à præced.
* Λυθρώδης, *saniosus.*
ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus:* à λύκη, id est, *solis*, & βάσις, id est, *progressu.*
Λυκαῖος Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara.*
Λυκαονία, ας, ὴ, nomen regionis in Asiâ. Gr. *lupina.*
Λυκαυγὲς, τὸ, *crepusculum matutinum.* Th. αὐγὴ, *splendor.*
Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nomen proprium.
Λύκη, ης, ὴ, *LUX*, quia *lux* λευκὴ, id est, *alba.* hinc λυκόφως, *crepusculum.*
Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli.* Th. λύκος, *lupus.*
Λυκίηθεν, adv. *ex Lyciâ.* à Λυκία, *Lycia.*
Λύκιοι, *LYCII*, acc. pl. Λυκίους. ab eod. Th.
Λυκοεργὴς, έος, παρὰ τοὺς λύκους εἴργειν seu εἴργειν, à lupis arcendis.
Λυκομήδεα, acc. sing. à Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.
ΛΥ'ΚΟΣ, ῦ, ὁ, *LUPUS*, est & λύκος, acc. pl. Dor. hinc λύκειος, *lupinus.* Est & λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux.*
Λυκῦργος, ῦ, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.
Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi:* ex λύκος, *lupus*, & φρὴν, *animus.*
Λύκτος, ῦ, ὴ, nomen urbis in Cretâ.
ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes:* q. à λύω, *eluo.*
Λυμαίνω, *purgo:* à λῦμα, item *perniciem affero, vasto, corrumpo:* f. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. præs. m. λυμαίνομαι, idem. f. λυμανῦμαι. a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ῦ, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ὴ, *exitium.*
Λύματ' pro λύματα, nom. pl. à λῦμα, quod vide.
ΛΥ'ΜΗ, ης, ὴ, *lues, noxa, exitium:* q. à λύω.
Λύμην, λῦο, λῦτο, *redimerer:* Poët. pro λελυμένος εἴην, plusq. p. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à λῦμι.
Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo, vasto*, quod vide.
Λῦντο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi λύω.
Λύομαι, præs. pass. verbi λύω.
Λυπέω, *tristem reddo, dolore afficio:* f. ήσω. p. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, *contristor:* a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. infin. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor.*
ΛΥ'ΠΗ, ης, ὴ, *dolor, ægritudo.*
Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.
Λυπηρὸς, ῦ, *molestus, tristis:* compar. λυπηρότερος, & superl. λυπηρότατος· & inde
Λυπηρῶς, adv. *molestè.* à λύπη.
Λυπῇς, *molestus sis:* 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide: f. λυπήσω, εις, ει.
Λυπεῦ, *luge:* præs. imperat. pass. λυπουμένοις, dat. plur. præs. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor.*
Λυπρὸς, ὴ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *molestus, a, um.* Est & *gracilis, jejunus, asper.* ab eod. Th.
ΛΥ'ΡΑ, ας, & Ion. ης, ὴ, *LYRA*, inde

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano, & ludo*: & λυρισὴς. item

Λυρικὸς, ῦ, ὁ, *LYRICUS*: à λύρα.

Λυροκτύπης, ου, ὁ, *Lyricus, qui lyram pulsat*. λυρόκτυπος, ο, usitatius est. ex λύρα, *lyra*, & τύπτω, *pulso*.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part act. f. g. λύσαν pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, *solvo*: undè fort. Angl. to loose.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit, liberavit*: a. 1. part. act. masc. g. ab eod. Th.

Λυσανίας, ου, ὁ, *qui solvit dolores*: à λύω, & ἀνία, ας, ἡ, *mœror*. Est & nomen Præfecti Romani.

Λῦσε pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. sing. à λύσις, quod vide.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, *LYSIAS*, nomen viri, Gr. *dissolvens*. à λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui* vel *quæ solvit zonam*: ex λύω, *solvo*, & ζώνη, *zona*. Th. ζωννύω, *cingo*.

Λυσίκακος, *sedator malorum*: ex λύω, *solvo*, & κακὸν, *malum*.

Λυσιμελὴς, ἐ ς, ὁ καὶ ἡ, *solvens membra*, somni Epith. est. Hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Siciliâ: à λύω, & μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

Λύσιν, *solutionem*: acc. sing. à λύσις εως, ἡ. Th. λύω, *solvo*.

Λύσιος, ου, *solvendi vim habens*: Epith. Bacchi ab eodem.

Λυσίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *solvens labores*. λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum absolvunt, hisque dominos liberant*: ex λύω, & πόνος, *labor*: quod à πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *solutio, dissolutio*: acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo*.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas*, vide

Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis sum, prosum*: cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: à λύω, *solvo*, & τέλος, *vectigal*.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *utilis, frugifer*: in comp. λυσιτελέστερος, superlat. λυσιτελέστατος. ab iisd. Th.

Λῦσον, άτω, aor. 1. imperat. act. λύσονται. 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. med. part. verbi λύω.

ΛΥ΄ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum: q. à λύω. hinc

Λυσσάω, seu -ττάω, *furo*: λυσσόω, Poët. in *rabiem ago*: à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾷν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo*. ab eod. Th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus, rabiosus*. à præced. Th.

Λυσσόων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω, quod vide.

Λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *rabidus, rabiosus*. Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabiosus fias*: 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. plur. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo*. Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA*, nomen urbis. &

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λύστρος, *Lystrensis*.

Λυτήριον, ου, *remedium, quod aliquo malo nos liberat*: n. g. à

Λυτήριος, ου, *liberatorius, expiatorius*: à λύω, *solvo*.

Λῦτο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, *justitium*: quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, *redemptionis seu solutionis pretium*. Angl. Ransom. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo*: f. ώσω. p. λελύτρωκα. p. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται, ab eod. Th.

* Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *saniosus*.

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*, &

Λυτρωτὴς, ου, ὁ, *redemptor*: à perf. pass. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide in λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, & λύχνιον necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*: à λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula*: à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem: ab eod. Th.

* Λυχνοκαία, *dies festus, in quo noctu lampades accenduntur*: ex λύχνος & καίω, *uro*.

ΛΥ΄ΧΝΟΣ, ου, ὁ, *LYCHNUS, lucerna*: q. à λύειν νύχος, *solvere noctem*. Hinc Angl. a Link.

ΛΥ΄Ω, *SOLVO*, Imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λῦσαι. imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο. p. pass. λέλυμαι. a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η, f. 1. pass. λυθήσομαι. Hinc λύσις, *solutio*. λύτρον, *redemptionis pretium*. λυτρόω, *redimo*. ἀπολυτρόω, *redimo*. ἀπολύτρωσις, *redemptio*. παραλύω, *resolvo*. παράλυσις, *resolutio*, peculiariter *resolutio membrorum*.

ΛΩ΄, λῆς, *volo*: Dor. pro θέλω. hinc λωΐων, *melior*, quem magis volumus. λώϊστος, ου, *optimus*. Indè forsan Angl. I will.

Λωβάομαι, *injuriam infero, contumeliâ afficio*: f. λωβήσομαι. indè λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε, 2. plur. a 1. sub. m. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, *injuria*.

Λωβεύω, f. εύσω, idem, & ab eod. Th.

ΛΩ΄ΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus*.

Λωβηθεὶς, *læsus*: a. 1. part pass. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω vel λωβάομαι, *injuriam affero*. Th. λώβη.

Λωβητὴς, ῦ, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, *contumeliosus*. &

Λωβητὸς, οῦ, *infamiâ notatus*: à 3. perf. perf. pass. ejusd. verbi, & ab eod. Th.

Λῷον, *melius*: compar. n. g. à λωΐων, & contract. λῴων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *melior*: comp. & λώϊστος vel λῷστος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. λῶ, *volo*.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior*.

Λώϊστος & contractè λῷστος, *optimus*: vide in λωΐων.

Λωβητης, idem ac λωίων, & ab eod. Th.
Λωλι, *stultus* : Græcis barbaris.
ΛΩ ΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria, instita*. Αn q. κλῶμα, à κλώθω, *glomero*.
Λωντι, Dor. pro λῶσι. 3. pl. præs. ind. verbi λωω, idem quod θέλω, *volo* : præs. part. f. g. λῶσα.
Λῷον, acc. plur. à λώων, contractè pro λωίων, quod vide.
ΛΩΠΟΣ, vel λῶφος, *mensis Augustus*.
Λωποδυτέω, f. ήσω, *furor, veste exuo*. &
Λωποδύτης, ου, ὁ, *fur vestium, grassator* : qu. à λῶπος, & δύω, *induo*.
Λῶπος, εος, τὸ, & λώπη, ης, ἡ, & λωπὰς, άδος, ἡ, *vestimentum tenue* : à λοπὸς, *cortex*, per Ectasin factum vult Eustath. Th. λεπω, *decortico*.
Λῷστα, *optima* : superl. n. g. plur. nom. vide in λώΐον.
Λὼτ, ὁ, nomen viri, indecl. *absconditus*.
Λωτοῦντα, acc. sing. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα. à λωτόεις, εντος, *loto abundans* : Th. λωτὸς, *lotus*.
Λωτίζω, *lotum carpo, decerpo*. à
ΛΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *LOTUS* : arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo degustato patriæ suæ obliviscantur : undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem exterorum prætulerunt suæ*. Est etiam herbæ genus. λωτῶ, Dor. pro λωτῦ, gen.
Λῶφαρ, λώφημα, *laxamentum*, à
ΛΩΦΑ'Ω, *respiro, interquiesco, cesso* ; item transitivè *sedo* : f. ήσω. q. à λόφος, *collum* : propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur.
Λώφησις, εως, ἡ, *quies, respiratio* : à perf. pass. super. verbi.
Λῴων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contractè pro λωίων, *melior*, quod vide in λώΐον.

Μ.

Μ est duodecima litera, μῦ dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et pro μὲ vel ἐμέ· ab ἐγώ, *ego*.
ΜΑ', *jurandi* adv. ferè negare solet : nonnunquàm affirmat : undè ϗ & ἐ, adv. jungitur.
Μαὰθ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *vacillans*.
Μάγαδις, ἡ, & μάγαδος, ου, ὁ, *instrumentum musicum quoddam*. à
ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *tabulatum citharæ* vel *testudinis chordas sustinens* : hinc μαγάζω, *fides pulso*.
Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium* : &
Μαγγανεύω, f. εύσω, *præstigiis utor* : à
ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *machinamentum, pessulus seræ, venenum*, quo quis mortem machinatur. à μηχανὴ vel μάγος quatenus veneficus.
Μαγδαλὰ, nomen loci ; Hebr. *turris*.
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica*.

Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, è *Magdalâ, Magdalenus*.
Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars magica, incantatrix* : à μάγος, ου, ὁ.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, *culina*. à μάγειρος, quod vide.
* Μαγειρεύω, *coquo, artem coquinariam exerceo* : f. εύσω.
* Μαγείρισσα, ης, ἡ, *coqua*.
ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, *coquus* : qui cibos μάσσει.
Μαγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus* : f. εύσω. p. μεμάγευκα. Th. μάγος.
Μαγικὸς, ῦ, *MAGICUS, veneficus* : ab eod. Th.
Μαγὶς, ίδος, ἡ. *vas subigendæ farinæ, lanx* : à μάσσω, *subigo*.
ΜΑΓΝΗΣ, ητος, ὁ, *MAGNES*. Est & *Magnes, Magnesiæ habitator*, ea est urbs Asiæ ad Mæandrum. Hinc
Μαγνησία, ας, ἡ, *Magnesia*.
Μάγνητας, acc. pl. à μάγνης, quod vide.
ΜΑΓΟΣ, ου, ὁ, *Magus, sapiens, præstigiator* : vocabulum Persicum.
ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *radix laserpitii*.
Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium. Hebr. *munimentum*.
* Μαδαρόω, -ῶ, *glabrum & calvum facio* : f. ώσω, p. ωκα.
* Μαδάω, -ῶ, *debilem reddo, glaber sum* : f. ήσω.
Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium*.
* Μαδίζω, *glabrum reddo, vello* : f. ίσω.
Μαδμαρῖτις, *ad desertum* : Jos. xviii. 12. alii legunt Μαδβαρῖτις.
ΜΑΔΟ'Σ, ῦ, *lævis, glaber* : μαδαρὸς, ῦ, idem. Hinc μαδάω & μαδίζω, *depilem reddo*.
* Μαελὶθ, *instrumentum pneumaticum*, Psal. lii. 1.
ΜΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *MAZA, libum* : q. à μάσσω, *subigo* : hinc Lat. *massa*.
ΜΑΖΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mamma, nutrix* : μαςὸς, ῦ, ὁ, *mamma, tumulus*.
Μαζουρὼθ, *signa cœlestia*, Job. xxxviii. 32.
Μάθε, ἴσθι, *scias*, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, *disco*. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθεῦμαι, f. 2. m. Dor. pro μαθοῦμαι, verbi ejusd.
Μάθημα, ατος, τὸ, *disciplina, documentum* ; τὰ μαθήματα, *doctrinæ* : &
Μαθηματικὸς, ῦ, (q. d. *disciplinarius*) *ad disciplinas pertinens*, seu *aptus* ; *MATHEMATICUS* ; item
Μάθησις, εως, ἡ, ipsa *discendi actio, cognitio* ; à perf. pass. verbi μανθάνω, *disco*.
Μαθήσεαι, *disces*, Ion. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μανθάνω, f. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθητεύω, *doceo*, cùm acc. *sum discipulus* : f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. a. 1. part. pass. μαθητευθεὶς, έντος· à
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, *discipulus*. Th. μανθάνω, *disco*.
Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, *quæ didicit*, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλας

Μαθουσάλα, ὁ, nom. filii Enochi. indecl. Hebr. *mortem pellens.*

Μάθυια, ας, ἡ, *maxilla.* Hesych. μάθυιας, legend. censeo pro ματαίως, Psal. iii. sub finem.

Μαθὼν, όντος, & in nom. pl. μαθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, *disco* : a. 2. ἔμαθον.

ΜΑΓΑ, ας, ἡ, *obstetrix, nutrix, avia*; hinc μαιεύω, *obstetricem ago* : μαιόομαι. idem.

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *MÆANDER*, vel *MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius sinuosus, flexus.*

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est & *soror Atlantis.*

* Μαιμάζω, *cupio, salio, strepo,* f. άσω.

* Μαιμάσσω, *cupio, pinso, abstergo,* f. ξω, p. χα.

Μαιμάω, *vehementèr cupio* : f. ήσω. pro quo Poët. μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd.

Μαιμώωσα, *prompta,* præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, quod vide.

Μαϊνὰν, nom. viri, indecl. Hebr. *præparatus.*

Μαινὰς, άδος, ἡ, *furiosa, insana.* Vel *quæ facit alios insanire.* Th. μαίνομαι.

Μαινόλης. q. ὁ μαινόμενος ὅλος, *qui totus insanit ac furit.*

ΜΑΙΝΟΜΑΙ, *insanio, furo.* f. μανοῦμαι. præs. part. μαινόμενος, ου. præt. m. μέμηνα. hinc μανία, ας, ἡ, *furor.* ἱππομανὲς, έος, τὸ, *equina cupido coitûs.*

Μαίομαι, *cupio, quæro* : præs. part. μαιόμενος, *inquirens* : ex μάω, idem.

Μαῖρα, *canicula, sidus*; *æstus intensissimus* : à Μαίρω, *luceo.*

ΜΑΚΑΡ, αρος, ὁ καὶ ἡ, & μάκαιρα, Poët. *beatus, felix* : in nom. pl. μάκαρες, dat. pl. μάκαρσι, & Ion. μακάρεσσι. Hinc μακάριος, idem. μακαρίτης, ου, ὁ, ἐν τοῖς ἁγίοις, μακαριότης, ητος, ἡ, *beatitudo.*

Μακαρίζω, *beatum prædico* : f. ίσω, & Att. μακαριῶ, p. μεμακάρικα. perf. pass. μεμακάρισμαι. undè μακαρισμὸς, *beatitudo.* Th. μάκαρ.

Μακάριος, α, ον, *beatus, a, um* : comp. μακαριώτερος, α, ον. Th. μάκαρ, *beatus.*

Μακαριότης, ητος, ἡ, *beatitudo* : ab eod. Th.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudo* : &

Μακαριστὸς, οῦ, *beatus* : à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μακαρίτης, ου, ὁ, & ἡ μακαρῖτις, *felix,* de vitâ functis, qu. beatis : ab eod.

Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico.* Th. μάκαρ, *beatus.*

Μακαρτάτη, ης, ἡ, *felicissima,* f. g. à

Μακάρτατος, *beatissimus,* superlat. à μάκαρ, *felix* : comparat. μακαριώτερος, & μακάρτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nom. regionis, *Macedonia.*

* Μακεδονικὸς, ἡ, όν, *MACEDONICUS* : à

Μακεδὼν, όνος, ὁ, *MACEDO* : in pl. Μακεδόνες. q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, *longitudo,* & ἕδος, εος, -ους, τὸ, *sedes* : quòd regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, *ligo,* Poët. & Ion. pro μάκελλα, seu μάκελλα, quod vide.

Μάκελλα, ης, ἡ, *ligo* : à μία, & κέλλω, *moveo.*

Μάκελλον, ου, τὸ, *macellum* : vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ου. τὸ.

ΜΑΚΕΡ, *cortex, qui ex Indiâ advehitur.*

ΜΑΚΚΟΑΝ, *desipere, fatuè & stultè se gerere* : q. μὴ κοεῖν, *non sapere.*

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος : adverbialitèr positum, pro *in longitudinem, longè, procul.*

Μακραγορία, ας, ἁ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, *prolixitas orationis* : à μακρὸς, *longus,* (quod à μῆκος, *longitudo*) & ἀγορὰ, *forum, concio.*

Μακρὰν, adv. *longè, procul* : à μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μακρὴν, acc. Ion. pro μακράν. μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς : à μακρός.

* Μακρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longævus, vivax* : ex μακρὸς, *longus,* & βίος, *vita.*

* Μακροβιότης, ητος, ἡ, *vivacitas, longævitas, vita longa.*

* Μακροημέρευσις, εως, ἡ, *diei prolongatio* ; ex ἡμερεύομαι, *diem duco.*

Μακρόθεν, adv. *eminùs, procul.* à μακρὸς, cujus Th. μῆκος.

Μακροθυμέω, -ῶ, *iram differo, patientèr fero* : f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1. imperat. act. μακροθύμησον. Ex μακρὸς, *longus,* (quod à μῆκος, *longitudo*) & θυμὸς, *animus.*

Μακροθυμία, ας, ἡ, *lenitas* : à

Μακρόθυμος, ου, *longanimis* : & indè

Μακροθύμως, adv. *patientèr* : ab iisd. Th.

Μακρολογέω, f. ήσω, *prolixè loquor* : hinc μακρολογῶμεν, 1. pl. præs. sub. ex μακρὸς, quod vide, & λέγω, *dico.*

Μακρολογία, ας, ἡ, *sermonis prolixitas* : &

Μακρολόγος, *prolixus in sermonibus* : ab iisd. Th.

Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, *Telemachus,* Ulyssis filius.

Μακρὸς, ά, όν, *longus, a, um.* Sed μακρὸν, & μακρῷ, dat. & μακρὰ, n. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialitèr pro *longè, multò* : comp. μακρότερος, α, ον. Th. μῆκος, & Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

* Μακρυνίζω, maximè *inveterasco, in longum tempus differo.*

* Μακρότης, ητος, ἡ, *longitudo.*

Μακροχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longævus* : ex μακρὸς, *longus,* (Th. μῆκος) & χρόνος, *tempus.*

* Μάκρυμα, τος, τὸ, *elongatio* : à

* Μακρύνω, f. υνῶ, p. κα, *longè summoveo* : à μακρὸς, *longus*; quod à μῆκος, *longitudo.*

Μακρῷ, *longè,* vide in μακρός.

Μακρῶς, adv. *longè, prolixè* : à μακρὸς, quod vide.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, *produco* : à μῆκος, quod vide.

Μακὼν, *in longum protensus, vociferatus,* a. 2. part. act. à μηκάω, vel μηκέω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάκων, ωνος, ἁ, Dor. pro μήκων, ἡ, *papaver.*

ΜΑ'ΛΑ, adv. *valdè, multùm, admodum*, comp. μᾶλλον, superl. μάλιςα.
Μάλαγμα, ατος, vide in μαλάσσω.
Μαλακαίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *molles & teneros pedes habens*. Metri causâ pro μαλακόπους· ex μαλακὸς, *mollis*, (quod à μαλάσσω, *mollio*) & πὺς, *pes*.
Μαλακῇ, dat. sing. μαλακῆσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακός, ὴ, όν, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*.
Μαλακία, ας, ἡ, *mollities, languor corporis*. Sumitur & pro κίττα, ης, ἡ, *pica*, stomachi ignavia: &
Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio*: à μαλακὸς, quod à μαλάσσω.
Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.
Μαλακὸς, ὴ, ὸν, *MOLLIS*: comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio*.
Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities*: ab eod.
Μαλακόχειρ, ρος, Poët. *qui mollem habet, vel admovet manum*: à μαλακὸς, *mollis*. (Th. μαλάσσω, *mollio*) & χεὶρ, ἡ, *manus*.
*Μαλακύνω, *emollio, molle facio*: f. υνῶ.
Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.
*Μαλακῶς, adv. *languidè, incommodè*.
Μάλαπερ, adv. *quantumlibet*. Th. μάλα, *valdè*.
ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, seu μαλάττω, *mollio*: f. άξω, p. χα. perf. pass. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur*. μαλακὸς, *mollis*. μαλακία, *mollities*: &
Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA*, quia alvum mollit, gen. pl. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.
Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. *laudans Deum*.
Μαλερὸς, ῦ, *ustivus, perniciosus*, dat. sing. μαλερῷ. Th. μαλὸς, *tener*: id. quod ἀμαλός.
ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *alæ, axilla*: vide μασχάλη.
Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita*. Th. μαλάσσω.
Μαλθακὸς, ῦ, *mollis*: à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.
Μαλθακόφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui mollem ac suavem habet vocem*: ex μαλθακὸς, quod vide, & φωνὴ, *vox*.
Μάλιμον, ε, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet, ςομάλιμνον· ex ςόμα & λίμνη.
ΜΑ'ΛΙΣ, & μαλιὸς, *morbus jumentorum*.
Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, *MALUS arbor*: Est &
Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.
Μάλιςα, *maximè*, adv. superl. grad. à μάλα, *valdè*: comp. μᾶλλον.
Μαλκιάω, -ῶ, & μαλκαίνω, Ion. & Poët. *frigore contrahor*: à
ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio, & stupor ex frigore*.
Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλὸς, *vellus*.
Μᾶλλον, *magis*, comp. à μάλα, *valdè*: superl. μάλιςα.
ΜΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *vellus, lana promissa*.
Μαλλωτὸς, ῦ, *villosus*: à præced.
Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ε, τὸ, *ovis*: &
Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ε, τὸ, *MALUM, pomum*.
Μαλοπάρηος, ε, ὁ καὶ ἡ, *teneras ac molliculas genas habens*. Ex μαλὸς, ῦ, *tener*, & παρειὰ, *gena*. Vel derives ex μᾶλον, pro μῆλον, τὸ, *pomum*, (quod à μηλέα, *malus arbor*) & παρειὰ, *gena*, quod de rotunditate & de colore pomorum intelligendum.
ΜΑΛΟ'Σ, ῦ, *tener*: q. ἀμαλὸς· & pro μαλλωτὸς, *villosus*.
Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero* è ex μῆλον, *malum*, & φέρω, *fero*.
Μάλχος, ε, ὁ, nomen servi. Hebr. *regius*.
ΜΑΜΗΡΑ', seu μαμιρὰ aut μαμιρὰς, *medicamenti genus*.
Μαμία, ας, ἡ, *mater & avia*: à
ΜΑ'ΜΜΑ, & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem: avia*.
Μαμμάκυθος, ε, ὁ καὶ ἡ, *stultus*: q. à μάμμη, *avia*, & κεύθω, *occulto*.
ΜΑΜΜΑ'Ν, vox est puerilis, significans *panem*: hinc μαμμάω, *panem peto*.
Μαμμωνᾶ, *Mammona*, τὸ, indecl. vox Syr. *substantiæ, divitiæ*.
Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*: &
Μὰν, pro μάννα, *manna*: &
Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen, certè*: ut ἀλλὰ μὴν, &c.
Μαναὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Syr.
Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Hebr. *faciens oblivisci*.
ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium, pellis*.
ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, *osculi genus immodestum*.
ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum, caula*.
ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ε, ὁ, *planta, cui inest vis somnifica*.
Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, *vestimenti militaris genus apud Persas*.
Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. μανοῦμαι. a. 2. pass. ἐμάνην. Hinc μανείς.
ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *disco, intelligo*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, έτω, & 2. pl. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. pass. μεμάθημαι. indè μάθημα, *disciplina*: μαθητὴς, *discipulus*: μάθησις, *cognitio, discendi actio*: ἀμαθὴς, *indoctus*: ὀψιμαθὴς, *qui serò discere cœpit*: φιλομαθὴς, *discendi cupidus*.
Μανία, ας, & Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*.
Μανιάκης, ε, ὁ, *torques*. Gl. Cyr. μανιάκη *tortile, circulus*, Dan. v. 7, 29. q. μήνη, *Luna*, Dor. μάνα.
Μᾶνις, ιδος, ἁ. Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, *ira permanens & diuturna*.
ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna*, indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus*.
ΜΑ'ΝΝΟΣ, seu μάνος, ε, ὁ, *ornamentum colli vel manuum*. q. à μήνη, Dor. μάνα, *Luna*.
ΜΑΝΟ'Σ, οῦ, *rarus, laxus*. hinc μανάκις, *raro*.
Μανότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas*: à præced.
Μανοῦμαι, f. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio, vaticinium*: &

Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium: locus ubi editur oraculum*: &

Μαντεῖος, α, ον, *vaticinans, fatidicus*: à Th. μάντις, *vates*.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ, *hariolus*.

Μαντεύομαι, *vaticinor, auguror*; *conjicio*; *oraculum consulo*: præs. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates*.

Μαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum*. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη) *ars divinandi*: ab eod.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates, hariolus*. q. à μαίνομαι. hinc μαντεύομαι, *vaticinor*. μαντεία, *vaticinatio*. θεόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, *qui Dei instinctu vaticinatur*. νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinium evocatis mortuis*.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium*. Th. μάντις.

Μάνυε, Ion. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανύει, Dor. pro μηνύει, *indicat*: verbi μηνύω, *indico*.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, *indico*: f. ύσω.

Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ῦ, ὁ, *index, qui rem aliquam indicat*. Th. μηνύω, *indico*.

Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τῦ ρ, pro μαρπεῖν, & Poët. μαπεῖν, Ionicaque Diæresi μαπέειν, & Poët. redupl. μεμαρπέειν, a. 2. verbi μάρπτω, *capio*, p. m. μέμαρπα.

Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præstaret scribere μ' ἀποθάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, *gemma*, quæ & σμάραγδος appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum, scutica*.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM, fœniculum*.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta*.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marcescere facio, flaccidum reddo*; p. αγκα. μαραίνομαι, *marcesco*, perf. pass. μεμάραμμαι, νσαι, νται. Att. μεμάρασμαι. (undè μαρασμὸς, ῦ, ὁ, *marcor, tabefactio*) a. 1. pass. ἐμαράνθην. f. 1. μαρανθήσομαι. Hinc ἀμάραντος, & ἀμαράντινος, ὁ καὶ ἡ, *immarcessibilis*.

Μαρὰν ἀθὰ, Hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus veniet* ad judicium.

Μαρανθῆναι, *tabefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω. quod vide.

Μάρανσις, εως, ἡ, &

Μαρασμὸς, ῦ, ὁ, *tabes, MARASMUS, senium*: vide in μαραίνω. Angl. Murrain.

Μαργαίνω, f. ανῶ, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA, unio*: à

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio*: pl. τὰ μάργαρα.

Μαργέλλη, *coralium*, species anagallidis, *lapis corallinum*.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ου, *insanus, stolidus, vecors*: q. ab ἀργὸς, *otiosus*. Hinc μάργη· &

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insania*: à præced.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius Persa*.

* Μαρδοχαϊκὴ ἡμέρα. *dies Mardochæi*.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus*: quibus dividimus & componimus: q. à μείρω. hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *difficilis*. εὐμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *facilis*.

Μάρθα, ας, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magistra*.

Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. V. nomen: &

Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara*.

Μαριανδυνοὶ, *mancipia* à gente subactâ.

ΜΑΡΙ'ΛΑ, seu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla*: qu. à μαραίνω.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS, mensura quædam cotylarum sex capax*.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo, resplendeo*: μαρμαίρουσα, præs. part. f. g. q. à μαίρω.

Μαρμάρεαι, *splendidæ*, f. g. pl. num. à

Μαρμάρεος, necnon, μαρμάρειος, ου, *MARMOREUS*: & *marmoris more candens*: item

Μαρμάρινος, ου, & μαρμαρόεις, εντος, idem. à μαρμαίρω.

Μάρμαρον, ου, τὸ, &

Μάρμαρος, ου, ὁ, substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR*; item

Μάρμαρος, ου, *albus, candidus*; à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*: ejusd. Th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno*, Poët. & in 1. pl. μαρνάμεθα. q. à μάρη, *manus*, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, *depugnantes*, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. præs. μαρναμένων, gen. pl. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ' Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd.

Μαρνάμεσθ' seu μαρνάμεσθα, Ion. pro μαρνάμεθα· 1. pl. præs. sub. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. מר. *amarus*.

Μαρπτέειν, Ion. resol. pro μαρπτεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.

Μαρπήσση, ης, ἡ, nom. mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango*. μάρπτειν σθένος, *vires assumere*.

* Μαρσιππεῖον, ου, τὸ, &

ΜΑ'ΡΣΙΠΠΟΣ, μάρσιπος, & μάρσιππος, ου, ἡ, item μαρσύπιον & ἵππιον, ου, τὸ, *MARSUPIUM, crumena*: q. μάρης σιπύη, *manus arcula*.

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal esse ex Ctesiâ videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *testis, MARTYR*: hinc μαρτυρία, *testimonium*: μαρτυρέω, *testor*.

Μάρτυρα, præcedentis acc. sing.

Μαρτυρέω, -ῶ, *testor*; imperf. ἐμαρτύρεον, -ουν f. ήσω. p. μεμαρτύρηκα. perf. pass. μεμαρτύρημαι, *testimonium obtinui*. Th. μάρτυς, *testis*.

Μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*: ejusd. Th.

Μαρτυρίησι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, & Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium.*

Μαρτύριον, ου, τὸ, *testimonium, MARTYRIUM.* Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, *testor, obtestor,* ejusd. Th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, Poëticum, idem ac Th. μάρτυρ, *testis.*

Μάρτυς, υρος, ὁ idem cum præced. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, *involvitur,* 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω, *revolvo, glomero:* hinc inf. Dor. μαρύεσθαι, *volvi.*

Μαρυκᾶται, *ruminat,* Dor. pro μηρυκᾶται, 3. sing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψαις, *corripiens,* a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, *corripueris* a. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, seu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco:* imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, & in 3. pl. -αοντο, -ῶντο. q. à μάσσω, *subigo:* hinc μάσαξ, -ακος, ἡ, *mandibula, os.*

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta.*

Μασδὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro μαζὸς, ῦ, ὁ *mamma, sinus.*

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis:* q. à μάσσω, *subigo.*

ΜΑΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *prima silphii folia.*

Μασσαγέται, *Massagetæ,* nom. propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα, *pinso, subigo; abstergo,* item *tango,* in quâ signif. format. f. in σω. hinc μάκτρα, ας, ἡ, *vas in qua subigitur farina:* μαγὶς, ίδος, ἡ, idem: μαγεὺς, έως, ὁ, *pistor.*

Μάσσων, -ονος, ὁ ἡ ἡ, idem ac μακρότερος, *longior, major:* (& μᾶσσον, *plus,* Hesych.) q. à μακρὸς, *longus,* compar. μακρότερος, μακρὸν & μάσσων superl. μακρότατος, & μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάσταχ' pro μάσταχα, *escam,* acc. sing. à

Μάσταξ, ακος, ὁ *mandibula, os; esca.* Th. μασάομαι, *mando.*

Μαστευτὴς, vide in

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, *quæro, indago:* à μάω, *quæro:* hinc μαστευτὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor:* &

Μαστὴρ, ῆρος, & μαστὴρ, ηρος, ὁ idem.

Μάστιγα, acc. sing. à μάστιξ ιγος, ἡ, *flagellum.*

Μαστιγᾶν Ion. pro μαστιγοῦν, præs. inf. vide μαστιγούσθω.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator:* vide in μάστιξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, *MASTIGIA, flagrio.* Th. μάστιξ.

Μαστιγούσθω, *flagelletur,* 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαστιγόω, *flagello,* f. ώσω, p. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστιέτην, *flagellaverunt,* 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello:* hinc μαστιόων, per Sync. pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, *flagellum.*

Μαστίζω, *flagello:* f. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum, scutica,* & per Metaph. *morbus:* hinc μαστιγίας, *flagrio:* μαστιγόω, *flagello:* μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator.* Ὁμηρομάστιξ, *sic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet.*

Μάστιξεν, *flagellavit.* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω, quod vide.

Μαστίσδειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi & Th.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE,* lentiscina resina.

Μαστιχόωντι, *mandenti.* Poët. pro μαστιχῶντι, dat. sing. part. præs. verbi μαστιχάω, -ῶ, Sed de hac voce altum silentium in Lexicis.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel μασθὸς, *uber, mammâ.* Eam fœtus μάει & μάσσει. Th. μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma.*

Μαστρωπεία, ας, ἡ, *lenocinium:* &

Μαστρωπεύω, seu -οπεύω, f. εύσω, *perduco* seu *produco, prostituo:* à

ΜΑΣΤΡΩΠΗΣ, seu μαστρωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *leno, lena:* q. ματρὸς ὦπα, habens blandiendo, indè fortasse per Metath. Angl. Strumpet.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla.*

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μάταια, *vana,* n. g. pl. à μάταιος, qu. v.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, *inane consilium:* ex μάταιος, *vanus,* & βουλὴ, *consilium.*

Ματαιολογία, ας, ἡ *vaniloquentia:* à

Ματαιολογὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *vaniloquus:* ex μάταιος, *vanus,* (quod à μάτην, *frustrà*) & λέγω, *dico:* p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vanus, a, um.* Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vanissima,* superl. à μάταιος, *vanus,* compar. ματαιότερος, superl. ματαιότατος, ejusd. Th.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas:* ab eod. Th.

Ματαιόω, *vanum reddo:* f. ώσω. p. μεματαίωκα, præs. pass. ματαιόομαι, οῦμαι, *vanus fio:* a. 1. pass. ἐματαιώθην. Th. μάτην, *frustrà.*

Μάταν, Dor. pro μάτην, *frustra.*

Ματάω, *torpesco, vanè tempus contero:* f. ματήσω. Th. μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, *quæro, indago;* per Ellipsin. pro μαστεύω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv. *frustrà, incassum:* hinc μάταιος, ου, *vanus, inanis:* ματαιότης, ητος, ἡ. *vanitas.*

Μάτηρ, έρος, ἁ Dor. pro μήτηρ.

Ματῆς, Æol. & Dor. pro ματεῖς, 2. sing. verbi ματέω, undè Poët. inserto υ, ματεύω, & inserto σ, μαστεύω, *quæro, investigo:* quod vide.

Ματήσετον, *inertes sunt:* dual. f. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli: Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus.*

Ματθὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum.*

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei.*

Ματία, ας, ἡ, *vanitas.* Th. μάτην.

Μάτος, *inquisitio.* Th. μάω, *quæro.*

Ματραδελφὸς, οῦ, ὁ, Poët. & Dor. pro μητράδελφος,

πρὰδελφος, ὁ τῆ μητρὸς ἀδελφὸς *matris frater, avunculus.*
Ματροδόχος, ου, ὁ, & ἡ, Poët. & Dor. pro μητροδόχος, pro *semine quod mater à viro in matricem recipit.* Vel *qui matrem suam recipit ac fovet* : ex μήτηρ, & δέχομαι, *accipio.*
Ματρομάτωρ, ορος, ἁ, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ, μητὸς μήτηρ, *mater matris, avia.*
Ματρόπολις ιος, ἁ, Dor. pro μητρόπολις, *Metropolis,* i. e. *mater urbs.* Th. πόλις *urbs.*
Ματροπόλος, ου, ἁ, Dor. pro μητροπόλος *quae cum matribus versatur,* ἡ σὺν τῇ μητράσι πολοῦσα.
ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ *lena,* quae se *matrem* fingit : à μήτηρ· hine ματρυλλεῖον, *lupanar.* & Angl. per Aphaer. Trull.
Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μητρῶοι, *matris fratres, avunculi* : item *majores* : nom. pl. à
Μάτρως, ωος, ὁ Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus, maternus avus.*
Ματταβὸς, ου, *stultus, fatuus* : ex μάτην, & βοᾶν, *inaniter clamare.*
Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *donum Dei.*
Ματταθίας, ου, ὁ, idem.
Ματτύη, vel η, ἡ *lautitiae.* Th. μάσσω, *pinso.*
Μάττω, *pinso, subigo* : id. q. μάσσω, q. v.
Μαυλίας, ου, ὁ, pro μάχαιρα, *gladius.* Th. αὐλὴ, *stabulum.*
Μαυλὶς, ίδος, ἡ, *culter* : q. à μαυλίας· item *quae mercede aliquid facit,* μαυλίζω, *mercede prostituo.*
Μαυρῦσι, *obscurant,* 3. pl. praes. ind. act. per Aphaeres. pro ἀμαυρῦσι. Sic μαυρῦσθαι, praes. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro.* Th. ἀμαυρὸς, *obscurus.*
Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna.* Th. μάχομαι.
Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA, gladius, sica, culter.* &
Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, *gladiolus.* &
Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, *novacula, culter tonsorius* : ab eod. Th.
Μαχανὰ, ᾶς, ἁ, Dor pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA, molimen* ; *res, opus* ; *facultas, vires.*
Μαχατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ῦ, *pugnax, bellicosus.* Th. μάχομαι.
Μαχεόμενος, ου, praes. part. verbi
Μαχέομαι, Poët. Epenthesi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, *pugno.*
Μαχέοιτο, praes. opt. in 3. pl. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno.*
Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. &
Μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι, seu μαχέομαι. f. 1. μαχέσομαι & ήσομαι.
Μάχεσθαι, praes. inf. μαχέσθων, 3. du. imperf. Ion. μάχεσθε, 2. pl. praes. imperat. verbi μάχομαι, *pugno.*
Μαχέσομαι, & ήσομαι, f. 1. m. vide in μαχέσασθαι.
Μαχέσσασθαι, *pugnare* : a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna* : in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno,* indè fort. Angl. Match.
Μαχήμων, ονος, ὁ & ἡ, *pugnax* : ab eod. Th.
Μαχήσομαι, fut. 1. m. in 1. p' . μαχησόμεθ', pro μαχησόμεθα. &
Μαχησόμενος, fut. 1. part. m. verbi μάχομαι, *pugno* : f. μαχήσομαι vel ἕσομαι, tanquam ex μαχέομαι.
Μαχητὴς, ῦ ὁ, *pugnax, bellator* ; acc. pl. μαχητάς. Th. μάχομαι.
Μάχιμος, ου, *pugnax.* ab eod. Th.
ΜΑ'ΧΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, *incontinens, libidinosus.*
Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *lascivia.* à praeced.
Μαχλότατοι, *salacissimae* : nom. pl. g. superl. μάχλος.
Μαχοῖτο, 3. sing. praes. opt. à
ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo* : f. 1. μαχέσομαι, & ἕσομαι, f. 2. m. μαχῦμαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο, perf. μεμάχημαι. a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, ατο, hinc
Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, impert. Ion. μαχόμεσθα. Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. praes. ind. verbi praeced.
Μάχος, εος, τὸ. Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανὴ, *machina.*
Μαχῦμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.
ΜΑ'Ψ, *frustrà* : Poët. pro μάτην.
Μαψαῦραι, αἱ, *leves venti, aurae leves* : ex μὰψ, & αὔρα, *aura.*
* Μαψίδιος, *stultus* : &
Μαψιδίως, *incassum* : *stultè* : Th. μάψ.
Μαψιλάκας, α, ὁ, seu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, *garrulus, qui nugas effutit, qui frustrà garrit* : ex μαψιδίως, *stultè* (qui ex μὰψ) & λακέω, Dor. pro ληκέω, *sono, crepo.*
ΜΑ'Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quaero.*
Μὲ & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγώ, *ego.*
Μέγα, vel n. g. à μέγας, *magnus* : vel Ion. adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm,* pro μεγάλως.
Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ & ἡ, *magnâ fiduciâ praeditus* : ex μέγας, & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*
Μεγάθεος, Ion. pro μεγάλοι, *magni.*
Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, quod vide.
Μεγάθυμος, ου, ὁ & ἡ, *magnanimus* : gen. pl. μεγαθύμων· ex μέγας, & θυμὸς, *animus.*
Μέγαιρα, ας, ἡ, *MEGÆRA,* una ex Furiis. ex
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo* ; item *curo, respecto* : quasi. παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri solet.
Μεγακήτης, εος, ὁ & ἡ, *magnus, instar ceti,* acc. sing. μεγακήτεα· ex μέγας, & κῆτος, τὸ, *cetus* vel *cete.*
Μεγάλα, adv. *abundè, valdè* ; vel *magna,* nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα.
Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλην · ab eod.
Μεγαλανορία, ας, ἁ, Dor. pro μεγαληνορία, *superbia.* &
Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, *magnâ fortitudine praeditus* : ex μέγας, *magnus,* & ἀνὴρ, *vir.*
Μεγαλαυχέω, ῶ, *magnificè me effero, jacto me* : ex
Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ & ἡ, vel μεγάλαυχος, ου, ὁ & ἡ, *qui valdè gloriatur, ostentatur* : ex μέγα, in pl. μεγάλα, & αὐχέω, *glorior.*

Μεγαλεῖα, τὰ, *magnifica*. &
Μεγαλεῖος, ου, *magnificus*. &
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, *majestas, magnifica Dei virtus*. &
Μεγαλεῖσμα, ατος, τὸ, *magnificentia* : ex μέγας,
Μεγαληγορίῃ, dat. Ion. μεγαληγορία, ας, ἡ, *magniloquentia* : ex μέγα, & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Μεγαληγόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *grandiloquus, jactabundus*. ab iisdem.
Μεγαλήτορα, acc. sing. ex
Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ *magnanimus, superbus* : ex μέγα, & ἦτορ, *cor, animus*.
Μεγαλίζεο, pro -ου, præs. imperat. pass. Ion. verbi
Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè efferre*. Th. μέγας, *magnus*.
Μεγαλόδοξος, ε, ὁ ϗ ἡ, *magnam habens* vel *afferens gloriam* : ex μέγας, άλη, α, *magnus, a, um*, & δόξα, *gloria*. Th δοκέω, *videor*.
Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, *magnifica donatio, largitio* : ex μέγας, & δωρεὰ, *donum*. Th. δῶρον.
• Μεγαλόθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ *magnanimus*. Th. θυμὸς, *animus*.
Μεγαλοιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *valdè miser, infelix* : ex μέγας, & οἶτος, *ærumna*.
Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui magna penetralia, seu latibula habet* : ex μέγας, & κεῦθος, τὸ, *latibulum*. Th. κεύθω, *occulto*.
Μεγαλόμισθος, ε, ὁ ϗ ἡ, *magnâ conductus mercede* : ex μέγας, & μισθὸς, *merces*.
• Μεγαλόμματος, ε, ὁ ϗ ἡ, *magnos oculos habens* : ex μέγας, & ὄμμα, *oculus*.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *ingens animus, superbia* : ex μέγας, & νόος, νῦς, *animus*.
• Μεγαλώνυμος, ὁ, *celebris, magni nominis* : ex ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.
• Μεγαλοποιέω, ῶ, *magnifico, magni facio* : f. ήσω, p. μεμεγαλοποίηκα.
Μεγαλοπόλιες Συράκουσαι, *grandiurbes, Syracusæ* : ex μέγας, & πόλις, *urbs*.
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *magnificus*. hinc
Μεγαλοπρέπεια, *magnificentia* : ex μέγας, & πρέπω, *convenio*.
• Μεγαλοπρεπῶς, adv. *magnificè*.
• Μεγαλοπτέρυγος, *magnis alis præditus*.
Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *magniloquus* : ex μέγας, & ῥέω, *loquor*.
• Μεγαλοῤῥημονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *magna loquor, jacto*.
• Μεγαλόσαρκος, *corpulentus, carnosus*.
• Μεγάλυς, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus* : gen. μεγάλυ.
• Μεγαλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr*.
Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, *animi magnitudo* : à
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus* : acc. pl. μεγαλόφρονας. ex μέγας, & φρην, *mens*.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*. ex
Μεγαλόψυχος, ε, ὁ, ϗ ἡ, *magnanimus* : ex μέγας, & ψυχὴ, *anima*.
Μεγαλυνθῆτε, vide in seq.
Μεγαλύνω, *prædico, verbis extollo, magnifico* : imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. p. μεμεγάλυγκα. p. pass. μεμεγάλυμμαι, a. 1. pass. ἐμεγαλύνθην, & imperat. μεγαλύνθητι, ήτω. f. 1. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.
Μεγάλως, *magnoperè* : adv. &
Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, *valdè* : ab eod. Th.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, *majestas* : ab eod.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *superbus* ex μέγας, & ἀνὴρ, *vir*.
Μεγαρέεσσιν, pro Μεγάρευσιν, dat. pl. à
Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs.
Μεγαρεὺς, *Megarensis*.
Μεγάροισιν, *domibus* : dat. pl. à
Μέγαρον, ε, τὸ *domus, domicilium, ædificium magnum*, tanquam *invidiæ* obnoxium : ex μεγαίρω, vel μέγας, *magnus*.
ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *MAGNUS, a, um* : gen. μεγάλε, acc. μέγαν. in pl. οἱ μεγάλοι, *magnates* : in compar. μείζων, & μάσσων, *major* : in superl. μέγιστος, *maximus*.
Μεγασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ *qui magnam potentiam habet, præpotens* ex μέγα, & σθένος, τὸ, *robur, potentia*. Th. σθένω, *valeo*.
Μεγαφρονέω, seu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me sentio* : ex μέγας, & φρὴν, *mens*.
Μέγεθος, εος, ες, τὸ *magnitudo* : dat. sing. μεγέθει Th. μέγας.
Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, *Megara*, Creontis filia..
Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi* : ex μέγα, *valdè*, & ἐράω, *amo*. Sunt qui legunt μεγήριτα.
Μέγης, *MEGES*, nomen propr.
Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, *magnas, -atis*. &
Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres* : dat. pl. μεγιστᾶσι. à μέγιστος, quod vide.
Μεγιστόπολις ἡσυχία, *pax, quæ reddidit urbes maximas*. Concordiâ enim res parvæ crescunt, &c.
Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um* : superl. ex μέγας, quod vide.
Μεδέοντα, præs. part. f. g. verbi μεδέω, pro μέδω, *impero* : hinc μεδέων, Poët. cum dat.
Μεδέσθω, 3ª sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero*.
Μεδέω, *rego, curo* : vide in μεδέοντα.
Μεδήσομαι, *curabo* : f. 1. m. verbi μεδέομαι, seu μέδομαι. Th. præced.
ΜΕ´ΔΙΜΝΟΣ, ε, ὁ, *MEDIMNUS*, mensuræ genus.
Μεδοίατο, Ion. pro
Μέδοιντο, *curarent* : 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδομαι, *curo, impero*.
Μέδουσα, ας, ἡ, Dor. pro Μέδεσα, ης, ἡ, *Medusa*.
Μέδοντες, *principes* : pl. part. præs. act. à μέδω, *impero*.
Μέδεσα, ης, ἡ, *MEDUSA*, nomen mulieris : ab eod. Th.
Μεδώμεθα, *curemus* : 1. pl. præs. sub. pass. à
ΜΕ´ΔΩ, *impero, curam gero* : μεδέω, idem : ut & μέδομαι.
Μέζεα, τὰ, *genitalia* : à μέσον, quia in medio corpore.
Μειζόνως, *prolixiùs, majorem in modum* : à
Μέζων, Ion. pro μείζων, *major* : quod vide.

Μεθ',

Μεθ' sequente aspiratâ, & μετ', sequente leni, pro μετὰ, *trans, cum, post*.

Μεθαρμόζω, vel μεθαρμόττω, f. σω, *transmuto adaptando aliter, apto, accommodo, commuto, transfero*; item *emendo*: ex μετὰ, & ἁρμόζω, vel -ττω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

Μεθίεισιν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto*: vide μεθείς.

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ, & αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ῄρηκα. a. 1. εἶλον, ες, ε.

Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι, *dimitto*: perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθείς, *relinquens*: a. 2. part. act. verbi μεθίημι · ab iisdem.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inusitat. quod ex μετὰ, & αἱρέω. *capio*: a. 2. εἶλον.

Μεθέμεν, *prætermisisse*: a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Μεθέξομαι, *partem capiam*: f. 1. m. verbi μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. Th. ἔχω, *habeo*.

Μέθεπε, *investigabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro μέθεπε. à

Μεθέπω, *investigo*: ex μετὰ, & ἕπω seu ἕπομαι, *sequor*.

Μεθερμηνεύω, *interpretor*: f. εύσω. p. μεθηρμήνευκα · ex μετὰ, & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεύς, *interpres*.

Μέθες, *dimitte*: & in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperf. act. verbi μεθίημι, *prætermitto*: ex μετὰ & ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Μεθεστάναι, per Sync. pro μεθεστηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, *amoveo*: ex μετὰ, & ἵστημι, *sto*.

Μεθέστηκα, perf. ind. act. &

Μεθεστηκώς, ότος, per Crasin μεθεστώς, ab eod. verbo & Th.

Μέθη, ης, ἡ, *ebrietas, vinolentia*. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μεθῆκα, *dimisi*: a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Μεθημερινός, οῦ, *diurnus*: ex μετὰ, & ἡμέρα, *dies*.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *cessatio, negligentia*: ex

Μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ *remissus, negligens*: à μεθίημι, *prætermitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Μεθημερινῶν, *diurnis*: gen. pl. à μεθημερινός, pro μεθημερινός, ex μετὰ, & ἡμέρα, *dies*.

Μεθῇς, 2. sing. a. 2. sub act. μεθήσω, εις, ει, *dimittam*: f. 1. ind. act. verbi μεθίημι · quod ab ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Μεθησέμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει, pro μεθίει. 3. sing. imperf. q. à μεθιέω, verbi μεθίημι, quod vide,

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεν, *prætermittebant*: Bœot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. pl. imperf. μεθίεω · à

Μεθίημι, *cesso, negligens sum, dimitto*: f. μεθήσω · ex μετὰ, & ἵημι seu ἕω, *mitto*: p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιστάνω, *transfero, loco moveo, traduco*: f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 1. pass. μετεστάθην, ης, a. a. 1. sub. pass. μετασταθῶ · ab ἱστάνω, idem quod ἵστημι, *sto*.

Μεθίστημι, *amoveo*: f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 2. μετέστην, a. 1. ind. pass. μετεστάθην, *amotus fui*: ex μετὰ & ἵστημι, *sto*.

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, insidiæ*: à

Μεθοδεύω, *machinor*: f. εύσω. p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ. *METHODUS*, *via, compendium, ratio & via docendi & discendi, ratio tractandi de re aliquâ*: ex μετὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Μεθωμίλεον, ουν, *conversabar*: imperf. act. Ion. qu. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, *converser, commercium habeo cum*: ex μετὰ, & ὅμιλος, *turba*.

Μεθόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conterminus*: μεθόριον, ου, τὸ *confinium*: & in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia*: ex μετὰ, & ὅρος, *terminus*.

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum*, à μεθίημι, quod nos μεθήμονας, i.e. *negligentes* reddat: hinc μέθη, ης, ἡ, *ebrietas*: μεθύω. *ebrius sum*: μεθύσκω, *ebrium reddo, inebrio*.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, *vini dator*: Bacchi Epithet. Ex μέθυ, τὸ, *vinum*, & δίδωμι, *do*.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. &

Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi μεθύω, *ebrius sum*. Th. μέθυ, *vinum*.

Μεθυσθείς, a. 1. part. pass. à

Μεθύσκω, *ebrium reddo*: f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα, præs. pass. μεθύσκομαι, *inebrior*: a. 1. pass. ἐμεθύσθην. a. 1. sub. pass. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μέθυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ebrius*: μέθυσις, *inebriatio*: ab eod. Th.

Μεθύω, *ebrius sum*: ab eod.

ΜΕΙΔΑ'Ω seu μειδιάω, *rideo, subrideo*: f. ήσω, a. 1. ἐμείδησα. p. μεμείδηκα. hinc μειδιάω seu μειδιόω, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, & in pl. μειδήματα, *risus*. Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. &

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo*.

* Μειδιάω, -ῶ, f. άσω seu μειδιόω, Poët. *rideo, subrideo*, Th. μειδάω.

Μεῖζον, n. g. à μείζων, *major*, quod vide: dicitur &

Μειζότερος, ου, idem quod μείζων, 3. Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζονα, μείζω.

Μείζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ μεῖζον, *MAJOR*

& *majus* : comparat. à positivo μέγας, *magnus* : superl. μέγιστος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum*, *placamentum*. Th. μειλίσσω, *verbis demulceo*.

Μείλινος, ε, *fraxineus*, Poët. pro μέλινος : à μελία, *fraxinus*.

Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μειλίσσειν. &

Μειλίσσεο, præs. imperat. pass. Ion. pro μειλίσσου : à

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, f. ξω, *mellitum reddo*, *gratificor*, *verbis demulceo* : qu. ex μέλι, *mel*.

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλίχιος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem cum μείλιχος, ε, ὁ καὶ ἡ *blandus*, *mellifluus*, *suavis*, *jucundus* : à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. &

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo* : f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. &

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo*, f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas*, *at* : a. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείω, acc. ex μείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor* : & τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus*.

Μειονεκτέω. f. ήσω, *minus habeo*, *deterior sum conditione*, *inferior sum* : ex μεῖον, *minus* : qu. à μείων & ἔχω, *habeo*.

* Μειονεξία, ίας, ἡ, *diminutio*, *deterior conditio*, *contemptus*, *injuria*.

* Μείους, pro μείονες, aut μείονας, pl. ex μείων, *minor*.

* Μειοῦσθαι, *minus fieri*, inf. pass. ex μειόω, *minuo* : f. ώσω, p. κα, pass. μεμείωμαι.

* Μειόω, -ῶ, f. ώσω, *minuo*. Th. μείων.

Μειράκιον, ε, τὸ, *adolescens* : à

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *adolescens*, *puer*, *puella* : qu. ab ἱμείρω, quia eâ ætate *concupiscit*.

Μείρεο, *partire* : præs. imperat. pass. Ion. μείρε, verbi μείρω, seu -ομαι.

Μείρεται, *partitur* : 3. sing. præs. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. dicitur &

Μείρεται, *desideratur* : per Aphær. pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. pass. verbi ἱμείρω, *desidero*.

Μειρόμεναι, pl. nom. fœm. gen. part. præs. pass. à

ΜΕΙ'ΡΩ, vel potiùs μείρομαι, *divido*, *partior*, *privor* : perf. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. præt. med. ἔμμορα.

Μεὶς, μηνὸς, ὁ, *mensis* : Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, *MINOR*, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus*. Hinc Angl. **mean**.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio*, *extenuatio* : ab eod. Th.

Μελάγγαιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui nigram habet terram* : ex μέλας, *niger*, & γαῖα seu γῆ, *terra*.

Μελαγχαίτην, acc. sing. à

Μελαγχαίτης, ε, ὁ καὶ ἡ, *nigram cæsariem habens* : ex μέλας, μέλαινα, *niger*, *-gra*, & χαίτη, *juba*, *cæsaries*.

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA*, *atra bilis* : ex μέλας, αινα, αν, *niger*, *a*, *um*, & χολὴ, *bilis*, *fel*.

Μελάγχροος, ες, ου, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui nigri coloris est* : ex μέλας & χρόα, *color*.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ε, τὸ, *domus*, Poët. & *medium tecti lignum*.

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra* ; gen. pl. Æol. μελαινάων. dat. pl. μελαίνῃσι, Ion. in m. g. μέλας, quod vide.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι, *nigresco*. à

Μελαίνω, *nigrum reddo*. Th. μέλας, *niger*.

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger*, & sumitur pro *atramento*.

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ nom. propr. viri.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nigra folia habet* : ex μέλας & φύλλον, *folium*.

Μελάνδετον, ου, τὸ, *vagina inclusum nigrâ* : ex μέλας & δέω, *ligo*.

Μελάνθησαν, *nigrescebant* : 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, *denigro*, f. 1. ανῶ. Th. μέλας.

* Μελάνθιον, ου, τὸ, *papaver niger* : ex μέλας, *niger*, & ἄνθος, *flos*.

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανόχροος, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, *nigrum habens corpus*, vel potiùs *fusco colore præditus* ; *niger* : ex μέλας & χρώς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

* Μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo* : &

* Μελανόω, ῶ, *denigro* : à μέλας, ανος.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui nigrum murum habet* : ex μέλας & τεῖχος, τὸ, *murus*.

Μελάνυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profundus* : ex μέλας & ὕδωρ, τὸ, *aqua*.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, *niger*, *ater* ; Metaph. *MALUS* : in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν.

Μελδόμενος, *tabescens* : præs. part. pass. à

ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio* : qu. μέλη ἔδω, *membra edo* : undè Angl. **to melt**.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. p. interpret. Lat. *plenus*.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES*, *gallinarum Africanarum genus*.

Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER*, nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, εις, ει, *curo*, *desidero* : quod ex μέλει. Undè.

Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura* : &

Μελεδών, ῶνος, ὁ, *curator* : &

Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura*.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris* : dat. pl. Ion. & Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica*, *funis* : an ab eod. Th.

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperson.) *curæ est* : imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε, præt. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. m. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo* : ἀμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *negligens*.

Μελεϊστὶ, *membratim* : adv. à μέλος, τό.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, ου, *inanis*, *stultus* ; *infelix* : dat. pl. μελέοισι. q. μὴ λάων, id est ὄσων.

Μέλεται, *oneri est* : à μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, *MEDITOR*, *curo* : præs. imperat.

rat. μελέτας, α. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. Th. μέλω.

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura* : ab eod.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio* : à μελετάω.

* Μελετικὸς, ῦ, ὁ κ᾽ ἡ, *meditativus*.

Μελέτω, 3. sing. præf. imperat. verbi μέλει, *curæ eſt*.

* Μελετῶσαι, *curantes*, nom. pl. fœm. præf. part. à μελετάω.

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura, ſolicitudo* : à Th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit* : f. 1. imperſ. ab eod.

Μελήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ erunt*, 3. pl. f. 1. act. ejuſd.

Μελησίμβροτος, ῦ, ὁ κ᾽ ἡ, *qui curæ eſt mortalibus* : à f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ eſt*, & βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέληται, *curæ eſt*, Poët. pro μέλει, vel eſt 3. ſub. à μέλομαι, ῃ, ηται · vel eſt 3. præſ. à μέλομαι.

ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL* : hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, *melleus*.

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus* ; *haſta fraxinea* : hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores converſis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ κ᾽ ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, q. v.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*.

Μελίγαρυς, υος, ὁ κ᾽ ἡ, Poët. & Dor. *ſuaviloquus, qui mellis inſtar vocem fundit* : ex μέλι, *mel*, & γῆρυς, υος, ἡ, *vox* : Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *ſuaviloqui hymni*.

Μελίγδουπος, ῦ, ὁ κ᾽ ἡ, Poët. *dulciſtrepus* : ex μέλι, *mel*, & δοῦπος, *ſtrepitus*.

Μελίγηρυς, υος, ὁ κ᾽ ἡ, *ſuaviloquus* : vide μελίγαρυς.

Μελιδὼν, όνος, ἡ, Poet. pro μελεδὼν, q. v.

Μελιζέμεν, Ion. & Dor. pro μελίζειν, *modulari, celebrare, canere* : præſ. inf. vide μελίσδεις.

* Μελίζω, *modulor, mellitum facio* . f. ίσω, p. μεμέλικα. Th. μέλι, *mel*.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. ſing. &

Μελιηδέϊ, dat. ſing. à

Μελιηδὴς, έος, ὁ κ᾽ ἡ, *dulcis inſtar mellis* : ex μέλι, *mel*, & ἡδὺς, *ſuavis*.

Μελίκηρον, ῦ, τὸ, & in pl. μελίκηρα, *favus* : à μέλι, *mel*, & κηρὸς, *cera*.

Μελίκομπος, ῦ, ὁ κ᾽ ἡ, *qui mellis inſtar ſuavem vocem habet* : vel *qui voce mellis inſtar dulci gloriatur* : ex μέλι, τὸ, *mel*, & κόμπος, *crepitus, jactantia*.

Μελικὸς, ῦ, *qui cantilenas ſcribit* : Epithet. Poët. præſertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ *carmen*.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴς, οῦ, ὁ, *ſuavis, cantor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum* : à μέλι, *mel*.

Μελίπνοος, ῦος, ὁ κ᾽ ἡ, *ſuaviter ſpirans* : ex μέλι, *mel*, & πνέω, *ſpiro*.

Μελίσδει, 3. ſing. præſ. ind. Dor. pro μελίζει · μελίσδεο, 2. ſing. imperf. Dor. & Ion. pro ἐμελίζου, μελίσδεται, *modulatur*, pro μελίζεται, à μελίζω, *modulor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus* : à μελίζω.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, ſeu μέλιττα, ης, ἡ, *apis*, gen. pl. Dor. pro μελισσάων, μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν, q. à μέλι, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, ου, ὁ, *apiarius* : à præced.

Μελιστὴς, ῦ, ὁ, Poët. pro ᾠδὸς vel Λυρικὸς, *cantor*, vel *Lyricus Poeta*, à μελίζω, *modulor*.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen inſulæ, & mulieris. Gr. *melliflua*.

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, *mellea, mellita*, & Ion. per contract. μελιτοῦττα, *placentæ genus melle conditæ*, à μελιτόεις, εσσα, *melleus*, *a*. Th. μέλι.

Μέλιτος, gen. ſing. à μέλι, ιτος, τὸ, *mel*, hinc μελιτώδης, *dulcis, gratus*.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, *alveare* : ab ἔργον & μέλι, *mel*.

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ, *mellarius* : ex iiſd.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium*. Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, *melliſonus*, *dulcia verba fundens* : ex μέλι, *mel*, & φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. ſing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ κ᾽ ἡ, *qui melleâ dulcedine animum perfundit* : à μέλι, *mel*, & φρὴν, *animus*.

Μελίχλωρος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, *pallidula inſtar mellis*, ex μέλι & χλωρὸς, *viridis*, *in pallorem vergens*.

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *mellis inſtar flavus* : ex μέλι, *mel*, & χρόα, *color*.

Μέλκα, *lac*. q. ab ἀμέλγω, *mulgeo*. Hinc fort. Angl. Milk.

Μελλήσω, a. 1. ind. Ion. an potiùs legend. μέλλουσα, præſ. part. f. g. à μέλλω, f. μελλήσω, *futurus ſum*.

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, *qui vel quæ brevi nuptias contrahet* : ex μέλλω, & γαμέω, *uxorem duco*.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, *futurus ſum, cunctor*, imperf. ἔμελλον, f. μελλήσω, vel σομαι. præſ. part. μέλλων, ουσα, ον, τὰ μέλλοντα, *futura*, μελλόντων, g. pl.

* Μέλομαι, *curo*. Th. μέλω.

Μελόντων, *curæ ſint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. verbi μέλει, *curæ eſt*.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum* ; item *MELOS*, *carmen*, ſuis membris conſtans.

Μέλουσι, *curæ ſunt*, 3. pl. præſ. ind. verbi μέλει.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, *ludibrium* : à μέλπω, *ludo, tripudio*.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Muſæ. Hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *cano*.

Μέλποντι, dat. ſing. part. præſ. à μέλπω, *cano*. hinc part. μέλπων, οντος. Sed &

Μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, *canunt*, præſ. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, *canto, cantu celebro*. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*, q. μέλος ἔπω, *carmen dico*.

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. à μέλος, *carmen*.

Μέλχι, ὁ, nom. viri indecl. Heb. q. interpret. Lat. *rex meus*.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nom. filii Dei indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex juſtitiæ*.

Μελωδία, ας, ἡ, *MELODIA*, *harmonia*, *modulatio*: ex μέλος, *carmen*, & ᾠδὴ, *cantilena*. Th. ἀείδω, *cano*. Angl. Melody.

Μελῳδὸς, οῦ, ὁ, *modulator*: ex iisd.

Μέμαα, *promptus fui*, perf. act. Ion. Sync. pro μέμηκα. Siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν, pro μεμήκαμεν, 1. pl. perf. act. & in 3. pl. μεμάασι, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάθηκα, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *disco*. f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. m. f. g. à μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μεμαλὼς, ότος, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, *cupimus*, 1. pl. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*, vide μέμαα.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μανέομαι, *insanio*, f. ήσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμάποιεν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poet. redupl. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, *apprehendo*, f. ψω. a. 2. ἔμαρπον, p. m. μέμαρπα. vide & μαρπτέειν.

Μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. &

Μεμαρπὼς, ότος, p. m. part. verbi μάρπτω, *corripio*. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per Sync. Ion. pro μεμήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. Ion. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμαυῖα pro μεμαυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαὼς, ότος & ῶτος, præs. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω, *incito*. vide & μέμαα.

Μεμαὼς, ότος, Poët. ῶτος. & in dual. μεμαῶτε, *prompti*. vide in præced.

Μέματον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act. μέμηκα. verbi μάω, *promptus sum*.

Μέμβλεται, pro μεμέληται. &

Μέμβλετο, pro μεμέλητο, per Sync. & Pleonasm. τῦ β. aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, *curo*.

Μέμβλωκα, ας, ε, *veni*, *cucurri*, *curavi*, per Sync. pro μεμόλωκα, perf. act. à μολέω· vel pro μεμέληκα· à μελέω, id. quod μέλω, *curo*.

Μεμβράνα, ας, ἡ, *membrana*: ex Lat.

Μεμβρὰς, άδος, ἡ *apuæ species quædam*.

Μεμήλει, *curæ fuit*: 3. sing. præt. act. à μέλει, *curæ est*: q. à μηλέω, inusit.

Μεμένηκα, *mansi* perf. act. &

Μεμενήκεσαν, 3. pl. plusq. p. Ion. verbi μένω, *maneo*. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, *pleni sunt*, perf. part. pass. verbi μεστόω, *impleo*. Th. μεστὸς, *plenus*.

Μεμετιμένος, ε, Ion pro μεθειμένος, *dimissus*: à μετίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, *dimittor*. vel à μετίω, pro μεθίω, *dimitto*. Th. ἵημι, vel ἵω, *mitto*.

Μεμετρέαται, *mensurati sunt*, 3. pl. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω, f. ήσω, p. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, *mensura*.

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, *balo*. perf. part. m. μεμηκὼς, & μεμακώς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, *curæ est*, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt esse præt. m. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. part. à μέλει, *curæ est*.

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, perf. sub. act. &

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, præt. m. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, *molior*, *struo*. f. ήσω. Th. μηχανὴ, *artificium*.

Μεμίασμαι, *conspurcatus sum*, perf. pass. verbi μιαίνω, *conspurco*, *fœdo*. f. ανῶ, perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, *mixtus sum*, perf. ind. pass. &

Μεμιγμένος, ε, perf. part. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, *effictus sum*, perf. part. pass. verbi μιμέομαι, *imitor*. f. ήσομαι. p. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulo post f. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. ξω. p. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, *mercede loco*. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Th. μισθὸς, *merces*.

Μεμισημένος, ε, *invisus*, *exosus*: part. præt. pass. à μισέω, *odi*. f. ήσω.

Μεμῖχθαι, perf. ind. pass. à μίγνυμι, *misceo*. f. ξω. p. χα.

Μέμναμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. pass. à μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

Μεμναμένος, *memor*, Dor. pro μεμνημένος, ε, part. præced. præt. pass. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμνανται, *meminerunt*, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. ejusd.

Μεμνέῳτο, *memor esset*, pro μεμνέοιτο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μεμνῷτο, quod pro μεμνῆτο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, & Dor. μεμναῖατο, verbi μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. p. pass. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνήμην, μεμνῇο, μεμνῆτο.

Μέμνῃ, *meministi*, 2. sing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, & Ion. μέμνηαι & μέμνεαι, à μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, *mansi*, per Sync. pro μεμένηκα, perf. act. verbi μένω, *maneo*. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνῃ.

Μεμνῇο, ῆτο, *memor esses*, *esset*: 2. & 3. sing. p. opt. pass. μεμνήμην, verbi ejusd.

Μέμνησο, *recordare*, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι. perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένη, perf. part. pass. f. g. dat. cas. à μνηστεύω, quod vide.

Μέμονα,

Μίμνονα, acc. fing. à Μίμνων, nomen viri. Eft & μίμνων, alnus. q. à μίμνω, maneo.
Μίμνω, Ion. pro Μέμνησο, quod vide.
Μίμνων, vide in Μίμνονα.
Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, memor effet, perf. opt. paff. vide μεμνῇς.
Μεμοίραται, 3. fing. perf. paff. verbi μοιράομαι, fortitò partem capio. hinc perf. part. μεμοιραμένος· à μοῖρα, portio. Th. μείρω, divido.
Μίμον' pro μίμονα, manfi, cupio, volo, p. m. verbi μίμνω vel μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.
Μίμορα, partitus fum, p. m. verbi μείρω, divido, f. ρῶ.
Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, fortitus fum, perf. ind. paff. verbi μείρω, partior, f. ρῶ.
Μεμπτὸς, ῦ, incufandus; pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accufo, f. ψομαι. p. μέμεμμαι, ψαι, πται.
Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor, f. ήσω· ex μῦθος, fabula, & λέγω, dico.
Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, mugio: a. 2. ἔμυκον.
Μέμφεαι, accufas, 2. fing. Ion. pro μέμφῃ, verbi feq.
ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, conqueror, expoftulo, incufo, vitupero, cum dat. f. μέμψομαι. perf. paff. μέμεμμαι, ψαι, πται, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο. Hinc
Μεμφωλὴ, queftus, querimonia.
Μεμψάμενος, ε, a. 1. part. m. &
Μέμψῃ, 2. fing. a. 1. fub. m. verbi μέμφομαι.
Μεμψιμοιρέω, f. ήσω, conqueror: &
Μεμψίμοιρος, ε, ὁ κὴ ἡ, querulus. Ex
Μέμψις, εως, ἡ, querula, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, fortior.
Μεμαὼς, ωτος, incitatus, per Sync. pro μεμαηκὼς, & Ion. μεμαώς, perf. part. act. verbi μάω, promptus fum.
ΜΕ'Ν, quidem, conjunct. difcret. Solet hanc particulam excipere δέ· μεν νῦν, tamen.
Μένανδρος, ε, ὁ, MENANDER, nomen Poëtæ.
Μένγαρ, enim. Ex μὲν, quidem, & γὰρ, enim.
ΜΕ'ΝΔΗΣ, hircus, feu caper, Ægyptiorum linguâ. Et capripes Pan.
Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, præf. inf. à
Μενεαίνω, cupio, iratus fum: f. ανῶ. a. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, animus.
Μενεδήϊος, ε, ὁ κὴ ἡ, audax, bellicofus: qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugnâ perfeverans. Vel à μένος, εος, τὸ, animus, & δήϊος, hoftilis, à δαίω, vafto.
Μενέηνα, vel μενεηνα, & in 1. pl. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω, q. v.
Μένει, 3. fing. ind. præf. μένειν, præf. inf. μένῃ, 3. fing. præf. fub. verbi μένω, maneo: f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.
Μενέλας, α, ο, Dor. pro Μενέλαος, ε, ὁ, Menelaus.
Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præf. inf. ejufd. verbi.
Μένεος, gen. fing. à μένος, τὸ, animus, ira.
Μενεπτόλεμος, ε, ὁ κὴ ἡ, conftans in bello, fortis: à μένος, εος, τὸ, animus, & πόλεμος, bellum.
Μενέσθην, acc. fing. à
Μενέσθης, ε, ὁ, nom. propr.
Μενεσθοὶ, όος, -ῦς, ἡ, nom. mulieris.
Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. pl. à
Μενεχάρμης, ε, ο, & μενέχαρμος, ε, ὁ κὴ ἡ, promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, & χαίρω, gaudeo: f. ρῶ, perf. paff. κέχαρμαι, undè χάρμα, gaudium.
Μενέω, Ion. Diælyfi pro μενῶ, f. verbi μένω, maneo.
Μενίππη, ης, ἡ, nom. mulieris.
Μενοικέα, acc. fing. à
Μενοικεὺς, έος, ὁ κὴ ἡ, animo gratus: à μένος, εος, τὸ, animus, & εἴκω, cedo.
Μενοινάω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, impetu quodam animi concitatus cupio: μένοινα, præf. imperat. act. Dicitur & μενοινέω, & -έω. à
Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus animi. Th. μένος, εος, τὸ, animus.
Μενοιτιάδης, ε, ὁ, MENOETIADES: à
Μενοίτιος, ε, ὁ, nom. propr.
Μένοντε, nom. dual. part. præf. à μένω, maneo: præf. part. μένων, οντος.
Μένοντι, Dor. pro μένουσι, 3. pl. præf. ind. act. vel dat. fing. part. præf. verbi μένω, expecto.
Μενοπτόλεμος, ε, ὁ κὴ ἡ, nomen prop. Eft & bellicofus, conftans in bello: ex μένος, & πόλεμος, bellum.
ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animus, ardor animi, ira; item vis, robur: undè Angl. [illegible]AN. qu. à μένω, maneo.
Μενοῦν, imò, verò: ex μὲν, quidem, & οὖν, igitur.
Μενοῦγγε, imò, verò: ex iifd.
Μένουσα, præf. part. f. g. à μένω, maneo: 3. pl. μένουσι.
Μέντοι, tamen, conjunct. difcret.
ΜΕ'ΝΩ, MANEO, habito, expecto: imperf. ἔμενον, ες, ε. f. μενῶ. p. μεμένηκα. plufq. p. ἐμεμενήκειν, & in 3. pl. Ion. μεμενήκεισαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε. a. 1. imper. μεῖνον, άτω. a. 1. fub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι, a. 1. part. μείνας, αντος. p. m. μέμονα.
Μεράρχης, ε, ὁ, qui parti imperat: μέρος ἄρχει.
ΜΕΡΔΩ, f. σω. privo; item intueor, video.
Μερίδα, acc. fing. à μερὶς, quod vide.
Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ κὴ ἡ, nomen muris: à μερὶς, ιδος, ἡ, pars, vel μερίδες, fercula, quod à μείρω, divido, & ἅρπαξ, rapax. Th. ἁρπάζω, rapio.
Μεριδάρχης, ε, ὁ, qui particeps eft principatûs: à μερὶς, ίδος, ἡ, pars, & ἀρχὴ, imperium.
* Μεριδαρχία, ας, ἡ, participatio principatûs.
Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν, à
Μερίζω, partior, divido, f. ίσω. p. μεμέρικα, a. 1. ἐμέρισα. præf. paff. μερίζομαι, diffideo: perf. paff. μεμέρισμαι. a. 1. paff. ἐμερίσθην, ης, η. a. 1. part. paff. μερισθεὶς, εῖσα, ὲν. a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

ΜΕΡΙ'ΜΝΑ, ης, ἡ, *cura*, *solicitudo* : quia μερίζει νοῦν. gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, *curo*, *solicitè cogito*, *solicitus sum* : f. ήσω. p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε. a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ. à praeced.

Μεριμνήσετε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi μεριμνάω.

Μερίς, ίδος, ἡ, *pars*, *portiuncula* : acc. μερίδα. Th. μείρω, *divido*.

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido*, quod vide.

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, *divisio*, *distributio* ; à μερίζω, f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido*.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, *partitor* : ab eod. verbo & Th.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, μερμαίρω, & μερμηρίζω, *anxiè cogito*, *curo*. Hinc

Μέρμερα, *solicita*, acc. pl. à

Μέρμερος, ου, *anxius*. Th. μερμαίρω, *curo*.

* Μέρμηρα, ἡ, *solicitudo*, *cura solicita & anxia* ; it. *somnus levis*, qui occupat hominem sub Auroram : Schol. Aristoph.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura*. Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, *cogito*, vide in seq.

Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. sing. a 1. ind. act. Ion. verbi μερμηρίζω, f. ξω, idem quod μερμαίρω, *curo*.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, *funiculus*, *filum*.

Μερόπεσσιν, *hominibus*, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, *divisam vocem habens* : gen. pl. μερόπων. ex μέρος, *pars*. Th. μείρω, *divido*, & ὄψ, *vox*.

Μερόπων, vide in praeced.

Μέρος, εος, τὸ, *pars*. ἀπὸ μέρους, *ex parte*. ἀνὰ μέρος, *vicissim*. κατὰ μέρος, *singulatim*. Th. μείρω, *divido*.

Μέροψ, οπος, ὁ, *homo* : à μείρω, *divido*, & ὄψ, *vox*, quia vocem habet in diversos articulatos & significantes sonos *divisam*.

Μεσάβοιν, ου, τὸ, *medium lignum inter boves* : dat. sing. μεσάβῳ. ex μέσος, *medius*, & βοῦς, *bos*.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semicanus*, *qui medium canae aetatis attigit* : ex μέσος, *medius*, & πολιὸς, *canus*.

Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius*, superl. pro inusitato μεσαίτατος. Th. μέσος, η.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. v.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus* : quod vide.

Μεσάραιον, ου, τὸ, *mesenterium* : à μέσον, *media*, & ἀραιὰ, *venter*.

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσαίτατος, superl. à μέσος, *medius*.

Μέσαυλος, ου, ὁ, vel μέσαυλον, ου, τὸ, *locus in medio stabulo vel caulâ*, *locus in mediâ casâ* : aliis *janua media inter duas aulas* : ex μέσος, & αὐλὴ, *aula*, *stabulum*.

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, *apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor*, *vel contendo* : item pass. *apud sequestrem deponor* : ex μέσος, & ἐγγύη, *sponsio*.

Μεσηγὺς, & μεσηγὺ, adv. *in medio*, *inter* : à μέσος, *medius*.

Μεσήεις, εντος, Poët. *mediocris* : ab eod. Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies* : q. medius dies. à μέσον & ἡμέρα.

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, *meridianus* : à praeced.

Μεσιτεύω, *sum mediator*, *intervenio*, *fide jubeo* : f. εύσω. p. μεμεσίτευκα. à

Μεσίτης, ου, ὁ, *mediator*, *internuntius* : Th. μέσος, *medius*.

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea* : ex μέσος, & γαῖα, *terra*.

Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus*, *a*, *um* : μεσόγειον, *mediterraneum mare* : 2 Mac. viii. 35. mendosè legitur μεσόλειον. ex iisdem cum praecedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta* : accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi*, *cui malus inseritur*, aut potiùs *trabs transversa pertusa*, *per quam demittitur*, *& à quâ retinetur* : à μέσος, & δέμος, *domus*, quod à δέμω, *struo*.

Μεσόμφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *umbilicum in medio habens* : ex μέσος, *medius*, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, *media nox* : q. d. μέσον νύξ.

Μεσοπορεῖν, *medium iter tenere* : ex μέσος, *medius*, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *interamnis*.

ΜΕ'ΣΟΣ, η, *MEDIUS* : in f. g. μέση. Sed μέσον, ου, τὸ, substantivè, *medietas*, *dimidium*. Hinc

Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas*, *medium* : μεσόω, *sum in medio*.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, *intergerinus paries* : ex μέσος, *medius*, & τοῖχος, *paries*.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, *medium coeli* : à μεσουρανέω, *sum in medio coeli* : ex μέσος, & οὐρανὸς, *coelum*.

Μεσούσης, gen. sing. praes. part. f. g. à

Μεσόω, *sum medius* : praes. part. μεσόων, -ῶν, -όουσα, -οῦσα, -όον, -οῦν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS*, *arbor*.

Μέσπιλον, ου, τὸ, *MESPILUM*, *fructus mespili* : à praeced.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Messenius*.

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.

Μεσσηγὺς vel μεσσηγὺ, *inter*. Th. μέσος.

Μεσσίας, ου, ὁ, *Messias* : vox Hebr. q. interpret. Lat. *unctus*. Gr. Χριστός. Angl. Christ.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. & Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, η, *medius* : dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μέσῃ, dat. sing. f. g. à

ΜΕΣΤΟ'Σ ὴ, ὸν, *plenus*, *a*, *um*, *refertus*, cum gen.

Μεστόω, -ῶ, *repleo*, *refercio* : f. ώσω, p. μεμέστωκα, praes. pass. μεστόομαι, -οῦμαι, *plenus sum*, *impleor* : p. pass. μεμέστωμαι. perf. part. pass. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, *plenus*.

ΜΕ'ΣΦΑ, Poët. pro μέχρι, *dum*, *donec*.

Μέσως, adv. *mediocritèr*, *intra modum*. Th. μέσος, *medius*.

Μετ' pro μετὰ, quod vide.

ΜΕΤΑ', cum gen. *cum*, *per*, *inter*. cum acc. *post*,

post, secundum, in, propter : cum acc. Poët. pro πρὸς vel ἐπὶ. Μετὰ sine casu apud Poëtas est *postea, deinde*. Æolicum est κατὰ usurpare pro μετά. In compositione significat mutationem : interdum otiosum est. Notetur Metathesis, Luc. xv. 13. μετ' ὐ pro ὐ μετὰ, at

Μέτα, retracto accentu est, μέτεστι, *simul est*.

Μεταβαίνω, *digredior* : f μεταβήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μετάβηθι, a. 2. sub. μεταβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. μεταβὰς, άντος, *digressus* : ex μετὰ, & βαίνω, eo.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto* : f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβολα, undè μεταβολὴ, *mutatio* : εὐμετάβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilis mutatu*. Th. βάλλω, *jacio*.

Μεταβὰς, άντος, *digressus*, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, *digredior* : quod vide.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior* : f. ήσω, à βαίνω, eo : vel Poët. à μεταβιβάζω, *transfero* : f. άσω.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior* : quod vide.

Μεταβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. &

Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, *digredior* : quod vide.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.

Μεταβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *damnosus* : à βλάπτω, *noceo* : f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω, *muto*, quod vide.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio* : à μεταβάλλω, *muto* : p. m. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

* Μεταβολία, ας, ἡ, *trajectio, permutatio*, &

* Μετάβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutabilis* : ab eod.

Μεταβουλεύεσθαι, *consilium* vel *sententiam mutare* : ex μετὰ, & βουλεύω, *consulto*. Th. βουλή.

Μετάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *internuntius, nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis secundus Atheniensium*, in quo Apollini μεταγειτνίῳ, sacrificabant. γειτνία est *vicinia*.

* Μεταγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *posterior* : à

* Μεταγίνομαι, *posterior sum* : ex γίνομαι.

Μεταγινώσκειν, *pœnitentiâ duci* : & *sententiam mutare* : ex μετὰ, & γινώσκω, *cognosco* : f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia* : à præced.

Μεταγράφω, *muto scriptum* : *exscribo, transcribo* ; ex μετὰ, & γράφω, *scribo* : f. ψω. p. φα.

Μετάγω, *circumago* : f. μετάξω. præs. pass. μετάγομαι, ῃ, εται. Th. ἄγω, *duco*.

Μεταδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in populo versatur, præsens in populo*. Th. δῆμος, *populus*.

Μεταδίδωμι, *impertio* : f. μεταδώσω. p. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετάδος, ότω. a. 2. sub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μεταδοῦναι. a. 2. part. μεταδοὺς, όντος, præs. inf. μεταδιδόναι. præs. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, *do*.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. praeced. verbi.

Μεταδοκεῖν, *sententiam mutare*. Th. δοκέω, *censeo*.

Μεταδοῦν' pro μεταδοῦναι, *participem facere* : a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μετάδουποι, *intermediæ, incertæ* : nom. pl. à

Μετάδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intercidens*, i. e. inter alios medios cadens : ex μετὰ, & δοῦπος, *sonus aquarum*.

Μεταδρομάδην, *cursim*, adv. &

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursio, transcursus* : à μετατρέχω, *transcurro*. Th. τρέχω, *curro* : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μεταείσεσθαι, Poët. pro μετείσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *intersum* : quod vid.

* Μεταθεῖν, *currere post*, inf. à μεταθέω.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero*, quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amotio*, *METATHESIS*, seu *transpositio*, figura : ab eod.

* Μεταθέω, -ῶ, *transcurro, cursu insequor*.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. à μεταΐσσω, *irruo* : Th. ἀΐσσω, *ruo*.

Μεταίρω, *solvo, navi proficiscor* : f. μεταρῶ, a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετὰ, & αἴρω, *tollo*.

Μεταιτέω, *aliquid affecto, unà cum alio vel aliis peto*. Th. αἰτέω, f. ήσω, *peto*.

Μεταίτιος, *ejusdem causæ, culpæve particeps*, vel *auctor*. Th. αἰτία.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, *campus*, seu *spatium inter duas acies*. Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum*.

Μετακαλέομαι, -οῦμαι, *accerso* : cum acc. f. 1. m. καλέσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. μετακαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerse* : ex μετὰ, & καλέω, *voco*.

* Μετακιάθω, *abeo inde ad, transeo* : imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ, & κίω, *eo*.

Μετακινέω, *dimoveo* : f. ήσω. p. μετακεκίνηκα. a. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ. & κινέω, *moveo*.

* Μετακίνησις, εως, ἡ, *dimotio, transpositio*.

* Μετακιρνάομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor*.

Μετακλαίω, *lacrymis & fletu prosequor* : f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, in præced.

* Μετακομίζω, f. ίσω, *trajicio, transfero* : ex κομίζω.

Μετακυλινδεῖν, *inflectere*, præs. inf. act. ex μετὰ & κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo*.

Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μεταλαμβάνω, *capio, percipio, particeps sum, commuto*, cum gen. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. 1. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε. *nactus sum*, cum acc. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μεταλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μεταλήγω. Th. λήγω, *cesso*, f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio, commutatio, transumptio*; item *METALEPSIS* figura: ex μεταλαμβάνω, quod vide.

Μετάλλα, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, &

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio, immutatio*: à μεταλλάττω, quod vide.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλατὸς, οῦ, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest*: à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάττω, *transmuto*: f. ξω. p. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: f. ξω.

Μεταλλάω, *scrutor, diligentèr inquiro*: f. ήσω. μετάλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, οῦ, *metallicus*: à

Μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla eruo*; & per Metaph. *scrutor*. Th. μέταλλον.

Μεταλλικὸς, οῦ, *METALLICUS*: à

ΜΕΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, *METALLUM*; *fodina*: ex μετὰ, & ἄλλα, *quia aliud post aliud eruitur*.

Μετάλμενος, *transiliens*, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. ex μετὰ, & ἅλλομαι, *salio*.

Μεταμάζιος, ου, *quod medium est inter mamillas*: μεταμάζιον, n. g. *pectus*: ex μετὰ, *inter*, & μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamilla*.

Μεταμαίεσθαι, Poëti pro μεταζητεῖν. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo*.

Μεταμανθάνω, *addisco*, vel *relicto priore aliud disco*; *dedisco*: præs. part. μεταμανθάνων, οντος. Th. μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω, p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *pœnitet*, imperf. à μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pœnitentia, mutatio consilii*: à præced.

Μεταμεληθεὶς, έντος, *pœnitentiâ ductus*, a. 1. part. pass. μεταμελῆσαι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia*.

Μεταμέλομαι, & -έομαι, -οῦμαι, *pœnitentiâ ducor, pœnitet me*: imperf. μετεμελόμην, & -εόμην, -ούμην. perf. pass. μεταμεμέλημαι. a. 1. pass. μετεμελήθην. a. 1. part. pass. μεταμεληθείς. f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῃ, ηται, *pœnitebit me*: ex μετὰ, *post*, & μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

* Μετάμελος, ου, ὁ, *pœnitens*: item *pœnitentia*.

Μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω. p. μεταμεμόρφωκα. a. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans*, & μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS*, *transformatio*: à 2. perf. p. pass. præced.

Μεταμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Att. pro

Μεταμώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vanus, irritus*: q. ab ἄνεμος, *ventus*: vel à μετὰ, particula negativa μὴ, & νοῦ, *juvo*.

Μεταναιέτας, *cohabitatores*, acc. pl. à

Μεταναιέτης, ου, ὁ, *incola*: & idem quod μετανάστης. Th. ναίω, *habito*.

Μετανασταύω, f. εύσω, *migro, migrare facio*: à

Μετανάστης, ου, ὁ, quod & μετανάστιος, *pulsus patriâ, exul, peregrinus*: à μετὰ, & νάω, seu ναίω, *habito*.

Μετανίσσομαι, *mutato loco vado, transeo*: à νίσσομαι seu νίσομαι, idem quod νέομαι, *eo, redeo*. Th. νέω, idem.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανεόμενος, *accedens*: perf. part. verbi μετανέομαι· à νέομαι seu νέω, *eo, redeo*.

Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, *adis, persequeris, exerces*, 2. sing. præs. ind. à μετανίσσομαι. Vide μετανίσσομαι.

Μετανίστημι, *sedibus pello, migrare facio*: ex μετὰ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Μετανοέω, *post factum sapio, resipisco*: f. ήσω. p. μετανενόηκα. a. 1. μετανόησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. a. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ. & in 3. pl. μετανοήσωσι. ex μετὰ, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia, pœnitentia*: ab iisd.

Μετανοοῦντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, *sericum*.

Μεταξὺ, *inter*, cum gen. Th. μετὰ, præpos.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interlocutio*: à μεταξὺ, *inter*. Th. μετὰ, & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Μεταπεισθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Sync. pro μεταπεισθείησαν, verbi μεταπείθομαι, *in diversam sententiam traducor*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπιθον. p. pass. πέπεισμαι. p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, *accerso*: cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μεταπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι. a. 1. sub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μεταπέμφθην. a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, έντος, *accersitus*: ex μετὰ, & πέμπω, *mitto*.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *accersitus*: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, f. ήσω, *transilio*: à πηδάω, *salio*.

Μεταπίπτω, *recido*; *dilabor*; *transeo*. Th. πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado*.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, *transformatio*, *METAPLASMUS* figura: à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo*: præs. part. μεταπλάσσων, οντος. Th. πλάσσω, seu -ττω, *fingo*: f. ξω. p. χα.

Μεταπρέπει, *eminet*: 3. sing. præs. à

Μεταπρέπω, *decorus sum inter*: μετέπρεπον, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*.

Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, *apto, corrigo*. Th. ῥυθμὸς, *rythmus*.

Μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sublimis, in alto stans*: & hinc

Μεταρσιόω, *in altum elevo*: à μεταίρω, *transfero*. Th. αἴρω, *tollo*.

* Μετασκευάζω, *transmuto*, f. άσω. p. μετεσκεύακα. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.

Μετά-

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio, migratio, exilium, mors* : à μεθίστημι, q. v.

* Μεταστένω, f. νῶ, *ingemisco ob* : ex μετὰ, & στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo* : f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. m. à

Μεταστοναχίζομαι, idem quod μεταστένω, *ingemisco*. Th. στενὸς, *angustus*.

* Μεταστραφεὶς, *conversus*, a. 2. part. pass. verbi

Μεταστρέφω, *converto, muto* : f. ψω, p. μετέστροφα, a. 1. μετέστρεψα. a. 2. μετέστραφον. a. 2. pass. μετεστράφην, ης, η. a. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ, & στρέφω, *verto*. Undè

* Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, mutatio*.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps sum* : f μεθέξω. a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετασχηματίζω, *transfiguro* : f. ίσω. a. 1. μετεσχημάτισα. p. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ, & σχηματίζω, *effingo*, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετασχηματισμὸς, ῦ, ὁ, *transfiguratio* : à præced.

Μετατίθημι, *transfero* : præs. part. μετατιθεὶς, έντος. f. 1. μεταθήσω. p. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, *translatus fui*. Th. τίθημι,

Μετατρέπῃ, εται, *commovetur*, 2. & 3. sing. præs. pass. à

Μετατρέπω, *converto*. Th. τρέπω, *verto* : f. ψω.

Μετατροπαλίζω, idem quod præced.

Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio* : vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui potest converti, mutabilis* : hinc μετάτροπα ἔργα τελεῖσι, *res in integrum restituunt*. Th. τρέπω, *verto*.

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor* : ex μετὰ, & αὐδὴ, *vox*.

Μεταύριον, adv. *perendie*. Th. αὔριον, *cras*.

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, *statim* ; *post*. Th. αὐτός.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *postea*.

Μεταφερόμενος, *transpositus*, præs. part. à

Μεταφέρω, εις, ει, *transfero, traduco* : f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio*, *METAPHORA*, tropus Rhetor. & inde

Μεταφορὸς, ῦ, *METAPHORICUS*, *tralatitius* : & inde

Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE* : omnia à præced. μεταφέρω.

Μεταφράζομαι, *post delibero* : &

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor*. Th. φράζω, *dico*.

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS*, *translatio, interpretatio* : à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζομαι, *post delibero* : vel à μεταφράζω, *interpretor*. Th. φράζω, *dico* : a. 2. ἔφραδον.

Μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, *interpres* : &

Μεταφραστικὸς, ῦ, *qui habet metaphrasin* : à 3. pers. p. pass. verbi μεταφράζω.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum, interstitium quod est inter lumbos & scapulas* : in dat. μεταφρένῳ. Ex μετὰ, *post*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

* Μεταφυτεύω, f. εύσω, *transplanto*.

Μεταφωνέω, *interloquor, compello* : quod ex μετὰ, & φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Μεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *administro, gero, rego* : ex κατὰ, & χειρίζω, *tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Μεταχρόνιοι, *in cœlo degentes* : à

Μεταχρόνιος, quod à μετὰ, *trans*, & χρόνος, *cœlum, tempus*.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto* : f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, *jacio*.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior* : f. μεταβήσομαι. Th. βαίνω, *eo*.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus est*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, *inter*, & ἔπω, *dico* : a. 2. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. & Poët. pro μετῇσι, *interfuerit*, Poët. Paragoge pro μετῇ, 3. sing. sub. præs. verbi μέτειμι, quod ex μετὰ, & εἰμὶ, *sum*.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono*. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετείην, ης, η, *interessem*, præs. vel a. 2. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Μετείληφα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo post* ; *persequor* ; *molior* ; *transeo* ; *redeo* : ex μετὰ, & εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, *intersum* : ex μετὰ, & εἰμὶ, *sum*.

Μετεῖναι, *interesse*, præs. inf. cum dat. μέτεστι, *adest*, 3. sing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus es*, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, quod vide.

Μετεκίαθε, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ, & κίω, *vado*.

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum* : f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μετέλθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu -έομαι, *pœnitet me* : imperf. μετεμελόμην, quod ex μετὰ, & μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μετέμμεναι, Ion. & Dor. pro μετεῖναι, *conversari*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*.

Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, *transformo* : f. ώσω. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, *forma*.

Μετεμψυχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco* : ex μετὰ, ἐν, & ψυχόω, *animo*. Th. ψυχὴ.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio* : à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω *traduco*. Th. φέρω, *fero* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. Att. ἐνήνοχα.

Μετέξετεροι, Ion. pro ἔνιοι, *nonnulli* : à μετὰ, ἐξ, & ἕτερος, *alter*.

Μετέον, Ion. pro μετὸν, ὄντος, τὸ, τε ἐξ ν.

Μετέπειτ', & μετέπειτα, *postea*, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, & εἶτα, *deinde*.

Μετέρχεο, *exerce*, præſ. imperat. Ion. pro μετέρχου, à

Μετέρχομαι, *adeo* ; *transeo* ; *accerso* ; *obsecro* ; *alloquor* : *ulciscor* ; *consector*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Μετεστεῶτα, *conversæ*, Ion. pro μεθεστώσης, gen ſing. p. part. act. f. g. per Crasin, ab ἵστημι, *sto* : f. στήσω. p. part. ἑστηκώς.

Μέτεστι, *adest* : 3. ſing. à μέτειμι. Th. εἰμί, *sum*.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, *particeps ſum*, cum gen. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετετέθην ης, η, & in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi μετατίθημι, *transfero*. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. ſing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor* : ex μετὰ, & φημὶ, ſeu φάω, *dico*.

Μετεφώνει, *allocutus eſt*, 3. ſing. imperf. act. verbi μεταφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Μέτεχε, præſ. imperat. μετέχειν, præſ. inf. à

Μετέχω, *particeps ſum*, cum gen. f. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

* Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA*, *quæ in aëre fiunt* : à μετέωρος.

Μετεωρίζω, *in ſublime tollo* : f. ίσω. p. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, *ſublimis*,

Μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, *elevatio in ſublime* ; *ſublimitas* : à 1. perf. p. paſſ. præced.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ου, ὁ κ) ἡ, *ſublimis*, *editus*, *erectus*. Hinc

Μετεωρότερος, *ſublimior*.

Μετεωρότατος. *altiſſimus* : μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA*, *quæ in aëre fiunt* : qu. ex μετὰ, & ἀείρω, *tollo* : q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, *in aërem tollo*.

Μετήϊσαν, Ion. pro μετῇσαν, *proſecuti ſunt* : 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ, & εἶμι, *eo* : a. 1. εἶσα, Att. ᾔσα. Ion. ἤϊσα.

Μετῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, quod vide.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto* : quod vide.

Μετήλυθεν, *adivit*, 3. ſing. a. 2. verbi ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μετάωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρε, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταίρω, *ſolvo*, *navi proficiſcor* : f. αρῶ. Ex μετὰ, & αἴρω, *tollo*.

Μεθίεσθαι, Ion. pro μεθίεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, 3. ſing. imperf. verbi μεταυδάω, f. ήσω, quod vide.

Μετιέιν, Ion. pro μεθιέιν & μεθιέναι, *remittere*, *emittere*, *relinquere*, præſ. inf. à μεθίημι, *ſino*.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præſ. inf. ut & μετίεσθαι, pro μεθίεσθαι & μεθιέναι, *remittere* : à

Μετίημι, pro μεθίημι, *dimitto*, *permitto* ; *emitto* : ex μετὰ, & ἵημι, ἕω, *mitto*.

Μέτιθι, præſ. imperat. à μέτειμι, *perſequor*, *transeo* : quod ex μετὰ, & εἶμι, *eo*, præſ. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν, pro μετέχειν, quod vide.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio*, *transmigratio* : ex μετὰ, & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Μετοικέω, -ῶ, f. ήσω, *incolo*, *ſum inquilinus* : ab iiſd.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *incolatus*, *migratio* : à p. paſſ. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia* : &

Μετοικίζω, *transfero* : f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. p. μετῴκικα. Ex μετὰ, & οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto* ; item *ſtruo*. Th. οἶκος, *domus*.

Μέτοικος, ου, ὁ, *inquilinus* : ab eod.

Μετοκλάζω, *flexis genibus ſuccumbo* : ex μετὰ, & ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Μετονομάζεσθαι, *mutato nomine priori*, *alio nomine nominari*, præſ. inf. ab ὄνομα, *nomen*.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθε & -θεν, *poſtea*, *pone*, *poſt*, adv. ex μετὰ, & ὄπισθε, *retrorſum*.

Μετοπωρινὸν, adv. *in autumno* : &

Μετοπωρινὸς, ῦ, *autumnalis* : &

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni* : ex μετὰ, & ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

* Μετουσία, *communicatio*, *conſortium*.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio*, *conſortium* ; & *participium*, apud Grammat. à μέτοχος, *particeps*, quod à μετέχω.

Μετοχλίζω, *refero*, *tranſmoveo*, *transfero*. Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μέτοχος, ου, ὁ κ) ἡ, *ſocius*, *conſors* : à μετέχω, *particeps ſum*, quod vide.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. &

Μετρέω, -ῶ, *METIOR* : f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα, a. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω, *metire* : perf. paſſ. μεμέτρημαι. a. 1. paſſ. ἐμετρήθην, ης, η, f. 1. paſſ. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, *menſura*,

Μέτρημα, ατος, τὸ, *dimenſum* : &

Μέτρησις, εως, ἡ, *menſio* : &

* Μετρητὴ, ῆς, ἡ, *menſura* : à

Μετρητὴς, ῦ, ὁ, *menſor* ; item *amphora Attica*, continens tres urnas : urnæ viginti conſtituunt culeum. à perf. paſſ. verbi μετρέω.

Μετριάζω, *ſum μέτριος*. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, ῦ, *METRICUS* : ab eod. Th.

Μετριοπαθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω, *condoleo* ;

doleo; vel *condoleo quantum satis est*: f. ήσω. p. μεμετριοπάθηκα. à

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *modum tenens in affectibus, moderatus*: ex μέτριος, *modicus*; quod à μέτρον, *mensura*, & πάθος, εος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.

Μέτριος, ου, *mediocris, moderatus*: μετρίαις, dat. pl. f. g. indè μετρίως, *mediocritèr, moderatè*: adv. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, mediocritas*: ab eod. Th.

Μετριοφρονέω, *modestè sentio*. ex μέτρον, *modus*, & φρονέω, *sentio*. Th. φρὴν, *mens*.

Μετρίως, *modicè*; à μέτριος.

ΜΕ΄ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *mensura, modus*, *METRUM*: fort. ab Hebr. מדין, *mensura*: vel ex usu Chald. מדרן, *dimensio*, vel *mensura*. Hinc Angl. Mette.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζομαι, *vocor*: f. άσομαι· ex μετὰ, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Μετωνυμία, ας, ἡ, *transnominatio*, *METONYMIA*, Tropus Rhetor. & indè

Μετωνυμικὸς, *ad Metonymiam pertinens*: &

Μετωνυμικῶς, adv. *METONYMICE*: ex μετὰ, & ὄνομα, *nomen*.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte*: ex μετὰ, & ὄπτομαι, *video*.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ου, τὸ, *frons, pars faciei quæ post, seu supra oculos*: μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frontis inspector*: indeque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex μέτωπον, & σκοπὸς, q. à σκέπτομαι, *video*: p. m. ἔσκεπα.

Μετῴχετο, *cursu petebat*: 3. sing. imperf. μετοιχόμην, ου, ετο· ex μετὰ, & οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι.

Μεῦ pro μοῦ, *mei*: gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕ΄ΧΡΙ seu μέχρις, sequente vocali, *usque, ad*, adv. cum gen. Aliquando sine casu *donec*. Ἄχρι seu ἄχρις, idem.

ΜΗ΄, adv. prohibendi; *ne, non, nisi, numquid?* οὐ μὴ, *nequaquam*: εἰ μὴ, *nisi*: μὴ γένοιτο, *absit*.

Μήγε, *alioquin*: ex μὴ, *non*, & γε, *quidem*: εἰ δὲ μήγε, *cæteroquin*.

Μηδαμῆ, & Ion. μηδαμῇ, *nusquam*; & indè μηδαμῆγε, idem. item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*: &

Μηδαμόθι & μηδαμόσε, *nusquam*: à seq.

Μηδαμὸς, *nullus*: ex μὴ, *non*, δὲ, & ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδαμῶς, adv. *nusquam, nullo modo*: &

Μηδαμοῦ, adv. *nequaquam, nullatenus*: à μηδαμός.

Μηδ', μηδὲ, *neque, ne quidem*, conjunct. Th. μὴ, *non*.

Μήδεα, *consilia, genitalia*: à μῆδος, εος, τὸ.

Μηδεία, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen proprium mulieris.

Μηδεῖοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis & Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus, nemo*: μηδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*: μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*: q. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, & εἷς, *unus*.

Μηδεμία, ᾶς, & Ion. -ίης, ἡ, *nulla*: vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς, quod vide: μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*: μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*: μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*: μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδεο, Ion. pro μήδου, præs. imperat. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' & μηδέποτε, *nunquam*: adv. ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*.

Μηδέπω, *necdum, nondum*: ex μὴ, *non*, & πω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὅς, *qui*.

Μηδέτερος, έρα, ρον, *neuter, a, um*, q. μηδὲ ἕτερος. ex μὴ, δὲ, & ἕτερος, *alter*.

Μήδετο pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*: f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *haudquaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor, consulo*: f. μήσομαι, a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poët. *provideo, prospicio*; à

ΜΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, consilium, pudenda*.

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. *dimensio*.

Μηδοτιοῦν, adv. *nullo pacto*: ex μηδὲ, ὅτι, & οὖν.

Μηθ' pro μήτε, *neque*. Th. μή.

Μηθεὶς, *nullus*: ex μήτε, & εἷς, *unus*.

ΜΗΚΑ΄ΟΜΑΙ, *balo*: μηκάζω, idem. propriè est caprarum; à sono.

Μηκὰς, άδος, ἡ, *capra*: à præced.

Μηκέτι, *non ampliùs, ne posthac*: ex μὴ, *non*, & ἔτι, *adhuc*.

Μήκιστα, *longissimè, tandem*: à

Μήκιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longissimus, procerissimus*: superl. à μακρός.

ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo, prolixitas, proceritas*: qu. à μέγα, *magnum*. Et μῆχος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc

Μηκύνω, *prolongo, produco*: f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύνομαι, *prolongor, succresco*. Th. μῆκος.

ΜΗ΄ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver*: fort. à capitis μήκει.

Μῆλα, ovés, *mala*: nom. pl. à μῆλον, ου, τὸ. Sic & μᾶλον, Dor. μᾶλον, τὸ, *pomum*; item *malæ*, seu *genæ*. Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΜΗΛΕ΄Α, ας, ἡ, *malus* arbor. μῆλον, ου, τὸ, *pomum*; *pecus*: χρυσόμηλον, τὸ, *malum aureum*.

ΜΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, *specillum*, instrumentum chirurgicum, hinc μηλόω, *specillum demitto*, *specilli demissione pertento*. Puto à μάω, *quæro*: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS*: qui est ex insulâ quæ Μῆλος dicitur, q. vide: & Ion. pro προβάτειος, *ovillus*.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium custos*.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro

Μηλοβότης, ου, ὁ, & μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, *ovium*

ευς pastor, opilio : ex μῆλον, *ovis*, & βόσκω, *pasco*.

Μηλόβοτος χώρα, *regio quæ pecudes alit* : ab iisd.

Μηλόδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui oves recipit* : ex μῆλον, *pecus*, & δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τὸ, *MALUM*, *pomum* ; item *ovis*, *pecus*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*.

ΜΗ῀ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS*, *insula una ex Cycladibus*.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, scil. *ovina pellis* : à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτρὶς, *auriscalpia* : Gl. Cyr.

Μήλοψ, *pomacei coloris* : à μῆλον, *pomum* : quod vide.

ΜΗΝ, *tamen*, *quidem* ; aliis particulis jungitur.

ΜΗΝ, μηνὸς, ὁ, *mensis* : à μήνη, quæ mensem describit cursu suo : acc. pl. μῆνας.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio* : f. μανῆμαι. p. m. μέμηνα.

ΜΗ´ΝΗ, ης, ἡ, *Luna* : Dor. μάνα. Hinc νεομηνία, *nova Luna*, vel *novus mensis* : διχομηνία, *plenilunium*, & fort. Angl. Moon, Month, &c.

Μήνι, pro μήνιε, *irascere* : præs. imper. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira*.

ΜΗ´ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana*, *maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater*.

Μηνιθμὸς, ου, ὁ, *ira divina*, *ira*. Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem. à

ΜΗ῀ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens* : acc. sing. μῆνιν, q. à μένω, *maneo*.

Μηνίσας, αντος, a. 1. part. act. à μηνίω, *irascor*. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula*, ornamentum à μήνη, *luna*.

Μηνίω, *irascor*, *iram exerceo* : f. ίσω. p. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, ἑος, ὁ, *lunatus* : ex μήνη, *luna*, & εἶδος, *species*. Th. εἴδω, *video*.

ΜΗΝΥ´Ω, *indico*, *significo* : f. ύσω. p. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. sub. act. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. μηνύσας, αντος. a. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν. hinc μήνυσις, εως, ἡ, *significatio*.

Μὴ 'πιβάλλῃς pro μὴ ἐπιβάλλῃς.

Μὴ 'πιτάμῃς pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas* : a. 2. sub. act. à τέμνω, *seco*.

Μήποτε, *ne quando*, *si fortè* : ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε.

Μήπω, *nondum* : μήπως, *ne quando* : ex μὴ, *ne*, & πῶς, *quomodo* ?

Μηρ' pro μηρὰ, nom. pl. à μηρὸς, quod vide.

Μηρί pro μηρία, nom. pl. à μηρίον, *femur*. Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ´ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus* : qu. à μηρύω, *glomero*.

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod Th. μηρός.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES*, nom. propr.

ΜΗΡΟ´Σ, ῦ, ὁ, *femur*, *crus*, *coxa* : in pl. μηροὶ, & τὰ μηρά.

Μηρυκισμὸς, ῦ, ὁ, *ruminatio*.

Μηρυκάω, μηρυκάζω & μηρυκάομαι, *rumino* : qu. μηρύω, quia *ruminare* est revolvere cibum : aut à μείρω, *divido*, *seco*.

Μήρυμα, ατος, τὸ, *filum agglomeratum*. Th. μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μηρύω, quod vide.

ΜΗΡΥ´Ω, *revolvo*, *glomero* : f. ύσω. p. κα.

Μήσαο, Ion. pro μήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, & Ion. μήσαο, μήσατο, verbi μήδομαι, *struo*, *curo* : f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi μήδομαι. vide in μήσαο.

Μῆστι, Dor. pro μή ἐστι.

Μήστο, Ion. pro μέμνηστο, seu ἐμέμνηστο, 3. sing. plusq. p. verbi μνάομαι.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, *consultor*, *consiliarius* : *peritus*. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Hinc Angl. Master.

Μήστωρε, ejusd. nom. dual.

Μήτ' & μήτε, *neque* : conjunct. ex μὴ, *non*, & τε, *que*.

ΜΗ´ΤΗΡ, & Dor. μάτηρ, ἡ, *MATER* : gen. έρος, & per Sync. -τρὸς. acc. μητέρα tantùm. dat. pl. μητράσι, voc. sing. ὦ μῆτερ.

Μήτι, *num* ? μήτι, *nequid* : à μὴ, *non*, & τὶς, *aliquis* : μήτιγε, *nedum*.

Μητιάασθε pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.

Μητιάω, *consulto*, *delibero* : verb. Poët. Th. μῆτις, ἡ, *consilium*.

Μητίετα, voc. sing. à

Μητιέτης, ου, ὁ, *consiliarius*, *prudens*, *consultor* : à Th. præced.

Μητίζομαι, & μητίομαι, *machinor*, *concito* : ab eod. Th.

Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, *consilium*. Est & nomen mulieris.

Μητιόεις, εντος, *consultus*. Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præs. act. verbi μητιάω, *consulto*, *delibero*. ab eod. Th.

ΜΗ῀ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *consilium*, *prudentia* : hinc ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *versutus*.

Μήτρα, ας, ἡ, *matrix*, *uterus*, *vulva*. Th. μήτηρ, *mater*.

Μητραλῴας, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, *matricida* : ex μήτηρ, *mater*, & ἀλοάω, -ῶ, *percutio*. Sic πατραλοίας, *patris percussor*, dicitur.

Μητρόθεν, adv. *materno genere*. Th. μήτηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, *matrem occido* : &

Μητροκτονία, ας, ἡ, *matris cædes* : &

Μητροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *matricida* : à μήτηρ, & κτείνω, *occido* : p. m. ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, *matris pater*, *avus maternus* : ex πατὴρ & μήτηρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, *METROPOLIS* : q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, *mater urbium* : quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, *qui ex matrice urbe est* : & *METROPOLITANUS* : à præced.

Μητρόρριπτος, ου, ὁ, *à matre abjectus*, de Paride dicitur : ex μήτηρ, & ῥίπτω, *projicio*.

Μητρυιὰ, ᾶς, & Ion. μητρυιῆ, ἡ, *noverca*. Th. μήτηρ.

Μητρῷος, ε, maternus : &
Μήτρως, ω, -ωος, ὁ, avunculus maternus : ab eod. Th.
Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, machinatur : 3. sing. ind. pass. à
Μηχανάω, f. ήσω, machinor : à μηχανὴ, qu. vide.
* Μηχανεύομαι, idem : excogito, comminiscor, f. 1. m. εύσομαι, p. pass. μεμηχάνευμαι. Th. μηχανή.
ΜΗΧΑΝΗ, ῆς, ἡ, artificium, solertia, MACHINA : hinc μηχανάω. & Ion. μηχανέω, machinor, molior : ἀμήχανος, ε, ὁ κ ἡ, simplex, minimè solers.
Μηχάνημα, ατος, τὸ, machinamentum, fraus : &
Μηχανικὸς, ῦ, MECHANICUS, opifex : &
Μηχανοίατο, Ion. pro μηχανῷντο, 3. pl. præs. opt. à μηχανέομαι pro μηχανάομαι. Th. μηχανή.
Μηχανώμενος, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, machinor, ab e d. Th.
Μῆχος, εος, τὸ, consilium, remedium, commentum : à præced. Th.
Μίων, ονος, ὁ κ ἡ, Dor. & Æol. pro μείων, minor : quod vide.
Μιαν, ωνος, ὁ, nom. propr. viri.
Μία, ᾶς ἡ, una : dat. μιᾷ, & Ion. μιῇ, à masc. εἷς, unus.
ΜΙΑΙΝΩ, inquino, polluo, conspurco : f. ανῶ. a. 1. ἐμίανα. p. μεμίαγκα. p. pass. μεμίαμμαι, & Att. μεμίασμαι. p. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῆς, ῆ.
Μιαιφονέω, cæde me polluo : f. ήσω. à
Μιαιφόνος, ε, ὁ, homicida ; qui cæde se polluit. in voc. ὦ μιαιφονε ex μιαίνω, polluo, & φόνος, cædes. Th. φένω, occido : p. m. πέφονα.
Μιάνθεν, Poët. pro ἐμιάνθεν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, polluo : hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ, & in 3. pl. μιανθῶσι.
Μίανσις, εως, ἡ, pollutio : à μιαίνω.
Μιανῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.
Μιαρὸς, ῦ, pollutus, scelestus : ab eod. Th.
Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, scelus : &
Μιασμὸς, ῦ, ὁ, impuritas : &
Μιάστωρ, ορος, ὁ, contaminator, à p. pass. verbi μιαίνω.
Μιγὰς, άδος, ὁ κ ἡ, mistus.
Μίγδα, mixtim, promiscuè : adv. pro
Μίγδην, idem. à μίγνυμι, misceo.
Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. & μιγεὶς, ἐντος, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, misceo : f. μίξω.
Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.
Μιγέωσι, per Ectasin pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. &
Μίγη pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Ion. &
Μιγήμεναι, Att. & Dor. pro μιγῆναι, congressum fuisse : a. 2. inf. pass. &
Μιγήσομαι, f. 2. pass. &

Μῖγμα, ατος, τὸ, mixtura : à 1. perf. pass. omnia à
ΜΙΓΝΥΜΙ, seu μιγνύω, misceo, f. ξω. p. μέμιχα. a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται. p. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. pass. ἐμίγην. a. 2. inf. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ἐμίχθην. paulo post f. μεμίξομαι. Hinc ἄμικτος, ε, & ἀμιγὴς, ἐος, ὁ κ ἡ, immixtus.
Μιγνύναι, præs. inf. act. à præced.
Μίδας, bestiola, quæ fabas peredit : q. à μίω, edo. Est & jactus tesserarii. Fuit & rex Phrygiæ ditiss. istius nominis.
Μιζρακὼθ, crater, Jer. lii. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis Editionibus.
Μιθριδάτης, ε, ὁ, MITHRIDATES, Ponti & Bithyniæ rex : à quo, excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur Mithridate.
Μικκὸς, ά, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ά, όν. hine μικκύλος, diminut. à μικκὸς, parvulus.
Μικρῆς. gen. Ion. f. g. à μικρός.
Μικροθυμέω, f. ήσω, animo sum pusillo : &
Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas : &
Μικρόθυμος, ε, ὁ κ ἡ, pusillanimus : à μικρὸς, & θυμὸς, animus.
Μικρολόγος, ε, ὁ, restrictus, sordidus : à μικρὸς, & λόγος, verbum, ratio.
ΜΙΚΡΟΣ, ά, ὸν, & Att. σμικρὸς, parvus : compar. μικρότερος, superlat. μικρότατος, vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος· κατὰ μικρὸν, paulò post : μικρὸν, parum : μικρῦ, ferè.
Μικρότης, vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas : à præced.
Μικρόψυχος, ε, ὁ κ ἡ, pusillanimis. Th. ψυχή.
* Μικρῶς, adv. tenuiter.
Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, misceo.
Μικτὸς, ῦ, mixtus : in pl. n. g. τὰ μικτὰ, ab eod. Th.
Μίλητον, ε, τὸ, & -ος, ἡ, nomen urbis. Gr. coccinea : à μίλτος, minium.
ΜΙΛΙΓΔΟΣ, ε, ὁ, instrumentum quoddam artis plasticæ.
Μίλιον, ε, τὸ, milliare : spatium mille passuum : vox Lat.
Μιλτοφαρὴς, ἐος, ὁ κ ἡ, minio tinctus, miniatus : quod ex μίλτος, ε, ὁ, minium, & ἀλείφω, ungo.
Μιλτοπάρῃος, ε, ὁ κ ἡ, rubras habens proras : ex μίλτος, & παρειὰ pro παρεία, ᾶς, ἡ, gena, Poët. prora navis.
ΜΙΛΤΟΣ, ε, ἡ, minium. An à mullo pisce, qui istius coloris?
Μιλτόω, -ῶ, minio inficio : à præced.
ΜΙΛΦΑΙ, ῶν, αἱ. & μίλφωσις, defluvium pilorum palpebræ.
Μίλω. Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, Miloni.
ΜΙΜΑΙΚΥΛΟΝ, ε, τὸ, fructus arbuti.
Μίμαντα, acc. sing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.
ΜΙΜΑΡΚΙΣ, farciminis genus.
ΜΙΜΕΟΜΑΙ, -ῦμαι, imitor : cum acc. præs. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. p. μεμίμημαι, σαι, ται. hinc
Μιμήσαιντο, imitentur : 3. pl. a 1. opt. m. μιμήσασθαι. a. 1. inf. m. verbi μιμέομαι f. 1.

f. 1. μιμήσομαι. & in pl. μιμησόμεθα.

Μίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum* : &

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio* : &

Μιμητὴς, ῦ, ὁ *imitator* : &

Μιμητικὸς, ῦ, *imitandi peritus* : &

Μιμητὸς, ῦ, *imitabilis* : omnia à p. paſſ. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω ſeu μένω, *maneo.*

Μιμνήσκετο, Dor. Ion pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur* : 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet* : 3. ſing. præſ. ind. μίμνω, P ët. pro μένει, *manet.*

Μιμνήσκω, *facio recordari, moneo* : præſ imperat. μίμνησκε, mutuatur ſua tempora à Th. μνάομαι, f. μνήσω. p. μέμνηκα. præſ paſſ. μιμνήσκομαι, *recordor* : perf. paſſ μέμνημαι, *memini* : a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, & in 1. pl. ἐμνήσθημεν, a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, *recordor* : ἀνάμνησις, εως, ἡ, *recordatio.*

Μίμνον, *manebant* : 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνοντι. Dor. pro μίμνουσι. 3 pl. præſ. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo* : præſ. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët & Ion. pro μίμνουσι præſ. part. μίμνων, οντος, à

Μίμνω, idem quod μένω, *maneo.*

Μῖμος, ου, ὁ, **MIMUS**, *imitator, hiſtrio.* Th. μιμέομαι, *imitor*, Angl. **mimic.**

Μιμὼ, οῦς, ἡ *ſimia* : quia μιμεῖται, actiones hominum.

ΜΙΝ, *ipſum, am* : acc. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὴν, vel ὅ. Sic αὐτὸν μιν, pro ἑαυτόν, *ſe ipſum.* interdum ſignificat αὐτοῦ vel αὐτῆς.

ΜΙ'ΝΘΑ ſeu μίνθη, ης, ἡ. **MENTHA**, herba. An quia ἐν μίνθῳ, in *ſtercore* naſcitur ? at

Μίνθος & μίνθη, *ſtercus.*

Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα, nom. propr. *urbis Theſſaliæ* Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur

Μινύα, ας, ἡ, eadem quæ & Μινύαι vide præced.

Μινύθει, *minuit* : 3. ſing. præſ. &

Μινύθῃ, 3. ſing. ſub. præſ. à

Μινύθω, *minuo*. Th. μινυὸς, οῦ, *parvus* : Angl. **to mince.**

Μίνυνθα adv. *paululum* : & hinc

Μινυνθάδιος, ε, ὁ ϰ ἡ, *brevi tempore durans* : ex

ΜΙΝΥΟ'Σ, οῦ, Euſtath. Att. dici vult pro μικρὸς, *parvus, exilis* : hinc μινύθω, *minuo.*

Μινύριζε, præſ. imperat. act. à

Μινυρίζω, *exili voce lamentor* : à μινυρὸς, idem quod Th. μινυὸς, *parvus.*

Μινύρομαι, *querulâ voce cantillo* : qu. ab eod.

Μινυώριος, ε, ὁ ϰ ἡ, *qui brevis eſt temporis, fluxus,* ex μινυὸς, & ὥρα, *tempus.*

Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, *concubitus, miſtio.* Th. μίγνυμι, *miſceo.*

Μιξοπάρθενος, ε, ὁ, ϰ ἡ, *naturam habens virginis & animalis* : à μίγνυμι, *miſceo*, & παρθένος, ἡ, *virgo.*

Μίξω, *miſcebo* : f. 1. act. verbi μίγνυμι, q. v.

Μισάνθρωπος, ε, ὁ ϰ ἡ, *oſor hominum, inhumanus* : ex μισέω, *odi*, & ἄνθρωπος, *homo.*

* Μισάρχης, ε, ὁ, *præfectus inviſus* : 2 Macchab. v.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quâ fit miſtio aquarum* : ex μίσγω ſeu μίγνυμι, & ἄγκος, εος, τὸ, *vallis.*

Μίσγεαι, Ion. pro μίσγῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *miſceo.*

Μισγέμεν, perf. inf. à μίσγω, *tempero*, Th. μίγνυμι.

Μίσγετο, *miſcebatur* : 3. ſing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ἡ, ϰ. ab eod. Th.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miſcentes* : præſ. part. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *miſceo.*

Μισγόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi & Th.

* Μίσγω, *miſceo, tempero* : f. ξω. p. μέμιχα. (tanquam à μίγω.)

Μισεῖ, 3. ſing. præſ act. ſed

Μίσει, præſ. imperat. act. à

Μισέω, ῶ, *odi, minus amo* : imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. p. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. ſub. μισήσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. μισήσωσι, præſ. paſſ. μισέομαι, *odio habeor* : perf. paſſ. μεμίσημαι. perf. paſſ. μεμισημένος, η, ον, *exoſus, a, um.* Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium.*

Μισηθεὶς, εντος, a. 1. part. paſſ. præced.

Μισήσῃ, *oderit* : 3. ſing. a. 1. ſub act. à μισέω, quod vide.

Μισήτη, ης, ἡ, *odioſa, libidinoſa, ſalax* : à

Μισητὸς, οῦ, *odioſus, libidinoſus.* Th. μῖσος, τὸ, *odium.*

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis perſolutio, præmii retributio, pœna* : ex μισθὸς, *merces*, & ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι, *do.*

Μισθαποδότης, ε, ὁ, *qui mercedem perſolvit, præmiorum largitor* : ab iiſd.

* Μισθαρνέω, -ῶ, *quæſtum facio* : ab ἄρνυμαι, *capio*, & μισθός.

Μίσθιος, ε, *mercenarius.* Th. μισθός.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Μισθοδότης, ε, ὁ, *mercedes dator* : ex μισθὸς, & δίδωμι, *do.*

Μισθοδοτέω, f. ήσω, *do mercedem* ; ex iiſd. Th.

ΜΙΣΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *merces, præmium laborum* : hinc

Μισθοῦμαι, *mercede conduco.*

Μισθοφόρος, ε, ὁ ϰ ἡ, *miles* : ex μισθὸς, & φέρω, *fero.*

Μισθόω, f. ώσω, *mercede loco.* Th. μισθὸς, *merces.*

Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces ſumptus* : à præced. Th.

* Μισθωτὸς, οῦ, *mercede conductus, mercenarius.* Th. μισθός.

* Μισκέλλος, ε, ὁ, ſc. οἶνος, *vile & nigrum vinum* : &

* Μισκέλλος, ε *ſordidus, præparcus, qui fruſta etiam colligit* : à

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *fruſta & rejectamenta cœnarum, quæ everri ſolent.*

Μισολογέω, *bonas literas odi*, per conſequens, *imperitus ſum* : ex μῖσος, & λόγος, in pl. λόγοι,

λόγοι, *studia literarum*. Th. λόγος.
Μισολογία, ας, ἡ *odium literarum* : ex iisd.
• Μισοξενία, ιας, ἡ, *inhospitalitas* : ex
• Μισόξενος, ου, ὁ, *inhospitalis* : à ξένος & μῖσος.
• Μισοποιέω, -ῶ, *inimica seu hostilia facio* ; *quæ alius odit, facio* : hinc
Μισόπολις, εῦ, ὁ, *inimicus, infestus, hostilia faciens*.
• Μισοπονηρέω, ῶ, *malos odi & detestor*, f. ήσω. &
• Μισοπονηρία, ίας, ἡ, *odium in sceleratos* : à πονηρὸς, *improbus*, &
ΜΙ'ΣΟΣ, εος, ους, τὸ, *odium* : qu. à μὴ ἴσον, quia *odium* est quædam *inconvenientia*.
Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à
ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, *in minutas partes seco*.
ΜΙ'ΣΥ, *succus in metallis concretus*.
ΜΙ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ *pediculus, quo fructus & folia plantæ appenduntur* : qu. ab ἴσχω, *teneo*.
ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *licium, filum quod staminì implicatur*.
ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, baltheus* : acc. Ion. μίτρην.
Μιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *mitra tunicam cingens* : ex μίτρα & χίτων, *tunica*,
ΜΙ'ΤΥΛΟΣ & μύτιλος, ου, ὁ, *MUTILUS, cornibus carens* : qu. cui μείων τύλος.
Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, *mutilus*.
ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ* : vox rei apiariæ.
Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, ἄκλιτον· item viri.
Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo*, qu. vide.
ΜΝΑ῀, ᾶς, ἡ, *MINA, libra* : varii ponderis, apud diversos.
Μνάα, *spondes* : Poët. Pleonasm. τοῦ α, pro μνᾷ, 2. pers. sing. ind. verbi μνάομαι, *memoro*, *recordor*.
Μναμεῖον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.
Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. μνάομαι.
Μναμοσύνα, ας, ἁ Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.
ΜΝΑ'ΟΜΑΙ, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum* : f. 1. μνήσομαι. a. 1. ἐμνησάμην, ω, ατο. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, *recordor* : ἀναμιμνήσκομαι, idem.
Μνάσειεν, *in memoriam reduceret* : 3. sing. a. 1. opt Æol. & Dor. pro μνήσειεν, & hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω, seu μνάομαι, *recordor*.
Μνάσῃς, *memores* : 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃ, à μιμνήσκω, f. μνήσω.
Μνᾶσθαι, *ambire* : præs. inf. Ion. à μνάομαι.
Μνάστειρα, ας, ἁ, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, *monitrix* : à μνηστὴς, *monitor*. Th. μνάομαι, *memor sum*. Sic & μναστὴρ pro μνηστὴρ, *qui memor est alicujus rei, studiosus*.
Μναστεύω, Dor. pro μνηστεύω, quod pro μνηστεύω, quod vide.
Μναστεύσας, αντος, a. 1. part. Dor. pro μνηστεύσας· à μναστεύω.
Μνᾶστις, ιος, ἁ, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, *memoria*.
Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.
Μνάω, *meminisse facio* : vide μνάομαι.
Μνέεσθαι, Ion. pro μνᾶσθαι, *commemorare* : μνωόμενος, *ambiens* : præs. part. Ion. ab eod. Th.
Μνεία, ας, ἡ, *mentio, memoria* : à præced. Th.
Μνῆμα, ατος, τὸ, *monumentum, sepulchrum* : à præt. pass. præced. verbi.
Μνημεῖον, ου, τὸ, idem quod μνῆμα, q. v.
Μνήμη, ης, ἡ, *mentio* : à perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι.
Μνημονεύω, *memoriâ teneo, memini* : f. εύσω. μνημονεύῃς, 2. sing. præs. sub. μνημονεύομαι, *memoror* : &
• Μνημονικὸς, ῦ, *memoriâ valens* : it. *ad memoriam pertinens* : à μνάομαι.
Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria*. Est & nom. Deæ. &
Μνημόσυνον, ου, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monimentum, recordatio, memoria* : &
Μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *memor* : &
Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. opt. a. 1. m. &
Μνήσασα, *recordata* : a. 1. part. act. f. g. &
Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. omnia à μνάομαι.
Μνήσεαι, *memineris* : Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μνάομαι.
Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi præced.
Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθητι, & in 2. pl. μνήσθητε, a. 1. imperat. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.
Μνησικακεῖν, *mali*, vel *injuriarum acceptarum memorem esse* : ex μνάομαι, f. μνήσομαι, & κακὸς, *malus*.
Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria* : ex iisdem.
Μνήσομαι *memor ero* : f. 1. m. &
Μνησόμεθ' pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.
Μνηστεύω, *nuptias ambio, sum procus* : f. εύσω. p. μεμνήστευκα, præs. pass. μνηστεύομαι, *despondeor*, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήστευμαι. perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, *desponsata*, a. 1. pass. ἐμνηστεύθην. a. 1. part. pass. μνηστευθεὶς, εῖσα, έν. à μνηστὸς, *sponsus*.
• Μνηστήρ, id. ac μνηστεύω, q. v.
Μνηστὴ, ης, ἡ, *sponsa* : in dat. μνηστῇ. &
Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus* : acc. pl. μνηστῆρας, Th. μνάομαι, *ambio*.
Μνῆστις, ιος, ἡ, Ion. pro μνήμη, *memoria*, qu. vide.
Μνηστὸς, ῦ, *desponsatus*, &
Μνηστὺς ύος, ἡ, *petitio mulieris in uxorem*. Th. μνάομαι, *ambio*.
ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga*.
Μνίω, vel μίω, *edo*.
ΜΝΟΥ῀Σ, μνῦ, *prima lanugo, pilus tener* : à μνίον, quia est ut *muscus*.
Μνώεο, Ion. pro μνῶ, præs. imperat. pass. ex

Μνώομαι,

Μνώομαι, Poët. pro μνάομαι, *recordor*.
Μνώοντο, Ion. & Poët. pro ἐμνῶντο, 3. pl. imperf. verbi præced.
ΜΟΓΓΟ'Σ, ῦ, *qui obtusâ est voce*.
* Μογερὸς, ῦ, *laboriosus, ærumnosus*.
Μογεῦμες, Dor. pro μογοῦμεν, *laboramus*: 1. pl. præs. à
Μογέω, & Μογίω, *ærumnas patior*: fut. ήσω. Th. μόγος, *labor*.
Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.
Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi*. &
Μογιλάλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *difficultèr loquens, balbus, cui est lingua impedita*: ex μόγις, *ægrè*, & λαλέω, *loquor*.
Μόγις, adv. *vix, ægrè*. à
ΜΟ'ΓΟΣ, ῦ, ὁ, *labor, ærumna*. Poët.
Μογοστόκος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *partûs laborem suscipiens, circa partum laborans*: Epith. Lucinæ, circa τόκους μογοῦσα, *ut quæ parturientibus adsit*: à μόγος, & τίκτω, *pario*.
ΜΟ'ΔΙΟΣ, ῦ, ὁ, *modius*: mensura aridorum: à Lat. *modius*.
ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ *verna*. μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθον adhibetur.
ΜΟ'ΘΟΣ, ῦ, ὁ *labor*; item *bellum, pugna, tumultus*.
Μόθων, ωνος, ὁ, *verna*: vide in μόθαξ.
Μοθωνικὸς, ῦ, *insolens, superbus*: à præced.
Μοὶ pro ἐμοὶ, *mihi*: dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.
Μοιμυᾶν & μοιμύλλειν, *contrahere labia*: à μύω.
Μοῖρ' pro μοῖρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *pars, portio, fatum*: gen. pl. Æol. μοιράων. Th. μείρω, *divido, sortior*: p. m. μέμορα.
Μοιράω, fut. ήσω, *distribuo, partior*: à præcedente.
Μοιρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *felici fato natus*: à μοῖρα, *fatum, felicitas*, & γίνομαι, *nascor*.
Μοιρίδιος, ία, ον, Poët. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, *fatalis*: à μοῖρα, quod vide.
Μοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa*.
Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.
Μοισαῖος, α, ον, Poët. & Dor. pro Μουσαῖος, *à Musis factus & paratus*: Hinc Μοισαίοισι, dat. pl. f. g. Dor.
Μοιχάγρια, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio comprehensus est, vel quæ pro comprehensione mœchorum persolvuntur*: ex μοιχὸς, & ἄγρα, *captura*.
Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera, adulterium*. Th. μοιχός.
Μοιχάομαι, ῶμαι, *sum adulter, adulterium committo*: f. ήσομαι. p. μεμοίχημαι. ab eod. Th.
* Μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*: à μοιχός.
Μοιχεία, ας, ἡ *adulterium*. ab eod. Th.
Μοιχευθεὶς, έντος, *adulteratus*: a. 1. part. pass. ex
Μοιχεύω, *stupro, vitior, adulter sum, mœchor*: f. εύσω. p. μεμοίχευκα. a. 1. ἐμοίχευσα. à Th. præced.
Μοιχίδιος, ῦ, *adulterinus, spurius*. &
Μοιχικὸς, ῦ, *adulterinus*. à
ΜΟΙΧΟ'Σ, ῦ, ὁ, *MOECHUS, adulter*: q. à μὴ, & ὀχεύω. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*.

ΜΟΛΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, Æol. βολγὸς, *BULGA, saccus coriaceus*,
ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio, vado, curro*: hinc μολὼν, a. 2. part. act.
Μολίβδαινα seu μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila, seu massa plumbea*: &
Μολίβδινος, & μολίβδινος, seu μολύβδινος, ῦ, *plumbeus*: à
ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, seu μόλυβδος, ῦ, ὁ, *plumbum*: q. à μολεῖν εἰς βάθος.
Μόλιβος, seu μόλυβος, ῦ, ὁ, idem quod μόλιβδος.
Μόλις, adv. *vix*: idem quod μόγις. Th. μόγος, *labor*.
ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, οῦ *vorax, gulosus*: q. μολὼν, ἐπὶ, βορὰν.
ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.
Μολοῦσα, *perfecta*: Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. à μολέω; quod vide.
ΜΟ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *labor, pugna, fremitus*.
ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, ῦ, *MOLOSSUS*: pes metricus, tribus syllabis longis constans.
Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, ἄκλιτον. Heb. *regnans*,
Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena*: dat. sing. μολπῇ, à μέλπω, *cano*. 1. m. μέμολπα.
Μολύβδαινα, & μόλυβδος, vide μολίβδαινα.
ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo*: f. υνῶ, a. 1. ἐμόλυνα, p. μεμόλυγκα, p. pass. μεμολυμμαι, & Att. μεμόλυσμαι, a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, η.
* Μόλυνσις, ἡ, &
Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, *contaminatio*: à μολύνω.
Μόλω, *venio*, &
Μολὼν, a. 2. part. act. à μολέω.
Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro
Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio*: à p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso*.
Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poët. *unicum equi frænum*: ex μόνος, *solus*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, *reticulum muliebre*.
Μοναρχέω, *Monarchiam obtineo, regno*. &
* Μονάρχης, ῦ, ὁ, *monarcha, rex*. &
Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus*: ex μόνος, & ἀρχὴ, *imperium*.
Μόναρχος, ῦ, ὁ, Poet. pro Μοναρχικὸς, *MONARCHICUS, ad monarchiam pertinens*: ex iisdem.
* Μόνας, άδος, ἡ, *unitas*.
* Μοναστήριον, ῦ, τὸ, *monasterium*: Angl. Monastery.
Μοναχὸς, ἡ, ὸν, *solitarius, unicus*: *MONACHUS*: Angl. contractè Monk. Th. μόνος, *solus*.
Μονὴ, ῆς, ἡ. Dor. pro μόνα, *mansio, habitatio*: Th. μένω, sed
Μόνη, ης, ἡ, *sola*: à μόνος.
Μόνιμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *stabilis*: à μένω, *maneo*: p. m. μέμονα.
Μονιὸς, ῦ, *solitarius, solitudines captans*: & sumitur pro *porco agresti*. Th. μόνος, *solus*.
Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ καὶ ἡ, *qui singularem habet incessum*: ex μόνος, & βαίνω, *eo*.
Μονογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, & γένος, *familia*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Μονόδροπος

Μονόδρεπτον φυτὸν, *planta unicum habens truncum* : ex μόνος, & δρεπτὸν, *decerpo*.
Μονοειδὴς, ἐ͂ος, ὁ ϗ ἡ, *uniformis, uniusmodi* : ex μόνος, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
* Μονόζωνος, ου, ὁ, *excellens bello, turmarius*.
Μονοήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *uno die durans* : ex μόνος, & ἡμέρα, *dies*.
* Μονοκέρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *unicornis, animal unius cornu*.
Μονοκρηπὶς, ἶδος, ὁ ϗ ἡ, *qui unicam crepidam seu calceum habet*. ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. à κρηπὶς, ἡ, *basis, pes*, &c.
Μονομαχέω, fut. ήσω, *singulari certamine pugno*. &
Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus*. à
Μονομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *singulari certamine pugnans*: *gladiator* : ex μόνος, & μάχομαι, *pugno*.
Μόνον, adv. *solùm, solummodò*. à
ΜΟΝΟΣ, η, ον, *solus, a, um* : quod à μένω.
Μονότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vitam solitariam degit* : ex μόνος, & τρέπω, *verto*.
Μονόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *luscus, altero oculo captus* : ex μόνος, & ὀφθαλμὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, suffragium*.
Μονόω, *solum relinquo, destituo* : f. ώσω, p. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta*. a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.
Μονωθεὶς, έντος, *solus, relictus* : a. 1. part. pass. &
Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.
Μονώνυξ, χος, sive μόνυξ, ὁ ϗ ἡ, *solidas habens ungulas* : ex μόνος, *solus*, & ὄνυξ, *unguis, ungula*.
Μονώτατος, η, *maximè solus* : superlat. à μόνος, *solus*.
ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS*, arbor.
Μορέω, f. ήσω, Poët. pro *interficio* : à μόρος, *mors* : quod vide.
Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis*, quod vide.
Μόριον, ου, τὸ, *particula, portiuncula* ; item *membrum genitale* ; seu *pars quæpiam corporis* : à μόρος, *portio*. Th. μείρω, *divido*: præt. m. μέμορα.
Μορμολύκειον, vel -εῖον, ου, τὸ, *larva*. Th. μορμὼ, ῦς, ἡ, *mulier horrenda*.
* Μορμολύττομαι, *terreo* : à μορμώ.
Μόρμορος, *terrificus, terror inanis*. Hes.
Μορμύροντα, *fervescentem* : acc. sing. part. præs. ex
ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo* : qu. à μύρω, *fluo*.
ΜΟΡΜΩ', ῦς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva*. Est etiam
Μορμὼ, adv. pro φεῦ.
Μόρξαι, a. 1. inf. act. &
Μόρξω, *abstergam* : f. 1. act. verbi μοργνύω, seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abstergo*.
Μορόεις, εντος, *fatalis, exitiosus*. à μόρος.
* Μόρον, ου, τὸ, *morum*, fructus quidam.

Μόρος, ου, ὁ, *portio, fatum, mors*, *MORS*. Th. μείρω, *divido, sortior* : p. m. ἔμμορα. Μόρον ὁ. ἐ. ταί τινι, *necem alicui inferre*.
ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas*.
Μόρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis* : legitur & μόριμος : à μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *sortior*.
ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino, fœdo* : f. ξω. p. χα. qu. à μολύνω.
Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφή. &
Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formosus*.
ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, & Dor. μορφὰ, ᾶς, ἡ, *FORMA, species, statura corporis*.
Μορφνοῖο, gen. sing. à
Μορφνὸς, οῦ, idem quod ὀρφνὸς, *obscurus, tenebrosus*. Th. ὄρφνη, *tenebræ, obscuritas*.
Μορφόω, -ῶ, *FORMO* : fut. ώσω. præt. μεμόρφωκα. perf. pass. μεμόρφωμαι. a. 1. pass. ἐμορφώθην. a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφή.
* Μόρφωμα, ατος, τὸ, *figura, formatio* : &
Μόρφωσις, εως, ἡ, *informatio, formatio, species* : ab eod. Th.
ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum*.
* Μοσχάριον, ου, τὸ, *vitulus*. &
Μόσχειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitulinus*. &
* Μόσχευμα, ατος, τὸ, *vitulus* ; it. *planta, surculus*. &
Μοσχίον, ου, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus*.
Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum conflo* : f. ήσω, p. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, & ποιέω, *facio*.
ΜΟ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitulus* ; item *ramus novellus* : item *MOSCHUS*, vel *MUSCUS*, odoramenti genus. μόσχον, Dor. pro μόσχους, & μόσχως, Dor. pro μόσχους. Est &
Μόσχος, ου, ὁ, *MOSCHUS*, nom. propr.
ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur*.
Μοτόω, *indo linamentum vulnerarium* : à præced.
* Μότωσις, εως, ἡ, *linamentum vulneri inditum*.
Μουνὰξ, adv. *seorsim, singulatim, solùm* : ex μοῦνος pro μόνος, *solus*.
Μούναρχος pro μόναρχος, *qui solus imperat* : hinc
Μουναρχίη, & Ion. -η, *monarchia* : ex μόνος, *solus*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.
Μουνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *unicus, unigenitus* : à μοῦνος pro μόνος, & γείνομαι, *nascor*.
Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis* : ex μοῦνος, & κῶλον, *membrum*.
Μουνόλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex unico saxo factus*. Th. λίθος, *lapis*.
Μουνομαχέω, *singulari prælio dimico*. Th. μάχομαι, *pugno*.
Μοῦνος, η, Poët. pro μόνος, *solus* : nom. pl. μοῦνοι.
Μουνοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *qui unius est naturæ, simplex* : ex μοῦνος, quod vide, & φύω, *nascor*.
Μουνόω, -ῶ, *ad unum solum redigo* : à μοῦνος, quod vide.
ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA, portus Athenienfium* : a Munychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὼν,

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus*: quia in eo sacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΥ΄ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA*: qu. à μάω, *inquiro*. μωσάων, gen. pl. Æol. & μωσᾶν, Dor. pro μυσῶν. Hinc

Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM*, *locus musis & studiis destinatus*: à præced.

Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, sc. τέχνη, *ars*. à

Μουσικὸς, οῦ, *MUSICUS*. Th. μοῦσα.

Μουσικῶς, *musicè, eleganter*: à præced.

Μουσίσδειν, Poët. & Dor. pro μουσίζειν, *canere*. Th. μοῦσα.

Μοὔστιν, Attici dicunt pro μοῦ ἐστίν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præs. à

Μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. præs. infin. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor*.

Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. à μοχθηρὸς, ᾶ.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia, improbitas*. Th. μόχθος.

* Μοχθηρόομαι, -οῦμαι, *laboro*. &

Μοχθηρὸς, οῦ, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus*. ab eod. Th.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro*.

Μοχθίζοντι, *laborant*: Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro*: à

ΜΟ΄ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor, molestia*.

Μοχλεύω, μοχλέω, & -όω, *vectibus avello*, vel *moveo*: à

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, *vectis*: idem quod ὀχλεὺς. Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΥ΄, *flebilis vocula*.

Μύαξ, ακος, *mytilus*. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μύας, acc. pl. à μῦς.

Μυγαλὶς, vel μυγαλῆ, vel μυογάλη, ἡ. *mus araneus*: qui ἐκ μυὸς καὶ γαλῆς γίνεται. Th. γαλῆ vel γαλὴ, *felis*, item *mustela*.

* Μυγμὸς, οῦ, ὁ, *sonus, qui labris occlusis è naribus emittitur*. Th. μύζω.

ΜΥΔΑ΄ΖΟΜΑΙ, *aversor, abhorreo*; q. claudendo oculos: à μύω.

Μυδαλέος, ου, *madidus*: à

ΜΥΔΑ΄Ω, *MADEO*, *nimio madore & uligine vitior, putresco*: f. ήσω. p. κα. Hinc per Apocopen fit. Angl. Mud.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*. à præced.

Μυδὸς, *MUTUS*: à μύω, *labra claudo*.

Μυδῶσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, quod vide.

ΜΥΔΡΙ΄ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*: ducamus à μυδᾶν.

ΜΥ΄ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum*.

ΜΥΔΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso*: à μυδᾶν, *putrescere*. sed

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nomen propr. acc. Μύδωνα.

ΜΥΕΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *MEDULLA*: hinc

Μυελόεις, *medullosus*.

* Μυελόω, -ῶ, f. ώσω, *medulla impleo*.

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus*. voc. ὦ μῦ. gen. pl. μυῶν. dat. pl. μυσὶ.

ΜΥΕ΄Ω, *instituo in sacris, initio*: f. ήσω. p. κα.

* Μυζάω, & μυζέω, *sugo*, à μύζω.

ΜΥ΄ΖΩ, f. ύσω, *MUSSO*, *clausis labris sonum à naribus emitto*: item *sugo*.

Μύθεαι, Ion. pro μυθῇ, 2. sing. præs. sub. verbi μύθομαι pro μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. sing. præs. m. μυθεῖσθαι, præs. infin. a

Μυθέομαι, *loquor*. Th. præced.

Μυθεύω, f. εύσω, *fabulosè narro, fingo*. ab eod. Th.

Μυθησαίμην, *dixero*: a. 1. opt. m. &

Μυθήσασθαι, a. 1. infin. m. &

Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor*, quod vide.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*: præs. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico*: item *mussito*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus, a, um*: ab eodem Th.

Μυθογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ auctor*: ex μῦθος & γράφω, *scribo*.

Μυθολογεύω, *fabulor, loquor*: &

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro, fabulosè narro*. &

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabula*: ex μῦθος, *verbum, fabula*, & λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*: p. m. λέλογα. Hinc Angl. Mythology.

Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, & ποιέω, *facio*.

ΜΥ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum, oratio, sermo*; *fabula, seditio*: qu. à μυέω. Hinc Angl. Mouth.

Μυθωδέστατος, ου, superl. à

Μυθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fabulosus*. à μῦθος.

ΜΥΙ΄Α, ας, ἡ, *MUSCA*: q. à μύζω, *murmuro*: gen. pl. μυιάων, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ΄Ω, *MUGIO*, *boo*: f. άσω & ήσω. a. 2. ἔμυκον, & Ion. μύκον· à sono boum factum, qui est μυ.

Μύκε pro ἔμυκε, 3. sing. a. 1. & Ion.

Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*: à μυκάω, *mugio*.

Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.

* Μυκηθμὸς, *mugitus*: à μυκάω.

Μύκηρος, vel μούκηρος, *amygdala*.

ΜΥ΄ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus*; item *summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio*.

* Μύκησις, ἡ, *mugitus*: à μυκάω.

Μυκητᾶν, *mugientium*: gen. Dor. pro μυκητῶν· vel à μυκητας, οῦ, ὁ, vel à μυκηθὸς, οῦ. Th. μυκάω.

ΜΥ΄ΚΛΑΙ, ων, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, *lineæ nigræ, quæ in asinorum collis & pedibus sunt*.

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω, quod vide.

ΜΥΚΤΗ΄Ρ, ῆρος, ὁ, *naris, nasus, proboscis*. q. à μύσσω, *emungo*. hinc

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio*.

Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, *subsannator*.

Μυκτηρίζω, *nares attraho, irrideo*: f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *nasus*.

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris*. Th. μύλη.

ΜΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*: μύλος, ου, ὁ, idem. q. à

q. à μειῶ λίαν, *quod valdè minuat.* hinc μύλων, ωνος, ὁ, *piſtrinum:* μυλωθρὸς, ῦ, ὁ, *molitor, piſtor;* & Angl. Mill.
Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore, ſtrido dentibus:* à præced.
Μυλακὸς, ῆ, ὀν. *molaris*, -e. Th. μύλη, *mola.*
Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi μυλιάω, quod vide.
Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix:* qu. à μύλλω, *permolo.*
ΜΥΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *curvus, tortuoſus* q. à κυλλός. Eſt verò
Μύλλος, ε, ὁ, *MULLUS*, piſcis, qui & τρίγλα.
Μύλλω, *ore aliquid ſignifico & velut innuo:* & Poët. pro *molo & ſubagito*, ſumitur. Th. μύλη.
Μυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſimilis lapidi molari:* à μύλος, vel μύλη, *mola*, & εἶδος, τὸ, *ſpecies.* Th. εἴδω, *video.*
Μύλος, ε, ὁ, idem quod μύλη, *mola.* in pl. μύλοι, *dentes molares.*
Μύλων, ωνος, & μυλὼν, ῶνος, ὁ, *piſtrinum.* Th. μύλη.
Μῦμαρ, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus & ſanguine.*
Μῦν, *murem*, accuſ. ſing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*
Μυνδὸς, ῦ, *mutus.* ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim à μυω.
Μύνη, ης, ἡ, πρόφασις, *excuſatio, prætextus, mora:* à
ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo.*
ΜΥ'ΞΑ, ας, ἡ, *MUCUS, MUCOR:* nom. pl. αἱ μύξαι, quia μύσσεται, è naribus.
✱ Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *naſus.*
Μυοκτόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, *murium occiſor:* ex μῦς, *mus*, & κτείνω, *interficio.*
Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens:* à μύρω, *ſtillo, fundo.*
Μύραινα, ης, ἡ, *MYRÆNA*, piſcis. Th. μύρος, quod vide.
Μύρετο, *lugebat*, 3. ſing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th. μύρω, *fleo.*
✱ Μυρεψικὸς, ῦ, ὁ, *unguentarius, aromatarius.*
✱ Μυρεψὸς, ῦ, ὁ, idem.
Μυρί᾽ pro μυρία, nom. vel accuſ. pl. n. g. à μυρίος, ε, *innumerus, infinitus.*
Μυριάδες, nom. pl. à
Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus.*
Μυριάκις, *ſæpius.* Th. μυρίος.
Μυρίζω, *ungo.* f. ίσω. p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.
ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.
Μυρίκινος, ε, *MYRICINUS*, à præced.
ΜΥ'ΡΙΟΣ, ε, *infinitus, ingens, extremus.* in pl. μυρίοι, *innumerabiles.* Sed
Μύριοι, αι, α, *decem mille:* qu. à μείρω, *divido.*
✱ Μυριοπλάσιος, ε, ὁ, *infinitè multiplicatus.*
Μυριότητα, acc. ſing. à μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numerus.* Th. μυρίος. Quidam hic, ſed malè, legunt μυριότητα.
✱ Μυρισμὸς, ῦ, ὁ, *aſperſio unguentorum, unguentorum illitus:* à μυρίζω.
Μύρμαξ, Dor. pro
Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος, & Æol. βύρμαξ· undè *FORMICA.*
Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à
Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plur. μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achill. fortiſſ. gen. pl. Μυρμιδόνων. q. à
ΜΥ'ΡΜΟΣ, ε, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica:* μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium.*
Μύρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, ſtillo.*
ΜΥ'ΡΟΝ, ε, τὸ, *unguentum liquidum:* q. à μύρω, *fluo.* hinc μυρίζω, *ungo.* μυρὸν, idem. & Angl. Mire, ſmeer, &c.
ΜΥ'ΡΟΣ, ε, ὁ, vel μύραινα, *MURUS* piſcis. μύραινα, *muræna.*
Μυῤῥα. ας, ἡ, *MYRRHA.* Th. μύρον, *unguentum.*
Μυῤῥίνη, ης, ἡ, idem quod
ΜΥ'ΡΤΟΣ, ε, ἡ, *MYRTUS.*
ΜΥ'ΡΩ, *fluo, ſtillo, fundo.* μύρομαι, *fleo, ploro.*
ΜΥ͂Σ μυὸς, ὁ, *MUS.* voc. ὦ μῦ. dat. pl. Ion. μύεσσι.
Μῦσαν, *clauſerant*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo.*
✱ Μυσαρὸς, ῦ, ὁ, *ſceleſtus.* &
Μυσάττομαι, *abominor, averſor:* f. ξομαι, p. μεμύσαγμαι· à μύσος.
Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis Gr. μῦσος, τὸ, *ſcelus.*
ΜΥ͂ΣΟΣ, εος, τὸ, *ſcelus.*
Μυσὸς, ῦ, ὁ, *deteſtandus, abominandus.*
ΜΥ'ΣΣΩ, vel -ττω, Att. *MUNGO, emungo.*
Μύσταξ, ακος, ἡ, *MYSTAX*, *ſuperius labrum, & in eo nati pili.* Angl. Muſtaches. pro μάσταξ, *mandibula*, &c. quod à μασάομαι, *manduco.*
Μυστήριον, ε, τὸ, *MYSTERIUM*, *res arcana:* à
Μύστης, ε, ὁ, *ſacris initiatus*, *MYSTA.* Th. μυέω, *inſtituo in ſacris.*
✱ Μυστικὸς, ῦ, *myſticus, cui ſubeſt myſticum.*
ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur, cochlear.*
Μυστίλλω, *in parva ſecta:* q. εἰς μικρὸν στίλλω. vide μιστύλλω.
Μύστρον, ε, τὸ. *cochlear:* à μυστίλη.
ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *naſus*, propriè de magnis piſcibus.
Μυττὸς, ῦ, quod & μύτης, *mutus:* q. à μύω. quia os ei clauſum.
Μυττὼ, idem quod μύσσω.
Μυττωτὸν, ῦ, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*
Μύχατος, ε, Poët. idem quod μύχιος, *abſtruſus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*
✱ Μυχθίζω, *ſuſpiro, ingemiſco:* à μύζω.
Μυχοίτατος, ε, *penitiſſimus*, ſuperl. à
ΜΥΧΟ'Σ, ῦ, ὁ, *penetrale, locus intimus:* ἐνδόμυχος, ε, ὁ καὶ ἡ, *abditus, occultus.*
ΜΥ'Ω, *claudo, occludo; connivo oculis:* f. σω. a. 1. ἔμυσα.
Μυὼν, ῶνος, ὁ, *muſculus; item pars quæ præcipuè habet muſculos.* Th. μῦς, *mus.*
Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno:* à
Μύωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, *connivens:* q. d. μύων ὦπας, *claudens oculos, inſcioſus.*
✱ Μυσί-

* Μωκάομαι, & -ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. μῶκος.
* Μωκάω & μωκίζω, idem: à
ΜΩ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, *fatuus, irrisor*: q. à μάω, *quaero*, quod in aliena semper *inquirat*. Hinc Angl. Mock.
ΜΩ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, *bellum, pugna, tumultus*: hinc μωλέω, *pugno* & Angl. moil.
ΜΩ΄ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY*, herbae nomen.
ΜΩ΄ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii.*
ΜΩ΄ΛΥΣ, υος, seu μώλυξ, υκος, *indoctus.*
Μωλύνω, seu μωλύνω, *hebeto*: à μῶλυς.
ΜΩ΄ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex*, verberum in cute vestigium.
Μωμάσατο, Dor. Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. m. seq.
Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo*: f. ήσομαι, a. 1. m. ἐμωμησάμην. a. 1. infin. m. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην. a. 1. sub. μωμηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος.
Μωμεύμενος, *invidus* praes. part. pass. Dor. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. praes. ind. pass. verbi μωμέομαι, quod vide.
Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo*; idem cum μωμέομαι, & ab eod. Th.
Μώμημα, ατος, τὸ, *dictum, quo reprehendimus seu irridemus*; *reprehensio, irrisio*: à 1. pers. p. pass. verbi μωμέομαι.
Μωμήσατε, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. infin. m. μωμήσομαι, ῃ, ηται. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.
Μωμητὴς, οῦ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor*: &
Μωμητὸς, οῦ, *vituperabilis*: à 3. pers. p. pass. ejusd.
ΜΩ΄ΜΟΣ, ου, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia*. Item *MOMUS*, deus quidam reliquorum deorum irrisor: & pro *homine cavillatore.*
ΜΩ͂Ν, adv. *numquid, an, utrum*: & sequente μὴ vel οὐ, *nonne, annon.*
Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *solus.*
Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονόνυξ, *solidas ungulas habens*: ex μόνος, *solus*, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.*
Μώνυχας, ejusd. acc. pl.
Μωραίνω, *infatuo, stultè ago*: f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. Att. ἐμώρηνα. p. μεμώρανκα. praes. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultè fio*: p. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η, & in sub. μωρανθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. μωρανθείς.
Μωρανθεὶς, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. praeced.
Μωρία, ας, ἡ, *stultitia*. Th. μωρὸς, *stultus.*
Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium*: à
Μωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stulta loquens*: ex μωρὸς, & λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico.*
Μωρὸν, τὸ, substantivè, *stultitia*: à
ΜΩΡΟ΄Σ, ὰ, ὸν, vel μωρος, Att. *stultus, fatuus*: q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns*. Hinc
Μωρῶς, adv. *stultè*: à praeced.
Μῶσα, ας, ἁ, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*
Μωσῆς, οῦ, ὁ, & Μωσεὺς, ἑως, ὁ, dat. μωσῇ & μωσεῖ, acc. μωσῆν, nom. Prophetae.
Μῶσθαι, per Sync. pro μάεσθαι, dicitur, esse Lacon cum pro ζητεῖν. à μάω, *quaero*
Μωῦ, το ὕδωρ, Hesych.
Μωϋσῆς, οῦ. & Μωϋσεὺς, έως, ὁ, idem quod
Μωσῆς, *Moses*, nom. Prophetae.

N.

N Litera decima tertia apud Graecos in numeris est quinquaginta.
Ναασσὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*
* Νάβιν, *cubiculum, thalamus*: indecl.
ΝΑ΄ΒΛΑ, ων, τὰ, *NABLIA*, instrumentum musicum.
* Ναβλὴ, ῆς, ἡ, idem.
Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*
Νᾶες, Dor. & Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.*
Ναέτης, seu ναιέτης, ου, ὁ, *incola*. Th. ναίω, *habito.*
Ναζαραῖος, ου, & Ναζαρηνὸς, οῦ, *NAZARENUS*; item Ναζωραῖος, ου, Act. xxvi. 9.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *surculus.*
Ναζωραῖος, *NAZARÆUS.*
Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetae, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *dedit.*
Ναθαναὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit.*
ΝΑΙ΄, adv. *NÆ, profectò, imò, etiam*: ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per*, &c.
Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*
Ναίει, *incolit*, 3. sing. ind. praes. verbi ναίω, quod vide.
Ναίεσκε, *habitat*, Poët. vel Ion. Epenth. pro ἔναιε, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*
Ναιετάασκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*
Ναιετάουσα, praes. part. f. g. ejusd. verbi & Th. sic ναιετάουσ' pro ναιετάουσι, 3. pl. ind. praes. act.
Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*
Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. praes. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, ejusd. verbi.
Ναὶν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amoena*, sc. *agri.*
Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, *habitans*, praes. part. à ναίω. ναίοισι, Dor. & Æol. pro ναίουσι, *habitant*, 3. pl. praes.
Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.
ΝΑΙ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentis: an à ναίω, *fluo*?
ΝΑΙ΄Ω, *habito, incolo, fluo*: ναιετάω, -ῶ, idem.
Νάκη, ης, ἡ, idem cum
ΝΑ΄ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo, vellus*

lus : qu. à νάσσω, quia est aliquid νασὸν id. est *densè compactum*.
Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum*, *latex* : dat. pl. νάμασι· à νάω, seu ναίω, *fluo*.
Νᾶν, Dor. pro ναὸν, *navem*.
ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris*, *matrique soror*. Angl. Naunt pro Aunt.
ΝΑΝΟ'Σ, ου, ὁ, *NANUS*, *pumilio* : qu. à νὴ & ἄνω, *sursum non crevit* : hinc
Νανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *pumilionis formam habens* : à praeced.
Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*.
ΝΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, *templum* : q. à ναίω, *habito* : hinc πρόναος, ου, ὁ, *templi vestibulum*.
Ναοὺμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis*.
ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, *saltus*, *clivus montis*, *locus cavernosus* : q. ex νη & φάος, quòd *locus tenebrosus sit*. Vel à ναω, *fluo*.
ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, *sinapi*, q. à νὴ & πάω, quòd *parum pascat*.
ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, *NARDUS*, frutex.
Νάρα, *stulta* : ἡ ἄφρων καὶ μωρά.
Ναρθήκιον, ου, τὸ, *NARTHECIUM*, *liber medicamentorius*, vas *medicamentarium* : à νάρθηξ.
• Ναρθηκοφόροι, ων, οἱ, *ferulige̊ri* : à φέρω, &
ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quaedam*, *ferula*, *bacillus* : dat. sing. νάρθηκι.
ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *odoramenti genus*, q. à νάρδος & καίω.
Ναρκάω, & -έω, f. ήσω, *torpeo*, *obtorpesco* : à
ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo*, piscis genus : item *torpor*, *veternus*.
Νάρκημα, ατος, τὸ, &
Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor* : à p. pass. verbi ναρκάω, quod videas.
Νάρκισσος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *NARCISSUS* : & in f. g. pro *flore* sumitur : à νάρκη, i. e. *torpore*, quem suo odore affert.
Ναρκόω, f. ώσω, *torpore afficio*. Th. νάρκη, *torpor*.
Ναρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *torpidus* : ab eod.
Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio* : &
Ναρκωτικὸς, οῦ, *torpefaciendi vim habens* : à p. pass. verbi ναρκόω, quod vide.
ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vasis genus*.
ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA*, *planta odorata* : an à νάρδος?
Νάσατο, Ion. & νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito*, a. 1. infin. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.
Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω pro ναίω, *habito*.
Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *insulanus*, *insulae incola*. Th. νῆσος, ου, ἡ, *insula*.
Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *insula*.
Νάσσα, Ion. & Poët. pro ἔνασσα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito*.
Νάσσατο, vide in νάσατο.
ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω, & νάξω, *aequo*, *complano*, *premo*.
Ναστὸς, οῦ, *confertus*, *densus* : à praeced.
Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango* : f. ήσω. p. νεναυάγηκα. a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, *naufragis* : dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.
Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium* : &
Ναυάγιον, ου, τὸ, idem, & *fragmentum navis*, *tabulae ex naufragio* : quod ex
Ναυαγὸς, οῦ, *naufragus* : ex ναῦς, *navis*, & ἄγω, *frango*.
Ναυαρχέω, *classi praeesse* : ex ναῦς, *navis*, & ἀρχὴ, *imperium*.
Ναυαρχία, ας, ἡ, *praefectura classis* : &
Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS* : ex iisd. Th.
Ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*, vide in ναύτης, & seq.
Ναυβάτης, Ion. & Poët. pro quo & ναυάτης, &
Ναύτης, *nauta*, *vector* : q. ex ναῦς & βαίνω, eo.
Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, &
Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, *naufragium*, *calamitas* : &
Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον, &
Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus* : ex
Ναῦς, *navis*, & ἄγω, *frango*.
Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS*, *navis dominus* : ex ναῦς, *navis*, & κλῆρος, *sors*, *haereditas*.
Ναυκράρων, gen. pl. à Ναύκραροι, *Reipub. principes & magistratus* : q. d. οἱ τὴν κάραν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηΐ αἴροντες.
Ναυκράτης, εος. ὁ καὶ ἡ, & ναυκράτωρ, idem; *qui scil. classe pollens maris imperium obtinet*, καὶ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.
Ναύλη, idem quod ναῦλον.
Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM*, *merces quae pro navigatione persolvitur*. Th. ναῦς.
Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo* : à
Ναύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *portuosus*, *naves continens* : ex ναῦς, *navis*, & λόχος, *lectus*; (quod à λέγω, *cubo* :) vel λόχος, *insidiae*.
Ναυμαχέω, *navale praelium committo* : &
Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale praelium* : &
Ναύμαχος, ου, ὁ, *navali praelio aptus* : ex ναῦς & μάχομαι, *pugno*.
Ναῦν, *navem*, acc. sing. & Poët. νηὸν, νῆα, vel νέα, à ναῦς, *navis*.
Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS*, urbis nom.
Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, praes. part. à
Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor* : &
Ναυπηγήσιμος, ου, *fabricandis navibus aptus* : &
Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio* : item
Ναυπηγικὸς, οῦ, *ad navium fabricationem pertinens* : &
Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus ubi naves compinguntur* : à
Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, *navium fabricator* : ex ναῦς, *navis*, & πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*, p. m. πέπηγα.
ΝΑΥ͂Σ, νεὸς ἡ, *NAVIS*, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, *fluo*.
Ναυσίθεος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit* : ex ναῦς, & θέω, *curro*.
Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus* : ex νόος, *mens*, & ναῦς, *navis*.

Ναυάγιον ϛόνος, *ignominia quæ propter cladem acceptam classis gemitum & luctum adfert* : à ναῦς, *navis*, & ϛόνος, *gemitus*. Th. ϛενὸς, *arctus*.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ, Pind. *qui navibus vehitur* : ex ναῦς, & φέρω, *fero*.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon.

Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium statio, navale* ; *navales copiæ* : à ναῦς, *navis*, & ϛαθμὸς, *statio*, quod ab ἵϛημι, *statuo*.

Ναυστολεῖν, *navem mittere, ducere, ferre*, q. τὸ ναῦ ϛέλλειν, à ϛέλλω, *mitto*.

Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA* ; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*.

Ναυτία, & Ion. ναυσίη, ας, ἡ, *NAUSEA*, ναύτιασις, & ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, & ναυσιάω, & ῶ, *NAUSEO* : à præced.

Ναυτικὸς, ῦ, *NAUTICUS* : *rei nauticæ peritus* : τὸ ναυτικὸν, *res nautica* ; *classis*. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, & Ion ιη, ἡ, *navigatiò* : ab eod. Th.

Ναυτίλλεσθαι, Ion. & Poët. pro πλεῖν, *navigare*.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ῦ, ὁ, *nauticus*, vel *nauta* : item *NAUTILUS*, piscis. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιώδης, εος, ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. ναῦς.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA*, *oleum Mediæ, bitumen*.

Νάω pro ναίω, *habito* : a. 1. ἔνασα, & Poët. ἔνασσα, a. 1. pass. ἐνάσθην a. 1. m. ἐνασσάμην, Poët. Est & νάω, *fluo*.

Ναυμάχη, ἡ Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νε, in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νέα, & νῆα, Ion. & Poët. pro ναῦν acc. sing. à ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*. Est etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζει, *juvenis est*, 3. sing. ind. præs. à

Νεάζω, f. άσω, *juvenesco*. Th. νέος, *novus*, *juvenis*.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ · item

Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεανικὸς, ῦ, *juvenilis* ; *strenuus* ; *audax* ; *vehemens* : comp. νεανικώτερος, superl. ώτατος · & indè

Νεανικῶς, adv. *juveniliter* ; *strenuè* ; *lautè*. Th. νέος, *juvenis*.

Νεανιεύω, *juvenesco* : à νεανίσκος. Th. νέος, *juvenis*.

Νεᾶνις seu νεῆνις, ἡ, ιδος, *juvencula* : &

Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis adolescentulus* : ab eod.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis ; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs*.

Νεαρὸς, ῦ, *juvenis, juvenilis*. Th. νέος, *novus*.

Νέας, *naves*, pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέαται, *habitantur, structa sunt*, detracto augmento pro νεναίαται, Ion. pro νέναςται, 3. pl. perf. pass. verbi νάω, *struo* : vel à νάω, Ion. pro νάω, vel ναίω, *habito*.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νέβελ, *uter, amphora*. Vox Hebræa, retenta à Lxx. 1. Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ἴδος, ἡ, *NEBRIS*, *hinnuli* aut *cervi pellis* : & indè

Νεβρίσσα, serpentis genus à maculis sic dictum : à præced.

Νεβρὸς, ῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi* : νεβρῶ, Dor. pro νεβρῦ, & νεβρὼς pro νεβρούς.

Νεέλασσα, *exultat, læta est* : vox Hebr. Job xxxix. 13.

Νεεμὰν, nomen viri, Indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νέεσθαι, *redire*, præs. inf. à νέομαι, vel νέω, εω, *redeo*.

Νέῃ, Ion pro νέῃ, *eas*, 2. sing. præs. sub. verbi νέομαι, vel νέω, *eo, redeo*.

Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ κ ἡ, *recenter acutus* : à νέος, *novus*, & ἀκὴ, *cuspis*.

Νέηλυς, υδος, ὁ κ ἡ, *qui nuper advenit* : à νέος, *novus*, & ἐλύθω seu ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι · a. 2 ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis* : &

Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula*. Th. νέος, *novus*.

Νεῖ, *net* : 3. sing. ind. præs. verbi νέω, *neo* : f. νήσω.

Νειαίρη, ης, ἡ, *pars extrema ventris, venter inferior* : à

Νείατος vel νεαρὸς, *novus ultimus*. Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus, ultimus* : per Syncopen pro νεώτατος, superl. à νεῖος pro νέος, *novus*, *recens*.

Νείκεα, ut & νείκη, acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa*.

Νεικεῖ, *contendit* : 3. sing. præs. ind. à νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκεν, Ion. Paragoge pro ἐνείκει, 3. sing. imperf. act. verbi νεικείω, Poët. pro νεικέω, *rixor* : ab eod. Th.

Νεικείῃ, & Ion. Paragoge νεικείησι, *vincat, probris affecerit* ; 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi & Th.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator, convitiator* : à 3. pers. perf. pass. verbi

Νεικέω, & Poët. νεικείω, *rixor, objurgo* : f. ήσω & ίσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν & νείκεσσεν, Ion. pro ἐνείκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa, jurgium, contentio* ; *bellum* : q. à νὴ & εἴκειν.

Νεῖλος, ου, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.

Νειμάμενος, *qui tribuit* : a. 1. part. act. νείματο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo* : a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν vel νεῖμε, *tribuit* : 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔνειμεν, ejusd. verb.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adverb. *ex imo* : &

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo* : à νεῖος, &

Νειὸν, ου, τὸ, Ion. pro νέον, ου, τὸ, *navale* ; item adv. pro *nuper* : &

Νεῖος

Νεῖ@-, ε, ὁ, & νειὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro νέ@-, (sub. ἀγρὸς) & νεὸς, *ager renovatus* : &

Νεῖ@-, α, Ion. pro νέ@-, *recens*, *novellus* : superl. νείατατ@-, *novissimus*, *infimus* : omnia à Th. νέ@-, *novus*.

Νείεσαι, Ion. pro νέεσαι, 2. sing. præs. sub. νείσσεο, Ion. pro νίσσευ, præs. imperat. à

Νείσσομαι, εο, *navigo*. Th. νέω, εω.

Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. præced. verbi.

Νεῖται, *redit* : 3. sing. præs. verbi νέομαι. Th. νέω, εω, *redeo*.

• Νείφω, *ningo*, perf. med. νένιφα.

Νειχθεὶς, *reversus* : a. 1. part. pass. à νίσσομαι, *redeo*. Th. νέω. Verùm vix verisimile inde derivari posse, & potiùs ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. Vide Scoti Gramm. Gr.

Νεκάδεσσιν, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, άδ@-, ἡ, *cadaverum acervus*. Th. νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκυϊκὸς, οῦ, *mortualis*, *funebris* : ab eodem Th.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis NECROMANTIA*, barbarè *nigromantia*, quo vocabulo nos perinde ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus Black Art. à νεκρὸς, *mortuus*, & μάντις, *vates*.

Νεκρομαντεῖον, ε, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis* : ab iisd. Th.

ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mortuus*, *cadaver ipsum* : inde νεκρόω, *eneco*. νέκυς, υ@-, ὁ, *mortuus*, *defunctus* : unde *NEX*, *NECO*.

Νεκρόω, *mortifico*, *interimo* : f. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. pass. νενέκρωμαι. perf. part. pass. νενεκρωμέν@-, η, ον. Th. νεκρὸς.

Νεκρωθεὶς, έντ@-, *neci datus* : a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην. a. 1. pass. verbi νεκρόω, q. v.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *mortificatio* : à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΝΕΚΤΑΡ, αρ@-, τὸ, *NECTAR*, *potus Deorum*.

Νεκτάρε@-, ε, ὁ ϰ ἡ, *NECTAREUS*, *nectaris suavitatem referens* : ab eod. Th.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam*.

Νέκυες, *defuncti*, *manes* : νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υ@-, idem cum νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία.

Νεκυομαντεῖον, ε, τὸ, &

Νεκυομαντήϊον, ε, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum*, *in quo mortui de re aliquâ consuluntur* : ex νέκυς, & μάντις, *vates*.

Νέκυς, υ@-, *defunctus* : gen. pl. νεκύων. Th. νεκρὸς.

Νεμεὰς, άδ@-, ἡ, quod Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA*.

Νέμει, *tribuit* : 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεαῖ@-, ε, *NEMEÆUS* : à Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμείη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis : à νέμ@-, εος, τὸ, *nemus*. Th. νέμω, *pasco*.

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum*.

Νεμεσᾶσαι, Dor. pro νεμεσήσει, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, -ῶ, *indignor*, *irascor*, *invideo* : f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην.

Νεμεσητικὸς, *ad indignationem propensus* : &

Νεμεσητὸς, ῦ, *reprehensibilis* : Poët. νεμεσσητός· à νεμεσάω, *irascor*.

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco*.

Νεμεσίζῃ, *vitio vertes* : 2. sing. præs. subj. pass. à

Νεμεσίζω, vel -ομαι, *indignor*, *reveror*. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, *reprehensio cum quadam invidiâ*, *ultio* : item *NEMESIS*, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσᾶ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert* : 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, qu. vid.

Νεμέσσηθεν pro νεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθη, Ion. pro ἐνεμεσσήθη, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehendendus*, *a*, *um* : ab eod. Th.

Νεμηθεὶς, *tributus* : a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo* : f. νεμῶ, perf. pass. νενέμημαι, a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur* : 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι. &

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS*, *locus arboribus densus* : à

ΝΕ'ΜΩ, *tribuo*, *distribuo*; *colo*, *habito*; *pasco*; *rego*, *guberno* : f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα.

Νένασαι, Dor. pro νένησαι, perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio* : qu. à νέω.

Νενάαται, Ion. pro νένηνται, *collecti sunt* : 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω vel νάω, *struo*, *habito* : fut. νήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, *distribui* : perf. act. verbi νέμω, qu. vide.

Νένηκα, *nevi* : perf. act. verbi νέω, *neo* : f. νήσω. perf. pass. νένημαι & νένησμαι. p. part. pass. νενημένος & νενησμένος. Th. νέω, *neo*.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, *cæcus*, *attonitus*, *vecors* : qu. à νεννός.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, perf. pass. νενικημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ε, ὁ, *patruus*, *avunculus*.

Νεννὸς, ὴ, ὸν, *stolidus* : quod à νε & νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. &

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto*, *moribus instituo*. Th. νέμω.

Νενοσσευμένα, legendum νενοσσευμένα, perf. part. pass. à νοσσεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est* : 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Νένιφα, perf. m. verbi νείφω.

Νενόμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα.

Et νένοῆμαι pro νενόημαι, 1. pl. & 3. singul. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Νεαρδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *nuper irrigatus*: ex νέος, *novus*, & ἄρδω, *irrigo*: f. σω.

Νεόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui recens uxorem duxit*, vel *recens nupta*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, &

Νεογιλὴς, ἕος, ὁ καὶ ἡ, &

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, *recens natus*: q. νεογενός. ex νέος, & γίνομαι, *nascor*.

Νεόγραπτος, *nuper pictus*. Th. γράφω, *scribo*.

Νεόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui juvenilia membra habet*, *juvenis*: ex νέος, *juvenis*, & γυῖον, ου, τὸ, *membrum*.

Νεόδματος, ου, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens structus*; item *nuper domitus*, *recens nupta*, i. e. νεοδάμαστος: ex νέος, *novus*, & δέμω, *struo*: fut. μῶ. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται: item à δαμάω, *domo*.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens decerptus*. Th. νέος, & δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοθαλὴς & νεοθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *nuper virens & pullulans*; item *recens*: ex νέος, & θάλλω, *floreo*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juvenilis aetas*: à νέος, *juvenis*.

Νεοίκιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens conditus & habitatus*: ex νέος, & οἶκος, *domus*.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *recentem dolorem habens*: dat. sing. νεοκηδεῖ, ex νέος, & κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens contextus*: ex νέος, & κλώθω, *neo*.

Νεόκτιστος, ου, *recens conditus*: νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ας, ἡ: ex νέος, & κτίζω, *condo*, *creo*.

Νεόκλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *recens imperfectus*: ex νέος, *novus*, & κτείνω, *interficio*: praet. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum coetus*: idem cum νεότης. Th. νέος, *juvenis*.

Νέομαι, ουμαι, *nato*, *vado*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis*, *calendae*: ex νέος, *novus*, & μήνη, *luna*; item à μὴν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωστὶ, Att. idem Th. νέος, *novus*.

Νεόπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nuper pressus*: ex νέος, & πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλυτος & νεόπλυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens lotus*: ex νέος, & πλύνω, *lavo*.

ΝΕ´ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS*, *juvenis*: qu. à νῦν, *nunc*: comp. νεώτερος, α, ον, *junior*: pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculae*, *minores natu*. Hinc Angl. **new**.

Νεοσίγαλος, ου, ὁ, Dor. pro νεοσίγηλος, ὁ, *modus propter rei novitatem & excellentiam admirandus*; adeò ut eum audienti silentium prae admiratione pariat. Homerus σιγαλόεν appellaret. ex νέος, & σιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτος, ου, *nuper tersus*, vel *politus*: ex νέος, & σμάω, vel σμήχω, *abstergo*, *purgo*.

Νεοσσεύω, & Att. νεοττεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, ῦ, ὁ, *pullus*.

Νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus avium*: gen. pl. Ion. νεοσσιέων, à νεοσσός.

* Νεοσσίον, ου, τὸ, *parvus pullus*; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ´Σ, & Att. νεοττὸς, ῦ, ὁ, *pullus*, *avicula*, *vitellus*: dat. pl. νεοσσοῖσι.

Νεοσσὸς, Dor. pro νεοσσός.

Νεότας, ατος, ἁ, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *nuper factus*: ex νέος, & τεύχω, *fabrico*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus*; acc. sing. νεότητα pro νεότηλα. Th. νέος, *juvenis*.

Νεοτήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *juvenilis*: ab eod. Th.

Νεότμαλος, Dor. pro νεότμητος, ου, *recens sectus*: ex νέος, & τέμνω, *seco*: perf. pass. τέτμημαι.

Νεότριβες, έος, τὸ, *recens contritum*: ex νέος, & τρίβω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

* Νεοττίον, ου, τὸ, id. qu. νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, *pullos gigno*: f. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος, ου. Ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, *pullus*, & ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, ῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νευρέω, *secundo vento utor*: ex ναῦς, & οὖρος, *ventus secundus*.

Νεούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens vulneratus*: ex νέος, & οὐτάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφυτος, *nuper consitus*, seu *plantatus*; q. d. νέον φυτὸν, *nova planta*, per Metaphor, pro *novitia*.

Νεοχμὸς, ῦ, *novus*, *qui integris est viribus*. & hinc

Νεοχμόω, *res novas molior*: qu. ex Th. νέος, *novus*.

Νεόω, -ῶ, fut. ώσω, *novo*, *innovo*: ab eod. Th.

* Νῆξις, εως, ἡ, *natatio*: à νέω, *nato*.

Νέπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus carens*, *piscis*, *NEPOS*: ex νὸ, & ποῦς, *pes*.

Νέρθε & νέρθεν, per Aphaer. pro ἔνερθεν, *infra*: adv. & hinc

Νέρτερος, *inferior*: pro ἐνέρτερος: ab ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

Νέσσα, acc. sing. à νέσσος.

Νεστορίδης, ου, ὁ, *NESTORIDES*: patronym. à

Νέστωρ, ορος, ὁ, *NESTOR*, nomen propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, *nutus*, *gressus*: dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, *innuo*, vel à νέω, νεύσω, *nato*.

Νεῦμαι, Dor. vel Ion. pro νέομαι, -οῦμαι, pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus*: à νέω, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutabant*, *vergent*: 3. pl. opt. praes. à νεύω, *innuo*: praes. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, & Ion. ῆς, *nervus arcûs*. Th. νεῦρον, ου, τὸ, *nervus*.

Νευρῆφι, ῆς, ἡ, Poët. pro praeced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus*.

* Νευροκοπέω, -ῶ, *enervo*, *nervis praecido*: ex νεῦρον, & κόπτω, *scindo*.

ΝΕΥ´ΡΟΝ, ου, τὸ, *NERVUS*, *robur*: νευρὰ, ᾶς, ἡ, idem.

Νευρό-

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, *simulacra quæ nervis occultis trahuntur* : ex νεῦρον, *nervus*, & σπάω, *traho*.

Νεῦσ', & νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit* : 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo* : f. σω p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus* : à 2. perf. perf. pass. verbi præced.

Νευστάζω, fut. άσω, *nuto*, *caput concutio* : ab eodem Th.

Νευστικὸς, ῦ, idem cum

Νευστὸς, ὁ, *natatilis*. Th. νέω, f. νεύσω, *no*.

ΝΕΥ΄Ω, *NUO*, *innuo*, *annuo* ; *promitto* ; *vergo* : f. σω. p. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, *NEBULA*, *nubes* : à Th. eod.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ῦ, ὁ, *nubicogus* : Jovis Epithet. voc ὦ νεφεληγερέτα · ex νέφος, & ἐγείρω, *excito*.

Νεφέλιον, ῦ, τὸ, *nubecula* : dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλῃσιν, dat. pl. à νεφέλη.

Νεφθαλείμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *lucta*.

ΝΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, *NUBES*, *Nebula* : per Metaph. *magna multitudo* : νεφέλη, ης, ἡ, idem.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ *morbus*, seu *affectus renum* : à sequente.

ΝΕΦΡΟ΄Σ, ῦ, ὁ, *ren* : qu. à νέω, *fluo*, & φέρω, renes enim deferunt humores quosdam.

ΝΕ΄Ω, fut. νέσω, & νεύσω, *NO*, *nato* ; item *eo*, *redeo* ; & *neo*.

Νεωκόρος, ῦ, ὁ, *æditus* : ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum*, & κορέω, *scopis purgo*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus* : 1. pl. sub. pass. νέομαι, seu νέω, *redeo*.

Νεωμένη, *iterata* : scil. γῆ, præs. part. f. g. à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*.

Νεωστὶ, adv. *nuper* : ab eod. Th.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ῦ, ὁ, *templum* : hinc νεῶς, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes* : ex νεὸς, gen. Ion. νεὸς, Att. νεὼς, & οἶκος, ῦ, ὁ, *domus*.

Νεωστὶ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νεωτερίζεσθαι, *renovari*, *instaurari*, *refici* : præs. inf. à

Νεωτερίζω, *res novas molior*. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis* : à præced. Th.

Νεώτερος, ῦ, *junior*, *minor natu* : superl. νεώτατος. ab eod. Th.

ΝΗ΄, *per* : adv. affirmantis & jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem* : in compos. privativa est particula ; interdum intensiva.

Νῆ pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem* : à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νεὸς, dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ῦ, ὁ, *NEÆTHUS* : nom. fluvii.

ΝΗΓΑ΄ΤΕΟΣ, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *novus*, *nuper factus* : q. à νέον, & γάω, *fio*.

Νήγρετος, ῦ, ὁ, *ex quo quis excitari nequit* : ex νὴ, & ἐγείρω, *excito*.

Νηδύϊα, τὰ, *intestina* à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

Νήδυμος, ῦ, ὁ, *suavis* : per Pleonasm. τοῦ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Νηδυόφιν, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

ΝΗΔΥ΄Σ, υος, ἡ, *venter*, *uterus*.

Νήεσσ' pro νήεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νηέω, *congrego*, *accumulo* : fut. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imp. m. Th. νέω, *glomero*, *neo* : f. νήσω. a. 1. part. νήσας, & Pleonasm. τῦ, η, νηήσας.

Νηήσας, *onerans* : a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, a. 1. imperat. med. Sic νήησαν pro ἐνήησαν, a. 1. Ion. sup. verbi νηέω.

Νήθω, *neo*, *filum è colu duco* : f. νήσω. p. νένηκα. part. pass. νενησμαι. Th. νέω, *neo*, *glomero*.

Νηΐ, dat. sing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νήϊα, τὰ, *navalia* : à

Νήϊος, ῦ, *navalis* : à præced. Th.

Νῆϊς, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *inscius*, *rudis*, *timidus* : ex νὴ, priv. & εἴδω, *scio*.

Νήκεστον, *insanabiliter* ; adv. ex νὴ, negandi particulâ, & ἀκέω, *sano*.

Νηκουστέω, pro ἀνηκουστέω, *non audio* : ex νὴ, & ἀκούω, *audio*.

* Νηκτὸς, ῦ, ὁ, *natatilis*, *natans* : à νέω, *nato*.

Νηλεγὴς, ἑ[illegible], ὁ καὶ ἡ, *sævus* : q. ex νὴ, & ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ νηλεὲς, *crudelis*, *-le*, *sævus*, *immisericors* ; *firmus*, Dicitur & νηλεὴς, & νῆλις, ιος · dat. singul. νήλεϊ. ex νὴ, priv. & ἐλεέω, *misereor*. Alii ab ἵλαος, *propitius*.

Νηλέϊ, *immiti* : dat. sing. à νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *immitis* : vel per Sync. pro νηλέεϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποινος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *immitis*, *crudeli supplicio puniens* : ex νηλεὴς, *immitis*, & ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*.

Νήλεστος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, pro νήλευστος, *invisibilis* : ex νὴ, & λεύσσω, *video*.

Νηλήϊος, possessivum à Νηλεὺς. Vide Πηληϊάδης.

Νῆλις, ἴος, ὁ καὶ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, *discalceatus* : q. ex νὴ, & ἄλιψ, *calceus*.

Νηλιτὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *peccati expers* : ex νὴ, & ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum* : nom. pl. νήματ' pro νήματα. Th. νέω, *neo*.

Νημερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *verus* : ex νὴ, & ἁμαρτάνω, *pecco* : f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Est &

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum* : à

Νήνεμος, *ventos non habens* : ex νὴ, & ἄνεμος, *ventus*.

Νηνεμίης, gen. Ion. à præced.

Νήξει, dat. sing. νήξειν, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio*. Th. νέω, vel νήχω, *nato*.

Νήξομαι, *navigabo* : f. 1. m. verbi νήχομαι · ab eodem Th.

Νηοῖς, *templis* : Ion. pro ναοῖς, à ναός, οῦ, ὁ, *templum*. Sic νηὸν pro ναόν.
Νηοπόλος, ου, ὁ, *aedituus, qui circa templum versatur* : à praecedente Th. & πολέω, *versor*.
Νηός, *navis* : gen. Ion. pro ναός, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσί. &
Νηός, Ion. pro ναός, ὁ, *templum*.
Νηπεδανός, οῦ, *firmus* : à νη, & ἠπεδανὸς, *debilis, infirmus* : q. ἀπεδανὸς ex α priv. & πέδον, ου, τὸ, *solum, terra*.
Νηπιέα, ας, ἡ, *infantia, stultitia* : &
Νηπιάζω, *infantiliter ago, infans sum* : f. άσω, p. νενηπίακα. a. 1, ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans*.
Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero, instar vagientis doleo* : ex νήπιος, & ἀχεύω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*.
Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, *infans*.
Νηπιε, voc. sing. ab eodem.
Νηπιέη, ης, ἡ, *infantia* : dat. sing. νηπιέῃ. &
Νήπιον, ου, τὸ, *infans, infantia* : à
ΝΗΠΙΟΣ, ου, *infans*, per Metaph. *imprudens, stultus* : ex νη priv. & ἔπος, *verbum*.
* Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia*. à praeced.
Νήπλεκτος, *incomptus, incrnatus* : ex νη, & πλέκω, *plico*.
Νηποινεί, ου, ὁ καὶ ἡ, *impunitus* : interdum ἄποινος, ἀτιμώρητος ex νη, στερητικὴ, particula, & ποινὴ, *poena*.
Νηπύτιος, ου, *stultus, infans*. Th. νήπιος, idem.
Νηρεύς, έως, & έος, ὁ, nomen viri. Gr. ταπεινός, *humilis*.
Νηρ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *lucerna*.
Νήριθμος, ου, *innumerabilis* : ex νη, & ἀριθμὸς, ου, ὁ, *numerus*,
ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fruticis species* : circa amnes nascens. q. à νηρὸς, *humidus*.
Νηρίτης, ὁ, *NERITA, concha quaedam natatilis* : à νέω, *no*. Vide Ἀναρίτης.
Νήριτος, vel νήρειτος, ου, *de quo non est contentio* : quod ex νη, & ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.
ΝΗΡΟΣ, ά, ὸν, *humidus, cavus* : quod à νέω, *no*. Est &
Νηρὸς, pro ναρὸς, *recens* : à νέος, *novus*.
Νῆσαι, *cumulare* : a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νήθω, seu νέω, *glomero, neo*.
Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris : à νῆσος, *insula*.
Νησίον, ου, τὸ, *parva insula* : ab eod.
ΝΗΣΟΣ, ου, ἡ, *insula* : dat. pl. νήσοισι à νέω, *no*.
ΝΗΣΣΑ, seu νῆττα, ας, ἡ, *ANAS* : qu. à νέω, *quia* natare amat.
Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium, inedia* : à νῆστις, *jejunus*.
Νηστεύω, *jejuno* : f. εύσω, p. νενήστευκα. aor. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος. Th. νῆστις.
ΝΗΣΤΙΣ, εως, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *jejunus* : qu. ex νη priv. & ἐσθίω, *edo*.
Νησώ, ἡ nomen mulieris.
Νήτως, adv. *frustrà inutiliter* : à
Νήτος, *ultimus* : contractè à νέατος, ου, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *verus, certus* : ex νη, *valdè*, & ἀτρεκὴς, *verus*.
Νηῦν, acc. sing. Ion. pro ναῦν, *navem*, à ναῦς, ἡ, *navis*.
Νηυσί, dat. pl. Ion. ab eod.
Νηΰτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animae expers* : ex νη priv. & ἀϋτμὴ, *spiritus*.
* Νηφαλέω, *sobrius sum*. Th. νήφω.
Νηφάλιος, & νηφάλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sobrius*. Th. νήφω.
* Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas*. Th. νήφω.
Νήφουσι, dat. pl. part. praes. act. vel 3. pl. praes. ind. à
ΝΗΦΩ, *sobrius sum, vigilo* : f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον, ἄτω, & in 2. pl. νήψατε, q. ex νη, & πίω, *non bibo*.
Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχομαι, seu νήχω. Th. νέω, *nato*.
Νῆχον, *natabant*, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato*. νηχόμενος, praes. part. m. Th. νέω, *nato*.
Νήχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *latè fluens, effusus* : à νη, & χύω, seu χέω, *fundo*.
Νήχω, *nato*, f. νήξω, idem cum νέω.
Νέω, *acoumulo*. Th. νέω, idem.
Νηοὺς, Dor. & Ion. νηοὺς pro ναοὺς, acc. pl. ναός, *templum*.
Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetae. Lat. *niger*.
ΝΙΓΛΑΡΟΣ, *musici modulaminis genus*; *musicus*.
Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, proprie de manibus.
Νικᾷ, 2. sing. praes. sed
Νίκα, *vince*, praes. imperat. act. à νικάω, *vinco*.
Νικᾶν, praes. inf. ab eod.
Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriae*.
Νικάξῶ, εῖς, εῖ Dor. pro νικάσω, & hoc pro νικήσω, *vincam*. f. 1. à νικάω, *vinco*.
Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. &
Νικάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit. victor*. Sic &
Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.
Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusd.
Νικάτω, *vincat*, 3. sing. praes. imperat. act. à νικάω, quod vide.
Νικαφορία, ας, ἁ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, *victoriae reparatio*, vel *adeptio*. Sic
Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *victor*. Ex νικάω, *vinco*, & φέρω, *fero*.
ΝΙΚΑΩ, *VINCO, supero* : q. ex νη, & εἴκω, *cedo* : f. ήσω. p. νενίκηκα, a. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νικῆσαι.
Νίκη, ης, ἡ, *victoria* : à praeced.
Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*, 3. sing. praes. act. verbi νικάω.
Νικηθεὶς, έντος, *victus*, a. 1. part. pass. ejusd.
* Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria*.
Νίκημι, pro νικάω, *vinco*.
Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. m. & f. g. à νικάω.

Νικητήριον,

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium, palma* : &

Νικητὴς, ῦ, ὁ, *victor* : &

Νικητικὸς, ῦ, *vincendi peritus* ; *cui sæpè contingit vincere* ; *qui magni est ad victoriam momenti*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικόδημος, ου, ὁ, nom. viri Gr. *populi domitor*.

Νικόκλης, εος, nom. prop.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai : à

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri Gr. *populi victor*.

* Νικοποιέω, ῶ, *victoriam facio*.

* Νικοποιὸς, ου, ὁ, *victoriam faciens*.

Νικόπολις, εως, ἡ, nom. urbis. Gr. *civitas victrix*.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria* ; *æternitas* : εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικῷεν, Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.

Νὶν, Poët. & Dor. *ipsum, am, um*, pro ἓ vel αὐτὸν. ut μὶν, quod vide. Alii νὶν sumunt pro αὐτῷ.

Νινευὴ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Heb. *amœna habitatio*.

Νινευΐτης, ου, ὁ, & in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ* : à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium* : à

ΝΙ'ΠΤΩ, *lavo*, propriè de manibus : f. ψω. p. νένιφα, a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ, præs. m. νίπτομαι, *abluo* : f. 1. m. νίψομαι. a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. νίψαι, ασθω. a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. m. νιψάμενος.

Νίσσομαι, vel νισσεομαι, *eo, vado*. Th. νέω, *eo*.

Νισσομένην, gen. sing. part. præs. f. g. à præced.

Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verb. νίσσομαι, quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM*, sali simile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. &

Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, αδος, ἡ, *nix acervatim & cum vehementi impetu decidens*. Th. νίφω, *ningo*.

Νιφετὸς, ῦ, ὁ idem quod præced.

Νιφόεις, εντος, *nivosus* : à

ΝΙ'ΦΩ, & νείφω, *NINGO, madefacio*.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo* : f. ψω.

Νιψάμενος, ου, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοῆ, νοῇ, *sapit*, 3. sing. præs. sub. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogito*, præs. imperat. act. à νοέω.

Νοεῖς, præs. part. pro νοεὶς, Æolic. retracto accentu à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitant* : vide νοέω.

Νοεῦσ', pro νοοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοεούσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*, præs. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, ῦσα, Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

* Νοερὸς, ῦ, ὁ, *intelligens, rationis capax*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitans*, nom. pl. præs. part. act. à

Νοέω, *cogito, intelligo* : præs. imperat. νόει, νοῇ, νοείτω, νοεῖτε. f. νοήσω. p. νενόηκα. a. 1. ἐνόησα, a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νοῆσαι. p. pass. νενόημαι. Th. νόος, νῦς, ὁ *mens*.

Νοηθὲν, ἕντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημ' pro νόημα, ατος, τὸ, *intellectus, cogitatio* : à νοέω. Th. νόος.

Νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mentis compos, prudens* : Poët. item nom. propr. acc. sing. Νοήμονα.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω. Th. νόος.

Νοήσει, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

* Νόησις, εως, ἡ, *cogitatio, intelligentia*. Th. νόος.

Νοητικὸς, οῦ, *intelligendi facultate*, seu *vi, præditus* : à νοέω, *intelligo*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

* Νοητὸς, ῦ, *intelligibilis*.

* Νοητῶς, adv. *intelligibilitèr*.

* Νοθεία, ας, ἡ *spuritas* : &

* Νοθεύω, *nothum reddo, adultero* : à

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS, spurius, non legitimus*.

Νομαδικὸς, οῦ. *pascuis vivens, pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ου, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos, ritus*.

* Νομαῖος, *in pascuis degens*.

Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus* : ex νομὸς, *præfectura*, quod à νέμω, *rego, administro*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ.

* Νομὰς, άδος, *in pascuis degens*.

Νομέες, έων, οἱ, pro *navium costis* : Herodot.

Νομέεσθαι, pro νέμεσθαι, *dilaniare*.

Νομεὺς, έος, ὁ, *pastor, dator, tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα, *pasco, tribuo*.

Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, *pascam*, f. 1. ind. act. verbi νομεύω, *pasco*. Th. νέμω.

* Νομέω, *possideo, acquiro*.

Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum* ; *distributio* ; *possessio* ; à νέμω, *pasco, tribuo*.

Νομίζω, *lege sancio* ; item *existimo* : imperf. ἐνόμιζον, ες, ε, f. ίσω, perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα, a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, αντος, imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar* ; *solebam* : à νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*.

Νομικὸς, οῦ, *legis interpres, jurisconsultus, legalis* : &

* Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus* : &

Νόμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ *legitimus* : à νόμος, *lex*.

Νομίμως, adv. *legitimè* : à præced.

Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. Vide νομίζω.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. &

Νομίσας, αντος, a. 1. part. &

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA, nummus legitimus*, cujus valor νενόμισται, hoc est *lege sancitus est*. Th. νόμος, *lex*.

* Νομι-

Νομιςέος, *existimandus*, verb. ex νομίζω, *puto*. Th. νόμος, *lex*.

Νομιῶ, *existimabo*, f. Att. pro νομίσω verbi νομίζω, *puto*. Th. νόμος, *lex*.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor*, *professor juris*: à διδάσκω, *doceo*, & νόμος, *lex*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio*: *legislatio*: &

Νομοθεσίμως, adv. *legitimè*: ex νόμος, & τίθημι, *pono*.

Νομοθετέω, *legem fero*, *sancio*, *instruo*: f. ήσω. p. νενομοθέτηκα, a. 1. ἐνομοθέτησα, perf. pass. νενομοθέτημαι, *sancitus fui*: plusq. p. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το, & Att. abjecto ε, νενομοθετήμην, *leges acceperam*: ex νόμος, & τίθημι, *pono*.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator*: ex iisd.

Νομοθετήσειαν, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique νέμει, *consuetudo*, *cantilena*. at

Νομὸς, ου, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*; *regio*, *præfectura*, *provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *legum custos*; in pl. νομοφύλακες, *legum custodes*, seu *præsides*; à νόμος, *lex*, & φύλαξ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*.

ΝΟΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens*, *cogitatio*, *prudentia*: gen. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν. voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοὸς. dat. νοΐ.

Νοσεῦντι, *laborant*, *ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι. 3. pl. à νοσέω.

* Νοσερὸς, ᾶ, ὸ, *morbidus*, *morbosus*. Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto*, *insanio*: præs. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος. Th. νόσος.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*. à νοσηλεία, ας, ἡ, *ægrotatio*, *morbus*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo*: &

Νοσηματικὸς, ῦ, *valetudinarius*, *morbosus*, à νοσέω, *ægroto*: quod à νόσος.

* Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: &

* Νοσοκομέω, -ῶ, *ægrotos curo*: &

* Νοσοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ ægrotos curat*: à νόσος & κομέω.

ΝΟΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus*, *vitium*, *pestis*: qu. à νὴ & σόος, *sanus*.

Νοσσάδας, ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὶς, *pullus*.

* Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *pullities*, *mansiuncula*, per Sync. pro νεοσσιά. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullulus*: à νοσσὸς, per Sync. pro νεοσσὸς, *pullus*.

* Νοσσοποιέω, ῶ, *nidum struo*,

* Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus*,

ΝΟΣΤΕΩ *redeo*, *eo*, *proficiscor*: hinc ἀνόστητος, *unde redire nequit*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo*, hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *rediturus*, vel *qui redire potest*: undè

Νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs*. Th. νοστέω, *redeo*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo*: ab eod. Th.

ΝΟΣΦΙ, *seorsim*, *sine*: νόσφι θεῶν, *exceptis Diis*. hinc

Νοσφίζομαι, *interverto*, *surripio*: f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι. &

Νοσφίζω, *separo*, *segrego*.

Νοσφισθεὶς, έντος, *separatus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi & Th.

Νοσῶν, *ægrotans*, præs. part. act. à νοσέω. Th. νόσος, *morbus*.

* Νότερος, ῦ, ὁ, *humidus*: à νοτὶς.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, *humecto*, item *humore madeo*: à νοτὶς, *humor*.

Νότιος, ου, *humidus*: à νοτὶς, *humiditas*: item *australis*, *austrinus*: à νότος, *auster*.

ΝΟΤΙΣ, ίδος, ἡ, *humor*, *humiditas*: qu. à νέω, *no*, *fluo*.

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS*, *auster*: qu. à νέω, *fluo*.

Νοοβυστικὸς, ὴ, ὸν, *prudens*, *mentis plenus*; vox jocularis: à νοῦς, *mens*, & βύω, *impleo*.

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio*: ex νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, & τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Νουθετέω, *admoneo*, *commonefacio*: f. ήσω. p. νενουθέτηκα, a. 1. ἐνουθέτησα. a. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ab iisd. Th.

* Νουθέτημα, τος, τὸ, *admonitio*, *commonefactio*.

Νουθετικὸς, ὴ, ὸν, *admonitorius*, *a*, *um*: à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, *novilunium*, qu. νεομηνία. Ex νέος, *novus*, & μὴν, ὁ, *mensis*.

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus*: Lat.

Νουνεχὴς, *cordatus*, *intelligens*, qui νοῦν ἔχει.

Νουνεχῶς adv. *cordatè*, *sapientèr*: νουνεχόντως, idem: à præced.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus*, *pestis*.

Νὺ, expletiva particula, Poët.

Νυγεὶς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo*: f. ξω. a. 1. ἔνυξα. a. 2. pass. ἐνύγην.

* Νυγμὴ &

* Νυγμὸς, *punctus*, *stimulus*.

Νύκτ' pro νύκτα, *noctem*, acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Νυκτερινὸς, ὸν, *nocturnus*: &

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ *vespertilio* Th. νὺξ, *nox*.

* Νύκτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nocturnus*: à νὺξ.

* Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, *nycticorax*, *corvus nocturnus*.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui noctu lucet*; ex νὺξ, *nox*, & λάμπω, *luceo*.

Νυκτινόμος, & νυκτίνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui noctu pascitur*: ex νὺξ, & νόμος, à νέμω, *pasco*.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum*: ex νὺξ & μάχομαι, *pugno*.

Νύκτωρ, adv. *noctu*. Th. νὺξ.

Νυμφαγωγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux sponsæ*: ex νύμφη, *sponsa*, & ἄγω, *duco*.

* Νυμφαῖος, ου, *ad nymphas pertinens*.

Νυμφίας, ᾶ, ὁ, nom. viri. Gr. *sponsus*.

Νυμφίδιος, α, ον, *sponsalis*, *ad sponsam pertinens*. Th. νύμφη.

Νυμφεύειν, τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸς, *alicujus filiam*

filiam alicui despondere, sponsam dare; ab eod. Th.

* Νύμφευσις, εως, ἡ, *desponsatio*.

* Νυμφεύω, f. σω, *nuptum do*.

ΝΥ΄ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, NYMPHA*: gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίδιος, ία, ον, Poët. *sponsalis, ad sponsam pertinens*.

* Νύμφικος, υ, &

* Νύμφιος, υ, *sponsalis*: sed

Νυμφίος, υ, ὁ, *sponsus*. Th. νύμφη.

Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, υ, ὁ, ἡ ἡ, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, & κομέω, *orno, curam gero*.

Νυμφόληπτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *lymphatus, nympharum spiritu correptus, fanaticus*; qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit: ex νύμφη, & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.

Νυμφοςόλος, υ, ὁ ἡ ἡ, *sponsam ornans*: à νύμφη, *sponsa*, & ςέλλω, *orno*.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus, cubile sponsi*. Th. νύμφη.

ΝΥ͂Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC*; ὁ ἡ ἡ, τὸ νῦν, sc. ὢν, οὖσα, ὂν, *præsens*: ἄχρι τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus*: ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, *ab hoc tempore, post hoc tempus*. Hinc Angl. **now**. at

Νὺν *igitur*, enclit. idem quod νύ.

ΝΥ͂Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX*; acc. νύκτα. Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ*. Hinc Angl. **Night**. at

Νύξ' pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo, vulnero*. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.

Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejusd.

ΝΥΟ΄Σ, ϋ, ἡ, *NURUS, sponsa*; à νέος, qu. *nova filia*.

Νύσος, *claudus*, χωλὸς, Syracus.

Νυσσα, ης, ἡ, *meta*, ad quam νύσσουσι equi.

Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à

ΝΥ΄ΣΣΩ, seu -ττω, *pungo, fodico*: f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα, perf. pass. νένυγμαι. Hinc κατανύττω, *cumpungo*.

* Νύςαγμα, ατος, τὸ, &

* Νυςαγμὸς, οῦ, ὁ, *dormitatio*: à

ΝΥΣΤΑ΄ΖΩ, *dormito, præ somno capite nuto*: f. ξω. p. νενύςαχα. a. 1. ἐνύςαξα. Dicitur νυςάζω, pro νευςάζω, à νεύω, *nuo*.

Νύττω, vide in νύσσω. *pungo*.

* Νύχα, adv. *noctu*. Th. νύξ.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, *spatium 24 horarum, ex die & nocte*: ex νὺξ *nox*, & ἡμέρα, *dies*: κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.

Νύχιος, υ, ον, *nocturnus, a, um*. Th. νύξ.

Νύχος, εος, τὸ, *nox, tenebræ*. Th. νύξ.

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia suavia & delicata*; qu. νέον γάλα.

Νωδὸς, οῦ, *edentulus*: ex νὴ, & ὀδὼς, *dens*.

Νώδυνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *expers doloris*; ex νη, & ὀδύνη, *dolor*. Hinc νωδυνία, *indolentia*.

Νῶε, ὁ, nomen viri, ind. Hebr. *requiescere*.

Νῶθ' pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, υ, ὁ, *dorsum*; in pl. τὰ νῶτα.

Νωθεία, ας, ἡ, & Ion. νωθείη, *tarditas, segnities*: à

ΝΩΘΗ΄Σ, εος, ὁ ἡ ἡ, *tardus, piger*: νωθρότης, ητος, ἡ, *tarditas, segnities*: ex νὴ part. priv. & θέω, *curro*.

Νώθητι, Synæresi Ion. pro νοήθητι, a. 1. imperat. pass. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

* Νωθροκάρδιος, υ, ὁ, ἡ ἡ, *excors, stupidus*: ex νωθρὸς, & καρδία, *cor*.

Νωθρὸς, ϋ, *tardus, piger*. Th. νωθής.

Νῶϊ, νῶ, *NOS*: & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, *ego*.

Νῶκαρ, *torpor*: à νὴ pro νὴ, & σκαίρω, *salto*.

Νωλεμέως, *indefinentèr*, adv. à

ΝΩΛΕΜΗ΄Σ, έος, ὁ ἡ ἡ, & τὸ νωλεμὲς, *indefinens, assiduus*: qu. ex νη, & λείπω, seu λέλειμμαι.

Νωμᾶν, Poët. *regere, gubernare*, præs. inf. act. à νωμάω. Hinc

Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. &

Νωμάσοισιν, Dor. pro νωμήσουσιν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Νωμάω, *distribuo, moveo, vibro*; *considero*. Th. νέμω, *divido, pasco*.

Νώμησαν, *distribuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. &

Νωμήσας, αντος, *vibrans*, a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος, & νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, υ, ὁ ἡ ἡ, *obscurus, ignobilis, nomine carens*: ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Νῶροψ, οπος, ὁ ἡ ἡ, *splendidus*: ex νοῦ pro νη, & ὄψις, εως, *visus*, hoc ab ὄπτομαι, *video*, quod obscuret visum.

Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. &

Νώσατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. & sic in aliis; à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, υ, ὁ, *dorsum*.

Νωτάκμονιν, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *incudem gerens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, & ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*, qu. ἀκάμων, *quod nullis ictibus fatigetur*: ex α priv. & κάμνω, *lacesso*.

* Νωτοκοπέω, ῶ, *terga ferio*.

ΝΩ΄ΤΟΣ, υ, ὁ, *dorsum, tergum*: in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι. gen pl. νώτων, q. à νεύω, *moveo*.

* Νωτοφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *humeris seu tergo gerens*: ex φέρω, *porto*.

* Νωχελεύομαι, *piger & tardus sum in opere*.

Νωχελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, & τὸ, -ὲς, *tardus, segnis*: ex νὴ, & κέλλω, *moveo, curro*.

Νωχελία, ας, ἡ, *ignavia*: à præced.

Ξ.

Ξ.

Ξ Decima quarta litera apud Græcos, in numeris sexaginta denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. & a. 1.

ΞΑΙ'ΝΩ, *carmino, carpo, cædo, percutio* : f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. Hinc ξάνιον, τὸ, *pecten.*

Ξάνθα, ας, ἡ, nom. mul.

Ξανθῇσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus.*

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, seu *fulvum* : item *flaveo, flavus sum.* Th. ξανθὸς, *flavus.*

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *flavicomus* : ex ξανθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμας, ου, ὁ καὶ ἡ, *flavicomus.* &

Ξανθοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem : ex ξανθὸς, & κόμη, *coma.*

ΞΑΝΘΟ'Σ, ὴ, ὸν, *flavus, a, um*; *luteus*; q. ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos.* Est &

Ξάνθος, ου, ὁ, nom. fluvii.

Ξανθόχροος, α, ὁ καὶ ἡ, *qui flavam cutem habet* : ex ξανθὸς, & χρόος, *cutis.* Th. χρόα, *color.*

Ξανθᾶς, gen. Dor. pro ξανθῆς, à ξανθὸς.

Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξένια, *hospitalia* : nom. pl. à

Ξένιον vel ξεῖνιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hospiti.* Th. ξένος, *hospes.*

Ξενίζω, *hospitem accipio* : à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes.*

Ξεινικὸς, *peregrinus* : Ion. pro ξενικὸς, ῦ. ab eod. Th

Ξείνιος, pro ξένιος, ου, *hospitalis, ad hospites pertinens* : ab eod.

Ξεινοδόκος & ξενοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hospitium præbens* : dat. ξεινοδόκῳ, *hospiti* [illegible]

Ξεινοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui hospitium præbetur.* à ξεῖνος pro ξένος, *hospes*, & δέχομαι, *accipio.*

Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio* : ex ξένος, & κτείνω, *interficio.*

Ξεῖνος, Ion. pro ξένος, *hospes.*

Ξεναγὸς, ου, ὁ, *qui est hospitum dux & acceptor* : ex ξένος, & ἄγω, *duco.*

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt* : ex iisd.

Ξεναγωγὸς, ου, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt*; item *hospites suscipio*; ex iisd.

Ξεναπάτας, ου, ὁ, P[illegible] Dor. pro

Ξενοδόχος, ου, ὁ, *hospites suscipiens* : ex ξένος, & [illegible]

Ξενηλασία, ας, ἡ, *hospitum expulsio* [illegible]. Sic ita vocatur [illegible] ξ [illegible] κ. [illegible] id est, *justitia, quæ peregrinis & hospitibus* [illegible] &c.

Ξενία, ας, & Ion. ίη, ἡ, *hospitium.* Th. ξένος, *hospes.*

Ξενίζω, *hospitio accipio*; item *novitate quasi peregrinâ turbo* : hinc part. præt. τὰ ξενίζοντα, *peregrina, à vulgi sententiâ abhorrentia* : f. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, ἡ, εται, *diversor*; item *re peregrinâ percellor* : a. 1. pass. ἐξενίσθην. a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. à præced. Th.

Ξενικὸς, οῦ, *peregrinus, externus*, item *hospitalis* : ab eod. Th.

* Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hospiti datur, xenium, quodlibet munus.*

* Ξένιος, ου, ὁ, *hospitalis, hospitio accipiens.*

Ξενισθεὶς, *hospitio susceptus* : a. 1. part. pass. &

Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. à ξενίζω, quod vide.

* Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, *novitas cibi & pabuli.*

* Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hospitium.*

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego, peregrinor* : præs. med. ξενιτεύομαι, idem. exponitur & *in alieno solo mercede milito.* Th. ξένος, *hospes.*

Ξενοδοχέω, -ῶ, *hospitalis sum*; *hospitio alios accipio* : ex ξένος, & δέχομαι, *recipio* : p. med. δέδοχα· undè δοχὴ, ης, ἡ, *convivium.*

* Ξενολογέω, -ῶ, *externos colligo* : f. ήσω. p. ἐξενολόγηκα.

Ξενόλογος, ου, ὁ. *Zenologus* : nomen propr.

ΞΕ'ΝΟΣ, & Poët. ξεῖνος, ου, *hospes, peregrinus.* hinc πρόξενος, ου, ὁ [illegible] *publicus hospes* : προξενέω, *sum publicus hospes, hospitio accipio nomine civitatis* : προξενητὴς, ῦ, ὁ, *proxeneta, pararius, conciliator.*

* Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos & hospites alo* : ex τρέφω, *nutrio.*

Ξενόομαι, *hospitio* sive *hospitii necessitudine jungor* : à præced.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, XENOPHON.

* Ξενόω, id. [illegible] ξενίζω, q. v.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more* : à ξένος, *peregrinus.*

Ξέρξης, *Xerxes* : Persicum est nomen, Gr. Ἀρήϊος, *Martius.*

Ξεσθεὶς, *rasus* : a. 1. part. pass. à ξέω, *rado*, quod vide.

* Ξέσις, εως, ἡ, *rasura.*

Ξέστης, ου, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ, gen. pl. ξεστῶν. ex Latinâ voce *sextus.*

Ξεστὸς, ὴ, ὸν, & Ion. ξεστὸν, *rasus, scalptus, dolando politus* : in pl. ξεστοί. à

ΞΕ'Ω, *rado, polio, scalpo, dolo* : f. έσω. p. pass. ἔξεσμαι, a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ας, ἡ, *terra* : à ξηρὸς, *aridus.*

Ξηραίνω, *arefacio, sicco* : f. ανῶ. p. ἐξήρηγκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. pass. ἐξήραμμαι. perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐξηράνθην, η, ν, f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus.*

Ξηρανθεὶς, *siccatus* : a. 1. part. pass. &

Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω, quod vide.

* Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas, siccitas.*

* Ξήρασις, εως, ἡ, idem.

ΞΗΡΟ'Σ, ου, *aridus, siccus, tabidus* : q. à ξέω. Hinc

Ξηρότης, ητος, ἡ, *siccitas.*

ΞΙ'ΡΙΣ, seu ξυρὶς, *herba quædam.*

* Ξιφίας, ου, ὁ, piscis nomen: the Sword-fish : à ξίφος, *gladius.*

* Ξιφίδιον,

• Ξιφίδιον, ου, τὸ, *gladiolus, pugio* : dimin. à ξίφος.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, *baltheus* ; item *vagina*. à

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *ensis, gladius* : dat. τῷ ξίφει. hinc Angl. **Knife**.

Ξυθὸς, οῦ, *flavus, albus, rufus, celer, suavis*.

Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, & θνήσκω, *morior*, a. 2. ἔθανον, ες, ε.

• Ξυήλη, ης, ἡ, *dolabra, radula*. à ξύω.

Ξύλα, τὰ, *ligna* : pl. à ξύλον.

• Ξυλάριον, ου, τὸ, *surculus, parvum lignum*.

• Ξυλεύομαι, *lignor, ligna convebo*.

Ξύλινος, η, ον, *ligneus, a, um* : ab eod.

Ξυλλαμβάνω, *corripio* ; item *opem fero* : pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

• Ξυλοκόπος, ου, ὁ, *lignarius, & lignator* : ex κόπτω, *scindo*, &

ΞΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum* : qu. à ξύω, *rado*. hinc ξυλεύομαι, *lignor, ligna convebo*.

Ξυλουργέω, *artem fabrilem exerceo* : ex ξύλον, & ἔργον, *opus*.

Ξυλουργικὰ, τὰ, *fabrilia*. ex iisd.

• Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni* : &

• Ξυλοφόρος, ου, ὁ, *lignifer, calo* : ex φέρω, *porto*, & ξύλον, *lignum*.

Ξυλοχίζεσθαι, Dor. & Poët. pro ξυλοχίζεσθαι, idem ferè quod ξυλεύεσθαι, *ligna secare & findere*, vel *colligere, &c.* à

Ξύλοχος, ου, ὁ, *locus arboribus consitus, sylva* : à ξύλον, *lignum, materia*, & ἔχω, *habeo*.

Ξυμβαίη, *contingat* : Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ξυμβάλλειν, *obviam ire* : præs. inf. &

Ξυμβλῆτο, Ion. & Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat* : 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo* : quod ex σὺν, & βάλλω, *jacio*.

Ξύμπαντας, *universos* : accus. plur. masc. gen. Att. &

Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*.

Ξὺν, Att. & Ion. pro σὺν, *cum* : præposit. regens dat.

Ξύναγον, *coegerunt* : 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. & Att. à

Ξυνάγω, *congrego, committo, ineo* : Att. pro συνάγω. ξυνάγοντες, nom. pl. part. præs. à σὺν, & ἄγω, *duco*.

Ξυνάειδε, *concine* : præs. imperat. act. Att. à συναείδω. Th. ἀείδω, *cano*.

Ξυνὰν πανηγυρίων, Dor. pro ξυνῶν, εἴτε κοινῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro κοινωνὸς, q. d. ξυνὸν, ἐών, *qui cum aliquo est & versatur, socius alicujus, particeps*.

Ξυνδεδέατο, Ion. & Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συνδέω, *constringo*. Th. δέω, *ligo*.

Ξυνδῆσαι, *colligare* : a. 1. inf. Att. ejusdem verbi & Th.

Ξυνεείκοσι, *simul viginti* : à ξὺν pro σὺν, Att. & ἐείκοσι, Poët. per Pleonasm. pro εἴκοσι, *viginti*.

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. dissolutione & Att. pro ξυνῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo* ; item *intelligo* : ex σὺν, & ἵημι, seu ἵω, *mitto* : imperf. ἵην. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. imperat. ἵε, fut. ἥσω.

Ξυνέεργε, *contrahebat* : 3. sing. imperf. Ion. & Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω· ex σὺν, & εἴργω, *includo*. f. ξω.

Ξύνες, *intellige* : a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3. sing. a. 2. m. Att. vide ξυνίημι.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, οῦ, *intelligibilis* : Att. à præcedente verbo.

Ξυνεῦνα, ης, ἡ, σὺν τινι εὐναζομένη, *quæ cum aliquo dormit*. ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ, ἄκοιτις, ἄλοχος, *ejusdem cubilis & lecti consors, uxor*.

Ξυνήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *communis*. &

Ξυνήονας, acc. pl. à

Ξυνήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *particeps*. Th. ξυνὸς, *communis*.

Ξυνίασι, 3. pl. præs. ind. à ξύνειμι, Att. *convenio, congredior* : ex σὺν, & εἶμι, *eo*.

Ξύνιον pro ξυνίεν, quod pro ξυνίεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi συνιέω, vel συνίημι, *intelligo*. Vide ξυνίημι.

Ξυνιόντων, *confligentium* : gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, *congredior* : ex σὺν, & ἵημι vel εἶμι, a. 2. ἴον, ες, ε.

Ξυννενεφυῖαν, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. verbi ξυννέφω, quod in perf. Att. ξυννένεφα, Atticâ mutatione ε in ο. Th. νέφος, τὸ, *nubes*.

Ξυνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi ξυμφέρω, *simul fero, confero* : ex σὺν, & φέρω, *fero* : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali* : dat. sing. à

Ξυνομῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *coætaneus* : ex ξὺν, Att. pro σὺν, & ὁμῆλιξ, idem. quod ex ὁμὸς, *similis*, & ἡλικία, *statura*.

Ξυνὸς, οῦ, *communis* : Att. pro κοινός.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio, in angustiam contractio* : à συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω.

Ξυνόω, -ῶ, *conjugo, consocio* : à ξυνός.

Ξυνὼν, præs. part. act. pro συνὼν, ὄντος, à σύνειμι, *sum cum alio*. Th. εἰμὶ, *sum*.

• Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, *biga* : à συνείρω, *connecto*.

Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo*.

Ξυράω, seu -έω, *rado, tondeo ad cutem* : præs. pass. ξυράομαι, -ῶμαι, *tondeor* : præs. inf. ξυρᾶσθαι, perf. pass. ἐξύρημαι· unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um* : a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. sub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. pl. ξυρήσωνται· à ξυρὸς, *novacula*, qu. à ξύω, pro ξέω, *rado*.

• Ξύρησις, εως, ἡ, *rasura, tonsura*.

Ξύρομαι, *rador*, vel *me rado* : propriè *novacula*. &

• Ξυρὸν, οῦ, τὸ, &

• Ξυρὸς, οῦ, ὁ, *novacula* : à ξύω.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, *acutus, a, um*. Substantivè pro *novacula*) à Th. præced.

Ξυσθεὶς, *rasus* : a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐξύσθην, verbi ξύω, *rado novacula* : ab eod. Th.

Ξυςὸς, ῦ, ὁ, *rasus, scalptus.* ξυςά, τὰ, *hastilia radendo polita.* est &
Ξυςὸς, ῦ, ὁ, seu ξυςὸν, ῦ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur*: à ξέω, quia *rasus* & *planus.* Th. præced.
* Ξύςρα, vel
Ξυςρὸν, *pala ferrea ad radendum*: qu. à
Ξύω, idem quod ξέω, *rado, polio*: f. ύσω, p. ἔξυκα, p. pass. ἔξυσμαι.

O.

O, Decima quinta apud Græcos litera, in numeris est septuaginta. Veteres autem ου pro ο dicebant. Dοricè vertitur in α, Æolicè in υ, ut Ἀπόλλων pro Ἀπόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.
Ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*, articuli præpositivi: sic dicti quòd nominibus præponantur. Sed ὃ, neutrum ex ὅς.
Ὄα, *pellis ovilla*: ab ὄϊς, *ovis.* Est &
Ὄα, *sorbus*, & ὄον, *sorbum*: q. ab λείπω, *linquo*, quòd ob insuavitatem *relinquatur.*
ὈΑΡ, αρος, ἡ, *uxor*: in pl. ὄαρες, & contract. ὦρες, gen. pl. ὀάρων, dat. pl. ὀάρεσσι, Poët. pro ὄαρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν, qu. *conveniat* viro. Hinc
Ὀαρίζω, *colloquor familiariter, sicut cum conjuge.*
Ὀαριςὴς, *confabulator, familiaris.*
Ὀαριςὺς, ἡ, *confabulatio, commercium.*
Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium*: ab eodem.
Ὄαρας, *confabulationes*: accusat. plur. ὀάρων, genit. plural. ab ὄαροι pro ὄαρες, ex ord. Th.
* Ὀβελίζω, *obelo noto.* Th. ὀβελὸς.
Ὀβελίσκος, ου, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum.* Th. ὀβελὸς.
Ὀβελοῖσι, dat. pl. Ion. ab
ὈΒΕΛΟ'Σ, οῦ, *veru*; item *nota, certis scriptorum locis apponi solita*: q. βέλος, *telum.*
ὈΒΟΛΟ'Σ, οῦ, *OBOLUS, sexta pars drachmæ.* hinc τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli.*
Ὄβρια & ὀβρίκαλα, *leonum, luporum*, &c. *catuli*: fort. quia ὄβριμα, ex ὀβρίμοις nati, i. e. *fortibus.*
Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans*: ex ὄβριμος, *robustus, potens*, & ἔργον, *opus.*
Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *forti animo præditus*: ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus.*
Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre genita*: ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robustum reddo*, & πατὴρ, *pater.*
Ὄβριμος, ου, ὁ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robustum reddo.*
ὈΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ου, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*
Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*
Ὀγδοάτη, dat. f. g. ab
Ὀγδόατος, ου, Poët. pro
Ὄγδοος, ου, *OCTAVUS.* Th. ὀκτώ. Unde
* Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta*: &
* Ὀγδοηκοςὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *octogesimus*: &
Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.
Ὄγε, masc. gen. ab ὁ, ἡ, τό.
ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rado*: propriè de asinis. ὀγκωμένου, gen. sing. præs. part. Hinc
Ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ, *ruditus.*
* Ὀγκηρὸς, οῦ, *tumidus*: ab ὄγκος.
Ὀγκίον, ὄγκαιον, ου, τὸ, *vas in quo aliqua reponuntur.* ab
ὈΓΚΟΣ, ου, ὁ, *tumor, fastus*; item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc
Ὀγκόω, *tumidum reddo*: f. ώσω, p. ὤγκωκα.
ὈΓΜΟΣ, ου, ὁ, *sulcus, via.*
Ὀγχήςιος, ία, ον, nomen adject. à Substantivo Ὀγχηςὸς, οῦ, ὁ, *Onchesti urbis incola.* Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀρχηςίαις pro Ὀγχηςίαις.
ὈΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrum sylvestre.*
Ὀδ' pro ὅδε, *hic, hæc, hoc*, quod vide.
Ὁδαῖος, ου, *venalis*; item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*
Ὀδὰξ, adv. *mordicus.* Th. ὀδοὺς, *dens.*
ὉΔΕ, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.* hinc ὧδε, adv. *hoc modo*: ex ὁ & δὲ.
Ὀδελὸς, Dor. pro ὀβελός.
Ὁδεύω, *iter facio*, eo: præs. part. ὁδεύων, οντος, fut. εύσω. præt. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*
Ὁδήγει, *in viam duc*: præs. imperat. act. ab
Ὁδηγέω, *sum dux itineris*: f. ήσω. p. ὡδήγηκα· ex ὁδὸς, *via*, & ἄγω, *duco.*
Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ*: ab iisd.
Ὄδιος, ου, ὁ, nomen propr. viri.
Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro
Ὁδίτης, ου, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.
Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*
Ὁδοιπορέω, -ῶ, *iter facio, viam emetior* ex ὁδὸς, *via*, & πείρω, *transeo*: præt. med. πέπορα.
Ὁδοιπορία, ας, ἡ, *iter.* &
Ὁδοιπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *viator*: ab iisdem.
Ὀδόντα, *dentem*: acc. sing. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*
Ὁδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* seu *munio*; *viam* seu *aditum patefacio*; item *ad methodum redigo*: ex ὁδὸς & ποιέω.
* Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui facit viam*: ab iisd.
ὉΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, *via, auxilium, insidiæ.*
Ὁδοῦν, *viam ostendere, ducere*; præs. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδός.
ὈΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, *DENS*, accus. sing. ὀδόντα. dat. pl. ὀδοῦσι.
Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vel ὁδ.φύλακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *viarum custos*: ab ὁδὸς, & φυλάσσω, *custodio.*
* Ὀδυνάομαι, -ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.
Ὀδυναρὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, οῦ, *dolorificus, dolorem adferens*, ὁ ὀδύνην ϗ λύπην φέρων.
Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris*: contractum, pro ὀδυνάεσαι,

νάσαι, ad formam verborum in μι. Regularitèr diceretur ὀδυνᾷ, 2. perf. fing. ind. paff. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Th. ὀδύνη, dolor.

'Οδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν. ab

'ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor: gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat. pl. Ion. ὀδύνῃσιν, q. ab ἔδω, edo.

* 'Οδυνηρὸς, οῦ, ὁ, dolorem afferens.

'Οδυνήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorem mitigans: in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, dolor, & φάω, occido.

'Οδύρεο, luge: Ion. pro ὀδύρου, præf. imperat. ab ὀδύρομαι.

'Οδυρμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, lamentatio: &

* 'Οδυρμα, ατος, τὸ, luctus, lamentum: Angl. a Dirge. &

* 'Οδυρτὸς, ..., ὁ, ejulatus, lamentatio: ab

'ΟΔΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro: ὀδύρωνται, 3. pl. præf. fub. præf. part. ὀδυρόμενος, f. ὀδυροῦμαι. p. ὤδυρμαι.

'Οδυσῆϊ, dat. fing. Ion. ab ὀδυσσεὺς, έως, ὁ, Ulyffes.

'Οδυσσάμενος, ου, iratus: a. 1. m. part. &

'Οδύσσατο, iratus fuit: 3. fing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. ύσομαι. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, irafcor.

'Οδυσσεία, ας, ἡ, ODYSSEA: ab

'Οδυσσεὺς, έως, ὁ, & Æol. 'Υδύσσευς, ULYSSES, acc. fing. 'Οδυσσέα vel -ῆα.

'ΟΔΥΣΣΩ, irafcor, fuccenfeo: qu. ab ὀδύνη, dolor.

'Ὀδωδα, Att. pro ὦδα, olui: perf. m. verbi ὄζω, oleo: f. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδώς.

'Ὀδώδει, oluerat: Att. & Ion. pro ὠδώδει, 3. fing. plufq. p. m. verbi ejufd.

'Οδώδυσται, Att. redupl. pro ὤδυσται, 3. fing. perf. paff. verbi ὀδύσσω, irafcor: f. ύσω.

'Οεσσι, Ion. & Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, ovis: gen. οἰὸς, vel ὄϊος.

'Ὄζειν, olere: præf. inf. ab ὄζω.

* 'Ὄζη, ης, ἡ, fœtor pedis.

'Οζήσω, olebo: f. 1. ejufd. verbi.

'Οζίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. robur à Domino.

'ΟΖΟΣ, ου, ὁ, nodus arboris, ramus. Metaph. homo bellicofus.

'ΟΖΩ, OLEO: f. ὀζήσω & έσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα & Att. ὄδωδα. hinc

'Οζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, olidus, fœtidus: εὐώδης, benè oleo: εὔοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, benè olens: εὐοσμία, bonus odor.

'Ὅθ' pro ὅτε, quando, quum.

'Ὅθεν, unde, ex quâ causâ: adverb. ab ὅς, qui.

'Ὄθετ' pro ὄθετο, curabat: 3. fing. imperf. m. Ion. verbi ὄθομαι. ab

'ΟΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio: q. cura confueta: ab ἔθω, confuevi.

'Ὅθι, ubi: adv. ex ὅς.

'Ὀθνεῖος, peregrinus: pro νόθειος. hinc gen. pl. ὀθνείων. Th. νόθος, fpurius.

'Ὄθομαι, curo. Th. ὄθη, cura.

'ΟΘΟΝΗ, ης, ἡ, linteum; item velum nauticum.

'Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum: diminutiv. à præcedente.

'Οθόννα, ης, ἡ, herba quædam & fuccus oculis conveniens.

'Ὄθριξ, ὄτριχος, ὁ καὶ ἡ, per Sync. pro ὁμόθριξ, qui eft ejufdem capilli: ex ὁμὸς, fimilis, & θρὶξ.

'Ὀθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis: q. ab αἰθρέω, confpicor.

'Ὄθω, moveo: vide αἰθίω.

ΟΙ', hei, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω. f. ξω, ploro, ejulo.

Οἱ, hi; artic. præpofit. Vide ὁ. at

Οἵ, qui: vide in ὅς.

Οἷ, adv. quo, ubi: ab eod. &

Οἷ, pronomen. dat. caf. Vide ἕ, Ion. οἱ, pro ἑαυτῷ.

Οἷ' pro οἷα, qualia: ab οἷος, ου, qualis: &

Οἷα, adv. ceu, tanquam: ab eod.

Οἰακίζω, f. ίσω, guberno, rego, propriè navem: ab

ΟΙ'ΑΞ, ὁ, gubernaculum, clavis navis: q. ab οἴω, fero.

Οἶγε, aperi: præf. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἴγνυμαι, aperior: f. 2. paff. ab

ΟΙ'ΓΩ, feu οἰγνύω, & οἴγνυμι, aperio: f. οἴξω, p. ᾦχα & ἔωχα. p. m. ἔωγα.

Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide feq.

Οἶδα, ας, ε, novi: & in pl. οἴδαμεν, -δατε, -δασι. p. m. verbi εἴδω, fcio.

Οἰδαίνω, feu οἰδάνω, & οἰδάω, tumefacio: præf. paff. οἰδάνομαι, ῃ, εται, tumefio. Th. οἰδέω.

Οἴδασθα, nofti: Æol. Paragoge & per Sync. οἶσθα pro οἶδας, 2. fing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, fcio.

ΟΙΔΕ'Ω & οἰδάω, tumeo, inflatus fum: an ab εἴδω, video, quia tumida depreffis vifibiliora?

Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor: &

* Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio: à præced.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰδιπόδης, ου, ὁ, OEDIPUS, Thebarum Rex. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἴδιπος, ου, ὁ.

* Οἰδίσκω, tumefacio, intumefco: ab οἰδέω.

Οἶδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, putas: 2. fing. præf. verbi οἴομαι, puto: f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. οἴω, feu οἴω, puto.

Οἴει, putas: Att. pro οἴῃ, 2. fing. præf. ind. &

Οἴεσθαι, præf. inf. verbi ejufd.

'Οίεσσι, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊος, ἡ, ovis.

Οἰέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, ejufdem ætatis: pro ὁμοέτης, ex ὅμοιος, fimilis, & ἔτος, annus.

'Οϊζυρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, mifer, calamitofus. Th. ὀϊζύς.

Οἰζυρῇ, dat. fing. Ion. f. g. ab

Οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitofus: ab

ΟΙ'ΖΥΣ, ύος, ἡ, ærumna, miferia: acc. fing. οἰζύν. q. ab οἶ, hei.

'Οἰζύω, f. ύσω, ærumnas & miferias perpetior: à præced.

Οἴῃ, foli: dat. fing. gen. fœm. ab οἶος, ου, folus.

Οἰηθῆναι, *putâsse* : a. 1. inf. pass. ab οἴω, seu οἴομαι, *puto* : f. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι a. 1. pass. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum*, *clavus navis* : ab οἴαξ. idem.

Οἴηκες. vide Οἴηξ.

Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere*, *gubernaculum regere* : ab

Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum* : οἴηκες etiam dicuntur *annuli*, *per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur*.

* Οἴησις, εως, ἡ, *opinio*. Th. οἴω.

Οἰήσομαι, *putabo* : f. 1. m. verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἴω, *puto*.

Οἴϊδα, acc. sing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶις, οἴϊδος, *ovicula*. Th. ὄϊς, *ovis*.

Οἶκα, præt. m. verbi εἴκω, *cedo*, *similis sum* : sed frequentiùs pro eo usurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ' pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδις, *domum* : adv. ad locum : ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἴκασι, & Attici ἐοίκασι, *videntur* : 3. pl. perf. m. Sic εἴκατε, Att. ἐοίκατε, verbi εἴκω, *similis sum*.

Οἶκε, & Att. ἔοικε, *videbatur* : 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere* : præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domesticus*, *a*, *um* : item *proprius* : οἱ οἰκεῖοι, *domestici* : in superl. οἰκειότατος, *familiarissimus* : ab eod.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus & consuetudo*, *familiaritas*, *amicitia* ; item *propinquitas*, *cognatio*. à præced.

Οἰκειόφωνος, *suâ voce* : ex οἰκεῖος, *proprius*, & φωνὴ, *vox*.

Οἰκειόω, *mihi vendico*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito*.

Οἰκέμεν, *habitans* : Poët. pro οἰκεῖν, præs. part. act. verbi ejusd.

Οἰκείως, adv. *domesticè*, *propriè*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἴκεντι, *habitant* : Æol. pro οἰκοῦσι. 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito* : qu. ab eod. Th.

Οἰκέοισι, Dor. & Æol. pro οἰκοῦσι, *habitant* : 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo & Th.

Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκοῖτο, 3. sing præs. opt. pass. ejusd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domesticus* ; item *servus* : gen. pl. οἰκετέων. in nom. pl. οἰκέται. &

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, *domestica*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκεῦντες, *habitantes* : Dor. pro οἰκοῦντες, præs. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεύς, έος, ὁ, *domesticus servus* : acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκέω, -ῶ, *habito* : f. ήσω. præt. ᾤκηκα. a. 1. ᾤκησα. præs. pass. οἰκέομαι, -οῦμαι, *incolor* : præs. part. pass. οἰκεόμενος, ὑμενος, οἰκουμένη, -μένη, ης, ἡ, *orbis terrarum habitabilis* : οἰκουμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur*. Th. præced.

Οἰκῆας, acc. pl. ab οἰκεύς. quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ* : &

Οἰκηΐη, ης, ἡ, *familia* : ab

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, ου, *domesticus*, Th. οἶκος.

Οἰκηϊοῦσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere* : ab οἰκειόω, quod vide.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitaculum*, *carcer* : ab οἰκέω, *habito* : &

Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ου, *qui habitat* : perf. part. pass. &

Οἰκῆσαι, *habitâsse* : a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. verbi οἰκέω, f. ήσω, a. 1. ᾤκησα. &

Οἴκησις, εως, ἡ, *sedes*, *habitatio* ; ab οἰκέω, *habito* : quod &

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium* : &

* Οἰκητὸς, οῦ, ὁ, *habitabilis* : &

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator* : omnia ab οἶκος, *domus*.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus* : ab eod. Th.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, *domesticus*, *a*, *um* : à præced. Th.

* Οἰκίδιον, ου, τὸ, *ædicula* : ab eod.

Οἰκίζω, vide in οἰκίσαι.

Οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἶκος.

Οἰκίσαι, *habitare fecisse*, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω, f. ίσω, a. 1. ᾤκισα. Th. οἶκος.

* Οἰκίσκος, ου, ὁ, *domuncula*, *cellula*, *avium caveæ*.

Οἰκισταὶ, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ. Poët. idem ac.

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator*, *conditor*, *coloniæ deductor*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vernaculus* : ab οἶκος, *domus*, & γίνομαι, *nascor*.

Οἰκοδεσποτέω, *domum administro* : f. ήσω. p. οἰκοδεσπότηκα· ab οἶκος, *domus* : & δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus*, *paterfamilias* : οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera*, *materfamilias* : ex iisd. Th.

Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico* ; *doceo*, *emendo* : f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. ᾠκοδόμησα. perf. pass. ᾠκοδόμημαι. plusq. p. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το, a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η, f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι, *instruar* : ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*, p. m. δέδομα.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium*, *structura* ; item *emendatio* : &

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem : ab οἶκος, & δέμω, *struo*.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio* ; *incrementum in cognitione Dei* : &

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator* : ab iisd. Th.

Οἴκοθεν, οἴκαδε, *de domo in domum*.

Οἴκοθι, *domi* : οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἰκόνδε, *domum*, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, *sum dispensator*, *rem familiarem ministro* : f. ήσω. p. ᾠκονόμηκα· ex οἶκος, *domus*, & νέμω, *tribuo*, *rego*, *pasco*. p. m. νένομα.

* Οἰκονομικὸς, *ad privatam administrationem pertinens* : ab οἶκος, *domus*, & νέμω, *distribuo*.

* Οἰκο-

• Οἰκονομικώτερος, τερα, τερον, Xenoph. p. 28, 40. *ad privatam administrationem magis idoneus* : comparat. ab οἰκονομικός.

Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris* : &

Οἰκονόμος, ου, ὁ *dispensator rei familiaris* : ab iisd. Th.

ΟἸΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia* : οἰκία, ας, ἡ, idem.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui suo cibo vescitur, & ex suis facultatibus vivit* : ab οἶκος, *domus*, & σῖτος, *frumentum*.

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus, aut ex parentibus servis natus* : ex οἴκου & τρίβω, *tero*.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) *terra habitabilis*.

Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo* ; item *domi latito, vel desideo* : ex οἶκος, *domus*, & οὖρος, *custos*.

Οἰκουριῶν, gen. pl. 2. declin. pro οἰκουρίων, ab

Οἰκούριος, ία, ιον, ὁ τοῦ οἴκου οὖρος καὶ φύλαξ, *domus custos, domesticus*.

Οἰκουρός, οῦ, ὁ, *domi manens, domus custos* : q. d. οὖρος τοῦ οἴκου. Th. οὖρος, *custos*.

Οἰκοφθορεῖν, *rem familiarem perdere* : ab οἶκος, & φθείρω, *corrumpo*.

Οἰκοφυλακέω, *domum custodio* : ex οἶκος, & φυλάσσω, *custodio* : f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *misereor*, quod vide.

• Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, *miseratio, commiseratio*.

Οἰκτειρήσω, f. 1. Ind. act. ab

Οἰκτείρω, *misereor, commiseror* : f. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. a. 1. ᾤκτειρα, a. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miserere*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

• Οἰκτηρίζω, *misereor*.

Οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ *commiseratio* : ab eod.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ *misericors* : sed

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ. Th. οἶκτος.

Οἴκτιστος, ου, superl. *valdè miserabilis, miserrimus*. Vide οἰκτρός.

Οἰκτιῶ, *miserebor* : f. 1. Att. pro οἰκτίσω. verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος.

ΟἸΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*.

Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior*, compar. ab

Οἰκτρὸς, οῦ, *miserabilis* : in superl.

Οἰκτρότατος, & οἴκτιστος, Th. οἶκτος.

Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκὼς, ότος, & Att. ἐοικὼς, *similis* : præs. part. m ab οἴκω.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui domum & rem domesticam juvat* : ex οἶκος, *domus*, & ὠφελέω, *juvo*.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens* : ex iisd.

Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus* : per Sync. pro οἴμημα, ab οἰμάω, *impetu feror*. Th. οἴμη, *via*.

Οἶμαι, *puto*, contract. ex οἴομαι. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι.

Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo* : propriè *recta via*. Th. οἴμη, *via*.

Οἰμεῖν. Ion. pro ἐλθεῖν, *venire*.

ΟἸΜΗ, ης, ἡ, *via, semita, cantus, vox* : οἶμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. οἰμάω, *impetum do* : παροιμία, ας, ἡ, *proverbium* : προοίμιον, ου, τὸ, *exordium* : οἶμαι, ergo, q. ab οἴω, *fero* : via *fert* euntes.

Οἴμοι & ὤμοι, *heu mihi*, adv. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *semita, virga*. Th. οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus* : ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo* : f. ξω. Th. οἶ. *hei, heu*, adv. ægrè ferentium.

Οἰμώξας, *plorans*, a. 1. part. act. à præcedente.

Οἰμωχθεὶς, έντος, a. 1. part pass. ab eod. verbo.

Οἶν, *ovem*, acc. sing. ab οἶς, ἡ, ovis.

Οἰνάνθα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens*. Sic Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, *vitis*. Apud priscos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος. Th. ἄνθος, *flos*.

Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον pro quo & οἰναρὶς, ίδος, ἡ, *vitis pampinus*. Th. οἶνος.

Οἰνάριος, ου, *pampineus*, ab eod.

Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab

Οἰνείδης, ου, ὁ, nom. propr. Patronymic. ab

Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Oeneus*.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν. ab

Οἴνη, ης, ἡ, *vitis*. Th. οἶνος, *vinum*.

Οἰνηραὶ, φιάλαι, *vinariæ phialæ* : ab eod.

Οἰνήρυσις, εος, ἡ, *trulla vinaria* : ab οἶνος, & ἀρύω, *haurio*.

Οἰνεΐδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ* : τουτέστιν οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνείδης, & inserto ι, Οἰνεΐδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, *vinum emo*, vel *vinosum saporem refero* : ab οἶνος, *vinum*.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vino gravis*, in vocat. sing. οἰνοβαρὲς, ab οἶνος, *vinum*, & βαρὺς, *gravis*.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vino exceptrix*, Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰνοδότης, ου, ὁ, *vini dator*, Bacchi Epithet. ab οἶνος, *vinum*, & δίδωμι, *do*.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἴνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab οἶνοψ, quod vide.

Οἰνοπίδαο, gen. Ion. pro ου, ab

Οἰνόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vinifer* : ab οἶνος, & πέδον, *solum, terra*.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ nom. propr.

Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vino plenus, vini ferax* : ex οἶνος, & πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Οἰνοποτάζω, idem quod

Οἰνοποτέω, *vinum bibo* : ex οἶνος, *vinum* & πίνω, *bibo*.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, *vini potor* : ex iisd.

ΟἸΝΟΣ, ου, ὁ, *VINUM* : q. ab ὀνῶ, *juvo*.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior* : &

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio* ; ab

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, *vinosus* : qu. οἴνῳ φλύζων

ζει, *vino fervet*: vel à φλύεσι, *ernello*: f. ξω. Th. φλύω, *anger*.
Οἰνοχοείτω, *misceat*, 3. sing. præs. imperat. act. ab
Οἰνοχοέω, seu οἰνοχοεύω, *infundo vinum, potum ministro*: ab
Οἰνοχόος, *pincerna, pocillator*: quod ab οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, *patina libatoria*: ex οἶνος & χέω, *fundo*.
* Οἰνοχοεῦν, όντος, ὁ, *pocillator, pincerna*.
Οἶνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *niger, vini coloris*, dat. pl. οἴνοψι · ab οἶνος *vinum*, & ὄψις, *visus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
* Οἰνόω, -ῶ, *ebrio, inebrio*.
Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.
Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio*. f. ξω.
Οἶοθεν, adv. *seorsum*, οἶοθεν οἶος, *cum solo solus*. Th. οἶος, *solus*.
Οἴομαι, vel οἶμαι, *opinor, existimo*: præs. imperat. οἴου, οἴεσθαι, f. οἰήσομαι. p. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην. q. ab οἴομαι. Th. οἴω, *puto*.
Οἶον, adv. *solum*: vide in οἶος.
Οἷον, adv. *sicut, ferme*: ab οἷος.
Οἰονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ ἴσος καὶ μόνος νεμόμενος, *qui solus pascitur*. Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τουτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit*.
Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile*: ab οἷος, quod vide.
Οἰοπόλος, ου, ὁ, καὶ ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος πολῶν, εἴτε πολούμενος ἔν τινι τόπῳ, *qui solus vagatur, & in aliquo loco versatur*; item *qui circa oves versatur*: ab ὄϊς, *ovis*. Th. πολέω, *verso*.
ΟΙ'ΟΣ, ου, *solus*, in f. g. οἴη, neut. οἶον, *solum*, quod & adverbialitèr sumitur.
ΟΙ̃ΟΣ, ου, *qualis*; item pro ὅμοιος *similis*; item pro δυνατὸς, *potens, possibilis*: οὐχ οἷόν τε, pro δυνατὸν, *non impossibile*.
Οἰὸς, vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς, vel ὄϊς, ἡ, *ovis*.
Οἰοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *indutus unicâ tunicâ*, vel *qui tunicam ex ovis lanâ gestat*: ex οἶος, *solus*, vel οἶς, οἰὸς, ἡ, *ovis*, & χιτὼν, *tunica*.
Οἰόω, *de olo, vasto*; *solum facio*. Th. οἶος, *solus*.
ΟΙ̃Σ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *OVIS*, vel ὁ, *aries*.
'Οΐς, ιδος, ἡ, *ovicula*: à præced.
Οἴσατο, & ὀΐσσατο, *putavit*: 3. sing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope & rejecto augmento verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*, f. οἰήσομαι, a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.
Οἶσε, *ferto*, præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω, pro φέρω, *fero*, f. οἴσω. hinc οἴσετον, *ferent*, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. sing. f. 1.
Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m ab οἴω, pro φέρω, *fero*, f. οἴσομαι, η, εται.
Οἴσομες, *feremus*, Dor. & Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.
Οἰσῇ, Dor. pro οἴσει, 2. sing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσομαι.
Οἶσθα, *nosti*, per Sync. pro οἴδασθα, 2. sing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio*, p. m. οἶδα, ας, ε.
'Οϊσθεὶς, *suspicatus, indignatus*, a. 1. part. pass. Poët. verbi ὀΐομαι, a. 1. pass. ὠΐσθην, Alii volunt esse a. 1. part. pass. ab οἴω, *fero*, f. οἴσω.
Οἰσία, ας, ἡ, *salix*: q. ab ἴω, ω, quia *it celeritèr crescendo*.
Οἴσομαι, & Dor. οἰσεῦμαι, f. 1. m. verb φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.
Οἶσον, ου, τὸ, *funis*, q. ab οἴω, quia fit ad *ferendum* aliquid.
Οἴσουσι, 3. plural. f. 1. activ. verbi φέρω, *fero*.
'Οϊσσάμενος, ου, *ratus*: a. 1. part. m. &
'Οΐσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ. & Poët. verbi ὀΐομαι, f. ὀΐσομαι, *puto*, pro οἴομαι, p. οἴσομαι. Th. οἴω.
Οἰστέον, *ferendum*; verbale ab οἴω, pro φέρω, *fero*, f. οἴσω.
'Οϊστεύω, *sagittâ peto*: ab
'Οϊστὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*; in pl. ὀϊστοὶ, οἱ, ab οἴω, *fero*, f. οἴσω.
Οἰστρηθεὶς, *furore percitus*: a. 1. part. pass. verbi οἰστρέω, f. ήσω, *œstro agitor*: a. 1. pass. οἰστρήθην. ab οἶστρος.
* Οἰστράω, & -έω, *œstro agitor*: &
* Οἴστρημα, ατος, τὸ, *stimulus*: &
* Οἰστρήεις, εντος, *furiosus, œstro percitus* ab
Ο'ΙΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, *OESTRUS, tabanus, stimulus*. hinc Angl. to stir.
Ο'ΙΣΥ'Α, ας, ἡ, *salix*. vide οἰσία. hinc Angl. Osier.
Οἰσυπος, ου, ὁ, *sordes ovium*: q. ab οἶς, *ovis*, & σήπω, *putrefacio*.
Οἴσω, *feram*, f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσῶ, *feram*, Dor. pro præced.
Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus*, f. 1. part. verbi φέρω.
Οἵτ' pro οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὅς, & τε.
Οἴτη, ης, ἡ, *OETA*, m. ns *Thessaliæ*.
Οἵτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, genit. οὗτινος, in f. g. ἥτις, neut. ὅ, τι.
Ο'ΙΤΟΣ, ου, ὁ, *ærumna, calamitas*: q. ab οἶ.
Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo*.
Ο'ΙΦΩ', seu οἴφω, *coeo*.
* Οἰχὶ, *Ephi mensura*.
Οἰχεῦντι, Dor. pro οἰχέουσι, οῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχέω, *veho, fero*: pro quo usitat. οἴχομαι. Alii formant ab ὄχος, ου, ὁ, vel ὄχος, εος, τὸ, *currus*.
Οἴχεσθαι, *abire*: præs. inf. ab οἴχομαι, η, εται, f. οἰχήσομαι. p. pass. ᾤχημαι.
Οἰχήαται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. p. pass. &
Οἰχήσομαι, *abibo*. f. 1. m. verbi οἴχομαι.
Οἰχθεὶς, *apertus*, a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω. a. 1. pass. ᾤχθην.
Οἰχνεσκον, Ion. inserto σκ, pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*. Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

 Οἰχνεῦσι,

Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνεῦσι, 3. pl. præs. ind. ab
Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*.
Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præs. opt. ab
ΟΙ'ΧΟΜΑΙ, ῦ, ἰ), *abeo*, *discedo*, *proficiscor*, *pereo* : f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. a. 1. pass. ᾠχήθη. præs. part. οἰχόμενος.
Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo*.
Οἰχώκει, *ivit*, Ion. Dialysi & Att. pro ᾠχώκει, 3. sing. plusq. p. act. &
Οἰχωκὼς, *via*, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo* : vide οἴχωκα.
ΟἼΩ, seu οἴω, *puto*, *existimo* ; item *fero*, *porto* : f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, *puto*.
Οἴων, *ovium*, gen. pl. ab ὄϊς, seu οἶς, ἡ, *ovis*.
Οἰωνίζομαι, *auguror*, f. ίσομαι, a. 1. οἰωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis*.
Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι, *auguror*. Th. οἰωνὸς, *avis*.
Οἰώνισμα, ατος, τὸ, *augurium*. &
Οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ, *auspicium*. &
Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, *augur* : ab οἰωνὸς, *avis* ; item *augurium*.
Οἰωνοπόλος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *vates per cantum avium* : ab οἰωνὸς, *avis*, & πολέω, *versor*.
ΟἸΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *avis*, *volucris* ; propriè *vultur*, vel *avis carnivora* ; item *augurium*, *omen*.
Οἷος, adv. *qualitèr* ; *quemadmodum*, *quomodo* Th. οἷος, *qualis*.
Ὄκα, Dor. pro ὅτε, *quando*.
Ὀκείλαντες, *appellantes*, nom. pl. a. 1. part. act. ab
Ὀκέλλω, *appello*, *accedo* : f. ελῶ a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.
Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, *quando*. &
Ὄκκα, pro ὁπότε, Dor.
Ὄκκος, *OCULUS*, Dor. ab ὄπτομαι.
ὈΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo*, *labasco*, *deficio* : q. à κλάω, genua *frango*.
Ὀκναλέως, *pigrè*, adv. ab ὄκνος, *pigritia*.
Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω, *pigresco*.
Ὀκνέω, *piger & segnis sum*, *cunctor*, *tergiversor* : f. ήσω. p. ὤκνηκα. a. 1. ὤκνησα, a. 1. inf. ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.
Ὀκνηρία, ίας, ἡ, *pigritia* : &
Ὀκνηρὸς, οῦ, *cunctator*, *timidus* : in neut. gen. ὀκνηρὸν, *molestum*, *tædiosum* : &
ὌΚΝΟΣ, ῦ, ὁ, *pigritia*, *metus*, *ignavia* : q. ab οὐ κινεῖν, *non movere*.
Ὀκνοῦσιν, *tergiversantur*, 3. plur. præs. indic. &
Ὀκνῶσιν, 3. pl. præs. sub. verbi ὀκνέω, quod vide.
Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia*, *qualitèr* : vide ὁποῖος.
Ὄκριας, *summa cacumina* : acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.
ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum*, *scala* : q. ab ἄκρον & βάω.
Ὀκριόεις, εντος, *longas prominentias habens* : ab
Ὄκρις, ιος, ὁ, idem quod ἄκρις, *summitas montis*, *cacumen*. Th. ἄκρος, *summus*.
Ὀκρυόεις, εντος *horrendus*, *dirus* : pro κρυόεις. Poët. idem quod κρυερὸς, ῦ, *frigidus*, *horrendus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.
Ὀκρυοέσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced. nom. f. ὀκρυόεσσα,
Ὀκτάβλωμος, ῦ, ὁ, *octo morsuum*, ex *octo quadris* : ex ὀκτὼ, *octo*, & βλωμὸς, *buccella*.
Ὀκταήμερος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *octo dies natus*, *qui fit octavo die* : ex ὀκτὼ, & ἡμέρα, *dies*.
Ὀκτάκις, *octiès*, adv. ab ὀκτὼ, unde &
Ὀκτακισχίλιοι, λιαι, λια, *octo millia*.
Ὀκτάκνημος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *octo radios habens*, proprium rotæ : ex ὀκτὼ, & κνήμη, *radius rotæ*.
Ὀκτακόσιοι, σιαι, σια, *octingenti*.
Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ϰ ἡ, *octo cubitorum* : ab ὀκτὼ, & πῆχυς *cubitus*.
Ὀκτάποδιν, *octopedalem*, acc. sing. ab
Ὀκταπόδης, ῦ, ὁ, idem quod ὀκτάπους, *octipes* : ex ὀκτὼ, *octo* & ποὺς, *pes*.
ὈΚΤΩ', *OCTO*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl.
Ὀκτωκαίδεκα, *octodecim*.
Ὀκτωκαιδέκατος, ῦ, ὁ, *decimus octavus*.
Ὄκχ', α, Dor. pro ὅτι, ἡ, *quum*, &c. ὄκχ' pro ὄκκα, quod vide.
Ὄκχος, ῦ, ὁ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum*, *currus*.
Ὄκως, *ut*, *postquam*, pro ὅπως, Ion.
Ὀλβιοδαίμων, -ονος, ὁ ϰ ἡ, *felix* : ab ὄλβιος, *felix*, *dives* : Th. ὄλβος, *felicitas*, & δαίμων, *felix*.
Ὄλβιος, ῦ, *beatus*, *dives*, *locuples* : ab
ὌΛΒΟΣ, ῦ, ὁ, *felicitas*, *opes* : ὄλβου, gen. Dor. qu. ὅλος βίος.
Ὀλέεσκον, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τοῦ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo*. Th. ὄλλυμι, idem.
Ὀλέθριος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *exitialis*, *perniciosus*, *lethalis* : ab
Ὄλεθρος, ῦ, ὁ, *pernicies*, *interitus*, *pestis*, *mors*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.
Ὀλεῖται, *peribit*. 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, ὀλεῖται.
Ὄλεκον, *peribam*, imperf. act. Ion. &
Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præs. act. &
Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab
Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo*.
Ὀλέσαι, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω.
Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab
Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ ϰ ἡ, *vires perdens* : ab ὄλλυμι, *perdo*, & ἀνὴρ, *vir*.
Ὀλέσῃς, *perdas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.
Ὄλεσσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ὤλεσα. &
Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. &
Ὀλέσσας, αντος, *qui destruxit* : a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ὀλέσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. a. 1. sub act. ejusd.
Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.
Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix* : &

Ὀλετὴρ,

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector*: ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὄληαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμαι, f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὄλα.

Ὀλίγα, pl. n. g. &

Ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas virita qua hominum, hominum infrequentia*: &

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, & ἄνθρωπος.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA paucorum potentia*: gen. pl. ὀλιγαρχιῶν· ab ὀλίγος, *paucus*, & ἀρχὴ, *imperium*.

Ὀλιγαρχούμενος, ου, ον, *paucorum dominatui subjectus*: ab ὀλίγος, *paucus*, & ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὼ.

Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis, alicunde*: q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία, ex ὀλίγος, *parvus*, & πέλω, *sum*.

Ὀλίγιστος, ου, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus*.

* Ὀλιγόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parumper vivens, minus durabilis*.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui parum est fœtuosus*: ex ὀλίγος, *paucus*, & γόνος, *soboles* Th. γίνομαι, *nascor*, p. m. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, *langueo*: ab

Ὀλιγοδρανὴς, idem quod ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *faciendi facultate destitutus*: ab ὀλίγος, & δράω, *facio*.

Ὀλίγον, adv. *parùm, propemodùm*. Th. ὀλίγος.

Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, *parva vel sum, infirmus sum & ferè mortuus*: ex ὀλίγος, & πέλω, *sum*.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exiguâ fide præditus*: ex ὀλίγος, & πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

* Ὀλιγοποιέω, -ῶ, *ad paucitatem redigo*: à ποιέω, &

ΟΛΙΓΟΣ, ου, *paucus, parvus*: ὀλίγον, *paululum*, adv. in superl. ὀλίγιστος.

Ὀλιγότητι, dat. sing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas*. Th. ὀλίγος.

Ὀλίγου, adverbialiter, *ferè, propemodùm*: ab eod. Th.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, *brevis temporis, exigui temporis spatio durans*: ex ὀλίγος, & χρόνος, *tempus*.

* Ὀλιγοψυχέω, -ῶ, f. ήσω, *pusillanimis sum*: &

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: &

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pusillanimis*: ex ὀλίγος, *exiguus*, & ψυχὴ, *anima*.

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo, negligo*: cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *negligens*: ab ὀλίγη ὥρα, id est, *parvâ curâ*.

Ὀλιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim*: à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

ΟΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus*.

Ὀλισθάνει, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθάνω, vel -αίνω, *labor, prolabor, cado*: Th. ὀλισθέω, *lapsus*.

Ὀλισθέω. *cado labor*. Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus*.

* Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, *casus, lapsus*.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ά, ὸν, *labilis, lubricus*: ab eod. Th.

Ὀλισθήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus, casus*: q. ab ὀλέω, *perdo*, & θέω, *curro*.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, *navis oneraria*: Anglic. Hulk. ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, *tractio, tracti inclinatio, pondus inclinatum*. Th. ἕλκω, *traho, pendeo*.

* Ὅλκιον, ου, τὸ, *pelvis, vas æreum*.

Ὁλκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, & ex terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho*.

Ὁλκὸς, ῦ, ὁ, *tractus, SULCUS*: ab eod. Th.

Ὄλλυαι, Ion. pro ὄλλυ, 2. sing. præs. sub. pass. ὄλλυμαι· ab ὄλλω pro ὄλλυμι, *perdo*. Sic ὄληαι, Ion. pro ὄλῃ, a. 2. sub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*: gen. singul. Ion. part. præs. pass ab

ΟΛΛΥΜΙ, seu ὀλλύω, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὄλα, & Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

Ὀλμειὸς, ῦ, ὁ. *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium*; *tripus*; *truncus corporis*.

Ὁλογραφέω, f. ήσω, *integrum scribo*: ex ὅλος, & γράφω, *scribo*.

Ὀλοῆς, ῆς, ἡ, *perniciosa*: dat. pl. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν. Hinc & ὀλοιὸς, idem. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

ΟΛΟΘΟΥΡΙΟΝ, ου, τὸ, *species marinorum piscium*.

* Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio*: &

Ὀλοθρευτὴς, ῦ, ὁ, *exterminator*: ab

Ὀλοθρεύω pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, qu. vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo*: p. ὠλόθρευκα. perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοίατο, *pereant*: Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο. p. m. ὄλα, & Att. ὄλωλα.

Ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος, & τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

Ὁλοκαρπόω, *totum adoleo*: &

* Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, *sacrificium, holocaustum*: id. q.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*: ex ὅλος, *totus*, & καρπὸς, *fructus*.

* Ὁλόκαυστον, ου, τὸ, *holocaustum*, genus sacrificii ubi totâ victima cremabatur. Hinc

* Ὁλόκαυτος, pro ὁλόκαυστος, *totus combustus*, seu, sacrificii genus quo tota victima cremabatur, &

Ὁλοκαυτέω, pro ὁλοκαυςέω, -ῶ, *totum comburo, cremo*: f. ώσω, p. ὡλοκαύτωκα, perf. paff. ὡλοκαύτωμαι· undè

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima*, feu *hostia quæ tota comburebatur*, *holocaustum*: ex ὅλος, & καυςὸν, *combustum*. Th. καίω, *uro, comburo*: f. καύσω. p. paff. κέκαυμαι, σαι, ται.

● Ὁλοκαύτωσις, εως. ἡ, idem.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, *integritas, fanitas*: ab

Ὁλόκληρος, ε, ὁ ϰ ἡ, propriè, *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt*; item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, & κλῆρος, *fors, fortitio*.

ὉΛΟΚΩΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre*.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*. &

Ὀλολυγμὸς, ῦ, ὁ, idem. ab

ὈΛΟΛΥΖΩ, *ULULO*, *ejulo, ploro*: f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω. perf. ὠλόλυχα. p. paff. ὠλόλυγμαι.

Ὄλοντο, *perierunt*: 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. a. 2. m. ωλόμην.

Ὁλοοίτροχος, Poët. pro ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος, & τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*: aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti*: ab ὀλοὸς, quod ab ὄλλυμι.

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *perniciosus, a, um*: ab eodem Th.

Ὀλοόφρονα, *perniciosum*: acc. fing. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus*: ab ὀλοὸς, & φρὴν, *mens*.

● Ὁλοπόρφυρος, ε, ὁ ϰ ἡ, *totus purpureus*: ex ὅλος, *totus*, & πορφύρα, *purpura*.

ὈΛΟΠΤΩ, *vello, decortico*: qu. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. to lop.

Ὁλόῤῥιζος, ε, ὁ ϰ ἡ, *cum tota radice*: ex ὅλος, & ῥίζα, *radix*.

ὍΛΟΣ, ε, *totus, solidus, universus*: Angl. whole.

Ὄλος, ε, ὁ, idem quod θόλος, *atramentum sepiæ*.

● Ὁλοσφύρατος, ε, ὁ ϰ ἡ, *solidus, non conflatus*.

Ὁλοχερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *integer, perfectus*: q. ὅλῃ χειρὶ, *manu factus*: quod ex ὅλος, & χεὶρ, ὸς, *manus*.

● Ὁλοχερῶς, adv. *planè, integrè*.

ὈΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum*: quia ab ἔχω ὄλλυνται, quum decerpuntur.

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *totus, perfectus*: ex ὅλος, *totus*, & τελέω, *absolvo*. Th. τέλος, τὸ, *finis*.

Ὀλῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: q. v.

Ὀλοφλυγδὼν, όνος, ἡ, *pustula*: à φλύω, *ferveo*. Th. φλέω, *nugor*.

Ὀλοφυδνὸς, ῦ, *luctuosus, lugubris*. &

ὈΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo*: q. ὀλοῶς φύρομαι. præf. part. ὀλοφυρόμενος, ε, ον. Hinc

Ὀλοφυρμὸς, ῦ, ὁ, &

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus*.

Ὀλοφώϊος, *exitialis*: q. ὀλλύων φῶτας.

ὈΛΠΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄλπα, *lecythus, ampulla olearia, vas*: q. ab ἔλαιον ἰπνῷ, *olei succo*. ὀλπὶς, ίδος, ὁ, idem.

Ὄλπις, Dor. idem quod ἁλιεύς.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *cœlestis*.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA*, *urbs Achaiæ*: at

Ὀλύμπια, τὰ, *Olympiaca certamina in honorem Jovis celebrari solita*: ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, *Musæ, tanquam Olympiæ domos inhabitantes*: ab eod. Th. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas*.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, *OLYMPIAS*, *quadriennium, quatuor annorum spatium*, vel *Olympici certaminis victoria*: in plur. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ & ἐν Ὀλυμπιάδι, qu. pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι. ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπικὸς, ῦ, *OLYMPICUS*. Th. Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπιονίκης, ε, ὁ, *victor in Olympicis ludis*. &

Ὀλυμπιόνικος, ε, ὁ, idem: ex νικάω, *vinco*, & Ὀλύμπια.

ὌΛΥΜΠΟΣ, ε, ὁ, *OLYMPUS*, *Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons altissimus*; item *cœlum*: q. ab ὅλος, & λάμπω, *luceo*.

ὈΛΥΝΘΟΣ, ε, ὁ, *grossus, ficus immatura*.

ὈΛΥΡΑ. ας, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ*.

Ὀλυρίτης, ε, ὁ, *panis ex olyrâ*.

Ὀλώϊος, *perniciosus, exitialis, noxius*. Th. ὄλλυμι.

Ὄλωλα, ας, ε, *perdidi*: Att. pro ὦλα, p. m. Hinc

Ὀλώλῃ, 3. fing. fub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὅλως, adv. *omninò, in summâ*: item *planè*. Th. ὅλος.

Ὁμὰ, *similia*: nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, ῦ, *similis*.

Ὁμάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium*: quod vide.

Ὁμαδέω, *congrego*. &

Ὁμαδίω, f. ίσω, *tumultuor*: ab

Ὅμαδος, ε, ὁ, *multitudo*. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὁμαίμιος. feu ὅμαιμος, ε, ὁ ϰ ἡ. &

Ὁμαίμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus*: ex ὁμὸς, & αἷμα, τὸ, *sanguis*.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *belli societas*: ab ὁμὸς, & αἰχμὴ, *cuspis*.

● Ὁμαλὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo*. ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor*. ab

ὉΜΑΛΟ'Σ, ῦ, *planus, lævis*; item *SIMILIS, æqualis, æquabilis*. ἀνώμαλος, ε, ὁ ϰ ἡ, *asper, inæqualis*. ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, idem.

Ὁμάρτει, *sequere*: præf. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, *sequor*: f. ήσω. ab

ὉΜΑΡΤΗ, Poët. idem quod ὁμῦ, *simul, unà*.

Ὁμαρτήσας, αντος, *secutus*: a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*. quod vide.

Ὁμὰς, άδος, *universitas, multitudo*. Th. ὁμὸς, *similis, par*.

Ὀμβρέω, *pluo*: vide in ὄμβρος.

● Ὄμβρημα,

* Ὄμβρημα, ατος, τὸ, *imber* : &
Ὀμβρηρὸς, ᾶ, seu
Ὀμβρηρὸς, ᾶ, *pluviosus* : &
Ὀμβρήσαντος, gen. sing. a. 1. part. ab ὀμβρέω, *pluo*. Th. ὄμβρος, *imber*.
Ὀμβριμόπατρος, ε, ὁ κ ἡ, *forti patre genitus* : ex ὀβρίμος, pro ὄβριμος, *robustus* (quod vide) & πατὴρ, *pater*.
Ὄμβριμος, ε, ὁ κ ἡ, *robustus* : ex ὄβριμος, idem. Th. βριάω, *robustus sum, impetuosus, vehemens*. Th. ὄμβρος.
Ὄμβριος, ε, ὁ κ ἡ, *pluvius pluvialis* : ab
ΟΜΒΡΟΣ, ε, ὁ, *IMBER, pluvia* : qu. ab ὁμᾶ ῥεῖν, *simul fluere*. Hinc ὀμβρέω, *pluo* : a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος.
Ὀμεῖται, *jurabit* : 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro* : f. ὀμόσω. p. ὄμοκα, f. 2. m. ὀμᾶμαι, ῇ, εἶται.
Ὀμευνέτης, ε, ὁ, *maritus* : &
Ὀμευνέτις, ιδος, ἡ, *uxor* : &
Ὄμευνος, & ὀμευναῖος, ε, ὁ κ ἡ, *conjux, eodem cubili utens* : ex ὁμὸς & εὐνή.
Ὀμηγερὴς, έος, ὁ κ ἡ, *simul congregatus* : in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμοῦ, *simul*. Th. ὁμὸς, & ἀγείρω, *congrego*.
Ὀμηγυρὴς, έος, ὁ κ ἡ, Poët. & Æol. pro præcedent.
Ὁμήγυρις, εως, ἡ, *cœtus, multitudo hominum congregatorum* : ab ὁμοῦ, *simul*, & ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus*.
Ὁμήλικας, *coætaneos* : acc. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ κ ἡ, ex ὁμὸς, *similis*, & ἡλικία, *statura*.
Ὁμηλικία, ας, & Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas* : ex iisdem.
Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, *pignus, obses*. Th. ὅμηρος, *obses*.
Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρούσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab
Ὁμηρέω, *in unum convenio* : f. ήσω, à preced. Th.
Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, *HOMERIDÆ*. Quinam dicerentur; consule Græca scholia Pind. Nem. Od. 2. 341. 1.
* Ὅμηρον, ε, τὸ, *pignus quod est obsidis vice*.
ΟΜΗΡΟΣ, ε, ὁ, *obses* : qu. ab ὁμοῦ εἴρειν, *simul nectere*. Est &
Ὅμηρος, ε, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ celeberrimi Græci.
Ὁμίλει, *conversare* : præs. imperat. act. &
Ὁμιλεῖν, *conversari* : ὁμιλεῖν τισι τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri* : præs. inf. act. ab
Ὁμιλέω, -ῶ, *colloquor, conversor* : cum dat. imperf. ὡμίλεον, ευ. 3. sing. opt. præs. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος. præs. part. act. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cœtus*.
Ὁμιλαδὸν, adv. *turmatim* : ab eod. Th.
Ὁμιλητικὸς, ου, *qui bene scit conversari* : à præcedent.
Ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium, conversari, colloquium*. Hinc Angl. Homily. ab
ΟΜΙΛΟΣ, ε, ὁ, *cœtus, turba* : qu. ab ὁμᾶ εἰλεῖσθαι, *quod una cogatur*.
ΟΜΙΧΕΩ, *meio, mingo* : qu. ὁμοῦ χέω, *simul fundo*.
ΟΜΙΧΛΗ, & Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, *nebula, suffitus* : ab ὁμοῦ, & ἀχλὺς, *caligo*.
Ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus, aspectus, facies* : nom. pl. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι· ab ὄπτομαι, *video* : f. ὄψομαι. præt. ὦμμαι.
Ὄμματ' pro ὄμματα· vide præced.
Ὄμνυ, *jura* : præs. imperat. act. pro ὄμνυθι. &
Ὀμνύεις, 2. sing. præs. ind. ab
ΟΜΝΥΜΙ, seu ὀμνύω, *juro*; f. ὀμόσω. præt. ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα. a. 1. ὤμοσα. a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ὀμόσας, αντος.
Ὁμογάστριος, ε, ὁ, *frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus* : ab ὁμοῦ, *simul*, (Th. ὁμὸς) & γαστὴρ, *uterus*.
Ὁμογενὴς, έος, ὁ κ ἡ, vide ὁμόγενος.
Ὁμόγλωσσος, ε, ὁ κ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur* : ex ὁμὸς, & γλῶσσα, *lingua*.
Ὁμογνωμονέω, *ejusdem sum sententiæ* : ab ὁμὸς, & γνώμη, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*.
Ὁμόγονος, ε, ὁ κ ἡ, Poët. pro ὁμογενὴς, *consanguineus, cognatus* : ab ὁμὸς, *similis*, & γίνομαι, *nascor*.
Ὁμόδαμος, ε, ὁ κ ἡ, Dor. pro.
Ὁμόδημος, ε, ὁ κ ἡ, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὢν, *qui est ex eodem populo* : ex ὁμὸς, & δῆμος, *populus*.
Ὁμοδίαιτος, ε, ὁ κ ἡ, *qui eodem victu, seu vitæ genere utitur*; item *convictor, contubernalis, sodalis* : ex ὁμὸς, & δίαιτα, *vivendi mos*.
Ὁμοδρομέω, ῶ, *simul curro, concurro* : ex ὁμοῦ, *simul* : (quod ab ὁμὸς, *similis*) & τρέχω, *curro* : a. 2. ἔδραμον, præt. med. δέδρομα.
* Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ κ ἡ, *gentilis, popularis* : ex ἔθνος, *gens*, & ὁμὸς, *similis*.
Ὁμοθάλαμος, ε, ὁ κ ἡ, ὁμοῦ κ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul & in eodem thalamo habitat*.
Ὁμόθεν, *simul* : ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *similis*.
Ὁμόθρονος, ε, ὁ κ ἡ, *qui eidem solio insidet, & ejusdem particeps est* : ab ὁμὸς, & θρόνος, *thronus* : quod vide.
Ὁμοθυμαδὸν, adv. *concorditèr, uno animo* : ab
Ὁμόθυμος, ε, ὁ κ ἡ, *unanimus, concors* : ab ὁμὸς, & θυμὸς, *animus*.
Ὁμοία, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος.
Ὁμοιάζω, *similis sum* : f. άσω. p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμός.
Ὁμοίην, acc. sing. Ion. f. g. ab eod.
Ὁμοίϊος, Poët. pro ὅμοιος, *similis*, Th. ὁμὸς, idem.
Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ κ ἡ, *iisdem affectibus obnoxius* : ab ὅμοιος, & πάθος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.
Ὅμοιος, οία, ον, *similis. e.* Th. ὁμὸς, id. hinc ὁμοίως, *similitèr*, adv.
Ὁμοιότης, ητος, *similitudo* : à præced.
Ὁμοιόω, ῶ, *assimilo, comparo* : f. ώσω. perf. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. sub. ὁμοιώσω,

ται, ως, η, & in 1. pl. ὁμοιώσωμεν. p. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην, a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος · ab ὅμοιος, *similis*, Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. &

Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo* : quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo*, *simulacrum* : &

Ὁμοίως, adv. *similiter*, *perinde* : ab ὅμοιος, idem quod ὁμῶς.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio*, *similitudo* : ab eod. Th.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps*, *consors* : ex ὁμοῦ & κλῆρος.

Ὁμοκλάω, seu -έω, *hortor vociferando*, *increpo* : ab ὁμοκλὴ, *increpatio* : quod ab ὁμοῦ, *simul*, & κέκλομαι, idem quod κέλομαι. seu κέλω, *hortor*.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum*, *comminatio*. hinc

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator*, *objurgator*.

Ὁμοκλήσαντ, αντος, *minans* : a. 1. part. act. ab eod. verbo.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est in eodem lecto*, vel *toro* : ex ὁμὸς & κλίνη. Th, κλίνω, *reclino*.

Ὁμολογέω, ῶ, *consentio*, *assentior*, *confiteor*, *profiteor*, *spondeo*. f. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. a. 1. ὁμολόγησα. ex ὁμὸς, *similis*, & λόγος, *verbum*. Th. λέγω, *dico* : praet. med. λέλογα.

Ὁμολογηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. &

Ὁμολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

● Ὁμολογήτεον, *confitendum est* : nomen verbale ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, *confessio*, *consensus assensus* : item *convenientia*, *pactum*, *pactio*, *compositio* : ab

Ὁμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iisdem verbis utens*, *consentiens* : ab ὁμὸς & λέγω,

Ὁμολογουμένως, adv. *ex confesso*, *sine controversia*, à praes. part. pass. ὁμολογούμενος, ούμενος, verbi ὁμολογέω · quod vide.

Ὁμολόγως, adv. *congruenter* ; item *apertè*, *sine ullâ dubitatione* : ab ὁμολόγος, quod vide.

Ὁμομήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est ex eâdem matre natus* : ex ὁμὸς, & μήτηρ, *mater*,

Ὁμὸν, *eundem*, *similem* : acc. sing. ab ὁμός.

● Ὁμονοέω, -ῶ, f ήσω, p. ὡμονόηκα, *consentio* : ex ὁμὸς, *similis*, & νόος, *mens*.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia*, *unanimitas* : ab ὁμὸς, & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ὁμοούσιος, seu ὁμούσιος, *ejusdem essentiae*, *consubstantialis* : ab ὁμὸς, & οὐσία, *essentia* : ab ὤν, οὖσα, ὄν, verbi εἰμὶ, *sum*.

● Ὁμοπάτριος, ου, ὁ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem habens*.

Ὁμόργνυ, *abstersit* : 3. sing. imperf. act. Ion. ab

ΟΜΟ´ΡΓΝΥΜΙ & μόργνυμι, *absterго*, *imprimo*, *inuro* : f. ὀμόρξω, a. 1. ind. act. ὤμορξα. a. 1. ind. med. ὠμορξάμην, praet. ὤμοργα.

● Ὁμορέω, -ῶ, f. ήσω, *confinis sum* : ab ὅμορος.

Ὀμόρξω, *tergam* ; f. 1. act. verbi praeced.

Ὅμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *finitimus*, *confinis* ; *adfinis*, *amicus* : gen. pl. ὁμόρων. &

Ὁμορῶ, *confinis sum* ; ex ὁμὸς, & ὅρος, *terminus*.

ΟΜΟ´Σ, οῦ, *similis*, *par* : hinc

Ὁμόσε, adv. *eundem in locum*, *eòdem*. à praeced. at

Ὄμοσε, 3. sing. a. 1. Ion. ab ὀμόω, *unio* ; f. ὁμώσω. Th. ὁμός.

Ὀμόσαι, *jurare* ; a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro* ; f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὀμόσῃς, ῃ, a. & 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ὁμοσιτέω, *simul edo* : &

Ὁμόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cum aliquo edit* : ex ὁμὸς, & σῖτος, *frumentum*.

● Ὁμοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium*, item *tentorium* : &

● Ὁμοσκηνέω, -ῶ, *in eodem sum tabernaculo* : ex σκηνὴ, ῆς, ἡ, *tabernaculum*, & ὁμός.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est ex eodem semine & genere* : ex ὁμὸς, & σπείρω, *semino*.

Ὀμόσσῃ, *juraverit* : 3. sing, a, 1. sub act. Poët. gem. σ. ut & ὀμόσσας pro ὀμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro* : f. ὀμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato* : a. 1. imperat. act. gem. σ. ejusd. verbi.

Ὁμοστιχάω, seu έω, *simul procedo*, und ω, *comitor* : ex ὁμὸς, & στείχω, eo.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in eodem versu seu ordine locatus*, *comes* : ex ὁμὸς, & στοῖχος, *ordo*, *versus*. Th. στείχω, eo, *vado*.

Ὀμόσω, *jurabo* : f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ejusdem est artificii* : ex ὁμὸς, & τέχνη, *ars*.

Ὁμότιμοι, *qui sunt in pari honore* : ex ὁμὸς, & τιμὴ, *honor*. Th. τιω, *honoro*.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *commensalis* : ab ὁμὸς, & τράπεζα, *mensa*.

Ὁμότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis*, tam de ingenio quàm moribus ; item *consentaneus* : ex ὁμὸς, & τρόπος, *mores*, *ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

Ὁμοῦ, *simul* : ab ὁμός.

Ὀμοῦμαι, *jurabo* : f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro* : f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, *finitimus sum* : ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *comes*, *qui cum aliquo it* : ex ὁμοῦ, & φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. sing. & pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, *consentio*, *concors sum* : &

Ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *concors* : ex ὁμὸς, & φρὴν, *mens*, *animus*.

● Ὁμόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Xen. *ejusdem speciei*, *ejusdem generis*, *contribulis*, *ex eâdem tribu* : ex ὁμὸς, & φυλὴ, *tribus*.

Ὁμοφωνέω, *eâdem voce vel linguâ utor* : ab ὁμὸς, & φωνὴ, *vox*.

Ὁμό-

Ὁμόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur, cujus eadem vox est* seu *idem sonus, consonus, consentiens*: ex iisd.

Ὁμοχροίη, Ion. pro ὁμόχροια, *coloris similitudo*: ab ὁμὸς & χρόα, *color*.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *suffragii ferendi socius*: ab ὁμὸς, & ψῆφος, *calculus*.

Ὁμόω, *unio, coire facio*: ab ὁμὸς, *similis, par*: sed

Ὀμόω, idem quod ὄμνυμι, *juro*.

Ὄμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφακίας, ου, ὁ, *acerbus, acerbitate suâ uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus*: ab eod. Th.

* Ὀμφακίζω, *sum acerbus*, f. ίσω, p. ὠμφάκικα: ab eod.

* Ὀμφάκιον, ου, τὸ, *omphacium, succus uvæ acerbæ*.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, *umbilicatus, a, um*. Epith. *scuti*: ab

ΟΜΦΑΛΟ'Σ, ου, ὁ, *UMBILICUS, umbo, media pars agminis*: quod ab ἀμφιελίσσω, *circumvolvo*.

'ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba, necdum matura*: quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*.

'ΟΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina, responsum à Deo datum*.

Ὁμωθῆναι, *similem factum esse* vel *unitum*: a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, *unio*. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι. a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio*: quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.

Ὀμώμοκα Att. pro ὤμοκα, *juravi*: perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*.

Ὁμώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem nomen habens, cognominis*: ex ὁμὸς & ὄνομα, *nomen*.

Ὅμως, *tamen, similiter, æquè pariter*, conjunct. discret. ὅμως μὲν τὸ, *veruntamen*; sed

Ὁμῶς, *simul*; Poët. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὃν, ὄντα, *quem*; acc. sing. ab ὃς, *qui*.

Ὂν, præt. part. neut. g. ab ὢν, οὖσα, ὂν, ab εἰμὶ, *sum*.

Ὄναγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim*; per Sync. pro ὀνησαίμην. a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum*: f. ὀνήσω, a. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄναμαι, *vitupero*; *fruor*: ab eod. Th.

Ὀνάμενος, ου, *qui fructum percepit*; per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι, præced.

'ΟΝΑΡ, τὸ, *somnium*: indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio*: hinc ὄνειρος, ου, ὁ, idem

Ὀνάριον, ου, τὸ, *asellus*, dimin. ab ὄνος, *asinus*.

Ὀνασεῖ, *juvabit*: Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνασῶ· deinde ὀνασέω, verbi ὄνημι, *prosum*.

Ὄνασθαι, *frui*: præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide: vel a. 1. inf. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

Ὄνασις, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus, utilitas*; ab eod.

Ὀνάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς 2. sing. a. 1. subj. act. ejusd. verbi.

Ὀνίατ' quod pro ὀνείατα, τὰ, *cibaria, commoda*: ab

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum*: à Th. præced.

Ὀνείδεα, & contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὀνείδειος, ου, *probrosus, contumeliosus*: ab eod. Th.

Ὀνειδίζω, *exprobro, convitior*; imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. a. 1. ὠνείδισα; a. 1. sub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ; præt. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror*; præt. pass. ὠνειδισμαι. Th. præced.

Ὀνειδίσας, αντος, a. 1. part. act. at

Ὀνείδισας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ὀνείδισον, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνειδίσεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia, probrum*: &

Ὀνειδισμὸς, ου, ὁ, *convitium*; ab ὀνειδίζω, *exprobro*. Th. ὄνειδος, τὸ, *probrum*.

Ὀνειδίσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. &

Ὀνειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro*: f. ίσω. ab

'ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum, dedecus*.

* Ὄνειος, ου, *utilis*: ab ὄνημι.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, *insomnia*: in prosâ pro ὄνειροι, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium*.

Ὀνείρειος, ου, ut ὀνείρειαι πύλαι, *somni* vel *insomniorum portæ*; ab ὄνειρος, quod vide.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, *somniorum interpres*: ab ὄνειρος, *somnium*, & κρίνω, *judico*.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *somniorum interpres*: ab ὄνειρος, *somnus*. Th. ὄναρ, *somnium*, & πολέω, *versor*.

Ὄνειρος, ου, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, idem.

Ὀνείρω, dat. sing. ὀνείρων, gen. pl. præced.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi.

* Ὄνημαι, idem quod ὄναμαι.

Ὀνημένος, ου, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

'ΟΝΗΜΙ, sive ὀνίνημι, *juvo, prosum*; item *vitupero*, cum acc. f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præs. pass. ὄνημαι, seu ὄναμαι, *juvor, fruor*: cum gen. f. 1. ὀνήσομαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc

Ὄνησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. &

Ὄνησαι, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.

Ὀνήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.

Ὀνήσει, *erit emolumentum*, 3. sing. f. 1. act. Sunt qui exponunt per *reficieris*, & volunt Att. dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ὄνημι. Th. ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ, propr. nom. Gr. *utilis*: ab ὄνημι.

Ὄνησις, εως, ἡ, *fructus, utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ, nomen propr. Lat. *ferens opem, opitulator*.

Ὀνητὸ

'Ονειο, præf. imp. paff. ab ὄνημαι, *fruor.*
'Ονειδὸς, ῦ, *vituperabilis* : ab ὄνημι.
'Ονήτωρ, ορος, ὁ, *ONETOR*, nom. propr.
'Ονθυλεύω, *stercore bovino inquino, fimo jumentorum aspergo* : ab
'ΟΝΘΟΣ, ῦ, ὁ, *stercus*, seu *fimus jumentorum.* Hinc
'Ονθυλεύω, *cibos condio exquisitè, indo impensam* sive *farctum*, à colore ὄνθυ.
'Ονικὸς, ῦ, ῦν, *asinarius, a, um* : ab ὄνος, *asinus.*
'Ονίνησιν, *juvat*, 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.
'Ονοιτο, 3. sing. præs. opt. verb. ὄνομαι, quod vide : vel ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὀνόομαι, *vitupero, carpo.* Th. ὄνημι, *vitupero.*
'Ονοκένταυρος, ῦ, ὁ, *onocentaurus.*
'Ονομ', pro ὄνομα, quod vide.
'ΟΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, *NOMEN, fama, celebritas, prætextus* : κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv. τοὔνομα, *nomine.*
'Ονόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab
'Ονομάζω, *nomino* : 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν, f. άσω. p. ὠνόμακα. præs. paff. ὀνομάζομαι, *nominor* : p. paff. ὠνόμασμαι. a. 1. paff. ὀνομασθεὶς, εῖσα, ἐν, præs. part. paff. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*
'Ονομαι, *vitupero* : f. ὀνόσομαι. a. 1. ὠνοσάμην. ab ὄνημι, idem.
'Ονομαίνω, *nomino* : f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. sub. act. ὀνομήνω, quod quidam Att. dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, *nomen* :
'Ονομάκριτος, ῦ, ὁ, nom. propr.
'Ονόμασθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paff. ab ὀνομάζω, quod vide.
'Ονόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.
'Ονομασία, ίας, ἡ, *nominatio, appellatio.*
'Ονομαςὶ, adv. vide in ὀνομαςός.
'Ονομαςικὸς, ῆ, ὸν, *nominativus* : &
'Ονομαςὸς, οῦ, *celebris, clarus* : in pl. ὀνομαςοὶ, ὀνομαςὶ, Poët. adv. *nominatim.* Th. ὄνομα, *nomen.*
'Ονόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. &
'Ονομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.
'ΟΝΟΣ, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *asinus, a* : q. ab ὄνημι, *juvo* : item bestiola multipes dicta *multipeda, porcellio*, item *superior molæ lapis.*
'Ονόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*
'Ονοςὸς, οῦ, *vituperandus* : in pl. n. g. ὀνοςὰ, ab ὄνημι, *vitupero.*
'Ονοτάζω, *carpo, convitior* : ab ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*
'Ονοτὸς, οῦ, Poët. *vituperabilis, contemptibilis*, ab eod.
'Ονοφορβὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit* : ab ὄνος & φέρβω, *pasco* : 1. m. πέφορβα.
'Ονόω, f. όσω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*
'Οντα, *existentem*, acc. sing. part. præs. ὢν ὄντος. ab εἰμὶ, *sum.*

'Οντινα, *quemcunque*, acc. sing. ab ὅςις, ὅςινος, ὅτινι, ab ὃς & τὶς, *quis.*
'Οντως, *verè*, adv. ab ὢν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum.*
'Ονυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*
'Ονύμαξα, ας, ε, Æol. & Poët. pro ὠνόμασα. a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, quod vide.
'Ονυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.
'ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, *UNGUIS*, *uncus*; *ONYX*, gemma : in dat. pl. ὄνυξι. Hinc
'Ονυχες, *ungues*, nom. pl. &
'Ονύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis.*
'Ονυχίζω, *ungues facio, divido ungulam penitùs, ungues reseco*, f. p. ίσω, p. ὠνύχικα. ab ὄνυξ, *unguis.*
'Ονύχιον, ῦ, τὸ, *unguiculus* ; item pro *lapide onychite.* Th. ὄνυξ.
'Ονυχισμὸς, *fissura ungularum.*
'ΟΝΩΝΙΣ, ιος, *herbæ genus.*
'Οξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξεῖα ἅλμη.
'Οξεῖα, ας, ἡ, *acuta*, nom. f. g. ab ὀξύς. at
'Οξεῖα, exponitur per *acutam*, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέος, ab eod.
'Οξέϊ, dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus.*
'Οξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν ab
'Οξείησι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus.*
'Οξέως, adv. *celeritèr, velocitèr* : ab eod.
'Οξος, εος, τὸ, *acetum* : & pro *viro iracundo*, Th. ὀξὺς, *acutus.*
'Οξὺ, substantivè *acumen, mucro, acies* ; item *celeritas* : adv. etiam acutè, *celeritèr.* Th. ὀξὺς.
'Οξυβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *acutam cuspidem habens, acutus, celeritèr emissus* : ab ὀξὺς, *acutus*, & βέλος, τὸ, *telum.*
'Οξύγαρον, ῦ, τὸ, *garum aceto conditum* : ex ὀξὺς & γάρον.
'Οξύγγιον, ῦ, τὸ, *axungia, arvina*, Græc. à Lat.
'Οξυγράφος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *celeritèr scribens* : ex ὀξὺς & γράφω, *scribo.*
'Οξυηκοΐα, ας, ἡ, *auditûs acumen* : ex ὀξὺς, *acutus*, & ἀκοὴ, *auditus.* Th. ἀκούω, *audio.*
'Οξύθυμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui acerbo est animo, iracundus*, Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas* ; *sordes* : ab ὀξὺς & θυμὸς, *animus.*
'Οξυκίνητος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *ad motum subitus & præceps, qui subitò vel celeritèr movetur* ; item ὀργίλος, *qui subitò irâ commovetur* : ab ὀξὺς & κινέω, *moveo.*
'Οξυντῆρες, *in acutum desinentia ferramenta.*
'Οξύνω, *acuo* ; item *acidum reddo* : f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξὺς.
'Οξυόεντι, dat. sing. ab ὀξυόεις, εντος, *acutus, spinosus.* Th. ὀξὺς.
'Οξυπεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vel ὀξυρρεπὴς, &
'Οξύρῥοπος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui celeritèr repit ac movetur* ; *celer, velox* : ab ὀξὺς, *velox*, & ῥέπω, *repo, vergo.*
'ΟΞΥΣ, εῖα, ὺ, *acutus, a, um, velox* : gen. ὀξέος.
'Οξύσχοινος, ῦ, ὁ, *acutus, juncus* : ex ὀξὺς, *acutus*, & σχοῖνος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *juncus.*

'Οξύτερος, ε, & in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior*, comparat. ab ὀξὺς. *acutus*.
'Οξύτης, ητος, ἡ, *acumen*, *acies*, *acrimonia*; item *celeritas*. Th. ὀξύς.
'Οξύτομος, ε, ὁ κ ἡ, *acutè secans*, *acutus*: ab ὀξὺ, & τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.
'Ου, Poët. pro ὗ, *cujus*: ab ὃς, *quis*.
'Οπ' pro ὄπα, *vocem*, *sonum*: acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.
'Οπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπου, *ubi*: quod vide
'Οπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor*; *adsum*, *procedo*, *opitulor*: &
'Οπαδὸς, ου, ὁ, *assecla*, *comes*: quod & ὀπηδὸς, ab ὀπάζω.
'Οπαζόμενος, ε, *auctus*, præs. part. pass. ab.
'ΟΠΑ'ΖΩ, *persequor*, *sequi jubeo*, *comitem do*; *præbeo*: q. ab ἕπομαι, *sequor*. ὀπάζομαι, *à persequente urgeor*; *comitem accipio*.
'Οπαῖον ε, τὸ, *foramen ollæ*; item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit*. Th. ὀπὴ, *foramen*.
'Οπατίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quod vide.
'Οπασα, ας, ε, Ion pro ὤπασα, a. 1. ind. act. &
'Οπάσαι, a. 1. inf. act. &
'Οπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. pass. ab ὀπάζω, *præbeo*.
'Οπάσσαις, *præbeas*, a. 1. opt. act. gem. σ, sic. ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.
'Οπατρος, ε, ὁ κ ἡ, per Syncop. pro ὁμόπατρος, *eodem patre genitus*: ab ὁμὸς, *similis*, & πατὴρ.
'Οπάων, ονος, ὁ κ ἡ, *minister*, *assectator*, *comes*. Th. ὀπάζω, *sequi jubeo*. Alii ὀπάων leg. qu. ab ἕπω, *sequor*.
'Οπερ, quod: ex ὃ & περ.
'Οπέων, ονος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.
'ΟΠΗ', ῆς, ἡ, *foramen*, per quod *videri* potest: q. ab ὄπτομαι, *video*.
'ΟΠΗ, *ubi?* *quo?* *quomodo?* q. ab ὃς, *qui*.
'Οπηδεῖ, *comitatur*, 3. sing. præs. act. ab
'Οπηδέω, *comitor*, *comes sum*, *assector*. Th. ὀπάζω, *comitem do*.
'Οπηνίκα, *quando*: ex ὅπη, & ἡνίκα, *quum*, *quando*.
• 'Οπήτιον, ε, τὸ, *fabula*. Th. ὀπὴ.
'Οπὶ, *voci*, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.
• 'Οπιδνὸς, *reverendus*. Th. ὄπις.
'Οπίζετο, *curabat*, 3. sing. imperf. Ion. ab
'Οπίζομαι, *curo*, *revereor*; item *caveo*, *rependo*. Hinc
'Οπιζόμενος, præs. part. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*, *cura*.
'Οπιθεν, *retrò*, *post*, Ion. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsùm*.
'Οπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*.
'Οπιον, ε, τὸ, *OPIUM*, *succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat*. Th. ὀπὸς, *succus*.
'Οπιπεύοντ' pro ὀπιπεύοντα, *spectantem*, acc. sing. part. præs. ab
'Οπιπεύω, *circumspicio*, per reduplic. ab inusitat. ὀπεύω. Th. ὄπτομαι, *video*.

'ΟΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio*, *vindicta divina*, *cura*: q. ab ἕπομαι, *sequor*.
'Οπισαμβὼ, *itio retrograda*: ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est ἀναβαίνειν.
'Οπισθεν, *ponè*, *à tergo*: adv. Th. ὀπίσω, *retrò*.
• 'Οπίσθιος, ε, ὁ κ ἡ, *posterior*, *à tergo sequens*.
• 'Οπισθίως, adv. *post*, *retrorsùm*.
'Οπισθόδετος, ε, ὁ κ ἡ, *à tergo revinctus*: ex ὄπισθεν & δέω, *ligo*.
'Οπισθόμβροτον αὔχημα δόξας, *retrò mortales sequens gloriatio laudis*. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.
'Οπισθονόμοι βόες, *boves præposterè pascentes*: ab ὄπισθεν & νέμω, *pasco*.
• 'Οπισθότονος, ε, ὁ, *in adversum tendens*.
'Οπισθοφανῶς, *retrorsùm*, adv. ex ὀπίσω & φαίνω.
'Οπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò*.
'Οπίστερος, ε, *posterior*: ὀπίστατος, *postremus*: ab
'ΟΠΙ'ΣΩ, *retrorsùm*, *retrò*, *post*. adv. cum gen. item sine casu. τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt*.
'Οπλα, τὰ *instrumenta*: ab ὅπλον, ε, τὸ, *arma*.
'Οπλέα, acc. sing. ab 'Οπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.
'Οπλεσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, *armor*. Th. ὅπλον, *arma*.
• 'Οπλέω, vide ὁπλίζω, q. idem est.
'Οπλέων, Ion. pro ὅπλων, gen. pl. ab
'Οπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula*. Th. ὅπλον.
'Οπλίζω, *armo*: f. ίσω. p. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, *armor*; item active *instruo*, *paro*: præs. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. m. ὡπλισάμην, ω, ατο. imperativ. a. 1. m. ὅπλισαι. ασθω, & in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.
• 'Οπλισμα, ατος, τὸ, *armatura*: &
• 'Οπλισμὸς, ῦ, ὁ, id.
'Οπλισόμεσθα, *armamur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præced.
'Οπλιστὴς, & ὁπλίτης, ε, ὁ, Poët. pro ὁπλιστικὸς, ῦ, vel ὡπλισμένος, *armatus*. Th. ὅπλον.
• 'Οπλοδοτέω, ῶ, *arma distribuo*.
• 'Οπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium*: ex ὅπλον, *arma*, & θήκη, *vagina*.
• 'Οπλολογέω, ῶ, *arma lego*, *colligo*.
'Οπλομαχέω, f. ήσω, *armis decerto* vel *pugno*: &
'Οπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *certamen quo armis decertatur*: &
'Οπλομάχος, ε, ὁ κ ἡ, *qui armis pugnat*: ex ὅπλον & μάχομαι, *pugno*.
'ΟΠΛΟΝ, ε, τὸ, vel τὰ ὅπλα, *arma*, *instrumenta quævis*.
'Οπλοτεράων, *juvenum*, gen. plur. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων. ab
'Οπλότερος, ε, *junior*, *posteri*, ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον *arma*.
'Οπλοφορέω, *arma gesto*; item *armatus stipo alicujus latus*: in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor*.

 'Οπλοφόρος,

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui arma gestat, armiger*: ex ὅπλον & φέρω.

Ὁποδαπὸς, ῦ, *cujas, ex quâ regione*: ex ὅπου, *ubi*, & δάπεδον, *solum*.

Ὁπόθεν, & Poët. ὁππόθεν, *unde?* à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui*.

Ὅποι, *quo*: vide ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis, e*: idem quod οἷος, citra interrogationem.

ΟΠΟ΄Σ, ῦ, ὁ, *succus, humor*; *coagulum*: qu. ab ὀπὴ, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans*: χυλὸς, *expressus succus*.

Ὁπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

● Ὁποσονῦν, adv. *aliquantulum, quantumcunque*: ex ὁπόσος, & οὖν.

Ὁπόσος, & Poët. ὁππόσος, ου, *quantus*: à πόσος, & hoc ab ὅσος, *quantus*.

Ὁπόταν, *quum*, pro ὁπότε, & ἂν, *ubi*.

Ὁπότε, & Poët. ὁππότε, *quando*, citra interrogationem, adv. idem quod ὅτε.

Ὁπότερος, ου, *uter*, infinitè; ut πότερος, *uter*, interrogativè: à πῶς, *quomodo?* Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, *qui*.

Ὅπου, *ubi*, infinitè, idem quod οὗ, *ubi, quo, quum*: ab eod.

Ὅππα, Dor. pro ὅπη, & hoc pro ὁπόθεν, *unde*. Th. ὅτε, *quando*.

Ὅππη, Poët. pro ὅπη καὶ ὅπη, *quo*. Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*, quod vide.

Ὁππόσε, adv. *quocunque*.

Ὁππότ' pro ὁππότε, vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram*, acc. sing. f. g. Ion. &

Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. & Poët. ab

Ὁππότερος, ου, *uter*; Poët pro ὁπότερος, Th. πότερος, *uter*.

● Ὀπτάζομαι, *videor, conspicior*.

● Ὀπτάζω, *video*.

Ὀπταλέος, ου, *assatus*. Th. ὀπτάω, *asso*.

Ὀπτανόμενος, ου, *visus, versans in conspectu*, part. præs. pass. ab

Ὀπτάνω, *video*: ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio, visio*: quæ fit καθ' ὕπαρ, vigilanti: à præced.

ΟΠΤΑ΄Ω, *torreo, asso*: f. ήσω. p. ὤπτηκα. p. pass. ὤπτημαι, σαι.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, q. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præs. part. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτῆ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. sing. præs. ind. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτηθεὶς, εντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*. Th. ὄπτομαι.

● Ὄπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio*: ab ὀπτάω.

Ὀπτήσομεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

● Ὀπτικὸς, ῦ *visorius*. Th. ὄπτομαι. Hinc Angl. Optick.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, *oculus*: ab

ΟΠΤΟΜΑΙ, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι, ψαι, πται, a. 1. pass. ὤφθην, ης, η, f. 1. pass. ὀφθήσομαι. a. 1. m. ὀψάμην. a. 1. sub. m. ὄψωμαι.

Ὀπτὸς, ὴ, ὸν, *assus, a, um*; *tostus*. Th. ὀπτάω, *asso*.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτός.

Ὀπυίω, *ineo, coeo, uxorem habeo*: imperfect. ὤπυιον, ες, ε. præs. pass. ὀπυίομαι, *ineor, in matrimonio habeor*.

Ὄπωπα, *vidi*, p. m. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. p. m. ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀπώπει, Ion. pro ὀπώπει, 3. sing. plusq. p. m. Vide præced.

Ὀπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*: à præced. quod vide.

ΟΠΩ΄ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus, fructus autumnalis*; *ætas maturior*: qu. ὀπὸς ὥρα, seu ὥρα, *tempus & cura fructuum*.

Ὀπώριζε, Att. pro ὀπωρίσει, 3. sing. f. 1. act. ab ὀπωρίζω. *fructus autumnales* seu *poma collige*. Th. ὀπώρα.

Ὀπωριζόντες, Dor. seu Æol. pro ὀπωρίζοντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ὀπωρίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *fructus autumnales* seu *poma decerpo & colligo*: *pomis vescor* seu *fructibus autumnalibus*. Th. ὀπώρα, *fructus autumnales, autumnus*.

Ὀπωρινὸς, ῦ *autumnalis*: ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Ὅπως, *ut, quomodo*; conjunct. ex Themate πῶς, adv. *quomodo?*

Ὁπωσοῦν, *quomodocunque*: à præced.

Ὁρᾷ, *videt*, 3. sing. præs. ab ὁράω. sed

Ὅρα. præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. ὁρᾶσθαι, præs. inf. pass. ab eod.

Ὅραμα, ατος, τὸ, *visio, visus*: quæ fieri solet κατ' ὄναρ, *spectaculum*: ab ὁράω, *video*.

● Ὁραματισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ὅραμνος, *frons, RAMUS*: qu. contracté pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, *spinosus frutex*.

Ὁρᾶν, ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem*. Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare*.

Ὠρανὸς, ῶ, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*.

Ὁρᾶται, *spectat*, 3. sing. præs. m. &

Ὁρᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video*.

● Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, *spectator*: &

● Ὁρατικὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *videndi potentiâ præditus*: &

Ὁρατὸς, ου, ὸν, *visibilis, e*, ab

ΟΡΑ΄Ω, *video, cerno, intelligo*, præs. imperat. ὅραε, ὅρα. imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων, f. άσω. p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. plusq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει. perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ας, α, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

Ὀργάζω, vide in ὀργάω.

'Οργάνη, ης, ἡ, *Minerva*, quæ & ἐργάνη, ab ἔργον, quia *textrix*.

* 'Οργανικὸς, ῦ, *instrumentalis* : ab

'ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *instrumentum*, vel *opus* ORGANUM : qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus*, seu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio*. Hinc Angl. Organ.

'ΟΡΓΑΣ, άδος, ἡ, *locus*, vel *lucus Deo sacer*, *vinea*.

'ΟΡΓΑ'Ω, *appeto impatientèr* : f. ήσω, qu. ab ὀργὴ, *impetus*. Hinc ὀργάζω, *instigo*, *incito* ; item *subigo*, *mollio*.

'ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira*, *pœna*, *animi inclinatio*, *studium* ; qu. ab ὄρω, *incito*, & ἄγω, *impello*, quia est *impulsus* quidam animi. Hinc ὀργίζομαι, *irascor* : &

'Οργὴ, etiam Ionibus significat *picem*.

'ΟΡΓΙΑ, ων τὰ, *sacra Liberi*, & *cujusvis Dei*, ORGIA, qu. ab ὀργὴ, *impetus*.

'Οργιάζω, *orgia celebro* : à præced.

* 'Οργίζομαι, paff. ab

'Οργίζω, *ad iram incito*, *lacesso*, *facio irasci* : f. ίσω, p. ὤργικα. præf. paff. ὀργίζομαι, *irascor* : cum dat. præf. inf. ὀργίζεσθαι. a. 1. paff. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. paff. ὀργισθεὶς, έντος, f. 1. paff. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira*.

'Οργιζώμεθα, 1. pl. præf. fub. paff. à præc.

'Οργίλος, ου, *iracundus*, &

'Οργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia*. Th. ὀργή.

'Οργισθῇς, *iratus fueris* ; 2. fing. a. 1. fub. paff. ab ὀργίζομαι, *irascor* : p. ὤργισμαι. ab eod. Th.

'ΟΡΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum*, *passus*, *ulna* : ab ὀρέγω, *extendo*, & γυῖον, *pes*. Est enim *extensorum pedum* mensura.

'Ορέγεσθαι, præf. inf. paff. ὀρεγόμενος, præf. part. paff. ab ὀρέγω, *extendo*.

'Ορεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur* ; item *passus* : ab eod.

'Ορεγνὺς, ύντος, *porrigens* : præf. part. act. ab ὀρέγνυμι, seu ὀρέγω, *porrigo*.

'ΟΡΕ'ΓΩ seu ὀρέγνυμι, *porrigo*, *extendo* : f. ξω. p. ὤρεχα. a. 1. ὤρεξα. præf. m. ὀρέγομαι, *appeto* : cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι. a. 1. paff. ὠρέχθην, ης, η. a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc Angl. to reach, stretch.

'Ορειαν, Dor. pro ὀρείων, gen. pl. ab ὄρειος, -εία, -ειον. vel ab ὀρεῖος, -εία, -εῖον, *montanus* : ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

'Ορειβατέω, *montes scando*, vel *pererro*. &

'Ορειβάτης, ου, ὁ, *montes scandens* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & βαίνω, *eo*.

'ΟΡΕΙΓΑΝΟΝ, seu ὀρίγανον, ου, τὸ, ORIGANUM, herbæ nomen, quod ab ὄρος, *mons*, & γάνος, *gaudium*.

'Ορεινὸς, ὴ, ὸν, *montanus*, *a*, *um* : hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

'Ορεῖται, 3. fing. f. 2. m. ὀρῦμαι, ῆ, εῖται ab ὄρω, *excito* : f. ὀρῶ. & Æol. ὀρέσω.

'Ορειχάλκοιο, gen. Ion. ab

'Ορείχαλκος, ου, ὁ, ORICHALCUM, *æs montanum* : interdum adjectivè significat, *confectus ex orichalco* ; ὁ ϗ ἡ, q. ab ὄρος, *mons*, & χαλκὸς, *æs*.

'Ορεκτὸς, ῦ, *porrectus*, &

'Ορέξαι, *porrigere* : a. 1. inf. act. &

'Ορέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, ου, ω a. 1. part. m. &

'Ορέξῃ, 3. fing. a. 1. fub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo*.

'Ορεξις, εως, ἡ, *libido*, *appetentia*, *appetitus*, OREXIS. Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.

'Ορέοντο, *ruebant*, Ion. & Poet. Pleonasm. τῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. paff. verbi ὄρω, *excito*.

'Ορεοπολέω, -ῶ, *in montibus verso* vel *erro* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & πολέω, *verso*.

'Ορεος, gen. fing. ab ὄρος.

'Ορεσκῴοισι, *montanis* : dat. pl. ab

'Ορεσκῷος, per Sync. pro ὀρεσίκοιος, ου, *in montibus degens* : ab ὄρος, & κέω, seu κεῖμαι, *jaceo*.

'Ορεσσι, *montibus* : dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

'Ορεσσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus pascens*, *monticola* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & νέμω, *pasco* : p. m. νένομα.

'Ορέστης, ου, ὁ, ORESTES : nomen propr. acc. fing. 'Ορέστην.

'Ορεστιὰς, άδος, ἡ, *montana*, *monticola* : Th. ὄρος, *mons*.

'Ορεὺς, Ion. ὀρηὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus*, *mula* : ab ὄρος, *mons*, quòd ad opera montana fit idoneus. sed

'Ορευς, Dor. pro ὄρυς, τῦ, gen. fing. ab ὄρος, *mons*.

'Ορέω, Ion. pro ὁράω, *video* : fic ὀρέει pro ὁρᾷ, 3. fing. ind. præf.

'Ορη, Dor. pro ὅρα, *vide* : præf. imperat. ab ὁράω.

'Ορηαι, *movearis* : Ion. pro ὄρῃ, 2. fing præf. fub. paff. verbi ὄρομαι, in fub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῆς, Dor. pro ὁρᾷς, fic ὁρῶντε pro ὁρᾶτε, 2. perf. fing. & pl. præf. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

'Ορηται, *orta fuerit* : 3. fing. fub. paff. vel ut alii a. 2. fub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῶτε, *videtis* : Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præf. ind. verbi ὁράω, *video*.

'Ορθαι, *motum esse* : per Syftolen Ion. pro ὦρθαι, perf. inf. paff. verbi ὄρω, f. ὀρῶ, p. paff. ὦρμαι, σαι, ται. at

'Ορθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ὴ, ὸν, *rectus*, *a*, *um*.

'Ορθεῖν, Dor. seu Æol. pro ὀρθοῦν, præf. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, *procerorum*, gen. pl. ab

'Ορθιος, ου, *arduus*, *in altum tendens* : hine ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare* : ὄρθιον ἀϋσασθαι, *vehementèr vociferari*. Th. ὀρθός.

'Ορθόβυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rectum consilium suppeditat* : ab ὀρθὸς, & βυλὴ, *consilium*.

'Ορθογραφέω, -ῶ, *rectè scribo*. &

'Ορθογραφία, ας, ἡ, ORTHOGRAPHIA, *recta scriptura*, seu *rectè scribendi scientia* : ex ὀρθὸς, & γράφω, *scribo*.

* 'Ορθογώνιος, *rectangulus*.

'Ορθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

'Ορθοδίκης,

Ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicia dans, veridicus : ab ὀρθὸς, & δίκη, jus.

Ὀρθόθριξ, ὁ καὶ ἡ, gen. ὀρθοτρίχος, *qui erectos habet crines* : ab ὀρθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. fœm. gen. Dor. pro ῶν. ab

Ὀρθόκραιρος, ον, *cornua erecta habens* : ab ὀρθὸς, *rectus*, & κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

Ὀρθολογέω, ῶ, *rectè loquor & propriè* : ex ὀρθὸς, & λέγω.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates* : ab ὀρθὸς, & μάντις, *vates*.

Ὀρθοποδέω, ῶ, *recto pede incedo, non claudico* : ab ὀρθόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ *recto pede progrediens* : ex ὀρθὸς, & πῦς, *pes*.

Ὀρθόπολις, ιος, ὁ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumesque conservans* : Epithet. boni Principis, *quia suâ sapientiâ servat civitates* : ab ὀρθὸς, & πόλις, *civitas*.

ΟΡΘΟ'Σ, ὴ, ὸν, *rectus, a, um, erectus* : q. ab ὄρω, *excito*.

Ὀρθοτομέω, ῶ, *rectè seco, divido, distribuo* : f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα. ab

Ὀρθοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rectè secans* : ab ὀρθὸς, & τέμνω, *seco* : p. m. τέτομα.

Ὀρθοτριχέω, ῶ, *crines erectos habeo* : &

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines* : ab ὀρθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ὀρθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum* : pro Carmen in alicujus laudem componere, quod altâ voce canatur.

Ὀρθόω, f. ώσω, *erigo, dirigo* ; *rectum facio*. Th. ὀρθός.

Ὀρθρεύω, *manè surgo* : ab ὄρθρος, *diluculum* : ὀρθρευοίσᾳ, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *manè vigilanti* : dat. sing. part. præs. f. g.

Ὀρθρίζω, *diluculo venio* : imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα, a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, *surge manè*. Th. ὄρθρος.

Ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, *matutinus, a, um*. Th.

Ὄρθριος, α, ον, *matutinus, summo manè veniens* : ejusd. Th.

Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

Ὀρθριῶ, *vigilabo* : Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὀρθρόγοη, ης, ἡ, *manè lugens* : ab ὄρθρος, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ήσω, *gemo*.

ΟΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *diluculum* : quia nos ad opera ὀρθοῖ, *erigit*.

Ὀρθῳ, dat. sing. ab Ὀρθος, ου, ὁ, nom. viri.

Ὀρθωθῇ, *feliciter succedat* : 3. sing. a. 1. sub pass. verbi ὀρθόω, quod vide.

Ὀρθῶς, adv. *rectè, ut par est & decet*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ὀρθώσαις. Æol. pro

Ὀρθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. præced.

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector* : qui jacentem erigit : ab ὀρθόω, *erigo*, ejusd. Th.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero* : [illegible] *pugno, decerto*. Th. ὀρέγω, *porrigo*.

Ὁρίζω, *definio* : f. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ, a. 1. ὥρισα, *constitui* : præf. pass. ὁρίζομαι, p. pass. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, ου, *definitus, decretus*, a. 1. pass. ὡρίσθην, a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, έντος, *declaratus*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ὀρίκτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ὀρείκτιτος, *in monte constructus* ; sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus* : ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & κτίζω, *condo*.

Ὀριμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma* : ab ὄρος & μᾶλα. Dor. pro μῆλα, *poma*. Th. μηλέα, *malus*.

Ὀρίναις, *moveres* : 2. sing. a. 1. opt. act. &

Ὀρίνετον, *commovent* : dual. præs. ind. act. ab

Ὀρίνω, *excito, commoveo* : f. νῶ, præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, *excito* : f. ὀρῶ & ὄρσω, Æ l.

Ὅριον, ου, τὸ, *finis, terminus* : in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ὅριος, ου, *terminalis* : ab eod. Th.

Ὁρίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio*, quod vide.

Ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, *finitio, definitio* : &

Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, *finitor, constitutor juris & arbiter conditionum* ; ab ὁρίζω, *termino, definio*. Th. ὅρος.

Ὀριχάομαι, *appeto* : ab ὀρέγομαι.

Ὁριῶ, *definiam* : Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὁρίων, gen. pl. ab ὅριον, *finis*, quod vide.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum* : ab ἔργω, *includo*.

Ὄρκη, ης, ἡ, *vas olearium* : ab eod.

Ὀρκίσομεν, Gen. xxxiv. ver. 16. leg. ὁμιλήσομεν, vide ὁμιλέω, an οἰκήσομεν, f. 1. ab οἰκέω, *habito*.

Ὁρκίζω, *jurejurando adstringo* : f. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum*.

Ὅρκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento sancitum* : ab ὅρκος.

Ὁρκισμὸς, οῦ, ὁ, *juramentum* : ab ὁρκίζω.

ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum* : ab εἴργω, *coerceo*, hinc ἐπιορκία, ας, ἡ, *perjurium*.

Ὁρκόω, f. ώσω, p. ωκα, *ad jusjurandum adigere, jusjurandum exigo*. Th. ὅρκος.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, *jusjurandum* : qu. d. ὅρκου ὄμοσις, *juramenti juratio*. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Ὁρκωμότος, ου, ὁ, *jurejurando adstrictus* : vide præced.

Ὁρκωτὴς, οῦ, ὁ, *qui jurejurando aliquem adstringit* : ὁρκωταὶ, dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt* : à præced.

ΟΡΜΑΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ordo, series, catena, latibulum* : ab ἁρμόζω, *apto*.

Ὁρμαίνω, *in animo cogito, impetu feror, ruo* : f. ανῶ p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Ὁρμᾶν ποτὶ τηλαυγὲς κλέος, Θεοῦ σὺν παλάμᾳ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio*. Pindari loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, & significat *proficiscor*.

Ὅρμασται, *adaptatum est* : 3. sing. p. pass per Metath. pro ἅρμοσται, Ion. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, congruo*,

ωενύω, *apto* : perf. ὥρμενα, p. pass. ὥρμενμαι, σαι, ται. Th. ἄρω, *apto*.

Ὁρμάω, ῶ, *ruo*, *irruo*, *impetu feror*, *prorumpo* : f. ήσω, p. ὥρμηκα, a. 1. ὥρμησα, p. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.

Ὁρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμάω, quod vide.

Ὁρμενίδαο, gen. Æol. pro -ου. ab

Ὁρμενίδας, ου, ὁ, nomen viri.

Ὅρμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur*, *concitatus* : præs. part. pass. verbi ὄρω, *excito* : item *caulis brassicæ*.

Ὁρμέω, -ῶ, *stationem habeo* : it. *appello*. Th. ὅρμος.

Ὁρμεώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass. ab ὁρμάω.

ΌΡΜΗ, ῆς, ἡ, *impetus*, *appetitus animi* : q. ab ὄρομαι, *cum impetu feror*.

Ὁρμηθείς, ἕντος, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. &

Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. pass. præcedentis verbi.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, *impetus*. Th. ὁρμή.

Ὁρμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, *impetu feror* : f. ήσω. ejusd. Th.

Ὁρμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum*, *suscitabulum* ; *locus è quo prodimus ad bellum inferendum*, & *quem pro perfugio habemus*, *sedes belli*. Th. ὁρμὴ, *motus bellicus*.

ΌΡΜΙΑ, ᾶς, ἡ, *tenuis funiculus*, *linum*, *hamus*, *arundo piscatoria*.

Ὁρμίζω, *naves in stationem subduco* : ab ὅρμος, *statio navium*, *monile*.

ΌΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba marrubio similis*.

Ὅρμισις, εως, ἡ, *quies in portu*. Vide in ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile* : ab

ΌΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile*, *colli ornamentum* ; item *statio navium* : q. ab εἴρω, *necto*, vel ab ἕρμα, *stabilimentum*.

Ὄρνεον, ου, τὸ, *volucris*, *avicula*, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ.

Ὄρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ, *avis* : acc. sing. ὄρνιθα.

Ὀρνίθιον, ου, τὸ, *avicula*.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium*, *venatio avium* : ab ὄρνις, & θήρα, *venatio*, Th. θὴρ, *fera*.

Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, *auspicor* : f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα, *ex avibus auguror*.

Ὄρνιξ, χος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

ΌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ καὶ ἡ, *avis*, *ales*, *gallina* ; item *augurium*.

Ὄρνισι, dat. pl. à sup.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ, qu. vide.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus insidias struit*, ὁ ταῖς ὄρνισι λοχίζων· ab ὄρνις, & λόχος, *insidia*.

Ὄρνυμαι, *excitor*, *surgo* : ab ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito*.

Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, *movere* : Dor. pro ὀρνύναι, præs. inf. act. &

Ὀρνυμένοιο, pro -ου, gen. Ion. part. præs. pass. verbi ejusd.

Ὄρνυσθε, *concitamini* : 2. pl. præs. imperat. pass. verbi præced.

Ὀρνύω, Poët. *moveo*, *incito* : idem quod ὄρω.

ΌΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, *ERVUM*, *leguminis genus*, q. ab ἐρέπτω, *edo*.

Ὀρογυῖα, *quæ porrexit* : perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo* : præt. med. ὤρογα, perf. part. med. ὠρογυῖα, *via*, & per Syncol. Ion. ὀρογυῖα.

ΌΡΟΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *surculus*, *ramusculus*. hinc

Ὀροδαμνίς, ίδος, ἡ, idem.

Ὀροδαμνιάδες, *nymphæ & apes* : quia ἐν ὄρει δάμνον, habent ; aut ab ὀρόδαμνος.

Ὀροθέσια, ας, ἡ, *terminus positus* : q. d. θέσις τοῦ ὅρου, *positio termini*.

Ὀροθύνω, idem quod ὄρω.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.

ΌΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, *montes*?

ΌΡΟΣ, εος, τὸ, *mons* : ab ὄρω, *excito*, *erigo* : est enim *erecta* in tumorem terra. at

ΌΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus*, *limes*, *meta* : ab ὁρῶ, *video*. Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί.

Ὀροσάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege bene meriti*.

Ὄρουσαν, *irruerunt* : 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὤρουσαν. Sed ὀρούσα, *præcipitans*, pro ὀρούσασα. a. 1. part. act. f. g. ab

Ὀρούω, *IRRUO*, *gradu concitato fero* : f. ύσω, p. ὤρουκα. Th. ὄρω, *concito*.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium*, *culmen*, *lacunar*, *contignatio*, *tectum*. Hinc Angl. Roof, &

Ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego* *se*...

Ὀροφόω, ῶ, *concamero*, *tego*, f. ώσω, p. ωκα.

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, *tectum*.

Ὀρόων, Poët. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video* : f. άσω. p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα.

Ὁρόωντι, Dor. pro ὁρόωσι, seu ὁρῶσι, *vident* : 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ὁρόωτε, *videretis* : Poët. pro ὁρῷτε, 2. pl. præs. opt. act. verbi præced.

Ὀρπίλον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, *avis*.

Ὄρπηκα, *stimulum* : acc. sing. ab

ΌΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ. *stolo*, *ramus*, *surculus ex radice arboris enatus* : qu. ab ἕρπω, quia ex arbore *proserpit*.

Ὄῤῥ' οἱ, Poët. pro ὁ δὲ αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, vel ὀροπύγιον, vel ὠροπύγιον, ου, τὸ, *ultima pars spinæ*. ex ὄῤῥος, q. vide, & πυγὴ, *nates*.

ΌΡΡΟΣ, ῦ, ὁ, *serum lactis*. Dicitur & ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, q. ab ῥέω, seu ῥέω, *fluo*. Sed

Ὄῤῥος, ου, ὁ, *linea*, *quæ scrotum medium intersecat* : & *sacri ossis extremum* : scribitur & ὄρος.

Ὀῤῥωδέω, *metuo* : sumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄῤῥος, quod vide. scribitur & ὀρῤωδέω.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, *timor*, *metus* : vide in præcedente.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito*.

Ὄρσεο, *surge* : Ion. pro ὄρσο, præs. imperat. verbi ὄρσομαι, qu. Poetæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito*.

Ὄρσῃς, *provoces* : 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *horrisonus*, vel *qui strepitum excitat*, ὁ ὄρων κτύπον ab ὄρω, κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS* : nomen proprium.

Ὀρσινεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, *excitator nubium* : Jovis Epithet. ab ὄρω, *excito*, f. Æol. ὄρσω, & νέφος, *nubes*.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatiens solum* : ab ὄρω & πέδον, *solum*.

Ὄρσο, per Syncop. pro ὄρσεο, & hoc Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. pass. à præs. act. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito*.

Ὀρσοθύρα, ας, ἡ, & Ion. ὀρσοθύρη, *magna & alta janua* : ex ὄρω, f. ὄρσω, Æol. ὄρσω, & θύρα, *janua*.

Ὀρσοτριαίνης, nom. Æol. pro com. ὀρσοτριαίνης, & Dor. ὀρσοτριαίνας, gen ὀρσοτριαίνα, pro com. ὀρσοτριαίνου, *agitator tridentis*. Epithet. Neptuni. ab ὄρω, & τρίαινα, ης, ἡ, *tridens*. Th. τρεῖς.

Ὀρσῶ, *concitabo* : fut. Æol. verbi ὄρω, fut. ὀρῶ.

Ὀρτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem festum celebro*. Th. ἑορτή.

Ὀρταλίζω, *incipio alas quatere & volatum tentare* : ab

ΟΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *pullastra, gallina* : q. ab ὄρω, *in altum erigo*. Hinc

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, *avis pullus*.

Ὀρτή, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτή, *dies festus*.

Ὀρτυγία, ας, ἡ, olim insula, postea facta continens.

ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, *COTURNIX* : qu. ab ὄρω, quòd facilè ad pugnam *concitetur*.

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, *fossa, fovea* : ab ὀρύσσω.

ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, *ORYZA*, Angl. Rice.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, *defossus, a, um* : ab ὀρύσσω, *fodio*.

ΟΡΥΜΑΓΔΟ'Σ ῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus*.

Ὄρυξ, *capra quædam sylvestris* : ab ὀρύσσω, *fodio*, quia pedibus prioribus terram *effodit*.

Ὄρυξις, εως, ἡ, *fossio, fossura* : ab

ΟΡΥ'ΣΣΩ, seu ὀρύττω, fut. ξω, *fodio* : perf. ὤρυχα, a. 1. ὤρυξα, a. 2. ὤρυγον. perf. pass. ὤρυγμαι. ξαι. Hinc.

Ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, *fossio, fossura* : &

Ὀρυκτήρ, ῆρος, ὁ, *fossor*.

Ὀρφανὰ τέκνα, *orphani* : quod ab ὀρφανὸς, *pupillus*.

Ὀρφανία, ας, ἡ, *orbitas liberorum* : &

Ὀρφανίζω, *orbo, privo* : cum gen. ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum esse*. Th. ὀρφανὸς, *pupillus*.

Ὀρφανικὸς, ῦ, *pupillaris* : ab

ΟΡΦΑΝΟ'Σ, ῦ, *ORPHANUS, pupillus, orbus parentibus, desertus, privatus* : q. ab ὀρφνὸς, *obscurus* : negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. Orphan.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, *ORPHEUS*. Quis fuerit Orpheus doces Pindar. Pythior, Od. 4. 253.

Ὀρφναία, seu αἰα, substantivè pro ὄρφνη, f. g. à seq.

Ὀρφναῖος, α, ον, item ὄρφνινος, υ, & ὀρφνὸς, ῦ, *tenebrosus, a, um, obscurus, ater* : à seq. Th.

ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, *tenebræ, obscuritas* : qu. ab

ΟΡΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lucis expers* : *orbus aliis quoque rebus*. Hinc &

Ὀρφὸς, vel Att. ὀρφῶς, ὁ, *ORPHUS* piscis.

Ὄρχαμος, *princeps* : pro ἄρχος, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Ὄρχατος, ου, idem quod ὄρχος, ου, ὁ.

ΟΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *salto, tripudio* : f. ήσομαι, a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον, q. ab ἔρχομαι, *incedo*.

Ὀρχεῦνται *tripudiant* : Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præs. ind. sup. verbi.

Ὀρχηδὸν, vel ὀρχηδὸν, *viritim* : adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus*.

Ὀρχηθμὸς, ῦ, ὁ, *saltatio* : gen. Ion. ὀρχηθμοῖο. &

Ὄρχησις, εως idem. &

Ὀρχήσομαι, f. 1. m. &

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, &

Ὀρχηστὴς, ῦ, ὁ, *saltator*. &

Ὀρχηστικὸς, ῦ, *saltatorius*. &

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA*, *locus in theatro ubi chorus saltabat*, vel *senatorum erant subsellia* : quod &

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, *saltandi ars* : omnia ab ὀρχέομαι, *salto* : quod vide.

ΟΡΧΙΣ, εως, ὁ, *testis, testiculus* ; item nomen herbæ, & piscis : q. ab ὀρέγομαι, *appeto*, hinc τριόρχης, ου, ὁ, *habens tres testiculos*.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, *plantarum series, vitium ordo, hortus* : hinc ὄρχως, acc. pl. Dor. ex quo componi videtur, unà cum Yard Angl. Orchard.

ΟΡΩ, *excito, concito* : f. ὀρῶ & ὄρσω, p. ὦρκα, p. m. Att. ὄρωρα. hinc ὀρούω, *excito* : κονιορτὸς, *pulvis excitatus*.

Ὀρῶ, contract. ex ὁράω, *video*.

Ὀρῴατο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. ab ὁράομαι; *video*.

Ὀρῴην, -ῴης, ῴη, *videam* : præs. opt. Att. pro ὁράοιμι, ῷμι, verbi ὁράω, quod vide.

Ὀρῶμαι, contractè ab ὁράομαι : sic in pl. ὁρώμεθα, præs. ind. pass. ὁρῶντες, pl. part. præs. act.

Ὀρῶμεν, 1. pers. pl. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ὀρῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Sed

Ὀρῶν, præs. part. à præced.

Ὄρωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, *excito* : plusq. p. m. ὀρώρειν, & ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχατο, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro

Ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo* : f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρῃ, *moveatur* : 3. sing. præt. sub. m. vide ὄρωρα.

'Ορώρυκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρυκα, verbi ὀρύω, -ῶ, f. ύσω. undè p. pass. ὀρώρυται. Nisi malis esse præs. sub. pass. 3. sing. verbi ὀρώρω, quod factum ex p. m. ὄρωρα, verbi ὄρω, excito, quod vide.

'Ορωρον, extuli: Att. pro ὦρον, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

'Ορώρυχα, fodi: Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio: f. ξω.

'Ορῶσαι, videntes, præs. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, video.

'Ος, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod: Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσδε, ὅσπερ, ὅστε, ὅστις, interdum usurpatur pro τίς, quis? & pro τὶς, aliquis; item pro οὗτος, vel ἐκεῖνος, hic vel ille. Hinc οὗ, ubi? ποῦ, ubi? ubinam? ὅθεν, undè? πόθεν, idem.

'Οσα, quanta: nom. pl. n. g. ab ὅσος, quantus, adverbialitèr quantum.

'Οσάκις, & ὁσάκι, quoties: adv. citra interrog. Th. ὅσος.

'Οσαπλάσιος, ου, & ὁσαπλάσιον, ονος, ὁ καὶ ἡ, quantuplus, quotuplex, (indefin.) ab eod. Th.

'Οσαχῆ, adv. ubicunque: à præced. Th.

'Οσγε, ἥγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὅς, qui, & γε.

'Οσδοντι, olent: Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὄζω, oleo: f. ήσω. Sic ὄσδω, pro ὄζω.

'Οσημέραι, quotidiè: pro ὅσαι ἡμέραι.

'Οσια, ων, τὰ, justa, parentalia; item beneficentia. &

'Οσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, fas, expiatio, justa funebria. &

'Οσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab

'ΟΣΙΟΣ, ία, ον, sanctus, a, um, justus, dat. pl. ὁσίοισι. hinc

'Οσιότης, ητος, ἡ, sanctitas, pietas. &

'Οσιόω, -ῶ, f. ώσω, sanctum reddo; item pio, expio: ab ὅσιος, sanctus.

'Οσίως, adv. sanctè: ab eod. Th.

'Οσκεν, quicunque: Poët. pro ὅς ἄν.

'Οσμὴ, ῆς, ἡ, odor: ab ὄζω, Dor. ὄσδω, oleo.

'Οσον, adverbialitèr, quantum, quatenus: &

'Οσονπερ, idem ac ὅσοντε, circitèr, fermè: quod &

'Οσονῶν, Ion. pro ὁσονοῦν, quantulumcunque: ab

'ΟΣΟΣ, η, ον, & Poët. ὅσσος, quantus, a, um, citra interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quicunque, &c. ἐφ' ὅσον, quamdiu. καθ' ὅσον, quatenus.

'Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. Th. ὅς.

'ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen: quod à σπείρω, semino.

'Οσσ', oculos: dual. num. pro ὄσσε vel ὄσσεε, ab ὄσσος, σος, τὸ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

'Οσσ', pro ὅσσα, quæcunque: ab ὅσσοι & Poët. ὅσσος, quantus.

'ΟΣΣΑ, ης, ἡ, vox, fama, rumor, omen: qu. ab ὄψ, vox.

'Οσσα, Poët. pro ὁσάκις, quoties. &

'Οσσαι, Poët. pro ὅσαι, quotquot: pl. num. f. g. ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, quantus.

'Οσσάτιον pro ὅσον, quantum.

'Οσσε, τὼ, oculos, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, oculus: ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, video.

'Οσσετο, prævidebat, 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

'Οσση, ης, ἡ, OSSA, mons Thessaliæ.

'Οσσίχον, Dor. pro ὅσον, quantum.

'Οσσοι, Poët. pro ὅσοι, quicunque: ab ὅσος.

'Οσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præs. part. Est & ὄσσομαι, prædico, auguror, vaticinor: ab ὄσσα. omen.

'Οσσον & ὅσσοντ', pro ὅσον, quantum.

'Οσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, εος, τὸ, oculus: in dual. τὼ ὄσσε, per Apocop. pro ὄσσεε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, in dat. pl. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, video.

'Οστᾶ, pl. ab ὀστέον, οῦ, τὸ, testa. Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, ossa, pl. num. ab ὀστέον, -οῦν, os.

'Οσταχὸς, idem quod ἀσταχὸς, quod vide.

'Οστέα, -ᾶ, OSSA, pl. num. ab ὀστέον, os; ossis.

'Οστέϊνος, & ὄστινος, item ὀστώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, osseus: ab

'ΟΣΤΕ'ΟΝ, -οῦν, gen. -έου, -οῦ, τὸ, os, ossis; q. ab ἱστᾶν, quia stabilit corpus: undè costa.

'Οστις, ἥτις, ὅτι, gen. οὗτινος, ὅτινος, &c. quis, quisnam, quicunque; ab ὅς, qui, & τίς.

'ΟΣΤΑΙΓΞ, γος, ἡ, scintilla; item circus, cincinnus.

* 'Οστοῦν, οῦ, τὸ, os, ossis.

'Οστρακίς, nom. vel acc. pl. ab

'Οστοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, osseus naturâ; ab ὀστέον, -οῦν, τὸ, os, & φύσις, natura. Th. φύω, nascor.

'Οστρακίζειν, inf. ab

* 'Οστρακίζω, testulis in urnam conjectis damno, relego: ab ὄστρακον.

'Οστράκινος, η, ον, testaceus, a, um: ab ὄστρακον, ου, τὸ, testa.

'Οστρακισμὸς, οῦ, ὁ, OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas: ab eod. Th.

'Οστρακόδερμος, ου, ὁ, ostripellis: ab ὄστρακον, ου, τὸ, testa, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod à δέρω, excorio. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

'ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, testa, etiam ea, quæ de pisce dicitur: qu. ab ὀστέον, os.

'ΟΣΤΡΕΟΝ, seu ὄστρειον, ου, τὸ, OSTREUM; & OSTRUM, color ostrinus: qu. ab ὀστέον, os.

'ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, OSTRYA, vel OSTRYS, arbor.

'ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. ανοῦμαι, odoror, olfacio. ὀσφραίνομαι, idem, f. ὀσφρήσομαι, perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.

'Οσφρασία, ας, ἡ, odor: &

'Οσφρησις, εως, ἡ, odoratus: à præced. ὀσφραίνομαι.

'Οσφρόμενος, qui odoratur, per Syncop. pro ὀσφρα-

ὀσφραινόμενοι, præſ. part. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.
ʼΟΣΦΥ΄Σ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia* : accuſ. ὀσφῦν. Alii ὀσφύος, ὀσφῦν.
ʼΟχος, ε, & ὄχλος, ε, ὁ, & ὄχιον, ε, τὸ, item ὀχία, ας, ἡ, necnon ὄχη, & ὄχμη, ης, ἡ, *ramus, novellus palmes* : & pro *ſcroto* ſumitur. Th. μόσχος, *vetulus, ramulus*.
ʼΟτ' ut ὅθ', pro ὅτε, *quando*.
ʼΟταν, ſeu ὅτ' ἄν, *quum*, conjunct. item *quamdiu* : ex ὅτε, & ἄν.
ʼΟΤΕ, *quando, quum* ; *quandoque* : *quoniam*. Poët. ὅτε, Dor. ὅκκα. Sed πότε, *quando?* τότε, *tunc*. ὅτε γ' ἄν, *quandoquidem*.
ʼΟτεο, Ion. & Dor. pro ὅτου, pro ὅτινος, quod vide.
ʼΟτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quomodo*.
ʼΟτεῳδὴ, Ion. pro ᾧτινιδὴ, *cuicunque*. Sed ὅτεων, pro ὧν τινων, *quorum*.
ʼΟΤΙ, & Poët. ὅττι, *quid, quia*, conjunctio. Sed ὅ, τι, *quicquid*, pronom. n. g. ab ὅςις. Sed διότι, *quare? quamobrem?*
ʼΟτιοῦν, *quis igitur?* ab ὅς, *quis*, & οὖν, *ergo*.
ʼΟτλέω, f. ήσω. & ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero* ; *ſuſtineo* : à ſeq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl. Toil ortum ducunt.
ʼΟτλος, ε, ὁ, *ærumna* : à τλάω, per Pleonaſm. τῦ ὁ quod à ταλάω, *ſuffero* : ex quo per Syncop. fit τλάω.
ʼΟτοβέω, & ὀτλοβέω, -ῶ, *ſtrepito* : ab
ʼΟΤΟΒΟΣ, & ὄτλοβος, ε, ὁ, *ſtrepitus, tumultus, ſonitus* : qu. ab ὄθω, *moveo*, & βοὴ, *clamor*.
ʼΟτυ, Att. pro ὅτινος, gen. ſing. ab ὅςις, *qui* : quod ab ὅς, & τίς.
ʼΟτραλέως, *celeritèr, ocyſſimè, accuratè* : adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*.
ʼΟτρηρὸς, ῦ, *celer, citatus, impiger, diligens* : in nom. dual. ὀτρηρὼ, ab ὀτρύνω, *incito, hortor*.
ʼΟτριχες, pro ὁμοιότριχες, *ejuſdem pili* : nam ὅμοιος patitur hanc Syncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ. *capillus*.
ʼΟτρύνομεν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.
ʼΟτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio, inſtigatio*. Th ὀτρύνω.
ʼΟΤΡΥΝΩ, *incito, inſtigo, adhortor* : fut υνῶ, & Ion. ὀτρυνέω, in paſſ. ὀτρύνομαι, *incitor*.
ʼΟττα, vide ὅσσα.
ʼΟττι, *quia, quoniam*, Poët. pro ὅτι, *quod*.
ʼΟττικεν, Poët. pro ὅ, τι & κεν, *quicunque*
ʼΟτλοβος, vide in ὄτοβος.
ʼΟτοτοῖ, *hei, heu, ah!* hinc
ʼΟτοτύζω, *lamentor*.
ʼΟτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui* : ab ὅςις, *quicunque* : ex ὅς, & τίς, *quis*.
ΟΥ', ſeq. conſon. οὐκ, ſeq. vocali tenui, & οὐχ. ſeq. vocal. aſpirat. adv. Att. οὐχὶ, *non*. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, & vertitur *nequaquam*.
Οὗ, pro ὅπου, *ubi*, adv. Sed ποῦ, *ubi?*
Οὗ, *ſui*, gen. ab ὅς, οὗ, *quis, cujus* : &
Οὗ, pro οἷ, *quò*, Joſ. 1. 9, 16.
Οὗ, *miſiſti*, pro ἕσο vel ἕω, contract. οὗ, 2. ſing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. a. 2. ἧν.
Οὐὰ, *vah!* adv. Marc. xv. 29.
Οὐαὶ, *VÆ*, adv. cum dat. ἡ οὐαὶ, *miſeria*.
ΟΥ΄ΑΣ, ατος, τὸ, *auris* : Poët. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem : dat. pl. οὔασιν.
Οὔατα, *aures, vaſorum anſæ* : nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*, & contractè οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.
Οὐγγία, vel οὐγκία, *UNCIA, pars unæ aſſis* : q. ab ἑνὸς, vocab. Siculum.
Οὐδαμῆ, & Dor. οὐδαμᾶ, *nuſquam, nullatenus* : adv. ab οὐδαμός.
Οὐδαῖος, ε, *humilis, terreſtris* : ab οὖδας, *ſolum*.
Οὐδαμινὸς, *nihili, nugatorius, gerro* : ab
Οὐδαμὸς, *nullus* : quod ex οὐδὲ, *neque*, & ἀμὸς, *unus, aliquis*, Dor. *noſter* ; q. d. οὐδ' ἀμὸς, *ne unus quidem*.
Οὐδαμῶς, *nequaquam*, adv. à præced.
Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, εος, τὸ, *ſolum*.
Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, & δὲ, *verò*.
Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*. οὐδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum* : ex οὐδὲ, *neque*, & εἷς, *unus*.
Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.
Οὐδεμιᾷ, dat. ſing. f. g. ab οὐδεμία. Vide in οὐδεὶς.
Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil* : οὐδὲν ἧττον, *nihilominus* : οὐδὲν, μᾶλλον, *nihilo magis*. Vide οὐδεὶς. Sic οὐδένες, *nulli*, nom. pl. m. g.
Οὐδενόσωρος, *nullâ curâ dignus, contemnendus* : ab οὐδεὶς, & ὥρα, *cura*. Vel *qui ne quidem momenta durat* : quod ab ὥρα, *tempus*.
Οὐδέποτ' pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*.
Οὐδέπω, *nondum, nunquam*, adv.
Οὐδέτερος, ε, *neuter* : ex οὐδὲ, & ἕτερος, *alter*.
Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte* : &
Οὐδετέρωσε, *neutram in partem* : ab
Οὐδετέρως, *neutro modo* : quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque alter*.
Οὐδέτι, *neque ullum* : ex οὐ, *non*, & τὶ, *quid*.
ΟΥ΄ΔΟΣ, εος, τὸ, *ſolum, pavimentum* : q. ab ὁδὸς, ἡ, *via*. Sed
Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*. Eſt &
Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.
Οὐδοτιοῦν, *nemo igitur* ; item *nequaquam* : ex οὐδεὶς, *nullus*, & οὖν, *igitur*.
ΟΥ΄ΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER, mamma* ; *abundantia, ubertas* : hinc Angl. Udder.
Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus, a, um* : ex οὔτε, & εἷς, *unus*.
Οὔθην, *non equidem*. Th. οὐ, *non*.
Οὐκ, *non*, ſequente tenui. Vide οὐ.
Οὐκέτι, *non ampliùs* : ex οὐκ, *non*, & ἔτι, *adhuc*.
Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.
Οὐκοῦν, *nonne igitur?* ex οὐκ, & οὖν, *ergo*.
Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum* : ſic οὔκων, Ion. pro οὐκ' vel οὔκουν, *non igitur*.
Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo*.

Οὐαὶ,

Οὐλαὶ, *hordeum*, quod οὖλον, id est, *integrum* ederetur cum sale, ante molas inventas.
Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum agmen*, *cohors*: q. ab οὖλος, *integer*: vel ex ὁμοῦ, & εἰλεῖσθαι, *simul cogi*.
Οὐλαφὸς, *mortuus*: ab οὖλον, seu ὀλοὸν ἀφῇ, *quem res mortifera tetigit*.
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*: q. ex οὔλω, *valeo*. Th. οὖλος, *integer*.
Οὔλιος, οὔλιμος, & οὐλοὸς, idem quod ὀλοὸς, *perniciosus*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.
Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.
Οὐλοδέτης, *merges*, *fasciculus hordei collecti*: ab οὖλος, *fascis*, & δέω, *ligo*: vel ab οὐλαὶ, *hordea*. Hinc
Οὐλόδετον, *funis*, quo οὖλος δεῖται, id est *fasciculus colligatur*.
Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui crispos habet capillos*; ex οὖλος, *crispus*, & θρὶξ, *capillus*.
Οὐλοθυτέω, *immolo*. q. οὐλὰς θύω.
Οὐλοκάρηνος, *crispo capite*: ex οὖλος, *contortus*, (q. ab εἴλω, *contorqueo*) & κάρηνον, *caput*.
Οὐλομένη, ης, *perniciosus*, Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. &
Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd. temporis & modi verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην. hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.
Οὖλον, ου, τὸ, *gingiva*: ab οὖλος, *tener*.
Οὐλόπους, *integer pedibus*: ab οὖλος, *integer*, & πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
ΟΥ῀ΛΟΣ, ου, *integer*, *sanus*, *perfectus*, *mollis*, *tener*, *crispus*; item *manipulorum collectorum fascis*. Tum etiam οὖλος, pro ὀλοὸς, *perniciosus*, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, *tener*, est οὖλον, *gingiva*. ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens*: οὖλος, per Epenth. Ion. τοῦ υ, pro ὅλος, undè Angl. whole, pro integro & sano manasse videatur.
Οὐλοχύτας, acc. pl. ab
Οὐλοχύτης, ου, ὁ, *mola*. q. ab οὐλαὶ, *hordeum*: hoc ab οὖλος, pro ὅλος, *integer*, & χέω, seu χύω, *fundo*.
Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPIUS*; *cœlestis*. à seq.
Οὔλυμπος, ου, & gen. Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, *OLYMPUS*, q. ὁλόλαμπος, *totus lucens*. Ὀλυμπόνδε, *ad Olympum*, q. εἰς οὔλυμπον.
Οὔλω, *VALEO*, *sum sanus*. Th. οὖλος, *integer*. indè Angl. to avail.
Οὑμὸς, per Synæresin, pro ὁ ἐμὸς, *meus*. Sic τοὐμὸν, pro τὸ ἐμόν.
ΟΥ῀Ν, *igitur*, *itaque*, *ergo*, conjunct.
Οὕνεκα, & οὕνεκ᾽, οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ*, *propter*, *quoniam*. Sic τοὔνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.
Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνέω, *vitupero*. Th. ὄνομαι, idem.
Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen*: & Οὐνομάζω, pro ὀνομάζω, itidem.
Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare*.
Οὐνομάκλυτος, ου, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus*, *inclytus*.
Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*: Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νόμος (à νέμω, *rego*) & ἀρχὴ, *imperium*.
Οὐνομαστὸς, *celebris*, Ion. pro ὀνομαστὸς, q. v.
Οὖξ, Dor. pro ὁ ἰξ.
Οὕπερ, gen. sing. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui*, *quæ*, *quod*.
Οὔποτε, *nunquam*: ex οὐ & πότε, & hoc ab ὅτε, *quando*.
Οὔπω, *nondum*: ex οὐ & πω, (inclit.) *quodammodo*; hoc ab ὅς.
ΟΥΡΑ᾽, ᾶς, ἡ, *cauda*, *extremum agmen*, *prora*: q. ab ὅρος, *terminus*. hinc οὐραῖος, *ad caudam pertinens*. αἴλουρος, *catus*, *felis*. ἀρκτοῦρος, *stella post caudam majoris ursæ*: *Arcturus*. μείουρος seu μύουρος, *cui cauda truncata est*, *mutilus*. μελάνουρος, *nigram caudam habens*. σκίουρος, *sciurus*, cui cauda loco umbræ est.
Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen*: &
Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux*: ab οὐρὰ, & ἄγω, *duco*.
Οὐραῖος, ου, *caudatus*, *ad caudam pertinens*; *postremus*: ab οὐρά.
Οὐράνη, ης, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus*, *per quem urina defertur è renibus in vesicam*; ab οὖρον, *urina*.
Οὐρανία, ας, ἡ, & Ion. οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Musis.
Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cœli filius*.
Οὐρανίδης, ου, ὁ καὶ ἡ, *cœlestis*, in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *cœlum*.
Οὐράνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cœlestis*: ab eod.
Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cœlicola*, *cœlestis*: in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*.
Οὐρανόθεν, adv. *è cœlo*, *cœlitus*: &
Οὐρανόθι, adv. *in cœlo*. Th. οὐρανὸς, *cœlum*.
Οὐρανομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *altissimus*: ab οὐρανὸς, *cœlum*, & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.
ΟΥΡΑΝΟ᾽Σ, οῦ, & Dor. ὠρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*, *aër*, *palatum*: q. ab ὅρος, *terminus*, vel ὁράω, *video*. Hinc οὐράνιος, *cœlestis*, οὐρανόθεν, *cœlitùs*.
Οὐρανόσε, *in cœlum*. adv. à præced. Th.
Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ, *cœli contemplator*; item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem dum natat, sursum tollit. Ab οὐρανὸς & σκοπὸς, quod à p. m. verbi σκέπτομαι.
Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανὸς.
Οὐρὰς, acc. pl. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, *cauda*.
Οὐρβανὸς, οῦ, ὁ, *Urbanus*, nomen viri Lat.
Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὖρος.
Οὐρεῖν, præs. inf. pro imperat. ab οὐρέω, *urinam reddo*. Th. οὖρον, *urina*.
Οὔρεος. Poët. pro ὄρεος, *montis*; gen. sing. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, *mons*.
Οὐρεύς, έος, ὁ, Ion. pro ὀρεύς, *mulus*. q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Est &
Οὐρεὺς, *custos*, ab οὖρος.

Οὐρέω,

Οὐρέω, f. ήσω, *urinam reddo, meio.* Th. οὖρον, *urina.*

Οὐρῆ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. fing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, έος, & Ion. -ῆος, ὁ, *mulus.*

Οὐρήθρα, vide in οὐράνη.

Οὖρημα, ατος, τὸ, *urina* : à 1. perf. perf. paff. verbi οὐρέω, *meio.*

Οὐρὴν, acc. fing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρήσῃς, *meias*, 2. fing. a. 1. fub. act. verbi οὐρέω, *meio.* f. ήσω. Th. οὖρον, *urina.*

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus* ; *urina* : &

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, URETER, *meatus urinarius* : Hinc Angl. Ureter. &

Οὐρητικὸς, ῦ, *urinarius, urinam ciens* ; *meiendi facultatem babens* : omnia à perf. paff. verbi οὐρέω, *meio.*

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *lux Domini.*

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus fum, finio.* Sic οὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα.

Οὐρία (fub. πνοὴ) f. g. ab

Οὔριος, υ, *fecundus, profper* : ab οὖρος.

Οὔριος, υ, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ'ΡΟΝ, υ, τὸ, URINA. quia ὀρούει, ex vefica. Hinc οὐρέω, *urinam reddo* : δυσουρία, ας, ἡ, *urinæ difficilis excretio.*

ΟΥ'ΡΟΣ, υ, ὁ, *ventus fecundus, profper fucceffus* ; item *cuftos, infpector* : q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video.* (Eft & οὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis, terminus*, & pro ὄρος, *mons.*) Hinc Angl. a Ward, Warden, &c.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *alveus* feu *foffa per quam deducitur navis in mare* : à præced. Eft & οὐρὸς, *ferum lactis & fanguinis* : ex ὀῤῥός.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, in pl. τὰ ὦτα, *aures.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὓς, *quos*, acc. pl. ab ὃ, ἥ, ὅ. At οὕς, *fuos*, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὖσαν, acc. fing. ab οὖσα, ης, præf. part. ab εἰμὶ, *fum.*

Οὐσία, ας, ἡ, *effentia, natura, fubftantia, facultates* : ab ὢν, οὖσα, *ens*, præf. part. ab εἰμὶ, *fum.*

Οὐσιωδῶς, adv. *fubftantialitèr, effentialitèr* : à præced.

Οὔτ' ἄρ, pro οὔτε ἄρα, *neque.*

Οὖτα, *vulneravit*, per Apocop. pro οὔτασε, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero.* f. άσω. Alii volunt effe 3. fing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α.

Οὐτάζω, f. άσω, idem cum Th. οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτάναι, Dor. οὐτάμεναι, præf. inf. act. verbi οὔτημι, id. quod οὐτάω, *vulnero*

Οὐτάμενος, *vulneratus*, præf. part. paff. ab οὔταμαι. quod ab οὔτημι, pro οὐτάω. vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. m. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, *vulnero.*

ΟΥΤΑ'Ω, *vulnero, vulnus infligo* : f. ήσω, p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσκω, & οὔτημι, idem.

Οὔτε, & οὔτ', ut & οὔθ', *neque* ; ex οὐ, & τὲ, *que.*

Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Οὔτησις, εως, ἡ, *vulneratio* : à 1. perf. perf. paff. verbi οὐτάω.

Οὐτιδανὸς, οῦ, *vilis, nullius pretii* : q. οὐτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonafm. δα. vel ab οὔτις, *nullus*, & δάνος, εος, τὸ, *munus.*

Οὔτιν' pro οὔτινα, acc. fing. ab οὔτις, *nullus* ; gen. οὔτινος· ex οὐ, *non*, & τὶς, *quis.*

Οὔτινος, gen. fing. ab ὅςτις, *quicunque* : pro οὗτινος, Attici dicunt ὅτου, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτιυ, Æol. & Poët. ὅττεο & ὅττευ. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Ion. ὅτεων. Pro οἷςτισι, Attici ὅτοις, Ion. ὅτεις & ὀτέοισι. Ex ὅς, & τὶς, *quis.*

Οὔτιπω, Dor. pro οὐδαμῶς, *nullo modo.*

Οὔτις, *nullus*, gen. οὔτινος, acc. οὔτιν' & οὔτινα· ex οὐ, *non*, & τὶς, *quis.*

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.* gen. τούτου, ταύτης, nom. pl. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic οὗτος, in voc. cafu, pro *heus tu.*

Οὑτοσὶ, Att. pro οὗτος.

Οὕτω, & οὕτως, feq. vocali, *fic, itane? tantoperè* : Att. οὑτωσί.

Οὐχ, ante afperam ; οὐκ, ante vocalem ; οὐ, ante confonantem, *non.*

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi : item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. οὐ.

'Οφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*, acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφείλω, *debeo.*

'Οφειλὴ, ῆς, ἡ, &

'Οφείλημα, ατος, τὸ, *debitum* : ab

'ΟΦΕΙ'ΛΩ, *debeo, reus fum* : imperf. ὤφειλον· f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον. præf. paff. ὀφείλομαι. præf. part. paff. ὀφειλόμενος, η, ον, *debitus, a, um*, perf. paff. ὠφείλημαι.

'Οφελες, vide in ὄφελον, *utinam.*

'Οφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὤφελεν, 3. fing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.*

'ΟΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo, adjuvo* (ufurpatur & pro ὀφείλω, *debeo*) f. ὀφελῶ, p. ὤφελκα, a. 2. ὤφελον.

'Οφέλλωσιν, *augeant*, 3. pl. præf. fub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*

'Οφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.* Et ufurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, fecundâ, & tertiâ perfonâ ; ut αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, *utinam federes* : αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, *utinam cælebs effem* : ὡς ὄφελεν θάνατός με ἀδεῖν, *utinam mihi mors placuiffet.*

'Οφελος, εος, τὸ, *utilitas, ufus* : ὀφέλλω, *juvo, mulctor, perfolvo.*

'Οφεως, gen. Ion. ab ὄφις, εος, ὁ, *anguis.*

'Οφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus* : & indè

'Οφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro* : ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

'Οφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, *obfequium* (vel *fervitus*) *ad oculos heri præfentis exhibitum.* ab

'Οφθαλμόδουλος, υ, ὁ καὶ ἡ, *fervus qui infpectante hero fe gnavum præftat* : ab ὀφθαλμὸς, *oculus* (quod ab ὄπτομαι, *video*) & δοῦλος, *fervus.*

'Οφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illuftris*,

bustris, vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest* : dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν, ὀφθαλμοῖς, Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτομαι, *video*.
• Ὀφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum, liquidè*.
Ὀφθεὶς, έντος, *visus*, a. 1. part.pass. ὀφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὀφθείη, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video*.
Ὀφθῆναι, ὀφθείη, vide in præced.
• Ὄφιν, acc. sing. ab ὄφις.
Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à serpente morsus*, ab ὄφις, & δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.
• Ὀφιομάχης, ου, ὁ, *lacerta, locustæ species* : ex μάχομαι, *pugno*, & ὄφις, *serpens*.
Ὄφιος, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, *serpens* : acc. ὄφιν.
• Ὀφὶρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.
ΟΦΙΣ, ιος, & εως, ὁ, *serpens*, nom. pl. ὄφιες. ὄφεις, ὄφις, qu. ab ὄπτω, pro βλέπω, *video*. Hine Angl. a Fiend.
Ὀφιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *serpentinus, anguinus* : à præced.
Ὀφλεῖν, ω. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφειλεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, & per Syncop. ὄφλω, f. ὀφειλήσω, & per Syncop. ὀφλήσω, p. ὤφληκα, a. 2. ὦφλον.
Ὄφλημα, ατος, τὸ, *mulcta imposita* ; *debitum*.
• Ὄφλησις, εως, ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur*.
Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.
Ὄφλω, f. ήσω, idem quod ὀφείλω (ex quo per Syncop. fit) *mulctor*.
ΟΦΡΑ, & ὄφρ', *ut, quò*, adv. Poet. pro ἵνα, ὅπως, · ei respondet τόφρα, *tunc*.
Ὀφρύη, id. quod ὀφρύς.
Ὀφρυόεις, εντος, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelsus, a. superciliosus* : à seq. Th.
ΟΦΡΥΣ, ύος, ἡ, *supercilium, fastus, tumulus* dat. pl. ὀφρύσι.
Ὄχ' pro ὄχα, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro superl. ab ἔχω, *habeo*. usitatius est ἔξοχον & ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo*.
Ὀχάνη, ης, ἡ. &
Ὄχανον, ου, τὸ, *ansa clypei*, quâ ille tenetur : ab ἔχω, *teneo*.
• Ὀχεία, ας, ἡ, *coitus*.
Ὀχέεσκον, Ion. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *vebo, porto*. f. ήσω.
Ὀχέεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσι; dicitur & ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ. *currus*.
Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, *aquæ ductor* : ab ὀχετὸς, *canalis*.
Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco, diduco* : ab
ΟΧΕΤΟΣ, ου, ὁ, *canalis, aquæ ductus* ; item *cloaca* : qu. ab ὀχέω, *vebo*, ὀχετὸς ἄτης, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate*.
Ὀχεὺς, έως, ὁ, *retinaculum, vectis*. in pl. ὀχῆες · ab ἔχω, *teneo*.
ΟΧΕΥΩ, *admissarium admitto*. f. εύσω, p. ὤχευκα. hinc ὀχεία, ας, ἡ, *coitus*, q. ab ὀχέω, *vebo*.
Ὀχέω, f. ήσω, *vebo, porto*, præs. part. ὀχέων, *moderans*. Th. ὄχος. *currus*.
Ὀχῆ, ῆς, ἡ, *cibus* : ab ἔχω, *sustento*.
Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum* : à 1. pers.perf. pass. verbi ὀχέω, *vebo*.
Ὀχήσιος, ου, ὁ, *OCHESIUS*, nom. propr.
Ὀχθέομαι, *ingemo*. Hesych.
Ὄχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa* : dat. pl. ὄχθαις, & Ion. ὄχθῃσιν, & ὄχθαισι, Poet.
ΟΧΘΕΩ, fut. ήσω, *indignor, gravatè fero* : ab ἄχθομαι.
ΟΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa* : intra quam ἔχεται. seu ὀχεῖται, *aqua*. ὄχθος, ου, ὁ, *ripa, tumulus, labor*.
Ὀχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *gravatè fero*.
Ὄχθῃσιν, dat. pl. Ion. &
Ὀχθοιβὴ, *limbus, fimbria* : Suidæ est ὀχθοιβος· &
Ὄχθος, ab ὄχθη, quod vide.
• Ὀχλαγωγέω, ῶ, *turbam* seu *plebem duco*, f. ήσω, pro ὠχλαγώγηκα.
Ὀχλεῦνται, *turbantur* ; Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.
ΟΧΛΕΥΩ, *moveo* : f. σω. ὀχλεὺς, έος, ὁ, *vectis*. μοχλὸς, οῦ, ὁ, idem μοχλεύω, *vecte moveo*.
Ὀχλέω, *turbo, commoveo* ; *molestiâ afficio* : fut. ήσω. p. ὤχληκα. præs. pass. ὀχλέομαι, -οῦμαι, *vexor*.
• Ὀχληρία, ας, ἡ, *molestia, turbulentia*.
Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus, a, um, molestus*. &
Ὄχλησις, εως, *molestia, perturbatio* : ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, *turba*.
Ὀχλικὸς, οῦ, *popularis, turbulentus* : ab eod.
Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam* : f. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα · ab ὄχλος, & ποιέω, *facio*.
ΟΧΛΟΣ, ου. ὁ, *turba, motus, multitudo, populus* ; *molestia*.
Ὄχμα, ατος, τὸ, & ἔχμα, *retinaculum*, πόρπημα · ab ἔχω, *retineo*, hinc
Ὀχμάζω, *inbibeo* : f. άσω · à præced.
Ὄχμος, *series, ordo* : ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii*.
Ὀχοῖσα. ας, ἁ, Poët. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, *vebens, ferens* : præs. part. f. g. ab ὀχέω, *vebo, sustineo*. Th. ὄχος, *currus*.
ΟΧΟΣ, ου, ὁ, & εος, τὸ, *currus, vehiculum* : ab ἔχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello*. Hinc ὀχέω, *vebo, porto*. ἐποχέω, *invebo*. πάροχος, ου, ὁ, *qui à latere alterius vebitur*.
Ὀχυρὸς, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus*. ἐχυρόω, *munio, fulcio*.
Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio* : ab ὀχυρὸς, *munitus*. Th. ἐχυρὸς, idem.
Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio* : à 1. pers. p. pass. verbi præced.
• Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, *munimentum*.
• Ὀχύρωσις, εως, ἡ, *munitio*.
ΟΨ, ὀπὸς, ἡ. *vox, cantus* : ab εἴπω, *loquor*. Sed ὄψ, *oculus*, ab ὄπτομαι, *video*. Ab ὄψ, *vox*, est ἔλλοψ, οπος, *mutus* ; item *piscis acipenser*. ἠπεροπεύω, *decipio*. μέροψ, οπος, *diversam* seu *articulatam vocem habens* Epithet. *hominis*. Est & avis nomen. σκὼψ, ωπὸς, ὁ, *avis nomen ex genere noctuarum*.

'Οψαμάτης, ου, ὁ, *qui serò metit* : ex ὀψὲ, *serò*, & ἀμάω, *meto*.

'Οψάομαι, *obsonor*, *vescor cum pane* : ab ὄψον, q. v.

'Οψάριον, ου, τὸ, *pisciculus*. Th. ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur* per Synecdoch. gen. *piscis*.

'Οψαρότης, ου, ὁ, *qui serò arat* : ab ὀψὲ, *serò*, & ἀρόω, *aro*.

'ΟΨΕ', *serò*; *vesperi*; *post*; ab ὄπισθεν, *post*: in compositione ε in ι mutatur. Hinc ὄψιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *serus*, *serotinus*. ὀψίζω, *serò aliquid facio*. ὀψίγονοι, *posteri*.

'Οψεαι, *videbis* : Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video* : f. ὄψομαι. p. pass. ὦμμαι, a. 1. ὤφθην.

'Οψει, *videbis* : Atticè pro ὄψῃ, 2. pers. sing. fut. 1. med. ejusdem verbi. Est & ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Οψείω, *videre cupio*, *desidero* : ab eod. Th.

'Οψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejusd.

'Οψηαι, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, f. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι. a. 1. ὤφθην.

'Οψία, ας, ἡ, *vespera*, *serum diei*. Them. ὀψέ.

'Οψίγονοι, ου, *serò natus*, ὀψίγονοι, *posteri*; ab ὀψὲ, & γείνομαι, *nascor* : p. m. γέγονα.

'Οψίζω, f. ίσω, *serò aliquid facio*, vel *sub vesperam facio*. Th. ὀψέ.

'Οψιμαθῆ, acc. sing. ab

'Οψιμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *serò doctus* : ab ὀψὲ, & μανθάνω, *disco*.

'Οψιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *serotinus*, *serus*. Th. ὀψέ.

'Οψίνοος, ου, *qui serò sapit* : ab ὀψὲ, & νόος, *mens*.

'Οψις, εως, ἡ, *vultus*, *facies*, *species*, *visus* : ex 2. pers. sing. perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video*.

'Οψίζει, *advesperascit* : 3. sing. a. 1. sub. act. ὀψίζω. Th. ὀψέ.

'Οψιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus* : ab ὀψὲ, & τελέω, *perficio*.

'Οψομαι, ει, εται, fut. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, quod vide.

'ΟΨΟΝ, ου, τὸ, *obsonium*, *quicquid cum pane comedimus*, *piscis*. Hinc ὀψάομαι, *obsonor*, *vescor cum pane*. Alii ducunt ab ἕψω, *coquo*, ut *sit coctum quid cum pane*. Alii ab ὀπτάω, *asso*. Alii, ab ὀψὲ, *serò*, quòd non manè sed vesperi ea alimenta sumerent.

'Οψοφάγος, ου, *gulosus*, *edax* : ab ὄψον, & φάγω, *comedo*.

'Οψώνης, ου, ὁ, *obsonator* : quod ab ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo*, & ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*.

'Οψώνιον, ου, τὸ, OBSONIUM, *stipendium* : ab ὀψώνης.

Π

Π, Seu π, decima sexta Græcorum litera, π, octoginta denotat : majusculum verò Π significat *quinque*.

Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.

Πᾶ, Dor. pro πῆ, & sæpè πῦ, quod & πόθι, dicitur *ubi?* & πῆ, pro ποῖ, *quonam? quem in locum?*

Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed παγᾶν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν · à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons* : παγαῖσι, Dor. dat. pl.

Παγασαία, gen. sing. Dor. pro Πηγασαία · à

Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, PEGASUS, *alatus Persei equus*. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλία, *nimia loquacitas*, παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, έντος, *concretus* : a. 2. part. pass. παγείην. a. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo*, *concrescere facio* : f. ξω. p. πέπηχα. a. 2. pass. ἐπάγην. f. 2. pass. παγήσομαι. præt. m. πέπηγα.

Πάγεν, Ion. pro ἔπαγε. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies*, compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πάγη, *desixum est* : Ion pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus*, *decipulum* : ab eodem Th.

Παγιδεύω, *illaqueo*, *irretio* : f. εύσω, p. πεπαγίδευκα · à παγὶς, quod vide.

Πάγιος, ου, *firmus*, *stabilis* : à πηγνύω, *compingo*.

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus*, *decipulum* : acc. sing. παγίδα. ab eod.

Πάγκακος, ου, *omninò malus*, *infaustissimus* : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & κακὸς, *malus*.

Πάγκαλος, ου, *perpulcher*, *honestissimus* : & inde

Παγκάλως, *pulchrè*, *honestissimè* : adv. à πᾶς, & καλὸς, *bonus pulcher*.

Πάγκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui fructuum omnegenus fert* : à πᾶς, & καρπὸς, *fructus*.

Πάγκοινος, ου, *omnibus communis* : à πᾶς, & κοινὸς, *communis*.

Παγκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *omnipotens* : ut παγκρατὴς πῦρ, *ignis omnia vincens & absumens* : ex πᾶν, & κρατέω, *vinco*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Παγκράτιον, ου, τὸ, *athletici certaminis genus*, ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat; *pugilatus & lucta*.

Πάγος, ου, ὁ, *tumulus*, *collis*; *glacies*, *sal*. Th. πηγνύω.

Παγχάλκεος, ου, *ex solido ære* : ex πᾶς, & χαλκὸς, *æs*.

Παγχρύσεια, *prorsus aurea* : q. πάντως χρύσεα. à χρυσὸς, *aurum*.

Πάγχυ, *penitùs* : adv. Poët. pro πάνυ. à πᾶς, *omnis*.

Παδῆτε, *saltatis* : Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præs. verbi πηδάω, *salio*.

Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poët. *casus, clades* : à πάθος, τὸ, *passio*. Th πάσχω, *patior*.

Παθαίνομαι, *afficior vehementer & concitor*; item *afficior morbis animi* : à πάθος, quod vide.

Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε, &

Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior*, f. πείσομαι. a. 2 ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Πάθει, dat. sing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, passio*. Th. præced.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω.

Πάθη, *passiones* : nom. pl. ejusd. at

Πάθῃς, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. sing a. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior* : a. 2. ἔπαθον.

Πάθημα, ατος, τὸ, *afflictio, vitiosus affectus* : in pl. τὰ παθήματα, *passiones*. &

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, *passivus, a, um* : à πάθος, Th. id. Angl. Pathetical.

Παθητὸς, ῦ, *passibilis, qui pati potest* : ab eod. Th.

* Πάθοιτε, 2. pl. a. 2. opt. &

Πάθον, *passus sum*, Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. &

Παθόντες, nom. pl. a. 2 part. act. verbi πάσχω, *patior*.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum* : ex πάθος, εος, τὸ, *affectus* (quod vide) & ποιέω, *facio*.

Πάθος, εος, ους, τὸ, *affectus, passio, morbus, mollities* : dat. pl. πάθεσι : à πάσχω, *patior* : a. 2. ἔπαθον.

Παθῦσι, a. 2. part. act. f. g. à

Παθὼν, όντος, aor. 2. part. act à præcedente Th.

Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer*.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis, pes metricus, Apollo* ipse sic dictus à παύω, quia mala *sedat*; vel à παίω, *ferio*. Hinc

Παιανιεὺς δᾶμος, *Pæaniensis populus*.

Παιανίζω, fut. ίσω, *pæanem seu pæanas cano* : à præced.

Παιάνων, gen. pl. à παιὰν, quod vide.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, *lusus, oblectatio*. Th. παίζω, *ludo*.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocosus*. &

Παίγνιον, ε, τὸ, & παιγνία, ας, ἡ, Ionicè gen. plur. παιγνιέων, *ludus, res ludicra* : à παίζω, *ludo*.

Παῖδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer*.

Παιδαγωγεῖον, ε, τὸ, *schola, ludus literarius*. &

Παιδαγωγέω, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum*; *moderor, rego*. &

Παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos & informator* : à παῖς, & ἀγωγὸς, *dux*, Th. ἄγω Angl. Pedagogue.

Παιδάριον, ε, τὸ, *puerulus* : dimin. à παῖς, *puer*.

Παιδεία, ας ἡ, *institutio, castigatio* : à παιδεύω, *erudio*. Th [illegible]

Παιδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens*, vel *qui inter pueros canitur* : ab eod

Παιδέρως ἄκανθος, *acanthus sativus* : q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, *amo*.

Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.

* Παίδευμα, ατος, τὸ, Xen. &

Παίδευσις, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa actio docendi*.

Παιδευτὴς, ῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator* à

Παιδεύω, *erudio, à ceo. castigo* : imper. ἐπαίδευον. f. εύσω. pe. f. πεπαιδεύσω. a. 1. ἐπαίδευσα. p. pass. πεπαίδευμαι. hinc p. part. πεπαιδευμένος, ε, *institutus*, a. 1. p. ss. ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *lusus*; item *jocus*. Th. παίζω, *ludo*. at

Παιδία, ας, ἡ, *pueritia, puerilis ætas*. Th. παῖς.

Παιδιόθεν. adv. *ab incunabulis, ab ineunte ætate*, vel *à pueritiâ* : eb eod. Th.

Παιδίον, ε, τὸ, *infans, puerulus* : diminut. à præced. Th.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *ancilla*. &

Παιδίσκος, ε, ὁ, *puellus* : diminut. ab eod. Th.

Παιδογόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, *liberorum procreator* : ex παῖς & γείνομαι, *fio*.

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τῦ vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à pueritiâ*. Th. παῖς.

Παιδοποιέω, *liberos procreo* : hinc παιδοποιητέον, verbale. ex παῖς & ποιέω, *facio*.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio* : ex iisd. Th.

Παιδοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ. *liberos procreans* : vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, *puer* : dat. pl. παισί.

Παιδοτριβέω, *pueros exerceo* vel *instituo, educo* : &

Παιδοτρίβης, ε, ὁ, *ludimagister* : ex παῖς & τρίβω, *tero*.

Παιδᾶν, Dor. pro παίδων, gen. plur. παῖς, παιδὸς.

ΠΑΙ'ΖΩ, contractè pro παιδίζω, *more puerorum lusito, ludo, salto* : f. ξω, & σω. p. πέπαιχα. a. 1. ἔπαιξα.

Παιῶνα, *hymnum* : acc. sing. à

Παιῶν, ονος, ὁ, idem cum παιὰν, ᾶνος, ὁ, quod vide.

Παίονες, οἱ, *Macedones*.

ΠΑΙΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca prærupta & salebrosa* : ob παιπάλην, h. e. *pulverem*. euntium remoram. Hinc παιπαλόεις, *præruptus*.

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima, pulvis* : qu. ex παιπάλλω, *concutio*. Th. πάλη, ης, ἡ, *idem*.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem, & ab eodem Th.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, *quatio* : idem qu. παίω, quod vide.

Παιπαλόεις,

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, *præruptus*, *salebrosus*, *asper* : à παίπαλα, τὰ, quod vide. expon. & *pulverulentus* : à παιπάλη, *pulvis*, *flos farinæ*. Th. πάλη, *lucta* ; item *tenuissima farina*, *cinis*.

Παιπαλοέσσῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced.

ΠΑΙ῀Σ, παιδὸς, ὁ ϰ ἡ, *puer*, vel *puella* ; *servus*, *filius* : quod à πάομαι, *acquiro* : vel παίω, *expeditè facio* ; pro παῖς, Cret. & Lacon. legunt πὼρ, undè *PUER*.

Παίσας, άντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, *percutio* : f. παίσω. p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίσω, *ludo* : fut. ξω & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer*.

Παῖσδα, Dor. pro παῖδα, accus. sing. ejusd. Th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi.

Παίσδω, pro παίζω, *ludo*.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παιστὸς, οῦ, ἡ, dat. Παιστῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumquaque verto* : qu. à παίω φάη, *quatio* seu *vibro oculos*.

Παιχθεὶς, έντος, *illusus*, a. 1. part. pass. παίζω, *ludo* : fut. ξω. p. pass. πέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ'Ω, f. αίσω, p. αικα, *percutio*, *ferio*, *pulso* : hinc Angl. to pay. id est, *ferire*.

Παιὼν. ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ*, *hymnus*. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus*.

Πακτις, vide in

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, οῦ, *compactus* : πακτίς, ίδος, ἁ, Dor. pro πηκτίς, ἡ, *pectis* ; musicum instrumentum. hinc πακτόω, *compingo*. Th. πήγνυμι, idem.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum* aut *caricarum*.

ΠΑΛΑΙ, adv. *olim*, *quondam*, *pridem*.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *senex*, *annosus*, *vetulus*, *olim genitus* : gen. pl. παλαιγενέων· ex πάλαι, & γείνομαι, *nascor*.

Παλαίγονος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem ac παλαιγενής· in pl. παλαίγονοι, *majores*. Παλαιγόνον ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit & procreavit*. Παλαίγονον verò est pro eo, *qui olim est genitus*, & *qui est antiquus* : ex πάλαι. & γείνομαι, *nascor*.

Παλαίει, *luctatur* : 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor*. Sic παλαίειν φόνῳ, *cum cæde luctari*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαιμονεῖν Poët. pro παλαίειν, *luctari*, *certare* : vide præced.

Παλαίμων, *PALEMON*, *Portumnus*.

Παλαιομάλαψ, *veterator*, *verbero*.

Παλαιὸς, ά, ὸν, *antiquus*, *a*, *um* ; *vetus* : in compar.

Παλαιότερος, α, ον, *antiquior*. Th. πάλαι, *olim*. adv.

Παλαιοτέρα, ας, ἡ, *vetustior* : compar. fœm. gen. &

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas*, *antiquitas* : à παλαιὸς, *antiquus*.

Παλαιόω, ῶ, *antiquo*, *aboleo* : f. ώσω. p. πεπαλαίωκα. præs. pass. παλαιόομαι, οῦμαι, *veterasco* : fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ἤσται, ab eod. Th.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, *lucta*, *artificiosa luctatio*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, *palmus*, *mensura quatuor digitorum* : q. à παλαίω, *luctor* : opus enim est παλαιστῇ, in luctâ : aut à πάλλω, *vibro*, *quatio* : undè & παλάμη, *palma manûs*.

* Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, *luctator*.

Παλαιστιαῖος, ὰ, ον, *unius palmi longitudinem*, vel *crassitiem habens* : à præced.

Παλαίστρα, ας, ἡ, *PALESTRA*, *lucta*, *luctæ locus*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαίτερος. Ion. & Att. pro παλαιότερος, ου, *antiquior*, vide παλαιός.

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, *secundùm priscam famam*. Ex πάλαι, *olim*, & φάτις, seu φάσις, ἡ, *rumor*. Th. φάω seu φημὶ, *dico*.

Παλαίφατος, ου, ὁ, *PALÆPHATUS*, peripateticus ; in dat. sing. Παλαιφάτῳ. Significat & *antiquitùs celebratus*, *priscus*, *antiquus*. Vide sup.

Παλαίω, *luctor* ; à πάλη, *lucta*.

* Παλαίωμα, ατος, τὸ, &

* Παλαίωσις εως, ἡ, *vetustas* : à παλαιόω.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. παλαμῶν. &

* Παλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *manu tracto*. *struo*, *molior* : à

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, & Dor. παλάμα, ἁ, *manus*, *PALMA* ; *ars* ; quia palmâ *exercetur*. q. à πάλλω, *vibro*, *agito*. παλάμῃσι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ου, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. &

Παλάσσετο, *polluebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Παλάσσω, *sortior*, item *inquino*, *fœdo*, *contamino*; *contundo* : f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα Th. πάλλω, *vibro*, *quatio*.

ΠΑΛΕΥ'Ω, *allicio*, *fallo*, *pertraho in retia* : f. σω. hinc παλεύτρια, *illex columba* : qu. ab eod. Th.

ΠΑ ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν, *movendo manus*, & *POLLEN*.

Παλήσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à παλέω, pro παλαίω, *luctor*. Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ. Porti Dictionar. Æol.

Πάλι pro πάλιν, *rursus*, adv.

Παλία, *secundus nuptiarum dies*, *repotia* : qu. à πάλιν ἰέναι, quòd tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, *regeneratio* : ex πάλιν, & γένεσις, *generatio*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ ϰ ἡ, *diversilinguis*. παλίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur*, ex πάλιν, *rursus*, *diversò*, *è contrario*, & γλῶσσα, *lingua*.

Παλίγκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus.* &

Παλιγκότως, *animo vicissim irato, iracundè :* adv. ex πάλιν, *iterùm*, & κότος, *ira vetus.*

Παλιλλογέω, *iterùm narro :* ex πάλιν, & λέγω, *colligo :* præt. med. λέλογα.

Παλίλλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rursùs numeratus,* vel *collectus.*

Παλίμβαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus, reciprocus.* ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαίνουσα καὶ πορευομένη. Est *item reditusque manuum & textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur :* ex πάλιν, & βαίνω, *eo.*

Παλιμπετὲς, adv. *retrò :* &

Παλιμπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *relapsus :* ex πάλιν, & πίπτω, *cado.*

• Παλίμπηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iterùm compactus.*

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, *errans ;* a. 1. part. paff. à

Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retrò agor :* ex πάλιν, & πλάζω, *errare facio, seduco.* f. γξω.

ΠΑ'ΛΙΝ adv. *iterùm, rursùs, è contrario :* q. à πάλλω, *moveo.*

Παλινάγερτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro παλιναγέρτος, *revocabilis, rursùs congregatus :* ex πάλιν, & ἀγείρω, *congrego.*

Παλινδρομεῖν, *recurrere :* ex πάλιν, *rursùs,* & τρέχω, *curro :* f. θρέξω. perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *resiliens :* ex πάλιν, *rursùs,* & ὄρω, *excito :* fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui rependitur vicissim punitus :* ex πάλιν, & τίω, *punio.*

Παλίντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reflexus :* ex πάλιν, & τείνω, *tendo.*

Παλινῳδέω, -ῶ, *recanto, retracto :* &

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio, PALINODIA :* ex πάλιν, & ᾠδὴ, *cantus,* ex ἀείδω, *cano.*

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessaliæ mons.*

Παλιῤῥόθιος, ου, *refluentes* seu *reciprocantes habens fluctus.* Κῦμα παλιῤῥόθιον, *unda refluа :* ex πάλιν, *rursùs, vicissim,* & ῥόθος, *undarum strepitus.*

Παλίουρος, *PALIURUS,* frutex spinosus.

Παλίωξις, legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *insecutio :* ex πάλιν, *rursùs,* & διώκω, *persequor.*

Πάλλα, *PILA,* idem quod σφαῖρα. Hinc fort. Angl. a **Ball.**

Παλλάδ' pro Παλλάδα, acc. fing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva.*

Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλακεύεσθαι, *pellicem habere :* &

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, -κις. *PELLEX, puella, concubina.* Th. πάλλαξ, quod vide.

Παλλακίοισι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ου, τὸ, *adolescentulus :* à præced. Th.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adolescens :* q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina.*

Παλλὰς, άδος, ἡ, *PALLAS,* sapientiæ Dea, quæ & *Minerva* dicitur : à πάλλω, quòd scil. hastam *vibret* ut bellicosa.

Πάλλε, *jactabat :* Ion. pro ἔπαλλε, 3. fing. imperf. act. &

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. fing. imperfect. paff. Ion. verbi πάλλω, *vibro.*

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE,* nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præf. paff. à

Πάλλομαι, *sortior, moveo sortes :* quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio, PELLO ; PALPITO, sortior :* f. αλῶ. p. αλκα. perf. paff. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. **to pelt.**

Πάλος, *concussio ; sors :* à πάλλω, *sortior.*

Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum,* quod πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat,* 3. fing. plusq. perf. paff. ἐπεπάλμην, σο, το, & Ion. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito :* f. αλῶ. p. αλκα. perf. paff. πέπαλμαι.

Παλυντὴ, & Æol. πολυντὴ, ῆς, ἡ, *POLENTA :* à

Παλύνω, *aspergo, albefacio :* propriè de *farina :* à παλη, *tenuissima farina.*

• Παμβασιλεὺς, έος, ὁ, *omnium rex :* ex πᾶς, *omnis,* & βασιλεὺς, *rex.*

Πάμβιος, ου, ὁ, Poët. *qui vim adversus omnia habet. Adversus omnia violentus.* Ex πᾶς, *omnis,* & βία, *vis.*

Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri :* ex πᾶς, & βοτάνη, *herba.* Th. βόω, *pasco.*

Πάμμα, ατος, τὸ, *possessio :* à πάω, *possideo.*

Παμμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *omninò magnus,* in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, *omne,* & μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo.* Th. μέγας, μεγάλη, *magnus.*

• Παμμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mixtus, ex omnibus compositus.* Th. μίγνυμι, *misceo.*

Πάμπαν, adv. *prorsùs :* q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis,* gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui omnia persuadet.* Ex πᾶν, *omne,* & πείθω, *persuadeo.*

Παμπήδην, *funditùs, omninò,* Poët. adv. &

Παμπησία, ας, ἡ, *universa possessio.* Ex πᾶς, *omnis,* & πάω, seu πάομαι, *possideo :* perf. πέπαμαι.

Παμπληθεὶ, adv. quod fit *à toto populo :* ex πᾶς, *omnis,* & πλῆθος, τὸ, *multitudo.* Th. πλέος, *plenus.*

• Παμπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *permultus.*

Παμποίκιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *variè pictus :* ex πᾶς, *omnis,* & ποικίλος, *varius.*

Πάμπολλα, pl. n. g. &

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολυς, gen. παμπόλλου, *omninò multus, permultus :* ex πᾶς, *omnis,* & πολὺς, *multus.*

Παμπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. παντελῶς πορφυρο-, *omninò purpureus :* ex πᾶς, *omnis,* & πορφύρα, *purpura.*

Πάμπρωτος, ου, *omnium primus :* ex πᾶς, *omnis,* & πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Παμφαίνῃσι, *totus splendeat,* 3. fing. præf. fub. act. Ion. à

Παμφαίνω, Id. quod seq.
Παμφανάω, *undecunque appareo, totus luceo :* hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præs. part. act. ut & παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, *omnis,* & φαίνω, *appareo :* f. ανῶ. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.
Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in præced.
Παμφάρμακος, ου, ὁ & ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus.* Ex πᾶς, & φάρμακον, *venenum.*
Παμφόρος, ου, ὁ & ἡ, *omnia rapiens* ac *trahens.* Ex πᾶς, *omnis,* & φέρω, *fero.*
Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *cujuslibet gentis,* seu *nationis :* ex πᾶν, & φῦλον, *gens, natio.*
* Πάμφυλοι, ων, οἱ, *populi ex quibuscunque tribubus :* ab eod.
ΠΑΝ, πανός, ὁ, *PAN, Pastorum Deus,* q. à πάω, *pasco :* hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, *panicus terror :* at
Πᾶν, *omne,* n. g. à πᾶς, πᾶσα, quod vide: & τὸ πᾶν, *vulgus.*
Πανάγριος, ου, ὁ & ἡ, *ferox :* ex πάνυ, *omninò,* quod à πᾶς, *omnis,* & ἄγριος, *ferus.* Th. ἀγρὸς, *rus.*
Πάναγρον, ου, τὸ, *rete,* quòd *omnia capiat :* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e,* & ἄγρα, *præda.*
Πανάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.
Πανάθλιος, ου, *omninò miser, miserrimus :* ex πᾶς, *omnis,* & ἄθλιος, *miser.* Th. ἄεθλος, *certamen.*
Πάναιθος, ου, ὁ & ἡ, *totus lucidus, splendidus :* ex πᾶς, *omnis,* & αἴθω, *luceo, uro.*
Πανναίολος, ου, ὁ & ἡ, *omninò varius :* ex πᾶς, & αἰόλος, *varius.*
Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio :* item *PANACEA,* herba sic dicta qu. *omnia sanans :* à πᾶς, in n. g. πᾶν, & ἀκέομαι, *sano.*
Πανάκης, εος, ὁ & ἡ, *omnia sanans, omnibus morbis medens :* ex iisd.
Πανάπαλος, *totus tener :* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & ἁπαλὸς, *tener.*
Πανάπήμων, ονος, ὁ & ἡ, *prorsus innoxius* vel *ia :* ex πᾶς, & ἀπήμων, *illæsus.* Th. πῆμα, τὸ, *damnum.*
Πανάποτμος, ου, ὁ & ἡ, *miserrimus :* ex πᾶς, *omnis,* & ἄποτμος, *miser :* quod ab α, & πότμος, *sors, fatum.*
Πανάριστος, ου, *longè præstantissimus :* ex πᾶς, & ἄριστος, *optimus,* superl. ab ἀγαθὸς, *bonus.* Th. Ἄρης, *Mars.*
Πανάφηλιξ, ικος, ὁ & ἡ, *qui caret æqualibus & sociis :* ex πᾶν, & ἀφῆλιξ, *impuber,* quod ab ἧλιξ, *coætaneus.* Th. ἡλικία, *statura.*
Πανάωρος, ου, ὁ & ἡ, *omninò intempestivus ; qui immaturâ morte moriturus est.* Ex πᾶς, & ἄωρος, idem quod ἄωρος, *intempestivus, præcox :* quod ab α priv. & ὥρα, *hora.*
Πανδαισίη, ας, ἡ, *lautum convivium :* ex πᾶς, & δαὶς, ἡ, *epulum.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*
Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ & ἡ, *omnidomitor :* ex πᾶς, & δαμάω, *domo.*
Πάνδαρος, ου, ὁ, *PANDARUS,* nomen propr.
Πάνδεινος, ου, *omninò sive omnibus modis gravis, gravissimus :* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & δεινὸς, *gravis.*
ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, ου, *improbus, veteratorius :* à Pandeleto excepto re quodam.
Πανδημεὶ, adv. *cum omni populi totius frequentiâ.* Th. δῆμος, *populus.*
Πανδήμιος, ου, ὁ & ἡ, *popularis, publicus :* ex πᾶς, *omnis,* & δῆμος, *populus, plebs.*
Πάνδημος, ου, ὁ & ἡ, *ad universum populum pertinens, publicus :* ex iisd.
Πανδιονίδες, *fabulæ de filiâ Pandionis.*
Πανδοκεύω, *caupono :* q. d. *omnes excipio :* à πανδοκεύς, Ion. pro πανδοχεύς, *caupo :* &
Πάνδοκος, seu πανδόκος, ου, ὁ & ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens :* ex πᾶς, & δέχομαι, *capio.*
ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ας, ἡ, seu πανδουρίς, ίδος, ἡ, *PANDURA,* musicum instrumentum. Hinc Angl.
Πανδοχεῖον, ου, τὸ, *diversorium, publicum hospitium :* ex πᾶς, *omnis,* & δέχομαι, *excipio :* præt. m. δέδοχα, (quod tamen inusitat.) undè δοχεῖον, *receptaculum.*
Πανδοχεὺς, έος, ὁ, *publicus hospes :* ab iisd.
Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris : videtur etiam Epitheton telluris : *quæ omnis generis fruges profert :* ex πᾶν, & δῶρον.
Πανέλλανες, Dor. pro πανέλληνες &
Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis,* dat. pl. Ion. à πανέλληνες, quod ex πᾶς, & Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Græcus.*
* Πανεπίσκοπος, ου, ὁ, *omnia lustrans.*
Πανέστιος, ου, ὁ & ἡ, *cum totâ domo seu familiâ :* ex πᾶς, & ἑστία, *focus.*
Πανέτης, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος. κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum.*
Πανευδαίμων, ονος, ὁ & ἡ, *omni ex parte beatus, felicissimus :* ex πᾶς, n. g. πᾶν, & εὐδαίμων. *felix.* Th. δαίμων, *Deus.*
Πανέφθου, gen. sing. à πάνεφθος, ου, ὁ & ἡ, *omni ex parte coctus.* Th. ἕψω, *coquo, elixo :* f. ἑψήσω.
* Πανηγυρίζω, -σω, *exulto, panegyrim celebro.*
Πανηγυρικὸς, ου, *PANEGYRICUS, celebris, festus :* & indè
Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè, pomposè, splendidè :* à
Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus universalis ; solemnitas ; cœtus :* ex πᾶς, & ἄγυρις, *cœtus.*
Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, *festi panegyrici celebratio ; panegyrica pompa :* à præced.
Πανημέριος, ου, ὁ & ἡ, *per totam diem, toto die :* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ἡμέρα, *dies.*
Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem quod τὸ πανῆμαρ, *toto die :* ex iisd.
* Πανθὴρ, θῆρος, ὁ, *panthera.*
Πανίσδεται, Dor. pro πηνίζεται, *conglomerat,* 3. sing. f. 1. m. verbi πηνίζω. Th. πῆνος, seu πήνη, *tela.*
Πανιώνιον, το, *locus erat, in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus consultaturi conveniebant, PANIONIUM.* Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. extructum & denominatum :

nominatum: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.
Παννυχίζω, *lucubro, pernocto*: &
Παννύχιος, & πάννυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per totam noctem*; *pernox*; ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*, & νύξ, *nox*.
Παννυχίς, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur*; *vigiliæ*; qu. διὰ πᾶσαν νύκτα· ex iisd.
Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo*. Scribitur & πανοικεί.
• Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia, tota domus*.
Πανόλβιος, ου, *ex omni parte beatus*: ex πᾶς, *omnis*, & ὄλβιος, *beatus*. Th. ὄλβος, *beatitudo*.
• Πανόλεθρος, *prorsus exitialis*.
Πανομφαῖος, ου, ὁ, *PANOMPHÆUS*, epithet. Jovis: à πᾶς, *omnis*, & ὀμφὴ, *divina vox, responsum à Deo datum*: vel sic dictus, quòd *omni voce* & linguâ colatur.
Πανόπη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. d. *pro omnibus loquens*.
Πανοπλία, ας, ἡ, *universa armatura, totum corpus tegens*: ex πᾶν, *omne*, & ὅπλον, *arma*.
Πάνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omni ex parte armatus*.
Πανός, *PANIS*, Messapiis: qu. à πάω, *pasco*. Est &
Πανός, οῦ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, & à φαίνω· &
Πάνος, *FAUNUS*, pro πὰν, Æol.
• Πανούργευμα, ατος, τὸ, *calliditas*: à
• Πανουργεύομαι, *dolosus sum, callidè ago*:
• Πανουργέω, -ῶ, *callidè ago*: &
• Πανούργημα, ατος, τὸ, *calliditas*: &
Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas*: à
Πανοῦργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *callidus, astutus*: q. d. παντόεργος, per Sync. τοῦ τ', πανόεργος, & factâ Crasi πανοῦργος, ex πᾶν, *omne*, & ἔργον, *opus*.
Πανούργως, adv. *versutè, dolosè, callidè*: à præced.
Πανόψιος, ου, *qui omnium oculis cernitur*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ὄψις, *aspectus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Πανσέληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna, cum est in plenilunio*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & σελήνη, *luna*. Th. σέλας, *lumen*.
Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, & σπέρμα, *semen*. Th. σπείρω, *semino*.
Πανστρατιῇ, Ion. *cum frequentibus copiis*: ex πᾶς, *omnis*, & στρατὸς, *exercitus*.
Πανσυδίῃ, & πανσυδεὶ, *omni impetu, festinantissime*; vel *cum toto exercitu*: ex πᾶν, & σύδην, *celeritèr*; quod à σεύω, *concito, impello*. Th. σείω, *quatio*.
Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*: gen. παντός.
Παντᾷ, Dor. pro πανταχόσε, vel παντῇ, *quoquoversum, in omnes partes, ubique*. Th. πᾶς, *omnis*.
Πανταχῇ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *quoquoversus*. Th. πᾶς.
Παντάπασιν, dat. pl. à πάντα πᾶσι, *universè*. Th. πᾶς, *omnis*.
• Πανταχῆ, adv. *ubique*.
Πανταχόθεν, adv. *undique*: &
Πανταχόσε, idem: &
Πανταχοῦ, *ubique, ubivis terrarum*, adv. Th. πᾶς, *omnis*.
Παντελής, έος, ὁ καὶ ἡ, *plenus, ad finem perductus*. εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum, prorsus*: q. d. πᾶν τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem*.
Παντελῶς, & παντελέως, Ion. *totaliter*, adv. à præced.
Πάντεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis*, gen. παντός.
Πάντη, adv. *prorsùs, semper*: à πᾶς, *omnis*: at
Παντῇ, πανταχοῦ, *ubique*: ab eod.
Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis*, nom. sing. fœm. gen. &
Παντοδαποῖσι, *omnigenis*, dat. pl. m. g. à
Παντοδαπὸς, οῦ, *quod est ex omni solo, omnigenus*: ex πᾶς, & δάπεδον, *solum*.
• Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm*.
• Παντοδύναμος, ου, ὁ, *omnipotens*.
Παντόθεν, *ubique, undiquaque*, adv. à πᾶς, *omnis*.
Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à
Παντοῖος, ου, *omnigenus, varius*. Th. πᾶς, *omnis*.
Παντοκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *omnipotens*: ex πᾶς, παντὸς, *omnis*, & κράτος, τὸ, *robur, potentia*.
Παντορέκτης, ου, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit*: ex πᾶς, *omnis*, & ὀρέγω, *porrigo*.
Παντὸς, παντὶ, gen. & dat. à πᾶς, *omnis*.
Πάντοσ' pro πάντοσε, *undique*, adv. &
Πάντοτε, adv. *semper*. Th. πᾶς, *omnis*.
• Παντοτρόφος, ου, ὁ, *omnes nutriens*: à τροφὸς, οῦ, ὁ, *nutritor*.
Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis*.
Πάντως, adv. *omninò*: &
Πάνυ, adv. *omninò*: ejusd. Th.
Πάνυσσα, *nutrix*, Hesych. Puto à πάω, *pasco*.
• Πανώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omninò dolorem adferens*: ex πᾶν, & ὀδύνη, *dolor*.
• Πανωλεθρία, ας, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliquid prorsùs perit*: à
• Πανώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *planè perditus, prorsùs exitialis & perniciosus*: ex πᾶν, & ὄλεθρον, *exitium*.
Πανωλέθρως, *omninò, prorsùs*: q. dicas, *penitùs cum pernicie*: idem cum παντελῶς. Ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & ὄλεθρος, *pernicies*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.
• Πανώλης, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus*: ex πᾶν, & ὄλλυμι, *perdo*.
• Πανωπήεις, *omnibus conspicuus*: ex πᾶν, & ὤψ, *oculus*.
• Πάνωρος, ου, ὁ, *omni tempore crescens*: ex πᾶν, & ὥρα, *tempus*.
Πάξ, *mirantis & interpellantis*, adv.
Πάξαι, Dor. pro πῆξαι, *premere*, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πᾶξε, Dor. & Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part.

part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo* : f. ξω.

Πάξαιτ', Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, seu πάω, *possideo, gusto, vescor.*

Παός, ῦ, ὁ, *affinis, acquisitus affinitate* ; à πάομαι, *acquiro.*

Παπαί, *PAPÆ, atat !* an à πέπον.

Παπαῖος, Scythicè, *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, *nullibi unquam omninò.*

Παππάζουσι, *patrem appellant*, 3. pl. præs. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππας, ου, ὁ, *pater.*

ΠΑ'ΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, *PAPPA, pater* ; vox liberorum.

Πάππος, ου, ὁ, *avus* ; item *flos lanuginosus* : à præced.

Παπποφόνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *avi interfector* : ex πάππος, *avus*, quod vide, & φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Παππῷος, ου, *avitus* : à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumspicio, oculis lustro* : f. ανῶ, a. 1. ἐπάπτηνα, a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ϰ ἡ, *PAPYRUS, charta*, res & vox Ægyptiaca.

Παρ', per Apoc. Poët. pro παρὰ, *à, ab, juxtà, propè*, &c. sed

Πάρ' pro πάρα, seu πάρεστι, *adest* : ex παρὰ, & εἰμὶ, *sum*, &

Πὰρ, Dor. pro παρὰ, cum gen. *à, ab ante* : cum acc. *juxtà, propè.*

ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. *à, ab* ; cum dat. *apud* ; cum acc. *præter, contra, supra, juxta.* In compositione valet *trans, præter, apud.* Et sæpè in malam partem accipitur, & vertitur *perperam, vitiosè, malè* : at

Πάρα, pro πάρεστι vel πάρεισιν, *adest*, vel *adsunt* : à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Παραβαίνω, *transgredior, transcendo, violo* : præs. part. act. παραβαίνων, ουσα. f. παραβήσομαι. p. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ & βαίνω, *eo.*

Παραβαλεῖ, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, *trajiciens, conferens*, præs. part. pass. à

Παραβάλλω, *confero, adjicio, objicio* : f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. a. 2. παρέβαλον. *appuli* : a. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ & βάλλω, *jacio.*

Παραβαλόμενος, ου, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *transgressio* : à παραβαίνω.

Παραβάσκω, *pugno ex curru*, pro παραβάτης εἰμί. Ex παρὰ & βάσκω, idem quod βαίνω, *eo.*

Παραβάτης, ου, ὁ, *transgressor, violator legis* ; item *qui è curru pugnat* : pro quo legitur & παραιβάτης. Ex παραβαίνω, qu. vide.

Παραβῇς, *transilias*, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Παραβιάζομαι, *adigo, cogo* : f. άσομαι. a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο. Ex παρὰ & βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*

* Παραβιβάζω, *abire facio, aufero.*

Παραβλέπω, *limis oculis intueor*, straborum more ; item *negligentèr aspicio* : ex παρὰ & βλέπω, *video.*

Παραβλήδην, adv. *comparatè, simulatè* ; à παραβάλλω, *comparo*, quod vide.

Παράβλημα, ατος, τὸ, *quod comedendum objicitur, pabulum* : ab eod. verbo.

Παράβλωψ, ῶπος, ὁ ϰ ἡ, *strabus* : in pl. παραβλῶπες. à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio.* Th. βλέπω, *video.*

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA, obscura sententia, typus, exemplar adagium* ; *similitudo.* Hinc Angl. Parable.

Παράβολος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus* : ex παραβάλλω, quod vide.

Παραβουλεύομαι, *perperam consulo* : a. 1. m. part. παραβουλευσάμενος, ου, *non habitâ ratione* : ex παρὰ & βουλεύω, *delibero.* Th. βουλὴ, *consilium.*

Παραβώμιος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui apud aram est, qui à latere aræ est* : ex παρὰ, & βωμὸς, *ara.*

Παραγαγεῖν, *producere*, a. 2. inf. Att. &

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, *traduco*, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, *mandatum* : à

Παραγγέλλω, *præcipio, denuntio, accerso* ; imperf. παρήγγελλον. f. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, αντος. p. m. παρήγγελα· ex παρὰ & ἀγγέλλω, *nuncio.*

Παράγγελμα, ατος, τὸ, *præceptum* : à præced.

Παράγγελσις, εως, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio* : ab eod.

Παραγέγονα, ας, ε, p. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παράγει, *protrudit* : 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, ου, a. 2. part. m. &

Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παραγεύω, *gustum aliquem præbeo, obitèr gustare facio* : ex παρὰ, & γεύω, *gustum præbeo.*

Παραγηράω, *deliro præ senectute.* παραγήραμα, *deliramentum, silicernium* : ex παρὰ & γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Παραγίνομαι, ῃ, εται, *advenio, adsum* : imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. 2. pass. παραγενήσομαι. a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. παραγένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. part. m. παραγενόμενος, ου, ου ex παρὰ & γίνομαι, *sum, fio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Παραγινώσκω, *præter jus & æquum statuo, perperam judico* : ex παρὰ, & γινώσκω, *cognosco.*

Παράγοισα, ας, ἡ, Dor. pro παράγουσα, ἡ, ab-

ὁ, *abducens*: præs. part. g. à παράγω, quod vide.

Παραγοραῦτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *consolabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.

● Παραγράφω, f. ψω, *adscribo*, *juxtà scribo*: ex παρὰ & γράφω, *scribo*.

Παραγυμνόω, *denudo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Παράγω, *produco*, *profero*, *in medium adduco*; *deduco*; item *differendo fallo*, *à præposito subdolâ oratione abduco*, *traduco*, *progredior*, *prætereo*, f. παράξω, p. παρῆχα, a. 2. act. παρήγαγον, ες, ε, & Att. παρήγαγον, cujus part. παραγαγὼν, ῦσα. præs. m. παράγομαι, idem; ex παρὰ & ἄγω, *duco*.

● Παραγωνίσκος, ν, ὁ, *angularis*.

Παραδαρθάνω, *concumbo*; à δαρθάνω, *dormio*: a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον· undè fut. 2. δραθῶ, per Metaph. lit. q. à δαρθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. &

Παραδεδώκειν, plusq. p. act. &

Παραδεδῶμαι, perf. sub. pass. à παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar*: in dat. pl. παραδείγμασι, à παραδείκνυμι, *juxtà ostendo*, *confero*; ex παρὰ & δείκνυμι, *ostendo*. f. ξω.

Παραδειγματίζω, *ignominiæ expono*: f. ίσω. p. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ & δειγματίζω, *ostendo in exemplum*. Th. δείκνυμι, *ostendo*.

● Παραδείκνυμι, *manifesto*, *ostendo*.

ΠΑΡΑ´ΔΕΙΣΟΣ, ν, ὁ, *hortus*, *viridarium*: *PARADISUS*; *locus beatorum*: à פרדס *pomarium*, *hortus irriguus*. Angl. *Paradise*.

Παραδέχομαι, *excipio*, *recipio*: f. παραδέξομαι p. pass. παραδέδεγμαι· ex παρὰ & δέχομαι, *capio*.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, *perversa exercitatio*, *perversa litigia*, in quibus tempus *præposterè teritur*: ex παρὰ, *perperam*. & διατριβὴ, *opera*, *quæ alicui rei impenditur*; à διατρίβω, *versor*. Th. τρίβω, *tero*.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. &

Παραδιδοὺς, όντος, præs. part. act. à

Παραδίδωμι, *trado*; imperf. παρεδίδουν. tanq. à παραδιδόω. f. παραδώσω. f. part. act. παραδώσων, a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. a. 1. part. παραδοὺς, όντος. p. perf. παραδέδωκα. plusq. p. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδεδώκειν, Att. Marc. xv. 10. præs. pass. παραδίδομαι, *prodor*, p. pass. παραδίδομαι, *traditus sum ac commendatus*. a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η. f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, *dehonesto*, *defamo*; item contr. *valdè honoro*, *illustro*, *mirabile reddo*; à

Παράδοξος, ν, ὁ κ̀ ἡ, quod est παρὰ δόξαν, *præter opinionem*, *inopinatus*; item *admirabilis*, *incredibilis*. Th. δοκέω, *videor*.

Παράδοσις, εως, ἡ, *traditio*; à παραδίδωμι, quod vide.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. &

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραδράω, *administro*; ex παρὰ & δράω, *famulor*.

Παραδύω, & παραδύομαι, *irrepo*, *obrepo*; ex παρὰ & δύω, *subeo*.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. &

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, *cano propè* vel *apud aliquem*. Th. ἀείδω, *cano*.

● Παραζεύγνυμι, *adjungo*, *adnecto*.

Παραζηλόω, ῶ, *ad æmulationem provoco*: f. ώσω. p. παραζήλωκα· ex παρὰ & ζῆλος, *æmulatio*.

● Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio*.

Παραζώνη, ης, ἡ, *balteus*; à ζώνη, *cingulum*. Th. ζωννύω, *cingo*.

Παραθαλάσσιος, ν, ὁ κ̀ ἡ, *maritimus*, & ἡ, παραθαλασσία· ex παρὰ & θάλασσα, vel -ττα, *mare*.

Παραθαῤῥύνω, & παραθαρσύνω, *fiduciam addo*, *confirmo*; ex παρὰ & θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo*. Th. θάρσος, τὸ, *fiducia*.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono*, Th. τίθημι, *pono*.

Παράθημα, ατος, τὸ, *depositorium*, *repositorium*: quod ex παρατίθημι, *appono*: ab eod. Th.

Παραθέμενος, ν, ον, a. 2. part. m. παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio*, f. ανῶ, p. παρατεθέρμαγκα.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι. *appono*. Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio*: &

Παραθέτης, ν, ὁ, *structor*, *insertor*: qui dapes apponit: ex præcedentibus.

Παραθέω, *juxtà curro*, *cominùs sequor*; item *prætercurro*: ex παρὰ & θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Παραθεωρέω, -ῶ, *despicio*: fut. ήσω. perf. παρατεθεώρηκα. imperf. pass. παρεθεωρούμην, -ύμην· ex παρὰ & θεωρέω, *specto*. Th. θεωρὸς, *spectator*.

Παραθήγειν, *incitare*, *movere*: præs. inf. ex παρὰ & θήγω, *instigo*.

Παραθήκη, ης, ἡ, *depositum*: à παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παραθήσει, 3. sing. f. 1. act. &

Παραθήσομαι, f. 1. m. &

Παραθησόμενος, ν, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono*, quod vide.

● Παραθλίβω, *premo*, *opprimo*, f. ψω, p. τέθλιφα.

Παράθου κ̀ παράθεσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Παραθύρα, ας, ἡ, *posticum*, qu. *falsa* θύρα, *janua*. ita ut παρὰ notet *perversionem*.

Παραὶ, per Ectasin. Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραβασία, ας, ἡ, *delictum*, *transgressio*: idem quod παράβασις· ex παραβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*.

Παραιβάτης, ν, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis*. tum *qui è curru pugnat*: in pl. παραιβάται· ex παρὰ & βαίνω, *eo*.

Παραιβάτης

Παραβύστις, ιδος, ἡ, *mulier mercede conducta* : ex insc.

Παραιθύσσειν præs. inf. à παραιθύσσω, *excito, incendo, moveo, prorumpo* : ex παρὰ & αἰθύσσω, *moveo*, q. [illegible] Th. αἴθω, *uro*.

Παραίνεσις, εως, ἡ, *admonitio* : acc. sing. παραίνεσιν. &

Παραινετικὸς, οῦ, *admonitorius, adhortatorius, suasorius* : à

Παραινέω, ῶ, *admoneo* : imperf. παρῄνεον, ουν, εες, εις. f. έσω. p. παρῄνεκα. a. 1. παρῄνεσα. ex παρὰ & αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Παραινοῦντες, gen. sing. παραινοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Παραιρέομαι, *adimo, aufero* : ex παρὰ & αἱρέω, *capio* : f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs* ; item *percipio* : ex παρὰ, *perperam*, & αἰσθάνομαι, *sentio*.

Παραίσιος, α, ον, *dirus, a, um, infaustus* : ex παρὰ & αἶσα, *fatum, sors*.

Παραΐσσω, *prætereo, præripio me raptim* : ex παρὰ, & ἀΐσσω, *ruo* f. ξω, p. ηιχα.

Παραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à

Παραιτέομαι, οῦμαι, *recuso, excuso* : præs. imperat. παραιτέου, -οῦ, *aversare* : f. ήσομαι. a. 1. m. παρῃτησάμην, ω, ατο, *deprecatus sum* : a. 1. part. m. παραιτησάμενος, *aversatus* : perf. pass. παρῄτημαι, undè part. παρῃτημένος, ου, *excusatus* : ex παρὰ & αἰτέομαι seu αἰτέω, *peto*.

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excusatio* ; à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum* : verbale ab eod.

* Παραίτιος, α, ο, *auctor*.

Παραιτούμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, -ου, *admonens, appellans* : a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor*. Th. φημὶ seu φάω, *dico*.

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio* : ab eod. verbo & Th.

Παραφρονεῖν, *exanimatum esse, dementem esse* : vide in παραφρονέω.

Παραιωρούμενος, Ion. pro παρηωρημένος, ου, *juxtà pendens* : præs. part. à

Παραιωρέομαι, *juxtà pendeo* : ex παρὰ & αἰωρέω, *sursùm tollo*.

* Παρακαθεύδω, *dormio apud, accubo*.

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo* : præs. part. παρακαθίζων, οντος, f. ίσω. p. παρακεκάθικα. ex παρὰ & καθίζω, *sedere facio* : q. ex κατὰ & ζω, idem. f. ίσω.

Παρακαθίστημι, *juxtà colloco : altrinsecùs colloco* : ex παρὰ, κατὰ, & ἵστημι, *colloco*.

Παράκαιρος, seu παράκαιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *intempestivus* : ex παρὰ & καιρὸς, *opportunum tempus, occasio*.

Παρακαίρως, adv. *intempestivè* : vide præced.

Παρακαλέω, ῶ, *rogo, precor, hortor, consolor, advoco* : imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. έσω. p. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præs. pass. παρακαλέομαι, οῦμαι, *consolatione erigor, fruor* : a. 1. pass. παρεκλήθην, *rogatus sum* : a. 1. inf. pass. παρακληθῆναι, *consolationem admittere* : f. 1. pass. παρακληθήσομαι, ῃ, ηται, *consolatione reficiar* : ex παρὰ & καλέω, *voco*.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam, velum, aulæum* ; item Metaph. *obtentus, prætextus* : à

Παρακαλύπτω, *occulto* : f. ψω. p. παρακεκάλυφα, p. pass. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Th. καλύπτω, idem.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depositum* : ex παρὰ, κατὰ & τίθημι, *pono*.

Παρακατακλίνομαι, *adcubo, cubo* : ex παρὰ κατὰ, & λέγομαι, *cubo*.

Παρακατατίθημι, vide

Παρακατατιθέμεθα, *committimus* : 1. pl. præs. sub. pass. verbi παρακατατίθεμαι, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado, depono tanquam apud sequestrem* : ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Παρακατελέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo* : f. κείσομαι, ex παρὰ & κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, p. pass. verbi παρακαλέω, *hortor*, quod vide.

Παρακεκριμένος, ου, *depositus* : p. part. pass. verbi παρακρίνω, *comparo* ; item *perperam judico* : ex παρὰ & κρίνω, *judico*.

Παρακεκρόαται, *insanierunt* : 3. pl. p. pass. Ion. pro παρακεκρουμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούομαι, *decipio*. Th. κρούω, *pulso*.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio* : acc. sing. παρακέλευσιν : à

Παρακελεύω, *adhortor* : f. εύσω, παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ & κελεύω, *jubeo, hortor*. Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. p. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, *hyberno* : f. άσω. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*.

Παρακείμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi παράκειμαι, *adjaceo, accubo* : ex παρὰ & κεῖμαι, pro κεῖμαι, *jacio*.

Παρακλαίοντι, *juxtà flenti* : dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, *sine causâ fleo, juxtà fleo* : ex παρὰ & κλαίω, *ploro*.

* Παρακλείω, *excludo*, f. είσω. p. κέκλεικα. q. ex παρὰ & κλείω, *claudo*.

Παρακλῄειν, *excludere* : Ion. pro παρακλείειν, præs. inf. verbi παρακλείω, quod ex παρὰ & κλείω, *claudo* : f. κλείσω.

Παρακληθεῖεν, ης, η, a. 1. opt. pass. παρακαλέω.

Παράκλησις, εως, ἡ, *consolatio, exhortatio* : à παρακαλέω, quod vide.

* Παρακλητικὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *consolatorius, adhortatorius* : &

Παράκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *advocatus* ; item *consolator* : sic vocatur *Christus* & *Spiritus Sanctus* : &

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, *exhortator, deprecator, consolator* : ab eod.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, *confringo* : ex παρὰ & κλάω, *frango*.

* Παρακμάζω, *senesco, florere desino*, f. άσω, p. παρήκμακα : ex παρὰ & ἀκμάζω, *floreo*.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, *contemptus, inobedientia* : à παρακούω, quod vide.

Παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus* : &

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *uxor* : ex παρὰ, *juxtà*. & κοίτη, *cubile, lectus*.

Παρακολουθέω, ῶ, ήσω, εῖς, *sequor, comitor* : cum dat. fut. ήσω. perf. παρηκολούθηκα, κς, ε, *sectatus sum, perscrutatus sum* : ex παρὰ, & ἀκολουθέω, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus, comes*.

• Παρακολουθηκότι, *assecuto*, dat. p. part. pass. Ex παρὰ, & ἀκολουθέω, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus, comes*.

• Παρακομίζω, *affero, importo* : f. ίσω, p. παρακεκόμικα • ex κομίζω, *fero*.

• Παρακονάω, -ῶ, *acuo* : ex ἀκονάω, idem. Th. ἀκόνη, *cos*.

Παρακούσας, αντος, a. 1. part. act. à

Παρακούω, *negligo audire, perperam audio, oscitantèr seu negligentèr audio*; qu. *non audiens*; item [illegible] *audio* : f. [illegible] p. παρακήκοα [illegible] παρήκουσα. a. 1. ind. act. [illegible] p. m. παρακήκοα • ex παρὰ, & ἀκούω, *audio*.

• Παρακρούω, *vacillo, seduco, errare facio* : [illegible] p. [illegible]

Παρακύπτειν *assidere*; præs. inf. verbi παρακάθημαι, quod ex παρὰ, & κάθημαι, *possideo*.

Παρακύπτω, *incurvo me ut videam* : f. ψω. p. παρακέκυφα a. 1. παρέκυψα. a. 1. inf. act. παρακύψαι, *introspicere* : a. 1. part. act. παρακύψας, αντος • ex παρὰ, & κύπτω, *pronus sum, inclino me*.

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*, quod vide.

Παραλαβὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi

Παραλαμβάνω, *accipio, assumo, adduco* : f. παραλήψομαι. p. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε, *accepi* : a. 2. part. act. παραλαβὼν, όντος, a. 1. ind. pass. παρελήφθην, f. 1. pass. παραληφθήσομαι, *assumar* : ex παρὰ, & λαμβάνω, *capio*.

Παραλέγεσθαι, Poët. pro παρακοιμᾶσθαι, *juxtà dormire, concumbere*.

Παραλέγομαι, *prætervego, præternavigo* : imperf. παρελεγόμην, ου, ετο • ex παρὰ, & λέγω, *lego, colligo*.

Παραλείπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo* : cum acc. Hinc τὰ παραλειπόμενα, *prætermissa*. ex παρὰ, & λείπω, *linquo* : f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Παραλελυμμένος, η, ον, p. part. pass. παραλέλυται, 3. sing. perf. ind. pass. παραλελύσθαι. p. inf. pass. verbi sup.

• Παραλία, ίας, ἡ, *regio maritima* : ex

Παράλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maritimus* : ex παρὰ, *apud*, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπη, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, *transmutatio* : &

Παραλλὰξ, *vicissim, alternatim* : &

Παράλλαξις, εως, ἡ, *differentia* : à

Παραλλάττω, f. ξω, *transmuto differo, prætereo* : p. med. παρήλλαγα • ex παρὰ & ἀλλάττω, *muto*.

Παράλληλα, *inter se ex adverso posita* : n. g. pl. num. à

Παράλληλος, *æquidistans* : ex παρὰ, & ἀλλήλων, *invicem*. Th. ἄλλος, *alius*

Παραλογίζομαι, *argumentando subtilâ supputatione fallo* : fut. ίσομαι. aor. 1. med. παραλογισάμην, ω, ατο, perf. pass. παραλελόγισμαι ex παρὰ, *perperam*, & λογίζομαι. Th. λέγω, *dico* : p. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, οῦ, *falsa ratiocinatio* : &

Παραλογιστὴς, οῦ, ὁ, *fallax ratiocinator, deceptor*. &

Παραλογιστικὸς, οῦ, *fallaciibus rationibus decipiendi peritus, captiosus* : à perf. pass. verbi παραλογίζομαι.

Παράλογος, ου, *inopinatus, inexpectatus, absurdus* : ex παρὰ, & λόγος. Th. λέγω p. m. λέλογα.

Παράλοι, οἱ, *qui maritimam incolunt oram* : à

Πάραλος, ὁ καὶ ἡ, *marinus* : ex παρὰ, & ἅλς, *mare*.

Παραλύειν ἀνιῶν Pët. & Pindar. pro [illegible], *molestis curis liberare*. Vide παραλύω.

Παράλυσις, εως, ἡ, [illegible], *laxatio*; PARALYSIS; [illegible] &

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, PARALYTICUS : à p. pass. seq. Hinc Angl. Paralitick.

Παραλύω, *resolvo*; *dissuo*; *debilito* : f. ύσω. p. παραλέλυκα, p. pass. παραλέλυμαι, undè p. part. pass. παραλελυμένος, η, ον, propriè *resolutus* : item *laborans paralysi* : à λύω.

Παραμείβηται, *prætereat* : 3. sing. præs. sub. pass. à

Παραμείβω, *prætereo, permuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Παραμείψεται, *transierit* : 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.

Παραμελέω, *negligo, contemno* : ex παρὰ, & ἀμελέω, *curam non habeo* : quod ex α priv. & μέλει, *curæ est*.

Παραμέμυκαι, vide in μέμυκαι.

Παραμένω, *permaneo* : fut. -μενῶ. perf. -μεμένηκα. a. 1. παρέμεινα • quod ex παρὰ, & μένω, *maneo*.

Παραμέριος, ου, ὁ, Dor. pro παρημέριος, *quotidianus*; ut τὰ παραμέρια πράγματα, *res quæ singulis diebus geruntur* : ex παρὰ, & ἡμέρα, *dies*.

Παραμεύομαι, Poët. pro παραμείβομαι, *prætereo, supero*. Th. ἀμεύω, *vado, vinco*.

Παραμικρὸν, *propemodùm, ferè* : ex παρὰ, & μικρόν.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, *consolor, hortor* : f. ήσομαι • a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. παραμυθήσωμαι, η, ηται, & in 3. pl. παραμυθήσωνται • ex παρὰ, & μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

• Παραμυθέω, *hortor, commonefacio*; item *consolor*.

Παραμυθησαίμην, *consolatus fuero* : a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, aor. 1. infin. med. παραμυθέομαι, *consolor*.

Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, *consolationem adferens* : à παραμυθέομαι, quod vide.

Παραμυθία,

Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio, exhortatio* : ex παρὰ, & μῦθος, *sermo*.

Παραμύθιον, ου, τὸ, *consolatio* : quod ex iisd. Th.

Παραμυθουμένοις, dat. pl. part. præf. paff. παραμυθοῦνται. 3. pl. præf. ind. verbi παραμύθεομαι, quod vide.

● Παρακλίνω, *reclinare facio ad*.

● Παραναλίσκω, *obitèr impendo, perperam consumo* : f. ἀλώσω, p. -ήλωκα. Th. ἀλίσκω.

Παρανομέω, ῶ, *legem transgredior* : f. ήσω. p. παρανενόμηκα· ex παρὰ, & νόμος, *lex*.

Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio* : à

Παράνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impius, violator legis* : & hinc

Παρανόμως, adv. *impiè* : à παρὰ, *contra*, & νόμος, *lex*.

● Παρανοχλέω, *obturbo, molestiam adhibeo*.

● Παράνυμφος, ου, ὁ, *pronubus*.

● Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, *pugio, sica*.

Παραπειρᾶσθαι τινος, *periculum alicujus rei facere, explorare aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Παραπέμπω, f. ψω, *prætermitto*; *transmitto*; *deduco*; *comitor*; *importo*; *sperno*. Th. πέμπω, *mitto*.

Παραπεπήχασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, *configo* : f. ξω. ex παρὰ, & πήγνυμι, *figo*.

Παραπεσόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω. *prolabor* : quod vide.

Παραπικραίνω, *exacerbo* : fut. ανῶ. a. 1. παρεπίκρανα· ex παρὰ & πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς, ᾶ, ὁ, *amarus*.

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, *exacerbatio* : a. 1. perf. perf. paff. fu . verbi.

Παραπίπτω, *prolabor*; *incido*; *accido*; *pecco*; *intersero* : fut. παραπεσοῦμαι. præt. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, *prolapsus* : ex παρὰ, & πίπτω, *cado*.

Παραπλάζω, *seduco* : hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. fing. opt. præf. paff. παραπλάζοιτο· ex παρὰ, & πλάζω, *errare facio* : f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, & in acc. pl. παραπλέοντας, præf. part. act. verbi.

Παραπλέω, *præternavigo* : f. πλεύσω· a. 1. παρέπλευσα, a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι· ex παρὰ, & πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

● Παράπληκτος, ου, ὁ, *vecors, stupidus, insanus*.

● Παραπληξία, ας, ἡ, *insania*.

Παραπλήσιον, adv. *proximè, tantundem* : à eq.

Παραπλήσιος, ου, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis* : in pl. n. g. παραπλήσια, *similia*. & hinc

Παραπλησίως, adv. *similitèr* : ex παρὰ & πλήσιος, *propinquus*. Th. πέλας, *propè*.

Παραποιέω, *falsò assimulo, adultero* : ex παρὰ, & ποιέω.

● Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa*.

Παραπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo* : imperf. παρεπορευόμην, ου, ετο. f. παραπορεύσομαι· quod ex παρὰ, & πορεύομαι, *eo, proficiscor*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio* ; ex παρὰ, *perperam*, & πρεσβεία· quod à πρέσβυς, υος, ὁ, *legatus, senex*.

Παραπρεσβεύειν, & εύεσθαι, *falsam legationem obire* : ab iisd.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, *dissimulatio* : à 2. perf. perf. paff. verbi

Παραπροσποιοῦμαι, *dissimulo, cohibeo* : ex παρὰ, πρὸς, & ποιέω, *facio*.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus, offensio, delictum* : à παραπίπτω, *offendo*; quod vide.

Παραπύλιον, ου, τὸ, *portella* : q. portula juxta portam, à πύλη, *porta*.

Πάραρος, ου, *qui non est mentis compos* ; *inutilis* ; ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄρω pro ἁρμόζω, *apto*.

Παρῤῥέοντος, gen. fing. præf. part. act. à

Παραῤῥέω, *præterfluo*. Th. ῥέω, *fluo* : fut. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα.

Παραῤῥητὸς, οῦ, *qui verbis flecti potest, adhortatorius* : ex παρὰ, & ῥέω, *dico* : fut. ῥήσω, perf. ἔῤῥηκα.

Παραῤῥύω, vel παραῤῥέω, *præterfluo* : ab illo est a. 2. act. παρέῤῥυον, & hinc a. 2. paff. παρεῤῥύην, ης, η, a. 2. fub. paff. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, & in 1. pl. παραῤῥυῶμεν· ex παρὰ, & ῥύω. Th. ῥέω, *fluo*.

Παραρτέειν, -τῶν, Ion. pro παραρτᾶν, *parare, instruere*. Th. ἀρτάω, *suspendo*, vel ἀρτέομαι, *paro*.

● Παράρτημα, ατος, τὸ, *annulatum, appendix quælibet*.

● Παράρυμα, ατος, τὸ, *funis*.

ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΣ. seu παρασάγγης, ου, ὁ, *PARASANGA, apud Persas mensura est viarum triginta stadia continens*.

Παρασημαίνω, fut. ανῶ, *obsigno, adnoto, adscribo* : item

Παράσημον, ου, τὸ, *insigne*. &

Παράσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insigni notatus* : ex παρὰ, & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Παράσιτος, ου, ὁ, *PARASITUS* Th. σῖτος, *frumentum*. Angl. **Parasite**.

Παρασιωπάω, fut. ήσω, *reticeo*. Th. σιωπάω, *sileo*.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reticentia* : à 2. perf. perf. paff. ejusd. verbi.

Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono* : f. άσω. perf. παρεσκεύακα. p. paff. παρεσκεύασμαι, *paratus sum* : f. 1. m. παρασκευάσομαι· ex παρὰ, & σκευάζω, *paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio, PARASCEUE* : ab eod. Th.

Παρασπονδέω, *fœdus frango* : fut. ήσω. præt. παρεσπόνδηκα· ex παρὰ, *contrà*, & σπονδαὶ, *fœdera*. Th. σπένδω, *libo* : fut. σπείσω. p. paff. ἔσπεισμαι. a. 1. paff. ἐσπείσθην. præt. med. ἔσπονδα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. paff. παρασπονδοῦντες, nom. pl. part. perf. act. verbi sup.

Παραστάδην, *adstando* : verbale à παρίσταμαι, *sisto propè* : quod ex παρὰ, & ἵστημι, *sisto*.

Παραστα-

Παρασαθμίζω, *perpendo, interrado, præpendero*: quod ex παρὰ & σαθμὸς, ῦ, ὁ, *statera, libra*. Th. ἵςημι, *appendo, sto*.
Παρασὰς, ἀδος, ἡ, *postis, porticus*: &
Παράςασις, εως, ἡ, *repræsentatio, animi præsentia*; *exilium & fuga* extorris: à παρίςημι, quod ex παρὰ & ἵςημι, *statuo*.
Παρασατέω, f. ήσω, *adsisto, adsum, auxilior*; &
Παρασάτης, ϋ, ὁ, *qui à latere stat, auxiliarius*; *opitulator, socius*: ab iisd.
Παρασῆναι, *adesse, opem ferre, se dedere*: a. 2. inf. à παρίςημι.
Παρασῆσαι, a. 1. inf. act. &
Παρασησάμενος, a. 1. part. m. &
Παραςήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίςημι, *adsto*: quod vide.
Παρασῆσασθαι, *adstare, opitulari, adstipulari*: a. 1. inf. m. παρίςημι, quod vide.
Παρασῆτε, 2. pl. a. 1. sub. act. παρασῶ, ῇς, ῇ, ejusdem verbi.
Παρασρέφω, *perverto, reddo*: f. ψω. Ex παρὰ & σρέφω, *verto*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔςραφον.
* Παρασυμβάλλω, *assimilo, comparo*.
Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) *decompositum*, ex παρὰ, σὺν & τίθημι.
Παρασύρω, f. υρῶ, *distraho, distorqueo*. Th. σύρω, *traho*.
* Παρασφαλίζω, *munio, firmitèr ligo*: f. ίσω, p. παρασφάλικα.
Παρασφάλλω, *errare facio, diverto*: ex παρὰ, & σφάλλω, *everto, supplanto*: f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.
Παρασφραγίζω, *præsigno*: *adulterino signo noto*: ex παρὰ & σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *signum*.
Παρασχεῖν, *effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse*: a. 2. inf. à παρέχω. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ & ἔχω, *habeo*, f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.
Παράσχοις, *præbueris*, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχε, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo & Th.
Παράσχε, vide in παράσχοις.
Παρασχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præstitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.
Παράταξις, εως, ἡ, *instructio aciei*; *instructa acies*: à παρατάσσω, *aciem instruo*: ex παρὰ & τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.
Παράτασις, εως, ἡ, *extensio, productio*; à παρατείνω, *protendo*. Th. τείνω, *tendo*. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.
Παρατατικὸς, *extensivus*; παρατατικὸς, sc. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω, *tendo*.
Παρατατικῶς, adv. *extensivè*; *laxè, solutè*; à præced.
Παρατάττω, vel -άσσω, *in acie colloco, aciem instruo*: ex παρὰ & τάσσω, vel -ττω, *ordino*.
Παρατείνω, *produco, extendo, prorogo, detineo, conficio*: f. τενῶ. p. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.
Παρατηρέω, -ῶ, *observo*. imperf. παρετήρεον, -ουν. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, & in f. g. παρατηρήσασα, præs. m. παρατηρέομαι, idem. Th. τηρέω, *servo*.
Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.
Παρατήρησις, εως, ἡ, *observatio*: ab eodem verbo.
Παρατίθημι, *appono, propono, commendo, confero*: f. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præs. pass. παρατίθεμαι, *apponor*; item in mediâ formâ, *ob oculos pono, demonstro, commendo*: f. 1. m. παραθήσομαι, a. 2. m. παρεθέμην, σο, το, *commendavi*: a. 2. imperat. m. παράθου. pro παράθεσο, *committe*: ex παρὰ & τίθημι, *pono*.
Παρατίλλω, *depilo, vellellâ pilos extraho*: παρατίλτρια, *tricula*; quæ τρίχας evellit.
* Παρατράγῳδος, ϋ, ὁ καὶ ἡ, *tragicus*: ex παρὰ & τραγῳδὸς, quod idem significat.
Παρατρέπω, *diverto, deflecto*. Th. τρέπω. f. ψω, *verto*.
Παρατρέχω, *à latere curro*; *prætercurro*: *prætereo, præterlabor*. Th. τρέχω, *curro*, a. 2. ἔδραμον.
Παρατρίβομαι, *atteror*, præs. ind. pass. ex παρὰ & τρίβω, *tero*, f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.
Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*: &
Παράτροπος, ϋ, ὁ καὶ ἡ, *qui à rectâ viâ est aversus*: Metaph. pro *illicito*: ex παρὰ & τρόπος, *mores, ratio*. Th. τρέπω, *verto*.
Παρατρωπάω, *diverto, deflecto*: ex παρὰ & τρωπάω, quod à τρέφω, *verto*.
Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, *convertunt*, 3. pl. præs. ind. vel sub. superior. verbi.
Παρατυγχάνω, *obvius fio*; *adsum, intervenio*: f. παρατεύξομαι. a. 2. παρέτυχον. a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, *obvius quilibet*. Th. τυγχάνω, *sum*.
Παρατυχὸν, *oblatum, quum liceat*: n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.
Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, *obvius fio*, quod vide.
Παραυλος, ϋ, *malè sonans ad tibiam*: ex παρὰ, *malè*, & αὐλὸς, *tibia*.
Παραυτίκα, adv. *confestim, in præsentiâ*: ex παρὰ & αὐτίκα, *statim*.
Παραφέρω, *transfero, profero, præterea*: f. παροίσω. a. 2. παρήνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρὰ & φέρω, *fero*.
Παράφημι, *persuadeo, hortor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.
Παραφθαίησι, *superet, prævertat*, 3. sing. a. 1. opt. act. per Paragogen, σι, pro παραφθαίη, à
Παραφθάνω, *præcurro, prævenio, vinco*: f. φθήσω. a. 2. ἔφθην. q à φθῆμι. Th. φθάνω, *prævenio*.
* Παράφασις, εως, ἡ, *translatio, fraus, error*.
Παραφορέω, Ion. & Poet. pro παραφέρω, *affero*.
Παραφράζω, *interpretor*: quod ex παρὰ & φράζω *dico*. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p m. πέφραδα.
Παράφρασις, εως, ἡ, *PARAPHRASIS*, *circumlocutio*:

circumlocutio: dat. παραφράσει, ab eodem verbo & Th. Angl. Paraphrase.

Παραφραστής, ȣ̃, ὁ, *PARAPHRASTES*, *interpres*. &

Παραφραστικὸς, ȣ̃, *expositorius*: à παραφράζω, quod vide.

Παραφρονέω, -ῶ, *demens sum*, *desicio*: f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, *contrà*, & φρὴν, ενὸς, ὁ, *mens*.

Παραφρονία, ας, ἡ, *dementia*. à

Παράφρων, ονος, ὁ κ ἡ, *amens*. q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem*.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, *propago*, *stirps*: nom. pl. παραφυάδες· à παραφυμι. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum*: verbale. à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, *custodio*, *observo*: f. ξω. p. χα.

Παραχειμάζω, *hyberno*. f. άσω. p. παρακεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*.

Παραχειμασία, ας, ἡ, *hybernatio*, *hyematio*: à παραχειμάζω, quod vide.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Παραχορδίζω, *à chordâ aberro*. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda*, *fides*.

Παραχρῆμα, adv. *actutum*, *ex tempore*, *illicò*. q. d. *in ipsâ re*: à παρὰ & χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Παραχρῆσθαι, *abuti*, *contemnere*: cum dat. gen. & acc. Th. χράω, vel χράομαι, *utor*.

Παραχύτης, ȣ, ὁ, *mediastinus*, *perfusor*. Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω, *fundo*.

Παραχωρέω, f. ήσω, *cedo*, *concedo*. Th. χωρέω, *eo*.

Παραψυχεῖσθαι, Poët. pro παραμυθεῖσθαι, *consolari*. Th. ψυχὴ, *anima*.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ȣ̃, *humidus*, *uvidus*: q. ab ἄρδω, *irrigo*. aut potiùs à παρὰ & δεύω.

Παρδαλέη, & Dor. παρδαλέα, scil. δορὰ, *pantherina pellis*. à

Παρδάλεος, quod & παρδάλειος, *pantherinus*, quod à πάρδαλις, *pardalis*, seu *panthera*. Th. πάρδος, *pardus*, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ὁ, *PARDUS*, fera. Græcis est πάρδαλις, εως, ἡ, *PARDALIS*, mas; fœmina πάνθηρ, *PANTHERA*.

Παρέασι, *adsunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præs. ind. πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμι, *sum*.

Παρεβάλλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero*, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*. f. αλῶ. p. βέβληκα. a 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, *transgredior*: ex παρὰ & βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρέβην, *transgressus sum*. a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *transgredior*. f. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo*. a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, *vi adigo*. f. άσομαι. Ex παρὰ & βιάζω, *vim adfero*. Th. βία, *v. s.*

Παρεγγεγραμμένος, παρέγγραπτος, & παρέγγραφος, ȣ, *adscriptitius*. Th. γράφω, *scribo*.

Παρεγγυάω, ῶ, f. ήσω, *per manus trado*, *adhortor*; *jubeo*; *nuntio*: ab ἐγγυάω, *in manus trado*. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. &

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παρέδραμεν, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo*, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo*, *assiduus sum in aliquâ re*: ex παρὰ & ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἑδῆμαι.

Πάρεδρος, ȣ, ὁ κ ἡ, *assessor*: vide in παρεδρεύω.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*: a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do*: f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *sedere*, præs. inf. &

Παρέζεο, *asside*, Ion. pro παρίζȣ, præs. imperat. &

Παρέζετο, 3. sing. imperf. à seq.

Παρέζομαι, *assideo*: ex παρὰ & ἕζομαι, *sedeo*: f. ἑδῆμαι.

Παρεζόμενος, præs. part. ejusd. verbi.

Παρεθέμην, σο, το, & in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono*: quod vide.

Παρεθεὶς, έντος, *labefactatus*; a. 1. part. pass. à παρέθην, seu παρείθην, a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Παρεθεωρῦντο, *despiciebantur*, 3. pl. imperf. à παραθεωρέομαι, -ȣ̃μαι, *despicior*: quod ex παρὰ & θεωρέω, *specto*. Th. θεωρὸς, *spectator*.

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono*: vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθεὶς.

Παρέθρισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto*, *amputo*: ex παρὰ & θέρος, εος, τὸ, *æstas*, *messis*.

Πάρει, *ades*, præs. imperat. Est & πάρει, 2. sing ind. verbi πάρειμι. Th. εἰμι, *sum*: præs. imperat. ἴσθι, pro quo & ἴσ, invenitur.

ΠΑΡΕΙΑ', & Æol. παραῒα, ᾶς, ἡ, *gena*, *maxilla*: gen. pl. παρειῶν. Hinc παρεῖος, ȣ, *genis laxioribus præditus*.

Παρείατο, *assidebant*, Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. p. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἕω, *sedeo*, *induo*: perf. pass. εἷμαι.

* Παρείδω, *negligo*: q. *videndo prætereo*.

Παρείθην, ης, η, *dimissus sum*: a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρεθεὶς.

Παρεῖκα, *dimisi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Παρείκω, *cedo*, *concedo*: ab εἴκω, *cedo*.

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. &

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo*, *adimo*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, id. quod λαμβάνω, *accipio*: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusdem verbi.

Παρεῖμαι, perf. pass. *dissolutus sum*: à παρίημι. item pro παρεῖκα, *admisi*, f. παρήσομαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρειμένος, η, ον, *remissus*, *dimissus*: perf. part.

part. paff. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejufd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adfum*, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præf. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, *præfens*: imperf. παρῆν, *ad eram*: f. παρέσομαι, η, εται, & πάρεσται. Ex παρὰ & εἰμὶ, *fum*.

Πάρειμι, *advenio*, *prodeo*, *progredior*: in 2. & 3. fing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ. a. 2. part. παρὼν, όντος, quod ex παρὰ & εἶμι, feu ἵημι, *vado*, *eo*.

Παρεῖναι, præf. inf. à πάρειμι, *adfum*; quod vide.

Παρείπῃ, *per vadeat*, *feducat*: 3. fing. a. 2. vel a. 1. fub. à παρείπω, *moveo*, *feduco*. Th. εἴπω, *dico*; quod videas.

Παρεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Παρεισάγω, *introduco*: f. άξω. p. παρεισῆχα. perf. paff. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς & ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖται, 3. fing. perf. ind. paff. verbi παρίημι, quod vide.

Παρείσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreptitius*, *clam fe infinuans*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *fubrepo*: f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς vel ἐς, & δύνω, vel δύω, *fubeo*: f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes*: a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo*, *prætereo*, *introeo*: f. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio*.

Παρείσθω, 3. fing. perf. imperat. paff. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Πάρεισι, 3. fing. à πάρειμι, *advenio*; quod ab εἶμι, *eo*: & 3. plur. à πάρειμι, *adfum*: quod ab εἰμὶ, *fum*.

* Παρεισπορεύομαι, *clanculùm ingredior*.

Παρεισφέρω, *confero*: f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Παρεῖχε, 3. fing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον, f. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, *extrà*, *foris*: à παρὰ, & ἐκ, vel ἐξ. regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi παρακάθημαι, *affideo*: ex παρὰ, & κάθημαι, *fedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor*, *confolor*: f. έσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Παρεκάλουν, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejufd.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*, 3. plur. præf. ind. à

Παρεκβαίνω, *digredior*, *transgredior*, *degenero*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, *digreffio*, *transgreffio*; dat. plural. παρεκβάσεσι. à παρεκβαίνω, quod vide.

Παρεκελεύοντο, *admonebat*, 3. fing. imperf. m. Ex παρὰ, & κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

* Παρεκλείπω, *deficio*. Th. λείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind. paff. verbi παρακαλέω, *rogo*, *hortor*, *confolor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα. perf. paff. κέκλημαι, a. 1. paff. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paff. verbi παρακρίνω, *difcerno*.

Παρεκρούσατο, 3. fing. a. 1. m. verbi παρακρούω, *decipio*. Th. κρούω, *pulfo*.

* Παρεκτείνω, *extendo*, *produco*: f. -κτενῶ, p. -τέτακα. a. 1. παρεξέτεινα. ex κτείνω, παρὰ & ἐκ.

* Παρεκτέον, *exhibendum*, verbale: à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ὴ, ὸν, *fuppeditans*, adj. verbale, à παρέχω, *præbeo*: quod ex παρὰ, & ἔχω, *habeo*.

Παρέκτοπος, *devius*: à παρὲκ, & τόπος, *locus*.

Παρεκτὸς, *extrà*, *excepto*, *extrinfecus*: cum genit. ex παρὰ & ἐκτὸς, *extrà*. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me*. Th. κύπτω, *pronus fum*, *inclino me*: f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, *affumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, *aveho*, *prætervehor*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

* Παρελεγχέω, -ῶ, *arguo*, *probo*, *argumento*: f. -ήσω, p. -ηλέγχηκα. Th. ἐλέγχω, *arguo*.

Παρελέξατο, *concubuit*, 3. fing. a. 1. m. Ex παρὰ & λέγομαι, *cubo*: f. λέξομαι.

Παρελεύσεαι, *prætenibis*, Ion. refolut. pro παρελεύσῃ, 2. fing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 1. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθέναι, infin. præt. m. &

Παρεληλυθὼς, ότος, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc παρεληλυθότα, accuf. fingul. m. g. ejufd. temporis, verbi παρέρχομαι, *prætereo*: vide in παρελεύσεαι.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. &

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejufd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accuf. fingul. f. g. ejufdem temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *tranfeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. fub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. fing. part. præf. à παρέλκω, *attraho*. Th. ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, *protractio*: &

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, *procraftinator*: & in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, *remoror*. Th. ἕλκω, *traho*.

Παρέλκω, *protraho*; & freq. pro *abundare*, *fupervacuum effe*. Th. ἕλκω, f. ξω, *traho*.

Παρελογίζω, 2. fing. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto, clàm immisceo; ordine colloco; castra loco.* Hinc

Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præs. sub. act. perf. παρεμβέβληκα, a. 2. παρενέβαλον, p. m. παρεμβέβολα. Ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. sing. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, *immitto*: quod vide.

• Παρέμβλησις, εως, ἡ, &

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio; castra;* item *exercitus*: à παρεμβάλλω, quod vide.

• Παρεμπίπτω, *intercido, interlabor*: f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. &

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à παραφέρω, *transfero.* Th. φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. infin. & παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, *prætereas*, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, *insertio*: *PARENTHESIS*: &

Παρενθήκη, ης, ἡ, *interjectio; additamentum*; à παρεντίθημι, *intersero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, *pono.*

Παρενοχλέω, *obturbo*: cum dat. f. ήσω, p. παρενώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, & ὀχλέω, *turbo.* Th. ὄχλος, *turba.*

Παρεντίθημι, *intersero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι.

Παρὲξ, vel παρὲκ, *extrà, foris; præter*; ex παρὰ, & ἐξ, vel ἐκ.

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, *præbeo*: f. ξω. Ex παρὰ, & ἔχω.

Παρεξεληλάκει, Ion. pro παρεξηλάκει, & Att. παρεξεληλάκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi παρεξελαύνω, *prætereo.* Th. ἐλαύνω.

Παρεξῄει, 3. sing. perf. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo.* Th. εἶμι, *eo.*

Παρεξεῖκε, *supersedit*, 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, & ἵημι, *mitto.*

Παρεξιέναι, *præterire*, præs. infin. Ex ἴημι, pro εἶμι, *eo.*

• Παρεξίστημι, *degenero, corrumpo, immuto*: f. παρεκστήσω, a. 2. παρεξέστην, p. -εξέστηκα.

Παρέξομαι, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῦσα, Dor. pro παρεοῦσα, Ion. pro παροῦσα, *præsens*: quod ex παρὰ, & εἰμὶ, *sum.*

Παρεόντα, acc. sing. part. præs. à παρεὼν, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παρεοῦσι, *præsentibus*, dat. pl. part. præs. pro παροῦσι, Ion. à παρεὼν, Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, *persuasit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *persuadeo*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

• Παρεπιδείκνυμι, *ostendo, demonstro*: f. ξω. p. παρεπιδέδειχα. Th. δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, *advena, hospes*: ex παρὰ, & ἐπίδημος, ου, ὁ, *versans in populo*: quod ex ἐπὶ, & δῆμος, *populus.*

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo*: f. ανῶ. Ex παρὰ, & πικραίνω, idem quod πικρόω, *exacerbo, amarum reddo.* Th. πικρὸς, *amarus.*

Παρέπλαγξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, *percutio.*

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo*: ex παρὰ, & ἵπταμαι, *volo*: f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.

Πάρεργον, ου, τὸ, *accessio, appendix; perfunctoriè factum*: ex παρὰ, & ἔργον, ου, τὸ, *opus.*

• Πάρεργος, ου, ὁ, *otiosus*: ab iisd.

• Παρερεθίζομαι, *malè irritor, ad invidiam accendor*: ex act. παρερεθίζω.

Παρέρπειν, *dolosè subire.* Th. ἕρπω, *serpo.*

Παρέῤῥευκα, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Παραῤῥέω, *præterfluo*: ex παρὰ, & ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. p. ἔῤῥευκα.

Παρέρχομαι, *prætereo, prodeo; progredior*: f. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. παρέλθωσι. a. 2. infin. act. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, *adveniens*: præt. m. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, *tempus præterlapsum.*

Πάρες, *remitte, dimitte, permitte*: a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto*: ex παρὰ, & σημειόω, *noto*: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum, nota.*

Πάρεσις, εως, ἡ, *remissio*: à παρίημι, *prætermitto*: ex παρὰ, & ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *sileo.*

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. &

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à παρασκευάζω, *præparo*: f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ, & σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & Th.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. pass. à παρασπείρω, *semino juxta.* Th. σπείρω, ερῶ, *semino*: f. ρῶ. a. 1. ἔσπειρα. p. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσση, *aderis*, Poët. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. Sic παρέσσεται, pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ, & εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται, & per Sync. ἔσται.

Παρέσται, *aderit*, 3. sing. f. ejusd. verbi. Vide præced.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare*, Ion. pro παρεστάναι, præs. infin. act. a παρίστημι, pro παρίστημι. Ex παρὰ, & ἕστημι, seu ἵστημι, f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, *adstiterunt*, Poët. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *adsto.* Th. ἵστημι, *sto.*

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *sisto*, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Πάρεστιν, *adest*; & cum infin. *licet*, 3. sing. à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παρεστὼς, ῶτος, *adstans, qui præsto est*, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, *adstantes*, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo*.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3. sing. imperf. act. à παραχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, *aciem instruo*, Th. τάσσω, *ordino*.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco*: f. τενῶ. p. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρέτραπε, *deflexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, *diverto*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραπον, præt. med. τέτροφα. Th. τρέπω, *verto*.

Παρέτρεσαν, *trepidârunt*: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo*, fut. τρέσω.

Παρευρίσκειν, *excogitare*. Th. εὑρίσκω, *invenio*.

Παρεύσας, Dor. pro παρέσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*.

Παρεχάλκευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, *ego fabrum ferrarium, cudo*: quod à χαλκεύω, *ærariam artem tracto*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, *exhibeo*, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt, præbent*: 3. pl. præs. verbi ejusd.

Παρέχου, *præbe*: præs. imperat. pass. à verbo sequent.

Παρέχω, *exhibeo, præbeo*: imperf. παρεῖχον f. παρέξω. p. παρέσχηκα. a. 2. παρέσχον, a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, præs. m. παρέχομαι, *præbeo*: imperf. παρειχόμην, ου, ετο. ex παρὰ, & ἔχω, *habeo*.

Παρεὼν *præsens*; Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo & Th.

Παρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio*: fut. ελῶ. perf. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε, a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα· ex παρὰ, & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παρηγορέεσκε, *conciliabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει. à

Παρηγορέω, *consolor*; *hortor*; *lenio*: præs. part. παρηγορέων, παρηγορούμεν, f. pl. præs. ind. παρηγορέατο. Ion. pro παρηγόρηντο, 3. sing. plusq. p. pass. Ex παρὰ, & ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Παρηγορία, ας, ἡ, *solatium*: à

Παρήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consolator*, *consolatorius*: à παρηγορέω, à præced. Th.

Παρήερθη, *suspensum est*: 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι· ex παρὰ, & ἀείρω, *attollo*: f. αἰρῶ. p. ἤερκα, a. 1. pass. ἠέρθην, a. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, *perrexit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, *prætereo* Th. ἀΐσσω, *ruo*: fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, Poet. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*: &

Παρήϊον, ου, τὸ, *ornamentum equorum, maxillis apponi solitum*: à

Παρήϊος, *ad genam pertinens*: à præcedente Th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*, quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum*: perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Παρήκω, f. ήξω, p. ῆχα. *pertineo*, *pertranseo*, *pervenio*. Th. ἥκω, *venio*.

Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide: &

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *prætereo*: quod vide.

Παρήλιος, ου, ὁ, *sol geminatus*, *gemini soles*. Th. ἥλιος, *sol*.

Πάρημαι, *assideo*: ex παρὰ, & ἧμαι, *sedeo*.

Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, *neglexit*: 3. sing. plusq. perf. act. verbi παραμελέω, quod vide.

Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, *adesse*: præs. inf. à πάρειμι, *adsum*.

Παρήμενος, *assidens*: ejusd. præs. part.

Παρῄνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω; *admoneo*: p. ᾔνεκα, f. έσω & ήσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*.

* Παρηορία, ας, ἡ, *lorum exterius*. παρηορίαις, *habenæ*. à

Παρήορος, *protensus*, *extensus*; *ad jugum devinctus*: ex παρὰ, & εἴρω, *lego*, vel ἀείρω, *attollo*. Item *stolidus*: ex παρὰ, *valdè*, & ἄρω, *congruo*.

Παρήπαφε, a. 2. ind. act. à παραπάφω, *decipio*: ex παρὰ, & ἀπάφω, Poet. idem quod ἀπατάω.

Παρῃρημένα, nom. pl. perf. part. pass. neut. g. verbi παραιροῦμαι, *adimo, aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Παρήρτητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρτάω, *suspendo*; vel ἀρτέομαι, *apparo*.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμί.

Παρήσθευ, *sensisti*, Dor. pro παρῄσθου, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ, & αἰσθάνομαι, *sentio*: f. αἰσθήσομαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρίημι, *omitto*. Alii legunt παρέσονται, *aderunt*: à πάρειμι.

Παρήσωσι, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, *permitto* ut intret: f. παρήσω. Fortè legendum παρήσουσι, 3. pl. fut. ejusd.

Παρῃτημένος, *excusatus*: p. part. pass. à παραιτέομαι, οῦμαι, *excuso*: quod à Th. αἰτέω, *peto*.

Παρθέμενος, *apponens*: Poet. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono*: f. παραθήσω, a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Παρθένια, τὰ, *status virginitatis*. Th. παρθένος, *virgo*.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενὼν, *conclave virginum*: &

Παρθένια, τὰ, *signa virginitatis*: &

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas*, à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Παρθε-

Παρθενικέων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. Ion. παρθενικῆσιν. à

Παρθενικός, ὴ, όν, *virgineus, a, um.* Th. παρθένος, ου, ἡ, *virgo.*

Παρθενιὼν, ῶνος, vel παρθενεών, Ion. pro παρθενών, ῶνος, ὁ, *conclave virginum* : ab eod. Th.

Παρθενοθίπης, ου, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator*, aut *observator* : à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*, & ὀπιπεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, *inspicio, observo.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *virgo* : interdum adject. ὁ καὶ ἡ, & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους. hinc παρθένειος, seu παρθένιος, & παρθενικὸς, *virgineus*,

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενιών.

Πάρθος, ου, ὁ, *Parthus* : nomen gentile.

Παριαύων, *fruens, juxtà dormiens* : præs. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, *commoror, diversor.*

Παριέναι, *transire, introire, permittere, exporrigere* ; præs. inf. ex παρὰ, & ἵημι, pro εἶμι *eo* : vel ab ἵημι, *mitto.*

Παρίεσαν, *præteribant* : 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἴημι, pro εἶμι, *eo* : imperf. ἴην, ης, η.

Παρίζειν, Ion. & Poet. pro παρίζεσθαι, *assidere* : ex παρὰ, & ἵζω, *sedere facio.*

Παρίημι, *omitto. prætermitto, admitto, permitto, dimitto, remitto, laxo, languidum reddo* : f. παρήσω, p. παρεῖκα, præs. pass. παρίεμαι, *remissus fio* : perf. pass. παρεῖμαι, σαι, ται. p. part. παρειμένος, η, ον, *remissus* : qu. ex παρὰ, & ἵημι, seu ἵω, *mitto.*

* Πάριος, ου, ὁ, id. quod.

ΠΑ'ΡΙΟΣ, & παρίνος, ου, *PARIUS lapis* : à *Paro* insulâ.

Πάρις Σιμιχίδας, *PARIS, Simichi filius.*

Παρισόω, *adæquo, æquiparo* : ex παρὰ, & ἰσόω, *æquo.* Th. ἴσος, *par, æqualis.*

Παριστάνω, seu. παρίστημι, *sisto* : f. παραστήσω. Th. ἵστημι, *sto.*

Παριστὰς, άντος, præs. part. act. &

Παρίστασο, præs. imperat. pass. &

Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίστημι, *sisto. in medium produco, exhibeo, inhibeo* ; *confero res inter se* : fut. παραστήσω, p. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, & contractè παρεστὼς, ῶτος, *adstans* : plusq. perf. ind. act. παρειστήκειν a. 1. act. παρέστησα, *stiti* : a. 1. imperat. act. παράστησον. & in 2. pl. παραστήσατε, *sistite* : a. 1. inf. act. παραστῆσαι, *probare* : a. 2. παρέστην, ης, η, *adstiti* : f. 1. m. παραστήσομαι, *sistar* : ex παρὰ, & ἵστημι, *sto.*

Παρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν. &

Παρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à παρίσχω, *præbeo* : idem quod παρέχω · q. ex παρὰ, & ἔχω, *habeo.*

Παριὼν, όντος, & in acc. pl. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, *prætereo, pervenio* : ex παρὰ, & εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον, ες, ε. a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, *accubabat.* 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι · qu. ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, seu λέγω, *cubare facio.*

Παρκείμενος per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus* : vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, *deflectunt* : per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præs. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino* : f. νῶ. p. κα.

Παρκύπτοισα, *procumbens* : Dor. & Poet. pro παρακύπτουσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me.*

Παρμέμβλωκε Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit, advenit, adstitit* : 3. sing. perf. act. ex παρὰ, & μέμβλωκα, factum ex μεμόλωκα, 3. sing. perf. per Sync. τοῦ ο, & euphoniæ gratiâ inserto β, & ο, verso in ω. à Th. μολέω, *venio, advenio* : f. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρμενώτερος, ου, Poet. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior* & *constantior* : quod à positivo παραμόνιμος deductum ; hoc à παραμένω, *persevero, constans sum.* Th. μένω, *maneo.*

Παρνάσσοιο, gen. Ion. & Poet. à

Παρνασσὸς, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, αἱ, *genus locustarum.*

Παροδεύω, fut. εύσω, *prætereo, prætergredior* : q. à

Πάροδος, ου, ἡ, *aditus, ingressus, transitus* : ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in transitu* : proverb. ex παρὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Πάροιθε & πάροιθεν, *ante, antea, coram* : cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante.*

* Παροικεσία, ας, ἡ, *incolatus* : à

Παροικέω, -ῶ, *commoror, habito* : f. ήσω. p. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα. a. 1. inf. act. παροικῆσαι. ex πάρος, & οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, cohabitatio* : &

* Παροικίζω, *habitationis causâ migro* : f. ίσω. p. ῴκικα · &

Πάροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *accola, advena* : ex iisd.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium* : ex παρὰ, & οἴμη, seu οἶμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *via.*

Παροιμιάζω, *similis sum*, f. -άσω, p. -ῴμιακα.

Παροιμιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *proverbialis* : à præcedente.

Παροινέω, vide in παροινούμενος.

Παροινία, ας, ἡ, *abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur* ; &

Πάροινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vinosus, ebrius* : ex παρὰ, & οἶνος, *vinum.*

Παροινούμενος, ου, præs. part. pass. à παροινοῦμαι, *inebrior* : quod à παροινέω, *pecco per vinolentiam* : ex iisd.

Παροισθέντι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παραφέρω, *transfero* : fut. 1. παροίσω. Th. οἴω, inus. *fero.*

* Παροιστράω, *insanio, erro*, f. ήσω, a. 1. παρώστρησα, p. -ώστρηκα. Th. οἶστρος, *stimulus.*

Παροίτερος, ου, *prior*, ratione *temporis* vel *loci* : à πάρος, *ante.*

Παροίχομαι, *prætereo* : imperf. παρῳχόμην, ου, ετο. f. παροιχήσομαι. p. pass. παρῴχημαι, *præterivi* : p. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, *præteritus* : ex παρὰ, & οἴχομαι, *eo, abeo* : f. οἰχήσομαι.

Παρωχομένοισι, *præteritis* : dat. pl. part. præf. &

Παρῳχώκει, Ion. & Poët. pro παρῳχώκει, *præterierat* : 3. fing. plufq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè oberro* : ex παρὰ, & ὀλισθαίνω, *labero*. Th. ὄλισθος, *lapsus*,

Παρομαρτέω, *comitor, assequor* : ex παρὰ, & ὁμαρτέω, *unà eo cum, sequor*. Th. ὁμαρτῆ, adv. *simul*.

Παρομαρτοῦντα, acc. fing. part. præf. à præced.

Παρομοιάζω, *similis sum, assimilo* : f. άσω. p. παρωμοίακα. à

Παρόμοιος, α, ον, *similis* : ex παρὰ, & ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμός, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. &

Παροξυνθείην, ης, η. a. 1. opt. paff. à

Παροξύνω, εις, ει, *acuo, ad iram concito, exacerbo* : f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. p. παρώξυγκα. imperf. paff. παρωξυνόμην, ε, ετο. p paff. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι : ex παρὰ, & ὀξύνω, *acuo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, *exacerbatio, incitamentum* : à præced.

• Παρόρασις, εως, ἡ, *despectio* : ex verbo.

Παροράω, *limis oculis aspicio, transversùm intueor* ; item *videre me dissimulo, negligo, cæcutio* : *perperam video* : ex παρὰ, & ὁράω, *video* : fut. med. ὄψομαι. perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco* : f. ίσω, & Att. ιῶ. p. παρώργικα. p. paff. παρώργισμαι. ex παρὰ, & ὀργὴ, *ira*.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, &

Παροργισμὸς, ῦ, ὁ, *irritatio ad iram, iracundia* : à παροργίζω, quod vide.

ΠΑ'ΡΟΣ, *antè* : adv. cum gen. Hinc πάροιθε & προπάροιθε, idem.

Παροτρύνω, *exstimulo* : f. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα · ex παρὰ, & ὀτρύνω, *instigo, incito*.

Παρούσης, gen. fing. à παροῦσα. præf. part. f. g. à πάρειμι, *adsum* : q. ex παρὰ, & εἰμὶ, *sum* : præf. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι vel παροῦσιν, *præsentibus* : dat. pl. præf. part. παρὼν, όντος, ejufd. verbi & Th.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus, præsentia* : à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo* : ex παρὰ, & ὀχετεύω, *derivo*, T. ὀχετὸς, *canalis*.

• Παρόχος, ε, ὁ, *qui à latere alterius labitur*.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, *PAROPSIS, patina* in quâ *opsonia ponuntur* : ex παρὰ, & ὄψον, *opsonium*.

Παρπεπιθὼν, & παρπεπιθεῖν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν & παραπεπιθὼν. quæ Anadiplafiafmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν & παραπιθὼν a. 2. inf. & part. verbi παραπείθω, *arte pellicio, fallo*. Th. πείθω, *persuadeo* : f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ια, ον, *ante pedes existens* : Poët. pro ὁ παρὰ ποσὶ ὤν.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia* : hinc παῤῥησίᾳ, *apertè, palam* : ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem esse, & in omnium ore versari* : q. d. πανῤῥησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico*.

Παῤῥησιάζομαι *liberè loquor* : imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ε, ετο, f. άσομαι. f. inf. m. παῤῥησιάσεσθαι, a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, α. ο. à præced.

Παρτιθεῖ, *apponit* : Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. fing. præf. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρτιθέτω. Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. fing. præf. imperat. verbi ejufd. & Th.

Παρυφαίνω, *attexo* : ex παρὰ, & ὑφαίνω, *texo*. Th. ὕφαω, idem.

Παρυφάω, *attexo* : ex παρὰ, & ὑφάω, *texo*.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta* : qu. à præcedente.

Παρφάμεν Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. &

Παρφάμενος, ε, *malè suadens* : pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφάμενα, Dor. pro παραφαμένη, *adhortans* : &

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. verbi παράφημι, *suadeo, hortor* : ex παρὰ, & φημὶ, *dico*. a. 2. act. ἔφην. a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, per Sync. pro παράφασις, *oratio, quâ quis decipitur, impostura, fraus*, ab eod. verbo & Th.

Πάρφυκτον, ε, τὸ, Poët. Sync. pro παράφυκτον, *quod vitari potest* : ex παρα & φεύγω, *fugio*.

Παρωθέω, *expello, ejicio. domo expello* ; item *rejicio, aspernor, negligo* ; *procrastino*, ex παρὰ, & ὠθέω, *pello*.

Παρῳκηκότα, ας, α, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror* : fut. ήσω. perf. παρῴκηκα · ex παρὰ, & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος *domus*.

Παρῴκισμαι, p. ind. paff. verbi παροικίζω, *juxtà habitare facio* : f. ίσω, ex παρὰ, & οἰκίζω, *condo, loco* : ab eod. Th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. paff. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà* : ex παρὰ, & οἰκοδομέω, *ædifico* fut. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo* : præt. med. δέδομα.

• Παρώνυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *ab alio denominationem habens*.

Πάρωχος, ε, *præditus colore inter cinereum & rufum medio* : à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρῶπτο, 3. fing. plufq. p. paff. verbi παρόπτομαι, *negligo*. Th. ὄπτομαι, *video* : f. ὄψομαι, p. paff. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus* : quia παρὰ ὠτί.

Παρώτρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παρότρύνω *exstimulo* : f. υνῶ. p. παρώτρυγκα · ex παρὰ, & ὀτρύνω, *instigo*.

Παρῴχηκε *præteriit* : præt. ind. act. &

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus* : part. perf. act. &

Παρῳχημένη, ε, p. part. paff. verbi παροίχομαι, *prætereo* : f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo* : p. act. ᾤχηκα.

ΠΑ'Σ,

ΠΑ'Σ πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis, e: quivis, totus*: in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν. dat. pl. πᾶσι, & Ion. πάντεσσι, & in f. g. Ion. πάσῃσι, pro πάσαις. Est &

Πᾶς, *pater*: vocula infantum; qu. à πάω, *pasco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium*: gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustâsse*: a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, gusto*: hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασιθέα, ας, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσακα, acc. sing. à

Πάσσαξ, κος, ὁ, *paxillus*: diminut. à

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, & Att. πάτταλος, ου, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS*: à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo*.

Πασσάμενος, ου, *adeptus*: a. 1. part. m. gen. ο, à πάομαι, *possideo*: p. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conspergebat*: 3. sing. imperf. act. verbi πάσσω· est & præs. imperat.

Πασσυδὶ, idem quod πανσυδὶ, *omni impetu, catervatim*: adv. invenitur & πασσυδεὶ, *funditùs*: ex πᾶς, *omnis*, & σεύομαι, inus. idem quod Th. σείω, *quatio*.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *inspergo, conspergo; superinjicio*; item *variego*; f. άσω. p. ακα. Dicitur &

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo*.

Παστὰς, άδος, ἡ, *thalamus*: à πάσσω, *variego*, quia *variegatus*, & artificiosè factus: exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii*, qu. à πάομαι, *edo*.

Παστὸς, ὁ, *conspersus*; item subst. *thalamus*: Psal. xix. 5. à πάσσω, *conspergo*.

● Παστοφόριον, ου, τὸ, *locus ubi est thalamus*.

Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha*: vox origine Hæbræa, Lat. *transitus*.

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν præs. inf. à

ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR, afficior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. part. παθὼν p. act. πεπάθηκα. p. m. πέπονθα· hinc πάθημα, ατος, τὸ, *casus, afflictio*, πάθος, εος, τὸ, *animi perturbatio, affectus concitatus*. ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia, contraria afflictio*. Συμπάθεια, ας, ἡ. *convenientia affectuum*; item *commiseratio*.

● Παταγέω, ῶ, f. ήσω, *strepo, strepito, fragorem edo*: à

Πάταγος, ου, ὁ, *stridor, fragor*: à πατάσσω, quod vide.

Πάταικοι, *simulacra Deorum in puppibus navium, Phœnicibus*.

Πατάνη, ης, ἡ, *PATINA, patella*: à πετάω, *pando, aperio*.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. &

Πατάξας, αντος, *percutiens*: aor. 1. part. act. &

Πατάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio*: πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

Πάταρα, ων, τὰ, nomen *urbis Lyciæ in Asiâ*: à *Pataro* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito, percutio*: f. ξω. p. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα, · hinc πάταγος, *fragor, strepitus*.

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse*. Herodot. à πάομαι, *gusto*.

Πατεῦντι, Dor. pro πατοῦσι *calcant*, 3. pl. præs. ind. à πατέω.

Πάτερ, vocat. sing. sed

Πατέρ', pro πατέρα, acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco, conculco, protero*: f. ήσω. p. πεπάτηκα. a. 1. pass. ἐπατήθην. Hinc περιπατέω, *obambulo*.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, ρὸς, ὁ, *PATER, tutor, curator*; πατέρι, πατρὶ· acc. πατέρα, tantùm, voc. ὦ πάτερ· qu. à πάω, *pasco*. Angl. **Father**.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Πατήσεις, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. fut. 1. à πατέω, *calco*.

Πάτμος, ου, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari.

Πάτος, ου, ὁ. *calcata seu trita via, callis*. Angl. a **Path**. à πατέω, *calco*.

Πάτρα, ας, ος Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*. & idem quod πατρὶς, *patria*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατραδελφεὸς, οῦ ὁ, Poët. pro

Πατράδελφος, οῦ, ὁ, *patris frater, patruus*: ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφος.

Πάτρηθε, *ex familiâ*: ἐκ τῆς πάτρας κὶ φατρίας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ου, ὁ, vel

Πατραλῴης, ου, ὁ, *parricida*: ex πατὴρ, & ἀλοάω, seu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero*.

● Πατράσι, dat. pl. à πατὴρ.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia, parentela, tribus*. Th. πατήρ.

Πατριάρχης, ου, ὁ, *PATRIARCHA*: q. ὁ πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps*. Hinc Angl. **Patriarch**.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus, a, um*: &

Πάτριος, ου, ὁ κὶ ἡ. *PATRIUS, hæreditarius, à patre* vel *patribus traditus*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA*: in acc. πατρίδα · ab eod. Th.

Πατριώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis*. Hinc Angl. **Patriot**. &

Πατριῶτις, in f. gen. idem. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατρόβιος, ου, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, *patruus*: ex πατὴρ, & κασίγνητος, *frater*: quod ex κάσις, idem, & γείνομαι, *nascor*.

Πατροκλέης, -ῆς, gen ἐέος, ἔος, οῦς, dat. ἐεϊ, εῖ, ἧι. accus. ἐεα, ἔα, ῆ, voc, εες. εις. Dicitur &

Πάτροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS*: ex πατὴρ, & κλέος, εος, τὸ, *gloria*; quod à κλείω, *celebro*.

Πατροκτόνος,

Πατροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parricida, patris interfector* : ex πατὴρ, & κτείνω, *neco*.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à parentibus traditus* : e. πατὴρ, παρὰ, & δίδωμι, *do*.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus*.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, *qui patrem verberat* : ex πατὴρ, & τύπτω, *verbero*.

Πατροῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *patris bona possidens* : ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet* : à πατὴρ, & ἔχω, *habeo*.

Πατροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida* ; item *qui alterius patrem occidit* : ex πατὴρ, & φονεὺς, *homicida*. Th. φένω, *interficio*.

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna*. Th. πατρῷος.

Πατρῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, seu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius, a, um*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πάτταλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος.

* Πάττω, Atticè, pro πάσσω, *infigo*.

Παῦε, *cessa, desiste* : præs. imperat. act. &

Παύθη, *remisit* : 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθη, ης, η, verbi παύω, *cesso* : quod vide.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, & interpret. Lat. *pusillus*.

Παυρίδιος, ου, *pauxillus, pauculus* : &

Παῦρον, adv. *PARUM* : &

Παυρόνπερ, *PARUMPER* : à

Παῦρος, ου, Poët. *paucus, non multus, PARVUS*, in compar. παυρότερος. Th. παύω, *cesso*.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. &

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, a. pl. a. 1. imperat. m. &

Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso* : f. σω.

Παύσειεν, *sedaret* : 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

* Παῦσις, εως, ἡ, *cessatio, quies* : à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio* : &

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio cessare, finio, coerceo, cesso* : Angl. to pause. fut. σω. p. πέπαυκα. a. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, άτω, a. 2. ἔπαον, a. 2. pass. ἐπάην. præs. med. παύομαι, *cesso, desisto*. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. p. pass. πέπαυμαι, *destiti*.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon* : nom. prop. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat* : 3. pers. sing. imperf. Ion. &

Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. præs. pass. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo* : ex Th. φλάζω, *ferveo*.

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis, Gr. vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa* : nom. sing. f. g. &

Παχείῃ, dat. f. g. Ion. à παχὺς, έος, ὁ, *crassus*. παχέες, οἱ, *crassi, locupletes*.

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo*, quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus* : ab eod. Th.

Παχνήεντος, gen. sing. à παχνήεις, εντος, *pruinosus*. Th. πάχνη.

Παχνόω, *congelo, gelu constringo*, expon. & *contristo* : ab eod. Th.

* Πάχος, εος, τὸ, *crassities, pinguedo*.

Παχύδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crassipellis, crassam cutem habens* ; item *fatuus, rudis* : ex παχὺ, *crassus*, & δέρμα, *cutis*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus* : a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *pinguefacio* : f. υνῶ. p. πεπάχυγκα. p. pass. πεπάχυμμαι. a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum* : à

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus, PINGUIS*, desinit in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχὺ q. à πήσσω, *compingo*.

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities* : à præced.

ΠΑ'Ω, vel potiùs πάομαι, *gusto, vescor, PASCO* ; item *possideo, acquiro* : f. ἀσομαι. p. πέπαμαι. hinc πάος, *affinis, propinquus*.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post* : acc. regit. qu. à ποὺς. hinc πεδαμείβομαι pro μεταμείβομαι.

Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. &

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδάασκον, *impediebant* : Ion. pro ἐπέδαον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγρετες, ου, ὁ καὶ ἡ, *reprehensus ex fugâ*, à persequentibus. qu. à πέδα pro μετὰ, & ἀγρέω, *venor*, vel ἀγείρω, *congrego*.

Πεδαίρω, *à solo in sublime tollo* : à πέδα pro μετὰ, & αἴρω, *tollo*.

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν· ex πέδα pro μετὰ, & ἀμείβειν, *mutare*.

Πεδανὸς, ὴ, *firmus, humilis*. Th. πέδον, *solum, terra*.

Πεδάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis*, quod vide, Æol. pro μετὰ.

Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica*.

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, vincio pedicis*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus* : à πέδη, *pedica*, & φρὴν, *mens*.

Πεδάω, *pedicis vincio* : Th. πέδη, *pedica*.

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι· ex πέδα Æol. pro μετὰ, & ἔρχομαι, *accedo*.

* Πεδέω, -ῶ, *pedic s vincio* : f. ήσω, p. πεπέδηκα. Th. πέδη.

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes* : quod à ποὺς, *pes*. hinc πεδάω, sup.

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, *calceus, talare* : qu. à ποὺς, & εἰλέω, quia circa *pedem volvitur*.

Πεδινὸς, ὴ, όν, *campestris, -e*. Th. πέδον, *solum, terra*.

Πεδίον, ου, τὸ, *campus, planities* : gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον,

Πέδιον, ου, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terrâ* : à

ΠΕ´ΔΟΝ, ου, τὸ, *solum, terra, humus* : qu. à ποῦς, quia *pede* calcatur.

ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *malleolus,* seu *planta pedis, fimbria* : qu. à ποῦς, quia pars *pedis.*

Πεζεύω, *pedibus iter facio* f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, *pedibus* : πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere,* ab eod. Th.

Πεζικὸν, οῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris* : qu. à

Πεζικὸς, οῦ, *pedestris.* πεζικὴ δύναμις, *peditatus, pedestris exercitus.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεζοβόας, ου, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit* ; *pedes* : Poët. ex πεζὸς, *pedestris,* & βοὴ, *clamor, bellum.*

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχος, ου, ὁ κὴ ἡ, *qui pedestre prælium committit* : &

Πεζομαχέω, *pedestre prælium committo* : &

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium* : ex πέζα, *planta pedis,* & μάχομαι, *pugno.*

Πεζὸς, οῦ, ὁ, *pedes,* item adjectivè *pedestris,* vel *pedibus iter faciens.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεῖ, Dor. pro ποῦ, *ubi.*

Πεῖθ' pro ἔπειθε, *persuasit,* 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo.*

Πειθαρχέω, *principi obedio, obtempero, pareo* : f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, *impero.*

Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratûs* : à præced.

Πείθε, fort. legend. πρᾶθε.

Πειθέμεν, *persuadere,* Ion. & Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, *obtempera,* Ion. pro πείθου, præs. imperat. pass. &

Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. pass. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθέω, -ῶ, Poët. & Att. pro quo & πιθέω, pro

Πείθομαι, *pareo, morem gero* : quod &

Πειθόμενος, ου, præs. part. pass. à πείθω.

Πείθοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθὸς, ὴ, ὸν, pro πιθανὸς, *persuasorius.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πείθου, præs. imperat. pass. à πείθω.

Πειθοῦς, *persuasionis,* gen. sing. à

Πειθὼ, όος, -οῦς, ἡ, *Suada, suadela* : à

ΠΕΙ´ΘΩ, *persuadeo,* cum acc. imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *securum reddam.* a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. m. πείθομαι, *persuadeor, assentior* : it. cum dat. *obedio, pareo, credo.* imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο. perf. pass. πέπεισμαι, *persuasus sum.* perf. part. πεπεισμένος, ου, ου. a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, *assensus sum, credidi.* f. 1. pass. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, *confido.* præt. inf. m. πεποιθέναι, *confidere.* perf. part. m. πεποιθὼς, *bene fretus.* plusq. a. m. ἐπεποίθειν, εις, ει. Hinc πίστις, εως, ἡ, *fides.* πιστεύω, *fidem habeo, credo.* πιστὸς, οῦ, *fidus, fidelis.* ἀπειθὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *inobediens.* εὐπειθὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *qui facilè paret.* ἀξιόπιστος, ου, ὁ κὴ ἡ, *fide dignus.* ἄπιστος, ου, ὁ κὴ ἡ, *incredulus* ; item *infidus.* ἀπιστία, ας, ἡ, *infirmitas fidei.*

Πειθώμεσθα, *pareamus,* 1. pl. præs. sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ´ΚΩ, vel πέκω, *PECTO, carmino, carpo* : f. ξω. p. πέπεχα. a. 1. pass. ἐπέχθην. p. m. πέποκα. Hinc πόκος, ου, ὁ, *vellus.*

ΠΕΙ˜ΝΑ, & Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, esuritio.* q. à πένομαι, *pauper sum.* Hinc πεινάω, vel πεινέω, f. άσω, vel ήσω. p. πεπείνηκα, *esurio, fame premor.* Hinc Angl. to pine.

Πειναλέος, ου, *famelicus.* Th. πεῖνα.

Πεινᾶντι, *esurienti,* Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. &

Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, vide in πεῖνα.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, *esurio* ; & πεινήμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι. qu. ex πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.

ΠΕΙ˜ΡΑ, ας, ἡ, *conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus* : qu. à πείρω, *transeo.* Hinc πειράω, f. άσω, & ήσω, *conor, nitor* ; item *tento.* πείρασις, εως, ἡ, *tentatio.* πειρασμὸς, οῦ, ὁ, idem. πειραστὴς, οῦ, ὁ, *tentator.* πρωτόπειρος, ου, ὁ κὴ ἡ, *primum se exercens.*

Πειράζω, *tento, exploro.* f. άσω. p. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειράσαι. præs. pass. πειράζομαι, *tentor, ad peccandum solicitor.* perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ. a. 1. infin. pass. πειρασθῆναι, *tentari.* Th. πεῖρα.

Πειραθεῖεν, ης, η, a. 1. opt. pass. &

Πειραθῶ, in 3. pl. πειραθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.

Πειραίνειν δίκας τινὶ, *lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere.* Πειραίνω, dictum à περαίνω, quod à περάω, *supero.*

Πεῖραρ, seu πεῖρας, ατος, τὸ, *finis.* Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, *qui figit,* a. 1. part. act. à πείρω, *transadigo, transfigo* : f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. &

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. &

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, *tento.* Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πείρασις, εως, ἡ, *tentatio, solicitatio* : &

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, *tentatio* : à πειράζω, quod vide.

Πειραστὴς, οῦ, ὁ, *tentator.* Th. πεῖρα.

Πειραστικὸς, οῦ, *tentandi peritus* ; item *qui inani conatu utitur* : à πειράζω.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. à πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis.*

Πειρατεία, nomen verbale à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, f. εύσω, *piraticam exerceo.* Gen. aliu. expon. *apprehendo* : à πειρατὴς, q. v.

Πειρατήριον, ου, τὸ, *sedes piratarum, locus piratis infestus*: à

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, *prædo marinus, PIRATA*: Angl. Pirate, dat. pl. πειραταῖς. Th. πεῖρα, *dolus*.

Πειράτω, *tentet*, 3. singul. præs. imperativ. act. à

Πειράω, -ῶ, *conor, nitor*; item *tento*: f. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα, imperf. m. ἐπειρώμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο. 3. pl. -ώντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, *experientia, conatus*.

Πειραθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1. inf. pass. &

Πείρασαι, *experire*, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, *experior, periculum facio*: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Πείρινς, θος, ἡ, *crates*, vel *alveus ex viminibus in curru*.

ΠΕΙ'ΡΩ, *transadigo, transfodio*: item *transeo*. f. περῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην. p. m. πέπορα.

Πειρῶ, *tenta*, præs. imperat. pass. πειράω, -ῶ, &

Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. pass. à πειράω, *conor*. Th. πεῖρα, *conatus*.

Πειρώμεθα, *experimur*, 1. plur. præs. indic. m. &

Πειρώμενος, ου, præs. part. verbi πειράομαι, *conor, periculum facio*; it. passiv. *tentor, exerceor*. Th. πεῖρα, *conatus, tentatio*.

Πεῖσαι, pro πίσαι, *irrigare*, a. 1. inf. act. à πίω, *potum do*, inusit.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, quod vide. &

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. a πείθω, vide præced.

Πείσας, αντος, *persuadens*, a. 1. part. act. à πείθω, *persuadeo*, f. σω.

Πεισαχάλινα ἅρματα, *currus habenis obedientes*: τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas*: ex πείθω, & χαλινὸς, οῦ, ὁ, *frænum*.

Πείσεαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. &

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. &

Πεισέμεν, *persuasurum esse*, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m &

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. m. à πείθω, *persuadeo*, f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. infin. pass. &

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *persuasio*, ab eod. Th.

Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo*: f. 1. m. à πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo*.

Πεῖσος, vel πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: qu. qui possit πῖσαι, i. e. *potum præbere*: à πιπίσκω, *potum præbeo*, f. πίσω. Th. πίνω, *bibo*.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens, persuasor*; à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, quod vide.

Πελαγέεσσι, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελαγίζω, *inundo, restagno*: à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS, mare*, in nom. plural. πελάγη. qu. πλεῖα ἄγων, *naves ducens*.

Πελάγων, *Pelagon*, nomen viri.

Πελάζω, *appropinquo, accedo*; item *appropinquare facio, admoveo, pertingo*: f. άσω. p. κα. præs. infin. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ, dare victoriam*. Sic κράτει πέλασον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, *prope*.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, *libum è polline farinæ*. q. à πάλη, *farina tenuis*, vel παλύνω, *misceo*.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ciconia*; q. à πελὸς, & ἀργὸς, quia *nigris & albis* pennis. Hinc ἀντιπελαργέω, *gratiam refero, beneficium rependo*. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, *mutua gratiarum actio*.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *prope*, q. à πέλω, *appropinquare facio*. Hinc πελάω, & πελάζω, *propinquo*. πλησίος, ου, *propinquus, proximus*. πλησίον, adv. *prope*. πλησιάζω, *propinquo*. ἐμπελάζω, *pervenio ad aliquem locum*. ἱερόπελας, ατος, τὸ, *ignis sacer*.

Πέλασαν, *applicarunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. &

Πελάσας, αντος, *accedens*, a. 1. part. act. πελάσαι, a. 1. infin. à πελάζω, *admoveo*, f. σω, p. πεπέλακα. Th. πέλας, *prope*.

Πελασθεὶς, έντος, *accedens*, a. 1. part. pass. &

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & Th.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, *qui appropinquat*; item *incola, cliens*: &

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens, famula*. Th. πέλας, *prope*.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, *jugerum*.

Πέλει, *est, contigit*, à πέλω, *sum*.

Πέλεια, ας, ἡ, &

Πελειὰς, άδος, ἡ, *columba*. in seq.

Πελειάσιν, *columbis*, dat. pl. à πελειὰς, άδος, ἡ, vel πέλεια, *columbarum quædam species* à πελὸς, *niger*, quia *nigro* erant colore.

Πελεκὰν, *PELECANUS*, Gl. πελεκᾶνος, θαλάσσιον ὄρνεον. Dicitur πελεκὰν, ᾶνος, & -ᾶνος, & πελεκὰς, ᾶ. à πελεκάω, *seco*. quòd rostrum habeat magnum & latum, *dolationi* aptum. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκάω, *seco, securi incido*: &

Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, scobs, ramentum*, quod pro fomite esse potest. Th. πέλεκυς.

Πελεκίζω, *securi ferio*. f. ίσω. p. πεπελέκικα, perf. pass. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμένος, η, ον, *securi percussus*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκῖνος, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis*.

Πελέκκησεν, Ion. & Poët. pro ἐπελέκησε, 3. sing.

sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, ferio. quod vide.

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium, seu capulus bipennis: à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, securis, bipennis. in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, contremuit, quassatus fuit: 3. sing. imperfect. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, moveo, commoveo: f. ξω. p. πεπέλεμικα. perf. pass. πεπελέμιγμαι. a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, reversus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à πελεμίζω, quod vide.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, exstabat, 3. singul. imperf. &

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, sum.

Πέλευ, Dor. pro πέλου, praes. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, sum.

Πελιδνὸς, ῦ, vel πελιτνὸς, nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus: &

Πελιδνόω, -ῶ, lividum reddo, sugillo. Th. πελὸς, niger.

Πέλιος, ου, niger. ab eod. Th.

Πέλοντο, erant, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, sum: à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, ης, ἡ, mulctra. πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. à πλέος, plenus, quòd saepè lacte impleri soleat. Indè Angl. a Pail, i. e. mulctrale.

Πέλλη, ης, ἡ, PELLA, urbs Macedoniae; unde Alexander Magnus Pellaeus dictus.

Πέλλος, ου, sive πελλὸς, idem quod πελὸς, niger.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, planta pedis; item solea, q. à πελὸς, quia nigra. aut à πηλὸς, lutum, quod est calcamus.

Πέλομαι, sum: idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. plur. praes. ind. praec. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. & Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, Pelopis filius: à Πέλοψ, πος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ῦ, Peloponnesiacus: &

Πελοποννησιστὶ, adv. Peloponnesiacè: à

Πελοπόννησος, ου, ἡ, Peloponnesus, regio Graeciae, infra mare Ionium & Ægaeum.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, Pelops, nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ῦ, niger. πέλειος, ου, idem.

Πελταστὴς, ῦ, ὁ, PELTASTA, peltatus, cetratus: &

Πελταστικὸς, ῦ, ad peltastam pertinens; item qui peltâ se tueri in pugnâ novit: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, PELTA, scutum brevius: q. παλτὸν, quod vibrari possit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, PELVIS, propriè lignea; facta τῷ πελεκᾶν.

ΠΕ'ΛΩ, & πέλομαι, sum, venio, verto, admoveo, appropinquare facio.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, monstrum.

Πελώρη, vasta, f. g. à πέλωρος, ου, monstrosus, portentosus; item ingens, immanis: &

Πελώριος, ου, monstrosus; item admirandus, suspiciendus, mirus; & immanis, ingens: q.

ὁ πέλωρ ὄρος, tropè accedens ad magnitudinem montis. Th. πέλωρ.

Πέμμα, ατος, τὸ, coctura, coctum aliquid, peculiariter genus quoddam placentae: à πέπτω, coquo.

* Πεμπάδαρχος, quincurio; id. q. πεμπάδαρχος.

Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, f. άσω, & -άσομαι, per πεμπάδας, numero: à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, numerus quinarius, quinque: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque. Est &

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. verbi πέμπω.

Πέμπολος, ου, ὁ, senex; q. jam mittendus in sepulchrum: à πέμπω.

Πέμπουσα, ας, ἡ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, mittens, praes. part. f. g. à πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖον βρέφος, infans quinque dies natus: à πέμπτος, quintus. Th. πέντε, quinque.

Πεμπτήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. & Dor. pro πενθήμερος, vel πενθήμερος, quinque dies durans, seu à quinque diebus: ex πέμπτος, ου, quintus, vel πέντε, quinque, & ἡμέρα, dies.

Πέμπτης, ῃ, gen. & dat. sing. f. g. à

Πέμπτος, η, ον, quintus, a, um, dat. plural. πέμπτοισι. à πέμπτε, Æol. pro πέντε, quinque: at

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, missus, a, um: à

ΠΕ'ΜΠΩ, mitto, amando, dimitto, veho, trajicio: f. ψω. p. πέπομφα. a. 1. ἔπεμψα. a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω. a. 1. sub. πέμψω, ης, ῃ, a. 1. infin. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, αντος. praes. pass. πέμπομαι, mittor. a. 1. pass. ἐπέμφθην. f. 1. pass. πεμφθήσομαι. praet. m. πέπομφα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, missio; item pompa. ἀποπέμπω, dimitto. προπέμπω, mitto ante; item prosequor, comitor.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru cum quinque cuspibus: à πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque, & ὀβελὸς, veru.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus; item gutta, nubes, bulla: qu. à πέμπω, ut sit quod emittitur è re aliquâ.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, insectum è vesparum genere.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. &

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, mitto: f. ψω.

Πέμψει, 3. sing. &

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, mittamus, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, praes. infin. à πένομαι, laboro, ago, quod vide.

Πενέστης, ου, ὁ, servus, famulus: à πένομαι, laboro.

Πένηαι, Ion. pro πένη, 2. sing. sub. verbi πένομαι, laboro, pauper sum.

Πένης, ητος, ὁ, qui labore victum quaerit, pauper:

pauper : dat. pl. πένησι. à πένομαι, *laboro, egeo.*

Πένθει, *luge*, præf. imperat. à πενθέω, *lugeo* : fed

Πένθεϊ, dat. fing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *focer, uxoris meæ pater* : πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *focrus, uxoris mater* : ut ἑκυρὸς, & -ρὰ, *focer*, & *focrus*, meriti pater & mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo* : f. ήσω. p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος. εος, τὸ, *luctus.*

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præf. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præf. infin. verbi πενθέω, *lugeo.* Th. πένθος.

Πένθιμος, υ, ὁ κ ἡ, *lugubris* : à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus, mæror* : q. πόνθος, à præt. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior.* Hinc πενθέω, *lugeo.*

Πενία, ας, ἡ, & Ion. -η, ης, *paupertas* : à πένης, *pauper.* Th. πένομαι, *laboro, inops fum.*

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauperculus, a, um* : à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio, efficio* ; *pauper fum* : πενόμενος, præf. part. πέπονα. præt. m. Hinc πένης, ητος, ὁ, *pauper.* πενία, *paupertas.* πόνος, *labor.* πονέω, *laboro.* πονηρὸς, *improbus, fcelestus.* φιλόπονος, υ, ὁ κ ἡ, *amans laborum, gnavus.* μισόπονος, *fugiens laborum.*

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. verbi præced.

* Πεντάδαρχος, υ, ὁ, *quinturio* : ex πέντε, *quinque*, & ἀρχὴ, *principium.*

Πεντάεθλον, υ, τὸ, *quinquertium* : &

Πεντάεθλος ἀνὴρ, *quinquertio* : ex πέντε, *quinque*, & ἄεθλος, *certamen.*

Πενταετηρικὸς, *quinquennalis.*

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium lustrum* ; vide πενταέτηρος. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo.

Πενταέτηρος, υ, ὁ κ ἡ, *quinquennis, quinquennalis* : &

Πενταέτης, five πενταετὴς, έος, ὁ κ ἡ, id. à πέντε, *quinque*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

Πέντεθλον, υ, τὸ, *quinquertium, quinque certamina* : &

Πένταθλος, υ, ὁ, *quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit* : ex πέντε, *quinque*, & ἆθλος, *certamen.* Th. ἆθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

* Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquies mille.*

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a* : ex πέντε, *quinque*, & κόσιοι.

* Πεντάπηχυς, υος, ὁ κ ἡ, *qui est quinque cubitorum* : ex πῆχυς.

* Πενταπλασίως, adv. *quintuplicitèr, quinque modis* : à

Πενταπλάσιος, Ion. pro πεντεπλάσιος, υ, *quinquies major.* Th. πέντε, *quinque.*

* Πενταπλῦς, όος, ὁ, *quintuplex.*

Πένταχα, & πενταχῆ, *quinquefariàm, quinque modis* : à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque.* Hinc πεντάκις, *quinquies.*

* Πεντεκαίδεκα, *quindecim.*

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, *decimus quintus, a, um* : ex πέντε, & δέκατος, *decimus.* Th. δέκα, *decem.*

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta* : ex πέντε, *quinque.*

* Πεντηκονταετὴς, έος, ἡ, *quinquaginta annos habens.*

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta annorum* : ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

* Πεντηκόνταρχος, υ, ὁ, *princeps quinquagenarius.*

Πεντηκόντερος, ἡ, *navis quæ quinquaginta remis agitur* : πεντηκόντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, υ, ὁ κ ἡ, *qui quinquaginta jugerum est* : ex πεντήκοντα, quod vide, & γύω, feu γυῖα, *arvum, jugerum.*

Πεντηκοντοκάρηνος, υ, ὁ κ ἡ, *qui habet quinquaginta capita* : ex πεντήκοντα, quod vide, & κάρηνον, υ, τὸ, *caput.*

Πεντηκοςὸς ἡ, ὸν, *quinquagefimus, a, um.* Hinc πεντηκοςή, fcil. ἡμέρα, *dies quinquagefimus*, à refurrectione Domini. Angl. Pentecost. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, υ, ὁ κ ἡ, *qui in quinos ramos difpergitur.* Sic vocatur etiam *manus* : ex πέντε, & ὄζος, *ramus.* Digiti funt veluti *quinque* ramufculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur* : 3. fing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, feu πείκω, *pecto.* f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejufd.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *penis.*

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo* : f. ξω, a. 2. ἔπαγον. p. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *passa* : per Sync. pro πεπαθηκυῖα. p. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior* : a. 2. ἔπαθον.

* Πεπαίδευνται, 3. pl. p. paff. &

* Πεπαίδευται, 3. fing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *maturo, coquo.* Th. πέπτω, idem.

Πεπαισμένος, υ, p. part. paff. à παίζω, *ludo, illudo* : vel à παίω, *percutio* : fut. αίσω. p. paff. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω derivari dicunt.

Πεπαίτερος, υ, *maturior, mitior* : compar. à πέπων, *maturus*, quod vide.

Πεπαλαγμένος, υ, *pollutus* : perf. part. paff. à παλάσσω, *inquino, fœdo* : f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro* : f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum.*

Πεπάλακτο, 3. fing. plufq. p. paff. Ion. ab eod. Th.

Πεπάλαχθε, 2. pl. p. imperat. paff. à παλάσσω, *fortior* : q. à πάλος, *fors* ; item *agitatio.* Th. πάλλω, *agito.*

Πεπαλὼν, *qui vibravit* : Ion. redupl. pro παλών. a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro* : f. αλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι. f. άσομαι, *possideo.*

Πεπᾶναι, a. 1. infin. act. verbi πεπαίνω, *coquo* : a. 1. part. paff. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, *coctus* : nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπαρεῖν, per Anadiplof. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *transeo* : f. ερῶ. a. 2. ἔπαρον.

Ἰνακον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πόρω, do, præbeo.

Πεπάρθαι, perf. infin. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. &

Πεπαρμένος, η, ον, trajectus, a, um, confixus: p. part. pass. verbi πείρω, transfodigo: f. περῶ. p. πέπαρκα. p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, debacchatus sum: p. act. Att. pro παρῴνηκα. &

Πεπαρῳνημένος, ε, ludibrio habitus; p. part pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, pecco per vinolentiam. Th. οἶνος, vinum.

Πέπορεν, acquisivit: Poët. pro

Πέπαται, 3. sing. p. pass. verbi πάομαι, possideo: f. άσομαι, p. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, desiit: p. ind. pass. &

Πεπαυμένοις, dat. pl. p. part. pass. &

Πέπαυσο, 2. sing. p. imperat. pass. verbi παύω, cesso: fut. παύσω. præt. πέπαυκα, a. 2. ἔπαυν.

Πεπιθᾶσι, persuasi sunt; Ion. pro πεπεισμένοι εἰσί, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo: fut. σω, a. 2. ἔπιθον, perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπιθοῖτο, paruerunt: Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπείραμαι, expertus sum: Dor. pro πεπείρημαι, p. ind. pass. indè a. 1. pass. ἐπειράσθην, à πειράω, tento: f. άσω & ήσω. Th. πεῖρα, conatus, experientia.

Πέπειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, maturus, mitis: à πεπαίνω, coquo. Th. πέπτω, idem.

Πεπείσθω, persuasum habeat: 3. sing. p. imperat. pass. &

Πέπεισμαι, p. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo: f. σω.

Πεπελεκισμένος, ε, decollatus, securi percussus: p. part. pass. verbi πελεκίζω, securi ferio. Th. πέλεκυς, securis.

Πεπειρακέναι, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανῶ, p. πεπέρακα, idem quod περατόω, finio. Th. πέρας, τὸ, finis.

Πεπερημένος, ε, advectus & venditus: à περάω, vendo: f. άσω & ήσω, p. πεπέρηκα, p. pass. πεπέρημαι.

ΠΕΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, PIPER: Angl. Pepper. à πέπειρος, quòd calore suo coctionem juvet.

Πέπηγα, ας, ε, concrevi: p. m. &

Πεπηγὼς, ότος, infixus: p. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, salto.

Πεπιεσμένος, η, ον, pressus: p. part. pass. verbi πιέζω, premo: f. σω, p. κα, p. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere: Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. infin. verbi πείθω, persuadeo: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, ε, p. part. pass. &

Πεπιθήσω, persuadebo: Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, persuadeo: a. 2. ἔπιθον, undè πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi præced.

Πεπίθοιμεν, persuasissemus: & in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, & πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. &

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, persuadeo: a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, credo: f. εύσω à πίστις, εως, ἡ, fides: ex præced. Th.

Πεπιστεύκεισαν, crediderant: 3. pl. plusq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν, ab eod. Th.

Πεπιστευμένην, acc. sing. f. g. p. part. pass. verbi πιστεύω, vide πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. vagabundè: à πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Πέπλασται, 3. sing. perf. pass. πεπλᾶσθαι, p. inf. pass. πεπλασμένος, ε, perf. part. pass. verbi πλάσσω, fingo: f. σω. p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. sing. p. pass. verbi πλατύνω, dilato; f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, εῖα, latus, amplus.

Πέπληγα, percussi: p. m. verbi πλήσσω, f. ξω. a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, & πεπληγέμεναι, Ion. & Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, percutio: ex p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit: unde & præt. imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον. nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγεν, percussi: vide præced.

Πεπλήθυνται, 3. sing. p. pass. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ός, plenus, a, um: perf. part. m. verbi πλήθω, impleo: f. πλήσω, p. m. πέπληθα.

Πέπλητο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo: f. πλήσω, p. pass. πέπλημαι.

* Πεπληροφορημένων, eorum quæ impleta sunt: gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, & in 3. pl. πεπλήρωνται, p. ind. pass. verbi πληρόω, impleo: f. ώσω, p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, plenus.

Πεπλησιακὼς, ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, appropinquo, sector, accedo familiariter ad aliquem: f. ασω. p. κα, à πλησίον, propè. Th. πέλας, idem.

ΠΕΠΛΟΣ, ε, & Ion. πέπλεον, ὁ, & πέπλον, ε, τὸ, PEPLUS, -UM, vestis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. p. infin. pass. verbi inus. πλύω, lavo: f. ύσω, p. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλων, vide in ἐπέπλων, ως, ω. &

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, sapiens: perf. part. pass. & in dual. πεπνυμένω, à p. ind. πέπνυμαι, verbi πνῦμι, seu πνέω, f. σω. spiro: in pass. πνῦμαι, sapio. Th. πνέω, spiro.

Πέπνυσο, sapito: p. imperat. pass. verbi πνῦμαι, sapio: à πνῦμι, vel πνέω, id. quod præced. Th.

Πεποίηκα, ας, ε, & in 3. pl. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, p. ind. act. &

Πεπολημαι, & in 3. pl. πεπολήαται, p. ind. pass. πεπολῆσθαι, p. inf. pass. &

Πεποιημένος, η, ον, p. part. pass. verbi ποιέω, f. ήσω, *facio.*

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit* : 3. sing. p. m. πέποιθα, ας, ε· hinc πεποίθῃς, 2. sing. p. m. sub. &

Πεποιθέναι, p. inf. m. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, *persuadeo* : f. σω, a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. sing. plusq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως. ἡ, *fiducia* : à p. m. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præs. ind. verbi πεποίθω, qu. Siculo more factum ex p. m. πέποιθα, verbi præced.

* Πεποιθότως, adv. *confidenter.*

Πεποιθὼς, ότος, *fretus, confisus* : vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um* : perf. part. pass. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *variego.* Th. ποικίλος, *varii coloris.*

Πέπομφα, *misi* : Att. pro πέπεμφα, p. ind. act. verbi πέμπω, *mitto* : f. ψω.

Πέπον, ὦ, *mollis, ignave* : voc. à nom. πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mitis, maturus.* Th. πέπτω, *coquo* : f. ψω. p. pass. πέπεμμαι.

Πέπονα, p. m. à πονέομαι, *laboro.*

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένη, ον, *elaboratus* : quod vide.

*Πέπονες, όνων, οἱ καὶ αἱ, *pepones*, n. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, ου, *elaboratus* : p. part. pass. verbi πονέω, *excolo, instruo.* Th. πόνομαι, *laboro.*

Πεπονηρευμένος, ου, p. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum, improbè ago* : à πονηρὸς, *malus* : ab eod. Th.

Πέπονθα, *passus sum* : p. m. ind. &

Πεπονθὼς, ότος, p. m. part. verbi πάσχω, *patior* : f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi* : præt. med. verbi πέρδω, *pedo.*

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poet. idem quod πορίζω, *præbeo.* Th. πείρω, *transfigo* : p. m. πέπορα.

Πεπόρευσο, perf. imperat. pass. verbi πορεύομαι, ου.

Πεπόσθαι, p. inf. pass. à πῶμι vel πίνω, *bibo* : f. πόσω. p. πέπωκα, p. pass. πέπομαι, a. 1. pass. ἐπόθην, a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, *laborâstis* : per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. p. ind. pass. verbi πονέω, *laboro* : f. ήσω, p. πεπόνηκα, p. pass. πεπόνημαι. Th. πόνομαι, idem. p. med. πέπονα. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, p. m. verbi πάσχω, *patior* : fut. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volarunt* : Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. p. pass. verbi ποτάομαι, *volo* : f. ήσομαι, p. πεπότημαι. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabat* : 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab iisd.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πέπρακα, *terminavi* : per Sync. pro πεπέρακα, p. ind. act. verbi περάω, *transeo* : f. άσω & ήσω. Alii à πράσσω formant, quod vide. Est &

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, *vendo* : fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo* : f. πράσω, f. 1. pass. πραθήσομαι, a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. πεpάω, *vendo.*

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio* : fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. pass. πέπραγμαι, a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, ου, *incensus* : perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo* : perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum* : per Sync. pro πεπεράτωμαι, p. ind. pass. &

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi περατόω, per Sync. πρόω, & πόω, *destino.* Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis.*

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. p. pass. &

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. sing. plusq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, *expansa sunt* : pro πεπέτανται, p. pass. verbi πετάζω, vel πετάομαι, *expando.* Sunt qui πέπταμαι exponunt *volavi*, & pro ἵπταμαι poni credunt. p. pass. verbi πτῆμι.

Πεπτεῶτα, *lapsum* : acc. sing. p. part. act. verbi πεπτεὼς, quod Pleonasm. τοῦ ε, pro πεπτὼς, & hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος vel -ότος, p. part. act. à πίπτω, *cado* : f. πτώσω, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, *terrefactus* : p. part. act. verbi πτήσσω, *metu contraho* : f. ξω, p. πέπτηχα, & sublato χ, Ion. πέπτηκα· Hinc part. πεπτηὼς, & in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo, maturo, pinso* : f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκα, *cecidi* : p. act. &

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado* : fut. πτώσω, a. 2. ἔπεσον, f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat, intelligat* : 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. &

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplas. pro πύθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo* : fut. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, ου, perf. p. pass. verbi πυκάζω, *denso.* Th. πύκα, adv. *densè.*

Πεπυρωμένος, ου, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo* : f. ώσω, p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, *interrogavi* : p. pass. &

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Πέπωκα, *bibi*: p. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πόσω, a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *coctus a sole, maturus*, de *fructibus* dicitur; item *PEPO*, & *mollis, ignavus*: à πέπτω, *coquo*.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; & plerumque significat *quanquam, tametsi*: interdum respondet particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περί.

ΠΕ'ΡΑ, *ultrà*, πέραν, idem. περαίτερος, & περαῖος, ου, *ulterior*, quasi à περάω, *transeo*.

Περάαν, *penetrare*: Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi ejusd.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ, vel χώρα, *terra quæ est ultra mare*. Th. πέρα, *ultra*.

Περαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *finio, perficio, efficio*; item *ex concessis aliquid efficio*, i. e. *infero*, vel *concludo syllogisticè*; *prædico*. Th. πέρας, *finis*.

Περαιόομαι, ουμαι, *in ulteriorem partem trajicior, trajicio, transeo*. Th. πέρα, *ultra*.

Περαιτέρω, ac περαίτερον, *ulteriùs, ampliùs*: à περαίτερος, ου, *transitu facilior*: ab eod. Th.

Πέραν, adv. *trans*: cum gen. item *cis, secus*: idem quod πέρα, *ultra*. Sed

Περᾶν, præs. inf. à περάω, *transeo*.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, & πεῖρας, το, *finis, terminus*; item adv. *denique*.

Περάσαις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo*.

* Πέρασις, εως, ἡ, &

* Περασμὸς, οῦ, τὸ, *transitus*: à περάω.

Πέρατα, τὰ, *fines*: nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis*.

Περάτη, ης, ἡ, *finis*: exposs. etiam *extremitas horizontis orientem versus*. Th. πέρας.

Περατόω, *finio, termino*: f. ώσω, p. κα, præs. pass. περατοῦμαι, *finior, terminor*: p. ind. πεπεράτωμαι, per Sync. πέπρωμαι, *fato destinatus sum*: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato destinatus*: à præced. Th.

ΠΕΡΑ'Ω, *transeo, supero, transporto, vendo*: f. άσω & ήσω.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργαμος, ου, ἡ, *urbs Asiæ insignis*; *Troja*, ita dicta, quòd *edita in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.

Περγασίδην, *Pergasidem*, acc. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga*: nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum*.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *PERDIX*, avis; Metaph. *astutus, libidinosus*: quod à περιδέω, *circumedo*.

ΠΕ'ΡΔΩ, *PEDO*, *crepitum ventris edo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπαρδον, p. med. πέπορδα. hinc Angl. to fart.

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultra*: idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. &

Περήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω, f. άσω, vel ήσω, *transeo*.

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, οῦ, *qui transire potest*: ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, p. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo*; *PERDO*. *trucido*: f. σω. p. κα, a. 2. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

ΠΕΡΙ', præpos. cum gen. *de, pro, propter, contrà*: cum acc. *circa, circum, per, ex, de*, ut τὰ περὶ ἐμὲ, *res meæ*. In compositione sæpè auget significationem, ut περίεργος, *nimis occupatus*.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβου φεύγειν, *præ metu fugere*.

Πέρι pro περίεστι, sicut ἔνι pro ἔνεστι. Vide περίειμι.

Περιάγω, *circumeo, circumago, circumduco*: in 3. pl. sub. περιάγωσιν, imperf. act. περιῆγον. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον· ex περὶ, *circum*, & ἄγω, *duco*.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio*: ex præced.

Περιαιρέω, -ῶ, *aufero*, q. d. *circumcirca tollo*: f. ήσω, p. περιῄρηκα, a. 2. περιεῖλον, ες, ε, a. 2. inf. περιελεῖν, præs. pass. περιαιρέομαι, οῦμαι, *tollor*: imperf. περιῃρεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο. Th. αἱρέω, *capio*.

Περιαιροῦσα, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περίαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aliis præstans, eximius*: περίαλλα vel περιάλλως, *eximiè, supra modum*: ex περὶ, *supra*, & ἄλλος, *alius*.

Περιάπτω, f. άψω, *circumnecto, circumappendo, pro amuleto appendo*; item *comparo, acquiro, impono, injungo*: ex περὶ, & ἅπτω, *necto*.

* Περιάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auro obductus, deauratus*: ex περὶ, & ἄργυρος, *argentum*. hinc

* Περιαργυρόω, -ῶ, *deauro*, f. ώσω, p. -ργύρωκα.

Περιαστράπτω, *circumfulgeo*: f. ψω, p. περιήστραφα, a. 1. περιήστραψα, ex περὶ, & ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *circumquaque splendens, pellucidus*. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Περίαυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *undiquaque splendidus*: ab eod. Th.

Περιαυτολογέω, -ῶ, *de me ipso loquor jactabundus, ostento me*: &

Περιαυτολογία, ας, ἡ, *suiipsius prædicatio, ostentatio*: ex περὶ, αὐτὸς, & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Περιαύω, *pernocto*. Th. ἰαύω, *commoror*: f. σω.

Περιαύων, *dormiens*: præs. part. act. à præcedente.

Περίαχε, *insonuit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono*: f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus*.

Περιβαίνω, *circumeo*; item *circumvado, protego, defendo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. inf. act. βῆναι· ex περὶ, & βαίνω, *eo*.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio*: f. βαλῶ, a. 2. -έβαλον, *amicui*: perf. βέβληκα, præs. pass. περιβάλλομαι, *vestior*, perf. pass. βέβλημαι, perf. part. pass. βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um*, fut. 2. med. βαλοῦμαι, a. 2. -εβαλόμην, ου, ετο, *vestitus fui*. a. 2. imperat.

imperat. m. βαλῦ, ἔσθω, p. m. βέβολα. ex περὶ, *circum*, & βάλλω, *jacio*.

Περίβαρα, *genus calceamenti*. Suid. περιβαλλω, an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur*?

Περιβῆναι, *protegere*: a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

* Περιβιόω, *supervivo*, *superstes sum*: f. ώσω, p. -βεβίωκα.

Περίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conspicuus*, *qui est admirationi*, *spectabilis*: à

Περιβλέπω, *circumspicio*: item *affecto*, *admiror*: f. ψω, p. -βέβλεφα, præs. m. περιβλέπομαι, idem. imperf. m. -εβλεπόμην, ου, ετο. a. 1. m. περιεβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. βλεψάμενος, ου, ον. Th. βλέπω, *video*.

* Περίβλημα, ατος, τὸ, *pallium*.

Περιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clarus*, *celebris*: à βοάω, *clamo*.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, *amictus*, *velamen*: &

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus*; à p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo*, *amicio*.

* Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, *brachiale*: ex περὶ, & βραχίων, ονος.

* Περιβώμιον, ου, τὸ, *simulacrum*, *statua*: ex περὶ, & βωμὸς, *ara*.

Περίβωτος, *celebris*, *famosus*: pro περιβόητος, quod vide.

Περιγίγνομαι, *supersum*, *supero*, *vinco*, *salvus evado*; *contingo*: præs. part. περιγιγνόμενος, ου, *superstes*: à γίγνομαι, seu γίνομαι, *sum*, *fio*, *nascor*.

Περιγίνομαι, ῃ, εται, *consequor*: a. 2. m. περιεγενόμην, a. 2. part. m. γενόμενος, a. 2. infin. m. γενέσθαι, ab eodem Th.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *lacte plenus*, *lacte abundans*: ex περὶ, & γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac*.

Περιγληνάομαι, -ῶμαι, *oculorum pupillis lustro*, *circumspicio*. Th. γλήνη, *pupilla oculi*.

Περιγληνώμενος, ου, *collustrans oculis*, *circumspiciens*: à præced.

Περίγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ est eximius*, *disertus*, *eloquens*. Περὶ præpositio in compositione *excellentiam* denotat.

Περιγογγύζουσι, *murmurant*: 3. pl. præs. sub. verbi περιγογγύζω: quod ex περὶ, & γογγύζω, *murmuro*.

Περίγρα, ας, ἡ, *circinus*, quo rotatum περιφερὲς, id est, *circumferentia* perficitur; q. à περιάγω, *circumago*, dict. παρὰ τὸ πέριξ γράφειν ἢ γράφειν καὶ ξέειν τὰ ξύλα. Th. γράφω.

* Περιγράφω, f. ψω, *circumscribo*.

Περιδδείσασα, *veritâ*: Æolicum Poët. pro περιδείσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω, *undiquaque metuo*, *pertimesco*: ex περὶ, & δείδω, *timeo*: f. δείσω, a. 1. ἔδεισα, a. 1. part. δείσας, p. m. δέδια.

Περιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *meticulosus*: ex περὶ, & δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Περιδέδια, p. m. à

Περιδείδω, *pertimesco*. Vide in περιδδείσασα, *verita*.

Περιδέξια, τὰ, *dextralia*, *armillæ*: à

Περιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambidexter*: ex περὶ, & δεξιὸς, *dexter*. Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra*.

* Περιδειπνέω, -ῶ, f. ήσω, *epulum funebre celebro*.

* Περίδειπνον, ου, τὸ, *epulum funebre*, *parentalia*: ex δεῖπνον, *convivium*.

Περιδέραιον, ου, τὸ, *collare*, *millum*; frequentiùs pro *ornatu collari* seu *monili*: &

Περιδέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumcollaris*: ex περὶ, *circum*, & δέραιον, *collare*. Th. δέρη, *cervix*, *collum*.

Περιδέω, *circumligo*: fut. ήσω, p. περιδέδεκα, præs. pass. περιδέομαι, *obvincior*, p. pass. -δέδεμαι, plusq. p. pass. -εδεδέμην, σο, το: ex περὶ, *circum*, & δέω, *ligo*.

* Περιδιπλόω, -ῶ, *circumduplico*.

Περιδραμόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro*, *percurro*: f. θρέξω, a. 2. -έδραμον, ες, ε, a. 1. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. ind. act. περιδεδράμηκα: ex περὶ, & τρέχω, *curro*.

* Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus*, *ambitus*.

Περίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumdatus*, *rotundus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω a. 2. ἔδραμον, part. med. δέδρομα, undè δρόμος, ου, ὁ, *cursus*.

Περίδυσις, *circumvestio*. Apud Hom. περίδυσε exponitur *spoliavit*; pro ἀπέδυσε. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*, *induo*.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depono*, seu *deposito pignore certo*, *paciscor*: ex περὶ, & δίδωμι, *do*.

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. &

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, *amicio*, quod vide.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι, *consequor*. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι, *sum*, *fio*.

Περιέδραμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, ου, *præcinctus*: perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*: f. -θήσω, a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono*.

* Περιείδω, *negligo*. Th. εἴδω.

Περιειληθεὶς, έντος, *involutus*, *indutus*: a. 1. part. pass. à περιειλέομαι. ex περὶ, & εἰλέω, *involvo*.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio*: qu. ex iisd.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector*: quod ex περὶ, & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, *circumvolventes*: nom. pl. a. 1. part. act. à περὶ, & εἰλίσσω, vel -ττω, *volvo*. Th. εἰλέω, idem.

Περίειμι, *superior sum*, *supero*, *antecello*; item *supersum*, *abundo*, *resto*: ex περὶ, & εἰμὶ, *sum*. Th. ἔω, idem.

Περιεῖναι, præs. infin. à præced.

Περιείχετο, *circuibat*: 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto*: f. ψω, p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περιελεῖ, apud Hesych. pro ἀφελοῦ, quasi esset a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero*: qu. vide. f. 2. ελῶ. ex inus. Th. αἱρέω. undè a. 1. -είλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo*. Th. λείχω, *lambo*.

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. infin. act. &

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*: f. αἱρήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιέπειν, *curare*, *officiosè tractare*: ab ἕπω, *tracto*, *sequor*.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπεσοῦμαι, praet. περιπέπτωκα· ex περὶ, & πίπτω, *cado*: a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, *circumplector*; item *sensum animi verbis obumbro*, vel *contego*: ex περὶ, & πλέκω, *necto*.

Περιεργάζομαι, *inanitèr satago*, & *labore*: f. άσομαι. a. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Περιεργία, ας, ἡ, *curiositas*, *nimis accurata diligentia*: &

Περίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *curiosus*; item *nimis exquisitus*, *supervacaneus*: Th. ἔργον, *opus*.

Περιέρχομαι, *circumeo*, cum acc. f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, *oberravi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Περιέσπακα, ας, ε, *distraxi*, praet. ind. act. &

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, *distraho*. quod vide.

Περιέσπασε, 3. sing. a. 1. Ion. verbi περισπάω, *avello*, *distraho*. a. 2. περιέσπον. Th. σπάω, *traho*. Alii à περιέπω, *obeo*, *prosequor*, deductum volunt; quod ex περὶ, & ἕπω, *sequor*: a. 2. ἔσπον, ες, ε. Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. infin. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, *circuminduo*. Th. ἕω, *induo*, f. ἕσω, a. 1. εἷσα. a. 1. m. ἑσάμην. Ion. & Poët. pro ἑσάμην.

Περιεσταλμένος, ου, *obvolutus*, *circumcirca indutus*: part. praet. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno*, f. λῶ. p. ἔσταλκα, perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι, *sto*: f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περίεστι, 3. sing. praes. ind. verbi περίειμι, *superior sum*, *abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιέστραψεν, pro περιήστραψε, Act. ix. 3. *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιεστῶτα, acc. sing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, *circumsto*, quod vide.

Περιέσχατος, ου, *extremus*. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω, *occupo*, *contineo*, *circumdo*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*. f. περιτεμῶ, praet. περιτέτμηκα, perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, *circumventi sunt*, Ion. pro περιείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, *occupo*, *contineo*, *circumdo*, *cingo*: περιέχει, pro περιέχεται, *continetur*. 1 Petr. ii. 6. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*, imperf. Att. ἑώραον· & perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, *cingulum*, *ventrale*, *lumbare pallium*, Ruth iii. 15. à

Περιζώννυμι, *praecingo*, f. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα, perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος, *praecinctus*. a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. περίζωσαι, *accinge*. a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περὶ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω.

Περίζωσαι, *praecingere*, a. 1. imperat. m. verbi praeced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, *fascia*, *cingulum*: à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, *circumduco*: ex περὶ, *circum*, & ἡγέομαι, *duco*. f. ἡγήσομαι.

Περιηγηματικὸς, ὁ, *circumductus*, adject. verbale, à praeced.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio*; item *expositio* vel *commemoratio rei alicujus quae fit sigillatim & quasi per singula ducendo*: ab eod.

Περιῆγεν, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*, f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, εις, ει, plusq. p. m. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. p. m. εἶα. plusq. p. ᾔειν, in pl. ᾔεσαν, & Att. ᾖσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncopen ἦλθον.

Περιηλυτεύω, hinc a. pl. praes. m. περιηλυτεύεσθε, *circuite*: ex περὶ, & ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημεκτέω, *iniquo animo fero*. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεγκα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, ου, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento tingo*: ex περὶ, & ἄργυρος, *argentum*.

Περιῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. f. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστραψε,

Περιήστραψα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, *circumfoveo* : ex περὶ, & θάλπω, *foveo*, *calefacio* : f. ψω.

Περιθεὶς, ἕντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

* Περίθεμα, ατος, τὸ, *quod circumponitur*, *tectorium* : à περιτίθεμαι.

Περίθεσις, εως, ἡ, *circumpositio* : à περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*.

Περιθρηνεῖσθαι, *lamentis circumsonare* : ex περὶ, & θρηνέω, *lugeo*. Th. θρῆνος, ου, ὁ, *luctus*.

Περιθριγκόω, -ῶ, *circummunio loricâ aut septo* : ex περὶ, & θριγκόω, *lorico*, *septo munio aut vallo*. Th. θριγκὸς, *pinna murorum*.

Περίθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irâ valdè accensus*. Th. θυμὸς, *ira*.

Περιΐδμεναι, & per Syncop. περίδμεναι, Dor. & Att. pro περιϊδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, *scire suprà*, *excellere*, *circumspicere* ; item *contemnere*, *negligere* : ex περὶ, & εἴδω, *video*, *scio*, a. 2. εἶδον & ἴδον.

Περιΐδης, a. sing. a. 2. sub. act. verbi περιείδω. Vide præced.

Περιϊέναι, *circumire*, *devenire*, præs. inf. &

Περιϊοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστάμενος, η, ον, præs. part. pass. à

Περιΐστημι, *circumsto*, *circumpono*, *circundo*, *cingo*, *redigo*. f. περιστήσω. p. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα, perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, & contractè περιεστὼς, ῶτος, *circumstans*. præs. pass. περιΐσταμαι, *cohibeo*. περιΐστασο, *absiste*, *cohibe*, præs. imperat. pass. cum acc. ex περὶ, & ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στάς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, *circumquaque purgo*, *perpurgo* : exponitur etiam *circumcido* : ex περὶ, & καθαίρω, *purgo*.

Περικαθαρεῖ, 3. sing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, & Att. -ιῶ, *circumcirca purifico* : ex περὶ, & καθαρίζω, *purifico*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*, *sordes undique collectæ* : à περικαθαίρω, quod vide.

* Περικάθημα, ατος, τὸ, *obsessio* : &

* Περικάθημαι, *obsideo* : quod à

Περικαθίζω, *hostiliter circumsideo*, *obsideo* : ex περὶ, & καθίζω, *colloco*, *sedeo*. Th. ἵζω, idem. f. ἵσω.

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perpulcher*. in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ, & καλὸς, *pulcher*.

Περικαλύπτω, *obvolvo*, *circumtego*. f. ψω. a. 1. περιεκάλυψα. p. περικεκάλυφα. perf. pass. περικεκάλυμμαι, perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, *circumtectus*, *a*, *um* : ex περὶ, & καλύπτω, *abscondo*.

Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. *festucatio*, *quùm gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat*, *purificatio* : ex περι, & κάρφος, εος, τὸ, *festuca*, *palea*. Th. κάρφω, *sicco*.

* Περικατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *comprehensus*, *occupatus*. Th. λαμβάνω.

* Περικατερρήγνυμι, *dilacero*. Th. ῥήσσω.

* Περικατερρήξατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. infin. Sic περικατημένω, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. verbi περικάθημαι, *sedeo circum*, *obsideo* : ex περὶ, & κάθημαι, *sedeo*, quod vide.

Περίκειμαι, *circumjaceo*, *circumponor*, *circundor*, cum acc. περίκειται, 3. sing. *superest*, *restat*. imperf. περιεκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, *jaceo*, f. κείσομαι.

* Περικεντέω, -ῶ, *circumpungo*.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea*. qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, *curam gero*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Περίκηλος, ου, *valdè aridus*, *ambustus* ; item *circumquaque fissus* : ex περὶ, & κήλεος, *calidus*. Th. καίω, *uro*.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθείς. à

Περικλάω, *undique frango*. Th. κλάω, *frango*.

Περικλειόμενος, ου, *circumclusus*, præs. part. pass. à

Περικλείω, *circumcludo*. Th. κλείω, *claudo*.

Περικληΐειν, Ion. pro περικλείειν, infin. præced.

Περικλῆς, έος, ὁ, *PERICLES*, nomen proprium.

* Περικλύζω, f. ύσω, *circumluo*.

Περικλυτὸς, οῦ, *celebris* : ex περὶ, & κλυτὸς. Th. κλύω, *audio*.

* Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*, *tibialia* : ex περὶ, & κνήμη, *tibia*.

Περικνίδιον, ου, τὸ, *particula*, *quæ libando ambedi potest* : à

Περικνίζειν, *circumcarpere* : ex περὶ, & κνίζω, idem quod Th. κνάω, *rado*.

* Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, *increpo*, *circumstrepo* : ex κόμπος, *strepo*.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*, *circumcisura* ; item quævis *mutilatio*, & *lineamentum*, seu *corporis descriptio* : à

Περικόπτω, *circumcido* ; item Metaph. *accido*, i. e. *vires alicujus & potentiam imminuo* : ex περὶ, *circum*, & κόπτω, f. ψω, *seco*.

* Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, *exorno*.

Περικρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *compos*, cum gen. Ex περὶ, & κρατέω, *teneo*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Περικρύπτω, *occulto*. f. ψω, p. περικέκρυφα, a. 2. περιέκρυβον. ες, ε. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περικτίονες, vide in περικτίονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, *circumvicinus*, *finitimus*, in plur. περικτίται. Ex περὶ, & κτίζω, *ædifico*, *struo*.

Περικτίων, ονος, ὁ, *finitimus habitator*. vide in seq.

Περικτίονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ονος, *qui circum aliquem locum ædificia extruit* : ex περὶ, *circum*, & κτίζω, *ædifico*.

Περικυκλόω, -ῶ, *circumcingo*: f. ώσω, perf. περικεκύκλωκα. a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, *circulus.*

* Περικυκλῳ, adv. *circùm, circumcirca.*

Περικωνέω, *circumcirca illino, propriè pice*: ex περὶ & κῶνος, *conus, turbo.*

Περιλαμβάνω, *complector, comprehendo*: ex περὶ & λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι.

Περιλάμπω, *circumfulgeo, collustro*: f. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, *luceo.*

Περιλείπω, *reliquum facio*, f. ψω. praet. περιλέλειφα. praes. pass. περιλείπομαι, *reliquus sum.* perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, *relictus, residuus, a, um.* Ex περὶ, & λείπω, *linquo.* a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, *circumlambo, circumcirca lingo*: ex περὶ, *circum*, & λείχω, *lingo.* f. ξω.

Περιλέπειν, *deliberare, decorticare.* Th. λέπω, *decortico.*

Περιλεσχηνευτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *celebris*: ex περὶ, & λεσχηνεύω, *sermocinor.* Th. λέσχη, *sermocinatio.*

* Περίλημμα, ατος, τὸ, *captio, res capta*: ex περὶ & λαμβάνω.

Περιληπτὸς, ῦ, *qui comprehendi potest: qui percipi potest*: a περιλαμβάνω, *comprehendo.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Περιλιχμάζω, & περιλιχμάω, vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

* Περίλοιπος, υ, ὁ, *relictus, residuus.*

* Περιλούω, f. ούσω, *abluo.*

Περίλυπος, υ, ὁ ϗ ἡ, *valdè tristis.* περὶ in compos. intendit. Th. λύπη, *dolor.*

Περιμαίνομαι, *valdè furo*: ex περὶ & μαίνομαι, *furo, insanio*: f. μανοῦμαι.

Περιμένῃς, 2. sing. praes. sub. à

Περιμένω, *exspecto*, cum acc. f. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo.*

* Περίμετρον, υ, τὸ, *ambitus, circumferentia*: à

Περίμετρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *orbiculari rotunditate dimensus.* ἡ περίμετρος, sc. γραμμὴ, *linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur. PERIMETER.* Th. μέτρον, *mensura.*

Περιμήδεα, acc. sing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεις, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *praelongus*: ex περὶ, intens. & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Περιναιετάωσι, 3. pl. praes. sub. verbi περιναιετάω, *circumhabito, accolo.* item pass. *circumhabitor*: ex περὶ & ναιετάω, idem quod Th. ναίω, *habito.*

Περίνεος, vel περίναιον, υ, τὸ, *PERINÆUM*, pars inter πρωκτὸν ϗ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat, qu. περινεῖν, id est, *circumnatare.*

Περίνεως, ω, *superfluus in navi vector*: à περὶ, *supra*, & ναῦς, *navis.*

Περινισσομενάων, gen. pl. Æol. part. praes. περινίσσομαι, *circumeo*: ex περὶ & νίσσομαι, idem quod Th. νέω, *eo, redeo.*

* Περινοέω, -ῶ, *maximè cognosco*: f. ήσω, p. -νενόηκα.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. & f. g. à περινοστέω, *redeo.* Th. νοστέω, *redeo.*

Πέριξ, *circumcirca.* Th. περὶ, *circum.*

* Περιξύω, *circumrado, circumtondeo*: f. ύσω, p. -έξυκα.

* Περιοδεύω, & -εύω, *circumeo, lustro, periodum facio*, p. -ώδευκα.

Περίοδος, υ, ἡ, *circuitus, ambitus, PERIODUS*: ex περὶ & ὁδὸς, ῦ, *via.*

Περιοικέω, -ῶ, *accola sum*: f. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ & οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem sita, vicina*: ex iisd. Th.

* Περιοικοδομέω, -ῶ, *domi includo*, f. ήσω, p. -ῳκοδόμηκα.

Περίοικος, υ, ὁ ϗ ἡ, *accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus*: ex περὶ & οἰκέω, *habito.*

Περιοπτέος, υ, *negligendus*, adj. verbale: à

Περιόπτομαι, *circumspicio*; item *contemno.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Περιορᾶν, praes. inf. act. à

Περιοράω, *circumspicio, negligo.* Th. ὁράω, *video.*

Περιορίζω, f. ίσω, *suis finibus limitibusque circumscribo*; item *extermino*: ex περὶ & ὁρίζω, *termino.* Th. ὅρος, *terminus.*

Περιορισμὸς, ῦ, ὁ, *circumscriptio quae fit limitibus*; item *ipsi limites agrorum*; & *exilium*: à praeced.

Περιουσία, ας, ἡ, *abundantia, praestantia*: à περίειμι, *abundo.* Th. εἰμὶ, *sum*: part. ὤν, οὖσα.

Περιουσιασμὸς, ῦ, ὁ, *singularis possessio*: & q. actus τοῦ περιουσιάζοντος, ab eod. Th.

Περιούσιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *peculiaris, abundans, eximius*: à περιὼν, οὖσα, verbi περίειμι, *excello.* Th. εἰμι, *sum.*

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio*: à περιέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπαρεὶς, έντος, *trajectus*, a. 2. part. pass. verbi περιπείρω, *circumcirca transfigo*: ex περὶ, *circum*, & πείρω, *transfigo*: f. περῶ. aor. 1. ἔπειρα, a. 2. pass. ἐπάρην.

Περιπατέω, *obambulo, deambulo.* Metaph. *vitam dego, vivo*: f. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum*, & πατέω, *calco.*

Περιπατητικὸς, ῦ, *PERIPATETICUS*, qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. **Peripatetick**: à praeced.

Περιπατοῖεν, Attic. pro περιπατοῖμεν, praes. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, υ, ὁ, *ambulatio, deambulatio. locus in quo ambulamus*; it. *disputatio Philosophica quae fit inter ambulandum, disputatio ambulatoria*; it. *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant*, peculiariter *schola seu secta Aristotelis*: à περιπατέω, quod vide.

* Περιπεδιάς, οῦ, ὁ, *circumcampestris.*

Περιπείρω, *transfigo*: f. περιπερῶ, a. 1. περιέπειρα, ας, ε, in pass. περιπείρομαι, ε, εται, *transfigor*: ex περὶ & πείρω, *transfigo.*

Περιπέπταμαι, vide πίπταμαι.

Περιπεπτωκέναι, p. inf. act. verbi περιπίπτω, *incido, cado super*: ex περὶ & πίπτω, *cado,*

do, f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui incidit*. Res verò περιπετεῖς dicuntur, *quae in contrarium statum sunt lapsae*: ex περὶ & πίπτω, inus. pro quo fit πίπτω, *cado*.

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλεύω, pro περιφλύω, *amburo*. quod à φλύω, *ferveo*. Th. φλέω, *turgeo*, &c.

Περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπεσοῦμαι, p. περιπέπτωκα, a. 2. περιέπεσον, a. 2. inf. περιπεσεῖν. à περὶ & πίπτω, *cado*.

Περίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *implicitus, connexus*: verbale à

Περιπλέκω, *circumligo, circumplector*; item *involvo orationem verbis & sensum obumbro*: ex περὶ & πλέκω, f. ξω, *necto*.

Περιπλόμενος, ου, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus*, in gen. plur. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus*: à περιπέλω, *circumverto*. Th. πέλω, *sum & verso*.

Περίπλοος, -ους, -όυ, -ου, ὁ, *circumvectio, circumnavigatio*; item adject. *qui circumnavigari potest*: ex περὶ, *circum*, & πλέω, *navigo*. undè πλόος, -οῦς, ὁ, *navigatio*.

Περιποιέω, *servo, comparo*. f. ήσω. p. περιπεποίηκα, praes. m. περιποιέομαι, -οῦμαι, *acquiro*. a. 1. m. περιεποιησάμην, ω, ατο. hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περὶ & ποιέω, *facio*.

Περιποίησις, εως, ἡ, *acquisitio*. à praeced.

Περιπολέω, *in orbem ago* seu *versor, obeo, circumeo*: ex περὶ, *circum*, & πολέω, *versor*.

* Περιπόλια, ων, τὰ, *civitates vicinae*.

* Περιπόρφυρον, ου, τὸ, *praetexta, vestis purpurea*.

Πέριπρο, *ultrà*, q. *circum & antè*; à περὶ & πρό.

* Περίπτερος, ου, ὁ, *pinnatus, circumalatus*.

Περιπτύξασα, *complexa*: a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, *complector*: f. ξω. Ex περὶ, *circum*, & πτύσσω, *plico*.

* Περίπτωμα, ατος, τὸ, *casus, prolapsus*.

Περίπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris, famâ notus*: ex περὶ & πυνθάνομαι, *audio, cognosco*. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo*. f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

* Περιῤῥαίνω, *circumaspergo*; f. ρανῶ. p. περιέῤῥαγκα· ex περὶ & ῥαίνω, *aspergo*.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, *aspergillum, aquiminale*: à περιῤῥαίνω, *circumaspergo*: ex περὶ & ῥαίνω, *aspergo*.

* Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω, p. περιεῤῥάντικα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo*: ex περὶ, *circum*, & ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*.

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo*: f. περιῤῥήξω, perf. περιέῤῥηχα, a. 1. περιέῤῥηξα. a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος. Ex περὶ & ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Περίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus*: &

Περίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus*: à περιῤῥέω,

quod vide.

* Περισαλόω, -ῶ, *includo*, f. ώσω. p. περισεσάλωκα.

* Περισκελὴς, έος, τὸ, &

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca, fasciola*. Th. σκέλος, εος, τὸ, *crus*.

Περίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excelsus, altus*: à περισκέπτομαι, *circumspicio*. Th. σκέπτομαι, *video*. f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare & expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλακισμόν. σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *canis, catulus*. Th. ὑλάω, *latro*.

* Περισκυτίζω, *cutem detraho, excorio*; fut. ίσω. p. -εσκύτικα.

* Περισπασμὸς, ου, ὁ, *distractio, circumductio*.

Περισπάω, -ῶ, *distraho*: f. άσω. p. περιέσπακα, imperf. pass. περιεσπαόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο. Th. σπάω, *traho*. f. άσω. p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, & Att. vel Ion. περισπερχέω, *studiosè propero, graviter fero*, vel *infensus sum*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

* Περιστέριον, ου, τὸ, *suburbium*.

Περισπούδαστος, ου, *studiosè expetitus*: ex περὶ & σπουδάζω, *sedulò ago, enitor*. Th. σπεύδω, *festino*.

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία) *circumflexus accentus*, part. praes. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide supra.

Περισσὰ, *eximia*, nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vid.

Περισσεία, ας, ἡ, *redundantia*, quod à περισσὸς, *excellens*. Th. περὶ.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia*: ab eod. Th.

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, supersum, excello*. f. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare*. περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod superest, reliquiae*, praes. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. g. quod à περισσὸς, *eximius*. Th. περὶ, *suprà*

Περισσὸν, οῦ, τὸ, substantiv. *praestantia, excellentia, copia*: n. g. seq.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ὴ, ὸν, *excellens*; item *redundans*: q. d. περὶ ἄλλων ὢν, *aliis praestans*: ἐκ περισσοῦ, *multò magis*. Th. περὶ, *suprà*.

Περισσότερος, ου, *praecellentior*: & indè

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magis*: compar. à περισσός.

Περισσῶς, adv. *ampliùs*: ab eod. Th. quod vide.

Περισταδὸν, adv. *circumstando, circumcirca*: &

Περισταίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. &

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, άντος, *circumstans*: part. aor. 2. ejusd. verbi, quod ex περὶ & ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *statio, circumstantia, circumstantium corona, necessitas, vicissitudo, occasio*: acc. περίστασιν, ab iisd.

Περίστατος, ου, *coronâ circumstantium cinctus*: item *locus altus*: ab iisd.

Περιστείχω,

Περιστέωσι, *circumsistent* : Poët. pro περιστῶσι, & hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi περιΐστημι, *circumsisto*. Th. ἵστημι, *sto* : f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, p. αλκα, *protego*, *diligenter observo*, *orno*, περιστέλλειν ἀοιδὴν, *carmen concinnare & componere*. Th. στέλλω, *orno*.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ῾, ᾶς, ἡ, *columba* : q. à περισσῶς ἐρᾷν. Sæpiùs enim parit anno : ideò Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς τρέιν, est enim *pavida valdè*.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium* ; it. herba sic dicta : à sup.

● Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. *pullus columbinus*.

● Περιστεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *columbinæ speciei*.

Περιστεφανόω, *coronâ cingo* : vide στεφανόω.

Περιστέφεται, *coronatur* : 3. sing. præs. ind. pass. qu. à

Περιστέφω, *coronâ cingo*. Th. στέφω, *corono* : f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale* : ex περὶ, & στῆθος, *pectus*.

Περιστόμιον, ου, τὸ, *capitium*. Th. στόμα, ος.

Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat* : 3. sing. imperf. act. Ion. à

Περιστοναχίζω, id. quod περιστένω, *circumcirca gemo*. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, *angustus*.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, *circumfulgeo* : a. 1. περιέστραψα, ας, ε, Act. ix. 3. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιστρέφομαι, ῃ, εται, *circumvertor*. &

Περιστρέφοντα, acc. singular. præs. part. act. verbi

Περιστρέφω, *converto*. Th. στρέφω, *verto*. fut. ψω.

● Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, *vertigo*, *conversio*.

● Περίστρωμα, ατος, τὸ, *tapes*, *aulæum* ; qu. *circumstratum* : ex

● Περιστρώννυμι, *prosterno* : f. στρώσω, p. πέρίεστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, περίστυλον, &

Περίστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *locus columnis cinctus*. Th. στῦλος, *columna*.

Περισύρω, *circumcirca traho*, *distraho*, *divello*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*.

Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria*, *talaria*, *fascia circa talos* : ex περὶ & σφύρα, *malleus*.

Περίσχεο, *auxiliare* : Ion. pro περίσχου, a. 1. imp. m. ex περὶ & ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, & σχήσω, a. 2. ἔσχον, a. 2. m. ἐσχόμην, a. 2. imperat. m. σχοῦ.

Περισχίζω, *circumcido* ; *dirimo* : ex περὶ, & σχίζω, *findo*.

Περιταμνέμεν, *incidere* : Ion. pro περιτάμνειν, præs. infin. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *seco* : f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo*. Th. τίθημι, *pono* : fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

● Περιτειχίζω, *circumvallo*, *muro*, *includo* : f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus*.

Περιτείχισις, εως, ἡ, item.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, &

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvallatio* : ex περὶ, *circum*, & τειχίζω, *murum struo*. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior*, *exorior*.

Περιτέλλω, f. ελῶ, *circumvolvo*, *perficio* : ex περὶ & τέλλω, Poët. *sum*, *impero*.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, *circumcido*, *amputo* : f. τεμῶ. p. περιτέτμηκα, a. 2. περιέτεμον & -έταμον, a. 2. inf. act. περιτεμεῖν, p. pass. περιτέτμημαι, p. part. pass. περιτετμημένος, a. 1. pass. περιετμήθην, p. m. περιτέτομα. undè περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio* : quod ex περὶ & τέμνω, *seco*.

Περιτέτμηνται, 3. pl. p. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, *circumpono* : 3. pl. περιτιθέασι, Ion. pro περιτιθεῖσι, f. περιθήσω. p. περιτέθεικα. a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθην, ης, η. a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, *pono*.

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. pass. &

Περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, *circumcisus*. undè ἀπερίτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incircumcisus* : à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio* : à p. m. verbi ejusd.

Περιτραπείσης, gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi

Περιτρέπω, *circumago*, *converto*, *redigo*, *impello* : f. ψω. p. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. a. 2. περιέτραπον ex περὶ & τρέπω, *verto*. f. ψω, p. m. τέτροφα.

Περιτρέχω, *circumcurro*, *percurro* : f. περιθρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. aor. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος. p. περιδεδράμηκα, quasi à δραμέω. Th. τρέχω, *curro* : fut. ξω. p. m. δέδρομα.

Περιτροπέων, *revertens* : Ion. pro περιτροπῶν. à περιτροπάω, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *vicissitudo*, *quâ aliquid per vices fit in orbem* : à περιτροπέω, *circumeo*. ab eod. Th.

Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, οῦ, &c. vide in περισσός.

Περιτυγχάνω, *incido*, *fortè reperio*. Th. τυγχάνω, *sum*, f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, όντος, & in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, *circumquaque conspicior*. Th. φαίνω, *in lucem profero*, *ostendo* : fut. ανῶ, p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, *prospectus*, *splendor* : &

Περιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *conspicuus*, *splendidus* : &

Περιφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφανῶς, adv. *splendidè* : à περιφανὴς, quod à præced. verbo & Th.

Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, *PERIPHAS*, nom. propr.

Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia* ; item *hallucinatio*. &

Περιφερὴς,

Περιφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *rotundus, teres*. à

Περιφέρω, *circumfero*: f. περιοίσω, a. 2. περιήνεγκον. præs. pass. περιφέρομαι, *circumferor*. præs. part. pass. περιφερόμενος, η, ον, *circumactus*. Th. φέρω, *fero*: fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περίφθημι, pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio, anteverto*: fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθῆμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio, circumactio*; *ferculorum missus*; *erratio*: à περιφέρω, quod vide.

Περιφοράδιος, *regula*. An quia περιφέρεται, *circumfertur*? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφοράνιος, *circumforaneus*.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *quoquoversus, versatilis*: à περιφέρω, quod vide.

° Περίφραγμα, ατος, τὸ, *circumseptio, obex*: ex περιφράσσω.

Περιφραδέως, adv. *accuratè, peritè*: &

Περιφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sciens, peritus*: à

Περιφράζω, *circumloquor, considero*. Th. φράζω, *dico*: fut. σω, a. 2. ἔφραδον, præt. med. πέφραδα. Angl. Paraphrase.

° Περιφρακτὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *circummunitus*.

Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio, PERIPHRASIS* figura: à præced.

° Περιφράσσω, -ττω, *circumsepio, circumvallo*, f. άξω, p. πέφραχα, pass. πέφραγμαι ex φράσσω.

Περιφρονέω, *despicio*: f. ήσω, p. περιπεφρόνηκα, quod à περίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *valdè prudens*: ex περὶ, & φρὴν, *mens*.

Περίφρονος, gen. sing. à

Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.

° Περιφύομαι, *adnascor, adhæreo*: f. ύσομαι. p. pass. περιπέφυμαι.

Περιχαίρω, *summoperè lætor*. Th. χαίρω, *lætor*: f. αρῶ & χαιρήσω, a. 2. ἔχαρον, p. pass. κέχαρμαι.

° Περιχαλκόω, -ῶ, f. ώσω, *ære obduco*.

° Περιχαρακόω, -ῶ, *vallo, circummunio*: f. ώσω, p. περικεχαράκωκα. Th. χάραξ, *sulcus*.

Περιχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *supra modum lætus*: à præced.

Περίχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumjacens regio*: ex περὶ, & χώρα, ας, ἡ, *regio*. Th. χῶρος, ου, ὁ, *locus*.

Περιψάω, *circumquaque abstergo, defrico*: à περὶ, & ψάω, *tergo*: f. ψήσω, p. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, *sordes*: à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

Περιψιλοῦν, *circumcirca nudare, spoliare*: ex περὶ, & ψιλόω, *nudo*. Th. ψιλὸς, *nudus*.

Περιωθέω, -ῶ, *indignè trudo, pulso*, aut *vexo*. Th. ὠθέω, f. ήσω, & ώσω, *trudo*.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, *specula*; *ipsa circumspiciendi actio*: ex περὶ, & ὢψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

° Περιώσιον, adv. *magnoperè, supra modum*; *supra cætera*: ex

Περιώσιος, *admodùm sanctus*; *eximius, nimius*: ex περὶ, & ὅσιος, ου, *sanctus*. Vel quasi περιαΐσιος, *qui facilè exaudiri potest*: quod à περιαΰω, *admodùm clamo*.

° Περκάζω, *vario*, f. άσω, p. πεπέρκακα. Th. πέρκος.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, ου, seu περκνὸς, οῦ, *niger, nigris maculis variegatus*.

Περμησσὸς, οῦ, & Ion. -σῖο, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone*, Phœbo & Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA*. πτέρνα, ης, ἡ, *calx*, *pes suis sale maceratus & infumatus*: ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.

Περνὰς, præs. part. act. à πέρνημι, *vendo*. πέρνασθαι, *vendi*. Th. περάω, idem.

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo*: à περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, *opus*: sed propriè *opus acu factum*. Th. περόνη, *fibula*, &c.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾷ, *fibulâ nectere*: ab eod. Th.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur*. Th. περόνη.

Περονάω, vide in

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula, sura*: q. à πείρω, *transadigo, figo*. hinc περονάω, fut. ήσω, *fibulâ subnecto, fibulo*.

Περπερεύομαι, *perperàm ago, temerè ago, præceps sum*: f. εύσομαι. Th. πέρπερος, *vanus*.

Περπερία, ας, ἡ, *temeritas*: à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ου, *PERPERUS, levis, vanus, temerarius*: qu. περιφέρος, ἀπὸ τοῦ περιφέρεσθαι, *circumferri*.

Περρέθηκατο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Περρέχειν, pro περιέχειν, ὑπερέχειν. hinc verbale περίοχος, & per Sync. Poët. πέρροχος.

Πέρροχος, ου, ὁ, *excellens, eminens*: vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vasto*: f. σω. Est & Πέρσαι, nom. plural. à Πέρσης, ου, ὁ, *PERSA*.

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS*, nom. viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, *PROSERPINA*, filia *Jovis & Cereris*, quod à πέρθω, *vasto*, & φόνω, *occido*: vel quasi φέρουσα φόνον.

Περσήϊος, ου, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEIUS, ex Perseo natus*: quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perseus*.

Περσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, *PERSA*: nom. pl. αἱ Πέρσαι. Fuit & frater Hesiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, voc. casus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. Heb. q. d. *ungula*.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito*: quod à περάω, *transeo*.

Περυσινὸς, *qui est anni superioris*: à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, *transfigo*: p. πέπαρκα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον, p. m. πέπορα. hinc πόρος, *meatus*.

Περῶν, *transiens*: præs. part. act. à περάω, *transeo*: f. άσω & ήσω.

Πέσε, seu πέσεν, *cecidit*: Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι.

πισοῦμαι, p. πέπ]ωκα, a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. act. πεσών, οῦσα, όν, & in accuf. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, *casurum*: diphthongi diffolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado*: vide πέσε.

Πεσέειν, a. 2. inf. act. &

Πεσεῖται, 3. fing. f. 2. m. πεσοῦσθαι, f. 2. infin. m. ejufd. verbi.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejufd.

Πεσέτωσαν, *decidant*: 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado*: a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσεῦμαι, *cadam*: Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejufd.

Πέσησι, Ion. Paragogicè pro πέσῃ, 3. fing. a. 2. fub. act. verbi præced.

Πέσκος, idem quod πόκος, *pellis tondenda*, *vellus*: à πείκω, *tondeo*.

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. fing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado*.

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver*, &

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi ejufd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præf. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo*, *digero*.

ΠΕΣΣΟ'Σ, feu πεττὸς, οῦ, ὁ, *calculus*, vel *fcrupulus luforius*; *ipfe ludus*: quod à πεσεῖν, *cadere*. Eft &

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compofitum*, *quod fœminis fubjicitur inter naturalia*: an à πέσσω, *mollio*? an à πέσκος, *pellis lanata*?

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo*: hinc præf. part. πέσσων, *demulcens*.

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit*: a. 2. part. act. verbi πίπ]ω, *cado*: f. πεσοῦμαι, p. πέπ]ωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo*, *explico*: id. quod πετάω.

Πέταλ' pro πέταλα, *folia*: nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέταλοι, *vituli*: qui cornua habent inftar πετάλων, id eft, *foliorum* feu *ramorum*.

Πέταλον, & Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium*; Item *lamina*, *bractea*: dat. pl. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo*.

Πέταμαι, vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando*.

Πεταυὸς, ά, όν, Poët. & Dor. pro πετεινὸς, *volatilis*, *volucris*. Th. πέτομαι, *volo*, -*as*.

Πετέομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, & gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando*.

Πετασθήσομαι, ήσῃ, εται, f. 1. paff. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo*: ubi videas.

Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS*, *pileus latior*, *galerus*: à πετάω, *expando*.

Πετάσω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico*.

Πετασὼν, *PETASO*, *coxa cum coftis*: à πετάω, *extendo*.

Πέταυρον, *pertica*, *in quâ gallinæ dormiunt*; *gallinarium*. παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετάσθαι.

Πετάχνον, vel πέταχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expreffum*: à

ΠΕΤΑ'Ω, πετάννυμι, -ύω, *pando*, *explico*; *aperio*: f. άσω.

Πετεηνοῖς, *volucribus*: per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris*. &

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis*: nam Poëtæ fæpiffimè ει in εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo*, -*as*.

Πετεινὸν, οῦ, τὸ, *volatile*, *avis*: πετεινὰ, τὰ, *volucres*. &

Πετεινὸς, *volucris*: ab eod. Th.

Πετέσθην, *volabant*: Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, *volo*, -*as*.

Πέτευ, Dor. pro πέτου, præf. imperat. ab eod. Th.

Πέτευρον, ου, τὸ, *trabs*, *lignum*; *fcandula*; *locus ubi gallinæ*, *aut aliæ aves*, *dormire folent*: Dictum quafi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέταυρον.

Πετθαῶ, Att. pro πετθαῖ, gen. fing. à πιθεαίς, ὁ, nom. propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. fing. præf. fub. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -αμαι, & πετάομαι, *volo*, -*as*: q. à πετάω, volatus enim fit expanfis alis: præf. part. med. πετόμενος, -όμενος, præf. fub. πέτωμαι, ῃ, ηται, a. 1. paff. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi*. hinc πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris*.

Πετέντεσσιν, Ion. & Poët. pro πέτουσι, dat. pl. part. præf. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado*.

Πετοῦν, præf. inf. act. idem valet ac ἐμπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid*, *nancifci*: à verbo

Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid*, *nancifcor*: à πέτω, inuf. pro πίπτω, *cado*.

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA*, *faxum grande*, *rupes*. Th. πέτρος, ου, ὁ, *lapis*, *faxum*.

Πετράεσσα, ας, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *faxofa*. vide πετρήεις.

Πετραίη, ης, ἡ, *faxatilis*: &

Πετραῖος, ου, *faxatilis*, *petrofus*. Th. πέτρος, *lapis* item

Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur & apud quos Neptunus *PETREUS* vocaretur & coleretur, confule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. 4. 248. 12.

Πετράκης, ὁ, gemma quædam, à πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, *faxofus*: f. g. πετρήεσσα. n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.

Πετρήεντι, dat. fing. f. g. πετρήεις, ειος, ὁ καὶ ἡ, πετρήεσσα, *petrofus*, *faxofus*. ejufd. Th.

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis*, *faxum*, unde *PETRUS*, nomen Apoftoli. hinc etiam

Πετρόω, *in faxum verto*.

Πετροφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *faxis adhærens*: ex πέτρος, & φύω, *nafcor*.

Πετρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *petrofus*, *lapidofus*: à πέτρος, *lap s*.

Πεττὸς, *calculus*: vide in πεσσός.

Πετάμενος, ου, contract. à πεταόμενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, volo, -as.

Πέτω, cado: inuf. pro πίπτω, id. qu. à πέδον, solum. Est enim ad solum moveor.

Πεύθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, audirent: Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præf. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, audio, intelligo: f. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, abietes: nom. pl. à πεύκη, ης, ἡ, abies.

Πευκάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amarus, prudens, cautus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, vel larix arbos. Vel qu. à πύκα, nam & πυκνὸς est συνετός.

Πευκεδανός, ὁ, amarus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea; cujus lacryma amara.

Πευκίδας, acc. pl. à πευκίδες, ων, αἱ, nomen gentile.

ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, picea, larix; an à πευκός, amarus?

Πεύκινος, ου, piceus: à præced.

Πευσεῖσθε, audietis: Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. m. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, audio.

Πευσόμενος, part. f. verbi ejusd.

Πέφαμαι, interii: p. pass. pro πέφημαι, à φάω, occido. Alii volunt esse præf. pass. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing. perf. πέφαται, & in 3. pl. πέφανται, infin. πεφάσθαι, paulo post f. πεφήσομαι.

Πέφασμαι, apparui: & in 3. pl. πέφανται, p. pass. verbi φαίνω, appareo: f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφραγμένος, obstructus: per Metathesin pro πεφαργμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, sepio: f. ξω, p. χα.

Πέφασμαι, apparui: perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.

Πεφιδήσεαι, parces: Ion. pro πεφιδήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, parco, remitto poenam: f. φείσομαι & φειδήσομαι, p. pass. πεφίδημαι.

Πεφήσεται, 3. sing. paulo post f. verbi præced.

Πεφασμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πεφυγέναι, p. infin. m. à φεύγω, fugio: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα.

Πεφυγοίην, Att. Metaplasm. pro πεφεύγοιμι, præt. opt. m. verbi ejusd.

Πέφηνα, visus sum: p. m. verbi φαίνω, video, ostendo: f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, occido: f. φάσω, paulo post f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, apparebit: 3. sing. paulo post f. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet: 3. sing. paulo post f. verbi φιδέω, f. ήσω, perf. pass. πεφίδημαι, &c. Vel est f. med. verbi πεφιδέω, factum ex præt. med. πέφιδα, quod à præced. verbo.

Πεφίδοιτο, parcat: Ion. Anadiplas. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi φείδω vel φείδομαι, parco: a. 2. ἐφιδόμην, & Ion. Anadiplas. πεφιδόμην.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, amatus: perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, σιώπα, obmutesce: perf. imperat. pass. verbi φιμόω, os occludo, ad silentium adigo: f. ώσω, p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ῦ, vel φιμος, ου, ὁ, camus, fiscella.

Πέφνε, interemit: vide ἔπεφνεν, imperf. Ion. à πέφνω pro φένω, vel a. 2. quod in præt. med. πέφονα.

Πεφρίκειτο, territi erant: Ecthasi Poët. pro πεφρίκατο, qu. Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi φοβέω, terrefacio: f. ήσω, p. πεφόβηκα, plusq. p. pass. ἐπεφοβήμην, εσο, το. Th. φέβομαι, timeo: p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, ferebatur: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi φορέω, fero: f. ήσω, p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero: f. οἴσω.

Πεφορτισμένος, ου, oneratus sum: p. part. pass. verbi φορτίζω, onero: f. ίσω, p. πεφόρτικα: ab eod. Th.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, loquor: f. άσω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti sunt: Ion. pro πεφρασμένοι εἰσί, 3. perf. pl. perf. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. perf. pl. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πέφραδε, Ion. Anadiplasiasmo pro ἔφραδε, 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplasi. pro φραδεῖν. Th. φράζω.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην: ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. pass. verbi φράζω, loquor: f. σω, p. πέφρακα.

Πεφρηδώ, όος, ἡ, nomen mulieris: à πέφραδα, p. m. verbi præced.

Πέφρικα, horrui: perf. act. Ion. pro -χα, vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα. Hinc

Πέφρικαν, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. pl. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων, οντος, præf. part. à πεφρίκω, horreo. Quod præf. à perf. formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυκα, natus sum: p. m. verbi φύω, nascor: a. 2. ἔφυν vel ἔφυν: vel imperf. act. dicitur pro πέφυκα, Poët. Hinc

Πεφύασι pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πεφυγμένος, qui fugit: perf. part. pass. pro πεφευγμένος, verbi φεύγω, fugio: f. ξω, a. 2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præf. à p. m. πέφευγα, factum more Syracusano. Alioquin est p. med. sub. verbi præced.

Πέφυζα, Ion. pro πέφευγα, p. m. & πεφυζότες, itidem pro πεφυγότες, πεφυζότες, fugitivi, pro πεφευγότες, p. part. m. verbi φεύγω, fugio.

fugio. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφυζακα, verbi φυζέω,-ῶ, f. ήσω, ejusd. verbi.

Πέφυκα, ας, ε, *extiti, naturâ comparatus sum:* & in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, *sum, nascor:* f. φύσω.

Πεφύκει, *nata est:* 3. sing. plusq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πέφυκεν, 3. sing. p. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφυκώς, *innatus:* p. part. act. verbi ejusd.

Πεφυλαγμένος, *observans:* p. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *custodio, servo:* p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, -χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφωρακώς, ότος, *in furto deprehensus:* p. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo:* f. άσω. Th. φώρ, φωρὸς, ὁ, *fur.*

* Πεφώραμαι, perf. pass. &

Πεφωραμένος, p. part. pass. à φωράω, *in furto deprehendo:* f. άσω, praet. πεφώρακα, & Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, p. part. pass. à φωτίζω, *illumino:* f. ίσω, p. πεφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*

* Πέψις, εως, ἡ, *coctio:* à πέπτω

Πη, sine accentu, incliticum est, pro πως. εἴπη, *sicubi.* δήπη. *utique igitur.* at

Πῆ, extrà interrog. *ullo modo, interdum.* πῆ; interrog. pro πῶς; *qui, quonam modo?* ab ᾗ, *quatenus, quomodo.* Th. ὅς, *qui.*

Πηγάζω, f. άσω, *scaturio.* Th. πηγὴ, *fons.*

Πηγαὶ, pl. num. ejusd.

Πηγαῖος, ε, *fontanus:* ab eod. Th.

* Πηγανίζω, f. ίσω, *rutam imitor:* à

Πήγανον, ε, τὸ, *ruta* herba, quia σπέρμα πηγνύει, suo calore & siccitate. Ideò castitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo, concrescere facio.*

Πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies;* quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ε, ὁ, *PEGASUS,* equus Persei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ε, *villosus;* vel *habens vellus nigrum,* vel *album:* à πηγὸς, *compactus, albus, niger.* à πήγνυμι, & μαλλὸς, *vellus.* Th. μῆλον, *ovis.*

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons, scatebra:* quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum, PEGMA:* à

ΠΗΓΝΥ'Ω, -υμι, & πήσσω, seu -ττω, *compingo, cogo, concrescere facio, figo.* f. ξω. desinentia in γνύω, vel γνυμι, formant sua tempora à finitis in γω. Hinc πῆξις. *coagmentatio.* πηκτὸς, *compactus.* πάγη, *laqueus.* παγὶς, ίδος, ἡ, idem. παγιδεύω, *illaqueo.* ναυπηγὸς, *navium fabricator.* σκηνοπηγία, *tabernaculorum compactio:* festum apud Hebraeos.

Πηγὸς, ε, *benè compactus, pinguis; albus:* ab eod. Th.

* Πηγρώω, -ῶ, *sylvestre reddo, exaspero,* f. ώσω, p. πεπήγρωκα.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies:* ex p. m. πέπηγε, *compactum est.* Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ε, ὁ, *PEDAEUS:* nomen propr.

Πηδάλιον, ε, τὸ, *gubernaculum, clavus navis.* Th. πηδὸν, ῦ, τὸ, *remus;* vel πηδὸς, ε, ὁ, *ligni species.*

Πήδασος, ε, *locus uliginosus,* unde aqua πηδᾷ· item *PEDASUS,* nomen propr. regionis; est & equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio, salto:* f. ήσω, p. πεπήδηκα. hine

Πήδημα, ατος, τὸ, *saltus:* &

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Πηδήσασι, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω, *salto.*

ΠΗ῀ΔΟΣ, ε, ὁ, *ligni species:* τὸ πηδὸν, ῦ, *remus,* praesertim ex eo ligno.

Πηδύω, f. ύσω, *aquis scateo, aquas salire facio* πηδυλὶς, πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει, apud Hesych.

Πήθω, inusit. *patior.* Th. πάσχω.

Πηκτὶς exponitur *gelu fictitium:* à πήγω, *compingo:* 2. *culter ad scindendas carnes;* qu. à πέκω, *vello, carpo:* 3. *instrumentum musicum, magadis,* quia è lignis πηκτόν.

Πηκτίδες, αἱ, *fides, -ium:* vel musicum instrumentum.

Πηκτὸς, ῦ, *compactus, concretus, congelatus.* Th. πηγνύω, *compingo.*

Πηλακίζω, f. ίσω, *probro afficio:* & hinc

Πηλακισμὸς, ῦ, ὁ, *contumeliosa injuria.* Th. πηλὸς, ῦ, ὁ, *lutum.*

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS,* genus piscis: quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, *lutum.*

Πήλας, *qui vibravit,* a. 1. part. act. &

Πῆλε, *vibravit,* Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro:* f. παλῶ, a. 1. infin. πῆλαι, & πῆλε, pro ἔπηλε, a. 2. ind. act. Ion. à πάλλω, a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS,* nomen viri.

Πηλείων, ωνος, ὁ, *Pelida,* nom. propr. Est & ranae nomen, à luto sic dicta.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ᾶ, pro ε, & εω pro ε, à

Πηληϊάδης, ε, ὁ, pro Πηλείδης, & per Crasin Πηλείδης. patronymicum à Πηλεὺς, έος, & Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus.* Hinc Πηληΐδης.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea, cassis:* q. à πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um?* Th. ἡλίκος, *quantus,* citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, πόσος, οἷος, ποῖος, *qualis.* ὅτε, πότε, *quando?* οὗ, πῦ, *ubi.* ὅθεν, πόθεν, *unde.* ὡς, πῶς, *quomodo,* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas:* à praecedentibus.

* Πήλινος, η, ὁ καὶ ἡ, *luteus.*

Πήλιον, ε, *PELION,* mons Thraciae.

Πηλοβάτης, ε, ὁ, nomen ranae: ex πηλὸς, *lutum,* & βαίνω, *eo.*

Πῆλον, *vibravi,* a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro.*

ΠΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lutum, coenum,* item *mortarium:* qu. à πηλὸς, *niger.* Est &

Πηλὸς, *vinum,* Ion. propriè *faeculentum,* vel *vinum rubrum,* quod turbidum videtur.

Πηλούσιος, ε, ὁ, nomen ranae: à πηλὸς, *lutum.*

ΠΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades.* Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *illæsus* : &

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco* : f. ανῶ, a. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα, a. 1. pass. ἐπημάνθην, a. 1. infin. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, *oblæsum esse*, a. 1. infin. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πῆμος, Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἦμος, *quando?*

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda.*

Πηνειός, οῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS.*

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela* : vide in πῆνος.

Πηνίκη, vel πηνίκη, *fucus* : à φενάκη.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

Πηνίον, ου, τὸ, *stamen*, seu *filum quod è colu deducitur* : item insectum ex erucarum genere. Th. πῆνος, *tela.*

ΠΗ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, *tela, textum* : qu. à πένομαι, *operor.*

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a. 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio* : à πηγνύω, *compingo.*

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo.*

Πηός, οῦ, Ion. pro παός, οῦ, *affinis, cognatus* : in pl. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo.*

ΠΗ͂ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA, saccus* : qu. à φέρω, *fero.* Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρίν, ῖνος, *testiculus* : quia ὄρχιον est, ceu πήρα.

ΠΗΡΟ'Σ, ῦ, *mutilus, mancus, mutus, cæcus* : hinc

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo* : à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio* : à perf. pass. præced. verbi.

Πεισόμενος, η, ον, *passurus* : an à πείθω, f. πείσω, *patior?* a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat. πάσχω.

Πήσσω, idem quod πηγνύω, *cogo, coagulo.*

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum* ; ab eod.

Πήχεε, *lacertos*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

Πῆχθεν, Bœot. Sync. & Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι, f. πήξω, p. πέπηχα, perf. pass. πέπηγμαι, a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, & πήχυος, ου, *cubitalis, qui unius cubiti est* : à

ΠΗ͂ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus, ulna* ; *norma fabrilis* : acc. πῆχυν, gen. pl. πηχέων, -ῶν.

Πιάζω, qu. Dor. pro πιέζω, *capio, prehendo* : f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. ἐπίασα, & in 2. pl. ἐπιάσατε. a. 2. sub. πιάσω, ης, η, a. 1. inf. act. πιάσαι, a. 1. part. πιάσας, αντος, a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*, & 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar.*

Πιαίνω, *pinguefacio* : f. ανῶ, a. 1. ἐπίανα, a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere.* Th. πίων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *pinguis.*

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio.*

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo*, pro πιότης, ητος, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *pinguis.*

Πιάσαι, a. 1. infin. act. &

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. &

Πιάσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator.* Gl. Cyr.

Πιδακόεις, εντος, *aquis scatens* : à seq.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ ϰ ἡ, *fons, scatebra* : qu. à πίω, *bibo* ; vel πηδάω, *salio.*

Πιδηέσσης, *scatebris abundantis*, gen. sing. à πιδήεσσα, ης, f. g. adjectiv. πιδήεις, -εντος, per Syncop. pro πιδακόεις, εντος, *irriguus.* Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons.*

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut & πῖθι, à πίνω, *bibo* : f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2, infin. verbi ejusd.

Πιέζευν, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπιέζουν, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω idem quod πιέζω, *premo.*

ΠΙΕ'ΖΩ, *premo, stringo* ; item *crucio* : fut. έσω, p. πεπίεκα, perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a, 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πιειρός, ου, ὁ ϰ ἡ, πίειρα, *pinguis, opulentus.* Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, & Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ : quæ credita fuit Musarum sedes ; hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco : &

Πιερίς, ίδος, ἡ, & in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ : à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. 8. a. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, *absorbeat*, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πίσω, a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum & poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πιθανολογέω, f. ήσω, *dico ad persuadendum* : &

Πιθανολογία, ας, ἡ, *probabilitas sermonis* : ex πιθανὸς, *persuasorius*, pro πειθανὸς, (quod à πείθω, *persuadeo*) & λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico.*

Πιθανός, ή, όν, *probabilis, persuasorius* : in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανώτατος· & inde

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, persuasio.* Th. πείθω, *persuadeo* : f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, *persuadeamini*, 2. pl.

a. 2. imperat. m. πίθευ, verbi πείθω, fut. σω. a. 2. ἔπιθον.
Πιθέσθων, obediunto, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.
Πιθέω, f. ήσω, confido, obsequor. Th. πείθω.
Πίθηαι, persuasus sit, Ion. Paragog. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.
Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.
Πιθηκοφαγέω, simiis vescor: ex πίθηξ, simia, & φάγω, edo.
ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, simia, item pumilio.
Πιθήσας, fretus, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον.
Πίθηται, paruerit, 3. sing. a. 2. sub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.
Πῖθι, bibe, pro πῖε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, unde πίεθι, & per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo: f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.
Πιθοίατο, credant, Ion. pro πίθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, persuadeo.
Πίθοιο. Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, dolium.
Πιθόμην, obedivi, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.
Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, persuadeo.
ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ dolium: q. ubi τῦ πιεῖν θέσις. Hinc πιθεὼν, torcular, cella vinaria.
Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, dolium.
Πίθων, ωνος, ὁ, Poet. idem ac πίθηξ, simia.
Πιθών, part. a. 2. à πείθω.
ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum: an πῖος κεραίων.
Πικραίνομαι, exacerbor, sum amarulentus: a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η. &
Πικραίνω, amaritudinem affero: f. ανῶ, a. 1. ἐπίκρανα, a. 1. infin. πικρᾶναι. Th. πικρὸς, amarus.
Πικρὰν, acc. sing. f. g. à πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um.
Πικρία, ας, ἡ, amarulentia, amaritudo. Th. πικρὸς.
Πικρασμὸς, ῦ, ὁ, idem: à πικραίνω. Th. πικρὸς.
ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, amarus, a, um: hinc γλυκύπικρος, dulcedinem amaritudini permixtam habens.
Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo: à præced.
Πικρόω, ῶ, amarum reddo, exacerbo. Th. πικρὸς.
Πικρῶς, adv. amarè: à πικρὸς.
Πιλᾶτος, ου, ὁ, nomen præsidis Romani: interpret. Lat. telo armatus. Angl. Pilate.
Πιλέω, -ῶ, & πιλόω, -ῶ, cogo. coarcto, constipo. Th. πῖλος. Hinc Angl. to pile.
Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta: à præced.
Πιλνᾷ, dejicit, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλνάω, idem. quod πελάω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.
Πίλναμαι, pass. à πίλνημι, appropinquo, id. quod πιλνάω. Vide πιλνᾷ.
Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. pass. à πίλναμαι, quod vide.
Πιλνάω, -ῶ, idem quod πελάω, seu πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope.
ΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, PILEUS, seu pileum; it. PILA, strues; Angl. a Pile: hinc
Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, & πιλέω, cogo, coarcto: à præced.
ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, pinguedo: & hinc
Πιμελὴς, έος, ὁ κ ἡ, pinguis, obesus: q. à πῖον, pinguedo, & μέλος, membrum.
Πιμπλάνεται, impletur, 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάνομαι, perf. πέπλησμαι, a. 1. pass. ἐπλήσθην. Th. πλέος, plenus.
Πίμπλαντ', plena erant, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.
Πιμπλεῦσαι, repleta, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. à πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.
Πίμπλη, imple, Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat. à
Πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος.
Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, incendo.
Πίμπρημι, seu πρήθω, incendo: f. πιμπρήσω, & πρήσω, p. πέπρηκα, a. 1. ἔπρησα, præs. pass. πίμπραμαι, incendor, incendium patior: præs. infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.
Πιμπρήσω, incendam, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.
Πῖν', pro πῖνε, bibe, præs. imperat. à πίνω, bibo.
Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella. Th. πίναξ.
Πινάκιον, ου, τὸ, tabella: &
Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem. à seq.
ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, asser; libellus, index. Est & πίναξ, discus, quadra.
Πινδόθεν, adv. ex Πίνδῳ. Pindus autem mons erat agri Pyrrhæbi: vel ut alii etiam urbs.
Πίνεθ', pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. pass. verbi πίνω, bibo: præs. imperat. πῖνε, bibe.
Πινέμεν, Ion. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. infin. verbi πίνω, bibo: f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.
Πίνετο, bibebatur, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.
ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, PINNA, genus conchæ. Scribitur & πίνη. Hinc
Πίνινον, marinum, propriè ad πίναν pertinens.
Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordaceum: à πίνω. Th. πιῶ.
Πίνοντ', pro πίνοντα, bibentem, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.
ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, sordes. Sed
Πίνος, ου, ἡ, pinus: qu. à πίων, pinguis, quia abundat resinâ.
Πίνουσ', pro πίνουσι, bibunt, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πίσω.
Πινύσκω, seu πινύσσω, moneo, sapere facio: à πινύω, sapio; quod à πνέω, spiro.
Πινυτὴ, aliquando substantivè sumitur pro πινυτότης, sapientia, prudentia; quod à πινυτὸς, prudens, consultus: hoc à πινύω,

vel

vel πινύσσω, moneo, & ad sanam mentem reduco: quod à πνῦμαι, sapio. Th. πνέω, spiro.

Πινυτὸς, vide in πινυτή.

Πινυτῶς, adv. prudentèr: à præced.

ΠΙ'ΝΩ, bibo: imperf. ἔπινον, f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε, & πῖθι, a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν, f. 1. m. πίομαι, εσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται. Hinc πόσις, ιος, ἡ, potio. πότης, ου, ὁ, potor, potator. ποτίζω, potum præbeo. συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio.

Πίνωσι, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

* Πίνωσις, εως, ἡ, potio.

Πίομαι, bibam, f. 1. vel 2. m. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, f. πίσω, pro πίνω, bibo.

Πίονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ & ἡ, pinguis: acc. πίονα, pinguem: hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Th. πίων, ονος, ὁ & ἡ, pinguis.

Πιότερος, & πιότατος, compar. & superl. à πίων, pinguis.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo. Th. πίων.

Πιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, bibo: f. πίσω, a. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν.

Πιπίσκω, potum præbeo: à πίω. pro πίνω, bibo.

Πίπλημι, & πίμπλημι, impleo, idem quod πλήθω. Th. πλέος, plenus.

Πίπος, ου, ὁ, PIPUS, avis marina: q. à πίω, quòd frequentiùs bibat.

Πίππος, ου, ὁ, PIPIO, pullus avis: à sono πιππίζειν, pipire.

Πιπράσκω, vendo, venundo: imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. f. πράσω, (qu. à πράω, pro περάω) p. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι, perf. part. πεπραμένος, venditus: a. 1. pass. ἐπράθην, a. 1. inf. pass. πραθῆναι, a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν. f. 3. pass. πεπράσομαι, vendar. Th. περάω, vendo.

Πίπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.

Πίπτε, cadebat, imperf. Ion. verbi πίπτω,

Πίπτουσαι, incidentes, pl. num. f. g. part. præs. seq. verbi

ΠΙ'ΠΤΩ, cado, procido: f. πέσω, & Dor. πεσῶ. f. m. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. act. πέπτωκα. a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in 2. pl. πέσετε. a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, όν.

Πίπτωσι, 3. pl. præs. sub. à πίπτω.

Πίσαγγι, α, ὁ, nomen Persicum, quod leprosum significat.

Πίσαι, potum præbeo, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω, f. πίσω. q. à πίω, pro πίνω, bibo.

Πισιδία, ας, ἡ, PISIDIA, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, PISUM: à πτίσσω, tundo.

Πίσος, & πίσσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum: qu. à πίσαι, irrigare, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ, seu πίττα, ης, ἡ, PIX: Angl. Pitch. qu. à πίων, quia pinguis: aut à πεύκη, pinus.

Πισσόω, seu πιττόω, -ῶ, pice oblino: à præced.

Πιστὰ, pignora beneficentiæ, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, ὸν, fidus, a, um: quod à πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, PISTACIA, nuculæ pineis nucibus similes.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. pass. à seq.

Πιστεύω, credo: fut. εύσω, p. πεπίστευκα. plusq. p. πεπιστεύκειν, Att. pro ἐπεπιστεύκειν. part. præt. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα, a. 1. imperat. πίστευσον, άτω, & in 2. pl. πιστεύσατε. a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præs. pass. πιστεύομαι, credor. perf. pass. πεπίστευμαι, concreditur mihi. a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, η, à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, fidelis, salubris: à πίστις, fides. Est &

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, potabilis; liquidus, a, um: à πίω, vel πίνω, bibo. Vel dicitur

Πιστικὸς pro ὀπιστικὸς, per Aphær. τοῦ ο, ab Ὦπις, ιδος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, fides, fidelitas, persuasio, probatio qu. πίστις παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, persuasum esse. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστὸν, adverbialitèr pro πιστῶς, 3. Epist. Joh. ver. 5. & τὸ πιστὸν, idem ac πίστις. à

Πιστὸς, ἡ, ὸν, fidelis; fide dignus. Est &

Πιστὸς, Christianus, credens in Christum: οἱ πιστοὶ, credentes: à πείθω. &

Πιστὸς, ἡ, ὸν, potabilis, liquidus: à πίω, poto. Th. πίνω, bibo.

Πιστότερος, compar. & πιστότατος, superl. à πιστὸς, fidelis.

Πιστοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi

Πιστόω, fidem facio, & exigo, confirmo, stabilio: f. ώσω, p. πεπίστωκα, p. pass. πεπίστωμαι, a. 1. pass. ἐπιστώθην· à πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστωθεὶς, έντος, cui fides habita est; a. 1. part. pass. πιστώθητον, dual. num. a. 1. imperat. pass. πιστώθητι, verbi πιστόω, fidem facio.

Πιστῶς, adv. fidelitèr: à πιστὸς, q. à πίστις. Th. πείθω, persuadeo.

ΠΙ'ΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, sutor, cerdo. Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, quia picem humidam tractat.

Πίσυνος, fretus, fidens. Th. πείθω, persuadeo: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες & πίσουρες, Æol. pro τέσσαρες, quatuor.

Πίσω, potabo: f. 1. Poët. verbi πίω. Vide πίσαι.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, turma, cohors; tribus quædam: ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτανάτης λόχος, cohors Pitanate.

Πίτνα, cadebat: imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut ἵστα pro ἵστη· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, cado.

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. Vide πίτνα.

Πίπτω, *cadere facio, jacio*: Att. πιπτέω. hinc πιπτῶ. Th. πίπτω.

Πιττάκιον, ου, τὸ, *tabula, pugillares*; *PITTACIUM*. Th. πίττα, vel πίσσα. *pix*.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS*: unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

ΠΙΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, *strepitus aquæ remo percussæ*.

ΠΙΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, *furfur*: q. à πίτνω. Est enim id quod πίτνει, id est, excidit à frumento cum molitur.

ΠΙΤΥΣ, υος, ἡ, *picea, PINUS*: qu. à πῖος, quia pingui abundat. hinc πιτυόεις, εντος, ὁ, *pinis abundans*. πιτυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. πιτύϊνος, η, ον, *pineus*.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*: 2. sing. præs. sub. à

Πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito, dico*. Th. φάω, vel φημί, *dico*.

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω: q. per reduplic. pro φάσκω, idem quod φημί, *dico, loquor*. Th. φάω, idem. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero*: à φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, *BIBO*. Est & a. 2. sub. act. à πίνω, f. πίσω, a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis, obesus*: hinc πῖος, τὸ, *pinguedo*. πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιὼν, *qui bibit*: a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσω, a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, *PLAGA*, quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula cerea, quasi fi*[illegible] à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγγόν[illegible] *mant vagus*, voluntque esse a. 2. part. [illegible] πλάζω, f. 2. πλαγῶ, a. 2. ἔπλαγον, & Pleonasmo τοῦ γ, ἔπλαγγον, undè a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contra morem participiorum flectitur per όνος, ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria*.

* Πλαγιάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuncio*: f. άσω, p. πεπλαγίακα.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, *plagiarius, fragana*. Gloss. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia*: ex πλάγιος, *obliquus*, & αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia*.

* Πλάγιον, adv. *obliquè*.

ΠΛΑΓΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *obliquus, transversus*: q. à πλάζομαι, *erro*.

Πλαγχθέντες, *errantes*: nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratiâ interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi*: verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλάδαρος, ου, *præhumidus, uvidus; flaccidus*: &

Πλαδάω, -ῶ, & -έω, -ῶ, *humore nimio abundo*: qu. à

ΠΛΑ΄ΔΟΝ, ου, τὸ, & πλάδος, ου, ὁ, *humor superfluus*.

Πλάζομαι, *vagabundus jactor, erro*: hinc part. præs. πλαζόμενος. Th. πλάζω, *errare facio*.

ΠΛΑ΄ΖΩ, *errare facio; amoveo; disturbo*: fut. πλάγξω, a. 1. ἔπλαγξα, p. χα, a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur & πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*. Th. πέλας, *propè*.

* Πλαθαὶ, ῶν, αἱ, *statuæ*.

Πλάθανον, seu πλαθανὸν, ου, τὸ, *orbis super quo panes formant*: quod, ut puto, à πλάσσω, *formo*.

Πλάθω, f. άσω, *appropinquo, admoveo*: à πέλας. Th. πέλας, *propè*.

Πλαίσιον, ου, τὸ, *lateres forma*, vel *forma in quâ lateres formantur*: qu. à πλάσσω, *formo*.

Πλάκα, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata*, &c. quod vide.

Πλακεὶς, *involutus*: a. 2. part. pass. à πλέκω, *plecto, necto*: f. ξω, a. 2. pass. ἐπλάκην, a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, *error*: a πλάζω, *erro*. ἀμπλακία, *error, peccatum*: quod ab ἄτη, & πλακία.

Πλακόεις, εσσα, εν, *latus & tenuis*: ut πλὰξ, ἄρτος πλακοῦς, *placenta*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.

Πλακοῦς, οῦντος, *PLACENTA*: contract. à πλακόεις, εντος, ὁ, *panis latus & tenuis crustæ speciem referens*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus, amplus, spatiosus*.

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλακῶ, *plicatus sum*: aor. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto*: quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *nisi, præterquam quod*; & *præter, seorsum*.

Πλανάω, *facio errare, fallo, seduco*: f. ήσω, p. πεπλάνηκα, a. 1. ἐπλάνησα, præs. pass. πλανάομαι, *seducor, erro*: perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *seductus, a, um*: a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, *seductus fui*: à

ΠΛΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, *error*: qu. à πλάζω.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro, vagabundus*: à præcedente.

Πλανήσας, αντος, *decipiens*: a. 1. part. act. à πλανάω, quod vide.

* Πλανήτης, ου, ὁ, *erro, -onis, erraticus*; & subaudit. ἀστὴρ, *stella erratica, PLANETA*: Angl. a Planet. Th. πλάνη.

Πλανητικὸς, οῦ, *erraticus, vagabundus*: à præcedente.

* Πλανῆτις, ιδος, ἡ, *vagabunda, erratica*.

Πλάνος, ου, ὁ, *seductor, impostor*; item *error*. Sed

Πλάνος, η, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS*. Th. πλάνη, *error*.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata, æquor, planities, crusta*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.

Πλᾶξεν, Dor. & Ion. pro ἔπληξεν, *percussit*: 3. sing. a. 1. verbi πλήττω, vel πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλάξιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro Πλήξιππος, *equorum agitator*: παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι,

Πλάσαντι, dat. sing. à

Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo*. f. ·σω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum*: ab eodem Th.

Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus*, *fictitius*; item *fictor*, *fabulator*: à præced.

Πλάσσε, *finxit*: Ion. & Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, & Att. -ττω, *fingo*, *comminiscor*, *simulo*: f. πλάσω, p. πέπλακα, p. pass. πέπλασμαι. hinc

Πλάστης, ου ὁ, *fictor*.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo suspensa*, *cui pondus imponitur*, *tum tabula*, *in quâ cottabus ludebatur*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*. Est &

Πλάστιγξ, Dor. pro πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula*, *flagellum*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλαστικὴ, sub τέχνη, *fingendi*, seu *fictorum ars*, PLASTICE. à

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus*; item *fingendi arte valens*. Th. πλάσσω, *fingo*.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus*, *a*, *um*: ab eod.

Πλαταγέω, f. ήσω, *crepito*, *crepitaculo sonitum edo*: à

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, *strepitus*, *sonus*: à πλαταγέω, quod vide.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, PLATÆÆ: hinc

Πλαταιεὺς, έως, ὁ, *Platæensis*: dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod

Πλάτανος, ου, ἡ, PLATANUS arbor, quia *late diffusa* ramis. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατί' pro πλατεία, acc. sing. m. & nom. vel acc. pl. n. g. πλατείων, gen. plur. ab eodem Th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, PLATEA: ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema & latior pars remi, vel ipse *remus*. Th. πλατύς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè*, quod vide.

Πλάτος, εος, τὸ, *latitudo*. Th. πλατύς.

Πλάττω, *fingo*, Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.

Πλατυασδοίσας, Dor. pro πλατυάζουσαι, *ore diducto pronuntiantes*: nom. pl. part. præs. fœm. gen. à πλατυάζω. Alii πλατιασδοίσαι legunt, à πλατιάσδω, Dor. pro πλατυάζω, *ore in latum diducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλάτυγξ, sive potiùs πλάτιγξ, γγος, ἡ, *summa & lata pars remi*, *quâ percutitur aqua*. Th. præced.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ, *qui latis cornibus est*: nom. propr. *animalis*, *quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Chamois*. Ex πλατὺς & κέρας, τὸ, *cornu*.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. à

Πλατύνω, *dilato*: f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. pass. πεπλάτυμμαι, aor. 1. pass. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. pass. πλατύνθητι, ἄτω. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατύνωτος, ου, ὁ κ) ἡ, *latum dorsum habens*: quod ex πλατὺς, *latus*, & νῶτος, ου, ὁ, *tergum*.

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, LATUS, *amplus*: in f. g. πλατεῖα, α·, ας, in n. g. πλατυ. Hinc Angl. Plate, plat, platter.

* Πλατύσμος, ου, ὁ, *latitudo*.

* Πλατύψυχος, *latus animo*, *insatiabilis*, *avarus*.

Πλάτων, ωνος, ὁ, PLATO, magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

Πλέας, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. & sic πλέες: pro πλέονες, nom. pl. compar. à πολὺς, *multus*: compar. πλέων & πλείων. superlat. πλεῖστος.

Πλέγμα, ατος, τὸ. & in pl. τὰ πλέγματα, *cincinni*, *crines intorti*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλέθρα, τὰ, *humida & herbosa loca*: an quia πλαδαρά.

Πλεθριαῖος, ου, *plethrum* seu *jugerum æquans*. à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *jugerum*: apud Poët. πέλεθρον· fort. è πολεύω, *vertere*, *arare*.

Πλεῖ, *naviga*: pro πλέε, præs. imperat. act. vel 3. sing. præs. ind. à πλέω, *navigo*: fu. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, PLEIAS, Sydus pluribus stellis constans, qu. à πλέω, *navigo*: quia utilis *navigantibus*, vel à πλείονες, quòd *plures* stellas habet. Th. πολὺς, *multus*: in compar. πλείων.

Πλείειν, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλέειν, præs. inf. verbi πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonasmum syllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλέα, ας, ἡ, *plena*: à masculino πλέος, *plenus*: Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. infin. à πλέω, *navigo*: futur. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus*: comparat. n. g. gen. sing. πλείονος, gen. pl. πλειόνων, nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείω, πλέω, *plura*. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων & πλέων, sup. πλεῖστος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, ου, *plenus*.

* Πλείους, *plures*, n. vel acc. pl. pro πλείονες, compar.

Πλεῖστα, adv. Vide πλεῖστον.

Πλείστη, *plurima*: nom. sing. f. g. & πλείστας, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.

Πλειστηριάζω, *plurimi licitor*: à πλεῖστος, superl. à πολὺς, *multus*.

Πλειστηριασμὸς, οῦ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri*; à præced.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas*, *ad quam plurimi mortales conveniunt*: πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖον & πλεῖστα, adv. *plurimùm*, *maximè*, *longissimè*. τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte*, *ad summum*, *ut plurimum*. à

Πλεῖστος,

Πλεῖστος, η, ον, *plurimus, a, um*: superl. à πολὺς, *multus*. comp. πλείων & πλέων.
Πλείω, contractè pro πλείονα, -ες, nom. vel acc. pl. n. g. à
Πλείων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, *major, amplior*: n. g. πλεῖον, *plus*. compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um*.
Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*: sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *complentur tempora*, vel ἀπὸ τῶν πλειάδων, quia *Pleiades* suâ revolutione annum complent. ab eod. Th.
Πλεκέω, *implicor*, ... à πλέκω.
* Πλεκτάνη, ης, ἡ, *undosus flammarum vortex*.
Πλεκτοῖσι, *plicatis*: dat. pl. Ion. à
Πλεκτὸς, οῦ, *PLEXUS*: à
ΠΛΕ'ΚΩ, *PLICO, PLECTO, necto, texo*: f. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλακον. p. pass. πέπλεγμαι. a. 1. pass. ἐπλέχθην. p. m. πέπλοκα.
Πλέννα, seu βλέννα, *mucus*.
Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.
Πλέξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.
Πλέον, ονος, τὸ, q. Poët. pro πλεῖον, *PLUS*: &
Πλέονα pro πλείονα, vide πλείων.
Πλεονάζων, *abundans*: præs. part. n. g. &
Πλεονάζουσι 3. pl. ind. præs. à
Πλεονάζω, *plus habeo, abundo*; item *facio abundans*: fut. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, quod vide.
Πλεονάκις, adverb. *sæpius*: à πλέον, quod vide.
Πλεονάσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.
Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *abundantia*: qu. ab eod. Th.
Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæstui* vel *plus habeo, superior sum*: fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα, perf. πεπλεονέκτηκα, aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην, aor. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur*: ex πλέον pro πλεῖον, *plus*, & ἔχω, *habeo*.
Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, prærogativa*: à preced.
Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus*: q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, *qui vult plus habere*.
Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia*: ex πλέον & ἔχω, f. ἕξω, *habeo*.
Πλέονες, *plures*: nom. pl. &
Πλεόνεσσ' pro πλεόνεσσι, *pluribus*: dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major*: compar. m. gen. à πολὺς, *multus*, superlat. πλεῖστος, *plurimus*.
ΠΛΕ'ΟΣ, ου, *PLENUS*: Poët. πλεῖος, & Att. πλέως · qu. à πολὺς, *multus*.
Πλεούσας, *navigantes*: acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.
Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. verbi πέλομαι, *sum*.
Πλεῦν pro πλέον, *plus*, &
Πλεῦνα pro πλέονα, acc. sing. m. g. &
Πλεῦνας pro πλέονας, acc. pl. m. &

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures*. &
Πλεύνων pro πλεόνων. &
Πλεύνεσι, pro πλεόνεσι, *plus*: Ion. hæc omnia à πλέων pro πλείων, quod vide.
ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas, latus, costa*.
Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris, PLEURITIS*. Angl. Pleurisy. à preced.
Πλευρὸν, οῦ, τὸ, idem quod πλευρά.
Πλεύσεαι, Ion. pro
Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.
Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. ejusd. verbi.
Πλεύσω, *navigabo*: f. 1. act. à
ΠΛΕ'Ω, *navigo*: f. πλεύσω. p. πέπλευκα. q. à πελάω, *appropinquo*.
Πλέω, *plura*: per Sync. & Crasin pro πλέονα, ας, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς *multus*. compar. πλείων, & Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τὸ.
Πλέῳ, *pleno*: dat. singul. à πλέως, ω, *plenus*: est &
Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.
Πλέων, Poët. pro πλείων, quod vide.
Πλέως, Att. pro πλέος, ου, *plenus*.
Πληγείς, έντος, *percussus*: & in fœm. gen. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω, a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον.
Πληγὴ, ῆς, ἡ, & Dor. πλαγά, *PLAGA, ictus, vulnus*: à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.
Πληγῆναι, *percussum esse*: a. 2. inf. pass. verbi ejusd.
Πληγῶν, gen. pl. à πληγὴ, quod vide.
Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τὸ, quod vide.
Πλῆθεν, *impleti erant*: Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, à verbi πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω, ab inusit. πλάω.
Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, q. vide.
Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, *cum frequens esset turba in foro*. Quod aliàs dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.
Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo, vulgus, PLEBS*. Th. πλέος, *plenus*.
Πλήθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.
Πληθὺν, *multitudinem*: acc. sing. à πληθὺς, quod vide.
Πληθυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à
Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à
Πληθύνω, *multiplico, cresco*: f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, præs. pass. πληθύνομαι, *cresco*. p. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται, a. 1. ἐπληθύνθην. Th. πλέος, *plenus*.
Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: accus. πληθὺν· idem quod πλῆθος, εος, τό· ab eodem Th.
Πληθύω, *plenus sum, abundo, frequens sum*: præs. pass. πληθύομαι, idem: à sup. Th.
Πλήθω, *impleo, inundo*: f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα, p. act. πέπληκα, a. 1. pass. ἐπλήσθην, ας,

ης, η, *impletus fui*, a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. πλησθεὶς, ἐντος, à præced. Th.

Πληθώρα, ας, ἡ, & Ion. πληθώρη, *omnium humorum æquabilis redundantia*, & *pro maximâ hominum frequentiâ* : ab eod.

Πλήθωσι, 3. perf. pl. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poet. pro πλειάδες, *vergiliæ*, *sidus in dorso tauri* : à πλειὰς, ἀδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor* ; item *pugnax* : à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληκτίζομαι, *pugno*, *usque ad plagas digladior* : ab eod. Th.

Πληκτικώτερα, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πληκτικώτερος, ου, *vehementior* : comparat. grad. à πληκτικὸς, *qui percutiendi vel pungendi vim habet*, *m dax* : à præced. Th.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, PLECTRUM, *scutica*, *flagellum quo fides pulsantur* ; item *calcar galli gallinacei* : ab eod. Th.

Πλῆμα, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æstus maris* : à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλημι, *appropinquo* : à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, *propè*.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas*, *improbitas*, *peccatum*, *erratum*. &

Πλημμελέω, -ῶ, *incompositè me gero*, sive *improbè delinquo*. &

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *peccatum*, *delictum*. item *quod pro peccato penditur*. à

Πλημμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inconcinnus*, *immoderatus*, *vitiosus* : à πλὴν, & μέλος, qu. *sine modulatione* : aut à πλέον μέλος, *cum membrum abundat*.

* Πλημμέλησις, εως, ἡ, *delictum*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æstuantis accessus*, *inundatio* : : πλήμμη, vel πλήμμη, *æstus maris*, quod vide, & μύρω, *fluo* : cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æstuantis recessus* : pro ἄμπωσις, ex ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

Πλήμνη, ης, ἡ, *modiolus rotæ* : πλῆμνα. sunt *fistulæ*, *quæ axi inseruntur*, & *circa eum volvuntur* : quod à πολῶμι, *versor*, vel ἀπὸ τῦ πληρῦσθαι ὑπὸ τῦ ἄξονος. Th. πλέος, *plenus*.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ*, *quo radii modiolo colligantur* : à πλήμνη, sup. & δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam* : à πλήθω, *impleo*, & χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam*, *præter*. cum gen. *sed*, *sed tantùm*, *tamen*, *quinetiam*, *cæterùm*, *itaque*, *tantùm*, *maximè*.

Πλήντο, *implebantur* : 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio* : f. ξω.

Πλήξας, αντος, & in nominat. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen muliebris. Gr. *quæ multiloquio aerem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Πλήξιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equorum domitor*, & *stimulator* : ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, & ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percussio*, *consternatio*. Th. πλήσσω.

Πλήρες, n. g. à πλήρης, quod vide.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, & πλῆρες, *plenus*, *a*, *um*, cum gen. Th. πλέος, idem.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. & opt. act. verbi πληρόω, *impleo*, ab eod. Th.

* Πληροῦσθε, *impleamini*, imperat. pass.

* Πληρόομαι, -ῦμαι, *impleor* : vid. πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, *plenam fidem facio*, *plenum affero* : f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον. præs. pass. πληροφορέομαι, -ῦμαι, *certus sum*, *persuasissimum habeo*. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, *quæ nobis plenè notificatur*, *ad plenum persuadetur*. p. pass. πεπληροφόρημαι. p. part. πεπληροφορημένος, ου, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η, a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς, *plenè certioratus* : ex πλήρης, *plenus*, & φορέω. seu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena assensio*, *certioratio*, *plena persuasio*, *certa fides* : à præced.

Πληρόω, -ῶ, *impleo* ; item *absolvo*, *finio* : f. ώσω, *supplebo* : p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ, p. pass. πεπλήρωμαι. aor. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. p. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus*, *consummatus* : à πλήρης, idem quod Th. πλέος, *plenus*.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *supplementum*, *plenitudo*, *impletio* : à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

* Πλήρωσις, εως, ἡ, *impletio* : à præc. πληρόω.

Πλησάμενος, ου, *cùm implevisset* : a. 1. part. m. &

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo* : f. σω, a. 1. ἔπλησα. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ejusd. verbi & Th.

Πλησίαζε, *appropinqua* : præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *conversor*, *appropinquo*, *sector* : f. άσω, acc. pl. part. præs. πλησιάζοντας à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, ου, *propinquior*, *propior* : compar. à πλησίος, quod vide.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, *propius* : à præced.

Πλησιέστερος, ου, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. *propè*, sed ὁ πλησίον, *propinquus* : &

Πλησίος, ία, ον, *propinquus*, *proximus*, *a*, *um*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alicujus agro vicinus* : ex πλησίος, & χῶρος, *ager*, *locus*.

Πλησίστιος,

Πλησίστιος, ε, ὁ κ) ἡ, *velum implens*; item pass. *qui prospero cursu navigat vento implente velum*: ex πλήθω, & ἱςίον, ε, τὸ, *velum*. Th. ἵςημι, *statuo*.

Πλησμιος, ε, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, fastidiosus*. τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas*: à πλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas, securitas*: acc. pl. πλησμονάς. ab eod. Th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo*: f. ξω. p. πέπληχα. a. 2. ἔπληξα. a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; & ἔπλαγον, quod ad consternationem animi: sic & in a. 2. pass. ἐπλήγην & ἐπλάγην, perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, ται. Compos. ἀποπλήσσω, *percutio*. ἀποπληξία, ας, ἡ, *stupor, corporis mentisque morbus*. ἀπόπληκτος, ε, ὁ κ) ἡ, & ἀποπληκτικὸς, ῦ, *qui laborat apoplexiâ*. ἐκπλήττω, *percello, perterrefacio*.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*, f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. & Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. &

Πλήττετε, 2. pl. præs. Ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλήων, ονος, ὁ κ) ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio, lateritium opus*, item *agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet*. Th. πλίνθος.

Πλινθευσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo*; item *ex lateribus ædifico*: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ε, *lateritius*: à πλίνθος.

* Πλινθίον, ε, τὸ, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ε, ἡ, *later*.

* Πλινθουργία, ας, ἡ, *confectio laterum, eorumque asservatio*.

Πλὶξ, *gradus, gressus, passus*; item *spatium inter pollicem & medium digitum*: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu σσομαι, *tolutim incedo, gressus glomero, gradior*: tanq. terram πλήσσω, pedibus.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur*: à præced.

Πλοιάριον, ε, τὸ, *navigiolum*, dim. à

Πλοῖον, ε, τὸ, *navigium*, à præt. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: &

Πλόκαμος, ε, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi & intorti*; *complicatio, connectio*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκερὸς, ά, ὸν, pro πλόκιμος, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *flexus, implicatio, contextus, compositio*; item *dolus*: &

Πλόκιον, ε, τὸ, *inauris*: &

Πλόκιος, ε, *nexilis*; *textilis*; item *perplexus, intricatus*: à πλέκω, *necto*.

Πλόκος, ε, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: ab eod.

Πλόος, ὀς, ὁ, gen. όε, ῦ, *navigatio, cursus navis*. Item πλῦς, πλοὸς, πλοΐ. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω. a. 1. ἔπλευσα. p. m. πέπλοα.

Πλῦ, gen. contract. à πλόος, πλῦς, q. v.

Πλυμάκιον, ε, τὸ, *plumacium*. Gloss. Est *cervical*, à pluma.

* Πλουσιάζω, id. ac πλουτίζω, q. v.

Πλούσιος, ε, *dives, locuples*. πλεσία πόλις, *urbs opulenta*. in comparat. πλεσιώτερος, α, ον. Th. πλῦτος, *divitiæ*, quod vide.

Πλῦτε, voc. sing. à Πλῦτος, ε, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act. à πλουτέω, q. v.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo*: f. ήσω, p. πεπλούτηκα, a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*, f. ίσω, p. πεπλούτικα, a. 1. ἐπλούτισα, a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod. Th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, & δότειρα, *datrix*: &

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτε, à

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ*, *PLUTUS*: qu. à πολὺ & εἶναι, undè ἔτος. Ergò πλοῦτος sunt πολλὰ ἔτη, & πλούσιος, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. &

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτέω, *dives sum*, q. v.

Πλουτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλοχμὸς, ῦ, ὁ, *crinis plexus, & intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυθεὶς, έντος, *lotus*, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*, perf. pass. πέπλυμαι, qu. à πλύνω.

Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, ῦ, ὁ, *labrum ubi lavatur*. Th. πλύνω, *lavo*.

* Πλυντὴς, ῦ, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*: à

ΠΛΥ'ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*: ut λέω, *corpus*, νίπτω, *manus & pedes*. Significat & *maledictis proscindo, objurgo, contamino*: f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλῦνον, άτω. p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. to plunge. Gall. *plonger*.

Πλῶε, *navigabat*, 3. sing. imperat. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. &

Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωεῦσας, pro πλωούσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλωούσας, à πλώω, quod à πλώω, pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. impert. Ion. vel Poët. à Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι, seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω,

Πλώεσα, *natans*, præs. part. f. g. à πλώω. vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτηρ, ορος, ὁ, *natator, navigator* : à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, οῦ, *navigationi* vel *natationi aptus, qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator* : &

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis, natalis, natans in aquis* : à πλώω, quod vide.

Πλώτηρ, ορος, ὁ, vide in πλωτὴρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνέοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*, fut. πνεύσω.

Πνέουσα, ας, ἡ, Dor. pro

Πνέουσα, ας, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω, *spiro*, quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *ventus, spiritus*. Th. πνέω, *spiro*.

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *spiritualis*, & : τὰ πνευματικὰ, *res spirituales* : Hinc Angl. **Pneumatick**, &

Πνευματικῶς, adv. *spiritualitèr* : à πνεῦμα, quod vide.

* Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, *spiritu portor, ducor* : præt. πεπνευματοφόρημαι · hine

* Πνευματοφόρος, ου, ὁ, *spiritu ductus, afflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, respirationis instrumentum : à πνεῦμα.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro* : f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας, αντος.

Πνεύσειεν, *spiraret*, 3. singul. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Πνεύσω, *spirabo* : f. 1. act. à

ΠΝΕ'Ω, *flo, spiro* : f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf. pass. πέπνευμαι, Hinc ἀναπνέω, *respiro*.

Πνιγεὶς, -γέντος, *suffocatus* a. 2. part. pass. &

Πνιγήσομαι, *suffocabor* : f. 2. pass. à πνίγω.

* Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *suffocatio* : &

* Πνῖγος, εος, τὸ, idem : à

ΠΝΙ'ΓΩ, *suffoco, strangulo* : f. ξω, imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 2. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. pass. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην. f. 2. pass. πνιγήσομαι.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, *suffocatus, a, um* : à Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus* : à πνέω, *spiro* : p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus* : acc. plur. πνοιῇσιν. dat. pl. Ion. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τοῦ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.

Πνύμαι, *spiro, sapio, intelligo* : perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro* : f. πνεύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi concio habebatur* : q. à πυκνόω, *maneo* : aut ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς ἐκκλησιάζοντας, vel ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι τῶν καθέδραις. Th. πυκνὸς, *densè*.

Πνύτο, *spirabat, intelligebat* : 3. sing. imperf. Ion. verbi πνύμαι, quod vide.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum* : q. à πάω, vel πάομαι, *gusto, edo*.

Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus* : ex ποῦς, *pes*, & ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*; item *articularis morbus, PODAGRA*, q. d. πόδας ἀγρεύουσι, *pedes capiuntur*. Ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.

Ποδαγρικὸς, οῦ, vel ποδαγρὸς, *PODAGER, qui podagrâ tentatur, PODAGRICUS* : τὰ ποδαγρικὰ, sub. πάθη, *podagrici dolores* : à præced.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis* : ex ποῦς, *pes*, & νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, vel ποδόνιπτρον, *aqua, quâ pedes abluuntur* : ex iisd. Th.

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, *cujas?* q. ποῖου δαπέδου.

Πόδαργε, voc. sing. à

Πόδαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *albos vel celeres pedes habens* : ex ποῦς, *pes*, & ἀργὸς, οῦ, *albus, celer*.

Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *pedibus valere, pedum velocitate præditum esse*. Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus celer* : ex ποῦς, *pes*, & ἀρκέω, *sufficio, par sum*.

Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, *pedale* : in quo πόδες ἐκμάσσονται. *pedes absterguntur*. Th. μάσσω, *abstergo*.

Πόδες, nom. pl. &

Πόδεσσιν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens* : & accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*; necnon *calceamenti rustici genus*. Th. ποῦς, *pes*.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *usque ad pedes dependens* : ex ποῦς, *pes*, & ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *porrectus in longitudinem*; item *perpetuus*.

Ποδήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pedibus velox, ventipes* : ex ποῦς, *pes*, & ἄνεμος, *ventus*.

Ποδήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris*, sive *ad pedes usque dependens* : ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄρω, *apto*.

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ου, ὁ, ὁ μικρὸς ποῦς, *pediculus, parvus pes*.

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi*. Th. ποῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam* : Att. pro ποδίσω. f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede*; item *pede ligo, pedicis obligo* : f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδοῖιν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen & dat. dual. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδοκοίλον, ου, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρτιον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa*. Ex ποῦς, & ἄρω, vel ὁρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à ποῦς, *pes*.

Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortoreum*, quo torquetur aliquis manibus ligatis & pedibus : διὰ τὸ στρέφειν τοὺς πόδας. Item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur* : & *tendicula, quâ cervi capiuntur*.

Ποδόψελλον, *pediculum*, Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλλιον, *pedicula*.

Ποδόψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant*, ποδὶ ψοφῦσι.

Ποδώκεα, acc. sing. à

Ποδώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus celer*: ex πῦς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer*.

Πόδωμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus fulta. qu. à πούς, ποδός.

Πόει, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio*.

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, *aliquando*, vide πότε, *quando?*

Ποθέεσκε, *desiderabat*, Ion. pro ἐπόθεε, ει, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, *desidero*. Th. πόθος, *desiderium*.

Ποθεινὸς, οῦ, *desiderabilis*. Th. πόθος, *desiderium*.

Πόθεν, *unde?* adv. interrogativum. ab ὅθεν, *unde*. indefinit. Th. ὅς, *qui*.

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέουσαι, *desiderantes*, nom. pl. part. præs. f. g. &

Ποθέοντε, *desiderantes*, nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero*, præs. part. ποθέων, ουσα. Th. πόθος *desiderium*. ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, *serpendo accedere*: *accedere*: ex πρὸς, & ἕρπω, *serpo*.

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero*: quod vide.

Ποθέσπερα, *vesperi*, Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, *vesper*.

Ποθεῦντες, *amantes*, Dor. pro ποθοῦντες, nom. pl. part. præs. &

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præs. ind. à

Ποθέω, *desidero*, *expeto*, *amo*: f. ήσω & έσω, a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ου, ὁ, *desiderium*.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium*: ab eod. Th.

Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθέμεναι, *desiderare*, Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω. quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* sed

Ποθὶ, *alicubi*, *aliquando*: ab ὅθι, *ubi*, indefin. Th. ὅς, *qui*.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, *aspiciens*: præs. part. f. g &

Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit*: 3. sing. præs. ind. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aspicio*: ex ποτὶ, pro πρὸς, & ὁράω, *video*.

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, *aspicio*.

Ποθορῇσθα, Dor. & Æol. pro προσορᾷς, *aspicis*, 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῇ.

Ποθορεῦσα, ας, ἁ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens*: præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *desiderium*: q. à πόθω, *desidero*, inusit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo*.

Ποθεῦμεν, *desideramus*: 1. pl. præs. ind. verbi ποθέω, quod vide.

Ποῖ, *quò*, *quorsum?* ab indefinit. οἷ, *quò*. Th. ὅς, *qui*.

Ποία, ας, ἡ, *qualis?* in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, *herbosus*, *a*, *um*, Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποίαντος υἱὸς, pro *Philoctete*.

Ποιεῖ, *facit*: 3. sing. præs. ind. sed

Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεῦ, *fac*, Dor. pro ποιοῦ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti*, Dor. pro ποιοῦντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεύμην, Dor. & Ion. pro ἐποιούμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. & Ion. pro ἐποιοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio*, *factito*, *fabricor*: *carmina facio*, *pono*. f. ήσω, p. πεποίηκα, perf. part. πεποιηκὼς, a. 1. ἐποίησα, *constitui*, *lucrifeci*, *commoratus sum*. a. 1. part. ποιήσας, αντος, præs. pass. ποιέομαι, οῦμαι, *fio*. perf. pass. πεποίημαι, a. 1. pass. ἐποιήθην, a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Hellenismus est εὖ ποιεῖν τινα, *alicui benefacere*. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν, *veritati operam dare*. Hinc Θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ, *præstigiator*, *circulator*, ὀνοματοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *vocabulorum fictor*.

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba*.

Ποιήεις, εντος, ὁ, *herbosus*, in f. g. ποιήεσσα, à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποίημα, ατος, τὸ, *POEMA*, opus Poetæ, *opus*. ποιήματα, ων, *res conditæ*, Th. ποιέω, *facio*, *versus facio*.

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, ου, *factus*. perf. part. pass. à ποιέω, *facio*.

Ποίησ', pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &

Ποίησε, *fecit*, Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*.

Ποιῇσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *actio*; item *POESIS*; Angl. Poesy: à ποιέω, *facio*: *carmina compono*.

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, *POETA*; item *effector*, *conditor*, *factor*: dat. pl. ποιηταῖς, fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina*, *POETICA*.

Ποιητικὸς, οῦ, *POETICUS*: Angl. Poetick. in pl. n. g. ποιητικὰ, è 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, *factus*, *a*, *um*, adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*: Angl. Poetry. ab eod. verbo.

Ποιοφαγεῖν, *herbas comedere*: ex ποίη, seu πόα, *herba*, & φάγω, *edo*.

Ποικιλαίνιος, ου, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui variegatas habenas habet*

habet. ὁ ποικίλας ὀπίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas* : à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego*, *variè fingo*. f. λῶ, præf. infin. ποικίλλειν, præf. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*. ab eod. Th.

Ποικιλόβουλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *versutus*, *qui animo suo agitat varia consilia* : ex ποικίλος, *varius*, & βουλὴ, *consilium*.

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *variam vocem sonumque habens*. ὁ ποικίλην γῆρυν ϗ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *varium habens collum*, *versicolor*. expon. & *canorus*, *varians vocem* : ex ποικίλος, *varius*, & δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, & per Met. causæ, *vox*.

Ποικιλομήτης, υ, ὁ, &

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *varia & multiplicia habens consilia*, *versipellis* : ex ποικίλος, *varius*, & μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόνωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet* : ex ποικίλος, *varius*, & νῶτος, *dorsum*.

ΠΟΙΚΙΛΟΣ, υ, *varius*, *maculosus* : item *qui varias artes callet*, *versutus*, q. à πύκα λίαν, *prudenter valdè*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ sono canitur* : ex ποικίλος, *varius*, & φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.

Ποικιλτὴς, ῦ, ὁ, *qui variat*, *qui versicolori ornatu vestimenta elaborat* : à ποικίλλω, quod vide.

Ποικίλως, *variè*, *multis modis*. à ποικίλος.

Ποιμαίνονθ᾽, pro ποιμαίνοντα, acc. fing. part. præf. act. &

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνυσι, *pascunt*, 3. pl. præf. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco*, *rego*, *curo*, *doceo*. f. ανῶ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, & in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, quod vide.

Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω.

* Ποιμαντικὸς, ῦ, *pastorius*. à ποιμὴν.

Ποιμανῶ, *pascam*, f. 1. verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. fing. à ποιμὴν.

* Ποιμενικὸς, ῦ, ὁ, *pastoralis* : à

ΠΟΙΜΗΝ, ένος, ὁ, *pastor*, q. à πάω, *pasco*, vel q. in ποίῃ μένων, *in herbâ manens*. Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*, Dor. pro ποίμνα· &

Ποιμνήϊος, υ, *ad ovium gregem pertinens*.

Ποίμνιον, υ, τὸ, *grex*. dimin. à ποίμνη, quod vide.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO*, *pœnas exigo* : à

ΠΟΙΝΗ, ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *POENA*, *ultio*, & pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione* & *solutione*. q. à πόνος, *molestia*.

Ποινίμος, ος, ἡ, Att. vel Æol. pro

Ποιοίμι, οις, οι, præf. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præf. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, *spicas lego* : ex ποία, *herba*, pro πόα, Ion. & λέγω, *colligo*.

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis*, -e. Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. fing. à

Ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas* ; à ποῖος, quod vide.

Ποιοῦ, præf. imperat. paff. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιοῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præf. act. ejusdem verbi.

Ποιούντων, *faciant*, Att. pro ποιείτωσαν, Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιπνὸς, ῦ, ὁ, *sedulus minister* : à

Ποιπνύω, seu ποιπνύω, *aliquid sedulò ago*, *satago*, *expeto*, *ministro*. ἀπὸ τοῦ ποιεῖν & πνύω, seu πνέω, *spiro*. nam qui *satagit*, & properantèr opus *facit*, *anhelat*.

Ποιεῖν, *scrotum*, *mentula*. Etym. à σπείρω. Vide πηρίν.

Ποίτινος, υ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *remunerator*, *qui gratiam refert*. per Syncop. ἐκ τῆ ποινίτινος. ἡ ποινὴν τίνουσα, τουτέστιν ἡ ἀνταμοιβὴν ἀποτίνουσα, ϗ χάριν ἀντιδοῦσα.

Ποιοίην, Att. pro ποιοῖμι, præf. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando*, quod vide.

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίξατο, Dor. & Ion. pro ἐποκίσατο, 3. fing. a. 1. m. verbi ποκίζω, *vello*, *tondeo*. f. ίσω. à

Πόκος, υ, ὁ, *vellus*. Th. πέκω, vel πέκω, *tondeo*.

Πόκως, Dor. pro πόκυς, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλοὺς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus* : sed

Πολέα, *urbes*, acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ, &

Πολέεσσ᾽, pro πολέεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. fing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολεῖν, præf. infin. act. à πολέω, *verto*.

Πολέμαρχος, υ, ὁ, *Dux belli* : ex πόλεμος, *bellum*, & ἀρχὸς, *dux*. Th. ἀρχὴ, *principium*, item *principatus*.

Πολεμέω, -ῶ, *bello*, *prælior*. f. ήσω. p. πεπολέμηκα, a. 1. ἐπολέμησα, a. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμήϊος, Ion. Dialysi pro πολέμιος, υ, *bellicus*. ab eod.

Πολεμήσει, *præliabitur* : 3. fing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.

* Πολεμία, ας, ἡ, (sc. χώρα) *hostilis regio*.

Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, *pugnare* : præf. inf. Ion. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. fing. vel 3. pl. imperf. act. à

Πολεμίζω, *pugno*, *belligero*. f. ίσω, perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμικὸς, ῦ, *bellicus*, *bellicosus* : hinc **Polemick**. &

Πολεμικῶς, adv. *bellicosè*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολέμιος, ου, *hostis, inimicus*. ejusd. Th.
Πολεμιστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus* : &
Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, *bellicosus, bellator*, acc. sing. πολεμιστὴν· à πόλεμος, *bellum*.
Πολεμοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *bellum excipiens*, ὁ πόλεμον δεχόμενος.
Πολεμοῖσι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum*.
Πολεμόκλονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tumultuosus* : ex πόλεμος & κλόνος, *tumultus*.
ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, & Ion. οιο, ὁ, *bellum* : q. πολύαιμος· ex πολὺ, & αἷμα, *sanguis*. Vel qu. πολόλεμος, ex πολὺς, & ὄλλυμι, *perdo*. Vel q. πόλεις μειῶν, *civitates minuens*. Alii à πολέω, *everto*. Hinc
* Πολεμοτροφέω, -ῶ, *belligero, bellum nutrio* : &
Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito*.
Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ· sic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν· à πολὺς, *multus*, quod vide.
Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο, -εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, *verto*. Nisi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.
Πόλευς, gen. sing. Dor. pro πόλιος, à πόλις, ἡ, *urbs*.
ΠΟΛΕ'Ω, *verto, versor* : f. ήσω, p. πεπόληκα. undè fort. Angl. to plough.
Πόλεως, & Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs*.
Πολέων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium* : ab eod.
* Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis sum* : à
* Πολιανόμος, ου, ὁ, *ædilis præfectus urbis* : ex πόλις, & νέμω, *rego*.
Πολιάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, & per Crasin πολιοῦχος, *urbium conservator*, vel *præses*. παρὰ τὸ τὰς πόλεις, εἴτε πόλεις ἔχειν καὶ φυλάσσειν.
Πολίαρχος, ου, ὁ, *patriæ princeps*. τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἴτε ἄρχων καὶ ἡγέμων.
Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana* : Palladis Epithet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, quod vide.
Πολίζω, *urbem condo, urbem statuo* : f. ίσω. perf. πεπόλικα. a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιὸς, ἡ, ὁν, *canus, a, um*.
Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à
Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*; à πόλις.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cana habens tempora* : ex πολιὸς, & κρόταφος, *tempus*.
Πολιορκέω, *urbem obsideo, & cingo obsidione* : præs. part. pass. πολιορκούμενος· ex πόλις, & ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, fut. ξω, *includo*.
Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor* : ab eod.
Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio, obsidio* : ab eod.
ΠΟΛΙΟ'Σ, οῦ, *canus, albus* : qu. à παλαιὸς, *vetusta* enim solent esse *cana*.
Πολιοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide πολιάοχος.
ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs, civitas* : ubi homines πολεύουσιν, id est, *versantur*. vel potiùs à πολὺς, quòd sint πολλοὶ certis legibus juncti.

Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs*. à præced.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum* : dimin. à præced.
Πολίσσαμεν, Ion. & Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.
Πολῖται, nom. pl. à πολίτης, ου, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιτάρχης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν πολιτῶν, *gubernator civium, urbis præfectus*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.
Πολιτεία, ας, ἡ, & Ion. πολιτηίη. *civitas*. *res publ. jus civitatis, reipublicæ status & administratio* : Angl. Polity. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιτεύεσθαι, præs. infin. pass. à πολιτεύω, quod vide.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis* : item id. ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα· &
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus* : à
Πολιτεύω, *rempubl. administro* : f. εύσω, p. πεπολίτευκα, præs. m. πολιτεύομαι, id. item *me gero* : p. pass. πεπολίτευμαι, *servivi*. cum dat. à
Πολίτης, ου, ὁ, *civis* : in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS, civilis*. Hinc Angl. Politick. & comparat.
Πολιτικώτερος, α, ον, & superlat. πολιτικώτατος, ου, à præcedente πολιτικός.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis* fœmina : à πολίτης, quod vide.
Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Th. πόλις.
Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multùm* : aliquando pro πολλάκις, *sæpè*. Th. πολὺς, *multus*.
Πολλάκι, Poët. pro
Πολλάκις, adv. *sæpè, multoties* : &
* Πολλαχῶς, adv. *multifariàm* : à præced.
Πολλαπλάσιος, ου, &
Πολλαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *multiplex*; item *multo major, multo copiosior* : acc. sing. πολλαπλασίονα· ab eod. Th.
Πολλαχοῦ, & πολλαχόσε, & πολλαχῆ, *sæpè*, *variis modis* : ab eod.
Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa* : f. g. ejusd. Th.
Πολλαπλάσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.
Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè* : qu. à
Πολλὸς, οῦ, Poët. pro πολὺς, *multus*.
Πολλοστημόριον, ου, τὸ, *pars multesima, minima pars* : à
Πολλοστημόριος, ου, *multesimus, unam ex multis partibus habens*; item *minimus* : ex πολλοστὸς, quod vide, & μόριον, *particula*. Th. μείρω, *divido*.
Πολλοστὸς, οῦ, *multesimus, unus è multis*. Th. πολὺ, *multus*.
Πολλοῦ, πολλῷ, gen. & dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. ejusd. Th.
Πόλος, ου, ὁ, *POLUS, vertex* seu *cardo mundi, cœlum*. Angl. Pole. à πολέω, *verto*.
ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, *PULS, pulmentum*. Angl. Pulse. ab eod.
Πολὺ, *multum* : n. g. vel adv. sumitur & vertitur *valdè*. ἐπὶ πολὺ, *diu*. Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè*, à πολὺς.

Πολυαΐκος, gen. sing. à πολυάϊξ, quod vide.
Πολύαιν' pro πολύαινε, voc. à
Πολύαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multùm laudatus, laudatissimus:* ex πολὺς, & αἶνος, *laus.* est & nomen propr.
Πολυάϊξ, κος, ὁ, *impetuosus:* ex πολὺς, & ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*
Πολυάνδριον, ου, τὸ, *cœmeterium,* quod *multos viros* capiat, & eo ferantur: ex πολὺς, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.*
Πολυανθεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. idem ac
Πολυανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *multos babens flores, floribus abundans:* ex πολὺς, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos.* hinc πολυανθέες αὖραι.
Πολυάρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multis votis exoptatus:* ex πολὺ, & ἀρητὸς, *precibus expetitus.* Th. ἀρὰ, *preces.*
Πολυαρκέστατος, ου, *copiosissimus, longè sufficientissimus:* superl. à
Πολυαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ad multa sufficiens* vel *multùm sufficiens;* item *diu durans:* ex πολὺς, & ἀρκέω, *sufficio.*
Πολύαρνος, ρνος, ὁ καὶ ἡ, *multos agnos babens,* & per conseq. *dives:* ex πολὺς, & ἄρς, ἀρνὸς, ὁ καὶ ἡ, *agnus & agna.*
Πολύαρχος, ου, ὁ, *multorum princeps,* ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολίαρχος, quod vid.
Πολυβενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè profundus:* ex πολὺ, & βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas.*
Πολύβοσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit:* ex πολὺς, & βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.
Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poët. πουλυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit:* ex πολὺς, & βόω, *pasco.*
Πολύβοτρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *multas babens uvas:* ex πολὺς, & βότρυς, *uva.*
Πολύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valdè prudens;* à πολὺ, & βουλὴ, *consilium.*
Πολυβοῦται, nom. pl. à
Πολυβούτης, ου, ὁ, *multas boves babens:* à πολὺς, & βοῦς, *bos.*
Πολυβῶτα, Dor. pro πολυβώτου, à præced.
Πολυγαθὴς, έος, ὁ καὶ ἁ, Dor. pro
Πολυγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *multum lætitiæ adferens:* ex πολὺ, & γηθέω, *lætor.*
Πολύγναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos babet flexus:* ex πολὺς, & γναμπτὸς, *inflexus:* qu. à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto.*
Πολύγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valdè notus, celeberrimus:* ex πολὺ, & γνωτὸς, *cognitus.* Th. γινώσκω, *cognosco.*
Πολύγομφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multos clavos babens:* ex πολὺς, & γόμφος, *cuneus, clavus.*
Πολύγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abundans fœtu, fœcundus:* ex πολὺ, & γονὸς, *fertilis.* Th. γίνομαι, *nascor.*
Πολυδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multo artificio elaboratus:* ex πολὺς, & Δαίδαλος, *Dædalus,* ingeniosus ille artifex.
Πολύδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *multùm lacrymans, lacrymosus:* acc. sing. πολύδακρυν. ex πολὺς, & δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma.*
Πολυδειρὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *cacuminosus:* ex πολὺς, & δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis.* Th. δέρη, & δειρὴ, *cervix, jugum montis.*
Πολυδένδρεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui multas arbores babet:* ex πολὺς, & δένδρον, *arbor.*
Πολυδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *multos intuens:* ex πολὺς, & δέρκω, *video,* a. 2. ἔδρακον.
Πολυδεύκης, POLLUX: nomen propr.
Πολυδίψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multùm siticulosus:* expon. & *multùm desideratus:* ex πολὺς, & δίψα, *sitis.*
Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mul.
Πολύδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multa donans;* & *qui ingentem dotem attulit:* ex πολὺ, & δῶρον, *donum.* Est &
Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.
Πολυειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *multiplex; diversas babens species;* ex πολὺ, & εἶδος, εος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*
Πολύειδος, ου, ὁ, nom. propr.
* Πολυέλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multus misericordiâ.*
Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multi operis bomo, operosus:* ex πολὺ, & ἔργον, *opus.*
* Πολυετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *annosus.* Ex ἔτος, *annus.*
* Πολυέυκτος, *multis votis expetitus:* ex εὔχομαι, *capio.*
Πολύζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *babens multa transtra:* ex πολὺς, & ζυγὸς, *jugum:* in pl. ζυγὰ, *transtra* Th. ζευγνύω, *jungo.*
* Πολυήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multos dies babens:* ex ἡμέρα, *dies.*
Πολυήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peroptabilis:* ex πολὺ, & ἐράω, -ῶ, *amo.* f. ἀσω.
Πολυηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *multisonus:* acc. sing. πολυηχέα· ex πολὺς, & ἦχος, *sonus.*
Πολυθρύλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multùm celebratus.* Th. θρύλλος, *susurrus.*
Πολύθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. quod & convivio tribuitur & epulo, *multis victimis mactatis instructo:* ex πολὺς, & θύω, *macto.*
Πολύϊδριν, *multiscium:* acc. sing. à
Πολύϊδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, *multiscius, percallidus:* ex πολὺ, & ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, *sciens.* Th. ἴσημι, *scio.*
* Πολυΐστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *multiplici doctrinâ præditus.*
Πολυκαγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *multùm aridus:* ex πολὺ, & κάγκανος. Th. καγχαίνω, *arefacio.*
Πολυκάρανος, ου, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, *multiceps, qui multa capita babet:* ex πολὺ, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput.*
Πολύκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fructuosus.* &
Πολυκαρπότατος, ου, *fructibus abundantissimus:* ex πολὺς, & καρπὸς, *fructus.*
Πολυκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *quæstuosus; astutus.* Th. κέρδος, *lucrum.*
Πολύκεστος, ου, *multùm acu pictus & ornatus:* ex πολὺ, & κεστὸς, *acu pictus.* Th. κεντέω, *pungo.*
Πολυκήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, *magnis piscibus abundans:* ex πολὺ, & κῆτος, εος, τὸ, *cete, balæna.*
Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à
Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ου, *multùm defletus:* ex πολὺ, & κλαίω, *fleo:* fut. κλαύσω.
Πολύκλειστος, ου, *benè clausus:* ex πολὺ, & κλείω, *claudo.*
Πολυκλήϊδα, acc. sing. à

Πολυκλήϊς,

Πολυκλήϊς, ῗδος, ὁ κὴ ἡ, *multis transtris instructa*, vel *multâ compage juncta* : ex πολὺ, & κληῒς, *sedes nautica* : vel à κληῒς pro κλεὶς, δὸς, *clavis*. Th. præced.

Πολύκλητος, ϰ, *à multis locis evocatus* : ex πολὺ, & καλέω, *voco*.

Πολύκλυστος, ϰ, *undis agitatus* : ex πολὺ, & κλύζω, *abluo* : f. σω.

Πολύκμητος, ϰ, *multùm elaboratus* : ex πολὺ, & κάματος, *labor*. Th. καμνω, *laboro*.

Πολύκνημος, ϰ, ὁ κὴ ἡ, *multos habens colles*, *saltuosus* : ex πολὺ, & κνημὸς, *pars montis*, &c. Th. κνήμη, *tibia*.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, & Ion. -ίη, ης, ἡ, *multorum imperium* : à

Πολυκοίρανος, ϰ, *multorum dominus & rex* : ex πολὺς, & κοίρανος, ϰ, ὁ, *rex*, *princeps*.

Πολυκτέανος, ϰ, ὁ, *multarum possessionum dominus* : in gen. pl. πολυκτεάνων· ex πολὺ, & κτέανον, ϰ, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res*, *possessio*. &

Πολυκτήμων, ονος, ὁ κὴ ἡ, *dives* : ex πολὺ, & κτάομαι, *possideo* : fut. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ϰ, *luctuosus* : ex πολὺ, *multùm*, & κωκυτὸς, *fletus*. Th. κωκύω, *fleo*.

* Πολύλαλος, ϰ, ὁ κὴ ἡ, *garrulus*, *multiloquus*, *loquax* : ex λαλέω, -ῶ, *loquor*.

Πολυλήϊος, ϰ, *habens multas segetes* ; *locuples* : ex πολὺ, & λήϊον, ϰ, τὸ, *campus*, *seges*.

Πολυλογία, ας, ἡ, *multiloquium*, *loquacitas* : qu. ex

Πολυλόγος, ϰ, ὁ κὴ ἡ, *multiloquus* : ex πολὺς, & λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico* : præt. med. λέλογα.

Πολυμαθὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *qui multa didicit*, *multiscius*, *eruditus* : ex πολὺ, & μανθάνω, *disco*. f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *multipartitus*, *multifarius* : & indè

Πολυμερῶς, adv. *multifariàm* ; *multis vicibus* : ex πολὺ, & μέρος, εος, τὸ, *pars*. Th. μείρω, *divido*.

Πολύμηλος, ϰ, *pecorosus* : ex πολὺ, & μῆλον, *ovis*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

Πολυμῆτις, ιος, & πολυμήτης, ϰ, ὁ κὴ ἡ, *valdè prudens* : ex πολὺ, & μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Πολυμήχαν, pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχανος, ϰ, ὁ κὴ ἡ, *valdè artificiosus*, *industrius*, *acutus* : ex πολὺ, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*.

Πολυμνία, ας, ἡ, nomen Musæ : ex πολὺς, & ὕμνος, *hymnus*, *cantus*. Th. ὕδω, *celebro*, *canto*.

Πολύμοχθος, *laboriosus*, *ærumnosus* : πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ϰ· ex πολὺς, & μόχθος, ου, ὁ, *labor*.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, *qui multas habet nubes* : ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολυξεινος, ου, *multorum hospes* : ex πολὺς, & ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.

Πολυξένα, ας, ἡ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολύξενος, ὁ, *qui*, *quæve multos habet hospites* : ex πολὺς, *multus*, & ξένος, *hospes*.

* Πολυοδία, ίας, ἡ, *multa itinera* : ex ὁδὸς, *via*.

Πολύολβος, ου, *perbeatus* : ex πολὺς, & ὄλβος, *beatitudo*.

* Πολύορκος, ου, ὁ κὴ ἡ, *multum jurans*. Th. ὅρκος, *juramentum*.

* Πολυοχλία, ας, ἡ, *multitudo turbulenta*, *multa turba* : ex ὄχλος, *turba*.

Πολυπαίδης, ου, ὁ, *POLIPÆDA*, nomen proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ κὴ ἡ, *dives* : ex πολὺ, & πάμμα, ατος, τὸ, *possessio*. Th. πάω, *possideo*.

* Πολυπειρία, ίας, ἡ, *multa experientia* : ex

* Πολύπειρος, ου, ὁ κὴ ἡ, *multa expertus* : ex πεῖρα, *experientia*.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *luctuosus* : ex πολὺ, & πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πολυπήμων, ονος, ὁ κὴ ἡ, *qui multa mala & damna dat*, *qui multas clades infert*, ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*.

Πολυπίδαξ, ακος, *fontibus scatens* : ex πολὺς, *multus*, & πίδαξ, ακος, ὁ κὴ ἡ, *fons*, *scatebra*.

Πολύπλαγκτος, ου, *multivagus* : gen. pl. πολυπλάγκτων· ex πολὺ, & πλάζω, fut. πλάγξω, *errare facio*.

Πολυπλανέων, gen. pl. à

Πολυπλανὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *multivagus*. πολυπλάνητος, *qui multum vagatur* : q. ab iisd. Th.

* Πολυπλασιάζω, *multiplico*, f. άσω, p. πεπολυπλασίακα.

* Πολυπλάσιος, ου, ὁ κὴ ἡ, &

* Πολυπλασίων, ονος, *multiplex*.

Πολύπλεθρος, ου, ὁ κὴ ἡ, *qui multorum jugerum est* : ex πολὺς, & πλέθρον, *jugerum*.

Πολυπληθέω, -ῶ, *multus numero sum*, *cresco numero*. &

Πολυπληθὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *multus numero*. &

Πολυπλήθεια, & πολυπληθία, ας, ἡ, *magna multitudo*, *frequentia* ; item *copia* ; omnia ex πολὺς, & πλῆθος, *multitudo*. Th. πλέος, *plenus*.

* Πολυπληθύνω, *summoperè multiplico* : ex πληθύνω, *multiplico*.

* Πολυπλήθω, f. πλήσω, *largitèr impleo*.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *versutia*. &

Πολύπλοκος, *implicitus* : in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu *nexus*. πολύπλοκον, *multiplex* : ex πολὺ, & πλέκω, *necto*.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ κὴ ἡ, *multiformis* : ex πολὺς, & ποικίλος, *varius*.

Πολύπους, οδος, *multipes* ; item *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus : ex πολὺς, & ποῦς, ποδὸς, *pes*.

Πολυπραγμονέω, *curiosè perscrutor* : præs. inf. πολυπραγμονεῖν· ex πολὺ, & πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res* : quod à πράσσω, seu πράττω, *facio* : f. ξω, p. pass. πέπραγμαι.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas*, *solicitudo inanis*. à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ κὴ ἡ, *negotiosus*, *curiosus* : ab iisd.

Πολυπρόβατος, ϰ, ὁ κὴ ἡ, *pecoris abundans* : ex πολὺ, & πρόβατον, ου, τὸ, *pecus*.

Πολύπτυχος,

Πολύπτυχος, ου, *multiplicitèr duplicatus* : ex πολὺ & πτύσσω, *duplico* : f. ξω.
Πολύπτωτον, ου, τὸ, *POLYPTOTON*, figura. à
Πολύπτωτος, *multos habens casus* : à πολὺς, & πτωτὸς, quod à πτόω, inus. idem acc. Th. πίπτω, *cado*.
♦ Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ, *multiloquus, loquax* : à ῥέω, *dico*.
Πολύῤῥηνες, nom. pl. à
Πολύῤῥην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens, dives* : quod pro πολύαρν, αρνος, ὁ ϗ ἡ, idem : quod ex πολὺ, & ἄρς, ἀρνὸς, ὁ ϗ ἡ, *agnus*, vel *agna*.
ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um, frequens, amplus, praestans, vehemens* : gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολύ. hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amplior, copiosior* : superlat. πλεῖστος, η, *plurimus*.
Πολύσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm agilis in saltu* : ex πολὺ, *multùm*, & σκαίρω, *salio*.
Πολυσπερέες, *dispersae*, nom. pl. à
Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*.
Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intimâ misericordiâ abundans* : ex πολὺ, & σπλάγχνον, ου, τὸ, *viscus*.
Πολυσπέρχων, ὁ, *Polysperchon*, nomen proprium.
Πολυστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *uvis abundans* : ex πολὺ, & σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa*.
Πολύστονος, ου, *multùm gemens* ; item *luctuosus* : ex πολὺ, & στένω, *gemo*.
Πολυστροφάλιγξ, γγος, ἡ, *multarum vertiginum* : ex πολὺ, & στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex*. Th. στρέφω, *verto*.
Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. ἀσυνδέτῳ, contraria, quae fit per conjunctionem multiplicationem : à πολὺς, & σύνδετος, *colligatus* : quod à σὺν, & δέω, *ligo*.
Πολυτεκνία, ας, ἡ, *faecunditas pullorum*, vel *liberorum* : ex πολὺ, & τέκνον, *foetus, proles*. Th. τίκτω, *pario* : f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.
Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia* : πολυτελειῶν, gen. pl. à
Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sumptuosus, pretiosus, exquisitus* : ex πολὺ, *multùm*, & τέλος, εος, το, *impensa, sumptus*.
Πολυτελῶς, adv. *magnificè* : à πολυτελὴς, quod vide.
Πολυτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *praeclarus, pretiosus* : &
Πολύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè pretiosus* : ex πολὺ, & τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor*. Th. τίω, *aestimo, honoro*.
Πολύτλας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *multa passus, nobilis* : ex πολὺ, & τλάω, seu ταλάω, *tolero*.
Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multùm patiens* ; *multùm miser* : ab illo. Th.
Πολυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *partu faecundus*. Th. τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.
Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *columbis abundans* : ex πολὺ, & τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*. Th. τρέω, *tremo*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo
Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *versutia*. &
Πολύτροπος ου, ὁ ϗ ἡ, *varius, cujus sunt multi modi, versutus* : à πολὺς, & τρόπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*, f. ψω, praet. m. τέτροπα.
Πολυτρόπως, adv. *multis modis* : à praeced.
Πολυύμνητος, ου, ὁ ϗ ἡ *valdè celebratus*. Ex πολὺς, *multus*, & ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen*. Th. ὕδω, *celebro*.
Πολυφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multorum venenorum peritus*. Ex πολὺ, & φάρμακον, *venenum, medicamentum*.
Πολύφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris* : ex πολὺ, *multùm*, & φημὶ, seu φάω, *dico* : &
Πολύφημος, ου, ὁ, nomen proprium.
Πολύφθορος, ου, *qui multos perdit, & auctor est multorum interituum* : à πολλοὺς φθείρειν. Th. φθείρω, *corrumpo*.
Πολύφιλος, *multos habens amicos*. Th. φίλος.
Πολύφιλτρος, ου, *valdè amans* : ex πολὺς, & φίλτρον, ου, τὸ, *amoris illecebra*. Th. φίλος, *amicus*.
Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro -ου, à
Πολύφλοισβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnum strepitum faciens* : ex πολὺς, & φλοῖσβος, *fremitus undarum*.
Πολύφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profusus, vagus* : ex πολὺ, & φοιτάω, *venio, ventito*.
Πολυφόρβη, ης, *multos pascens* : f. ῆ. à
Πολύφορβος, η, ον, *multos nutriens* : ex πολὺς, & φέρβω, *pasco* : f. ψω, praet. m. πέφορβα.
Πολύφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multas habet sarcinas* ; *onustus* : ex πολὺς, & φόρτος, ου, ὁ, *onus*.
Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à
Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè consultus*. Th. φράζω, *dico* : a. 2. ἔφραδον.
Πολυφρόντιδες βουλαὶ, *consilia multarum curarum plena* : à φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura*.
Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia* : in dat. pl. πολυφροσύναις. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.
Πολύφωνος, ου, nomen ranae, à multo clamore sic dictae.
Πολύχαλκος, *multum habens aeris, solidus, firmus*. Ex πολὺ, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, *aes*.
Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo* : à
Πολύχορδος, *multas habens chordas* : à χορδὴ, ἡ, *chorda, fides*.
Πολυχρόνιος, ου, *diuturnus*. Ex πολὺς, & χρόνος, *tempus*.
Πολυχρονιώτερος, έρα, ον, *diuturnior, -us* : comparat. & πολυχρονιώτατος, superl. à praeced.
Πολύχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, *aurum*.
Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, *multis calculis* seu *lapillis abundans*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.
Πολυώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multos dolores affert*. Th. ὀδύνη, *dolor*.
Πολυώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multa habens nomina, celebris*. Ex πολὺ, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero; honoro; lautè & accuratè accipio:* à πολὺ, *multum*, & ὠρέω, *curo*, quod ab ὤρα, *cura*.

Πόμα, ατος, τὸ, *potus*. Th. πίνω, *bibo*.

Πομπαὶ, idem etiam ac πνοαὶ τὰς ναῦς πρὸς τὸν λιμένα πέμπουσαι.

Πομπαῖος οὖρος, *ventus secundus qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt.* Sic πόμπιμον τέλος, *secundus* ac *prosper finis*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπευέσκειν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompâ duci:* quod à πομπὴ, *pompa*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπεὺς, *dux*, in pl. πομπῆες, *pomparum ductores:* &

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho, pompam duco:* à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio; POMPA, impulsus ac afflatus divinus; solenne spectaculum in modum triumphi.* Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, *comes, dux viæ:* ab eodem Th.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla:* à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύζω, f. ξω, *bullarum instar eo, mano.* Hinc πομφόλυξαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. Vide πομφός.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, *eminentia cutis tumida, & simùl humore abundans:* q. emissum aliquid, à πέμπω. aut à πέμφιξ, *flatus*. hinc & πομφόλυξ, *bulla*.

Πονᾱθῇ Dor. pro πονηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro*. Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα.

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro; vexo, fatigo:* f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα.

Πονεῖτο, *laborabat:* Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. verbi πονέομαι. Th. πένομαι.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant*, 3. pl. imperf. ejusd. verbi & Th.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi & Th.

Πονεῦμες, *laboramus*, Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, *tractantes*, Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, -ῶ, *laboro, tolero; fatigo; lassesco:* f. ήσω, cùm ad animum refertur; & έσω, cùm ad corpus, ut volunt nonnulli. Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα.

Πονηρεύομαι, ῃ, εῖται, præs. ind. pass. πονηρεύωμαι, præs. sub. pass. à

Πονηρεύω, *improbè ago:* f. εύσω, à πονηρὸς, *improbus*, quod à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *ago*, p. m. πέπονα.

Πονηρία, ας, ἡ, *malitia, vitium, defectus:* &

Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de industriâ malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus*, i.e. malè se habens: πονηρὸς, ὁ, *diabolus*, κατ᾽ ἐξοχὴν. in compar. πονηρότερος, α, ον, superl. πονηρότατος. &

Πόνηρος, *laboriosus. miser, infelix, improbus, scelestus*, à πονέω, *laboro*, quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio*, p. m. πέπονα.

Πονηρότατον, superl. à πονηρὸς, οῦ, *malignus, scelestus:* ab eod. Th.

Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè:* à πονηρὸς. &

Πονήρως, adv. *miserè:* à πόνηρος, quod videas.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro*.

Πονησάμενος, *laborans:* a. 1. part. m. &

Πονήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro:* f. ήσω. Th. πένομαι, *ago*, p. m. πέπονα.

Πονητέον, *laborandum est*, verbale: &

Πονητικὸς, οῦ, *laboriosus:* ab eod. verbo & Th.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor, dolor, molestia*, gen. pl. πόνων, à præt. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro*.

* Ποντοπορεύω, *mare trajicio:* f. εύσω, p. πεποντοπόρευκα.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ον, *marinus:* ut ποντιᾶν Νηρεΐδων. Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina*. Th. πόντος, *mare*.

Ποντικὸς, ῦ, *PONTICUS, marinus:* Angl. **Pontic**: item *PONTICUS, incolá Ponti:* &

Πόντιος, ία, ον, *marinus:* item prænomen præsidis Romani, Πιλάτος, dictus: &

Ποντόθεν, *ex mari:* adv. è loco: à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris est rex*, seu *dominator*. Ex πόντος, *mare*, & μέδω, *impero*.

Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mul. Vide in ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, *per pontum gradior, mare pervado*, seu *pererro:* &

Ποντοπορεύω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mare sulcans.* Ex πόντος, *mare*, & πορεία, *iter:* quod à πορεύω, *duco, ago*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTUS, mare:* hinc ποντικὸς, ῦ, *marinus*, & πόντιος, idem. Est &

Πόντος, nomen regionis, Asiæ minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, *POPANUM, placenta lata, tenuis & rotunda:* à πέπτω, *coquo*. Gl.Cyr. πόπανα, *liba*.

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publius*.

ΠΟΠΟΙ, *proh Dii!* Dryopum enim linguâ *Dii* dicebantur, quasi πάντα ἐπιτελεῖται. Est & *vox admirantis*, vel *indignantis*.

ΠΟΠΠΥΖΩ, f. ύσω, *sibilo, blandè contrecto*, à sono.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare*.

Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *sibilus:* &

Ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, idem. à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis*. à πάρδος, ὁ, *pardus*.

Πόρε, *præbuit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε, &

Πόρι.

Πόρε, *da*, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *suppedito* : & πόρεν, pro ἔπορεν, & πόροι, 3. singul. a. 2. opt. act. ejusd. verbi πόρειν θανάτῳ, *dare morti*. Th. πείρω, *transadigo*. f. περῶ, præt. m. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, *via*, *iter*, quod à πορεύω, *trajicio* ; & hoc à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

• Πορεῖον, ου, τὸ, *quod legatis datur pro libertate commeandi*.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Πορευθῶ, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, *proficiscor* ; item in sacrâ paginâ *versor*. imperf. ἐπορευόμην, ου, ετο, præs. inf. πορεύεσθαι. fut. m. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι, *versatus sum*. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi*. a. 1. imperat. pass. πορεύθητι. a. 1. subj. πορευθῶ, à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, præt. m. πέπορα.

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd. & Th.

• Πόρευσις, εως, ἡ, *iter*, *via* : &

• Πορευτὸς, ῦ, ὁ, *gressilis*, *ambulatilis* : à πορεύομαι, *proficiscor*.

Πορεύω, *trajicio*, *traduco*, *ire jubeo* ; *facio ire* : *mitto* : f. εύσω. p. πεπόρευκα, à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Πορέω, seu πόρω, *do*, *præbeo*, Poët. pro πορίζω, *aditum facio*, *comparo* ; item *do*. Th. πείρω, *transadigo*.

Πορθέω, *vasto*. imperf. ἐπόρθεον, -ουν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *diruo*, *depopulor* : f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, *depopulaturum*. f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vastatio*, *depopulatio* : à 2. pers : perf. pass. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum*, & *navis quâ fretum trajicitur* : à πορθμὸς.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor*, *qui aliquem lintre per fretum transportat* : &

Πορθμεύω, f. εύσω, *transfreto*, *trajicio fretum*, *moveo*, *fero* : à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήϊον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμὸς, ῦ, ὁ, *fretum*, *trajectus* : à πείρω, *transeo* : hinc & πορθμεὺς, *portitor*, in pl. πορθμεῖς, & Ion. πορθμέες.

Πορθουμένη, ης, ἡ, *devastata* : præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.

Πορίζω, *transitum patefacio* ; *paro*, *invenio*, *suppedito* : f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι quod à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Πόριμα, *pervia*, nom. pl. n. g. à

Πόριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pervius* ; *transiens* ; *abundans*, *quæstuosus* : à πόρος, *transitus*. Th. πείρω.

Πόρις, *vitulus*, vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *corollarium*, *theorema* à *demonstratis obiter resultans* : item

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, *suppeditatio*, *reditus* : &

Ποριστὴς, ῦ, ὁ, *suppeditator*, *quæstor*, omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *annulus*, seu *fibula*, *cujus complexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur*.

Πόρκιος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *piscator*.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *rete piscatorium*, *circulus quivis* : à περάω.

Πορνεία, ας, ἡ, *scortatio* : à πόρνη, *meretrix*. quod vide.

Πορνεύω, *scortor*, f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα, p. πεπόρνευκα. Th. περάω, *vendo*.

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, quæ corpus suum περνᾷ, id est, *vendit*, ac *prostituit*, quod à περνάω, seu πέρνημι, *vendo*. p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

• Πορνικὸς, ου, ὁ, *meretricius* : à πόρνη.

• Πορνοκόπος, ου, ὁ, *lenocinator*, *fornicarius*.

Πόρνος, ου, ὁ, *scortator*. Vide πόρνη.

Πόρος, ου, ὁ, *transitus*, *meatus*, *via* ; *ora maritima* ; *via & ratio aliquid efficiendi* : undè πορίζω, *acquiro*. Th. πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα.

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus Th. πόρπη.

Πορπάω, vel -πέω, *fibulâ astringo* : à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula annulus clypei*, à πείρω, *figo*, quia infigitur ut affigat.

Πόῤῥω, adv. *PORRO*, *procul*, *longè*, *antè*, *in anteriorem partem*. Th. πρὸ, *antè*. Est autem idem πρόσω, πόρσω, & πόῤῥω. & his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, *antè & retrò*. Hinc comparat. ποῤῥώτερος, superl. ποῤῥώτατος.

Πόῤῥωθεν. adv. *eminùs*, *procùl* : à πόῤῥω, quod vide.

• Ποῤῥώτατος, superl. *longissimè distans*, *maximè procùl dissitus* : &

Ποῤῥωτάτω, adv. superl. *longissimè* : &

• Ποῤῥώτερον, adv. *longiùs* : &

• Ποῤῥώτερος, *longiùs dissitus*, *magis procùl remotus* : &

Ποῤῥωτέρω, adv. compar. *longiùs* : à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω, vel πορσύνω, *præbeo*, *paro*, *curo*, *molior*, &c. quod à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro ποῤῥώτερον, *longiùs*, *remotiùs*. Quod à πρόσω, adv. *longè*, &c. & per Metath. litt. πόρσω, hinc comparat. πόρσιον, & superl. πόρσιστα, *longissimè*. Th. πρὸ, *antè*.

Πόρσιστα, vide in πόρσιον.

Πορσυνέουσα, Ion. pro πορσυνοῦσα, f. part. f. g. verbi πορσύνω. Vide in πορσαίνω, *augeo*, *amplifico*.

Πορσύνω, *augeo*, *in pretio habeo*, *honoro*. Vide πορσαίνω.

Πόρσω, *longè*, compar. πόρσιον, *longiùs*. Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, idem quod seq. ejus Th.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *vitulus*, *juvencus*, aut *vitula*, *juvenca* : idem & πόρις ; quæ jam cœpit πορεύεσθαι.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *PURPURA*, *genus conchæ nobilis* ; item *pannus purpureo liquore tinctus*, *vestis purpurea*. hinc πορφυρεὺς, ὁ, *qui purpurâ tingit*.

Πορφύρεος, -οῦς, gen. έου, *PURPUREUS*. Th. πορφύρα.

* Πορφυρίων, ωνος, ὁ, *Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri & pedum.

Πορφύρεις, εσσα, όεν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, *quæ purpuram vendit*: à πορφύρα, & πωλέω, *vendo*.

Πορφύρω, f. υρῶ, *purpureo colore perfundo*, *rubeo*. Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc & *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æstuat*, *sed leniter*. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. ρῶ, *suppedito*, *præbeo*, *do*, Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω, *transadigo*.

Πόσ' pro ποσὶ, *pedibus*, sic & ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πούς, *pes*.

Ποσάκις, *quoties?* adv. interrogandi. quod à πόσος, *quantus?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ου, & ποσαπλασίων, *quotuplex?* &

Ποσαπλῶς, adv. *multis modis*: à πόσος. Th. ὅσος.

* Ποσαχῶς, adv. *quotuplicitèr*.

Πόσε, *quo? quem in locum?* à πόσος.

Πόσει, dat. sing. à πόσις, εως, ὁ, *maritus*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus*. Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um*. à

Ποσειδήϊον, per Sync. pro Ποσειδώνιον, ου, τὸ, *Neptuni templum*: à Ποσειδῶν, *Neptunus*.

ΠΟΣΕΙΔΩ͂Ν, gen. ῶνος, & Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus*, *Deus maris*. Dicimus &

Ποσειδάων, άωνος, & -άονος, ὁ, Poët. & per Crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, accus. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, qu. πόσιν δοῦναι, *potum dare*.

Πόσιος, gen. sing. à πόσις, ἡ, *potus*, idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo*.

Πόσθη, ης, ἡ, *pellis, quâ glans virilis tegitur*, q. πρόσθη, à προτίθεσθαι.

Πόσις, εως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τὸ· &

Πόσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus*. Th. πίνω, *bibo*.

Πόσος, η, ον, *quantus, a, um? quotus?* πόσου, *quanti?* πόσοι, *quot?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog. &

Ποσὸς, *aliquantus*, *quidam*: τὸ ποσὸν, *quantitas*: &

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas*. ab eod. Th.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Terræ*, Epithet. quod *pedibus pulsatur*: ex πούς, *pes*, & κρότος, *pulsus*.

Ποσσὶν, *pedibus*. dat. plur. Poët. pro ποσὶν, à πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*, voc. ὦ ποῦς.

Πόσσω, Dor. pro πόσσου, *quanti pretii?* à πόσος, & gem. σ, πόσσος.

Πόστος, ου, *quotus*, qu. πόσατος. Ex πόσος. Th. ὅσος, *quantus*.

Ποσῶς, *aliquantulùm*, *leviter*: ab illd.

Ποτ' & ποθ', pro ποτὲ, *aliquandò*.

Πότα γε, *allmove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age*, præs. imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Ποταγχύμες, *appropinquamus*, Dor. pro προσαγχύμεν, 1. pl. præs. indic. verbi προσάγχυμι, à πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, & ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *propè*, *juxta*.

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω, f. ποταείσομαι.

Ποταίνι, *nuper*: &

Ποταίνιος, *recens*, *novus*, *peregrinus*, *primus*: à Dor. ποτὶ, *ad*, *propè*. Th. πρὸς.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *respondere*.

Ποταμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, futur. 1. med. verbi ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ποταμήϊος, &

Ποτάμιος, ία, ιον, *fluvialis*. Th. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ, à

ΠΟΤΑΜΟ´Σ, ῦ, ὁ, *fluvius*. q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ à flumine abripitur*: ex ποταμὸς, *fluvius*, & φορητὸς, *qui gestari potest*. quod à φορέω, idem quod φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ποτανὸς, ῶ, ὁ, *volucer*, *qui volat*, *volatilis*, Dor. pro ποτηνὸς, ῦ, ὁ, à ποτάομαι, *volo*, quod vide.

Ποτάομαι, *volo*, f. ποτήσομαι, p. πεπότημαι hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo*, *-as*.

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, *qualis*, *-e?* à Th. πέδον, ου, τὸ, *solum*, *pavimentum*. hinc ποδαπὸς, *cujas?* indè ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν. τηλέσε προσορᾶν, *aspicere*, *intueri*. quod ex Dor. præposit. ποτὶ pro πρὸς, & αὐγάζομαι, *video*. Th. αὐγὴ, ῆς, *splendor*, *lux*.

Ποταύλει, *accinebat*, Dor. pro προσηύλει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, οῦ, *tibia*.

Ποταῷος, Dor. pro προσῷος, *orientalis*. Th. ἠώς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi. ἕως πότε, *quousque?* Sed

Ποτὲ, *aliquando*, est dictio enclitica, quæ particulis, δὴ, μη, μηδὲ, οὐδὲ, &c. annectitur. ut οὐδέ ποτε, μηδέ ποτε, *nunquam*. Th. ὅτε, *quando*, citra interrog.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, a. 2. à τρέχω, *curro*.

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. pass. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor*. Th. κλέπτω, *furor*.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo*, *-as*.

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. Ion. præced. verbi.

Ποτερίσδειν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare*. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

Ποτήρεσι, dat. pl. à πότηρες, quod vide.

Πότερον & πότερα, adv. utrum, an, à

ΠΟΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, uter, utra, utrum, & interrogativè, ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. & Æol. pro προσέρχευ, accede. præs. imperat. ab ἔρχομαι, venio.

Ποτεφύετο, adhærebat, Dor. pro προσεφύετο, 3. sing. imperf. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, nascor.

Πότεχ' & πότεχε, adhibe, Dor. pro πρόσεχε, præs. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Πόσημα, ατος, τὸ, potus.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσιέναι, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix, à 3. pers. perf. pass. verbi πίνω, bibo. Hinc quidam Angl. Pot deductum volunt.

Πότης, ου, ὁ, potor, bibax : &

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potus, potio. ab eod. Th.

Ποτὶ & ποτὶν, Dor. pro πρὸς, ad. ποτὶ χρόνος ἔρποι, tempus adventat, per Tmesin & Dor. pro προσέρποι.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, aspicere, præs. infin. Th. βλέπω.

Ποτιδαία, ας, ἡ, POTIDÆA, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, expecto : &

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος· ex πρὸς, & δέχομαι, capio : f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adspexisse : à. 2. infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. verbi προσδέρκομαι, aspicio. Th. δέρκω, video.

Ποτιδεύομαι, indigeo : Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. sing. a. 2. opt. ab εἴδω, video. Sic etiam ποτιδεῖν pro προσιδεῖν.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ϰ ἡ, ad cœnam utilis : Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, cœna.

Ποτιδῶ, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, video.

Ποτίζω, do potum, duco aquatum, rigo : imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε. f. ίσω, & Att. -ιῶ. p. πεπότικα, a. 1. ἐπότισα. a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. ἐπόπιδον. præs. pass. ποτίζομαι. a. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η, potionatus sum. ποτιζομένη, irrigua. Th. πίνω, bibo.

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προσίθει, appone : & hoc pro προςτίθετι, præs. imperat.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, qui in corde hæret. Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, ου, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, inclinatus : quod ex πρὸς, & κλίνω, inclino.

Ποτικράνιον, ου, τὸ, Dor. pluvinarium : ex ποτὶ pro πρὸς, & κάρηνον, caput.

Ποτιλέξειν, Dor. pro προσλέξειν, alloqui. hinc

Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. perf. sing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. & Ion. pro προσεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάττω, attingo : ex πρὸς, & μάσσω, tango : f. ξω.

Πότιμος, ου, potabilis. Th. πίνω, bibo.

Ποτιμυθεῖσθαι, alloqui : Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, verbum.

Ποτινίσσομαι, η, εἶαι, adeubor : Dor. pro προσνίσσομαι, advenio : præs. ind. à ποτὶ, Dor. pro πρὸς, & νίσσομαι, eo, venio. Th. νέω, eo.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Latin. puteus. hod. Puteoli.

Ποτιόσσεται, aspicit : 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video : Æol. pro ὄπτομαι, idem. perf. ὦμμαι, p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιρρίπτειν, Dor. pro προσριπτεῖν, quod Att. formatum à gravitono, προσρίπτειν, projicere. Th. ῥίπτω, idem.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, potum præbere : quod vide, in ποτίζω.

Ποτίσῃ, bibendum dederit : 3. sing. a. 1. sub. act. & in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτισμὸς, ου, ὁ, potio : à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προσστάζω, adstillo, instillo : ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & στάζω, stillo : f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, canalis : à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, accommodatus, conveniens, aptus.

Ποτιῶ, fut. 1. Att. & in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὁ, sors, fatum, mors : quod à πίπτω, cado. πότμω, Doricè genit. pro πότμου.

Πότνα, ας, α, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Πότνι', pro

Πότνια, ας, ἡ, & contractè πότνα, veneranda : à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ ϰ ἡ, dominatu venerandus : ex πότνια, & ἄναξ, rex.

ΠΟΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus : qu. à πίπτω, cado : quòd coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, ου, τὸ, potio, potus : quod bibitur : quod &

Πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio ; POTUS : &

Ποτὸς, ου, potulentus. Th. πίνω, bibo.

Ποτόσδον, præs. part. n. g. à ποτόσδω, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod simplex ὄζω, oleo : f. ὀζήσω, & -έσω, p. ὤζεκα. p. m. ὦδα & ὄδωδα, Att.

Ποτοῦ, gen. sing. à ποτὸν, quod vide.

Ποτ' ἂν, vel ποτ' ταν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς ταν. Sic ποτὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τόν.

Ποτῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel ποτ' τῶ, & hoc pro πρὸς τοῦ.

Ποῦ, ubi? adv. Est & dictio enclitica : aliquandò vacat, ut in δήπου, δήπουθεν· ab οὗ. Th. ὅς, qui.

Πουγγὴ, πουγγίον, sacculus.

Πουγγία, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.

Πούδης, εντος, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. pudens.

Πουλυ-

Πουλυβότειρα, ας, ἡ, *multorum alumna*: Epit. terræ: ex πουλὺς, Poët. pro πολὺς, & βόσκω, *pasco*. Th. βόω, idem.

Πουλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*: quod vid. acc. πουλύν.

ΠΟΥ῀Σ, ποδὸς, ὁ, *PES*: voc. ὦ ποῦς, dat. pl. ποσὶ, τῆς νηὸς, pro ipso *gubernaculo*. κατὰ πόδα, *lentè*. πρὸς τοῖς ποσίν, *apud pedes*. hinc ποδώτης, ου, ὁ, *pedibus præditus*.

Πόχ' ἁ, Dor. pro ποτὲ ἡ, & hoc leg. pro πόκα.

Πόω, inusit. *bibo*: quod ex πίω, vel πίνω, idem.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, *negotium, res, opus, administratio reipubl.* à πέπραγμαι, p. pass. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio*. f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *negotium*; *studium*; *tractatus*; *molestia*. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, *negotia*. ab eod. Th.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, *negotior*: f. εύσομαι, a. 1. m. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πραγμάτευσαι, άσθω, & in plur. πραγματεύσασθε. Th. πράσσω, *facio*.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, *serius, a, um. solers in rebus tractandis*. Hinc Angl. **Pragmatick**. ab eod. Th.

Πραέσι, dat. pl. à πραῢς, έος, idem qu. πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus*.

Πραθέειν, Ion. dipthongi reduplicatione pro πραθεῖν, *vastare*: a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vasto*. f. πέρσω. f. 2. παρθῶ, & per Metath. πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, έντος, *venditus*: a. 1. part. pass. &

Πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: f. πράσω. Ex περάω, per Sync. pro περάω, ut suo loco dictum.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*: fut. σω. aor. 2. ἔπαρθον, & per Metath. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium*: à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præitor*: à præeundo.

Πρακτέον, verbale à πράσσω, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, & Ion. πρηκτὴρ, *exactor, coactor tributorum*. ab eod.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *tractabilis, opere pollens, efficax*. ejusd. Th.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exactor, perpetrator*. à præced. Th.

Πραμνεῖος, seu πράμνιος οἶνος, *vini genus*: sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρῴην, *nuper*: quod vide.

Πρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod Th. πρηνὴς, *pronus*.

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito*. quod ex præced. Th.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. πράξας, αντος, & in n. g. πρᾶξαν. ab eod. Th.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum*; acc. sing. πρᾶξιν. nom. pl. πράξεις, dat. pl. πράξεσι. à præc. Th.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω.

● Πράως, adv. *leniter, mansuetè*: item *lene, mansuetum*. n. g. ex

ΠΡΑ´ΟΣ, & πρᾶος, ου, *lenis, mitis, mansuetus*: comparat. πραότερος, *mitior*. superl. πραότατος, *mitissimus*. quod à περάω, *transeo*; ut sit εὐπρόσιτος, qui & facilè ad alios transit, & ad quem facilè transitur. Aut simpliciter à πρᾳ, *adest*.

Πραότης, & πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*, & *mansuetudo*. à præced.

ΠΡΑΠΙ´ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia*: dat. pl. πραπίδεσσι· ex πρὸ, & ἰδεῖν.

ΠΡΑΣΙΑ`, ᾶς, ἡ, *areola in horto*. Fort. primò sic dicta est, areola porrorum: quod à πράσον.

● Πράσινος, ου, *porraceus, viridis*: à πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio*: à πιπράσκω, *vendo*. Th. περάω, idem.

ΠΡΑ´ΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum*: à πράω, *incendo*. est enim calidum.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πράσον, *porrum*, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. &

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πράσον, & φάγω, *comedo*.

ΠΡΑ´ΣΣΩ, & -ττω, *facio, ago*; *administro, adjuvo*: *tracto, vivo, exigo*: f. ξω, præt. χα, perf. pass. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, *gloriam sibi parare*. Hinc δικαιοπραγία, ας, ἡ, *justa actio*.

Πράσσω, *vendo*: quod & πιπράσκω, à περάω, *transeo*, seu *circumeo*, vendendi aut emendi ergô. Hinc πράτης, *venditor*.

Πράσω, *vendam*: f. 1. verbi πιπράσκω.

Πράτιστος, ου, ὁ, Dor. pro πρώτιστος, *primus*: superl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus*. Th. πρό. Et πρᾶτον pro πρῶτον, *primum*.

Πράττω, *facio*: vide πράσσω.

● Πραΰθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mitis, lenis animo*: ex θυμὸς, *animus*. & πραῢς.

Πραΰμητις, ιος, ἡ, *quæ mite consilium habet, mitis*: ex πραῢς, idem quod πρᾶος, *lenis*, & μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

● Πραΰνω, *mitigo, lenio*, f. υνῶ, p. πεπράϋγκα. ex

Πραῢς, εῖα, ὺ, idem quod Th. πρᾶος, *mitis*: gen. πραέος. hinc

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Πράω, inusit. pro *uro*, vel *vendo*: vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo*.

Πράως, *leniter*: adv. à πρᾶος, *lenis*.

ΠΡΕ´ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes, stirps*. αὐτόπρεμνος, *radicatus per se*. πρεμνίζω, *unde cum radice evello*.

Πρέπει, *decet*; impers. &

Πρέπει, *decet*: cum dat. imperf. ἔπρεπε, part. præs. τὸ πρέπον, *decorum*: præs. inf. πρέπειν. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. infin. à πρέπω vel πρέπει, *decet*.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον,

Πρέπον, τὸ, *decens, decorum, congruum* : & Att. adv. *decentèr* : part. præf. n. g. &
* Πρεπόντως, adv. *decenter* : à
ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum, excello.*
Πρεσβα, *antiqua, veneranda* : per Sync. pro πρέσβειρα, f. g. à πρέσβυς, υος, ὁ, *senex* : & in n. g. πρέσβυ.
Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio, bonos augustior.* ab eod. Th.
Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβῆϊον.
Πρέσβεις, nom. & acc. pl. contract. à πρέσβυς, εως, ὁ, *legatus.*
Πρεσβεύς, έως, ὁ, idem ac Th. πρέσβυς, quod vide.
* Πρεσβευτὴς, ῦ, ὁ, *legatus, orator* : à
Πρεσβεύω, *legatione fungor* ; item *senior sum* ; *in honore ut senex sum* ; *honore afficio ut grandævum* : f. εύσω. p. πεπρέσβευκα. a. 1. ἐπρέσβευσα, à πρέσβυς, *senex, legatus.*
Πρεσβῆες, *seniores* : nom. pl. Ion. à πρεσβεύς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.
Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium* : *quod meretur is qui maximus est natu* vel in genere : *quo aliquis honoratur, veluti major natu.* Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, senex.*
Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, *antiqua* ; acc. fing. πρεσβηΐδα. Th. id.
Πρέσβις, εως, ἡ, *legatus* ; quod à πρέσβυς, *senex* ; quia senes & prudentes ad legationem expetuntur.
Πρέσβιςος, & πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex*, compar. πρεσβύτερος.
Πρεσβυγενείη, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura.* vide in
Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *maximus natu* : ex πρέσβυς, & γείνομαι, *nascor.*
Πρέσβυν, acc. fing. m. g. à
ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, υος, υ, gen. υος, & Att. εως, *senex* ; item *legatus* : Æol. dicitur πρέσγυς, *PRISCUS* : qu. quia πέρας βίυ, *terminum vitæ* attigit. Hinc
Πρεσβύτας, acc. pl. à πρεσβύτης, υ, ὁ, *senex.*
Πρεσβύτατος, υ, *maximus natu, antiquissimus* : superl. à πρέσβυς, *senex* : comp. πρεσβύτερος.
Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior* : f. g. à πρεσβύτερος. ab eod. Th.
Πρεσβυτέριον, υ, τὸ, *PRESBYTERIUM, seniorum ordo, senatus Ecclesiasticus.* à
Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *PPESBYTER.* Hinc Angl. Presbyter : *senior* ; *antiquior* : οἱ πρεσβύτεροι, *seniores*, specialitèr, *qui Ecclesiæ præsunt* ; item *legati.* à præc. Th.
Πρεσβύτης, υ, ὁ, *senex*, quod à Th. πρέσβυς, idem.
Πρεσβυτικὸς, ῦ, *senilis, antiquus* ; ab eod. Th.
Πρεσβῦτιν, acc. fing. à
Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus* : acc. fing. πρεσβύτιδα, & -ύτιν. Th. πρέσβυς, *senex.*
Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placidus* : à πρᾶος, & εὐμενὴς, *benevolus.*
Πρέψας, αντος, *qui convenit* : a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum.*
Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium.* πρήγματα ἔχειν, *molestias habere.* dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*, f. ξω.
Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, *gula, guttur.*
Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse.* vide πραθείς.
ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo, inflammo* : f. ψω. p. πέπρηκα. quod à πρῶω.
Πρηκτῆρα, acc. fing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor.* Th. πράσσω, *facio.*
Πρημαίνω, *furenti impetu spiro.* à πρήθω, *spirare*, & μαίνεσθαι, *furere.*
Πρηνηδὸν, adv. *deorsùm.* à
ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *PRONUS, præceps* : ex πρὸ, & νύω, *nuo.*
Πρῆξαι, *egisse* : a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio* : f. ξω.
Πρήξεις, *facies* 2. fing. f. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. fing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.
Πρήξιες, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas, res* : acc. fing. πρῆξιν ab eod. Th.
Πρῆσαι, *incendisse* : a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo.* f. σω.
Πρῆσε, *incendit* : Ion. pro ἔπρησε, 3. fing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Πρῆσις, *venditio* : Ion. pro πρᾶσις, quod vide.
Πρῆσσε, præf. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio* : f. ξω.
Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio* : fut. ξω. Est &
Πρήσσω, f. 1. à περάω, *transeo* : f. περάσω, & per Sync. πρήσσω.
Πρηςὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηςήρων, & acc. πρηςῆρας, *valdè spirans* ; item serpentis genus ab *ardore* dictum : à πέπρησαι. 3. perf. fing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo.*
Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.
Πρήτην, *agnus*, vel *hædus, agniculus.*
Πρητήριον, υ, τὸ, *mercatus* : locus in quo res venduntur : à πρῆσις, *venditio*, Ion. pro πρᾶσις, quod vide.
Πρηΰνει, *mitigat* : Ion. pro πραΰνει, 3. fing. præf. ind. verbi πραΰνω. Th. πραΰς, vel πρᾶος, *lenis, mitis.*
ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.* Dicimus & πρῶν & πρώων ex πρὸ, & εἰμί.
Πρίαιτο, 3. fing. præf. opt. pass. à πρίαμαι, *emo.*
ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo, redimo* : seu *opus faciendum conduco* : qu. à περάω. hinc
Πριάμενος, præf. part. πρίασθαι, præf. inf.
Πριαμίδης, υ, ὁ, *PRIAMIDES* : voc. ὦ Πριαμίδη. à
Πρίαμος, υ, ὁ, *PRIAMUS* : nomen proprium.
ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, υ, ὁ, & Ion. πρίηπος, *PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum* ; item *membrum virile.*
Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. fing. imperf. à πρίαμαι, quod vide.
Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco* : quod vide.
ΠΡΙ'Ν, *priusquàm* : & pro πρὸ, cum gen. *antè*, adv. regit. inf. & ind. ut πρὶν φανῆναι,

σαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, antequàm cecinerit. Eleganter postponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικῆσαι, antequàm habitaret. Cum aliis etiam articulis, ἄν, δὴ, γὲ, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, pristinus, antiquus.

Πρινὶ, priusquam: pro quo sæpiùs πρὶν ἢ.

Πρίνινον, ilignum: n. g. à

ΠΡΙ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, ilex arbor: quod à πρίω, serrâ seco: quia serra ob duritiem fuerit secanda. Vel quia folia ei sunt spinosa, tanq. serrata & dentata.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, serrâ seco: f. σω, p. πέπρικα, p. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, sectus: a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκος, ου, ὁ, nomen viri origine Latinum, qu. d. Priscus.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, qu. d. Prisca.

* Πριστροειδὴς, habens formam serræ similem.

Πρίστις, ιος, ὁ, qui serrâ aliquid secat & findit: item PRISTIS piscis: & genus poculi & navigii. &

Πριστὸς, οῦ, serrâ dissectus: à 3. pers. sing. perf. pass. à

ΠΡΙ΄Ω, seu πρίζω, serro, serrâ seco; stringo, alligo: f. σω, p. πέπρικα, perf. pass. πέπρισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est &

Πρίω, Att. & Ion. pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, eme: præs. imperat. ut ἵστω, pro ἵστασο, verbi πρίαμαι, emo.

Πρίων, ονος, ὁ, serra, à πρίω, serro.

ΠΡΟ΄, ante, coram, PRO, præ, propter: gen. regit. In compositis præ modò tempus notans, modò ordinem: item pro, ante, ex, ad, & augmentum: interdum pro παρὰ ponitur. πρόσθεν & ἔμπροσθεν, idem.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, prænuntia: nom. pl. n. g. à προάγγελος, prænuntius: ex πρὸ, & ἄγγελος, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Προαγορεύω, f. εύσω, prædico, prænuntio, præcipio, denuntio, testor: ex πρὸ, & ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προάγω, præcedo; cum acc. it. deduco, incito, produco, f. άξω, a. 2. ἤγαγον, ες, ε, produxi, a. 2. part. προαγαγὼν, όντος: ex πρὸ, & ἄγω, duco.

Προαγωγεύσῃς, prostituas: a. sing. a. 1. sub. act. verbi.

Προαγωγεύω, produco, prostituo: à προαγωγὸς, perductor. Th. præced.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, promotio, institutio: à προάγω. ab eod. Th.

* Προαδικέω, -ῶ, antè lædo, lasso, f. ήσω. p. προηδίκηκα.

* Προαδικέομαι, -οῦμαι, lacessor: p. part. pass. προηδικημένος, lacessitus.

Προαιδεῖσθαί τινα, alicui reverentiam ante alios debere, quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προαιρέομαι, -οῦμαι, præopto, præfero, constituo: f. ήσομαι. a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο, perf. pass. προῄρημαι, σαι. Th. αἱρέω, eligo: f. ήσω, a. 2. εἷλον. Hinc

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, voluntas, consilium: ἐκ προαιρέσεως, consultò. &

Προαιρετικὸς, οῦ, &

Προαίρετος, ου, arbitrarius: à p. pass. verbi προαιρέομαι.

Προαιρουμένοις, dat. pl. part. præs. pass. ejusdem verbi.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, antè criminor: fut. άσομαι, a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, antè evici & demonstravi; quod ab αἰτιάομαι, verbum forense, id est, causari. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προακηκουῖα, p. part. m. f. g. à

Προακούω, prior audio, antè audio: f. ούσω, p. προάκηκα, a. 1. προήκουσα, p. m. προάκοα, & Att. προακήκοα· hinc p. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, audio.

Προαλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, promptus, declivis: à προάλλομαι, prosilio. Th. ἅλλομαι, salio.

Προαμαρτάνω, antè pecco: f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα, perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτάνω, pecco, fut. ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναμέλπω, præcino, antè præcento: f. ψω, p. προαναμέμελφα. Th. μέλπω, cano.

* Προανατάττω, prætexto. Th. τάττω.

* Προανατέλλω, priùs orior. Th. τέλλω, orior.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

* Προαπαγγέλλω, prænuntio, palàm nuntio. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, a. 2. infin. act. verbi

Προαπέρχομαι, prætereo, discedo: ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, aor. 2. infin. ἐλθεῖν,

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, priùs demonstro: ex πρὸ, ἀπὸ, & δείκνυμι, ostendo: f. ξω, p. δέδειχα, perf. pass. δέδειγμαι, aor. 1. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθεὶς, έντος.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Προάστειον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, suburbium: quod ex πρὸ, & ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Προαύλιον, & πρόαυλον, ου, τὸ, aulæ vestibulum. πρὸ τῆς αὐλῆς, ante aulam. Th. αὐλὴ, aula. &

Προαύλιον, ου, τὸ, præludium tibiarum cantu. Th. αὐλὸς, tibia.

Πρόβα, progredere: a. 2. imperat. à προβαίνω, ex πρὸ, & βαίνω, a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι.

Προβάδην, adv. in progrediendo: à προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo: f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Πρόβαινε, progredere: præs. imperat. activ. à

Προβαίνω, progredior, præcedo, præsum; antegredior, seu antecello: f. προβήσομαι, p. προβέβηκα, p. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. προέβην, ης, η, a. 2. part. προβὰς,

προβαὶς, *άντος*. Th. *βαίνω*, *εω* : f. *βήσομαι*.

Προβάλλω, *projicio*, *emitto*, *profero*, *propello*, *propono* : f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. aor. 2. προὔβαλον. a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προβάλωσι. præs. part. pass. προβαλλόμενος. p. m. προβέβολα. Th. *βάλλω*, *mitto*, *jacio*.

Προβάλοιτο, *proponat* : 3. sing. a. 2. opt. m. verbi sup.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerant* : 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. plur. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβάσει, Dor. pro προβῶσι, hoc verò pro προβιβάσει. à προβαίνειν, *promovere*.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio*, actio τῦ προβαίνοντος· tum *ipsa res quæ* προβαίνει, ut *pecus*, *proventus ex pecudibus* : à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, propriè *ovillus*, per Sync. sp. *pecuarius*, *a*, *um*. προβατικῇ, sc. πύλῃ, *pecuaria porta*. à

ΠΡΟ΄ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis*, *pecus* : in plur. πρόβατα, dat. pl. προβάτοις, quia προβαίνειν, *procedere*, solet pascendo.

Προβέβηκε, *antestat* : 3. sing. ind. perf. act. & hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προβαίνω, *antëeo*, *supero*, quod vide.

Προβεβλημένος, ου, p. part. pass. verbi προβάλλω, quod videas.

Προβέβουλα, *prætuli*, *malui* : perf. med. verbi προβούλομαι, inusit. à *βούλομαι*, *volo* : f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur* : 3. sing. f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, *produco* ; item *priùs edoceo*, *informo* : f. άσω. a. 1. προεβίβασα. aor. 1. ind. pass. προεβιβάσθην. a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, εῖσα, *antè edocta*, *priùs monita*. Th. *βαίνω*, *εω*.

Προβλέπομαι, *provideo* : f. ψομαι. a. 1. m. προβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου. à

Προβλέπω, *provideo*, *prospicio*. Th. *βλέπω*, *video* : f. ψω. p. φα.

Προβλεψάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propositio*, *PROBLEMA*, unde Angl. **Problem**, *propugnaculum*, *scutum* : à προβάλλω, *propono*. f. λῶ, perf. pass. προβέβλημαι. Th. *βάλλω*, *jacio*.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *projectus*, *prominens* : dat. sing. προβλῆτι· à προβάλλω ab eod. verbo.

* Πρόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem : ab eodem.

Προβωθεῖν, *priùs opem ferre* : à *βοηθέω*, *auxilior*.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, *propugnaculum*, vel *scopulus eminens qui æstum maris frangit*. &

Προβολαῖος, α, ον, *objectus*, *a*, *um* : à προβάλλω. Th. *βάλλω*.

Προβολὴ, *objectus*, *actio quæ intenditur*, *propugnaculum*, *tutela*, *prætextus*, *ictus*, *plaga*. ab iisdem.

Πρόβολος, vide προβόλαιον.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, q. d. *vicarius pastoris*, à *βόσκω*, *pasco*, quod vide.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *senatûs consultum* : ex p. pass. verbi

Προβουλεύω, f. εύσω, *consulo*, *prospicio*, *provideo* ; *deliberatione populum prævenio*, i. e. *prædelibero* : à πρὸ, & *βουλεύω*, *consulto*. Th. *βουλὴ*, *consilium*.

Πρόβουλος, ου, ὁ, *senator*, *princeps* : ab eod. Th.

Προγεγεννημένος, p. part. pass. verbi προγεννάω, *antegenero*. à γεννάω, f. ήσω, *genero*. Th. *γείνομαι*, *nascor*.

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, ότος, p. part. m. verbi προγίνομαι, *antecedo*, quod vide.

Προγένειος, ου, *qui barbam habet promissam* : à *γένειον*, ου, τὸ, *mentum*, *barba*, quod vide.

Προγενέστερος, ου, *major natu*, *antiquior* : comp. à προγενὴς, quod à προγίγνομαι, *sum antè*, *procedo*. Th. *γείνομαι*, *nascor*.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ', pro προγένοντο, *procedebant* : Ion. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγίνομαι, *antecedo*, *sum antè* ; f. προγενήσομαι. p. pass. προγεγένημαι. a. 2. m. προεγενόμην. a. 2. part. m. προγενόμενος. p. m. προγέγονα. Th. *γείνομαι*, *nascor*, quod vide.

Προγινώσκω, *antè decerno* : f. προγνώσομαι. p. προέγνωκα. a. 2. προέγνων, ως, ω, perf. pass. προέγνωσμαι. p. part. pass. προεγνωσμένος, *prædecretus*. Th. *γινώσκω*, *cognosco* : fut. *γνώσομαι*.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *antè decretum*. à προγινώσκω, quod vide.

Προγνώστης, ου, ὁ, *futurorum præscius*, *vates*. &

Προγνωστικὸν, ῦ, τὸ, *PROGNOSTICUM*, *rei futuræ signum* : undè Angl. **Prognostick** : à 3. sing. p. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

* Προγονικὸς, ῦ, ὁ, *avitus*, *primitivus* : & seq.

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores*, *οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι· οἱ ἔκγονοι*, *posteri*. à

Πρόγονος, ου, ὁ, *antè genitus*, *progenitor*, *author* ; item adject. *avitus*. Est & πρόγονος, *privignus*, quòd sit loco filii, ubi πρὸ, id est, ἀντί. Ex πρὸ, & *γόνος*, ου, ὁ, *generatio*. à p. m. *γέγονα*. Th. *γείνομαι*, *nascor*.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA*, *scriptum publicè propositum* ; *edictum* : à p. pass. verbi

Προγράφω, *antescribo*, *publicè propono* : f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass. προεγράφην, ης, η, *coram depictus fui* : p. pass. προγέγραμμαι, p. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον, *priùs descriptus*, *prædecretus*. Th. *γράφω*, *scribo*, *decerno*.

Π Ρ

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præexercitatio, exercitium*: dat. pl. προγυμνάσμασι. q. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαῆναι, vide in

Προδέδαε, 3. sing. p. m. verbi προδαίω, *prænosco*. Th. δαίω, *disco*: f. δαήσομαι. a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, & δαήμεναι. p. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi*.

Προδεδομένος, η, ον, p. part. pass. &

Προδεδωκέναι, p. inf. act. &

Προδεδωκὼς, ότος, p. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do*. qu. vide.

Προδείελος, *antè vesperam*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Προδέκτωρ, ορος, *protector, patronus*. Th. δέχομαι, *capio*.

Προδηλεῖσθαι, *antè lædere, auctorem esse cladis*. an à δῆλος.

Πρόδηλος, ου, idem quod δῆλος, *manifestus, perspicuus*. πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè*: à præced.

Προδιδοὺς, όντος, præs. part. act. &

Προδιδοῦσιν, *produnt*, 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, *do prior, prodo*. f. δώσω. p. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do*.

Προδικαστὴς, ῦ, ὁ, *præjudex*. Gl. Cyr. προδικάζειν, *præjudicare*. Th. δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Προδοκάζω, f. άσω, *expecto, observo*: & hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ*. Th. δοκάζω, *observo*.

Πρόδομος, ου, ὁ, *vestibulum, anterior domûs pars*. à πρὸ, & δόμος, *domus*. Th. δέμω, *struo*.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προδότης, ου, ὁ, *proditor*. dat. προδότῃ, accus. pl. προδότας. ab eod. verbo & Th.

Προδοῦναι, a. 2. infin. act. προδίδωμι, quod vide.

• Προδραμέω, -ῶ, *procurro, præcurro*: f. ήσω. p. προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ου, ὁ, *PRODROMUS, præcursor, anteambulo*: ex πρὸ, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, *ante Solis occasum*. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. à δύνω, *subeo*, a. 2. ἔδυν.

Προέγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Προεγνωσμένος, ου, *prædecretus*, perf. part. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi προγράφω, *antescribo*, quod vide.

Προέγραψα, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Προέδραμον, a. 1. ind. act. verbi προτρέχω, *præcurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. præt. m. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, &

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. *princeps locus, in sedendo prærogativa*. Vide ἕδρα, *sella*.

Προέηκε, *præmisit*, 3. sing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*. f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Προειδέναι, *expertum esse*, perf. infin. act. per Sync. pro προειδηκέναι. verbi εἰδέω, *scio*. f. ήσω. Th. εἴδω, *scio, video*.

Προείδω, *prospicio, provideo, præscio*: f. εἴσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδὼν, ῦσα, όν. Th. εἴδω, *scio*.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, *præcapio*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. infin. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, *procedo, proficiscor*. Th. εἶμι, *eo*.

Προεῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Προειπεῖν, a. 2. infin. &

Προεῖπον, ες, ε, & in 1. pl. προείπομεν. a. 2. ind. act. verbi προείπω, *prædico*, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, *prædixi*, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, *prædictus, a, um*. verbi προῤῥέω. f. ήσω. p. προῤῥήκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico*.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προερέω, -ῶ, *prædico*. quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Πρόεισιν, 3. pl. præs. verbi πρόειμι, *progredior*. Th. εἶμι, *eo*.

• Προεισπέμψας, a. 1. part. act. à

• Προεισπέμπω, *præmitto*. Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, *prætendo, prætexto, promineo, præsto*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω & σχήσω. imperfect. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, *priùs emitto, antè ejicio*: ex πρὸ, & ἐκβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*.

Προεκμανθάνω, *antè disco*. Ex πρὸ, ἐκ, & μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. aor. 2. ἔμαθον.

• Προεκπέμπω, *priùs emitto*.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, *antefero*. Th. κρίνω, *secerno, judico*. f. νῶ. p. κέκρικα.

• Προεκφέρω, *præfero*, f. προεξοίσω. Th. φέρω, *fero*.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, *processisset*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. & Att. à προελαύνω, f. άσω. p. προήλακα, & Att. προελήλακα, & in perf. pass. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Προελεύσομαι, *præcedam*, f. 1. &

Προελήλυθεν, 3. sing. p. m. ind. Att. &

Προελθεῖν, a. 2. infin. &

Προέλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, οῦσα, όν, *prodiens, progressus*. part. a. 2. præc. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, *prior spero, antè spero*: f. ίσω. p. προήλπικα. Ex πρὸ, & ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes*.

Προεμαντεύου, 2. sing. imperf. pass. verbi προμαντεύομαι, *antè vaticinor*, quod à μαντεύομαι,

τεύομαι; vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμεν, promisisse, Ion. seu Dor. pro προεῖναι. a. 2. infin. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, mitto, a. 2. ἧν.

Προεναρχομαι, antè incipio. f. ξομαι. a. 1. m. προενηρξάμην, ω, ατο, quod ex πρὸ, ἐν, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. infin. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. part. pass. ἐνεχθεὶς.

Προενεγκών, part. a. 2. ejusd. verbi.

* Προενέχεσθαι, jam antè implicatum teneri: ex πρὸ & ἐνέχομαι. Th. ἔχω, habeo.

Προεξαΐσσειν, proruere. Ex πρὸ, ἐξ, & ἀΐσσω, ruo.

Προεξανίστασθαι, antè alios surgere: à πρὸ, ἐξ, & ἵστημι, sto.

Προεξέδρα, sedes prominens. Th. ἕδρα, sella.

Προεπαγγέλλομαι, antè promitto, aor. 1. m. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προερέω, -ῶ, prædico, vel prænuntio: ab ἐρέω, idem ac Th. εἴρω, f. ἐρῶ, dico.

Προέρυσσεν, deduxit, Ion. & Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. sing. a. 1. act. verbi προερύω, traho. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσσω, deduxero, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo & Th.

Προέρχομαι, prævenio, progredior, egredior, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam, a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. προέλθω, ῃς, prior veniam, a. 2. part. προελθὼν, όντος, progressus. Th. ἔρχομαι, venio.

Πρόες, ἕτω, præmitte, a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. & in 3. pl. ἕσαν.

Πρόεσαν, præmiserunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro εἰσάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi προεισάγω, priùs importo. Th. ἄγω, f. ξω, duco.

Προεστάναι, præesse, præs. infin. ab ἵστημι, pro ἑστηκέναι.

Προεστήκατε, præestis, per Syncop. Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. perfect. activ. Vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ότος, præest, part. perf. per Sync. pro προεστηκώς. &

Προεστῶτες, præfecti, ejusdem nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præsum. Th. ἵστημι, statuo, sisto, f. στήσω, p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Πρόεχον, ες, ε, a. 2. verbi προέχω, antecello. Th. ἔχω, habeo.

Προετοιμάζω, antè præparo. f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, antè evangelizo: a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. indic. activ. verbi προφητεύω, propheto, prophetias expono, quod à πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Προέφθασαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio: f. προφθάσω, p. προέφθακα. Th. φθάω, prævenio, a. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, & in 3. pl. προέχουσι, præcello, prætendo, f. προέξω. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo, f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo, produco, f. ξω. a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, -οῦμαι, præeo, arbitror, cum accus. & in 3. sing. προηγεῖται, f. προηγήσομαι. p. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gula. vesica eminentior in avibus, ubi esca προαγείρεται, id est, præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, prædicator: à προαγορεύω, prædico. quod ab ἀγορεύω. concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προηγούμενος, η, ον, antecedens, part. præs. verbi προηγέομαι. προηγουμένη (sc. αἰτία) causa interna, ut προκαταρκτικὴ, externa dicitur. undè

Προηγουμένως, adv. præcedentèr, præcipuè, ex professo.

Προηδυνθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi

Προηδύνω, delecto antè: quod ex ἡδύνω, lætitiâ afficio. Th. ἡδὺς, έος, suavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar, plusq. p. m. à πρόειμι. Th. εἶμι, eo: perf. m. εἶα, plusq. p. m. ᾔειν.

Προήκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Προήκατε, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, præmitto. Vide πρόες.

Προήκω, procedo, progredior; antecello: προήκων, part. provectus. Th. ἥκω, fut. ξω, venio.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε, p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. pl. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior spero. f. ίσω, p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, ante diem.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, pecco.

Προῆκεν, projeci, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Προήνεγκα, ας, ε, excellui, a. 2. ind. act. verbi προφέρω, excello. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo, tollor. Th. αἱρέω, capio, eligo, f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

* Προηρόσιος, ια, ιον, arationem præcedens. Undè προηροσία Δημήτηρ, Ceres antè arationem invocata: ex πρὸ & ἀρόω, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. verbi προέρχομαι, *prævenio*, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, *antè exerceo*. Th. ἀσκέω, *exerceo*: f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, *profundam*, f. 1. m. verbi προΐημι, *projicio*. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*: f. ἥσω.

Προητιασάμεθα, *antè demonstravimus*, aor 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, *antè criminor*. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προήχθην, ης, η, *adductus sum*, *processi*, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Προθέλυμνα, *funditùs*, *radicitùs*, adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *è radice erutus*, *qui radicitùs extirpatur*. Aliquando idem quod ἐπ' ἀλλήλους. Ex πρὸ, & θέλυμνον, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμιλον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω, a. 2. ἔθην. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέουσι, *permittunt*, 3. pl. ind. præs. verbi προθέω. Th. τίθημι, *pono*.

Πρόθεσις, εως, ἡ, *propositum*, *propositio*: à προτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, *tempus præfinitum*: ab adject. seq.

Προθέσμιος, *antè constitutus*: à προτίθημι, *antè constituo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προθήκη, ης, ἡ, *propositio*: res proposita, πρόθεμα ab eod. verbo & Th.

Προθορών, *prosiliens*, a. 2. part. act. verbi προθρώσκω. Th. θόρω, seu θορέω, *salio*, *insilio*.

Προθυμέομαι, -οῦμαι, *alacri sum animo*, *promptus sum*. undè

* Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. Th. θυμός, *animus*.

Προθυμία, ας, ἡ, *alacritas*, *animi promptitudo*. Th. θυμός, *animus*.

Πρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *promptus*, *a*, *um*: & hinc

Προθύμως, adv. *promptè*, *alacri animo*. Th. θυμός, *animus*.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύραιον, *vestibulum quod est ante januam*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua*, *ostium*.

Προϊάπτω, *præmitto*, *procul mitto*: f. ψω, a. 1. προΐαψα, ας, ε, f. infin. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, *mitto*, f. ψω. undè

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. &

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, *prævideo*. Th. εἴδω, *video*: f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον.

Προϊδών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. præced verbi.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Att. pro προΐη, 3. sing. imperf. act. verbi προϊέω, seu προΐημι, *præmitto*, *largior*. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*, imperf. ἵην, a. 2. ἧν.

Προϊέμεν, Ion. & προϊέμεναι, Att. seu Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, *præmitto*, *negligo*. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Προϊέμενος, *emittens*, præs. part. pass. προΐεται, 3 sing. præs. ind. verbi ejusd.

Προϊέναι, pro καθιέναι, *projicere*, *dejicere*: & pro ἀφιέναι, *permittere*, *sinere*.

Προΐζεσθαι, *ante alios sedere*: ex πρὸ, & ἵζομαι. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Προΐηλε, *præmisit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, *mitto*, fut. ἰαλῶ.

Προΐημι, *præmitto*; *dimitto*; *immitto*; *projicio*: & interdum ut Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐητι, *emittit*, *ministrat*, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Προῖκα, adv. *gratis*, *gratuitò*. Th. προΐξ, *donum*.

Προΐκτης, ου, ὁ, *mendicus*, à πρὸ, & ἱκνέομαι, *supplico*: vel quia προῖκα petit.

ΠΡΟΙ'Ξ, & προὶξ, κος, ἡ, *donum*, *dos*, *gratia*, acc. προῖκα, sed adverbialitèr etiam usurpatur pro *gratis*, *sine mercede*, q. à πρὸ, & ἵκω, *venio*, quia est donum quo quis alium *præveniat* ultrò. Aut à πρόεσις, *largitio*, quod à προΐεμαι, *effundo largitèr*.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, *advenio*. quod ex πρὸ, & ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, *equito antè*: ex πρὸ, & ἱππεύω, *equito*. Th. ἵππος, *equus*.

Προΐστημι, *præficio*, f. προστήσω, præs. med. προΐσταμαι, σαι, ται, *propono*, *præpono*, *præ me fero*, *præficio*; item *præsum*, cum gen. Th. ἵστημι, *sto*.

Προΐσχειν & προΐσχεσθαι, Ion. pro προτείνειν, *prætendere*. Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προΐτος, *sordidus*, quia solet προΐεσθαι, *projici*.

Προϊών, όντος, in f. g. προϊοῦσα, aor. 2. part. verbi πρόειμι, *procedo*. Th. εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio*, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, *persequor*: f. ξω, p. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. *subitò*, *statim*: ut puto more προκὸς, i. e. *hinnuli*, qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. sing. f g. perf. part. act. à προκαθίστημι, *antè constituo*.

* Προκαθηγοῦμαι, *ducem me præbeo*, *ducatum præsto*, f. ήσομαι, p. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, *dux sum*.

* Προκάθημαι, *præsideo*, *antè sedeo*; imperf. προεκαθήμην· ex κάθημαι, *sedeo*.

Προκαθίστημι, *antè constituo*: ex πρὸ, κατὰ, & ἵστημι, *statuo*: f. στήσω, p. ἕστηκα, seu ἕστακα, a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, *provoco*, *lacesso*; *in jus voco*; item *hortor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω, p. κέκληκα.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Προκαλίζομαι, *provoco*. Th. καλέω, *voco*.

Προκαμών, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, *prælaboro*. Th. κάμνω, *laboro*: fut. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præceps*. Th. κάρηνον, *caput*.

Προκαταγγέλλω, *prænuntio*, *antè denuncio*: f. ελῶ, p. προκατήγγελκα, a. 1. προκατήγγειλα, perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκα-

Προκαταλαμβάνω, *præoccupo*, *anticipo*, *anteverto* : ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι, p. λέληφα, & Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. paſſ. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *antè diſſolvo*, *antè everto*, *antè finio* : ex πρὸ, κατὰ, & λύω, *ſolvo*.

Προκαταρκτικὸς, οῦ, *principalis*, *primarius* : ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προκαταρτίζω, *priùs abſolvo* : f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a. 1. ſub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus*.

* Προκατασκευάζω, *præparo* : ex πρὸ, & κατασκευάζω, *ſtruo*, *paro*.

Προκατειλημμένη, ης, η, perf. part. paſſ. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *antè ſedens*, præſ. part. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, *ſedeo* ; quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν, *propalàm ſedere* ; quod ex πρὸ, & καθίζω, *ſedeo*. Th. ἵζω, idem.

Προκατοψόμεναι νῆες, *naves quæ exploraturæ præmittuntur*, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, *video*.

Πρόκειμαι, σαι, ται, *proponor* ; *exponor* ; *projicior* : Hinc part. præſ. προκείμενος, η, ον, *propoſitus* : f. προκείσομαι, præſ. inf. προκεῖσθαι. Ex πρὸ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Προκεκηρυγμένον, *prænuntiatum*, perf. part. paſſ. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκεχειροτονημένοις, *priùs deſignatis*, dat. pl. perf. part. paſſ. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ, & χειροτονέω, *decerno*, *creo*, elatis manibus ; ex χεὶρ, & τείνω, *tendo*.

Προκηρύσσω, vel Att. -ύττω, *antè prædico*, f. ξω, a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. paſſ. προκεκήρυγμαι. à κηρύσσω, *prædico*. Th. κήρυξ, *præco*.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor pro* ; *propugno periclitando* : ex πρὸ, & κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Προκλέης, έεος, ὁ, *PROCLES*, nom. propr.

Προκληθεὶς, έντος, *provocatus*, aor. 1. part. paſſ. à προκαλέομαι. Th. καλέω, *voco*.

Πρόκλησις, εως, ἡ, *provocatio* ; item *conditio lata* : ab eod. verbo & Th.

Προκλυτὸς, ῦ, *præauditus*, *præcognitus*. Th. κλύω, *audio*.

Προκοπὴ, vide in ſeq.

Προκόπτω, *proficio*, *procedo* : imperf. προέκοπτον, f. ψω, perf. act. προκέκοφα, perf. m. προκέκοπα · undè προκοπὴ, ῆς, ἡ, *profectus*. Th. κόπτω, *ſcindo*.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio*, quia alii alium *anteponimus* : à

Προκρίνω, εις, ει, *antefero*, *antepono* : præſ. inf. προκρίνειν, Ex πρὸ, *antè*, & κρίνω, *judico*.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ poſt alias*. ſeu *ſuper alias in continuâ ſerie* : à κροσσὸς, ῦ, ὁ, *fimbria* ; vel κρόσσαι, *ſcalæ*.

Vide Euſtath. & Suidam.

Προκυρόω, -ῶ, *antè ſancio* : f. ώσω, perf. προκεκύρωκα, perf. part. paſſ. προκεκυρωμένος, η, ον, *priùs ſancitus* : à κυρόω, *ratum habeo*, *autoritatem do*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Προκύων, *PROCYON*, ſive *antecanis* ; ſidus quod *ante* majorem *canem* oritur : ex πρὸ, & κύων, κυνὸς, ὁ καὶ ἡ, *canis*.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τοῦ κώμου γραφόμενον, quod ante κῶμον, hymnúmque ſcribitur aut canitur : *hymni procemium*.

Πρόκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *remex*, *qui eſt ad remum*. Th. κώπη, *remus*.

Προλαμβάνω, *occupo*, *anteverto* : f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προλέγω, *prædico* : imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico* : f. ξω, p. χα.

Προλείπω, *relinquo*. Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, ου, *antè delectus*, perf. part. paſſ. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, *relicti*, nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo* : f. ψω. a. 2. προέλειπον. a. 2. m. προελειπόμην. p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

Προλεσχηνεύω. Vide λεσχηνεύω.

* Προλήνιον, ου, τὸ, *antetorcular* : ex πρὸ, & ληνὸς, *torcular*.

Πρόληψις, εως, ἡ, *anticipatio*, *occupatio* ; *anticipata opinio* ; *præſumptio* : à προλαμβάνω, quod vide.

Προλιπονθ', & προλιπόντ', pro προλιπόντα, acc. ſing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, *relinquo* ; quod vide in προλελοιπότες.

Προλιπὼν, *relinquens* ; in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, q. d. *primus inſidiator*.

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, q. vide.

Προμαθεῖν, *prædidiciſſe*, a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, q. vide.

Πρόμαλος, *plantæ ſpecies*. Th. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, *tener*.

Προμανθάνω, *antè diſco* : ex πρὸ, & μανθάνω, *diſco*. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, *antè teſtor*, *prænuntio*. f. ῦμαι, a. 1. m. προεμαρτυράμην, -ω, -ατο. à μαρτύρομαι, *teſtor*. Th. μάρτυρ, *teſtis*.

• Προμαχέω, -ῶ, *propugno*, f. ήσω, p. προμεμάχηκα.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno* : f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno* : f. μαχέσομαι.

Προμάχοις, & Ion. προμάχοισι, *propugnatoribus*, dat. pl. à

Πρόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anteſignanus*, *propugnator* : contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμάχων, gen. pl. præced. ab

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμα-

Προμελετάω, *præmeditor*. f. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. à μελετάω, *curo*, *meditor*. Th. μέλει, *curæ est*.
Προμεριμνάω, -ῶ, *antè sum solicitus*: f. ήσω. p. προμεμερίμνηκα, à μεριμνάω, *anxiè cogito*. Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura*.
Προμετωπίδιον, ου, τὸ, *frontale*: ex πρὸ, & μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia*, *prudentia*, *cautio*: à προμηθὴς, quod vide.
Προμηθείη, & -ίη, Ion. pro præced.
Προμηθέομαι, *curam alicujus gero*: ex πρὸ, & μῆδος, εος, τὸ, *cura*.
Προμηθεὺς, έως, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: qu. à
Προμηθὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *providus*, *circumspectus*: ex πρὸ, *antè*, & μῆδος, εος, τὸ, *cura*.
* Προμηνύω, *præsignifico*, f. ύσω, p. προμεμήνυκα· ex μηνύω.
Προμιγῆναι, *misceri*, a. 2. inf. pass. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo*: f. ξω. p. χα. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. pass. ἐμίγην.
Προμολέω, *progredior*: ex πρὸ, & μολέω, seu μόλω, *venio*, *eo*: præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.
Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum*: quia προμολοῦμεν, id est, *prodimus* per illud.
Πρόμος, ου, ὁ κὴ ἡ, *antesignanus*, contract. ex πρόμαχος, Th. μάχομαι, *pugno*. Nisi ex πρὸ, & μάω, ut sit, *qui antè ruit* in hostem.
Προναυμαχεῖν, *prælio navali dimicare*: ex πρὸ, & ναυμαχέω, *navale prælium ineo*: ex ναῦς, & μάχομαι, *pugno*.
Προνέμω, seu προσνέμω, *tribuo*. Th. νέμω, idem.
Προνήϊον, ου, τὸ, Ion. pro πρόναον, *templi vestibulum*. Th. ναὸς, *templum*.
Προνοέω, -ῶ, & νοέομαι, -οῦμαι, *antè mente percipio*; *provideo*; *procuro*: f. ήσω, perf. προνενόηκα, cum acc. præs. inf. act. προνοεῖν, præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.
Προνόη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Προνοήσας, αντος, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.
Προνοητικὸς, ῦ, *providendi solertiam habens*, *providus*; ab eod. verbo.
Πρόνοια, ας, ἡ, & Ion. προνοίη, *cura*, *prudentia*: ab eod.
Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior*, *prædationibus infesto*, *captivum abduco*: præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt*. à
Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*: à νομὴ, *pastus*. Th. νέμω, *distribuo*. *pasco*.
Προνοοῦσι, 3. pl. præs. ind. προνοοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.
* Προνουμηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam*.
Προνὺξ, Poët. adv. idem valet cum πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.
ΠΡΟ Ξ, προξὸς, ὁ, *hinnulus*; quod à πρὸ, & ἄσσω.
Πρόξ ενος, &
Πρόξενος, ου, ὁ κὴ ἡ, *hospes publicus civitatis*. Th. ξένος, *hospes*.
Προξενέω, -ῶ, *sum hospes publicus*, *hospitio excipio nomine civitatis*. Vide præced.
* Προξενητὴς, ῦ, ὁ, *proxeneta*, *pararius*, *conciliator*: à præced. verbo.
* Προοδηγὸς, ῦ, ὁ κὴ ἡ, *dux viæ*: ex πρὸ, & ὁδηγὸς, idem, quod vide.
Προοδοποιέω, *viam præstruo*, *viam patefacio*, *præparo*; item *propensus sum*: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*, & ποιέω.
Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*: f. άσομαι, præs. part. m. προοιμιαζόμενος, η, ον. à
Προοίμιον, ου, τὸ, *exordium*, *proœmium*. Th. οἶμος, *via*, *semita*.
Προοπτέον, *prospiciendum*. &
Πρόοπτος, ου, ὁ κὴ ἡ, *prævisus*, *manifestus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Προοράω, -ῶ, *antè me video*, *prospicio*: imperf. m. προεωρώμην, -ώμην, p. act. προεώρακα. p. part. act. προεωρακὼς, ότος, *qui antea vidit*. Th. ὁράω, *video*.
Προορίζω, *priùs definio*: f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προώρισα, *prædestinavi*, *decrevi*, *exequi*: a. 1. part. act. προορίσας, αντος, *qui prædestinavit*: ab ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.
Πρόου, *projice*: a. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόες, κὴ πρόυ, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.
Προοφειλόμενος, η, ον, *antè debitus*. præs. part. pass. à
Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.
Πρόπαν, n. g. & πρόπας, m. g. *universus*, *a*, *um*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *-e*.
Πρόπαρ, per Apoc. pro
Προπάροιθε, *antè*, *è regione*. à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.
Προπάσχω, *antè patior*. a. 2. προέπαθον, a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος. Th. πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.
Προπάτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor*, qui vice patris seu auctoris est: propriè *avus*, *progenitor*, *generis auctor*: ex πρὸ, & πατὴρ, *pater*.
Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*: quod de re aliquâ fit, antequam aliquid aggrediamur, *prætentamentum*: ex πρὸ, *antè*, & Th. πεῖρα, *conatus*.
Προπέμπω, *deduco*, *mitto antè*: item *prosequor*, *comitor*: f. ψω, a. 1. προέπεμψα, a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, *deducendum cura*, a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar*: a. 1. pass. προεπέμφθην, ης, η, a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι, a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, *deductus*: quod ex Th. πέμπω, *mitto*.
Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, η, ον, *qui ante aliquid intellexit*: p. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, *præsentisco*: quod à πυνθάνομαι, *audio*: f. πεύσομαι.
Προπεπωκὼς, ότος, *qui propinavit*: p. part. act. verbi προπίνω, quod vide.
Προπεσόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido*. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι.

πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, petulantia, præcipitantia, temeritas; protervia; item propensio: à προπετής.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præceps, petulans, pronus, protervus, procax. προπετῶς, præcipitantèr, adverbialitèr. Ex πρὸ, & πέτω, pro quo in usu est πίπτω, cado.

Προπετῶς, adv. præcipitantèr, temerè. à præced.

Προπεφρασμένα, prædeliberata: Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, prædicor, prænuntior. Th. φράζω, dico: f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. pass. πέφρασμαι, p. m. πέφραδα.

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, probro & ignominiâ afficio: inde præs. part. pass. προπηλακιζόμενος, ου, quod à Th. πηλὸς, lutum: unde πηλακίζω, contumeliâ afficio; propriè per aspersionem luti.

Προπίνω, PROPINO: item poculo provoco: propinando offero; per Metaph. in gratiam alicujus alium prodo ac porrigo perdendum: ex πρὸ, & πίνω, bibo: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, incidentes: nom. pl. præs. part. à

Προπίπτω, procido: f. πτώσω, p. πέπτωκα. à πίπτω.

Προποδίζω, procedo, progredior: à ποδίζω, gradior: f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Προποιέω, qu. πρότερον ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ κύριον πολῶν, qui circa dominum suum versatur, minister, servus. Th. πολέω.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio, deductio: à

Προπομπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, anteambulo, prævius deductor. à προπέμπω, quod vide.

* Προπορεύομαι, præcedo, præeo. f. εύσομαι, p. προπεπόρευμαι· ex πορεύομαι.

* Προπράττω, antè facio: ex πράττω.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, promptus: qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ, & πρεὼν ὁ, cacumen montis: & per Systol. πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præceps, pronus, proclivis, paratus, propensus. Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ, pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more supplicis. à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, volvo.

* Προπτύω, ante me exspuo: ex πτύω, exspuo.

* Πρόπτωσις, εως, ἡ, procidentia, prolapsio: ex προπίπτω.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, vestibulum. Th. πύλη, porta.

Προπώλης, ου, ὁ, PROPOLA, venditor primarius. Th. πωλέω, vendo.

Προρεῖ, profluit: 3. sing. præs. ind. &

Προρέοντι, profluenti: dat. sing. præs. part. à

Προρέω, vel προῤῥέω, profluo, ex πρὸ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. at

Προῤῥέω, prædico: f. ῥήσω. p. προείρηκα, & Att. προείρημα, Th. ῥέω, dico, Hesych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, vaticinium: dat. pl. προῤῥήσεσι. à præced.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel πρόῤῥιζος, unà cum radice, radicitùs. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

ΠΡΟ'Σ, cum gen. à, ab, ex, erga, tum; cum dat. ad, apud, usque: cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter. Absolutè πρὸς, est προσέτι, præterea. πρὸς δὲ, ad hæc verò.

Προσάββατον, ου, τὸ, dies qui sabbatum antecedit.

Προσαγαγὲ, a. 2. imperat. act. &

Προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi προσάγω, adduco, quod vide.

* Προσαγγέλλω, annuntio, f. -γελῶ, p. προσήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, compellativus, salutatorius. à

Προσαγορεύω, compello, saluto, cognomino: f. εύσω. p. προσηγόρευκα. præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, cognominor: a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, forum.

Προσάγω, adduco; item accedo, appropinquo: f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. sub. προσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, qui pertraxit. Th. ἄγω, duco.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, accessus. à præcedente.

Προσαιτέω, -ῶ, mendico: f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Προσαίτης, ου, ὁ, mendicus. Vide præced.

Προσακτέον, adducendum: verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, allino, illino: ex πρὸς, & ἀλείφω, ungo.

Προσαμύνει, tutatur: 3. sing. præs. ind. act. verbi

Προσαμύνω, insuper auxilior. Th. ἀμύνω, auxilior. f. υνῶ. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, ascendo: a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imperat. προσανάβηθι, & Atticè προσανάβαθι, per Apoc. προσανάβα, ex πρὸς, ἀνὰ, & βαίνω, eo, vado. f. βήσομαι. p. βέβηκα.

* Προσανάβασις, εως, ἡ, ascensio.

* Προσαναλέγομαι, prætereà commemoro.

Προσαναλίσκω, impendo: fut. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν: ex πρὸς, & ἀναλίσκω, consumo. Th. ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων. a. 2. part. ἁλούς.

* Προσαναπαύομαι, requiesco, f. -αύσομαι, p. pass. -πέπαυμαι.

Προσαναπληρόω, -ῶ, suppleo: f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. ex πρὸς, ἀνὰ, & πληρόω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Προσανατίθεμαι, confero: præs. ind. pass. προσανεθέμην, ου, το. a. 2. ind. m. cum dat, ex πρὸς, ἀνὰ, & τίθημι, pono.

* Προσανατρέπω, prætereà subverto.

* Προσαναφέρω, affero, adnuntio.

Προσανέρπω, adrepo, irrepo, serrepo: à πρὸς, ἀνὰ, & ἕρπω, serpo.

Προσανεσπάσθησαν, convulsi fuerunt: 3. pl. a. 1.

a. 1. ind. pass. verbi προσανασπάω. ex πρὸς, ἀνὰ, & σπάω, traho: f. άσω. perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro προσηνὴς, qu. vide dat. προσανεῖ.

* Προσανοίγω, adaperio.

* Προσανοικοδομέω, -ῶ, in adversum ædifico: ex οἰκοδομέω.

Προσάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, acclivis. καὶ ἀντης, declivis, ab ἄντα, coram. Th. ἀντὶ, pro.

Προσάπαξ, semèl, duntaxat. Th. ἅπαξ, semel, omninò.

Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, addo minas: f. ήσομαι. a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, addidisti minas. aor. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, minor, minitor.

* Προσαπέκτεινα, interfeci, a. 1. verbi προσαποκτείνω.

* Προσαποθνήσκω, prætereà morior, etiam morior. Th. θνήσκω.

* Προσαποκτείνω, occido, interficio: ex ἀπὸ, & κτείνω, idem.

* Προσαπολοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, prætereà perdo. Sunt qui velint esse nom. pl. præs. part. act. verbi προσαπολέω. ex πρὸς, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. q. ab ὀλέω. p. ὤλεκα. & Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ, indef. 2. part. act. ὀλῶν, οῦντος.

* Προσαποστέλλω, prætereà ablego.

Προσάπτω, alligo, appendo, affigo, attribuo. Th. ἅπτω, necto, f. ψω.

Προσαρήρεται, adjungit, aptat: 3. sing. præs. ind. pass. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, apto, congruo: f. ἀρῶ. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, undè præsens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, adaptata: nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. p. part. à προσάρω, adapto. Th. ἄρω, apto: fut. ρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. redupl. ἄρηρα. inde p. m. part. ἀρηρώς, ότος.

Προσαρμόζω, -ττω, adapto, accommodo: ab ἁρμόζω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Προσαρτάω, appendo. Th. ἀρτάω, fut. ήσω, idem.

Προσαίρω, adapto: vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, -ῶ, alloquor, compellor: ex πρὸς, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.

* Προσαφοδεύω, alvi profluvium rejicio.

Προσβαίνω, ascendo, conscendo; item accedo. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à Προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto: quod vide.

Προσβὰς, άντος, adiens: a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, accessus: ejusd. verbi & Th.

* Προσβιβάζω, promoveo, impello: f. άσω, p. βεβίβακα.

Προσβλέπω, obtueor, intueor. Th. βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, oppugnatio: à προσβάλλω, adjicio: p. m. βέβολα.

* Προσβόλησις, εως, ἡ, impetus, vis.

Προσγελάω, arrideo. Th. γελάω, rideo.

Προσγίνεσθαι, accedere ad aliquem: q. à γίνομαι, fieri: f. γενήσομαι, a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, nascor.

Προσδαπανάω, -ῶ, prætereà insumo: f. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ, Th. δαπανάω, consumo.

Πρὸς δὲ, Ion. pro πρὸς δὲ τούτοις, prætereà.

Προσδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui insuper eget, indigens. &

Προσδεῖ, insuper opus est. Th. δέω, undè δεῖ, opus est.

* Προσδείκνυμι, commonstro: f. δείξω. p. δέδειχα. Vide δείκνυμι.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

* Προσδεκτὸς, ῦ, acceptus, gratus: à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι. quod vide.

Προσδέομαι, egeo: cum gen. δεῖσθαι, præs. inf. δεόμενος, præs. part. verbi προσδέω.

Προσδέχομαι, expecto, excipio: προσδέχου, præs. imperat. f. ξομαι, p. προσδέδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, άσθω, & in pl. πρόσδέξασθε, a. 1. med. part. προσδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.

* Προσδίδωμι, addo, communico: f. δώσω, a. 1. ἔδωκα. Vide δίδωμι, do.

Προσδοκάω, -ῶ, expecto; imp. προσεδόκαον, -ων, fut. ήσω, a. 1. προσεδόκησα, quod à δοκάω, idem quod Th. δοκάζω, observo, expecto.

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio. &

Προσδόκιμος, ὁ καὶ ἡ, qui expectatur: à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμενος, ου, præs. part. pass. ab eod. Th.

Προσδοσία, ας, ἡ, proditio: à προσδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

* Προσδραμέω, accurro, f. ήσω, a. 1. -εδράμησα. p. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, accurro. Th. τρέχω, curro: fut. θρέξω, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, præt. m. δέδρομα.

Προσεάω, -ῶ, permitto: f. άσω, aor. 1. προσείασα. Th. ἐάω, sino, permitto: f. ἐάσω, p. εἴακα.

Προσεβήσατο, accessit: 3. sing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præs. act. verbi προσεγγελάω, arrideo: quod à πρὸς, ἐν, & γελάω, fut. άσω, rideo.

Προσεγγίζω, appropinquo: fut. ίσω, p. προσήγγικα, aor. 1. προσήγγισα, aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι. ab ἐγγίζω, appropinquo. Th. ἐγγὺς, propè.

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. verbi προσδέχομαι, expecto, quod vide.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων, verbi ejusd.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω, quod vide.
Προσεδρεύω, f. εύσω, assideo. à
Πρόσεδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, assessor : ab ἕδρα, ας, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.
Προσέειπε, alloquebatur : Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσεῖπε. 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσέπω. Th. ἔπω, dico, quod vide.
Προσέθηκα, ας, ε, admovi : a. 1. ind. act. προσεθέμην, σο, το. a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono.
* Προσεθίζω, assuefacio : ex ἐθίζω, idem.
Προσέθου, 2. sing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono : f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ἔθετο. Ion. ἔθεο, & per Crasin. Att. ἔθου.
* Προσείδω, video, aspicio : f. 1. m. προσείσομαι · vide εἴδω, idem.
Προσεικάζω, assimilo, comparo : ab εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, similis sum.
Προσείκελος, ε, ὁ καὶ ἡ, assimilis : ab εἴκελος, similis, Poët. ab eod. Th.
Προσειλήφει, 3. sing. plusq. p. act. Att. verbi προσλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio : f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Προσείλου, 2. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -οῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio : f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. m. εἱλόμην, ε, ετο.
Πρόσειμι, accedo : ab εἶμι, eo ; item insum, adsum : ab εἰμί, sum. Th. ἴω.
Προσεῖναι, adesse, juvare : præs. infinit. à πρόσειμι · vide præced.
Προσειπεῖν, alloqui, affari : a. 2. infin. act. verbi προσέπω. Th. ἔπω, dico : a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.
Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.
Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto, caveo : f. προσέξω. Th. ἔχω, habeo : a. 1. ἔσχον.
Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. &
Προσέκειτο, instabat : 3. sing. imperf. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.
* Προσεκκαίω, accendo, insuper exuro : fut. -καύσω a. 1. -εξέκαυσα. p. -εκκέκαυκα V. de ἐκκαίω.
Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, agglutino : f. ήσω. p. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.
Προσέκοψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, offendo, impingo ; f. ψω. p. προσκέκοφα. a. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ. p. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, scindo.
Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, acquiro. Th. κτάομαι, possideo : f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.
Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo : fut. ίσω. p. κεκύλικα.
Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, osculor, adoro : f. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 1. προσεκύνησα, ex πρὸς, & κυνέω, idem quod κύω, osculor.
Προσέκυρσε, appulit : 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido : f. Æol. κύρσω.
* Προσεκχέω, effundo, insuper effundo : f. -εκχεύσω. a. 1. -εξέχευσα. p. -εκκέχυκα. Th. χέω, fundo.
Προσελαύνω, advehor. Th. ἐλαύνω, agito : f. ἐλάσω.
Προσελέκτο, alloquebatur : 3. sing. plusq. p. pass. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico : f. ξω. p. χα.
Προσελέξατο, versat : 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. & Th.
Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. m. &
Προσελήλυθα, 1. sing. p. m. &
Προσελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον. per Sync. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.
Προσελκόμενος, ου, attrahens : præs. part. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho : f. ξω.
Προσεμβαίνω, ingredior ; insulto : ex πρὸς, ἐν, & βαίνω, eo, vado : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
* Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, præterea infremo.
Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo : fut. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.
Προσέμιξε, admiscuit : 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.
Προσεμπικραίνομαι, insuper acerbor in aliqua re : ex πρὸς, ἐν, & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρὸς, οῦ, amarus.
* Προσεμπρήθω, adaccendo, præterea accendo.
Προσεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐμφερὴς, similis. Th. φέρω, fero.
Προσένηχε, Dor. pro προσένηχε, 3. sing. imperf. à προσνήχω, adnato : f. ξω, à νήχω, idem qu. Th. νέω, nato.
Προσενεγκάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω, προσενέγκας, a. 1. part. act. &
Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, affero, offero. Th. φέρω, fero : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.
Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω · vide præced.
Προσενθυμεῖται, 3. sing. ind. præs. pass. à
Προσενθυμέω, intelligo : f. ήσω. p. προσεντεθύμηκα · ex πρὸς, ἐν, & θυμὸς, animus.
Προσεντείνω, insuper intendo. προσεντείνω πληγὰς, verbera insuper infligere : ex πρὸς, ἐν, & τείνω, tendo, quod vide.
* Προσεξαποστέλλω, præterea dimitto, exire jubeo : à πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.
* Προσεξηγέομαι, præterea enarro. Th. ἡγέομαι.
* Προσέοικα, assimilis sum, videor : ab ἔοικα.
Προσεοικότα, acc. sing. à
Προσεοικὼς, ότος, assimilis, decens : præt. part. med. ex πρὸς & εἴκω, similis sum : præt. m. ἔοικα.

Προσέπαισε

Προσέπαισε, Att. pro προσέπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Th. παίζω, ludo, jocor; f. ξω & σω.

Προσέπεσε, ον, a. 3. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes: f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, insupèr ostendo; ex πρός, ἐπί, & δείκνυμι. seu δεικνύω, fut. ξω, monstro, perf. δέδειχα.

Προσεπιμετρέω, ultra justum subindè admetior, ad cumulum addo: ex πρός, ἐπί, & μετρέω, metior. Th. μέτρον, mensura.

* Προσεπιτιμάω, adobjurgo.

Προσεπιφύομαι, insupèr adnascor: à πρός, ἐπί, & φύομαι. Vide ἐπίφυμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, annecto. Th. πλέκω, necto: f. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, fingo, simulo. Th. ποιέω, facio.

Προσέπταισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω, impingo. Th. πταίω, idem: fut. σω. p. ἔπταικα.

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσπτύσσομαι, applicor, circumplicor; item amicè saluto: f. ξομαι. p. pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, circumvolutus, vel adplicitus eram: ex πρός & πτύσσω, plico.

Προσεργάζομαι, aliquid operis addo, præterea efficio, lucrifacio: f. ασομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο: ab ἐργάζομαι, operor: p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Προσερεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi προσερέω, alloquor: quod ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Προσερείσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi προσερείδω, affigo, alligo. Th. ἐρείδω, figo, firmo: f. σω.

Προσερεύγω, adructo. Th. ἐρεύγω, ructo: f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, accedo: cum dat. imp rf. προσηρχόμην, ου, ετο, f. προσελεύσομαι, a. 2. προσῆλθον, ες, ε, aor. 2. imperat. πρόσελθε, aor. 2. part. act. προσελθών, οῦσα, όν, p. m. προσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, admitto: qu. ab ἵημι, mitto: f. ἥσω. a. 1. ἧκα. a. 2. ἦν. a. 2. ἵμην. Th. ἵω, mitto.

Πρόσεστι, adest, additur, accedit: 3. sing. præs. verbi πρόσειμι, ab εἰμί, sum.

Προσέσχηκα, ας, ε, p. ind. act. verbi προσέχω, adhibeo: quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, aliquem sibi socium adjungere: præs. infin. à

Προσεταιρίζομαι, sodalem adscisco: ab ἑταιρίζω, sodalis fio: fut. ίσω. Th. ἑταῖρος, sodalis.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω vel -ττω, mando, præcipio, ordino: f. ξω. p. προστέταχα. perf. pass. προστέταγμαι. p. part. pass. προστεταγμένος, η, ον, Th. τάσσω, ordino.

Προσετέθης, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, appono, quod vide.

Προσέτι, adv. adhuc, insupèr, præterea. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. quod à προστιθέω, pro προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχή, ῆς, ἡ, precatio, petitio; item locus precationis: a

Προσεύχομαι, precor: imperf. προσηυχόμην, ου, ετο. Att. fut. προσεύξομαι, a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, Att. a. 1. imperat. m. προσεύξαι, άσθω, a. 2. sub. m. προσεύξωμαι, η, ηται. a. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, precor.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, adfero: Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, alloquor. Th. φημί, seu φάω, dico.

Προσεφώνευν, alloquebantur: 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνή, vox.

Προσεχής, έος, ὁ ἡ ἡ, attentus; item contiguus, cohærens, proximus, vicinus: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. attentè: à

Προσέχω, adhibeo: scil. τὸν νοῦν, animum adverto, caveo; item ausculto, obtempero; applico, appellor; permaneo, imperf. προσεῖχον, ες, ε, præs. infin. προσέχειν, f. προσέξω, præt. προσέσχηκα. f. 1. sub. act. προσέξω, ης, η. Th. ἔχω, habeo.

Προσεῶντος, gen. sing. part. præs. verbi προσεάω, permitto. Th. ἐάω, sino; fut. άσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέῳξε, ας, ε, occlusit: a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, aperio.

Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι, adsum. Th. εἰμί.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσήγε, accersivit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. & προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, cognomino, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, appellatio: ab eod. verbo.

Προσῄκασται, similis est, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προσεῖκται, verbi προσεικάω, vel προσείσκω, similis sum: in perf. pass. προσεῖγμαι, ξαι, κται, & solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήϊγμαι, ϊξαι, ϊκται. Th. εἴκω, similis sum, p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, admisit, 3. sing. a. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto. a. 1. ἧκα.

Προσήκει, pertinet, decet: 3. sing. præs. vel impersonale, à

Προσήκω, *pertineo, convenio*: f. ἥξω. p. m. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio*.

Προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, *pertinens*: καὶ τὸ προσῆκον, *ut decet*: τὰ προσήκοντα, in pl. à præced.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo*: f. ώσω. p. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. ab ἠλόω, *clavis affigo*. Th. ἧλος, *clavus*,

* Προσηλύθευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis*: ex

* Προσηλυθεύω, *in gente cui insitus sum habito*.

Προσήλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *PROSELYTUS*, Angl **Proselyte**: qui vel quæ ex paganismo ad Judaismum accedebat. q. d. *accessorius*, à προσέρχομαι, *accedo*, in præt. m. προσελήλυθα,

Προσημαίνειν, *antè significare*: vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum*, ab εἰμὶ, *sum*.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*: vide ἀνδραποδίζεται.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero*, quod vide.

Προσήνεγκε, vide simplex ἤνεγκε, *dixi*.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. perf. pass. ἤνεγμαι.

Προσηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *benignus*: ex πρὸς & ἐΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, idem.

Προσηρτημένος, ου, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*: 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω, ab αὐδάω, *loquor*. imperf. ηὔδαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, *antè*: à πρὸ. πρόσθε βαλὼν, *superans*.

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. &

Προσθεὶς, έντος, a. 2. part. act. &

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, *addo*, quod vide.

* Πρόσθημα, ατος, τὸ, *additamentum, appositum*: ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *antea*, & Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante*.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *additio*: à προστίθημι, quod vide.

Πρόσθετος, ε, τὸ, *appositus, appositititius*: scr. & προσθετός. ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προστίθημι, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd. & Th.

* Προσθλίβω, *attero*, f. ψω. p. -έθλιφα. Th. θλίβω,

Προσιέναι, præs. infin. act. à

Προσίημι, *aggredior, admitto*, ab ἵημι, seu εἶμι. Th. ἴω, *eo*, seu ἵω, *mitto*.

Προσίεσαν, per Ectasin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, *accedo*: qu. ab ἵημι, *eo*. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. sing. a προσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi πρόσειμι, *accedo*. a. 2. πρόσιον, ες, *adivi*: ab εἶμι, *eo*, a. 2. ιον. Th. ἴω, *eo*.

Προσίστημι, *sisto, inhibeo, obicem oppono*. Th. ἵστημι, *sisto*: f. στήσω.

Προσίσχειν, *appellere, demovere*. Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προσιὼν, όντος, *accidens*: vide προσιόντι.

* Προσκαθήκω, *pertineo, advenio*: f. ήξω, a. 1. -εκάθηξα. p. -εκάθηχα: ex πρὸς, κατὰ, & ἥκω, *venio*.

Πρόσκαιρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *temporarius*: q. d. *ad tempus durans*. Th. καιρὸς, *opportunitas*.

* Προσκαίω, *aduro*, f. καύσω. p. -κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, ῦμαι, *advoco*: f. έσομαι. a. 1. m. προσεκαλεσάμην. a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω. a. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται. perf. pass. προσκέκλημαι, Hæc à

Προσκαλέω, -ῶ, *advoco, accerso, advoco in auxilium*; item *in jus voco*. Th. καλέω, *voco*. f. έσω. p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. *semper sum præsto, perduro*: f. ήσω. a. 2. προσεκαρτέρησα, à καρτερέω, *tolero*: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia*: à præcedente.

* Προσκαταλείπω, *dimitto, cesso*: f. λείψω, p. λέλειφα. Th. λείπω, *linquo*.

* Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*: ex προσκαίω.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται. à

Πρόσκειμαι, *adjaceo*: præs. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, *aliquem urgere, assentiri*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Προσκελευσάμενοι, ου, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor*. Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo, hortor*: f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ε, τὸ, *cervical, pulvinar*: ex πρὸς, & κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλὴ, idem.

* Προσκεφαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui est affinis alicui*: à κῆδος, εος, τὸ, *affinitas, cura*.

* Προσκήνιον, ε, τὸ, *proscenium, vestibulum & aulæum scenæ*: à σκηνὴ, *tabernaculum*.

Προσκληρόομαι, -ῦμαι, *consocior*: cum dat. a. 1. pass. προσεκληρώθην, ης, η. à

Προσκληρόω, -ῶ, *sorte allego*, seu *sorte lectum adjungo*: f. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα, Th. κλῆρος, *sors*.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem*. Metaph. à librâ. Ex πρὸς, & κλίνω, *reclino*.

Προσκολλάω, -ῶ, *agglutino*: f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα, a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης.

ϑῶ, ω. f. 1. paff. προσκολληθήσομαι, *adhærebo*; cum dat. seq. πρὸς. Ex πρὸς, & κολλάω, *glutino*. Th. κόλλα, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto*, *affero*, *adveho*: ex πρὸς, & κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, *offendiculum*: à προσκόπτω, *offendo*, quod vide.

● Προσκοπέω, -ῶ, *provideo*, *prospicio*.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offensio*: à p. m. verbi προσκόπτω.

● Προσκόπησις, εως, ἡ, *contemplatio*, *prospectio*: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo*, *impingo*. cum dat. vel seq. πρὸς cum acc. f. ψω, præt. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα. a. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ, perf. paff. προσκέκομμαι. præt. m. προσκέκοπα. Th. κόπτω, *scindo*, *ferio*.

Προσκρούσαντος, gen. fing. f. g. a. 1. part. act. à

Προσκρούω, *impingo*, *offendo*. Th. κρούω, *pulso*. f. σω. a. 1. ἔκρουσα.

● Πρόσκωσις, εως, ἡ, *vallum*, *obex*.

Προσκτάομαι, *acquiro*, *adjungo*: à κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσκυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, *advolvo*. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Th. κυλίω, *volvo*.

Προσκυνέω, propriè, *osculor*, *adoro*, *veneror*: cum acc. & fæpè dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, & κυνέω, idem quod Th. κύω, *osculor*.

● Προσκύνημα, ατος, τὸ, &

● Προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio*, *osculatio*: &

Προσκυνητὴς, ῦ, ὁ, *adorator*: à præc.

Προσκύπτω, *inclino me admovendo alii*. Th. κύπτω, *inclino me*.

Πρόσκωπος, ε, ὁ κὴ ἡ, *qui est ad remum*, *remex*. Th. κώπη, *remus*.

Προσλαβόμενος, ε, a. 2. part. m. &

Προσλαβὼν, οντος, *addens*, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, *alloquor*, cum dat. f. ήσω. p. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι, ex πρὸς, & λαλέω, *loquor*.

Προσλαμβάνω, *accipio præterea*, *assumo*, *excipio*, *accipio*, cum acc. f. προσλήψομαι. a. 2. προσέλαβον. a. 2. infin. act. προσλαβεῖν. Sed προσλαβεῖν τροφῆς, *assumere aliquid cibi*, tanquam verbum defiderii, cum gen. Act. xxvii. 34. a. 2. m. προσελαβόμην, ε, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβῦ, έσθω, *recipe*. a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προσλέγω, *insuper dico*. f. ξω. præf. med. προσλέγομαι, *alloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Πρόσληψις, εως, ἡ, *assumptio*: à προσλαμβάνω.

● Προσλογίζομαι, *adnumero*, *computo*, *recenseo*: f. m. ίσομαι, p. paff. -λελογίσμαι, σαι, ται.

Προσλογιστέος, ε, *adnumerandus*: à λογίζομαι, *computo*. Th. λέγω.

Προσμένειν, a. 1. infin. &

Προσμείνας, αντος, a. 1. part. act. &

Προσμενέτω, *expectet*, 3. fing. imperat. præf. act. à

Προσμένω, *permaneo*. *sustineo*, *expecto*, *persevero*: cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. indic. act. προσέμεινα. Th. μένω, *maneo*.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, *admisceo*, *confligo*: προσμίξαι, *appellere aliquò*. a. 1. infin. προσμιγνύναι τινα κράτει, *aliquem victoriæ compotem efficere*. præf. infin. act. Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, *tribuo*, *attribuo*, προσνέμω ἐμαυτὸν, *permitto me*, *adjungo me*. cum dat. præf. paff. προσνέμομαι, *tribuor*, *attribuor*; item *adscribo*. Th. νέμω, *tribuo*: f. μῶ. p. νενέμηκα.

● Πρόσοδοι, *supplicationes ad Deorum templa*: &

Πρόσοδος, ε, ἡ, *accessus*, *aditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

● Προσοδύρομαι, *fleo ad*: cum dat. ex ὀδύρομαι, *lugeo*.

● Προσόζω, *oleo*: Theocrit. προσόσδω. Th. ὄζω, idem.

● Προσοίγω, *adaperio*, f. οίξω, p. προσέωχα, Atticè.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*. f. οίσω. aor. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσεσθε, 2. pl. aor. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, *accedo*, *adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*. f. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, *appello*, *applico*; it. *impingo*, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello*.

Προσομαρτέω, vide feq.

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. fing. præf. fub. act. verbi προσομαρτέω, -ῶ, *comitor*, quod ex πρὸς, & ὁμαρτέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ὁμαρτῇ, idem quod ὁμοῦ, *simul*.

Προσομίλει, *converfare*: præf. imperat act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, *converfor*. Th. ὅμιλος, *turba*.

Προσομολογέω, *insupèr fateor* vel *spondeo*, *fateor*. ab ὁμολογέω, *confiteor*, *spondeo*. Th. λέγω, *dico*.

Προσόμουρος, ε, ὁ κὴ ἡ, *vicinus*, *confinis*: ex πρὸς, ὅμος, & οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσὸν, όντος, τὸ, *quod superest*, præf. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

● Προσονομάζω, *cognomino*, f. άσω. p. -ωνόμακα· ex ὀνομάζω, *nomino*.

Προσορμίζομαι, *appello*, vel *pervenio in portum*, f. ίσομαι. p. paff. προσώρμισμαι. a. 1. paff. προσωρμίσθην, ης, η· ab ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Πρόσες, pro πρόσεσο, *admitte*, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, feu ἵω, *mitto*. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. m. ἕσο, ἕο & οὗ.

Προσουδίζω, *humi allido*. Th. οὖδας, εος, τὸ, *solum*.

Πρόσοψις,

Πρόσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vicinus* : ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσοῦσαν. acc. sing. part. præs. f. à πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμί, seu ἔω, *sum*. præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω. *insuper debeo*. f. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω. *debeo*. f. ήσω.

* Προσοχὴ, ῆς, ἡ, *attentio*, *consideratio*.

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, *infensus sum*. cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε, ab ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, *indignor*.

* Προσόχθισμα, ατος, τὸ, &

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, *offendiculum*, *offensio* : à præced. verbo.

* Προσοχυρόω, -ῶ, *muniendo adjungo*.

Πρόσοψις, εως, ἡ, *facies*, *vultus* ; item *color* : *species* : ab ὄψις, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοι, *jocor tecum*. Th. παίζω, *jocor*, *ludo*, f. ξω & σω.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens*, *subitus* : idem quod πρόσφατος.

* Προσπαρακαλέω, -ῶ, *adhortor*, f. έσω, p. -κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Προσπασσαλεύω, *paxillis affigo*. Th. πάσσαλος, *paxillus*, *clavus ligneus*.

* Προσπάσσω, *inspergo*, *adspergo*, f. άσω, p. προσπέπακα. Th. πάσσω, vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui valdè esurit*, *famelicus* : à πεῖνα, ης, ἡ, *fames*.

* Προσπέμπω, *accersitum mitto*, *insupèr mitto*. f. ψω. p. προσπέπεμφα, pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circundo*, *circumplector* : item *ultrà modum amplector* : ex πρὸς, περὶ, & βάλλω, *jacio*.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, όντος, *qui irruit*, *adortus*. a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, *affigo*. f. ήξω, p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. act. προσπήξας, αντος. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*, f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπίλναμαι, *appellor*, *admoveor*. à πιλνάω. vel πίλνημι, *admoveo*. Th. πέλας, *propè*, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à

Προσπίπτω, *accido ad pedes*, *incido*. cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado*.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, id. quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo*, *accedo*. Th. πέλας.

Πρόσπλωτος, ὁ, ὄν, *navigabilis*, -e. à πλῶμι, idem ac πλέω, *navigo*.

Προσποιέομαι, -οῦμαι, *simulo*, *præ me fero*, *acquiro*, *suborno*. imperf. προσεποιούμην, -οῦμην, -ου, -εῖτο, -εῖτο. Th. ποιέω, *facio*.

* Προσποιέω, -ῶ, idem : *adjungo*, *in rem meam verto*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. pass. verbi præced.

* Προσποίησις, εως, ἡ, *vindicatio*, *simulatio*.

Πρόσπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *famulus*, -a. Th. πολέω, *verso*.

Προσπορεύομαι, *accedo*, cum dat. f. εύσομαι. p. προσπεπόρευμαι. à πορεύομαι, *eo*, *proficiscor* : hoc à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. f. ρῶ. p. κα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod Th. πταίω, *offendo*.

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, *advolo*, quod ab ἵπτημι, *volo*, -as. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἱπτάμην, & ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, *applico* ; item *complector*. in pass. προσπτύσσομαι, *applicor*, *circumplicor* ; item *amicè saluto*, *blandè compello*, *amicè excipio & complector*. Th. πτύσσω, *plico*.

* Προσπυρόω, -ῶ, *magis accendo* : à πρὸς, & πυρόω.

* Προσραίνω, *adspergo*, *inspergo*, *adjicio*, f. ρανῶ, a. 1. -ἔρρανα, p. προσέρραγκα· ex ῥαίνω.

Προσρεῖν, *affluere*. Th. ῥέω, *fluo*.

Προσρήγνυμι, *allido*, *illido*, f. ήξω. p. προσέρρηχα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Th. ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*.

Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, *in ulteriorem & posteriorem partem*. Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρὸ, *antè*.

Προσταγμάτων, gen. pl. à πρόσταγμα, ατος, τὸ, *mandatum*. à προστάσσω, quod vide.

Προστάξαι, a. 1. infin. act. &

Προστάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω, quod vide.

Πρόσταξις, εως, ἡ, *ordinatio*, *mandatum*. ab eod. verbo.

Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.

* Προσταράττω, *prætereà turbo*. Th. ταράσσω, vel -ττω.

* Προστὰς, άδος, ἡ, *porticus*, *postes ostii*, *antæ*.

Προστασία, ας, ἡ, *præfecturæ dignitas* ; it. *cura*, *tutela*, *patrocinium*. *auxilium* : à προΐστημι, *præficio*. Th. ἵστημι.

Προστάσσω, vel -ττω, *mando*, *præcipio*. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον. in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, *quæ præcepta sunt*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Προστατεία, ας, ἡ, *præfectura*, *procuratio* : item *patrocinium*, *defensio* : &

Προστατεύω, f. εύσω. vel

Προστατέω, f. ήσω, *præsum*, *præsideo* ; item *patrocinor*, *defendo* : à

Προστάτης, ου, ὁ, *patronus*, *dux*. in acc. sing. προστάτην, à προΐστημι, *præpono*, *præficio*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Προστάτις, ιδος, ἡ, *hospita* : sic vocatur *Phœbe*, Rom. xvi. 1. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. à præced.

Προστατοῦντι, dat. sing. part. præs. à προστατέω, *præsum*, quod vide.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προσθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. &

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, *apponar*. fut. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προστεταγμένος, η, perf. part. pass. verbi προ-

προςάσσω, *mando*, quod vide.

Προςτήκω, f. ξω, *liquefactum abundo*. hinc Metaph. *adhæreo, insideo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Προςῆναι, a. 1. infin. act. à προΐςημι, *præpono, præficio*. Th. ἵςημι, *statuo*. f. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Προςιθεὶς, εντος, præs. part. act. προςιθέναι, præs. infin. act. &

Προςίθεμεν, 1. pl. præs. ind. act. &

Προςιθέμενος, η, ον, præs. part. pass. &

Προςίθημι, *appono, pergo*. imperf. act. προσετίθην, & in 3. sing. προσετίθη, & προσετίθει, tanqu. à προςτιθέω. f. προςθήσω. p. προστέθεικα. a. 1. προςέθηκα, *adjeci*. a. 2. πρόσθες, ες, ε. a. 2. imperat. act. πρόσθες, *auge*. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, έντος, *pergens*, præs. pass. προςίθεμαι, *adjungor*. imperf. προσετιθέμην, σο, το, a. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η. f. 1. pass. προςτεθήσομαι, η, εται, *apponar*. a. 2. m. προσεθέμην, σο, το, *perrexi*. Th. τίθημι, *pono*.

* Προςιμάω, -ῶ, f. ήσω, *mulcto*. Undè

* Προςίμημα, ατος, τὸ. &

* Πρόςιμον, ου, τὸ, *mulcta, pœna*.

Προςραπτὼν, όντος, *qui evertit aliquid, & in suam potestatem redegit*, a. 2. part. act. à

Προςρέπω, oro, *obsecro, ad genua provolutus precor*. expon. & *everto*. Th. τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Προςτρέχω, *accurro*. in 3. pl. προςτρέχουσιν. f. θρέξω. perf. προσδεδράμηκα. a. 2. προσέδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. προσδραμὼν, όντος. præt. m. προσδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Προςτρίβω, *attero, affrico, infrico*: præs. pass. προςτρίβομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur*; item *affrico, incutio, infligo, impingo*. Th. τρίβω, *tero*, f. ψω.

* Προςυγχάνοντες, n. pl. præs. part. ex

* Προςυγχάνω, *accedo*.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, *ostendo*. à πρὸς, ὑπὸ, & δείκνυμι, *monstro*.

* Προσυπομιμνήσκω, *præterea in memoriam revoco*; *admoneo*, ex ὑπὸ, & μιμνήσκω.

* Προσυψόω, -ῶ, *attollo, insuper extollo*. f. ψώσω. ex ὑψόω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) *quicquid cum pane comeditur*: ex πρὸς, & φάγω, *edo*.

Πρόσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè *recens dictus*, vel *occisus*. & in genere *recens*. προσφάτως, adv. pro νεωστὶ, *modò, nuper, recenter*. Th. φάω, *loquor*, vel *occido*. p. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nuper*. ex præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *similis*: idem quod ἐμφερὴς, indè προσφέρειν, *similem esse*. Th. φέρω, *fero*.

Προσφέρω, *offero*: præs. imperat. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. a. 2. προσήνεγκον. a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η, *oblatus*, seu *abductus fui*. præt. m. προσενήνοχα, ας, ε, *obtuli*, Att. pro προσήνοχα. Th. φέρω, *fero*.

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio*. Th. φεύγω, *fugio*. f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *amabilis, gratus*. Th. φίλος, *amicus*.

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè*, ex præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio*. &

Πρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ. nomen pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus*; it. *accommodatus, aptus, conveniens*: à προσφέρω.

Προσφυῆ, acc. sing. ex

Προσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *accommodatus, adhærens*. (hinc προσφυέως, Ion. *aptè, scitè*) ex προσφύω.

* Προσφυλακὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiæ, munitio*.

Προσφὺς, ῦσα, *adhærens*. a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod ex

Προσφύω, *agnasci facio*. f. σω. p. προσπέφυκα, *agnatus sum*; item *annexus sum, adhæreo*. Th. φύω, *nascor*. a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor*. cum dat. imperf. προσεφώνεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει, f. ήσω. p. προσπεφώνηκα. a. 1. ind. act. προσεφώνησα. ex φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσχέθομαι, *prætendo*, idem quod προσέχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Πρόσχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad manum situs*: ex πρὸς, *ad*, & χεὶρ, χειρὸς, *manus*.

Προσχέω, *affundo, perfundo*. Th. χέω, *fundo*. f. χεύσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus, color, species*: ex σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma*. Th. ἔχω.

Προσχῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέχω, *obtendo, objicio*. Th. ἔχω, *habeo*. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. ex προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio*: ex

Προσχύω, *affundo*. f. ύσω. p. προσκέχυκα. perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται· ex χύω, idem quod Th. χέω, *fundo*.

* Πρόσχωμα, ατος, τὸ, *locus in quem aquæ confluunt*.

Προσχωρέω, *concedo*, sive *me confero*: it. *dedo me, venio in fidem*, & *attribuo*. Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo*.

Πρόσχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, finitimus*. Th. χῶρος, *locus*.

Προσψαύω, *attingo*, cum dat. f. αύσω· præt. προσέψαυκα. ex πρὸς, & ψαύω, idem quod ψάω, *contingo*.

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem, ultrà, longè, procul*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fœtidus*: ab ὄζω, *oleo*. f. ὀζήσω. p. m. ὦδα. sed

Προσῴδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inflatus*: ab οἰδέω, *tumeo*.

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus*. *PROSODIA*: hinc Angl. **Prosody**: ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus*. Th. ἀείδω, *cano*.

Προσωθέω, *attero, collido*. f. ήσω, p. -ώθηκα.

χα. ἀ. 1. -ώθησα· ab ὠθέω, pello.

Προσώπασι, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, vultus, quod vide.

Προσωποληπτέω, -ῶ, faciem respicio, personam respicio: f. ήσω. &

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui accipit faciem, id est, movetur rebus externis, qui respectum habet personarum. à πρόσωπον, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, faciei acceptio, personae respectus. Vide προσωποληπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, facies. q. d. quod est circa oculos; item persona. Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον. λαμβάνειν πρόσωπον, respicere faciem: πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, à facie ad faciem, hoc est, coram, 1 Cor. xiii. 12. Hebraismus. Et sumitur pro frontispicio domûs. Ex ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, fictio personae, PROSOPOPEIA figura. à πρόσωπον, persona, facies, quod vide, & ποιέω, facio.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, appello in portum. f. ίσομαι. p. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. ωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, navem in statione subduco. Th. ὅρμος, statio navium.

Προσωτάτω, adv. longissimè. superl. &

Προσώτατος, ου, longissimè progressus: superl. à πρόσω, ante se. Th. πρό, antè.

Προσωτάτω, adv. longissimè, vide praeced.

Προσώτερος, ου, qui longiùs antè est: &

Προσωτέρω, adv. longiùs antè, ulteriùs, comp. à πρόσω, ante se, longè. Th. πρὸ, antè.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, infensus sum: f. ίσω. p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, indignor.

Προταμοίην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, praescindo. Th. τέμνω, seco, scindo. f. 2. ταμῶ, a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Προταμὼν, praecidens, a. 2. part. act. ejusd.

Πρότασις, εως, ἡ, propositio, initium, dramatis. à προτείνω, praetendo, praepono. Th. τείνω, tendo.

Προτάσσω, vel -ττω, praestituo: f. ξω. p. προτέταχα. p. pass. προτέταγμαι. p. part. pass. προτεταγμένος, ου. Th. τάσσω, ordino: f. ξω.

Προτεθεὶς, έντος, a. 1, part. pass. verbi προτίθημι, propono, προτέθηκα pro προτέθεικα, p. act. Th. τίθημι, pono

Προτείνω, praetendo, distendo, propono: f. νῶ. a. 1. προέτεινα. a. 1. part. προτείνας, αντος, p. προτέτακα. Th. τείνω, tendo.

* Προτείχισμα, ατος, τὸ, antemurale, propugnaculum, praemunitio: à perf. pass. verbi.

* Προτειχίζω, praemunio, f. ίσω, p. pass. προτετείχισμαι.

Προτέρα, (sc. ἡμέρα) pridiè: à πρότερος.

Προτεραῖος, Ion. pro πρότερος, prior.

Προτερεῖ, 3. sing. praes. ind. à

Προτερέω, prior sum, praeeo: quod à praeced.

* Προτέρημα, ατος, τὸ, privilegium, praerogativa.

Προτέρῃσιν, dat. pl. Ion. quod ab eodem

Πρότερον, adv. priùs, potiùs: quod à

Πρότερος, ου, prior: dat. pl. Ion. προτέρῃσι. Th. πρὸ, antè.

Προτέρω, -ως, & -ωσε, adv. antè, ulteriùs: à praeced.

Πρότι, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω Dor. pro προσάπτω, alligo, appello, affigo; item attribuo, defero: à πρὸς, & ἅπτω, necto.

Προτιβάλλεαι, coërces: Dor. & Ion. pro προσβάλλῃ, 2. sing. praes. sub. pass. verbi προσβάλλω, aggredior, coërceo: quod ex πρὸς, & βάλλω, jacio: f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. & Æol. pro προσδεδεγμένος, p. part. pass. verbi προσδέχομαι, admitto, expecto. Th. δέχομαι, capio: f. ξομαι. Vide & simplex δέγμενος.

Προτιειδεῖν, Dor. pro προσειδεῖν, aspicere. praes. infin. act. verbi εἴδω, video.

Προτιειλεῖν, propellite: praes. infin. pro imperat. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th. εἰλέω, verto.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, propono, objicio, praefero: f. προθήσω. p. προτέθεικα. a. 2. m. προεθέμην, σο, το, proposui. Th. τίθημι, pono.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, attingo. Th. μάσσω, vel -ττω, pinso, subigo, tango: f. ξω.

Προτιμάω, -ῶ, f. ήσω, pluris facio, praefero, curo: quod à τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Προτιμῶν, praes. part. act. verbi praeced.

* Προτίομαι, antè honoror: ex προτίω, antè honoro: à τίω.

Προτιόσσομαι, aspicio, praesagio; Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, video: f. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, auguror. Th. ὄσσα, ης, ἡ, vox, omen.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa actio praescindendi, id quod praescinditur: undè & umbilicus aspidis πρότμησις dicitur, Hom. Iliad. λ quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus praescindi solet: aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. quod ex πρὸ, & τέμνω, seco: p. τέτμηκα, p. pass. τέτμημαι, σαι.

* Προτομὴ, ῆς, ἡ, ulcus; item summa aut prior pars.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ου, ὁ, vel τὸ, funis ille qui deducitur à malo ad proram. Th. τείνω, tendo: p. m. τέτονα. undè τόνος, tensio.

Προτοῦ, priùs, antè: q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου.

Προτραποίατο, revertebantur: 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex πρὸ, & τρέπω, verto.

Προτρεπτικὸς, ὁ, adhortatorius: à

Προτρέπω, ante me verto, subsistentem & cunctantem urgeo, adhortor: f. ψω. p. τέτροφα. a. 1. m. -ετρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέπω, verto: p. m. τέτροπα.

Προτρέχω, praecurro: f. 1. m. θρέξομαι. f. 2. m. δρα-

m. δραμοῦμαι. a. 2. ἔδραμον. p. act. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes*: à προτρέπω, quod vide.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio*: à προτρέπω, *adhortor*. Th. τρέπω, *verto, vers.* præt. m. τέτροπα.

Προτυχὸν, ὄντος, τὸ, παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert*, vel *obvium est*. Th. τυγχάνω, *sum*, &c. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. indè a. 2. part. τυχὼν, όντος.

Προὔβαλεν, *projecit*: Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè scribo*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω.

Προὐδιδάξατο, itidem pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo*. Th. δάσκω, *doceo*: f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *præpositus erat*: Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. Ex πρὸ, & κεῖμαι, *jaceo*: f. κείσομαι.

* Προὐκεχωρήκεισαν, Att. pro προεκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. Th. προχωρέω, *abeo*.

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Προὔνικος, ου, ὁ, *mercenarius, homo turbulentus*: ex πρό, & ἐνείκω, *fero*: vel à νεῖκος, *rixa*.

Προὐξένησεν, *conciliavit*: Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus, comparare cogor*. Th. ξένος, *peregrinus, hospes*.

Προΰπαρξις, εως, ἡ, *præ-existentia*: à

Προϋπάρχω, *antè existo*; item *liberalitate prævenio*; item *incipio*: imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. q. ex πρὸ, & ὑπάρχω, *sum, existo*: quod ab ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προὐπειλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. Ex πρὸ, ἐπὶ, & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæres. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto antè, deduco*. Th. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam collata*. &

Προϋπῆρκται, 3. sing. p. ind. pass. à προϋπάρχω, *prævenio*: ex πρὸ, & ὑπάρχω, *auctor sum, existo*. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Προϋπῆρχον, ες, ε, impert. act. verbi προϋπάρχω, quod vide.

Προὔπτον, *evidens*: pro πρόοπτον, ου, τὸ· ex πρὸ, & ὄπτομαι, *video*.

Προϋπῆρχεν, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, quod vide.

Προυργιαίτερον, *melius, utilius, antiquius*: quasi πρὸ ἔργου αἱρετώτερον. quod à πρόεργω, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium est & prævertendum*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Προὔργου, vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Προὐτρέπετο, Att. Synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*. Th. τρέπω, *verto*.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προώφειλες, *debebas*: Ion. pro προώφιλες, 2. sing. imperf. quod à πρὸ, & ὀφείλω, *debeo*: f. ήσω.

* Προὐφίσταμαι, idem ac

* Προὐφίστημι, *antecedo, prior sum*, f. προϋποστήσω· ex ὑπὸ, & ἵστημι, *sto*.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præs. infin. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προὔχοντο, similitèr pro προείχοντο. à

Προὔχω, contractè pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

* Προφαγεῖν, *præcomedere*: ex πρὸ, & φαγεῖν, *edere*.

Προφαίνω, *præluceo, præmonstro, ostento*. Th. φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Προφανῇ, 3. pers. sing. a. 2. sub. pass. præced.

Προφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perspicuus*: ἐκ τοῦ προφανοῦς, *manifestè*: ex πρὸ, & φαίνω, *appareo*.

* Προφανία, ας, ἡ, *conspicuitas*: à προφανὴς, *perspicuus*.

Πρόφαντον, ου, τὸ, *oraculum*. πρόφαντον γίνεσθαι, *declarare*: ab iisd.

Πρόφαντος, ου, idem qu. προφανὴς, *manifestus, eximius, conspicuus*: ex πρὸ, & φαίνω, *ostendo*.

* Προφανῶς, adv. *apertè, perspicuè*.

Προφασίζομαι, *caussificor, excuso*: f. ίσομαι. à πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus*: hoc à πρὸ, & φημί. Th. φάω, *dico*.

* Προφασίζω, *causas fingo, capio occasionem*.

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus, occasio*. Vide præced.

* Προφασιστικὸς, οῦ, ὁ, *occasionalis, caussarius, excusatorius*.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, *Propheta*. Th. φάω, *dico*.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, *promovet*: 3. sing. præs. ind. act. verbi προφέρω, quod vide.

Προφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *præstans*: in compar. προφερέστερος, in superl. προφερέστατος· quod à προφέρω, *præsto*. Th. φέρω, *fero*: fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προφέρετε,

Προφέρησι, *afferat* : 3. perf. fing. præf. fub. act. pro προφέρη, per Paragogen τῦ σι, quod ex

Προφέρω, *PROFERO*, *exprobro*, *objicio*, *excello*. à præced.

Πρόφημι, *prædico*, -*cis* : a. 2. προεῖπον. ex πρὸ & φημὶ, *dico*.

Προφητεία, ας, ἡ, *PROPHETICA*, *vaticinium* : à præced.

Προφητεύω, *PROPHETO*, *prophetas expono*: imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω. a. 1. προεφήτευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω. quod à Th. φημὶ vel φάω, *dico*.

Προφήτης, ε, ὁ, *PROPHETA*, Angl. **Prophet** : *prophetiarum interpres*. à præced.

Προφητικὸς, ὴ, ὸν, *PROPHETICUS*, Angl. **Prophetick** : ab eod.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, *PROPHETISSA* : à præced.

Προφθάνω, *prævenio* : f. προφθάσω. perf. προέφθακα. a. 1. προέφθασα, *præveni* : cum acc. Th. φθάνω, *prævenio* : fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio* : à προφέρω, *profero*, quod vide.

Προφορικὸς, ῦ, *enunciativus* : quod à præced.

Προφράζειν, *prædicere*. Th. φράζω, *dico*.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propensa*, *benevolens* : à πρόφρων, *propensus*. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Προφρόνως, Poët. idem ac προφρονέως, *animo prompto*, *lubentèr*. ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ κ) ἡ, *prudens*, *propensus*, *promptus* : hinc adv. προφρόνως. à præc.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio*. Th. φεύγω, *fugio* : f. φεύξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. fing. a. 2. opt. act. ver. ejufd.

• Προφύλαξ, ακος, ὁ, *primus excubitor*, *procubitor*.

Προφυλάσσειν, *ante aliquem locum excubias agere*. Vide φυλάσσω.

• Προφυλάττω, *caveo*, *prospicio*, *custodio*, *præservo*, f. ξω. p. προπεφύλαχα· ex φυλάττω, *custodio*.

Προχέειν, *infundere* : præf. inf. act. à προχέω, *infundo*. Th. χέω, *fundo* : f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα & ἔχεα.

Προχειρίζομαι, propriè *manum admovere operi antequam fiat*, *deligo*, *designo* : f. ίσομαι. a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι· ex πρὸ & χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*. hinc χειρίζω, *manu tracto*.

Πρόχειρος, ε, ὁ κ) ἡ, *qui est in promptu*, *expeditus*.

Προχειροτονέω, *priùs designo*, *præ cæteris designo* : fut. ήσω. præt. προκεχειροτόνηκα. perf. paff. προκεχειροτόνημαι. perf. part. paff. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs designatus*, *a*, *um*. quod ex πρὸ, & χειροτονέω, *manum protendo* : hoc ex χεὶρ, *manus*, & τείνω, *tendo* : f. τενῶ, p. τέτακα. p. m. τέτονα.

Προχείρως, adv. *facillimè*: à πρόχειρος.

Προχέοντι, Dor. pro προχέουσι, *profundunt* : 3. pl. præf. ind. act. Th. χέω, *fundo* : f. χεύσω.

• Πρόχυσις, εως, ἡ, *profusio*. Th. χέω, *fundo*.

• Προχέω, f. εύσω, *profundo*, *effundo*.

Πρόχνυ, *in genua* : adv. qu. per Sync. pro πρόγονυ, ἐπὶ γόνυ, *geniculatim*. Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, *genu*.

Προχοῇ, *alveo*, *gutturno*, dat. fing. à προχοὴ, ῆς, ἡ, quod ex πρὸ, & χέω, fut. χεύσω, *fundo*.

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *præiens in choro*.

Προχόῳ, *alveo* : dat. fing. à πρόχοος, ου, ὁ, *gutturnium*. ab eod.

Προχωρέω, f. ήσω, *procedo*, *succedo* : sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω. Hinc

• Προχώρημα, ατος, τὸ, *stercus*.

Προῶμαι, vel προέωμαι, *deseram*, *remittam* : & in 1. pl. προώμεθα, a. 2. fub. m. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Προώρισα, ας, ε, *prædestinavi*, *decrevi*, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, *priùs definio* : f. ίσω. p. προώρικα. perf. paff. προώρισμαι. a. 1. paff. προωρίσθην. Quod ex πρὸ, & ὅρος, *terminus*.

Προωρώμην, imperf. m. verbi προοράω, -ῶ, *prospicio* : imperf. m. προωρώμην, -ώμην. Th. ὁράω, *video*.

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, *propugnatores*, *pedites*, *multitudo in unum congregata* : dat. pl. Ion. πρυλέεσσ' pro πρυλέεσσι.

Πρύλις, ἡ, *saltatio armata*, *quam pedites saltant*. Th. πρυλέες.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis*, *posterior pars navis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*

Πρυμνήσι', pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, *funis*, *quo navis religatur ad terram*; quod à πρύμνα, ης, ἡ, *puppis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

Πρυμνήσιος, ία, ιον, ad πρύμναν *pertinens* : à

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *extremus*, *ultimus* : qu. à πέρας, *finis*, *extremitas*. Estque qu. ad πέρας μένει.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nom. mul. qu. *ultima*.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis*. qu. à πρυμνὸς, *extremus*, & ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor & reus disceptaturi reponebant* : &

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, *locus Athenis ubi alebantur publicè benè de republ. meriti*; item *ampla & magnifica domus* : &

Πρυτανεύω, *rego*, *moderor*, *administro* : à

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *præfectus*, *administrator*: *custos* : in pl. πρυτάνιες, acc. fing. πρύτανιν, & est nomen propr. qu. πυρόταμις, ut sit propriè *frumentorum præfectus*; vel à πρῶτος.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, quod vide.

Πρώην, adv. *paulò antè*, *nupèr*, *quondam* : à πρωῒ *manè*.

Πρωθήβης, ου, ὁ, & Πρωθήβος, ου, ὁ κ) ἡ, *qui primos pubertatis annos agit*, *puber* : ex πρῶτος & ἥβη, *pubes*.

Πρωθύστερον, ου, *præposterum*, & πρωθύστερον, figura, quæ πρότερον, sive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΙ', *manè*, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *vesperè*. ἅμα πρωῒ, *summo diluculo*. Hinc

Hinc Poët. pro πρωῒ, πρώϊζα, & πρωϊζὸν, *nudiustertius* : vel, ut alii volunt, *bodiè*, *manè*.

Πρωΐα, ας, ἡ, fubaudi ὥρα, *matutinum tempus*. Th. πρωΐ, *manè*.

Πρώϊζα, *præmaturè* : adv. à πρωΐ.

● Πρωΐθεν, adv. *de mane* : ab eod.

Πρωΐμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *matutinus*, *a*, *um*. Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*, *a*, *um* : ejufd.

Πρώϊος, α, ον, *matutinus*, *a*. *um*. Th. πρωΐ.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ου, ὁ, *podex*, *nates*.

Πρὼν, ωνὸς, & πρώων, ωνος, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*.

Πρώονες, οἱ, *montium vertices* : à πρώων. Vide πρὼν.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, *gutta*. Th. πρωΐ.

ΠΡΩ͂ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA*, *fons*, *naves* : q. à πρὸ & ῥέω, *fluo* ; vel ut alii volunt ὁράω, *video*.

Πρώραθεν, adv. *è prorâ*. Th. πρώρα, *prora*.

Πρωρατεύω, *proreta fum* : à

Πρωράτης, ου, ὁ, & πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA*. Th. πρώρα.

Πρῶτα, *primùm*, adv. τὰ πρῶτα, vel πρωτεῖα, *primæ partes* : à πρῶτος, *primus*. Th. πρό.

● Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui primas partes agit*.

Πρωτάρχος, ου, ὁ, *militiæ princeps* : ex πρῶτος, & ἀρχή.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, *principatus*, *primatus*. τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes* : à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *antè*.

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, *PROTESILAUS*.

Πρωτεὺς, έως, ὁ, *PROTEUS*, *deus marinus*.

Πρωτεύω, *primas teneo*, *fum primus* : f. εύσω. p. πεπρώτευκα. quod à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *antè*.

Πρώτη, ης, ἡ, *prima*. f. g. à πρῶτος, quod vide.

Πρωτηρότη, dat. fing. à

Πρωτηρότης, ου, ὁ, *qui primus arat* : ex πρῶτος, *in primis*, & ἀρόω, *aro*. f. όσω.

Πρώτιστ', pro πρώτιστα, quod & πρώτιστον, *primùm*, *in primis*, adv. fuperl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιστος, ου, fuperl. à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *antè*.

● Πρωτοβαθρέω, -ῶ, *ponere folium fuum fuprà* : fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβάθρησα. p. πεπρωτοβάθρηκα. imperf. ἐπρωτοβάθρεον, -ουν.

● Πρωτοβολέω, -ῶ, *primò emitto* : f. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβόλησα. p. πεπρωτοβόληκα.

Πρωτογενήματα, τὰ, *primitiæ* : vide à πρωτόγονος.

Πρωτογένης, εος, -ους, ὁ, *PROTOGENES*. nom. propr. Sed

Πρωτογονεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, *primigenius* : &

Πρωτόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus* : &

Πρωτογόνος, *primùm pariens* : ex πρῶτος, *primus*, & γείνομαι, *nafcor*. p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus confeffus* q. d. ἡ πρώτη καθέδρα. quod ab ἕδρα, *fella*. Th. ἕζομαι, *fedeo*.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus* : ex πρῶτος, & κλισία, ας, *locus in quo accumbitur*. Th. κλίνω, *reclino*.

● Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonfura*, quâ facrorum ordinum Candidati primò initiantur, & vocantur *Clerici* more Romano.

● Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus fermo*, *primæ partes agendi* : ex λόγος, *fermo*, & πρῶτος.

Πρωτομέδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat*.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm*. Th. πρὸ, *antè*.

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *recens compactus*. Ex πρῶτος, & πήγνυμι, *compingo*. f. ξω.

● Πρωτόπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *primum fefe exercens*.

● Πρωτοπλάστης, ου, ὁ, *primus fictor* : &

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, *qui primus formatus eft*, ut Adam : ex πρῶτος, & πλάσσω, feu -ττω, *fingo*. hinc πλαστὸς, *fictus*.

Πρῶτος, ου, *primus* ; item pro comp. *prior*, *fuperior*. πρῶτοι, *majores*. τὴν πρώτην, *primùm*. contractè ex πρόατος pro πρότατος, fuperl. à πρὸ, *antè*.

● Πρωτοστασία, ας, ἡ, *principatus* : ex πρῶτος, & στάσις, *ftatio*.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, *qui primus ftat in acie* ; item *princeps*, *author* : ex πρῶτος, *primus*, & ἵστημι, *fto*.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primigeniti*. Hebr. xii. 16. à

Πρωτοτόκος, ου, *primipara*. Sed

Πρωτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus*, q. d. πρῶτον τίκος, *prima proles* : à τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. p. m. τέτοκα, *peperi*.

● Πρωτοτοκεύω, *primogenitum edo* : f. εύσω. p. πεπρωτοτόκευκα· à τίκτω, *pario*.

● Πρωτοτοκέω, -ῶ, *primùm pario*, f. ήσω. p. πεπρωτοτόκηκα.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, ἡ πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. *primò*, *primariè* : à πρῶτος. Th. πρὸ, *antè*.

Πταίην, *volem* : a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo*, -*as*, a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, idem.

Πταίοισα, *offendens* : Dor. pro πταίουσα, præf. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ, & πτάρω, *fternuto* : a. 2. ἔπταρον. Eft *aliquid cadere facio*, *fterno* : ut poffit effe à πτόω.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. à πταίσητε, a. pl. a. 1. fub. act. verbi πταίω, *impingo*.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, *offenfio*, *lapfus*, à p. paff. feq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo*, *offendo*, *laboro* : (q. à πίπτω, *cado*.) f. πταίσω. p. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. a. 1. fub. act. πταίσω, ης, η. p. paff. ἔπταισμαι.

Πτάμενος, η, ον, *volans* : præf. part. paff. verbi πτῆμι, & in paff. πτάμαι. Alii malunt effe a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, *volo* : f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.

● Πταρμός

* Πταρμὸς, ῦ, ὁ, *sternutamentum* : ex πλαίρω, *sternuto*.
Πτέτο, *volabat* : Ion. pro ἐπέλαλο, 3. sing. imperf. pass. verbi πλάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.
Πτὶ, particula Poët. ex ποτί.
ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulmus* : qu. πεταλέα, à πέταλον, *folium*. Est ab imo ramosa & foliosa.
Πλερὰ, nom. vel acc. pl. à πλερὸν, ῦ, τὸ, *ala*, πλερὰ νίκας, *alæ victoriæ*, id est, *victoria, quam quis celeritèr adipiscitur*.
Πτέρις, ιδος, ἡ, *filix* : à πτέρυξ, *ala*, quia folia habet incisa & explicata.
ΠΤΕΡΝΑ, ης, ἡ, *calx, calcaneum, cujusvis rei extremitas, dolus*, qu. à παίειν τὴν ἔραν, *à calcandâ terrâ*. Hinc
Πτερνίζω, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto*. à præced.
Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis* ; item *fundum & basis pelvis* : à πτέρνα, *calx*.
* Πτερνισμὸς, ῦ, ὁ, *calcitratio, dolus*.
Πτερνογλύφος, ῦ, ὁ, nomen muris: à πτέρνα, & γλύφω, *scalpo*. Th. γλάφω, *cavo*.
Πτερνοτρώκτης, gen. sing. à πτερνοτρώκτης, ῦ, ὁ, nomen muris: à πτέρνα, & τρώγω, *rodo, comedo*. f. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.
Πτερνοφάγος, ῦ, ὁ, nomen muris : à πτέρνα, & φάγω, *comedo* : a. 2. ἔφαγον.
Πτερόεις, εντος, *alatus, celer* : acc. sing. πτερόεντα, *velocem*. Aliquandò *sagittis* tribuitur : aliquandò etiam *verbis*, quòd emissa ex ore revocari nequeant : à
ΠΤΕΡΟ'Ν, ῦ, τὸ, *ala* ; item *penna, pinna* : qu. per Sync. pro πετερὸν, à πέταμαι, *volo*. Hinc πτερόεις, *alatus, celer* ; πτέρυξ, *ala*. δίπτερος, *bipennis*. πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio*, ut galli gallinacei ante cantum ; item *gestio*.
* Πτεροφυέω, *alas gigno*.
Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo*. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.
Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala* : dat. sing. πτέρυγι, à præced.
Πτερύγιον, ῦ, τὸ, *alula, pinna*, in piscibus ; & *pinna* ædificii diminut. à πτέρυξ, υγος, *ala*, ab eodem.
Πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala* ; item *pinna*, sive *penna*. ab eod.
Πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio* ; ut galli gallinacei ante cantum : item *gestio* : f. ύξομαι. Th. πτερόν.
* Πτερωτὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *allatus, pennatus*.
Πτέσθαι, *volässe* : pro πτάσθαι. a. 2. inf. m. à πτέω, pro ἵπταμαι, *volo, -as* : f. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. a. 2. inf. m. πτάσθαι.
* Πτῆμα, ατος, τὸ, *volatus*.
* Πτῆμι (pro πτάω) *volare*, f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτηκα.
* Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves*.
Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo, -as*, quod vide.
Πτηνὸν, ῦ, τὸ, *volatile, avis* : ab eod.
* Πτηνὸς, ἡ, όν, *volucris*.
Πτῆξαι, *consternare* : a. 1. inf. act. à
Πτήσσω, *metu contrahor, expavesco* ; *fugio* ; *me abscondo* ; item activè *perterrefacio*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτήσω, f. 1. act. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι, *volo, -as*. Th. ἵπταμαι, idem : f. πτήσομαι.
Πτίλον, ῦ, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*. à seq.
ΠΤΙ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *cui ex ciliis pili periere* ; *calvus*.
ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -ίττω, f. ίσω, *PISO, PINSO, tundo, decortico* ; convenit cum πατάσσω, *percutio*. hinc πίσον, ῦ, τὸ, *pisum*.
ΠΤΟΕ'Ω, *terrefacio, terreo* ; item *obstupefacio* : f. ήσω. præt. ἐπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ. & in a. pl. πτοηθῆτε. a. 1. part. pass. πτοηθεὶς, έντος, *consternatus, attonitus*. Hinc
Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω.
Πτοιήμενος, *attonitus, admirans*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. ejusd.
Πτόησις, εως, ἡ, *consternatio*. ab eod.
Πτοίμην, οῖο, οῖτο, *volem, es, et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo*. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.
Πτοιῦμαι, *consternor* : præs. pass. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo*.
Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix*.
Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, *bello* : f. ίσω. Th. πόλεμος, *bellum*.
Πτόλεμος, ῦ, ὁ, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.
Πτολίεθρον, ῦ, τὸ, *oppidulum*, dimin. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, ἡ, *urbs*.
Πτολίεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à πτόλις, εως, ἡ, *urbs*, Poët. pro πόλις, idem.
Πτολίπορθος, ῦ, ὁ, *urbium eversor* : quod à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*, & πέρθω, *vasto*, p. m. πέπορθα.
Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*.
Πτόρθοιο, gen. Ion. à
Πτόρθος, ῦ, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Πτύγμ', pro πτύγμα, ατος, τὸ, *plicatura, sinus*. a. 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, *plico*, f. ξω.
ΠΤΥ'ΓΞ, γγὸς, ὁ, *avis genus*. Eadem censetur quæ ὕβρις.
* Πτύελον, ῦ, τὸ, *saliva* : à πτύω, *spuo*.
Πτυκτὸς, ῦ, *plicatus, complicatus* : quod à πτύσσω, *complico*, f. ξω.
Πτύξ, υχὸς, ἡ, *plica, cacumen montis*. Th. πτύσσω.
Πτύξας, αντος, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico* : f. ξω.
* Πτύξις, εως, ἡ, *plica, plicatura*.
Πτύον, ῦ, τὸ, *ventilabrum*, quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *expuo*.
Πτυόφ., Poët. adject. v. à πτύον, *ventilabrum*, quod vide.
Πτύρω, *terreo* : f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præs. pass. πτύρομαι, *perterrefio*, propriè de equis. Th. πτοέω, *terreo*.

　Πτύσμα,

Πτύσμα, ατος, τὸ, *sputum*: à πτύω, *spuo*.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, *complico, plico*: f. ξω. p. πέπτυχα. a. 1. ἔπτυξα. q. à πτύω, *pando*. Hinc πτυκτὸς, *plicatus*. δίπτυχος, *duplex, duplicatus*: &

Πτύχες, *plicæ*: nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica*. Th. πτύσσω, *plico*. f. ξω.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem ac πτὺξ, *plica*. ab eod.

Πτυχθεὶς, έντος, *plicatus*, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, *plico*: f. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.

ΠΤΥ'Ω, f. ύσω, *SPUO, expuo, contemno*: q. à πίπτω, *cado*. hinc πτύαλον, ου, τὸ, *sputum*. πτύσμα, ατος, τὸ, idem.

Πτωκαζέμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi πτωκάζω, idem cum πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτῶμα, ατος, τὸ, *cadaver*; item *casus, lapsus*. Th. πίπτω, *cado*: f. πτώσω.

Πτὼξ, κὸς, *timidus*; itidem substantivè pro *lepore*: quod à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτῶσις, εως, ἡ, *casus, ruina, plaga*: à πίπτω, *cado*, f. πτώσω, quasi à πτόω. f. 2. m. πεσοῦμαι. præt. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω, *mendico, trepido*. præs. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, *trepidant, formidant*, 3. pl. præs. act. à

Πτώσσω, *trepido, trepidè oberro mendicans*: fut. ξω. hinc πτὼξ, *trepidus*, Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, *cado*. qu. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas, inopia*: quod à πτωχὸς, *mendicus*: hoc à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω.

Πτωχεύω, *pauper sum, mendico*: f. εύσω. p. πεπτώχευκα. a. 1. ἐπτώχευσα. &

● Πτωχίζω, *pauperem facio, depaupero*, f. ίσω. p. πεπτώχικα. à

Πτωχὸς, οῦ, *mendicus, pauper*. χήρα πτωχὴ, *vidua pauper*. à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πυανέψια, ων, τὰ, *festum quoddam Athenis*: à πυάνων ἑψήσει.

Πύανον, ου, τὸ, *faba*: al. πύαμος & πύαμον.

Πύαρ, *coagulum*, fort. quia est crassum, ut πύον.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur *clunes*. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, & πὺξ, πυγὸς, ἡ, *nates, clunes*. q. à πύκα, quia densa ibi caro. Hinc ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, *pars super clunes elata*.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: al. ut sit *ferire nates alicujus*. hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro *præposterâ Venere*. Vel pro *plagis, quas quis natibus alicujus infligit*. Th. πυγὴ, *clunes*.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, *PYGMÆUS*: Anglic. **Pygmy**. à πυγμὴ, *mensura spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos*. Th. πὺξ, adv. *pugno*, vel *pugnis*.

Πύγμαλος, ὄχλος, Hesych. pro πύμαλος.

● Πυγμαχέω, -ῶ, *pugilatu decerto*: &

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, *pugilatus, pugilum certamen*: à

Πυγμάχος, ου, ὁ, *pugil, luctator*: ex πυγμὴ, *pugnus*, & μάχομαι, *pugno*.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus, pugilatus*. πατάσσειν πυγμῇ, *pugno percutere*. πυγμῇ, adverbialitèr, *crebrò, enixè*. Sumitur & pro *mensurâ cubiti*, undè dicti sunt *Pygmæi*, πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυγοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nates vestibus ornat*: à πυγὴ, *nates*, & στέλλω, *orno*. p. m. ἔστολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, *mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυδαρίζω, *ægrè fero, resilio*: qu. à πηδάω, *salio*.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ὁ, *solium balneorum*, seu *solia, alveus*: q. à πῦς, & λέω, *lavo*. Dicitur & πύαλος.

Πυθαγόρας, ὁ, *PYTHAGORAS*, philosophus. Hinc

Πυθαγόρειος, *PYTHAGOREUS*. &

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGORICUS*. &

Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, ῦ, ὁ, *Pythagoricus*.

● Πυθεδὼν, όνος, ἡ, *putredo*: à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo, quæro*. f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι,

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putresco*. Th. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.

Πύθευ, Dor. pro πυθοῦ, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Est & 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι. Vide in

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio, intelligo, quæro*: f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πύθια, ων, *PYTHIA, orum*, i. e. *Pythii ludi*. vel tempus ipsum τῶν Πυθίων· à Πύθιος.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem.

Πυθικὸς, ὴ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, ου, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. &

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat Pind. *thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, ου, ὁ, *PYTHIUS*, cognomen Apollinis.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars, ramus, propago*. dat. sing. πυθμένι, acc. πυθμένα, q. à πύθω, *solum*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πυθόθεν, *ex Pythone*, per Syncop. pro ἐκ τῆς Πυθωνόθεν. quod à Πυθὼ, όος, undè factum Πυθώνοθεν, & per Sync. Πυθόθεν. i. e. ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖ δὲ, *Pythum versus*.

Hic

Hic δε postponitur dativo ; alloquin postponi solet accusativo, ut οἴκαδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*, *audio*, f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 1. opt. m. πυθοίμην, & in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 1. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*. Vide πυθοίατο.

Πυθοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio* : f. πύσω, qu. in πύον *redigo*, & πύθομαι, *putresco*. at

Πυθώ, όος, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

Πυθών, ωνος, ἡ, idem : at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO*, *draco*, vel *serpens quem Apollo interemit*, *divinator* vel *dæmonium*, *cujus afflatu futura prædicebant*. Et sic dictus *Apollo*, δαιμόνιον μαντικὸν, παρὰ τὸ πυθέσθαι. Th. πύθω, *putrefacio*, vel πυνθάνομαι, *interrogo*.

Πυθωνά δε, Poët. pro εἰς Πυθῶνα, *in* vel *ad Pythonem*.

Πυθωνόθεν, ἐκ τοῦ Πυθῶνος, *ex Pythone*.

ΠΥ'ΚΑ, *densè*, *spissè*, *accuratè*, *prudentèr*. q. à πήγω, *compingo*, *cogo*. Hinc πυκάζω, *denso*, *stipo*. πυκνὸς, ὁ, *densus*, *spissus*. πυκνότης, ητος, ἡ, *densitas*, *spissitudo*. πυκνόω, *denso*, *spisso*. πύξος, ὁ, ἡ, *buxus*. πυξίς, ίδος, ἡ, *pyxis*.

Πυκάζω, *denso*, *stipo*. f. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω, *munio*, *fulcio*, *condenso*. f. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare*. Sic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*. Th. πύκα, *densè*, *accuratè*.

Πυκινῆς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκινός, ὁ, ὸν, id. quod πυκνὸς, *creber*, *densus*, *spissus*, *prudens*. Th. πύκα, *densè*, adv.

Πυκνὰ, *crebrò*, *prudentèr*. &

Πυκνὸν, adverbialiter idem, à seq.

Πυκνός, ὴ, ὸν, *creber*, *a*, *um* ; *densus*, *a*, *um*, per Sync. pro πυκινός. Th. πύκα, *densè*.

Πυκνῶς, *sæpè*, *crebrò*, adv. in compar. πυκνότερον, *sæpiùs*. ab eod. Th.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum*, *pugilem ago*. f. εύσω. p. πεπύκτευκα. à

Πύκτης, ὁ, ὁ, *pugil*, *qui pugno certat*. Th. πύξ, adv. *pugno*.

Πυλαγόραι, ων, οἱ, & Πυλαγόροι, dicebantur *legati*, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de republ. acturi, mittebantur, ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, & ἀγορὰ, *forum*, *cœtus*. Vide πυλαία, apud Suidam & alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ* ; item πύλαι, sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*, locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ* & fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus, gen. pl. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ, *porta*.

Πυλαίη, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium*, *quod ad Pylas*, sive *Thermopylas haberi solebat*. vide præced.

Πυλάρτης, ὁ, ὁ, *habens portas validas & benè compactas* : à πύλη, *porta*, & ἄρω, *apto*.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *porta*, q. πόλη, à πόλις, quam claudit ; vel à πολέω. Πύλησ' pro πύλησι, dat. pl. Ion.

Πύλιγγες, *pili qui in sede corporis nascuntur*, ubi πύλη περιττωμάτων.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ὁ, ὁ, *PYLIUS*, nom. propr. à

Πύλος, ὁ, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneso. Est &

Πύλος, ὁ, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, πυλωρὸς, & πυλαωρὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *portæ custos*, *urbis portarum custodiæ præfectus* : à πύλη, *porta*, & οὖρος, *custos*. Vel ab ὥρα, *cura*.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium*, *vestibulum*. ; item *ipsa porta*, *janua*. Th. πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *janitor*. Vide πυλωρός,

Πυμάτη, *ultimæ*, dat. sing. f. g. à

Πύματος, ὁ, Poët. *extremus*, *ultimus*. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*. Th. πύθω, *putrefacio*.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum*, *manubrium gladii*.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio*, *cognosco*, *percontor*, *quæro*. præs. part. πυνθανόμενος, ὁ, f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην, ὁ, ετο. a. 2. inf. m. πυθέσθαι. a. 2. part. m. πυθόμενος, ὁ, *quùm cognovisset*.

ΠΥ'Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Est &

Πύξ, *assiduè*, *frequentèr*. q. compactè à πύκα.

Πύξινος, ὁ, *buxeus*, &

Πυξίον, ὁ, τὸ, *tabella scriptura*, quæ olim è *buxo* fuit ; item *tabula scriptoris* : &

Πυξίς, ίδος, ἡ, *PYXIS*, *vasculum è buxo*, aut etiam è *quâvis materiâ* : à

Πύξος, ὁ, ἡ, *BUXUS*, Angl. Box à πυκάζω, *denso* : *densum* enim est ejus lignum.

Πύον, ὁ, τὸ, *pus*, *sanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πύος, ὁ, ὁ, & πύος, εος, τὸ, *colostrum* ; item *PUS*, ab eod.

ΠΥΠΠΑΞ, *vox poppysmatis*.

ΠΥ~Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*. q. à πρέω, inusit. *uro*, vel πρήθω, *incendo*.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*, *PYRA*, à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*, quo πῦρ ἀγρεύομεν ab ἀγρεύω, *capto*. Th. ἄγρα, *captura*.

Πυραίθουσα, præs. part. f. g à

Πυραίθω, *ignem facio* : ex πῦρ, & αἴθω, *uro*.

Πυράκκιος, ὁ, *rufus*, idem quod πυῤῥάκης, quod vide. q. ex πῦρ, *ignis*, & ἄγω, Gen. xxv. 25 mel. edit. πυῤῥάκης.

Πυρακτέω, & όω, *in igne verso*, *candefacio* : à πῦρ, & ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur : ex πυρὸς, *triticum*, & ἀμη, *falx*. Th. ἀμάω, *meto*.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS*, *figura in conum attenuata* : Angl. a Pyramis. Πυραμίδες, apud Ægyptios dicuntur *regia granaria*

granaria, tanq. à πυρὸς, *triticum*. Th. πυρ, *ignis*.

Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur: à πῦρ, & αὔω, *accendo*.

Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.

• Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris munita, propugnaculum*. à πύργος, & βάρις, *domus turrita*.

ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris*: q. πέρας γῆς, quòd ad fines territoriorum soleret fieri: aut à πῦρ, quia flammæ instar in acutum tendit.

Πυργόω, *turris instar erigo, turris instruo & munio*: à præced.

• Πυρεία, ας, ἡ, *fornax, caminus*.

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium, thuribulum*: quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.

Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito, febris laboro*: præs. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. à

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris, igneus calor*. Th. πῦρ, *ignis*.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*: à πῦρ, quia *ignea vis* seminis in eo est.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ & ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς, & φέρω, *fero*.

Πυρία, ας, ἡ, *fotus, sudatio sicca*, quia πυρὶ elicitur; tum *ipsum vas in quo πυρία peragitur, caldarium*. &

Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo sudantes foventur, hypocaustum*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρίεφθος, & πυρεφθος, ου, ὁ & ἡ, *igni coctus*: à πῦρ, & ἕψω, *coquo*.

Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus, a, um*. Th. πῦρ, *ignis*. at

Πύρινος, ου, *triticeus, a, um*. Th. πυρὸς.

Πυριπνείοντας, *ignitas*: acc. pl. part. præs. act. ex

Πυριπνείω, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ, & πνέω, *flo*.

Πυριπνεύσοισι, dat. pl. à

Πυρίπνευστος, ου, ὁ & ἡ, *ardens*: ex iisd.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ & ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit*: ex πῦρ, *ignis*, & σφάραγος, *sonus*.

• Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens*.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*: q. ex πῦρ, & καίω, *incendo*.

Πυρναῖος, ου, *maturus, edulis*: quod à πυρὸς, *triticum*.

Πύρνος, ου, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*; item subst. *fragmentum panis*. ab eod.

• Πυρόεις, εντος, *igneus*. à πῦρ.

• Πυρόπνοος, ου, ὁ & ἡ, *ignem spirans*: ex πνέω.

Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ. à

ΠΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *triticum, frumentum*: q. σπορὸς, pro σπορὸς. à σπείρω, *semino*: p. m. ἔσπορα.

• Πυροφλεγὴς, έος, ὁ & ἡ, *ignis ustus*: ex φλέγω, *uro*, & πῦρ, *ignis*.

Πυροφόρος, ου, ὁ & ἡ, *ignem ferens*: pro quo & πυρφόρος· à πῦρ, & φέρω. &

Πυροφόρος, ου, ὁ & ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum* & φέρω.

Πυρόω, ῶ, *igne injecto uro*: fut. ώσω. præt. πεπύρωκα. præs. pass. πυρόομαι, οῦμαι, οὖσαι: præs. inf. pass. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι. perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen*, à Pindaro dicitur, quòd Jovis *manu* tractetur. à

Πυρπάλαμος, ου, *versutus, ignem protendens*: quod ex πῦρ, & παλαμάομαι, q. qui *ignem* possit *tractare manu*. Th. παλάμη, *manus*.

Πυρπολέειν, & ἔσθαι, *incendere, flammis vastare*: inf. Πυρπολέων, οντος, *incendiis depopulans*: præs. part. act. ex πῦρ, & πολέω, *impello*.

Πυῤῥάζω, *rubeo*: f. άσω. p. πεπύῤῥακα. à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυῤῥὸς. ab eod.

Πυῤῥίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA*, *saltatio in armis*: à Πυῤῥὸς, *Pyrrhus*, hujus saltationis auctor.

Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salto*.

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ saltator*: à præced.

Πυῤῥιχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, *rufus*.

• Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rufesco*: ex

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um*: colorem τοῦ πυρὸς, habens. Sed

Πύῤῥος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, fuit rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ & ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου. à Πύῤῥος, *Pyrrhus*.

• Πυρσεύω, *ignem excito, prælucео*: f. εύσω, p. πεπύρσευκα.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρσοφόρος, ου, ὁ & ἡ, *qui ignem fert, sacrificulus*: à πῦρ & φέρω.

• Πυρώδης, εος, ὁ & ἡ, *ignitus*.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *exploratio quæ fit per ignem*. ab eod.

• Πυρωτής, οῦ, ὁ, *aurifex*.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*: f. πύσω. a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυσθεὶς, ένος, *putrefactus*: a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio, sciscitatio*. &

Πυσματικὸς, ὴ, ὸν, *rationalis*, es à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo*: f. πεύσομαι.

Πύσω, *putrefaciam*: f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine obducta*; *vas vinarium*. seu πίθος quidam.

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro πῶ, *ubi?* &

Πω, enclit. *quodammodò*. Dor. *alicubi*. Th. ὅς, *qui*.

Πῶ, *bibe*: præs. imperat. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, & per Ectasin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*: qu. πόα γενύς, *herba fruticans in mento*.

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio seu alo*: ex πώγων, ωνος, ὁ, & τρέφω, *alo*.

Πώνω,

Πῶεα, acc. pl. à πῶϋ, εος, τὸ, *grex*: quod vide.

Πώλεαι, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass.

Πωλέσκε, Ion. pro ἐπώλεε, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*.

Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐπωλεῖτο, & ο verso in ω. quod à πωλέω, *versor*, *dego*: nam πωλέω, cum ω, est *vendo*. Vel est imperf. pass. verbi πωλέσκομαι, idem cum πωλέω, q. Poët. pro πολέω, *verso*.

Πωλεύμην, Ion. & Dor. pro ἐπωλεύμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕ'Ω, *vendo*: imperf. ἐπώλεεν, -ουν. f. ήσω. p. πεπώληκα. An à πῶλος, quòd olim esset *venditio pullorum*? An à πωλέω, quòd vendere sit *vertere* dominium rei? Hinc προπωλέω, *institoris munere fungor*.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πωλήσας, αντος, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πωλικὸς, ἢ, *pullinus*. à

ΠΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ ϰ ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus*. à πολεῖν, *versare*, quòd sit agilis ad se *versandum*.

Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus*: à πολλοῖς ποσὶ, *multis pedibus*.

Πῶμ', pro

ΠΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum*; item *potus*, *poculum*: tanq. à πόω, *bibo*.

Πώμαλα, *haudquaquam*, vox Dorica. Sonat πῶ μάλα, *quomodò valdè*.

Πωμενικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *pastoralis*. Th. ποιμὴν, *pastor*.

Πώποτε, pro πότε, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quando*.

ΠΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus*. Est &

Πῶρος, ου, ὁ, *callus*. at

Πωρὸς, οῦ, *cæcus*.

Πωρόω, *facio occalescere*, *obduro*: f. ώσω. p. πεπώρωκα, *obduravi*: præs. pass. πωρόομαι, -οῦμαι, *occalesco*: p. pass. πεπώρωμαι, a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obduruit*, *occalui*. Th. πῶρος, *callus*.

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*: à præced.

ΠΩ͂Σ, *quomodò? qui?* &c. at

Πῶς, (extra interrog.) enclitic. *quodammodo*. cum particulis εἰ, μὴ, ut εἴπως, εἴπερ πῶς, *si fortè*. μήπως, *ne fortè*.

Πώσω, *bibam*: f. 1. act. verbi πίνω, *bibo*: a. 2. ἔπιον, p. πέπωκα. à πόω.

Πωτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo*, *volito*: q. à πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πέτω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex*: in nom. pl. πῶεα. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩ͂ΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus quidam*. Scribitur & πώϋψ.

Ρ.

P Litera decima septima apud Græcos in numerorum notis *centum* designat. Attici dictiones habentes communitèr ρ, σ, efferunt per duplex ρ, e. g. pro ἄρσεν, leg. ἄῤῥην, &c.

'Ρ', pro ῥα, vide.

'Ρα, (enclitica partic. apud Poëtas expletiva, sicut ἄρ, ex quâ facta per Metathesin) *certè*, *utique*. Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥὰ, *dixit quidem*, ut discernatur ab ἦρα, nom. pl. & ab imperf. ἦρα. tum ab ἦ ῥα, *aut profectò*, & ἦ ῥα, *certè quidem*.

'Ρὰ, vel potiùs ῥᾶ, pro ῥᾴδιον, *facilè*.

'Ρᾶ, τὸ, apud Medicos usit. *genus est radicis*, *RHA*.

'Ραάϐ, vel 'Ραχάϐ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

'Ραϐδίπτω, *sursum ac deorsum eo*: an à ῥὰ & βάω.

'Ραϐϐὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב *rab*, *multus*; item *magister*: sic dictus a *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet. ῥαϐϐονὶ, & ῥαϐϐουνὶ, eodem sensu dicuntur.

'Ραϐδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. p. ἐῤῥάϐδικα. a. 1. ἐῤῥάϐδισα. perf. pass. ἐῤῥάϐδισμαι. a. 1. pass. ἐῤῥαϐδίσθην, ης, η. ἐρράϐδιζε pro ἐῤῥάϐδιζε, 3. pers. sing. imperf. act. Jud. vi. 11. à

'ΡΑ'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga*, *bacillus*, *sceptrum*, *vena metallica*. q. à ῥέα βάδειν. hinc Lat. *RUDIS*, *RADIUS*, & Angl. a Rod.

'Ραϐδοφορέω, -ῶ, *virgas gesto* seu *fasces*, *anteeo gestans fasces*: exp. anteeo. &

'Ραϐδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*: à

'Ραϐδοῦχος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui virgas gestat*, aut *fasces*, *lictor*, *viator*. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάϐδον, quòd *gestaret bacillum*: iis magistratibus utebatur vocandi & nuntiandi causâ.

'Ραϐδοφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *lictor*, *viator*: ex ῥάϐδος, *virga*, *fasces*, & φέρω, *fero*.

'Ράγα, *vigor*, *vis*, *impetus*: q. à ῥαΐα.

'Ραγὰς, άδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo*. Th. ῥήσσω, idem.

'Ραγαῦ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *proximus*.

'Ραγδαῖος, ου, *impetuosus*, *vi perrumpens*: à

'Ράγδην, adv. *abruptè*. &

'Ραγεὶς, έντος, *ruptus*: a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην, fut. 2. pass. ῥαγήσομαι.

'Ραγήσεσθαι, *rupturum esse*: f. 2. inf. pass. ejusd.

'Ραγίζειν, *uvæ grana*, vel *uvas legere*. hinc ῥαγίζοντι, Dor. pro ῥαγίζουσι, *comedunt*. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, *acinus*.

'Ραδαλὸς, ἢ, *tener*, *mollis*, *delicatus*: à ῥάδιος, *facilis*, *tener*.

'Ραδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex

judex inferorum: in acc. Dor. Ῥαδάμανθα, pro -υν.
• Ῥάδαμνος, ου, ὁ, *germen, ramus tener.*
Ῥαδίαι, *calcei quidam*, quòd ῥαδίως, *induerentur, sandalia.*
Ῥαδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸν ἔλαιον.
Ῥαδινῇς, *agilibus*: dat. pl. Ion. pro ῥαδιναῖς. à
Ῥαδινὸς, ὁ, ἡ, *gracilis, tenuis, mollis*: ἀπὸ τοῦ ῥᾳον δινεῖσθαι, q. à δινεῖμαι, *versor, circumagor.* Th. δίνη, *vortex.*
ῬΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus.* Hinc Lat. *RADIX*, & Angl. Radish.
ῬΑ'ΔΙΟΣ, ου, *facilis, proclivis*: in comparat. ῥᾴων, *facilior*: in superl. ῥᾷστος, *facillimus.* ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥάδιος. Angl. ready.
Ῥαδιουργέω, -ῶ, in seq.
Ῥαδιούργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus*: à ῥαδιουργέω, -ῶ, *facilè ad scelus perpetrandum prorumpo*: f. ήσω. p. ἐῤῥαδιούργηκα. q. &
Ῥαδιουργία, ας, ἡ, *scelus, maleficentia*: à
Ῥαδιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare*: ex ῥάδιος, & ἔργον, *opus.*
Ῥαδίως, adv. *facilè*: à ῥάδιος.
Ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo.* Est &
Ῥάζω, *latro*; puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango.*
ῬΑ'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*: quod ex ῥόθος & ἄγω.
ῬΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες. q. ex ῥαίνω.
Ῥαθεὶς, *inspersus*: a. 1. part. paſſ. ejuſd.
Ῥαθυμέω, -ῶ, *remissò sum animo, deses sum*; item *quiesco, otio & quieti me trado.* &
Ῥαθυμία, ας, ἡ, *remissio animi, desidia, negligentia*: à
Ῥάθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *remissus, piger, negligens*: cujus θυμὸς τὸ ῥέα, ſeu ῥᾴδιον, conſectatur: *piger* enim *difficilia fugit.*
Ῥαθυμοῦντες, *segnitèr agentes*: n. pl. præſ. part. à ῥαθυμέω, quod ex ῥάδιος & θυμὸς, *animus.*
Ῥαθύμως, adv. *segnitèr*: à ῥάθυμος, quod vide.
[Ῥαία, *sanitas*: à ῥαίω, *roboro*, vel ῥέα. *Sanitas* eſt quædam *facilitas* virium.
ῬΑΙΒΟ'Σ, οῦ, *incurvus, intortus*: q. ex ῥαίειν βάσιν, *corrumpere gressum.*
Ῥαικάνη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *disperdo.*
ῬΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ. p. ἔῤῥαγκα. quod ex ῥέω. Ῥαίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare.* Sic & ῥανέμεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare*, Hinc Angl. to rain.
Ῥαῖστα, Poët. pro ῥᾷστα, *facillimè*: quod vide.
Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo.*
Ῥαίτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*: comp. ex ῥάδιος, *facilis.*
ῬΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, destruo*: fut. σω. p. κα. Hinc Angl. to raſe.
ῬΑΚΑ', vox convitii Syr. ſed Lat. *vanus, cerebro vacuus, stultus.* Evangel.
• Ῥακὶς, ίδος, ἡ, *surculus, ramus*, quia facilè ῥήγνυται.
Ῥακόεις, εσσα, εν, *pannosus, a, um*: à
Ῥάκος, εος, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum*; inde Angl. Rag. Th. ῥήσσω, *frango.* f. ξω.
Ῥάκτος, *vallis, petra*: ab eod. Th. Sic *rupes*, à *ruptura.*
• Ῥακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fractus, attritus.*
Ῥαμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa.*
Ῥάμμα, ατος, τὸ, *sutura*, à ῥάπτω, *suo*: futur. ψω. perfect. ἔῤῥαφα. perfect. paſſ. ἔῤῥαμμαι.
ῬΑ'ΜΝΟΣ, ου, ἡ, *spina alba*: ſpinoſus frutex: qu. ῥαῖον μένος, *corrumpens robur.*
Ῥαμνουσία, ας, ἡ, *RAMNUSIA, Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi ſepulchrum habuit.
ῬΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum avium.* ῥομφαία, *culter, gladius*: qu. à ῥαίω, *destruo.*
Ῥανθεὶς, εῖσα, ὲν, *rigatus*: a. 1. part. paſſ. verbi ῥαίνω, *perfundo*, quod vide.
Ῥανθὲν, οῦ, *aspersus.* &
Ῥανὶς, ίδος, ἡ, *stilla, gutta.* Angl. Rain. &
Ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. p. paſſ. ἐῤῥάντισμαι. p. part. paſſ. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*: à ῥαντὸς, *aspersus.* Angl. to rant. &
Ῥαντισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio.* Th. ῥαίνω, *perfundo.*
Ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*: qu. à ῥήσσω.
Ῥᾷον, *facilius*: compar. n. g. à ῥάδιος, quod vide.
Ῥαπάταυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ῥαπταύλης, ου, ὁ, vel ῥαπταύλης, *calamum vel tibiam compingens* aut *inflans*: à ῥαπάτη, *calamus, stipula*: vel à ῥάπτω, *suo*: & αὐλὸς, *tibia.*
Ῥαπίζω, *bacillo cædo, percutio.* Angl. to rap. f. ίσω. p. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα, *bacillo cecidi.* perf. paſſ. ἐῤῥάπισμαι qu. à
ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga*: idem quod ῥαβδος.
Ῥαπίσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.
Ῥάπισμα, ατος, τὸ, *alapa*, & *ictus qui virgâ incutitur*: ab eod.
• Ῥαπιστής, οῦ, ὁ, *alapâ percussus*: ab eod.
• Ῥάπτης, ου, ὁ, *sutor, consarcinator.*
• Ῥαπτὸς, οῦ, ὁ, *lacer fructus.*
ῬΑ'ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcino*; *machinor*: f. ψω. p. ἔῤῥαφα. qu. ῥᾷον ἅπτω, *facilè necto.*
Ῥάπυς & ῥάφυς, υος, ἡ, *RAPA*, Angl. Rape. inter radices.
Ῥαρὶὰς, άδος, ἡ, *Ceres*: quia alimoniâ *roborat* mortales: à ῥαίω.
Ῥάριον, τὸ, *infans*, cui ſolus *venter* adhuc curatur. à
ῬΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *venter, robustus*: à ῥαίω.
Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *aspergo*, quod vide.
• Ῥασίμ, *Rhasim*: vox Hebræa, quæ interpretatur Lat. *cursores, satellites.*
ῬΑ'ΣΣΩ, *allido, dejicio*: idem quod ἀράσσω, f. ξω. p. χα. Angl. to daſh.

ʽΡᾷϛα, adv. *facillimè* : vel nom. pl. neut. g. & superl. gr. à ʽρᾴδιος, ου, *facilis* : compar. n. g. ῥᾷον.

ʽΡᾳϛώνη, ης, ἡ, *facilitas, res secundæ, desidia* : à ῥᾷϛος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.

ʽΡαϛεῖα, *poculum, crater* : à ῥαίνω, *irrigo*.

ʽΡΑ'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, *radix*, seu *radicula*, *RAPHANUS* : dicitur & ῥαφανὶς, ἴδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, qu. à ῥάπυς seu ῥάφυς.

ʽΡαφὴ, ῆς, ἡ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo*. f. ψω. p. φα.

ʽΡαφιδεὺς, *sutor*. &

ʽΡαφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem. &

ʽΡαφιδευτὸς, ου, *sutus, consutus* ; item *acu pictus* : qu. à

ʽΡαφὶς, ἴδος, ἡ, *acus* : à ῥάπτω, *suo, consuo* : f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

ʽΡαχαὶ, *flagella in vitibus*, quia fragilia : à ῥήσσω, *frango*.

ʽΡαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ instar oviculæ tenella.

ʽΡαχθεὶς, α. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido, dejicio*, f. ξω.

ʽΡαχία, ας, ἡ, *rupes in mare procurrens*. Ang. a Crag) quia ibi fluctus, ῥήσσονται. & *inundatio*.

ʽΡάχις, εως, ἡ, *spina dorsi* : ac ῥάχιν, *lumbum* : à ῥάσσω, *frango* : qu. *rupta* multis vertebris. hinc

ʽΡαχίζω, *disseco spinam dorsi*.

ʽΡαψῳδέω, ῶ, *versus contexo, carminibus decanto, rhapsodias recito*. &

ʽΡαψῳδία, ας, ἡ, *contextura carminum*, præsertim *heroicorum* : Angl. Rhapsody. ex ῥάπτω, *texo*, & ᾠδὴ, *canticum*. Th. ἀείδω, *cano*.

ʽΡαψῳδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *carminum contextor*, & quasi *consutor*. ex iisd.

ʽΡάων, *facilior* ; compar. ex ῥᾴδιος, *facilis*.

ʽΡέα, *facilè* : qu. ῥέδα, à ῥέζω. ut *facilè* à *facio*. ab eod.

ʽΡεβέκκα, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *saginata, crassa*.

ʽΡΕ'ΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto, ronchiso* : f. ξω, q. ῥινὶ ἠχῶ.

ʽΡέδη ης, ἡ, *rheda*, Apoc. xviii. 13.

ʽΡέδω, *facio*. à ῥέζω, idem.

ʽΡεῖ, & ῥέεν, *fluebat* : 3. sing. imperf. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

ʽΡέεθρα, *fluenta* : nom. pl. à

ʽΡέεθρον, ου, τὸ, *fluentum* : à præced. Th. Dicitur & ῥεῖθρον.

ʽΡέει, ῥεῖ, 3. sing. ind. præs. ejusd. Th.

ʽΡέζεσκε, *sacrificabat* : Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. act. &

ʽΡέζουσαν, *facientem* : acc. sing. part. præs. act. f. g. à

ʽΡΕ'ΖΩ, *facio, sacrifico* : in 3. pl. ῥέζουσι, fut. ῥέξω, & ἔρξω. p. χα. hinc pass. ῥέζομαι, *fio* : p. m. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω pro ῥέζω.

ʽΡέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. prop. mulieris : acc. ʽΡέην.

ʽΡεθομαλίδαι, *qui delicatâ sunt cute* : quibus ῥέθη μαλά.

ʽΡΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum, corporis pars* : à ῥέζω.

ʽΡεῖα, Poët. pro ῥέα, *facilè*. quod vide

ʽΡεῖα, ας, ἡ *Rhea*, nom. mul. Vide ʽΡέη.

ʽΡείῃ, 3. sing. sub. præs. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.

ʽΡεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *actor* : à ῥέζω, *facio* : f. ξω.

* ʽΡεμβασμὸς, οῦ, ὁ, *circumagitatio, inconstantia* : Sap. v.

* ʽΡεμβεύω, *circumdo, fluctuo, vagor* : f. εύσω, p. ἐῤῥέμβευκα.

ʽΡΕ'ΜΒΩ, *in gyrum ago* : an qu. ῥέα ἀμείβω, *facilè verto* ?

ʽΡεμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *animo vagabundo factus*, qualis est ejus cujus animus vagatur : à præcedente.

ʽΡεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpr. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος, Act. vii. 43.

ʽΡέξ' *sacrificaverat*. pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio* : f. ξω.

ʽΡέξαι, *facere*, a. 1. inf. act. &

ʽΡέξας, αντος, a. 1. part. act. &

ʽΡέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio* : f. ξω.

ʽΡέξω, f. 1. verbi ejusd.

ʽΡέον, pro ἔῤῥεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, *fluo* : f. εύσω, præs. part. ῥέων.

ʽΡέοντε, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. &

ʽΡέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

ʽΡεόμενοι, *fluentes* : nom. plur. part. præs. pass. ejusd. verbi.

ʽΡΕ'ΠΩ, f. ψω, *vergo, propendeo, inclino, propensus sum, pertineo*.

ʽΡέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio* : f. ψω.

ʽΡεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum, fluctus* : expon. & *fluvius, fluvii impetus* : apud Medic. *fluxio, fluxus* : Angl. Rheum : in dat. pl. ῥεύμασιν. Th. ῥέω, *fluo*.

ʽΡεύσεται, *fluet* : 3. sing. f. 1 m. verbi ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω

ʽΡεύσῃς, *diffluas* : 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

ʽΡεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

ʽΡεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio* : f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθην, a. 1. part. ῥεχθεὶς.

ʽΡΕ'Ω, *fluo, fundo, evanesco* : f. ῥεύσω, a. 1. ἔῤῥευσα. p. ἔῤῥευκα, perf. pass. ἔῤῥευμαι. Hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, ῥέεθρον, ου, τὸ, & ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem διαῤῥέω, *per medium fluo* ; item *diffluo*. διάῤῥοια, ας, ἡ, *fluxus* ; item, *profluvium ventris*. Est &

ʽΡέω, *dico* : ab ἐρέω nisi à ῥέω, *fluo* : quòd sermo fit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα, & Att. εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, ότος. plusq. p. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, *secundùm quod dictum erat*. a. 1. ind. pass. ἐῤῥέθην, ης, η. scribitur & ἐῤῥήθην, sed rarius

ριῦς. a. 1. part. pass. ῥηθεὶς εῖσα, ὲν, nunquam ῥηθείσ f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, *dicar.*

Ῥηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum esse*: a. 2. inf. pass. verbi ῥάσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ου, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. *ruptura*.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, *ruptio*, *ruina*. Th. ῥάσσω.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, *littus*, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. pass. à

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*. f. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, ατω. a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ῥήξωσιν. a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα. præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. ῥήγνυνται. perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vide ῥήσσω.

Ῥῆγος, εος, τὸ, *culcitra*, *stragulum*. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Ῥηδίη, pro ῥηιδίη, *facilis*: f. g. à ῥηΐδιος, quod vide.

Ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, *declaratus, a, um*, a. 1. part. pass. verbi ῥέω, *dico*, quod vide.

Ῥηθέον, verbale, à ῥέω, *dico*.

Ῥηιδίη, ης, ἡ, *facilis*: f. g. à

Ῥηΐδιος, ου, Ionic. vel Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥηϊδίως, *facilè*, adv. à præced.

Ῥήϊστος, ου, *facillimus*, in seq.

Ῥηΐτερος, ου, *facilior*. ῥήϊστος, *facillimus*. compar. & superl. à ῥηΐδιος, quod vide.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, *verbum*, *res*, *factum*, *carmen*, *mandatum*, *sermo*. Th. ῥέω, *dico*.

Ῥήμασι, dat. pl. à præced.

Ῥῆμος, ου, ὁ, *instrumentum quo panes in furnum immittuntur*, *pala*.

Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, *ovis*: ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ῥῆξαι. a. 1. inf. act. &

Ῥήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. &

Ῥηξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα.

Ῥῆξε, *abrupit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejusd.

Ῥηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, quod vide.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, & Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hostium copiis*: à

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui virum frangere potest*, *strenuus*, *bellicosus*: à ῥήσσω, *frango*, f. ξω, & ἀνὴρ, *vir*.

Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. &

Ῥήξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

ῬΗΠΑΓ, ων, αι, *sublicæ*, *tigilla ad substructiones apta*.

Ῥησὰ, ὁ, nomen viri indecl. Syr. q. interpret. Lat. *aspersus*.

Ῥήσαντο, *dixerunt*: Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico*: f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.

Ῥησείδιον, ου, τὸ, idem ac

Ῥησίδιον, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, *breve dictum*: à

Ῥῆσις, εως, ἡ, *dictio*, *mandatum*: à ῥέω, *dico*.

Ῥῆσος, ου, nomen fluvii.

ῬΗ'ΣΣΩ, ῥηγνύω, seu ῥήγνυμι, *frango*, *rumpo*: f. ξω, p. ἔῤῥηχα. a. 1. ηξα. a. 2. αγον.

Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. sing. à

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, *rhetor*, *orator*: à ῥέω, *dico*.

* Ῥητίνη, ης, ἡ, *resina*.

Ῥητοὶ, *clari*. ἄῤῥητοι, *ignobiles*: à ῥέω, *dico*.

Ῥητορεία, ας, ἡ, *actio dicendi*: &

Ῥητορεύω, *rhetorem ago*: f. εύσω, à ῥήτωρ.

Ῥητορικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, *ars RHETORICA*: ab eod. Th.

Ῥήτορσι, dat. pl. ejusd. Th.

Ῥητὸς, ἡ, όν, *dictus*, *certus*, *ratus*, *celebris*: à ῥέω, *dico*.

Ῥήτρα, ας, ἡ, *dicendi vices* seu *locus*; item *pactum*, *pactio*, *decretum*, *lex* propriè Lycurgi, ab eod. Th.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, *orator*, *RHETOR*: à præced.

Ῥητῶς, adv. *disertè*, *palam*: à ῥητός.

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, *vallum*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ῥιγεδανὸς, οῦ, *horribilis*, *quem omnes exhorrent*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ *rigor*.

Ῥιγέω, *RIGEO*, *FRIGEO*, *horreo*, *obstupesco*: &

Ῥιγηλὸς, ῆ, *horrendus*, *horrificus*: à præcedente Th.

Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, quod vide.

Ῥίγιστα, *maximè horrenda*: superl. n. g. pl. compar. ῥίγιον, *magis horrendum*, *acerbius*, *deterius*, *durius*. à

ῬΙ͂ΓΟΣ, εος, τὸ, *RIGOR*, *FRIGUS*, *vehemens*. quod à ῥήγνυμι, *frango*. Hinc Rigour, rigid

Ῥιγόω, ῶ, *rigeo*, *frigeo*: à præced.

ῬΙ΄ΖΑ, ης, ἡ, *radix*, qu. per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, *fluit vita*.

Ῥίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.

Ῥιζόω, ῶ, *radico*, *radicibus munio*, *stabilio*: f. ώσω, perf. ἐῤῥίζωκα. a. 1. ἐῤῥίζωσα. p. pass. ῥιζοῦμαι, ῶμαι, *radicor*. p. pass. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται. p. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, *radicatus*. Hinc

* Ῥίζωμα, ατος, τὸ, *radix*,

Ῥικάω, *decipio*: quod fit inanitate propositâ pro veritate.

ῬΙΚΝΟ'Σ, ῦ, *rugosus*, *curvus*.

Ῥικνώσεαι, Ion. pro

Ῥικνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι, *indecentèr me flecto*. Th. ῥικνὸς, *curvus*.

Ῥίμφα, adv. *celeritèr*, *facilè*. Th. ῥίπτω, *projicio*.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *qui celeritèr curru fertur*: ex ῥίμφα, *celeritèr*, qu. vide, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

ῬΙ'Ν, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus*: qu. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humor è capite. Hinc fortè Angl. to grin.

Ῥῖνα, acc. sing. à sup.

Ῥινάω, *decipio*, propriè *nares*, ut cum canes falluntur *olfactu*. ab eod.

ῬΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lima*: q. à ῥαίω, quia *lima* ῥαίνει,

ῥαίνομεν, tundimus & radimus. Est & ῥίνη, squatina piscis: squatinae enim cutis pro limâ esse potest. Hinc ῥινάω, polio.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, posticum: q. à ῥινάω, & πύλη, ostiolum, quo quis elapsus fefellit mares insequentium.

ῬΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ ϰ ἡ, pellis, cutis, per quam sudorea ῥέουσι.

Ῥινοτόρῳ, clypeus dissecanti: dat. sing. à ῥινότορος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, pellem perforans, transverberans. Est & Martis Epithet. quod ex ῥινὸς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, pellis, & per Synecd. clypeus, & τορέω, perforo, terebro.

Ῥινῶν, narium: gen. pl. ex ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, nasus.

ῬΙ'ΟΝ, ῦ, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπαῖς ἀνέμων κλονέεσθαι, impetu sis ventis agitari, turbari. Vide

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus ejus quod projicitur; ictus, vel jactus tali missi sicut fulminis. Th. ῥίπτω projicio.

Ῥιπίζω, flabello ventilo: à

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum: à ῥίπτω.

● Ῥιπιςὸς, ῦ, ὁ, perflatus, ventu expositus: à ῥιπίζω.

Ῥῖπ☉, εος, τὸ, & ῦ, ὁ, cratu, resegmina: idem quod ῥὶψ. &

Ῥίπτασκον ες, ε, imperf. Ion. verbi ῥιπτάσκω. qu. Poët. pro ῥιπτάζω, jacto, projicio, praecipitem do: f. άσω, vel Ionicè dicitur pro ἐῤῥίπταζον, abjiciebant: 3. perf. pl. imperf. verbi ῥιπτάζω. Th. ῥίπτω, projicio.

Ῥίπτῃ, 3. sing. praes. verbi ejusd. at

Ῥιπτεῖ, 3. sing. praes. verbi ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω,

Ῥιπτοῦμαι, Atticè pro ῥίπτομαι, vel à praeced. Th.

ῬΙ'ΠΤΩ, fut. ψω, & ῥιπτέω. fut. ήσω, projicio, praecipito.

Ῥίσκος, ῦ, ὁ, RISCUS, cista pelle contecta: à ῥύσκω, custodio.

Ῥιφθεὶς, έντος, aor. 1. perf. Pass. verbi ῥίπτω, projicio: f. ψω. p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.

Ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, vimen flexile, ramus salignus. Ducamus à ῥέπω, quia inclinari & flecti potest. Th. ῥίπτω, projicio.

Ῥίψαι, a. 1. inf. act. &

Ῥίψαις, Æol. pro

Ῥίψας, αντος, a. 1. part. act. à ῥίπτω, projicio, f. ψω.

Ῥίψε, Ion pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ῥιψοκίνδυνος, ὁ ϰ ἡ, qui se in pericula praecipitat, seu ad audendum projectus: ex ῥίπτω, praecipito & κίνδυνος, periculum.

Ῥιψοκινδύνως, adv. more eorum qui se in pericula praecipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter, ex iisd.

Ῥίψω, ης, ῃ, 1. sub. act. verbi ῥίπτω.

ῬΟΑ', vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malus Punica, vel malum Punicum.

Ῥοαῖσι, dat. pl. &

Ῥοὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo.

Ῥοβοὰμ, ὁ, nomen filii Solomonis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. angustus.

Ῥογέω, floreo: à ῥήγω, ut puto. Flos erumpit è germine.

Ῥογὸς, horreum, granarium, σιτοβόλιον, puto ab eod.

● Ῥόγχος, ῦ, ὁ, ronchus. Th. ῥέγχω.

Ῥόδα, rosae; nom. pl. à ῥόδον, quod vide.

Ῥόδαμνος, germen. Vide ῥάδαμνος.

Ῥοδάνη, ης, ἡ, trama, subtemen: an quia ῥαδανή;

Ῥοδανὸς, ῦ, ὁ, RHODANUS, fluvius in Galliâ; sic dictus ob velocitatem motûs; quod à ῥέω, fluo.

Ῥοδαρὸς, ὴ, ὸν, roseus, speciosus, τὸ, ῥοδαρὸν τῦ σώματος, coloris bonitas in corpore. Th. ῥόδον, rosa.

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellae. Gr. rosa.

Ῥόδιος, ῦ, ὁ, nomen fluvii, à ῥόδον, rosa.

Ῥοδοδάκτυλος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, habens roseos digitos: ex ῥόδον & δάκτυλος, digitus.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apuleius rosam lauream appellat.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ, ϰ ἡ, roseus: ex ῥόδον, rosa, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Ῥοδόεις, εντος, rosaceus. Th. ῥόδον, rosa.

Ῥοδόμηλον, Dor. pro

Ῥοδόμαλον, ῦ, τὸ, rosea gena: ex ῥόδον, & μῆλον, gena. Th. μάλεια, ἡ, malus arbor.

ῬΟ'ΔΟΝ, ῦ, τὸ, rosa. Angl. a Rose, qu. ex ῥέω & ὀδμὴ, quia ex eâ fluit odor.

Ῥοδόσταχυς, Dor. pro

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ ϰ ἡ, qui, vel quae habet cubitus: ex ῥόδον, rosa, & πῆχυς, εος, ὁ, cubitus.

Ῥόδος, ῦ, ἡ, RHODUS. nomen Nymphae, & Insulae; olim dicta videtur Ῥόθος, ῦ, ἡ, ab undarum strepitu.

Ῥοδόχροος, οντος, ὁ ϰ ἡ. Dor. pro ῥοδόχρους, rosei coloris: ex ῥόδον, τὸ, rosa, & χρόα, ἡ, color.

Ῥόζω, latro, sterto potiùs, ῥοιζῶ & ῥυζῶ: à ῥοῖζος, stridor.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluctus: à ῥέω, fluo.

Ῥόθιον, ῦ, τὸ, impetus undarum: à

ῬΟ'ΘΟΣ, ῦ, ὁ, undarum strepitus, tumultus: quod à ῥέω, & θέω. Est ex fluentis aquae cursu.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.

Ῥοίζεχ' pro ῥοίζασκε, stridebat: ob seq. aspir. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, strideo: imperf. ἐῤῥοίζεον, & Poët. ἐῤῥοίζεσκον, & pro ε, α. Th. ῥοῖζος, stridor.

Ῥοιζέω, vide ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὸν, adv. cum stridore, 2 Pet. iii. 13. à

ῬΟΙ͂ΖΟΣ, ῦ, ὁ, stridor, impetus: à ῥέω, quia propriè aquae fluentis. hinc ῥοιζέω, ῶ, stridorem edo, strido, latro.

Ῥοιὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, malum granatum.

Ῥοικὸς, ῦ. incurvus: à ῥικνός.

Ῥοΐσκος, qu. parva ῥοά figura referens malum Punicum.

● Ῥομάστρα, ας, ἡ, hasta.

Ῥόμβος, ῦ, ὁ, RHOMBUS, turbo, -inis, impetus: à ῥέμβω, circumago.

·Ρόμυξ, *vermis ligna corrodens.*

·Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius, framea* : à ῥέμβω, *in gyrum circumago* : vel à ῥίπω, *vergo, propendeo* : undè

Ῥομφεῖς, *loræ*, quibus consuuntur calcei : an quia ῥέμβονται;

Ῥόον, acc. sing. à

Ῥόος, ὅυ, ὁ, *fluxus* : à p. m. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

✱ Ῥοπαία, id. ac ῥομφαία, q. v.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava, sceptrum, virga, baculus* : à ῥέπω, *flecto.*

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *instrumentum, inclinatio lancis, momentum* : q. ab eod. Th.

Ῥοβὴν, ὁ. nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis.*

Ῥοῦθ, ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *tremor.*

Ῥούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est : aut à ῥοιά, cujus granum rubet.

Ῥουφὸς, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus.*

ΡΟΦΕΩ & -άω, *sorbeo, exhaurio* : f. ήσω. p. ἐῤῥόφηκα.

Ῥοχθέω, *sonum edo* : f. ήσω· qu. à ῥέω ὄχθον, *quatio ripam.*

Ῥόω, *moveo, ruo* : à ῥέω.

✱ Ῥύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus* : à ῥύω, *fluo.*

ῬΥΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus.*

Ῥυδὸν, adv. *fusè, affatim, abundè* : à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo.*

Ῥυεὶς, έντος, *qui fluit* : a. 2. part. pass. verbi ejusd.

Ῥύεο. *libera*, Ionicè pro ῥύου, est præs. imperat. &

Ῥύεται, *tuetur* : 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, *servo*, fut. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυσόμεθα, Th. ῥύω.

✱ Ῥυέω, -ῶ, *fluo* f. ήσω. p. ἐῤῥύηκα.

✱ Ῥύζην, adv. *fluentèr, affluentèr.*

Ῥύηθι, a. 2. imperat. pass. ex verbo præced.

Ῥυήσομαι, ῃ, εται, *fluam* : fut. 2. pass. ejusd.

Ῥυθῆναι a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *libero.*

✱ Ῥυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo, tempero, moderor* : f. ίσω. p. ἐῤῥύθμικα. à

ῬΥΘΜΟΣ, ῦ, ὁ. *RYTHMUS*, Angl. 𝔕𝔦𝔪𝔢 seu 𝔕𝔥𝔶𝔱𝔥𝔪 ; *concinnitas; quicquid certo modo & ratione fit* ; à ῥύω, *traho* ; ut sit *tractus* æquabilis.

Ῥύμα, ατος, τὸ, *fluentum* : pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Est &

Ῥῦμα, ατος, τὸ, *tractus* : à ῥύω, *traho.*

Ῥύμαι, *liberavi* : Ion. dempto augmento pro ἐῤῥυμαι. p. med. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *libero.*

Ῥύματα. nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.

Ῥύμβος, *turbo* : à ῥέμβω, *circumago.*

Ῥύμη ης, ἡ, *vicus, tractus in urbe* : à ῥύω, *traho.*

Ῥυμῶς, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, al. & rect. ἐρυμνῷ, i. e. *forti, munito* : vet. Interp. *angusto* : qu. ab ῥύμην, *plateam*, retulerit:

Ῥυμὸς, ου, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos quo currus* ῥύεται. i. e. *trahitur.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥύονται, *tuentur* : 3. pl. ind. præs. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *custodio.*

Ῥύοντο, *servabant*, Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Ῥυππαπαί, *nautica quædam acclamatio* : an qu. ῥύε παπαί.

Ῥυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à

Ῥυπαρεύω, *sum sordidus* : f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes.*

Ῥυπαρία, ας, ἡ, *sordes.* &

Ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, *sordidus, a, um.* à

ῬΥΠΟΣ, ου, ὁ, *sordes* : per Metaph. *avaritia.*

Ῥυπόω, -ῶ, *sordesco* : præs. part. ῥυπόων, ῶν. f. ώσω, p. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Th. ῥύπος.

Ῥύπτω, *sordes eluo, purgo.* Th. ῥύπος.

Ῥυσὰ, ἡ, γήρανσις, *senectus* : quum quis fit *rugosus* ob *senectam*. ῥυσὸς, & ῥυσσὸς, *rugosus*, cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est *trahitur. Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσαὶ, nom. pl. à ῥυσὰ, quod vide.

Ῥύσαι, ἀσθαι, pro φύλαξαι, a. 1. imperat. m. &

Ῥύσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. &

Ῥύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *tueri* : f. ῥύσομαι. a. 1. m. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.

Ῥυσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.

Ῥῦσθαι, Ion. pro ἐῤῥῦσθαι, præs. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.* Vel, ut alii volunt, ῥύσθαι, per Sync. vel Synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.

Ῥυσθῶ, *liberer*, & in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verb ejusd.

Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo curam regit* : ex ῥύω, *traho*, & δίφρος, *currus.*

Ῥύσιμον, ου, τὸ, *ruta* ; quod à venenis ῥύεται, *liberat.* Vide ῥυτή.

Ῥύσιον, ου, τὸ, *quod pro* ῥύσει, *liberatione* datur ; item *pignus, spolium.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥύσις, εως, ἡ. *liberatio.* Th. ῥύω, vel ῥύομαι, *libero.* Est &

Ῥύσις, εως, ἡ, *fluxio, fluxus* : à ῥύω, pro Th. ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω. Luc. viii. 44.

Ῥύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio, tueor* ; idem quod ῥύω.

Ῥυσμὸς, ῦ, ὁ, Poët. *rerum aliquarum series, tractus.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, ῦ, *rugosus* : à ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *ruga.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσότης, ητος, ἡ, *rugositas* : à præced.

Ῥυστάζω, *trahendo rapto.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥύστης, ου, ὁ, *liberator* : à ῥύω. *libero.*

Ῥυτὰ, τὰ *fræna* : à ῥύω, *traho.*

Ῥυταίτω. *convitior, detraho* : ab eod.

Ῥυτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA* : Angl. 𝔕𝔲𝔢 : scrib. & ῥύτη, à ῥύω *conservo* : quia *valetudinem* contra venena, &c. *conservat.*

Ῥυτίνη, ἡ, *resina*, Genes. xxxvii. 25.

'Ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos* : à ῥύομαι, *custodio*. Est & *tractor*, à ῥύω, *traho*.
'Ρυτιδόω, f. ώσω, *corrugo, in rugas contraho* : pr. pass. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor*. à
'Ρυτὶς, ίδος, ἡ, *RUGA* : à ῥύω, *traho*. Vide ῥυσός.
'Ρύτο, Ion. seu Poët. pro ἐῤῥυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, *libero, tueor*.
'Ρυτὸν, ῦ, τὸ, *RYTHUM*, *poculum corneum*, è quo potus tenuissimè fluit, & velut *trahendo* bibitur. Est & ῥυτὸν, *habena*, quia eâ equus ῥύεται, *trahitur*.
'Ρυτὸς, ῦ, *tractus*. Th. ῥύω, *traho*.
'Ρυφὸς, ῦ, *incurvus*, Æol. à ῥέπω, *inclino, curvo*.
'ΡΥ'Ω, vel potiùs ῥύομαι, *traho, tueor* ; *libero* : ut ἐρύω. Est &
'Ρύω, *fluo* : à ῥέω, idem.
'Ρωβικώτερος, qui vix literam ῥῶ pronunciare potest.
'Ρωγαλέος, ῦ, *fissus, fractus*. &
'Ρωγὴ, ῆς, ἡ, *fissura*. Th. ῥήσσω, *frango*.
'Ρωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima*. ab eod.
'ΡΩ΄ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris*, frequentiùs plur. ῥώθωνες, *nares* : quasi à ῥὶς, vel ῥέω, *fluo*.
'Ρωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus, a, um* : à 'Ρώμη, *Roma*.
* 'Ρωμαλέος, ῦ, ὁ, *fortis, robustus* : à 'Ρώμη.
* 'Ρωμαλέως, adv. *fortitèr* : ex eod.
'Ρώμη, ης, ἡ, *robur, vires*. à ῥώννυμι. Est &
'Ρώμη, ης, ἡ, *ROMA*. Gr. *robur*.
'Ρώννυσι, 3. sing. præs. ind. à
'ΡΩΝΝΥ'Ω, seu ῥώννυμι, *confirmo, corroboro* : f. ῥώσω· q. à ῥόω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. præs. pass. ῥώννυμαι, σαι, ται, *roboror, valeo* : perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo* : plusq. p. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam* : perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, -ώσθω, *vale* ; &, in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*.
'Ρῶξ, ωγὸς, ἡ, *RUPES*, *fissura* : à ῥήσσω, *frango* : f. ξω. Hinc Angl. a Rock.
'Ρωοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. impert. pass. Ion. ab inusit. ῥώομαι, *quatior, cum impetu feror* : à ῥωννύω, *confirmo*.
'Ρωπήϊον, ῦ, τὸ, *locus virgultis plenus* : à ῥὼψ, *virgultum*. Th. ῥέπω, *vergeo, propendeo*.
* 'Ρωποπώλης, ου, ὁ, *venditor rerum frivolarum* : qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, *viles & minutas merces vendens*.
'Ρωσὸς, ῦ, *vehemens* : à ῥόω, seu ῥώννυμι, *roboro*.
'Ρὼς, *caput, vertex*, 2 Sam. xvi. 16.
'Ρωσθεὶς, vide in ῥώσω.
'Ρώσω, *roborabo* ; f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθεὶς.
'Ρωτακίζω, *literam ῥῶ sæpè itero*.
'Ρωχμὸς, ῦ, ὁ, *scissura, rima, hiatus* : à ῥωγὴ, *fissura* ; quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.
'Ρώχω, *dentibus fremo* : qu. eos inter se ῥήσσειν.
'Ρὼψ, ωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti* ; *virgultum* : ex ῥῶπες, Æol. addendo β, fit βρῶπες, *VEPRES* : à ῥέπω, *vergeo, propendeo*.
'Ρώω, *ROBORO* : qu. ex ῥύω, *tueor* ; pro eo inusitat. ῥωννύω, *roboro*, quod vide.

Σ.

Σ Decima octava Græcorum litera (Attici interdum pro eo habent ξ, item τ, & Dor. & Æol. in δ mutatur) in numeris denotat 200. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest ; ut, σμικρὸς, μικρὸς, &c.
Σὰ, *tua* : ex σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*. Th. σὺ. sed
Σᾶ, *salva*, contract. ex σάα, quod à σάος, idem quod σόος. ῦ, *salvus*.
Σαβάζιος, ῦ, ὁ, *Bacchus* : à σαβάζειν, εὐάζειν.
Σάβανον, ῦ, τὸ, *pannus asperior deficcandis corporibus*.
Σαβαχθανὶ, Syr. ἐγκατέλιπές με, *deseruisti me*.
Σαβαώθ, *exercitus*. Legitur & Σαββαώθ.
Σαββατισμὸς, ῦ, ὁ, *SABBATISMUS* : à σαββατίζω, *quiesco*. f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα. quod à
Σάββατον, ῦ. τὸ, *SABBATUM*, *quies*. Synecd. *hebdomada*. in pl. n. est quintæ declin. simpl. σάββατα, ων, σάββασι.
Σαββαώθ, idem quod Σαβαώθ.
ΣΑΒΟΙ', *vox Bacchantium* : at
Σάβοι, ῶν, οἱ, *Baccho initiati* : à præced.
ΣΑΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, *securis Amazonum, gladius Persicus*.
Σαγγάριος, ῦ, ὁ, nomen viri.
* Σάγη, ης, ἡ, *tegmen, stratum*.
Σαγηνεύω, *capio, diripio* : à
Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA*, *verriculum*, genus retis piscatorii. qu. à σάττω, *onero*. *Oneratur* piscibus.
Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii*. Th. σάττω, *onero*.
Σάγος, εος, τὸ, *SAGUM*. An à σάττω, quòd eo aliæ vestes *onerentur* ?
Σαδδουκαῖος, ῦ, ὁ, *SADDUCÆUS* : sic dictus à sectæ illius autore *Zadoko*, q. d. *justitiarius*.
Σαδημώθ, *campestria*. 4 Reg. xxiii. 4.
Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Hebr. *justus*.
ΣΑΘΕ'ΡΙΟΝ, ῦ, τὸ *animal quadrupes*, ex * *mari victum quærens*.
ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile*.
Σαθρὸς, ῦ, id. quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris* ; item *debilis, futilis* : à σήπω, *putrefacio*.
Σαθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum seu flaccidum reddo* : à præced.
Σάϊν, acc. sing. à Σάϊς, ιος, ἡ, *Sais*, urbs Ægypti.
Σαίνει, *adulatur*, 3. sing. ind. præs. à σαίνω.
Σαίνουροι, *caudâ blandiens*. Ex σαίνω, & ὀυρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.
Σαίνω, idem quod σείω, *moveo, caudam moveo* (propriè de canibus, qui caudâ adblandiuntur) f. σανῶ. a. 1. ἔσηνα. præs. pass. σαίνομαι, *commoveor*.
ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo, verro* ; *os sum hians* : f. σαρῶ. p. σέσαρκα. pr. pass. σέσαρμαι.

Σακέσπαλος, ου, ὁ, *scuti vibrator* : à σάκος, εος, τὸ, *scutum* (quod à σάττω, *onero*) & πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, *scutifer* : à σάκος, & φέρω.

Σακίταν. *stabularium*, acc. sing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, ῦ, ὁ, *stabulum*.

Σάκκος, ου, ὁ, *SACCUS*, *cilicium*. indè σακκέω, σακκίζω, vel σακκιλίζω, *per saccum transmitto*. ab Hebr. שׂק quod à nobis Anglis a Sack etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum*, *clypeus*. σάκευς, Dor. pro σάκως, ex σάκεος. Dores enim mutant gen. ς in ευ. Th. σάττω, *onero*. f. ξω. sed

Σακὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, quod vide.

ΣΑ'ΚΧΑΡ. αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ, *SACCHARUM*.

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ*. Scythiæ pop.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *jaculum*.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petivi à Deo*.

Σαλαΐζω, *lamentor*. à mentis turbatione σάλφ.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat*, *jactabundus* : q. à σαλεύω, *jacto*.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal*, *lacerti figura*.

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βάλλει, Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ, σάλυ ἀμὶς, *matula salι*.

Σαλάττω, *mineo*, *concutio*, ut modium, *impleo largitèr*, ut diffluat.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *pupillus*, Joh. iii. 23.

Σαλεύω, *agito*, *fluctuo* : proprè de mari, ventorum vi agitato, per Synecd. *concutio*, *commoveo*, *concutio*. f. εύσω. p. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. act. σαλεῦσαι præs. part. pass. σαλευόμενος, *qui agitatur*. τὰ σαλευόμενα, *res instabiles*. p. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus*. a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui*. a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι. f. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, *quassabor*. Th. σάλος, ου, ὁ, *salum*.

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *pax*. Psal. lxxii. 3. Heb vii. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nom. abavi Davidis, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *pacificus*.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris. Hebr. qu. interpret. Lat. *perfecta*, *pacifica*.

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM*, *maris ora* ; item *jactatio ejus qui navigat*. ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare* : hinc σαλεύω, *fluctuo*, *fluito*.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA*, piscis. q. à σέλας, *splendor*, & φάω, *appareo*.

Σαλπίγγω, f. ξω, *tubâ cano*, *buccino*, *resono* : à

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba*, *buccina*. acc. pl. σάλπιγγας. Hine

Σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, *tibicen*, *buccinator*.

Σαλπίζω, *tubâ cano*, *buccino*. f. ίσω, & Att. ιῶ, a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, ῦ, ὁ, *tubicen*. ab iisd.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum*, *monumentum*, quod vide : etiam pro σῶμα, *corpus*.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo*. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, & regionis. Hebr. à viro *Schemar*. Lat. *fæx*. Hinc

Σαμαρείτης, ου, ὁ, *Samaritanus*. &

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana* : à Σαμάρεια.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, *qui sandalis caret*.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA*, instrumentum musicum ; item *machina bellica*.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, *hodiè*, Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθρᾴκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis & insulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *exauditus à Deo*.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΥ'ΚΙΟΝ, *majorana herba*, vel *amaracus*.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol*.

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio, *schin*, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, *SANDALIUM*, *calceamentum muliebre* : dicitur & σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus*. *SANDARACHA*.

Σάνδυξ, υκος, ἡ, *cerussa usta & rufa* : à præced.

Σανίδες, αἱ, *tabulæ*, *in quibus leges*, *aut ad judicium spectantia inscribebantur* ; item *valvæ* : &

Σανίδιον, ου, τὸ, *tabella* : &

* Σανίδωτος, ου, ὁ, *asseribus tectus* : à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula*, *asser*. q. τανὶς, à τείνω, *extendo*.

Σάννας, vel σάννος, ου, ὁ, *fatuus*.

Σάνταλον, ου, τὸ, *SANTALUM*, arbor.

Σάοι, *servet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi σαόω, Poët. pro σώζω, *servo*. Th. σάος, *salvus*.

Σάος, *SANUS*, idem quod σῶς, *salvus*. & contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαῦλ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *petitus*. Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ, Act. viii. 1.

Σαόφροσιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, & σάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens salva est* ; item *prudens* : ex σάος, seu σόος, *salvus*, & φρὴν, *mens*.

Σάπαξ *tinea*, quia σήπει vestes. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπφείρος,

Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio*. f. ψω. a. 2. ἔσαπον.
Σαπείς, έντος, *putrefactus*, a. 2. pass. præc. verbi.
ΣΑΠΕΡΔΗΣ, ου, ὁ, *SAPERDA*, piscis; accipitur etiam pro *homine sapiente & astuto*. Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.
• Σαπρία, ας, ἡ, *caries*, *putredo*.
• Σαπρίζω, *putresco*, f. ίσω, p. σεσάπρικα.
Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris*, -*e*; à σήπω, *putrefacio*.
Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sapphirus*, gemma.
ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *SAPPHIRUS*, gemma.
Σαπφικὸν, *SAPPHICUM*: à
Σάπφω, όος, ἡ, *poetria lyrica*.
Σαπφώθ, *pelvis*, *limen*. Jerem. lii. 19. legend. puto ἀσφώθ.
Σαπεὶν, όντος, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio*. a. 2. ἔσαπον. Sed σάπων, *sapo*.
Σαράβαρα, *SARABARA*, *bracca*.
Σάραβος, αἰδοῖον γυναικεῖον, *generatio*, *familia*.
Σαργάνη, ης, ἡ, *sporta*, *cista*; *vinculum*: idem quod σπυρὶς, ἴδος, ἡ.
ΣΑΡΓΟΣ, *SARGUS*, *piscis è mugilum genere*.
Σάρδεις, αἱ, nomen urbis, pl. num. tantùm. Syr. *clypeus*.
Σάρδινος, ου, ὁ, & σάρδιος, ου, ὁ, subaudi λίθος, *SARDUS*, nomen *gemmæ*, sic dictæ à Sardiniâ insulâ, ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum*. F. J. *pyropum vocat*.
• Σάρδιον, ου, τὸ, &
• Σάρδιος, ου, ὁ, idem ac σάρδινος.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONYX*, nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, ου, ὁ, *sardius*, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*; quòd colore suo unguem humanum imitetur.
ΣΑΡΔΩ', & Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, insula.
Σαροῖ, *verret*, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro*, *scopis purgo*: f. αρῶ. Sed σαροῖ, est 3. sing. optat. præs. pass. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro*.
Σάρεπτα, τὰ, nom. urbis. Hebr. *officina aurifabri*. Vel est sing. n. g. indecl. Vel f. ἡ.
ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA*, *Macedonica hasta*.
Σαρκάζω, *carnes detraho*; it. *diducto rictu irrideo*: à σάρξ.
Σαρκασμὸς, ου, ὁ, *SARCASMUS*, *irrisio amarulenta*: Hinc Angl. Sarcasm: à p. pass. præced.
Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν, inf. à σαρκάζω, quod vide, *carnes carpere ac vellere*. Th. σάρξ, *caro*.
Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *carnalis*, *e*. à præced.
Σάρκινος, η, ον, *carneus*, *a*, *um*; ab eod. Th.
Σαρκοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carnivorus*; it. subst. *sepulchrum*: indè
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium esus*: ex σάρξ & φάγω.
Σαρκόω, -ώσω, *carneum reddo*, *incarno*: indè
Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio*: à præc. Th. σάρξ, *caro*.
• Σάρμα, ατος, τὸ, *sordes purgando collectæ*.
ΣΑΡ'Ξ, κὸς, ἡ, *caro*.
Σαρούχ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *palmes*.
Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, nomen propr. viri.
Σάρπος, *arca*, *domus lignea*.
• Σαρὸς, ου, ὁ, *scopæ*.
Σαρόω, *verro*: f. ώσω. p. part. pass. σεσαρωμένον· à σαίρω, idem.
Σάρρα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami, Hebr. *princeps*.
• Σάρωθρον, ου, ὁ, *scopæ*.
Σάρων, ωνος, ὁ, nom. regionis, Act. ix. 35. Hebr. *lorica*. Est &
Σάρων, *natura muliebris*.
Σάρωνις, *quercus cava*; quia σέσηπε.
Σὰς, *tuas*: acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σύ, *tu*.
Σατᾶν, ὁ, nom. principis malorum Angelorum, indecl. Hebr. *adversarius*.
Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem, 2 Cor. xi. 14.
Σατίνη, ης, ἡ, & σάτινον, ου, τὸ, *plaustrum*, *vehiculum*; à σάττω, *onero*.
Σάτον, ου, τὸ, *frumenti mensura*, *tertia pars ephæ*, & *respondet sesquimodio*. Et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.
Σατραπεία, ας, & Ion. -ίη, -ίης, ἡ, *Satrapiæ principatus*. à
ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRAPA*, *provinciæ præses*. vox Persica.
ΣΑ'ΤΤΩ, *onero*, *onus impono*, *refertio*, *constipo*, *subigo*: f. ξω. p. σέσαχα, p. pass. σέσαγμαι.
Σατυρικὸς, ου, *SATYRICUS*. &
Σατύριον, ου, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à
ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATYRUS*: q. à σάθη.
Σαυκὸς, ου, *siccus*, *aridus*.
Σαυλὰ, adv. *tardè*. à
ΣΑΥΛΟ'Σ, ου, *delicatus*, *mollis*, *fluxus*, *levis*: at
Σαῦλος, ου, ὁ, nom. propr.
Σαυνιάζω, *saunio percutio*. σαύνιον, *hasta*, *pes*: à σαίνω, *quatio*.
Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis*, *tener*: puto ab eod. Th.
ΣΑΥ'ΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, *lacerta*. sed Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus*. Est & nom. piscis.
Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis*, *in imo hastæ ferro transversa*, seu *ferramentum concavum*, *mucronatum*, *qui extrema hastæ pars inserta efficit ut erigatur*, & *solo depangatur*: q. σαυρωτὴρ, à σαυρόω, *palum depango*.
ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, ου, ὁ, *linguæ hæsitatio*.
Σαυσαρὸς, ου, ὁ, *SUSURRUS*: Vox fictitia.
Σαυτῆς, per Crasin pro σεαυτῆς· sic σαυτοῦ pro

pro σεαυτοῦ, & σαυτὸν, pro σεαυτὸν, te ipsum: ex σύ & αὐτός, ipse.

Σάφα, adv. perspicuè, certè, verè: à σαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manifestus.

Σαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro σαφηνὴς, perspicuus, clarus, certus. ab eod. Th.

Σαφὲς, Poët. n. g. loco, adv. σαφῶς, apertè, perspicuè, quod vide.

Σαφέστατος, ου, superl. &

Σαφέστερος, έρα, ον, comp. à σαφὴς, manifestus.

Σαφέως, & σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, apertè, palam, quod vide.

Σαφῆ, acc. sing. à σαφὴς, quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, perspicuitas: ab eod.

Σαφηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, manifesto: id. cum σαφέω. Th. σαφὴς, manifestus.

Σαφηνιῶ, Att. pro σαφηνίζω, f. 1. verbi præced.

Σαφηνὲς, idem quod σαφῶς, quod vide.

ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus.

Σαφῶς, adv. manifestè, perspicuè: à præc.

Σαχθεὶς, έντος, constipatus: a. 1. part. pass. à σάττω, onero: f. ξω, a. 1. pass. ἐσάχθην.

Σαὼ, όος, -οῦς, ἡ, nom. mul. salva.

Σάω, servabit, servabat: pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento & Apocope Poët. σάω. Sumitur & pro σαώσον, serva: a. 1. imperat. per eand. Apoc. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε, vel præs. imperat. pro σάωσε, verbi σαώσω. Sunt qui σάω Dor. esse dic. pro σάε, verbi σάομαι, vel σάω, Poët. servo: quod à σάος, Poët. pro σόος, salvus.

Σαώζω, Poët. pro σώζω, servo. ab eod. Th.

Σάωσε, servavit: Ion. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, servo, ab eod. Th.

Σαώσει, servabit: 3. sing. f. 1. ejusd. ver. & Th.

Σαωσέμεν, servaturum esse: Ion. pro σαώσειν, f. 1. infin. verbi σαώζω, vid. σαώσει.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.

Σαώτερος, magis salvus: comp. à σάος, id. quod σόος, salvus.

Σβεννυμένων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. pr. pass. verbi σβέννυμαι, supprimor: à

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, & σβεννύω, extinguo, restinguo, comprimo: præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε. f. σβέσω & σβέσομαι, ab inus. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. inf. act. σβέσαι, p. ἔσβεκα & -ηκα, quod passiv. signif. uti etiam a. 2. ἔσβην à σβῆμι, inus. præs. pass. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. σβέννυνται. perf. pass. ἔσβεσμαι a. 1. pass. ἐσβέσθην. & in infin. σβεσθῆναι. f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, ηται.

Σβέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi sup. &

Σβέσις, εως, ἡ, extinctio: à 2. perf. p. pass.

Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. infin. act. verbi σβέννυμι.

* Σβεστικὸς, ὴ, ὸν, habens vim extinguendi: à σβέννυμι.

Σβέσω, εις, ει, extinguam: f. 1. act. ejusd.

Σὲ, te: acc. sing. à σύ, tu. σε φρένας, Att. pro σοῦ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένας, per Synecd.

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contr. σαυτοῦ, ῆς, οῦ, tui ipsius, caret nom. compositum ex σέ, pro σοῦ, tui, & αὐτοῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, colo, veneror; item vereor. f. άσομαι. p. pass. σεσέβασμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.

Σέβας, τὸ, indecl. reverentia, veneratio, pudor: ab eod. Th.

Σεβάσθησαν, coluerunt: Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. σεβάζομαι, quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, numen. σεβάσματα, ων, τὰ, sacra: ab eod.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, veneratio: ab iisd.

Σεβάσμιος, ου, id. quod σεβαστός. ab iisd.

Σεβάσσατο, Ion. & Poët. gem. σ pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. & ab eod. Th.

Σεβαστὸς, οῦ, Augustus, q. d. veneratione dignus, venerandus: & plerumque cognomen Rom. Imperatorum. Lat. Augustus. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, Augusta, Cæsaris uxor. à p. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac Th. σέβω, colo.

Σέβε, cole: præs. imperat. act. ab eod.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, palmæ involucrum, q. σέβανον.

Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, colo, veneror.

Σέβομαι, colo, veneror: cum acc. item pass. color: præs. imperat. σέβου. præs. infin. σέβεσθαι. part. præs. σεβόμενος, ου, ὁ, religiosus. σεβομένη, ης, ἡ, religiosa, religionem Judaicam amplexa. Act. xiii. 15. Th. σέβω, colo.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. pl. præs. act. ejusd. Th.

ΣΕ'ΒΩ, veneror, adoro, colo.

Σέθεν, per Sync. pro σέθεν, Poët. Dor. seu Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σύ, tu. Vel etiam acc. sing. pro σέ.

Σεῖο & σέο, Ion. pro σοῦ, gen. à σύ, tu.

Σειόμενος, ου, præs. part. pass. à σείω, moveo: f. σω. p. σέσεικα.

Σείοντες, n. pl. præs. part. act. ejusd.

Σειὸς, Laconicè pro θεῖος, ου, divinus. Th. Θεὸς, Deus.

Σεὶρ, ρὸς, ὁ, Sol. à σείρω, desicco.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, catena, funis, linea. SERA & obex. σειραὶ quoque bulborum & olerum fasciculi: ab εἴρω, necto.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, SIREN, monstri marini genus, item insectum api haud dissimile. Alii ab εἴρω, necto: alii à σύρω, traho. Alii autem à σειρὰ, quòd audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur.

Σειριάω, f. άσω, inflammatione capitis laboro: à σείρω, desicco.

Σείριον, ου, τὸ, astrum, &

Σείριος, ου, ὁ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur. à σαίρω, *bio*: vel, ut alii, à præced. Th.

● Σεισμαίςης, ου, ὁ, *basta*, II. Reg.

● Σειρέω, -ῶ, *evacuo*, *inanio*. f. ήσω, p. σεσείρηκα.

Σείρω, *desicco*. hinc σειρ, *sol*.

Σεισάμενας, Dor. pro σεισάμενος, a. 1. part. m. f. g. à σείω.

Σεισθείς, έντος, *commotus*: a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo*; f. σείσω. a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσείσθησαν.

● Σεῖσμα, ατος, τὸ, *concussio*, *succussio*: &

Σεισμὸς, ῦ, ὁ, *agitatio*, *concussio*; *terræ motus*: à 1. perf. p. pass. verbi.

ΣΕΙ'Ω, *concutio*, *quatio*, *moveo*, *agito*: fut. σείσω. p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα. p. pass. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.

Σέλα, *jubari*: dat. sing. à σέλας, ατος, τὸ, *fulgor*. dat. σέλαϊ, -α.

Σελαγέω, f. ήσω, *splendeo*, *fulgeo*: q. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ου, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè & σεληναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *Luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, *fulgur*, *lumen*; qu. à σείω, & ἕλη, *splendor*.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*. an à σέλας, cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi*, *navis*, & *vestis quoddam genus*.

Σεληναῖος, ου, *lunaris*: & in f. g. σεληναία, & Ion. -αίη, *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*: q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dicta quòd subinde novas accipiat phases. & hinc σεληναῖος, *lunaris*, *clarus*.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμὶ, *lunaticus sum*; *conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*. f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο. præs. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, *lunaticus*, *a*, *um*. Th. σέλας, ατος, τὸ, *fulgor*.

Σεληνιακὸς, ῦ, *lunaris*, *lunaticus*, *morbo comitiali laborans*. à σελήνη, quod vide.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium*, herba. ab ἕλος, *palus*.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spatium inter lineas*, *pagina*.

Σέλλα, *sella*: ex Latino. Tamen ex Lacon. ἕλλα, qu. ab ἵζω, *sedeo*.

Σελλίστρωσις, *sellisternium*: Gl. Cyr. σελλῶν στρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SELLUS*, *pauper qui dives haberi volebat*, *jactator*.

Σέλμα, *spatium inter tabulata navis*, *transtrum*: à σέλις.

Σεμεῒ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *attonitus*.

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt à σέλας & μέλαν, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure & tonitru, κ̀ ἐσέλασθη τὰ μέλη.

Σεμίδαμθος, *exiguus lacertus*, Itali *tarantula* appellant: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA*, *similago*, *flos farinæ triticeæ*.

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis*, Nini uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosè* & *graviter loquor*, *glorior*, *jacto*: à

Σεμνολόγος, *qui graviter* de re quâpiam *disserit*, *ostentator*: à σεμνὸς & λόγος. qu. à λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *honestus*, *venerandus*, *augustus*, *gravis*; qu. à σέβω, *veneror*. Hinc compar.

Σεμνότερος, *præstantior*.

Σεμνόω, *illustro*, *exorno*.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas*, *majestas*; *reverentia*, *honestas*. Th. σεμνός.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero*, *jacto me*.

Σεμνύνω, fut. υνῶ, *honesto*, *orno*, *extollo*. à præced. Th.

Σεμνῶς, adv. *honestè*, *decenter*, *graviter*, ab eod.

Σένα, *sena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο. Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σεοὶ, *Dii*: Dor. melius. σιοί.

Σεπτὸς, ῦ, *venerabilis*: à σέβω, *colo*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, ιάδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφείμ, *Seraphim*, indecl.

Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus*.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ου, τὸ, *absinthium marinum*.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ γραῦς, ἡ, *anus*, *quæ in virginitate consenuit*.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ insecti genus, *culex*.

Σέσαγμαι, *instratus sum*: p. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω, p. σέσαχα. p. pass. infin. σεσάχθαι. p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens*, *dente stridens*: f. g. à σεσαρὼς, part. præt. m. verbi σαίρω, *sum ore biante* seu *diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur. undè pro *ridente* accipitur. f. σαρῶ, perf. σέσαρκα. præt. m. σέσηρα & σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. infin. pass. verbi σείω, *quatio*, *moveo*.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, & σέσελις, ὁ, herbæ nom.

Σέσηπα, *putrefactus sum*; p. m. verbi σήπω, *putrefacio*: f. ψω.

Σέσηρα, *sum ore aperto*: p. m. à σαίρω, id. & *verro*.

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejusd. part.

Σέθεν & σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, *tu*.

Σεσιγάμενος, Dor. pro σεσιγημένος, *qui silentio præteritur*: præs. part. pass. à σιγάω, *sileo*: f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, *tacitus*, *qui silentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, p. part. pass. verbi σιωπάω, *sileo*.

Σεσοφισμένος, η, *peritus*; p. part. pass. verbi σοφίζω, *reddo sapientem*: f. ίσω. p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σεσοφισμένως, adv. *scitè*, *callidè*: qu. à præced.

Σευ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu*.

Σεῦα,

Σεῖσα, *figuri* : a. 1. Ion. pro ἔσεισα, verbi σείω, *cieo*, *agito*. Th. σείω, *quatio*.

Σείσατο, Ion. pro ἐσείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Σείσθω, *concitetur* : per Sync. pro σεισάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. σεῖσαι, ἀσθω, verbi ejusd.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ, à

Σεῦτλον vel τεῦτλον, *beta* in quâ versatur.

Σεύω, f. σεύσω, *agito*, *concito*, *persequor*, *fugo*. Th. σείω, *quatio*.

Σεφθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi σέβω, *veneror*, *colo*.

Σέψασθαι, a. 1. infin. m. ejusd.

Σεωῦτῦ, Ion. pro σεαυτῦ, *tui ipsius*.

Σὴθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repositus*.

Σήθω. *excutio*, *cribro* : qu. à σείω, *moveo*.

Σηκάζω, f. άσω, *stabulo*, *includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, *ancilla*. à

ΣΗΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *stabulum*, propriè *ovium* & *caprarum* ; *templum*. Est etiam *pondus* vel *statera* : undè

Σηκόω, -ῶ, *pondero* : à præced. Th.

Σήκωμα, ατος, τὸ, *æquipondium* ; item *fanum*. à σηκόω. Th. σηκός.

Σὴμ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. ὀνομαστός.

Σῆμ' pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ͂ΜΑ, ατος τὸ, *signum*, *nota*, *vexillum*, *insigne* nobilitatis, *monumentum*, *sepulchrum*. σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum*, *insigne* familiæ.

Σήμαιν' pro σήμαινε, præs. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, *significans* : præs. part. f. g. ejusd. verbi.

Σημαίνω, *signum do*, *significo*, *præcipio*, *impero* : f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. a. 1. act. infin. σημᾶναι. p. σεσήμαγκα. præs. pass. σημαίνομαι. perf. pass. σεσήμμαμμαι, & Att. σεσήμασμαι. Hinc p. part. σεσημασμένος, η, ον, *obsignatus sum*. Th. σῆμα, *signum*.

Σημᾶναι, a. 1. infin. act. verbi σημαίνω.

Σημανέω, *indicabo* : Ion. pro σημανῶ. f. 1. ind. act. verbi σημαίνω, *significo*. Th. id.

Σημαντέον, *significandum* : verb. à σημαίνω.

Σημαντικὸς ῦ, *significatus* : quod ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *præfectus*, *dux*, *qui signum dat classicum canendo* : à præced.

● Σημασία, ας, ἡ, *significatio*.

Σήματα, *literæ* : n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημεῖον, ου, τὸ, *signum*, *miraculum*, *indicium*, *argumentum*, *vexillum*, *simulacbrum*. ab eod.

Σημειόομαι, -ῦμαι, *noto*, *insignio*, *annoto* : præs. imperat. σημειόυ, -ῦ, -όεσθω, -ύσθω, & in 2. pl. -όεσθε, -ῦσθε, f. ώσομαι. perf. pass. σεσημείωμαι· à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημειόω, *noto*, *signo* : ab iisd.

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio*, *designatio*, *observatio* : à 2. pers. perf. pass. præced.

Σήμερον, & Att. τήμερον, *hodiè* : adv. q. id. τῇδε ἡμέρα, *hoc die*. ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, *hodiernus dies*. σημερινὸς, *hodiernus*.

Σημῆιον pro σημεῖον, ου, τὸ, *signum*, q. vid.

Σημήνῃ, *significaverit* ; 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, *significo* : f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημικίνθιον & σιμικίνθιον, ου, τὸ, sunt Lat. origine *Semicinctium*, quod & *succinctorium* aut *subligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τό.

Σὴν, acc. sing. σῆς, gen. Sed σῆς, σῇσι, & σῇσιν, Ion. pro σαῖς, dat. pl. à σὸς, ὴ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὺ, *tu*.

● Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo*, *putredo*, *caries* : à σήπω, *putrefacio*.

Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA*, nomen piscis atrum liquorem emittentis : accipitur & pro *atramento*. Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σηπτικὸν, ῦ, τὸ, *unguentum putrefactivum* : à

Σηπτικὸς, ῦ, *putrefactivus* : quod &

Σηπτὸς, ῦ, idem, it. *putridus* : à sequente.

ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio* : f. ψω. a. 1. ἔσηψα. p. act. σέσηφα. præt. m. σέσηπα, & Dor. σέσαπα· undè σαπρὸς, *putris*. σήπομαι, *putresio*, *computresco*, a. 2. pass. ἐσάπην, ης, η, *computrui*. Hinc deriv. σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, *putredo*, *marcor*.

Σήραγξ. γγος, ἡ, *rima* & *fissura terræ*. à σεσηρέναι, verbi σαίρω, *apertus sum*.

ΣΗ͂ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES*, populus : sing. est σὴρ, ρὸς, ὁ, quod est etiam *bombyx*, *vermiculus qui net sericum*. Seres quippe arbores habent unde sericum conficiunt.

Σηρικὸς, ὴ, ὸν, *SERICUS*, *a*, *um*, à σὴρ, ρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea* : à σήπω, *putrefacio* : nascitur enim ex putredine.

Σῇς & σῇσι, Ion. pro σαῖς, dat. pl. Vid. σήν.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, σησαμον, ου, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σηστιὰς, ἀδος, ἡ, *Sesta puella* : à

Σηστὸς, ῦ, nom. insulæ.

ΣΗ͂ΤΕΣ, adv. *hoc anno* : Att. τῆτες, quasi τῷ ἔτει τύτῳ. Hinc

Σητινὸς, ῦ, ὁ, *hornus*.

Σητόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à tineis consumptus* : ex σὴς, *tinea*, & βρωτὸς, *voratus*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, *à tineis cæsus*, seu *pertusus* : qu. à σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*, & κόπτω, *scindo* : p. med. κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ ϗ ἡ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefactio*, *putredo* ; ab eod.

Σθενεὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, *robusta*. qu. à σθένος, *robur*.

Σθεναρὸς, ῦ, *robustus*, *validus*. à præced.

Σθενελαΐδες, *Sthenelaides*.

Σθένελος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, *robur*, *vis*, *potentia*. Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro*, *confirmo* : f. ώσω. p. ἐσθένωκα. a. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. 1 Pet. v. 10. ab eod. Th.

ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo*, *possum* : à σθένω, *sto*.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, *pars maxillaris*. Deut. xviii. 3. à

ΣΙΑΓΩΝ,

ΣΙΑΓΩΝ, όνος, ἡ, *mala*, *maxilla*.
Σιαίνομαι, *tædio afficior*, Gloss. Cyr.
ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, seu σίαλος, ου, ὁ, *SALIVA*. Dicitur & σίελον, quod à σείω, quia in ore movetur.
Σίαλος, ου, ὁ, est etiam *porcus saginatus*, gen. Ion. σιάλοιο, q. à σιτεύω, & ἅλις, quia admodùm pastus
ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA*, *vaticinatrix*. q. d. σιοῦ βουλὴ. σιὸς, pro θεὸς, Æol. vel Dor.
Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo sues figuntur. Dicitur & συβύνη, à σῦς, *sus*.
Σῖγα, adv. *tacitè*, ut σιγῇ. vide σιγή. at
Σίγα, *tace*, præs. imperat. à σιγάω.
Σιγαλέος, ου, *tacitus*: à σιγάω, *sileo*.
Σιγαλόεις, εντος, *splendidus*, *elegans*, *ob pulchritudinem silentium & admirationem inducens*: in acc. sing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω, *admiror*, *sileo*.
Σιγαλὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, *tacitus*, *taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.
Σιγᾶν, *tacere*, præs. infin. act. à σιγάω, quod vide.
ΣΙΓΑ'Ω, -ῶ, *taceo*, *sileo*. f. ήσω. p. σεσίγηκα.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium*, *taciturnitas*. σιγῇ, dat. *tacitè*, *clam*: adverbialitèr sumitur, Th. σιγάω, *sileo*.
Σιγηθεὶς, έντος, *silentio præteritus*: a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo*. a. 1. pass. ἐσιγήθην.
Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere*, præs. infin. ejusd. verbi.
ΣΙ'ΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, *inaures*. Sed
Σιγλαὶ, *cifræ*, *notæ compendiariæ in scribendo*; quòd per eas aliquid σιγῶμεν.
Σιγνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *manipularius*, *signifer*. Ex σίγνον, *signum*, quod Lat. & φέρω, *fero*.
Σιγύνης, ου, ὁ, *jaculum è ferro*: ut σιβύνη, Oppian. 1.
Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent*, 3. pl. præs. à σιγάω.
Σιδάρειος, Dor. pro σιδήρειος.
Σιδαρόδετος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.
Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum*.
Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor *qui ferro*, vel *ferreis armis gaudet*, *bellicosus*. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν. Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. pl. à σιδηροχάρμης, ου, ὁ. Ex σίδηρος, *ferrum*, & χαίρω, *gaudeo*.
ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, & *fructus*: à Sidâ Bœotiæ oppido.
Σιδήρεος, -οῦς, -έα, -ᾶ, (& Dor. -ία, -ᾶ,) -εον, -οῦν, *ferreus*, *a*, *um*. Th. σίδηρος, *ferrum*.
Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto*: &
* Σιδήριον, ου, τὸ, *ferramentum*: à σιδηρόω.
Σιδηρίτας, & σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro
Σιδηρίτης, ου, ὁ, *ferrarius*; it. *magnes*. &
Σιδηρῖτις, fœm. *ferraria*; item herba sic dicta.
Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*; à σίδηρος, *ferrum*, & δέω, *ligo*.
ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum*, *ensis*. q. à σίζω, *strideo*, quod dicitur de ferro candente, cum in aquâ restinguitur. Hinc σιδήρεος, *ferreus*. σιδηρίτης, *magnes*. σιδήριον, *ferramentum*.

Σιδηρόω, -ῶ, *ferro munio*. Th. σίδηρος, *ferrum*.
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis Phœniciæ, *SIDON*. Hebr. *venatio*. Hinc
Σιδώνιος, ου, *SIDONIUS*, nom. gentile.
* Σίελον, ου, τὸ, & σίελος, ου, ὁ, *saliva*.
Σίζειν, *stridere*, dicitur de ferro candente, quum in aquâ restinguitur, à sono.
Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.
Σικάριος, ου, ὁ, *sicarius*, vox origine Lat. à *sica*, qu. *seca*, à secando, est *gladiolus*. Gr. δόλων, ωνος, ὁ, *pugio*.
Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.
Σικελὸς, ὴ, ὸν, *Siculus*, *a*, *um*, in pl. Σικελοί.
Σίκερα, τὸ, *SICERA*, indecl. & sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est *cerevisia*, &c.
* Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs & regio urbis circumvicina.
Σίκιννις, *saltatio quædam militaris*: à σείω & κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινούμενοι.
Σίκλος, vide *Siclus*, Lat.
Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη· qui similis est τῷ σικυῷ. Th. σίκυος, *cucumis*.
Σικυήλατον, ου, τὸ, *cucumerarium*. Esai. 1. 8. Alitèr σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σικύας κρατεῖ, à
ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, & veteres Græci κεκυὸς, *CUCUMIS*. q. à σύεσθαι & κίειν. hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*.
Σικυωνόθεν, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone*.
Σικχαίνω, *fastidio*: f. ανῶ. p. σεσίκχαγκα. præs. pass. σικχαίνομαι, *tædesco*. præt. σεσίκχαμαι à
ΣΙΚΧΟ'Σ, οῦ, *injucundus*, *molestus*, *derisor imbecillis*. σικχασία, *tædium*. σικχαίνω, *fastidio*. Hinc Angl. *sick*.
Σίλας, α, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus*.
ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *siligo*. Gr. à Lat.
Σιλλικύπριον, ου, τὸ, *planta quædam*.
Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates*, *convitia*. q. à σείειν ἴλλους, *movere oculos*. Hesych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Est & σικκὸς, ἀναφάλαντος, id est, *recalvaster*.
Σίλλυβον, ἀκάνθιον τι ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμον. Diosc. l. 4. *Est spina lata*, *foliis chamæleontis*. Est &
Σίλλυβον τῶν βίβλων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.
Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, *Silvanus*; nom. viri, Lat.
Σίλουρος, ου, ὁ, *SILURUS*, *piscis*, quia σείει τὴν οὐρὰν.
ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta*.
ΣΙΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, *laserpitium*, frutex.
Σιλωὰμ, ὁ, nom. *piscinæ*, indecl. Hebr. *missus*.
Σιμαὶ, *citharæ partes summæ*, & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed
Σιμαὶ sunt *apes*, qu. à σιμός.
ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, & σίμβλη, ης, ἡ, *alveare*. q. σιμβόλον· nempe ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.
Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *exauditus*.

Σιμὴ, ῆς, ῆ, & in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, *apes.*
Σιμμίνθιον, vide σμινθίον.
Σιμόεις, εντος, ὁ, *SIMOIS*, nom. fluv. & viri.
ΣΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SIMUS, pressis naribus.* Est & σιμὸς, τυφλός.
Σιμότης, ητος, ἡ, *simitas:* à præced.
Σιμῦντα, pro Σιμόεντα, acc. ſing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nom. viri vel fluv.
Σίμων, ωνος, ὁ, nom. propr.
Σιμωνίδης, υ, ὁ, *Simonides.*
Σινᾶ, τὸ, nom. montis, indecl. Hebr. *robur.*
Σιναμωρέω, *vasto, corrumpo:* à
Σινάμωρος, *ad alios lædendos natus:* à σίνω, & μόρος, *fatum*, tanquam cui fatale ſit nocere.
* Σιναπίζω, *vultum adduco*, ut qui ſinápi edunt.
Σίναπι, vide in σίνηπι, *ſinapi.*
Σινηρὸς, *noxius:* à σίνω.
ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON, amictus ex lino, linteum tenue.*
Σίνεται, 3. ſing. ind. præſ. verbi σίνομαι, *lædo. noceo.*
ΣΙ'ΝΗΠΙ, & σίναπι, εως, τὸ, *SINAPI*, quia σίνει ὦπας, *lædit oculos.*
Σινιάζω, *ventilo, vanno, cribro concutio.* f. άσω, p. σεσινίακα. a. 1. ἐσινίασα. a. 1. inf. act. σινιάσαι. q. à σείω, *concutio.*
Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti.*
Σίνος, εος, τὸ, *noxa, damnum, clades:* à σίνω, *noceo.*
Σίντης, υ, ὁ, *noxius.* Hinc Lemni incolæ.
Σίντιες, dicti, quòd piraticam exercuerint.
ΣΙ'ΝΩ, & σίνομαι, *noceo, lædo.*
Σινωπίζειν, *laſcivire more ſcorti:* à *Sinope*, impudicâ muliere.
ΣΙ'ΟΝ, υ, τὸ, *SIUM*, ſed *laver*, herba aquatica.
Σιὸς, *Deus*, Dor. quia omnia σείει, vel à Θεός.
ΣΙΠΑΛΟ'Σ, ῦ, *deformis, impurus.* σιφλὸς, ῦ, idem.
Σιπταχόρα, nom. Indicum fluvii.
ΣΙΠΤΗ, ης, ἡ, *arca*, propriè *panaria.* Suidæ quaſi σιτυβὴ, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Reſpicit, opinor, ad σῖτος, & βύω, *impleo.*
Σιρὰ, vide σειρὰ, & in Lat. Etymol. *ſira.*
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, υ, τὸ, *defrutum, ſapa.*
Σιρὸς, vel σειρὸς, ῦ, ὁ, *SIRUS, fovea in uſum granarii cavata.* q. σωρός.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, *ſeſamum*, ſpecies frugum. Vide σησάμη.
ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, υ, τὸ, *SISER*, olus.
Σισόη, ης, ἡ, Suidas: σισόη τὸ πλιχίδιον. Levit. xix. 27. An à σείσις, ut indicetur coma contorta in diverſos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, quia cincinni concuti poſſint? an à σίσυς, ut ſit capillus, velut caprini villi?
Σίσυβος, *fimbria*, quaſi à σείσει & βοῇ, quòd concuti queat & reſonare.
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, υ, τὸ, *ſerpyllum ſylveſtre, SISYMBRIUM.*
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *ſagum pellicium, veſtis è pellibus caprinis, penulæ*

Σίσυς βαίτη, *pellis capræ, villo veſtimentum:* q. à σισύρα.
Σίσυφος, υ, ὁ, *SISYPHUS*, nom. propr.
ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίνων, ονος, ὁ, *ſemen apio ſimile.*
Σιταθεν, Dor. & Ion. pro ἐσιτήθην, *comedi*, a. 1. paſſ. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιταρίας, υ, ὁ, ſpecies σίτυ.
Σιτέομαι, -ῦμαι, *comedo, veſcor.* Th. σῖτος.
Σιτευτὸς, ῦ, ὸν, *ſaginatus, a, um.* à
Σιτεύω, *frugibus ſagino*, f. εύσω. p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum.*
* Σιτέω, -ῶ, *alo, nutrio, paſco, ſagino:* &
* Σιτηγὸς, *frumentarius:* à σῖτος.
Σιτηρέσιον, υ, τὸ, *demenſum. frumentum*, quod quis à σιτοδότη aufert à σῖτος, *frumentum*, & αἱρέω, *aufero.*
Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio:* & in 3. pl. σιτίζεσι. f. ίσω. p. σεσίτικα. p. paſſ. σεσίτισμαι, σαι, ται. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτίον, υ, τὸ, *cibus*, dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτισμὸς, ῦ. ὁ, & σίτισις, *ipſa actio præbendi cibum:* à 1. perſ. perf. paſſ. verbi σιτίζω, *nutrio.*
Σιτιςὸς, *ſaginatus, altilis.* à σιτίζω.
Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum:* ex σῖτος, *frumentum*, & βάλλω, *jacio.*
Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. pl. præced.
Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηίη, ης, ἡ, *annonæ caritas.* Ex σῖτος, *frumentum*, & δέομαι, *indigeo.*
Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio:* à σῖτος & δίδωμι.
* Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior*, f. ήσω. p. σεσιτομέτρηκα· à σῖτος, *frumentum*, & μετρέω, *metior.*
Σιτομέτριον, υ, τὸ, vel σιτόμετρον, *demenſum*, q. d. μέτρον τῦ σίτυ, menſura cibi.
Σίτον, υ, τὸ, *panis ex frumento.* Th. σῖτος.
* Σιτοποιεῖσθαι, *frumentum victûs causâ comparare*, infin. verbi.
* Σιτοποιέομαι, (ex σῖτος, & ποιέω) *frumentum victûs causâ comparo.*
Σιτοποιὸς, ῦ, *piſtor.* Ex σῖτος, & ποιέω, *facio.*
Σιτοπώλης, υ, ὁ, *frumenti venditor.* à σῖτος, & πωλέω, *vendo.*
ΣΙ'ΤΟΣ, υ, ὁ, *frumentum, panis, annona; commeatus*; in pl. σῖτα etiam; quaſi à σίω, *cribro*, quòd ſit propriè purum jam elaboratum & vannatum.
Σιτοφάγος, υ, ὁ, nomen muris: quod à σῖτος, *frumentum*, & φάγω, *comedo.*
Σιτοφόρος, υ, ὁ ϰ ἡ, *qui frumentum portat:* à σῖτος, & φέρω.
ΣΙ'ΤΤΑ, *vox paſtorum, ut feſtinet grex:* à σεῦ, *curre*, & hoc ex σόω, *concito.*
Σιτύβη, ης, ἡ, *veſtis pellicea.*
Σιτύβος, υ, ὁ, *genus vaſis.* an quòd in eo σῖτος ponitur?
* Σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται.
Σιφλὸς, ῦ, *deformis, debilis*, per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato: hinc
Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito:* à præced.
ΣΙΦΝΟ'Σ, ῦ, *vacuus.*
ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis.* q. à præced.

Σιωπὴ,

Σιών, τὸ, nom. montis, indec. Heb. *ariditas.*
Σιώπα, præs. imperat. à σιωπάω.
ΣΙΩΠΑ'Ω, *sileo*, imperf. ἐσιώπαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. præs. imperat. act. σιώπαε, -α, *sile.* f. ήσω. p. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. a. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. hinc
Σιωπῇ, ῆς, ἡ, *silentium.* σιωπῇ, dat. adverbialitèr usurpatur, *silentio, tacitè.* à σιωπάω.
Σιώπησις, εως, ἡ, *silentium:* à 2. perf. perf. pass. verbi σιωπάω.
ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico.* f. άσω. p. ἔσκακα.
Σκαιὰς πύλας, *Scævas portas*, quòd in sinistrâ parte urbis: acc. pl. Vide σκαιός.
Σκαιῷ, dat. sing. à
Σκαιὸς, ἡ, ὸν, *sinister*, *SCÆVUS*; *rudis, opacus.* Th. σκάζω, *claudico.*
Σκαιοσύνη, ης, ἡ, &
Σκαιότης, ητος, ἡ, *rusticitas, imperitia:* à σκαιός. Th. σκάζω.
ΣΚΑΙ'ΡΩ, *salio, tripudio.* f. αρῶ.
* Σκαιῶς, adv. *sinistrè:* à σκαιός.
Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio.* Vide ἀσκαλαβώτης.
Σκαληνὸν τρίγωνον, *cujus tria latera sunt inter se inæqualia:* à σκάζω, *claudico*, seu σκολιός.
Σκαλεύω, f. εύσω, &
Σκαλίζω, f. ίσω, id. ac Th. σκάλλω, *fodio.*
Σκαλὶς, ίδος, ἡ, & Σκαλιστήριον, ου, τὸ, *instrumentum* τῦ σκάλλειν, *sarculum.*
ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio, sarrio, findo.* Hinc σκαλεύω, & σκαλίζω, idem.
Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus:* quia eo σκάλλεται pars navis dum incutitur. Accipitur etiam pro *navi.* Vide σκαίρω.
Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*; quia σκάλλει ὀπὰς, *fodit foramina:* vel à καλύπτω, quia tectos oculos habet.
Σκαμάνδρειος, ου, à seq.
Σκάμανδρος, ου, ὁ, *SCAMANDER*, fluv.
Σκαμβὸς, οῦ, *qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus*; à σκάζειν, vel σκαιῶς βαίνειν.
ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, vel -ία, ας, ἡ, *SCAMMONIUM*, herba.
Σκανὰ, ᾶς, ά, Dor. pro σκηνὴ, ἡ, *taberna, tentorium.*
Σκανδαλίζω, *SCANDALIZO*, f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, *feci ut offenderet.* a. 1. sub. σκανδαλίζω, ῃς, ῃ, & in 1. pl. -ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. σκανδαλισθῆτε. f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται· quod à σκάνδαλον, ου, τὸ, *offendiculum.* Th. σκάζω, *claudico.*
Σκάνδαλον, ου, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum*, in viâ positum. Th. σκάζω, *claudico.*
ΣΚΑΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris sylvestris.*
Σκανθαρίζω, vel potiùs σκινθαρίζω, *medio digito nasum ferio.* σκιρίζω, pro eodem apud Hesych.
Σκάνθων, κράββατον, *grabbatum.* Vide ἀσκάντης.
Σκάνξ, αἰτία, κώλυμα, Hesych. *culpa, impedimentum:* tanquam aliquid σκαιῶς factum.
Σκαπάνη, & Dor. -α, ἡ, *fossio*; *ligo:* à σκάπτω.
Σκαπέρδα, *ludi genus.* Poll. l. 9. c. 7.
Σκάπετος, ου, ὁ, *fossa.* Th. σκάπτω, *fodio.*
* Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor.* à σκάπτω.
Σκαπτησύλη, ἡ, urbs Thraciæ.
Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.
Σκᾶπτρον, ω, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *sceptrum.* Th. σκήπτω, *innitor.*
ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio, excavo.* f. ψω. a. 1. ἔσκαψα. a. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα.
Σκαρδαμύττω, *oculis salientibus crebrò conniveo:* à σκαίρω, *salio*, & μύω, *conniveo.*
Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, *saltus:* à σκαίρω, *salio:* inde εὔσκαρθμος, *benè saltans, agilis.*
Σκαρίζω, *salio, palpito, bullio:* à σκαίρω.
* Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, quod vide.
Σκαριφεύειν, *radiis delineare, SCARIFICARE*; Angl. to scarify: à
ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *stylus, penicillus:* item *stipula, festuca:* q. à κάρφος, *festuca.*
Σκάρος, ου, ὁ, *SCARUS*, piscis. Th. σκαίρω, *salito.*
Σκαῦρος, ου, ὁ, *SCAURUS*, quia difficultèr σκαίρει, i. e *salit*; *qui talos tumentes ac porrectos habet.*
Σκαφεῖσα, α. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio.*
Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA, vas oblongum*; & *species navium.* Act. xxvii. 31. Angl. Skiff: à σκάπτω, quia *excavatum* lignum: sed
Σκαφὴ, ῆς, ἡ, *fossa.* Th. σκάπτω.
Σκαφθῆναι, *effossum esse*, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, *fodio:* f. ψω. a. 1. pass. ἐσκάφθην. a. 2. pass. ἐσκάφην.
Σκαφίον, ου, τὸ, *ligo*, quo σκάπτεται.
Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *mulctra, vas melli servando destinatum.* Th. σκάπτω.
Σκάφος, εος, τὸ, *fossa, fossio.* Th. idem.
Σκεδᾷ, *dissipabis*, Bœot. pro σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. m. verbi σκεδάω, seu -άζω. f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & sublato σ σκεδάῃ. undè per Crasin σκεδᾷ.
Σκεδάζω, vide in σκεδάω, *dissipo.*
Σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. act. à
ΣΚΕΔΑ'Ω, -άζω, & σκεδάννυμι, *dissipo, dispergo:* f. άσω. p. ἐσκέδακα. Hinc fort. Angl. to scatter.
ΣΚΕΘΡΟ'Σ, οῦ, *exactus, exquisitus:* qu. à ἔχω, *habeo*, ut sit q. *habilis.*
ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *Caurus*, ventus è Scironiis saxis spirans, à *Scirone* latrone habitatis.
Σκελετὸν, τὸ, scil. σῶμα, *cadaver aridum:* Angl. Skeleton: à
Σκελετὸς, ου, *aridus.* Th. σκέλλω, *exsicco.*
Σκελέω, idem quod σκέλλω, quod vide.
Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus.*
Σκελιαγὸς, *cruris fractio:* à σκέλος, & ἄγω, *frango.*
* Σκελίζω, *debilito*; qu. *crura succido:* f. ίσω, p. ἐσκέλικα· à σκέλος, *crus.*
* Σκελὶς, ίδος, ἡ, *perna.* ab eod. Th.
Σκελλὸς, οῦ, *aridus*; item *distortus:* q. à ΣΚΕ'ΛΛΩ,

ΣΚΕ'ΛΛΩ, *exficco, arefacio, attenuo*: hinc σκελετὸς, οῦ, *exficcatus*; item *defunctus*. σκληρὸς, οῦ, *durus*.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus, pes*: q. à σκέλλω, quia *aridum*, ἄσαρκον.

Σκέπα, *tecta*: acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, *tego, operio*: f. άσω. Th. σκέπω.

ΣΚΕΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, *ascia, dolabra*: quod à σκήπτω, *cum impetu immitto*.

Σκεπάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

● Σκέπασις, εως, ἡ, *protectio, operimentum*: &

Σκέπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum*: ab eod.

● Σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, *protector*: &

● Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, *tectus*: &

● Σκέπαστρον, ου, τὸ, *operterium*; à σκεπάζω.

Σκεπάω, idem cum σκεπάζω, quod vide.

Σκέπη, ης, ἡ, *tegmen, praetextus*, à σκέπω, *tego*.

● Σκεπινὸς, ἡ, ὸν, *munitus, tectus*: à σκέπω.

Σκέπτεο, *speculare*: Ion. pro σκέπτου, praes. imp. verbi σκέπτομαι, *considero*: f. σκέψομαι.

Σκεπτέον, *considerandum*: adj. verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio, inviso, video, speculor, delibero*: praes. part. σκεπτόμενος. f. ψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι. Hinc σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, inspectio*. p. m. ἔσκοπα. Hinc οἰωνοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auspex*. ὡροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui horas observat*; item *ea pars coeli, quae geniturae tempore ab Orientali parte emergit in hemisphaerium nostrum*.

ΣΚΕ'ΠΩ, *tego, velo, operio*.

Σκερβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conviciator*: q. à κέαρ, & βάλλω, ut sic cor *petens verbis*.

Σκευαγωγέω, -ῶ, *vasa & utensilia castrensia bajulo, sarcinas & impedimenta veho*. &

Σκευαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ. *vasa* seu *instrumenta vehens, qui vasa castrensia bajulat, lixa, calo*: ex σκεῦος, & ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, *instruo, paro, orno, molior, struo*. ab eod.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nom. pontificis. Hebr. *aequator*. Act. xix. 14.

● Σκευασία, ας, ἡ, *compositio, conditura*: &

● Σκεύασμα, ατος, τὸ, *apparatus ciborum*: &

● Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, *factitius, compositivus*: à σκευάζω.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, *armamenta navis, apparatus, ornatus*. à

ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *vas, vasis*; *utensile, instrumentum, velum*, Act. ix. 15. & xxvii. 17.

Σκευοφορέω, -ῶ *vasa & instrumenta fero*, seu *bajulo*: ex σκεῦος, & φέρω.

Σκευοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sarcinas fert, lixa, calo*: ex iisd.

● Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *armarii* seu *vasorium custos*. ex φυλάσσω, *custodio*.

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui τὸ σκεῦος αἴρει, vasorum custos*. σκευωρέω, *utensilia custodio, satago*.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψόμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, *circumspecturus*: f. ψομαι. a. 1. imperat. m. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, circumspectio*: ab eod. verbo.

Σκήλῃ, *arefaceret*: 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, *arefacio*: vel σκάλλω, *fodio, findo*. f. σκαλῶ. a. 1. ἔσκηλα, & ἔσκαλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλειε, ας, ε, a. 1. sub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, *arefecerim*. a. 1. inf. σκῆλαι.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, *SCENA*: Angl. a Scene; *tabernaculum, tentorium, compotatio, actio scenica*. Hinc σκῆνος, εος, τὸ, idem. σκηνίτης & σκηνήτης, ου, ὁ, *in tentoriis habitans*. σκηνάω seu σκηνέω, *tentorium figo*.

Σκηνικὸς, οῦ, *SCENICUS*: à praeced.

Σκηνίπτω, idem quod σκορπίζω, qu. σκῆνος ἴπτειν, id est, *corpus laedere*: σκῆνος, *corpus* est, in quo σκηνεῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio*: sic vocatur *festum apud Hebraeos à fingendis tentoriis dictum*, quòd ab ipsis agebatur in memoriam pristinae vitae quam in tabernaculis egerant. Zech. iv. Joh. vii. dicitur & σκηνοπήγια, τὰ. quod à σκηνὴ, *tentorium*, & πήγνυμι, *figo, compingo*.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *tabernaculorum confector*: à σκηνὴ, & ποιέω, *facio*.

Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernaculum*. hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, & σύσκηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contubernalis*. Th. σκηνή.

Σκηνόω, *habito, commoror*: f. ώσω, σεις, ει. p. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eod.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, *tabernaculum*: q. Metaph. pro *corpore humano*. 2 Pet. 1. 13, 14. à 1. pers. perf. pass. σκηνόω, quod vide.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, & Ion. σκηπάνιον, & Dor. σκαπάνιον, *sceptrum*; à σκήπτω, *innitor*.

Σκήπτεσθαι, *praetexere speciosam aliquam causam, simulare*. Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*: in pl. σκηπτοὶ, *procellae*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sceptrifer*: à σκῆπτρον, & ἔχω, *teneo, habeo*.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, *SCEPTRUM*: Angl. a Scepter: *scipio, baculus*: super quo quis σκήπτεται. à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, *innitor, incumbo, cado, ruo*.

Σκίπων, *scipio*. Th. σκήπτω.

Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod. Th.

Σκῆψις, εως, ἡ, *speciosa causa, praetextus, simulatio*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; it. *socius, conviva*: dict. q. κία, à κίω, quia nos *comitatur*.

Σκιαγραφέω, *adumbro*: &

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *adumbrata descriptio*: ex σκιὰ, & γράφω, *scribo*.

● Σκιάδιον, ου, τὸ, *umbella, umbraculum*.

● Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*, f. άσω, p. ἐσκίακα.

Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conseq. *inaniter laboro*. &

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnante adversario*: ex σκιὰ, & μάχομαι, *pugno*.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιερῶν πηγῶν, *umbrosarum fontium*. vide seq.

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, οῦ, ὁ, *umbrosus, opacus*. Th. σκιά.

Σκιὰς, ἄδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium.* &

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opacâ obtego*: Th. σκιὰ, *umbra.*

ΣΚΙΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS.*

Σκιδναμένη, *dispersa*: præs. part. pass. f. g. à

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, *dispergo, dissipo*: in pass. σκίδναμαι, & in 3. pl. imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *dissipo.*

Σκιερὸς, vide in σκιαρός.

Σκιῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Σκιητροφεῖν, Ion. pro σκιατροφεῖν, *in umbrâ vitam degere*; ex σκιά, & τρέφω, *alo.*

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba bulbum insignem *habens*: Angl. Squill.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *pertento an gallina ovum conceperit*: qu. σκιὰν μαλμᾶν, *locum tenebrosum explorare.*

Σκιμβὸς, οῦ, *claudus*: qui σκίμπτει, in fulcro: vel à σκαμβός.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, *nitor, incumbo.* Hinc σκίμφθη, *fixa est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, vide præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ, *agilis ad subsiliendum*: q. à κινεῖν, vel à σκιρτάω, *salio*: ponitur sub. Th. σκαίρω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fœtus*: q. à σκιρτάω. Vide præced.

Σκινδάλαμος, *scrupulum*, & -us: vide χινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, οῦ, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum.*

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *naufragus, urinator.*

Σκιόεις, εντος, ὁ, *umbrosus*: in acc. σκιόεντα, Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκίουρος, *SCIURUS.* animalculum caudæ sibi umbram faciens: Angl. Squirrel: à σκιὰ, & οὐρὰ, *cauda.*

* Σκιογράφος, ου, ὁ & ἡ, *umbræ pictor.*

Σκιόωντο, Ion. & Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro*: f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπωναῖος, ου, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίρον, ου, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *festum* quoddam *Athenis*; undè σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *marmoris fragmentum, cæmentum, gypsus*: puto à σκίω, pro ξέω, *scalpo*: & hinc

Σκίῤῥος, ου, ὁ, *SCIRRHUS, tumor quidam durus*: ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ. vide præced.

Σκιρτασῶντε, *saltatis*: an legendum σκιρτάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε; à

Σκιρτάω, *salio, exulto*: f. ήσω. p. ἐσκίρτηκα, a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, & in. 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *salio.*

* Σκιρτῆσαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

* Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio*: à

* Σκιρτόω, -ῶ, idem.

Σκιρτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles & improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ & ἡ, *umbrosus, opacus, obscurus.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκλέω, & σκλῆμι, *durus sum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro σκελέω. Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκλῆναι, *aruisse*: a. 2. infin. verbi σκλῆμι (qu. ex σκλέω, quod vide) p. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληραγωγέω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgenter educo*: ex σκληρὸς, quod vide, & ἄγω, *duco.*

* Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor.*

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*; quasi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor.* Mat. xix. 8.

* Σκληροκάρδιος, ου, ὁ, *qui durus est corde.*

* Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ, *qui durâ est facie, impudens*: ex πρόσωπον, *facies*, &

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um.* Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities*: à præced.

Σκληροτράχηλος, ου, *duræ cervicis homo, pertinax*: est Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, quod vide, & τράχηλος, ου, ὁ, *collum.*

Σκληρύνω, *induro*: f. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ. imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ου, ετο a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρός. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληρῶ, Dor. pro σκληροῦ, gen. à σκληρὸς, quod vide.

* Σκληρῶς, adv. *duritèr*: à

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, *parcus, a, um.* q. à σκνίψ, *culex*, quod sit μικρόβιος, *parvi cibi.*

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, *hebes visu.* Att. est σκότος, nempè κνίφας.

Σκνίψ, idem quod κνίψ.

Σκοιὸς, οῦ, *validus.*

* Σκολιάζω, *ago perversè, & tortuosè*: à σκολιός.

Σκολιῇσι, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, q. à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tortuosus, a, um. obliquus*, & per Metaph. *pravus, asper, difficilis.*

* Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuositas.*

Σκολιόω, *tortuosum reddo.* à σκολιός.

* Σκολιῶς, adv. *tortuosè, obliquè.*

Σκόλλυς, ὁ, *villus*: quia σκολιὸς, *intortus.*

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago* avis; vel *piscis quidam*, à rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπας, *pales*, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.

Σκόλυς, *spinæ species*: quia σκιὰν δηλεῖ, id est *ostendit.*

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præacutus, vallus, surculus*: velutì σκόλου ὄψ, *spinea facies.*

Σκόλυθρος, ου, *humilis, parcus*: an à σκελλὸς, *aridus*? quia *parcè se aridos* gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, *SCOLYMUS, cardui species*: qu. à σκόλος, aut à

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello.*

Σκόλυφος, *tetricus*: qu. σκολιὸν φρονῶν.

ΣΚΟΜΒΡΟ'Σ, ου, ὁ, *SCOMBRUS.* piscis marinus.

Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, ου, ὁ, *nanus.*

Σκοπεῖ

Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. &

Σκόπει, præs. imperat. &

Σκοπεῖν, præs. infin. verbi σκοπέω, qu. vide.

* Σκοπεῖν, licet: à σκόπελος.

* Σκόπελον, ου, τὸ, scopulus, statua, signum: 2 Reg. xxiii.

Σκόπελος, ου, ὁ, SCOPULUS, locus altus: undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Σκοπέω, -ῶ, & Ion. σκοπιέω, speculor, considero: præs. imperat. σκόπει, -ει, & in pl. σκοπεῖτε, -εῖτε. præs. part. σκοπέων, -ῶν. f. ήσω. præt. ἐσκόπηκα. Th. σκέπτομαι, circumspicio: f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. m. ἔσκοπα.

Σκοπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, specula. &

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem. ab eodem verbo.

Σκοπιάζομεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. infin. act. à

Σκοπιάζω, speculor: à σκοπιὰ, quod vide.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. & gen. Ion. à σκοπιὰ,

Σκοπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, speculator, inspector, custos, princeps: qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est &

Σκοπὸς, οῦ, ὁ, SCOPUS, finis: id quod acturus σκοπεῖ, Angl. Scope, Th. σκέπτομαι, quod vide.

Σκοποῦντα, acc. sing. m. g. &

Σκοποῦντες, nom. pl. præs. part. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo: à κόραξ. tum maledictis persequor, contumeliosè repello. Undè

* Σκορακισμὸς, contumelia.

Σκορδινάομαι, pandiculor; est extendere membra cum oscitatione, ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος, & δινεῖσθαι; accedit enim ille motus & satietate & fastidio. Th. σκόροδον, allium.

Σκόρδιον, SCORDIUM: herba quæ allii odorem resipit, in malignis morbis efficax. quod ex

Σκοροδίζω, alliis pasco: à

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium: q. σκῶρ ὄζειν, quod fœdè oleat. Hinc

* Σκοροδὼν, ῶνος, ὁ, plantarum allii.

* Σκορπίδιον, ου, τὸ, machina bellica, parvus scorpio.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, dissipo, spargo: f. ίσω. p. ἐσκόρπικα. a. 1. pass. ἐσκορπίσθην. a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ, qu. à σκαίρω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, SCORPIUS, serpens. Angl. Scorpion. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, à spargendo veneno.

Σκορπισθῆτε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.

* Σκοτάζω, obscuro: f. άσω, p. ἐσκότακα. &

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, tenebrosus, a, um: nom. pl. neut. gen. σκοτεινά. Th. σκότος, εος, τὸ, caligo.

* Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ: ab eod. Th.

Σκοτίζω, tenebras alicui offundo, obscuro, fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, obtenebratus. aor. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, & in 3. pers. pl. σκοτισθήτωσαν. a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. pass. σκοτισθήσομαι, obscurabor. Th. σκότος, tenebræ.

Σκότιος, ου, tenebrosus, tenebricosus; item obscuris natalibus ortus, spurius. ab eod. Th.

Σκοτοδινιᾶσαι, a. 1. infin. act. à

Σκοτοδινιάω, tenebricosâ vertigine laboro: ex σκότος, & δίνη, vertex.

Σκοτόεις, εντος, ὁ, tenebrosus, tenebricosus. Th. σκότος, tenebræ.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebrosa vel illunis nox. &

* Σκοτομηνία, ας, ἡ, lunæ obtenebratio. &

Σκοτομήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, illunis. Epith. noctis: ex σκότος, & μήνη, luna.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo: q. à σκιὰ, umbra.

Σκοτόω, obscuro, tenebras induco: fut. ώσω. p. ἐσκότωκα. præs. pass. σκοτόομαι, οῦμαι, tenebrosus fio: p. pass. ἐσκότωμαι. p. part. ἐσκοτωμένος, η, ον, à præced.

* Σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo: à σκότος.

Σκουτάριον, cetra, Gl. Cyr. Ex Lat. qu. parvum scutum.

* Σκυβαλίζω, rejicio, vilipendo, f. ίσω, p. ἐσκυβάλικα. præs. pass. σκυβαλίζομαι, contemnor. a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην. &

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum. Th. σκύβαλον.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, stercus, fimus, quisquiliæ. q. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

ΣΚΥΔΜΑΙ'ΝΩ, irascor, tristi vultu sum: q. à σκύζω, ad iram concito.

Σκυζάω, catulio: de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, canis.

Σκυζομένῳ, irato: dat. sing. præs. part. pass. verbi seq.

Σκύζω, placidè admurmuro, ut canis; it. irrito: præs. pass. σκύζομαι, placidè admurmuro; item ad iram provocor, irascor. à præced. Th.

Σκύθα, voc. sing. &

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, SCYTHA, qui est è Scythiâ. Accipitur & pro fero. Hinc

Σκυθικὸς, Scythicus.

Σκυθιστὶ, adv. Scythicè. à σκυθρὸς, q. v.

* Σκυθοπολῖται, ῶν, οἱ, cives urbis Scythopolis.

Σκυθρὸς, οῦ, vultum præferens iratum & tetricum. Th. σκυδμαίνω, irascor.

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, contristor, mœstus sum. &

Σκυθρωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui est vultu tetrico, mœsto, torvo: ex σκυθρὸς, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Σκύλακας, acc. pl. &

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, qu. v.

Σκυλάκιον, ου, τὸ, catellus. dimin. e

Σκύλαξ, ακος ὁ καὶ ἡ, catulus, propriè canis. Th. ὑλάω, latro.

Σκυλάω, -ῶ, spolio: legitur pro συλάω, q. v.

* Σκυλεία, ας, ἡ, prædatio.

Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à σκυλεύω.

* Σκύλευσις, εως, ἡ, prædatio. à

* Σκυλευτὴς, οῦ, ὁ, spoliator, prædo: à

Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, spolio: f. εύσω. Th. σκῦλα, ων, τὰ, spolium.

Σκυλῆναι, a. 2. infin. pass. &

Σκύλλου, *vexator*: praes. imperat. pass. à

ΣΚΥ'ΛΛΩ, *vexo, molestiam exhibeo*: fut. υλῶ. praes. pass. σκύλλομαι, *vexor*.

Σκυλμαινεῖν, a. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor*: f. ανῶ, idem quod σκυδμαίνω.

Σκῦλον, ου, τὸ, *praeda*, *SPOLIUM*: Angl. **Spoil.** est idem quod σύλον, ου, τὸ. Th. συλάω, idem.

Σκύμνος, ου, ὁ, *catulus leonis*; item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis*.

Σκύμνως, accus. pl. Dor. pro σκύμνους, à praeced.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *summa palpebra, cilium*: q. à σκηνοῦ, quòd oculos *tegat*.

Σκῦρον, *SCYRUM*, nomen urbis.

Σκυρωτὰ ὁδὸς, quaenam fuerit vide apud Pindar. Pythior. Odyss. ver. 277. 9. in Graecis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poët. σκύταλον, τὸ, *scutica, fustis, clava*. σκυτάλαι, vocantur etiam *vectes*, seu *phalangae*. Th. σκῦτος, *corium*.

* Σκυταλὶς, ἴδος, ἡ, idem.

Σκυτεὺς, έος, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet*, accus. plur. σκυτέας, quod à Th. praeced.

Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam* seu *sutoriam exerceo, cerdo sum*. ab eod. Th.

* Σκύτινος, ίνη, ον, *coriaceus*: ex

ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis, CUTIS, SCUTICA*: qu. à ξύω, quod olim scribebant σκύω, *seco*. Corium enim κείρεται ab animali.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos*, &c. *sutor*: à σκῦτος, quod vide, & τέμνω, *scindo, seco*: praet. med. τέτομα.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, & εος, τὸ, *SCYPHUS*, quia κυφὸν, aut à σκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui phthiriasi periit, à vermibus arrosus*: ex σκώληξ & βρωτὸς, qu. à βρώσκω, *comedo*.

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis*: quia non habet κῶλον.

Σκῶλον, ου, τὸ, *offendiculum*. An à σκάζω, quia claudicare facit? Vide seq.

ΣΚΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *spinae genus, palus praeacutus & praeustus*.

Σκελύπτω, pro σκολύπτω, Poët. *lacero*.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium*. Th. σκώπτω, quod vide.

Σκῶπες, ων, οἱ, *ululae, bubones*: à σκὼψ, ωπὸς, ὁ. Th. ὄψ, *vox*.

* Σκώπτης, ου, ὁ, *cavillator*: à

ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno*: q. σκαιῶς ἔπω, vel [illegible]. Angl. **to scoff**: fut. σκώψω. perf. ἔσκωφα. perf. pass. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, *stercus, oletum*.

Σκωρία, ας, ἡ, *SCORIA, faex*, seu *sordes metalli, stercus*: à praeced.

Σμᾶνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, qu. vide.

* Σμαράγδινος, η, ον, *smaragdinus, a, um*. &

* Σμαραγδίτης, ου, ὁ, *lapis smaragdinus*: à

Σμάραγδος, ου, ὁ, *SMARAGDUS*, gemma, idem quod μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, *resono, strepo*. f. ήσω, q. μάρης ἄγειν, *manus movere*.

Σμαραγίζω, f. ίσω, *resono*: à praeced.

Σμαράγνα, quae & μαράγνα, *flagellum*.

Σμαράσσω, q. & μαράσσω, *splendeo*; à μαίρω, *luceo*.

ΣΜΑΡΙ'Σ, ιδος, ἡ, *piscis quidam pusillus, maena candida*. qu. à μαίρω, *splendeo*.

ΣΜΑ'Ω, & σμίω, *abstergo, detergo, purgo*. Hinc fort. Angl. **to smooth**.

Σμερδαλέα, & έον, adv. *terribilitèr*, propriè *visu*. à

Σμερδαλέος, ου, *terribilis visu*: idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδω, *intueor*. Th. μέρδω, *privo*; item *intueor*.

Σμερδνὸς, ή, όν, *terribilis*. Vide in praeced.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, *SMEGMA*, quo in abstergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod Th. σμάω, *abstergo*.

Σμήνεσι, & σμήνεσσι, dat. plur. Ion. & Poët. à

ΣΜΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *examen apum, alveare, sermonis suavitas*.

* Σμῆξις, εως, ἡ, *abstersio*: à

Σμήχω, idem quod σμάω, *abstergo*.

Σμικρὸς, ά, όν, *parvus, a, um*: Ion. idem quod μικρός.

* Σμικρύνω, (pro μικρύνω) *imminuo*, f. υνῶ, p. ἐσμίκρυγκα: à praeced.

ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *taxus, arbor feralis & venenata*.

Σμιλεύω, *scalpello reseco*.

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *scalprum*.

Σμίλιον, ου, τὸ, *scalpellum*.

Σμῖλος, ου, ἡ, *taxus, arbor feralis & venenata*.

Σμίνθα, *mus domesticus*, quia vasa escaria σμᾷ.

Σμινθεῦ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo*. Sic dictus *quia cum Smintham urbem mures infestarent, animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum & simulacrum Apollini Sminthoeo posuerunt, & figuram muris ad statuae pedes expressam*. Vide σμίνθα.

Σμυγεὶς, *exustus*: a. 2. part. pass. verbi σμύχω, *absumo*: fut. ξω. perf. ἔσμυχα. a. 2. pass. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, οῦ, *aerumnosus*: qui σμύχεται, *atteritur* malis. Th. σμύχω.

Σμῦξαι, *incendere*: a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

ΣΜΥ'ΡΙΣ, & σμίρις, *SMYRUS*: lapis quo annularii gemmas exterunt.

Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha*. Est & nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo*: f. ίσω, p. ἐσμύρνικα. perf. pass. ἐσμύρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus*: à praeced.

ΣΜΥ'ΧΩ, *attero, consumo, inflammo*: f. ξω. à σμάω. hinc fort. Angl. **to smoke**.

ΣΜΩ'ΔΙΞ, ιγγος, & σμώδιγξ, γγος, ἡ, *vibex, livor ex percussione*: quod à σμάω, aut à sequent.

ΣΜΩ'ΧΩ, *mando, -ere, & convitior*: Ion. & *percutio*: à σμάω.

Σοβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

* Σοβαρὸς, οῦ, *concitatus, mobilis, petulans*: à σοβέω.

Σοβαρῶς, adv. *insolentèr, superbè*: à σοβαρὸς.

* Σοβὰς, άδος, ἡ, *insolens*, ut meretrix: à

ΣΟΒΕ'Ω, *abigo, expello*, f. ήσω. p. σεσόβηκα. Hinc

Σόβη,

Σόβη, ης, ἡ, muscarium.
ΣΟΥΧΟΣ, ου, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.
Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis. Hebr. q. interpret. Lat. secretum.
Σόειν, σοῦς, σόει, σοῖ, 2. & 3. sing. præs. act. ind. verbi σόω. Poët. pro σώζω, servo. Th. σόος, salvus.
Σόη, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.
Σοί, tibi : dat. sing. à σύ, tu.
Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὺ, tu, vel σὸς, tuus.
Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, tuis : à σὸς, tuus. Th. σύ, tu.
Σολοικίζω, f. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert. à σολοικοι, quod vide.
Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, SOLOECISMUS ; Ang. a Solecism : qu cquid non rectè sed perperam fit : à præced.
Σόλοικοι, οἱ, qui Solis (in Ciliciâ urbe) habitarunt ; peculiaritèr sic appellati sunt ii, qui cum Solis habitarent, Attici tamen essent, aliquantum ab elegantiâ & venustate sermonis Attici decesserant, & linguâ ex Atticâ & Solicâ mixtâ loquebantur : generalitèr barbari omnes, i. e. barbarè & vitiosè loquentes. Th. οἶκος, domus.
Σολομῶν, ῶντος, ὁ, nom. regis. Hebr. q. interpret. Lat. pacificus.
Σόλος, ου, ὁ, discus.
ΣΟΜΦΟΣ, ου, inanis, fungosus, spongiosus.
Σόοις, serves : 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω. quod à
ΣΟΟΣ, ου, salvus, incolumis, perfectus. Sed
Σόος, σοῦς, est motus corporum, quæ sursùm feruntur, Aristot. l. 4. de Cœlo, cap. ult. à σόομαι, σοῦμαι, ὁρμῶ. Th. σείω.
Σορδισμὸς, οῦ, ὁ, solœcismus in Græco sermone. An à Lat. sordes ?
ΣΟΡΟΣ, οῦ, ἡ, loculus, sepulchrum, capulum, sandapila.
Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. à σὺ, tu.
Σοῦ, gen. sing. à σὺ, tu. Est &
Σοῦ, contract. ex σόου, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, servo, vado, irruo. Est & vox abigentis aves, curre. à σόω, in fugam conjicio. Th. σείω, agito.
Σουβλίον, subula. Gl. Cyr.
Σοῦβος, animal terrestre marinis infestum, Oppian. lib. 2. Cyneg.
Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium : nomen origine Lat. à sudor, qu. à Gr. ὕδωρ.
Σουσάννα, ης, ἡ, Susanna : nomen fœm. Heb. interpret. Lat. lilium.
Σοῦσθε, & σοῦσθε, vadat, ruite, ite : 3. sing. & 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, vado, irruo. Th. σείω, quatio.
ΣΟΥΣΟΝ, ου, τὸ, lilium : linguâ Phœnicum.
Σουτοῦ, pro σεαυτοῦ, sui ipsius : ex σὺ, & αὐτὸς, ipse.
Σοφία, ας, & Ion. ης, ἡ, sapientia. Th. σοφὸς, sapiens.
Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à
Σοφίζω, sapientem reddo, doceo sapientiam : fut. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα, præs pass. σοφίζομαι, ε, εται, doceor sapientiam, percipio sapientiam ; doceor, i. e. intelligo ; item argutè aliquid comminiscor ; in malam partem vafrè comminiscor : perf. pass. σεσόφισμαι, perf. part. pass. σεσοφισμένος, ου. Th. σοφὸς, sapiens.
Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum. à σοφίζω, hinc Angl. Sophism.
Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, SOPHISTA, artifex callidus : Angl. Sophister. gen. pl. σοφιστῶν, acc. pl. σοφιστάς. ab eod. verbo.
Σοφοκλεῖ, dat. sing. à
Σοφοκλῆς, έος, ὁ, SOPHOCLES : nomen proprium.
ΣΟΦΟΣ, οῦ, ὁ & ἡ, sapiens : cui est σόα φρὴν, scil. mentis. Est & σοφοὺς, Dor. pro σοφοὺς, acc. pl. Hinc
* Σοφόω, -ῶ, sapientem reddo ; it. illumino : f. ώσω, p. σεσόφωκα. &
Σοφῶς, sapientèr : adv.
Σοφωτέρῳ, sapientiori : dat. sing. à σοφώτερος, ου, compar. à σοφὸς, οῦ, sapiens : in superlat. σοφώτατος.
Σόω, Poët. pro σώζω, σαόω, vel σαόω, servo, f. σώσω, in 3. pl. sub. σόωσι, à σοὸς, salvus. Sed
Σόω, in fugam conjicio, abeo : quod à σείω, agito.
Σπαδίζω, detraho : f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, traho.
Σπάδων, ωνος, & όντος, ὁ, SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est. Th. σπάω, traho, evello.
Σπαθαλάω, quod à σπαθάω, prodigo : quod vide.
Σπαθάριοις, Gen. cap. xxxvii. 14. Σιτέςριον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθης.
Σπαθάω, licium inculco τῇ σπάθῃ, vel simp. texo. expon. & prodigè licia telæ addo. Hinc per Metaph. profusè consumo, prodigo, luxurior : à
ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, rudis seu rudicula, SPATHA, gladius, instrumentum textorium, palma.
Σπαθῶσι, dissipant : 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.
ΣΠΑΙΡΩ, palpito, vibro, tremo. Idem & ἀσπαίρω. Est & σπαίρω, ἐκπνέω, SPIRO, nempe exspiro animam, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.
Σπάλαξ, ακος, ὁ, TALPA. quæ & ἀσπάλαξ. Th. σπάω, traho.
Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. à στέλλω, mitto ; f. 2. σταλῶ.
Σπαλύσσομαι, laceror, turbor : q. à σπαράσσω, turbo.
Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανότης, ητος, ἡ, raritas, penuria : à σπανὸς, rarus, &
Σπανία, ας, ἡ, Hispania.
Σπανίζω. Vide in σπανισθῆναι.
* Σπάνιος, α, ον, rarus : à
Σπάνις, εως, ἡ, raritas, penuria. Th. σπανὸς, rarus.
Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω, penuriâ laboro : f. ίσω, p. ἐσπάνικα, p. pass. ἐσπάνισμαι, a. 1. pass. ἐσπανίσθην. à
ΣΠΑΝΟΣ, οῦ, rarus, infrequens : à πίνω, laboro.

Σπαὶξ

Σπὶξ, σπακὸς, ὁ ϰ̀ ἡ, *canis.*
Σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ.* &
* Σπαραγμὸς, ῦ, ὁ, *laceratio* : à
ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *lacero, lanio, vellico* : (q. à σπάω, *traho*, & ἀράσσω, *seco*) f. ξω, p. χα. a. 1. ἐσπάραξα, a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. pass. ἐσπάραγμαι.
Σπαργανίσασα, *fasciis involuta*, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, *fasciis involvo.* f. ίσω, p. ἐσπαργάνικα. à
ΣΠΑΡΓΑΝΟΝ, ε, τὸ, *fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus* : (qu. à σπαράσσω, quia *divisi* panniculi & vincula.)
Σπαργανόω, *fasciis involvo*, f. ώσω, præt. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα, perf. pass. ἐσπαργάνωμαι, perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος, *fasciis involutus.* Th. σπάργανον.
ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo, distentus sum* : ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc
Σπάργη, *appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.*
Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra*, Amogi Sacorum regis uxor.
Σπαρεὶς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero.* f. 2. σπαρῶ, præt. ἔσπαρκα. a. 2. pass. ἐσπάρην.
Σπαίζω, *palpito* : à σπαίρω.
Σπανὸς, ῦ, *infrequens, rarus, paucus* ; à σπανός.
Σπάρος ἰχθὺς, *cammarus, SPARUS.* Gl. Cyr.
Σπάρτα, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.
Σπαρτίον vel σπάρτιον, ε, τὸ, *funiculus sparteus, funiculus* ; à
Σπάρτον, ε, τὸ, *SPARTUM, vitile, funis sparteus.* Etiam ὁ σπάρτος, à σπάω, quia *flecti & trahi* potest, vel potiùs à σπείρω.
Σπαρτοπόλιος, ε, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani* : ex σπαρτὸς, *seminatus.* Th. σπείρω, & πολιὸς, *canus.*
Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus, Thebani* sic dicti, quòd ex draconibus dentibus à Cadmo *satis* nati credantur. Th. σπείρω, *semino.*
Σπασάμενος, ε, a. 1. part. m. à σπάω, *traho.*
Σπάσεν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Σπάσμα, ατος, τὸ, in gladio *acies nuda, mucro* : in corpore humano *quod convulsum est, distensio, convulsio, SPASMA.* Th. σπάω, *traho.*
Σπασμὸς, ῦ, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.
ΣΠΑΤΑΓΓΟΣ, ε, ὁ, *SPATANGUS, echinorum* species.
Σπαταλάω, -ῶ, *lascivio*, præs. part. σπαταλάων, -ῶν, -άυσα, -ῶσα, -άον, -ῶν. f. ήσω, perf. ἐσπατάληκα, a. 1. ἐσπατάλησα· à
Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ* ; à σπαθάω, *prodigo.* Th. σπάθη, *rudicula.*
* Σπάτειος, *coriaceus* : &
Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum.* Alii expon. *coriorum præsegmina* : à
ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis*, Bœot, qu. à σπάω, quia *contrahi* potest, vel quia *detrahitur.* Hinc
Σπατόω, *opus ex corio facio.*
ΣΠΑ'Ω, *traho, extraho, vello.* f. σπάσω, perf. ἔσπακα, præs. m. σπάομαι, *distringo, stringo* a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, α ο. a. 1. part. m. σπασάμενος.
Σπεῖο, *sequere*, per Ectasin P ët. pro σπέο, quod Ion. pro σπῦ. præs. imperat. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, sed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἕσπεσθαι, in part. σπόμενος, pro ἑσπόμενος. Th. ἕπω, *sequor.*
Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, *specus.*
ΣΠΕΙ'ΡΑ, α . ἡ, *SPIRA, funis* ; item *cohors, legio.* Hinc Angl. 𝔖𝔭𝔦𝔯𝔢.
Σπειρέμεν, *serito* : præs. infin. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.
Σπεῖρον, ε, τὸ, *funis nauticus in orbem convolutus.* à σπεῖρα.
ΣΠΕΙ'ΡΩ, *SERO, semino, SPARGO*, f. 1. σπερῶ, f. 2. σπαρῶ, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. act. σπεῖραι, a. 1. part. act. σπείρας, ασα, ειραν, a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε, præs. pass. σπείρομαι, *seror*, perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον, a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η, a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. σπαρεὶς, εῖσα, præt. m. ἔσπορα.
Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, ασα, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo* : f. σπείσω.
Σπεῖσαντ', *libaverunt* : Ion. pro ἔσπεισαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusd.
Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo* : f. σπείσω.
Σπείσω, *libabo.* Vide præced.
Σπεὼ, όος, ἡ, *SPEO*, nomen mul. q. d. *in specu latitans.*
Σπέκλον, *speculum.* Gloss. Cyr. ex Lat.
Σπεκλοποιὸς, *specularius.*
Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, *spiculator*, vox Lat. sic dictus à spiculo quod gestabat δορυφόρος, δεξιολάβος, *satelles.* Alii tamen *speculatorem* à *speculando* dictum volunt, ideoque per ε scribi debere.
ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, & πέλεθος, ε, ὁ, *stercus, excrementum.* q. à σπίλος, *sordes.*
Σπένδεσκε, *libabat*, Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. act. verbi σπένδω, quod vide.
Σπενδόμενος, ε, præs. part. pass. à
ΣΠΕ'ΝΔΩ, *libo, fœdus ineo* : (qu. à σπάω, pro *traho, haurio.*) f. σπείσω, a. 1. ἔσπεισα, præs. pass. σπένδομαι, *libor* : p. m. ἔσπονδα· undè Angl. 𝔱𝔬 𝔰𝔭𝔢𝔫𝔡.
ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS, spelunca*, Poët. σπεῖος, Ion. σπῆος, dat. pl. σπέεσι, Poët. & Ion. σπέσσι.
Σπέραδος, εος, τὸ, *semen* : à σπείρω, *semino.*
Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen, SPERMA* : in plur. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *semino.*
Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, *semino.*
Σπερματίζω, *semento, semen sero* : &
Σπερματικὸς, ῦ, *seminalis.* Th. σπείρω, *semino.* Hinc Angl. 𝔰𝔭𝔢𝔯𝔪𝔞𝔱𝔦𝔠𝔨.

Σπερμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *garrulus, nugator, blaterator.* ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen,* & λόγος, *sermo:* qu. *qui suas nugas dissеminat.* Th. λέγω, *dico.*

Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *irritatus:* a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, *urgeo,* a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ου, *celer, festinus:* à σπέρχνω, id. quod σπέρχω, *urgeo, festinare coge.*

ΣΠΕΡΧΩ, *urgeo, propello, irascor, festino.* a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, *seminabo:* f. 1. act. verbi σπείρω, *semino,* quod vide.

Σπὲς, *dic,* pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, à σπέω, vel σπῶ, *dico:* f. σπέσω, a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔσπω, Poët. pro ἔπω, *dico.* Vel pro ἕσπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, *sequor.*

Σπέσθαι, *sequi.* Vide in σπεῖο.

Σπέτε, a. pl. a. 2. imperat. σπὲς, quod vid.

Σπεύδει, *festinat,* 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, *festino.*

Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπεύδοντ᾽ pro σπεύδοντα, acc. sing. &

Σπεύδοντες, nom. pl. part. præs. &

Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, *properant,* 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, *festino:* σπεύδειν βίον ἀθάνατον. Poët. loquendi genus, *immortalem vitam affectare:* præs. imperat. σπεῦδε, ἔτω, imperf. ἔσπευδον. f. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω. a. 1. part. act. σπεύσας, αντος, præt. m. ἔσπευδα. qu. σπῶ ὁδόν.

Σπεύδωμες, *properemus:* Dor. pro σπεύδωμεν, 1. pl. præs. sub. &

Σπεύσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σπεύδω, f. σω, *festino.*

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπῆϊ, alii legunt σπεῖϊ, idque meliùs dat. sing. à σπέος, pro σπέος, εος, τὸ, *antrum,* Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, *spelunca, SPELÆUM.* Th. σπέος, εος, τὸ, *specus, antrum.*

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, *SPELUNCA:* ab eod. Th.

Σπίλωνες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco:* à σπιλὰς, *saxum.* Th. σπίλος, idem.

Σπιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *passus, amplus, spissus.* à σπίζω, *extendo.*

Σπιδνὸς, ῦ, *densus, SPISSUS:* ab eod. Th.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis,* à sono, similis est *passeri,* à σπίζω, *pipilo.*

ΣΠΙ'ΖΩ, *extendo, expando.* qu. à σπάω, *traho;* etiam *pipilo,* sonus quarundam avium.

● Σπιθαμαῖος, ου, vide σπιθαμώδης, qu. id. significat.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, *SPITHAMA, spatium inter pollicem & minimum digitum expassum: palmus major, dodrans:* dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλους, *à digitis extensis.*

● Σπιθαμιαῖος, ου, idem ac

● Σπιθαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *spithamæ* seu *dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis.*

Σπίλα, *fraces.* σέμφυλα, Hesych. Sunt quædam sordes: à σπίλος, ου, ὁ, *macula.*

Σπιλάδεσσιν, *procellis,* dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, *rupes, scopulus maris:* q. seu σπίλος, maris. Est & σπιλὰς, *procella;* à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *macula, labes, vitiligo,* item *saxum.* unde

Σπιλόω, *maculo:* f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. &

● Σπίλωμα, ατος, τὸ, *macula, labes.*

● Σπινθαρίδες, *scintillæ.* Th. σπινθήρ.

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *avis peregrina, avis incendiaria.* Plin. an à σπινθήρ.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *SCINTILLA:* qu. à σπᾶν & αἶθος, *ignis.*

● Σπινθρίχες, ων, αἱ, *flammæ.*

Σπίνος, *fringilla,* avis à σπίζειν.

Σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ* (ex ipso corde profectâ) *moveor:* a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθεὶς, ένος. &

Σπλαγχνισμὸς, ῦ, ὁ, *misericordia, commiseratio:* à

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, *viscus.* τὰ σπλάγχνα, *viscera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio.* Σπλάγχνον frequentèr de *corde* dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἄσπλαγχνος, *non habens cor,* & εὔσπλαγχνος, *animosus, misericors.* Eustath. ducit à Dor. σπλὰν pro σπλὴν, *splen,* unum ex visceribus.

● Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *viscera edens:* ex σπλάγχνον & φάγω.

Σπληδὸς, *cinis:* à σποδὸς, οῦ, ἡ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN, lien.* Angl. **Spleen.**

Σπογγιὰ, ᾶς, ἡ, *SPONGIA:* Angl. a **Sponge:** à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, *spongia:* qu. σπῶ ὑγρά. Hinc

Σπογγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *spongiosus.*

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ου, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit.* Ex σποδὸς, & εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Σποδέω, *ferventi cinere obruo, percutio, purgo,* item *subagito.* Th. σποδὸς, ῦ, ἡ, *cinis.*

● Σποδία, ας, ἡ, *cinis:* à

Σποδίζω, f. ίσω, *sub cinere coquo, comburo velut in cinere, cineritius fum.* Th. σποδός.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *cinereus:* ex σποδὸς, ῦ, ἡ, *cinis,* & εἶδος, *species.* Th. εἴδω, *video.*

ΣΠΟΔΟ'Σ, ῦ, ἡ, *cinis:* qu. à σβέω, σβέσω, quia extinctis & consumptis lignis remanet. κόνις, εως, ἡ, & τέφρα, ας, ἡ, idem.

● Σποδόω, -ῶ, *cinere obruo, percutio, purgo,* f. ώσω. p. ἐσπόδωκα.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, *vestis coriacea.*

Σπολὴ, *stola.* Hesychius pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, *lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur.* à σπάω, *traho, evello.*

Σπώμενος, pro ἑπόμενος, fit σπομένα, Dor. pro σπομένη, ης, ἡ. Vide in σπεῖο.

Σπονδαρχίαι, ῶν, *immolatorum libamina.*

Σπονδὰς, acc. pl. σπονδὴ, quod vide.

● Σπονδεῖον, ου, τὸ, *calix, crater, vas ad libandum vinum:* à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen:* σπονδῇσι, dat. pl. Ion. pro σπονδαῖς. Peculiaritèr σπονδαὶ dicuntur *libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur:* & sæpe etiam

ipsa

ipsa fœdera : à σπένδω, libo. f. σπείσω, p. m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ κ̀ ἡ, qui libationes fert, sacerdos. Ex σπονδὴ, libatio, (quod à σπένδω, libo) & φέρω, fero. præt. med. πέφορα.

ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, SPONDYLUS, vertebra spinæ dorsi.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρος, ου, ὁ, semen, satio. à præt. m. ἔσπορα, verbi σπείρω, semino.

Σποράς, άδος, ὁ, vel ἡ, sparsus, dispersus : &

Σπορεὺς, έως, ὁ, sator, seminator : ab eod.

Σπόριμος, ου, ὁ κ̀ ἡ, qui seminari potest. σπόριμα, ων, τὰ, sata : ab eod. Th.

Σπόρας. Vide in σπορά.

Σπόραω, gen. Dor. pro σπόρου. Vide in σπορά.

Σποῦ, pro ἕσπου, pro quo & σπέο, Ion. & Poët. præs. imperat. m. verbi ἕπομαι, Poët. pro ἕπομαι, sequor : in cujus temporibus sæpè amittitur ε. Vide in σπεῖο. Et

Σπου Scythicè oculum significat.

Σπουδάζω, sedulò ago, contendo, seriò ago : fut. άσω. præt. part. σπουδάζων. ovilος, in acc. pl. σπουδάζοντας, perf. ἐσπούδακα. a. 1. imperat. act. σπούδασον, άτω. à σπουδὴ, diligentia. Th. σπεύδω.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, diligens, probus, honestus, serius : comp. σπουδαιότερος, & Att. σπουδαιέστερος, majori studio utens : à σπουδὴ, studium. Th. σπεύδω, festino.

Σπουδαιότατοι, nom. plur. superlat. grad. à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδαιοτέρως, & σπουδαιότερον, diligentiùs, adv. compar. grad. à σπουδαῖος, studiosus. Th. σπεύδω, festino.

Σπουδαίως, adv. studiosè, diligentèr, seriò : à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. σπουδὰ, festinatio, per Metaph. animi intentio, desiderium, STUDIUM, diligentia. Th. σπεύδω, festino : p. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, dat. præced. adverbial. diligentèr, festinantèr, cum labore, à præc.

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, & σπύραθος, ου, ὁ κ̀ ἡ, tum σπυράς, άδος, ἡ, caprarum stercus.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, SPORTA, corbis, fiscella, seu vas vimineum aut junceum. Th. πυρὸς, ου, ὁ, triticum, frumentum.

• Σταγετὸς, οῦ, ὁ, stilla : à στάζω.

Στάγιον, ἑξάγιον, ς', nota senarii.

Σταγὼν, όνος, ἡ, stilla, gutta : à στάζω.

Σταδιοδρομέω, cursu contendo : f. ήσω. à

Σταδιοδρόμος, qui in stadio cursu certat : quod ex στάδιος, seu -ον stadium : (quod ab ἵστημι, sto) & δρόμος, cursus, præt. med. δέδρομα. verbi τρέχω, curro : fut. θρέξω. a. 2. ἔδραμον.

Στάδιον, STADIUM, curriculum, seu campus ubi equestria vigent exercitia ; continens sex jugera. Æol. σπάδιον, SPATIUM. à στάδιος.

• Στάδιος, ου, ὁ, idem. à

Στάδιος, ία, ον, firmus, a, um, stabilis : ab ἵσταμαι, sto.

Στάζοντα, stillantem, acc. sing. præs. part. à στάζω, stillo.

ΣΤΑ'ΖΩ, stillo : f. ξω.

Σταθεὶς, έντος, status, positus : a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, sto : f. σταθήσω. aor. 1. pass. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, steterunt, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἵστημι, sto.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, stabilis, -e : à στάω, seu ἵστημι, sto.

Σταθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Σταθῆναι, a. 1. infin. pass. &

Σταθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi ἵστημι.

Στάθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro στάθμη, ῆ, meta, quod vide.

Σταθμάω, f. ήσω, ad amussim exigo, pondero, æstimo.

Σταθμάομαι, conjicio : à στάθμη, amussis. Th. ἵστημι, sto.

Σταθμεύμενος, Ion. pro σταθμώμενος, conjiciens : à σταθμάομαι, vel -έομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula ad quam aliquid exequatur, meta : & indè

Σταθμίζω, f. ίσω, expendo, pondero. Th. ἵστημι, sto, pondero.

• Στάθμιον, ου, τὸ, pondus : à

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, stabulum, statio, postis, statera, pondus : dat. sing. σταθμῷ. dat. pl. Ion. σταθμοῖσι. ab eod. Th.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, εος, pectus.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. Sync. pro σταίημεν, ητε, σταίησαν, 1. pl. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, & σταὶς, αιτὸς, τὸ, farina triticea aquâ subacta.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, gutta, lixivia, aloë : à

Στακτὸς, οῦ, stillatitius. Th. στάζω, fut. ξω, stillo.

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ἡ, columna.

• Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, distillatio.

Σταλάζω, fut. ξω, STILLO. Th. στάζω idem.

• Σταλάσσω, idem ac præced.

Σταλῆναι, missum esse, a. 2. infin. pass. verbi στέλλω, mitto, a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, κος, varus, paxillus, qui facit imposita στάσιν.

Στάμεν, Poët. pro στῆναι, a. 1. infin. act. verbi ἵστημι. Alii scribendum censent στᾶμεν, à στῆναι, Dor. στᾶναι. hinc Att. Ion. στάμεναι, & per Apocopen στάμεν.

Στάμιν, ινος, lignum in navi erectum : à στάω, seu ἵστημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ κ̀ ἡ, urna, hydria, amphora : ut puto, à στάω, quòd erecta stet.

Στὰν, Ion. pro ἔσταν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔστασαν, steterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στάξευμες, Dor. & Æol. pro στάξομεν, stillabimus, 1. pl. f. 1. verbi στάζω, stillo.

Στάξοισι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi στάζω, stillo : f. ξω.

Σταότα, Ion. pro ἑσταότα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, sto. perf. part. ἑστηκὼς, ότος, & Ion. Crasi ἑστεὼς, ῶτος, & per Aphæresin στεῶτος, &c.

Στὰς, qui stetit, a. 2. part. act. Sed στᾶσ' pro στᾶσα, a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, sto.

Στάσῃ, consistas, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, sto.

Στασιάζω,

Στασιάζω, f. άσω, *seditionem excito, dissideo*: vide in στάσις.

Στασιασμὸς, ῦ, ὁ, *dissensio*: à præced.

Στάσιμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *stativus, stabilis*: Gl. Cyr. ab ἵστημι, *sto*.

Στάσις, εως, ἡ, propriè *statio*, ipse standi actus: deindè *factio, seditio*: & hinc

Στασιώδης, εος, & στασιώτης, ῦ, ὁ, *seditiosus*. Th. ἵστημι, *sto, erigo*; cum multitudo erigit adversùs præstites.

Στάσκεν, Ion. & Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. 1. med. verbi ejusd.

Στάσω, Dor. pro στήσω, f. 1. ejusd.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, STATER, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum.

Στατὸς, ῦ, *stans, qui diù stat*. Sic στατὸς ἵππος, *equus qui in stabulo continetur*: hinc στατίζομαι, *sto*. Th. ἵστημι, idem.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *vallus, palus ligneus, crux*.

Σταυρόω, -ῶ, *palo, crucifigo*, per Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango*: virtute scil. Spiritûs S. precibus, &c. f. ώσω. p. ἐσταύρωκα. a. 1. ἐσταύρωσα. aor. 1. imperat. act. σταύρωσον, άτω, & in pl. σταυρώσατε. a. 1. sub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. σταυρώσωσιν. a. 1. infin. act. σταυρῶσαι. a. 1. part. act. σταυρώσας, αντος. perf. pass. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptui & horrori*: p. part. pass. ἐσταυρωμένος, η, ον, *crucifixus*: a. 1. pass. ἐσταυρώθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. σταυρώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. infin. pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux*.

Σταυρώσιμος, *furcifer*: à σταυρός.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi σταυρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva passa*. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*: qu. à στάζω, quia stillat liquorem: hinc & σταφυλὴ ἀνθρώπου, *columella, uva*: sed σταφύλη, ης, est *perpendiculum*.

Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide in σταφίς. σταφυλῆσι, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, *uva*.

Σταχάνη, ης, ἡ, *trutina*, Dor. ab ἵστημι, *pondero*.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *spica*: in nom. pl. στάχυες, q. à στίξ, *ordo*; quia certos habet ordines granorum; item *stella* quæ *spica* virginis dicitur: & *herba*, marrubio similis. Est &

Στάχυς, υος, ὁ. nomen viri.

Στάω, στῶ, STO, *maneo*: ab hoc inusitat. est ἵστημι, *statuo*.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *sebum*, seu *sevum*; item *farina aquâ subacta*.

● Στεατόομαι, -ῦμαι, *pinguesco, pinguefio*: f. 1. m. ώσομαι.

● Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio*, f. άσω, p. ἐστέγακα.

Στεγανὸς, & per Sync. στεγνὸς, ῦ, *opertus, solidus*: à στέγω, *tego, sustineo*.

Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ*. Th. στέγω, *tego*.

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio*: undè Angl. Stage. Th. στέγω.

Στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, idem, & ab eod. Th.

ΣΤΕ'ΓΩ, TEGO, *operio*; item *tolero, sustineo, impedio, propulso*: f. ξω. p. ἔστεχα. p. m. ἔστογα.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, STIPO, *calco, constipo*: q. ex στάω, & βάω, quod enim calcat, *stat*, & *it* quodammodo; quia stando movet pedes. Hinc στίβος, ῦ, ὁ, *via, semita*.

Στείλαντο, *collegerunt*, Ion. pro ἐστείλαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, *mitto, contraho*, quod vide.

Στειλειά, ᾶς, ἡ, *foramen securis, in quod* στέλλεται, id est, *immittitur* lignum: &

Στειλεὸν, & Poët. στειλειόν, ῦ, τὸ, & στειλεὸν, vel στειλεὸς, ῦ, ὁ, *securis manubrium*; quòd στειλειᾷ immittitur.

Στεινομένη, *arctata*, Ion. pro στενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus, arctus*: Ion. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Ion. pro ἐστείνοντο, *resonabant*, 3. pl. imperf. à στείνομαι, *suspiro*. Vide præced.

Στεινὸς, ῦ, Ion. idem quod στενὸς, ῦ, *angustus*: sed

Στεῖνος, εος, τὸ, *via angusta, anxietas*. Th. στενός.

Στεινόω, Ion. pro στενόω, &

Στείνω, Ion. pro στένω. Th. στενός.

Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc autem Poët. pro στενωπὸς, *arcta*, seu *angusta via*: à στενὸς, *angustus*, & ὀπὴ, *foramen*.

Στείομεν, *steterimus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in εο resoluto, στέωμεν, & Ectasi Poët. στείομεν, verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. sub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Ion. στείρη, ης, ἡ, *carina navis*, quasi στερρὰ, *firma*: à στερρὸς, *solidus*, pro στερεὸς, idem: *quod carina sit solidissima asserum, quippe inquam, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis*. Est etiam

Στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis*. αἱ στεῖραι, *steriles*: à στερέω, *privo*: f. ήσω, & έσω, p. ἐστέρηκα.

Στεῖρος, ῦ, ὁ, *sterilis vir*. στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis fœmina*: tamen & στεῖρος, de fœminâ. Th. στερέω, *privo*.

● Στειρόω, -ῶ, *sterilis fio*, f. ώσω, p. ἐστείρωκα.

Στεῖχον, Ion. pro ἔστειχον, *incedebant*, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *eo, vado*.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado, ordine incedo*: f. ξω, p. ἔστειχα. a. 2. ἔστιχον.

Στελγὶς, ίδος, ἡ, &

Στέλεγγις, ἡ, *strigilis*; item *coronamenti genus, lamina*: à στέλλειν γυῖα, *ornare membra*. Vide στλεγγίς.

Στελεὸν, & -ὸς, vide in στειλεόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus, caudex*: qui qu. ex radice στέλλεται.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur*: materia qu. aliundè missa, à στέλλω.

Στελλέμεν, *ornare*, Dor. pro στέλλειν, præs. infin. act. Vide στέλλω.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto, instruo, apparo, orno, amicio*: f. στελῶ. f. 2. σταλῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. præs. m. στέλλομαι, *devito, subduco*, p. m. ἔστολα.

Στελμονίαι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur*: à στέλλω, *instruo*.

Στελῶ,

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi στέλλω, mitto.
ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumeliâ, seu injuriâ afficio: q. à στόμα, ατος, τὸ, ut fit ore lædo. Est &
Στέμβω, assiduè moveo: vide στέμφω.
Στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona, vitta, lana, STEMMA nobilitatis: à 1. perf. perf. pass. verbi στέφω, corono: f. ψω. p. ἔστεφα. perf. pass. ἔστεμμαι. Angl. a Stem.
Στέμφυλα, τὰ, vinacea, floces, fraces. Sunt folliculi σταφυλῆς.
Στέμφω, f. ψω, moveo: undè ἀστεμβὴς, & ἀστεμφὴς, immotus. Vide in στέμβω. Martin. refert ad στείβω, calco.
Στέναγμα, ατος, τὸ, &
Στεναγμὸς, ῦ, ὁ, suspirium, gemitus: à στενάζω, ingemisco. Th. στενὸς, angustus.
Στενάζω, ingemisco: præs. imperat. act. στέναζε, ἔτω, & in pl. στενάζετε, f. άξω. a. 1. ἐστέναξα, ingemui: à στένω, gemo. Th. στενὸς, angustus, gemitus enim fit angusto corde.
Στεναχλὸς, ῦ, gemebundus, lamentabilis: à præced.
Στενάχιζε, ingemiscebat, 3. sing. imperf. Ion. à
Στεναχίζω, f. ισω, gemo: Poët. à
Στενάχω, f. ξω, Poët. & στεναχέω, idem ac στενάζω, & ab iisd.
Στενόεις, εντος, gemebundus. Th. στενὸς, arctus.
Στενόεντα, præc. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.
Στενολεσχεῖν, anxium esse seu torqueri in rebus frivolis & nugatoriis: à στενὸς, anxius, & λέσχη, sermocinatio.
ΣΤΕΝΟ'Σ, ῦ, angustus, arctus.
Στενόσημον, angusticlavium: ex στενὸς, angustus, & σῆμα, ατος, τὸ, signum: ita πλατύσημον, laticlavium.
* Στενότης, ητος, ἡ, angustia: à στενὸς.
Στενοχωρέω, -ῶ, coarcto: f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα, præs. pass. στενοχωρέομαι, -ῦμαι, coarctor: qu. ex στενὸς χῶρος, angustus locus.
Στενοχωρία, ας, ἡ, angustia: ex iisd.
Στενόω, f. ώσω, angusto, coarcto. Th. στενὸς, angustus.
Στέντωρ, ορος, ὁ, STENTOR, præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquagintà, dat. sing. Στέντορι.
Στένω, f. ενῶ, gemo, deploro, resono: ex angusto corde. Th. στενὸς, angustus.
Στεινωπὸς, Poët. pro στενωπὸς, angustus, in quo visus contrahitur, arcta seu angusta via: à στενὸς, angustus, & ὀπὴ, foramen.
* Στενῶς, adv. contractè, angustè: à στενὸς.
* Στένωσις, εως, ἡ, coarctatio: à στενόω.
Στέωμεν, stetissemus, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto.
* Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, diligo.
ΣΤΕ'ΡΓΩ, naturali charitate complector; it. acquiesco, sum contentus, oro, desidero: qu. στέγω, ut sit protego, naturali propensione: f. ξω, p. ἔστερχα, p. m. ἔστοργα.
Στέργωσι, 3. pl. præs. sub. verbi præced.
Στερεθεῖσαι, n. pl. f. g. a. 1. part. pass. à στερέω.
* Στερεοκάρδιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, firmus & constans animo: ex καρδία, cor, &
ΣΤΕΡΕΟ'Σ, ῦ, solidus, integer, perfectus, rigidus, firmus (qu. à στάω) firmitèr stans. Hinc
Στερεόω, -ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro: f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεούμην, -ούμην, & in 3. pl. ἐστερεοῦντο, -ῦντο. p. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.
Στερέσαι, a. 1. infin. act. verbi στερέω, privo.
Στέρεται, privatur, 3. sing. præs. pass. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, -ῦμαι.
ΣΤΕΡΕ'Ω, privo, orbo: f. ήσω, & έσω, perf. ηκα, & εκα, a. 1. pass. ἐστερήθην.
Στερέωμα, ατος, τὸ, firmamentum, soliditas: à στερεόω, solido. Th. στερεὸς, solidus.
Στερεῶς, adv. solidè, firmitèr, constantèr: à στερεὸς, quod vide.
* Στερέωσις, εως, ἡ, confirmatio, consolidatio.
Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. στερέω, privo.
Στέρησις, εως, ἡ, privatio: &
Στερητικὸς, ῦ, privativus: à perf. pass. verbi στερέω, privo.
Στερηθῆμεν, privatum esse, per Sync. pro στερηθήμεν, seu στερηθήμεναι, Ion. & Dor. pro στερηθῆναι, a 1. inf. pass. verbi στερέω, privo: f. ήσω, & έσω, a. 1. pass. ἐστερήθην.
Στερίσκονται, privantur: 3. pl. ind. pass. à
Στερίσκω, idem quod στερέω, privo.
Στέριφος, εος, τὸ, pectus, quia στερρὸν, solidum. Et στέριφος, ῦ, sterilis: q. à στεῖρος. Th. στερέω, privo: vel vide στερεὸς, solidus.
ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ῦ, τὸ, pectus: quia στερεὸν ossibus firmitèr munitum.
Στέρξαι, amavisse, a. 1. infin. act. verbi στέργω, naturali charitate complector: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.
Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -ῦμαι, privor.
Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor; per Aphæresin pro ἀστεροπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. Est &
Στερόπης, nomen proprium Cyclopis.
Στεροπηγερέτα, voc. sing. à
Στεροπηγερέτης, ῦ, ὁ, qui fulgur suscitat, Jovis Epithet. à στεροπὴ, & ἀγείρω, excito.
Στέροψ, πος, ἡ, idem quod στεροπή.
Στερρὸς, ὰ, ὸν, idem ac στερεὸς, solidus: &
Στερρότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης, soliditas.
Στέρφος, εος, τὸ, pellis: à στέφω, tego, per Pleonasm. τῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, & Dor. στρέφος. q. à στέφω.
Στερχθεὶς, έντος, dilectus, a. 1. part. pass. στέργω, f. ξω. Vide in στέρξαι.
Στεῦντ', pro στεῦνται, vide in
Στεῦται, firmatur, per Sync. pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι, & στέομαι, promitto, firmo, præ me fero. sic στεῦτο, pro στεύετο firmabatur, Ion. & per Sync. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. ejusd.
Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. sertum.
Στεφάνη, ης, ἡ, corona, vertex, orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species, ungula. Th. στέφω, corono.
* Στεφανηφορέω, -ῶ, coronam fero, f. ήσω, p. ἐστεφανηφόρηκα. &
Στεφανηφόρος ἀγὼν, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex στέφανος, quod à στέφω, corono, & φέρω, fero.
Στεφανίζω, f. ξω, corono, à στέφανος, quod à στέφω.

Στέφανος,

Στέφανος, ου, ὁ, *corona* : στεφάνους, Dor. pro στεφάνας. Th. στέφω.

Στεφανεῦνται, 3. pl. præſ. ind.. paſſ. verbi στεφανόω, quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac στεφανοφορία, ἡ, *coronæ geſtatio.* Ex στεφάνη, *corona* (quod à στέφω, *corono*) & φέρω, *fero.*

Στεφανοφόρος, *coronatus, coronam geſtans* : ab iiſd.

Στεφανόω, -ῶ, *corono* ; item *honoro, orno, decoro* : f. ώσω. p. ἐστεφάνωκα. præſ. paſſ. στεφανόομαι, -οῦμαι, -όῃ, -οῖ, -όεται, -οῦται. p. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. ἐστεφανωμένος, *coronatus.* à στέφανος. Th. στέφω, *corono.*

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona.* & Metaph. pro *ornamento.* à 1. perſ. ſing. p. paſſ. præced.

Στέφον, *coronârunt*, Ion. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, *corona* ſeu *corolla* : à ſeq.

ΣΤΕ'ΦΩ, *corono, redimio*, f. ψω. p. φα. perf. paſſ. ἔστεμμαι.

Στέψας, αντος, *qui coronavit*, aor. 1. part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, *ſto* : a. 2. ἔστην.

Στῆ, *ſtetit*, Ion. pro ἔστη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. &

Στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, *ſto* : f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στήῃς, & στήῃ, Poët. pro στέῃ, & hoc pro στῇ, quod Ion. pro στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Vel στήῃ, Pleonaſmo τοῦ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, *ſto.* a. 2. ἔστην.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro στήθεσι, à στῆθος, εος, τὸ, *pectus.*

Στήθεσφιν, φι additur per Paragog. dat. plur. ejuſd.

Στῆθι, *ſta*, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, *ſto.* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηθιστὴρ, *antilena.* στηθοδεσμεῖν, *pectorale.*

* Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, *faſcia pectoralis* : à δέω, *ligo* : &

ΣΤΗ͂ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus.* q. à στῆναι, *ſtare*, quia ſtat quaſi immotum,

Στήκετε, 2. pl. præſ. à

Στήκω (ab ἕστηκα) *firmitèr ſto.* legitur verò in ſolo præſenti, dicitur verò στήκω pro ἑστήκω, per Aphæreſin ἑστήκω, f. ξω, *perſto, conſtantèr ſto.* Formatur à præt. ἕστηκα, verbi ἵστημι, Gal. v. 1.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis vel ſigni gratiâ*, ſæpe pro *cippo*, vel *columnâ*, q. ab ἵστημι, *ſtatuo.*

Στηλίδιον, ου, τὸ, &

Στηλὶς, ίδος, ἡ, *parvus cippus*, ſeu *columella.* acc. pl. στηλίδας. Th. στήλη.

Στηλίτας, acc. pl. à στηλίτης, ου, ὁ, *notatus infamiâ, & qui notavit alterum, in cippum inſcriptus* : ab eod. Th.

* Στηλογραφία, ας, ἡ, *tituli inſcriptio* : à γράφω, *ſcribo*, & στήλη, *titulus.*

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum*, & *ſtabilio ut cippum, ſtatuo.* Th. στήλη, *cippus.*

* Στήλωμα, ατος, τὸ, *columna, cippus.*

Στῆμα, ατος, τὸ, *ſtamen*, in herbis, ubi ſtat.

Στήμονα, acc. ſing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *ſtamen.* dat. στήμονι. Th. ἵστημι, *ſto.*

Στῆναι, *poſuiſſe*, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Στηνία, ας, ἡ, *feſtum erat Athenis, quo ſe mutuò ſcommatis perſtringebant.*

Στήνιον, ου, τὸ, *pectus* : à στῆναι, *firmum ſtare.*

Στηνιῶσαι, *conviciis inceſſere* : à στηνία.

Στήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum, ſtabilimentum* ; item *temo*, vel *furca currûs* : &

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipſa actio ſtabiliendi, firmitas* : à 1. perſ. p. paſſ. ſeq.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, *firmitèr ſtatuo, confirmo, ſtabilio, figo, ſto, conſtituo*, (q. à στερεὸς, *firmus*) f. ξω. a. 1. ἐστήριξα, a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω, a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι, p. ἐστήριχα, p. paſſ. ἐστήριγμαι, ξαι, κται, perf. part. paſſ. ἐστηριγμένος, η, ον, *ſtabilitus*, a. 1. paſſ. ἐστηρίχθην, aor. 1. infin. paſſ. στηριχθῆναι, *confirmari.*

Στήριξε, *firmitèr fixit* : Ion. pro ἐστήριξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi præced.

Στῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἵστημι, *ſto.*

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 2. infin. act. &

Στήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi ἵστημι, f. στήσω.

Στήσαντ' pro στήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο, verbi ejuſd.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. &

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. &

Στήσομεν *conſtituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi ἵστημι, quod vide.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. & 3. pl. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejuſd.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel στητα, ης, ἡ, *fœmina, mulier.* q. à στῆθη, *mamma.*

Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.

Στήωσιν, *ſteterint*, 3. pl. a. 2. ſub. act. Poët. pro στῶσιν, verbi ἵστημι. a. 2. ſub. στῶ, & Pleonaſmo στέω, deinde Ectaſi στήω, & * Att. η pro ει, στείω, & in 3. pl. στείωσι.

ΣΤΙ'Α, ας, & στία, ας, ἡ, & στίον, ου, τὸ, *lapillus, calculus* : à στάω, quia immobilis.

Στιβαρὸς, ου, *denſus, craſſus, firmus.* dat. pl. Ion. στιβαροῖσι. à στείβω, *calco, denſo.*

Στιβαρῶς, adv. *denſè, firmitèr* : à præc.

Στιβὰς, άδος, ἡ, *ſtratum calcatum, torus ex herbis* aut *foliis humi ſtratis.* στειβὰς, idem, & ab eod. Th.

Στιβεύω, *veſtigo, indago* : Gl. Cyr. propriè eſt *calco*, ut στιβέω, à στείβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina* : à στείβω, *condenſo.*

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum, trames.*

Στίγμα, ατος, τὸ, STIGMA, *ſignum alicui inuſtum*, aut *impreſſum.* pl. τὰ στίγματα, etiam *maculæ.* &

* Στιγματίας, ου, ὁ, *ſtigmate notatus.* à στίζω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum.* στιγμὴ χρόνου, *punctum temporis, momentum.* à 1. perſ. p. paſſ. verbi

ΣΤΙ'ΖΩ, *pungo, ſtigmata inuro.* Metaph. *inceſſo, infamo.* f. ξω. p. ἔστιχα. perf. paſſ. ἔστιγμαι. hinc

Στικτὸς, οῦ, *ſignatus, punctus, punctis ſignatus* vel *diſtinctus* : à 3. perſ. p. paſſ. præced.

Στιλβη, ης, ἡ, *nitor, ſplendor* : &

Στιλβὸς, οῦ, *fulgidus, lucidus* : & indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *ſplendidum reddo* : à

ΣΤΙ'ΛΒΩ, *splendeo, luceo, corusco, illustro.* f. σίλψω. p. ἔςιλφα.

* Στίλβωσις, εως, ἡ, *nitor, splendor.*

ΣΤΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *numulus, minimi pretii, minimum quid.* q. *punctum.* à σίζω, *pungo.*

Στιλπνὸς, ῦ, *lucens* : à σίλβω, *splendeo.*

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, *stibium.* Est quo aliquid *calcibus, densatur.*

Στὶξ, σιχὸς, ἡ, *ordo, versus.* in pl. αἱ σίχες, acc. pl. σίχας. Th. σείχω, *ordine eo, vado.*

* Στιππύϊνος, ου, ὁ, *stuppâ confectus* : ex

* Στύππειον, ου, τὸ, *stuppa,* id. q. συππεῖον.

Στῖφος, εος, τὸ, *turma, globus militum* : à σείβω, *denso.*

Στιφρόω, *sum σιφρός.*

Στιφρὸς, ῦ, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus,* q. calcatus, à σείβω, *condenso.*

Στίχας, acc. pl. à σὶξ, σιχὸς, ἡ, *ordo, turma.* Th. σείχω, *ordine eo* : sed

Στιχὰς, αδος, ἡ, herbæ nomen : ab eod.

Στιχάω, & -άομαι, *ordine eo, vado.* Th. σείχω, *eo, vado* ; a. 2. ἔςιχον.

Στίχε, *discede,* a. 2. imperat. act. verbi ejusd.

Στιχθεὶς, ἕντος, *notatus,* a. 1. part. pass. verbi σίζω, *pungo.* f. ξω. a. 1. pass. ἐςίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, *versus, ordo,* idem quod σὶξ. Th. σείχω, *eo, vado.*

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *strigil,* idem quod σλεγγίς, & σελγίς. *Balnearis strigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus similitudine* σλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam.* ταινίδιον, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.* Hinc

Στλεγγίζω, f. ίσω, *destringo, strigile rado.*

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus,* q. à σάω, seu ἵςημι, quia ibi stari potest, & est statio quædam.

Στόβος, *convitium* : à σέμβω, *contumeliâ afficio.* q. σόματος βοή.

Στοιβάζω, *compono, struo.* σοιβάσιμος, *stipabilis.* σοιβαςὴς, *stipator.* σοιβὴ, *stipatio.*

Στοιβὰς, άδος, ἡ, *frons, -dis,* idem quod βαΐον, ου, τὸ. Vide supra. à σείβω, *calco.* f. ψω. p. ἔςειφα. p. m. ἔςοιβα.

* Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *stipatio* ; *herba quædam* ; *compositio.* σοίβα, idem.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, *elementum.* τὰ σοιχεῖα, per Metaphor. *rudis institutio.* qu. à σοῖχος, *ordo.* Th. σείχω, *ordine eo.* f. ξω. p. ἔςειχα. p. m. ἔςιχα, & ἔςοιχα.

* Στοιχείωσις, εως, ἡ, *prima elementorum institutio.*

Στοιχέω, -ῶ, *incedo.* fut. ήσω. p. ἐςοίχηκα. ab eod. Th.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim.* ab eod. Th.

Στοῖχος, ου, ὁ, *ordo, versus.* Th. σείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, vestis oblonga.* Th. σέλλω, *orno, amicio.*

* Στολιςὴς, ῦ, ὁ, *vestiarius, vestiarii præfectus,* 2 Reg. x.

Στολίζω, f. ίσω, *vestio, apparo* : à σολὴ, quod vide.

Στολίσας, αντος, *ornatè præparans* : aor. 1. part. act. σόλισον, *orna,* a. 2. imperat. act. Poët. verbi σολίζω, *amicio, apparo.* Th. idem.

* Στολισμὸς, οῦ, ὁ, *vestitus, ornamentum.*

Στολιςὴς, ῦ, ὁ, *vestiarius* ; à 3. pers. sing. perf. pass. verbi σολίζω.

Στόλος, ου, ὁ, *militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur* : à σέλλω, *mitto.*

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, *os, oris* ; *sermo* ; *acies gladii.* σόμα πρὸς σόμα λαλῆσαι, *loqui cum præsentibus.*

Στόμαργος, ου, ὁ, *rabula.* Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à σόμα, ατος, τὸ, os, oris.

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus.* q. à σόμα. Hinc Angl. Stomach.

Στόμβος, *qui ore dilatato sonum edit* : à σόμα & βοῶ.

Στόμος, *garrulitas, convitium* : à σόμα.

Στομόω, σόμα ἔχειν ποιῶ, *ore afficio, os facio, acuo, disertum reddo, & os claudo.* Th. σόμα, *os, oris.*

Στόμωμα, ατος, τὸ, *chalybs* ; item *vis, robur* : &

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum* ; item *acies, acumen, robur* : à perf. pass. verbi σομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis* : à σόμβος.

Στοναχεῦντι, Dor. & Æol. pro σοναχοῦσι, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro σοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. à

Στοναχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro,* à σένω, *gemo.* Th. σενὸς, *angustus.*

* Στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus.*

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu -ομαι, f. σομαι, idem quod σένω, *gemo, ingemisco.* Th. σενὸς, *angustus.*

Στονόεις, εντος, ο, & in f. g. σονόεσσα, ης, ἡ, *suspiriosus, gemebundus, -a* : quod à σόνος, *gemitus.* Th. σενὸς, *arctus.*

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis,* Oppian.

Στοργὴ, actus τοῦ σέργοντος, *amor ingenitus* ; *affectus naturalis,* quo Parentes & Liberi se mutuò prosequuntur. Th. σέργω, *amo.*

Στορέννυμι. Vide in σορέω, *sterno.*

Στορέσαι, *sternere* : a. 1. inf. act. σορέσαν, Ion. pro ἐςόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. σορέσας, σορέσασα. a. 1. part. act. verbi σορέω, *sterno,* f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. & Æol. pro σορέσουσι, *sternent* : 3. pl. f. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω. & hinc σορεννύω, seu σορέννυμι, & σρωννύω, seu σρώννυμι, *STERNO.*

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuspis hastæ* : idem σόρθη, qu. à σορέω, quòd eâ aliquid sternere possimus. Στόρθυγγες, συνεςραμμέναι τρίχες μετὰ ῥύπε, Pollux lib. 3. 4. Hesych. legit. σπόρθυγγες.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad scopum tendo, conjecto* : f. άσομαι. p. ἐςόχασμαι. quod à σείχω. Hinc σοχασμὸς, οῦ, ὁ, *conjectura.* σοχαςὴς, est verbale. σοχαςικῶς, *conjecturaliter.*

Στοχασάμενοι, a. 1. part. m. verbi ejusd.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *conjectura* : &

Στοχαςὴς, οῦ, ὁ, *interpres, conjector* : &

Στοχαςικὸς, οῦ, *conjecturalis* : à p. pass. verbi σοχάζομαι.

Στοχαςικῶς, *conjecturaliter* : adv. à σοχαςικὸς. ab eod. Th.

Στράβαλος, *qui est tereti corpore, tortuosus.* q.

Στραβὸς,

Στραβὸς, οῦ, *qui est oculis distortis, luscus* : à στρεβλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto, distorqueo*.

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus, strangulatio*. &

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, &

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, *tortuosus laqueus, dolosum consilium*. Th. στραγγὸς, *tortus*.

● Στραγγαλιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *tortuosus*.

Στραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo*. ab eod. Th. Angl. to strangle.

● Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero*.

Στραγγεύω. *torqueo, STRINGO* : à στραγγὸς. item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*. à στράγξ, ἡ, *gutta, stilla* : quod à στάζω, *stillo* ; f. στάξω, undè Pleonasmo τοῦ γ & ρ fit στράγξ.

Στραγγίας, *species tritici* : an à rotunditate guttæ?

● Στραγγίζω, *guttatim exprimo, colo, torqueo* : à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, οῦ, *tortuosus, obliquus*. q. à στρέφω, *verto*.

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium* : Angl. the Strangury. à στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*, & οὖρον, ου, τὸ, *urina*.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, *gutta, stilla*.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo, fulguro*.

Στρατάομαι, *exercitum colloco, castra pono*. hinc στρατόωντο, Ion. & Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux* : à στρατὸς, & ἀρχή.

Στράταρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator*. ab iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio*. Th. στρατος.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus*. quod à στρατεύω. Th. ejusd.

Στρατεύω, *milito* : f. εύσω. p. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα, præs. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς, q. à στορέω, *sterno*.

Στρατηγέω, *præsum exercitui* : ex στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

● Στρατήγημα, ατος, τὸ, *STRATEGEMA, gestum militare, consilium militare*. Angl. Stratagem. Th. στρατηγέω.

● Στρατηγία, ας, ἡ, *prætura, imperium rei militaris* : &

Στρατηγικὸς, οῦ, *rei militaris peritus* : οἱ στρατηγικοὶ, *milites* : à

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor* : ex στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

Στρατηΐη, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio*.

Στρατηλασίη, ἡ, pro στρατεία. Th. στρατός.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, q. vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Th. στρατὸς, *exercitus*,

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, *miles*. στρατιῶται, ῶν, οἱ, *milites*. ab eod. Th.

Στρατιωτικὸς, οῦ, *militaris* : à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militaritèr* : à præced.

● Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco* : q. d. στρατοῦ κήρυξ, *exercitûs præco*.

Στρατολογέω, -ῶ, *militem deligo* : q. d. στρατὸν συλλέγω, *exercitum conscribo*.

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs* : &

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit*. ab iisd.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ καὶ ἡ, *exercituum præfectus, imperator belli* ; q. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps castrorum*. Th. ἀρχὴ, *imperium*, & στρατόπεδον, quod vide.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio*, & idem cum seq.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ἐστρατοπέδευκα, *castra metor*. à

Στρατόπεδον, ου, τὸ, propriè *castra* significat, hoc est, *locum*, ubi imperator cum suo exercitu commoratur ; tum per Metonym. *exercitus*. ex στρατὸς, & πέδον, *solum, campus*.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *exercitus*. q. à στορεῖν, *sternere, hostilitèr dejicere*.

Στρατόωντο, Ion. & Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, έντος, & στρεφθεὶς, *conversus* ; a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto*.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto*. f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

● Στρέβλωμα, ατος, τὸ, *tormentum, clavus navis*.

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prelum*.

Στρεβλοκάρδιος, *cordis perversi homo* : ex καρδία, *cor*, &

Στρεβλὸς, οῦ, *tortuosus, callidus, perversus*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto*. f. ώσω. p. ἐστρέβλωκα. ab eod. Th.

● Στρέμμα, ατος, τὸ, *luxatio* ; it. *scriblita* : &

● Στρεπτὸν, οῦ, τὸ, *torques* : &

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques* : ab eod. Th.

Στρεπτὸς, οῦ, *flexibilis, exorabilis* ; *versatilis, tortus* : sed

Στρεπτὸς, substant. *torques* : à præced.

Στρεπτοφόρος, ου, *torquatus* : ex φέρω, & στρεπτὸν, *torques*.

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso*. στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco* : q. στραγγεύομαι. Th. στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*.

Στρεφεδινέω, *in gyrum verto* ; oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, *cum vertigine corripiuntur* : ex στρέφω, & δινέω, *gyro, circumago*. Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex*.

Στρεφθὲν, έντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, *verto*. f. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, torqueo, flecto*. q. à τρέπω, *verto* : f. στρέψω. p. ἔστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, *obverte*. a. 2. ἔστραφον. præs. pass. στρέφομαι, *convertor, converto me*. perf. pass. ἔστραμμαι. a. 1. pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, *conversus, a, um*. a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, έντος. p. m. ἔστροφα. Hinc ἀντιστρέφω, *in contrariam partem verto*. ἀντιστροφὴ, *inversio, reciprocatio*.

Στρηνὲς, adv. *asperè, horribilitèr* : à στρηνὴς, *asper*. Est &

Στρηνὲς, pro σαφὲς, *manifestè*.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *asper, indomitus moribus*.

Στρηνιάω,

Στρηνιάω, *luxurior*, *dissolutè vivo*, *lascivio* : f. άσω. p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, *luxus*.

ΣΤΡΗ῀ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus*, *deliciæ*, *asperitas morum*, *fastus* : à στρηνὴς, *asper*, quasi à στερεῖν ἡνίας, *ab ablatis habenis*, (ἄσωτοι nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. *effrænatus*.

ΣΤΡΙ´ΒΟΣ, *exilis & tenuis vox avis* : à στρίζω, pro τρίζω, *strideo*.

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, *stridor quidam* : à στρίζω, pro τρίζω.

Στρικτὸς, *strigosus*. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus*. Vide *Stria*.

Στριφνὸς, οῦ, *strigosus* : à στρίφω, *stringo*.

Στροβέω. f. ήσω, *circumago*, *torqueo*, *perturbo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρόβιλος. Vide in στρόβος.

Στρόβος, ου, ὁ, *vortex*, *vertigo*, *gyrus* : à στροβέω, undè & στροβεὺς, *instrumentum quoddam fullonium*. στρόβιλος, *vortex*, *procella*, *turbo*, *trochus*. Item *cochlea & murex marinus*, qui & στράβηλος.

ΣΤΡΟΓΓΥ´ΛΟΣ, ου, *rotundus*, *contractus* : *teres instar cylindri* : qu. à στραγγὸς, *tortuosus*. γογγύλος, idem quod στρογγύλος.

● Στρογγυλόω, -ῶ, *rotundo*, f. ώσω, p. ἐστρογγύλωκα.

● Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs*.

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, ου, ὁ, *turbo*, *trochus*, idem quod στρόβιλος, à στροβέω, *torqueo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρουθίζω, f. ίσω, *strideo*.

Στρουθίον, ου, τὸ, *passerculus*. diminut. à στρουθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟ´Σ, οῦ, ὁ, *passer*, *parva avis*, *STRUTHIO*.

Στρουὶς, *passer*. Hesych. contractum ex στρουθός.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio*, *vertigo*, *gyrus*, *rotula*, *orbis*, à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto*, *verso*.

Στροφάω, *verso* : Ion. hinc στροφώμεναι, *versantes*. à στρέφω, *verto*.

● Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo ostii* : ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio*, *flexus*, *STROPHA* : *callida tergiversatio* : undè Angl. 𝔖𝔱𝔯𝔦𝔣𝔢. à p. m. ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, ιγγος, ὁ, *vertebra*, *cardo* : quia ejus vi aliquid vertitur : ut, *collum*, *porta* : ab eod.

Στροφίοιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ου, ὁ, nom. propr.

Στρόφις, *homo versatilis* ; qui se novit στρέφειν.

Στρόφος, ου, ὁ, *aliquid tortum & torquens* : *funis*, *fascia*. Est & *tormen* morbus. στροφοποιὸς, *restio*, qui στρόφους ποιεῖ, id est, *funes*. hinc Angl. a 𝔕𝔬𝔭𝔢. à στρέφω, *verto* : p. m. ἔστροφα.

● Στρεφωτὸς, οῦ, ὁ, *versatilis* : ab eod.

Στρύμαργος, *furiosè libidinosus*. Refer ad στρυς, quia ὀχευτικός.

Στρυμόνα, acc. sing. à

Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, οῦ, *acerbus* : idem quod στυφνὸς ; undè & factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad στύφω, *constringo*.

ΣΤΡΥΧΝΟ´Σ. οῦ, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum*, *stragulum* : à στρώννυμι, *sterno*, quod vide, ab inus. στρόω.

● Στρωματεὺς, έως, ὁ, *pulvinar*, *vestis aliqua sutilis*. Th. στορέω, *sterno*.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno* : imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. a. 1. ἔστρωσα. a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω. p. ἔστρωκα. p. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. p. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus*. hinc Angl. to 𝔖𝔱𝔯𝔢𝔴. Th. στορέω, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio*, *stratura* : item *lecti structura* : à 2. pers. sing. p. pass. præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne* : a. 1. imperat. act. &

Στρώσω, *sternam* : f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω, idem.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator*, *trabs parva*, *crates* : &

● Στρωτῆρες, *asseres*, ut quibus pavimentum sternitur : &

Στρωτὸς, ῦ, *stratus* : à præcedentibus.

Στρωφᾶσθαι, præs. infin. pass. à

Στρωφάω, idem quod στροφάω, *versor*, *circumago* : f. 1. m. στρωφήσομαι. quod à στροφὴ, *versio*, *flexus*. Th. στρέφω, *verto* : f. ψω. p. m. ἔστροφα. a. 2. m. ἐστραφόμην.

Στρωφῶ, Dor. pro στρέφω, *verto*.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στορέω, *sterno*.

Στυγέει, *odit* : 3. sing. ind. præs. στυγέῃ, *timeat* : 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio persequor* : quod vide.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, ᾶς, ἡ, *horribilis*, *odiosa* : dat. pl. στυγεραῖς. à

Στυγερὸς, ῦ, *terribilis*, *tristis*, *gravis*. Th. στυγέω.

Στυγερώπης, εος, ὁ καὶ ἡ, *invisus* : ex στυγερὸς, *horribilis* : & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Στυγερῶς, adv. *horribiliter* : à στυγερός.

ΣΤΥΓΕ´Ω, *odio prosequor*, *reformido* : fut. ήσω & στύξω. ab inusit. στύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον.

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium*. &

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, *odiosus*, *a*, *um*. Th. στυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum*, *contristor* : f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος, à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi sup.

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, *odiosus*, *invisus*, *tristis* : à

Στύγος, εος, τὸ, *odium*. Th. στυγέω, *odio prosequor*.

ΣΤΥ´ΛΟΣ, ου, ὁ, *columna* : item *graphium*, *STYLUS* : Angl. 𝔖𝔱𝔶𝔩𝔢.

Στὺξ, γος, ἡ, *STYX* : nomen fluvii infernalis : à στυγέω, *exhorresco*.

Στύξαιμι, *odissem* : a. 1. opt. act. verbi στυγέω.

● Στύππινος, η, ον, *stupis confectus* : à

Στυππεῖον, ου, τὸ, 1. n. pro στυππεῖον, q. v.

ΣΤΥ´ΠΗ, & στύππη, ης, ἡ *STUPA*. Est &

Στύπη, *stipes*, *stirps* : qu. à στύφω, quia ea utimur ad stipandum.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod στύπη.
Στύππα. Vide στύπη, indè Angl. a Stupe.
Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen*: quia valdè στύφει, id est, *adstringit*.
Στυπτικὸς, ὸ, *adstrictorius*. Hinc Angl. Styptick. Th. στύφω.
Στυράκινον, *populea*. Gen. xxx. 37.
ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ὁ, *cuspis hastæ*; item *STYRAX* arbor, quasi στερεὸς, *firmus*.
Στυφελίζω, *asperè tracto*, *everto*, *quatio*: f. ξω.
Στυφελίξαι, *quatere*: a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω. Th. στύφω, *adstringo*.
Στυφελὸς, ἡ, ὸν, *durus*, *asper*: &
● Στυφνὸς, *adstringendi vim habens*. Th. στύφω.
Στυφρὸς, ἡ, ὸν, *durus*, *rigidus*: q. ab eod. Th.
ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur, *spisso*; f. ψω. Hinc
Στύψις, εως. ἡ, *adstrictio*, *spissatio*.
ΣΤΥ'Ω. f. ύσω, *tentigine laboro*, *priapum extendo*: q. à στάω, undè ἵστημι, *erigo*.
Στωϊκὸς, ἡ, ον, *STOICUS*, *a*, *um*. Angl. Stoick. ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant. Et Zeno ejus sectæ author traditur.
● Στωμυλέω, -ῶ, *loquax sum*, *garrio*. Th. στόμα.
Στωμυλία, ας, ἡ, *loquacitas*, *nugæ*: à στωμύλος.
● Στωμύλλω, id. ac στωμυλέω.
Στώμυλμα, ατος, τὸ, *loquacitas*, *nugæ*: q. à
Στωμύλος, ȣ, *garrulus*, *lepidus*, *dicax*. Th. στόμα, ος, *oris*.
ΣΥ', & Dor. τὺ, *TU*, & additâ syllabâ νη, τύνη, pronomen omnis gen. in genit. σȣ̃, &c. hinc σὸς, σὴ, *tuus*.
Σύαργος, ȣ, ὁ, *aper*: σῦς ἄγριος.
ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, *SYBARIS*, *urbs magna Græciæ*, &, ut alii volunt, *Italiæ*; *luxus*. Ob luxum ab ὕβρει dici meretur. hinc
Συβαρίτης, ȣ, ὁ, *SYBARITA*, *qui est è Sybari*. &
Συβαριτικὸς, ȣ̃, *SYBARITICUS*, *mollis*. Th. Σύβαρις.
Συβαρῖτις, ιτιδος, ἡ, *mulier Sybaritica*.
Συβήνη, vel συβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio*: ut suillo. à σῦς, & etiam *venabulum*.
Συβόσιον. ȣ, τὸ, *grex suum qui pascuntur*: à σῦς, & βόσις, ἡ, *pastus*. Th. βόω, *pasco*.
Συβώτης, ȣ, ὁ, *subulcus*: qui σύας βόσει, *pascit*.
Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. pl. à
Συγγεγραφὼς, ότος, p. part. act. verbi συγγράφω, *conscribo*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω. p. γέγραφα.
● Συγγελάω, -ῶ, *unà rideo*.
Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio*, *generis & sanguinis communio*: ex σὺν, & γένος, εος, τὸ, *genus*, *prosapia*. Th. γείνομαι, *nascor*, *sum*: a. 2. m. ἐγενόμην.
Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίνομαι, *simul sum*, *conversor*: ab eod. Th.
Συγγενέσιν, *cognatis*: dat. pl. à
Συγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *consanguineus*: ab eod.
Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. à συγγίνομαι. Vide συγγενέσθαι.
Συγγηράσκω, εις, ει, *consenesco*: à γηράσκω f. άσω, *senesco*. Th. γῆρας, αος, τὸ, *senectus*.
Συγγίνεσθαι, præs. infin. à
Συγγίνομαι, *conversor*, *convenio*, *coëo*. Th. γείνομαι.
Συγγινώσκειν, *cognoscere*, *sibi conscium esse*, *considerare*, *ignoscere*: &
Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia*, *venia*, *permissio*: à συγγινώσκω, *ignosco*. hoc ex σὺν, & γνώμη, ης, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*: f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω, a. 2. imperat. γνῶθι.
Συγγνωμικὸς, ȣ̃, *proclivis ad ignoscendum*, *indulgens*, *veniâ dignus*: &
Συγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *facilis in dandâ veniâ*, *mitis*, *consentiens*. Vide συγγνώμη.
Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi*: a. 1. infin. pass. verbi συγγινώσκω, *ignosco*: f. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων. Th. γινώσκω, *cognosco*.
● Συγγνωστὸς, ȣ̃, ὁ, *ignoscendus*, *cui danda venia esset*.
Σύγγονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *cognatus*: Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.
Σύγγραμμα, ατος, τὸ, *scriptum*, *liber*, *opus*: dat. pl. συγγράμμασι. Th. γράφω, *scribo*.
Συγγραφεὺς, έος, ὁ, *scriptor*, *auctor*: ab eod. Th.
Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *monumentum*, *descriptio*, *SYNGRAPHA*: ab eod. Th.
Συγγράφω, *conscribo*, *stipulor*: f. ψω. hinc συγγράψαι. a. 1. inf. act. ab eod. Th.
● Συγγυμνασία, ας, ἡ, *coexercitamentum*: ex σὺν, *cum*, & γυμνασία, *exercitatio*.
Συγκαθαιρέω, -ῶ, *unà everto*, *tollenti operam auxilior*, *juvo*: ex σὺν, & καθαιρέω, quod ex κατὰ, & αἱρέω, *capio*.
Συγκάθημαι, *consideo*: ex σὺν, & κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.
Συγκαθίζω, *unà colloco*; item *unà sedeo*: a. 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος. ex σὺν, & καθίζω, *sedere facio*. Th. ἵζω, idem.
● Συγκαθυφαίνω, *unà intexo*.
● Συγκαίω, *aduro*, *comburo*, f. καύσω, p. συγκέκαυκα. Th. καίω, *uro*.
Συγκακοπαθέω, -ῶ, *sum particeps afflictionum*, *unà patior*: f. ήσω. p. συγκεκακοπάθηκα· ex σὺν, & κακοπαθέω, *malis affligor*. q. ex κακὸς, *malus*, & πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Συγκακουχέω, -ῶ, *unà malè vexo*: f. ήσω. p. συγκεκακούχηκα. præs. pass. συγκακουχέομαι, -ȣ̃μαι, *unà malè vexor*: quod ex σὺν, & κακουχέω, *malè tracto*. hoc est κακὸς, & ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.
Συγκαλέω, -ῶ, seu -έομαι, -ȣ̃μαι, *convoco*: f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. m. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, *voco*.
● Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, q. *cooperimentum*, *tegumentum*, *operculum*: à præt. pass. verbi seq.
Συγκαλύπτω, *cooperio*, *occulto*: f. ψω. p. συγκεκάλυφα. p. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. pass. συνεκαλύφθην. a. 2. pass. συνεκαλύβην.

perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, *opertus, tectus*. Th. καλύπτω, *occulto, tego* : f. ψω. a. 2. ἐκάλυβον,

Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, *incurvo* : f. ψω. p. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα. a. 1. imperat. act. σύγκαμψον, *άτω, incurva* : quod ex σὺν, & κάμπτω, *flecto* : f. ψω.

Συγκαταβαίνω, *unà descendo* : a. 2. ind. act. συγκατέβην, ης, η. a. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος· quod ex σὺν, κατὰ, & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, quod vide.

● Συγκαταγηράω, -ῶ, *unà consenesco*.

Συγκατάγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo* : ex σὺν, κατὰ, & ἄγω, *duco*.

Συγκαταζεύγνυμι, *conjungo*. Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συγκατατίθημι, *unà depono, idem sentio* : qu. ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium* : ab iisd.

● Συγκατακαλύπτω, *unà tego*.

● Συγκατακληρονομέω, -ῶ, *simul possideo*.

● Συγκαταμίγνυμι, *commisceo* : ex σὺν, κατὰ, & μίγνυμι.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, *unà instruo & adorno*. ex σὺν, κατὰ, & σκευάζω, *instruo, paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Συγκατασκευάσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

● Συγκατασκηνόω, *in eodem tabernaculo versor* ; f. ώσω · ex σκηνόω.

● Συγκατασπάω, *convello* : f. άσω · ex σπάω.

● Συγκαταστρεψαμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi

● Συγκαταστρέφω, *simul everto* : ex στρέφω.

● Συγκατατάττω, *unà cum aliis colloco*.

Συγκατατίθεμαι, *assentior, consentio, comprobo* : p. pass. συγκατατέθειμαι. p. part. pass. συγκατατεθειμένος, *assensus fuerat* : ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Συγκαταφαγόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à

Συγκατεσθίω, *unà comedo* : ex σὺν, κατὰ, & φάγω, *edo* : a. 2. ἔφαγον. a. 2. infin. φαγεῖν.

Συγκαταψηφίζω, *unà damno* ; item *unà eligo*. f. ίσω. p. συγκατεψήφικα. præs. pass. συγκαταψηφίζομαι, *communibus calculis allegor* : a. 1. pass. συγκατεψηφίσθην, ης, η, *communibus calculis allectus fui* : ex σὺν, κατὰ, & ψηφίζω, *calculis computo* ; item *decerno, statuo*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, *infrà accedo*. ex σὺν, & κατέρχομαι, *descendo* : hoc ex κατὰ, & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τι τινί, *aliquem in re aliquâ comparandâ juvare* : ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. infin. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, *confodio unà* : ex σὺν, κατὰ, & ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio* : f. ξω. p. χα.

● Σύγκειμαι, *simul positus sum*. Undè

Συγκείμενον, ου, τὸ, *pactum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Σύγκειται, *certum est, constat*. Vide præced.

● Συγκεκομμένος, præt. part. pass. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκεντέω, Ion. *compungo, conficio*.

Συγκεράννυμι, *contempero, commisceo* : f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. p. συγκεκέρακα. p. pass. per Sync. συγκέκραμμαι. p. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, *contemperatus, unà permistus* : ex σὺν, & κεράννυμι, *misceo* : f. κεράσω.

● Συγκερατίζω, -τίζομαι, *cornibus confligo cum aliquo*,

Συγκεφαλαιόω, *summatim recenseo* : & -όομαι, -οῦμαι, *in summam colligo* vel *colligor, consummo* : ex σὺν, & κεφαλαίιον. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um* : p. part. pass. verbi συγχύνω, vel -έω, f. ύσω, *confundo*, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. p. imperat. pass. verbi συγχωρέω, *concedo, indulgeo* : quod ex χωρέω, έω, *accedo, capio* : f. ήσω. p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, *humo congestâ tecta* : p. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, -ῶ, *commoveo* : f. ήσω. p. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, *moveo*.

Συγκίνησις, εως, ἡ, *commotio* : à præced.

● Σύγκλασις, εως, ἡ, *confractio* : &

● Συγκλασμὸς, ȣ, ὁ, *comminutio* : à verbo

● Συγκλάω, *confringo*, f. άσω. Vide κλάω.

Συγκλεισις, εως, ἡ, &

● Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, &

Συγκλεισμὸς, ȣ, ὁ, *conclusio* : à p. pass. seq.

Συγκλείω, *concludo* : f. είσω. p. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα. p. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, σται. p. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, *claudo* : f. σω.

● Συγκληρονομέω, -ῶ, *cohæres sum*, f. ήσω. p. συγκεκληρονόμηκα · à

Συγκληρονόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *cohæres* : τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, *gentes cohæredes* ; tanquam adjectivè accipitur, Ephes. iii. 6. Componitur ex σὺν, & κληρονόμος, *hæres* : hoc est κλῆρος, ȣ, ὁ, *sors*, & νέμω, *tribuo, possideo* : f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα. p. m. νένομα.

● Σύγκλητος, ȣ, ὁ, *senatûs concio* : à συγκαλέω.

● Συγκλύζω, *inundo*, f. ύσω. p. υκα.

● Σύγκλυς, υδος, ὁ, *collectitius, convena* : à συγκαλέω, *convoco*.

● Συγκοιμάομαι, -ῶμαι, *condormio*, f. ήσομαι · ex κοιμάω.

Συγκοινωνέω, *unà sum particeps, unà communico, commercium habeo* : cum dat. Nom. pl. part. præs. συγκοινωνοῦντες. f. ήσω. p. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. a. 1. part. act. συγκοινωνήσας, αντος. ex σὺν, & κοινωνέω, *particeps sum*, hoc à κοινωνὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *consors, particeps*. Th. κοινὸς, *communis*.

Συγκοινωνὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *particeps, consors* : ex iisd.

Σύγκοιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *qui cum aliquo in eodem cubili*

cubili cubat & dormit : ex σὺν, *cum*, & κοίτη, *cubile*.

● Συγκολλάω, -ῶ, *conglutino*, f. ήσω. p. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. f. 1. act. verbi συγκολυμβάω, *simul nato*. Th. κολυμβάω, *nato* : f. ήσω.

Συγκομίζω, *una affero* : f. ίσω. p. συγκεκόμικα. a. 1. συνεκόμισα. ex σὺν, & κομίζω, *fero*. Th. κομέω, *curo*.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *praeceps lapsus omnium facultatum seu virium in corpore humano* : item SYNCOPE fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, *concido* ; item *verberibus caedo, discindo* : ex σὺν & κόπτω, *scindo*.

● Συγκοσμέω, -ῶ, *simul orno*, f. ήσω. f. 1. infin. συγκοσμήσειν· à κοσμέω.

● Σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio*. Th. κεράννυμι.

● Σύγκριμα, ατος, τὸ, *coagmentum, concretum*.

Συγκρῖναι, a. 1. infin. act. &

Συγκρίνας, αντος, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, *comparo, coagmento, conjungo* : f. νῶ. a. 1. συνέκρινα. a. 1. infin. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico*.

Σύγκρισις, εως, ἡ, *comparatio* : dat. pl. συγκρίσεσι· à praeced.

Συγκροτέω, *complodo, collido, compono, apparo, colligo, indico* : ex σὺν & κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, *pulsus*.

● Συγκρουσμὸς, ῦ, ὁ, *collisio* : à

Συγκρούω, *collido, committo*. Th. κρούω, *pulso*.

Συγκρύπτω, idem ferè quod κρύπτω, *celo, abscondo* : f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. infin. act. praeced.

● Συγκτίζω, *simul condo, concreo*, f. ίσω. p. συνέκτικα.

Συγκτίστης, ε, ὁ, *ejusdem coloniae deducendae socius* : à κτίζω, *condo*.

Συγκύπτω, *deorsum aspicio, simul inclinor, consentio* : f. ψω. p. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, *pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum*.

Συγκυρέω, *invenio, contingo, occurro alicui*.

Συγκυρία, ας, ἡ, *casus* : à

Συγκύρω, *concido* : quod apud Hom. ponitur pro προσκρούω, *collido* : ex σὺν, & κύρω, *incido* : f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel à συγκυρέω.

● Συγκύφω, *contraho*.

● Συγκωμάζατε. Dor. pro συγκωμάσατε, *choream una instituite*, a. 1. imperat. verbi.

● Συγκωμάζω, (q. ex σὺν, & κωμάζω,) *una comessor*. f. άσω. Th. κῶμος, *hymnus, commessatio*.

Συγχαίρω, *gratulor* : cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. f. 2. m. συγχαροῦμαι. a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η *gratulatus sum*. a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω. & in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, *gaudeo* : f. χαρῶ. p. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, 3. sing. f. 2. m. &

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, *gratulor*.

Σύγχει, *turba*, praes. imperat. act. à

Συγχέω, *confundo, consterno* : item *concito turbam*, ubi omnis generis homines pro miscuè *confluunt* : f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. a. 2. συνέχεον, ες, ε, Act. xxi. 27. Th. χέω, & χείω, *fundo* : f. χέσω, χείσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.

Συγχόω, *humo congesta tego* : f. ώσω. à χόω, *aggerem duco*. Th. χέω.

Συγχράομαι, -ῶμαι, *commercium habeo cum aliquo* : cum dat. f. ήσομαι. p. συγκέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

● Συγχρονίζω, *temporaneus sum* ; item *commoror*, f. ίσω. p. συγκεχρόνικα· ex χρονίζω, *tardo*. Th. χρόνος, *tempus*.

Συγχύνω, & συγχύω, *confundo* : f. ύσω. p. συγκέχυκα. a. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, *disputando pudefeci, superavi* : p. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus fui* : p. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um* : a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν & χύω, vel χύνω. *fundo*. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, *confusio* : à praeced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejusdem regionis* : ex σὺν, & χώρα, *locus*. Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, *concedo, assentior, indulgeo* : f. ήσω. praes. part. pass. συγχωρούμενος. Ex σὺν, & χωρέω, *eo, accedo*.

Συγχωρητέον, *concedendum est*, adj. verbale à praeced.

Συγχῶσαι, a. 1. infin. verbi συγχόω.

Σύδην, adv. *celeriter* ; à σύω, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Σύες, *sues*, nom. pl. à σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ, *sus*, pro quo usitatiùs ὗς, ὑὸς, ὁ ϗ ἡ.

Σύετο, *concitatus est*, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Συζάω, -ῶ, *una vivo* : praes. infin. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω. p. συνέζηκα. Ex σὺν & ζάω, *vivo*.

Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, *conjungo* : f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. p. pass. συνέζευγμαι. p. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. Ex σὺν & ζευγνύω, *jungo*.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, quod vide.

Συζητέω, -ῶ, *mutuò quaero, disceptο, disputo*, imperf. συνεζήτουν, -εις, -ει, -ον, -ες, -ε, f. ήσω. p. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Ex σὺν & ζητέω, *quaero*.

Συζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio* : &

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, *disquisitor, disputator* : à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio* : à

Σύζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, copulatus* : à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Συζῶν, ῶντος, praes. part. act. à συζάω, *una vivo* ; quod vide.

● Συζωννύω, *una cingo*.

Συζωοποιέω, *una vivifico* : f. ήσω. p. συνεζωοποίηκα. a. 1. συνεζωοποίησα. Ex σὺν & ζωὸς, ῦ, *vivus* : quod à ζάω, Poët. pro ζάω, *vivo*, & ποιέω, *facio*.

Συηνὸς, ῦ, *qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus* : hinc συηνία, *porcini mores*. Th. σῦς, *sus*.

Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. pass. verbi σεύω vel σύω, *concito*, perf. pass. σέσυμαι, & ἔσσυμαι, per Hyperthesin. a. 1. pass. ἐσύθην. Th. σείω, *agito*.

Σύθεν,

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. & Boeot. Sync. pro ἐσύθησαν, verbi ejusd. & Th.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, *festina*, a. 1. imperat. pass. verbi σύω, vide συθείς. Vel. est praesens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, *concito*. Th. σείω.

Συκαλίς, ίδος, ἡ, *ficedula*; quia *ficu* pinguescit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, υ, ἡ, *SYCAMINUS*, *sycomorus*, nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον volunt dici quod fructum ferat σύκων ἀμείνονα, *qui ficibus melius sapiat*.

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, ῆς,-ῆς, ἡ, *ficus* arbor. σῦκον, υ, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκινος, υ, ὁ καὶ ἡ, *ficulnus*: à praeced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor *sycomorus*: ex συκῆ, *ficus*, & μορέα, ας, ἡ, *morus*.

Συκόμορος, *SYCOMORUS*; Angl. Sycamore, ex iisd.

Σῦκον, ῦ, τὸ, *ficus*. Vide συκῆ.

Συκοφαντέω,-ῶ, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant absque vectigali expenso*: per Synec. speciei, *calumnior*; f. ήσω. p. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα· à

Συκοφάντης, υ, ὁ, *SYCOPHANTA*, *calumniosus delator*: Angl. Sycophant. Ex σῦκον, υ, τὸ, *ficus*, (Th. συκῆ) & φαίνω, *in lucem profero*, *indico*.

* Συκοφαντία, *odii calumnia*, *calumniosa delatio*: &

Συκοφαντικὸς, ῦ, *ad calumniandum propensus*: à praeced.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia*.

* Συκών, ῶνος, ὁ, *ficetum*.

Συλαγωγέω, -ῶ, *praedas ago & abduco*, *depraedor*: ex σύλη, *praeda*, & ἄγω, *duco*.

Συλαθεὶς, έντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Συλάεσκε, *vi spoliabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα· à

Συλάω, vel -έω, *spolio*: f. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη, *praeda*.

Συλεύμενος, ω, Dor. pro συλώμενος, υ, *praedatus*, praes. part. pass. verbi συλέω. Th. σύλη, *praeda*.

Συλεύω, *spolio*, *depraedor*: à

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *praeda*, *spolium*.

Συληθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. &

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, *depraedor*, quod vide.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. &

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quae literas *comprehendit*: Angl. Syllable: à συλλαμβάνω, *comprehendo*: a. 2. συνέλαβον. Th. λαμβάνω.

Συλλαβῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλέω,-ῶ, *colloquor*: cum. dat. f. ήσω. p. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συλλελάλησα. a. 1. part. συλλαλήσας, αντος. Ex σὺν & λαλέω, *loquor*.

Συλλαμβάνω, *comprehendo*: f. συλλήψομαι, *concipiam*: p. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέλαβον, *concepi*: praes. m. συλλαμβάνομαι, *opitulor*, *auxilior*, cum dat. a. 1. pass. συνελήφθην, *conceptus fui*: a. 2. m. συνελαβόμην, υ, ετο, *adjuvi*, cum dat. *comprehendi*, cum. acc. Th. λαμβάνω, *capio*.

Συλλέγω, *colligo*: f. συλλέξω. p. συλλέλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. sub. συλλέξω, ῃς, ῃ. & in 3. pl. συλλέξωσι. praes. pass. συλλέγομαι, *colligor*. Th. λέγω, *lego*: f. ξω.

Συλλέξατε, 2 pl. a. 1. imperat. act praeced.

Συλλήβδην, *comprehensim*, adv. à συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. συλλήφθητι. a. 1. imperat. pass. συλληφθῆναι. a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. ejusd.

* Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehensio*, *auxilium*: ab eod.

Συλλογίζομαι, *ratiocinor*; *ratiocinando colligo*: f. 1. m. ίσομαι, & Att. ιῦμαι, a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σὺν, & λογίζομαι, *rationem ineo*: quod à λόγος, *ratio*. Th. λέγω, *dico*: f. ξω. p. m. λέλογα.

Συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, *collectio quae ratiocinando fit*, *SYLLOGISMUS*: Angl. Syllogism: à praeced.

Σύλλογος, υ, ὁ, *concio*, *conventus*, *coetus*, *concilium*, *collegium*: à συλλέγω, quod vide.

* Συλλοιδορέω, -ῶ, *una convitior*, f. ήσω. p. συλλελοιδόρηκα· ex λοιδορέω.

* Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego*.

Συλλοχίτης, ὑ, ὁ, *ejusdem cohortis socius*. Th. λόχος, *cohors*.

Συλλυπέομαι,-οῦμαι, *condoleo*, *condolesco*: ex σὺν, & λυπέω, *dolore afficio*, *contristo*. Th. λύπη, *dolor*.

* Συλλύω, *lites dirimo*, *consentio*, *reconcilio*, f. ύσω. a. 1. pass. συνελύθην· ex σὺν, & λύω.

Συλεύμενος, praes. part. pass. verbi συλέω, idem quod συλάω, *depraedor*: f. ήσω. Th. σύλη, *praeda*.

Συλῶν, praes. part. act. verbi συλάω, vel. -έω, *spolio*: praes. part. pass. συλώμενος. Th. σύλη, *praeda*.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. sing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio*: imperf. act. συνέβαινον. f. συμβήσομαι. p. συμβέβηκα. perf. part. act. συμβεβηκὼς, οτος. a. 1. ind. act. συνέβην, ης, η. a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. act. συμβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*.

Συμβαλεῖν, a 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion. & Att. pro συμβαλλόμενος, praes. part. pass. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον. à

Συμβάλλω, *diligenter considero*, *conjicio*, *confero*; item *congredior cum aliquo*: f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf. act. συμβαλεῖν, *confligere*: perf. συμβέβληκα. a. 2. m. συνεβαλόμην, υ, ετο, *contuli*, cum dat. praet. m. συμβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Συμβάμεν, Dor pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. à

Συμβὰς, ἄντος, α. 2. part. act. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω.
Συμβασιλεύω, unà regno : f. εύσω. p. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ης, η. Ex σὺν & βασιλεύω, regno. Th. βασιλεὺς, rex.
Σύμβασις, εως, ἡ, comparatio, conventio : à συμβαίνω, quod vide.
● Συμβαστάζω, f. άσω, confero, comparo : ex σὺν & βαστάζω.
Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, p. infin. act. &
Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. &
Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. &
Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, convenio, quod vide.
Συμβιβάζω, instruo, collatis scripturæ locis probo : f. άσω, εις, ει. a. 1. ind. act. συνεβίβασα. præs. pass. συμβιβάζομαι, compingor : a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, έντος, compactus : ex σὺν, & βιβάζω, facio ascendere. Th. βαίνω, scando, eo.
Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.
Συμβιβῶ, instruam, Psal. xxxii. 8. contract. pro -άσω, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.
Συμβιόω, f. ώσω, convivo : ex σὺν, & βιόω, vivo. Th. βίος, vita.
● Συμβίωσις, εως, ἡ, convictus.
Συμβιωτὴς, ῦ, ὁ, convictor, contubernalis : à præced.
Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura : à συμβάλλω.
Σύμβλησις, εως, ἡ, compago : ab eod.
Συμβλητέον ἐστὶ, conferenda sunt : verbale ab eod.
● Συμβοηθὸς, ῦ, ὁ, auxiliator : ex βοηθὸς, idem.
Συμβόλαιον, ου, τὸ, signum, argumentum : &
Συμβολὴ, ῆς, ἡ, conjectura, congressus, conflictus, commissura : à συμβάλλω, quod vide.
Συμβολικὸς, ῦ, conjecturalis, ænigmaticus : &
Συμβολικῶς, adv. conjecturaliter : à συμβάλλω, conjicio : p. m. συμβέβολα. Th. βάλλω, jacio.
● Συμβολοκοπέω, -ῶ, vaco commissationibus & symposiis : ex σύμβολον & κόπος, labor.
Σύμβολον, ου, τὸ, signum, tessera militaris, quâ socii ab hostibus dignoscuntur. Th. βάλλω.
Συμβουλευτικὸς λόγος, oratio suasoria : à συμβουλεύω.
● Συμβουλευτὴς, ῦ, ὁ, senator, consultator.
Συμβουλεύω, simul consulto, consilium do : f. εύσω. p. συμβεβούλευκα. a. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος. a. 1. m. συμβουλευσάμην, ω, ατο. Ex σὺν, & βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.
Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio : &
Συμβουλία, ας, & Ion. ης, ἡ consilium : &
Συμβούλιον, ου, τὸ, consilium ; item senatores. Th. βουλὴ, consilium.
● Σύμβουλος, ου, ὁ, qui est à consilio, consiliarius.
● Συμβραβεύω, unà operor.
● Συμβράζομαι, unà trudor, pellor.
Συμμαθητὴς, ῦ, ὁ, condiscipulus : à
Συμμανθάνω, unà disco. Th. μανθάνω, disco : f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Συμμαρτυρέω, -ῶ, unà testimonium reddo, unà testor : f. ήσω. p. συμμεμαρτύρηκα. a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν, & μαρτυρέω, testor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ & ἡ, testis.
Συμμαχέω, -ῶ, in bello sum socius, socius sum pugnæ : ex σὺν, & μάχομαι, pugno : f. έσομαι, vel ήσομαι.
Συμμαχία, ας, & Ion. ης, ἡ, societas in bello : à praeced.
Συμμαχίδα, acc. sing. à συμμαχίς.
● Συμμαχικὸν, ῦ, τὸ, sociale : à σύμμαχος.
Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia : à σύμμαχος.
● Συμμάχομαι, simul pugno : à
Σύμμαχος, ου, ὁ & ἡ, commilito, socius pugnæ. Th. μάχομαι, pugno.
Συμμένειν, consistere, permanere, durare. Th. μένω, maneo.
Συμμερίζομαι, unà partem capio : cum dat. Ex σὺν, & μερίζω, partior, distribuo : f. ίσω. p. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.
Συμμετασχηματίζω, transfiguro. Hinc præs. part. pass. συμμετασχηματιζόμενος· à μετασχηματίζω, transformo. Hoc ex μετὰ, trans, & σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo : f. ἕξω, & σχέσω. p. pass. ἔσχημαι.
Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à
Συμμετέχω, unà particeps sum : ex σὺν, & μετέχω, particeps sum : f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ & ἔχω, habeo, imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.
Συμμέτοχος, ου, ὁ & ἡ, consors, unà particeps : à præced.
● Συμμετρία, apta compositio membrorum, modus, seu proportio. Angl. Symmetry.
Σύμμετρος, ου, ὁ & ἡ, modicè temperatus. Hinc
Συμμέτρως, moderatè. Th. μέτρον, mensura.
● Συμμηχανᾶσθαι, unà comquirare : præs. infin. verbi
● Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, ex σὺν, & μηχανάομαι.
Σύμμιγα, adv. promiscuè cum, simul cum : à
Συμμίγνυμαι, commisceor, præs. part. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, misceo : f. μίξω. p. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.
Σύμμικτος, ου, ὁ & ἡ, omnigenus, permixtus : à præced.
Συμμιμητὴς, ῦ, ὁ, simul imitator. Ex σὺν & μιμητὴς, imitator. Th. μιμέομαι, ῦμαι, imitor : f. ήσομαι.
Συμμίξαι, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι. commisceo : f. ξω. Th. μίγνυμι, misceo.
● Σύμμιξις, εως, ἡ, commixtio, consortium, ab eod.
Σύμμισγε, præs. imperat. act. à
Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, quod vide in συμμίξαι.
● Συμμισοπονηρέω, -ῶ, unà improbitatem odi : ex σὺν, & μισοπονηρέω.
Συμμιχθῇς, commiscearis, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.
Σύμμορφος, ου, ὁ & ἡ, conformis. σύμμορφα. nom. pl. n. g. Ex σὺν & μορφὴ, forma.
Συμμορφόω, -ῶ, conformo : f. ώσω. p. συμμεμόρφωκα. præs. pass. συμμορφόομαι, -ῦμαι, conformor : à præced.
Συμπάθεια, ας, ἡ, consensus in affectibus, communio

conditutia & conjunctio naturae, SYMPATHIA, Angl. *Sympathy* : ex iisd. cum seq.

Συμπαθέω, -ῶ, *condoleo, unà patior* : f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα, p. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι ex σὺν, & πάσχω, *patior* : f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *compatiens, condolens* : ab iisd. Th.

● Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor* : ex συμπαίζω.

Συμπαισδεῖν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere*. Th. παίζω, *ludo*.

● Συμπαίζειν, *colludere*, inf. ex

● Συμπαίζω, *simul ludo* (Th. παίζω) f. ξω, p. συμπέπαικα.

Συμπαίστωρ. Vide σύμπαις.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo, adsum* : fut. συμπαραγενήσομαι, a. 2. m. συμπαραγενόμην, ε, ετο. ex σὺν, παρὰ, & γίνομαι, seu γίγνομαι, *sum*.

● Συμπαράγω, *simul praetereo, unà transeo* : f. άξω, p. συμπαρῆχα.

Συμπαρακαλέομαι, -οῦμαι, *communem consolationem participo* : a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuâ erigi consolatione* : ex σὺν, παρὰ, & καλέω, *voco*.

Συμπαρακληθῆναι, vide in praeced.

Συμπαραλαμβάνω, *simul assumo* : f. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος· ex σὺν, παρὰ, & λαμβάνω, *capio* : p. pass. εἴλημμαι, a. 1. pass. ἐλήφθην.

Συμπαραληφθεὶς, a. sing. a. 1. sub. pass. verbi praeced.

Συμπαραμένω, *unà permaneo* : f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, & μένω, *maneo* : f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

● Συμπάρειμι, *unà sum*, q. ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, *sum*, praes. part. ὢν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

● Συμπαρείποντο, 3. pl. imperf. συμπαρέπομαι, *unà consequor*.

● Συμπαρέπομαι, *unà consequor*. Th. ἕπομαι, *sequor*.

Συμπαρεόντες, *qui cum iis sunt*, nom. pl. praes. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *unà adsum* ; quod ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, *sum*, praes. part. ὢν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρίστασεν, Dor. pro

Συμπαρέστησεν, *adstare fecit*, vel *jussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *simul adsto*. Ex σὺν, παρὰ, & ἵστημι, *sto, statuo*.

● Συμπαρομαρτέω, -ῶ, *unà comitor* : ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*.

Σύμπαντες, αντος, *universus, totus* : gen. plur. συμπάντων· ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, παν, *omnis, -e*.

Συμπάσχω, *simul patior* : a. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα. ex σὺν, & πάσχω, *patior* : f. πείσομαι.

● Συμπατέω, -ῶ, *conculco, utroque pede calco* : f. ήσω. ex πατέω, *calco*.

Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo*. Th. πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Σύμπειρος, υ, ὁ ϰ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur*. Ex σὺν, & πεῖρα, ας, ἡ, *inceptum*.

Συμπέμπω, *unà mitto* : f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto*.

● Συμπεραίνω, *concludo, termino* : f. -περανῶ, p. συμπεπέραγκα· ex περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, *undique tollendum*, verbale à

Συμπεριαιρέω, *undique tollo* : ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, *capio* : f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, *amplector* : f. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, *complexus* : ex σὺν, περὶ, & λαμβάνω, *capio* : p. λέληφα, & Att. εἴληφα.

● Συμπεριφέρω, *convolvo, circumfero*.

Συμπήγνυμι, συμπήσσω, vel συμπήγω, *compingo, coagmento, coalescere facio*. Th. πηγνύω, *compingo* : f. ξω.

Συμπίνω, *bibo cum aliquo*, cum dat. f. συμπίσω, p. συμπέπωκα, a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo*.

Συμπίπτοντα, acc. sing. part. praes. à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo*, &c. Th. πίπτω, *cado*, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, άσασα, αν, a. 1. part. act. à

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω, *fingo, accommodo* : f. συμπλάσω ex σὺν, & πλάσσω, *fingo* : f. πλάσω.

Σύμπλασσε, *conformavit* : Ion. & Poët. pro συνέπλασε, 3. plur. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, *fingo*. Vide in συμπλάσασθαι.

Συμπλαταγέω, *manibus complosis strepitum edo* : à πλαταγὴ, *crepitaculum* ; quod à πλαταγέω, *ex ictu sonitum excito*. Th. πλατὺς, *latus*.

● Συμπλεκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *connexus* : à

Συμπλέκω, *connecto* : f. ξω. a. 2. συνεπλάκην, f. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι, a. 2. part. pass. συμπλακεὶς, έντος· ex σὺν, & πλέκω, *necto* : f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. *collisim* : à συμπλήσσω, f. ξω, *collido, concutio*. Th. πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Συμπληθύω, *impleo* : à πληθύω vel -ύνω.

Συμπληροῦνται, 3. plur. ind. pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo* : f. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. praes. pass. συμπληρόομαι, -οῦμαι, imperf. pass. συνεπληρούμην, -ούμην, -ου, -οῦ, -ετο, -οῦτο, & in 3. pl. -οντο, -οῦντο, praes. inf. pass. συμπληροῦσθαι· ex σὺν, & πληρόω, *impleo*, quod à πλήρης, εος, ὁ ϰ ἡ, *plenus*. Th. πλέος, idem.

● Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *complementum, perfectio* : ab eod.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio* : à συμπλέκω.

Σύμπλοος, & -ους, ὁ, *navigationis socius*. Th. πλέω, *navigo*.

Συμπνέω, -ῶ, *conspiro*. Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro*.

Συμπνίγω, *suffoco*, imperf. act. συνέπνιγον, *coarctabam* : f. ίξω. p. συμπέπνιγα. a. 1. συνέπνιξα· ex σὺν, & πνίγω, *suffoco*.

Συμποδίζω, f. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, ας, ε, Psal. xviii. 39. *pedes obligo, impedio* : ex σὺν, & ποδίζω, *pedes ligo*. Th. πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Συμποδίσας

Συμποδίσας, quùm ligasset : a. 1. part. act. præced. Gen. xxii. 8.
Συμποθὲν, absorptum, a. 1. part pass. n. g. verbi συμπίνω, unà bibo : a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, bibo.
● Συμποιέω, -ῶ, compono, simùl ago : fut. ήσω ex ποιέω, facio.
● Συμπολεμέω, -ῶ, simùl bellum gero : fut. ήσω, p. συμπεπολέμηκα ex πολεμέω.
Συμπολιτεύομαι, in eâdem republ. cum aliis versor : ex σὺν, & πολιτεύω, rempub. administro : hoc à πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, urbs.
Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. Vide præced.
Συμπορεύομαι, unà proficiscor : cum dat. it. convenio : imperf. m. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ex σὺν, & πορεύομαι, eo, proficiscor. Th. πείρω, transeo : p. m. πέπορα. indè πόρος, transitus, &c.
Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod
Συμπόσιον, ου, τὸ, convivium, compotatio, distinctio ordinum eorum qui accubuerant, dat. sing. συμποσίῳ. Ex σὺν, & πίνω, bibo ; f. πόσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Συμπότης, ου, ὁ, compotator, combibo : ex iisd.
Συμποτικὸς, ῦ, compotatorius, convivalis : à præced.
Συμπράσσω, vel -ττω, socius sum & adjutor, adjuvo, opitulor : ex σὺν, & πράσσω, vel -ττω, facio : f. ξω.
Συμπρεσβύτερος, ου, unà presbyter. Ex σὺν, & πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, senex, comparat. πρεσβύτερος, senior.
Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Ion. adjutor : à συμπράσσω, quod vide.
Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi συμπροπέμπω, unà deduco. Ex σὺν, πρὸ, & πέμπω, mitto.
● Συμπρόσειμι, adhæreo. f. συμπροσέσομαι. a. 2. συμπροσῆν. Vide εἰμί.
● Σύμπτωμα, ατος, τὸ, casus, accidens : Hinc Angl. Symptom : à συμπέπτωμαι, præt. pass. verbi συμπίπτω.
Συμφάγω, comedo. f. 2. m. συμφάγομαι, pro -φαγοῦμαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, edo.
Συμφέρει, conducit, 3. sing. ind. præs. verbi συμφέρω, q. v.
● Συμφέρον, τὸ, commodum, utilitas : &
Συμφερτὸς, ῦ, collatus, congestus : ex σὺν, & φέρω, fero.
Συμφέρω, εις, ει, conduco, prosum. συμφέρον, οντος, τὸ, commodum. præs. part. n. g. f. συνοίσω, a. 1. συνήνεγκα, comportavi, a. 1. part. act. συνενέγκας, αντος. ex σὺν, & φέρω, f. οἴσω.
● Συμφεύγω, confugio : f. 1. m. -φεύξομαι. a. 2. act. συνέφυγον. Th. φεύγω.
Σύμφημι, propriè unà loquor, & per Metonym. consentio, cum dat. a. 2 συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, seu φάω, dico.
● Συμφλέγω, comburo, f. ξω, p. m. -πέφλογα· ex φλέγω, uro.
● Συμφλογίζω, simùl inflammo : f. ισω, p. -πεφλόγικα· ex φλογίζω, inflammo.
Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, congestio ; item casus, eventus. Plerumque fortuna adversa, calamitas. Vide συμφορή.
Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro : à præced.
● Συμφοράω, -ῶ, condoleo : à συμφορά.
Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, comporto. Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act. pl.
Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, calamitas, casus, collatio : & τὰ συμφορὰ, id. Ex σὺν, & φέρω, fero.
Σύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, utilis, aptus ; item comes : ex iisd.
Συμφόρως, adv. commodè, utilitèr ; à præc.
Συμφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui unà consilia agitat, consiliator ; item unanimis : à
Συμφράζομαι, simùl delibero. Vide in συμφράσατο.
Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. &
Συμφράσσατο, contulerat, 3. sing. a. 1. m. Ion. & Poët. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι, unà delibero. f. άσομαι, & Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, dico, f. σω. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
● Συμφράσσω, vel
● Συμφράττω, concludo, obturo : f. ξω. p. -πέφραχα· ex σὺν, & φράσσω, sepio.
Συμφρονέω, eâdem sum mente, consentio, assentior, communi consilio delibero ; item intelligo, concipio : ex σὺν, & φρονέω, fut. ήσω, sapio. Th. φρὴν, mens.
● Συμφρύγω, vel -ύττω, conterrefacio, unà frigo : f. ξω, p. -πέφρυγα.
Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.
Συμφυλέτης, ου, ὁ, contribulis, qui est ex eâdem tribu : ex σὺν, & φυλέτης, tribulis. Th. φυλὴ, tribus.
Συμφύομαι, unà enascor. a. 2. pass. συνεφύην, ης, η. a. 2. part. pass. συμφυεὶς, εῖσα, ἐν. Th. φύω, nascor.
● Συμφυρμὸς, ῦ, ὁ, mistura, commixtio : ex præt. pass. verbi
● Συμφύρω, commisceo, f. φυρῶ, p. -πέφυρκα, perf. pass. -πέφυρμαι.
Σύμφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, unà plantatus, simùl genitus, cognatus : ab eod. Th.
● Συμφύω, f. ύσω, conglutino, unà planto : vide supra συμφύομαι.
Συμφωνέω, q. ex diversis vocibus unum efficio concentum, concino. Per Metaph. consentio, communi consensu paciscor. f. ήσω, p. συμπεφώνηκα. a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus sum. a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, convenit inter vos. Ex σὺν, & φωνέω, vocem emitto. Th. φωνή.
Συμφωνηθεὶς, ένος, a. 1. part. pass. præced.
Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia : à συμφωνέω.
Συμφωνία, ας, ἡ, concentus : &
Σύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, consonus : per Metaph. consors : ex σὺν, & φωνὴ, vox.
Συμψάω, -ῶ, contero, conturbo : a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, comminuo.
Συμψηφίζω, computo : f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. ex σὺν, & ψηφίζω, calculis computo. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.
Σύμψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, unanimis : ex σὺν, & ψυχὴ, anima.

ΣΥΝ, *CUM*, præpos. regens dat. σὺν Χριςῷ εἶναι, *cum Christo esse*: sed

Σῦν, *suum*, acc. à σῦς, συὸς, *sus*.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. &

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. &

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ε, ὁ ϰ ἡ, *legationis socius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Συναγείρω, *colligo me*. Th. ἀγείρω, *colligo*.

Συνάγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, *colloquor*. f. εύσω. ex σὺν, & ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, *concionor*, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Συναγρόμενος, præs. part. verbi συνάγρομαι, *congrego*: quod ex σὺν, & ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego*.

Συνάγω, εις, ει, *colligo*, *congrego*. f. συνάξω, a. 2. συνήγον, & Att. συνήγαγον, in 2. pl. συνηγάγετε, *hospitio excepistis*. a. 2. imperat. συνάγαγε, *collige*, in 2. pl. συναγάγετε. a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. act. συναγαγὼν, ῦσα, όν. p. ind. act. συνῆχα. p. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται. p. part. pass. συνηγμένος, η, ον, *congregatus*. a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναχθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, *congregabor*. p. m. συνήγαγα· ex σὺν, & ἄγω, *duco*.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA*, *conventus*, *collectio*, *Schola*. Hinc Angl. Synagogue. à præced.

Συναγωνίζομαι, *unà certo*. f. ίσομαι, p. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι· ex σὺν, & ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναγωνιςὴς, ῦ, ὁ, *qui unà certat*, in acc. pl. συναγωνιςάς. Ex σὺν, & ἀγωνιςὴς, ῦ, ὁ, *certator*, *athleta*. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συνᾴδουσι, 3. pl. præs. à

Συνᾴδω, *consono*, *consentio*. Th. ἀείδω, & contr. ᾄδω, *cano*. f. ᾄσω. p. ᾖκα.

Συναθλέω, -ῶ, *unà certo*. f. ήσω. p. συνήθληκα. a. 1. συνήθλησα, ας, ε. ex ἀθλέω, pro ἀθλέω, *certo*. Th. ἆθλος, *certamen*.

Συναθροίζω, *congrego*, f. οίσω. p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, αντος, perf. pass. συνήθροισμαι, perf. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus*. ex ἀθροίζω, *colligo*. Th. ἀθρόος, *confertus*, *in unum collectus*.

Συναϊγδην, adv. *simul*, *uno impetu*. Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo*.

Συναΐχθην, *impetum pariter faciebat*, Ion. pro συνῄχθην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω, *impetu feror*. f. 1. m. συναΐξομαι. p. pass. συνῇγμαι, plusq. p. συνῄγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, *ruo*, *cum impetu feror*.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, ε, ὁ ϰ ἡ, *consanguineus*: ex σὺν, & αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναιρέω, quod vide.

Συναιρέω, *simul profligo*; item *simul complector*, *contraho in unum*; ex σὺν, & αἱρέω, *capio*, f. ήσω. p. ηκα. quod vide.

Συναίρω, *simul tollo*, *confero*, *supputo*: fut. συναρῶ. p. συνῆρκα, a. 1. συνῆρα, a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, *tollo*.

Συναίσσω. Vide in συναΐχθην.

Συναιχμάλωτος, ε, ὁ ϰ ἡ, *concaptivus*: ab αἰχμάλωτος, ε, ὁ ϰ ἡ, *captivus*. hoc ab ἁλωτὸς, ῦ, *qui potest capi*. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα, a. 2. ἧλων.

Συνακολουθέω, -ῶ, *unà sequor*. f. ήσω. p. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ε, ὁ ϰ ἡ, *comes*.

Συναλγέω, *unà doleo*. f. ήσω, p. συνήλγηκα, Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Συναλίζω, *congrego*. f. ίσω, p. συνήλικα, præs. part. pass. συναλιζόμενος, *conveniens*, *veniens in cœtum*. a. 1. part. pass. συναλισθεὶς. ab ἁλίζω, *congrego*. Th. ἅλις, *satis*, adv.

* Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, *commutatio*: à præt. pass. verbi

Συναλλάττω, *paciscor cum aliquo*; item *congredior cum aliquo concilio*; ab ἀλλάττω, *muto*, f. ξω. p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv. *simul cum*, unde ab ἅμα.

Συνάμορος, vel συνάμμορος, ε, ὁ ϰ ἡ, *vastator*, *maleficus*. Vide συναμωρέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque*. Th. ἄμφω; *ambo* vel *ambæ*.

Συναμωρέω, *lædo*, *vasto*. Alii malunt συναμαρέω legere; quod à συνάμορος, ε, ὁ ϰ ἡ, *cui in fatis est nocere aliis*; *qui ad id natus est ut alios lædat*. Scribitur & σινάμορος, à σίνω, *lædo*, & μόρος, *fatum*, Th. μείρω, *divido*.

Συναναβαίνω, *unà ascendo*. f. βήσομαι. a. 2. συνανέβην, ης, η. a. 2. part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, & in pl. συναναβᾶσαι, *quæ simul ascenderant*: ex σὺν, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναιρέομαι, *simul tollor*. præs. inf. συναναιρεῖσθαι. ex σὺν, ἀνὰ, & αἱρέω, *capio*. f. ήσω, a. 2. εἷλον·

Συνανάκειμαι, *simul accumbo*: imperf. συνανεκείμην, σο, το, in 3. pl. συνανέκειντο, præs. part. συνανακείμενος, η, ον. ex σὺν, ἀνὰ, & κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, *simul commisceo*. f. συναναμίξω. a. 1. συνανέμιξα, præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι, cum dat. ex σὺν, ἀνὰ, & μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω, p. μέμιχα. Hinc

* Συνανάμιξις, εως, ἡ, *commixtio*, *commercium*.

Συναναπαύομαι, *simul refocillor*: f. αύσομαι· ex σὺν, ἀνὰ, & παύω, *cesso*: a. 1. ἔπαυσα.

* Συναναπλέκω, *implico*, f. πλέξω, p. πέπλεχα· ex πλέκω, *necto*.

Συνανεςράφη, a. 2. ind. pass. verbi συναναςρέφομαι, *conversor cum aliquo*, quod ex σὺν, ἀνὰ, & ςρέφω, f. ψω, *verto*.

* Συναναςρέφομαι, *conversor cum aliquo*, q. ex σὺν, ἀνὰ, & ςρέφω, *verto*, f. ψω. Hinc

* Συναναςροφὴ, ῆς, ἡ, *conversatio*.

* Συναναφέρω, *simul veho*, f. συνανοίσω, p. συνανήνεχα. Vide φέρω.

Συναντέω

Συναντάω, -ῶ, occurro : cum dat. f. ήσω, f. 1. part. act. συναντήσων, οντος, a. 1. ind. pass. συνήντησα, a. 1. part. συναντήσας, αντος. ex σύν, & ἀντάω, obvius fio. Th. ἀντί.

Συνάντημα, ατος, τὸ, occursus, eventus, exitus : à preced.

Συνάντησις, εως, ἡ, occursus : ab eod.

Συναντιλαμβάνω, vicissim juvo, opem fero : cum dat. a. 2. m. συναντιλαβόμην, ε, ετο, a. 2. sub. m. συναντιλάβωμαι, η, ηται. ex σὺν, ἀντὶ, & λαμβάνω, capio : f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, occurro, obviam eo : Poët. pro συναντάω, quod vide.

Συναντόντων, gen. pl. part. præs. præced.

Συναντῶσιν, occurrerint : 3. pl. præs. sub. verbi ejusd.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάορος, ε, ὁ καὶ ἡ, conjunctus, socius, comes : παρὰ τὸ συναείρω, τὸ συναίρειν, in altum simul tollere, vel conjungere, Th. αἴρω, erigo, f. ἀρῶ, p. m. ἦορα, & Ion. ἄορα.

Συναπάγω, simul abripio : f. ξω, p. συναπῆχα, præs. part. m. συναπαγόμενος, ε, obsecundans, obtemperans : a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, simul abreptus fui, a. 1. part. pass. συναπαχθεὶς, εῖσα, simul abreptus : ex σὺν, ἀπὸ, & ἄγω, duco.

Συνάπας, αντος, simul omnis : ab ἅπας, universus. Th. πᾶς, omnis.

Συναπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω, occulto : ex σὺν, ἀπὸ, & κρύπτω, abscondo : f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναπιστέατο, Ion. pro συναφίσταντο, 3. pers. pl. imperf. pass. verbi συναφίστημι. vid. ἀφίστημι. Alii legend. censent συναπιστέατο.

Συναποθνήσκω, simul morior : cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε, a. 2. inf. συναποθανεῖν. ex σὺν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior : f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, vide in συναπέκρυψα.

Συναπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. &

Συναπόλῃ, simul pereas : 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, unà perdo. συναπόλλυμαι, unà pereo : a. 2. m. συναπωλόμην, ε, ετο. ex σὺν, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo : f. ὀλέσω. a. 2. m. ὀλόμην. p. ὤλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, simul mitto, ablego : f. συναποστελῶ, p. συναπέσταλκα, a. 1. συναπέστειλα. ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συνάπτω, agglutino : f. ψω. p. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, tempus instat & urget. Th. ἅπτω, necto : f. ψω, p. ἧφα.

Συνάραι, a. 1. inf. act. verbi συναίρω confero. Th. αἴρω, tollo : f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Συναρήρεκται, Att. redupl. pro συνέρηκται, 3. sing. p. pass. à

Συναράσσω, collido, confligo. Th. ἀράσσω, pulso.

* Συναριθμέω, -ῶ, connumero, computo, f. ήσω, p. -ηρίθμηκα. ex ἀριθμέω, numero.

Συναρμόζω, adapto. Vide in συνάρμοξεν.

Συναρμολογέω, -ῶ, congruenter coagmento, congruente proportione construo : f. ήσω. p. συνηρμολόγηκα. part. præs. pass. συναρμολογούμενος, -ομένη, -ούμενον, -ομένου, congruenter coagmentatus, -a : ex σὺν, & ἁρμολογέω, -ῶ, apte concinno, compingo. & hoc ab ἁρμὸς, pro ἁρμὸς, ῦ, ὁ, compages : ab ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. pass. ἦρμαι, & λέγω, dico.

Συνάρμοξεν, Dor. & Ion. pro συνήρμοσεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, adapto : f. όσω & ξω. Ex σὺν, & ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.

* Συναρμοσθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.

* Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, abreptio, correptio, ireu à

Συναρπάζω, simul abripio : f. άσω, p. συνήρπακα. plusq. p. συνηρπάκειν, εις, ει, a. 1. ind. act. συνήρπασα, a. 1. part. συναρπάσας, αντος, a. 1. pass. ind. συνηρπάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, έντος, abreptus. Th. ἁρπάζω, rapio : f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in preced.

Συνασπίζω, confertis clypeis pugno, ab... facta pugno : ab ἀσπίζω, clypeo protego. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Συνασπισμὸς, οῦ, ὁ, mutua defensio, cum milites mutua scuta & hastas obtendunt capiti : à præcedente.

* Συναυλίζομαι, commoror, conversor, f. ίσομαι, p. pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, stabulum.

Συναυξάνω, simul augeo, facio crescere : f. συναυξήσω, p. συνηύξηκα, præs. pass. συναυξάνομαι, simul cresco : præs. infin. pass. συναυξάνεσθαι. ex σὺν, & αὐξάνω, seu αὔξω, augeo : f. ήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. praeced.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συνάγω, congrego : f. ἄξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, condoleo : in 3. pl. συνάχθονται. ab ἄχθομαι, graviter, ægre fero : f. έσομαι vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus.

* Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio : ex συνάπτω.

Συνάψωμεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto : f. ψω.

* Συνδάκνω, commordeo, compungo. Vide δάκνω, mordeo.

* Συνδειπνέω, concœno, q. à δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna.

Συνδείπνησον, ατω, a. 1. imperat. verbi συνδειπνέω, concœno : quod à δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον.

Συνδεσμὸς, ὁ, ῦ, nexus, vinculum : à συνδέω, quod vide.

Συνδεσμώτης, Ion. pro συνδεσμώτης, -ου, qui vinctus est cum aliquo : à

Συνδέω, simul vincio : f. ήσω, p. συνδέδεκα, p. pass. συνδέδεμαι, p. part. pass. συνδεδεμένος, simul vinctus : ex σὺν, & δέω, ligo.

Συνδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum subeo : ex σὺν, διὰ, & κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Συνδιατρίβω, versor, in operam & studium pono : imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. ex σὺν, διὰ, & τρίβω, tero : f. ψω. p. τέτριφα, p. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρειν, τί τινι, aliquem in re aliquâ tolerandâ juvare.
Συνδιαχειρίζειν, contrucidare. Vide in διαχειρίζω.
Συνδιέτριβεν, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω.
Συνδιῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, cohabito, contubernalis sum : qu. à διαιτάομαι, vitam dego, Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.
Σύνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, testis, comes, adjutor ; propriè σύνδικοι vocantur plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.
* Συνδιώκω, unà persequor.
Συνδοκεῖν, quod dicitur de quo inter multos convenit, quod communitèr placet. Th. δοκέω, censeo.
Συνδοκιμάσαντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi συνδοκιμάζω, simul exploro, quod à δοκιμάζω, probo, exploro : ab eod. Th.
Συνδοξάζω, simul glorifico : f. άσω. p. συνδεδόξακα. a. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ. & in 1. pl. συνδοξασθῶμεν. à δοξάζω, opinor, sentio ; & hoc a δόξα, ης, ἡ, opinio : à præced. Th.
Σύνδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conservus, a. Th. δοῦλος, servus.
* Συνδραμέω, -ῶ, concurro, f. ήσω, p. m. -δέδρομα.
Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro : f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.
Συνδρομάδες, ων, concurrentes : Epithet. insularum, quæ & συμπληγάδες appellantur. Vide præced.
Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concursus : à συντρέχω : vide in συνδραμόντων.
Σύνδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro συντρέχων, concurrens : vide præced.
* Συνδυάζω, copulor, communico, conjungor : f. άσω, p. -δεδύακα.
Σύνδυο, Poët. duo simul conjuncti, bini : ex σὺν, & δύο, duo.
Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.
Συνέβη, & Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, convenio. Th. βαίνω, eo : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, unà pasco : quod à βόσκω, pasco : f. ήσω. Th. βόω, pasco : f. όσω & ώσω.
Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, consulto, hortor : quod à βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, consilium.
Συνεβουλεύσατο & συνεβουλεύσαντο, 3. sing. & pl. a. 1. m. verbi ejusd.
Συνέγειρον, alleva : a. 1. imperat. act. à
Συνεγείρω, simul excito. Th. ἐγείρω, excito : f. -ερῶ, a. 1. ἤγειρα. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.
Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. act. à
Συνεδρεύω, consideo : f. εύσω. ab ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo : f. ἑδοῦμαι.
Συνέδριον, ου, τὸ, consessus, sc. judicium : à
* Σύνεδρος, ου, ὁ, consessor, assessor, consiliarius ; ab iisd.
Συνείργω, Poët. pro συνέργω, quod pro συνείργω, simul includo, colligo, constringo. Th. εἴργω, includo.
Συνεζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um, perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel -υμι, conjungo : quod ex σὺν, & ζευγνύω, seu -υμι, jungo : f. ζεύξω.
Συνεζευγμένως, conjunctim : adv. à præced.
Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, conjungo, quod vide.
Συνεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi συζητέω, discepto, quod vide.
Συνεζωοποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζωοποιέω, quod vide.
Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo : f. συνήσω ex σὺν & ἵημι, seu ἵω, mitto.
Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, constituo : f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, pactus sum. Th. τίθημι, pono.
Συνέθεντο, componebant : 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi & Th.
Συνέθευ, pacta es : Dor. pro συνέθεσο, -θου, vel -θῃ, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, paciscor : a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, pono.
Συνεθίζω, f. ίσω, vide in
Συνεθισθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνεθίζω, consuefacio : quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, τὸ, mos, consuetudo.
Συνειδέω, f. ήσω, sum conscius : ab εἰδέω, scio. Th. εἴδω idem.
Συνείδησις, εως, ἡ, conscientia : in pl. συνειδήσεις, à præced.
Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, perspicio : a. 2. infin. συνειδεῖν, a. 2. part. συνιδὼν, όντος, p. m. σύνοιδα, conscius mihi sum. Th. εἴδω, scio, video : f. εἴσομαι.
Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, conscius : & contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συνειδέω, quod vide.
Συνειδὼ, vide in συνειδέω.
Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.
Συνειλεγμένον, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, p. part. pass. verbi συλλέγω, colligo.
Συνειλέω, convolvo, cogo, compello, includo : vide εἰλέω.
Συνείληφε, perf. ind. act. Att. undè συνειληφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, comprehendo, quod vide.
Συνειληφυῖα, & συνειληφὼς, quod vide in συνείληφε.
Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, p. ind. act. verbi συλλαγχάνω, simul sortior. Th. λαγχάνω, sortior : a. 2. ἔλαχον, tanquam à λάχω, inusitat. pro λέλογχα.
Συνειλοχέναι, collegisse : p. infin. Att. &
Συνειλοχὼς, ότος, p. part. Att. verbi συλλέγω, colligo. Th. λέγω, lego : f. ξω, p. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.
Σύνειμι, sum cum alio : cum dat. imperf. συνῆν, f. ἔσομαι, præs. infin. συνεῖναι, præs. part. συνὼν, όντος · ex σὺν & εἰμὶ, sum.
Συνειπεῖν, alicui assentire, alicui patrocinari. Th. ἔπω, dico.

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor*. Th. ἕπω, *sequor*.
Συνείρω, *connecto*, *perpetuâ oratione declamo*, item *exbaero*. Th. εἴρω, *necto*.
Συνείς, *consciens*: a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.
Συνεισελθεῖν, a. 2. infin. act. à
Συνεισέρχομαι, *unà introeo*: cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε: ex σύν, εἰς, & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.
Συνεισεφρήσε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *simul induco*: quod à φορέω, *gesto*. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφρέω derivari, *intus admitto*. Th. φρέω, & φρημι, *emitto*: f. ήσω.
Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.
Συνεῖχε, *continebat*: 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. f. ἕξω.
Συνείχετο, *angebatur*: 3. sing. imperf. pass. verbi συνέχω, *constringo*. Vide præced.
Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco & sedeo*, quod vide.
Συνεκαίετο, *ardebat*: 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σύν & καίω, *uro*: f. καύσω, a. 2. ἔκαον, a. 2. pass. ἐκάην.
Συνέκδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *socius peregrinationis*: ex ἔκδημος, *absens à popularibus suis*. Th. δῆμος, *populus*.
● Συνεκέκρατο (Syncop. pro συνεκεκέρατο) 3. sing. plusq. pass. &
Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *contempero*: f. συγκεράσω, p. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *misceo*.
Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, -ῶ, *commoveo*: f. ήσω. quod ex σύν, & κινέω, *moveo*.
● Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio*, *occido*: ex σύν & ἐκκεντέω, *effodio*.
Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*, quod vide.
Συνεκλεκτός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *unà electus*: ex σύν, & ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.
● Συνεκπολεμέω, -ῶ, *unà debello*, *simul vinco*, f. ήσω. Vide πολεμέω.
● Συνεκρότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo*.
● Συνεκτάττω, *simul instruo* à verbo τάττω, seu -σσω, *ordino*.
● Συνεκτικός, ῆ, όν, *capax*.
● Συνεκτρέφω, *unà enutrio*, *simul alo*: f. ψω: à verbo τρέφω, *nutrio*.
● Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero*. Th. τρίβω.
● Συνέκτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *simul nutriens*.
Συνέλαβον, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.
Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab eod.
Συνελάλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*, quod vide.
Συνελαύνω, *compello*, εις: f. συνελάσω. a. 1. συνήλασα, *compuli*. Th. ἐλαύνω, *agito*.
Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.
● Συνέλευσις, εως, ἡ, *conventus*: à συνέρχομαι, *convenio*.
Συνεληλυθότας, acc. pl. p. part. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*.
Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*: & in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.
Συνελθεῖν, a. 2. infin. act. &
Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, quod vide.
Συνελκύω, *contraho*: ex σύν & ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.
Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζομαι, *ratiocinor*, quod vide.
Συνελόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *simul everto*, *contraho in unum*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. part. ἑλών, όντος.
Συνεμάχησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, *pugnæ sum socius*, *sto a partibus alicujus*: f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno*.
Συνέμεν, a. 1. infin. act. Dor. & Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, *percipio*, *intelligo*: quod vide.
Συνενείκειεν, Ion. & Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, *confero*. Vide infra.
Συνενείκεται, *confertur*: 3. sing. præs. ind. pass. ab ἐνείκω, Poët. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, *fero*.
● Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω. *una diripio*.
Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, *una erro*: in 3. pl. συνεξαμαρτάνουσι: ex σύν, & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. a. 2. ἥμαρτον.
Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. m. à πρήσσω, Ion. pro πράττω, *facio*: f. ξω.
● Συνεξέρχομαι, *convenio*, *una exeo*: f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -εληλυθα. Th. ἔρχομαι.
Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass. à
Συνεξετάζω, *exquiro*: ex σύν, ἐξ, & ἐτάζω, *examino*: f. σω.
● Συνεξέταττον, imperf. verbi συνεκτάττω, *simul ordino*.
Συνεξομοιοῦσθαι, præs. infin. pass. verbi συνεξομοιοῦμαι, *assimilor*: quod ex σύν, ἐξ, & ὁμοιόω, *assimilo*: & hoc ab ὅμοιος, ου, *similis*. Th. ὁμός, idem.
Συνεξορμάω, *una irrumpo*: ex σύν, ἐξ, & ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμή, *impetus*.
Συνεξώκειλεν, *pertraxit*, *devenit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, *pertraho*: q. ex σύν, ἐξ, & ὀκέλλω, *appello*: f. λῶ. Th. κέλλω, f. σω, idem.
Συνεοχμός, Att. pro συνοχμός, idem quod συνοχή, ῆς, ἡ, *junctura*, *commissura*: à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, *condoleo*: quod vide.
Συνέπαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consentiens*, *comprobans*: ex σύν, ἐπί, & αἶνος, *laus*.
● Συνεπακολουθέω, -ῶ, f. ήσω, *una subsequor*, *simul sector*: ex σύν & ἐπακολουθέω, *sequor*.
Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συμπήγνυμι.
Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, *simul attingere & aggredi*: a. 1. infin. m. verbi συνεφάπτομαι: ex σύν, ἐπί, & ἅπτομαι, *tango*.
Συνεπελαφρύνω, *simul allevo*: ex σύν, ἐπί, & ἐλαφρύνω, *allevo*. Th. ἐλαφρός, ῦ, *levis*, *celer*.
Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *una mitto*. Th. πέμπω, *mitto*: f. ψω. p. πέπομφα.

Συνεπέστην, ας, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίσταμαι, una præficio: ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, sto: f. στήσω.

Συνέπηξεν, condensavit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι, compingo. Th. πηγνύω seu πήγνυμι, idem: f. ξω. p. χα. p. m. πέπηγα.

• Συνεπιθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi.

• Συνεπιτίθεμαι, insidior: à τίθημι.

• Συνεπιμέλομαι, una curo. Th. μέλω, curæ est.

Συνεπιμαρτυρέω, -ῶ, testimonium insuper præbeo, adstipulor: f. ήσω. p. συνεπιμεμαρτύρηκα. ex σὺν, ἐπὶ, & μαρτυρέω, testor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, testis.

Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo: cum dat. fut. συμπιοῦμαι. p. συμπέπωκα. a. 2. ind. act. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

• Συνεπιπονέω, una laboro: ex πονέω, laboro.

• Συνεπισκέπτομαι, una considero, f. 1. m. -ψομαι, à σκέπτομαι, considero.

• Συνεπισπᾶσθαι, præs. infin. verbi.

• Συνεπισπάω, -ῶ, simul attraho. Th. σπάω.

Συνεπισπώμενος, simul sequens. Vide σπέω, sequere.

• Συνεπίσταμαι, conscius sum mihi, conscio, simul scio. Th. ἵστημι.

• Συνεπιχύω, coadjuvo, administer sum: f. ύσω, p. συνεπίχυκα.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, suffoco: f. ξω. p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi & Th.

Συνεπόδισα, ας, ε, a. 1. act. à συμποδίζω.

Συνέπομαι, consequor, comitor: cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ετο: quod ex σὺν, & ἕπω, sequor.

Συνεπεπτώκει, inciderat: Ion. legitur pro συμπεπτώκει, 3. pers. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado. q. v.

Συνεργέω, -ῶ, una operor, adjuvo: imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. συνήργηκα. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνεργήσετε, 2. sing. f. 1. act. verbi συνεργέω, quod vide.

Συνεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, adjutor, administer, collega: ab eod. Th.

• Συνερείδω, confirmo, stabilio, f. είσω, ab ἐρείδω, infigo.

Συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, administra; propriè qui vel quæ lanificium exercet: ex σὺν, & ἔριθος, quod fit ab εἶρος, εος, τὸ, lana.

Συνέρχομαι, convenio, una venio, consuesco: imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, consuescere: a. 2. part. συνελθὼν, οῦσα, όν. p. med. συνελήλυθα, ας, ε, conveni: p. part. med. συνεληλυθὼς, ότος. plusq. p. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, venio.

Σύνες, intellige: & in 2. pl. σύνετε, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, intelligo. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Συνέσει, dat. sing. à σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia; acc. σύνεσιν, verbi συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνεσθίω, vescor cum aliquo: imperf. συνήσθιον, ες, ε, quod ab ἐσθίω, f. ίσω, idem quod ἔσθω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia: à συνίημι.

• Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1. verbi συσκυθρωπάζω, simul contristor: f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel ττω, discerpo: f. ξω. p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συνεσταλμένος, contractus: p. part. pass. à συστέλλω, contraho, quod vide.

Συνέστασαν, constituti erant: Poët. pro συνεστήκεσαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνεσταυρώθην, ης, η, simul crucifixus sum: a. 1. ind. pass. &

Συνεσταυρωμένος, ου, p. part. pass. verbi συσταυρόω, una crucifigo: f. ώσω. p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, οῦ, ὁ, crux, seu palus erectus.

Συνέστειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, compono ad sepulturam, subtraho: f. συστελῶ. p. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα. Th. στέλλω, contraho.

Συνεστῶσα μάχη, prælium quod adhuc committitur: perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τοῦ: pro συνεστῶσα, qu. per Crasin dicitur pro συνεστηκυῖα, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λιμῷ, qui in fame sunt constituti; fame enecti: perf. part. masc. gen. ab eod. verbo.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Συνέστακα, 3. perf. p. ind. act. verbi συνίστημι.

Συνεστήκει, Ion. pro συνεστήκει, perstitit, duravit: 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυῖαι. firmæ: nom. pl. p. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, constituo: f. συστήσω. p. συνέστακα. p. part. συνεστακὼς, & per Crasin. συνεστὼς, ῶτος. Th. ἵστημι, statuo.

Συνεστία, ας, ἡ, convivium. Th. ἑστία, focus.

Συνεστῶτας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

• Συνέταιρις, ιδος, ἡ, socia, scortum, concubina.

• Συνεταῖρος, ου, ὁ, sodalis, adjutor.

Συνέταξα, ας, ε, præcepi: a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, constituo: f. ξω. Th. τάσσω, ττω, ordino: p. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, una sepelio. Th. θάπτω, sepelio: fut. ψω. p. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, intelligite: 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, intelligo.

Συνετίθειντο, constituerant: 3. pl. plusq. p. pass. verbi συντίθημι, constituo, quod vide.

Συνετέλεσα, ας, ε, finii: a. 1. ind. act. à συντελέω, quod vide.

Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, observo, quod vide.

Συνετίζω, intelligentem reddo; à συνετὸς, & hoc à συνίημι, intelligo. quod ab ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, præced. verbi.

Σύνετο, intellexit: 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω. a. 2. med. ἕμην, σο, το.

Συνευδοκ-

Συνετὸς, ῦ, *prudens, intelligens*: dat. pl. συνετοῖς· à συνίημι, *intelligo*: ab eodem Th.

Συνετρίβη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτριβον.

* Συνετῶς, adv. *intelligenter*: à συνίημι.

Συνεύαδον, *complacuerunt*: 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonasmo Æol. pro ἕαδον, & hoc pro ἧδον, quod & detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, *placeo*. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω, p. m. ἕαδα, & ἧαδα.

Συνευδοκέω, *consentio, applaudo*; cum dat. f. ήσω. perf. συνευδόκηκα. ex σὺν, εὖ, & δοκέω, *videor*.

Συνευνάσθεν, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi συνευνάζω, *consopio, cum aliquo sopio*. συνευνάζεσθαι verò *concumbere, cubare cum aliquo*: quod ab εὐνάζω, *sopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Σύνευνος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *maritus*, vel *uxor*; *quod alter cum altero in eodem lecto cubet*; ex σὺν, & εὐνὴ.

Συνευπορέω, -ῶ, *unà comparo, operam suppedito*: ex σὺν, εὖ, & πόρος, *transfodigo*.

Συνευωχέομαι, -ῦμαι, *unà epulor*: cum dat. ex σὺν, & εὐωχέω, *convivio excipio*. Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium, epulum*: qu. ab εὖ, & ἔχειν, *benè habere, lætum esse*.

Συνεφίστημι, *unà præficio*: a. 2. ind. act. συνεπέστην. p. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, *unà præfectus*. præs. pass. συνεφίσταμαι, *unà insurgo*: quod ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, *sto, statuo*: f. στήσω.

Συνεφώνησας, *pactus es*: 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio*: f. ήσω. p. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, vox.

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, *confundo, concito*: f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. Th. χέω, *fundo*.

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, *assiduè, frequentèr*. &

Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *continuus, conjunctus*. q. &

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part act. f. g. ex

Συνέχω, *constringo, unà teneo*: f. συνέξω. p. συνέσχηκα. a. 2. συνέσχον, ες, ε, *compressi*: præs. pass. συνέχομαι, *constringor*: imperf. pass. συνειχόμην, ε, ετο, *angebar, animo affligebar*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνεχῶς, adv. *continenter*: à συνέχω.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, *computo*: f. ίσω. p. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ε, ἡ, *calculus*.

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, *congrego*: f. ξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd. & Th.

Συνήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, *unà excito*: f. συνεγερῶ. a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*: a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd. & Th.

Συνηγμένος, η, ον, *congregatus*: perf. part. pass. gen. pl. συνηγμένων, verbi συνάγω, quod vide.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. act. à

Συνηγορέω, *patrocinor*: ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor, dico*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Συνηγορία, ας, ἡ, *patrocinium*, ab eod. verbo & Th.

* Συνήγορος, ε, ὁ, *advocatus, patronus*: ab eod. Th.

Συνηγορῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορεύω, *assentior*: ex iisd.

Συνειδότας, *cognovit*: 3. sing. p. pass. verbi συνειδέω, f. ήσω. p. pass. συνείδημαι, σαι, ται, & Att. συνείδηται, & Ion. dissolut. συνειδέαται, Th. εἰδέω, vel εἴδω, *scio*.

Συνῄδει, *conscius erat*: 3. sing. plusq. p. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio*: f. ήσω. p. κα. plusq. p. εἰδήκειν, & per Syncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. ήσομαι, *delector, gratulor*: ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Συνήθεις, acc. pl. à συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus*. &

Συνήθεια, ας, ἡ, *consuetudo*. à

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus, familiaris*: ex σὺν, & ἦθος, εος, τὸ, *mos, consuetudo*.

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, -ῶ, *unà certo*: f. ήσω. p. συνήθληκα, q. à σὺν, & ἄεθλος, seu ἆθλος, ε, ὁ, *certamen*.

Συνήθους, gen. sing. à συνήθης, εος, -ους, ὁ ϗ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, εος, τὸ, *mos*.

Συνηθροισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi συναθροίζω, *congrego*, quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, *pro more*: adv. ex iisd.

Συνῆκα, ας, ε, *intellexi*: & in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνήλασε, ας, ε, *compuli*: a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, *compello*, -is. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἔλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, *convenio*, quod vide.

Συνηλικιώτης, ε, ὁ, idem quod συνῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *coætaneus, æquævus*: ex σὺν, & ἡλικιώτης, ε, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *coætaneus*. Th. ἡλικία, ας, ἡ, *statura*.

* Συνήλικος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. Dan. 1. 10.

Συνηλοίησε, 3. sing. a. 1. act. verbi συναλοιάω, -ῶ, *contundo*: f. ήσω. Th. ἀλοιάω, *comminuo*: dicitur & ἀλοάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *pactum*; à συνίημι, *committo*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Συνήμων, *socius*: ex iisd.

Συνηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à συμφέρω, *conduco*: p. pass. συνήνεγμαι, & inserto ι, συνήνειγμαι. hinc ἠνέχθην, a. 1. pass. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, *occurro*: f. ήσω. ab ἀντάω, *obviam fio*: p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *pro, contrà*.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, *unà operor*: imperf. συνήργεον, -ειν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. Th. ἔργον, *opus*.

Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tectus umbrâ, umbrosus*. Th. ἐρέφω, *tego*.

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*: imperf. συνηρχόμην, ε, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Συνήσθιε

Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνεσθίω, vescor cum aliquo: f. ίσω. Th. ἔσθω, edo.

Συνῆτε, intelligatis: 2. pl. a. 2. sub. act. verbi συνίημι, intelligo, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. pass. Vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, & in 3. pl. συνήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω. p. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, conjungo: f. ψω. a. 1. pass. συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Συνθάπτω, unà sepelio: f. ψω. p. συντέθαφα. a. 2. -έταφον, a. 2. ind. pass. συνετάφην, ης, η, consepultus fui: a. 2. part. pass. -ταφείς, έντος. Th. θάπτω, sepelio.

* Συνθέλω, simùl volo, consentio: ex σύν, & θέλω, f. ήσω, volo.

* Σύνθεμα, ατος, τὸ, pactum, fœdus.

Συνθέμενος, ου, conjungens, ruminans, perpendens: a. 2. part. m. verbi συντίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, aor. 2. imperat. m. θέσο, θέο ᾗ θοῦ, θέσθω.

Σύνθεο. & σύνθου, compone, animadverte: a. 2. imperat. m. ex iisd.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum: gen. pl. Æol. συνθεσιάων. à συντίθημι. Th. τίθημι, pono.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, pactum; SYNTHESIS figura: acc. sing. σύνθεσιν, ejusd. verbi & Th.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi συντίθημι, accumulatim colligo. Th. præced.

Σύνθετος, ου, compositus: dat. pl. συνθέτοις. &

Συνθέτως, conjunctim: adv. à σύνθετος, q. ex σύν, & τίθημι.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, compositio, pactum, fœdus, consensus: acc. pl. συνθήκας· à συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, signum; ex iisd.

* Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis socius: ex σύν, & θηρευτὴς, venator.

Συνθήσει, componet: 3. sing. fut. 1. ind. act. ex iisdem.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. ab eod. verbo.

Συνθλάω, conquasso, confringo; f. άσω. a. 1. -έθλασα. p. -τέθλακα. p. pass. -τέθλασμαι. a. 1. ind. pass. -εθλάσθην. fut. 2. pass. -θλασθήσομαι, ῃ, εται, conquassabor. quod à Th. θλάω, frango.

Συνθλίβω, comprimo: f. ψω. imperf. ἔθλιβον, ες, ε. perf. -τέθλιφα. Th. θλίβω, premo: f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præf. ind. act. act. à

Συνθνήσκω, commorior. Th. θνήσκω, morior: fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè, deliciis frango, effœmino, enervo, affligo; item comminuo, confringo: f. ψω. a. 1. -έθρυψα. p. -τέτρυφα. Th. θρύπτω, f. ψω, frango.

Συνιδεῖν, perspicere, considerare: a. 2. infin. act. verbi συνείδω, p. m. σύνοιδα, conscius mihi sum. Th. εἴδω, video: f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον.

Συνιεῖν, præs. infin. à συνιεῖν· à συνιέω, pro συνίημι, intelligo: a. 2. σύνιον. Th. ἴω, mitto.

Συνιείς, έντος, intelligens: acc. συνιέντα. dat. pl. συνιεῖσι. præs. part. act. verbi præced.

Συνίεμαι, paciscor, convenio: præs. med. & in infin. συνίεσθαι. &

Συνιέμεν, Ion. pro συνιέναι, præs. infin. act. &

Συνίετε, intelligite: 2. pl. præs. imperat. act. συνίεθι, ίετω, vel συνίημι, intelligo. Th. ἴω, mitto.

Συνίζειν, considere: Ion. pro συνίζεσθαι, quod à Th. ἵζομαι, sedeo: vel ἵζω, sedere facio.

Συνίημι, propriè, committo; item intelligo: 3. pl. συνιοῦσι, (pro εἶσι, intelligunt: quod à συνιέω, -ῶ.) Sic ad Rom. iii. 11. συνιῶν, pro συνιείς, έντος, præs. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω. præs. imperat. act. συνίεθι, ίετω, & in 2. pl. συνίετε, intelligite: præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. ῶσι. præs. inf. συνιέναι. f. συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. συνήσουσι. perf. συνεῖκα. a. 1. συνῆκα. a. 2. σύνεν, ης, η. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, & in 2. pers. pl. σύνετε. a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ. & in 2. pl. συνῆτε. a. 2. part. συνιών, Matth. xiii. 23. à συνιέω. & hoc ex σύν, & ἵημι vel ἴω, mitto.

Συνίμεν, Ion. Æol. & Dor. pro συνιέναι, quod idem valet ac τὸ συνέρχεσθαι, convenire: præs. infin. act. à σύν, & ἵημι, hinc ἰέναι, in infin. Th. ἴω, eo, vado.

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi σύνειμι, simùl eo. ab εἶμι, eo; a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰών, όντος. Th. ἴω, eo.

Συνίουν, pro συνίεσαν, intelligebant: 3. pl. imperf. act. quod à συνιέω pro συνίημι, q. v.

Συνιοῦσι, intelligunt: 3. pl. ind. præs. ab eod. Th.

Συνίσαν, concurrerunt, unà iverunt: 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, unà eo: quod ab εἶμι, eo: imperf. ᾖειν, εις, ει, in dual. ῄτον, &c. Th. ἴω, eo.

Συνίσασι, sciunt: 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, scio.

Συνιστάμενος, ου, præs. part. pass. συνίστασθαι, præs. infin. pass. verbi συνίστημι, constituo, quod vide.

Συνίσταται, 3. pers. sing. præs. pass. verbi συνίστημι, constituo: infin. συνιστάναι, conciliare, congregare. Th. ἵστημι, statuo; f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, commendo; idem quod συνίστημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίστημι, constituo, commendo: præs. part. συνιστῶν, ῶντος, contractè à συνιστάω, -ῶ, idem quod συνίστημι, f. συστήσω. p. συνέστακα, seu συνέστηκα. p. part. act. συνεστηκώς, & per Crasin συνεστώς, ῶσα, consistens: & per Epenth. συνεστεώς, ῶσα. a. 1. ind. act. συνέστησα, testatum feci: præs. inf. pass. συνίστασθαι. Th. ἵστημι.

Συνιστῶ

Συνιςῶν, & in nom. pl. *συνιςῶντες*, præs. part. act. à *συνιςάω*, *commendo*, idem quod *συνίςημι*, quod vide.

● Συνίςωρ, ορος, ὁ, *cognitor*, *testis* : à *συνίςημι*.

● Συνισχυρεῖν, f. 1. infin. verbi

● Συνισχυρίζω, *corroboro*, f. ίσω, & ιῶ (nam polysyllaba in ιζω habent fut. in ίσω, vel ιῶ) ex ἰσχυρίζω.

Συνιῶν (pro *συνιεὶς*) præs. part. act. verbi *συνιέω*, idem quod *συνίημι*, *intelligo*, *committo*. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro *συνιεὶς*) a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνιῶσι, 3. pers. plur. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συγκωμάξατε, Dor. pro *συγκωμάσατε*, *choream unà instituite* : a. 1. imperat. act verbi *συγκωμάζω*· ex σὺν, & *κωμάζω*, *comessor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus*, *comessatio*.

Συνναίεσκε, Ion. pro *συνέναιε*, 3. sing. imperf. act. verbi *συνναίω*, *cohabito*. Th. ναίω, *habito* ; f. σω.

Συννενέαται, *in acervum congesti sunt* : Ion. pro *συννενέηνται*, 3. pl. p. pass. verbi *συννέω*, vel *συννηέω*, *in unum acervum congero* : ex σὺν, & νέω, *glomero*.

● Συννέφεια, ας, ἡ, *congregatio nubium*.

Συννεφέω, *nubes cogo*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συννεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubilosus*, *nube obductus*, *obscurus*. ab eod.

Συννεχὲς, adv. *assiduè*, *continentèr* : à συνέχω.

Συννῆσαι, *coacervare*, a. 1. infin. act. à νέω, *glomero*.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito*, *intelligo* : ex σὺν, & νοέω, *mente agito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Σύννοια, ας, ἡ, *profunda cogitatio*, *mœror* : ex σὺν, & νόος, *mens*.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. pro præced.

Σύννομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum aliquo pascitur* ; Metaph. *conjunctus*, *cognatus* : ex σὺν, & νομὴ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco* : p. m. νένομα.

Σύννουν, *gravem* : ex σὺν, & νόος, *mens*.

● Σύννυμφος, ου, ἡ, *mulier fratri alterius mulieris nupta* : Ruth. i. 15.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo* : f. εύσω. p. συνώδευκα· ex σὺν, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus*, *iter commune* : ab eod.

● Συνόδιον, ου, τὸ, *coitus lunæ cum sole*, *interlunium*.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes in itinere* : ex σὺν, ὁδὸς, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.

Σύνοδος, ου, ἡ, *congressus*, *concio*, *conventus*, seu *SYNODUS* ; item *conjunctio*, *coitus* ; etiam *proventus*, *redditus* : ex σὺν, & ὁδὸς, *via*.

● Συνοδυνάομαι, -ῶμαι, *condoleo*.

Σύνοιδα, *conscius mihi sum*, p. m. *συνειδέναι*, p. infin. m. à *συνείδω*. Th. εἴδω, *scio*.

Συνοικέω, *unà versor*, *unà habito*, *matrimonium contraho* : f. ήσω. p. *συνῴκηκα*. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio*, *contubernium*, *consortium*, *connubium*. &

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *συνοικῶν τινι*, *qui cum aliquo habitat*, *contubernalis* : à *συνοικέω*, quod vide.

Σ Υ

Συνοικία, ας, ἡ, *contubernium*, *civitas*, *cœnacularia domus*. &

Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare facio*, *connubio jungo*. &

Συνοικιςὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo ædificat*, *socius alicujus in condendo ædificio*, *urbe*, &c. ex σὺν, & οἰκιςὴς, οῦ, ὁ, *ædificator*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico* : f. ήσω. p. *συνῳκοδόμηκα*. præs. pass. *συνοικοδομέομαι*, -οῦμαι, *unà ædificor* : ex σὺν, οἶκος, & δέμω, *struo*.

Σύνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simùl habitans*, *consors*, *contubernalis*. Th. οἶκος, *domus*.

Συνοισόμεθα, *congrediemur* : 1. pl. f. 1. m. verbi *συμφέρω*. Th. φέρω, f. οἴσομαι, a. 1. ἤνεγκα, *fero*.

● Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio*, *titillatio* : ab ὁλκὴ, *tractio*.

● Σύνολον, adv. *omninò*, *in universum* : à

● Σύνολος, *integer*, *universus*. Th. ὅλος.

Συνολοφύρομαι, *unà lamentor*. Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor*, *ejulo* : f. οῦμαι.

Συνόλως, adv. *prorsùs*, *omninò* : ex σὺν, & ὅλος.

Συνομάλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro *συνομῆλιξ*, *ætate par*, *æqualis*. Vide ὁμῆλιξ.

Συνομιλέω, -ῶ, *unà colloquor* : cum dat. f. ήσω, p. *συνωμίληκα*. Th. ὅμιλος, *cœtus*, *turba*.

● Συνόμνυμι, *conjuro*. Vide ὄμνυμι, *juro*.

● Συνομολογέομαι, -οῦμαι, *assentior* : &

Συνομολογῶ, *assentior*, *consentio*, *comprobo* : ex σὺν, ὁμὸς, & λόγος. Th. λέγω, *dico*.

Συνομορέω, -ῶ, *confinis sum* : f. ήσω, p. *συνωμόρηκα*. ex σὺν, & ὅμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conterminus* : ab ὁμοῦ, *unà*, adv. (Th. ὁμὸς, *similis*) & ὅρος, *terminus*.

● Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio* : ex *συνόμνυμι*, *conjuro*.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *comes* : ex σὺν, & ὀπάζω, *persequor*, *comitem do* : f. άσω.

● Συνοράω, -ῶ, *perspicio*, *intelligo* : f. άσω, p. *συνεώρακα*, & -ώρακα. Th. ὁράω.

● Συνούλωσις, εως, ἡ, *obductio cicatricis* : ab οὐλὴ, *cicatrix*.

Συνουσία, ας, ἡ, *consuetudo*, *conversatio*, *concubitus* : à σύνειμι, *unà sum*, *conversor*. Th. εἰμὶ, seu ἔω, *sum*.

● Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *congressus* : à *συνουσιάζω*, *σῶ*, f. άσω.

Σύνοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *juncta supercilia habens*. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *coarctatio*, *anxietas* : à *συνέχω*, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνοχωκότε, *coarctati*, *in angustum coëuntes* : nom. dual. perf. part. act. Atticè pro *συνοχηκότε*, Atticorum enim est η vertere in ω, & Ion. rejicitur augmentum à verbo *συνοχέω*, f. ήσω, p. *συνώχηκα*· à *συνοχὴ*, *coarctatio*, *angustia*. hoc à *συνέχω*, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*. Hesychius verò à *συνοίχω* derivari innuit : nam ex οἴχω fit præt. med. ᾦχα, & Atticè reduplicatis initialibus præsentis ὄχωκα.

Σύνοψις, εως, ἡ, *conspectus*, *compendium*, seu *SYNOPSIS* : ex σὺν, & ὄπτομαι, *video*.

● Συνταγὴ, ῆς, ἡ, *præceptum* : &

Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata* ; seu *ordinatio*, *agmen*, *exercitus* ; *volumen*, seu *SYNTAGMA* : ex *συντάσσω*, vel -ττω, q. v.

Συντάγματι,

Συντέμνεσιν, Ion. pro συντέμνειν, *concidere, itineris compendio uti.* Th. τέμνω, *seco.*
Συντανύσαις, Æol. pro συντανύσας, aor 1. part. act. verbi συντανύω, idem quod συντείνω, *tendo, vergo.* Th. τείνω. idem.
Σύνταξις, εως, ἡ, *constructio* seu *SYNTAXIS*, hinc Syntax, apud Gramm. item *ordo, classis, tributum*; acc. sing. σύνταξιν à συντάσσω, *construo.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.* f. ξω.
* Συνταράσσω, *conturbo*, f. άξω, p. συντετάραχα· ex ταράσσω, *turbo.*
Συντάσσω, vel -ττω, *unà cum aliis ordino, colloco, constituo*: f. ξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, *præcepi*: p. συντέταχα. perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω.
Συντατλόμενοι, præs. part. pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.
Συνταχύνω, *propero, accelero.* Th. ταχύς.
* Συντεθραμμένος, *simul educatus*, præt. part. pass. à συντρέφω.
Συντείνω, *contendo, incito, pertineo.* Th. τείνω.
Συντελέθειν, præs. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare.* Vide τελέθω.
Συντέλεια, ας, ἡ, *consummatio, finis, perfectio*: à συντελής, έος, ὁ καὶ ἡ, *perfectus.* Th. τέλος.
* Συντέλεσμα, ατος, τὸ, *consummatio, perfectio*: ex præt. pass. verbi
Συντελέω, -ῶ, *finio*, f. έσω, a. 1. συνετέλεσα, ας, ε, p. συντετέλεκα, præs. inf. pass. συντελέεσθαι, -εῖσθαι, *consummari*, p. pass. συντετέλεσμαι, a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η, a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *exactus, ad finem perductus*: ab eod. Th.
Συντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *utilis, qui tributum confert.* Th. τέλος, *vectigal.*
Συντελοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi συντελέω, quod vide.
Συντέμνω, *concido*: f. τεμῶ. p. συντέτμηκα, p. pass. συντέτμημαι, p. part. pass. συντετμημένος, η, ον, *concisus, a, um*, p. m. συντέτομα. Th. τέμνω, *seco.*
Συντέτακται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συντάσσω, *constituo.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*; f. ξω.
Συντετριμμένος, η, ον, *contritus, a, um.* perf. part. pass. verbi συντρίβω, *contero*, q. v.
Συντηρέω, *conservo, observo, revereor*, imperf. συνετήρεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. συντετήρηκα. præs. pass. συντηρέομαι, -οῦμαι, *conservor.* Th. τηρέω, *servo.*
Συντήρησις, εως, ἡ. *conservatio. observatio*, & *SYNTERESIS* conscientiæ: à 2. pers. sing. p. pass. verbi præced.
Συντιθέναι, præs. inf. act. συντίθενται, 3. pers. pl. præs. infin. pass. verbi
Συντίθημι, *constituo, compono*: f. συνθήσω. p. συντέθεικα, a. 2. συνέθην. præs. med. συντίθεμαι, *paciscor, consentio.* p. pass. συντέθειμαι, plusq. p. pass. συνετεθείμην, σο, το, & in 3. pl. συνετέθειντο, *constituerant*: a. 2. m. συνεθέμην, εο, το, *pactus sum.* Th. τίθημι, *pono.*
Συντίμησις, εως, ἡ, *existimatio pretii, pretium*: à συντιμάω, quod ex σὺν, & τιμάω. Th. τίω.
Συντομία, ας, ἡ, *brevitas*: q. à συντέμνω, *concido.* Th. τέμνω, *seco*: præt. m. τέτομα.
Σύντομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *concisus.* ab eod. Th.
Συντόμως, *concisè, breviter*: adv. &
Συντομώτατα, *brevissimè*: superl. à σύντομος.
Σύντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contentus, concitatus*: à συντείνω, *contendo.* Th. τείνω, *tendo*: fut. τενῶ. p. τέτακα. p. m. τέτονα. Undè
Συντόνως, adv. *vehementèr, confestim.*
Σύντρεις, *tres simul, terni.* Th. τρεῖς, *tres.*
* Συντρέφω, *simul educo, alo*: f. -θρέψω, p. pass. -τέθραμμαι· ex τρέφω, q. v.
Συντρέχω, *concurro, convenio, consentio*: fut. m. συνθρέξομαι, a. 2. συνέδραμον, p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*
Συντριβὴ, ῆς, ἡ, *contritio*: à
Συντρίβω, *contero, comminuo, quasso*: præs. part. συντρίβων, ουσα, ον, f. ψω, p. συντέτριφα, a. 1. συνέτριψα, a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν, a. 2. ind. act. συνέτριβον, præs. pass. συντρίβομαι, *conteror*, p. pass. συντέτριμμαι, p. infin. pass. συντετρίφθαι, p. part. pass. συντετριμμένος, η, ον, *quassatus, a, um*, a. 2. ind. pass. συνετρίβην, ης, η. f. 2. pass. συντριβήσομαι, ῃ, εται, *confringar.* Th. τρίβω, *tero.* Hinc
Σύντριμμα, ατος, τὸ, *contritio*: &
Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. pers. p. pass. verbi præced.
Συντρίψαι, a. 1. infin. ejusd.
* Σύντριψις, εως, ἡ, *contritio*: ab eod.
Σύντροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unà educatus*: à συντρέφω, *simul educo.* Th. τρέφω, *nutrio, alo*: f. ψω. p. m. τέτροφα.
Συντροχάζειν, Poët. pro συντρέχειν, *concurrere, simul currere*: ex σὺν, & τροχάζω, *curro.* Th. τρέχω, idem.
Συντυγχάνω, *convenio, incido in aliquem, contingo*, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, *sum*, f. τεύξομαι.
Συντύχη, ης, ἡ, nom. mulier. Gr. *affabilis.*
Συντυχία, ας, ἡ, *successus, casus*; quod ex σὺν, & τυγχάνω, *sum.*
Συντυχίην, præcedentis acc. sing. Ion.
Συνυμνέω, -ῶ, *concano*: ex σὺν, & ὑμνέω, *celebro.*
Συνυπακούεσθαι, præs. infin. pass. à
Συνυπακούω, *unà subauscultο*: quod ex σὺν, ὑπὸ, & ἀκούω, *audio.* f. σω, p. ἤκουκα.
Συνυποκρίνομαι, *unà simulo*, a. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η, quod ex σὺν, ὑπὸ, & κρίνω, *secerno.*
Συνυπουργέω, -ῶ, *unà operam confero*, f. ήσω. p. συνυπούργηκα. quod ex σὺν, & ὑπουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *adjutor.* quod ex ὑπὸ, & ἔργον, *opus.*
Συνυφαίνω, vide ὑφαίνω, *texo.*
* Συνυφὴ, ῆς, ἡ, *tela*: ex σὺν, & ὑφὴ, *textura.*
* Συνυψόω, -ῶ, *simul extollo*, f. ώσω, p. -ύψωκα· ab ὑψόω, *extollo.*
Συνωδίνω, *unà instar puerperæ doloribus afficior, crucior.* Ex σὺν, & ὠδίνω, *parturio.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*
Συνῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *consonus, consentiens*, pro συνάδων· ex σὺν, & ἀείδω, *cano.*
Συνῳκηκυῖα, *maritata*, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà versor.* Th. οἶκος.
Συνώμεθα, a. 2. sub. m. 1. pl. verbi συνίημι, *paciscor, convenio.*

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio* : &
Συνωμότης, ου, ὁ, *conjuratus*, *confœderatus* : à συνόμνυμι, *conjuro*. f. συνομόσω, p. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro*.
Συνωνέομαι, vide ὠνέομαι, *emo*.
Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio* : &
Συνώνυμος, *nomen commune habens* : ex σὺν, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
Συνωρὶς, ίδος, ἡ, *par equorum* aut *mulorum currum trahentium*, *bigæ* ; item *compar* : qu. συναορὶς, à συναείρω, *connecto*. Th. ἀείρω.
Συνώχαδον, *confertim*, *continenter* : adv. à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Συὸς, *suis*, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *sus*.
ΣΥΠΑΙ, ῶν, αἱ, *parvæ vilesque lacernæ*. Vide σισύρα.
Συρακοσσαι, ᾶν, αἱ, Dor. & Poët. pro
Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, & Συράκουσαι, *SYRACUSÆ*, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum*.
ΣΥΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus* : Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbas* seu *tumultum excito* : q. à σύω, *moveo*, *turbo*.
Συργάστρος, *serpens*, in Theocr. à σύρω, & γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.
Συρέντες, *tracti*, nom. pl. a. 2. part. pass. à σύρω, *trabo*, f. ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.
● Συρία, ας, ἡ, *pinguis tunica* : item herbæ nomen.
Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi.
Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίσσω, *sibilo*.
Συριγμὸς, οῦ, ὁ, *sibilus*, *stridor* : ab eod.
Σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*, *caverna*. Th. συρίσσω, *sibilo*.
● Συρίζω, *fistulâ cano*, *sibillo*, f. ίσω, p. σεσύρικα, pass. σεσύρισμαι.
Συριηγενὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, *genere Syrius*.
Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, οῦ, ὁ, *fistulator*.
Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, *sibilo*, *fistulo*.
Συρίσδειν, & συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *fistulâ ludere*. &
Συρίσδειν, Dor. pro συρίζειν, *sibilare*. συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem qu. Th. συρίσσω, *sibilo*.
● Συρισμὸς, οῦ, ὁ, *sibilus* : à συρίζω.
ΣΥΡΙΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo*, *fistulo* : hinc σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*.
● Συριστὶ, adv. *Syriacè*, *linguâ Syriacâ*.
Σύρμα, *SYRMA*, quod trahitur, & vestis caudata mulierum.
Συρμαΐζειν, *purgare potione ex aquâ & sale*
Συρμὸς, οῦ, ὁ, *tractus* : à σύρω.
Σύροισα, *trahens*, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. à σύρω, *trabo*.
Συροφοίνισσα, ης, ἡ, *SYROPHOENISSA*, ex *Syriâ Phœnicibus* contermina oriunda mulier.
● Συῤῥάπτω, *consuo* ; ex σὺν, & ῥάπτω, *suo* : f. ψω, p. ἔῤῥαφα.
● Συῤῥάσσω, f. ξω, p. συνέῤῥαχα, a. 1. συνέῤῥαξα, id. q.
Συῤῥάττω, f. ξω, *confligo*. Th. ῥάσσω, vel -ττω, *allido*.
● Συῤῥέμβομαι, *unà vagor* : ex σὺν, & ῥέμβω, *in gyrum ago*.
Συῤῥέουσι, 3. pl. præs. ind. à
Συῤῥέω, *confluo* : ex σὺν & ῥέω, *fluo* : Fut. ῥεύσω.
Συῤῥήγνυμαι, *confluere impetuosè*. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango* : f. ξω.
● Σύρτης, ου, ὁ, *tractor* : à σύρω.
Σύρτις, εως, ἡ, *SYRTIS*, lacus periculosus in mari : in pl. αἱ σύρτεις, sunt duo sinus in mediterraneo periculosissimi : à σύρω, *trabo*, quòd naves attractas mergant.
Σύρφαξ, ακος, *incompositus* : item *vilis multitudo* undecunque tracta : à σύρω, *trabo*.
Συρφετὸς, οῦ, ὁ, *sordes corrasæ*, q. contractæ, *vilis plebecula*, seu *fæx plebis*. vide in σύρω.
ΣΥΡΩ, *trabo*, per pavimentum : f. συρῶ. p. σέσυρκα, p. pass. σέσυρμαι. Undè διασυρτικὸς, οῦ, ὁ, *convitiator*.
ΣΥΣ, συὸς, ὁ κὴ ἡ, *SUS*, *porcus*, *aper* : dat. pl. συσὶ. ὗς, idem. ὕαξ, ακος, ἡ, *fucula*. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam *nomen feræ*. q. à σύω, quia *violentèr ruit eundo*. vel ab ὕω, *pluo* : undè ὑγρὸς, *humidus*.
Συσκευάζω, f. άσω, *convaso*, *in fasciculum colligo*, *compilo*, *apparo*, *subdolè struo* : ex σὺν & σκευάζω. Th. σκεῦος, *vas*.
● Συσκηνέω, -ῶ, *contubernalis sum*, *in eodem sum tabernaculo*.
● Συσκηνοῖεν, 3. pl. præs. opt. à σὺν & σκηνὴ, *tabernaculum*.
● Σύσκηνος, ου, ὁ κὴ ἡ, *contubernalis* : &
● Συσκηνόω, -ῶ, *contubernalis sum* ; à σκῆνος, εος, τὸ, id. q. σκηνή.
Συσκιάζω, *obumbro*, *occulto* : f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.
Συσκιάσαι, a. 1. infin. act. præced.
● Σύσκιος, ου, ὁ, *umbrosus*, *opacus*.
Συσκοτάζει, *obnubilo*, -άζει, *contenebrascit*, *advesperascit* : ex σὺν, & σκοτάζω. Th. σκότος.
● Συσκυθρωπάζω, *simul contristor*, *condoleo*, f. ασω· ex σκυθρωπὸς, *mœstus*, *vultu tetrico*; quod ex σκυθρὸς, *tetricus*, & ὤψ, *vultus*. Th. σκυθραίνω, *irascor*.
● Συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, *concussio* : à perf. pass. verbi
● Συσσείω, *concutio*, f. είσω, p. συσσέσεικα. p. pass. συσσέσεισμαι. Th. σείω.
Συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo*, *lacero* : f. ξω. p. συνεσπάραχα, a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.
Συσπεύδω, *studiosè & impensè alicui faveo*. Th. σπεύδω, *festino*.
Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum* : &
Σύσσημος, ου, ὁ κὴ ἡ, *consignificans* : ex σὺν & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.
Συσσίτοισιν, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à
Σύσσιτος, ου, ὁ, *sodalis* : ex σὺν & σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*.
● Συσσύρω, *unà violentèr trabo* : à σύρω.
Σύσσωμος, ου, ὁ κὴ ἡ, *ejusdem corporis particeps* : ex σὺν & σῶμα, *corpus*.
Συσταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, quod vide.
● Συστᾶσαι,

● Συςᾶσαν, acc. sing. fœm. a. 2. part. verbi συνίςημι, insurgo, a. 2. συνίςην, & part. συςὰς, -άντος, -ᾶσα, -ᾶς, -άν.

Συςάσεις, nom. pl. à

Σύςασις, εως, ἡ, constitutio, assertio, coitio, conspiratio; item cœtus. à συνίςημι, fut. συςήσω, constituo. Th. ἵςημι, statuo, a. 2. ἵςην.

Συςασιαςὴς, οῦ, ὁ, socius seditionis: ex σὺν & ςασιάζω, factionibus contendo. Th. ἵςημι, sto.

Συςασιώτης, ου, ὁ, qui ejusdem est factionis.

Συςατικὸς, ἡ, ὸν, commendatitius, a, um: à συνίςημι, commendo: ejusd. Th.

Συςαυρόω, -ῶ, unà crucifigo: f. ώσω. p. συνεςαύρωκα. perf. pass. συνεςαύρωμαι. a. 1. ind. pass. συνεςαυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συςαυρωθεὶς, έντος. Th. ςαυρὸς, crux, seu palus erectus.

● Συςεγάζω, unà contego: à σὺν, & ςέγω, tego, p. m. ἔςεγα.

Συςέλλω, propriè, contraho; item compono ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo. Alii vertunt subtraho, amoveo, corripio: f. συςελῶ. f. 2. συςαλῶ. p. συνέςαλκα. a. 1. ind. act. συνέςειλα. præs. infin. pass. συςέλλεσθαι. perf. part. pass. συνεςαλμένος, η, ον, contractus, a, um: ex σὺν & ςέλλω, mitto, contraho.

Συςενάζω, unà suspiro, f. ξω. quod ex σὺν, & ςενάζω, idem quod ςένω, gemo. Th. ςενὸς, angustus.

Συςῆναι, a. 2. infin. act. συςήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίςημι, constituo, in unum congrego. Th. ἵςημι, sto.

Σύςημα, ατος, τὸ, compages, collectio, SYSTEMA, Angl. System; acervus, convectus, turma, multitudo, constitutio: à συνίςημι.

Συςοιχέω, -ῶ, eâdem serie respondeo: fut. ήσω. p. συνεςοίχηκα. quod ex σὺν & ςοιχέω, ordine procedo. hoc à ςοῖχος, ου, ὁ, ordo.

Συςοιχία, ας, ἡ, ordo, rerum convenientia: &

Σύςοιχος, ου, ὁ κ ἡ, ejusdem ordinis: σύςοιχα dicuntur quæ inter se sunt affinia: à ςοῖχος.

Συςολὴ, ῆς, ἡ, contractio; item SYSTOLE, figura. à συςέλλω, contraho. Th. ςέλλω, idem. f. λῶ. p. ἔςαλκα. p. m. ἔςολα.

Συςρατιώτης, ου, ὁ, commilito: ex σὺν & ςρατιώτης, ου, ὁ, miles. Th. ςρατὸς, exercitus.

● Σύςρεμμα, ατος, τὸ, tumultus; item collectio: à

Συςρέφω, convolvo in fascem, contorqueo, colligo, subeo: f. ψω. a. 1. συνέςρεψα. a. 1. part. act. συςρέψας, αντος. perf. m. συνέςροφα. q. ex σὺν & ςρέφω, verto, torqueo.

Συςροφὴ, ῆς, ἡ, tumultuosa & seditiosa concio, concursus: à præt. m. συνέςροφα, verbi συςρέφω, quod vide.

Συςῶ, ῇς, ῇ, constituerim, a. 2. sub. act. verbi συνίςημι, constituo. a. 2. συνέςην.

● Συσφίγγω, constringo, confirmo, f. ξω, a. 1. συνέσφιγξα. à σφίγγω, stringo. Hinc

● Συσφιγξις, εως, ἡ, coactio, constrictio.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, constrictus: part. a. 1. pass.

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω, contineo: f. συνέξω. perf. pass. συνέσχημαι. a. 1. pass. συνεσχέθην. quod ex σὺν, & ἔχω, habeo.

Συσχηματίζω, configuro, f. ίσω, p. συνεσχημάτικα. præs. pass. συσχηματίζομαι, configuror, cum dat. quod ex σὺν, & σχῆμα, ατος, τὸ, figura. Th. ἔχω, habeo.

Σύτο, concitatus est, proruit: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσσεύσυτο, verbi σεύω, vel σύω, concito: vel est 3. sing. a. 2. m. ἐσυόμην, ου, ἔσο, & per Sync. & Ion. σύτο, ejusd. verbi.

ΣΥΦΑΡ, exuvium anguis & cicadæ, pellicula rugosa, senectus.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, subulcus, pro συοφορβός· à σὺς & φορβὴ, pabulum. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, εῦ, & συφεὼν, ῶνος, ὁ, hara, suile, ubi sues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. mercenaria.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. dorsum.

Συχνὰ, & συχνὸν, adv. assiduè: à

Συχνὸς, οῦ, frequens, creber, multus: idem quod πυκνός. (Th. πύκα, densè) & hinc

Συχνῶς, crebrò, assiduè: q. à συνεχὴς, continuus: vel à præced.

Σύω, quatio, concutio, moveo: ut σείω.

Συῶν, aprorum, gen. pl. à σὺς, συὸς, ὁ κ ἡ.

Σφ', pro σφὲ, nom. & acc. dual. ab ὗ, οἷ, sui.

Σφαγανον, ου, τὸ, ensis: à σφάζω, jugulo.

Σφαγεὶς, έντος, trucidatus, a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, jugulo: f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, occisor, jugulator; item gladius. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, epulum, jugulatio, jugulum: ejusd. Th.

Σφαγιάζεσθαι, hostiis mactare: à

Σφάγιον, ου, τὸ, victima: à σφαγή.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, pedes agito, cum tractu quodam salio: & hinc

Σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, cùm quis pedes jactat: q. à σπάω, traho, palpito, aut σφάζω, jugulo.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu σφάττω, jugulo, macto: fut. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον.

ΣΦΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, SPHÆRA, globus, pila: q. à σπεῖρα. Hinc σφαιριςήριον, ου, τὸ, locus in quo pilâ luditur. σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρηδὸν, in modum pilæ, instar globi: &

Σφαιρίζω, f. ίσω, pilâ ludo: &

Σφαιρικὸς, οῦ, ad sphæram pertinens, globosus; &

Σφαιρίον, & -ίδιον, ου, τὸ, globulus, pilula: &

Σφαίρισις, εως, ἡ, ludus pilæ. Th. σφαῖρα.

Σφαιριςήριον, ου, τὸ, SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur. Th. σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ κ ἡ, globosus: ex σφαῖρα, sphæra, & εἶδος, εος, τὸ, forma, species. Th. εἴδω, video.

Σφαιρόω, in globi vel pilæ modum rotundum facio: à Th. σφαῖρα.

● Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, lorum, corrigia calceamenti: ab eod.

Σφακελίζω, f. ίσω, sphacelo laboro, f. ίσω, p. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, gangræna, mortificatio, partis alicujus inflammatæ. putò à σφίζειν, quasi

quia necata ferè & mortua est pars illa affecta. Est &
Σφάκελος, medius digitus.
ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, salvia, herba.
Σφακτηρία, ας, ἡ, Sphacteria.
Σφαλερὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lubricus, instabilis : à σφάλλω.
Σφαλῆναι, lapsum esse, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω, everto, f. λῶ. p. ἔσφαλκα, a. 2. ἔσφαλον. Hinc Angl. to fall.
Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præs. act. à
ΣΦΑ'ΛΛΩ, supplanto, everto, FALLO, circumvenio : f. αλῶ.
Σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, error, delictum, infortunium. Th. σφάλλω.
Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, vespa.
Σφάξαι, trucidâsse ; a. 1. infin. act. &
Σφάξας, αντος, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, jugulo, f. ξω.
Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.
Σφαραγεῦντο, Dor. & Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. pass. à
Σφαραγέω, -ῶ, f. ήσω, gutture sonum edo. Th. σφάραγος.
Σφαραγίζω, f. ίσω, cum strepitu excito : à
ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, & σφάραγγος, ου, ὁ, sonus qui gutture emittitur ; item guttur.
Σφᾶς, acc. pl. ab οὗ, sui.
Σφάττω, seu σφάζω, quod vide.
Σφὼ & σφωΐ, nom. dual. ab οὗ, sui, & σφὶ, Dor. pro αὐτὰ, ipsa, & pro αὐτόν.
Σφέας, illos, Ion. pro σφᾶς, quod vide.
Σφεδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, intensus, acer, durus, festinus : qu. à σπεύδω, festino.
Σφεῖς, nom. pl. ab οὗ, sui, & pro αὐτοί.
Σφείων, Ion. & Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab οὗ.
Σφέλας, ατος, τὸ, scabellum, lignum cavum. Th. σφάλλω.
Σφέλμα, ατος, τὸ, flos lentisci, vel ilicis.
Σφενδάμνινος, ου, acernus ; item durus, firmus : à
ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, acer, arbor.
Σφενδονάω, & -έω, fundam torqueo ; à
ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, FUNDA ; quâ lapides violentèr jaci queunt. Est & ornamentum muliebre : q. à σφεδανός.
Σφενδονίζω, f. σω, idem quod σφενδονάω. Th. σφενδόνη.
Σφενδονίτης, & σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor : ab eod. Th.
Σφεροωτῆρος, Gen. xiv. 23. pro quo mel. edit. σφυρωτῆρος.
Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν. Th. ἓ, se, acc. sing. ab οὗ, sui.
Σφετέρην, acc. sing. Ion. f. g. à σφέτερος, ρα, ον, suus, a, um. dat. pl. σφετέροισι. Th. ejusd. & Ion. f. g. σφετέρῃσι.
Σφετερίζω, meum facio, intervenio : & indè
Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, usurpatio : ab eod. Th.
Σφέτερος, α, ον, suus, a, um ; proprius : item pro ὑμέτερος, vester : à σύ, tu : vel ab ἓ
Σφέων, Ion. pro αὐτῶν, ipsorum.
Σφηκόω, -ῶ, f. ώσω, in angustum ex lato contraho, revincio. ἐσφηκώντο, Dor. & Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. pass. Th. σφὴξ, ὁ.
Σφῆλε, pro ἔσφηλε, fefelli : a. 1. ind. &
Σφῆλαι, movere : a. 1. infin. act. &
Σφήλας, falsus, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, everto : f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.
Σφηλὸς, οῦ, facilè mobilis, obliquus, densus : à σφάλλω, supplanto.
ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, cuneus : q. à σπάω, traho, vello : vel q. à σφὴξ.
* Σφηνόω, -ῶ, obstruo, f. ώσω, p. ἐσφήνωκα. à σφὴν, cuneus.
ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, vespa, q. à σφίγγω, stringo, gracilem facio. Est gracile animal.
ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, acer.
Σφὶ, & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, ipsis. Nam Poetæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ, & per Aphæresin φίν. Th. ἓ, se.
Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφὶγξ, γγὸς, ἡ, nomen vatis cujusdam alatæ, virgineâ facie, reliquo corpore leoni similis. quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Th. σφίγγω, stringo.
* Σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia : à verbo
ΣΦΙ'ΓΓΩ, stringo, constringo, f. ξω. Hinc σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia. Angl. to pinch.
Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, SPHINX ; item qui ænigmaticè loquitur ; à præced.
Σφίγξαι, constrinxisse : a. 1. infin. act. verbi σφίγγω, f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.
Σφὶν, ipsis : dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab οὗ, sui. Th. ἓ se.
Σφόδρα, valdè, vehementèr : adv. à
ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, validus.
Σφοδρῶς, vehementèr : adv. à præced.
Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, radix silphio similis : item insectum quoddam de blattarum genere. Th. σπόνδυλος.
* Σφόνδυλος, ου, ὁ, vertebra, spina dorsi.
Σφὸς, οῦ, Dor. pro σφέτερος, suus : quod ab οὗ, sui. Th. ἓ, se.
Σφοῦ, gen. sing. à præced.
Σφραγίζω, obsigno, sigillo, consigno : f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω. a. 1. sub. act. σφραγίζω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. seq.
ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, ἡ, sigillum, signum. Hinc σφραγίζω, signo, obsigno : f. σω.
Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &
Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, obsigno, quod vide.
Σφράγισμα, ατος, τὸ, signum, sigillum : à 1. pers. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγίς.
Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.
ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, turgeo, sum vegetus & corpore benè habito, lascivio : q. à σπαργάω.
Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulsus : à seq.
ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύξω, salio, pulso, mico, palpito, desiderio æstuo : quasi à φυσᾶν, inflare.
Σφύξις, εως, ἡ, pulsus : à præced.
ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus. σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus, pedis extremitas : & pro imis montium partibus : in pl. τὰ σφυρά.
* Σφυροκοπία, ας, ἡ, opificium fabrile : ars fabrilis : &
Σφυροκόπος, ου, ὁ, malleator : à σφῦρα, malleus,

lens, & κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *seco*: fut. -ψω. p. m. κέκοπα.
Σφυρόν. Vide in σφύρα.
Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος) *corrigia* calceamenti. Th. σφύρα.
Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, quod vide.
Σφῶ, nom. & acc. dual. à σύ.
Σφωὲ, ὲ, nom. & acc. dual. ab οὗ, *sui*. Th. ἓ, *se*.
Σφῶϊ, nom. & acc. dual. σφῶϊν, gen. & dat. dual. à σύ, *tu*. Sed σφωὶν, gen. dual. ab οὗ, *sui*.
Σφωΐτερος, *suus*; aliquando *tuus* & *vester*: à σφῶϊ, vel σφῶϊν, quod vide.
ΣΧΑΔΩ΄Ν, όνος, ὁ, *animal pennis & pedibus carens*, *cella*, vel *soboles apum*. χαδόνες, οἱ, *favi*.
Σχάζω, f. άσω. Vide in χάω.
ΣΧΑΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, *varus*, *paxillus*, *furcula attollendis retibus*. q. σάλιξ.
Σχάσαις, Æol. pro χάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi χάζω, *cohibeo*, *inhibeo*, f. άσω. a. 1. ἔχασα. Th. χάω, idem.
Σχασθείην, *impellerer*: a. 1. opt. pass. verbi χάω vel χάζω, *impello*: fut. άσω. a. 1. pass. ἐχάσθην.
ΣΧΑ΄Ω, -ῶ, fut. άσω, *scarifico*, *scalpo*, *aperio*, *laxo*, *demitto*, *deduco*, *transfero*, *cohibeo*. Est & χάζω, idem.
Σχὲ, *habe*, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔσχον.
Σχέδα, ας, ἡ, *SCHEDA*, *tabula*, in quâ scribimus, propriè ex tempore: à χεδὸν, *illicò*.
Σχέδην, *propè*, *sensim*: q. retento gressu. ab ἔχω, *retineo*: vel à χεδόν.
* Σχεδία, ας, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*) *ratis*, *navis subitò facta*: à χεδόν.
Σχεδιάζω, fut. άσω, *extemporè*, vel *tumultuariè facio*, *inconsideratè ago*: à χέδιος, q. v.
Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extempore factum*: à præced. verbo.
Σχεδίην, adv. *comminùs*, à χέδιος.
* Σχεδίον, ου, τὸ, *assula*. Th. χίζω.
Σχέδιος, α, ον, *subitò factus*; q. brevi tempore. vide σχερῷ. Th. χεδόν.
Σχεδόθεν, adv. *propè*: à χεδόν.
ΣΧΕΔΟ΄Ν, adv. *propè*, *propemodùm*, *juxtà*, cum dat. & cum gen. *fortassè*.
Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi χέθω, *habeo*: à χέω. Th. ἔχω, idem.
Σχεθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω & χέσω. a. 1. pass. ἐχέθην.
Σχεθέμεν, Ion. & Dor. pro χέθειν, *habere*, præs. infin. verbi χέθω, pro ἔχω.
Σχέθω, *habeo*: à χέω, pro ἔχω.
Σχελίδες, αἱ, *laterum carnes*, & *pulpæ oblongæ*: q. à σκέλος.
Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro χεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἔχω, *habeo*.
Σχέο, Ion. pro χοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. m. ἐχόμην.
Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps*, *ordine*, *propè*, *juxtà*. Formant à χέδιος, quod vide. Hinc in dat. χεδίῳ, & per Sync. χέδῳ, & κατὰ τρόπον τοῦ δ εἰς ρ, & accentu mutatâ, factum χερῷ.
Σχές, *habeto*, *mane*: per Pleonasm. τοῦ σ, pro χὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo*.

Σχέσις, εως, ἡ. *habitudo*, *dispositio*, *affectio dubia*. Vide χέω.
Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à
ΣΧΕΤΛΙΟΣ, ου, *infelix*, *miserabilis*; item *durus*, *sævus*, *nefarius*: q. à χέω, & τάλας, *qui miseriam habet*.
Σχέτο, *tenebatur*: Ion. pro ἔχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.
Σχέω, fut. ήσω, p. ἔσχηκα, *habeo*, inusit. ab ἔχω. Hinc χέσις, *habitudo*: &
Σχῆμα, ατος, τὸ, *forma*, *species*, *habitus*, *gestus*, *SCHEMA*, seu *figura*. Hinc
Σχηματίζω, *formo*, *figuro*, *assimilo*.
Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *cultus corporis*, vel *sermonis fastus*: à præced. perf. pass.
Σχήσειν, fut. 1. inf. act. χήσεσθαι, fut. inf. m. verbi χέω, inusit. pro ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & χήσω.
* Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum*, *assula*: &
Σχίδος, *assula*: à χίζω, *findo*.
Σχίζα, & χίζη, *fissura*: &
Σχίζῃς, dat. pl. Ion. à χίζη, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo*.
ΣΧΙΖΩ, *findo*, *SCINDO*, *disseco*: fut. ίσω. p. ἔσχικα. perf. pass. ἔσχισμαι.
Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, *assula*: frustum τῷ χίζειν ablatum.
Σχῖνος, ου, ὁ, *lentiscus*, arbor. Th. χίζω, *findo*.
Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à χίζω, *findo*. f. σω. p. ἔσχικα.
Σχισθῆναι, *scissum esse*, a. 1. inf. pass. verbi χίζω, *scindo*: f. ίσω. a. 1. pass. ἐχίσθην.
Σχίσμα, ατος, τὸ, *fissura*, *dissidium*, *SCHISMA*. à χίζω.
* Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura*, *fissura*: ejusd.
Σχίσσας, *conscindens*, gem. σ, pro χίσας, a. 1. part. act. à χίζω, *findo*. f. ίσω.
Σχιστὸς, οῦ, *fissus*, *fissilis*: à 3. perf. perf. pass. verbi χίζω.
Σχοίατο, *continerent*, Ion. pro χοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, & χήσω. a. 2. ἔσχον.
Σχοίην, *haberem*: Att. pro χοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.
Σχοινίζω, *fune metior*, *circumscribo*, & *finio*: à Th. χοῖνος.
Σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus*. à seq.
ΣΧΟΙ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, *juncus*, *funis è junco*: est idoneus ad τὸ χεῖν, id est, *retinendum*, *ligandum*.
Σχοῖνος, *pro mensura 60 stadiorum*. Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga*.
Σχοινοτενὴς, έος, ὁ & ἡ, *funibus extensus*, *longus*. Ex χοῖνος, & τείνω, *tendo*.
Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & χήσω. a. 2. m. ἐχόμην.
Σχολάζοι, *otiosus esset*: 3. sing. præs. opt. verbi
* Σχολάζω, *otior*, *vaco*, cum dat. f. άσω. p. ἐχόλακα. perf. pass. ἐχόλασμαι, σαι, σται. Th. χολὴ, *otium*.
Σχολαίτερα, seu -ον, adv. *tardiùs*, *segniùs*: ab eod. Th.
* Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, *otiosus*: Exod. v.
ΣΧΟΛΗ΄, ῆς, ἡ, *otium*, *vacatio*, *lucubratio*; *SCHOLA*; Angl. a School. Hinc

Σχόλιον

Σχέλλω, ε, τὸ, *glossema* : à præced.
Σχόμενη, *qui tenuit* : a. 2. part. m. verbi ἔχω. *habeo*. a. 2. m. ἐσχόμην.
Σχῦ, *habe* : a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.
Σῶαν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς, idem quod Th. σόος, ε, *salvus*.
Σωγένης, έος, ὁ, nomen propr. *Sogenes*.
Σώεσκε, Ion. pro ἐσώει, *servabat* : 3. sing. imperf. act. verbi σωω, idem quod σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.
Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζοι, *servet*, 3. sing. opt. præs. verbi σώζω, quod vide.
Σωζόμενος, ε, in dat. pl. Ion. σωζομένοισι, præs. part. pass. ejusd. verbi.
Σώζω, *servo* : f. σώσω. p. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα, a. 1. imperat. act. σῶσον, *serva*. a. 1. sub. σώσω, ης, η. perf. pass. σέσωσμαι. aor. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμενος, *servandus* : & in dat. plur. Ion. σωζομένοισι. Th. σάος, *salvus*.
Σωθεὶς, έντος, *servatus* : a. 1. part. pass. verbi præced.
Σωθῆναι, a. 1. infin. pass. &
Σωθησόμεθα, 1. pl. &
Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusdem verbi.
Σωκέω, *possum*, *valeo* : à σῶς, *sanus*. Th. σόος, idem.
Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro
Σωκλείδης, ε, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν ἀντὶ τῦ Κυρίε Σωκλῆς, έος, ὁ.
Σῶκος, *servator* : Epith. Mercurii pro σωσίοικος. à σόω, *servo*, & οἶκος. *domus*.
Σωκράτης, εος, -ες, ὁ, *SOCRATES* : voc. ὦ Σώκρατες.
Σωκρατικὸς, ῦ, *SOCRATICUS* : à præced.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis*, *tubus*.
Σῶμ', pro
ΣΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus* : dat. σώματι, n. pl. σώματα, *corpora*, *servi* : q. σῶον αἷμα, *sanus sanguis*. Hinc
* Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo* : ab eod. Xenoph.
Σωματικὸς, ῆ, ὸν, *corporeus*, *a*, *um* : &
Σωματικῶς, adv. *corporaliter* : &
Σωμάτιον, ε, τὸ, *corpusculum* : à σῶμα.
* Σωματοποιέω, -ῶ, *in unum corpus redigo*, *corroboro*, f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα. Th. σῶμα.
* Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos corporis*.
* Σῶος vel σόος, ε, ὁ ϗ ἡ, *salvus*, *sospes* : à σόος.
Σώπατρος, ε, ὁ, nom. viri. Gr. *salvus pater*.
Σωρακος, *vasis genus* : à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur*.
Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à
Σωρεύω, *coacervo* : f. εύσω. p. σεσώρευκα. p. pass. σεσώρευμαι. p. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus*, *a*, *um*. Th. σωρός.
Σωρηδὸν, *acervatim*, *cumulatim* : adv. à
ΣΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *acervus*, *cumulus*.
Σῶς, *integer*, *salvus* : ex σάος, idem quod σόος, & contractè σῶς, ὁ ϗ ἡ, & n. σῶ.
Σῶσαι, *servare* : a. 1. infin. act. &
Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. à
Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, qu. vid.
Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *cui vires sunt integræ*.
Σῶσι, *servant* : per Crasin pro σώζεσι, vel σώεσι, à σώζω, vel σάω. Th. σόος, *salvus*.
Σωσίπατρος, ε, ὁ, nomen viri. Gr. *conservatio patris*.
Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσω, fut. 1. part. act. verbi σώζω, quod vide.
Σῶστρον, ε, τὸ, *merces*, quæ datur Medico ob sanationem. à σώζω, *servo* : &
Σώτειρα, ας, ἡ, Poët. pro σώτειρα, ης, ἡ, *servatrix*, *liberatrix* : &
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator*, *salvator* : &
Σωτηρία, ας, ἡ, *conservatio*, *salus* : &
* Σωτήριον, ε, τὸ, idem : &
Σωτήριος, ε, ὁ ϗ ἡ, *salutifer*. Th. σόος, *salvus*.
Σῶτρον, ε, τὸ, *lignum orbiculare rotæ* : quod radios in se σώζει. q. à σείω, *agito*,
Σώφρον', pro σώφρονα, acc. sing. à σώφρων, quod vide.
Σωφρονέω, -ῶ, *sum sobrius*, *sanâ mente sum præditus* : f. ήσω, p. σεσωφρόνηκα. a. 1. ἐσωφρόνησα. a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω. à σώφρων, *sobrius*, quod vide.
Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*, nom. propr.
Σωφρονίζω, *doceo sapere*, *bonis moribus imbuo* : f. ίσω. perf. σεσωφρόνικα. perf. pass. σεσωφρόνισμαι, unde σωφρονισμὸς, ῦ, *sanitas animi*, *castigatio*, *emendatio* : ex σώφρων, *sobrius*, quod vide.
Σωφρόνισκος, ε, ὁ, *SOPHRONISCUS*.
* Σωφρόνως, adv. *temperantèr* : ex σώφρων.
Σώφροσι, *temperantibus* : dat. pl. à σώφρων.
Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia*, *sobrietas* ; it. *mentis sanitas* : à seq.
Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *temperans* : gen. pl. σωφρόνων· ex σόος, contractè σῶς, *sanus*, & φρὴν, *mens*.
Σώχω, *tero* : à σείω, *quatio*.

Τ.

Τ Est decima nona litera apud Græcos, & numeris *trecentorum* signum est. Attici eâ pro σ utuntur : & τ, Ion. pro θ, Dor. pro κ.
Τὰ, *hæc* : τάδε, τάδ', τάγε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. Et τὰ Dor. pro τί. Tum τᾶ, Dor. pro τῆ, τᾶδε pro τῆδε.
Ταβιθά, ἡ, nom. [illegible] Syr. *capra*, *dama*.
Ταβιτι, Scythicè *Vesta* nominatur.
ΤΑΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor* : cùm vigor naturalis perit, & res τήκεται, *mollescit*. hinc
Ταγγίζω, *rancidus fio* : &
Ταγγὸς, οῦ, *rancidus*.
Ταγεὶς, *constitutus* : a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino* : f. ξω. a. 2. pass. ἐτάγην.
Ταγκίστρῳ, Att. & Dor. pro τῷ ἀγκίστρῳ.
Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo*. ab eod.
Ταγὸς, ῦ, ὁ. *dux*. Th. τάσσω.
Τάζω, *extendo* : ab inusit. τάω, *capio* : a. 2. ἔταγον. undè a. 2. part. ταγὼν, & Poët. τεταγών. Th. τείνω, *tendo* : f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extensus* : a. 1. part. pass. verbi ejusdem.

Ταθῶσι, *intendantur* : 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Ταί, Ion. pro *αἱ*, & Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & *urbem*, & *promontorium*, & *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA* ; *fascia*, *vitta*, *corona* ; item *agger arenæ sub aquis latens*, *pulvinus*, *dorsum*. Th. τείνω, *tendo*.

Τάκεαι, Dor. pro τήκεαι, & hoc Ion. pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τάκω, Dor. pro τήκω, *liquefacio*, f. ξω.

Τακεὶς, έντος, *liquefactus* : a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio* : f. ξω. aor. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, *quod liquescit*, *molle est* : à verbo præced.

Τακήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτὰ, *demensum* : à τακτὸς, quod vide.

Τακτικὸς, ῦ, *peritus ordinandi milites & aciei instruendi*. τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent*, *scientia militaris*. Th. τάσσω, *ordino*.

Τακτὸς, ὴ, ὸν, *statutus*, *a*, *um*. ab eod. Th.

Ταλαεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui patienter opus facit*, *laboriosus* : gen. pl. ταλαεργῶν à τάλας, ανος, ὁ, *miser*. (Th. ταλάω, *suffero*) & ἔργον, *opus*.

Τάλαιθος, ου, ὁ, *Talaibus* : nom. proprium.

* Τάλαινα, ας, ἡ, *misera*. Th. ταλάω.

Ταλαϊονίδας, ου, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, Ταλαῦ παῖς, i. e. *Adrastus*, *Talai filius*.

Ταλαιπωρέω, f. ήσω, *miser sum* : & transit. *in ærumnas conjicio*. ταλαιπωρήσας, αντος, a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος, præs. part. pass. Vide ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria*, *molestia*. à

Ταλαίπωρος, ου, *miser*, *ærumnosus* : ex ταλάω, & πῶρος, ου, ὁ, *luctus*. Hinc

* Ταλαιπώρως, adv. *miserè*, *difficulter*.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus* : ex ταλάω, *suffero*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miser* : voc. sing. à τάλας, q. v.

Ταλαντεύω, *libro*, *pondero* ; Metaph. *suspensum teneo* : præs. pass. ταλαντεύομαι, *ponderor* ; item *vergo*, *inclino* : &

Ταλανταῖος, & -ιαῖος, αία, αῖον, *talentarius*, *a*, *um* ; *talentum suo pondere æquans* : à

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, *statera*, *libra*, *lanx*, *trutina* ; *pondus* 125 *librarum* ; *TALENTUM* : Angl. a **Talent**, qu. à ταλάω, *fero*, statera enim *fert* seu *sustinet* pondus.

Ταλαπείριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ærumnas expertus* : ex τάλας, & πεῖρα, *experientia*.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctum ferens*, *fortitèr mœrorem ferens* : ex ταλάω, *perpetior*, & πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fusi. in acc. pl. ταλάρους. & Dor. ταλάρως, *cistas*. Th. ταλάω, *suffero*.

Τάλας, ανος, ὁ, *miser* ; f. g. τάλαινα, n. g. τάλαν. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω.

Ταλασία, *lanificium* : fort. quo τάλας se sustinet. Nam

Ταλάσιον, *lana* ; id circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ærumnosus*, *cujus pectus omnia tolerat* : quod ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ου, *audax*, *fortis*. ταλαύρινον, adv. *audactèr*. à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO*, *suffero*, *perpetior*, *sustineo*, *audeo*.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, q. interpret. Lat. *puella*, Marc. v. 51.

Τᾶλις, ιδος, ἡ, *virgo nubilis* : q. à ταλᾶν ἄνδρα, *viri patens*.

Τἆλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. neut. g. ab ἄλλος, *alius*.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea* : nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ταμάλιστα, Ion. *maximè* : adv. idem quod μάλιστα.

Τἄματα, Poët. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *scidit* : Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, *scindo* : f. μῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ταμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. sing. f. 2. act. à

Ταμέειν, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, *seco*, quod vide.

Ταμεῖον, ου, τὸ, *conclave*, *promptuarium* : pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τέμνω, *scindo*.

Ταμεσίχροος, οος, ὁ ϗ ἡ, *incidens corpus*, τέμνων τὸν χρόα· à τέμνω, & χρόος, ὁ ϗ ἡ, contractè χρὼς, χρωτὸς, χρωΐ, &c. *cutis cum carne subjecta*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

* Ταμία, vel ταμίεια. Vide ταμίη.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *promus condus*, *dispensator*, *quæstor*, *qui ærario præest*, *arbiter* : quod à τέμνω, *scindo*. Hinc ταμιεύω, *sum promus condus*, *quæstoris munus obeo*.

Ταμιεῖον, ου, τὸ. Vide in ταμεῖον.

* Ταμιεύομαι, &

* Ταμιεύω, *sum promus condus*, *quæstoris munus obeo* ; item *utor*, *conservo* : f. εύσω, p. pass. τεταμιεύομαι. Th. ταμίας.

Ταμίη, ης, ἡ, *proma*, *dispensatrix* : à ταμίας.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum*, πιτύα, apud Hesych. vel *pellis hirco recens detracta* : à τέμνω, q. v.

Τάμνε, *dividebat* : Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. & Ion. pro τέμνω, q. v.

Ταμῶ, *incidam* : f. 2. ind. act à τέμνω, &c. 2. ἔταμον, a. 2. part. ταμών.

Τὰν, Dor. pro τὴν, vel ἣν· sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, *quarum*.

Ταναγρα, *vas æreum*, *in quo condiebant carnes* : à τανύειν κρέας.

Τανάκης, ὕος, ὁ ϗ ἡ, *protensam habens aciem*, *protensus*, *longus* : sive à τανύω, *extendo*, quod vide, per Paragogen : aut insuper ab ἀκὴ, *acies*.

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, *contrarius*, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*, *contrà*.

Ταναὸς, ῦ, *patens*, *extentus* : à τανύω. Th. τείνω, *tendo*.

Ταναλεγὴς,

Τανηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *longum somnum offerens, faciens τὶ ταναὸν λέγεσθαι in longum cubare* : ex ταναὸς, *longus*, q. v. & λέγω, *cubare facio*.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, *tunc* : quod ab ὁπηνίκα, *quum*.

Τάνταλος, ου, ὁ, *TANTALUS* : nomen proprium.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *linguam extensam habens* : ex τανύω, q. v. & γλῶσσα, *lingua*.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, *extensas habens cuspides* : ex τανύω, q. v. & γλωχὶν, *cuspis*.

Τανύθειρα, ας, ἡ, Poët. Epith. mulieris *passos habentis crines* : ex τανύω pro τείνω, *extendo* ; & ἔθειρα, ἡ, *coma*.

Τανυήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *longam habens cuspidem* : ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo* ; & ἀκὴ, *cuspis* : scrib. & ταναήκης, q. v.

Τανῦν, *nunc* : adv. aliàs τὰ νῦν.

Τανύοντο, *extendebantur* : 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω, *extendo* ; & pro *ago, impello*.

Τανύπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longum habens peplum* : à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλος, *vestis muliebris*.

Τανύπτερος, Poët. per Sync. idem quod τανυσίπτερος, quod vide.

Τανυπτερύγεσσι, *velocibus* : dat. plur. Ion. & Poët. à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, idem quod τανύπτερος, *cui alæ sunt extentæ* : à τανύω pro τείνω, & πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Τανύῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expandens radices* : Epithet arboris : à τανύω pro τείνω, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

Τανυσθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi τανύω, *extendo* : f. ύσω. a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expandens alas* : ex τανύω pro τείνω, & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω, id. q. τείνω, *extendo*.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, *extensio* : ab eod. verbo,

Τανύσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *latis passibus progrediens inter eundum* : à τανύω pro τείνω, & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφύρα, *malleus*.

Τανύτριχα, *hirsutum* : acc. sing. à τανύθριξ, *qui laxo capillo est* ; à τανύω pro τείνω, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Τανύω, Vide in τανυσθεὶς.

Τάξις, εως, ἡ, *ordo* ; unde ταξιόω, *in acie colloco*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *humilis, -e* ; non multùm à terrâ surgens : quod à θάπτω, *sepelio* : Eustath. à πατεῖσθαι, i. e. *calcari*.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas* : à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas, modestia, animi demissio* : à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cujus animus est humilis* : à ταπεινὸς, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Ταπεινόω, -ῶ, *humilio, humile reddo* : f. ώσω. p. τεταπείνωκα. a. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. sub. act. ταπεινώσω, ῃς, ῃ. præs. pass. ταπεινόομαι, -οῦμαι, *humilior*. p. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην. a. 1. imperat. pass. ταπεινώθητι, ήτω, & in 2. pl. ταπεινώθητε. f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινὸς, *humilis*.

Ταπεινῶς, *humiliter* : adv. à ταπεινός.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, *humiliatio, humilitas* : à ταπεινόω, quod vide.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES* : qu. πάτης, à πάτεω, quia *tapetibus pavimentum sternebant* : dat. pl. τάπησιν. Angl. Tapestry.

Ταπρῶτ', pro ταπρῶτα, *ut primùm*. Th. πρῶ.

Ταράξῃ, *turbet* : 3. sing. a. 1. sub. act. à

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præs. pass. à

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *turbo, commoveo* : f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἐτάραξαν. præs. imperat. pass. ταράσσου, έσθω. perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται. p. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, *turbatus*. a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba*. ab eod.

Τάραχος, ου, ὁ, *tumultus* : ejusd. Th.

* Ταραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *turbulentus*. ab eod.

Ταρβέω, *timeo, tremo* : f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, *terror, metus*.

Ταρβήσαντε, *perterriti*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, *stupor, timor, metus* : q. per Sync. pro τάραβος, à ταράσσω, *turbo*.

Ταργαίνω, *turbo* : puto à ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, *nexus, colligatio, pedica* : ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Ταριχεύω, *sale condio*, f. εύσω. à

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *salsamentum piscium* ; *caro sale condita & exsiccata* : q. à τείρω, vel τέρσω, *exsicco*.

Ταρμύσσω, *terreo* : q. ταρβύσσω. à ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταρὸς, *velox* : qu. à τάω, *extendo*, seu πτάω, *volo, -as*.

Ταρπήμεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. &

Τάρπησαν, *oblectati sunt* : Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto* : f. ψω. a. 2. ἔταρπον.

Τάῤῥοθος, *auxiliator* ; qu. à θαρρῶ, & θέω, quia *celeriter subvenit*.

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, *cratis* : in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur* ; vel *aliquid* ταρσῷ *simile* ; ut *ala avium, cum pennis ei insertis, palmula remi, palmula manûs* vel *pedis*. Est &

Ταρσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis, Syr. q. interpr. Lat. *marmoris exploratio*.

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, & in 3. pl. τάρταρα, *inferi*, *TARTARUS* : q. à ταράσσω, *turbo, terreo*.

Ταρταρόω, -ῶ, *in tartarum detrudo* : f. ώσω. p. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα, a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, *vehementèr* : adv. à ταρφὺς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὺς, seu ταρφὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, *densus, creber*. Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, οῦ, & ταρφὺς, ὁ καὶ ἡ, *densus, frequens* : ab eod. Th.

Ταρφέεσσιν, dat. pl, ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum ; sic dicta ob *sylvæ densitatem*.

Ταρφὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, *densus*. Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro ταρφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ,

ΤΑΡΦΟΣ, εος, τὸ, *densitas*, peculiaritèr *sylvæ* : q. τράφος, à τρέφω, *nutrio*, eo quod animalia nutrit. Hinc
Ταρφὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, *densus*, *creber*, *frequens*.
Ταρφέω, *spisso* : à τρέφω, idem.
ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, & τάρχαι, ῶν, αἱ, *inferiæ*, *justa*, *parentalia* : an à ταραχῇ, *turbatione*, quæ est ob mortuos?
Ταρχύω, ταρχεύω, & -έω, *exequias facio* : à præced.
Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε καὶ ταύτας & τᾶς pro ἧς.
ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino*, *colloco*, *constituo*; f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, *statui*. præs. pass. τάσσομαι, *constituo*. p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. p. part. pass. τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, *prædestinatus*. a. 1. m. ἐταξάμην, ω, ατο, *constitui*. a. 1. part. m. ταξάμενος.
Τάττωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi præc.
Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, η, *privatus re aliquâ* : præs. part. pass. verbi τητάω, *privo*.
Ταϋγέτοιο, gen. Ion. à
Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen propr. montis.
Ταῦθ', sequente aspiratione pro ταῦτα, *hæc* nom. pl. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.
Ταὔλιον, ου, τὸ, Att. & Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum*. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula*.
Ταύρειος, & ταύριος, ου, *taurinus*. Th. ταῦρος, *taurus*.
Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri*, *torvè* : ab eod.
Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *ex tauro procreatus* : à ταῦρος, & πατὴρ, *pater*.
ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *TAURUS* : dat. pl. ταύροις. ταύρως, Dor. pro ταύρους, acc. pl.
Ταυροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tauricida* : à ταῦρος, & φένω, *occido* : p. m. πέφονα.
Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc* : nom. vel acc. pl. Att. Ion. & Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc* : ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. Accipitur & ταῦτα, adv. pro *quod magis est*, *imprimis*, *præsertim*. καὶ ταῦτα, *atque*. ταῦτα, Dor. Æol. & Poët. pro τῇ αὐτῇ.
Ταὐτὰ, *eadem* : pro τὰ αὐτά. ταύτῃ, pro οὕτω, *hoc modo*.
Ταύταν, Dor. pro ταύτην, *hanc*, *istam* : ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.
Ταυτολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui idem dicit*. ταυτὸν λέγω. Hinc ταυτολογία, ας, ἡ, *ejusdem repetitio*. Angl. Tautology.
Ταυτόματος, ου, pro αὐτόματος, ου, ὁ, *spontaneus*, *ultroneus*. ταὐτόματον, *forte fortuna*.
Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. &
Ταφεὶς, *sepultus* : a. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; item *stupeo* : f. ψω. a. 2. ind. pass. ἐτάφην.
Ταφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura* : ab eod. verbo.
Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.
Τάφος, ου, ὁ, *epulum funebre*, *sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio*.
Τάφρος, ου, ὁ, *fossa*, *fovea*, *sepulchrum*. Th. θάπτω. Est &
Τάφρος, *vallum* : à præced. Th.
Ταφὼν, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem : nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit*, tum est à θάπτω, *sepelio* : nonnunquam idem quod θαμβήσας, *obstupefactus*, & tum est à θήπω, *obstupeo* : a. 2. ἔταφον. præt. m. τέθηπα.
Τάχ', pro
Τάχα, adv. *brevi*, *citò*, *velocitèr*, *forsitan*, *utique*. Th. ταχὺς, έος, *celer*.
Ταχέες, nom. pl. à ταχύς.
Τάχει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas* : ejusd. Th.
Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, έος, *celer*.
Ταχέων, gen. pl. ab eod.
Ταχέως, adv. *celeritèr* : ab eod. Th.
Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, *constituo* : f. ξω.
Ταχινὸς, ὴ, ὸν, *pernix*, *celer*. ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, *celeritèr*. Th. ταχύς.
Τάχιον, adv. *citiùs* : &
Τάχιστα, *citissimè*, τὴν ταχίστην, *celerrimè*. ab eod. Th.
Τάχος, τὸ. Vide τάχει.
* Ταχὺ, *celeritèr*, adv. Th. ταχύς.
Ταχυάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui citò capi potest* : ex ταχὺς, & ἁλίσκω, *capio*.
Ταχυδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui velocitèr currit* : à ταχὺς, *celer*, & τρέχω, *curro* : f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde δρόμος, *cursus*.
Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à
Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero*, *propero*. Th. ταχύς.
Ταχυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *facilè credulus* : ex ταχὺς, & πείθω, *persuadeo*.
Ταχύποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citæ morti est obnoxius* : ex ταχὺς, *celer*, & πότμος, *mors*.
Ταχύπωλος, *celeres equuleos habens*; *rei equestris peritus* : ex ταχὺς, *celer*, & πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus*.
ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer*, *velox*, *præceps* : quasi à τάξω, *extendo*, vel τάσσω, *ordino* : comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo usitatiùs ταχίων, item θάσσων, & -ττων. superl. ταχύτατος, seu τάχιστος.
Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro
Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas*, *velocitas* : aliàs ταχύτης. Th. ταχύς.
Ταχυτῆτ', pro ταχυτῆτα, acc. sing. præced.
Τάω, τῶ, *capio*. Indè format Eustath. τάζω.
Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.
Ταὼς, & ταῶς, ῶ, & ταὼν, ῶνος, ὁ, *PAVO* : q. à τάω, id est, *extensione* pennarum. Th. τείνω, *extendo*.
ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinorum *que*, *ET*. Est dictio enclitica, & semper postponi solet, εἶπέ τε, *dixitque* : τε, & ἄρα, aliquandò apostrophantur; ut, τ' ἄρ, & expletivæ particulæ sunt. Et
Τὲ, Dor. pro σὲ, *te*.
ΤΕ'ΓΓΩ, *TINGO*, *humecto*, *mollio* : f. ξω. τέγγειν ψευδεῖ λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere* : q. à τείνω, *extendo* : nam *mador* facit ut corpora possint *extendi*. Hinc Angl. to tinge.

Τέγεα, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.
Τέγεος, pro τέγειος, *sub tecto*, *sublimis*, *altus* : à τέγος, quod vide.
◆ Τεγκτὸς, οῦ, *tinctus*. Th. τέγγω.
Τέγος, εος, τὸ, *tectum*, *domus*, pro στέγος, τὸ, idem : Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis*, *mons*. Th. στέγω, *tego*.
Τεὸν, *tuam* : Poët. & Dor. pro σὸν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὺ, *tu*.
Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. acc. sing. à θάλλω, *floreo*. Vide τεθαλυῖα.
Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo* : f. αλῶ. p. m. τέθηλα, & τέθαλα. p. m. part. τεθαλώς.
Τεθάῤῥηκα, *ausus sum*, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo* : à θάῤῥος, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.
Τεθαρσήκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo*. Th. θάρσος.
Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, *sepultæ sunt* : 3. pl. perf. paſſ. verbi θάπτω, *sepelio*.
Τεθέαμαι, perf. paſſ. verbi θεάομαι, *specto* : f. άσομαι.
Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.
Τέθεικα, perf. act. &
Τέθειμαι, perf. paſſ. verbi τίθημι, *pono*.
Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. sing. plusq. p. paſſ. Att. & Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio* : f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.
Τέθηλα, ας, ε, *florui*, p. m. &
Τεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi θάλλω, *floreo*.
Τεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.
Τέθηπα, p. m. verbi θάπτω, *sepelio*, *stupeo* : a. 2. ἔταφον. perf. inf. m. τεθηπέναι, perf. part. m. τεθηπώς, ότος.
Τεθήσατο, Ion. Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι. Significat autem ἐθαυμάσατο.
Τεθλασμένος, p. part. paſſ. à θλάω, *frango* : f. άσω.
Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus*, *a*, *um* : perf. part. paſſ. verbi θλίβω, *premo*, *affligo* : f. ψω. p. τέθλιφα.
Τέθμιον, Poët. idem quod
Τεθμὸς, *lex*, *mos* : à τίθημι.
Τέθνακα, p. m. q. à θνάω· τεθνᾶναι, contractè pro τεθναέναι, p. inf. m. verbi θνήσκω, *morior*. Vide
Τέθναθι, præſ. imperat. τεθναίην, præſ. opt. τεθνάναι, præſ. inf. τεθνὰς, præſ. part. à τέθνημι, *morior* : hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior* : f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.
Τεθναίην, *moriar*, præſ. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplaſiaſmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.
Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, nom. plur. præced.
Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior* : p. τέθνηκα.
Τεθνακὼς, ότος, *mortuus* : Dor. pro τεθνηκὼς, p. part. act. verbi θνήσκω, *morior* : p. act. τέθνηκα.
Τεθνάμεν, Ion. & τεθνάμεναι, Dor. pro
Τεθνάναι, præſ. inf. à τέθνημι, pro θνήσκειν. Sed τεθνᾶναι, contractè pro τεθναέναι, p. inf. m. verbi θνήσκω, *morior* : f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. perf. med. τέθνηκα, q. à θνάω.
Τεθνᾶσι, *mortui sunt*, per Synæresin pro τεθνάασι, 3. pl. m. verbi θνήσκω, *morior* : p. m. τέθνακα.
Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. sing. imperat. præſ. τέθναθι, verbi τέθνημι pro θνήσκω.
Τέθνεικα, Bœot. Sync. pro τέθνηκα, perf. ind. act. Hinc τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior* : f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα, & Bœot. τέθνεικα, a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνακα.
Τεθνειῶτος, gen. sing. perf. part. Vide in præced.
Τεθνεὼς, ῶτος, & Poët. τεθνειὼς, per Crasin pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior* : p. act. τέθνηκα.
Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. &
Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat. act. à θνήσκω, quod vide.
Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω.
Τεθνειὼς, Poët. pro τεθνεὼς, quod vide.
Τεθνεὼς, per Sync. pro τεθνακὼς, p. part. m. verbi θνήσκω, *morior* : p. m. τέθνακα.
Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. perf. paſſ. à θολόω, *turbo*, *inquino*. Th. θολὸς, οῦ, ὁ, *sordes turbidæ*.
Τεθορεῖν, Ion. Anadiplaſ. pro θορεῖν, præſ. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio*.
Τεθραμμένην, acc. sing. part. p. paſſ. f. g. verbi τρέφω, *alo* : f. ψω. a. 2. ἔτραφον. p. paſſ. τέθραμμαι.
Τεθράσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. infin. paſſ. verbi τετραίνω, seu τίτρημι, *perforo* : f. τρήσω. p. paſſ. τέτρημαι.
◆ Τεθραυσμένος, *confractus*, *vulneratus* : perf. part. paſſ. à θραύω, *frango*.
Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur* : ex τέθριππον, τὸ, *quadriga* (quod ex τέτρας, *quaternio* : hoc à τέσσαρες, *quatuor* : & ἵππος, *equus*) & βαίνω, *ascendo*.
Τέθριππον ἅρμα, *currus quadrijugus*, *quadriga*. Vide in
Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ & ἡ, *qui equos quadrijuges alit* : & τεθριπποτροφέω, *equos quadrijuges alo* : ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, (quod à τέτρας, άδος, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἵππος, *equus*) & τρέφω, *alo* : p. m. τέτροφα.
Τεθυμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi θύω, *sacrifico*, *immolo*. f. σω. p. τέθυκα.
Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω, *ad iram provoco* : f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus*, *ira*.
Τεθυωμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi θυιόω, *odore jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*.
Τεΐν, & τίν, Ion. Poët. & Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*.

Τείνας, αὐθεὶς, a. 1. part. act. &

ΤΕΙΝΩ, *TENDO*, *extendo*, *porrigo me*, *seu pertineo*: f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτονα.

Τείρεα, τὰ, *astra*: ob *siccandi* virtutem: à τείρω.

Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præstantissimus.

Τειρέσκετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.

● Τειρέω, -ῶ, *domo*, *contero*: f. ήσω, p. τετείρηκα.

Τειρήσει, εις, ει, f. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo*, *vexo*, *domo*. Gen. iii. 15.

Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.

Τείροντι, Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præs. ind. à

ΤΕΙΡΩ, *vexo*, *affligo*, *subjugo*, *TERO*, *sicco*: f. τερῶ. a. 2. ἔτερον.

Τειχεσιπλῆτα, voc. sing. à

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *mœnium quassator*: ex τεῖχος & πλήσσω, *percutio*.

Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.

Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *mœnibus conclusus*: ex τεῖχος & ἄρω, *apto*.

Τειχίζω, vide in τειχισθῆναι.

Τειχιόεις, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τειχίσαι, a. 1. infin. act. &

Τειχισθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi τειχίζω, *muris munio*: f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

● Τειχιστὴς, ῦ, ὁ, *murarius*, *cæmentarius*: ab eod. Th.

Τειχομαχέω, *muros oppugno*: hinc τειχομαχία, & Ion. -ίη, *murorum oppugnatio*: ex τεῖχος & μάχομαι, *pugno*.

ΤΕΙΓΧΟΣ, εος, τὸ, *murus*, *mœnia*, τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues*, *rogus*: q. à τεύχω.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος & φύλαξ, ακος, ὁ, *custos*. Th. φυλάσσω.

Τεκ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.

Τεκέεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκετ', pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ου, εται, *destino*, *ad finem perduco*, *struo*, *denuntio*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην à τεκμαίρω, *indico*, *demonstro*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo*: à

ΤΕΚΜΑΡ, ατος, τὸ, *finis*, *exitus rei*; item *signum*: q. à τέκω, *pario*, *efficio*.

Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*: à τέκμαρ.

Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ, *signum*.

Τέκνα, τὰ, *pulli*, *filii*, nom. pl. à τέκνον, q. v.

Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus*. τεκνία, ων, τὰ, *filioli*: ab eod.

Τεκνογονέω, *liberos pario*: f. ήσω. p. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα. à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & γείνομαι, *nascor*: p. m. γέγονα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ex iisd.

Τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Est pro *autore generis*, Pindar. τέκνα, ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.

● Τεκνοπαίγνιον, ου, τὸ, *artificium ludicrum*.

Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*: qu. ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & ποιέω, *facio*.

● Τεκνοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *liberorum procreator*: ex iisd. Th.

Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo*: f. ήσω. p. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & τροφέω, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ liberos alit*: &

Τεκνότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ à liberis alitur*. Vide τεκνοτροφέω.

Τεκνόφι, adv. *per filium*, *operâ filii*. διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.

● Τεκνοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liberos interficiens*.

Τεκνόω, *liberos procreo*, *genero*; item *liberos habeo*, *peperi*: præs. pass. τεκνόομαι, *gignor*, *nascor*: à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.

Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præcedente.

Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. part. τεκών, όντος, gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles*: à τίκτω, *pario*.

Τεκοῦσα, *pariens*: a. 2. part. act. f. g. à τεκών, όντος, quod vide.

● Τεκταίνω, *fabricor*, f. ανῶ. Th. τεύχω.

Τεκτήνατο, *fabrefecit*: Ion. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*. f. ανῶ. q. à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.

● Τεκτονικὸς, ή, όν, *fabrilis*: à τέκτων.

Τέκτονος, gen. sing. à

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*: q. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor*: f. ξω. p. τέτευχα. p. pass. τέτευγμαι, ξαι, κται, (ubi υ abjici solet.)

Τεκών, οῦσα, όν, aor. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τελαμών, ῶνος, ὁ, *fascia*, *lorum clypei aut ensis*: à ταλάω, *suffero*, *sustineo*.

Τελαμωνίαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras*: a præced.

Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telemonius*, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέεσθαι, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελέῃς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd. & Th.

Τελέθοντι, *sunt*, Dor. pro

Τελέθουσι, 3. pl. præs. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, *sum*, *fio*, *orior*: Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθωνται, τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum*, *fio*.

Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελεία, *perfecta*, f. g. à τέλειος.

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τέλειος, τελεία, ον, *perfectus*, *a*, *um*, in comparat.

paratt

parat. τελειότερος, ίρα, ερον. hinc adv. τελείως, *perfectè*. Th. τέλος, *finis*.
Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio* : à præced.
Τελειόω, -ῶ, *perficio*, f. ώσω. p. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα. a. 1. sub. τελειώσω. a. 1. infin. τελειῶσαι. *consecrare*. pr. pass. τελειόομαι, -ῦμαι, *perficior*, *consummatus ero*. p. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*. p. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, *perfectè regeneratus*. a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, *consummatus sum*. a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῆς, ῆ, *consecror*, & in 3. pl. τελειωθῶσι. Th. τέλος.
Τελείσθω, *perficitor*, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω, ab eod. Th.
Τελεῖται. 3. sing. præs. pass. verbi ejusd.
Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελειόω.
Τελείως, *integrè*, adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.
Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio*, *consummatio* : à τελειόω, *perficio*. Th. τέλος.
Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator* : ex iisd.
Τελέοι, a. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio*. Th. τέλος.
Τέλεος, idem quod τέλειος, *perfectus* : &
Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio* : hinc præs. infin. τελεοῦν. Th. τέλος.
Τελέσαι, a. 1. infin. act. &
Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.
Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.
Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.
Τελέσειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusd.
Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. act. &
Τελέσητε, a. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.
Τελεσθέντων, Att. pro τελεσθεισῶν, m. pro f. g. a. 1. part. pass. à τελέω, *perficio*. Th. τέλος.
Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.
Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.
Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro
Τελεσιάδης, ε, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ε, ὁ.
Τελέσιος, ε, *perfectus*, *ultimus*. Th. τέλος.
Τελεσιουργέω, *perficio* ; item *initio* : à
Τελεσιουργὸς, ὔ, ὁ κ, ἡ, *perfector*, qui τελέσιον ἔργον producit. Th. τέλος.
* Τέλεσμα, ατος, τό. *vectigal*. Th. τέλος, *tributum*.
Τέλεσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*. ab eod. Th.
Τέλεσσα, Ion. & Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.
Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.
Τελεσσιγάμοισιν, *perficientibus nuptias* : dat. pl. à
Τελεσσίγαμος, ε, ὁ κ, ἡ, *qui vel quæ perficit nuptias* : ex τελέω, *perficio*. (Th. τέλος, *finis*) & γάμος, ε, ὁ, *nuptiæ*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.
Τελέσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco*, *perficio* : à
Τελεσφόρος, ε, ὁ κ, ἡ, *ad finem perducens* ; & qui τελέσιον φέρει, tum *qui perfectum fructum fert*, *fructifer*. ex τέλος & φέρω, *fero*.
Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *exitus* ; item *initiatio*, *expiatio*, *sacerdotium*, *ceremonia*. Th. τέλος.
Τελεῦντι & τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.
Τελευτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, quod vide.
Τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus*, *postremus* : à τελευτὴ, idem quod τέλος.
Τελευτᾶν, Att. pro τελευτᾶσθαι, præs. infin. verbi τελευτάω, quod vide.
Τελευτάσει, *perficiet* : 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. &
Τελεύτασεν, *finivit* : Dor. & Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.
Τελευτάω, *morior*, *ad finem perduco*. pr. imperf. τελεύτας, -α, άτω, *moriatur*. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος. perf. ind. act. τετελεύτηκα. præs. pass. τελευτάομαι, *evenio* : à
Τελελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *mors*. Th. τέλος, *finis*.
Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τελευτήσασι, dat. pl. τελευτήσαντες, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.
Τελέω, -ῶ, *impleo*, *solvo*, *perficio* : f. έσω. p. τετέλεκα, *absolvi*. a. 1. ἐτέλεσα, *ad finem perduxi*. a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετέλεσμαι, σαι, σται, *consummatus sum*. a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η. f. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ, *impletus fuerim*. Th. τέλος, *finis*.
Τελέως, *plenè*, *planè*, *perfectè*, adv. à τέλεος.
Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio*, *consummatio*. Th. τέλος.
Τελεωτέρων, gen. pl. comparat. grad. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.
Τελήεις, εντος, *perfectus* : in f. g. à τελήεσσα, ης, ἡ. ab eod. Th.
Τελήεσσας, *perfectas* : acc. pl. f. g. à τελήεις.
Τελίσκομαι, *compleor*, *perficior*, *initior* : Hesych. Th. τέλος.
Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere*, *proficisci*, Dor. pro ὁδὸν τελειοῦν.
ΤΕΛΛΙΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit*, & fit τελεία.
Τελλὶς, *totum*. Hesych. nempe τέλλειν, ex partibus, quæ illud τελοῦσι.
Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum*, *existo* : à
ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. *facio*, *fio*, *orior*. Hinc ἀνατέλλω, *injungo*.
ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna*, *locus palustris*. à
Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum* : à præced.
ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis*, *exitus* ; & pro *victoria*, *vectigal*, *impensa*, *mysterium*, *dignitas magistratuum*, *legio*, *turma*, *cohors* : Ion. scribentibus sæpè est χρῆμα, *res*.
Τελοῦσι, *perficiunt* : 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. à sup.
Τέλσον, ε, τὸ, *finis*, *extremitas* : ab eod. per Metath.
Τελχὶν, *fascinator* : qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.
Τελῶν, *perficiens* : præs. part. verbi τελέω.
* Τελωνέω, -ῶ, *portorium exigo*, *vectigalia conduco*.

Τελώνης,

Τελώνης, ου, ὁ, *publicanus* : ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal*, & ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM* : locus ubi Publicani sedebant & vectigal exigebant. ex iisd.

Τέμαχος, εος, τὸ, *frustum sectione alicunde ablatum* : à τέμνω, *seco*.

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *nemus*, *portio agri à cæteris resecti*. Th. τέμνω, *seco*.

Τέμνουσαι, *secantes* : Dor. pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco*, *scindo* : f. τεμῶ. p. τέτμηκα. p. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Τέμπεα, -ῶν, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessaliâ.

Τεμῶ, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus*, *maris illuvies*, *limus* : à τέγξαι, *humecto*.

Τένδει, *arrodit* : 3. sing. præs. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo*, *rodo* : à τείνω, & ἔδω, ut sit *distento ore edo*. Hinc

Τένθης, ου, ὁ, *vorator*, *liguritor*.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. insulæ.

Τενθρηδὼν, & τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa; quia delectatur τενθείᾳ, id est, *liguritione*. Th. τένθω.

Τένοντα, acc. sing. &

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo*, *finis musculi* : quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, *tensione* consistit : à τείνω.

* Τενοντοκοπέω, -ῶ, *cervices abscindo*.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, *pario* : f. τέξομαι, ῃ, εἶαι, a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id est, τίνος, Poët. subintelligente ἕνεκα.

Τέοισ' & τέοισι, dat. pl. à

Τεὸς, ά, ὸν, *tuus*, *a*, *um*, Dor. pro σὸς, ὴ, όν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνος, ου, ον, *coctu facilis* : &

Τεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mollis*, *tener* : à τέρην, idem. Th. τείρω, *vexo*, *tero*.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *signum*, *portentum*, quod facit τρεῖν, quia *terret*. τέρατα, ων, τὰ, *ostenta*, *miracula*. τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ*, *incantamentum*.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος.

* Τερατεύομαι, &

* Τερατεύω, *monstra loquor*. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prodigiorum inspector & observator*, *vates* : ex τέρας, το, *portentum*, & σκόπος, q. à σκέπτομαι, *inspicio*, *video*, p. m. ἔσκοπα.

* Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρας.

* Τερατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *portentosus*. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *TEREBINTHUS* arbor.

Τέρεινα, & Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera* : à masc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.

* Τερέμινθος, & τέρμινθος, ου, ἡ, idem ac τερέβινθος.

Τέρενα, acc. sing. à τέρεινα.

Τερετίζειν, *Musicum pulsum edere* : à sono.

ΤΕΡΕ'Ω, f. έσω, *terebro*, *torno*, *vulnero* : à τείρω, *tero*. Hinc

Τέρετρον, ου, τὸ, *terebra*.

Τερέτριον, ου, τὸ, *terebella*.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, *TEREDO* : à sup.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα. n. τέρεν, *TENER*, *mollis*. Angl. tender. à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

* Τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ*, *incantamentum*.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, *præstigiator* : à τέρας, quia *portenta edit*.

Τέρθρον, ου, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρετρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερέω, *terebro*.

Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus*, *meta*, *finis*; adv. *tandem*, *ad extremum*. hinc τέρμις, & τέρμων, idem, & Angl. Term. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*, in acc. τερμιόεντα, *talarem*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

* Τέρμις, &

* Τέρμων, id. ac τέρμα, q. v.

Τέρπει, *delectat* : 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω.

Τέρπεο, *delectare*, Ion. pro τέρπου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. &

Τέρπετο, Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens* : à τέρπομαι, *delector*, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, οῦ, *jucundus*, *suavis* : τέρψις, ιος, τὸ, *delectatio*, *voluptas* : à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότατος, η, *jucundissimus* : superl. à τερπνὸς, *jucundus*. hinc τερπνῶς, adv. ab eod. Th.

Τερπνότης, ητος, ὁ, *jucunditas* : ab iisd.

* Τερπνῶς, adv. à τέρπω, *delecto*.

Τερποίμην, præs. opt. pass. &

Τερπόμενος, præs. part. pass. &

Τέρποντο, *delectabantur* : Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. &

Τέρπου, *bellè*, *oblectare* : præs. imperat. omnia ex

ΤΕ'ΡΠΩ, *delecto*, *exhilaro*, *mulceo* : τερψόμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. f. 1. ind. act. τέρψω. p. φα. Hinc

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, 3. sing. f. Æol. verbi τείρω, *vexo*; f. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρσω, quod vide. τέρσετον, est dual fut. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*.

Τέρσηνε, *siccabat* : 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod

ΤΕ'ΡΣΩ, *arefacio*, *sicco* : à τείρω, hinc τερσαίνω, idem. ταρσὸς, & Att. ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, *crates*, *su..er quâ caseì & alia solent siccari*; item *ala avium*, & *ordo remorum*.

Τέρτιος, ου, ὁ, nom. viri Lat. *Tertius*.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen Oratoris, seu *rabula forensis* : à præced.

Τέρυς, υος, *invalidus*, *imbecillus*; item *vorax*. q. *tritus*. &

Τερύσκω, *affligo* : à τείρω, *vexo*, *tero*.

Τερφθῇ, *delectatur* : 3. sing. a. 1. sub. pass. à τέρπω,

Τέρψαι, oblectans: a. 1. part. act. verbi τέρπω.
Τερψίμβροτος, ου, delectans homines, Epith. solis. à τέρψις, & βροτὸς, mortalis.
Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, delecto.
Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen musæ, tripudiis se oblectantis: à τέρπω, & χορὸς, chorus, tripudium.
Τέσσαρα. Vide in τέσσαρες.
Τεσσαράκοντα, οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ, quadraginta. Th. idem.
Τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quadraginta annorum. ex τεσσαράκοντα, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Τεσσαρακοστὸς, οῦ, quadragesimus: à
ΤΕΣΣΑΡΕΣ, & Att. τέτταρες, ων, οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ τέσσαρα, quatuor. dat. τέσσαρσι. acc. τέσσαρας, & -α.
Τέσσερες, Ion. pro præced.
Τεταγμένος, η, ον, ordinatus: perf. part. pass. verbi τάσσω, ordino: f. ξω. p. χα.
Τεταγμένως, ordinatè, stato tempore: adv. à præced.
Τεταγὼν, όντος, qui tetendit: Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, prehendo, capio, tendo. Th. τείνω, tendo.
Τέτακα, extendi: p. act. à τείνω, tendo: f. ενῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.
Τέτακται, p. ind. pass. 3. sing. verbi τάσσω, ordino: f. ξω. p. χα.
Τέταλμαι, p. ind. pass. verbi τέλλω, orior: f. τελῶ. p. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.
Τετανὸς, οῦ, & τέτανος, extentus. à τετάνω. Th. τείνω, tendo.
Τέτανται, exporrecti sunt: 3. pl. p. pass. ejusdem verbi.
Τεταπεινωμένος, η, ον, p. part. pass. à ταπεινόω, humilio, quod vide.
Τετάραγμαι, ξαι, κται, p. pass. verbi ταράσσω, turbo, commoveo: f. ξω. p. χα.
Τεταραγμένως, perturbatè, inordinatè: adv. à p. part. præced.
Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, delecto.
Τεταρπώμεθα, Ion. & Poët. redupl. pro ταρπώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.
Τεταρταῖος, αία, αῖον, quatriduanus, a, um: à τέταρτος, η, ον, quartus, a, um. Th. τέσσαρες, quatuor.
Τετάρτη, dat. sing. f. g. à
Τέταρτος, η, ον, & Poët. τέτρατος, quartus. à Th. præced.
Τέταται, Pind. posuit, pro contendit, in istam curam incumbit: 3. sing. p. pass. Vide in
Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi τείνω, extendo: f. τενῶ. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.
Τετάχαται, ordinati sunt: Ion. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. pass. verbi τάσσω. f. ξω. p. χα. p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.
Τετειχισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi τειχίζω, murum ædifico: f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.
Τέτελα, perfeci: p. m. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Τετέλεκα, p. act. τετέλεσται, 3. sing. p. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τετελεσμένον, perfectum: p. part. pass. verbi præced.
Τετευγμένος, pro τετυγμένος, consecutus: p. part. pass. verbi τυγχάνω, assequor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. p. pass. τέτευγμαι.
Τετεύχαται, fabricati sunt: Ion. pro τετευγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. pass. &
Τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. part. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, fabricor.
Τέτευχα, ας, ε, p. ind. act. à τυγχάνω, f. τεύξομαι, adipiscor.
Τέτηκα, p. m. indè τετηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi τήκω, liquefacio.
Τετιημένε, afflicte: voc. sing. à
Τετιημένος, η, p. part. pass. verbi τιάω, crucio, dolore afficio: f. ιάσω. p. τετίηκα. Hinc p. part. act. τετιηὼς, per Crasin. pro τετιηκὼς. Th. τίω, punio.
Τετίησθον, 2. dual. p. pass. τετίημαι, ab eod. verbo & Th.
Τετιηὼς, ότος, per Crasin. pro τετιηκὼς, ότος, mærens, tristatus, cruciatus, p. part. ex iisd.
Τετιμένος, η, ον, honoratus: per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, honoro. Alii volunt esse p. part. pass. verbi τίω, punio: f. τίσω. p. pass. τέτιμαι.
Τετίμηκε, honore afficit: 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.
Τετιμημένος, æstimatus: p. part. pass. ejusd. verbi.
Τετιμῆσθαι, honoratum esse: perf. infin. pass. ejusd. verbi.
Τετίμηται, honorata est: 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.
Τέτλα, patere: per Apocop. pro τέτλαθι, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, tolero. Vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, patior: a. 2. ἔτλην, a. 2. imperat. τλῆθι, & Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, seu τλάω, profero.
Τέτλαα, p. m. ejusd. verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. & per Syncop. dici pro τέτληκα.
Τέτλαθ' pro τέτλαθι, sustineas. Vide τέτλα.
Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, perfero.
Τετλάμεν, Ion. & τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. ab eod Th.
Τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. ab eod. Th.
Τέτληκε, justinuit: 3. sing. p. act. verbi τλάω, sustineo, f. ήσω. Th. ταλάω, idem.
Τετληὼς, ότος, passus: per Sync. pro τετληκὼς, p. part. act. ejusd. verbi & Th.
Τέτμε, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, invenio. Th. τέμνω, seco: indè τμῶ, & per redupl. τέτμω.
Τέτμηκα, incidi: p. act. verbi τέμνω, seco: fut. μῶ. p. pass. τέτμημαι. p. part. pass. τετμημένος.
Τετμημένος, incisus: p. part. pass. ab eod. verbo.
Τέτοκα, ας, ε, peperi: p. m. verbi τίκτω, pario: f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. p. part. m. τετοκὼς, υῖα, ός.
Τετοκυίης, enixæ: gen. sing. f. g. à τετοκυῖα, p. part. m. à τέτοκα, quod vide.
Τετολμηκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, audeo:

ῶσαι: f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, *audacia*.

Τέτομα, *incidi*: p. m verbi τέμνω, *seco*: f. τεμῶ. p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορα, dual. à τέτορες, *quatuor* Ion. & Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τα, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compositione est contractè pro τέτταρα, vel τετράκις, id est, *quater*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραγωνοπρόσωπος, ε, ὁ κὴ ἡ, *quadratâ facie præditus*. Ex τετράγωνον, quod vide, & πρόσωπον, ε, τὸ, *facies*. Th. ὄπλομαι, *video*.

Τετράγωνος, ε, ὁ κὴ ἡ, *quadrangularis*, *quadratus*. Ex τετρὰς, άδος, *numerus quaternarius*, & γωνία, ας, ἡ, *angulus*.

Τετράδ', acc. pro τετράδα. à τετρὰς, q. v.

Τετράδιον, ε, τὸ, *quaternio*: dimin. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

• Τετραδράχμιον, ε, τὸ, *species nummi*.

Τετράετες, Dor. pro τετραετές.

Τετραετὴς, ὁ, κὴ ἡ, κὴ τὸ τετραετὲς, έος, *quadrimus*, *quatuor annos habens*: qu. ὁ τέτταρας ἔτος, τετέστι τέσσαρας ἐνιαυτὰς ἔχων.

Τετραετὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, idem. Th. ἔτος, *annus*.

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: ab eod.

Τετραθέμελιος, *quatuor habens fundamenta*, *quadruplex*: ex τετρὰς, άδος, ἡ, κὴ θεμέλιον, ε, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμεθλον, idem.

Τετραίνω, pro τετραίνω, unde a. 1. τέτρηνα. Th. τετράω, *perforo*.

Τετράκις, *quater*: à τέσσαρες, *quatuor*.

Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: à τετράκις, κὴ μύριοι, *decies mille*. Th. μύριος.

Τετρακισχίλιοι, α, α, *quater mille*, divisè τετράκις (quod à τέσσαρες) *quater* & χίλιοι, *mille*.

Τετράκναμος, ε, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, & κνήμη, ἡ, *tibia*.

Τετρακόσιοι, αι, α, *quadringenti*, *æ*, *a*, quod ex τέτρα, vel τετράκις, *quater*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, & κόσιοι, quod vide.

Τετρακοσιοςὸς, ῦ, *quadringentesimus*: ab iisd.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

• Τετραμερὲς, έος, τὸ, *quarta pars*.

Τετράμηνον, ε, τὸ, *quadrimestre spatium*. à

Τετράμηνος, ε, ὁ κὴ ἡ, *quadrimestris*: quod ex τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus*, & μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*. f. ψω. p. φα. perf. part. pass. τετραμμένος, *versutus*: p. m. τέτροπα.

Τετραμμένοι. Vide in τέτραμμαι.

• Τέτραξ, & τετράων, *avium nomina*, & Lat. *TESSERA*: q. *quadrata*.

Τετραορία, ας, ἡ, Poët. pro τέθριππος, vel ον, quùm adjectivum est, subaudit. ἅρμα, άτος, τὸ, *quadrigæ*, vel *quadrigarum currus*. τετράορον ἅρμα, Poët. etiam pro ἅρμα τέθριππον, *quadrigæ*. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per Syncop. τέτρα, *quatuor*, & ἀείρω, *conjungo*, p. m. ἦορα, & Ion. ἀορα, ας, ε.

• Τετράπεδος, ε, ὁ κὴ ἡ, *quadratus*.

• Τετραπλάσιον, adv. *quadruplicitèr*: à τετραπλάσιος.

Τετραπλάσιος, ε, &

Τετραπλασίων, ονος, ὁ κὴ ἡ, *quadruplo major*. Th. τέσσαρες.

Τετραπλῆ, *quadruplicitèr*, adv. à

Τετραπλόος, -ὲε, -όη, -ῆ, -όον, -ῦν, *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

• Τετραπλῶς, adv. *quadruplicitèr*.

Τετράπολος, ε, ὁ κὴ ἡ, Epithet. *soli quater aratro versi*: à τετρὰς, quod a τέσσαρες, *quatuor*, & πολέω, *verso*.

Τετράπυς, ὁ κὴ ἡ, κὴ τὸ τετράπυν, *quadrupes*, in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα, & το τετράπυν, in pl. οἱ, κὴ αἱ τετράποδες, κὴ τὰ τετράποδα, gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι, compon. ex τετρὰς, άδος, ὁ, *numerus quaternarius*, & πῦς, *pes*.

Τετράπτερος, ε, *quadripennis*: &

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, *locusta*; quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράρυμον ἅρμα, *completus currus*: ex *quatuor* scil. ῥυμοῖς, id est, *temonibus*, seu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha*: f. ήσω. p. τετράρχηκα. &

Τετράρχης, ε, ὁ, *TETRARCHA*, *qui τετράδα regionis pleno jure regit*: q. τεταράρχης, per Sync. a τέτταρα, Att. pro τέσσαρα, & ἀρχὴ, *imperium*.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus*, *quaternio*, dat. sing. τετράδι, acc. τετράδα, dat. pl. τέτρασι. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσιν. Vide τέσσαρες.

• Τετράςιχος, ε, ὁ κὴ ἡ, *quaternis versibus constans*: ex τέτρα, & ςίχος, *versus*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράτρυφον, *qui in quatuor partes finditur*: quod ex τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio* (a τέσσαρες, *quatuor*) & θρύπτω, *frango*: f. ψω.

Τετραφάληρος, ε, ὁ κὴ ἡ, τέσσαρας φάλυς ἔχυσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, seu *phaleras*: quod a τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*. (Th. τέσσαρες, *quatuor*) & φάλος, ῦ, ὁ, *conus galeæ splendidus*. Vel a φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ*, *ornamenta equorum*, *equitum & nobilium*.

Τετράφαται, *versi sunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto*, f. ψω, p. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται, p. m. τέτροπα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, χῆ, χῶς, &

Τετραχθὰ, *quadrifariam*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράψομαι, paulo post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηχα, *turbatus sum*, perf. m. &

Τετρήχειν, *turbatus eram*, plusq. p. m. Ion. per Syncop. perf. τετάραχα, & Ion. mutatione α in η, τέτρηχα, & in plusq. p. m. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, *turbo*, f. ξω. p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τετράω, seu τετραίνω, *perforo*, f. ήσω.

Τέτρηται, per Syncop. pro τετέρηται, 3. sing. perf.

perf. pass. verbi τορέω, perforo. Th. τιρέω, tenebro, f. ήσω.

Τέτευχα, ας, ε, perf. ind. act. &

Τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. sing. plusq. p. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, asper & salebrosus sum. Hinc perf. part. τετρηχώς, υῖα. Th. τραχὺς, έος, asper. Ion. τρηχὺς,

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Syncop. dici pro τεταραχυῖα, & α in η converso, verbi ταράσσω, turbo, f. ξω. p. τετάραχα, & per Syncop. τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, strido, f. σω. p. m. τέτριγα. Hinc

Τετριγὼς, υῖα, ὸς, part. p. m. præced.

Τετριγῶτα, Poët. pro τετριγότας, acc. plur. præced.

Τέτροφα, nutrivi, perf. m. verbi τρέφω, alo. f. ψω. p. ἔθρεψα, a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, verti, Att. dicitur pro τέτροφα, verbi τρέπω, verto, f ψω. præt. m. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. pass. &

Τετρυμένος, attritus, defatigatus : ejusd. part. à τρύω, tero.

Τέτρωκα, vulneravi, perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. hinc perf. pass. τέτρωμαι, perf. part. pass. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

Τέττα, vox benevolentiæ aut honoris, quo seniorem junior compellat : q. a τίω, honoro, τέττα, ergo est, amici. ἄττα, nutritii. πάππα, patris. ἠθεῖε, fratris.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, quod vide.

ΤΕΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, cicada. in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. &

Τετυγμένος, ου, fabricatus ; perf. part. pass. verbi τεύχω, fabricor : fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοντο, paraverunt, 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, fabricor, fut. ξω, a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & Ion. ἐτυκόμην, & Poët. Anadiplasiasmo τετυκόμην, ου, ετο.

Τετύχατο, fabricatus est : 3. sing. perf. part. τέτυκτο Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. sing. plusq. p. verbi τεύχω, fabricor, perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, fumo inficio ; item insipientem reddo : fut. ώσω. p. τετύφωκα, à τῦφος, fumus. Th. τύφω.

Τετύχηκα, nactus sum : perf. act. verbi τυγχάνω, nanciscor : fut. τεύξομαι, & τυχήσω, tanq. à τυχέω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχῃσι, Ion. & Poët. reduplic. pro τύχῃ, 3. sing. subj. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, sum, nanciscor : f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τέτυκται, perf. ind. pass. verbi τεύχω, fabricor : f. ξω, perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro σοῦ, & hoc pro σοῦ, tui. Th. σὺ, tu. Sed τεῦ, sine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, monumentum, opus. Th. τεύχω, paro.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator : à τάω, quæro, vel pro πευθὴν.

ΤΕΥΘΟΣ, ου, ὁ, piscis ex sepiarum genere : τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo minor.

Τεῦθραν, acc. sing. nom. propr.

Τεῦκρος, ου, ὁ, fabricator. Est & nom. propr. à quo Trojani dicti sunt Teucri. Th. τεύχω, fabricor.

Τευμάομαι, struo, fabricor : à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἔτευξε, fecit : 3. sing. aor. 1. ind. act. &

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, fabricor : fut. τεύξομαι, f. infin. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion pro τεύξῃ, 2. singul. f. 1. m. verb. ejusd.

Τεύξεσθαι, infin. f. m. &

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, fabricor, & τυγχάνω, assequor.

Τευξόμενος, consecuturus, part. præced.

ΤΕΥΤΑΖΩ, f. άσω, satago, sedulò rem curo. milito : qu. à τεύχω, vel τάω.

ΤΕΥΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta : Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, fabricor, fut ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεῦχε, pro

Τεύχεα, ων, τὰ, arma, dat. pl. τεύχεσι. Th. τεῦχος.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, faciens, præs. part. f. g. à τεύχω, fabricor.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, fabricor.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus, liber, instrumentum : & τὰ τεύχεα, instrumenta bellica, arma. Th. τεύχω.

Τεύχου, para : præs. imperat. pass. à

ΤΕΥΧΩ, fabricor, struo, paro : (q. à τίκω, pario.) f. ξω. p. τέτυχα, a. 2. ἔτυχον, perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐτεύχθην, & ἐτύχθην. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poët. honorarium munus alicui parare. Gall. Faire un present. τεύχειν τιμήν τινι, honorem alicui habere.

ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, & Ion. τέφρη, cinis, q. à τύφω, uro, hinc

Τεφρὸς, οῦ, ὁ, cinereus : &

Τεφρόω, -ῶ, in cinerem redigo : f. ώσω. p. τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα, a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος. Th. τέφρα, cinis.

Τεφρώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, έντος, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, natum esse : a. 1. infin. pass. verbi τίκτω, pario : f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθεῖσα, ης, f. g. ejusd.

Τεχθῆναι, a. 1. infin. pass. Vide τεχθεὶς.

Τεχθήσομαι, natus ero : f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, pario : quod vide.

• Τεχνάζομαι, fabricor, astutè ædifico, machinor : f. m. άσομαι.

Τεχνάζω, f. άσω, arte conficio, exerceo, dolis utor. Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, dolus, artificium : quod à τεχνάζω, arte conficio. Th. τέχνη, dolus.

Τεχνάω, f. ήσω, arte paro & conficio, artificiosè fabricor : à seq. Th.

ΤΕΧΝΗ, ης, ἡ, ars, dolus, fallacia, TECHNA : quasi à τεύχω, vel τίκω, pario.

Τεχνήεις, εντος, artificiosus : &

Τεχνήεντας,

Τεχνιέντως, adv. *artificiosè* : à præced. Th. τέχνη, *ars*.
Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum*, *artificiosum inventum* : &
Τεχνήμων, ονος, ὁ κ̀ ἡ, *artificiosus* ; à 1. perf. perf. paff. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.
Τεχνικὸς, ῦ, *ad artem pertinens* ; item *artificiosus*. Th. τέχνη.
Τεχνικῶς. adv. *artificiosè*, *solertèr* : à præc.
Τεχνικώτερον, *artificiosius* : compar. à τεχνικὸς, *artificiosus*. Th. τέχνη, *ars*.
Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex*, in acc. pl. τεχνίτας, ejusd. Th.
Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, *magistra*. ab eod. Th.
* Τεχνολογία, ας, ἡ, *oratio ex arte facta*.
Τεῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui* : sed
Τεῷ, dat. fing. à τεὸς, *tuus* : &
Τεὼ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ον, *tuus*, *a*, *um* : &
Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum*. Th. σύ.
Τέως, *tamdiu*, *antea*, *interea* : quod ab ἕως, *donec*. Th. ὡς, *sicut*.
Τῇ, dat. f. g. adverbialitèr fumpt. *hâc*, *eâ parte*, *hic*, *huc*. Sic & τῇδ', τῇ μὴ, per Synær. pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τὸ.
Τῆ, Dor. pro τάε, *carpe*, præf. imperat. verbi τάω. Vel pro τίθι, per Apocop. à τῆμαι, *capio*.
ΤΗΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, & τήβεννος. ε, ἡ, *toga*, *vestis Romana* : à quodam *Tebenno* Arcade inventore.
* Τηγανίζω, *frigo*, *in sartagine coquo* : f. ίσω, p. τετηγάνικα.
Τήγανον, ε, τὸ, *sartago* : qu. τήκανον, à τήκω, *liquo*.
Τῇδε, *huc*, *istic*. τῇδε κἀκεῖσε, *huc*, *illuc*, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*.
Τηθὴ, vel τηθὶς, *nutrix*. Eft & τιθὴ, idem. Th. τιτθὸς, *mamma*.
Τήθεα, εος, τὸ, *ostreum quoddam* : à τηθὺς, quia *terreum*.
Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra*, q. à τίθη, *nutrix*, quia terra omnia nutrit. Eft &
Τηθὺς, ύος, ἡ, *TETHYS*, nomen mulieris acc. Τηθύν.
Τηκεδόνι, dat. fing. à
Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, ιος, ἡ, *tabes*, *tabefactio*. Th. τήκω, *liquefacio* : f. ξω.
Τήκεται, *liquefcit*, 3. fing. præf. paff. verbi τήκω.
Τηκτικὸς, ῦ, *vim liquefaciendi habens* : &
Τηκτὸς, ῦ, *liquefactus*, *liquabilis* : à perf. paff. feq.
ΤΗΚΩ, *liquefacio*, *macero*, *mollio* : f. ξω, p. τέτηχα, præf. paff. τήκομαι, *liquefco*, *liquefio* : a. 2. paff. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. paff. τακήσομαι.
Τηλαυγὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, *eminùs splendens* : hinc compar. τηλαυγέστερος. Ex τῆλε, vel τηλῦ, *procul*, & αὐγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*.
Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longè dispersus* : à τηλαυγέω, quod à τῆλε, *procul*, & αὐγὴ, *splendor*.
Τηλαυγῶς, adv. *perspicuè* : à præced.
ΤΗΛΕ, adv. *procul*, *longè*. τηλῦ & τηλόθι, id
Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis.
Τηλεβόλος, ε, ὁ, *eminus*, *è remoto loco jactus*. Ex τῆλε, *procul*, & βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα. Sed
Τηλεβόλος, *qui longè jaculatur*. Vide præced.
Τηλεθάοντες, *florentes*, nom. pl. part. præf. à τηλεθάω. Th. θάλλω, *floreo*, præt. m. τέθηλα, & per Metath. τέθηλα· undè
Τηλεθάω, *germino*.
Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à
Τηλεκλειτὸς, ῦ, *inclytus*. Eft & nomen viri. à τῆλε, *procul*, & κλείω, *celebro*.
Τηλεκλητὸς, οῦ, ὁ κ̀ ἡ, *è longinquo evocatus*. Ex τῆλε, *procul*, & καλέω, *voco*, perf. paff. κέκλημαι, σαι, ται.
Τηλεκλυτὸς, οῦ, *clarus*, *cujus nominis inclyta fama procul pervenit*. Ex τῆλε, *procul*, & κλύω, *audio*.
Τηλέμαχος, ε, ὁ, propr. nom. ex Hom. Ody.
Τηλεσκοπος, ε, ὁ κ̀ ἡ, *eminùs apparens*. Ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, *video*, fut. ψομαι, p. m. ἔσκοπα. Sed
Τηλεσκόπος, *longè aspiciens*. Vide præced.
ΤΗΛΕΦΙΟΝ, ε, τὸ, *portulaca agrestis* : à
Τήλεφος, ε, ὁ, nomen viri.
ΤΗΛΙΑ, α, ἡ, & σηλὶς, *vas fitulæ figura in quâ farina subigitur* : qu. à αἰλω, *moveo*. Quid fi quafi longè extenfum, à τῆλε.
Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, q. v.
Τηλίκος, η, *tantus*, *tantæ ætatis* : ab ἡλίκος, *quantus* : de magnitudine corporis.
Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, *tantus*, *a*, *um*, & de magnitudine, & de ætate. Ex τηλίκος, *tantus* (quod ab ἡλίκος, *quantus*) & οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.
Τήλινος, ε, *fœnogræco factus* : à
ΤΗΛΙΣ, εως, & ιδος, ἡ, *fœnum græcum* : q. à τῆλε, quia herba eft caule & filiquis longè extenfis.
Τηλόθεν, Poët. pro τηλόσε, *eminùs longè* ; &
Τηλόθι, adv. regit gen. idem quod Th. τῆλε, *procul*.
Τηλοῦ, adv. idem cum Th. τῆλε, *procul*.
Τηλουρὸς, οῦ, *longinquus*, *longè semotus* : à τῆλε, & ὅρος, *terminus*.
Τηλυγέτης, ε, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, *in fenectute genitus*, *natu minimus*, *charus*, *absente patre genitus*, *unicus* : à τῆλε, *procul*, & γίνομαι, *nascor*.
Τηλύγετος, -ὁ, ἡ, id. ferè q. τηλυγέτης, quo vide.
Τημελὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, *diligens* : & hinc
Τημελέω, *curo*. Ducamus à τάω, *capio*, & μέλειν, *curæ esse*, ut fit *suscipio curam*.
Τημερον, & ρα, Att. pro σήμερον, adv. *hodiè*, *extemporè* : ab ἡμέρα, *dies*.
Τῆμος, & τημόσδε, *tùm*, Poëticum, refpondet ἦμος, *quùm*. à quo derivatur.
Τημοῦτος, pro τῆμος, quod vide.
Τὴν, *hanc*, τηνδε, τήνδε, acc. fing. ab ἡ, *hæc*.
Τῆνα, *istâ*. Dor. à τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, quod vide.
Τηνάλλως, *obitèr*, *levitèr*, adv. qu. τὴν ἄλλως, *hoc frustrà*.
Τήνελλα, & -ος, ὁ, *lyræ harmonia & pulsatiuncula*, *quæ in victoriâ edebatur*. An à τὸ τέλλον.
Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic*, *ibi*, *illuc*.
ΤΗΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, & τήνελλος, ε, ὁ, *lyræ harmonia*.
Τηνεσμὸς, οῦ, ὁ, *TENESMUS* ; item τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo*.
Τηνίκα, *tunc*, adv. &

Τηνικάδε,

Τηνικάδε, & τηνικαῦτα, pro eodem. Th. ἡνίκα, *quàm*; extrà interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi*.

Τηνος vel τῆνος, η, ο, *hic*. Dor. τηνεῖ, *illic*. τηνῶδε, *illuc*.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, *illius*: à τῆνος, *hic*: hinc τηνῶθε, adv. pro κεῖθεν, *illinc, ex eo loco*.

Τήπερ, Ion. & Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti*: & pro ὅπερ, *illic*.

Τήρει, *servato*, præs. imperat. act. &

Τηρεῖσθαι, *servari*: præs. inf. pass. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηροῦσι, *custodierunt*: 3. pl. præs. ind. seq. verbi τηρέω.

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, -εῖς, -εῖ, -ἕει, -εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio*: imperf. ἐτήρεον, -ουν. f. ήσω p. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. act τήρησον, ατω. & in 2. pl. τηρήσατε, *servate*, a. 1. sub. act. τηρήσω, ῃς, ῃ, a. 1 inf. τηρῆσαι. aor. 1. part. act τηρήσας, ασα &c. præs. pass. τηρέομαι, *asservor*, præs. inf. pass. τηρεῖσθαι. Imperf. pass. ἐτηρεόμην, -ούμην, -έου. -οῦ, -έετο, -εῖτο, perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. τετηρημένος, η ον, *servatus, a, um*, a. 1. pass inf. ἐτηρήθην, ης, η. aor. 1. optat. passiv. τηρηθείην, ης, η, a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, *reservari*.

Τηρήσατε, 2. pl. a. 1. sub act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio*; item *custodia, carcer*. Th. τηρέω, *servo*.

Τῇσι, Ion. pro ταῖς, *his*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

Τητᾷ, *quæras, careas*, 2. sing. præs. med. verbi τητάομαι, -ῶμαι, -αῃ, -ᾷ. Th. τητάω, *privo, quæro*: f. ήσω.

ΤΗΤΑ'Ω, *privo*: hinc τήτη, ἡ, *privatio*. Est & τητάω, *quæro*: f. ήσω. qu. à τάω, *quæro*.

Τῆτες, Att. id. quod σῆτες, τῷ ἔτει *hoc anno*.

Τήτη, ης, ἡ, *penuria*. Th. τητάω, *privo*.

ΤΗΤΣΙ'ΟΣ, α, *inanis*: hinc

Τηΰσιως, *temere*, *frustrà*: à τήτυ.

Τί, *cur, quid?* Poët. τίη, à τίς, *quis?* interrog. gen. τίνος· τι, indefinite *aliquid*: τινός, gen.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, & Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas*, *TIARA*. An à τίω, quod honoratorum esset gestamen.

Τιβεριάς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominatus.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæsaris*, quo nomine & appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus*; qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, & ιος, ὁ, *TIGRIS*, fera.

* Τίγω, Xenoph. id. q. θίγω, *tango*.

Τίει, *honorat*, 3 sing. præs. à τίω.

Τίεν, *honorabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat*, Poët. & Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro*, f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. ind. præs. pass. verbi τίομαι, *honoror*. Th. τίω.

Τιέω, *panio*: idem quod τίω.

Τίη, vel τίη, Poët. pro τί, *quid*.

ΤΙΘΑΙΒΩ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio*; q. à τίθεσθαι βόσιν, *ponere escam*: Mel, esca apum.

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro*, *mansuefacio*: à

Τιθασσός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, & τιθασὸς, *cicur*, *mansuetus, sativus*: qu. ex τιθεύω.

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθεμαι, *ponor*: f. θήσομαι.

Τιθεῖσι, Ion. pro τιθέασι, 3. pl. præs. ind. act. &

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. plur. præs. pass. ejusd. verbi.

Τιθέησι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono*: præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, έῃς, &c. & σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. sing. imperat. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono*. Et τίθει, *pone*, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. at

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. ex τιθέω, &

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθείς, έντος, præs. part. act. verbi ejusd.

Τιθέμεν, Ion. & τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. &

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, Poët. & Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. plur. imperf. act. verbi ejusd. Hine Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere*.

Τιθέναι, præs. inf. act. ex τίθημι,

Τιθεύω, *nutrio*: ex

* Τιθέω, -ῶ, *pono*: usitatiùs τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix*: à τιτθὸς, *mamma*.

Τιθήμεναι, Poët. Ectasi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. &

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

ΤΙΘΗΜΙ, *pono, colloco, suppono, facio ità esse*; *tribuo*, *assigno*: (qu. ab inusit. θέω, *pono*) præs. imperat. τίθετι, έτω, præs. inf. τιθέναι, præs. part. τιθεὶς, εῖσα, imperf. ἐτίθην, ης, η, & ἐτίθει, tanq. à τιθέω, & ἐτίθεν pro ἐτίθεσαν, fut. θήσω, p. τέθεικα, Bœot. pro τέθηκα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, ης, η, a. 2. sub. act. θῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. θεὶς, θεῖσα, perf. pass. τέθειμαι, plusq. perf. ἐτεθείμην, εο, το, a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. pass. τεθῆναι, a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο, a. 2. ind. med. ἐθέμην, εο, & ἔθου, ἔθετο, a. 2. imperat. m. θέσο & θοῦ, θέσθω, & in 2. pl. θέσθε, a. 2. part. m. θέμενος, η, ον, *qui posuit*.

* Τιθηνέομαι, οῦμαι, *nutrio*, *more nutricis ablacto*: f. ήσομαι, p. pass. τετιθήνημαι ex

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. & τιθηνὸς, ἡ, *nutrix*: à τιθὴ, id. Th. τίτθη, *mamma*.

Τίθησι, Dor. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, *filius Laomedontis*, *ab Aurorâ adamatus*, dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίεσκε, Ion. pro ἔτιεσκε, 3. sing. imperf. act. &

Τίεσκες, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*: f. τέξομαι, ῃ, εται, a. 2. ἔτεκον, ες, ε, a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. τεκεῖν, a. 1. ind. pass. ἐτέχθην,

χθῆν, αι, ν, a. 1. part. pass. -τεχθεὶς, ἐν-τος, f. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται, præt. med. τέτοκα, ας, ε, perf. part. m. τέτοκώς, ότος, ὁ, & f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

Τίλαι, pennæ; quia solent τίλλεσθαι.

Τίλαι, quisquiliæ; ut illæ quæ à panno vulso evolant. Sed τίλαι, a. 1. inf. act. &

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε. &

Τίλλοισα, vellens: Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. omnia, à

ΤΙΛΛΩ, VELLO, vellico, vexo, discerpo: imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. λῶ, p. τέτιλκα, a. 1. ἔτιλα, p. pass. τέτιλμαι, p. part. τετιλμένος, depilatus.

ΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, stercus.

Τιμᾷ, honorat, 3. sing. præs. ind. act. sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τιμαγόρας, ου, ὁ; nomen propr.

Τιμαθεὶς, εσσα, ἕν, Dor. pro τιμηθεὶς, honoratus. Vide τιμῶντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω honoro.

Τιμαίῳ, dat. sing. à Τίμαιος, ου, ὁ, Timæus: nom. propr. Syr. contaminatus.

Τιμαλφέω, f. ήσω, ob ingeniosa inventa honore τιμαλφῶ. &

Τιμαλφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui honorem invenit, qui habetur in pretio; pretiosus; qui facilè emptorem reperit; à τιμάω, honoro, & ἀλφέω, invenio, excogito.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμὴν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῶντα, quod vide.

Τιμάορος, ου, ὁ, laudum alicujus celebrator: παρὰ τὸ τιμὴν αἴρειν, honorem afferre: à p. m. ἦορα, & Ion ἄορα.

Τίμαρχος, ου, ὁ, TIMARCHUS, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμασεῦντι, honorabunt: Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3 pl. f. 1. act. à

Τιμάω, honoro, æstimo: f. ήσω. p. τετίμηκα. p. pass. τετίμημαι, σαι, ται. a. 1. med ἐτιμησάμην, ω, ατο. à τιμὴ, honor. Th τίω, idem.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, laus, pretium, pœna: dat. pl. τιμαῖς, à τίω, honoro, f. τίσω. p. τέτικα. p. pass. τέτισμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, in gen. ήεντος, pretiosus, honoratus: à τιμὴ. ab eod. Th.

Τιμήεσσα, ης, ἡ, pretiosa. f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æstimatio, mulcta, census: à p. perf. perf. pass. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῆντα, per Crasin pro τιμήεντα, accus. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, ultor: Poët. Pindar. τιμάορος, etiam laudum celebrator. q. τιμὴν αἴρων. Oratoribus τιμωρὸς est ultor: qu. à τιμὴ, pœna, & αἴρω, tollo, sumo, vel ὁράω, curo:

Τιμήσας, honorasti: 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. &

Τιμήσατε, a. pl. a. 1. imperat. act. à τιμήσω. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. ex iisd.

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ex iisd.

Τιμητέον, adj. verbale, ex iisd.

Τίμησις, εως, ἡ, honoratio, litis æstimatio: à 2. perf. perf. pass. ex iisd.

Τίμιος, pretiosus, carus, honorabilis: comp. τιμιώτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, superl. τιμιώτατος, η, ον. Th. τίω, honoro.

Τιμιότης, ητος, ἡ, opulentia, excellentia, pretium: à τιμὴ, pretium. Th. τίω.

* Τιμιουλκῶν, part. verbi τιμιουλκῶ, pello, pretium augeo: q. d. τιμὴν ἕλκω.

Τιμιώτατος, η, ον, superl. à τίμιος, quod à τιμὴ. Th. τίω.

* Τιμογραφέω, -ῶ, censeo, 2 Reg. xxiii.

Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, Timodemidæ: Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τῦ Τιμοδήμου.

Τιμόθεος, ου, ὁ nomen ministri verbi divini Gr. q. interpret Lat. colens Deum.

Τιμῶμαι, color: præs. pass. à τιμάομαι, -ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri. Gr. honorans. at

Τιμῶν, ῶντος, honorans: part. præs. à τιμάω, quod vide.

Τιμωρέω, -ῶ, punio, ulciscor, auxilior, defendo: f. ήσω. p. τετιμώρηκα. a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. τιμωρηθῶσι, puniantur: à τιμωρὸς, ῦ, ultor, contractè ex τιμάορος, quod ex τιμὴ, & ὁράω, video, observo, παρὰ τὸ ὁρᾶν τῆς τιμῆς, ob observato tempore vindictæ.

Τιμωρηθῶσι, puniantur: 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta: necnon

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem. &

Τιμωρητὴς, ῦ, ὁ, &

Τιμωρητὸς, ῦ, ὁ, vindex: omnia à p. pass. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, supplicium, ultio; auxilium: à τιμωρὸς, ultor: ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, ῦ, ultor, punitor. ejusd. Th.

Τιμῶσιν, præs. part. act. n. g. ab eod. ver.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, tibi: à σὺ, tu.

Τίν pro τίνα, acc. sing. à τίς, quis?

* Τίναγμα, ατος, τὸ, quassatio, vibratio: à verbo

ΤΙΝΑΣΣΩ, quatio, concutio, vibro: f. ξω. p. χα. qu. σινάσσω, à σείω, quatio.

Τίνεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, ulcisci. Vide τίνυμαι.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω. luo. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕΟΣ, ου, calidus, tepidus.

Τίνυμαι, punio. τίνυσθαι, puniri, ulcisci, præs. inf. τινύμενοι, vindicantes, acc. pl. part. præs. f. g. Th. τίω, punio.

Τίνυμαι, τινύω, & τίνω, id. q. Th. præc.

* Τίνω, luo, persolvo. Th. τίω

Τίον, honorârunt: 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τῖον, 3. pl. imperf. verbi præced.

Τίποτε, cur? & per Sync. τίπτε· à πότε, quando? Th. ὅτε, idem.

Τίπτ' pro τίπτε, Poët. pro τίποτε, q. v.

Τίρυνθ' pro Τίρυνθον, acc. sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ'Σ, τίνος, ὁ ϰ̀ ἡ, & in n. g. τί, *QUIS?* *quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum, *aliquis*, *quidam*. Hinc ὅςις, οὕτινος, & in f. g. ἥτις, *quis*, *quæ*, vel *quisnam*, *quænam?*

Τῖσαι, a. 1. inf. act. &

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, 3. pl. aor. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor*, *punio*. &

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. &

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. &

Τῖσε, a. 1. Ion. pro ἔτισε. &

Τίσειαν, *luissent*: 3. pl. a. 1. act. Æol. τίσεια, ας, ε. &

Τίσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. omnia à τίω, *luo*, *solvo*.

Τίσιν, *ultionem*: acc. sing. à

Τίσις, εως, ἡ, *ultio*, *pœna*: à Th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum q. *cædis ultrix*: à τίω, & φόνος, quod à φένω, *occido*.

Τῖσον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Τίσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. &

Τίσωσ' pro τίσωσι, *honorent*: 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τίταινεν, 3. sing. imperf. Ion. &

Τιταίνοντας, *nocentes*: acc. pl. part. præs. act. verbi

Τιταίνω, *punio*, *ulciscor*: quod à τίω, idem. Sed

Τιταίνω, *tendo*, *intendo*: à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina*: puto quia τιτὴ, *honorata*. Th. τίω.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à Τιτᾶνες, seu Τιτᾶνες, *Titanes*. Th. τιταίνω, *ulciscor*, & κτείνω, *occido*.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ἡ, *calx*: à τιταίνω, quia extenditur illinendo dat. sing. τιτάνῳ.

Τιτᾶνες, *Titanes*: posteri Saturni: dat. pl. τιτᾶσι, & Poët. seu Ion. τιτάνεσσι, à τιταίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίτθη, & τιτθὴ, ῆς, ἡ, &

Τιτθίον, ου, τὸ, *nutrix*, & idem cum τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, *avia*, *amita*, *matertera*.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mamma*, *mamilla*. Angl. a Teat.

Τίτλος, ου, ὁ, *titulus*: per Sync. ex Lat. sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*.

Τίτος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini, Gr. q. interpret. Lat. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω (q à τράω) *perforo*, *terebro*: p. pass τέτρημαι

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero*, *lædo*: à τιτράω.

Τιτυὸς, οῦ, ὁ, *TITYUS*, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo* seu *collineo*, *dirigo ad scopum*, *struo*. quod à τάω, *tendo*.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*: puto à τῖφος, quod fit triticum degener, ut in τίφαις.

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τίποτε, *quid tandem?* Th. ὅτε, *quando?*

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus*, *locus uliginosus*.

ΤΙ'Ω, *honoro*, *æstimo*; item *pendo*, *punio*, *ulciscor*, f. ίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τλᾶθι, *tolera*: Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλαθυμος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, *ærumnarum patiens*: ex ταλάω, seu τλάω, *tolero*, & θυμὸς, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. opt. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, Dor. pro τλήμων, q. v.

Τλὰς, άντος, part. præs. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, *suffero*.

Τλῇ, *toleret*, 3. sing. a. 2. sub. act. sed

Τλῆ, sine Iotâ subscripto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Τλῆμεν, *pertulimus*: Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero*, *patior*: f. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην, à τλάω, pro ταλάω, *suffero*.

Τλήμονες, *miseri*: nom. pl. in acc. singul. τλήμονα, à

Τλήμων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, *patiens*, *ærumnosus*, *miser*, *audax*, *fortis*: à Th. præced.

Τλῆναι, *passum esse*: a. 2. inf. verbi τλῆμι, q. v.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS*: nomen propr.

* Τλῆσις, εως, ἡ, *patientia*. Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo*: f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, pro ταλάω, *perfero*.

Τμάγεν, *secti sunt*: Ion. & Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήγω, idem cum τμάω. *seco*, *scindo*: f. τμήξω, a. 2. ἔτμηγον, & ἔτμαγον. Sic τμάγεν potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Th. τέμνω, idem.

Τμάω, *seco*: undè τμήσσω, ab eod. Th.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, *scissus*: a. 2. part. pass. verbi τμήσσω. à Th. præced.

Τμήδην. adv. idem quod τμητικῶς, *incidendo*, *secando*: à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco*.

Τμηθεὶς, *sectus*: a. 1. part. pass. verbi ejusd. p. pass. τέτμημαι. a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*: f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω. *seco*.

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS*, nom. propr.

Τὸ, *hoc*; aliquand *quapropter*: & tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*. τόγε, τοδ', pro τόδε. τὸ ἐὸν, *id quod est*.

Τοαρχαῖον, Ion. pro πάλαι, *olim*.

Τογε ἐμὸν, Ion. pro *quantum in me*.

Τοδεύτερον, *iterùm*, *secundùm*.

Τοεπίπαν, Ion. pro παντελῶς, adv. *omninò*, *penitùs*.

Τόθι, *ubi*, *ibi*: ab ὅθι. τόθ' pro τότε, & τόθεν, *tunc*; & pro ἐκεῖ, *illic*.

ΤΟΙ', *quidem*, particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur. Interdum ornatûs tantùm gratiâ additur, à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia*: &

Τοιαύτην, *talem*. acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, q. v.

Τοιγὰρ, *equidem*, *itaque*. τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim*, & οὖν, *ergo*.

Τοίω, ως, ῶ, *talis*, Ion. à τοῖος, quod vide.
Τοίνυν, *igitur*: ex τοὶ, & νῦν, *nunc*.
Τοῖς, Ion. pro τῷ, ab ὁ, *hic*, artic. præpos.
Τοῖον, *sic*, *ita*, adv. à
Τοῖος, α, ον, *talis*, *-e*. Th. οἷος, *qualis*.
Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis*, *-e*. Ex τοῖος, & δε, syllabicâ adject.
Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτον, *talis*, *-e*. Ex τοῖος, quod vide, & οὗτος, *hic*.
Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic & τοῖσι & τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic*, *hoc*.
Τοῖσδε, & τοῖσδεσσι, Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic*. Hic retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege, sed quia particula δέ τοσι, articulo τοῖς, quasi enclitica, adjungitur.
Τοισίη, legend. δέ τοι σία, *sia palustris*. vide in Σίον.
ΤΟΙ῀ΧΟΣ, ε, ὁ, *paries*, *murus*. q. à τεύχω, *struo*. Hinc
Τοιχόω, *murum struo*.
Τοῖιν, *tales*, dat. num. à τοῖος, *talis*.
Τοίως, Poët. pro ὥτω, *sic*, *ita*, q. d. *tali modo*. ab eod.
Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὄκα, pro ὅτε.
Τοκὰς, αδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit*. Non solùm autem mulieribus, sed & pecudibus tribuitur. à Th. τίκτω, *pario*, quod vide.
Τοκέεσσι, Ion. & Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à
Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.
Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων· à præced.
Τόκος, ε, ὁ, *usura*, *fœnus*, *partus*: à τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia*, *fiducia*. Et τόλμα, *fortis sis*, præs. imperat. act. à τολμάω. Hinc
Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. τολμᾶν, præs. inf. act. verbi τολμάω.
Τολμάεις, άεσσα, αεν, Dor. pro τολμήεις, *audax*, quod vide.
Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. f. 1. à
Τολμάω, -ῶ, *audeo*, *sustineo*: imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Th. τόλμα.
Τολμήεις, εντος, *audax*, *intrepidus*, *tolerans*. Th. τόλμα, *audacia*.
Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *audax*: comparat. τολμηρότερος, *audacior*: hinc
Τολμηρότερον, adv. *liberiùs*. Th. τόλμα.
Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. à τολμάω.
Τολμητὴς, οῦ, ὁ, *homo audax*, à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.
Τολμῷεν, *ausint*, 3. pl. præs. opt. act. à τολμάοιεν, -ῷεν, verbi τολμάω. Th. τόλμα.
Τολμῶσι, *audent*, 3. pl. præs. act. verbi τολμάω, *audeo*, præs. part. act. τολμῶν. Th. τόλμα.
Τολυπεύω, *glomero*, *machinor*, *ad finem perduco*: à
ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta & pexa*.
Τομὰ, ᾶς, ἡ, Dor. τομὴ, *sectio*, *amputatio*: à τέμνω, *seco*. f. μῶ, p. τέτμηκα, p. m. τέτομα.
Τομὸς, ὴ, ὸν, *acutus*, *penetrans*, *scindens*: compar. τομώτερος, α, ον, *penetrantior*, *-tius*: sed
Τόμος, ε, ὁ, *frustum*. *sectione ablatum*, *TOMUS*, Angl. a **Tome**. Th. τέμνω, *seco*.
Τόμυρις, ὁ, *Scytharum regina*.
Τομώτερον, *penetrantius*, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.
Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem*, acc. sing. ab ὅς.
ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, & τονθορίζω, *murmuro*, *musso*, *submissè loquor*: f. ύσω, p. υκα, q. à τόνος, & θρόος.
* Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω. Hinc
* Τονθρυστὴς, οῦ. ὁ, *murmurator*.
Τόνος, ε, ὁ, *TONUS*, *accentus*, *intentio*: q. à τείνω, *tendo*, p. m. τέτονα. Hinc Angl. **Tone**, & **Tune**.
Τόξ' pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ε, τὸ, *arcus*.
Τόξευμα, ατος, τὸ, *sagitta*: &
Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, *sagittarius*: à τοξεύω, *jaculor*. Th. seq.
* Τοξεύω, *jaculor*, à Th. τόξον, ε.
* Τοξικώτατοι, *peritissimi sagittarii*; sup. à
* Τοξικὸς, *sagittarius*. Th.
Τόξον, ε, τὸ, *arcus*, vel *ars ipsa sagittandi*, (q. à τάζω, *tendo*.) Hinc
Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro
Τοξότης, ε, ὁ, *sagittarius*. Th. τόξον, *arcus*.
Τοξότις, Epithet. Dianæ.
Τοξοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ. *arcitenens*. τοξοφόροι Κρῆτες, *sagittarii Cretenses*: à τόξον, ε, τὸ, *arcus*, & φέρω, *fero*.
Τόπαζον, ε, τὸ, *TOPAZIUS*. Angl. **Topaz**. nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, *quæro*, *investigo*.
Τοπάζω, *statuo*, *colloco*, q. in loco; à τόπος. expon. & *conjicio*, *suspicor*; item *quæro*, *investigo*.
Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim*.
Τοπαλαιὸν, *antiquitùs*.
Τοπαράπαν, *omninò*, *prorsùs*.
Τοπαραυτίκα, *statim*, *in præsentiâ*.
Τοπάρος, & τὸ παρόσπερ, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, *ante*.
Τοπάρχης, ε, ὁ, *præfectus*, *loci præses*: ex τόπος, *locus*, & ἀρχὴ, *principatus*.
* Τοπαρχία, ας, ἡ, *territorium*, *regio præfecturæ*, vel *regionis præfectura*: ex iisd.
ΤΟ'ΠΟΣ, ε, ὁ, *locus*, *tractatus*, *argumentum*: q. à τῶ, *capio*.
Τοπρὶν, Ion. pro πρότερον, *priùs*, *olim*.
Τοπρῶτον, *primum*, à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.
ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ε, τὸ, *seseli Creticum*, herbæ nomen. Valdè diureticum est.
* Τόρευμα, ατος, τὸ, *opus torno factum*: &
* Τορευτὸς, ἡ, ὸν, *tornatus*: &
* Τορεύω, *perforo*. Th. τορέω.
Τορέω, *perforo*: à τείρω, idem.
ΤΟ'ΡΜΟΣ, ε, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ in quem axis inseritur*: quia τορεῖται *tignum*, *meta*, *carceres & repagula*.
Τόρνος, ε, ὁ, *TORNUS*. instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τορέω, *terebro*.
Τορνόω, *TORNO*, *cælo*, *circulo circumscribo*. Hinc Angl. **to turn**, à præc.

Τόρος,

Τόρος, ε, ὁ, *funis*, & idem quod τόρνος. sed
Τορὸς, ὰ, ὸν, *penetrans*, *acutus* : à τορέω, *perforo*. Th. τείρω, idem.
Τορύνη, ης, ἡ, *id quo aliquid inter coquendum agitatur & teritur* : à τείρω, *tero*.
Τὸς, inusit. pro ὁ, unde τῦ, *hujus*, pl. Poët. τοὶ pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τούς.
Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta*, f. g. à τοσοῦτος, q. v.
Τόσος, & Poët. τόσσος, *tantus*. τόσον ὅσον, *tantum quantum*. Th. ὅσος, *quantus*.
Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus*, *a*, *um* : in pl. τοσοῦτοι, &c. Ex τόσος, *tantus*, & οὗτος, *hic*. τοσοῦτο, Ion. pro ὧδε, *ita*.
Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. pl. n. g. à τόσσος pro τόσος, quod vide.
Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, *tantum*.
Τότε, *tunc* : τοτὲ, *aliquando* : ab ὅτε.
Τοτρίτον, adv. *tertium*.
Τοῦ, & τοῦδε, *hujus*, gen. sing. ab ὁ, & τό, *hic*, *hoc*.
Τοῦθ', seq. aspirat. pro τοῦτο, *hoc*.
Τοὔλασσον, *deterius*, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus*, comparat. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος.
Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum*, acc. sing. ab ἐμὸς, οῦ, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.
Τοὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *ante*, *anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante*.
Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà*, *è contrario*. Th. ἀντὶ, *pro*, *contrà*.
Τοὔνεκ', seu τοὔνεκα, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratiâ*.
Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomine*. Ellipsis præposit. κατά.
Τοὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.
Τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.
Τυτάκι, & τυτάκις, *tunc*, adv. à τοῦτο.
Τοὔτερον, Ion. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, *alterum*.
Τυτέστι, *hoc est*, legitur & τοῦτ' ἐστι, ex τῦτο, & ἐστί.
Τυτέων, Ion. pro τούτων, *horum*, *harum*, gen. pl. ab οὗτος, *hic*.
Τυτὶ, Dor. adv. ab Att. τυτοὶ, *hic*. & hoc pro τοῦτο.
Τοῦτο, *hoc*, vide in οὗτος.
Τυτόθι, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.
Τυτοὶ, Att. pro τοῦτον, *hunc*, ab οὗτος.
Τούτῳ. Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco*. Sed
Τούτῳ, Dor. pro τούτῳ.
Τυτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*.
Τοφὲθ, 2 Reg. xxiii. 10. aliter ταφὲθ, sed corruptè, ut Jer. vii. 31, 32.
Τόφρα *tunc*, *interea* : ab ὄφρα, *ut*.
Τραγανον, *callosum*, Gl. Cyr.
Τραγαω, & τραγίζω, *hircum refero* : *hirquitallio*. Dicitur de adolescentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircus imprimis appetit.
Τραγεία, ας, ἡ, sc. δορὰ *hircina pellis* : à τράγειος, *hircinus*. Th τράγος, *hircus*.
Τραγεῖν, *comedisse*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω. *comedo*, τρώξω, f. τετρωξόμαι. a. 2. ἔτραγον.
Τραγέλαφος, ε, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco & cervo simile : ex τράγος & ἔλαφος, *cervus*.
Τράγημα, ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in secundâ mensâ apponitur. idem quod τρωγάλιον. à τρώγω, *comedo* : a. 2. ἔτραγον.
Τραγικὸς, *tragicus* : à
ΤΡΑΓΟΣ, ε, ὁ, *hircus*, *caper*. à τραγεῖν, quia arbores rodit. Vel à τραχὺς, quòd *hirsutâ* pelle.
Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGOEDIA*. Angl. Tragedy. &
Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *TRAGOEDUS* : à τράγος, & ᾠδὴ, *cantus* ; utpote, qui *cantando caprum* meretur.
Τρακτεύω, *negotior* : &
Τρακτὸς κηρὸς, *cera*, *quæ tractando inalbuit* : à Latino.
Τράμη, vel τράμις, *linea*, *quæ medium scrotum dividit*, & q. τρῆμα.
Τράμπις, *navicula quâ trajicitur*, puto quia facilè τρέπεται.
Τρανόω, f. ώσω, *manifestum reddo*. Th. τιτράω, *perforo*.
Τρανὸς, οῦ, & τρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *manifestus*, *apertus*, q. d. perforatus.
Τράπε, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto*.
ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, *mensa*, q. per Aphæres. pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*, & πέζα, ης, ἡ, *pes*.
Τραπεζίτης, ε, ὁ, *mensarius nummularius*, *collybista* : in pl. οἱ τραπεζῖται. à præced.
Τραπεζοκόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *mensipeta*, *qui satiatur mensis appositis* : à τράπεζα, & κορέω, *satio*.
Τραπεζοφόρον, *caliculare*. ubi calices reponuntur.
Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, *vertere*.
Τραπείομεν, *vertamus*, Ion. & Poët. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. pass. ω resolut. in εω, deinde ο pro ω, per Systolen, & ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.
Τραπελὸς, ὴ, ὸν, *mutabilis*, *e*. à τρέπω, *muto*.
Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, *verto*. fut. ψω. aor. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.
Τραπέντα, *obversum*, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω, *verto*. a. 2. ἐτράπην.
Τράπεζα, ας, ἡ, Dor. pro τράπεζα suprà.
Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω, q. v.
Τραπέω, *uvas calco* : à τρέπω, *verto*, *calcando* enim *vertuntur*.
Τραπηξ, *hasta*, quia potest, τρέπεσθαι, *vibrari*.
Τράπωμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, *verto*. vide τράπεν.
Τρασιά, ᾶς, ἡ, *locus ubi siccantur ficus*. à τερσαίνω, *sicco*.
ΤΡΑΥΛΟΣ, οῦ, *balbus*, *blæsus*, *TRAULUS*. τραυλίζω, *balbutio*. q. à τραύω, quasi sit ejus sermo *vulneratus*.
Τραῦμα, ατος, (pro τρῶμα) τὸ, *vulnus*, q. à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*. f. τρώσω. p. pass. τέτρωμαι.
Τραυματίας, ε, ὁ, *vulneratus*, *saucius* : à præced.
Τραυματίζω, *vulnero* : f. ίσω. p. τετραυμάτικα. p. pass. τετραυμάτισμαι. p. part. pass. τετραυ-

τετραυματισμένοι, η, ον. à τραῦμα, vulnus. Th. τιτρώσκω, vulnero.
Τραύξανα (q. τρώξανα) reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt. q. à τρώγειν, edere.
Τράφ' pro τράφε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, alo, f. θρέψω.
Τράφαλος, coagulum: à τρέφω, i. e. πήσσω, cogo.
Τραφεῖν, Ion. & Dor. pro τρέφειν, educare: vel educâsse, pro a. 2. inf. τραφεῖν, à τρέφω, alo. Vel Att. pro τρέφεσθαι.
Τραφεὶς, nutritus, educatus, a. 2. part. pass. verbi τρέφω, alo, a. 2. ἐτράφην.
Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.
Τράφεν, Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Sed
Τραφὲν, est a. 2. inf. Dor. & Æol. pro τραφεῖν, vel Att. pro τραφῆναι, a. 2. infin. pass. verbi τρέφω, alo.
Τραφερὸς, tam de mari quam de terrâ dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὰ, terra arida, continens. Th. τρέφω, alo.
Τράφη, nutritus est. 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, alo, a. 2. pass. ἐτράφην.
Τράφηξ, pars navis, seu labrum ubi scalmi ponuntur, quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, sicca.
Τραφήσομαι, f. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω.
Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. pass. à τρέπω, verto.
Τράφοισα, ας, η, Dor. & Æol. pro
Τραφοῦσα, ης, η, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.
Τραχεῖα, ας, η, f. g. à τραχύς.
Τραχέως. asperè, compar. τραχύτερον, asperiùs. superl. τραχύτατα, asperrimè. Th. τραχύς.
¶ Τραχηλιάω, -ῶ, cervicem attollo, f. άσω. p. τετραχηλίακα.
Τραχηλίζω, in cervicem resupino; item patefacio: f. ίσω. p. τετραχήλικα. p. pass. τετραχήλισμαι. p. part. pass. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.
ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix: in pl. τὰ τράχηλα. q. à τραχὺς & ἧλος, quod ossa sunt in eo tanquam asperi clavi.
Τραχύνω. aspero, exaspero: à
ΤΡΑΧΥ'Σ. εῖα, ὺ, asper, scaber, agrestis. Hinc
Τραχύτης, ητος, η, asperitas.
Τραχωνῖτις, ιδος, η, nomen regionis Græc. Latinè salebrosa.
Τράω, inusit. undè τιτράω, perforo.
Τρείτην, timebant: 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, timeo.
Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, tremo. Sunt qui velint τρέω. Dor. dici pro τρέμω.
ΤΡΕΙ'Σ. οἱ, αἱ. & τὰ τρία, TRES, TRIA, Angl. Three. gen. τριῶν. dat. pl. τρισί.
Τρεῖς ταβέρναι, ῶν αἱ, nom. hospitii. Lat. tres tabernæ, Act. xxviii. 15.
Τρέμω. TREMO, horreo, præ metu trepido: f. μῶ. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.
Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, tremo.
Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. à
ΤΡΕ'ΠΩ, verto, converto, muto, considero: f. ψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραπον. p. pass. τέτραμμαι. p. m. τέτροπα.
Τρέσσαι, territi sunt, Ion. & Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. sic
Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. verbi τρέω, tremo.
Τρέσης, ου, ὁ, timidus: à τρέω.
Τρέφοιν, alerem, per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi seq.
ΤΡΕ'ΦΩ, nutrio: item compingo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 1. ἔθρεψα. p. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. p. part. pass. τεθραμμένος, educatus. p. m. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, nutritio. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor.
ΤΡΕ'ΧΩ, curro: f. 2. m. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. à δρόμος. Hinc
Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, verto, f. ψω.
Τρέψας, convertens, in acc. sing. τρέψαντα. a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto: fut. ψω. p. m. τέτροφα.
Τρέψειε, vertat, 3. sing. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.
ΤΡΕ'Ω, tremo, trepido, f. τρέσω. p. τέτρεκα.
Τρῆμα, foramen, tanq. à τράω, ex τετράω, perforo.
Τρηματίζω, aleâ ludo, q. à τρῆμα, quia sunt punctis cavis insignitæ.
Τρηρὼν, ωνος, η, columba, dat. pl. τρήρωσιν, à τρέω, quia timida.
Τρήτοιο, cavernosæ, gen. Ion. à
Τρητὸς, ὁ, perforatus. Th. τιτράω, perforo, f. τρήσω.
Τρηχῖνος, gen. sing. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.
Τρῆχος, ου, ὁ, TRECHUS, nomen viri.
Τρηχὺς, asper, Ion. pro τραχὺς, έος. hinc
Τρηχὼ, οῦς, η, locus asper: sed
Τρήχω, Poët. pro τραχύνω, asper sum. Th. τραχὺς, asper.
Τρία, tria, pl. n. g. vide τρεῖς.
Τρίαινα, ης, η, tridens, fuscina: à τρία, quia tres habet cuspides.
* Τριακὰς, άδος, η, dies trigesimus.
* Τριάκις, adv. ter. Th. τρεῖς.
Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, TRIGINTA. Th. τρεῖς.
Τριακοντάζυγος, ου, ὁ καὶ η, quæ habet triginta transtra. navis Epithet. ex τριάκοντα, & ζυγὰ, transtra. Th. ζευγνύω, jungo.
Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. Th. τρεῖς.
* Τριακοστὸς, ὴ, ὸν, trigesimus.
* Τριὰς, άδος, η, numerus ternarius, ternio.
Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω, vinco, supero: f. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine sita erat: à τριὰς, άδος, η, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.
Τριβακὸς, homo diuturno usu vel tritus: à τρίβω, tero.
Τρίβαλλος, sycophanta, mensarum assecla. Nam Triballis populis sordes vitæ objiciebant.
Τριβὰς, tritorium, mutonium, fricatrix: à τρίβω.
Τριβεὺς, pistillum, quo τρίβεται.
* Τριβὴ, ῆς, η, tritura. Th. τρίβω.
Τρίβολος, ου, ὁ, TRIBULUS, herba sic dict. quia

quia habet τρεῖς βολὰς, tres cuspides. Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.
Τριβόμενος, præs. part. pass. à τρίβω, *tero*.
Τρίβος, ου, ἡ, *via trita, semita*: à p. m. τέτριβα, verbi τρίβω, *tero*.
Τρίβου, præs. imperat. pass. &
Τρίβουσι, 3. pl. præs. ind. act. &
ΤΡΙ'ΒΩ, *tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo*: f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι. præt. m. τέτριβα.
Τρίβωμες, *teramus*, Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à τρίβω.
Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum, homo usu rerum tritus*: à τρίβω, *tero*.
Τρίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tam de viro, quam fœminâ dicitur, *quæ tèr nupsit*: à γαμέω, *uxorem duco*, & τρὶς, quod vide.
Τριγκὸς, idem quod θριγκός, quod vide.
Τρίγλα, *TRIGLA piscis*. q. τρίγνα, quia τρὶς γεννᾷ, id est, *tèr anno parit*.
Τρίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*. Th. γλήνη, *pupilla*, & τρεῖς, *tres*.
Τριγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, *tricuspis*. in dat. τριγλώχινι, à τρεῖς, *tres*, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis, acies*.
Τριγχὸς, *maceria*. vide θριγκός.
* Τρίγωνος, *triangulus*: ex τρὶς, & γωνία, *angulus*.
Τριετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *trimus, triennis*. Ex τρία, & ἔτεα, -η, τά, *anni*. Th. ἔτος.
Τριετία, ας, ἡ, *triennium*: à præced.
Τριετίζω, *triennis sum*: præs. part. τριετίζων, *trimus*: ex iisd.
ΤΡΙ'ΖΩ, & τρύζω, *STRIDO, murmuro*.
Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars*: Poët. pro τριακὰς, acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.
Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα, sunt indecl. Th. τρεῖς.
Τριηκοντούτιδας σπονδὰς, *triginta annorum fœdus*.
Τριηκόντερος, ου, ἡ, *navis, quæ triginta remis agitur*. ex τριήκοντα, & ἐρέσσω, *remigo*.
Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς.
* Τριημερία, ας, ἡ, *triduum, spatium trium dierum*.
Τριήρης, εος, ἡ, *triremis navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.
Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui triremi vehitur*. à præc.
Τριβάνη, ης, ἡ, *tribula*, quâ scil. *teritur* frumentum, q. à τρίβω, *tero*.
Τρικάρηνος, *triceps*. q. à τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς & κάρηνον.
* Τρικλίνιον, ου, τὸ, *triclinium, conclave discubitorium tribus lectis instructum*.
Τρίλιστος, & τρίλλιστος, ου, *multùm cupitus*; propriè *tèr petitus votis, peroptatus*. Ex τρὶς, *tèr*, quod vide, & λίσσομαι, *precor*.
* Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido*.
Τρίμηνον, ου, τὸ, *trimestre spatium, anni quadrans*; à
Τρίμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *trium mensium, trimestris*. Ex τρεῖς, *tres*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.
Τριξάλλις, *gryllus*. Vide τρώξαλλις.
Τριξὸς, *triplex*, pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres*.
Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ου, ἡ, *trivium*, dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, & ὁδὸς, *via*.
Τριόδους, όντος, ὁ, *tridens*. Ex τρεῖς, *tres*, & ὀδοὺς, *dens*.
Τριόπας, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.
Τρίπηχυς, *tricubitalis*, acc. sing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εος, ὁ, *cubitus*.
* Τριπλάσιος, ὁ καὶ ἡ, *triplo major*. Hinc
* Τριπλασίως, adv. *triplicitèr*.
Τρίπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui trium jugerum est*: ex τρὶς, & πλέθρον.
Τριπλῆ, adv. *triplicitèr*: à
Τριπλόος, -οῦς, *TRIPLUS*. q. à τρεῖς, *tres*, & πέλω, *sum*.
Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπους, οδος, ὁ, quod à
Τριπόδης, ου, ὁ, *tripedalis*: ex τρεῖς, *tres*, & πούς, ποδὸς, *pes*.
Τριποδηφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, εἶτα φέρειν, *tripodas ferre*.
Τριπόθατος, ω, ὁ καὶ ἁ, Dor. pro
Τριπόθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tèr optatus*. ex τρὶς, *tèr*, & ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.
Τρίπολις, εος, ὁ καὶ ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis*.
Τριπόλῳ, dat. sing. à
Τρίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tèr aratus*. à τρὶς, *tèr*, & πολέω, *verto, aro*.
Τριπόρθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui tèr captus ac direptus fuit*: ex τρὶς, *tèr*, & πέρθω, *vasto*.
Τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro
Τρίπους, vide in τρίποδ'.
Τρίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *triplex*. à τρὶς, & πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.
Τρὶς, *tèr*: ἐπὶ τρίς. Th. τρεῖς, *tres*.
* Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, *facinorosissimus peccator*: ab ἀλίτης, *peccator*. Th. ἀλιτέω, *pecco*.
Τρισεινάδα, acc. sing. à
Τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis*: hoc est, vigesimus septimus. Ex τρὶς & ἐννέα, *novem*. Hinc ἐννὰς & εἰνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*.
Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, *decem*.
Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui est tredecim cubitorum*: ex τρεῖς, καὶ, δέκα, & πῆχυς, εος, ὁ, *cubitus*.
Τρισκαιδέκατος, ου, *decimus tertius*: ex τρεῖς, & δέκατος. Th. δέκα, *decem*.
* Τρισκελεῖς (sc. τράπεζαι) *mensæ tripodaneæ*, seu *tribus fulcris*.
Τρισκεπάνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tèr pistus*: ex τρὶς, *tèr*, quòd à τρεῖς, & κέπανον, ου, τὸ, *pistillum*. Th. κόπτω, *scindo*.
* Τρισμύριοι, *triginta millia*: ex μύριοι.
Τρισολυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. ὁ τρὶς τὰ ὀλύμπια νικήσας, *qui tèr Olympicis ludis victor fuit*.
Τρισπίθαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tres spithamas longus*: à τρὶς, *tèr*. Th. τρεῖς, *tres*, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*.
* Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum*.
* Τρισσὸς, ῦ, ὁ, *tertius*: it. *genus serpentis*.
Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio*: &
Τρισσῶς, adv. *triplicitèr, trifariam*; item *tertiâ vice*, II Reg. xx. 12. Th. τρεῖς.
* Τριστάτης, ου, ὁ, *tribunus*, 2. Reg. vii.

Τρίστ-

Τριστιγμὴ, ῆς, ἡ, q. d. τρίτη στίγμη, *tertia contignatio*: &

Τρίστεγος, ου, ὁ, *tres contignationes habens*: ex τρὶς, *ter*: quod à τρεῖς, & στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τριστοιχεὶ, adv. *triplici serie*: ex τρὶς, & στοῖχος, *ordine eo*.

Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille*: ex τρὶς, & χίλιοι, *mille*.

● Τρίσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tricorpor*: ex σῶμα.

Τριταῖος, α, ον, *triduarius*: τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, ου, *tertius*: dat. sing. τριτάτῳ, à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτῳ, vide in præced.

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*: f. g. à τρίτος, qu. vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, *tertia pars*. Th. μείρω, *divido*.

Τριτημορὶς, ίδος, idem, & ab eod.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τριτὼ, ὄος, ἡ, Bœot. *caput*, & γείνομαι, *nascor*. Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam*. Vel ex τρίτος, *tertius*, quòd nata est *tertia* mensis die; aut quia eadem cum Luna est, quæ tertia à coitu die apparet.

Τριτογενεὺς, έος, ὁ, *Tritogenius*.

Τριτομεῖ, ex τρεῖς, & τέμνω, *seco*. Gen. xvii. 12.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um*: pro quo & τρίτατος. Th. τρεῖς, *tres*. τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars*. τοτρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò*. ἐκ τρίτου, *tertiâ vice*. ἐς τρίτην, *perendiè*.

Τρίτων, *TRITON*, nom. propr.

Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græca Scholia Pindar. Pyth. Od. iv. 234.

Τριφάσιος, Ion. pro τριπλοῦς, *triplex*.

Τριφίλατος, ω, ὁ, Dor. pro

Τριφίλητος, *maximè amabilis*. Th. φίλος.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *valdè lucens*.

Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, *trifariam*: adv. à τρεῖς.

● Τρίχαπτρον, ου, τὸ, *ex crinibus contextum*: ex θρὶξ, *crines*.

Τρίχες, *pili*; nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ὁ.

Τριχθὰ, adv. *tripliciter*: Poët. pro τρίχα.

Τρίχινος, ίνη, ινον, *cilicinus, a, um*; *confectus ex crinibus seu pilis*. Th. θρὶξ

● Τριχιῶν, ῶντος, ὁ, *hirsutus*.

● Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma*, *capillitium*.

Τρίψας, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*: f. ψω.

● Τρίψις, εως, ἡ, *tritura*.

● Τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli*. Th. ὀβολός.

Τριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum*. Vide διώροφον. ab ὀρόφω, *tego*.

Τροία, ας, & Ion. ης, ἡ, *TROJA*: in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus*.

Τρομεοίατο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, -οῦσι, *metuunt*; 3. pl. præs. ind. à

Τρομέω, *tremens* præs. part. f. g. à τρομέουσα. à τρόμος, *tremor*. Th. τρέω, *tremo*.

Τρόμος, ου, ὁ, *tremor*. à τρέμω.

Τρόπα, *lusus*, *quùm pueri tales aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt*. Pollux l. vii. 7. qu. ex τρύπα, *foramen*.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum post τροπὴν hostium. Angl. a Trophy. Th. τρέπω, *verto*.

● Τροπέομαι, -οῦμαι, *retroëo*, *retroverto*: f. ήσομαι, p. pass. τετρόπημαι.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: acc. pl. τροπάς. ab eod. Th.

Τροπηλὶς, vel τροπαλλὶς, *alliorum manipulus*: à præced. Th.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

● Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attigit, *convertit* cursum suum.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, *figurativus, a, um*. Hinc

Τροπικῶς, *figuratè*, adv. à τρέπω, *verto*.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *versis*. ab eod. Th.

Τρόπος, ου, ὁ, *modus*, *mores*, *ratio*: sed

Τροπὸς, οῦ, ὁ, *lorum contortum*, *quo remus scalmo alligatur*, *rudens*: à præced. Th.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero*, *morem gero*, *indulgentèr tracto*: f. ήσω, p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα· ex τρόπος, ου, ὁ, *mos*, & φέρω, *fero*.

● Τροπόω, -ῶ, f. ώσω, *in fugam verto*.

● Τροφεῖον, ου, τὸ, *præmium nutritionis*.

Τροφεὺς, έος, ὁ, *altor*, *nutritor*: &

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentum*, *alimonia*, *nutritio*. Th. τρέφω, *alo*.

Τρόφιες, οἱ, *qui jam sunt adulti*. Vide τρόφις.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *alumnus*.

Τρόφις, ιος, ὁ, *benè nutritus*, *crassus*, *pinguis*. &

Τροφόεις, εντος, idem. à τροφὴ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo*.

Τροφὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *altor*, & *altrix*, *nutrix*: ab eodem Th.

Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορήσασα σε, *educavi te*: ex τροφὴ, & φέρω. sed Martinius legendum censet τροποφορήσασα, *lenitèr tuli tuos mores*. ex τροποφορέω.

Τροχάειν, -ᾷν, Poët. pro τρέχειν.

Τροχαλία, *rota*, *quæ circumagitur ad aquam educendam*, *TROCHLEA*. à

Τροχαλὸς, *velox*, *loquax*, *incurvus*, *volubilis*: ut τροχός. Th. τρέχω.

Τροχὰς, *gallicula*: Glossar. in quâ scil. possis τρέχειν.

Τροχάω, *curro*, *festino*, *rotor*. Th. τρέχω.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita*: ab eod.

Τροχιλία, *torquilla*: Gl. Cyr. avis est. Lego

Τροχιλέα, *tortula*, id est, *trochlea*.

Τρόχιλος, *TROCHILUS*, *regulus*, aviculæ nomen. ex τρέχω.

Τρόχμαλα, *septa & lapilli*; quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros. Th. id.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *rotæ speciem habens*, *rotundus*: à τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*, quod à τρέχω, *curro*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*, *similitudo*. Th. εἴδω, *video*.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*. sed

Τρόχος, ου, ὁ, *cursus*, *cursor*. Th. τρέχω.

Τροχόωντες, Poët. pro τροχῶντες, nom. plur. part. præs. act. f. g. à τροχάω, q. vide.

ΤΡΥ'ΒΛΙΟΝ, seu -ίον, ου, τὸ, *catinus*, *paropsis*, *patina*.

Τρυγάω

Τρυγάω, ῶ, *fruges colligo*; item *vindemio*, *uvas decerpo*, *fruor*: f. ήσω. p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, άτω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*.

Τρύγω, *sicco*: refer hoc ad τείρω, *sicco*, si vis, & ἄγω, *frango*.

ΤΡΥΓΗ, ης, ἡ, *triticum*, *frumentum*, *fructus*: item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρυγητήρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator*: &

Τρυγητής, ῦ, ὁ, idem: &

Τρυγητός, ῦ, ὁ, *frugum collectio*, *vindemia*. Th. τρύγη.

Τρυγίας, ᾳ, ὁ, *fæx*: à τρύξ.

Τρυγόῳεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγών, όνος, ἡ, *turtur*. à τρύζω, *murmuro*, idem quod τρίζω.

Τρυζόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro*: vox per Onomatop. sed propriè *turturis*. Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen*: à τρύω, pro τράω, *foro*.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρύξ, γός, ἡ, *fæx vini*, *vinum recens*, *mustum*. Expon. etiam *de granis recens à Sole duratis*. Th. τρύγω.

ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, *foramen*: à τρύω, *pertundo*. hinc

Τρύπανον, ῦ, τὸ, *terebra*. &

Τρυπάω, *terebro*, *perforo*.

Τρύπημα, ατος, τὸ, *foramen*: à τρυπάω, *terebro*. Th. τρύπα, ης, ἡ, *foramen*.

Τρυσός, ῦ, *afflictus*, *æger*. Th. τρύω, *vexo*.

Τρυτάνη, ης, ἡ, *TRUTINA*: à τρύω pro τράω.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula*.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, *galea tres conos habens*: qu. τρίφαλον, dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, & φαλὸς, ῦ, ὁ, *conus galeæ*.

Τρυφαλίς, ίδος, ἡ, *caseus lacteus*, *du lacte concretus*.

Τρυφάω, *in deliciis vel delicatè vivo*: fut. ήσω, p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα· nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα, à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè*: à

Τρυφερός, ὰ, ὸν, *delicatus*, *mollis*. unde

Τρυφερώτερος, *delicatior*.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus*, *deliciæ*: à τέθρυφα, præt. verbi θρύπτω, *frango*.

Τρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ*: à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, *fragmentum*: à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens*: à τρυφάω, quod vide.

Τρήχμαλα, *aspera loca*: à τραχὺς, *asper*. Vide τρόχμαλα.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, *mollis*: qu. *tritus*: à τρύχω pro τρύω.

Τρύχονται, *affliguntur*: 3. pl. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρύχος, εος, τὸ, *pannus tritus*. Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præs. act. à

Τρύχω, idem quod τρύω.

ΤΡΥΩ, *tero*, *attero*, *vexo*, *TRUDO*: (q. à θράω, vel pro τράω, *foro*, unde τρῦμα.)

Hinc τρύσκω, τρύχω, & τρύχομαι, Idem.

Τρωάνδε, Poët. & Dor. pro Τρωίηνδε, *ad Trojam*.

Τρωάς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix*.

Τρώγαλα, *bellaria*: pro

Τρωγάλια, *bellaria in genere*, quæ saturi, voluptatis gratiâ velut *rodebant*. Th. τρώγω, *rodo*.

Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen*, *caverna*, prop. *rosione factâ*, acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύνοντα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύνω, *latebram subeo*: ex τρώγλη, & δύνω, *subeo*.

Τρωγλοδύτης, ῦ, ὁ, nomen muris; ex iisd.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγούσας, *rodentes*, acc. pl. f. g. part. præs. à τρώγω, *rodo*.

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγύλλιον, ῦ, τὸ, nom. urbis. Gr. *cella penuaria*.

ΤΡΩΓΩ, *RODO*, *comedo*: f. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον, à τείρω, *tero*.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro Τρωσὶν, à Τρώς, *Trojanus*. hinc Τρωϊάδες, *Trojanæ*.

Τρωθῇ, *vulneretur*; 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω, p. τέτρωκα, a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωία, ας, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja*. &

Τρωίαθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, & Ion. Τρωίηθεν, *ex urbe Trojâ*.

Τρωίνῳ, *Troi*: dat. sing. à Τρωΐνος, nom. prop.

Τρώκτης, ῦ, ὁ, *comessor*, *vorator*: expon. *astutus*, *veterator*. Th. τρώγω, *comedo*.

Τρώμα, ας, ἡ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, *foramen*. à τορέω, *perforo*. Th. τοράω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus*, *plaga*: Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τρωματίζειν, *vulnerare*. à præced.

Τρώξ, γὸς, ὁ, *vermiculus*, *qui legumina rodit*: &

Τρωξαλλίς, *gryllus*: à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. ex

Τρωξάρτης, ῦ, ὁ, nom. muris. ἀπὸ τῦ τρώξαι ἄρτον, *panem vorando*.

Τρώξιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *edulis*, *maturus*. ex τρώγω, *comedo*.

Τρωπάω, *verto*: à τρέπω, idem.

Τρῶσεν, *vulneravit*: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, *vulnerabo*, vide præced.

Τρώϋμα, ατος, τὸ, Ion. pro τραῦμα, quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro*.

Τρώων, & Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρώς. Τρωσὶ, *Trojanis*: dat. pl. Τρωσίν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU*: vel pro σοί. τύγα, Dor. pro σύγε, *tu*.

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, ας, ει, *sum*, *compos fio*, *assequor*: cum gen. & cum acc. Pind. συγχάνει, *contigit*, *evenit*: f. τεύξομαι (à τεύχω, *paro*) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. τύχωσι, a. 2. part. act. τυχὼν, ῦσα, ὸν, *vulgaris*, -e, p. ind. act. τέτυχα, ας, ε, & τετύχηκα, q. à τυχέω.

Τυδεΐδαο, & Τυδεΐδεω, gen. Ion. à [illegible]

Τυδείδης, ῦ, ὁ, TYDIDES, nomen propr. [illegible]

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula*: ἢ ἀλιάστη, Eustath. à τύκω, *paro*.
Τυκίζω, *scalpo, polio*: à
Τύκος, ου, ὁ, & τύχος, *instrumentum quo fabricantur*; nimirum *lapides sculpunt*: à τεύχω, *fabricor*.
Τυκτὰ, Perfectè, nomen cœnæ.
Τυκτὸς, ῦ, *factus*: &
Τύκω, *paro*: tanq. τίκω. Vide τεύχω.
Τύλη, ης, ἡ, *callus, culcitra*: à τύλος, idem.
Τύλιμος, *crumena pellicea*, quia sibi aliquid τυλίττεται.
Τυλίττω, vel -σσω, *involvo, perscrutor*: ex τύλη, *lodix, culcitra*: à
ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *callus*, seu *callum*; item *clavus ligneus*: à ξύλον.
Τυλόω, f. ώσω, *callosum reddo*: p. pass. τετύλωμαι · à præced.
Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica*, *quæ circa τύμβον, versatur*. *& mortuos mutilat*, ἀκρωτηριάζει.
ΤΥ'ΜΒΟΣ, ου, & Dor. τύμβω, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus*: à τύφω, *uro*, cadavera quippe olim cremabantur. hinc Angl. a Tomb.
Τυμβοχοεῖν, *tumulus*: à τυμβοχοέω, *tumulum struo, sepelio*: à τύμβος, & χέω, seu χόω, *terra aggesta exstruo*.
Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. pro πληγὴ, ῆ, *ictus, vulnus, plaga*: à τύπτω, *verbero*.
Τυμπανίζω, *TYMPANIZO, distendo, fustigo, flagello, tympanum pulso*: f. ίσω, p. τετυμπάνικα, p. pass. τετυμπάνισμαι, a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η. à τύμπανον.
* Τυμπανίστρια, ας, ἡ, *tympanistria*: à
Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM, instrumentum quod bacillis percutitur*; item *fustis*. Th. τύπτω, *verbero*.
Τύνη, *tu*: Dor. pro τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.
ΤΥ'ΝΟΣ, vel τύννος, ου, *parvus*.
Τυννοῦτος, & Att. τυννουτοσὶ, *parvulus, tantillus*: à præced.
Τυντλάζω, f. άσω, *lutum calco, luto aspergo, blatero*: à
ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum, tumultus*.
Τύπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον, q. vide.
Τυπεὶς, *percussus*: a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero*.
Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio ictus*: dat. pl. Ion. τυπῇσι, ab a. 2. verbi ejusd.
Τυπικὸς, *TYPICUS, figuratus*: & indè
Τυπικῶς, *typicè*: à
Τύπος, ου, ὁ, *nota, figura quælibet*; *simulachrum*, seu *effigies*, *signum percussione factum*; *TYPUS, exemplar*: à τύπτω.
Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, signum imprimo*: à præced.
Τυπτήσεις, *verberabis*: Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanq. à τυπτέω.
Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθα pro τυπτόμεθα, 1. pl. ind. pass. &
Τυπτόντων, *verberent*: Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. pl. part. præs. act. usurpant pro 3. pl. imperat. præs. verbi
ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, pulso, tundo*: imperf. ἔτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα, a. 1. ἔτυψα, a. 2.

Ἐτυπον, præs. pass. τύπτομαι, *cædor*, *vapulo*, p. m. τέτυπα, ας, ε.
Τύπῳ, dat. sing. à τύπος, quod vide.
Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, *figuram pono*: f. ώσω. &
Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. Th. τύπτω.
Τυραννευόντων, gen. pl. part. præs. à
Τυραννεύω, *regno, impero*: f. εύσω. Th. τύραννος, *rex*.
Τυραννέω, idem quod præced.
* Τυραννία, ας, ἡ, *TYRANNIS, dominatio*. &
Τυραννίδας, acc. pl. à τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis*. &
Τυραννικὸς, ῦ, *TYRANNICUS, dominandi peritus*: à τύραννος.
Τυραννικῶς, *tyrannicè*: adv. à præced.
Τυραννικώτατος, superl. à τυραννικὸς.
Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS, imperium*. Angl. Tyranny. à τύραννος.
Τυραννοκτόνος, ου, ὁ, *tyrannicida*: à τύραννος, & κτείνω, *occido*: p. m. ἔκτονα.
ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, *TYRANNUS, rex, princeps*: Angl. a Tyrant. Est & nomen viri & avis; item adj. pro τυραννικός.
Τυρβάζομαι, *satago, perstrepo, turbor*: &
Τυρβάζω, *turbas do, tumultuor*: f. άσω. p. τετύρβακα · à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus, turba*.
Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA, vita voluptuariorum*: Att. dicitur pro σύρβη, vel ex θόρυβος.
Τυρία, ας, ἡ, pro *Europa*.
Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, *caseus*, & γλύφω, *cavo, excavo*. Th. γλάφω.
Τυρόεις, εντος, vide in
ΤΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *caseus*: ex τείρω, *sicco*: est enim lac siccatum. hinc τυρώδης, *caseosus*: & τυρόεις, idem.
Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes*.
Τυρσηνοῖσιν, *Tyrrhenis*: dat. pl. nom. popul.
ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, *TURRIS, propugnaculum*: ab Heb. טיר.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA*: quæ & ὑρχή.
Τυρῶ, Dor. pro τυροῦ, *casei*: gen. ex τυρός.
Τύασω, *supplice*: Hesych. puto pro πλύνασω, ut sit *plicat manus*, seu *genua*.
Τυτθὸς, ὸ, ὸν, vel ὁ ἢ ἡ τυτθὸς, *parvus*. τυτθὸν, adv. *paululùm*. τυτθὸν ὅσσον, *valdè parum*: ex τιτθὸς, *mamma*, ι in υ mutato.
Τυφῶνα, acc. sing. ex
Τυφάων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. hinc Τυφάονιον, nomen loci.
Τύφω, idem quod τύφω.
Τυφθείμεν, ειτε, ειεν, *verberati essemus*: &c. Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.
ΤΥΦΛΟ'Σ, οῦ, *cæcus*.
Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas*, ex præced.
Τυφλοῦται, *cæcutit*: 3. sing. præs. pass. ex τυφλόω, quod vide.
Τυφλοφόρος, *peram gestans*. Th. φέρω.
Τυφλόω, *excæco*: f. ώσω, p. τετύφλωκα, ας, ε, a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε. &
Τυφλώττω, *cæcus sum, cæcutio*: ex τυφλὸς, *cæcus*.
Τῦφος, seu τῦφος, ου, ὁ, *fumus, res inanis fumo similis, fumosa arrogantia, ostentatio*. Th. τύφω.

Τυφόω, *fumo infesto*; item *effero*, *insolentem reddo*: f. ώσω, p. τετύφωκα, præf. paff. τυφόομαι, -ῦμαι, *inflor*, *turgeo*: p. paff. τετύφωμαι, σαι, ται, p. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus*, *a*, *um*: a. 1. ind. paff. ἐτυφώθην, α. 1. part. paff. τυφωθεὶς, ὤσος, *tumefactus*, à τῦφος, *fumus*, *fastus*: à

ΤΥΦΩ, *fumum excito*, *inflammo*: f. θύψω, p. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα. præf. paff. τύφομαι, *fumigo*, *fumum edo*.

Τυφωέος, gen. fing. & Τυφωεῖ, dat. à Τυφωεὺς, nomen gigantis. &

Τυφών, ωνος, *TYPHON*, nomen gigantis, qui & Typhoeus dicitur; item *turbo*, *procella*. à τύφω.

Τυφωνικὸς, ὴ, ὸν, *turbulentus*, *a*, *um*. à τυφών.

Τυφώς, ῶ, ὁ, pro Τυφών, ῶνος, *Typhoeus contracte*.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna*, *gratia*, *favor*.

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*, *contingo*; f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. fing. a. 2. verbi præced.

Τυχέειν, Poët. pro τυχεῖν, *nancisci*: aor. 2. infin. act. ejufdem verbi.

Τυχεῖν, a. 2. infin. act. ab eod.

Τύχη, ης, ἡ, *fortuna*, *eventus*: acc. pl. τύχας. Est & τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, *contingo*.

Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, *fortuitus*, *a*, *um*: à τύχη, quod à præced. Th.

Τυχηρῶν, gen. pl. à τυχηρός.

Τύχῃς, *affecutus eris*: 2. fing. a. 2. fub. act. verbi ejufd.

Τυχέω, f. 1. à τύχέω, idem quod τυγχάνω, *affequor*: hinc τυχήσας, αντος, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, ἕντος, a. 1. part. paff. verbi τεύχω, *fabricor*: p. paff. τέτυγμαι, a. 1. paff. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *fortunatus*. à τύχη, *fortuna*.

Τύχοιμι, *affequi potero*: a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta*, a. 2. part. act. f. g. &

Τυχὸν, *forsitan*, *fortuitò*: adv. à τυχὼν, a. 2. part. &

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*: dat. fing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντος, *confecutus*; item *obvius*, *vulgaris*: a. 2. part. verbi ejufd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. fub. act. verbi præced.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*: Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejufd.

Τυψίλη, *fordes in auribus*: Hefych. Sed aliter eft κυψέλη.

Τύψεν, *percuffit*: Ion. pro ἔτυψεν, 3. fing. a. 1. ind. &

Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Τυψεῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῳ, fine accentu, pro τινὶ, *alicui*: à

Τῶ, Dor. pro τῦ. fed

Τὼ, dual. nom. &

Τῷ, *huic*: dat. fing. ab ὁ, & pro ᾧ, *cui*. τῷ τρόπῳ, *quomodo?* Exponitur etiam *quare*, *idcirco*; pro διὰ τῦτο.

Τώγ', feu τώγε, *hi*: dual. num. ab ὁ, *hic*.

Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *fimulachrum*.

Τὤγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, *hami*.

ΤΩΘΑΖΩ, *dicteriis inceffo*, *irrideo*, *mordeo*: f. άσω.

Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *conviciis infectantes*: part. præf. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, ῦ, ὁ, *irrifio*: &

Τωθαστὴς, ῦ, ὁ, *irrifor*: à p. paff. verbi præced.

Τὤλγεος, Dor. pro τῦ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ῆ, *veftitus*: ab ἀμπέχω, pro ἀμφέχω, *circumdo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Τῶ 'μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei*.

Τῶν, τῆς, & τῶν, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τό.

Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, *antro*.

Τὤριον, Dor. pro τὸ ἔριον, *ovis*. Th. ἔριον.

Τὼ 'πὸ τούτου, pro τὸ ἀπὸ τούτου, *pofteà*.

Τὠργεῖυ, Dor. pro τῦ 'Αργείου, *Argivi viri*.

Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum*.

Τὠρχαῖον, Ion. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitùs*, *olim*.

Τὼς, *fic*, pro οὕτως, per Aphæref. vel Dor. pro ὡς. Th. οὗτος, *hic*. Vel τῶς, *fimiliter*, à τὸς, inufit. pro quo ὁ, in ufu τὼς, *tantum*, *quantum*. & τώς, Dor. pro τοὺς.

Τὤστέα, Dor. pro τὰ ὀστέα, *offa*.

Τὠυτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem minifterium*.

Τωὐτέω, τωὐτέῳ, & ταὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, & τὸ αὐτό.

Τωὐτοῦ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ.

Υ Litera vigefima apud Græcos, in numeris eft CCCC. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα, υ in ι, Dor. & Æol. mutantur, ut in Μοῖσα, pro Μοῦσα, &c.

Ὗ, *olfacientis fonus*: adv. à fpiritu naribus attracto fictum, quùm quis odoratu aliquid fe probare oftendit.

Ὑάδες, αἱ, *fuculæ*, *ftellæ feptem in cornibus tauri*, *quæ quùm oriuntur* aut *occidunt*, *pluvias excitant*: ab ὕω, *pluo*.

Ὕαινα, ης, ἡ, *bellua*: nomen quadrupedis, dict. à fetis *fuillis* in dorfo, item *fucula*, & *HYÆNA* pifcis: ab ὗς, *fus*.

Ὑακίζω, f. ίσω, *pluo*. Th. ὕω, *idem*.

Ὑακίνθια, *feftum in honorem Hyacinthi geri*. &

Ὑακίνθινος, η, ον, *HYACINTHINUS*, *a*, *um*, ab

ὙΑΚΙΝΘΟΣ, υ, ὁ καὶ ἡ, *HYACINTHUS*, *puer*, *flos*, & *gemma*; item *lana* aut *fila hyacinthina*

hyacinthino colore imbuta; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ον, *vitreus, a, um*: ab

ΥΑΛΟΣ, seu ὕελος, ου, ὁ, *vitrum, crystallus*.

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, *vitrarium*, &

Ὑαλουργὸς, ῦ, ὁ, *vitrarius*: ab ὕαλος, *vitrum*, & ἔργον, *opus*.

Ὑὰς, άδος, ἡ, *HYAS*. Vide ὑάδες.

Ὑβάλλειν, *subvertere*: Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω.

Ὑβὸν, Dor. pro κυφὸν, *gibbosum*.

Ὑβὸς, οῦ, *curvus, inflexus*: à κυφός.

Ὑβούλοιο, Dor. pro Εὐβούλοιο, *Eubuli*.

Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco*: f. ίσω, & Att. ιῶ. p. ὕβρικα, a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι p. pass. ὕβρισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὑβρισθεὶς, έντος, *contumeliâ affectus*. f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕβρις.

ΥΒΡΙΣ, εως, ἡ, *injuria, contumelia, superbia*: acc. ὕβριν.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio*. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδειν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Ὑβρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab eod.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβριστὴρ, ῆρος, &

Ὑβριστὴς, ῦ, *contumeliosus, injuriosus*: &

Ὑβριστικὸς, οῦ, idem. &

Ὑβριστικῶς, adv. *injuriosè, contumeliosè*: it.

Ὑβριστία, ας, ἡ, *contumeliosa, superba*: omnia à p. pass verbi ὑβρίζω. Th. ὕβρις.

* Ὕβωμα, ατος, τὸ, *curvamen*: ab ὑβός.

* Ὕβωσις, idem. tanquam ab ὑβόω, *curvo*.

* Ὑγιάζω, *sano, curo*, f. άσω, p. ὑγίακα.

Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. ab

Ὑγιαίνω, *sanus sum*: f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sanus*.

Ὑγιᾶ, acc. sing. ab eod. Th.

Ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas*, ab eod.

Ὑγιέος, gen. sing. Ion. à præced.

Ὑγιεινὸς, ῦ, *sanus, saluber*. Th. ὑγιὴς, id.

Ὑγιεινότατος, ου, *sanissimus*: superl. à præc.

Ὑγιηρὸς, οῦ, idem quod

ΥΓΙΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, *sanus, incolumis, integer*.

Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὴ κέλευθος, *mare, pelagus*. Th. ὑγρός.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto*. ab

ΥΓΡΟΣ, ὰ, όν, *humidus, a, um, viridis, tener, mollis, lubricus, laxatus, remissus*: ab ὕω, *pluo*.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor*: à præced.

Ὕδατι, dat. & ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. pl. ab inusit. ὕδας, pro quo ὕδωρ, *aqua*. Hinc ὑδατόεις, εντος, *aquosus*.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula, stilla*: Gl. Cyr. &

Ὕδει, *aquæ, limo*: dat. sing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*.

Ὕδερος, ου, ὁ, *hydrops*. ab ὕδωρ.

Ὑδὴς, *qui peritè canit, sapiens, prudens*: ab ὕδω, *cano*.

* Ὕδω, idem ac ὑδέω, *cano*.

Ὕδναι, ἔγγονοι, σύντροφοι. Hesych.

Ὑδνέω, *nutrio*, an ab ὕειν.

* Ὕδνον, ου, τὸ, *tuber*, ὕδνα, *tubera*: quia eæ quæ naturæ id φυτὸν, possit esse ab ὕω, *pluo*. Sed ὕδνον idem est quod οἴδνον, & est hoc illud, nempe ab οἰδέω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA*, *aquatilis serpens*: ut & ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ.

Ὑδραγωγὸς, *aquæductor, aquæductus*. ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, *aquæductio, aquagium*. ab ὕδωρ & ἄγειν.

Ὑδραίνω, f. ανῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδραλέτης, *mola aquaria*; vel qui ὕδατι ἀλεῖ, ab ἀλέω, *molo*.

Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ab ὕδωρ, & ἅλμη.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius*: &

Ὑδραυλις, εως, ἡ, sive ὑδραυλικὸν, (scil. ὄργανον) *HYDRAULA*, cui simile organum, scil. musicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio*. Th. ὕδωρ.

Ὑδρεύω, *rigo, aquam poto, fero, haurio*: ὑδρεύομαι, *aquor, aquam haurio, irrigor*: f. εύσομαι. ab eod. Th.

Ὑδρήϊον, τὸ, Ion. pro ὑδρία, *urna*.

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.

Ὑδρία, *HYDRIA*, *cadus, urna, aquatio*. Th. ὕδωρ.

* Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.

Ὑδρομέδουσα, nomen ranæ, ab ὕδωρ, & μέδω, *impero*.

Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo, sum abstemius*: f. ήσω. p. -πότηκα. ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ab ὑδατοπότης, quod ab ὕδωρ, & πίνω, *bibo*.

Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS*, *serpens aquaticus*. Vide ὕδρα.

* Ὑδροφόρος, ου, ὁ, qui aquam portat: ab ὕδωρ, & φέρω, *fero*.

Ὑδρόχαρις, nomen ranæ, ab ὕδωρ, & χαίρω, *gaudeo*.

Ὑδρόχοος, *aquarius*: qui ὕδωρ χεῖ.

Ὑδρωπικὸς, ῦ, όν, *HYDROPICUS, a, um*, *qui laborat aquâ intercute*: ab

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS*, *aqua intercus*: à facie aquæ; nempe ex ὕδωρ, & ὤψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΥΔΩ, *celebro, cano, dico*: qu. ab ᾄδω.

ΥΔΩΡ, ατος, τὸ, *aqua*. Poët. est ὕδας, & ὕδος. ab ὕω, *pluo*.

Ὑὶ, vox minitantis, *hui*.

Ὕει, *pluit*: 3. sing. præs. verbi ὕω, f. ὕσω.

* Ὕειος, α, ον, *suillus*: ab ὗς, *sus*.

Ὕελος, *vitrum*: pro ὕαλος, quod vide.

Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὕω, *pluo*.

* Ὑετίζω, *pluo*, f. ίσω, p. ὑέτικα.

Ὑέτιος, α, *pluviosus*: ab

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*: ab eod. Th.

Ὑετώτατος ἄνεμος, *ventus maximè pluvius*: superl. à præced.

Ὑηνία, & ὑηνίη, ας, ἡ, *mores suilli*: *insulsitas*: ab ὗς, *sus*.

Ὕης, ου, ὁ καὶ ἡ, *pluvius*: Jovis & Bacchi Epithet. ab ὕω.

Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab

ΥΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ, loquacitas*.

Υἱάσι,

Υἱᾶσι, dat. pl. pro υἱέσι, ab υἱεύς, *filius*, gen. υἱέος, & contractè υἱεῦς, dat. υἱεῖ, υἱεῖ. Th. υἱός, οῦ, ὁ, *filius*.

Υἷε, *filii*: nom. dual. ab υἱεύς. Vide in υἱᾶσι.

Υἷα, acc. sing. & υἷας, acc. pl. &

Υἷες, nom. pl. ab

Υἷυς, inus. gen. ἵος, & ἕος, *filius*. Th. υἱός idem.

Υἷι, dat. sing. contract. ab

Υἷος. Vide in υἱᾶσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*: q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur, qui naturâ filius non est.

Υἷος, gen. contract. ab υἷυς, ut dictum in υἱᾶσι.

ΥἹΟ'Σ, οῦ, ὁ, *filius*: de brutis animalibus dicitur perindè ac hominibus, ut υἱὸς κριῶν, & υἱοὺς μονοκερώτων, Psal. xxix. qu. κυός, à κύω. *pario, gigno*: aut à φύω. nam ὁ φυὸς, *filius*, Eurip.

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto*: f. ώσω. a. 1. υἱωσα. a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο. à præced. Th.

Υἱωνός, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii*: ab eod.

Υἱώσατο, *in filium adoptavit*: 3. sing. a. 1. m. verbi υἱόω, quod vide.

ΥΓΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, & ὕκκη, ης, ἡ, *piscis quidam*.

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, *sylva*.

Ὕλαγμα, ατος, τό, &

Ὑλαγμός, οῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.

Ὑλαῖος, *sylvestris*. ab ὕλα, *sylva*.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

ὙΛΑ'Ω, *latro*: f. άσω. ὑλακτέω, idem. ὑλακὴ, ῆς, ἡ, *latratus*. σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*.

ὝΛΗ, ης, ἡ, *SYLVA, materia, ligna*; *alimenta, fæces cibi decocti*. Hinc

Ὑλήεις, ήεος, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, *sylvosus, arboribus opacus*. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit*: ex ὕλη, & κοίτη, *lectus*.

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, *sylvicida, lignator*: ex ὕλη, & τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Ὑλίαι, *præsegmina coriorum, res feculentæ*: ab ὕλη, *fæx*.

Ὕλλις ςαθμη, *Dorica libra*: Vide Scholiast. Pindar. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo*: ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, *lignorum cæsor, lignator*. Th. ὕλη, & τέμνω, *seco*.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab

Ὑλοφάγος, ου, *qui sylvas depascitur*: ab ὕλη, & φάγω, *edo*.

Ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *sylvosus*. Th. ὕλη.

Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς. vos. ὑμὲ, Dor. pro

Ὑμεῖς, *vos*: qu. συμεῖς, à σύ, *tu*. indè ὑμέτερος, *vester*, Poët. ὑμός.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præses, genius, & nuptiale carmen*: est & nom. Hæretici cujusdam. Th. ὑμήν.

Ὑμεναιόω, Poët. pro γαμέω, *uxorem duco*: à præced.

Ὑμέτερος, α, ον, *vester, a, um*: ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σύ, *tu*.

ὙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula*: dat. pl. ὑμέσι, ab ὕω, quia ex humore nascitur. Vel *HYMEN, carmen nuptiale*: ab ὕω seu ὕδω, *cano*. Ponitur & ὑμὶν pro ὑμᾶς ἑαυτοὺς, acc. sing. f. g. à σύ, *tu*.

Ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. &

Ὕμμε & ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. &

Ὕμμι & ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σύ.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare*: a. 1. infin. act. &

Ὑμνεῦντι, *cantantes*: nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνέουσαι. &

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*: 1. pl. præs. &

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. &

Ὑμνεῦσι, Dor. pro ὑμνοῦσι. 3. pl. præs. ind. omnia ab

Ὑμνέω, *celebro, hymnum cano*: imperf. ὕμνεον, ουν. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος: ab ὕμνος, *carmen*. Th. ὕδω.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. Ex præced.

Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio*.

Ὑμνητήρ, ῆρος, ὁ, &

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator*: propriè carminibus. &

Ὑμνητὸς, οῦ, *celebratus, celebris*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, *qui hymnos scribit*, ex ὕμνος, & τίθημι, *pono*.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*.

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum*. Th. ὕδω. *celebro*.

Ὕμνουν, imperf. act. &

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνῳ, *carmini*: dat. sing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, *hymnos canto*.

Ὕν, & ἵν, & ἴν, pro hebræo. *HIN, mensuræ genus*.

Ὕνις, & ὕννις, ἡ, *vomer*: ab ὗς, *sus*, quia ut hæc rostro, ita & ille fodit terram.

ὝΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus*. Puto ab υἱός, tanq. equi filius.

Ὑὸς, gen. sing. ὗς, *sus*. Th. σῦς, συὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS herba calicularis*; vel *suilla faba*, à suecula: unde ὑὸς κύαμος, qu. *suilla faba*. Sues enim ejus pastu convelluntur; sopit enim, unde ad ἀναλγησίαν, adhibetur.

Ὑοφορβός, qui ὗας φέρβει, *subulcus*, ὑοφορβεῖον, *porcinarium, hara*: ab ὗς,

Ὑπαγγελλεῦσα, Ion. pro ὑπαγγελλοῦσα, *innuens*: f. a. part. act. f. g. Ion. enim ε in ευ resolvunt. ab

Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio*: ex ὑπό, & ἀγγέλλω, f. ελῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω, quod vide.

Ὑπαγκώνιον, ου, τό, *cervical*; quod sub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum*: adj. verbale; ab ὑπαγορεύω, *vicissim res ἀ endeo, dicto*: ex ὑπό, & ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Ὑπαγε-

Ὑπαγορεύω, *vicissim respondeo, dicto, impero, denuntio*, f. εύσω. p. ὑπηγόρευκα, ex ὑπὸ, & ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Ὑπάγω, *subduco, abeo, progredior, subjicio, dego, in judicium adduco*: præs. imperat. ὕπαγε. *proripe te*. hinc imperf. ὑπῆγον, ες. f. ὑπάξω. p. ὑπῆχα. a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. ex ὑπὸ & ἄγω, *duco*.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio*: à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, ἀ, *præ, sub*, &c.

ΥΠΑΙΘΑ, *coram, recta*: ex ὑπαὶ & ἰθύ.

Ὕπαιθρος, ȣ, ὁ, *locus subdialis*, q. d. ὑπ' αἰθέρι, *sub æthere*.

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *subripio*. Vide ὑφαιρούμενος.

Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clam prosilio, subrepo*: a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος· ab ὑπὸ & ἀΐσσω, f. ξω, *ruo*.

Ὑπαίτιον, ȣ, τὸ, *culpa, noxa*: ab

Ὑπαίτιος, ȣ, *obnoxius crimini*: ex ὑπὸ & αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*: à p. m. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὑπάκουσον, *audi*: Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. &

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. ab

Ὑπακούω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio*: imperf. ὑπήκουον. f. ούσω. p. ὑπήκουκα. a. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι, *obedire*, cum dat. Ex ὑπὸ & ἀκούω, *audio*.

Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere*: a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ȣ, præs. imperat. verbi

Ὑπαλεύομαι, *fugio, elabor*: ex ὑπὸ & ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito*. Vide in ἀλέασθαι.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio*, & *HYPALLAGE* figura. ab

Ὑπαλλάττω, *submuto, immuto, commuto*: ab ὑπὸ & ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Ὑπαλύξαι, *effugere*; a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, vel ὑπαλύσσω, f. ξω. Th. ἀλέω, *vito*.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, *effugium*: ab ἀλύσκω. idem quod præced. Th.

Ὕπανδρος, ȣ, ὁ vel ἡ, *viro subjecta*, qu. d. ἡ ὑπὸ τὸν ἄνδρα, scil. οὖσα, *quæ est in potestate viri*.

Ὑπανίσταμαι, *exurgo*: ex ὑπὸ, ἀνὰ, & ἵσημι, *sto*.

Ὑπανίστασο, *surge*, præs. imperat. pass. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, *occurro*: f. ήσω. p. ὑπήντηκα. a. 1. ὑπήντησα, ex ὑπὸ & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντί.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, & ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *obviatio, occursus*: ex iisd.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα. a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, q. vide.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέταν, *benefactori occurrere*, i. e. *viro de nobis benè merito gratiam referre*: ab

Ὑπαντιάω, & -άζω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido*: ab ὑπὸ, & ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo*. Th. ἀντί.

Ὕπαντρος, ȣ, ὁ & ἡ, *qui in antris est vel degit*: ex ὑπὸ, & ἄντρον.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere*. Th. ἅπτω.

ΥΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera*: qu. ὕπαρ ἄρτιος, & ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta sunt*: ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniæ venalis*. Hoc de illis dicitur, *qui linguam & vocem pretio venalem habent*: ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, & ὑπέρρηνος, ȣ, ἡ, *ovis sub se vel in se agnum habens*; ex ὑπὸ, & ἀρς, ἀρνὸς, ὁ & ἡ, *agnus* vel *agna*.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχὴ.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res, facultates*: ex iisd.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere*. Vide ἁρπάζω, *rapio*.

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*: 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus*. Th. ἀρχὴ.

Ὑπάρχοντα, τὰ, *facultates, quæ quis habet*. Vide ὑπάρχω.

Ὕπαρχος, ȣ, ὁ, *princeps, proprætor*; item nom. Indicum fluvii. ex ὑπὸ & ἄρχος.

Ὑπαρχούσης, gen. sing. part. præs. f. g. &

Ὑπάρχουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει, *sum, adsum, initium do, suppeto*: & in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, *quæ quis habet*. f. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium*, &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ȣ, ὁ, *clypeo tectus*: ex ὑπὸ, & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπασπίζειν, *sub clypeo latenter incedere*, vel *pugnare*. Metaph. *Sub alicujus patrocinio & tutelâ esse*. Et pro *armigerum esse alicujus*: ex ὑπὸ, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Ὑπατεύω, *consulatum gero*: ab ὑπὲρ.

Ὕπατος, ȣ, ον, *summus, a, um*: contractè ex ὑπέρτατος. Est & ὕπατος. *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquandò *honoratus, imus, & profundus*. Th. ὑπὲρ.

Ὑπέασι. *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præs. ind. verbi ὕπειμι, q. ex ὑπὸ & εἰμι, *sum*.

Ὑπέατι, *cultro*; sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor*. Th. βλέπω, *video*, f ψω.

Ὑπέγγυος, ȣ, ὁ & ἡ, *qui sponsioni est obnoxius*: vide in ἐγγύος, *sponsor*.

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*: f. σω.

Ὑπέδειδισαν, *timuerunt*, per Sync. pro ὑπεδεδίεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ἐδεδίειν, quod ab ὑπὸ, & δείδω, *timeo*: f. δείσω, p. m. δέδια, plusq. p. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro*: f. ξω. p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι. *ostendo*.

Ὑπέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδ-

ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio : fut. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, suscipio : perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ὑπεθήκατο, instruxit : 3. sing. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono : f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Ὑπείκω, obsecundo, obedio, succumbo, cedo : Poët. dicitur ὑπείκω, f. ὑπείξω. Ex ὑπὸ, & εἴκω, cedo.

Ὑπεῖμι, subsum. Th. εἰμὶ, sum.

Ὑπεῖναι, remittere, Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι. & ὑπεῖναι, adesse, præs. inf. ab εἰμὶ, sum.

Ὑπείξομαι, cessero, f. 1. m. verbi ὑπείκω, quod vide.

Ὑπείρεχον, superabant, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. &

Ὑπειρέχῃ, teneat, 3. sing. opt. præs. &

Ὑπείροχος, ου, ὁ & ἡ, Ion. & Poët. pro ὑπέροχος, eximius, excellens, excellentior : ab ὑπερέχω, excello : quod ab ὑπὲρ, supra, & ἔχω, habeo, teneo.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, submitto.

Ὑπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, subduco. Th. τίθημι, pono.

Ὑπεκκεῖσθαι, clam aliquo exportatum esse. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ὑπεκκομίζεσθαι, clam exportare. Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ὑπὸ, ἐκ, & κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Ὑπεκπέμπω, clam emitto, submitto. Th. πέμπω, mitto.

Ὑπεκπροθεῖ, longè præcurrit, 3. sing. præs. ind. ab

Ὑπεκπροθέω, f. ύσω, præcurro, vinco : quod ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & θέω, curro.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio : ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & φεύγω, fugio : a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. præc.

Ὑπεκτίθημι, clam expono. Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, clam effero. Ex ὑπὸ, ἐκ, & φέρω, fero : f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, clam fugiunt : &

Ὑπέκφυγε, effugisset : Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, clam fugio, subterfugio : ex ὑπὸ, ἐκ, & φεύγω, fugio.

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, ex aliquo loco me subduco : ex ὑπὸ, ἐκ, & χωρέω, co.

Ὑπέλαβον, ες, ε, suscepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, existimo, præsumo. Th. λαμβάνω, capio : f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελείφθην, relictus sum : a. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo : f. ψω. Th. λείπω, linquo, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. plur. a. 1. ind pass. verbi ὑπολαμβάνω, existimo. Th. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. εἴληφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, dvisisti, Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, solvo, f. σω, a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, expectabant, vel sustinuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, sustineo, a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo ; f. νῶ, p. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Ὑπεμνήμυκε, deflexit, tristatus est : 3. sing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ab ὑπὸ, & ἠμύω, cado, inclino : f. ύσω. p. ἤμυκα, & Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, Pleonasmo Poët. τοῦ ν, ἐμνήμυκε.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, recordatus sum, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, occultè contrarius, adversarius. Ex ὑπὸ, & ἐναντίος, pro ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, pro. Hinc

Ὑπεναντίως, variè, è contrario : adv.

Ὑπένερθε, Poët. sub, subtus : ex ὑπὸ, & ἔνερθε, infra : item ἔνερθε, pro ἐνέρθεν, ab ἔνερος, mortuus. Hinc ἐνέρτερος pro ἐνερώτερος, ab ἐν, & ἔρα, in terrâ.

Ὑπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, suspicor, f. ήσω. p. ὑπονενόηκα· ex ὑπὸ & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, subtractio : ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, subtraho : ab ὑπὸ, ἐξ, & αἱρέω, capio.

Ὑπεξαίρω, idem, f. αρῶ. p. ὑπεξῆρκα, ab αἴρω, tollo.

Ὑπεξαναδύς, emersus, vel falleus emergendo : præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, subeo.

Ὑπέξειμι, relinquo, excedo : ab ὑπὸ & ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, seu εἶν, eo.

Ὑπεξερύω, subtraho : ab ὑπὸ, ἐξ, & ἐρύω, Poët. pro ἐρύω, traho.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior : ex ὑπὸ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέρχεσθαι, clam exire : ab

Ὑπεξέρχομαι, clam egredior, me subduco : vide in ὑπεξελθεῖν.

Ὑπεξέφυγε, effugit, pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεκφεύγω, clam me subduco. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, subduco. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, fero, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεξῆσαν, se subduxerunt. Vide ἦσαν.

Ὑπεξήλυξε, evitavit : 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσσω, f. ξω, quod ab ὑπὸ, ἐξ, & ἀλύσσω, f. ξω, evito, a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλύω, idem.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, filius familias, propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, sub potestate, scil. patris, nondum mancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, subnavigo, sublego. Th. πλέω, navigo, f. πλεύσω, a. 1. ἔπλευσα.

ΥΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum gen. SUPER, pro, per, propter, contra, supra, cum acc. ultra, præter, trans, per, supra, post. cum dat. rarò super. In compositione super, supra, pro, præ, trans, præter, ex, & incrementum significat.

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua tenduntur & laxantur : ab ὑπὲρ & ἱεμι.

Ὑπεράγαν, adv. valdè, maximè.

Ὑπεραγαπάω

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, diamo. Th. ἀγαπάω, diligo.
Ὑπεραγόντως, valdè, adv. 2 Macch. vii. 20. ab
Ὑπεράγω, f. ξω, excello. Th. ἄγω, duco.
Ὑπεραεῖ, per Dialys. pro ὑπεραεῖ, dat. sing. ab
Ὑπεραής, έος, ὁ ϗ ἡ, desuper flans: ab ὑπὲρ & ἄω, flo, spiro.
* Ὑπεραινετός, ὴ, ὸν, maximè laudabilis: ex ὑπὲρ & αἰνετὸς, laudabilis.
Ὑπεραίρω, extollo, supra modum me effero; item antecello: f. ὑπεραρῶ. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præs. pass. ὑπεραίρομαι, supra modum efferor, vel effero meipsum: a. 1. pass. ὑπερήρθην. a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.
* Ὑπεραισχρος, ὁ, valdè deformis. Th. αἰσχρὸς, turpis.
Ὑπέρακμος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, florem ætatis excedens: ex ὑπὲρ, super, & ἀκμὴ, cuspis; item flos ætatis.
Ὑπεράκριοι, qui loca montana incolunt. Th. ἄκρος, summus.
* Ὑπεράλλομαι, transilio: ex ἄλλομαι, salio.
Ὑπέραλλος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, pro ἔξοχος, eximius, præstans: ex ὑπὲρ, & ἄλλος, alius.
Ὑπεράλμενον, transilientem, per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. sing. part. præs. verbi ἅλλομαι, salio.
Ὑπεράνω, & ὑπεράνωθεν, adv. cum gen. longè, suprà. Ex ὑπὲρ, & ἄνω, sursùm.
Ὑπεραπολογεῖσθαι τινος, pro ὑπὲρ τινος ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo causam agere.
Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, quod vide.
Ὑπεραρρωδέω, supra modum metuo: ex ὑπὲρ & ἀρρωδέω, non metuo, qu. ex α priv. & ὀρρωδέω, metuo. Th. ὄρρος.
Ὑπερασπίζω, clypeo protego, propugno. Ex ὑπὲρ & ἀσπίζω, clypeo defendo. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.
Ὑπερασπισμὸς, ῦ, ὁ, defensio, propugnatio: &
* Ὑπερασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, id. quod
Ὑπερασπιστὴς, ῦ, ὁ, propugnator, protector: à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.
Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, q. v.
Ὑπεραυξάνω, vehementèr augesco: f. ὑπεραυξήσω. a. 1. ὑπερηύξησα· quod ex ὑπὲρ & αὐξάνω, cresco. Th. αὔξω, augeo.
Ὑπεράφανος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro ὑπερήφανος, superbus, -a, quod vide.
Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, supra modum gravatus & onustus. ab
Ὑπεράχθομαι, iniquissimo animo fero, valdè doleo. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.
Ὑπερβαίνω, supergredior, transgredior, scando super reliquos opprimo: f. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ης, η, quod ex ὑπὲρ & βαίνω, eo.
Ὑπερβάλλῃ, prætererit: 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.
Ὑπερβαλλόντως, adv. supra quam, valdè: ab
Ὑπερβάλλω, excello, supero: f. αλῶ. p. ηκα. p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, jacio: f. αλω. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.
Ὑπερβασία, ας, & Ion. -ίη, ἡ, transgressio, contemptus, Poët. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo, f.
βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ὑπέρβασις, εως, ἡ, vide præced.
Ὑπερβατὸν, ῦ, τὸ, HYPERBATON, figura, i. e. trajectus verborum ordo: &
Ὑπέρβατος, ὁ, excellens, præstantissimus: ab ὑπερβαίνω, transgredior, quod vide.
Ὑπερβῇ, Att. pro ὑπερβῇ, transgressus fuerit, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.
Ὑπερβῆναι, superare, a. 2. inf. act. &
Ὑπερβῇς, transeas, a. 2. sub. act. verbi ejusd. & Th.
Ὑπέρβιος, ὁ, violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS. Hinc
Ὑπέρβιον, supra vires. &
Ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, supra, & βία, ας, ἡ, vis, robur.
Ὑπερβολάδην, adv. supra modum: ab ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, excessus: ab ὑπὲρ & βάλλω, jacio, p. m. βέβολα.
Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exuberantia, excessus, excellentia, HYPERBOLE, figura: &
Ὑπερβολικὸς, ῦ, excedens, nimius, superans fidem: ab ὑπερβάλλω, quod vide.
Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, populi qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.
* Ὑπέρδασυν, acc. sing. ab
* Ὑπέρδασυς, -δασεῖα, -δασὺ, valdè hirsutus: à δασὺς, hirsutus.
Ὑπερδέα, per Sync. pro ὑπερδέα, accus. sing. ab
Ὑπερδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, metu superior, qui nullo metu superatur aut frangitur, q. ab ὑπὲρ & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.
Ὑπερδείδω, supra modum timeo. Th. δείδω, timeo.
Ὑπερδικέω, f. ήσω, causam ago pro: ab ὑπὲρ & δίκη, jus.
Ὑπέρδικον Νεμέσιν φυγεῖν, Nemesin ultricem evitare. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. 314. 4. ab
Ὑπέρδικος, supra modum justus. Th. δίκη, jus.
Ὑπερεδράμομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, prætercurro. Th. τρέχω, curro, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Ὑπερδυναμόω, f. ώσω. a. 1. ὑπερδυνάμωσα, præ aleo, Psalm lxv. 3. ab ὑπὲρ & δύναμαι, possum, a. 1. pass. ἐδυνάσθην.
Ὑπερέθεμην, σο, το, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, supra pono. Th. τίθημι, pono, fut. θήσω, a. 2. ἔθην.
Ὑπερείδω, conniventiâ dissimulo: f. εἴσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, όντος· ab ὑπὲρ, & εἴδω, video, a. 2. εἶδον, & ἴδον. item confirmo, suffulcio: ab ὑπὸ & ἐρείδω, fulcio.
Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, suffulcio, pro fulcimine suppono: ab ὑπὸ, sub, & ἐρείδω, fulcio.
Ὑπερέκεινα, adv. trans, cum genit. 2 Cor. x. ver. 16. idem quod ἐκεῖνα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adv. loci. Interdum illic, ultrà, antè. Th. ἐκεῖνος, ille.
Ὑπερεκτείνω, extendo me ultrà quàm fas est, f. ὑπερεκτενῶ. a. 1. ὑπερεξέτεινα· quod ab ὑπὲρ, ἐκ, & τείνω, tendo.

Ὑπερεκτίνω, solvo pro : & hinc

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, depensio, depensus : ab ὑπὲρ, ἐκ, & τείνω, seu τίω, solvo.

Ὑπερεκχέω, super effundo : ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, fundo : f. χεύσω.

Ὑπερεκχύνω, nimium effundo : f. ὑπερεκχυνῶ, p. ὑπερεκκέχυκα, sed ὑπερεκχύνομαι, superfluo : quod ex ὑπὲρ, ἐκ, & χύνω, f. χύσω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, qui superavit, qui vicit : a. 2. part. act. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, venio : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ὑπερεντυγχάνω, interpello, intercedo : ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω, quod vide.

Ὑπερέξει, f. 1. m. ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab

Ὑπερεξέρχομαι, digredior : ex ὑπὲρ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, admodum effero : a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ὑπερεπιθυμέω, admodum desidero : quod ex ὑπὲρ & ἐπιθυμέω, desidero, quod vide.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, superabundo, f. άσω· ex ὑπὲρ & πλεονάζω, plus habeo : q. à πλέον, seu πλείων, amplior, compar. à πολὺς, multus.

Ὑπερέσχε, protexit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præsto : ex ὑπὲρ & ἔχω, habeo : f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερεφανης, seu ὑπερήφανος, quod vide.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro δὲ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, ἀπεκτάνθη, ἐφονεύθη, καὶ ἔθανεν, qui pro patre periit, ac cæsus est. Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, supereminceo, præstantior sum, supero : τὸ ὑπερέχον, eminentia, præs. part. n. g. & in pl. τὰ ὑπερέχοντα, sublimia : f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπερέσχον q. ex ὑπὲρ, & ἔχω, habeo.

Ὑπερήδομαι, supra modum delector : ab ἡδὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, suavis, lætus.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, dilatio ultra præscriptum diem. &

Ὑπερήμερος, ου, præteriens diem promissum, vel condictum : ab ὑπὲρ & ἡμέρα, dies.

Ὑπερημιόλιος τῶν ἀστῶν, ultra dimidiam civium partem. Th. ἥμισυς, εος, dimidius.

Ὑπερηνορέω, ultra virium possum, superbio : ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, superbus, supra modum virilis, fortis : ab ὑπὲρ & ἀνήρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, extollo, excedo, supero : quod ex ὑπὲρ, & αἴρω, tollo, f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα τέκνα, superba proles. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, fastus. &

Ὑπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri. &

Ὑπερηφανέω, superbio : ex ὑπὲρ, super, & φαίνω, appareo, ostendo. Hinc

Ὑπερηφάνως, adv. arroganter, superbè.

Ὑπερθε, seu ὕπερθεν, desuper, ... ὑπερθε βάλλειν, Poet. pro ὑψοῦν, extollere, in altum ... . Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπερθεματίζω, licitor, licior, pretium augeo, tanq. ab ὑπέρθεμα, pretium superadditum. Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμὸς, licitatio, adjectio : &

Ὑπερθεματιστὴς, licitator. ab ὑπερθεματίζω.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, dilatio, mora, procrastinatio : ab ὑπερτίθημι, differo. Th. τίθημι, pono.

Ὑπερθορέονται, 3. pl. præs. m. &

Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθρώσκω, transilio. Th. θόρω, vel θορέω, salio.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnanimus : ex ὑπὲρ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Ὑπερθύριον, superliminare : &

Ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπὲρ, super, & θύρα, janua.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, HYPERIDES, nomen proprium.

Ὑπεριδὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, conniventiâ dissimulo, quod vide.

ὙΠΕΡΙΚΟΝ, vel -ὸν, οῦ, τὸ, HYPERICUM, herba.

Ὑπερίονίδαο, gen. Æol. pro -ου, ab

Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab

Ὑπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, supergrediens. Epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, super iens. item nom. propr.

Ὑπερισχύω, vigeo, prævaleo : f. ύσω. p. -ίσχυκα· ab ἰσχύω, possum.

Ὑπέρκειμαι, superjaceo, præcedo, immineo.

Ὑπερκεράννυμι, superinfundo, f. κεράσω, p. -κεκέρακα· ex κεράννυμι, misceo.

Ὑπερκεράω, cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero : ex ὑπὲρ & κέρας, cornu.

Ὑπερκορέσαις, exsaturaveris, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi ὑπερκορέννυμι, f. έσω. Quod ex ὑπὲρ & κορέννυμι, id. q. κορέω, satio, f. έσω.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, superior sum : ex κρατέω, teneo.

Ὑπερκρέμαμαι, σαι, ται, impendeo. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, suspendo, f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloriâ supereminens. Ex ὑπὲρ & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, propugno. Th. μάχομαι, pugno.

Ὑπερμεγάθεος, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, supra modum magnus. Ex ὑπὲρ & μέγεθος, q. à μέγα, magnus.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab

Ὑπερμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præpotens, dat. sing. ὑπερμενέϊ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, præcelsus, prælongus, ingens : à μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Ὑπέρμορον & ὑπέρμορα, præter fatum, contra quod in fatis erat : à μοῖρα, vel μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Ὑπερνικάω, -ῶ, plus quam victor sum, fut. ήσω. p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, populi qui supra Austrum habitant. Th. νότος, ου, ὁ, Notus, Auster.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ καὶ ἡ, prætumidus, superbus : ex ὑπὲρ, super, id est, nimis : & ὄγκος, ου, ὁ, tumor, fastus.

Ὑπεροικέω, supra habito, Vide οἰκέω. Hinc

Ὑπέροικος

Ὑπερόικιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in superiori parte domûs domicilium seu sedes habet*: ex ὑπὲρ, & οἶκος.

Ὑπεροπλίῃ, αι, ἡ, *superbia*, dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab

Ὑπέροπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insolens, audax, cujus robur arma superat*: ex ὑπὲρ, *super*, & ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, *superbus*: &

Ὑπεροπτικὸς, ῦ, *qui contemnere & superbè despicari solet, superbus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπεροπτικῶς, *more eorum qui superbè contemnunt*: à præced.

* Ὑπερόρασις, εως, ἡ, *despectio, contemptus*.

Ὑπερoράω, *contemnor, negligo*: f. άσω, p. ὑπερεώρακα. ex Th. ὁράω, *video*.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præs. act. verbi præced.

ὙΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *pistillum*. Veteres mortario usu fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia, excellentia*: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, *ingentes, immanes*, acc. pl. ab ὑπέροχος. Hinc

Ὑπερoχώτατα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, *excellentissima*, ab ὑπερέχω, q. v.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, *despectus, contemptus*; it. *superbia*. Th. ὄπτομαι, *video*.

* Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, *transilitis*, 2. pl. præs. ind. verbi ὑπερπηδάω, quod à πηδάω, *salto*.

Ὑπερπερισσεύω, *superabundo*: f. εύσω, a. 1. ὑπερεπερίσσευσα, præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, *vehementèr exundo*: cum dat. ab ὑπὲρ, & περισσὸς, *eximius, præstans*. Th. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. *supra modum*, ab iisd.

Ὑπερπίμπλημαι, *super impleo*: ab ὑπὲρ, *super*, & πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπίπτειν, *præterlabi*. Th. πίπτω, *cado*.

Ὑπερπλεονάζω, *superabundo, exubero*: fut. άσω, a. 1. ὑπερεπλεόνασα· ab ὑπὲρ, & πλεονάζω, *plus habeo*: hoc à πλέον, seu πλεῖον, *amplior*. Th. πολὺς, *multus*.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -ῇς, -εῖ, *exundo*, ab ὑπὲρ, & πλημμυρίς, idem quod πλήμμη, *æstus maris accedens*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *transmarinus*, -*a*, ex ὑπὲρ, & πόντος, ου, ὁ, *mare*.

Ὑπέῤῥαγε, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑποῤῥήγνυμι, *subtus rumpo*, quod ex ὑπὸ, & ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*, f. ῥήξω, a. 2. ἔῤῥαγον, a. 2. pass. ἐῤῥάγην, p. m. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα.

Ὑπερσυντελικὸς, ῦ, *plus quam perfectus*: ab ὑπὲρ, & συντελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Ὑπερτάζω, *superficiarum sulcum duco*: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, *super*: comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *suprema*, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, ου, superlat. *summus, altissimus*: item *maximus*: in comp. ὑπέρτερος, *superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *storea superior*, ab eod. Th.

Ὑπέρτερος, *superior*, compar. ab ὑπὲρ, *super*, in superlat. ὑπέρτατος, *supremus*.

Ὑπερτίθεμαι, &. ὑπερτιθέμεναι, Ion. & Dor. pro ὑπερτίθεσθαι, *superponere*, præs. inf. vide τίθημι.

Ὑπερθέσθαι τι τινὶ, *aliquid alicui committere*.

* Ὑπερυμνητὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *superlaudabilis, admodùm laudabilis*.

Ὑπερυψόω, -ῶ, *in summam effero sublimitatem*, f. ώσω, p. ὑπερύψωκα, a. 1. ὑπερύψωσα, ab ὑπὲρ, *super*, & ὑψόω, *in altum tollo*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑπερφέρειν, *excellere, superare*. Th. φέρω.

* Ὑπερφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *præcellens*: ab eod.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est*: ab ὑπὲρ, *supra*, & φιάλη, *phiala, vas ex quo libamina fundebantur*. Exponitur etiam *vinosus, superbus*.

Ὑπερφιάλως, adv. *fœdifragè, superbè, arroganter*: à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, *supra modum de me sentio, insolesco*; item *suprà sapio*. Rom. xii. 3. à φρονέω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Ὑπερφυᾶ, & -ῆ, acc. sing. ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *naturæ modum excedens, valdè admirandus, insignis*: ab ὑπὲρ, & φυὴ, ῆς, ἡ, *natura*. Th. φύω, *gigno*.

* Ὑπερφωνέω, -ῶ, *valdè clamo*.

* Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè gaudens*.

* Ὑπερχέω, *effundo, supereffundo*: f. χεύσω, p. pass. ὑπερχέομαι, *exubero, supereffundor*: ex χέω, *fundo*.

Ὑπέρχομαι, *subeo*; item *obsequiosè colo*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

* Ὑπερχύω, -ῶ *diffundo, superfundo*: fut. -χύσω. p. κέχυκα.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, *palatum*, quod *summum* in ore locum possidet. Th. ᾠὸν, *superior pars domûs*.

Ὑπερώησαν, *retrocesserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ὑπερωέω, *retrocedo*: quod ab ὑπὸ, & ἐρωέω, ῶ, *fluo, recedo*.

Ὑπερώϊος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, *cænaculum*: ab

Ὑπερῷος, ου, *in superiori ædium parte existens*. Th. ᾠὸν, *superior pars domûs*.

Ὑπερώτατος, ου, *supremus*, superlat. ab ὑπὲρ, *super*, compar. ὑπερώτερος, *superior*.

Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, *suberit*, 3. sing. f. 1. m. verbi ὕπειμι, ab εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστην, *suscepi*, vel Bœot. Sync. pro ὑπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, *suppono, subjicio*. Th. ἵστημι, *statuo*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑπεσταλμένη, *subterfugerim*: a. 1. ind. m. verbi ὑποστέλλω, *subduco*. Th. στέλλω, *contraho*, f. στελῶ, a. 1. ἔστειλα.

Ὑπέστη, *pollicetur*: & in 1. pl. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑπεστι, *subest*: 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέστρεφε, *avertebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, *verto*: fut. ψω, a. 1. ἔστρεψα, a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo & Th.

Ὑπέσχε, *sustinuit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, &c.

Ὑπέσχετο, *promisit*: 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *promitto*: fut. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπίσχομαι, *polliceor*: hoc ab ὑπέχω, *suppono*, à Th. præced.

Ὑπέσχημαι, *pollicitus sum*: perf. pass. ὑπισχνέομαι. vide sup.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio*, quod vide.

Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens*: qui scil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur, quod ab ὑπὸ, & εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratûs gesti ratio deposcitur*. Th. εὐθὺς, έος, *rectus*.

Ὑπευνηθεῖσ', *congressa*: pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, *sopio*: f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Th. φθάνω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, à φθῆμι, a. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπέχω, *sustineo*: cum acc. f. ὑφέξω, a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, præs. part. ὑπέχων, ουσα, ον. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obediens*: ab ὑπακούω, *obedio*. Th. ἀκούω, *audio*: f. σω, p. ἤκουκα, p. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, *obedio*. f. σω, a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, & in 2. pl. ὑπηκούσατε, ab eod. verbo.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑπήνεικαν, *subduxerunt*: Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco*. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ου, *qui est sub vento positus*. Th. ἄνεμος, *ventus*. Poët. ἤνεμος.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *barba, pili circa labia*.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, *juvenis pubescens*: à præc.

Ὑπήντησα, ας, ε, & in 3. pl. ὑπήντησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro*, fut. ήσω, p. ὑπήντηκα.

Ὑπηντίασε, *obviàm processit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

Ὑπηργμένος, ου, *qui fuit*: p. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*: f. ξω, p. pass. ὕπηργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, *remigatio*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*: f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ὑπηρετέω, -ῶ, *servio, ministro*: cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα. ab ὑπηρέτης.

✱ Ὑπηρέτημα, & ὑπηρέτησις, *ministerium*. à præced.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, *remex*, propriè, sed per Synec. speciei, quilibet *minister, famulus*: ab ὑπὸ, & ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

✱ Ὑπηρετικὸς, *servilis, ministerialis*.

Ὑπῆρμαι, p. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo*: qu. ex ὑπὸ, & αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. pass. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, *extiti*: a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: f. ξω, p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὑπῆρχα, ας, ε, *extiti*: p. ind. act. &

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, *prominebant*: 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπίεσαν, Ion. pro ὑφίεσαν, f. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*: ab eod. Th.

Ὑπίλλω, *claudo*: ab ἴλλω, *claudo, stringo, oculis conniveo*. Th. ἴλλος, ου, ὁ, *oculus*.

Ὑπίστασθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, *subsidere, subesse*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *polliceor, promitto*: f. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 1. ὑπεσχέθην, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπίσχομαι, & hoc ex ὑπὸ, & ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.

Ὑπίσχομαι, Ion. pro præced. quod vide.

Ὑπναλέος, ου, *somno gravatus, somnolentus*. Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio, somnum capio*. ab

ὝΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS*: qu. ab ὑποπνεῖν, *leniter spirare*.

Ὑπνοῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi ὑπνόω, *sopio*. à præced.

Ὑπνόω, *dormio*; item *somnum affero, somnum concilio*. ab eod. Th.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, *somni*. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντας, Ion. & Poët. pro ὑπνοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνόω, *dormio*. ab eod. Th.

ὙΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) cum gen. juncta verbis passivis & neutris, *à, ab, ex*. Cum dat. & acc. *SUB, subter*. In compositione etiam *submissionem & diminutionem* significat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, *se quasi subjicere, lucro servire*.

Ὑποβάλλω, *subjicio*, seu *suborno*: f. αλῶ, p. ὑποβέβληκα, a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

Ὑποβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, ω: fut. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aspicio, limis intueor, suspicor*. Th. βλέπω, *video*: f. ψω.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo*, vel *interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita*: ab ὑποβάλλω, quod vide.

Ὑποβρυχία, acc. sing. ab ὑποβρύχιος, *aquis submersus*: Alii legunt ὑπὸ βρυχίη. Th. βρύχω, f. ξω, *strideo*: vel potiùs à βρέχω, *madefacio*.

✱ Ὑπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *subterraneus*. Th. γαῖα.

Ὑπογάστριον, *subventrale*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, *exemplar*: 1 Pet. 2. 21. ab ὑπὸ, & γράφω, *scribo*: fut. ψω, p. pass. γέγραμμαι.

✱ Ὑπογράφω, *subscribo, assentior, describo ruditèr*. f. ψω, p. pass. ὑπογέγραμμαι.

Ὑπόγυιον, & ὑπόγυον, adv. *nuper, ex tempore*: ἐξ ὑπογυίου, *subitò*. ὑπογυίως, *nupèr*. Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum*, pl. γυῖα, *pedes*.

Ὑπόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est, instans*: item *recens*. Vide præced.

Ὑποδδείσας, *subveritus* : a. 1. part. act. genit. δ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

Ὑποδέδεκται, 3. sing. p. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio*, quod vide.

Ὑποδεδεμένες, acc. pl. p. pass. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδεής, *subtimidus*, *subnixus*; *humilis* : ὑποδεέστερος, ε, *inferior* : ex ὑπὸ, & δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum*, *exemplar* : ab ὑποδείκνυμι, *indico*, quod vide.

Ὑποδείδω, *subvereor*, *aliquantulum metuo*; it. simpl. *metuo*. Th. δείδω, f, σω, *timeo*.

Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυμι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνυμι, *præmonstro*, *indico* : f. δείξω, a. 1. ὑπέδειξα, pret. χα, perf. pass. -δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*, f. ξω.

Ὑποδειμαίνω. Vide δειμαίνω, *timeo*. Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. &

Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere*. Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδέξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω pro -δέξω.

Ὑποδεξίη, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur*; *commoditas excipiendi* : ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio* : f. ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *susceptio*, Ion. pro præced.

Ὑποδέξιος, ε, *susceptor*, *capax*, *opportunus* : ab

Ὑποδέχομαι, *excipio* : f. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, *excepi* : a. 1. m. ὑποδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑποδέω, *subligo*, *sub pedibus talaria ligo*, *calceo* : f. δήσω, p. -δέδεκα, & -κα, præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me* : p. pass. -δέδεμαι, perf. part. -δεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι ex ὑπὸ, & δέω, *ligo*.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum*, *solea* : à præced. verbo.

Ὑπὸ δ' ᾕρεεν, pro ὑφῄρεόν δε, imperf. ab ὑφαιρέω, *subduco*. Th. αἱρέω, *capio* : fut. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλεν.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδιδάσκω, *subdoceo*, f. -δάξω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ὑπόδικος, ε, ὁ & ἡ, *obnoxius*, -*a* : cum dat. q. d. ὁ ὑπὸ δίκην, (scil. ὤν, *qui subest pœnæ*.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata* : a. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι, f. ήσομαι, p. δέδμημαι, a. 1. pass. ὑπεδμήθην ex ὑπὸ, & δαμάω, *domo*, per Syncop. δμάω.

Ὑποδοχή, ῆς, ἡ, *convivium* : ab ὑποδέχομαι, *excipio convivio*. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπόδρα, adv. *torvè*, qu. ὑπόδρα, ab ὑποδράω, *torvè aspicio*, per Pleonasm. τῶ δε. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video*.

Ὑποδραμών, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω, *cursu comprehendo*, *suffugio*. Th. τρέχω, *curro* : f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον.

Ὑποδρήσσειν, *administrare* : f. 1. infin. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω, -ῶ, *facio*.

Ὑποδρηστήρ, ῆρος, ὁ, *famulus*, *minister* : à δρηστήρ, idem, Ion. pro δραστήρ, quod à δράω, *famulor*.

Ὑπόδροσος, ε, ὁ & ἡ, *subroscidus*. Th. δρόσος, ε, ἡ, *ros*.

Ὑποδρώωσι, *inserviunt* : Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὑποδράω. Th. δράω.

Ὑποδῦσαι, *suscipere*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *subeo*.

Ὑποδύτης, ε, ὁ, *subucula*, *vestis interior* : ab

Ὑποδύω, *subeo*. Th. δύω, *subeo*.

Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo*, *morem*, *gero*, *cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.

Ὑποεργός, Poët. pro ὑπουργὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *adjutor*, *minister*. Th. ἔργον, ε, τὸ, *opus*.

Ὑποζάκορος, ε, ὁ & ἡ, *minister* : ex ὑπὸ, & ζα, intensiva partic. & κορέω, *verro*, *purgo*.

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, *subjugo*, *subjicio*. Th. ζευγνύμι, *jungo*. f. ξω.

Ὑποζύγιος, & ὑπόζυγος, ε, ὁ & ἡ, *subjugis* : &

Ὑποζύγιον, τὸ, *jumentum subjuge*, *asina subjugis* : ex ὑπὸ, & ζυγὸς, *jugum*. ab eod. Th.

Ὑποζώννυμι, *succingo* : præs. part. ὑποζωννὺς, ὕντος, in f. g. ῦσα, in neut. ὺν, ὕντος, f. ζώσω, p. ἔζωκα. ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, *fundamentum suppositum* : ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*, & ὑποθερμαίνομαι, *incalesco* : à θερμαίνω, idem quod Th. *calefacio*.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono* : a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *suppositio*, *quæstio proposita*, *legis casus*, *argumentum*, *caput causæ* : dat. pl. ὑποθέσεσι. ex iisd.

Ὑπόθευ, *suggere*, *da consilium* : a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -εο, Att. -ου, quod ex iisd.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. m. verbi ὑποθέω, *cursu subeo*. Vide θέω, *curro*.

Ὑποθῆκαι, αἱ, *præcepta*, *admonitiones* : ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, *suppositio*, *argumentum* : ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum*, *admonitio* : ex iisd.

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo* : f. 1. m. à præced.

Ὑποθραύω, *occultè saucio*. Vide θραύω, *ferio*.

Ὑποθυμιάδες, αν, αἱ; Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάομαι, -ῶμαι, præs. pass. & ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, part. præs. pass. ab

Ὑποθυμιάω, *suffio*, *odores incedo* : ex ὑπὸ, & θυμιάω, *suffio*.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles* : à præced.

Ὑποθωπεύω, *adulor*, *subblandior* : ex ὑπὸ, & θωπεύω, idem quod θώπτω, *assentor*.

Ὑποισίω,

Ὑποιστέον, *ferre oportet*, *subeundum*: verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑποκαίω, *succendo*. Th. καίω, *uro*: fut. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui est sub corde*. Th. καρδία, *cor*.

Ὑποκάτω, *sub*: adv. ex ὑπὸ & κάτω, *deorsum*, adv. cum gen.

Ὑποκάτωθεν, adv. *infernè*.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo*, *subjectus sum*, *constituor*: præs. part. ὑποκείμενος, η, ον, *subjectus*, *substractus*: f. 1. m. ὑποκείσομαι, η, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑποκεντῶ, *suppungo*, *pungo*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ὑποκινέω, *commoveo*. Th. κινέω, *moveo*.

Ὑποκλέπτουσα, *abscondens*: præs. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, *suffuror*; item *occulo*, *prætexo*, *fallo*, *dissimulo*. Th. κλέπτω, *furor*: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοφα.

Ὑποκλιθεὶς, έντος, a. 1. part. paff. verbi ὑποκλίνω, *inclino*. Th. κλίνω, *reclino*: f. νῶ. p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præf. part. paff. verbi ejusd.

Ὑποκλοπέω, -ῶ, id. q. ὑποκλέπτω, q. v.

Ὑπόκλυσις, *subluvies*, id est, *fordes quæ subtùs ex fundo luuntur*: ὑποκλύζω, *subluo*, *proluo*. Th. κλύζω, *oleo*.

Ὑποκοίλιον, ε, τὸ, *sumen subventrale*: qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter*.

Ὑποκόλπιος, ε, ὁ, *qui est in sinu*. Th. κόλπος, *sinus*.

Ὑποκορίζομαι, *blandè appello*: puto ferè ut κόρον, vel κόρην, *puellarem* ætatem *blandis* verbis solemus tractare; item *extenuo*, *innuo*. Th. κορέω.

Ὑποκρέκειν, Poët. pro συμφωνεῖν, *congruere*, *convenire*, *similem esse*: ex ὑπὸ, & κρέκω, *pectine* seu *radio pulso*.

Ὑποκρητηρίδιον, ε, τὸ, *vas in quo aliquid tutò collocatur*: à κρατήρ.

Ὑποκρίνομαι, *simulo*, in malam ferè partem, *respondeo*: f. κρινοῦμαι. perf. paff. κέκριμαι, σαι, ται. a. 1. paff. ὑπεκρίθην, ης, η, a. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico*.

Ὑπόκρισις, εως. ἡ, *simulatio*, *HYPOCRISIS*: Angl. Hypocrisy, ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

Ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, propriè *histrio*, *personam aliquam fabulâ sustinens*; *HYPOCRITA*, *simulator*, cujus cor non est rectum coram Domino. Angl. Hypocrite. In voc. ὦ ὑποκριτά. ab eod. verbo & Th.

Ὑποκρύπτω, *occultè condo*, *clanculùm repono*; item *dissimulo*, *celo*, *subticeo*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω.

Ὑπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, ϗ λαθραίως, *clam*, *occultè*: à præced.

Ὑπόκυκλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *subtus rotundus*, *aliquantùm rotundus*. Th. κύκλος, *circulus*.

Ὑποκύπτω, *succumbo*, *submitto me alicui*. Th. κύπτω.

Ὑποκυσαμένη, ης, ἡ, *prægnans*, *gravida facta*: a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi ὑποκύομαι, *fio gravida*. Th. κύω, *in utero gesto*: f. σω.

Ὑπολάβῃ, 2. sing. a. 2. sub. & Ὑπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα. a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαὶς, seu ὑπολαιὶς, *curruca*, avis quæ ὑπὸ τοὺς λάας, id est, *sub lapidibus*, vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, *existimo*, *præsumo*: f. λήψομαι. p. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*, a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens*, seu *respondens*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ὑπολαμπὲς, n. g. ab

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sublucidus*: ab

Ὑπολάμπω, *illucesco*, *luceo*. Th. λάμπω, *luceo*: f. ψω.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, *residuum*, *reliquiæ*, à p. paff. verbi

Ὑπολείπω, *relinquo*, *reliquum facio*: f. ψω. perf. ὑπολέλειφα. perf. paff. ὑπολέλειμμαι. a. 1. paff. ὑπελείφθην, *relictus sum*: præt. med. ὑπολέλοιπα, a. 2. m. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, *linquo*.

Ὑπολειφθῆναι, a. 1. inf. paff. ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. paff. verbi præced.

Ὑπολέλειπτο, an legend. ὑπελέλειπτο, 3. sing. p. plusq. paff. verbi ὑπολείπω, *relinquo*, quod vide. Gen. xxvii. 36.

Ὑπολευκαίνω, *album reddo*. ὑπολευκαίνομαι, *albesco*: in 3. pl. ὑπολευκαίνονται, à λευκαίνω, *dealbo*. Th. λευκὸς, ῆ, *albus*.

Ὑπολήνιον, ε, τὸ, *vas*, *quod τῷ ληνῷ*, i. e. *torculari subjacet*, & in quod mustum expressum defluit; item *lacus in torculari*: quod ex ὑπὸ, *sub*, & ληνὸς, ῦ, ὁ, *lacus torcularii preli*.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, *responsio*, *suspicio*, *opinio*: ab ὑπολαμβάνω quod vide.

Ὑπολίζων, compar. *aliquantò minor*: ab ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *parvus*. Th. ὀλίγος, id.

Ὑπολιμπάνω, *relinquo*: id. cum ὑπολείπω.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *reliquus*, *restans*: ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, *solutio*: ab

Ὑπολύω, *subter volvo*, de calceis dict. item *solvo*, *libero*. Th. λύω, *solvo*: f. σω.

ΥΠΟΛΑΙ'Σ, & ὑπολαὶς, *curruca*, avis. Vide ὑπολαὶς.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis*: à μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma*.

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel -ττω, *subigo*, *agito*: f. ξω. p. χα. Th. μάσσω, idem.

Ὑπομαργότερος, ε, *subinsanus*. Th. μάργος, ε, *insanus*.

Ὑπομάσχαλον, *lateralium*, Gloff. puto *laterale tegumentum sub μασχάλῃ*.

Ὑπόμαυρος, *obscurus*, *sublucidus*: à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, ῦ, *obscurus*, *qui non benè videtur*.

Ὑπομείνας, αντος, a. 1. part. act. ab

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. p. part. act. ab

Ὑπομένω, *sustineo*, *tolero*, *exspecto*, *perfero*: cum acc. sine casu, *persevero*, f. μενῶ. p. μεμένηκα. p. part. act. μεμενηκὼς, ότος. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi*; it. cum acc. *sustinui*, p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, *maneo*.

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco* : præs. imperat. μίμνησκε, -έτω, *suggere*. 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς. f. μνήσω, *memoriam refricabo*. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. μνῆσαι. perf. ind. act. μέμνηκα. perf. pass. μέμνημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην ex ὑπὸ, & μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, *recordor, commemoro* : f. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, *admonitio, monumentum* : ex præced.

Ὑπομνηματίζω, *monumentis mando* : *commemoror*, f. ίσω, p. -τικα, pass. -μάτισμαι unde

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, *decretum, commentum, commentarium*.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, *commentariorum scriptor*.

Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocare* : a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio* : ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. à verbo præced.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *patientia, tolerantia, exspectatio* : ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, *cartilago*, Gl. quia ὑπὸ μύξα.

Ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor*, imperf. act. ὑπενόεον, -ουν, p. νενόηκα. ex ὑπὸ, & νοέω, *intelligo*. Th. νόος, -οῦς, ὁ, *mens, animus*.

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, *conceptus, suspicio*.

Ὑπονοθεύω, *adultero, decipio*.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, *suspicio*. Th. νόος.

Ὑπόνομος, *amara, cloaca, cuniculus*. ἀμάρα, passim exponitur *cloaca*, apud Joseph. ὑπόνομος, propriè *occultè depascens* : ex ὑπὸ, & νέμω, *depascor* ut ἕλκος ὑπόνομον.

Ὑπονύσσω, *pungo, conficio*, f. ξω, p. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπτηῶτες, *perculsi* p. part. act. nom. pl. verbi ὑποπλήσσω, quod à πλήσσω, *expavesco* f. ξω. p. πέπληχα. p. part. act. πεπληχὼς, & per Crasin. Ion. πεπληὼς, ότος, & in pl. οἱ πεπληότες, & Ectasi Poëticâ πεπληῶτες Th. πτοέω, *terrefacio*.

Ὑπόπετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *saxosus*. Th. πέτρα.

Ὑποπιάζω, *supprimo* : Dor. pro πιέζω, *digitis premo, premo*.

Ὑποπίπτω, *decido, me submitto*. Th. πίπτω, *cado* : f. 2. m. πεσοῦμαι. p. act. πέπτωκα a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος & ὑποπλάκιος, *planitiei subjacens*, id est, *planus, campestris* : à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities*. Th. πλατὺς, *latus*.

Ὑποπλέω, *subnavigo, sublego* : f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo* : f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος gen. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantùm spiro, adspiro* : fut. εύσω. perf. ὑποπέπνευκα. a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, *scabellum* : q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus*. Th. ποῦς, *pes*.

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet* : à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*.

Ὑποπρήθω, *succendo*. Th. πρήθω, *incendo*.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alatus*. Th πτερὸν, *ala*.

Ὑποπταίνησι, Dor. pro ὑποπτεύῃ, *suspicetur*, 3. sing. præs. &

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, *suspicor* : ex ὑπὸ, & i muf. ὀπτεύω, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὕποπτος, *suspectus* : ab eod.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *humiliatio*, ab ὑποπίπτω, *humilio*, quod vide.

Ὑποῤῥάπτω, *consuo, compono*, f. ψω, p. ὑπέῤῥαφα.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, *barba, quæ sub naribus nascitur* : Lat. *mustax*. Th. ῥὶν, ἡ, *nasus*.

Ὑποσεισθεὶς, ένος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio, concutio*. Th. σείω, *quatio, moveo*.

Ὑποσευόμενος, ου, *irruens* : præs. part. pass. ab

Ὑποσεύω, *irruo* : à σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ὑποσημαίνω, *subsignifico, indico* : *præsignifico*. f. ανῶ, p. -σεσήμαγκα.

Ὑποσκάπτω, *suffodio*, f. ψω. p. ὑπέσκαφα.

Ὑποσκεδάζω, *dissipo*.

Ὑποσκελίζω, *supplanto*, f. ίσω. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, *ruina, lapsus*.

Ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, *supplantatio*.

Ὑποσπάω, *divello, subtraho*, f. άσω ex σπάω, *traho*.

Ὑποσταίην, ης, η, *permitterem* : a. 2. opt. act. &

Ὑποστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *subjicio, substituo*. Th. ἵστημι, *sto* : f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστάσαντι, *supponentes* : Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab ab ὑφίστημι *subjicio* : quod ab ὑπὸ, & ἵστημι, *sto* : f. στήσω.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, *persona*. hoc est, ὑφιστάμενον νοερὸν, *res per se subsistens, intelligens, confidentia, subsistentia* : ab ὑφίσταμαι, *subsisto* ; ex eod. Th.

Ὑποστέλλω, *subterfugio, subticeo* ; *aliquid ex parte dissimulo* ; item *subduco me, contraho* ; imperf. ὑπέστελλον, ες, ε, fut. στελῶ. perf. ὑπέσταλκα. a. 1. ὑπέστειλα. a. 1. m. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, *suppressi, detrectavi*. a. 1. sub. m. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται, *subducam*. p. m. ὑπέστολα. Th. στέλλω, *mitto*.

Ὑπόστημα, ατος, τὸ, *fulcrum* : ab

Ὑποστῆναι, a. 2. infin. act. &

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὑφίστημι, *excello, subjicio*. Th. ἵστημι, *statuo* : f. στήσω.

Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum* : ab

Ὑποστηρίζω, *suffulcio*, f. ίσω ex στηρίζω, *statuo*.

Ὑποστήτω, *subjiciatur* : 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, *subductio* : ab ὑποστέλλω, quod vide.

Ὑποστεναχίζω, *subingemisco* : à στεναχίζω, id. q. στένω, *ingemisco* ; q. ex Th. στενὸς, *angustus*.

Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, *dux secundarum partium*.

Ὑποστρέφω, *revertor* : præs. imperat. ὑπόστρεφε, -έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. fut. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. infin. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. act. ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. στρέφω, *verto*.

Ὑπο-

Hhhh

Ὑποςροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, conversio* : ab ὑποςρέφω, quod vide.

Ὑποςρωννύω, vel -υμι, *substerno* : imperf. ὑπεςρώννυον, ες, ε, f. ώσω. p. ὑπέςρωκα. a. 1. ὑπέςρωσα, part. præſ. act. ὑποςρωννύμενος, η, ον, *substratus* : ex ὑπὸ, & ςρωννύω, id. quod Th. ςορέω, *sterno* : f. έσω.

Ὑποςρώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

● Ὑποσχάζω, *subverto* : ex ὑπὸ, & σχάζω.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo, subtus teneo*, &c. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεο, *promitte* : Ion. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. m. verbi ὑπισχνέομαι, *promitto* : f. ύσομαι. p. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, idem. hoc ab ὑπέχω, *suppono, sustineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, *promissio* : ab ὑπίσχομαι. Vide præced.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in eod.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus* : a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Ὑποσχὼν, *submittens* : a. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo* : a. 1. ἔχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio* : ab ὑποτάσσω, quod vide : ſed

Ὑποταγῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. &

Ὑποτάγηθι, a. 2. imperat. paſſ. &

Ὑποταγήσομαι, f. 2. paſſ. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *ſuccidere*. Th. τέμνω.

Ὑποταρταρίοι, *ſub Tartarum detruſi*. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, *Tartarus*.

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *ſubordino, certo ordine ſubjicio* : f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ὑπέταξα, a. 1. inf. act. τάξαι. a. 1. part. act. τάξας, αντος. præſ. paſſ. -τάσσομαι, vel -ττομαι. *ſubordinor, certo loco & ordine ſubjicior, pareo*. perf. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται, *ſubjectus ſum* : a. 2. ind. paſſ. ὑπετάγην, ης, η, a. 2. imperat. paſſ. τάγηθι, ήτω. & in 2. pl. τάγητε, *parete*. a. 2. ſub. paſſ. ταγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. paſſ. ταγεὶς, έντος, *ſubjectus*. f. 2. paſſ. ταγήσομαι, ῃ, εται, *ſubjiciar*. p. m. τέταγα, undè ὑποταγὴ, *ſubjectio*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ὑποτείνειν, Poët. pro προτείνειν, *protendere*. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, *perſolvo tributum*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ὑποτέμνω, *ſuccido, ſubtus ſeco, præcido*. Th. τέμνω, *ſeco* : f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, *ſuppono* : f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε. & in 3. pl. ὑπέθηκαν. præſ. m. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, *ſubjicio*. præſ. part. τιθέμενος, η, ον. a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑποτιμάω, *ſupra modum honoro* : item *litem mihi æſtimo contra actorem* : ex ὑπὸ, & τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

● Ὑποτίτθιον, ου, τὸ, *infans lactens*.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, *ſuſpicor*, q. v.

Ὑποτρέχω, *infra curſu deferor*. f. θρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε, a. 2. part. δραμὼν, όντος. Th. τρέχω, *curro*.

Ὑποτρέω, *perterrefacio*. Th. τρέω, *tremo*.

Ὑποτρομέω, *tremore ſuccutior* : a τρομέω, *tremo*. ex τρέμω, & τρέω, idem.

Ὑπότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rediens, redux*. Th. τρέπω, *verto* : f. ψω. p. m. τέτροφα.

Ὑποτρόχαλα κάμπτειν, *in rotundum tendere*. vide ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poët. pro ὑποτρέχω, *infra curro*. Th. τρέχω.

Ὑποτυγχάνω, vide in ὑποτυχοῦσα.

Ὑποτυπόω, vide in ὑποτύπωσις.

Ὑποτύπτω, *ſuffringo*. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, *exemplar* : ab ὑποτυπόω, *delineo* : hoc ab ὑπὸ, & τυπόω, *figuro*, & τύπος, ου, ὁ, *figura*. Th. τύπτω, *verbero* : f. ψω. p. φα. p. m. τέτυπα.

Ὑποτυχοῦσα, *quæ ſcitè reſpondit* : aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, *appoſitè reſpondeo*. Th. τυγχάνω, *ſum* : f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ὕπουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſubdolus*, q. *ſub cicatrice latens* : ab ὑπὸ, & οὐλὴ, *cicatrix*. Th. οὖλος, *ſanus*.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ſupra cœlos eſt* : item *cœleſtis*. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*.

Ὑπουργέω, -ῶ, *operam navo, adjuvo, inſervio*. Th. ἔργον, *opus*.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, *miniſterium* : à præc.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *miniſter* : cujus ὑπ' ἄλλῳ ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præſ. infin. paſſ. ab

Ὑποφαίνομαι, *declaro, ſuboſtendo*. Th. φαίνω, *oſtendo* : f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ὑποφῆτις, ιος, ὁ, Poët. & Dor. pro ὑποφήτης, *ſubvates, vatis alicujus miniſter*. vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, εος, ἡ, (alii ſeparatim leg. ὑπὸ φαῦσιν) *ſub diluculum*. Th. φαίνω, *luceo*.

Ὑποφέρω, *ſuffero* : f. -οίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, *propheta*, vel *prophetæ miniſter* : à φημὶ, ſeu φάω, *dico*.

Ὑποφθάμενος, *præveniens* : a. 2. part. m. &

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

● Ὑπόφορος, ου, ὁ, *tributarius* : ab ὑποφέρω.

Ὑποχείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in poteſtatem redactus* : ex ὑπὸ, & χεὶρ, ὸς, *manus*.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, *liquor, humor* : idem ac χυμός. Th. χέω, *fundo*.

● Ὑπόχρεως, ω, ὁ, *debitor*. Th. χρέος.

● Ὑποχρίεσθαι, inf. paſſ. verbi

● Ὑποχρίω, *lino, pingo* : ex χρίω, idem.

● Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, *vas quo lychno oleum adfundunt* : ex χύω, *fundo*.

Ὑποχωρέω, *ſecedo, clam me ſubduco*. fut. ήσω. p. -κεχώρηκα, a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, εω, *accedo*.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſubarenaceus*. Th. ψάμμος, *arena*.

Ὑποψία, ας, ἡ, *ſuſpicio* : gen. pl. ψιῶν, ab ὑπὸ, & ὄπτομαι, *video*.

Ὕποψος, *ſuſpectus* : ab iiſd.

Ὑπτιάζω, *reſupino* : ex

ὙΠΤΙΟΣ, *ſupinus, reſupinus* ; q. ab ὑπὸ.

Ὑπωλένιος, ου, *qui sub ulnis gestari solet.* Th. ὠλένη, ης, *ulna.*

Ὑπώπια, scil. καθ', ab ὑπώπιον, *aspectus:* q. d. *suboculare, pars quae subjacet oculis;* item *suggillatio sub oculo orta ex ictu:* ab ὤψ, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπωπιάζω. *plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem:* f. άσω. p. ὑπωπίακα· ab

Ὑπώπιον, ου, τὸ, vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis:* ex ὑπὸ, & ὄρος, εος, τὸ, *mons,* Dor. ὤρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sub tecto, seu camerâ est, domesticus:* ab ὑπὸ, & ὀροφὴ, *contignatio.* Th. ἐρέφω, *tego, tectum impono.*

Ὗραξ, *SOREX, mus:* Æol. à *suilli* rostro. ab ὗς, *sus, porcus.* Th. σῦς, idem.

Ὕριον, *favus; examinis opus:* ab

Ὑρον, *examen.* Puto ab εἴρω, *necto:* est *nexus* apum.

Ὑῤῥὶς, *sporta:* ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum.*

Ὑῤῥισκος, *vas vimineum:* à praeced.

Ὑρτὴρ, *ollae operculum:* quia ollae *ἐνείρεται, inseritur:* ab εἴρω, *insero.*

ὙΡΧΗ', ης, ἡ, *instrumentum, in quo nautae onera bajulant; vas fictile.*

Ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, *sus, porcus, -a.* Th. σῦς, id.

ὙΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantae species.*

Ὕσδω, pro ὄσδω, id est ὄζω, *oleo:* Æol. In Sapphûs carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίνων. Vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζειν, vel ὕσδων.

Ὑσθῆναι, *pluviâ madefactum esse:* a. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo;* f. ὕσω. a. 1. pass. ὕσθην.

Ὕσιον, ου, τὸ, *vimen.* ὑσιοπλόκος, *viator:* q. ab ὕω, *pluo.*

Ὕσκα, *lignum quo quis accenditur:* q. fomes ignis.

Ὑσμίνη, ης, ἡ, *pugna:* ab ὑπομένω, *sustineo.* Th. μένω, *maneo.*

Ὑσμῖνι, Il. ζ. ver. 163. pro ὑσμίνῃ; per Metaplasm. dat. sing. praeced.

Ὕσπλαγξ, Dor. pro

Ὕσπληγξ, *scutica;* quâ ὕες πλήσσονται, & quâ alia animalia pulsantur: *sonus scuticae vibratae:* & nominatim *is, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur.* Tum *carceres,* undè dimissi incipiunt: item *paxillus terrae infixus,* qui fit pro notâ incipiendi cursûs.

Ὕσσακος, ὕσακος, vel ὕσαξ, *paxillus carneus.* Hesych. an ab

ὝΣΣΟΣ, ου, ὁ, *verutum, pilum, gesum?*

Ὕσσωπος, ου, ἡ, *HYSSOPUS,* Angl. Hyssop: & libanotis arborescens, Mat. xxvii. 48. dicitur & ὕσσωπον, ου, τὸ. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὕστατα, *postrema:* nom. pl. n. g. ab ὕστατον, ου, τὸ, *ultimum:* superl. ab ὕστερος, *posterior.*

Ὑστάτιον, adv. *tandem, postremò:* ab

Ὑστάτιος, ου, idem quod

Ὕστατος, ου, *postremus, ultimus:* ab ὕστερος.

Ὕστερα, pro ὕστατα, quod vide.

Ὑστεραῖος, α, ον, id. qu. ὕστερος, *posterior.*

Ὑστερέω, -ῶ, *sum posterior; careo, desum:* & in 3. pl. ὑστερῶσι. f. 1. ήσω. p. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, *defeci, inferior fui:* a. 1. part f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ. praes. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι, *deficior, destituor:* perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθην, *egui.* Th. ὕστερος, *posterior.* undè &

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, *penuria, defectus, inopia:* in pl. ὑστερήματα, ων, τὰ, *reliquiae.*

Ὑστέρησις, εως, ἡ, *inopia, egestas:* ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, *sum posterior;* item *tardo, cunctor, destituor, deficior, superor, vincor:* ab ὕστερος.

Ὕστερον, adv. *posteà, postremò, tandem:* ab

ὙΣΤΕΡΟΣ, ου, *posterior, sequens, inferior.* Dici putatur qu. ὑπότερος, ab ὑπὸ, *sub.*

Ὕστριξ, χος, ἡ, *HYSTRIX, suis pilos* aut *porcinas setas habens,* erinacei genus: est & *flagrum ex corio adhuc setis suis munito:* ex ὗς, & θρὶξ.

Ὕτνον, *tuber,* vide suprà ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, *sub,* &c.

Ὑφάγεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clam duc,* praes. imperat. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

Ὑφαίνω, *texo;* imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφαμμαι, & Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

Ὑφαιρούμενος, praes. part. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὕφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare.* Metaph. *subdolus.* ὕφαλος, sc. πέτρα, *petra,* vel *saxum latens,* nempe ὑφ' ἁλὶ, *sub mari.*

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor:* &

Ὑφαντὸς, ὴ, όν, *textus, a, um:* ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

* Ὑφάπτω, *accendo, succendo:* f. ψω. p. ὑφῆφα. Th. ἅπτω, *accendo.*

* Ὕφασμα, ατος, τὸ, *textura, tela, pannus:* ab ὑφαίνω, *texo.*

ὙΦΑ'Ω, & -έω, *texo.*

ὙΦΕ'ΑΡ, εαρος, τὸ, *viscus,* ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli.*

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto.* Hinc

Ὑφειμένος, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφέλοιατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quae subtraxit* ac *evulsit,* a. 2. part. act. f. g. praeced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. m. ejusd.

Ὑφὲν, *unio:* ex ὑπὸ ἕν. Gloss.

Ὑφέντες, *demittentes:* nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo:* f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto:* a. 2. m. ἕμην.

* Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, -οῦμαι, *praeeo;* item *hortor, suadeo, dicto, doceo.* Th. ἡγέομαι, *duco:* f. ήσομαι. p. ἥγημαι.

Ὕφηκα, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνα, *texui:* a. 1. ind. act. &

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. &

Ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo*.

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, *administer aurigæ, auriga*; ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena*, & ἔχω. *habeo*.

Ὑφῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*: f. ήσω. p. ὑφῄρηκα. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, *capio*.

Ὑφήσσων, *aliquantò minor & junior*: ab ὑπὸ, & ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor*.

Ὑφίφασται, *subtextus est*, 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*: perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφίφασμαι, substituto η pro υ.

Ὑφίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. sing. præs. ind. verbi ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ὑφίσαμαι, σαι, ται, *substituor, subeo*: præs. part. ὑφιστάμενος. ὑφιστάναι, præs. infin. act. Th. ἵσημι, *sto*.

Ὑφοράσθαι, *suspicari*: præs. infin. pass. verbi ὑφοράομαι, *suspectum habeo*: quod ex ὑπὸ, & ὁράω, *video*.

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *subulcus, qui sues pascit*: ex ὗς, *sus*, & φέρβω. *pasco*.

Ὕφος, εος, τὸ, *tela, textura*. Th. ὑφάω.

Ὑφόωσιν, *texunt*, 3. pl. præs. ind. Poët. Pleonasmo pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo*.

Ὑφύφασται, vide ὑφίφασται.

Ὑψαγόρης, καὶ ὁ, Poët. pro ὑψηγόρης, *altiloquus, grandiloquus*: ex ὕψος, τὸ, *sublimitas*, & ἀγορά, ἡ, *oratio*.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*: 3. sing. ind. præs. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχενὼν, ῶνος, ὁ, *superbicus, superbus*.

Ὑψαυχέω, *cervicem tollo, inflo*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & αὐχέω, *glorior*.

Ὑψερεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ὑψηρεφὴς & ὑψιρεφὴς, *altum tectum habens, altus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ἐρέφω, *tego*.

Ὑψηλῇσι, *altis*: dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς. ab ὑψηλός.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arrogans*: q. d. ὑψηλῆς καρδίας ὤν, *qui est alto corde*.

Ὑψηλὸς, ἡ, όν, *altus, a, um*; *sublimis, e*: hinc

Ὑψηλότερος, ου, compar. in dat. ὑψηλοτέρῳ. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor*: præs. imperat. ὑψηλοφρόνει, -ει, -είτω, -είτω. fut. ήσω. p. ὑψηλοφρόνηκα. ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui est mente elatâ*. ab ὑψηλὸς, *altus*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψηλῶς, *sublimè*: adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Ὑψήνωρ, ορος, *HYPSENOR*: nom. propr.

Ὑψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *altè sonans*: in plur. ὑψηχέες· ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ἦχος, ου, ὁ, *sonus*.

Ὕψι, *altè*: adv. ab ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ *altigradus, excelsus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & βαίνω, *eo*.

Ὑψιβόας, nom. ranæ: ab *altâ voce* sic dictæ.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*) & βρέμω, *resono*.

Ὑψίγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alta membra habens, altus*: ab ὕψος, & γυῖον, τὸ, *membrum*.

Ὑψόθι, Poët. adv. pro ὕψι & ὑψόθι, *in alto*, *in sublimi*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altijugus*, *summus trutinator rerum humanarum, altus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, *jungo*.

Ὑψίθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in alto solio sedet*: ab ὕψος, & θρόνος, *solium*.

Ὑψίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altè comatus*: Epith. quercûs: ex ὕψι, *altè*, (quod ab ὕψος) & κόμη, ης, ἡ, *coma*.

Ὑψίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. loci *sublimis*: q. d. *qui cristam*, vel *verticem* aut *cacumen alto habet*. Th. λόφος, *crista*, &c.

Ὑψιμέδοντος, gen. sing. ab

Ὑψιμέδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & μέδω, *impero*.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui est in altis nubibus*: Epith. Jovis: ex ὕψος, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Ὑψίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altum solum habens*: ab ὕψος, *altitudo*, & πέδον, τὸ, *solum*.

Ὑψιπετᾶν ἀνέμων, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium ventorum*: ab ὑψιπέτης, *altivolans*, q. à πέτομαι, *volo*: vel ab ὑψιπετὴς, *altè cadens*: q. à πίπτω, *cado*, & ὕψος.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *folia in cacumine gerens, altus, excelsus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πέταλον, Ion. pro πέτηλον, *folium*: quod à πετάω, *pando*.

Ὑψιπέτης, *altivolans*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πέτομαι, *volo, -as*. Vide in ὑψιπετᾶν.

Ὑψιρεφὴς, n. g. ab

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. vide in ὑψερεφής.

Ὕψιστος, ου, *altissimus*: de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. *in alto*: comp. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον, superl. ὕψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, *qui altâ cervice est*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*) & τείνω, *tendo*.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui altum & elatum animum habet, superbus*: ab ὕψι, *altè*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *altè comatus*: ab ὕψι, *altè*, & χαίτη, ἡ, *coma*.

Ὕψοθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, *altè, ex alto, supernè*. adv. ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altum tectum habens*: ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*.

ΥΨΟΣ, εος, τὸ, *altitudo, sublimitas, cacumen*: ἐξ ὕψους, *ex alto*.

Ὑψοῦ, adv. *altè*. &

Ὑψόω, *extollo, in altum tollo*: f. ώσω. p. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. a. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, & in 2. pl. ὑψώθητε, a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. infin. pass. ὑψωθῆναι. a. 1. part. pass. ὑψωθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. ind. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψώθην, vide in præced.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, *altitudo, sublimitas*; dat. pl. ὑψώμασι. ab ὑψόω, quod vide.

Ὑψώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, *elevo, exalto*. Th. ὕψος.

Ὕψωσις, εως, ἡ, *elatio, exaltatio*. Th. ὕψος.

Ὕω, *pluo*: præſ. part. ὕων. f. ind. ὕσω. p. ὕκα. (q. à χύω, *fundo*) hinc ὑάδες, ων, αἱ, *hyades*, ſtellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*.

Ὑώδης, *ſuillus*, *immundus*; *ſtupidus*: ab ὗς, *ſus*. Th. σῦς.

Φ.

Φ, Vigeſima prima litera apud Græcos, in numeris 500 ſignificat. Æoles pro ϑ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *viſi ſunt*, Poët. Pleonaſm. pro φάνθεν, quod Ion. & Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*, *videor*: f. ανῶ. p. πέφαγκα. p. paſſ. πέφασμαι, a. 1. paſſ. ἐφάνθην. a. 2. paſſ. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. infin. act. ſic φαγέοις, Ion. pro φάγοις, a. 2. opt. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φαγεῖν, a. 2. infin. act. ejuſd.

Φάγαινα & φαγέδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus*.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. m φάγομαι, quod etiam pro f. 2. ſumitur verbi φάγω, quod vide.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejuſd.

Φάγος, ου, ὁ, *edax*, *vorax*: à φάγω. ſed

Φαγὸς, Dor. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑΓΩ, ſeu φάγω, *edo*, *comedo*: f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*; pro φαγοῦμαι. ῇ, εῖται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imperat. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. φαγεῖν. a. 2. part. φαγών, όντος.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi φάγω, *edo*. a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. ſing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, οντος, *ſplendidus*, præſ. part. à φαέθω, idem quod φάω, *ſplendeo*.

Φαείνει, *lucet*, 3. ſing. præſ. verbi φαείνω, id. quod Th. φάω, *luceo*.

Φαεινόμενος, præſ. part. m. verbi ejuſd. & Th.

Φαεινὸς, οῦ, *ſplendidus*: dat. ſing. φαεινῷ. Th. φάω, *ſplendeo*.

Φαείνω, idem quod φάω, *luceo*.

Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, *lucida inſula*. Nam φαεννὸς, οῦ, Poët. & Argivâ dialecto pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in compar. φαεννότερος, ſuperl. φαεννότατος, *ſplendidior*, *ſplendidiſſimus*.

Φαεννὸς, οῦ, Poët. *lucidus*: vide præced.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lucem hominibus afferens*: à φάω, *luceo*, & βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: &

Φαεσφόρος, ου, ὁ, *Lucifer*: à φάος, εος, τὸ, *lumen*. (Th. φάω, *luceo*) & φέρω, *fero*: p. m. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, *morbus quidam*, *qui mare rubrum navigantibus accidit*.

Φάζω, *loquor*: à φάω. undè φημὶ, *dico*. Eſt &

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem; undè φόνος

Φάθι, *dic*, præſ. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαιάξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ' pro φαίδιμε, voc. ſing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, εντος, idem quod.

Φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illuſtris*: à Th.

ΦΑΙΔΡΟΣ, οῦ, *hilaris*, *alacer*, qu. à φάω, *luceo*. Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas*. &

Φαιδρόω & φαιδρύνω, *exhilaro*.

Φαῖδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum ſcriptor, & diſcipulus Platonis.

Φαιδρύνεσθαι, præſ. infin. paſſ. à

Φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præſ. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*: a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, πήγανον, *ruta*.

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id eſt, *leve*.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta*. Ex Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, *ſplendidus*, *efficax*; *levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vide φαινόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico*: a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, nom. propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, *indicare*, *denuntiare*, præſ. infin. à φαίνω, quod vide.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ejuſd. Niſi à φαινέσκομαι, derivare malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. ſing. & in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi ejuſd.

Φαίνοισα, *oſtendens*, Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. à φαίνω, *appareo*.

Φαίνοιτ', *appareat*, pro φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Φαινόλης, ου, ὁ, *PENULA*: quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φενόλης.

Φαινόμενον, *apparentem*: acc. ſing. part. præſ. m. verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragogen τοῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. ſing. f. g. part. præſ. m. verbi ejuſd.

Φαίνοπος, gen. ſing. à φαίνοψ.

ΦΑΙΝΩ, *in lucem do*, *oſtendo*: item *luceo*, *ſplendeo*: fut. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præſ. m. φαίνομαι, *appareo*, *videor*, *luceo*. f. m. φανοῦμαι, perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφαμμαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφάνην, ης, η, *apparui*. a. 2. ſub. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. fut. 2. paſſ. φανήσομαι, ῃ, εται.

Φαίνοψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nom. propr.

ΦΑΙΟ'Σ, οῦ, *fuscus*, *subniger*. Hinc Latin. *FOEDUS*, *a*, *um*.
Φαιςος, ε, ὁ, nomen propr.
ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ε, ὁ, *fasciculus*. *FASCIS*.
ΦΑΚΗ", vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens*, *lenticula*.
Φακος, ου, ὁ, *lens cruda* : à φακῆ. Est & *nigra quædam oculi macula*.
Φαλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ* : quia aliquid φαλὸν, *splendidum*. Ang. a Fatal.
Φάλαγγες, nom. plur. & in acc. pl. φάλαγγας. à
ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX*, *genus aciei apud Macedonas*, *acies quævis* ; *aranea quædam*.
ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. q. à φαλύνω, quod est λαμπρύνω. Est & φάλαινα, *BALÆNA*.
ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, οῦ, *calvus*, quia φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.
Φαλακρόω, *calvum facio* : à præced. q. v.
Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium* : à præcedente.
Φαλανθὸς, *canus* : qu. à φαλὸς, *albus*.
Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ* : à φαλὸς, quia splendent.
Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. prima, pag. 200. ver. 4. in voce Καυτήρ.
Φάλαρος, ε, ὁ & ἡ, Poët. pro φαληρὸς, q. v.
Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *rivus*.
Φαληριάω, *albesco spumâ* : quod à φαληρὸς, *albus*. Th. φαλὸς.
Φαλιερὸς, idem quod φαληρὸς.
Φαληρὸς, οῦ, *albus*, *spumeus* ; item *ferrum galeæ* : & nom. propr. viri. Th. φαλὸς, ου, *splendidus*.
Φαλίσσω, *desipio*, q. v. φαλὸς, *canus*. Senectus extrema μωρά,
Φαλλοσομαι, *spumo*. Th φαὸς.
ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penis ligneus vel coriaceus*.
ΦΑΛΟ'Σ, οῦ, *splendidus*, *albus* : qu. à φάος, εος, τὸ, *lux* : sed
Φάλος, ε, ὁ. *conus*; *apex galeæ*.
Φαλύνω, *splendidum reddo* : à φαλὸς.
Φαλύνομαι, Hesych. καταφρίσσω, περιέρχομαι.
Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, *fama*.
Φαμὲν, *dicimus*, 1. plur. præs. ind. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico* : a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.
Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico*.
Φὰν, *dicebant*, Bœot. Syncop. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Φάναι, *dicere*, præs. infin. à φημὶ, sed
Φᾶναι, *apparuisse*, pro φῆναι, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo* : f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.
Φανείην, ης, η, *apparuerim*, a. 1. opt. pass. &
Φανεὶς, ἐντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo* : f. ανῶ, p. πέφαγκα, perf. pass. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην, p. m. πέφηνα.
Φάνεν, *apparuerunt*, Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.
Φανερὸς, οῦ, *apparens*, *manifestus*. Th. φαίνω, *appareo*.
Φανερόω, *manifesto*, f. ώσω, p. πεφανέρωκα, a. 1. imperat. φανέρωσον, ώτω, præs. pass. φανερόομαι, οῦμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφανερώθην : à φανερὸς, quod vide.
* Φανερῶς, adv. *manifestè* : à φανερός.
Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio*. à præced.
Φανερώτερα, *clariora*, nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανερὸς, quod vide.
Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.
Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit* : 3. sing. a. 2. ind. pass. sed
Φανῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo*.
Φανείη, *videatur*, Pleonasmo τοῦ ε, pro φανῆ.
Φανήμεναι, *ap*, *areo*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. infin. pass. verbi φαίνω, quod vide.
Φανήσεσθαι. Vide in φανήμεναι.
Φανῆς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, quod vide.
Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.
Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. &
Φανθεὶς, a. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo*. a. 1. pass. ἐφάνθην.
Φανοπεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη deductum.
Φανὸς, οῦ, ὁ, *laterna*, *lucerna*, *fax*. Th. φαίνω, *luceo*, a. 2. ἔφανον.
Φαντάζω, *apparere facio* : f. άσω, p. πεφάντακα, præs. pass. φαντάζομαι, *appareo*, *videor* ; it. *imaginor* : præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum*, *quod apparet* : perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, *ostendo*.
Φαντασία, ας, ἡ, *visum*, *visio*, *PHANTASIA*, *imaginatio*, *ostentatio* : à φαντάζω, quod vide.
* Φαντασιοκοπέω, -ῶ, *insanè sævio*.
Φάντασμα, ατος, τὸ, *spectrum* : à perf. pass. verbi φαντάζω.
Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt* : 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo*, quod vide.
Φάο, Ion. & Poët. ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico* : a. 2. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.
Φάος, εος, τὸ, *lumen* : à φάω, *luceo*.
ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum*, *præcipitium*, *hiatus*, *vallis* : quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura*.
Φαραω, nomen regis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vindex*.
Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. &
Φάρει, dat. sing. à φάρος, ε ς, τὸ, quod vide.
Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ruptura*.
ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ. *PHARETRA* : à φέρω, & τρώω, quia *fert vulnifica* tela.
Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, q. v.
Φαρέτρην, acc. sing. Ion. a præced.
ΦΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *genus veneni*.
Φαρισαῖος, ε, ὁ, *Pharisæus*, hoc est, *interpretator*. Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.
ΦΑΡΚΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *ruga*. Est quasi ruptura cutis, in quâ facit valles : à φάραγξ, *vallis*, quod vide.

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium*: à φαρμακεύω, *veneficio utor*. Th. φάρμακον.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, *veneficus, magus*. &

Φαρμακεύω, *veneficio* aut *veneno utor*, *veneficio afficio*; item *conficio medicamenta, condio, tingo*. &

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica*. &

Φαρμακόεις, έντος, *venenatus*. omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum, venenum*, PHARMACUM: qu. φέρων ἄκος, vel ἄχος, *remedium*, vel *dolorem adferens*.

* Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor*. &

Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, *veneficus, magus*. &

Φαρμακάω, f. ήσω, Poët. *pharmaca*, seu *medicamenta misceo*. à præced.

Φαρμάσσω, & -ττω, *veneno afficio, tingo, immergo ferrum in aquam frigidam*: ab eodem Th.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, vestis exterior, velum capitis*: à φέρω.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, *aro*. Hesych. φᾶρος, ἄροσις, φαροῦν, ἀροτριᾶν.

Φάρσος, εος, τὸ, *velum, involucrum, tractus, regio, pars*. Puto à φᾶρος. hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *signifer, vexillarius*: à φάρσος, τὸ, quod vide, & φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ καὶ ἡ, *guttur, fauces*: per quas φέρεται cibus & spiritus. An potiùs à φάω, *loquor*, & ῥέω, *fluo*?

Φὰς, *dicens*: a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico*.

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter, ensis*: qu. à σφάγανον, à σφάζω, *interficio*.

Φᾶσε, *dixit*: Dor. & Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. à φημὶ, *dico*.

Φασεῖς, *dices*: Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse*: aor. 2. Infin. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaselus, actuarium*: à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, *inquiunt*: 3. pl. præs. ind. sed

Φᾶσι, *dicentibus*: dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.

ΦΑΣΙΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, PHASIANUS, avis; Angl. a Pheasant.

Φασὶν, *aiunt*: 3. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*, Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, εως, ἡ, *dictio, rumor*: à φάω, *dico*. Est & φάσις, *apparitio*: sic Luna habet multas *phases* seu apparitiones, modò *falcata*, modò *gibbosa*, &c. à φαίνω, *appareo*. Est & Φᾶσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat*: 3. sing. imperf. Ion. verbi φάσκω, Poët. pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, *dictito*. Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*: f. 1. m. à φημὶ, *dico*.

Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes*.

Φασσοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *occisor columbarum*: à φάσσα, *columba*, & φένω, *occido*, p. m. πέφονα.

Φατεῦ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φατειῶν, gen. pl. à φατειὸς, *enarrabilis*, ab eod. Th.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, *rumorem spargo*. à

Φάτις, idem quod φάσις, quod vide.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe, stabulum*; à φάγω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum; undè fort. Angl. fat.

* Φατνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor*: f. ώσω. p. pass. πεφάτνωμαι. Hinc

* Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar*.

Φάτο, *dixit*: Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*: a. 2. ἔφην. &

Φατὸς, ὴ, ὸν, *dicendus, celebris*: à φάω, vel φημὶ, *dico*.

Φαύζω, *frigo*. Hesych.

* Φαυλίζω, *pro vili habeo, flocci facio*: f. ίσω. p. pass. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος. Undè

* Φαύλισμα, ατος, τὸ, idem ac

* Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio, contemptus*. &

* Φαυλίστρια, ας, ἡ, *subsannatrix, contemptrix*.

ΦΑΥ'ΛΟΣ, ου, & φαῦρος, Dor. φλαῦρος, Att. VILIS, *pravus, simplex*; *vitiosus, nugatorius*: q. φλύαρος, à φλέω, *nugor*. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas*.

Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος, ου, *pravus*: compar. φαυλότερος; superl. φαυλότατος, *pravissimus*.

Φαύλως, adv. *pravè*: à præced. Th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, quod vide.

Φαυσίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Solis Epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τουτέστι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quod lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φαίνειν καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, *quod luceat mortalibus*. Idem quod φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύστιγξ, vel φαύσιγξ, *maculæ in tibiis ex igne contractæ*: quia à φαύσει ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio*: à φαύω, *luceo*.

Φαύω, *luceo*: a φάω, idem.

Φὰψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere*: a φέβομαι, quia *timida*.

ΦΑ'Ω, Poët. *luceo, splendeo*; it. *dico, interficio*.

Φέβεσθαι, *fugere*: præs. infin. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *fugio*; item *timeo, metuo*; p. m. πέφοβα.

Φεβώμεθα, *fugiamus*: 1. pl. præs. sub. verbi φέβομαι, quod vide.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor, lux, lumen*: à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *splendorem præbeo, illumino*: à præced.

Φείδεο, *parcas*: præs. imperat. Ion. pro φείδου, verbi

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco, parcè utor, abstineo*: cum gen. præs. inf. φείδεσθαι, f. m. φείσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *pepercit*, a. 1. sub. m. φείσωμαι, ῃ, ηται, præs. part. m. φειδόμενος.

Φειδομένως, *parcè*: adv. &

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*. &

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, id. & *parca*. Th. φείδομαι.

Φειδωλὸς,

Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, *parcus* : ab eod.
Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
* Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia* : ex eod.
* Φεισὼν, *Phison*, ita fluvius *Ganges* nominatur, Hebr. ut aliqui volunt.
Φελλύνω, *nugor*, *desipio* : Puto à φαῦλον. Hesych.
ΦΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *suber* : à φλοιὸς, *cortex*.
Φενακίζω, *decipio*, *fallo* : à
ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impostor*, *derisor* : à φενάκη, quæ & πηνίκη, *coma adscititia*, *falsa*.
Φενόλης, ε, ὁ, *penula* : vox origine Lat.
ΦΕ'ΝΩ, *occido*, *interficio* : (à φάω) p. m. πέφενα.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Thessaliæ.
Φερβέμεν, *pascere* : præs. infin. Ion. pro φέρβειν. &
Φέρβεσθαι, *alere*, *nutrire* : Att. pass. pro act. φέρβειν. &
ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco*, *alo* : fut. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα. q. ex φέρω, & βίος.
Φέρε, *fer* : præs. imperat. act. à φέρω.
Φερέγγυος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sponsor*, *fide dignus* : ex φέρω, & ἐγγύη, ἡ, *sponsio*.
Φέρεις, ει, 2. & 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, *fero*.
Φέρεκλος, ε, ὁ, nomen proprium.
Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.
Φερέοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *domiporta*. Epith. cochleæ. ex φέρω, & οἶκος, *domus*.
Φερέπονος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laborum tolerans*, *ærumnas sustinens* : ex φέρω, & πόνος, ε, ὁ, *labor*. Th. πένομαι, *laboro* : p. m. πέπονα.
Φερέσβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *almus* : ex φέρω, & βίος, ε, ὁ, *vita*.
Φέρεσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero*.
Φερεσσακέας, acc. pl. à
Φερεσσακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *scutifer*, *scutum ferens* : ex φέρω, & σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *stero*.
Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. singul. imperf. pass. &
Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, qu. vide.
Φέρετρον, ε, τὸ, *FERETRUM*, *capulum* : ab eodem.
Φέρη, *ferat* : 3. pers. singul. præs. sub. act. verbi præced.
Φέριστος, φέρτιστος, & φέρτατος, *optimus*, superl. φέρτερος, *validior* : comp. ab eod.
ΦΕΡΝΗ', ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert* : q. à φέρω.
* Φερνίζω, *doto*, f. ίσω, a. 1. ἐφέρνισα· à præced.
Φέροιεν, *gererent* : 3. pl. præs. opt. act. &
Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, *ferens* : præs. part. f. g. &
Φερόμεσθον, 1. dual. vel Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. &
Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. pass. &
Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. pl. præs. part. act. &
Φέροντι, *ferunt* : Dor. pro φέρουσι, 3. plur. præs. omnia à φέρω.
Φέρουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Est & nomen nymphæ.
Φέρουσι, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.
* Φερσεφόνα, ας, ἡ, *Proserpina* : Dor. & Æol. pro Περσεφόνη. Eadem & Περσεφόνεια dicitur, & Περσεφάσσα. Th. φένω, q. v.
Φέρτατος, & φέρτιστος, *præstantissimus*, sup. φέρτερος, *præstantior*, comparat.
Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte* : 2. pl. act. imperat. verbi φέρω.
Φέρτερος, α, ον, *præstantior* ; propriè *qui plus portare potest* : compar. à φέρω, *fero*. φέρτατος, superl.
Φέρτιστος. Vide in φέρτατος.
ΦΕ'ΡΩ, *FERO*, *porto*, *obtineo*, *consequor*, *persolvo*, *profero*, *aufero*, *confero* : imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω (tanq. ab οἴω) aor. 1. ἤνεγκα, ας, ε. q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω. & in pl. ἐνέγκατε. a. 1. inf. act. ἐνέγκαι. a. 2. ind. ἤνεγκον. cujus part. ἐνεγκὼν, ῦσα, όν. præs. pass. φέρομαι, *feror*, *agor*, præs. sub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præs. inf. φέρεσθαι. imperf. pass. ἐφερόμην, ε, ετο. perf. pass. ἐνήνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην, Ion. ἠνείχθην. cujus part. ἐνεχθεὶς, Ion. ἐνειχθεὶς, εῖσα, ἐν. præt. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα. a. 1. infin. med. ἐνέγκασθαι. Hinc forsan Angl. to bear.
Φέρων, φέρουσα, *ferens* : præs. part. verbi præc.
ΦΕΥ˜, *HEY*, *eheu*, *papæ* : à φεύζω, *turreo*. Est interjectio *rejicientis*, *lamentantis*, & *admirantis*.
Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, *fugio*, quod vide.
Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, *fugiunt* : 3. pl. præs. &
Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. &
Φεύγουσαι, nom. pl. & φευγούσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. &
Φεύγουσι, 3. pl. præs. ind. omnia à
ΦΕΥ'ΓΩ, *FUGIO*, *evado*, *declino*, *reus fio*, *accusor* : (fort. à φεύζω, quasi φεύγω) fut. ξω. fut. 1. med. φεύξομαι. a. 2. ind. act. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα, pro πέφογα, ας, ε.
Φευκτέον, *fugiendum* : adj. verbale n. g. à præced.
Φευκτῶν, gen. plur. à φευκτὸς, ῦ, *evitabilis* ; ab eodem.
Φεύξομαι, f. 1. m. &
Φευξῇ, *fugies* : 2. sing. fut. med. Dor. verbi φεύγω.
ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ε, ὁ, *scintilla* : qu. φάος ψάλυ, id est, *lux flammæ*.
Φεψαλόω, *comburo* : à præced.
Φῆ, *dixit* : Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. sed
Φῇ, est 3. pers. singul. a. 2. sub. act. verbi φημὶ, quod à φάω, *dico*.
Φηγεὺς, *Phegeus*, nomen viri.
Φήγινος, *fagineus* : adj. à
ΦΗΓΟ'Σ, ῦ, ἡ, Dor. φαγὸς, *FAGUS* : ἀπὸ τοῦ φαγεῖν· quòd glandes fuerint veterum cibus.
Φήγω, inusit. *edo* : unde a. 2. ἔφαγον.
Φῄη, *dicat* : per Pleonasm. τοῦ η, pro φῇ, 3. sing.

φάνς. a. 2. fub. verbi φημί, dico. Th. φάω, idem.

Φηλέω, & -όω, decipio, fallo. Th. φῆλος.

Φήληξ, ηκος, ὁ, impoftor : à φῆλος.

Φηλήτησι, furibus : (alii legunt φιλήτησι) dat. pl. Ion. à

Φηλήτης, ου, ὁ, impoftor : à φῆλος, ου, ὁ, idem. Sed φιλήτης, ου, ὁ, fur : à φίλος, amicus.

Φῆλιξ, ο, nomen viri. Lat. Felix.

ΦΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, impoftor, fallax : q. à σφάλλω, fallo.

Φῆμαι, rumores : nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, FAMA, rumor : Angl. Fame. à

Φημὶ, dico : a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φημίζω, divulgo, dico : f. ίσω & ίξω. à

Φῆμις, ιος, idem quod φήμη, fama, quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Φῆναι, a. 1. infin. ejufd. verbi. Sed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 1. infin. verbi φαίνω, appareo.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, aquila, quæ major offifraga dicitur.

Φὴρ, ηρὸς, ὁ, FERA : Æol. feu Ion. pro θήρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores & tenfiones.

Φηρὴ, ῆς, ἡ, PHERE : nomen proprium regionis.

Φῆρος, antiquorum Deorum cibus. Hefych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, fera, quod vide.

Φῇς, inquis : 2. fing. præf. ind. fed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. fing. imperf. vel a. 2. Att. &

Φῇς, 2. fing. a. 2. fub. &

Φήσαις, dixerit : Æol. pro φήσαι. 3. fing. a. 1. opt. &

Φήσεις, dices : 2. fing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Φῆσθα, dicebas : Ion. & Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. fing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi.

Φησὶ, dicit : 3. fing. præf. fed

Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. fing. a. 2. fub. verbi ejufd.

Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Feftus.

Φήσω, dicam : f. 1. à φάω, vel φημὶ, dico.

Φήτρη, ης, ἡ, Ion. pro φυλὴ, ἡ, tribus.

Φθαίην, anticipaverim : a. 2. opt. verbi φθῆμι, feu φθάνω, prævenio : f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, præveniens : a. 2. part. m. ejufd. verbi.

Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, feu φθάνω.

Φθάναι, vel præf. infin. à φθῆμι, vel pro φθῆναι, a. 2. infin. à

ΦΘΑ'ΝΩ, prævenio, anteverto : f. φθάσω, p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. a. 1. fub. φθάσωμι, α. a. 2. ἔφθην, à φθῆμι. a. 2. m. ἐφθάμην hinc a. 2. part. m. φθάμενος.

Φθαρεὶς, ένος, corruptus ; a. 2. part. paff. verbi φθείρω, corrumpo : f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. a. 2. paff. ἐφθάρην. Th. φθέω, idem.

Φθάρθι, pereas : per Syncop. pro φθάρηθι, a. 2. imperat. paff. verbi φθείρω, corrumpo : f. φθαρῶ. p. paff. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 1. paff. ἐφθάρθην.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio : à φθείρω.

Φθαρτὸς, ὴ, όν, corruptibilis ; -ος : à 3. fing. perf. paff. ejufd. verbi.

Φθὰς, qui præoccupavit : a. 2. part. act. verbi φθῆμι, feu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντος, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. ejufd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. &

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. fub. verbi φθάνω, quod vide.

Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. fing. imperf. &

Φθέγγοιτ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. fing. opt. à

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, fonum edo ; item loquor, clamo : f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Φθέγγοντ', fonabant : Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

Φθέγμα, ατος, τὸ, vox, fermo : à φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. fing. a. 1. part. verbi ejufd.

Φθεγξεῖται, dicet : Dor. pro

Φθέγξεται, 3. fing. f. 1. m. verbi ejufd.

Φθέγξῃ, loquaris : Dor. pro φθέγξῃ, 2. fing. ejufd. temporis & verbi.

Φθείμην, ιο, ιτο, defecifsem, præteriifsem : præf. opt. paff. &

Φθέωμεν, anticipemus : 1. plur. a. 2. fub. act. à φθῆμι, feu φθάνω, prævenio : a. 2. ἔφθην. a. 2. fub. φθῶ, ῇς, ῇ. & Ion. φθέω, ῃς, ῃ, & Poët. φθείω, ῃς, ῃ. a. 1. pl. φθέωμεν, & Poët. Syftole φθέομεν.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus : à φθείρω, corrumpo : quia nafcitur ex corporis φθορᾷ, corruptione. Th. φθέω, corrumpo.

Φθείρῃ, corrumpat : 3. fing. præf. fub. act. vel a. 1. fub. ejufd.

Φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus. Th. φθέω, corrumpo.

Φθειρίζεσθαι, pediculos venari : à φθεὶρ, quod vide.

Φθείρουσι, 3. pl. præf. ind. φθείρωσι, 3. plur. præf. fub. verbi φθείρω.

Φθειροφαγέω, pediculis vefcor : quod ex φάγω, & φθείρ.

Φθείρω, corrumpo, vitio, perdo : f. ερῶ, εῖς, εῖ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præf. paff. φθείρομαι. a. 2. ind. paff. ἐφθάρην, ης, η. a. 1. fub. paff. φθαρῶ, ῇς, ῇ. p. paff. ἔφθαρμαι, σαι, ται. p. m. ἔφθορα. Th. φθέω.

Φθεῖται, 3. fing. præf. paff. verbi φθέω, q. v.

Φθερεῖ, 3. perf. fing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω, quod vide ; unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, vaftabit, 3. fing. f. 1. act. verbi præcedentis.

ΦΘΕ'Ω, corrumpo, labefacto, vitio, perdo : fut. φθήσω.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθέομεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, præoccupavit : 3. fing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, feu φθάνω, prævenio : f. άσω. a. 2. ἔφθην. fed

Φθῇ, eft 3. fing. a. 2. fub. ejufd.

Φθῆι, ut Euftath. vult pro φθαίη, 3. fing. a. 2. opt.

a. opt. alii dici volunt pro φθῆ, per Pleonasm. τῷ ι. Estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, praevenio.
Φθῆσι, praeoccupavit: Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάω, f. ήσω. Th. φθάνω.
Φθῇσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. ex iisd.
Φθήσομαι, & in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ex iisd.
Φθία, ας, & Ion. -ίη, ης, ἡ, PHTHIA, oppidum Thessaliae, Achillis patria.
Φθιμένοισι, mortuis: dat. pl. à
Φθίμενος, ου, corruptus, perditus, interfectus; vel pro ἐφθιμένος, p. part. Ion. detracto augmento, & mutato accentu: vel per Sync. pro φθιόμενος, praes. part. pass. à φθίομαι, corrumpor: p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.
Φθινόκαρπος, ου, ὁ κ ἡ, Poët. qui fructum non amplius fert: ex φθίνω (quod à φθίω) & καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus.
Φθινοπωρινὸς, ή, όν, emarcidus, a, um. &
Φθινοπωρὶς, fructibus exitialis: quod ex φθίνω, labefacto, deficio, contabesco. Th. φθίω, corrumpo) & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus; item fructus autumnalis.
Φθινόπωρον, autumnus: ex iisd.
Φθινύθεσκε, consumebat: 3. sing. imperf. act. Ion. & per Epenthesin τῦ σκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω. à φθίνω, idem cum Th. φθίω, corrumpo.
Φθινύθω, perdo, profligo; item corrumpo, consumo, contabesco. à
Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθίω, q. vide. φθίνοντος μηνὸς, expon. mense desinente.
Φθισάνορα, acc. sing. à
Φθισήνωρ, ορος, ὁ κ ἡ, perdens viros. Epithet. belli, quod à φθίω, seu φθίω, corrumpo, & ἀνὴρ, vir.
Φθίσθαι, periisse: per Sync. pro φθίεσθαι, praes. inf. pass. à φθίω, vel potiùs abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, p. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθίω.
Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. imperat. praes. pass. verbi φθίομαι. Th. φθίω.
Φθισίμβροτος, perniciosus, quod à φθίω, seu φθίω, corrumpo, & βροτὸς, mortalis.
Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, consumptio; PHTHISIS, seu tabes praesertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. p. pass. verbi φθίω.
Φθίσω, tabefaciam, f. 1. ind. act. à
Φθίω, f. ίσω. Hinc f. 1. inf. m. φθίσεσθαι, idem ac Th. φθίω, corrumpo, consumo.
Φθόγγος, ου, ὁ, sonus; quod à φθέγγομαι, loquor, f. γξομαι. p. pass. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. a Tongue, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.
Φθόη, ης, ἡ, seu φθίσις, diminutio corporis & macies, corruptio. Th. φθίω, corrumpo.
ΦΘΟΙ'Σ, ίδος, ἡ, & per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam placentae genus.
Φθονερὸς, ῦ, invidus: à φθόνος, invidia.
Φθονέω, -ῶ, invideo; item denego propter invidiam, cum dat. f. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, invidia.
Φθονήσας, φθονήσασα; αν, in gen. αντος, άσης &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.
ΦΘΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, invidia, reprehensio: qu. à φθίω, (nam invidia facit marcescere suos possessores.)
Φθονοῦμεν, 1. pl. &
Φθονοῦντες, acc. pl. praes. part. &
Φθονοῦσι, 3. pl. praes. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.
Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes, vitium: &
Φθόρος, ου, ὁ, pernicies; item adjectivè perniciosus: à φθείρω, corrumpo, f. ερῶ. p. m. ἔφθορα. Th. φθίω, idem.
Φὶ & φιν, particulae Paragog. Poët.
ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, PHIALA, poculum planum & repandum: qu. à πιεῖν.
Φιαλίσκη, ης, ἡ, &
Φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala: à φιάλη.
Φιαρὸς, lucidus, magis splendens: qu. à φάος & pinguis, q. à πῖος.
ΦΙΒΑΛΕ'Η, ης, ἡ, carica, ficus arida, myrtus.
Φίβλα, fibula. Ex Lat.
Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, doliolum: à πίθος.
Φιδέομαι, Poët. pro φείδομαι, parco.
Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, fortitèr, & κίω, incedo, quia ardui montes summis viribus superandi sunt.
Φίλ', pro φίλε, voc. sing. à φίλος, amicus. &
Φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g. ejusd.
Φίλα φρονέειν τινὶ, amicus alicui.
Φιλάγαθος, ου, ὁ κ ἡ, amans bonorum. Ex φίλος, amicus, & ἀγαθὸς, bonus.
Φιλάγλαος, ου, ὁ κ ἡ, Poët. amicus splendoris: ex φίλος, amicus, & ἀγλαὸς, splendidus.
Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. amor fraternus.
Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas: &
Φιλάδελφος, ου, ὁ κ ἡ, fratris seu fratrum amans: ex φίλος, amicus, & ἀδελφὸς, ῦ, ὁ, frater.
Φιλαθεὶς, ἔντος, amatus, Dor. pro φιληθεὶς a. 1. part. pass. verbi φιλέω.
Φιλαίτατος, Ion. & Dor. pro φιλαίτατος, superl. à φίλος, amicus.
Φιλαίτιος, ου, contentiosus. Ex φίλος, amicus, & αἰτία, ας, ἡ, causa.
Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, osculum.
* Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ κ ἡ, peccandi avidus: q. d. φίλων ἁμάρτημα, amans peccatum.
Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti: &
Φίλανδρος, ου, ὁ κ ἡ, amans mariti. Epith. probae uxoris: ex φίλος, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, maritus.
* Φιλανθρωπέω, -ῶ, humanus sum, f. ήσω. p. πεφιλανθρώπηκα.
Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas: à
Φιλάνθρωπος, ου, ὁ κ ἡ, humanus: ex φίλος, amicus, & ἄνθρωπος. Undè
Φιλανθρώπως, adv. humanitèr.
* Φιλαργυρέω, -ῶ, avarus sum, f. ήσω. p. πεφιλαργύρηκα· &
Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia: &
Φιλάργυρος, ου, ὁ κ ἡ, avarus, -a. Ex φίλος, amicus, & ἄργυρος, argentum.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. infin. act. verbi φιλέω.

Φίλασε, Dor. & Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. ejusd.

Φιλάσεις, Dor. pro φιλήσεις, 3. pers. f. &

Φιλάσεις, 2. pers. f. Dor. pro φιλήσεις. &

Φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. &

Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω, f. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλατο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor sui ipsius* : à

Φίλαυτος, ου, *qui nimis sibi placet, amans sui ipsius* : ex φίλος & αὐτὸς, *ipse*.

Φίλει, *dilige*, pro φίλει, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præs. infin. verbi ejusd. & Th.

Φιλέεσκε, *diligebat* : 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλει, ει, verbi ejusd.

Φιλεῖ, *solet, amat*, 3. sing. præs. ind. ejusd. verbi.

Φιλέοντι, Dor. & Æol. pro φιλοῦσιν, *solent*, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον, à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. ejusd.

Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum* : à φίλος, *amicus*, & ἐπιτιμάω, *reprehendo, objurgo* : hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas* : &

Φιλεργὸς, ου, ὁ, *operis amans, sedulus* : ex φίλος & ἔργον, *opus*.

Φιλέρημος, ου, ἡ, *desertum diligens* : ex φίλος, & ἔρημος, ου, ἡ, *desertum*.

Φιλέριθος, ου, ὁ, vel ἡ, *lanificii amica* : ex φίλος & ἔριθος, ου, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. &

Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλευντι, Dor. pro φιλοῦσι, *amant*.

Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. à φιλέω.

Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Φίλεχθρος, ἔος, ὁ καὶ ἡ, *odiosus*. & *amans inimicitiarum* : ex φίλος & ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Φιλέχθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab iisd.

* Φιλεχθρέω, -θρῶ, *odiosus sum, inimico sum animo*, f. ήσω. p. πεφιλεχθρηκα.

Φιλέω, -ῶ, *amo, diligo, osculor* : in 3. pl. φιλοῦσι, *solent, expetunt* : imperf. ἐφίλεον, -ουν. f. ήσω. p. πεφίληκα. a. 1. ἐφίλησα, *osculatus sum*. a. 1. sub. φιλήσω. a. 1. infin. act. φιλῆσαι, *osculari* : p. pass. πεφίλημαι. p. m. πέφιλα. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλη, ης, ἡ, *amica* : f. g. à φίλος, *amicus*.

Φιλήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *voluptatibus deditus* : ex φίλος, *amicus*, & ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas* : à

Φιλήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *audiendi cupidus* : ex φίλος, *amicus*, & ἀκούω, *audio* : p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, *osculum*. ἀσπασμὸς. à φιλέω, *osculor*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμεναι, *dilexisse*, a. 2. inf. Ion. seu Dor. φιλῆναι, ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλήμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nom. viri, Gr. *deosculans*.

Φιλήνωρ, ορος, *perblandus* : ex φίλος, *amicus*, & ἀνὴρ, *vir*.

Φίλησε, Ion. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. &

Φιλήσῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλησίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem, amans hymnorum* : quod ex φίλος, & μέλπω, *canto* : p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*.

Φίλησις, εως, ἡ, *dilectio* : à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλήτης, ου, ὁ, *fur* : qu. πιλήτης, à πιλέω, *stipo* : cupidus enim πιλεῖν aliena : sed

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, *amator* : à φιλέω.

Φιλητὸς, οῦ, ὁ, *amabilis* ; item proprium nomen viri. Gr. *dilectus* : à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλία, ας, ἡ, *amicitia, amor* : &

* Φιλιάζω, *amicitiam ineo, amicitiâ jungor*, f. άσω. p. πεφιλίακα. &

Φίλιος, ώτερος, ώτατος, Ion. *amicus*. Th. φίλος, idem.

Φιλιππήσιος, ου, ὁ, *Philippensis* : à Φίλιππος, urbs : &

Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φίλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri : vel *qui delectatur equis, bellicosus*, ὁ φίλος τῶν ἵππων. at

Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.

ΦΙΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *canna*.

Φιλιστος, ου, ὁ, *Philistus* : dat. sing. φιλίςῳ, item pro φίλτατος, *charissimus* : &

Φιλίων, pro φιλτερος, *charior, amicior* : à φίλος.

Φιλλύρα, ας, ἡ, propr. nom. matris Chironis.

Φιλλύρεα, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro similis* : qu. à φύλλον.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ου, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλυρίδης, nomen Patronym. Vide præced.

Φιλοβολίτης, ου, ὁ, *qui super amicum se conjecit officii gratiâ* : ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet : à φίλος & βάλλω. Th. βάλλω, *jacio*.

* Φιλογεωργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *amator agriculturæ*.

* Φιλογύναιος, ου, ὁ, *uxorius, uxori deditus* : ex γυνὴ, *mulier*, & φίλος, *amicus*.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ, *domini amans*, seu *domini amator* : ex φίλος & δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.

Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus, ambitiosus* ; item *qui opinionem sectatur* : à φίλος, & δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.

Φιλόζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitæ cupidus* : ex φίλος, & ζωὴ. Th. ζάω, seu ζώω, *vivo*.

Φιλόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Dei amans*. Th. Θεὸς.

Φιλο-

Φιλοθηρία, ας, ἡ, venandi studium. Th. θὴρ, fera.

Φιλοθρηνής, ἑος, ὁ ϗ ἡ, idem ac

Φιλόθρηνος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, amans luctûs: ex φίλος, & θρῆνος, luctus.

Φιλοῖ, amet, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro φιλοίφος, homo libidinosus: ex φίλος, & οἰφέω, coëo.

Φιλόκαλος, pulchritudinis amans, honestatis studiosus, elegans: ex φίλος, & καλὸς, pulcher.

Φιλοκάλως, adv. culté, ornaté: à præced.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri, avaritia: &

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucri cupidus, avarus: ex φίλος & κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρτομος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, conviciorum amans: ex φίλος & κέρτομος, quod à κέαρ, cor, (vel κείρω, tondeo) & τομὴ, ῆς, ἡ, sectio. Th. τέμνω, seco: p. m. τέτομα.

* Φιλόκοσμος, ϰ, ὁ ϗ ἡ ornatus, modestus.

Φιλοκτέανος, avarus, possessionum cupidus: in comp. φιλοκτεανώτερος, superl. φιλοκτεανώτατος, avarissimus: quod ex φίλος, amicus, & κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. Th. κτάομαι, acquiro.

Φιλοκύτας, gen. Poët. Dor. pro φιλοκύτα, quod pro φιλοκύτε, à φιλοκύτης, ϰ, ὁ, Pindar. Pythior. Od. 1. p. 193. ver. 17.

Φιλόλογος, ϰ, ὁ, nom. viri; item PHILOLOGUS, eloquentiæ deditus. Ex φίλος, & λόγος, quod à λέγω, dico.

* Φιλομαθέω, -ῶ, discere cupio, fut. ήσω. p. πεφιλομάθηκα.

Φιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, discendi cupidus: ex φίλος, amicus, & μανθάνω, disco: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φιλομμειδὴς, έος, ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) amans risûs. Veneris Epith. ex φίλος & μειδάω, rideo.

Φιλομμηδὴς, έος, ἡ, quæ amat genitalia, in acc. φιλομμηδέα. Ex φίλος, & μῆδος, εος, τὸ, cura, in pl. μήδεα, τὰ, pudenda.

Φιλόμολπος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, qui cantum amat: ex φίλος, amicus, & μολπὴ, cantus, quod à μέλπω, canto. p. m. μέμολπα.

Φιλόμουσος, vide in φιλόμωσος.

Φιλόμυθος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, fabularum amans: ex φίλος, amicus, & μῦθος, fabula.

Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, Musarum vel musicæ studiosus: ex φίλος, & Μοῦσα, ἡ, Musa.

Φιλονεικέω, f. ήσω, rixor, contendo, æmulor; æmulor: &

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, æmulatio: &

Φιλόνεικος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, contentiosus. Ex φίλος, & νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, contentio.

Φιλονεικούντων, gen. pl. part. præs. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo: ex iisd. Th.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas: à

Φιλόξενος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, hospitalis: à φίλος, & ξένος, ϰ, ὁ, hospes.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amator ludorum vel jocorum, facetus, festivus: ex φίλος, & παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπάρθενος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, amator virginum; item virginitatis studiosus: ex φίλος, & παρθένος, ϰ, ἡ, virgo.

Φιλοποίμνιος, ϰ, amans gregis: ex φίλος, & ποίμνιον, τὸ, grex. Th. ποιμὴν, ὁ, pastor.

Φιλόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, amans civitatis: ex φίλος, & πόλις, ἡ, urbs.

* Φιλοπολίτης, ϰ, ὁ, amans patriæ, studiosus civium: ex iisd.

Φιλοπονέω, -ῶ, f. ήσω & έσω, laborem diligo: à

Φιλόπονος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, laboris amans, industrius: comparat. φιλοπονώτερος. Hinc

Φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia: ex φίλος & πόνος, ϰ, ὁ, labor, quod à πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Φιλοπονοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo: ex iisd. Th.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas: à

Φιλοπροσήγορος, salutandi studiosus: ex φίλος, & προσηγορέω, compello, saluto: quod ex πρὸς & ἀγορέω, seu λέγω, verba facio. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Φιλοπρωτεύω, primatum amo, vel ambio, cupio esse primus: &

Φιλόπρωτος, cupiens esse primus: ex φίλος, amicus, & πρῶτος, primus. Th. πρό.

ΦΙΛΟΣ, ϰ, ὁ, amicus: φίλη, ης, ἡ, amica. Hinc, transpositis prioribus literis, Belg. Lief, & Angl. Love.

Φιλοσοφέω, -ῶ, f. ήσω. sapientiam amo, philosophiæ studeo: PHILOSOPHOR: a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, & in acc. sing. φιλοσοφήσαντα. &

Φιλοσοφία, ας, ἡ, PHILOSOPHIA; item sophistica, quæ est veræ Philosophiæ abusus. Angl. Philosophy.

Φιλοσοφικὸς, PHILOSOPHICUS: à

Φιλόσοφος, ϰ, ὁ, PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus. qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, οῦ, sapiens. Angl. Philosopher.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω.

* Φιλοστοργία, ας, ἡ, propensio in amorem parentum & liberorum.

Φιλόστοργος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, ad amandum propensus: ex φίλος, amicus, & στοργὴ, amor inter parentes & liberos reciprocus: qu. à præt. m. ἔστοργα, verbi στέργω, amore naturali complector, diligo, acquiesco: f. ξω. p. ἔστερχα.

* Φιλοστόργως, adv. benevolè, indulgenter.

Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

Φιλότεκνος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum. Ex φίλος, & τέκνον, proles. Th. τίκτω, pario.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor, in acc. pl. φιλότητας. Th. φίλος, ὁ, amicus.

* Φιλοτήσιος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, ad amicitiam pertinens. Th. φίλος.

Φιλότησις, ιος, ἡ, amicitia. ejusd. Th.

Φιλοτιμεῖσθαι, præs. infin. m. à

Φιλοτιμέομαι, -ῦμαι, f. ήσομαι, ambio honorem, contendo: &

Φιλοτιμία, ας, ἡ, ambitio, æmulatio, contentio, libido: à

Φιλότιμος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, honoris cupidus, ambitiosus, contentiosus, liberalis: ex φίλος & τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Φίλου, gen. sing. à φίλος, amicus.

* Φιλοφρονέω, -ῶ, comis seu benevolus sum, gratum me præbeo, f. ήσω, p. πεφιλοφρόνηκα.

Φιλοφρόνως, adv. comiter, peramicè: à φιλόφρων, quod vide.
Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia, comitas, benevolentia: ex φίλος, & φρὴν, mens.
Φιλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, comis, benevolus: ex iisd. Th.
Φιλοχρήματος, ου, ὁ καὶ ἡ, pecuniæ cupidus, avarus. Ex φίλος, & χρῆμα, ατος, τὸ, res, pecunia.
Φιλοχρηματοσύνη, ης, ἡ, avaritia, opulentia: ex iisd. Th.
Φιλοψυχία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, vitæ desiderium. Ex φίλος, & ψυχὴ anima, vita.
* Φιλόψυχος, ου, ὁ, animarum amans.
Φίλτατος, amicissimus, superl. à φίλος, amicus, comparat. φίλτερος, superl. φίλτατος, per Sync. pro φιλαίτερος, φιλαίτατος.
Φίλτερος, vide præced.
Φίλτρον, ου, τὸ, PHILTRUM, amoris illecebra; item amatorium poculum. Th. φίλος, amicus.
ΦΙΛΥΚΗ, ης, ἡ, PHILYCA, arbor semper virens; an quia φιλεῖ ὑγρά.
Φίλυπνος, amans somni: ex φίλος, & ὕπνος, somnus.
ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia; quæ commendabilis cortice. An à φλοιὸς, cortex?
Φιλαίνδα, Dor. pro φιλαίνδη, τῶ, Philonda.
ΦΙΜΟΣ, ῶ, & φίμιος, ου, ὁ, fiscella, camus, capistrum.
Φιμόω, -ῶ, os capistro obturo, occludo, os obligo: & per Metaph. ad silentium adigo: f. ώσω. p. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, obmutui. perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ώσθω, obmutesce, a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, prorsùs obmutui. qu. capistro injecto; a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φιμὸς, capistrum.
Φιμωθεὶς, obturatus, a. 1. part. pass. verbi φιμόω, quod vide.
Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, sibi, dat. pl. ab οὗ, sui.
ΦΙΝΤΙΣ, Dor. pro φίλτις, ὁ, auriga, animus, humani corporis auriga & rector: à φίλτατος, Dor. pro φίλτατος.
Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφίγξ.
Φιτρὸς, οῦ, ὁ, stipes, truncus, caulis: q. φιτυρὸς. nam φίτυ est τὸ φυτόν.
Φιτύω, genero: à φυτεύω.
ΦΛΑΖΩ, stultè & inarticulatè loquor; item ferveo: qu. à φλέω.
Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, frangere, percutere.
Φλανύσσω, garrio, ineptio, deliro: à φλέω, nugor.
Φλάσσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, frango, comminuo, tundo.
Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.
Φλαῦρος, vilis, malus: ex φλυαρὸς, per Metathesin.
Φλαύρως, malè, adv. ex φλαῦρος.
ΦΛΑΩ. -ῶ, f. άσω, frango, contundo, mollio, avidè comedo, Att. pro θλάω.
Φλεβοτομεῖν, sanguinem mittere: &
Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio: ex φλὲψ, βὸς, ἡ, vena, & τομὴ, sectio: quod à τέμνω, seco, p. m. τέτομα.
Φλεγέθοιατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. &
Φλεγέθοντος, ardentis, m. g. sing. part. præs. ex
Φλεγέθω, idem quod φλέγω, uro: quod ex φλέγω, incendo, & θέω, curro.
Φλεγεὶς, έντος, combustus, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, uro. f. ξω. a. 2. pass. ἐφλέγην.
Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, inflammatio; item PHLEGMA, seu pituita, humor albidus & frigidus: Angl. Phlegm. Th. φλέγω, uro.
Φλεγμαίνω, ardeo, intumesco, superbio: f. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. ex φλέγμα. Th. φλέγω.
Φλεγμῆναι, intumuisse, a. 1. inf. act. præced. verbi.
Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. Th. φλέγω.
Φλεγοίατο, comburantur, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, uro.
Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præs. ind. φλέγεσθαι, Poët. pro λάμπειν, splendere, refulgere: ex φλέγω.
Φλέγρα, ας, ἡ, urbs Macedoniæ.
Φλεγυάο, gen. Æol. ex
Φλεγύας, ου, ὁ, aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγειν.
ΦΛΕΓΩ, uro, incendo, illustro, illumino, FULGEO, FLAGRO, ango, ardeo: f. φλέξω, p. πέφλεχα. perf. pass. πέφλεγμαι.
Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. urens.
* Φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ: &
* Φλεδονεύω, & φλεδονέω, nugor, garrio: &
* Φλέδων, ονος, ὁ, nugator, nudax; à φλέω.
Φλέξας, αντος, qui combussit. a. 1. part. act. verbi φλέγω, uro. f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.
Φλεχθεὶς, -έντος, combustus: a. 1. part. &
Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, uro.
ΦΛΕΨ, φλεβὸς, ἡ, vena: qu. à φλέω, abundo: hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio.
ΦΛΕΩ, nugor, plenus sum, abundo.
Φλήναφος, ου, ὁ, nugator, nugæ: q. à φληνύω, & ἅπτεσθαι, ut sit nugis adhærens.
Φληνύω, nugor: ex φλέω, idem.
ΦΛΙΑ, ᾶς, ἡ, portæ antepagmentum, vestibulum, limen: q. à φλάω, pro θλάω, percutio, quia pulsatur frequentèr.
Φλίβω, Æol. pro θλίβω, premo, affligo.
ΦΛΙΔΑΩ, -ῶ, putresco, putresio, rumpor, lanior: qu. à φλάω, contundo.
Φλόγεος, ου, ὁ, flammeus, splendidus: ex φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.
Φλογεὴν, flammeam, acc. sing. f. g. ex
Φλογερὸς, idem quod φλόγεος, & ab iisd.
Φλογίζω, inflammo, præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, inflammans. f. ίσω. p. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præs. pass. φλογίζομαι. part. φλογιζόμενος, inflammatus: aor. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. ex φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.
Φλόγινος, η, ον. &
Φλογόεις, εντος, flammeus: ab iisd.
Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.
Φλοΐζω, decortico: ex
ΦΛΟΙΟΣ, ῦ, ὁ, cortex: qu. à φλάω, quia fragilis.
Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *sonitus aquæ, murmur, tumultus.*

Φλοιόω, *decortico*; undè Angl. to flay. Th. φλοιός.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbascum*, herba.

ΦΛΟΞ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, uro. f. ξω.

Φλοὸς, -οῦς, ὁ, *seges, florea*; & idem ac Th. φλοιὸς, οῦ, ὁ, *cortex*. undè

Φλοῦν, acc. sing.

Φλυαρέω, *nugor, garrio*: f. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα· à φλύαρος, *nugator, nugæ*. Th. φλύω, *nugor*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas*: &

Φλύαρος, ου, ὁ, *garrulus, nugax*: ex φλύω, vel φλέω, *nugor*.

Φλυδαρὸς, οῦ, *humidus*: ex

Φλυδάω, *humesco, flaccesco*: ex φλύω, *tumesco*. Th. φλέω.

Φλύζω, vel φλύω, id. qu. φλέω, *ferveo, nugor*.

Φλυαρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: &

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: ex φλύω, *ferveo*. Th. φλέω.

Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

* Φλύω, vide φλύζω supra.

Φοβηθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ex φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem injicio, terreo*.

Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. ex φοβέω.

Φοβέομαι, -οῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.

* Φοβερίζω, *terreo*, f. ίσω, p. pass. πεφοβέρισμαι. hinc

* Φοβερισμὸς, οῦ, ὁ, *terror*.

Φοβερὸς, ά, ὸν, *formidabilis, -e*; *horrendus, a, um*: in comp. φοβερώτερος. in superlat. φοβερώτατος. ex φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*. p. m. πέφοβα. Hinc

* Φοβερῶς, adv. *horrendè*.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβούμενος, præs. part. pass. verbi φοβέω, quod vide.

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio, terreo*: fut. ήσω. p. πεφόβηκα. præs. pass. φοβέομαι, -οῦμαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέο, -οῦ, -είσθω, -εῖσθον, -είσθων, -εῖσθε, -είσθωσαν. imperf. ἐφοβεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -εῖτο, -εῖτο. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; & in 3. pl. ἐφοβήθησαν. a. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ήτω, & in 2. pl. φοβήθητε. a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*, & in 2. pl. φοβηθῆτε. a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, *metuens*: f. 1. pass. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba*: à φοβέω, quia terrifica. Sed

Φοβῇ, 3. sing. sub. act. verbi φοβέω, q. vide.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. &

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. &

Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φόβος. Th. φέβομαι.

Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum*: ex φοβέω, qu. ex

Φόβος, ου, ὁ, *timor, metus, fuga*: ex p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.

Φοβοῦ, præs. imperat. pass. ex φοβέω. sed

Φόβου, gen. sing. ex φόβος, *timor*.

Φοβούμαι, φοβούμενος, præs. ind. & part. pass. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: idem ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, Poët. pro καθαίρω, *purgo, lustro*. Th. φοῖβος, *purus*.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.

Φοιβόλαπτος, ου, ὁ & ἡ, Ion. pro

Φοιβόληπτος, ου, ὁ & ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex Φοῖβος, *Phœbus*, & λαμβάνω, *capio*.

ΦΟΙ῀ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHOEBUS, Apollo, Sol*: qui φάος βίῳ. Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus, castus, splendidus*.

Φοινήεις, εσσα, id. qu. φοινικόεις, *purpureus*. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber*.

Φοινικάνθεμον ἦρ, *ver purpureos flores habens*: ex φοῖνιξ, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

* Φοινίκεος, *phœniceus, puniceus*. Th. φοῖνιξ.

* Φοινικὸς, ἑος, τὸ, *purpureum*.

Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE*, vel *PHOENICIA*, nomen regionis, quæ & *Syria* dicitur. Gr. *palma*.

Φοινίκιος, ία, ον, *purpureus, a, um*. Th. φοῖνιξ.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, puniceus pannus*. à Th. præced. undè &

Φοινικόεις, εντος, *puniceus, purpureus*.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ & ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens*: à κρόκη, *trama, filum, subtegmen*.

Φοινικόλοφος, *rubram cristam habens*: Epithet. galli gallinacei: ex φοῖνιξ, & λόφος, ὁ, *crista galeæ*.

Φοινικόπεζα, *quæ rubrum pedem habet*: ex φοινίκεος, -οῦς, *puniceus, ruber*, (quod ex φοῖνιξ) & πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis*.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ου, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra seu rutila fulmina jaculantis*: ex φοῖνιξ, & στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor*. Th ἀστράπτω, *fulguro*.

Φοινικόστολος, ου, ὁ, *Phœnicum more instructus* aut *armatus*: ex φοῖνιξ, & στολὴ, ῆς, *stola, vestis oblonga*. Th. στέλλω, *orno*: præt. med. ἔστολα.

* Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum*. &

Φοινίκων, gen. pl. ex

ΦΟΙ῀ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor, & *palmula* fructus; *PHOENIX*, nomen avis, viri, & portûs; *purpura, puniceus color*; & adject. *ruber, rufus*: à φόνος, *cædes, sanguis*.

Φοίνιος, ου, *cruentus*: à φόνος, *cædes*.

Φοίνισσα, ης, ἡ, *PHOENISSA*: &

Φοίνισσα ἐμπολὰ, *Phœnicia mercatura*. φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma*: à φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio*. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *color ruber*.

Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento*: ab eod. Th.

Φοίτα, *ibat*: 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα. ex φοιτάω, quod vide.

* Φοιτὰς, άδος, ἡ, *insana, furiosa*. Th. φοιτάω.

ΦΟΙΤΑ'Ω, -ῶ, *ito, ventito, insanio*: f. ήσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*: 3. sing. præs. verbi φοιτάω.

* Φοιτητὴς, οῦ, *præco*. Th. φοιτάω.

Φοιτῆς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. &

Φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio, frequentatio, à 2. sing. p. paff. &

Φοιτίζω, idem quod φοιτάω, undè omnia.

Φοιτῶν, præs. part. act. à

Φοιτῶσι, 3. plur. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, squama, ut piscium aut serpentum : à φλύω. squamæ velut bulliunt ex animantibus.

Φολκὸς, ῦ, ὁ, strabus, qui oculos distortos habet : quasi φάολκος, à φάος, & ἕλκω, traho.

Φονεὺς, έος, ὁ, homicida : à φόνος, quod vide.

Φονεύω, occido : f. εύσω, & in pl. φονεύσομαι, p. πεφόνευκα, a. 1. ἐφόνευσα, à φόνος, cædes. Th. φένω, occido.

Φονέως, gen. sing. Att. à φονεύς.

Φονικὸς, οῦ, ad cædem pertinens, mortifer. &

Φόνιος, υ, sanguinarius, truculentus, lethalis : à φόνος, quod vide.

Φονοκτονέω, -ῶ, f. ήσω, interficio : &

Φονοκτονία, ας, ἡ, cædes : à

φονοκτόνος, υ, ὁ ϗ ἡ, occisor : à φόνος, & κτείνω, occido : p. m. ἔκτονα.

Φόνος, υ, ὁ, cædes, homicidium, clades : à p. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, occido.

ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, υ, ὁ, nomen piscis.

ΦΟΞΟ'Σ, ῦ, ὁ, cujus caput est acutum & velut turbinatum : à φάος, & ὀξύς.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio : species motûs, & ferendi actio ; impetus, pensio, tributum, proventus ; & bajulationis seu vecturæ merces, portorium ; quo in sensu & nos Angl. Fare. à φέρω, porto : f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα, p. m. inusit. πέφορα.

Φορβαιὰ, ᾶς, ἡ, capistrum. Th. φέρβω.

Φορβὰς, άδος, ἡ, equa, quia foris φέρβεται, gregalis, non domestica. Est autem φορβὰς, ά δος, ὁ ϗ ἡ, alumnus, φορβῶν, suppeditans : ut φορβὰς γῆ, alma terra : quæ alit ; & passivè φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis : cui opponitur τροφίας, qui domi τρέφεται, φορβὰς γυνὴ, quæ se φέρβει prostitutione corporis. Th. φέρβω, pasco.

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, esca, φορβή. Et usurpatur pro capistro : à præced.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, esca : à φέρβω, alo : qu. φέρει βίον.

* Φορεῖον, υ, τὸ, feretrum, lectica : à φορεύς.

Φορείτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέρω, idem.

Φορέοισι, Dor. pro φορέυσι, gestant : 3. pl. præs. ind. à φορέω, pro φέρω. Sic & φορέεσθαι, pro φέρεσθαι.

Φορέοντα, acc. sing. part. præs. verbi φορέω.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Φορεῦντος, ferentis : Dor. pro φοροῦντος, gen. sing. præs. part. act. à φορέω.

* Φορεὺς, έος, ὁ, bajulus : à

Φορέω, -ῶ, fero, gesto : f. ήσω, & έσω, perf. πεφόρηκα, & -εκα, a. 1. ἐφόρησα, à φόρος, ferens : qu. à p. m. πέφορα, verbi φέρω, fero.

Φορῆναι, tulisse : a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, fero : fut. ανῶ, a. 1. ἐφόρηνα, ab eod. Th.

* Φόριον, υ, τὸ, merces.

Φόρκυν, υνος, ὁ, portus : quia naves in eum φέρονται. Est & φόρκυν, υνος, ὁ, & φόρκυς, nomen monstri marini : dat. φορκῦι, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.

Φόρμιγγι, pro φόρμιγγι, dat. sing. à

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, cithara, testudo.

Φορμίζω, f. ίσω, citharam pulso, ex præc.

Φορμιγκτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Φορμικτὴς, οῦ, ὁ, citharœdus : (φορμιγκτὴς etiam dicitur) quod à φορμίζω, & ab eod. Th.

ΦΟΡΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, sporta, corbis, calathus : quo aliquid φέρεται.

Φορεῖσαι, ferentes : Dor. pro φοροῦσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.

Φορολογέω, -ῶ, f. ήσω, tributum exigo, seu colligo : à φορολόγος, quod vide.

Φορολόγητος, tributarius : à 3. sing. perf. pass. præced.

* Φορολογία, ας, ἡ, exactio tributi.

Φορολόγος, tributi collector seu exactor : à φόρος, & λέγω, colligo : p. m. λέλογα.

Φόρον, υ, τὸ, & φόρος, ὁ, forum : citeriores Græci à Romanis acceperunt. φόρον Ἀππίυ, nomen oppidi in Latio, Forum Appii.

Φόρος, υ, ὁ, tributum : quod φέρεται. sed

Φορὸς, οῦ, ferax, ferens. Th. φέρω.

Φοροῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω, gesto, habeo, quod vide.

Φορταγὸς, οῦ, bajulus : ex φόρτος, υ, onus, & ἄγω, duco.

Φορτί', pro φορτία, onera : nom. pl. φορτίον, υ, τὸ, idem quod φόρτος, υ, ὁ, onus.

Φορτίζεσθαι, imponito, præs. inf. pass. pro imperat. à sequente.

Φορτίζω, onero : cum acc. f. ίσω, p. πεφόρτικα, perf. pass. πεφόρτισμαι, perf. part. πεφορτισμένος, η, ον, oneratus, onustus. Th. φόρτος, υ, ὁ, onus.

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, onerarius, a, um ; item Metaph. molestus, fastuosus, insulsus : &

Φορτίον, υ, τὸ, onus, sarcina : τὰ φορτία, merces : ex

ΦΟ'ΡΤΟΣ, υ, ὁ, onus, res molesta & odiosa : q. φέρτος, à φέρω.

Φορτυνάτος, υ, ὁ, nomen viri Latinum : Fortunatus.

Φορύνω, f. ξω. Vide in φορύσσω.

Φόρυς, podex : &

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, quisquiliæ, congeries : à

ΦΟΡΥ'Ω, φορύνω, & -υσσω, pinso, misceo, fœdo : à φύρω.

Φόως, idem quod φῶς, Metaph. pro salute, auxilio & victoriâ : à φάος, εος, τὸ, lux, salus. Th. φάω, luceo.

Φραγέλλιον, υ, τὸ, flagellum ; ex Lat. & dimin. à flagrum, quod est scutica, quâ servi cædebantur : sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi flagret, hoc est, ardeat.

Φραγελλόω, -ῶ, flagello : f. ώσω, p. πεφραγέλλωκα, a. 1. ἐφραγέλλωσα, a. 1. part. act. φραγελλώσας, αντος. Vide in φραγέλλιον.

Φραγῇ, obstruatur : 3. sing. a. 2. sub. pass. &

Φραγήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. pass. verbi φράσσω, quod vide.

Φράγμα,

Φράγμα, ατος, τὸ, *septum, vallum, muni-mentum* : &

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, *septum* : à 1. sing. p. pass. verbi ejusd.

Φραδάω, *indico, declaro* : à φραδὴ, *cognitio*. Th. φράζω, *memoro, dico* : a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Hinc fort. Angl. *to prate*.

Φράδεν, *dixit* : Ion. pro ἔφραδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, *cognitio, prudentia* : φραδαὶ, αἱ, *mentes*, apud Pindar. item verbum pro *dic*, Hesych. & hinc

Φραδὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, *consultus, prudens* : à φράζω, *dico*.

Φραδμοσύνῃσι, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις. à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *consilium, prudentia, peritia* : à seq.

Φράδμων, seu φράσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens, solers, consultus, peritus* : &

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *deliberas* : 2. sing. præs. pass. &

Φράζεο, Ion. pro φράζου, præs. imperat. pass. &

Φράζεσθαι, præs. infin. pass. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. &

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. &

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. &

Φράζευ, Dor. pro φράζου, *cogitato* : præs. imperat. pass. omnia à

ΦΡΑ'ΖΩ, *dico, memoro, edissero, jubeo, indico, cognosco* : fut. άσω. præt. πέφρακα, a. 1. ἔφρασα, a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *edissere*, a. 2. ἔφραδον, & Ion. Anadiplas. πέφραδον, præs. m. φράζομαι, *video, perspicior, intelligo* : perf. pass. πέφρασμαι, σαι, ται, præt. med. πέφραδα.

* Φρακτὸς, ὴ, ὸν, *septus, munitus* : à φράσσω.

Φραξάμενος, η, *munitus* : a. 1. part. m. verbi præced.

Φρασαίατο, *dicantur* : Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, *dico* : fut. φράσω, a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Φρασδεν, *dicere* : Dor. pro φράζειν, præs. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus* : dat. pl. à φρὴν, *mens*.

Φράσις, εως, ἡ, *PHRASIS, loquutio, dictio, genus loquendi* : &

Φραζόμεσθα, Poët. pro φραζόμεθα, *consultabimus* : 1. pl. f. m. verbi φράζομαι, vel φράζω.

Φράσον, άτω, *edissere*, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive -ττω, *sepio, munio* ; item *obturo, occludo* : f. φράξω. p. πέφραχα. a. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε, p. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται. a. 2. pass. ἐφράγην, ης, η, *obstructus fui*. a. 2. sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. φραγήσομαι, ῃ, εται, *obstruar, interrumpar*.

Φραστέον, *dicendum* : adj. verbale &

Φρασαίμεσθ', *cogitemus*, 1. pl. sub. præs. pass. verbi φράζω, *dico*.

Φράτηρ, ρος, ὁ, *ejusdem curiæ vel tribûs sodalis* : Att. vel Dor. pro φράτωρ. unde *FRATER*. &

Φράτορες, ων, οἱ, *contribules* : à φράτωρ, q. à

ΦΡΑΤΡΙ'Α, seu φρατρία, ας, ἡ, *curia, societas, tribus*.

Φράτριος, α, ὁ καὶ ἡ, *curialis, ad curiam pertinens* : &

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejusdem curiæ vel tribûs consors*. Th. φρατρία.

Φραῦγμα, ατος, τὸ, *fastus* : à φρυάττομαι, *fremo, insolesco*.

Φραχθεὶς, *septus* : a. 1. part. pass. à φράσσω, f. ξω, a. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, & Poët. φρεῖαρ, ατος, τὸ, *puteus* : à φρέω, *emitto*.

Φρεῖν, *ferre* : per Sync. pro φέρειν, præs. inf. à φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio* : f. ήσω, p. πεφρεναπάτηκα. q. φρένας ἀπατάω, *mentem decipio*.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor* : ex iisd.

Φρένας, acc. pl. à φρὴν, *mens* : φρένες, αἱ, *intelligentiæ* : nom. pl.

Φρενήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *mentis compos, cordatus* : ex φρὴν, & ἄρω, *apto*.

Φρενῖτις, ιδος, ἡ, *mentis delirium*. Th. φρὴν, ἡ, *mens*.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mente captus, desipiens* : ex φρὴν, *mens*, & βλάπτω, *lædo*.

Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem reduco, castigo*. Th. φρὴν, *mens*.

Φρενῶν καρπὸς, pro ipsâ *prudentiâ* Poët. sumitur.

Φρὲς, *fer* : a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φλὲς, pro φλὶ, quod per Sync. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero*.

Φρεσὶ & φρεσὶν, dat. pl. à φρὴν.

ΦΡΕ'Ω, *emitto* : f. φρήσω. quod à φέρω, vel ex πρὸ, & ἕω, *mitto* : factâ Crasi & π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *septum*. Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens, sapientia*. φρένες, *præcordia, prudentia*, εὐφροσύνη, ας, ἡ, *lætitia*.

Φρήτρη, Ion. pro φρατρία, ας, ἡ, *curia, sodalitas, tribus*.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*.

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à φρικαλέος, idem qu. φρικώδης, *horribilis*. Th. φρίξ, ικὸς, *fremitus maris*.

* Φρικασμὸς, ῦ, ὁ, *horror* : à

Φρίκη, ης, ἡ. Vide in φρίξ.

* Φρικτὸς, ὴ, ὸν, *tremendus* : à perf. pass. verbi φρίσσω, *horresco*.

* Φρικτῶς, adv. *horrendum, horridè*.

* Φρικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *horridus* : it. *venerandus*.

Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præs. imperat. pass. à

Φριμάσσομαι, *flatum naribus emitto, fremo* ; idem quod φρυάττομαι, undè derivari possit ; vel à βρέμω, *fremo*.

Φριμάσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙΞ, ικὸς, ἡ, maris vel fluctuum fremitus.

Φρίξος, ου, ὁ, quis ille fuerit vide Pind. Pythior. Od. 4. 251. 3. & Gr. Scholia.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi φρίσσω, horresco.

Φρίσσουσ' pro φρίσσουσι, 3. perf. pl. præs. ind. verbi

Φρίσσω, vel -ττω, horreo, horresco; item cum horrore reformido, fremitum edo, cum acc. fut. φρίξω. p. πέφρικα. a. 1. ἔφριξα. p. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. unde φρικτὸς, ὴ, ὸν, tremendus, a, um: & quidni Angl. Fright. Th. φρὶξ.

Φροιμιάζω, seu -ομαι, exordio utor: à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, exordium. Th. οἶμος, ης, ἡ, via, semita.

Φροιμιάσαι, a. 1. infin. Att. pro προοιμιάσασθαι à præced.

Φρονέῃ, 3. sing. sub. præs. act. &

Φρόνει, 2. sing. imperat. act. φρονεῖν, præs. infin. &

Φρονεόντων, gen. pl. part. præs. act. omnia ex

Φρονέω, (q. φρενόω) intelligo, cogito, sapio, statuo, desidero, curo: pr. imperat. φρόνεε, ει, & in pl. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ουν, solicitus eram. f. ήσω. p. πεφρόνηκα. præs. pass. φρονέομαι, -οῦμαι, sentior: præs. imperat. pass. φρονέου, -οῦ, είσθω, -είσθω. Th. φρὴν, mens.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus; item desiderium, voluntas: a. 1. sing. p. pass. verbi φρονέω, ab eod. Th.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, intelligentia: ab eod. verbo & Th.

Φρόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, prudens: in comparat. φρονιμώτερος, prudentior: in superlativ. φρονιμώτατος. ex iisd.

Φρονίμως, adv. prudenter; à præced.

Φρονοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φροντίδος, gen. sing. à φροντὶς.

Φροντιεῖ, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, curatis: 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, curo, cogito, studeo: f. ίσω, & Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. p. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. a. 1. sub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. φροντίσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον. à

ΦΡΟΝΤΙΣ, ίδος, ἡ, cura, cogitatio, solicitudo. à φρονέω.

* Φροντιστέον, curandum est: &

Φροντιστήριον, ου, τὸ, schola, locus in quo cogitationes nostras explicamus: &

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, commentator: à p. pass. verbi φροντίζω. Th. φροντὶς.

Φροῦδος, evanidus, irritus: à πρὸ ὁδοῦ, qui abiit, disparuit.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, custodia, præsidium: ex πρὸ, & οὖρος, custos.

* Φρούραρχος, ου, ὁ, custodiarum princeps: ab ἀρχὸς, princeps.

Φρούρει, custodi, præs. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, præsidio teneo, custodio: cum acc. imperf. ἐφρούρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. πεφρούρηκα. præs. pass. φρουρέομαι, -οῦμαι, præsidio teneor, custodior: q. à φρουρὸς, q. vi

* Φρούρημα, ατος, τὸ, custodia: à φρουρέω.

Φρούριον, ου, τὸ, idem ac φρουρὰ, præsidium: &

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, custos, miles præsidiarius: ex πρὸ, & οὖρος, custos; facta Crasi, & π in φ mutato.

Φρουρῶμεν, excubias agamus, Dor. pro φρουρῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à φρουρέω, quod vide.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, &

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, fremitus; & Metaph. insolentia: à 1. sing. p. pass. verbi φρυάττομαι.

Φρυάττω, vel -σσω, fremo; propriè de equo feroci & hinnienti. f. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα. usitatius est.

ΦΡΥΑΤΤΟΜΑΙ, fremo, insolesco, ferocio: à φὶμ. hinc Angl. to fret.

Φρύγανον, ου, τὸ, cremium, virgultum aridum: in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, sicco.

Φρυγία, ας, ἡ, & Ion. ης, PHRYGIA, regio in minori Asia. Gr. torrida.

Φρυγίον, ου, τὸ, frictorium: id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. sed

Φρύγιον, cantilena incitans ad arma. à Phrygibus.

Φρύγιος, ου, ὁ, aridus: propriè talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Est &

Φρύγιος, PHRYGIUS, gentile.

* Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, torrefactio, frixio: à

ΦΡΥΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, torreo, torrefacio, FRIGO.

Φρυκτὸς, οῦ, torridus, tostus, torrefactus. Substantivè varia notat, ut faba fricta, calculus judiciarius, fax quâ hostium adventus significatur: sors μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui φρυκτοὺς αἴρει, observator ignium prænuntiorum.

ΦΡΥΝΟΣ, ου, ὁ, rubeta, rana venenosa. q. à φορύνω, fœdo, quia fœdum est animal.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, Phrygiæ incola. Prov. Serò sapiunt Phryges.

Φρυξῶ, torrebo: Dor. pro φρύξω, 3. sing. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, fero.

Φῦ, coaluit, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι, inus. a. 2. ἔφυν. a. 2. infin. φῦναι. a. 2. part. φὺς. Th. φύω, gigno.

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, natura, naturæ solertia. Th. φύω.

* Φυγαδεία, ας, ἡ, fuga, exilium. &

* Φυγαδεῖον, ου, τὸ, refugium: à φυγὴ, fuga.

Φυγαδεύομαι, in exilium pellor: à φυγάς.

* Φυγαδευτήριον, τηρίου, τὸ, refugium, effugium: à φυγὴ, fuga.

Φυγὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, profugus, exul. Th. φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν, a. 2. infin. act. ejusd.

Φύγελλος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. hominum oculos fugiens.

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. perf. sing. a. 2. ind. &

Φυγὴ, ῆς, ἡ, FUGA. Th. φεύγω, fugio; sed

Φύγῃ, est 3. perf. sing. a. 2. sub. act. ut & φύγῃσι, pro φύγῃ, per Paragogen. τοῦ σι & in 2. pl. φύγητε, verbi φεύγω, fugio a. 2. ἔφυγον.

Φυγοδικῶ, *tergiversor* : q. φεύγω δίκην.

Φύγοις, ες, 2. & 3. sing. a. 2. opt. act. & in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio* : a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, ε, ὁ καὶ ἡ, φεύγων τοὺς ξένους, *hospites fugiens.* Vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites, inhospitalis, inhumanus erga hospites* : ex φεύγω, & ξένος, *hospes.*

Φυγοπτόλεμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui bellum fugit* : ex φεύγω, & πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum.*

Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω, quod vide.

Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. infin. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno.*

Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore* : Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, *fugio.*

Φυζακινὸς, ῦ, *fugax* : à præced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles* : acc. φυήν. Th. φύω, *nascor.* at

Φυῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à φύω, *nascor* : f. φύσω. a. 2. ἔφυον.

Φυὴν, Dor. pro φύσιν. Vide φυή.

Φυκιόεις, εντος, *algosus.* Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga.*

Φυκὶς, ἰχθὺς, *saxatilis.*

ΦΥ´ΚΟΣ, εος, τὸ, FUCUS, *alga, herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur.*

Φυκτὸς, οῦ, *evitabilis* : à φεύγω, *fugio.*

Φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. à φῦλον, ε, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.

* Φύλαγμα, ατος, τὸ, *custodia* : à φυλάσσω, *custodio.*

Φυλαδὸν, adv. *per tribus, tributim.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, qu. vide.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *custos*, in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, *custodia, carcer, tutela, vigiliæ* : in dat. pl. Ion. φυλακῆσι, ab eod. Th. sed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φυλακίζω, *in carcerem conjicio*, vel *pertraho* : f. ίσω, p. πεφυλάκικα. &

Φυλακίτης, *carcerarius* : à φυλακὴ, qu. vide.

Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *custos.*

Φυλακτέον, *custodiendum* : verbale à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos, vigil* : in plur. φυλακτῆρες, à φυλάσσω, *custodio.*

Φυλακτήρια, ων, τα, PHYLACTERIA, conservatoria, qu bus memoria legis conservebatur. Angl Phylacteries : à φυλακτήριον.

* Φυλακτηρία, ας, ἡ, *custodia, præsidium, excubiæ.* &

* Φυλακτήριον, ε, τὸ, *statio excubitorum*, seu *vigilum* ; it. *præsidium, munimentum, arx* : à φυλάσσω.

Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, *habens vim τῦ φυλάσσειν.* &

Φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *custos, servator* ; it. *excubitor, vigil.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φυλάξαι, a. 1. infin. act. at

Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω, quod vide.

Φυλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

Φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. infin. act. verbi φυλάσσω, *custodio* : f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præs. infin. ejusd.

Φυλάσσουσι, *custodiunt*, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. à

ΦΥΛΑ´ΣΣΩ, vel -ττω, *custodio, tueor, excubo, observo, caveo, vitor* : f. φυλάξω, p. πεφύλαχα, a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, & in 2. pl. φυλάξατε, pr. pass. φυλάσσομαι, *caveo, custodior* : a. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, *observavi*, p. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται.

Φυλαττόμενος, præs. part. pass. à φυλάττω, seu -σσω.

Φυλάττων, ουσα, ον, *custos* : præs. part. act. ejusd.

Φυλείδης, PHYLIDES, nomen propr.

* Φυλέτης, ε, ὁ, *tribulis, qui est ex eâdem tribu.* Th. φυλή.

ΦΥΛΗ´, ῆς, ἡ, *tribus, Athenis decima urbis pars, classis* : q. à φύω, *gigno.*

Φύλλα, τὰ, *folia* : hinc φύλλ' ἀοιδᾶν, *folia poetarum* : à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, *foliorum acervus.* Th. φύλλον.

Φύλλινος, *foliaceus, ex foliis factus.*

ΦΥ´ΛΛΟΝ, ε, τὸ, FOLIUM, *frons, -dis* : q. à φύω, *nascor.* hinc ἐνοσίφυλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *quatiens*, seu *agitans frondes* : πεντάφυλλον, ε, τὸ, *quinquefolium*, herba.

Φυλλοστρὼς, ῶτος, ὁ, *foliis constratus* : ex φύλλον, τὸ, *folium*, & στρώννυμι, *sterno.* Th. στρώω, idem.

Φυλλοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *folia ferens.* Ex φύλλον, ε, τὸ, *folium*, & φέρω, *fero.*

Φῦλον, ε, τὸ, idem quod φυλὴ, ῆ, *tribus*, &c.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna, clamor bellicus* : à φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, *natio, gens*, & ὂψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, qu. *clamor nationum* : vel qu. à τῦ φύλλειν, ὄπα, id est, *ultio* : quòd bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, *vomica, tumor præter naturam.* Th. φύω, *nascor.*

Φῦναι, *nasci* : a. 2. infin. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor* : f. ύσω. a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φύς.

Φύντο, *nascebantur* : Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. pass. verbi φῦμι, Th. φύω, *nascor.*

Φύξηλις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *profugus, exul, fugax, timidus* : à φεύγω, & ἅλις, *satis*, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας.

Φυομένῳ, *nascenti* : dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, *nascor.*

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, *nascuntur* : 3. pl. à φύω, *nascor.*

Φύραμα, ατος, τὸ, *massa luti, farina aquâ subacta.* à φυράω. Th. φύρω, *misceo.*

* Φύρασις, εως, ἡ, *maceratio, commixtio* : ab eod.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. à

Φυράω, *misceo, macero, subigo* : f. άσω. p. πεφύρακα, perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω.

Φυρδὴν, adv. *mixtim, permixtim*; item *confusè, inordinatè*. Th. φύρω.
Φύρειν, præs. infin. act. à φύρω.
* Φύρμα, ατος, τὸ, *fordes*. Th. φύρω.
Φυρμὸς, ῦ, ὁ, *inquinatio, inquinamentum*: à
ΦΥ'ΡΩ, *misceo, inquino, perfundo, rigo, pinso*: f. φυρῶ, & Æol. φύρσω, p. πέφυρκα. perf. pass. πέφυρμαι.
Φὺς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor*: a. 2. ἔφυν.
Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, *follis*. Th. φυσάω.
Φυσηθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, *inflatus*, a. 1. part. pass. à φυσάω, *inflo*.
Φῦσαι, a. 1. infin. act. verbi φύω, *gigno*; f. φύσω. a. 2. ἔφυν.
Φυσαλλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ nascens*: item *tibia* vel *fistula*: à φυσάω, *inflo*.
* Φύσαλος, ου, ὁ, *bufo*. Th. φυσάω.
Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, *nascor*: Alii per Sync. pro φυσήσας dici volunt, à φυσάω, *inflo*.
ΦΥΣΑ'Ω, & φυσιάω, *sufflo, inflo*: f. ήσω.
Φύσει, *producet*; 3. sing. f. 1. à φύω, *gigno*. Potest etiam esse dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, *natura*: à φύω.
Φύσημα, ατος, τὸ, *flatus, inflatio*: à φυσάω.
* Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *flabellum*; it. *follis*. Th. φυσάω.
Φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen propr. ranæ, qu. *buccas inflans*. Ex φυσάω, *inflo*, & γνάθος, ου, ἡ, *maxilla*.
Φύσιγξ, γγος, ἡ, *vesicula*, seu *pustula in manibus*, vel *pedibus*. Th. φυσάω, *inflo*.
Φυσίζοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad victum generans necessaria*. Epithet. terræ. Ex φύω, *nascor*, & ζάω, *vivo*: vel q. φύσα ζῶα, *gignens animalia*.
Φυσικὸς, ἡ, ὸν, *naturalis*, *e*: & hinc
Φυσικῶς, adv. *naturaliter*: à φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.
Φυσιόω, -ῶ, *anhelo*; it. *inflo*: f. ώσω. p. πεφυσίωκα, præs. pass. φυσιόομαι, -οῦμαι, *inflor, turgeo*: perf. pass. πεφυσίωμαι, perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus, a, um*. Th. φυσάω, *inflo*.
Φύσις, εως, ἡ, *natura, ingenium, recta ratio, statura*: dat. sing. φύσει, acc. φύσιν. Th. φύω, *nascor*.
Φυσίωσις, εως, ἡ, *tumor, inflatio animi*: à φυσιόω, -ῶ, *inflo*. Th. φυσάω, idem.
Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*: quia inflata: à φυσάω, *inflo*.
Φύσκα, Dor. pro φύσκη, gen. à φύσκος. quid illud sit Stephanus docet de Urbibus.
Φυσσῆν, præs. infin. à
Φυσσάω, pro φυσάω, *inflo*.
Φυσσιάω, Ion. pro φυσιάω, quod vide.
Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum inflatorium, flabellum*: à φυσάω. quod vide.
Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus*; *hortus, vinea*: à φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω, *gigno*.
Φυτάομαι, *planto, gigno, procreo*: ab illo.
Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*, & idem quod φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω.
Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω, quod vide.
Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. ejusd.

Φύτευμα, ατος, τὸ, Poët. pro φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*: à φυτεύω, quod vide.
Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &
Φυτεύσῃ, *plantaret*: 3. sing. a. 1. sub. act. à φυτεύω.
* Φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio*. Th. φύω.
Φυτεύω, *planto*: φυτεύειν τινὶ θάνατον, Poët. pro *mortem alicui machinari*: imperf. ἐφύτευον, ες, ε, f. εύσω, p. πεφύτευκα. a. 1. ἐφύτευσα, p. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται, p. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, *plantator tu*: à φυτὸν, q. v.
Φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta, stirps*: à φύω, *gigno*.
Φυτοσκάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *agricola, fossor*: ex φυτὸν, *planta*, & σκάπτω, *fodio*.
ΦΥ'Ω, *gigno, produco, edo, pario, nascor*: f. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυον, ες, ε, & ἔφυν, υς, υ, tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, φύντος, præs. pass. φύομαι, *nascor*, p. pass. πέφυμαι, σαι, (undè φύσις, εως, ἡ, *natura*) & in 3. sing. πέφυκαι, undè φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*: a. 2. pass. ἐφύην, ης, η, a. 2. part. pass. φυεὶς, εῖσα, ὲν.
Φωγνύω, vel -υμι, *torreo, uro*: à
Φώγω, idem quod
Φώζω, *uro in foco, torreo*: à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωῒξ, vel φωΐξ, *avis, inimica harpæ*: ὀφθαλμοβόρος, Arist. hist. 9. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, id est, ὀφθαλμούς.
ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA, balæna*.
Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus, PHOCA*: à præced.
Φωκεῖς, οἱ, nomen gentis.
Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.
Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -ου. à
Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri proprium.
Φωλάδες ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes*. Th. φωλεός.
ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & φωλεὰ, ᾶς, ἡ, *lustrum, latibulum, antrum*: qu. à φῶς ὀλέω, quod ibi φῶς ὄλλυν, id est, ἀπόλωλε, *periit lux*.
Φωλεύω, idem quod
Φωλέω, *in specu lateo*. Th. φωλεὸς, *lustrum*.
Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, *dico*.
Φωνάεις, εσσα, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis, sonorus*: à φωνὴ, ἡ, *vox, sonus*.
Φωνᾶντα, per Crasin. pro φωνάεντα, qu. Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνήεις, quod vide.
Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. infin. act. à φωνέω, *voco*.
Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præs. &
Φωνεῦντες, *loquentes*, Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à
Φωνέω, *voco, nomino, invito, vocem emitto*: imperf. ἐφώνεον, εν. f. ήσω, *sonum edam*, p. πεφώνηκα. a. 1. ἐφώνησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω. a. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. φωνηθῆναι. Th. seq.
ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, *vox, sonus, lingua, sermo* q. à φάειν, *loqui*.

     Φων

Φωνήσας, αντος, a. 1. part. act. at
Φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, quod vide.
Φώνησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR*; item φώρ, vel φώρος, ὁ, *speculator*, *explorator*. Hinc
Φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum*.
Φωρᾶν, præs. inf. à
Φωράω, *furor*, *in furto deprehendo*; item *quæro*, *perverstigo*. Th. φώρ, *fur*.
Φωριαμὸς, ῦ, ὁ, *scrinium*, *arcula*: quæ contra φῶρας, id est, *fures*. Sed puto est à χωριαμὸς, quod idem.
Φωρίοις εὐνῆ, *furtivis congressibus*: à φώρ.
Φωρῶν, gen. pl. à φώρ, *fur*.
Φωσὶ, φωσὶ, ἡ, *ustio*: à φώζω, quod vide.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lux*, *focus*, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*: sed
Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. Th. vel à φάω, *loquor*.
Φώσκω, & διαφώσκω, *illucesco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen*, *luminare*: à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.
Φωσφόρος, ου, ὁ, *lucifer*. Ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen* (Th. φάω, *luceo*) & φέρω, *fero*.
Φωτὸς ὤν, ὁ, *vitæ*.
Φῶτα, *virum*, acc. sing. à φὼς, *vir*, quod vide: nom. pl. φῶτες.
Φῶτε, nom. dual. ab eod.
Φωτεινὸς, ῦ, *lucidus*, à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*.
Φωτίζω, *illumino*, *illustro*: f. ίσω, & Att. ιῶ, p. πεφώτικα, a. 1. ἐφώτισα, a. 1. inf. φωτίσαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. φωτισθεὶς, έντος, à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, *splendor*, *fulgor*, *lumen*: à præced.
Φωχθεὶς, *tostus*, a. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω, a. 1. pass. ἐφώχθην. Th. φάω, pro πυρόω.

X.

X Est litera vigesima secunda apud Græcos; hac nota Athenienses adulterinos nummos notabant; unde χιάζω, *ut spurium rejicio*. In numeris 600 denotat. Tum χ ob seq. vocalem, pro κ vel και, ut χ' ἁ, vel χἀ, Dor. pro καὶ ἁ, sæpè pro κα vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.
Χαβὸς, *curvus*. Hesych. Sed
Χάβος, subst. *frænum*.
Χάδε, vel χάδεε, Ion. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo*, *privo*, *capio*: a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.
Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE*: a. 2. inf. verbi ejusd.
Χάεος, gen. sing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS*, *rudis indigestaque materia*, *tenebræ*, *hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*.
Χάζευ, & χάζου, Ion. & Dor. pro χάζου, pers. imperat. pass. à
ΧΑ'ΖΩ, *recedo*, *privo*, *capio*, *capax sum*: f. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα, q. à χάω, *capio*.
ΧΑΙ'ΝΩ, *hisco*, *dehisco*: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. a. 2. inf. χανεῖν. p. κέχηνα. perf. pass. κέχασμαι, q. à χάω, inus.
ΧΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *pedum*, *baculum pastorale*.
Χαιὸς, vel χάϊος, *probus*. Vide χαός.
Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. & in 2. pl. præs. imperat. act. à χαίρω.
* Χαιρέκακος, ου, *qui gaudet malis alienis*.
Χαίρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. sing. imperfect. act. à χαίρω, *gaudeo*.
* Χαιρετίζω, *cum gaudio & salutatione blandâ suscipio*: Job. vii. 1.
Χαίρετον, dual. imperativ. præs. act. verbi χαίρω.
* Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, *oleris genus*. Th. φύλλον.
Χαίρεν, Dor. pro χαίρειν, præs. inf. &
Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. &
Χαιρήσειν, f. 1. inf. verbi χαίρω.
Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens*, &c. præs. part. f. g. à
ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, *lætor*, *gaudeo*, *delector*: imperf. ἔχαιρον, ες, ε, præs. imperat. χαῖρε, *salve*, *ave*: f. χαιρήσω. p. κεχάρηκα. a. 2. ἐχάρην. perf. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, *lætatus sum*, a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῇς, ῇ. aor. 2. inf. pass. χαρῆναι. fut. 2. pass. χαρήσομαι, *lætabor*. præt. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*. χαίρειν χαρᾷ, *gaudere gaudium*.
Χαιτάεις, άεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, *comatus*, *qui comam habet*: à
ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba*, *coma*, *cæsaries*, *SETA*. q. à χάω, quia diffusa.
Χαιτάεις, εντος, ὁ, *jubatus*, *comatus*: in f. g. χαιτήεσσα, ης, ἡ à præced.
Χαλὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλὴ, ῆς, ἡ, *forfex*, *ungula bisulca*.
ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando*: q. à χαλάω.
Χαλαζήεις, εντος, *grandinosus*: à præced.
* Χαλάζω, *demitto*, *suspendo*: f. άσω, p. κεχάλακα.
Χαλαίοντες, *laxantes*, nominat. plur. præs. part. à
Χαλαίω, idem quod χαλάω, *laxo*: f. άσω.
Χάλανδρον, ου, τὸ, *grabatum*. Hesych.
Χαλάξαις, Dor. & Æol. pro
Χαλάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi χαλάω.
Χαλᾶσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, *laxantur*, *demittuntur*: quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præs. ind. à χαλάω.
* Χαλασμὸς, ῦ, ὁ, *laxatio*. Th. χαλάω.
* Χαλαστὴρ, ῆρος, ὁ, *catenula*, *catena*: à χαλάω.
ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, *LAXO*, *remitto*, *cesso*, *concedo*: f. άσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, ε, a. 1. imperat. χάλασον, άτω. p. act. κεχάλακα. p. pass. κεχάλασμαι, σαι, σται, a. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, *demissus fui*.
ΧΑΛΒΑ'ΝΗ,

ΧΑΛΒΑΝΗ, ης, ἡ, *GALBANUM*, *succus ferulæ arboris*.
Χαλδαῖος, ε, ὁ, *Chaldæus*, nomen gentile.
Χαλεπαίνω, *difficilis sum*, *succenseo*; it. *injuriâ lacesso*. præs. imperat. act. χαλέπαινε. χαλέπαινοι, 3. sing. opt. præs. act. Th. χαλέπτω, *lædo*: f. ψω.
Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. à
Χαλεπὸς, ῦ, *perniciosus*, *gravis*, *difficilis*: gen. Ion. χαλεποῖο. dat. pl. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, *lædo*.
Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*: à præced.
ΧΑΛΕΠΤΩ, *damno afficio*, *everto*, *labefacto*: f. ψω. p. κεχάλεφα. præt. m. κεχάλεπα. Hinc χαλεπὸς, ῦ, *difficilis*; it. *noxius*, *gravis*, *molestus*. χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*. χαλεπαίνω, *difficilem me præbeo*.
Χαλεπῶς, *difficultèr*. adv. à χαλεπὸς, *difficilis*. Th. χαλέπτω.
Χαλεπώτερος, ε, *difficilior*, & in superl. χαλεπώτατος, *difficillimus*: ab eodem.
Χάλικες, *lapides minuti*: à χάλιξ, q. v.
Χαλίκρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, *merus*, *purus*: à χάλις, & κεράω, *misceo*.
Χαλιμὰς, *Baccha*, qu. *solutâ in furorem*: à χαλάω, *laxo*. χαλιμάζειν, *in libidinem ruere*.
Χάλιμος, ε, *veneficus*: an quia animas χαλᾷ καὶ ἐκλύει?
Χαλιναγωγέω, -ῶ, *fræno duco*: cum acc. f. ήσω, p. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *fræno moderari*. Ex χαλινὸς, *frænum*, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ*. Th. ἄγω.
ΧΑΛΙΝΟΣ, ῦ, ὁ, *frænum*, *anchora*: qu. à χαλᾷ. Hinc πειθοχάλινος *frænis obediens*.
Χαλίνου, *fræna*, præs. imperat. act. χαλινόω, -ῶ, à
Χαλινόω, *fræno*. Th. χαλινός.
ΧΑΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus*, *SILEX*, *CALX*: vide etiam seq.
ΧΑΛΙΣ, seu χάλιξ, ικος, ὁ, *Bacchus*, *vinum*, *merum*: qu. à χαλᾷ, *laxat*, velut in lætitiam.
Χαλίφρονα, acc. sing. à
Χαλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens laxata & emota est*: à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.
Χαλκάρμαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, Poët. & Ion. pro χαλκάρματος, *qui æreo curru vehitur*. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.
Χαλκάσπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *qui æreum clypeum gestat*. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἀσπὶς, *clypeus*.
Χαλκᾶ pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκεος, -οῦς, quod vide.
Χαλκεῖον, ε, τὸ, *officina fabri ferrarii*. Th. χαλκὸς, *æs*.
Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος, ε, metri gratiâ pro χαλκέος, quod vide.
Χαλκέλατος, ε, ὁ καὶ ἡ, *ex ære ductu factus*: idem quod χαλκήλατος, quod vide.
Χαλκέντερος, *intestina habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. Dicitur enim scripsisse super ter mille libros. Suid. ex χαλκὸς, *æs*, & ἔντερον, *intestinum*. Th. ἐντός.
Χαλκεντὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui æreis armis* *utitur*. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἔντεα, τὰ, *arma*.
Χαλκεόγομφος, ε, ὁ καὶ ἡ, *æreis*, vel *ferreis clavis compactus*. Ex χαλκὸς, & γόμφος, ε, ὁ, *clavus*.
Χαλκεοθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *qui æreo thorace utitur*, *æreo thorace indutus* vel *armatus*: ex χάλκεος, quod vide, & θώραξ, *thorax*.
Χαλκεοκάρδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui æreum pectus habet*. Ex χάλκεος, quod vide, & καρδία, ἡ, *cor*.
Χαλκεομίτρας, ε, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, *qui æream mitram gestat*.
Χάλκεος, -ῦς, -έη, -ῆ, -εον, -ῦν, *æreus*, *a*, *um*. Th. χαλκός.
Χαλκεόφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, *æream vocem habens*: dat. sing. χαλκεοφώνῳ, ex χάλκεος, quod vide, & φωνὴ, *vox*.
Χαλκεὺς, έος, ὁ, *faber ærarius*. Th. χαλκὸς, *æs*.
Χαλκεύω, *ex ære fabricor*. χαλκεύεται, 3. sing. præs. pass. à χαλκεὺς, quod vide.
Χαλκέῳ, dat. sing. à χάλκεος, -ῦς, *æneus*.
Χαλκέως, adv. *ex ære*: ab eodem. Th. χαλκός.
Χαλκηδὼν, ένος, ἡ, nomen gemmæ, *Chalcedonius*.
Χαλκήϊον, ε, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum*: & pro *fabri ferrarii officina*. Th. χαλκός.
Χαλκήλατος, *ex ære ductus*. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, seu ἐλάω, *duco*, *ductile opus facio*.
Χαλκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *æneus*, *ex ære factus* vel *aptatus*. Ex χαλκὸς, & ἄρω, *apto*.
Χαλκίδα, acc. sing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.
Χαλκίον, ε, τὸ, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκός.
Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν. à
Χαλκοάρης, ε, ὁ, *qui æreis* aut *ferreis armis est sublatus*, ac *interfectus*. Vel activè *qui ferro interficit hostes*. Ex χαλκὸς, *æs*, & αἴρω, *tollo*, *cædo*, &c. Vel certè sic eum vocat, quod τὸν χαλκὸν ἁρμόττα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, & ἄρω, *apto*.
Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ære gravis*; item *firmus*, *solidus*. Ex χαλκὸς, & βάρος, εος, τὸ, *pondus*.
Χαλκοβατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ χαλκοβατὲς, *qui æri vel æreis fundamentis insistit*, *firmus*, *solidus*, *solidam habens basin*. Ex χαλκὸς, & βάσις, *fundamentum*. Th. βαίνω, *eo*.
Χαλκογένειος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet*: ex χαλκὸς, *æs*, & γένυς, υος, ἡ, *mentum*.
Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, *æris domitor*: à χαλκὸς, & δαμάω, *domo*.
Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*.
Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis*, per Synec. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, & κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale*, *ocrea*. Th. κνήμη, *tibia*.
Χαλκοκορυστῇ, dat. sing. à
Χαλκοκορυστὴς, ῦ, ὁ, *æreâ galeâ munitus*: à χαλκὸς, & κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui strepitum edit ære pulsato: ex χαλκὸς, & κρότος, pulsus.
Χαλκολίβανον, ου, τὸ, CHALCOLIBANUM: ex χαλκὸς, & λίβανος, ου, τὸ, thus.
Χαλκοπάραος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro
Χαλκοπάρηος, ου, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, qui æreas genas habet: ex χαλκὸς, & παρειὰ, ᾶς, gena.
Χαλκόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreum pavimentum habens: Epith. cœli χαλκοῦν πέδον ἔχων.
• Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, faber ærarius.
Χαλκόποδες ταῦροι, æripedes tauri: ex χαλκὸς, & ποῦς, pes.
Χαλκόπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreas vel ferreas portas habens. Th. πύλη, porta.
ΧΑΛΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, æs, arma ærea, vel moneta.
Χαλκότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui æreum arcum habet: ex χαλκὸς, & τόξον, arcus.
Χαλκότορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui æs perforat & penetrat: ex χαλκὸς, & τορέω, perforo.
Χαλκότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ære impressus, ferro inflictus: ex χαλκὸς, & τύπτω, verbero: præt. m. τέτυπα.
Χαλκοῦσθαι, æreis armis armari: præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκός.
Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui æreis armis delectatur: ex χαλκὸς, & χάρμη, ης, vel χάρμα, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.
Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à
Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, loricâ æreâ armatus: ex χαλκὸς, & χιτὼν, tunica.
Χαλκῷ, æri: dat. sing. à χαλκός.
Χαμάδις & χαμᾶζε, humi: adv. à
ΧΑΜΑΙ', HUMI, in terrâ: adv.
Χαμαιάκτη, humilis ἀκτὴ, id est, sambucus, ebulus.
Χαμαίβατον, ου, τὸ, fragum: &
Χαμαίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, humilis rubus: ex χαμαὶ, & βάτος, ου, ὁ, rubus.
Χαμαιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γεννώμενος, terrigena, quique humi & in terrâ est natus.
Χαμαιδάφνη, laureola, herba: ex χαμαὶ, & δάφνη, laurus.
Χαμαιδιδάσκαλος, ludimagister: inferioris ludi.
Χαμαιδικαστὴς, pedaneus judex: pedibus, non curru in forum iens.
Χαμαίδρυς, CHAMEDRYS, herba.
Χαμαιεύνης, pro Χαμαιεύνης, qui humi cubat: ex χαμαὶ, humi, & εὐνὴ, cubile.
Χαμαίζηλον, ου, τὸ, viburnum, genista. &
Χαμαίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, humilis: qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, humilia cum æmulatione consectans.
Χαμαιλεύκη, qu. humilis populus. λεύκη enim populus alba.
Χαμαιλέων, leo pusillus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÆLEON, Angl. Chameleon. Metaph. versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem, nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est &
Χαμαιλέων βοτάνη, carduus: sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali. ex χαμαὶ, & λέων, οντος, ὁ, leo.
Χαμαίμηλον, CHAMÆMELUM, Angl. Chamomile: ex χαμαὶ, humi, & μῆλον, malum: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.
Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, humi cadentem: acc. sing. præs. part. act. à χαμαιπετέω. ex χαμαὶ, & πετέω. quod à πίπτω, cado. Hinc
Χαμαιπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humi cadens, vel in terram decidens.
Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, CHAMÆPITYS, herba ita dicta, quia odore pinum refert. Th. πίτυς, ἡ, pinus.
Χαμαιριφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in terram stratus; ex ῥίπτω.
Χαμαιτύπη, scortum vile: quòd se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.
Χαμελαία, contractè pro χαμαιελαία, qu. humilis olea:
Χαμεύνα, ας, ἡ, Dor. pro
Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιεύνη, humi jacens cubile. &
Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, humilis lectus: ex χαμαὶ, & εὐνὴ, cubile.
Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, humilis, -e, vilis: Poët. χαμηλαὶ, ungulæ. à χαμαὶ, humi.
Χαμόθεν, adv. ex humo, è terrâ. Th. χαμαὶ, humi.
Χαμοῦλκος, traha: machina quâ navis è mari in siccum trahitur; ex χαμαὶ, & ἕλκω, traho.
Χάμος, frænum: Puto à κημὸς, aut à χάζω.
Χαναὰν, ὁ, nomen viri & regionis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. depressus, humiliatus. Hinc
• Χαναναῖος, αία, αῖον, Chananæus.
Χανδάνω, idem quod χάζω, capio.
Χανδὸν, adv. ore hiante. à χαίνω, hisco.
Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, hisco: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανών.
Χανοῦμαι, f. m. &
Χανούμενος, f. part. m. &
Χανῶ, hiabo: f. act. verbi χαίνω, hisco.
Χάος, εος, τὸ, CHAOS, rictus, hiatus, tenebræ. Angl. Chaos.
Χαὸς, ῦ, bonus, illustris: Dor. à χάω, capio: quia bonum est acceptabile.
Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium: à p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, gaudeo.
Χάραγμα, ατος, τὸ, sculptura, character: à χαράσσω, quod vide.
Χαράδρα, ας, ἡ, & Ion. -ης, alveus, sulcus, fossa. Hinc
Χαραδριὸς, οῦ, ὁ, avis genus sic dictæ, qu. hiaticola, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας αὐλίσεις ποιεῖται. Th. χαράσσω, excavo.
Χαράδρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα, quod vide.
• Χαρακοβολία, ίας, ἡ, castra, vallum.
• Χαρακόω, -ῶ, circumvallo, fossâ munio, obsideo.
Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, CHARACTER. typus, forma: nota insculpta. Angl. Character. Th. χαράσσω, quod vide.
Χαρακτηρίζω, insignio charactere & notâ distinguo: Angl. to characterize. à præced.
• Χαράκωσις, εως, ἡ, munitio, obsessio: à χαρακόω, obsideo.
Χάραξ, ακὸς, ὁ, vallum seu agger, quo castra muniti

muniri solet: item χάραξ, ὁ, pedamentum. &

Χαραξαμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, præs. inf. act. &

Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, notans, vellicans: præs. part. f. g. à

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, sculpo, imprimo, incido, excavo: f. ξω. p. κεχάρακα. p. pass. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαρείην. Vide in χαρείς.

Χαρεὶς, έντος, & in f. g. χαρεῖσα, elegans, gratiosus, gavisus: a. 2. part. pass. verbi χαίρω, gaudeo: f. χαρῶ, a. 2. pass. ἐχάρην. a. 2. opt. χαρείην. fut. 2. ind. pass. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, lætatus est: 3. sing. a. 2. ind. pass. &

Χαρῆναι, a. 2. inf. pass. &

Χαρήσομαι, fut. 2. ind. pass. verbi χαίρω.

Χαρίεις, εντος, gratiosus, elegans: acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia. Hinc Lat. CHARUS.

Χαρίεν, τὸ, à præced.

Χαρίεντ' pro χαρίεντα, acc. ejusd.

Χαριεντισμῷ, dat. sing. à χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ, venustas sermonis: à χαρίεις, εντος, quod vide.

Χαριέντως, adv. gratiosè: ab eod.

Χαριέστατος, jucundissimus, venustissimus: superl. à χαρίεις, quod vide.

Χαρίζομαι, dono, gratificor, condono: præs. part. χαριζόμενος, η, ον. f. χαρίσομαι, η, εἶται. p. pass. κεχάρισμαι. a. 1. pass. ἐχαρίσθην, ης, η. a. 2. inf. pass. χαρισθῆναι. a. 1. part. pass. χαρισθεὶς, έντος, donatus, gratis datus. f. 1. pass. χαρισθήσομαι, η, ηται. a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, gratis dedit, gratuitò remisit. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρικλοῦς, gen. Æol. & Dor. pro χαρικλοῦς. ex

Χαρικλώ, CHARICLO, nomen propr.

Χαρίξη, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro χαρίσῃ. à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemosyna, venustas, benevolentia: præmium: in acc. χάριν. Sæpè χάριν ponitur pro ἕνεκα.

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, gratificor: f. ίσομαι. à præced.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd. & Th.

Χάρισμα, ατος, τὸ, donum gratuitum, quo quis alicui gratificatur: ex iisdem.

° Χαριστήριον, ου, τὸ, gratia, gratiarum actio, munificentia.

Χάριτες, tres sorores Gratiæ dictæ: in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, gratiâ afficio, facio ut aliquis sit acceptus: f. ώσω. p. κεχαρίτωκα. perf. pass. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, gratiam consecutus. à præced.

Χάρμα, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, gaudium, animus ad pugnandum promptus, pugna. Th. χαίρω, gaudeo. Angl. Charm.

° Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. &

° Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem. &

Χαρμόσυνά τινα ποιεῖσθαι, res quasdam lætas facere. ab eod. Th.

Χαροποῖο, gen. Ion. à

° Χαροποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, gaudii efficiens: ex χαρὰ, gaudium, & ποιέω, facio.

Χαροπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vel χαρωπὸς, lætus, vultu serenus, cæsius: à χαίρω, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Χαροῦσι, 3. pl. f. 1. à χαίρω, gaudeo.

Χαρρὰν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. æstus.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, CHARTA: sic dict. quia literis χαράσσεται, inscribitur. Vel à verbo χαίρειν, quod epistolis solet apponi. Hinc Angl. Chart & Card.

Χαρτίον, ου, τὸ, volumen, chartula: à præc.

Χαρτοπώλης, chartarius: qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, chartularius: φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, CHARYBDIS, vortex maris, vorago: quia in χάος βαίνει. Vel ex χάος, & ῥοῖβδος, stridor. Est enim χάος ῥοιβδοῦν, hiatus stridens.

ΧΑ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, CHARON, orci portitor, mors. Hinc

Χαρώνειος, ad Charontem pertinens.

Χάσκω, hisco, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, CHASMA. Th. χαίνω, hisco: f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. p. κέχανα. p. pass. κέχασμαι.

Χασμεώμενος, Ion. & Dor. pro χασμώμενος, inhians: præs. part. à χασμάομαι, idem quod χασμέομαι, à præced.

Χάσμη, ης, ἡ, oscitatio, actus hiantis oris: à χάσκω seu χαίνω, hio.

Χασσάμενος, retrocedens: a. 1. part. m. gem. σ, Poët. verbi χάζω, recedo.

Χασσάμεθα, Poët. pro χασάμεθα, cedamus: 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατέουσι, indigentibus: dat. pl. part. præs. act. ex

ΧΑΤΕ'Ω, Poët. CAREO, egeo, indigeo, cupio: à χάω, capio, vel hio. Hinc

Χατίζω & χατίζω, idem quod χατέω, & χῆτος, εος, τὸ, indigentia.

Χατίζω, idem quod χατέω, egeo.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, dentes exsertos habens: ex χαλάω, laxo, emitto, & ὀδοὺς, όντος, dens.

ΧΑΥ'ΝΟΣ, ου, laxus, fungosus: qu. à χαίνω, hio.

Χαυὼν, placenta: Jer. vii. 18. & xliv. 19. pro quo

Χαυνὼν. ῶνος, idem, Ibid. Th. χαῦνος.

Χάω, HIO, apertus sum, vacuus sum, capio.

Χέαι, fudisse: a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo: f. χεύσω. a. 1. ἔχευα. a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβρόδαφος, edulium quoddam Syrorum.

Χεδροπὰ, legumina, qu. χειρόδροπα, quia χειρὶ δρέπονται.

Χεῖ, fundit: 3. sing. ind. præs. à χέω seu χεύω, fundo: f. χέσω, χεύσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, caco, ventris onus depono: f. σω. à χέω, est enim excrementa effundo.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, serpentum latibulum: à χέω seu χάω, id est, χωρῶ, capio.

Χειλεσι,

Χείλεσι, & Poët. χείλεεσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labrum*, *labium*.

Χείλευς, Dor. leg. pro χείλους, *labri* : genit. sing. ex

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *labrum*, *labium* : per id q. χέομεν potum. Et pro *sermone*, & per Metaph. *littus*, seu *ora maris*.

ΧΕΙ˜ΜΑ, ατος, τὸ, *hyems*, *tempestas*, (à χέω, seu χείω, quòd multas *fundat* pluvias & nives.) Hinc

Χειμάζω, f. άσω, *hyemo*, *hyberno*; item *tempestate vexo*, *vexo velut procella*. à praeced.

Χειμαίνειν, *tempestate vexare*. ab eod.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carinâ*.

Χείμαῤῥος, ου, ὁ, & χειμάῤῥοος, -ους, ὁ, *torrens*. ex χεῖμα, *hyems*, & ῥόος, -οῦς, -ὀυ, -οῦ, ὁ, *fluxus*. Th. ῥέω, *fluo*.

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à praecedente, quod vide.

Χειμὰς, άδος, ἡ, sub. ὥρα, *tempus hybernum*, HYEMS. Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, *hyematio*, *hybernatio*; item *tempestas*. à χειμάζω, quod vide.

Χείμεθλον, *pernio*, morbus ex frigore, cum χεῖμα . . . *calces*. dicitur & χίμετλον & χιμέτλη.

Χειμερίζειν, *hyemem traducere*. Th. χεῖμα, *hyems*.

Χειμέριος, ου, ὁ, ἡ, & χειμερινὸς, οῦ, *hyemalis*, *hybernus*, *tempestuosus* : quod à praecedente Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hyems*, *tempestas*. idem quod praeced. Th.

Χείουσιν, 3. pl. praes. ind. verbi χείω, pro χέω, *fundo*. Vide χέει.

ΧΕΙ'Ρ, ρὸς, ἡ, *manus*, *scriptura*; *copiae* : à χῶ, *capio*, est enim capiendi instrumentum. χεῖρ pro χεῖρα, acc. sing. Hinc ἐπιχειρέω, *manum admoveo*, *aggredior* : & ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, *conatus*.

Χειραγωγέω, -ῶ, *manu duco* : f. ήσω. p. κεχειραγώγηκα. à

Χειραγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *qui* vel *quae manu ducit* : ex χεὶρ, & ἀγωγὸς, *dux viae*. Th. ἄγω, *duco*.

Χειραπτάζειν, *manibus tractare* : ex χεὶρ, & ἅπτω, *necto*.

Χείρεσι & χείρεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro χερσί. à χείρ.

Χειριδωτοὶ χιτῶνες, (Ion. pro χιτῶνες) *tunicae manicatae*. ab eod. Th.

Χειρίστην, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, *malus*. compar. χείρων & χερείων, superl. χείριστος, *pessimus*.

Χειροβαλίστρα, *falarica* : quasi χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, CHIROGRAPHUM, *syngrapha*. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω, *scribo*.

Χειρόδεσμος, *copula* : qu. χειρῶν δεσμός à δέω, *ligo*.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, *cui jus est in manibus* : ex χεὶρ, *manus*, & δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Χειροδρόπος, ου, ὁ, ἡ, *qui χειρὶ δρέπει*, *manu decerpit*.

Χειροήθης, εος, ὁ, ἡ, *mansuetus*, *cicur* : ex χεὶρ, & ἦθος, τὸ, *indoles*.

Χειροκοπείσθω, 3. sing. praes. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, *manum* . . . *ido* : quod ex χεὶρ, & κόπτω, *scindo*, *amputo* : f. ψω. p. m. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, *mantela* seu *mantile* : quo scil. χεῖρας μάσσομεν, *manus extergimus*.

Χειρόμυλον, *mola manualis* : q. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, *pejus* : in pl. χείρονα & χείρω, ονος, ὁ, ἡ, *pejor* : compar. à κακὸς, *malus*. Th. χείω, ἡ, *manus*.

Χειρονομέω, *manibus gesticulor*. Hinc

Χειρονομία, *actus gesticulandi manibus*.

Χειρόομαι, -οῦμαι, *manum viribus supero*, *manibus superatum capio*, *subigo*. Th. χεὶρ, *manus*.

Χειρῖδες, ῶν, αἱ, *manicae*.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, *manum implens* : ex χεὶρ, *manus*, & πλήθω, *impleo*, quod à Th. πλέος, *plenus*.

Χειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, *manu factus* : ex χεὶρ, & ποιέω, *facio*.

Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, *manus* : dat. χειρί. dat. pl. χερσί.

Χειροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *qui manum inspicit* : sc. ut inde divinet : qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτείνοντες, nom. pl. à

Χειροτείνων, οντος, ὁ, ἡ, *qui manibus est extensis* : ex χεὶρ, *manus*, & τείνων, *tendens*, -*itis*. Th. τείνω, *tendo*.

Χειρότερον, n. g. à comparativo χείρων. Th. κακὸς, *malus*.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, *opifex* : ex χεὶρ, & τέχνη, ἡ, *ars*.

Χειροτονέω, *per suffragia creo* : qu. *protensâ manu eligo*, ut in suffragiis solebant. fut. ήσω. p. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η. ex χεὶρ, & τείνω, *tendo*.

Χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium*, *plebiscitum*, *creatio magistratûs*. à praeced.

Χειροῦν, *in suam potestatem redigere* : à χειρόω. Th. χείρ.

Χειρουργέω, -ῶ, *manibus operor*, *operor*; item *medicam manum admoveo* : à

Χειρουργὸς, quasi χειροεργὸς, qui χερσὶ ἔργον facit, & *qui manu medicinam facit*, CHIRURGUS.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, *manuum viribus supero*, *domo*. Th. χείρ.

Χείρω, *deteriora* : nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονα, -όα, -ω. à

Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, *pejor*, *deterior*, *inops*, *pauper*. comp. à κακὸς, *malus* : in superl. χείριστος, quidam dicunt à χέω, & alii à χρεία, *indigentia*, ut fit, qui indigentior. Est &

Χείρων, CHIRON, nom. propr. viri. dat. sing. Χείρωνι.

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρῶναξ, κτος, ὁ, *opifex*, *qui propriis manibus victum sibi quaeritat* : ex χειροάναξ contractum : q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus est suarum manuum. Hinc

Χειρωναξία, ἡ, *opificium*.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, *manum*

manum viribus superare, domo: f. άσω. Th. χείρ, ὁ, *manus*,
Χειρήσεται, *capax erit:* 3. sing. f. 1. m. verbi χείω, Poët. pro χέω, *capio.*
Χηλεία, idem quod χειά, *caverna, latibulum serpentum.*
ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *hirundo:* à χείλη δινεῖν, quòd scil. *labia agitat.* vel quòd χείλεσιν ᾄδει, *labiis canit.*
● Χέλυδρος, ου, ὁ, *testitudo marina*; it. *venenatus serpens qui* Chelydrus *à* Virgilio *dicitur:* ex χέλυς, *testudo*, & ὕδωρ, τὸ, *aqua.*
ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, *testitudo*, animal quod testam gerit; item *CHELYS*, instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum. *pectus, machinamentum.* Hinc χελώνη & χελώνη, ἡ, idem.
Χελύσσομαι, *expectoro, eructo, tussio:* à χέλυς, pro *pectore.*
Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.
Χελώνιον, ου, τὸ, *tegmen testitudinis.*
● Χελωνίς, ίδος, ἡ, *limen januæ tabernaculi.*
Χέουσα, *fundens:* præs. part. act. f. g. à χέω, f. χεύσω. a. 1. pass. ἐχύθην.
Χεράς, άδος, ἡ, *colluvies mista cœno & lapidibus.* à χέρμα, *acervus parvorum lapidum.* hoc à χερμάς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest.* Th. χείρ.
Χερείονα, *pejora:* nom. pl. n. g. à χερείων. vide seq.
Χερειότερος & χερείων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior*, q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, *qui manuum robore superatur*, compar. à κακός, *malus*, superl. χείριστος, à præced. Th.
Χερείων, vide præced.
Χέρεσσι, dat. pl. Poët. pro χείρεσσι, Ion. pro χερσί. Th. χείρ.
Χέρηα, pro χερείονα, acc. sing. &
Χέρηες, οἱ, pro χερείονες, nom. pl. &
Χέρηϊ, dat. sing. pro χερείονι, à χερείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, compar. Poët. pro χείρων, *pejor, inferior.* superl. χείριστος. Th. χείρ.
Χερμαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χερμαρῶν· à
Χερμάρας, ου, vel -α, ὁ, *qui aliquid manu aptat & compingit*, χερὶ ἀρῶ.
Χερμάδιον, ου, τὸ, *lapis:* ex χείρ & μάσσω, *tango:* vel à χερμάς.
Χερμαδίῳ, *saxo*, dat. sing. à præced.
Χερμάς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest.* Th. χείρ.
Χέρνα, ἡ, *paupertas:* ut quum quis χειρὶ victum quærit, vel ex χείρ & νέω, *neo.*
Χερνής, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, &
Χερνήτης, ου, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper:* &
Χερνῆτις, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus.* ex iisd.
Χερνίβιον, ου, τὸ, *gutturnium*; à
Χερνίπτω, & -ομαι, *manus lavo:* ex χείρ, & νίπτω, *lavo.*
Χέρνιψ, ιβος, ἡ, *aqua* vel *vas* lavandis manibus; *manuum ablutio, purgatio*; à χερνίπτω, f. verbi sup.
Χερνίψαντο, *laverunt manus:* 3. pl. a. 1. m Ion. verbi ejusd.
Χεροῖν, dat. dual. à Poët. gen. χερός, à χείρ,
● Χερσίφως, adv. *vacuis manibus, sine munere, gratis.*
Χέῤῥας, αἱ, & χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες & χεῖρας, *manus.*
ΧΕ'ΡΡΟΣ, ὁ, seu χέρσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *desertus, incultus ager:* vel subst. *solum desertum.* χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur.* Hinc
Χερσαῖος, αία, ον, *terrestris*, -ις, *neglectus:* &
Χερσεύω, f. εύσω, *incultus sum, negligor:* ab eod.
Χερσί, dat. pl. à χείρ.
Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τ͂ χέρσου, *ex humo, ex terrâ:* vide χέῤῥος.
Χερσονησοειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæ Chersonesi*, id est, *peninsulæ speciem habet.*
Χέρσος, vide in χέῤῥος.
Χερουβεὶμ, & -ὶμ, οἱ, indecl. nomen angelorum sic à formâ *juvenum* dictorum.
Χερύδριον, ου, τὸ, dimin. à χείρ.
Χερῶ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo:* ab ἔχομαι.
Χευάντων, *fundant*, Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à χεύω, άτω, ex verbo χέω, *fundo:* f. χεύσω. a. 1. ἔχευα & ἔχεα.
Χεῦμα, ατος, τὸ, *unda, fluxus, flumen: extrema ora rei, quod fusum, vas fusile:* ab eod. Th.
Χεύωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. à
ΧΕ'Ω, *fundo:* f. χέσω, χέσω & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα, p. κέχυκα. p. pass. κέχυμαι. Hinc οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna.*
Χηλευτός, ἡ, όν, *forcipiculatus:* à
ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex*, seu *forceps cancrorum:* item *ungula bisulca:* dat. pl. Ion. χηλῇσι· à χῶ, *capio.*
Χηλός, οῦ, ὁ, *arca:* à χέω, *capio.*
Χημέρας, pro ϗ ἡμέρας, *& dies.*
Χήμη, ης, ἡ, *hiatus:* ex χαίνω, *hio.* Est & *mensura liquidorum*, pendens drachmas tres vel duas.
Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud suprà nigrum eminet.* Th. χαίνω, *hisco.*
ΧΗ'Ν, χηνός, ὁ ϗ ἡ, *anser:* in pl. χῆνες. à χάνω, vel χαίω, *hio, hisco.*
Χηνοπλεύματα, *accubita ex plumis anserum:* ex χήν, *anser*, & Lat. *pluma.*
Χήρα, ας, ἡ, *vidua.* vide χῆρος.
ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *caverna, latibulum.*
● Χηράω, -ῶ, *affertur propter illud*, Job. xxiv. 3. ubi legitur ἐχήρασαν, pro ἐνεχύρασαν.
Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas.* Th. χῆρος.
Χήρευσις, εως, ἡ, *viduitas:* à
Χηρεύω, f. εύσω, *viduus*, vel *vidua sum, viduam vitam dego, destituor*; item *viduum reddo:* à
ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus, a, um, desertus, orbus aliquâ re:* q. à χωρίς, quia separatus à compare.
Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo:* à præced. Th.
Χήρωσε, *desolavit*, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo:* f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus.*

Χηρῶσαι,

Χηρωςαὶ, οἱ, *remoti cognati, viduarum tutores* : ab eod. Th.

Χάτει, dat. sing. à χῆτος, εος, τὸ, qu. vide.

Χατίζω, *indigeo, deficio.* Th. χατέω, idem.

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio,* Th. χατέω, *indigeo.*

Χθαμαλὸς, Pleonasm. τῆ θ. pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multum è terrâ assurgens* : à χαμαὶ, *humi.*

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri,* ὁ χθὲς, scil. ὢν, *hesternus.*

Χθεσινὸς, οῦ, *hesternus,* à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri.*

Χθιζὸς, οῦ, *hesternus.* Th. χθὲς.

Χθὸν, *corpus,* Hesych. An ex χθὼν, *terra* ?

Χθονὶ, dat. sing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθόνιος, α, *terrestris, subterraneus, gravis, infaustus.* Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθονὸς, *terræ* : gen. à χθὼν.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra* : qu. à χῶ, *capio.* Hinc χθόνιος, *terrestris.*

Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra.*

Χιάζω, noto figurâ literæ Χ, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν vertitur *decussare.* Est autem Χ nota deletionis in scripturâ.

Χίδρον, χίδρα, dicuntur *novella tritici grana, graneæ* : q. à χέειν ὕδωρ, quòd inde cibus fiat, additâ aquâ.

Χίλιαι, α, *mille.* in. pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.

• Χιλιάρχαι, n. pl. ex

• Χιλιάρχης, ου, ὁ, *militum tribunus.* &

• Χιλιαρχία, ας, ἡ, *tribunatus militum* : à

Χιλίαρχος, & -χης, ου, ὁ, *militum tribunus.* Ex χίλιοι, *mille,* & ἄρχη, *dux.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Χιλιὰς, άδος, ἡ, *numerus mille continens* : à seq.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, *mille,* Æol. χείλιοι. Hinc

Χιλιοςὸς, ῦ, *millesimus,* & δ.χίλιοι, *bis mille.*

• Χιλιοπλασίως, adv. q. *millepliciter.*

• Χιλιοςὺν, acc. f. à

• Χιλιοςὺς, ύος, *mille milites.*

ΧΙΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pabulum,* scribitur & χειλός.

Χιλόω, -ῶ, *pasco,* à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, & Ion. -ρη, ἡ, *CHIMERA, monstrosa quædam bestia,* vel *capra byeme nata* : à χεῖμα, ατος, τὸ, *byems.*

Χίμαρος, *hircus,* aut *hœdus byeme natus.* Th. χεῖμα, *hyems.*

• Χίμαῤῥος, idem quod χίμαρος.

Χιμάρως, Dor. pro χιμάρους, *capellas,* accus. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod χείμετλον, quod vide.

Χιονέων, gen. pl. à χιόνεος, ου, *niveus.* Th. χιὼν, όνος, ἡ, *nix.*

Χιονίζειν, *nive conspergere.* Th. χιὼν, ἡ, *nix.*

Χιονόβας, αντος, *per nives gradiens* : à χιὼν, & βαίνω.

• Χιονόω, -ῶ, *dealbo,* f. ώσω. p. κεχιόνωκα · à χιών.

Χῖος, ου, ἡ, nomen insulæ ; à *fundendo.*

ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, & Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior & interior, lorica* : χιτ͂, pro -ῶνα, acc. sing. Hinc

Χιτωνίσκος, *tunicula.*

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix,* q. à χέω, quia *funditur* è cœlo.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinducebatur,* ad frigus arcendum : ideo à χλιαίνω, *calefacio.*

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui chlamydem fert* : ex χλαμὺς, & φέρω, *fero.*

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS,* ejusdem originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλευάζω, *cavillor, irrideo* : f. άσω. p. κεχλεύακα, p. pass. κεχλεύασμαι, σαι, σται · & χλευάω.

• Χλεύασμα, ατος, τὸ, &

Χλευασμὸς, ῦ, ὁ, *illusio.* &

Χλευαςὴς, ῦ, ὁ, *illusor, irrisor* : à

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *risus, derisio, ludibrium.*

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio, calefacio* : f. ανῶ. p. κεχλίαγκα. a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus, placidus, suavis* : χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *suaviter.* Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet* ; *qui tenellos pedes habet* : ex χλιδανὸς, *delicatus* (quod à χλίω, *deliciis frango*) & σφυρὸν, ῦ, τὸ, *malleolus pedis.*

Χλιδάω, *delicior, delicias facio, delicatus sum* : sic χλιδῶσα μολπὰ, *deliciosa modulatio,* seu *suavis cantus.*

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus, mollities.* Th. χλίω.

• Χλίδος, εος, τὸ, idem.

• Χλιδὼν, όνος, ἡ, *armilla, monile* : &

• Χλιδῶνες, *armillæ* : quia delicati eis utuntur : à χλιδάω.

Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango, luxu effœmino.*

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens, gramen* : q. à χιλὸς, quia est *pabulum* pecori. Hinc

Χλοερὸς, & χλωρὸς, ῦ, *herbidus, viridis.*

Χλοερῷ, dat. sing. à χλοερὸς, *viridis.* Th. χλόα.

Χλοεύνης, & contractè χλεύνης, ου, ὁ, *qui in virente gramine cubat, agrestis.* Angl. **a Clown.** Ex χλόα, *herba,* & εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα. item propr. nomen mulieris.

• Χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *germinans, viriditatem ferens* : ex χλόη, *herba,* & φέρω, *fero.*

Χλοῦναι, *agrestes,* nom. pl. à

Χλούνης, per Crasin. pro χλοεύνης, qu. vide.

Χλωρίζω, *viridis sum, vireo.* Metaph. *vigeo,* item *polleo* : à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin. pro χλοερὸς, *viridis, herbidus,* & *qui res virides facit, mollis.* Th. χλόα, *viride gramen.*

Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas* ; item *pallor* : à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, *carpo, vellico, voro, deglutio,* Angl. **to gnaw** : f. χναύσω, qu. à χνόος, *carpo.* hinc χνόος, ου, ὁ, & χνοῦς, οῦ, ὁ, *ramus* ; item *lanugo, pubes.*

Χνοάω, *lanuginem habeo, pubesco* : à

Χνόος, χνοῦς, *ramus* ; item *lanugo, pubes* : à χναύω, quod vide.

Χοάνη, *infundibulum* : à χέω, *fundo.*

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χόανος, ε, ὁ, *fornax fusoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla, catinus* : à χέω, *fundo*.

Χοεὺς, & χόος, οῦς, ὁ, *congius*, mensura liquidorum capiens libras IX. Dor. χῶς, à χέω, *capio*.

Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen*, χοαὶ, αἱ, *inferiæ*, à χέω, *libo*.

Χοθωνὼθ, *tunica*, Nehem. vii. 70. 72.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, *pulvereus, a, um* : à χόος, χῦς, -όυ, -ῦ, ὁ, *pulvis* : à χέω, *fundo*.

Χοινικὶς, *modiolus*, rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii. à χοῖνιξ.

ΧΟΙ΄ΝΙΞ, ικος, ἡ, *mensura duos continens sextarios* : puto à χῶ, *capio*, vel à χναύω, quantum quis uno die potest χναύειν.

Χοιρὰς, αδος, ἡ, *porca* ; item *saxum in mari aliquantùm eminens*, ut porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, ε, *porcinus*, pro χοιρίος, idem. Th. χοῖρος. Est &

* Χοίρειος, εία, ον, *porcinus* ; ab eod.

Χοιρίνη, *concha porcellana* : à χοῖρος.

Χοιρογρύλλιος, *cuniculus*, Lev. xi. 6. Deut. xiv. 7.

* Χοιροκομεῖον, locus ubi *porci κομίζονται, curantur* & aluntur.

ΧΟΙ΄ΡΟΣ, ε, ὁ, *porcus, sus* ; etiam *natura, quâ mulieres sunt*.

Χοιροσφαγεῖον, *confectorium*, ubi porci conficiuntur seu mactantur : à χοῖρος, & σφάζω, *macto*.

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ῆ, *bilis*.

Χολὰς, αδος, ἡ, *intestinum*, quia χολὴν capit, vel quasi κοιλάς.

Χολάω, *indignor, irascor* : cum dat. f. άσω. p. κεχόλακα. Th. χολή.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus, Angl. Choler : à χολή.

Χολερικὸς, ῦ, *cholericus, iracundus* : à

ΧΟΛΗ΄, ῆς, ἡ, *bilis, fel, ira, nausea*.

Χόλιξ, idem quod χολάς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλε. à χόλος.

* Χολόομαι, -οῦμαι, *irascor*, f. ώσομαι. p. κεχόλωμαι. Th. χολή.

Χόλος, ε, ὁ, idem quod χολὴ, *bilis*.

Χολούμενος, *iratus*, præs. part. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, *iratus*, a. 1. part. pass. &

Χολωθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis, ira*.

Χολωσάμενος, η, ον, *iratus, a, um*, a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi & Th.

Χολωσέμεν, & χολωσέμεναι, *succensurum esse* : Ion. & Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, *irascor* : f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis, ira*.

Χολῶτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῶτο, *irascatur*, ejusd. verbi & Th.

Χονδριτῶν, gen. pl. à χονδρίτης, ε, ὁ, *panis ex hordeo*. Th. χόνδρος.

ΧΟ΄ΝΔΡΟΣ, ε, ὁ, *granum, grumus contritus*, ut salis, thuris, *cartilago, alica* : q. à χεῖν ὕδωρ, quia *effunditur aqua* ad farinam, &c.

Χόος, χοῦς, ὁ, *terra aggesta, humus, agger* ; *pulvis* : à χέω, *fundo*. Est &

Χόος, -οῦς, ὁ, *congius*, &

Χοεὶ, χοῦς, ἡ, *vas aquarium quo aqua manibus datur*.

Χοραζὶν, ἡ, nom. urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*, Lat.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, ῦ, ὁ, *tumor tenuis intestini* : & *fides in instrumento musico* aut *arcu* : quia fit ex intestinis. ex χορδὴ & ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ΄, ῆς, ἡ, *intestinum* ; item *CHORDA, fides*. dat. pl. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. Chord, vel Cord.

Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA*, in pl. χορεῖαι, Th. χορός.

* Χορευτὴς, ῦ, ὁ, *saltator* : à

Χορεύω, *salto, saltando celebro*. χορεύῃ, 3. sing. præs. sub. Th. χορὸς, *chorus*.

Χορηγέω, *sum dux chori* ; item *suppedito sumptum præbeo*, cum acc. f. ήσω. p. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. infin. act. χορηγῆσαι. Ex χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, & ἄγω, *duco*, vel potiùs ἡγέομαι, idem. Hinc

* Χορηγία, ας, ἡ, *præbitio, præbitus*.

Χορηγὸς, ῦ, ὁ, *CHORAGUS, dux chori* : χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco*. Etymologo videtur quasi χοραγός. Ex χεὶρ & ἄγω.

Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, quod vide.

Χορία & χορεῖα, *edulia è lacte & melle*, exta, &

Χόριον, χορεῖον, vel χωρίον, *secundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id est, *capit*. Th. χορός.

Χόριος, vel χορεῖος, *pes metricus choreis aptus* : ab eod.

Χοροιτυπία, ἡ, *chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum* : à

Χοροιτύπος, ε, ὁ κ ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus* : à χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, & τύπτω, *pulso*.

ΧΟΡΟ΄Σ, ῦ, ὁ, *CHORUS, cœtus canentium & saltantium, chorea, tripudium* : qu. à χαίρω. Hinc Angl. Choir.

Χορτάζω, *herbis, seu gramine pasco, fœno saturo* ; item *saturo* : f. άσω. p. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι, *saturare*, præs. pass. χορτάζομαι, *saturor*, p. pass. κεχόρτασμαι, a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η. & in 3. pl. ἐχορτάσθησαν. a. 1. sub. χορτασθῶ, ῇς, ῇ. & in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. infin. pass. χορτασθῆναι. f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι. ῃ. εται. & in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen, fœnum*.

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd.

* Χορτασία, ας, ἡ, *cibus*. &

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus* : à χορτάζω, quod vide.

ΧΟ΄ΡΤΟΣ, ε, ὁ, *fœnum, gramen, herba*.

* Χορτώδης, εος, ἡ, *herbaceus, fœneus, ad graminis formam accedens*.

Χοζίας, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χοῦς. Vide χόος.

Χεῦσι, *fundunt*, Ion. pro χέουσι, à χέω.

Χραίνω, *coloro, imbuo, ungo, inficio* : à χρόα, *coloro*.

Χραισμεῖ, Ion. pro ἐχραίσμει, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χραισμεῖν,

Χραισμέω, *adjuvo, opitulor, prosum* : q. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*.

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium* : à preced.

Χραίσμησε, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari, commodare* : infin. à χράω, -ῶ.

Χρανθεὶς, *pollutus*, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo, coloro* : f. ανῶ. a. 1. pass. ἐχράνθην.

Χράομαι, -ῶμαι, *commodato accipio, mutuor, oraculum consulto* ; it. *utor* : cum dat. praes. imperat. χράου, -ῶ, *utere*, imperf. ἐχραόμην, -όμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, & in 3. pl. ἐχράοντο, -ῶντο. f. χρήσομαι. p. pass. κέχρημαι, *usus sum*, a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. χρῆσαι, άσθω. a. 1. sub. m. χρήσωμαι, η, ηται. Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à preced.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur* : à χράομαι.

Χραύσῃ, *sauciaret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραύω, *leviter saucio* : f. αύσω. qu. χροΐ αὔω. Th. χράω, *coloro, tingo*.

ΧΡΑ'Ω, *do mutuo, commodato do* : qu. è manu in manum (ideòque duco à χειρὶ, *manu*) f. χρήσω. p. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est & χράω, *oraculo edo* ; item *coloro, tingo, polluo* : & pro ἐμπίπτω, *impetuosè irruo, seco*.

Χρέα, *debita*, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum*, pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *oraculum consulere* : χρέεται, Ion. pro χρῆται, χρέονται, pro χρῶνται. χρέωσα, pro χρώωσα, & Att. χρῶσα.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus, utilitas, commodum, sententia gravis, indigentia, necessitas, negotium* : q. à χράομαι. hinc χρείαν ἔχω, *egeo*.

Χρεῖος, ε, *egenus* : à χρεία, *indigentia* : est &

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia*,

Χρειώδης, εος, ὁ κὴ ἡ, *utilis* : à χρεία, ας, ἡ, *usus*.

Χρειῶν, gen. pl à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio*, etiam χρεμίζω, dicitur : f. ίσω. p. ικα.

Χρεμετισμὸς, ῦ, ὁ, *hinnitus* : à preced.

Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμίζω, per Syncop. pro χρεμετίζω, quod vide.

Χρέμμα, ατος, τὸ, *screatus, sputum* : à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo, exscreo*.

Χρέμυς, χρόμις, & χρέμψ, ὁ, *nomina pisci*um.

ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *debitum, mutuum, æs alienum* ; item *fatum, mors*.

Χρεὼ, χρεῶν, pro χρειὼ, qu. Ion. pro χρεία, ας, ἡ, *indigentia* : at

Χρέω, Ion. pro χρῶ, *utere*, praes. imperat. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέως seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit*, fraudans sc. creditores decoctâ pecuniâ : quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *rescindere*, est malè exsolvere, & foro cedere.

Χρεωλυτέω, *debitum solvo* : tanq. è χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, praes. part. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor* : f. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρεὼν, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, *debitum, mors, fatum* : quasi diceres χρεὼν ἐστὶ, *necesse est, fas est*.

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum, æs alienum*.

Χρεώστης, ε, ὁ, *debitor* : à χρέως, *debitum*, χρεωστέω, *sum debitor*. χρεωστεῖσθαι, *deberi*. Th. χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρεωφειλέτης, ε, ὁ, *debitor* : à χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum*, & ὀφείλω, *debeo*.

Χρὴ, *oportet*, impersonale, cum acc. imperf. ἔχρην, & χρῆν, f. χρήσει, *oportebit*, praes. infin. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρῄζωντι, *volunt*, Dor. pro χρῄζουσι : à

Χρῄζω, *indigeo*, cum gen. item *volo, rogo* : à χρῄζοις, 2. sing. opt. praes. χρῄζοντι, dat. sing. part. praes. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρῄζειν, praes. infin. à

Χρηΐζω, idem quod χρῄζω, quod vide.

Χρηΐσκεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *uti*, infin. à χράομαι.

Χρῆμα', pro seq.

ΧΡΗ῀ΜΑ, ατος, τὸ, *res utibilis*, quâ quis potest χρῆσθαι, *pecunia, opes, merx, oraculum, opus, factum* : in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes*. hinc χρηματίζεσθαι, *oraculis admoneri* : & παραχρῆμα, adv. *è vestigio, ex tempore*.

Χρήμαθ', seq. aspirat. & χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitùs admoneo, nominor* : a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι, pr. pass. χρηματίζομαι, *divinitùs admoneor*, perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, *divinitùs fui admonitus, fui edoctus*, perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promissus*, a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, έντος, *divinitùs admonitus*. Th. χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. &

Χρηματισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, quod vide. Th. χρῆμα.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum responsum* : ab eod. verbo & Th.

Χρηματιστήριον, ε, τὸ, *officina nummularia* ; it. *sedes judicis, concilium*.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria, petitio, utilitas* : à χράομαι.

Χρῆμι, inusit. *opus sum, debeo* : imperf. ἔχρην, & χρῆν, *oportebat* : sub. χρῇ. infin. χρῆναι. ἀπόχρη, *sufficit*.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ* : à χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Χρῆν, Ion. pro ἔχρην, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi imperf. χρὴ, *oportet*, quod vide.

Χρῄσας

Χρῆσαι. Vide in præced.
Χρῇς, Hesych. exponit. θέλεις, χρῄζεις, Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. verbi χράω, commodo.
Χρήσαιτ' pro χρήσαιτο, 3. sing. opt. a. 1. [illegible] verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.
Χρ[illegible], rogare, a. 1. inf. à χρῄζω, q. vide.
Χρήσας, a. 1. part. act. à χράω, commodo.
Χρήσασθαι, usum esse, a. 1. inf. m. verbi χράομαι, utor: a. 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.
Χρῄσδειν, Dor. pro χρῄζειν, vel χραίζειν, quod vide.
Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, usus. Th. χράω. vel χράομαι, utor.
Χρήσηται, 3. sing. a. 2. sub. m. verbi ejusd.
Χρῆσθα, Dor. pro χρὴ, oportet, quod vide.
Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. verbi χράομαι, utor.
Χρησθεὶς, mutuatus, a. 1. part. pass. verbi χράω, commodo: a. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.
Χρήσθων, utuntor, 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, quæ Dor. pro χράσθων & χράσθωσαν, 3. dual. pro 3. pl. imperat. præs. verbi χράομαι, -ῶμαι, utor: f. χρήσομαι.
● Χρησιμεύω, utilis sum, f. εύσω, p. κεχρησίμευκα· à
Χρήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, utilis: in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. in compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος· à χράομαι.
Χρῆσις, εως, ἡ, usus, & Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. Th. χράω, commodo, oracula edo.
● Χρησμολογέω, -ῶ, vaticinor, f. ήσω. p. κεχρησμολόγηκα· à χρησμὸς, oraculum.
Χρησμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, vates: ex χρησμὸς, quod vide, & λέγω.
Χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμῶς, Dor. pro χρησμούς. Th. χράω, oracula edo.
Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium: à præcedente.
Χρησμῳδεῖν, vaticinari; ex χρησμὸς, quod vide, & ᾠδὴ, ἡ, cantus. Th. ᾄδω.
Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, utor: fut. χρήσομαι. f. part. m. χρησόμενος, η, ον.
Χρηστέον, utendum, verbale à χράομαι, utor.
Χρηστεύομαι, benignus sum: f. εύσομαι. perf. pass. κεχρήστευμαι. à χρηστὸς, utilis, bonus. Th. χράω, commodo.
Χρηστηριάζεσθαι, oraculum consulere: à
Χρηστήριον, ου, τὸ, oraculum; item cædes. Th. χράω, commodo, oracula edo.
Χρήστης, ου, ὁ, fænerator, creditor: à χράομαι, utor. Th. χράω.
● Χρηστοήθεια, ας, ἡ, honestas, probitas morum.
Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia: à
Χρηστολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, blande loquens: qu. d. λέγων τὰ χρηστά. Vide χρηστός.
Χρηστὸν, οῦ, τὸ, benignitas: à
Χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, commodus, bonus, benignus, mitis, clemens.
Χρηστότερος, α, ον, melior, -us: compar. à χρηστός. Th. χράω, commodo.
Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas, bonitas, clementia, benignitas: &

Χρηστῶς, adv. rectè, utiliter, commodè, scitè & à χρηστός.
Χρῆται, Dor. vel Att. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.
ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, appropinquare facio, admoveo, accedo, fulcio me, innitor, illido: f. ψω.
Χρισάμενοι, uncto, a. 1. part. m. verbi χρίω, quod vide.
● Χρίσις, εως, ἡ, unctio. Th. χρίω.
Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio, unguentum oleosum: à perf. pass. verbi χρίω, ungo. Angl. Chrism.
Χριστιανὸς, ἡ, ὸν, CHRISTIANUS, a, um: Angl. Christian: à
Χριστὸς, οῦ, ὁ, unctus, CHRISTUS, Angl. Christ: cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur: à χρίω, ungo: p. pass. κέχρισμαι, σαι, σται.
ΧΡΙ'Ω, ungo; item pungo: f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σται.
ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, color, superficies: & corpus vel cutis hominis. Est & χρόα, acc. à χροῦς, χροὸς, χροῒ, ὁ, cutis: (qu. à χράω, coloro.) Hinc ὁμόχροος, ου, ὁ καὶ ἡ, concolor.
Χροΐ, dat. sing. à χροῦς, -οὸς, ἡ, cutis. Vide præced.
Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι pro χρόα, ας, ἡ, color.
Χροΐζεσθαι, propiùs accubare. Th. χρόα, cutis, &c.
● Χροΐζω, coloro, colore imbuo. Th. χρόα.
Χροιὴν, acc. sing. Ion. à χροιὰ, quod vide.
Χρόμαδος, stridor dentium, dentium & maxillarum collisio: qu. à χρεμίζω.
Χρόμιος, ου, ὁ, CHROMIUS, nom. propr.
Χρονέω, vivo, mentis compos sum. Th. χρόνος, tempus.
Χρονίζω, tardo, moror: f. ίσω, & Att. χρονιῶ, ιεῖς, ιεῖ. a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. p. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus sum. Th. χρόνος.
● Χρονικὸς, οῦ, temporalis. Th. χρόνος.
Χρόνιος, ου, serus, diuturnus: à
ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas: qu. à χράω, utendum do.) Hinc ὁμόχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, contemporaneus.
Χρονοτριβέω, -ῶ, tempus tero: f. ήσω. p. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. à χρόνος, tempus, & τρίβω, tero: f. ψω.
Χροὸς, gen. à χροῦς.
Χροῦς, χροὸς, ὁ, cutis: acc. sing. χρόα. à χρόος, ου, ὁ, idem. Th. χρόα, ας, ἡ, color.
Χρυσαλάκατος, ου, ὁ καὶ ἁ, Dor. pro χρυσηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream colum habens & gestans, ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα καὶ φέρουσα. Hinc χρυσαλακάτα Λατοῦς, Dor. pro χρυσηλακάτη Λητοῦς· ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus.
Χρυσαλλὶς, blatta: à colore auri, quod χρυσός.
Χρύσαμμος, baluca: Gell. quod Hispanis est minutum. χρυσῆ ἄμμος est aurea arena.
Χρυσάμπυκας, acc. pl. à
Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, aureâ fasciâ ligatos crines habens: ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, & ἄμπυξ, q. ab ἀμπέχω, circumdo.
Χρυσάνθεμον, CHRYSANTHEMUM: est herba.

Χρυσάορος

Χρυσάορος, ε, ὁ καὶ ἡ, & χρυσάωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *ensem aureum habens* : ex χρυσὸς, & ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis*. Th. ἀείρω, *tollo*.

Χρυσάρματος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui aureo curru vehitur* : ex χρυσὸς, & ἅρμα, *currus*.

Χρυσασπὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἡ χρυσῆν ἀσπίδα φέρεσα, *aureum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Est & nomen viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus*, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσεῖ, voc. sing. à χρυσεὸς, ῦ, ὁ, *aurum*.

Χρύσεια, pro χρύσεια, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. à

Χρύσειος, idem quod χρύσεος, -οῦς, *aureus*. Th. χρυσός.

Χρύσεος, -οῦς, ὁ, *aureus* : in f. g. χρυσέη, -ῆ, & in n. g. -έον, -οῦν, in pl. χρύσεα, -σᾶ. ab eod. Th.

Χρυσέῳ, dat. sing. à præced.

Χρυσῇ, dat. sing. f. g. à χρυσέη, -ῆ, in acc. χρυσῆν. Vide in χρύσεος, -οῦς. at

Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηΐς, ίδος, ἡ, in acc. χρυσηΐδα, patronym. à Χρύσης, *Chryses*, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ε, ὁ καὶ ἡ, *auream habens colum*, vel *aureas habens sagittas* : ex χρυσὸς, & ἠλακάτη, *colus*, *sagitta*.

Χρυσήνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aureas habens habenas* : ex χρυσὸς, & ἡνία, *habena*.

Χρύσινος, idem quod χρύσεος· item *solidus*, aureus nummus : à χρυσός.

Χρυσίον, ε, τὸ, *aurum*, *aureus nummus* : ab eod. Th.

Χρυσοδακτύλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aureum gestans annulum* : ex χρυσὸς, & δακτύλιος, *annulus*. Th. δάκτυλος, *digitus*.

Χρυσόδετος, ε, ὁ καὶ ἡ, *auro ligatus* : & χρυσοδέτα, Dor. pro -η, f. g. à δέω, *ligo*, & χρυσός.

● Χρυσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *auri speciem referens*, *fulvus*.

Χρυσόθεμις, CHRYSOTHEMIS : nomen proprium mulieris.

Χρυσόθρονος, ε ὁ καὶ ἡ, *aureum thronum habens* : ex χρυσὸς, & θρόνος. Th. θράω, *sedeo*.

Χρυσόκερων, vel est acc. sing. à χρυσόκερως, ωτος, in acc. χρυσοκέρωτα & -κέρων· vel est quartæ declinat. simpl. ut Μενέλεως· ex χρυσὸς, & κέρας, τὸ, *cornu*.

Χρυσόκλαβον, *aureis clavis ornatum* : à χρυσὸς, & *clavus*. Vox hybrida.

● Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auriglutinum*. Th. κόλλα.

Χρυσοκόμης, ε, ὁ, *aureo crine conspicuus*, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur & χρυσόκομος, ε, ὁ καὶ ἡ. ex χρυσὸς, & κόμη.

Χρυσόλιθος, ε, ὁ, CHRYSOLITHUS : aurei coloris gemma. Angl. Chrysolite. ex χρυσὸς, & λίθος, *lapis*.

Χρυσόμαλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aureum vellus habens* : hinc χρυσόμαλλον δέρας, *vellus aureum* : ex χρυσὸς, & μαλλὸς, ῦ, ὁ, *vellus*.

Χρυσόξυλον, sic vocatur θάψος, quæ alitèr ἐρυθρόδανον, *rubia tinctorum*, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, *auro aspersus*, *auro intertextus*, *auro distinctus* : quod ex χρυσὸς, & πάσσω, *insperge*.

Χρυσοπέδιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aureis calceamentis gaudens* : ex χρυσὸς, & πέδιλον, ε, τὸ, *calceus*.

Χρυσόπρασος, ε, ὁ, CHRYSOPRASUS, gemma viridis : quod ex χρυσὸς, & πράσον, ε, τὸ, *porrum*.

Χρυσόπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aureas alas* vel *gemmas habens*. Est & *gemmæ* nomen : ex χρυσὸς, & πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Χρυσόρραπις, & χρυσόρραπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *auri virga* : it. *auream habens virgam* : ex χρυσὸς, & ῥαπὶς, *virga*.

ΧΡΥΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aurum*, *moneta aurea* : qu. à χράω, id est, *usu*. Hinc χρυσέω, *inauro*.

● Χρυσουργὸς, ῦ, ὁ, *aurifex* (contractè pro χρυσοεργὸς) ex ἔργον, opus.

● Χρυσοῦς, vide χρύσεος.

Χρυσοστέφανος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aureâ redimitus coronâ* : ex χρυσὸς, & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

● Χρυσόστομος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aureum os habens*, seu *aurea verba ore fundens*.

Χρυσότοξος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui aureum arcum habet & gestat* : ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

● Χρυσοφορέω, *aurum gesto*, f. ήσω. p. κεχρυσοφόρηκα.

Χρυσοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui aurum gestat*. Hinc χρυσοφορέω.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *auri custos* : ex χρυσὸς, & φύλαξ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, ε, ὁ, *auricomus* : ex χρυσὸς & χαίτη, ης, ἡ, *coma*.

● Χρυσοχάλινος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aureo fræno ornatus* : ex χαλινὸς, *frænum*, & χρυσὸς, *aurum*.

● Χρυσοχόος, ε, ὁ, *aurifex* : q. d. *auri fusor* : à χέω, *fundo*, p. m. κέχυκα.

Χ.υσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ· à χρυσός. Hinc χρυσῶ χρυσοτέρα, *auro magis aurea*.

Χρῷ, contractè pro χρόϊ, dat. sing. à χρόος, ε, ὁ, *cutis*. Alii per Apoc. dicunt pro χρωτί, dat. à χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem, sine i subscripto. Th. χρόα, *color*, *cutis*.

Χρώζω, *coloro*. à χρόα, *color*.

Χρῶμα, ατος, τὸ, *color* : ab eod.

Χρώμενος, η, ον, præs. part. à χράομαι, *utor*, ab eod. Th.

Χρωννύω, vel χρώννυμι, *coloro*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρῶνται, 3. pl. ind. præs. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, *cutis* : idem quod χροῦς, χροὸς, χροΐ. Th. præced.

Χρώσω, *colorabo* ; f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, *coloro* : f. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι. qu. ex Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρῷτο, *utatur* : 3. sing. opt. præs. pass. χραοίμην, -ῴμην, -άοιτο, -ῷτο, verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω, *commodo*.

● Χυδαῖος, αια, αῖον, *fusus*, *copiosus*, *vulgaris*, *vilis* : à

Χύδην, *fusè*, *copiosè*, *passim* : à χύω, *fundo*.

Χυλίζω, f. ίσω, *succum exprimo* : à

ΧΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *succus* : à χύω, *fundo*. Hinc
Χυλόω, in χυλὸν *redigo*.
Χύμα, ατος, τὸ, *aliquid effusum*, & *confusum*, *amplitudo*, *loquor* : ab eod. Th.
Χυμὸς, ῦ, ὁ, *succus*, *sanguineus humor* : quem è chylo ventriculi per mesenterium attracto coquit hepar : quæ hepatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.
Χύνω, *FUNDO*. χύσις, *fusio*. χύτης, *fusor*. Th. χέω, *fundo*.
Χύσις, εως, ἡ, *effusio*. &
Χύτλον, ε, τὸ, *oleum aquâ permixtum*, *ad perfundenda lavantium corpora* : ex præced. Th.
Χυτλόω, *oleo perfundo* : à præc. quod vide.
Χύτο, *fusus erat* : Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. Sic χύντο pro ἐκέχυντο, 3. pl. à χύω, *fundo*, f. ύσω, p. pass. κέχυμαι.
Χυτὸς, ῦ, *fusus*, *fusilis* ; item *fictitius* : à χύω, idem quod Th. χέω, *fundo*, *terrâ aggestâ extruo*.
Χύτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χύτρος, idem.
* Χυτραῖος, & χύτρειος, ε, *fictilis*, *testaceus*. Th. χύτρος.
Χυτρόγαυλος, *magna olla*. à χύτρα, & γαυλὸς, *mulctra* : at γαῦλος est *genus navigii*.
Χυτροπόδων, gen. pl. à
Χυτρόπους, οδος, ὁ, *olla pedes habens* : ex χύτρος, *olla*, & πεῦς, *pes*.
ΧΥ'ΤΡΟΣ, ε, ὁ, *olla* : quod à χύω, quia in eam aliquid *funditur*, cocturæ causâ.
Χύω, *fundo* : f. χύσω, p. κέχυκα. p. pass. κέχυμαι. plusq. p. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.
Χῶ, *capio* ; pro ἔχω vel χάω, undè & χανδάνω, idem. Sed
Χ' ὠ, pro καὶ ὁ. &
Χ' ὠ "Αδωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.
Χώεο, Ion. pro χώε, *irascere* : præs. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολοῦμαι. Th. χολὴ, *bilis*.
Χ' ὠ 'κ, Dor. pro καὶ ὁ ἐκ.
Χωλαίνω, f. ανῶ, *claudico*, *claudus sum* : &
Χωλεύω, *claudico* : f. εύσω. à
ΧΩΛΟ'Σ, ῦ, *CLAUDUS*, *mutilus*. Hinc
* Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio*. &
Χωλόω, *claudum reddo*. &
Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio*.
Χῶμα γῆς, *terra aggesta*, *moles*. Th. χέω, quod vide.
* Χωματίζομαι, *in cumulo*, *seu aggere positus sum*, vel *aggere munitus sum*.
Χ' ὡμὸς, Dor. pro καὶ ὁ ἐμός.
Χῶν, *fundens* : pro χέων, præs. part. à χέω.
* Χώνευμα, ατος, το, *res conflata*. &
* Χώνευσις, εως, η, *conflatio*, &
* Χωνευτὴς, ῦ, ὁ, *conflator*. à
* Χωνεύω, *conflo*, f. εύσω, p. κεχώνευκα, pass. -νευμαι.
Χώνη, ης, ἡ, *infundibulum*. Th. χέω, *fundo*.
Χωννύω, *aggerem educo* : f. χώσω. ex χοῦς, ὁ, *terra aggesta*. qu. ab eod. Th.
Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide. undè χωνεύω, in χόανον *conjicio*.
Χωόμενος, η, ον, *succensens* : gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -ῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*.
Χ' ὡπόσοι, & quot : Dor. pro καὶ ὁπόσοι.
Χώρα, ας, ἡ, *regio* : Ion. χώρη. Hinc
Χῶραι, ῶν, αἱ, *agri*. Th. χῶρος, *locus*, *sedes*.
Χωρεῖ, 3. sing. à
ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, *accedo*. *proficiscor*, *capio*, *capax sum*, *evado*, *locum do* : f. ήσω. p. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, & in 2. pl. χωρήσατε, *recipite nos*. a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere*.
Χωρὴβ, ὁ, nomen montis, indecl. Hebr. qd interpret. Lat. *desolatio*, *vastitas*.
Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. &
Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.
Χωριαμὸς, *arca*, *cista* : quia χωρεῖ, *capit* aliquid. Vide χηραμός.
Χωρίζω, *separo*, *sejungo* : f. ίσω. p. κεχώρικα, a. 1. ἐχώρισα, ας, ε. a. 1. inf. χωρίσαι. præs. imperat. pass. χωρίζε, εσθω. p. pass. κεχώρισμαι. p. part. κεχωρισμένος. a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, *sine*.
Χωρίον, ε, τὸ, *membrana extima*, *quæ fœtum involvit* & *capit* : quod fœtûs velut *domicilium* fit, in quo sensu scribitur etiam χόριον. significat item *locus*, *locus munitus*, *castellum* ; item *ager*, *prædium*, *villa* : qu. à Th. χῶρος, *locus*, *ager*.
ΧΩΡΙ'Σ, *seorsum*, *separatim*, *absque*, *sine* : q. ab eod. Th.
Χωρίσαι, a. 1. inf. act. &
Χωρισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo*, quod vide.
Χωρισμὸς, οῦ, *separatio*, *sejunctio*, *divisio* : ab eod.
ΧΩ῀ΡΟΣ, ε, ὁ, *locus*, *sedes* ; item *ager*, *prædium* : à χῶ, *capio*. Hinc ἔγχωρος, ε, ὁ, & ἐγχώριος, ε, *indigena*.
Χῶρος, ε, ὁ, nomen venti. Act. xxvii. 12.
Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra*.
Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.
Χῶσαι, *aggessisse* : a. 1. inf. act. χώσας, αντος, a. 1. part. act. &
Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώννυμαι, *aggerem duco* : f. χώσω. à χοῦς, *terra aggesta*. Th. χέω. Vide in seq.
Χώσατο, *iratus fuit* : 3. sing. a. 1. m. Ion. & χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι, idem qu. χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*.
Χωσθεὶς, έντος, *aggestus* : a. 1. part. pass. à χώννυμι. Vide χωσάμενος.
Χώσω, *aggerabo* : fut. act. à χώννυμι. Th. χέω.
Χ' ὦταν, Dor. pro καὶ ὅταν, & *quando*.
Χ' ὤ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, & *quod*.

Ψ a

Ψ.

Ψ Apud Græcos est litera vigesima tertia: valet *bs*, *πσ*, *φσ*. In numeris ψ valet DCC.

ΨΑ'ΓΔΑΣ, unguenti genus: à ψάω.

Ψαδάλλω, *contrecto turpitèr*. ab eod.

Ψαθαρὸς, *mollis*. Vide seq.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, Att. ψαθυρὸς, οῦ, *friabilis, fragilis*.

Ψαθυροῦσθαι, *friabilem fieri*; item *arescere, inarescere*. à præced.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, οῦ, *rarus, raros capillos habens*. Th. ψάω, *comminuo*.

Ψακάζω, ῥαίνω, *roro, aspergo*. Th. ψακὰς, quod vide.

Ψαικὰς, idem quod ψακὰς, quod vide.

Ψαίρω, *leviter attingo* (qu. à ψάω, *tango*) & pro *innato, spiro, festino*.

Ψαίω, *tenuè facio, contero*. Hinc ψαιστὸς, ὴ, ὸν, *attenuatus, subactus*. Th. ψάω, *comminuo*.

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, *ros, stilla, gutta*. Th. ψάω, *minuo*. Hinc ψαικὰς & ψεκὰς, άδος, ἡ, idem. ψακάζω, ψαικάζω, & ψεκάζω, *roro, roris guttas stillo*.

Ψαλάσσω, *tango*. Th. ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile; *Psaldæus* pro *Chaldæus*, à Cheseo filio Nachoris.

Ψαλιδίςομαι, *habentes forfices in ore*: ex ψαλὶς, & ςόμα, ατος, τὸ, os.

Ψαλίζω, *recido, rejeco*: f. ίσω vel ίξω. Th. ψαλίς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίον, & ψέλλιον, ου, τὸ, *frænum*: ψάλια, seu ψέλλια, ων, τὸ, *torques, monilia, collaria*. Th. ψάω.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex* (à ψάλλω, *moveo*) *motus celer*.

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio, fidibus cano, PSALLO*: f. αλῶ. p. pass. ἔψαλμαι. p. m. ἔψαλα. Th. ψάω. Hinc

Ψαλμὸς, ῦ, ὁ, *PSALMUS*, Angl. 𝔓𝔰𝔞𝔩𝔪. à præced.

Ψαλτήριον, ου, τὸ, *PSALTERIUM, instrumentum quo psallitur*. &

Ψάλτης, ου, & ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit, PSALTES*. &

Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA*. à ψάλλω.

* Ψαλτῳδέω, -ῶ, *canto*.

* Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, *cantor*.

Ψαλαχιδᾶν, Dor. pro Ψαλαχιδῶν, gen. pl. à

Ψαλαχίδαι, οἱ, Pind. Isthm. Od. 6. 474. 4.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereidos nomen. Pind. Nem. Od. 5. 370. 8.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nomen mulieris. à

Ψάμαθος, & Poët. ψάμμαθος, ου, ἡ, *arena, sabulum*: gen. Ion. ψαμάθοιο. à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, idem: à ψάω, *comminuo*. Angl. 𝔖𝔞𝔫𝔡.

Ψαμμώδης, εος, ὁ & ἡ, *arenosus, sabulosus*: ex præced.

* Ψαμμωλὸς, ἡ, ὸν, *arenosus*: à ψάμμος.

Ψάρ, ρὸς, & Ion. ψὴρ, *sturnus*, avis: in gen. pl. ψαρῶν. acc. ψᾶρας. Dicitur & ψάρες à ψαίρω, *accelero*. Th. ψάω.

Ψαρὸς, οῦ, *celer, agilis, mobilis*: ex iisd.

Ψαύω, *attingam*: f. verbi ψαύω, qu. vide.

Ψαῦε, *attinge*: præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ψαυρὸς, *agilis*: à ψαύω, *leviter tango*. Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus*: a. 1. part. pass. à

Ψαύω, *tango, contrecto, pervenio*: f. σω. p. ἔψαυκα. a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ῦ, *aridus, squalidus, infirmus, tenebrosus*: Scribitur & ψαφαρός. ψαφαρότης, *friabilitas*.

Ψᾶφος, ω, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, suffragium*.

ΨΑ'Ω, f. ήσω. p. ἔψηκα, *comminuo, extenuo, tango leniter, mulceo, abstergo, accedo, faveo, calefacio*. Hinc ψῆξις, εως, ἡ, *rasura*.

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab οὗ, *sui*.

Ψέγιος, ία, ον, Poët. idem ac ψόγιος, & ψογερὸς, ά, ὸν, *vituperabilis*. Th. ψέγω.

Ψέγμα, ατος, τὸ, *vituperium*. à

ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo, vitupero*: à ψάω, *tango*) f. ψέξω. p. ἔψεχα. p. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc

Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. à præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, οῦ, *raros habens capillos, glaber*: ex ψῶ, *rado*, vel ψάω.

Ψεκάζω, *guttas demitto, stillo, rigo*. à

Ψεκὰς, άδος, ἡ, *gutta*: à ψάω, *comminuo*, quia *minuta aqua*.

Ψεκτέον, verbale, à ψέγω, *vitupero*.

* Ψέκτης, ου, ὁ, *vituperator, reprehensor*: &

Ψεκτὸς, οῦ, *vituperatus, reprehensus*: ab eod. verbo.

Ψέλιον, *armilla*. Est ut ψάλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ου, ὁ & ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas*: ex ψέλιον, & φέρω, *fero*.

* Ψελλίζω, f. ίσω, *balbutio*. Th. ψελλός.

Ψέλλιον, ου, τὸ. Vide ψέλιον.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, &

Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio*, vel *hæsitatio*. à ψελλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟ'Σ, οῦ, *balbus, blæsus*. Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties*.

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω. quod vide.

Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. act. ejusdem verbi.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, *falsus frater*: ex ψεύδω, & ἀδελφὸς, *frater*.

Ψευδαπόςολος, ου, ὁ, *falsus apostolus*: ex ψεύδω, *fallo*, & ἀπόςολος, *apostolus*: quod à Th. ςέλλω, *mitto*.

Ψεύδεα, *mendacia*: acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.

Ψευδέας, -εῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, τὸ, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo*.

Ψεύδει, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*: ab eod. Th.

Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo*.

Ψευδῆ, acc. sing. à

Ψευδὴς, έος, ὁ & ἡ, *mendax*. Th. ψεύδω.

Ψευδογραφέω, -ῶ, *falsò & mendosè describo, perperam describo* : ex ψεύδω, *fallo*, & γράφω, *describo*.
Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *falsus doctor* : ex ψεύδω, *fallo*, & διδάσκαλος, *magister*. Th. διδάσκω, *doceo*.
Ψευδόθυρον, ου, τὸ, q. *falsa porta, posticum* : ex ψεύδω, & θύρα, ας, ἡ, *janua*.
Ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium* : ex ψεύδω, & λέγω, *dico* : p. m. λέλογα.
Ψευδολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falsiloquus* : ex iisd.
Ψευδομάρτυρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, *falsus testis* : ex ψεύδω, & μάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *testis*. Hinc
Ψευδομαρτυρέω, *falsa testor* : f. ήσω. perf. ἐψευδομαρτύρηκα. &
Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falsum testimonium*.
Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, *fallo* : quod vide.
Ψευδοπαρθένος, ου, ἡ, *falsa virgo* : ex ψεύδω, & παρθένος, ἡ, *virgo*.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, *falsus propheta* : ex ψεύδω, *fallo*, & προφήτης, ου, ὁ, *propheta* : q. à πρόφημι, *prædico*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.
Ψευδόρκειος, pro ψεύδορκος, *perjurus* : ex ψεύδω, & ὅρκος, *jusjurandum*.
Ψεύδορκον, *falsum juramentum* : quod ex iisd. Th.
Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*. Th. ψεύδω.
Ψευδοσέλινον, *apiastrum* : ex ψεύδω, & σέλινον, ου, τὸ, *apium*.
Ψευδόχριστος, ου, ὁ, *falsus Christus* : ex ψεύδω, & Χριστὸς, *Christus*. Th. χρίω, *ungo*.
ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo* : f. ψεύσω. p. ἔψευκα. præs. pass. ψεύδομαι, *frustror*; it. *mentior* : præs. imperat. pass. ψεύδου, ἔσθω, & in 2. pl. ψεύδεσθε. f. 1. m. ψεύσομαι. p. pass. ἔψευσμαι, σαι, σται. a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο. a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, *mentiri*.
Ψευδώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falsò nominatus, nomen habens rei non spondens* : ex ψεύδω, & ὄνομα, τὸ, *nomen*.
Ψεύσαντο, *mentiti sunt* : Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, *fallo*. a. 1. infin. ψεύσασθαι.
Ψευσθεὶς, *falsus* : a. 1. part. pass. ejusd.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium*, ab eod.
Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, quod vide.
Ψευστέω, *mendacium dico, propositum scopum non assequor*. à
Ψεύστης, ου, ὁ, *mendax*. Th. ψεύδω.
* Ψεφαρὸς, οῦ, &
Ψεφνὸς, οῦ, *obscurus* : à
ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obscuritas* : à ψίω, *minuo*, & φάος, εος, τὸ, *lux*.
Ψεχθεὶς, *vituperatus* : a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero*. f. ξω. a. 1. pass. ἐψέχθην.
Ψέω, *minuo* : Eustath. à ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, *auri ramentum* : vide ψήχω.
* Ψηκτὸς, *rasus* : à ψήχω.
Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis, instrumentum quo radimus* ; à ψήχω, idem cum ψάω.
Ψῆλαι, *cecinisse* : a. 1. infin. act. &
Ψήλας, *qui cecinit* : a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano* : f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, -ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo, perscrutor* : cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, η, ον, *qui contrectatur, contrectabilis* : ex ψάλλω, quod à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango*, & ἀφὴ, *tactus*. Th. ἀφάω.
Ψηλαφήσειαν, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto* : f. ήσω. Undè
* Ψηλάφησις, εως, ἡ, *palpatio*. &
* Ψηλαφητὸς, ἡ, όν, *palpabilis*.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis nascens*. An quia ψάω, *radit* vel *urit*?
Ψηνὸς, *calvus*. ψεδνὸς à ψάω, *rado*. Et ψηνίζω, idem.
Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus*, avis : in acc. pl. ψῆρας. à ψαίρω, id. qu. ψάω.
ΨΗ'ΣΣΑ, vel -ττα, *piscis è genere lato*.
* Ψηφαρὸς, id. ac ψεφαρὸς, q. v.
Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, *qui suffragium fert* : ex ψῆφος, ου, ἡ, & φέρω.
Ψηφίζω, *calculis computo, supputo, decerno, statuo* : f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.
Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, idem quod ψῆφος.
Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiscitum, decretum* : à 1. sing. p. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.
* Ψηφολογέω, -ῶ, *tessello* : f. ήσω. à
* Ψηφολόγος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *circulator calcularius* ; à ψῆφος, & λόγος, *supputatio*.
ΨΗ'ΦΟΣ, ου, ἡ, *lapillus, calculus, suffragium, sententia, gemma*.
Ψήχω, *rado, frico*. Th. ψάω, idem.
Ψιάδας, *guttas* : acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.
ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *storea, teges* : est maximè è junco.
Ψιάζω, *roro, minutatim stillo* : quod à ψίω, *tenuè facio*.
Ψιαίνω, *reprehendo* : à ψάω.
ΨΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *roris gutta, stilla minuta*.
Ψίζω, *cibo minutis cibis* : à ψίω.
ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, *vitis species*.
Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ἐψιθύρικα, p. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται, *susurro, obtrecto, obloquor*. à ψίθυρος, *susurrus*.
Ψιθυρίσδειν, vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *susurrare*. &
Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, &
Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, *susurrus* : &
Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurro, -onis, occultus delator* : quod à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. omnia à seq.
ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *susurrus* : q. à ψίω.
ΨΙΛΟ'Σ, οῦ, *tenuis, nudus, glaber* : à ψίω, *minuo*.
Ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas* : &
Ψιλόω, f. ώσω, *nudo, depilo* : à præced.
Ψίλωθρον, ου, τὸ, *medicamentum, quo utuntur in depilando corpore* : à ψιλόω.
ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, seu ψίμυθος, ου, ὁ, *cerussa* : à ψίω.
Ψὶν, *ipsis*, idem quod σφὶν.
ΨΙ'ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quùm deflorens irrorat ; aut quùm acini defluunt ; & remanentes parvuli constant. Hinc ψινὰς, ἄμπελος, ἡ, *vitis, quæ fructum solet emittere*. q. à ψίω, *minuo*.

ΨΙΞ, χὸς, ἡ, *mica, minutum frustulum.* qu. à ψίω, *minuo.*

ΨΙΤΤΑΚΗ, ης, ἡ, & ψίτλακος, ε, ἡ, *PSITTACA*, vel *PSITTACUS.*

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris: à ψίξ, χὸς, ἡ, *mica*, & ἁρπάζω, *rapio.*

Ψιχίον, ε, τὸ, *parva mica.* Th. ψίξ, ἡ, *mica.*

Ψίω, *tenuè facio.* λεπτύνω.

Ψόα, *lumbus*: in pl. ψόαι. q. à ψάω, *rado, frico.*

Ψογερὸς, οῦ, Poët. *convitiator, vituperator, vituperabilis.* Th. ψέγω, *vitupero.*

● Ψοφέω, -ῶ, *strepo, sono*, f. ήσω, p. ἐψόφηκα.

Ψόγος, ε, ὁ, *vituperatio, reprehensio*: à ψέγω, *vitupero.*

Ψοθάλλω, *strepo*: à ψόφος, vel à ψάω, *rado.*

Ψολόεις, εντος, *ardens, fumosus.* Th. ψόλος, ε, ὁ, *fuligo.*

Ψολόεντι, ψολόεντα, dat. & acc. sing. à praeced.

ΨΟΛΟΣ, ε, ὁ, *fumus*; item *flamma, fuligo*: qu. à ψάω, *uro.*

Ψοφέω, f. ήσω, *strepitum edo, sono*: à

ΨΟΦΟΣ, ε, ὁ, *strepitus, sonus*: qu. à ψάω, *rado.*

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus.*

Ψυγεὶς, έντος, *refrigeratus*: part. à 2. paff. &

Ψυγῆναι, *refrigerari*: inf. a. 2. paff. &

Ψυγήσομαι, η, εται, *refrigescam*: f. 2. paff. verbi ψύχω, *refrigero*, f. ξω, quod vide.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio, perfrictio, siccatio*: à 1. sing. p. paff. verbi ψύχω, *refrigero.*

ΨΥΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, & ψυδράκια, ων, τὰ, *pustulae*: q ex ψάω, *uro.*

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *falsus.* à ψεύδω, *fallo.*

Ψυθίζω, γογγύζω, *murmuro*, minutâ voce. à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium*: ex quo fit more Dor.

● Ψυκτὴς, ῆρος, ὁ, *vas magnum, cupa*; item *locus frigidus, nemorosus*: à ψύχω.

ΨΥΛΛΟΣ, ε, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, *pulex.* Hinc ψύλλιον, ε, τὸ, *herba pulicaris.*

ΨΥΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens.*

Ψύξας, *qui exsiccavit*: a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro*: f. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾶ, dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima.*

Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animas duco*: seu *educo*: *animum allicio*, seu *oblecto*: &

● Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi, solatium*; it. *eductio animae ab inferis*: &

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor*: ex ψυχὴ, *anima*, & ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*

ΨΥΧΗ, ῆς, ἡ, *anima, vita, spiritus, ingenium, indoles, homo.* à praet. ἔψυχα, verbi ψύχω, *spiro.*

Ψυχθεὶς, έντος, *refrigeratus*: part. aor. 1. paff. à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *animalis*, -*e.* Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi*: à ψυχὴ, *anima.*

Ψύχος, εος, -ους, τὸ, *frigus*: à ψύχω, *refrigero.*

● Ψυχόω, *animo, animam indo.* Th. ψυχὴ.

Ψυχρὸς, ρὰ, ὸν, *frigidus, a, um.* ψυχρὸν, (sub. ὕδωρ) *frigida aqua.* Matt. x. 42. ψυχρῶ, Dor. pro ψυχροῦ: à ψύχω.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas*: à ψυχρὸς.

ΨΥΧΩ, *refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro*: f. ξω. p. ἔψυχα. a. 2. ἔψυγον. praes. paff. ψύχομαι, *refrigesco*, perf. paff. ἔψυγμαι, a. 1. ind. paff. ἐψύχθην, ης, η, *refrixi.* fut. 2. paff. ψυγήσομαι, η, εται.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita.*

ΨΩΚ, ας, ἡ, *sutor*: q. à ψάω, *tergo.*

Ψῶζα, *morbi species*: à praec.

ΨΩΘΙΟΝ, ε, τὸ, *frustulum, mica*: q. à ψάω, *minuo.*

Ψώκτης, *quadratarius*: est *marmorarius*, qui circa quadrata occupatur: q. à ψώχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans, mentula*: à

ΨΩΛΟΣ, οῦ, ὁ, *verpus, apella, recutitus, tritus.*

Ψωμίζω, *buccea in os inserta pasco*; it. *alo, cibo, frustulatim distribuo*; f. ίσω. p. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. sub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *frustum.*

Ψωμίον, ε, τὸ, *offula, offella, frustulum*: dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea.*

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟΣ, οῦ, ὁ, *frustum, buccella*: qu. à ψάω, *minuo.* hinc ψωμίον, ε, τὸ, *frustulum*, & ψωμίζω, *pasco*, nutrio.

ΨΩΡΑ, ας, ἡ, *scabies, asperitas cutis*: ψώρα ἀγρία, *fera scabies*: qu. à ψαίρω, *frico*, quia fricari solet.

Ψωραγριάω, *ferâ scabie laboro.* Vide ψώρα.

● Ψωραγριῶν, ῶντος, ὁ, *ferâ scabie laborans*, Levit. 21.

Ψωραλέος, ε, *scabiosus*: &

Ψωρὸς, οῦ, &

Ψωρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *scabiosus.* Th. ψώρα, *scabies.*

● Ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenosa*: &

ΨΩΧΩ, f. ξω, *in frusta comminuo, attero, lavo*: q. à ψάω, *minuo.*

Ω.

Ω Ultima apud Graecos litera ex duobus ο facta figura: & μέγα, id est *magnum*, vocatur. In numeris est DCCC. Tum ω Dor. & Æol. in gen. sing. tertiae declinat. pro ε, ponitur; ut λόγω pro λόγε. Et in α mutatur in quintâ declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quae ω habent, sic κολάσαν, pro κολάσων.

Ὦ, adv. *vocantis & exclamantis.* Et
Ὦ, *sim*, præs. sub. ab εἰμὶ, *sum.*
Ὦ, adv. *admirantis & dolentis.*
Ὧ, *cui*, dat. sing. αὖ ὅς. sed
Ὦ, ἧς, *miserim*, a. 2. sub. verbi ἵημι, seu ἕω, *mitto.* a. 2. ἧν.
Ὤα, *pellis ovina* : ex ὄϊς, ἡ, quod pro ὄϊα. Th. οἶς, οἶϊς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.* Sed ᾤα, pro ὄα, dicitur etiam *fimbria vestimenti.* At ᾠὰ, ᾠῶν, pl. ab ᾠόν, οῦ, τὸ, *ovum.*
Ὠαριωνείαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τοῦ Ὠρίωνος φύσιν λαχεῖν, *Orionis staturam sortitum esse*, per Epenth. τοῦ α.
Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.
Ὠβάζω, *populum in tribus distribuo* : ab ὠβά.
Ὤβεα, *ova*, Argiv. pro ᾠὰ, inserto β, tanq. digamma.
ὨΒΗ, ῆς, ἡ, *tribus* vox Lacon. *pars populi.*
Ὠβὴδ, ὁ, nom. viri, indecl, Hebr. *serviens.*
Ὦγα, *aperui*, præt. m. & Att. ἔωγα, verbi οἴγω, *aperio*; quod vide.
Ὦ 'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, *ô bone vir.*
Ὠγὴν, *Oceanus*, Hesych. q. ab ἄγεσθαι, quod fit in perpetuo motu.
Ὤγνυντο, *aperiebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio*, f. ξω.
Ὦγον, *aperiebam*, imperf. act. verbi οἴγω, *aperio.*
ὨΓΥΓΙΟΣ, ου, Poët. *antiquus, vetustus* : ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.
Ὤγυρις, *palus, lacus* : qu. ab ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.
Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, *quod ego.*
Ὦδα, *olui*, p. m. verbi ὄζω, *oleo* : f. ὀζέσω. Alii ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo*, p. ᾤδηκα, p. m. ᾦδα, formant.
Ὧδε, adv. *sic, hoc modo.* & pro τῇδε, *hic*, & *huc* : ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.*
Ὧδὶ, pro ὧδε, *sic, ita.*
Ὦ 'δωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις.
Ὠδὴ, ῆς, ἡ, ODE, *cantus, carmen*, per Crasin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à p. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano.*
Ὡδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco* : qu. ὁδὸν ἄγω.
Ὤδηκα, *intumui* : perf. act. verbi οἰδέω, perf. pass. ᾤδημαι.
Ὠδήκαντι, *tumuerunt*, Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo.*
Ὠδημένος, *inflatus*, perf. part. pass. verbi ejusd.
Ὠδικὸς, οῦ, *canorus, musicus peritus* : ab ᾠδή.
Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientium, vehemens dolor.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*
Ὠδίνω, *parturio, cum dolore enitor, dolore crucior parturientis instar.* f. ὠδινῶ & -ίσω. a. 1. ὤδινησα. a. 2. act. ὤδινον, ες, ε, p. ὤδινηκα. ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis.* Th. ὀδύνη, *dolor.*
Ὠδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio* : f. ήσω. p. ὡδοιπόρηκα. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via*, & πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.
Ὠδὸς, οῦ, ὁ, *cantor* : per Crasin pro ἀοιδός. Th. ἀείδω, *cano.* p. m. ἤοιδα,
Ὤδυν, *tumebam*, imperf. act. verbi οἰδέω, undè ᾠδεῖ, pro ᾤδει.
Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor* : f. ὀδυροῦμαι.
Ὠδύσατο, & Poët. ὠδύσσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor.*
Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio* : ab ὀδύσσω, *irascor.*
Ὠδώδειν, plusq. p. m. ex p. m. Att. ὄδωδα assumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo* : p. m. ὦδα.
Ὠὲ, OHE, adv. *dolentis* : ab ὦ, idem.
Ὤετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto* : imperf. ᾠόμην, ου, ετο, f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.
Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, *oleo* : f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὤζησα & ὤζεσα. p. m. ὦδα.
Ὤζω, *exclamo, dico ô* : ab ὦ, adv. vocantis ; hinc ὠγμὸς, *exclamatio.*
Ὠὴ, adv. exclamandi : ab ὦ.
Ὠήθην, ης, η, *putavi*, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι & οἶμαι, *puto, existimo* : perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.
Ὠθεῦντι pro ὠθοῦνται, *trudunt*, Dor. ab
ὨΘΕ'Ω, *trudo, pello* : f. ὠθήσω, & ὤσω. a. 1. ὤθησα & ὦσα. p. ὦκα. perf. pass. ὤθημαι & ὦσμαι. a. 1. pass. ὤθην. part. a. 1. pass. ὠθεὶς. f. 1. m. ὠθήσομαι & ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησάμην & ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpè ε præfigitur : ut ἔωσα pro ὦσα.
Ὠθήσω, *pellam* : f. 1. act ab ὠθέω, quod vide.
Ὠθίζομαι, *in confertâ turbâ premor, contendo* : ab
Ὠθίζω, idem ac Th. ὠθέω, *trudo, pello.*
Ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, *impulsio, conflictus* : a. 1. sing. p. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, *pello.*
Ὤιγνυντο, *patebant* : 3. pl. imperf. med. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio.*
Ὠΐετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀΐομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto.* Th. οἴω, id. hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potiùs ὠΐσθην.
Ὤϊξε, *aperuit* : 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, *aperio.*
Ὠΐον, idem quod ᾠὸν, vel dimin. ex ᾠὸν, οῦ, τὸ, *ovum.*
Ὠΐσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi ὀΐομαι, hinc a. 1. ὠΐσθην, ας, η, quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, *puto.* Th. οἴω.
Ὤιχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*
Ὦ 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.
Ὦκα, adv. *celeriter* : per Sync. pro ὠκέα, & ὠκέως, & sequent. aspirat. ὦχ'. Th. ὠκὺς, έος, *celer.*
Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκὺς, έος, *celer.* Dicitur & ὠκέα, metri gratiâ, pro. ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς· item nom. pl. n. g. & adverbialiter pro ὠκέως.
Ὠκεανίνη, *Oceani*, nomen puerperæ. ὠκεανίναι, *filiæ Oceanis.*

ὨΚΕΑΝΟ'Σ, ῶ, ὁ, & gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS*, *mare ambiens orbem terrarum*: adjectivè etiam apud Hom. usurpatur. qu. ex ὠκέως, *citò*, & νάω, *fluo*.

Ὠκέες, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, έος, *celer*.

Ὠκεῖα, ας, ἡ, *velox*: f. g. ab ὠκὺς, &c. in acc. ὠκεῖαν. in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ὠκέως, *citò*, *celeritèr*: adv. ab ὠκὺς, *velox*.

Ὤκηθεν, Bœot. Sync. pro ᾠκήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito*: fut. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus*.

Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Ὠκιμάκης, Ion. pro ὠκυμάκης, quod vide.

Ὠκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito*: f. ίσω. p. ᾤκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Ὤκιστα, adv. *celerrimè*: ab

Ὤκιστος, ου, *velocissimus*: superl. &

Ὠκίων, ονος, *velocior*: comparat. ab ὠκὺς, *velox*.

Ὤκλασεν, *defecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo*, *labasco*.

Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. &

Ὠκοδόμησα, ας, ε, & in 3. pl. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico*, *doceo*. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*: p. m. δέδομα.

Ὤκτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *misereor*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *miseror*: f. ίσω. p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Ὠκύαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *velocitèr per mare currens*: ab ὠκὺς, *velox*, & ἅλς, *mare*.

Ὠκυδίνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

Ὠκυδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *velocitèr se movens*, *velox*. Ex ὠκὺς, *celer*, & δινητὸς, *volubilis*, quod à δινέω, *verso*. Th. δίνη, *vortex*.

Ὠκύμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ est brevis fati*: ab ὠκὺς, *velox*, & μοῖρα, ας, ἡ, *fatum*. Th. μείρω, *divido*: p. m. ἔμμορα.

Ὠκυμορώτατος, superl. ab ὠκύμορος, q. v.

Ὠκυπέτη, ης, nomen mulieris: &

Ὠκυπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *celeritèr volans*. Ex ὠκὺς, *velox*, & πέτομαι, *volo*, *-as*.

Ὠκύποδες, ων, οἱ, *velocipedes*: ab ὠκύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, in dat. pl. ὠκυπόδεσσι. ab ὠκὺς, *celer*, & πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ὠκύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *velox*, dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, *celer*, & πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Ὠκύπους, οδος, vide in ὠκύποδες.

Ὠκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. ab

Ὠκύροος, ου, *rapidus*: ab ὠκὺς, *velox*, & ῥέω, *fluo*.

Ὠκύῤῥοος, ου, *celeritèr fluens*: ex iisd.

ὨΚΥ'Σ, έος, ὁ, & in f. g. ὠκεῖα, in n. gen. ὠκὺ, *velox*, *celer*; in comp. ὠκύτερος. superl. ὤκιστος.

Ὠκύτας, ατος, ἁ, Dor. pro

Ὠκύτης, ητος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*. Th. ὠκὺς, *celer*.

Ὠκύτερος, ου, *celerior*, & in superl. ὠκύτατος. ab ὠκὺς, quod vide.

Ὠκυτόκιον, ου, τὸ, *partûs celeritas*. Th. ὠκὺς, *velox*, & τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ὦλα, *perii*. perf. m. verbi ὄλλυμαι, *pereo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. perf. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα.

Ὦλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

Ὤλαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

ὨΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubitus*, *brachium*, *ULNA*. Dicitur & ὠλὴν, ένος, quasi ab ὄλλω.

Ὤλετο, *periit*, 3. sing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. med. ὦλα. a. 2. m. ὠλόμην, ου, ετο.

Ὠλεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, *ô ingenue*.

Ὧλλος, pro ὁ ἄλλος, *alius*; sic ὦλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

Ὠλλὸς, *curvatura brachii*.

Ὠλοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: f. ώσω. p. ὠλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, *totus*, & καίω, *comburo*: f. καύσω.

Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*: f. ὀλοφυροῦμαι.

Ὠμὰ δάσασθαι. *in frusta cruda discerpi*: ab ὠμὸς, *crudus*.

Ὡμάρτευν, Ion. & Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor*.

Ὡμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor*: f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*, idem quod ὁμοῦ.

Ὦμεν, *simus*, 1. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*. in sub. ὦ, ᾖς, ᾖ.

Ὦμες, *simus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὠμήλυσις, ἡ, *farina hordacea*. ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.

Ὤμην, *putabam*, imperf. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἴω, idem.

Ὠμηστὴς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui cruda edit*, *crudelis*; ab ὠμὸς, *crudus*, & ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*.

Ὠμία, ας, ἡ, *extensura*, quasi *ala*, vel *humerulus*.

Ὡμίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. f. ήσω. p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba*.

Ὡμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ὨΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus quidam*, contract. ex ἡ ἅμιλλα.

Ὡμίλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.

Ὤμισυ, & θώμισυ, pro ὁ ἥμισυ, *quod dimidium*. Th. ἥμισυς, εος, *dimidius*.

Ὠμοβοΐη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*: & hinc

Ὠμοβόϊνος, ου, ον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex ὠμὸς, *crudus*, & βοῦς, *bos*.

Ὠμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudivorax*: ab ὠμὸς, *crudus*, & βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca*.

Ὠμογέρων, *cui viridis & cruda est senectus*. Th. ὠμὸς, *crudus*, & γέρων, οντος, ὁ, *senex*.

Ὠμοθετέω, *cruda pono*, fut. ήσω, ab ὠμὸς, *crudus*, & τίθημι, *pono*.

Ὠμοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

Ὤμοι, *heu*, interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi*, vox dolentis.

Ὤμοις, & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, *humerus*.

Ὠμηθὸν,

Ὠμοιώθην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ὁμοιόω, assimilo, quod vide, f. ώσω.

Ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro: f. όσω.

Ὠμόλινον, crudarium. Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, crudum, nondum curatum.

Ὡμολόγητα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, confiteor: fut. ήσω. p. ὡμολόγηκα, quod ab ὁμὸς, similis, & λέγω, dico, p. m. λέλογα.

Ὤμορξα, ας, ε, abstersi, impressi, inussi: a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. ὤμορχα, ας, ε, idem. præt. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

ΩΜΟΣ, ου, ὁ, humerus: qu. ab οἴω, fero; humeris enim ferimus onera.

ΩΜΟ'Σ, ῦ, crudus, immitis, sævus.

Ὤμοσα, ας, ε, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro: fut. όσω, p. ὀμώμοκα.

Ὠμότης, ητος, ἡ, cruditas: ab ὠμὸς.

Ὠμοτοκέω, -ῶ, fœtum immaturum pario, abortum facio: ab

Ὠμοτόκος, crudum partum edens: ab ὠμὸς, crudus, & τόκος, partus. Th. τίκτω, pario, p. m. τέτοκα.

Ὠμοτύραννος, ου, ὁ, crudelis tyrannus.

Ὠμόφαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, crudivorus: dat. pl. ὠμοφάγοισιν. Ex ὠμὸς, crudus, & φάγω, comedo.

Ὤμωξα, ας, ε, ploravi, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro: f. ξω. Th. οἴ, hei.

Ὤν, οὖσα, ὄν, & Æol. εἰς, ἔντος, (undè παρείς.) ENS, præs. part. ab εἰμὶ, sum.

Ὧν, gen. pl. ab ὅς, qui. sed

Ὦν, pro οὖν, ergo, Dor.

Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, juvo, prosum.

Ὠνάμην, σο, το, lucrifeci vel despexi, per Sync. pro ὠνησάμην, a. 1. m. verbi ὄνημι, prosum, vitupero: f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. verbi ὄνημαι, seu ὄνομαι, pass. ab ὄνημι.

Ὦ 'ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, rex. Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, ὦ regina.

Ὤνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, prosum.

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior: fut. ίσω, p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd. & Th.

Ὠνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in somniorum interpretatione versor, quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, somnium, & πολέω, verso.

Ὤνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα.

Ὤνεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, ventus.

ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, emo, mercor (quod ab ὀνέω, juvo) fut. ὠνήσομαι, perf. pass. ἐώνημαι. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.

Ὠνῆ, 2. sing. præs. ind. vel sub. præcedentis verbi.

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio: idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, emo.

Ὡ 'νὴρ, Ion. & Dor. pro ὁ ἀνὴρ.

Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ὤνήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, juvo: f. ὀνήσω.

Ὤνησις, εως, ἡ, emptio; item redemptio: à 2. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, emo.

Ὤνήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, juvo, f. ὀνήσω, a. 1. m. ὠνησάμην, σω, σατο, vel à præced. Th.

Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor: à 3. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, emo.

Ὤνητο, lucrifecerat: vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, juvo; prosum: vel est 3. pl. plusq. p. verbi ὀνέω seu ὄνημι, vel ὠνέομαι, emo.

Ὠνητὸς, ὴ, ὸν, emptus; item venalis: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, emo, mercor.

Ὦ 'νθρωπε, Ion. & Dor. pro ὦ ἄνθρωπε, sic ὦ 'νθρωποι, pro οἱ, &c.

Ὤνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, venalis: ab ὠνέομαι, emo.

Ὤνυμα, ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, nomen.

Ὠνομάδαται, nominati sunt: Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. ind. pass. verbi ὀνομάζω, nomino: f. άσω. p. ὠνόμακα. p. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σται. à præced.

Ὠνόμαζον, imperf. act. ex iisd.

Ὠνόμασα, ας, ε, nominavi: a. 1. ind. act. &

Ὠνομάσθην, ης, η, nominatus sum: aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi & Th.

Ὦνος, ου, ὁ, pretium: id quo ὠνέομαι, Gl. ὠνὴ, emptio.

Ὠνοχόει, propinabat: 3. sing. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, vinum infundo: imperf. ὠνοχόεον, -οῦν, quod ab οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Ὦ 'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Ὦξα, aperui: a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠόμην, imperf. pass. verbi οἴομαι, puto: f. οἰήσομαι, p. ᾠημαι. Th. οἴω, idem.

Ὤοντο, 3. pl. imperf. act. verbi ejusdem & Th.

ΩΟΝ, ου, τὸ, superior domûs pars.

ΩΟ'Ν, οῦ, τὸ, OVUM: etiam ᾤεον, idem. qu. ab οἶον, solum, singula enim pariuntur. Hinc ᾠώδης.

Ὠὸπ, ὠὸπ, ὠὸπ, acclamationes nauticæ; ubi ὄπι, opus est. Angl. ho hup.

Ὠοτοκέω, -ῶ, ovum pario, &

Ὠ 'οτοκία, ας, ἡ, ovi partio, seu generatio. ab

Ὠοτόκος, ου, ἡ, ovipara: ab ὠὸν, & τόκος à p. m. verbi τίκτω.

Ὠοτοκοῦσιν, ova pariunt: 3. pl. ind. act. verbi ὠοτοκέω, quod vide.

Ὦπα, acc. sing. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὤπασε, & ὤπασεν, dedit: 3. sing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, præbeo; it. insequor; f. άσω.

Ὠπίομαι, video: sæpè apud Oppian. ὠπίσασθαι. a. 1. infin. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὤπιρ, Dor. pro ὅπηρ. ubi.

Ὤπια ὀφρύδια, supercilia: quia super ὦπας. Hesych.

Ὦ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, ὦ curator.

Ὡπλὰ, ῆς, ἡ, ictus qui fit manu: manus enim est naturale ὅπλον. Hesych.

Ὡπλισμένα, armati: n. pl. præt. part. pass. verbi ὁπλίζω, armo.

Ὦ πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.
Ὦ πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.
Ὤπται, 3. sing. p. m. verbi ὄπτομαι, video: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.
Ὤπτησα, ας, ε, & in 3. pl. ὤπτησαν, assârunt: a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, asso, f. ήσω.
ὯΡΑ, ας, ἡ, tempus; it. HORA: pulchritudo, venustas. ὥρα κεκραμένος, qui temperatam pulchritudine formam habet; formosus. ὡρᾶν, gen. pl. Dor. pro ὡρῶν. Est &
Ὥρα, respiciebat: 3. sing. imperf. act. ὥραον, -ες, -α, -ατε, -ας, -α, verbi ὁράω, video.
ὬΡΑ, ας, ἡ, cura.
Ὡραῖος, αία, αῖον, speciosus, a, um; tempestivus, veraus. Th. ὥρα.
Ὡραιότατος, superl. ab ὡραῖος, speciosus, quod vide.
Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; item pulchritudo: ab ὡραῖος a praeced. Th.
Ὡραίζουσι, matura redduntur: Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. praes. ind. act. verbi ὡραΐζω, ab eodem. Th. Undè
Ὡραϊσμὸς, ῦ, ὁ, ornamentum, pulchritudo.
Ὡρᾶν, pro ὡρῶν: Vide in
Ὡρανὸς, Dor. pro οὐρανός. ὡρανῶ, gen. Æol. & Dor. pro οὐρανοῦ, quod vide.
Ὦ ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, Aratus.
Ὦ ργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.
Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, irascor: hoc ab ὀργίζω, facio irasci: f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, ira.
Ὠρείθυια, ας, ἡ, Orythyia, regina Amazonum.
Ὠρέξατο, petiit: 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, porrigo: f. ξω. p. ὤρεχα. aor. 1. pass. ὠρέχθην. Hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. pers. sing. a. 1. med.
Ὥρεον, videbam: imperf. act. ab ὁρέω, Ion pro ὁράω, video.
Ὤρεσι, uxoribus: dat. plur. Ion. pro ὤρσι, ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, uxor: in pl. ὄαρες, & contractè ὦρες.
Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, curo: ab ὤρα, cura; it. custodio: ab οὖρος, custos.
Ὥρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus: dat. ὥρῃ, Ion.
Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. act. &
Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio: imperf. ὤρθριζον, f. ίσω. p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.
Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός,
Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. &
Ὠριγνῶντο, certabant, porrigebantur: 3 pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, porrigo: f. ξω. p. χα.
Ὡριμὸς, ἡ, ὸν, tempestivus, florens aetate. Th. ὥρα, tempus.
Ὥριμος, ος, ον, maturus. Th. id.
Ὤρινε, concitavit: a. 1. ind. act. ὠρίνετο, commovebatur: 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, excito.
Ὥριος, ὁ, tempestivus, & certo tempore factus: ὥριαι pro ὥραια, nom. pl. n. g. ὥριαι τελεταὶ, solennitates, quae quotannis certo statoque tempore celebrantur. Th. ὥρα, tempus.
Ὡρίσατο, 3. sing. a. 1. m. &
Ὡρισμένος, η, ον, part. p. pass. verbi ὁρίζω, definio. f. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε, perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.
Ὦ ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, haedus.
ὨΡΙΏΝ, ωνος, ὁ, ORION: signum coeleste: at
Ὠρίων, nomen avis.
Ὤρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, juro: quod vide.
Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, cum impetu fecit: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, impetus.
Ὥρμαινε, agitaret: 3. sing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, ruo: f. ανῶ. p. ὥρμαγκα ab eod. Th.
Ὡρμᾶτο, motus est: 3. sing. imperf. pass. verbi ὁρμάω, impetu feror: f. ήσω à praeced. Th.
Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμέω vel ὁρμάω, ab eod. Th.
Ὡρμένος, per Sync. pro ὡρμημένος, concitatus: p. part. pass. ab ὁρμάω. &
Ὥρμηνε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὁρμαίνω, ruo. &
Ὥρμησα, ας, ε, & in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. &
Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.
Ὦ ρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, agni.
Ὤρνυτο, ruebat: 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, excitor. Th. ὄρω, excito.
Ὡρολόγιον, ου, τὸ, HOROLOGIUM: ab ὥρα, & λόγος, à λέγω, q. d. horas indicans.
Ὤρορα, per Metath. pro ὤορα, p. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excito.
Ὧρος, ου, ὁ, annus, tempus. ab ὥρα.
Ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, mons.
Ὦρσα, ας, ε, concitavi: a. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito: f. ὄσω, & Æol. ὄρσω.
Ὦρσε, concitabat: 3. sing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poëtae finxerunt ab Æol. fut. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.
Ὦρτ', pro ὦρτο, concitatus erat: 3. sing. plusq. p. pass. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, concito: f. -ρῶ, p. ὦρκα.
Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, fodio: f. ξω.
Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, rugitus. Th. ὠρύω, ululo.
Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.
Ὠρυόμενος, rugiens, frendens: part. praes. m. ab ὠρύω, rugio.
Ὠρύχαται, & Att. ὀρωρύχαται, quod Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, p. pass. verbi ὀρύσσω, fodio: f. ξω. p. ὤρυχα.
ὨΡΎΩ, & ὠρύομαι, ululo, rugio: f. ύσω, p. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. Hinc ὠρυαὶ, αἱ, ferae dicuntur, quarum clamor est horribilis: à sono fictum.
Ὠρύωμα, ατος, τὸ, rugitus: à praeced.
Ὦ ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, ille antiquus.
Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. &
Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf.

Imperf. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto*, f. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejusd.

Ὠρχόμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens* : ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὠρώρειν, *excitatus eram* : plusq. p. med. verbi ὄρω, *excito* ; f. ὀρῶ. p. m. ὦρα, & Att. ὄρωρα.

Ὠρωρέχατο, *porrecti erant* : Ion. pro ὠρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo* : f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα, in pass. ὀρώρεγμαι, in plusq. p. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, *porrexeram me* : plusq. p. act. Att. verbi ejusd. & eodem modo formatum.

Ὠρώρυκτο, Ion. & Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, *fodio*.

Ὠρωρύχειν, *foderam* : plusq. p. Att. ejusd. verbi.

Ὡς, particula varios habens usus : pro *sicut*, *postquam* : q. ab ὅς, est enim ὃν τρόπον, *quemadmodum*, Att. pro πρὸς, *ad*, cum acc. ὡσεὶ, *velut*, ab ὡς, & εἰ· ὥσπερ, *sicut*, ὥστε, *adeo ut*, ὡς ἄν, *ut*, *utinam*, καθὼς, *velut*, *sicut*, ἕως, *donec*, *usque*, *dum*, τέως, *tamdiu*.

Ὧς, *sic*, *ita* : ex ὁ vel ὅς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.

Ὦσα, ας, ε, *impuli* : a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello* : f. ὠθήσω, & ὤσω, a. 1. infin. ὦσαι. p. ὦκα. p. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὤσαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο, *repelleret* : 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

Ὠσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω vel ὤθω, f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, *repulerunt* : 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὡσαντὶ, *quasi* : pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. *serva quaeso*, *felicem successum tribue* : ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebraeo.

Ὤσασκε, *impulit* : Ion. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, *eodem modo* : adv. ab ὡς, *sicut*, & αὐτὸς, *ipse*.

Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat* : imperf. ab ὄζω, *oleo*.

Ὦσε, *pepulit* : 3. sing. a. 1. ὦσα, qu. v.

Ὡσεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *ferme*, ab ὡς, *sicut*, & εἰ, *tanquam*.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetae, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *servavit*.

Ὠσθεὶς, έντος, *pulsus* : a. 1. part. pass. &

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ὠθέω, *pello* : f. ὤσω.

Ὦσι, *sint* : 3. pl. praes. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὦσι, *miserint* : 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ὠσὶ, *auribus* : dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, & Att. ἔωσμαι. p. pass. verbi ὠθέω, f. ὤσω. p. ὦκα. p. part. pass. ὠσμένος, a. 1. pass. ὠσθην. a. 1. part. pass. ὠσθείς.

Ὠσμένος, *pulsus* : perf. part. pass. ab eod. verbo.

Ὥσπερ, *sicut* : adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὡσπερεί.

Ὥστε, & ὥστ', *adeo ut*, *atque* : ab ὡς, & τε.

Ὠστιῶ, Att. pro ὠστιεῖς, 2. sing. fut. 1. med. ὠστιοῦμαι, pro ὠστίσομαι, verbi seq.

Ὠστίζω, *trudo* : f. ίσω, & Att. ιῶ. Th. ὠθέω, idem.

Ὤστοργος, Dor. pro ἄστοργος, *crudelis*.

Ὤσφραντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio* : f. ὀσφρανοῦμαι, p. pass. ὤσφρασμαι.

Ὤσχη, ης, ἡ, & ὦσχος, ου, ὁ, *ramus novellus* : ex ὄσχος.

Ὠθῶ, *pellam* : f. 1. act. ab ὠθέω, *pello* : f. ὤσω, tanq. ab ὤθω.

Ὦτα, *aures* : nom. & acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps* : quia ὦτα ἀγρεύει.

Ὠτακουστέω, f. ήσω, *auribus capto quae dicuntur* : ab

Ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, *auricularius* : Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα, & ὠτάρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

Ὦ τᾶν, *o amice*, *bone bone vir*, pro ὦ ἐτᾶν, voc. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*, *amicus*.

Ὠτάριον, ου, τὸ, *auricula*, *auris Veneris*, ostreum quoddam Aeolibus : ab *auriculae* similitudine : ab οὖς, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠταρὸς, pro ὠτώεις, *auriculosus*, *auritus* : Gl. ab iisd.

Ὦτε, Poët. pro ὥστε, *ceu*, *velut*, *ut*.

Ὠτεγχύτης, ου, ὁ, *auricularis clyster* : instrumentum quo in ὦτα ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo*.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus* : ab οὐτάω, *vulnero*.

Ὥτερος, vel ὡ᾽τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠτικὸς, ἡ, *auricularis* : ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠτίον, ου, τὸ, *auricula* ; item *auris* : dimin. ex iisd.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda*. Gl. quia aurita. ab iisd.

Ὠτὸς, gen. sing. ab οὖς, *auris*.

Ὦτος, ου, sive ὠτὸς, οῦ, ὁ, *OTUS*, avis nycticoraci similis ; ab auribus plumeis sic dicta : item Metaph. *homo fatuus*. Est etiam

Ὦτος, ου, ὁ, *OTUS*, nomen propr.

Ὠτότμητος, *auribus mutilatus*.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito* : fut. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, εντος, *auritus* : acc. sing. ὠτώεντα. &

Ὤτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὡὐτὸς, Ion. pro ὁ αὐτὸς.

Ὠφὰζ, *locus auro optimo abundans*. Jer. x. 9.

Ὤφειλον, imperf. & a. 2. ὤφελον, *debui* : ab ὀφείλω, *debeo* : f. ήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφειν, plusq. p. act. verbi ὄπτω, *video* : f. ψω, pro ὄψω.

Ὠφεὶρ, *nomen loci*, vel *regionis auriferae*.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (& Poët. ὠφελίη, & ὠφελία) *utilitas*, *auxilium* : tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ & ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præs. act. verbi

ὨΦΕΛΕ´Ω, -ῶ, *juvo, prosum*: cum acc. sæpiùs absolutè: f. ὠφελήσω. a. 1. ὠφέλησα. p. ὠφέληκα. præs. pass. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor, prodest mihi*: a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus, a, um*.

Ὠφεληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. à præc.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum, emolumentum*: à 1. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. act. &

Ὠφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. &

Ὠφέλιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *utilis*: ab ὠφελέω, *utilis sum, prosum*.

Ὤφελον, ες, ε, *debui, utinam*: a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: f. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα.

* Ὠφελουμένους, acc. pl. præs. part. pass. ab ὠφελέω, q. v.

Ὤφθην, ης, η, *apparui*: a. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video*: fut. ὄψομαι, perf. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, *visi sunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὤφλεε, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, per Sync. pro ὀφείλω.

Ὠ φρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, *securus*.

Ὦχα, ας, ε, *aperui*: p. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ὠγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. ὤγμαι, ὦξο, ὦκτο, verbi ejusd.

Ὤχετο, *ibat, gradiebatur*: 3. sing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, *ingemuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*: f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus*: 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo*: fut. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, *ochra*: Angl. Ochre. Th. ὠχρός.

Ὠχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχροῦ, Deut. xxviii. 22. mel. edit. ὤχρα.

Ὠχριάω, -ῶ, &

* Ὠχράω, -ῶ, *palleo, pallesco*: ab

ὨΧΡΟ´Σ, οῦ, ὁ, *pallidus*: quod ab ὠοῦ χρόα· est enim ut *ovi vitellus*.

Ὦχρος, ε, ὁ, *pallor, palliditas*: &

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.

* Ὠχρόω, & Ὠχραίνω, *pallefacio, pallidum reddo*. Th. ὠχρός.

Ὤχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus, oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A Vel Ab, *ὑπὸ cum gen. ut &* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A *vel* Ab *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*
Ab hoc tempore, ἐξ ἔτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νεότητος, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχὴν, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυθείς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ,
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀπηθείς.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω, ῶ.
Abdicare magistratu se, ἀπεῖναι τῆς ἀρχῆς. ἀπειπεῖν, ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.

Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιοῦμαι.
Abdico, is, *id est*, repudio, recuso, ἀπαγορεύω; παραιτέω, ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπείπω τὸν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος. ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχιαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινί τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θρᾴκην.
Abercœo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀποτευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τ' ὁδοῦ, aberro à viâ. ἀπαμβλύνομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abesse & Absore, ἀπέσεσθαι.
parùm Abesse, μικροῦ δεῖν. multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἔνθεν, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπιθι, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ' ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολή, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύμφηλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων, ξυλουργός.

Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, ἀπελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίημι, ἐξέλκω.
Abjicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, ἀμοθέω, -ῶ, προΐημι, cum acc.
Abiit pro mortuus est, ἀποίχεται, οἴχεται, οἰχόμενος.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, ἀποχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλωσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, id est, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείβω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοθέν.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, cum acc. ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περισκάπτω, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, καλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινα, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθόω.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουσμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπέκγονη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo & Abnuto, ἀναλύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν vel καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι vel ἀποχειροτονεῖν vel ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμός, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis & Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσός, ἀπότρεπτος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μύσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαι τι, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπαμβλίσκομαι, vel Abortio, ἀμβλίσκω, ἀμβλίσκω & ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυΐσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγένθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrado, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω vel ἀφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀπολαμβάνω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀπορρῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόρρηξις, ἀπολομή.
Abruptum, ἀπέκρημνον, ἀπορρὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὼξ, ἀπορρώξ.
Abscedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημι τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abscessio vel Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido vel Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, θρύπτω, ἀποκείρω.
Abscissus, ἀποκοπεὶς, ἀποτετμημένος.
Absconditè, κρυφῆ.
Absconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non-Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληπτος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν, -όντος, ἄδημος, ἀποδημῶν.
Absentia, ἀπουσία.
Absentio, idem quod dissentio, διαφωνέω, -ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος; ἀπεοικώς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, ἀφίσταμαι vel ἀποστατέω, -ῶ, τινος διαλείπω.
Absoleo, id est, ab usu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Absoletum, ἀπαρχαιωμένον, ἀπημελημένον.
Absolvere, pro perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέω, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, id est, ei satisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Absolutè, i. e. perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἰδίως.
Absolutio, ἀπόλυσις.
Absolutorius, ἀπολυτικός.
Absolutus, ἀπολελυμένος, ἀπόλυτος, ἀφετος, ἄπειρος.

Absolutus, id est, perfectus, παντελής, τέλειος, αὐτάρκης, ἐντελής.
Absolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, καὶ πάντη τέλειος.
Absono, ἀπάδω.
Absonus, ἀπηχὴς, ἄπωδος, ἄρρυθμος, κακόηχος καὶ κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, καὶ ἀπορροφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Absque, ἐξὼ, cum. gen. ἄνευ & χωρὶς, δίχα.
Abstemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀβρόμιος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergere calumnias, ἀπολύσασθαι διαβολάς.
Abstergeo & Absterreo, ἀποσμάω & ἀποσμάχω, ἀποψάω, ἀποψίζω, ἀπομόργνυμι, & μαι, ἀπομάττω, ἐκμάττομαι, σμάω, ἐπισμάω & ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, ἀποσοβέω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abstineo, ἀπαλλάττομαι & ἀπέχομαι τινος, ἀπείργω; ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφίσταμαι.
Abstinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποστάς.
Abstinenter, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἀποχή, ἐγκράτεια.
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abstringo, ἀπολύω.
Abstrudo, ἀπωθέω, ῶ, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀποκεχωρηκώς.
Absit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ εἴη, μὴ συμβαίη.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀπεῖναι.
Absumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Absumo, δαπανῶ, ἀπολαπαχῶ, ἀπατρίβω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Abjurdè, ἀτόπως.
Absurditas & Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἀπρεπὲς, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφοριστεὶς, ἐξοςρακισθείς.
Abundans, εὔπορος, λαβρὸς, δαψιλὴς, ἄφθονος, πλημμύρων, περιττός.
Abundantèr & Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῶς, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἅδην, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περιουσία, ἁδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιουσία.
Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
Abundo, εὐθηνέω & ομαι. εὐπορέω, -ῶ περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκχυμαίνω.
Aovolvo, ἀφίημι, vel ἀφίεμαι.
Abusivè, καταχρηστικῶς.
Abusivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abutor, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι κακῶς vel ἀπειροκάλως, παραχρῶμαι.
Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, καὶ, &.
Acacia, ἀκακία.
Academia, ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere sententiae, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad haec, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνίζω.
Acceleratio, ἐπίσπευσις, ταχεῖα, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo rursus, ἀναρθῶ, ἀνύω.
Accensus, ἡμμένος, ἀπτόμενος, θαλπόμενος, ἐξαπτὸς, ἐμπεπρησμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφυσημένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινὶ, vel ἐπὶ τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφίημι, ἀπογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσηνής.
Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accerso, κατακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινά.
Accerso aliquem crimine conjurationis: ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.
Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Accessu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, & αὐτὸ πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accido, περιμέπτω, ἐκτρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω-ῶ vel μετακαλέω τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι & ἀποδέχομαι & προσδέχομαί τι, αἱρέω, -ῶ, κομίζομαί τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accisso, id est, simulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, εὐφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, ῶ.

Acclinis & Acclinus, ἐπικλινής, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis & Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερής, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ & προσοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως. ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογή, προσοικείωσις.
Accommodatus & Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανός, λυσιτελής, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινί.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω,-ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum & Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio & Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo & Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τ̃ γῆς vel ἐπὶ τ̃ γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω,-ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδόν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητός, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω. cum acc. συμφορέω, ῶ, νηέω, & νέω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, & λιπαρέως. παρέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι & ὑπέρ τινος, & περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελής, ἀκριβής, λιπαρής & pass. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατός, ἐλεγκτός, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινὸς φόνου, de cæde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, id est, conquestio, κατάμεμψις, λαβή, μομφή, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπιφέρων.
Accusatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικός, κατηγορικός.
Accusatus, ἐγκληθείς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuso, αἰτιάομαι,-ῶμαι σε τούτου, κατηγορέω, -ῶ, τινα φόνου & τ̃ φόνου, ἐγκαλέω,-ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινι αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, διακωμῳδέω τινα καθίζω, ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Acedia, id est, incuria, ἀκηδία.
Aceo, id est, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ὁ.
Acer, acris, ὀξύς, δριμύς, ἄτρεπτος.
Acerbè, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δυσχερῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acerbo, id est, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρός, σφοδρός, αὐστηρός, στρυφνός.
Acero, id est, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδόν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρός, ὄγκος, θημών, θὶν & θὴς ὁ καὶ ἡ.
Acesco, ὀξύνομαι & ὀξύνω, ὀξίζω, ὑπεροξίζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, εος, τὸ ἔξαλμα.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Achetæ, id est, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, id est, pabulo destitutus, ἄχιλος.
Achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἐνετήριον & ἐνετήριον.
Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξύς, εῖα, ὑ ὀξέως, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies, falcis & gladii, ἀκή, ἀκίς, αἰχμή, ἀκμή, ἀκωκή, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, exercitus, παράταξις, στίξ, τάγμα.
Acies, oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκής.
Acinosus, ῥαγώδης.
Acinus & Acinum, ῥὰξ, γος, ὁ καὶ ἡ, ῥὼξ, πυρήν.
Acipenser, piscis, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Acoluthus, id est, servus, ἀκόλουθος.
Acone, id est, cos, ἀκόνη.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον.
Acontia, id est, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, serpentum genera, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acorna, planta quædam, ἄκορνα.
Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.
Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς πᾶσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖς δε, εὐαρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστῶσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι & ἀγαπάω, -ῶ, & συγχωρέω, -ῶ, cum dat.

Acquiro,

Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι, -οῦμαι, προσπορίζομαι, πορίζω τινί.
Acredula, id est, luſciaia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης.
Acrodrya, id est, lignoſam putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acroſtichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, id est, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio & Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, id est, accuſatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράκτωρ, δραστὴρ & δραστής.
Actor, id est, accuſator, κατήγορος, διώκων.
Actor, id est, patronus, συνήγορος.
Actor, id est, hiſtrio, ὑποκριτής.
Actuarium, id est, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, id est, actorum ſcriba, γραφεύς.
Actuarius, id est, facilis, εὐαγώγος.
Actum eſt, id est, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actuosè, μογερῶς, δραστικῶς.
Actuoſus, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipſo Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens viſum, ὀξυώπης, ὁ καὶ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, κερφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκέσται, φρυγίωνες, οἱ ζωωτῶν ὑφάται.
Acu-pictus, κεστὸς, πολυκεστός.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ καὶ ἡ· ὀξυωπὴς & ὀξυώπης, ὁ.
Ad, πρὸς, εἰς & ἐς, cum acc. ἐπὶ, & dat. id.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, καταναγκασθείς.
Ad amuſſim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς στάθμην.
Adæquatio, ἀνίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæquè, ἐξίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæſtuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω, cum dat.
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium & Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, παρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorium, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω -ῶ, τινα, ἀγαπάω -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis & Apertus, ἀνεῳγμένος, ἀνοικτός.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδραίνω.
Adarca, vel Adarces, concreta quædam ſalſilago, ἀδάρκης.
Adareo, καταμαραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, cum gen. vel acc.
Ablandior, παρακαλέω, -ῶ, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω, -ῶ.
Adcreſco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατέω, -ῶ.
Addenſo, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad ſiniſtram, ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
Addico, id est, vendo, ἀπεμπολέω, -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, id est, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, id est, condemno, καταδικάζω.
Addictio, id est, condemnatio, καταδίκη.
Addictus ſum, ἀφαιρέω -ῶ, τινι, δουλεύω cum dat.
Addiſco, id est, bene diſco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
Adittamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρενθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστιθέμενος.
Addo, ἐπιτίθημι vel προστίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormiſco, προσκοιμάομαι, -ῶμαι.

Addubitantes

Addubitanter, διστακτικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω, -ῶ περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινὰ εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum acc. προΐεμαι, cum inf.
Adductio, ἀναγωγή, παραγωγή, προσαγωγή, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus domo, παρελθὼν ὑπὸ δωμάτων.
Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Addulo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, *id est*, usque eò, οὕτω, οὕτως, ὡς εἰς τοσοῦτον.
Adeò ut, τοσοῦτον, ὥστε, cum ind. vel inf.
Adeo, *id est*, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαι τινι, φοιτάω πρός τι.
Adeo, *id est*, adorior *seu* aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι vel πρός τι. ἅπτομαι τινος.
Adeo hæreditatem, ἐπὶ τὰ χρήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω, -ῶ κληρονομίας.
Adeps, στέαρ, πιμελή, ἀξούγγιον, ἄλειφαρ, -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id est*, equitando propiùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adesdum, δεῦρο, ἄγε, ἴθι δή, ἴθι νῦν.
Adespotus, *id est*, fine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, βουλιμιάζω, βουλιμιάω, -ῶ, βουλιμιῶ.
Adeundum est, περιιτητέον ἐστί, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, [illegible], cum acc.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνυζάομαι, cum dat.
Adhabito, παροικέω, -ῶ.
Adhæc, ἅμα δέ, πρὸς δέ, ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτῳ, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσκολλάομαι, -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, omnia cum dat.
Adhæsio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσπνέω.
Adhamo, ἀγκιστεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam & diligentiam, ἔχω vel ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω -ῶ σε vel εἰς συμβουλήν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλήν, συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινι, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.

Adhinnio, ἐγχρεμετίζω.
Adhorresco, ἐκπλήττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακέλευσμός, κέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπή, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμός, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐφορμητής, ἐργοδιώκτης.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ σε, προτρέπω τινὰ εἰς vel ἐπ' ἀρετήν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι vel πρόσκειμαί τινι.
Adjectio & Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολή, ἐπιβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, προσβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, προσθετός, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id est*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id est*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαι τινα εἰς τι.
Adjicio, ἐμβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, vel ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὴν γνώμην vel τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, ἀφαιρέω, ἀφαιρέω, -ῶ τι vel ἐξαιρέω, -ῶ τι τινος vel τινά τι, στερέω, -ῶ τι & τινά τι vel τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, -ῶ, vel προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπληρόω -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω ἐφευρίσκω, παρευρίσκω προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατώδης.
Adipatus & Adiposus, στεατώδης & στεατώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀπολαύομαι, -ῶμαι cum gen.
Aditio & Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, ἔφοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, δυσπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὐέφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλαστος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθόν, συναγωνιστήν, συνεργόν, ἐπίκουρον· ἐπαρκεῖσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτήρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὀμνύω, -ῶ, ἐπορκόω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ vel ἐπόμνυμι.
Adjuvo, προσβοηθέω, -ῶ.

Adjutor & Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλκτὴρ, ἀλεξητὴρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus est, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator & adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὠφελέω, ἐπικουρέω, -ῶ, ἐπωφελέω, -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τοῦ πόνου, ὠφελέω, -ῶ τινα, συνωφελέω, -ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.
Adlubesco, ἀρέσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω, -ῶ, προσμετρέω, -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω, -ῶ, ὑπηρετέω, -ῶ, ἀμφιπολέω, -ῶ, & πολιτεύομαι, cum dat. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Administro malè, κακῶς πολιτεύω, -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἐνδόκιμος, ἀγαστός.
Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγέως, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἐνδόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θαυμαστής.
Admiror, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θάω, καταπλήσσω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius scil. equus, ὀχευτὴς, ὀχεὺς. ἀναβάτης, θόρος.
Admissio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum scil. scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admissura scil. equæ, ὀχεία, ὀχεία.
Admissus, προσδεχθείς.
Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum acc. ἐφίημι, παρίημι, προσίημι τινα εἰς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, -ῶ τι.

Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελῳδέω.
Admodùm, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, παμμέγεθες, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω, -ῶ, τινα ἐπί τι, παραινέω, -ῶ, cum dat. νουθετέω, -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθετητὴς, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐνδάκνω, καταδάκνω.
Admotio & Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, παραβάλλω, vel προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω vel παραβάλλω, vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato & Adno, ἀντινήχομαι vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω, -ῶ, ὑποφθαλμιάω, -ῶ, ὑποφθαλμίζω, -ῶ, σκαρδαμύσσω, -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω, -ττω, διλλαίνω.
Adnitor, πειράομαι, -ῶμαι.
Adnixus, πειρασθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω & ἐπιζοφόω, -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, act. θυόω, -ῶ, κνισσάω, -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφίλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης.
ab Adolescentia, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior & Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, -ῶμαι.
Adolescentula, νεᾶνις, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐπηβάζω, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, οἴδμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κυράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, & Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποίητος.

Adoptator,

Adoptator, υἱοθετικὸν, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, -ῶ, υἱοποιέω, -ῶ, υἱόω, -ῶ, εἰσποιέω, -ῶ, τεκνοποιέω, -ῶ, παῖδα τίθημι. ποιέω, -ῶ, *vel* εἰσποιέω, -ῶ, παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Adorior, iris, *vel* orio, ἐπιχειρέω τινι *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαί τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσαμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακόσμησις, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντύνω, ἑτοιμάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω, -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, ῶ τῷ Θεῷ & τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω, -ῶ, ἐπαξιόω, -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Ad quo, *id est*, *quo ad*, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ὑφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι, -οῦμαι, ἐμαυτῷ τι, ἐπάγομαί μοι φιλίαν, ἐπισπάομαι, -ῶμαι κίνδυνον.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, στύφω.
Adsum, ἐγγίζομαί τινι *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexto, παραπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, διακομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Advenerer, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, -οῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, πρόσηκα, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελήλυθα.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -οῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπήλυσις, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσαικίζω.
Adverbium, ἐπίρρημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυστύχημα.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adversans, ἐναντιούμενος.
Adversaria, ἐφημερίδες.
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντίδικος, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
Adversator, ἀντιστάτης.
Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex **Adverso**, ἀντικρὺ, καταντικρὺ, πάλιν.
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέω.
Adversor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.
Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adversus *vel* **Adversum**, *præpositio*, κατ cum *gen.* πρός, ἀντικρύ.
Adversum *vel* **Adversus**, *adverb.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adversus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διάνοιαν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκοπεῖν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Advesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπεγρηγορέω, -ῶ, & *pro incumbo*, *seu operam do*, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινὶ & τινὰ, θωπεύω, κορακοπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μοίχος, τίτθος.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μοιχίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero *vel* **Adulteror**, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, *id est*, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.

Adultero

Adultero monetam, παραχαράττω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιωδῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, & προσκαλέομαι, -οῦμαι, *cum accus.* ἐπικαλέω, -ῶ, & έομαι, -οῦμαι, μεταπέμπω.
Advolatio, *vel* Advolatus, πρόσπτωσις, ἐπίπτησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorsor, *vel* Adversor, ἐναντιόομαι, -οῦμαι σοι.
Ad votum, *id est*, ex sententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Adusque, μέχρι.
Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸν Πολυδεύκην.
Ædes, -dis, *id est*, locus sacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, -ium, *id est*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id est*, parva domus, οἰκίδιον, συνοικίδιον.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἵδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus, & Æditus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱερονόμος, ναοφύλαξ. Att. νεωφύλαξ.
Æditus, *corruptè pro* editus, *id est*, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσηρὸς & νοσερὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, *oculi vitium*, & *herbæ seu arboris species*, αἰγίλωψ.
Ægronomus, *id est*, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compositis* δύς.
Ægrè fero, δυσπαθέω -ῶ τι, ἀγανακτέω, -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιέομαι, -οῦμαι, δύσφορος ἡγέομαι, χαλεπῶς φέρω.
Ægresco, ἀσθενέω, -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio *corporis*, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω, -ῶ, τοῦ νόσου, *renibus*, ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωστέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Ælurus, *id est*, felis, αἴλουρος.
Ægrotus, ἄῤῥωστος, νοσιμος, ἐμπαθής.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπίμιμος *pro* ἐπίμιμος.
Æmulor, ζηλόω -ῶ τι, φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ, φιλονεικέω -ῶ πρὸς τινι, διαζηλοτυπέω, -ῶ.
Æmulor, *id est*, invideo, φθονέω -ῶ τινος, *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος, -οῦς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα.
Aënum, *pro* Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis & Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas & Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, στάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχώμαλος, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimitèr, εὐγνώμως, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω -ῶ πρὸς τῇ εὐγνωμοσύνῃ -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilaratio, ἰσοπλατής.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμετρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζυγα, ζύγα, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαστὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντίσηκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.

Æqui-

Æquivalens, ἀντίστροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως *vel* μὴ ἀγανακτοῦς *vel* ἀλύπως *vel* ἀπαραχθῶς *vel* εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμοιόω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογέω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγιος & πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικές, ἀρεστόν.
Æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Æquus, ἐπιεικὴς, ὁμαλός, ἴσος, κατευθὺς, δίκαιος.
Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti & Tribuni, ἀποδέκται, ταμιοῦχοι.
Ærarium, ταμιεῖον, χαλκεών.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν, χρηματοφυλάκιον.
Ærarius *sive* ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοσπάστης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id est*, qui ad Æs pertinet, χάλκιος, -ῦς.
Ærarius, *id est*, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὄλκιον, ὀλκαῖον, χαλκὸν, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, -οῦς, χαλκοστόμος.
Æreficium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπους.
Æripes, *id est*, ferratus, χαλκόπους.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, αἴριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Æro, as, χαλκόω, -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζὺς, τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας, -αντος, πολύπονος, ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυστυχὴς, ὁ δυστυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς χυτὸς,
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æsculens, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.

Æstas, θέρος, θέρεια, ὥρα.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαστέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαστὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιστὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, -ῶ, ἀποτιμάω, -ῶ, ἐκτιμάω, -ῶ, δοκιμάζω, ἀποδοκιμοῦμαι, -οῦμαι; μετρέω, -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος, διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, uro, καυματίζω.
Æstuarium, ἱκρόν, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμυρεῖ.
Æstuatio, καύσων.
Æstuo, καυσόομαι, -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, *calor nimius*, καύσων, ἔγκαυσις, εἴλη, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν, προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, *vel* αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νεανία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum & Æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ,
Æthereus, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρέσβυ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατίθεσθαι ἰλέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabre, *id est*, artificiose, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιεργάζω, -ῶ, & ἔομαι, οῦμαι.
Affabrefactum, περιεργασμένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἅλις & ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, & *cum gen.* & *absolutè*.
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατεσκευασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιεργία, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φλυαγματώδης λόγος,

Affectio & Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affectio, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι τινος· ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων, -ῶν, τρυχόμενος, κατειργασμένος.
Affectus ità sum, οὕτως ἔχω γνώμης, τοιοῦτος εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τούτο, οὕτως ἐκλαμαι τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομίζω. -ῶ, παρέχω, -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγγέλω, -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω, -ῶ τινα, ποιέω, -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω, -ῶ, προσπασσαλεύω & προσπατταλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσαναπλάττω, προσποιέομαι, -οῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim* concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, κῆδος, κήδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπίφασις, παράστασις.
Affirmo, ἰσχυρίζω, *act.* βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι, -οῦμαι, κατάφημί τι, διισχυρίζω, συμβιβάζω, διαρίζομαι.
Affixus, προσπεφυκὼς & προσπεφυκώς, προσαπτόμενος, προσηλωμένος, συμπλακεὶς, σύμπλοκος.
Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus, a, um, ἐπίπνοος & ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθουσιαστικὸς, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμός.
Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, & Afflictus, ûs, ui, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία & ταλαιπώρημα, πάθος, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης. Poët.

Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *act.* κακόω, -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέω, -ῶ, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριστὴς, κακοποιὸς, ταλαιπωρῶν, -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *cum acc.* κακόω, -ῶ, κακῶς ποιέω -ῶ τινά, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπιέζω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέομαι, -οῦμαι, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, -ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluentèr, ῥύδην & ῥύβδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπιρροία, εὐπορία, ἐπίρρυσις, πλεόνασμα.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, *neut. absolut.* πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.
Affluo, *id est*, Abundo, ἐπιρρέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, *id est*, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω -ῶ τινι, *act.* προσκαλέω, -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Afformido, ὑποφοβέομαι, -οῦμαι.
Affrango, ἐπιρρήγνυμι.
Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προσρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio, & Affrictus, ûs, ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προστίλβω.
nulla spes Affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, περιχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω, -ύνω, περιχύω, -ύνω.
Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθείς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λὶψ, λίβυς.
Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικόν.
Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε φέρε δὴ, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δὴ, εἶα ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.
Agelastus, *id est*, qui sine risu est, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον, χωμάτιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι, -οῦσθαι.
Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε εἶτα.
Aggemo, ἐπιστενάζω.

Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.
Aggero, as, σωρεύω, χόω, περισάττω.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πυκνίζω, ἐκπυκνίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, & ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω & ἐγχειρέω, -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω, -ῶ, ἀφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνίξειμι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἀφόρμησις, ἐπέλευσις.
Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάγωγος, εὐκίνητος, εὐτραφὴς, εὐσκαρθμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκίνης, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλοις περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐντελέχεια.
Agitator, ἐλατὴρ, ἀγεὺς, κινητὴς, ἀγωγεύς.
Agite, **Agitedum**, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω, -ῶ, κινέω, -ῶ, ἀνακινέω, -ῶ, πράττω, διαιτάω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω, -ῶ, λοχηγετέω, -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τ̃ ἀῤῥένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀρνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινὰ, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἀμὴν, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, -ῶ, πράττω, τελέω, -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id est*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἀγροῖκος, ἄπολις, χωρίτης.
Agricola, ἀγρότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρότης, γαίτης, & γητης ἐργαστήρ.
Agricolatio, **Agricultura**, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμετρία.
Ah, **Aha**, αἶ, αἶ.
Ah me miserum! αἶ τάλαν.
Ahenæus, **Ahenus**, χάλκεος, -οῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρωσσόν.
Aheu, ἰοῦ.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανος.
Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὰ πτερὰ, ἡ ἴλη.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer & **Alacris**, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀπενεχθείς.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, θρασύτης.
Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, *Att.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναπτερῶν, πτερῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτός.
Alauda, κόρυς, -υθος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λελευκασμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id est*, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθέρικος.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λευκὰς, σφονδύλη, ἄλφος.
Albugo, *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, *subst.* γραμματεῖον.
Albumen, *in ovo*, λεύκωμα, τοῦ ᾠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ᾠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἀλφός.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος.
Aleâ rem perdo, καταχυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγέω, -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυερὸς, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλη, ἑτέρωθι.

Alibi, ἀλλαχοῦ, ποῦ ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἑκασταχοῦ, ἐνίοτε, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἁμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἠλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω, -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
Alio, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῇ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἦμος.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιπόσον.
Aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινος, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἔνιος, δεῖνα, ἁμός.
Aliquo, ποῖ.
Aliquo modo, ἁμηγέπως, πῶς.
Aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ὅσάκις.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Alitèr, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, τἀνάλλως.
Aliubi, ἄλλῃ πῆ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
Aliunde, ἀλλαχόθεν, ἄλλη.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω, -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω, -ῶ.
Allaevo, λειαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω, -ῶ.
Allecto & Alicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσῃρημένος, προσκαταλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum & Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκοροδισμένος.
Allicio, ἐφέλκυω, ἐπάγομαι τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio & Alligatura, προσάρτησις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, συμπλέκω, προσδέω, ἐξαρτάω, -ῶ.
Allii caput, γελγὶς, ιος, vel ιδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὀλπόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυδάω, -ῶ, προσλαλέω, -ῶ, προσηγορέω.
Allubesco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ὑπολάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινὶ, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτραφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη & κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.
Aloë, ἀλοή.
A longè, πόῤῥωθεν.
Altare. βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
Altiosus, Altus, κρυόεις, κρυερός.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δέ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτερίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τίνι τι, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω & -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω, -ῶ, ἀλλοιόω, -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁποτεροσοῦν.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψήχης.
Altissimus, ὕψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βυθὸς, θάλασσα, χεῦμα.
Altus, τραφθείς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλυντικὸς, ῥεῖθρον, κῦτος, κρῶνος, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.

Aluta, κάρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατῶ, βδάλλω.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κύστις.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος.
Amabilitas, φιλότης.
Amabò, παρακαλέω, -ῶ, πρὸς Θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amantèr, Amatoriè, φιλικῶς.
Amanuenses, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herba nomen*, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus & Amarus, πικρὸς, ἐχιδνικὸς, καυστός.
Amarus valdè, ἔκπικρος, περιπικρής.
Amasia & Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amasius & Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐραστής.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διάδυσις, περιπλοκαί, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, -ῶ, πειράζω, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, διττός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω, -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam μνάομαι.
Ambire, *id est*, honores quaerere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, -οῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότεροι.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω, -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μάργος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχεύς.
Amnos, κάλαμος ἐξώτικος, σάλιξ.

Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω, ἐσθῆτα, veste, ἀμπέχω, ἀμφιέννυμι, -μι.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, ûs, ui, περιβολή, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, -.
φίλως.
Amicissimus, φίλτατος, φιλαίτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωστός.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amissio, ἀποβολή.
Amitto, *id est*, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, δυσέρως.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amantèr, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, *id est*, Amor, ἔρως, φίλτρον.
Amator, ἐραστὴς, φιλητής, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amo, στέργω τινὰ, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, -ῶ τινος, φιλέω, -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπεραγαπάω, -ῶ, ζηλόω, -ῶ.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι, -ῶμαι, ἐρῶμαι.
Amore complecti aliquem, ἐρωτικῶς τοῖ κινεῖσθαι διακεῖσθαι καὶ ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω, & -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, μετατεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω, -ῶ τι, διαχωρίζω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαι τι, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum accus.* εὔχω περιπτύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, προσπλεκόμενος.
Amplectus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, περιπλέξις.

Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπερθεσις.
Amplifico, πληθύνομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξαίνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατύς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ ςομφάσματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, σφαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω, τὸν τράχηλον, collum. ἀποσκύζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμοργὴ, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ ςάθμην.
Amussis, ςάθμη, προσαγωγεῖον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ ἄρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ᾽ οὐ, ἀλλ᾽ οὐχὶ, ἆρ᾽ οὖν.
Anas, atis, βρένθος, νῆσσα vel νῆττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθεμα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, id est, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίςομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchora demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλειος.
Ancillor, δουλεύω, ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιῤῥὼξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, ςενωπὸς, ἄμφοδον.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, -ῶ, λυπέω, -ῶ.
Angor, id est, moereo, ἀδημονέω, -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλωταί.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Angustè, ςενῶς.
Angustia, ςενοχωρία, ςενότης, θλίψις.
Angusto, ςενοχωρέω, -ῶ, ςενόω, -ῶ.
Angustus, ςενὸς, ςενυγρὸς, ταπεινὸς, ςενωπός.
Anhelatus, ἐκπνευσθείς.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευςιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.

Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Anilitèr, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, ἀὴρ, μένος, ἄνεμος.
Animadversor, κολαςής.
Animadversio, id est, poena, κόλασις, ἐπιτίμημα.
Animadvertere, id est, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐσχάτως διακειμαι.
Animans, adj. ἐμψυχέω, -ῶ.
Animans, subst. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as, καταθαῤῥύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω, -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω, -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
In Animo habeo, ἐνθυμέομαι, -οῦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαῤῥύνειν τινά.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
In Animum induco, προθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐπετήσιαι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω, -ῶ, τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, σιτονομία.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετής, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω, -ῶ.
Annuatim, κατ᾽ ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω, -ῶ.
Annunciatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κώπη, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χήν.

Anser

Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνιος.
Antæ, παρασάδες, παρασταθμίδες.
Antè, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἐπί, cum gen.
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω, τινος τινι, aliquem in aliquâ re. προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητὴς, προηγούμενος.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄρισον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω, τινός τινι, alicui in aliquâ re. προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω, -ῶ, σε, τε, προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, προπαρολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθριος, ἀμφίλυκος, (προσώνυμος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσημβρινός.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προπάντων,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, id est, præfero, προΐσαμαι, τινά τινος, aliquem alicui.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἂν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσαμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, οὐδὲν δῆτα τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω, -ῶ, ἀκυρόω, -ῶ, καταργέω, -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antistes, προσάτης, ἐπιςάτης.
Antistitium, προςασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, ûs, id est, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, podex, πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιςικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλῖψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιαλγὴς, ἀδημονούμενος.
Anxius sum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage & Apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella, sine pelle, λιπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἀπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, vel Apis, μέλισσα & μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἑκατος, Παιὼν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποςασία.
Apostata, ἀποςάτης.
Apostato, ἀποςατέω, -ῶ.
Apostema, ἀπόςημα.
Apparatè, παρεσκευασμένως.
Apparatio & apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ἐςί.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράςασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, id est, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, id est, nomino, ὀνομάζω τινά.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum.
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, pro ponderare, ςαθμίζειν, cum accus. ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, seu appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, gen. ἐπιθυμέω τούτου, ἵεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορυβέω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητής.
Applausus, κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κατάρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσοκμίζω, ἐξαρμόζω, ἀπτομαι, προσάπτω.
Appono, προςίθημι, παρατίθημι τι, προςάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τι, προσκομίζω.
Appositè, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.

Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines, τινὰ τῇ χειρί, manu.
Apprehensio, ἀντίληψις, ἀντίληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum.
Appropinquatio, προσπέλασις, πρεσιγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίστημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἰληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, πρόσηλος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, κάπριος.
Aptè, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, ἐς, cum accuſ. παρά, πρός, cum dat. & accuſ.
Aqua, ὕδωρ, -ατος, τὸ ὕδος, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπίσιον.
Aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικός.
Aquarius, undecimum ſignum Zodiaci ; ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aquâ degit, ἔνυδρος ; ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμός, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, αἰετός, ὁ.
Aquilo, βορέας, βοῤῥᾶς.
Aquilonaris, βόρειος, βόρειος.
Aquoſus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμός, θυσιαστήριον.
pro Aris & focis dimicare, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτός, ἀροτήσιμος.
Araneus, ἀράχνης, aranea, ἀράχνη.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρωμα, ἄροσις.
Arator, ἀροτήρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητής, δικαστής, ἐγγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος καὶ δένδρον, τό.
Areſcens, arboreus, δενδρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Arboreſco, δενδρόομαι.
Arbuſta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτός, ἡ θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcanè, ἀποῤῥήτως, ἀῤῥήτως.
Arcanum, ἀπόῤῥητον, μυστήριον.
Arcanus, ὑπόῤῥητος, κρυφαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτοῦ, ab eo. ἀπείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arceſſo, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω. συγχωρέω.
Arctus, στενός, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, ûs, τόξον.
Arcus cœleſtis, ἶρις, -ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαής, καυστικός, περιφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρίασμαι.
Ardeſte, vehementer amare, εὐμενῶς διατίθεμαι πρός τινα.
Ardeſco, φλέγομαι, ἐξάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνάντης, ὑψηλός, ὁ, ὁ.
Area, ἅλως, ἅλως. πέδον
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenoſus, ἀμαθώδης.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Areſacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυραμοιβεῖν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod eſt ex argento, ἀργυροειδής, ἀργύρεος.
Argenti ſpuma, λιθάργυρος.
Argenti-fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ου, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμός, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινα.
Argutator, σοφιστικός, σοφιστής.
Argutiæ, στωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, ſubtilis, ὀξύς, ἀγχινούστατος, λεπτολογιστής, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρός, αὐαλέος, σκληρός.
Aries, κριός, κτίλος.
Ariſta, ἀθήρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ ἔντεα, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρασκευάζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμός, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιστής.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
Armentoſus, ἀγελαιώδης.
Armentum,

Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἐξοπλίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, αὐλακίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, *vel* Arrhabo, ἀρραβών, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, καταπτύγω.
Arrogans, ἀλαζών, ἀποτετυφωμένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμήν, ἀλαζονεύομαι, προσποιοῦμαι.
Ars, τέχνη, τεκτοσύνη.
Arsenicum, ἀρρενικόν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articuláris morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργός, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδάλεος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τό, πιμελή, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruspicina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρούριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον, ου, τό.
Ascendere ad honores, καταχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνέλευσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, *id est*, ascia cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαι τινι τι, εἰσποιέω παῖδα.
Ascititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Ascribere, *imputare*, προστίθεσθαι.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Ascribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικός, ὀνώδης.
Asinus, ὄνος, βάπαλος, βρωμήεις.

Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπός, ὁ, βλοσυρῶπις, -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχύς, χαλεπός, δριμύς, σκληρός.
Asperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιρραίνω, διαρραίνω, αἰονάω, -ῶ.
Aspergo, -inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, ἀπωθέω, ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινα, ἐμβλέπω τὴν γῆν, εἰσοράω, δέρκω.
Aspirare, *favere*, ἐπιπνέω, ἐπαμάζειν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, *afflo*, ἐπιπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatus, ὀπτός, ὀπταλέος.
Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ἔκτημα.
Assecla, ἀκόλουθος, ἀμφίπολος.
Assector, παρακολουθέω τινι, παρέπομαι.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Assensus & Assensio, ἀμέλγεια, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio & Assentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, σιωπάω, ὑποψηφίζω.
Assequor, ἐγκαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχάνω.
Asseres, σανίδες.
Assero, *affirmo*, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Asserere in libertatem, ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτής, ἐκδικαστής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseverantèr & Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Assevero, διαβεβαιοῦμαι τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assiduè *vel* assiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχές, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχής, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινι, προσμένω τινι, ἐπιμελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Assimilis, ὅμοιος, παρόμοιος.
Assimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίσταμαί τινι, παραμένω.
Asso, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινὶ τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι συνεθίζομαι.

Assuesco,

Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινά.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίστημί τινι.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, προσεσταλμένως.
Astrictio, σύψις.
Astringo, προσβάλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu, pro Astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, δεινότης.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρός, ἀλώπηξ.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλά· ἀλλὰ μήν.
Atat, ἆ ἆ, αἶ αἶ.
At certè, ἀλλά, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλ' ἔτι.
Atavus, δισπάππος.
Ater, μέλας, μελαγχρώς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητής, ὁ· ἐπασκητής.
Atque, καί, τί μήν, δέ.
Atque etiam, ἀνὰ δὴ καί.
Atqui, ποτερόν, ἄρα, ἀλλά τοι, γέ τοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλή, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπός, ἀπηνής, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox scelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὥς, καὶ μήν.
Attemperatè, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχή, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω, *cum dat. & accus.* σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημι τινί τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.

Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνήν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, *aliquem*: ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, διδίττομαι & δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aspectu*.
Attonsus, περικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμός, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *arma*: ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμί τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρῖψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβείς, διάτριπτος, παρατεθριμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτής, ὀρνιθευτής, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐτουργός, αἴτιος τούτου.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τό· σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατευημερῶ.
Auctus, αὐξηθείς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, *acc.* ἰξεύω, ὀρνιθοθηρεύω.
Audacia, θράσος τό, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audacia & impudentia fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audacitèr *vel* Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παρρησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητής, θρασύς, ἀθαμβής.
Audax sum, θαρρέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαρραλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, *cum acc.*
Audio, ἀκούω, ἐπακούω τι, & τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακούειν τινος.
Audire bene, *id est*, laudari, εὖ ἢ καλῶς ἀκούειν, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξυήκοος.
Auditus, ûs, ἀκοή, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.

Auditus, *part.* ἀκουσθεὶς, διαπυσθεὶς.
Ave, χαῖρε, ἔρρωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρόμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι. ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποτροπή.
Aversor, ἀποστρέφομαι τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Aversus, ἀποστραφεὶς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σε τοῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, -ήσω, & αὐξάνω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις. ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, & -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαστοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror benè, φωνὴν ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus, a, um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστός.
Augustus mensis, αὔγουστος.
Avia, μάμμη.
Aviarium, ὀρνιθὼν, ὀρνιθοκομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπουλος.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐνθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς, ὁ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Avis, ὄρνις, -ιθος, ἡ, νεοσσὸς οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικὸς, παππῷος.
Avius, *sine via*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιάξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα. περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Auliculus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινα τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piscis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφαὴς, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσειος, ἐπίχρυσος· χρύσεος, -οῦς.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχεῖα.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρμοτοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἴκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτὸς, τὸ, οὖας.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τοῦ ὠτός.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnus habens aures*, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auri captus, χρυσεραστὴς, χρυσομανής.
Auro micans *vel* coruscans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω· εἰς ἕω.
Aurum, χρυσὸς, ὁ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, πειθαρχία.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auscultare, *obedire*, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινι.
Ausculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακουστέω, προσίσχω, προσέχω.
Ausim, τολμῴην.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicato, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem, *pro* sed, δὲ, δαὶ, δῆτα, δῆτα.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκιος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικουρέω τινι.
Auxiliò tibi venio, βοηθὴν παρίσταμαί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.

Axioma,

Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω, & βακχιάω.
Bacchus, Βάκχος, ἴακχος, διονύσιος.
Bacillum, βακτρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, ῥομφάζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, νωτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλος, τραυλὸς, ἄτυπος, ἰχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus, *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γενεῖον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειάτης.
Barbitus, βάρβιτος.
Barbus, stupidus, βλὰξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος, βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητής.
Basio, *osculor*, φιλέω τινα.
Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμονία.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα τι.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τραγήλια, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρήϊφιλος, αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ, ἀπόλεμος.

Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, *bellum* gero, πολεμέω σοι, & πρός σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δοριάλωτος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἰπεῖν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψὸς, ὁ.
Benè, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργὸς, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωΐδιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, *bibosus*, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accus. sed Atticè gen.*
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, φιλοπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρατος & δικέρως.
Bidens, δίοδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, δυήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἀνδίχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυὴς, διχηλός.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.

Bijugis & Bijugus, δίζυγος, ου.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Billosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελής, διμελος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετής, διετος.
Bini, διττοι, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχασθείς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπόδης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertito, διχῆ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διχηλής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bituminеus, ἀσφάλτινος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæsus, βλαισός, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσποίησις, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, tibi, χαρίζομαί τινι, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, συμπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μειλίχιος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολέσχης.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκός, βόειος.
Boatus, βοή, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ· ἄπολος, βλωμός.
Bombilatio, *solus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἀπροφασίστως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, σὺν συγγνώμῃ.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *seu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθός, ἐσθλός, χρηστός, καλός.
Bonus & probus vir, καλοκἀγαθος.
Boo, as, are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves pascere, βουκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus & Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουτασία, βουσφαγία.
Boum custos, βουκόλος, βοηλάτης, βουφορβός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρίς, ἰδος, ἡ διαζώματα.
Brachiale, ψέλιον, βραχιόνιον, χλιδών, χλιδώνιον.
Brachium, βραχίων, -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλουργός.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Brassica, κράμβη, καράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχύς, σύντομος, σύστομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, συντομία.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπή, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, ἀναισθητώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βοστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὰ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουφορβός.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βουδόριον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾶν.
Buccea, æ, ψωμός, ἔγκαψις.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κῆρυξ, σαλπικτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, φρῦνος, ου, ὁ· φύσαλος.
Buglossus, βούγλωσσος & βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερμάτινον θύλακον.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀπόφυσις.
Bulla, insigne, ὁ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, *bullâ ornatus*, ὁ κάλυκι κεκοσμημένος, πομφολυγοφόρος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, *sive* Buris, ἐχέτλη.

Bustuarius, βυστύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρά.
Bustum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum vel Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος, ου, ἡ.

C.

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακκάβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρουν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμός, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφή, ἄκρον, αἶπυ.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, vel νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, ob funera, τοῖς τῶν νεκροῖς, ob cædes aliquorum, ἀθύμως λέγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κῆρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τεκας, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐάλωτος, ἐρείψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλός, ἀλαός, ἀόρατος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κύριμος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγος.
Cœlestis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, *sculpo*, γλύφω, ἐγκολάπτω.
in **Cælo**, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανός, ὁ πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, *coma*, κόμη, χαίτη, βόστρυξ, -χος, κουρά.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομή, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, καὶ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, ἢ, πλὴν, ταῦτα, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister, vel Calamistrum, καλαμὶς, ἰδος, ἡ, καλλυντρον.
Calamistratus, βοστρυχισθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miseria*, συμφορά, ἀτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, vel περί τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, ὀϊζυρὸς, δυστυχὴς, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρίς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, περίδημα.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, onis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στείβω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθιώδης, λιθιῶν.
Calculus, ψῆφος, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νουμηνία.
Calendarium, ὁ ἐφήμερος, ἐφημερίς.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελεά, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.

Caligo, *caecutio*, ἀμβλυώπτω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, *perfectè scio*, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἔμπειρος ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολεφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis, is, τρίβος, πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Callum obducere, σκληρόειν. τυλοῦν.
Callum & Callus, τύλος.
Calo, onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοπόδια.
Calor & Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κράνιον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακρόομαι.
Calvitium, *vel* Calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινὰ, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. chalk, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρικός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινόω.
Caminus, ὁ καὶ ἡ, κάμινος.
Cammarus, ἀστακός.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον.
per Campum, καππεδίον.
Camurus, *inflexus & curvus*, ἐπικαμπής, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖνος.
Cancer, *morbus*, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, *albâ veste indutus*, λευκανθείς.

Candidè, εὐγνωμόνως, ἀδόλως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκός, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἀπονηρός.
Candor, oris, *albedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo, & Canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere Classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικός, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, *gen.* σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, *Robr.* κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, κανναβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψάλτης.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπᾳδείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαιρα, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, *delectare*, τέρπειν τινά.
Capere, *eligere*, αἱρέω τὰ ὅπλα, *arma*.
Capere, *tenere*, αἱρέω τὴν πόλιν, *urbem*.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.

Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἀλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φίμος.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρέω.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν, ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκάς, αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehensio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, *vel* Capo, nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaseus, *vel* Carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, έος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλειν, ἢ, ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
è Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξιέναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam* τὸ ξιφίον. *aliis* τὸ ἀκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐντερόνεια, κύτος τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Critas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, ξάνσμος, διάξανσις.
Carmino, ξαίνω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεοδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω. σε τῆς ἀπιστίας, *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθίγως.
Carptor, *reprehensor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁρματηλάτης.
Carrus, *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, σκηνὴ, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, προσφιλής.
Cassis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, *galea*, κόρυς.
Cassita, κορυδαλός.
Cassus, κενὸς, φροῦδος, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον, κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζειν τινὰ, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.

Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστὴς.
Castigo, ὀνειδίζω τινα, ἐπιπλήττω τινι ἢ τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τ̃ στρατιᾶν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.
Castratio, εὐνουχισμός, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ, ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Castro, excido, ἐκτέμνειν τινι, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλύβιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, *vel* Cataractes, καταρράκτης.
Catarrhus, κατάρροος, -ρους.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσίδετος.
Cateno, δεσμέω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, στῖφος, σπεῖρα, ἴλη, συλλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, *vel* Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, *sagax*, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀρροπύγιον.
Caudam motitans, σαινουρος, *seu* σαίνουρος.
Caudex, στέλεχος, στέλεχος τὸ, κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου, *vel* τηροῦ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accus.* φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ὁ μυχὸς.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοσκώπτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, [illegible] ἐπιχειροτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς οὗ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona mulier, καπηλίς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπωλεῖον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δι' ἥν.
Caussa indicta damnari, ἐρήμην καταδικάζεσθαι.
Caussa inlicta damnare, ἀκρίτως ἢ ἀκριβῶς λόγον καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥὼξ.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔμφρων, σωστός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, εἴκων, ὑπείκων, ὑποχωρῶν.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐξίστασθαι τῶν ὄντων.
Cedo cessi, παραχωρέω τινι τοῦ βήματος, *è suggestu*, εἴκω τινι. ὑποχωρέω τινι αὐτοῦ, *de via*, ἀναχάζω.
Cedo, *id est*, dic, εἰπὲ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφθεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφημίζειν, δοξάζω τινα.
Celebrare, laudibus, ἐπιφημίζειν τινί τι, ἐγκωμιάζειν τινα.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμός, ἐξαγγέλσις.
Celebratum vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, ὑφημισθεὶς, ἐξαγγελθεὶς, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυπληθεῖα, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeriter, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celerius opinione, θᾶττον, ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα.

quam

quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνών, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυβάτιον.
Celo, abscondo, ἀποκρύπτομαι, & ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, excellentia, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, puto, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, sententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τ̃ γνώμην.
Censere, facultates æstimare, τιμᾶν τινι τοῦτου, tanti.
Inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Censûs, τίμημα.
Census, part. τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταετής.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονταπλάσιον.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, vel -χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς, ἰδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, i, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, vel εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero, as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν, -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπέδως, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adversus hostes.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινι περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cæspitio, vide suprà Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τ̃ μάχης, ῥᾳδιουργέω, ἀργέω.
Cestus, κεστός.
Cetarius ria, rium, κητώδης, κητῷος.
Cetarius, i, κητοθήρας.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, αὐτόγραφον.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.

Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορηγεῖον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Christiana professio, χριστιανισμός, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικά, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτά, βρώμματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄτος, συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινά.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱροῦμαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφή, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλή, ἀτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρίς, πυγολαμπίς.
Ciconia, πελαργός.
Cicur, τιθασσός, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, item Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω, πάντα λίθον, omnem lapidem.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχίνιον, διφθέρα.
Cilium, βλέφαρις.
Cimex, κόρις.
Cinaedus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχωθείς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.
Cinctus, ûs, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, circumsepire, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος.
Cingo, coërceo, ζώννυμι, περιβάλλω, διαζώννυμι.
Cingula, æ, quâ cingitur jumenta, ζῶμα.
Cingulum, ζωστήρ, ταινία.
Cinifio, ὁ τῇ καλαμίδι σποδίζων, ἢ διὰ τῆς σποδοῦ θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδός, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρι, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio, vide Cieo.
Cippus, ποδοστάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ cum genit. κατὰ cum accusat. περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiem.
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδρομία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγή, περιδρομή, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, idem quod circa, περί, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.]
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτής, ὁ ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθείς, περιειλημμένος.
Circuitus, nom. περίοδος, περιβολή.
Circuitus, κυκλόθεν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ accusat. ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγή, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομή, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθείς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, decipere, παρακρούεσθαι τινα, aliquem, ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορά, περιγναμψις.
Circumfluo, περιρρέω τινος, περιρρέω τι.
Circumfluus, περίρρεος, περίρρυτος.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ. ἀγοραῖος, ἀλήμων.

Circum-

Circumforo, περιτετραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιεστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιμύρομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περισχίζω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio*, *determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιίδρυσις, περικάθισις.
Circumsessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθίζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περιεσκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, καταςκοποῦμαι.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιορῶ.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐσταμαι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλέω, περικυλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βοστρυχούμενος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, στρόφος.
Cis citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharoedus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citra, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, *Rhenum* : ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
Ultrò Citròque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος, πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ὑμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.

Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, *tubâ cano*, κλάζω, κλαγγάζω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, εὐγλαυὸς, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχίων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, [illegible].
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθροις κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλείθροις ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορύνη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινά.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας, -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementèr, πρᾴως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, [illegible], σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινί.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γήλοφος, βουνός.
Cloaca, ὀχετὸς, -ὸς· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδηφόρος.

Clypei Umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, [illegible] ὀμφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, σωρευθείς.
Coacervo, ἀθροίζω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, in unum 1 συγσωρίζω, σωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ῡ, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνάπτω, συμμίγνυμι.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, ἐξ.
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ε, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πυτία.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίσταμαι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστῆναι, στενόω, στενοχωρέω.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ὁ, κοχλίας.
Cochleare, ὀβολὸς, κοχλιάριον.
Coctilis, ὀπτός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὀπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τό· *sed pro libro*, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι, -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολυδάπανον καὶ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνιστήριον, ἀνώγεον, ὑπερῷον.
Cœnatoria, [illegible].
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνέρχομαι.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικί, συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μίξις, ἐπιμιξία, συνουσία, -ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, καταρχθὲν, τὸ ἀρχή, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.

Coërceo,

Coërceo, καθείργω τινα, ἀπείργω τί τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Coetus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, compellere, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαι τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τὸ ἐννόημα.
Cogitatò, ἐσκεμμένως, ἐκ προνοίας.
Cogito, meditor, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τίνων, διανοέω τι, λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τὰ σύμφωνα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγένεια, τὸ συγγένημα.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ κατ' ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, coacervo, συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐν ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, συνοικέω, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεχὴς.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινι, συμπέπτωμαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, καταστέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατέχειν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.
Cohorresco, καταφρίττομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortandus, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, σύνελευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ὀργιάζω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόῤῥης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collandatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορὰ, ἔρανος, ὁ, συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἄθροισμα.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνάρχων.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συνθλάω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo, as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν καὶ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχέω.
Collineo, as, εὐστοχέω, καταστοχάζομαι.
Collino, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κολωνὸς, χῶμα.
Collisio, πρόσκρουσις, συγκρουσμός.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι,
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, διαλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, προσπαίζω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακούργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαίκτης.
Collusoriè, συγκακουργικῶς.
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλῆδος τε.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, *veneror* : σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβάζω.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι,
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν vel γῆν.
Collocasia, κολοκασίον.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἔποικος.
Color, χρῶμα, χροά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Colossus, κολοσσὸς, -οῦ, ὁ.

Colostra, ἡ πυριέφθη, -ιδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιστερεὼν, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστεροτρόφος.
Columbus & columba, περιστερά.
Columella, στυλίδιον.
Columen, στύλος, ἔρεισμα.
Columna, στύλος, κίων, ἔρεισμα.
In Columnâ insculpere, στηλογραφεῖν, στηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔντριχον, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, cum aliquo.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βιβρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, -onis, & comessor, καταφάγας, ὁ, βοφάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Comessabundus, ἐπίκωμος.
Commessatio, κῶμος, -ου, ὁ· ἀσωτία.
Commessator, κωμαστής.
Commessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, -i, κωμῳδός, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, συσταδόν.
Cominus pugnare, συστάδην, ἡ συσταδὸν, μάχεσθαι.
Comis, humanus, χρηστὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, ûs, ἀκολουθία, θεράπεια.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ· ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, vel Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω, dat. συνακολουθέω τινι, παραπέμπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, dignus qui laudetur, ἐπαινετός.
Commendare, id est, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, id est, laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, propter hæc.
Commendatio, ἔπαινος, ὁ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentarii, πραγματεύεσθαι, περί τινος, συμμελετάω.
Commentarium vel Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διασκέμμα.
Commentitius, fictus, πλασματώδης.
Commentor, -oris, εὑρετής.
Commentum, res ficta, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, iter facio, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium, esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκεράω, συγκεράννυμι, συγκυκάω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω σε τούτου.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἁρμονία, συναφή.
Commissus, πεπιστευμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, peccare, πλημμελεῖν τι.
Committere, idem quod sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, utendum dare, χρῆσαι τινι ἀργύριον.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, commoditati alicujus inservio, συμφέρω τινα, συμφέρω τινι.
Commodum, utile, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, opportunè, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, habitatio, συνδιατριβή.
Commoratio, mora, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.

Commoror, ἰλλύω, χρονίζω, διατρίβειν τινί, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, perturbo, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τινι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφράττω, ἀποτειχίζω, παρασκευάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, permuto, ἀλλάττομαι τί τινος, ἀνταμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξαρτύω, κομβόω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγής, εὐπαγής.
Compago & Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, παρόμοιος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, confero, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, emere, πορίζομαι τινί τι.
Ità Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρός, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, alloquor, καταλογίζομαι τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελής, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομή, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβή, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
Compertum & exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινά, εἴργω, κατέχω.

Competens, ἁρμόδιος.
Competenter, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραβάλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συμβάλλω, ἁμιλλάομαι.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, accus. περισυλάω τι, σημαίνω.
Compingo, συμπήγνυμι τί, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελής, ἐν τῇ ἀγυιᾷ ἢ ἀμφόδῳ.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, συμβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, perfectus, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, verborum, περίοδος.
Complexus, περιπλέξις, περιοχή.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλοφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιθρηνέω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, -ω.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, conjungo, συντίθημι λόγον.
Componere, pro disponere, συντάττειν.
Componere, ornare, κοσμεῖν.
Componere, concordare, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατής, ἐπίβολος.
Compos mentis, νοῦν ἔχων, ἔμφρων.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμπότις, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχή, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σε τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, intelligere, κατανοεῖν.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, premo, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.

Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Compsus, ἁβρὸς, καλλωπισμένος.
Compulsus, σπευσθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύσσω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, us, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, συγχωρέω σοι τοῦ θέρους, ἐφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, εὐμελία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συγκρίνω.
Concerpo, συσπαράττω, διαρρήγνυμι.
Concerptus, [illegible].
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω τινὶ, συναγωνίζομαί τινι.
Concussio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ὄστρειος, ἁλουργός.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω, τι, κατακόπτω.
Concido, cado, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, vel mente, [illegible], καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνέδριον.
Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, benevolum facio, προσάγομαί τε χρήμασι, φιλόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐσυμμετρία.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστής, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λέγειν.
Concionor, concionem habeo, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.

Concipere [illegible], εἰς τὸ νοῦς λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, ἐπάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρωρμημένος.
Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμιεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, -ος, ον, -ουν.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέσσω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, [illegible] τινά τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, [illegible], ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concrescitius, σύντροφος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, [illegible].
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, [illegible].
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, μίξις.
Concretus, συμπεπηγώς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινὶ, [illegible], συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρευνάω.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω, χρηματίζω, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, scire, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομέω, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, [illegible], συνδρομέω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκινημένος, διασεισθείς.
Concutio, κλονέω, σείω, συσσείω.
Condemnatio, [illegible], [illegible] τὸ πρῶτον.

Condecet

Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, καταδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὸς, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, συναγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condigne, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα, -ατος, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθητρὶς, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητής, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione est, ἐπὶ ταύταις τῇ ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγός, κτίστης, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθείς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, extruo, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συγγνωσμένος.
Condono, δωροῦμαι pro ignoscere, συγγινώσκειν τινί τι. καταχαρίζομαι.
Conducibilis, λυσιτελής, χρήσιμος.
Conducit, utile est, συμφέρει.
Conducit, duco, συνάγω, accus. συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθωτής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμός, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλέω τινὶ, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Confarreo, ἀρτοτελέω, ἀρτιλίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστής, δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, κατάτονος τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, comparandus, συμβλητός.
Confero, congrego, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.

Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, è vestigio, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, perficio, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἐκτελέω.
Confidens, θρασύς, θάρσυνος.
Confidenter, θαρραλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ εὔελπι.
Confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, σύνορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτής, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, τεθαῤῥηκώς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογοῦμαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθείς, κατακεντηθείς.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare aes alienum, δανείζομαι ὑπό τινος χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, acie decerno, συμβάλλω, συῤῥήττω τινί, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμοῤῥοία, σύῤῥοος, ὁμόῤῥους.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διελαύνω.
Confoederatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διορυχθείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥαγώς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συνθλίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγή, προσφύγιον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confuse, perturbato ordine, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευή, ἔλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, στενάζω, συνάχθομαι.

Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγεννώμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλλήπτων, συμπαίκτης, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σχαμαδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συνελίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοὶ τούτῳ.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, κολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruenter, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, convenio, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, vel Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, εἰκάζω, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐστοχάζομαι, gen.
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, conjecturâ assequi, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugalis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjunctè, vel -im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, συζεύγνυμι.
Conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συστάντες.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
Conjux, vel Conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.

Connexio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεταμένος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινα.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, concutere, συσσείω τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συρράπτω, ἐπισάττω.
Consceleràre, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιβαίνειν ἐπί, accus.
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τὸ· συνείδησις.
Conscindo, διαρρήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, συνοῖδα, σύνειμι.
Conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἱέρωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερόω.
Consector, θηράομαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus, ûs, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω, περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, συμφράττω.
Consequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολουθέω, pro obtineo: τυγχάνω τινός, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συνίστασθαι.
Confero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Confero, plante, φυτεύω.
Consertus, ἀπτόμενος, συμπλεκής.
Conserva, συνδούλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.

Consero,

Conservo, *custodio*, φυλάσσω, σώζω τινὰ, τηρέω, σωτηρέω.
Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessor, συνέδρος.
Consessus, συνέδριον, σύνιζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Considerate, περιεσκεμμένως.
Consideratio, σκέψις, διάσκεψις.
Consideratus, περιεσκεμμένος.
Considero, σκέπτομαί τι, περὶ τινος, κατανοέω τι, περὶ τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐπισημαίνω.
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμήχανος.
Consilii sum inops, ἀπορέω, διαπορέω.
Consilium, βουλὴ, βούλευσις, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω σοι περὶ τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
In Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Consisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
Consitio, φυτεία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρηγορος.
Consolatorius, παραμυθητικός.
Consolido, συμπηγνύω, καταβεβαιόω.
Consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Consonans, εὔηχος, σύμφωνος.
Consonantia, συμφωνία.
Consono, *simul sono*, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύγκληρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
Conspectus, συνοραθεὶς, κατοπτευθείς.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθείς.
Conspicillum, κατοπτρίον.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, περιάσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συσταθείς.
Conspiro, συμπνέω τινὶ, ὁμονοέω, συνίσταμαι τινὶ, συμφωνῶ τινὶ, ὁμοφρονέω.
Consputo, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐσταθὴς, βέβαιος.
Constanter, εὐσταθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐστάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεστηκὼς, τεταραγμένος.
Consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno, is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Constipio, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι· *item* locum & tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία· mala, καχεξία.
Constitutus, κατασταθεὶς, τακτός.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, συνίσταμαι.
Constrictio, πίλησις, ἡ σύψις.
Constringo, συσφίγγω τι vel τινὰ, συσφίγγω βρόχῳ, περισφίγω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, secum: ὁμιλέω τινί.
Consuetudo, ἔθος, τὸ συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ᾽ ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consulte vel Consulto, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προαιρούμενος.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accus*. ἐκποιέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, κατανάλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συνανίσταμαι.
Contabo, vel contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contectus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, virtutem: καταφρονέω τινὸς, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.

Contemptibilis, καταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελῶς.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, ὀλιγωρίαν ἔχειν.
Contemptus, ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοὶ περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ἰδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, ûs, συμπλοκή, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νύξ, νυκτὸς ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· aliquando, temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, assiduè, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, id est, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, persevero, διατελέω, ποιῶν.
Continuus, διηνεκής, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, [illegible].
Contortio, συστροφή, περιαγωγή.
Contortè, συνεστραμμένως.
Contra, ἀντί, ἐπὶ cum gen. κατὰ cum gen. ἄντικρυ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ δεῖ.
Contractio, συστολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινί, & πρός τινα· κατειπεῖν τινι, ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere aes alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντιότης.
è Contrario, ἀντικειμένως, ἄντικρυ.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.

Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· συνεισφέρω.
Contristo, λυπέω τινά. ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβείς.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversiâ, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταπαῦσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητούμενος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβιωτής, σύσκηνος, ὁμόστεγος, ὁμοτράπεζος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συσκηνία.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· θεωρέω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumaciter, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθὴς τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumeliâ afficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, [illegible].
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστὴς, ἐπηρεαστής.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθείς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιρρώννυμαι.
Convallis, συναγκεία.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, πρέπων.
Convenienter, συμφώνως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, σύνειμι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινι, ἀρέσκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνῆκε.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβή, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφή.
è Converso, καταλλάγδην.
Converso, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλέω τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, σύγκλισις, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπής, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus, ûs, συμβίωσις.
Convinco, καταλέγχω τινά, ἐξελέγχω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινί, διασύρω, ὀνειδίζω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω, τοὺς πρέσβεις, legatos.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλύειν.

Con-

Convivo, ὁμιλέω τινί, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, συγκλήσις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Coopercultum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, συγκαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooperatio, ἐγχείρησις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, [illegible].
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copiosè, ἀφθόνως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copula, ἀσύνδετος.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἁρμόττω, ζεύγω.
Coquina, κλίβανος, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, cum genit. ἔμπροσθεν, genit. ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχνιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κερατα ύλης.
Cornicula, [illegible].
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατιστής, κερουτιῶν.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, quod cornua habet, κερατίας, εὔκερως, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπίφορα, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· item pro conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ ἑστώς.
Coronis, κορωνίς, ἴδος, ἡ.
Corono, στεφανόω ἢ νεκρὸν, στέφω τινά.
Corporeus, σωματικός, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τό, χρώς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτής, εὐθυντής.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητής, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι, εὐθύνω τι.
Corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὰ μέτωπα, ῥυσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, contamino, διαφθείρω γυναῖκα, item illicere muneribus, καταδωροδοκέω, διαφθείρω χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, ἀδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορά, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντήρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ, -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, coxendix. ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus παχυλός, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατήρ.
Crates, ταρρός, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτίστης, δημιουργός, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τό, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινός, πυκνός, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστός, πιθανός.
Creditor, δανειστής, χρήστης.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, fidem habeo, πιστεύω, quandoque mutuum

mutuum

Creditum dare, δανείζειν, interdum pro puto, οἴμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, ἄπιστος, ὁ καὶ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς, -ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, πλαταγή.
Crepido, [illegible], [illegible].
Crepitum reddo, [illegible] μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, πρωτοπαιγνία, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον & -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, περί τινος τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ, -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus & -um, κρόκος, & -ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυρόειν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμαλέος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα, -ατος, τὸ, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ, ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, patibulum, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum & Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.

Cubicularis, κοιτωνικός.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, κοιμητήριον, θάλαμος, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζομαι.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ. κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς ἢ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, di, cusum, κόπτω νόμισμα, [illegible] χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus, a, um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, καὶ παντὸς ἐστί.
Culcitra, στρωμνὴ, στρῶμα, τύφαλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ, -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθήρ.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπιμεμπτός.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμεμπτός.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter futorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius, faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, præpositio, ξὺν & σὺν, cum dat. κατὰ, cum genit. μετ' cum gen. [illegible]
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, ὡς τὰ πρῶτα.
Cum venia tua, σοὶ τεθαῤῥηκὼς, συγχωροῦντός σου.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, ἀφθόνως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισεσωρευμένος, ἐντελής.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τι τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, -ίδος, ἡ, σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίσι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐν πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητικός.
Cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφωτός.

Cuneus

Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διώρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ὁρμώμενος.
Cupidus cognitionis, φιλομαθής.
Cupio, ἐπιθυμέω τινός, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire*: ἐράω, ἐθέλω, βούλομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντὶς, ἔρις, ἐπιμέλεια, κῆδος, -εος, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπίτροπος, item *tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, vel ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος. Significat etiam *mederi*, ἰᾶσθαι τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινός.
Curriculo, δρομαῖον.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, ἁρματηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομαδὴν, μεταδρομαδὴν.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare sursum, deorsum, *Ter.* περιτρέχειν ἄνω κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρέχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Cursus *brevis*, καλλεκὸς, βραχύς.
Curvamen & Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκμὴν, κατ' αἰχμὴν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκμή.
Cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodia, φυλάττω τι τινὶ, φρουρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατος.
Cynosura, κυνόσουρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δορκάς.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers.* & *accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*; κλοπὴν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, ἄτη.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεά, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινέω πρός τινα, *in aliquem*; ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, *gratiam*.
Debilis, ἀσθενὴς, -έος, βληχρὸς, ὁ, ἄρρωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινὰ, ᾀσματίζω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.

Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δίκαιον, ἐπιεικής.
Decentèr, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζειν, καθήκειν, dat.
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικός.
Decepta facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, βαίνω, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ἄνω, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, δεκασμός.
Decimo, δεκατεύω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διακοπή.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἀδ...ας. ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, περικλινὴς, κατωφερὴς, πρανὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, τὸ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομεῖν, ἐκτραχηλίζειν.
Decolor, ἄχροος, -ος, ον, -ου, δύσχροος.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ καὶ ἡ, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δόξαν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ & τρικυμία dicitur*.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.
Decursus, καταδρομή.

Decus, oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, μετὰ χιασμοῦ, εἰς χ.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποτινάσσω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει· ἀσχημεῖ.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινὶ, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη, κακὸν, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Dedito, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθεὶς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω, καραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανάω.
Defæco, ἀποτρυγάω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινὰ, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερμαχητής, οῦ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπιάομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινός.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήγνυμι.
Definio, καθορίζω, ἀφορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁριστικός.
Definitivus, ὁριστικός.
Desit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἐμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀποκλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόῤῥοια.

Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταξανίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμός, ἀποστέρησις.
Defraudator, σοφιστὴς, ἀποστερητής.
Defraudo, σφετερίζω, ἀποστερίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἕψητον, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφύγω.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, οὐ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· item mortuus, νεκρός, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενής, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπομαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολή, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἑξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄντος, ἀπολισθαίνω, τινος, καταφέρομαι.
Delapsus cælo, οὐρανοπετής.
Delasso, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεύς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογή, ἐπιλογή, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἀποστέλλω τι, ἀποπέμπω, ἐντέλλομαι.
Delegatio, ἐπιτροπή, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, εἰς συμβουλευόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibuo, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀλειμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερός, ἁβρός, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφή, τρῦφος τό· ἁβρότης.
Delicias facio, ἐντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, καταχρίω, pro permulceo, κηλέω, θέλγω τινὰ, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἐξαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, χρονόληρος.
Deliteo, vel Delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, vel Delphinus, ὁ Δελφὶν vel Δελφίς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀφρόνως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινὰ, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, κατλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν, vel μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, imperium populare, δημοκρατία.
Demolior, κατασκάπτομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολή, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀποφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀπακινέω.

 Demptus,

Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμαλάσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Deneni, æ, um, δεκαταῖοι.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι. ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ καὶ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀπονομάζω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδούς, όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denunciatio, παραγγελία, φάσις.
Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, accus.
Depaciscor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλάω.
Depello, ἀπελαύνω, τινά τινος, ἀπείργομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι, item impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαι τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφύρτιος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθεμαι, pro fidei alicujus committo, παρακατατίθημί σοι ταῦτα.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπορθέω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.

Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depositus, παρακατατεθείς.
Depraedor, συλάω.
Depravatio, παρατροπή, διαστροφή.
Depravatus, διαφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, supplico, δέομαι, παραιτοῦμαι τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, κατεπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, [illegible]
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀποτρόπαιος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, reseco, ἀποτέμνω· & pro existimare, νομίζω, οἴμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινός, χλευάζω.
Deripio, ἁρπάζω.
Derisor, καταγελαστής, οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγή, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀτιμόω.
Descendo, καταβαίνω· ex equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, κατάγω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, deficio, ἀφίσταμαι τινος, ἀποστατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφή, περιήγησις.
Deseco, abscindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω τινά, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, εἰς τὸ δικαστήριον μὴ ἀπαντᾶν, ἐγκαταλείπειν.
Desertor miles, ὁ λιποτάκτης.
Desertum, ἔρημος, -οῦ, ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses, idis, ῥᾴθυμος, χαλαρός, ὀκνηρός.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, βαρυνόω, ῥᾳθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τοῦτο, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, gen. ἱμείρομαι, ποθέω.
Desidia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥᾴθυμος, ἀργός.
Desido, is, ere, καθίζανω, πιέζομαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Designo, denoto, σημειοῦμαι, ἐπισημαίνω, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυμι.

Desilio,

Desilio, saltu descendo, [illegible], ἀπὸ τοῦ δίφρου· ex curru : ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος ἐκθορέω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τοῦ πόνου.
Desipio, *deliro*, παραφρονέω, ληρέω, φληναφέω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, [illegible].
Desolo, as, are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, [illegible], παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus, ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperantèr, ἀνελπίστως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.
Desperatus, [illegible].
Despero, [illegible], καὶ ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, *pro* contemno, παροράω τινά, καταφρονέω τινός.
Despicor, καταφρονέω τινός.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animum, ἀποτεθυμένως ἔχειν.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω τι, *in signum contemptus*, ἀποπτύω τινός.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προορίζω, ἀποτάσσω, τι εἰς τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *acc.* ἀναιρέω, ἐκτρίβω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀεθίζω.
Desuesco, is, ἀπεθίζομαι, [illegible].
Desuetudo, ἀπεθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπεθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀπογυμνόω.
Detergeo & Detergo, ἀπομάσσω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, [illegible], ἀποτρέπω τινὰ τινος, *vel* ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτός, βδελυρός.
Detestandus, μισαχθὴς, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, [illegible], [illegible], βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποκείρω, [illegible].
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλιά.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ὑποσύρω, ἀφαιρέω, ἀφέλκω.
Detrectatio, ἀναίνησις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, *minuo aliquid* : ἀναίνομαι τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, ταράττω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, αἰκίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω· *beneficio obnoxium reddo*, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποστέλλομαί τι, ἐκτρέπομαι, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄοδος.
Develo, καθιστάμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐκκυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταπίνω.
Devotio, ἀνάθεμα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιός, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιά, δεξιτερή, *apud Poët.*
Dextra prehendo, δεξιόομαι.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, *adv.* ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιά.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερίς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπέ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuso*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dico, as, are, *consecro*, ἱερόω τῷ θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, λέγω, λέγω, φημί, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.

Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, & τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φράσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα. τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficilè, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficultèr, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαι τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαρρέω ὑπὸ μαλακότητος, *lasciviâ*.
Diffluere luxuriâ, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαρρήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτῶ τι.
Digitus, δάκτυλος· pollux, ἀντίχειρ ὁ μέγας· index, λιχανὸς ὁ δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ὁ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judicio, *puto*, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐσταμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιστάναι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· *clam discedo*. διαλανθάνω.
Dilacero, διασπάω. διασπαράττω, *metaph. disperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *disperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona*: κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, *munera*: δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω. στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα, ἕῳ, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, ἀπολύομαι, διαλύεσθαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαρρέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἡμίσεως.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλαττόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύω τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè sive Directò, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, *orationem*.
Dirimo, διαλύω, *cum acc*, ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπορθέω.
Diris devotus, ἀραῖς ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.

Dirumpo,

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι, κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθείς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, *magistratu*: ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, *e vita*: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσίδικος.
Discepto, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Discere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω τι.
Discessio & discessus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητής, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τοῦτο παρὰ σοῦ, à te.
Discolor, ἑτερόχροος, -χρους.
Discordia, διαφωνία, διαφορά, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορά, ἀναρμοστία.
Discrepo, διαφωνέω τινι, διΐσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen pro differentia, διαφορά, διάκρισις, διαλλαγή. Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομή, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, *pro* examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Disertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, *turbam*.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρισις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασκεδάζω τι, διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.

Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός τι, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθείς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίστασθαι τινος, *ab aliquo*: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, *disputo*, διαλέγομαί σοι, *tecum*: διαλογίζομαι περὶ τινος.
Dissertatio, διαλογισμός, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulanter, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρυψίνους.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμός, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διανεμηθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος, pro *luxurioso*, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διϊστάμενος.
Distantia, διάστημα τό, διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάστασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόσταξις, κατάῤῥοος.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
Distinctè, διωρισμένως.
Distinctio, ἀφορισμός, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.
Disto, *differo*, διαφέρω τινός, ἀπέχω τινός.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.

Distorsio,

Distortio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασπασμός, διασπασμὸς.
Distraho, divello, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινι, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομή, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διασέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀνασατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν· sæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν, ἐπὶ πλεῖστον χρόνον.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
è Diverso, τοὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
Divertor, ἐπιτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Diveno, καταπωλέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μαντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis & dividuus, διαιρετὸς, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Divisor, μεριστὴς, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias concervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποτομή, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτέω.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius, a, um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγγέλλω.
Divulsus, διασπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.

Dare manus, id est, se victum prodere, τὰ χεῖρε προΐεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίας.
Dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, εὐθυνὸς.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπιστημόνως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτὴς ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἐπίσης.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκάω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τό· λύπη, ὀδύνη, ἄχθος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, multis doloribus: ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domesticus, a, um, οἰκειακὸς, ἐφέστιος· σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινος, κυριεύω τινος, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δμήτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκαδε.
Domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, ἐπανελθεῖν.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν δοῦναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ τιμὴ, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.

Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, & σε τοῦτον, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεά, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προίξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
sine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυικός.
sine Dubio, ἀναμφιβόλως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιαστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐάγωγος.
Ductor, ἡγεμών, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαί, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, vel μονομαχία.
Dulcè & Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὔμιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκύς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἄν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκάνθων.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γὲ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διττός.
Duplicitèr, διχῇ, διπλῶς, διπλαχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè & Duritèr, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia & Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυαδάρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμών, ἀγωγός, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E Vel ex, ἐκ, ante consonantem, vel ἐξ, ante vocalem, cum genit.
Eatenus, quoad, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrario, ἐναλλάξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ὁ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ, οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebriosus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικός, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδού.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχώ, gen. -όος, -οῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ ποτέ.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδδηφάγος, ὁ καὶ ἡ, βόρος, πολυφάγος.
Edentulus, νωδός, οῦ, ὁ· ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς·
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum, διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τὸ, διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίσταμαι.
Edissero, διέξειμί τι, περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, in lucem emissus, ἔκδοτος, ἐκδιδόμενος.
Editus, excelsus, ὑψηλὸς τόπος, locus.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεύς, τιθηνός.
Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινά.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνω, ἀποφαίνειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιουργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.

Efficacia,

Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficacitèr, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικός, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκών, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, ἐκτυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτῶ τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω, pro divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus & Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διακόπτω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγή, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· & pro prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεής, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεής, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἔνδεια, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγώ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενναίως, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπερέχων, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus & Egressio, παρέκβασις.
Ehem, ohe, ὦ.
Eheu, αἶ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰοῦ.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθέ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολή, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθείς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινά, ἀποκρούομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξωθέω.
Ejulatio & Ejulatus, ὀλολυγμός, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὀδύρομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, effugio, διολισθάνομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθείς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαι τινι τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψός, [illegible], ἐλλόγιμος.
Elegantèr, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλιέπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia, orum, vel Elegus, ὁ, ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, αντος.]
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινά, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφός, ἄγλωσσος.
Elixo, ἕψω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθός, ἑψαλέος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλίς, ίδος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινός, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδής, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποπενθέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω & ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμός, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἔκδοτον τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρός, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβρέω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἔμβρυον, τὸ ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὸν βίον, διευθύνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior,

Ementior, *confingo*, ψεύδομαί τι, προσποιοῦμαι, ψευδολογέω.
Emereo & Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸ κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· pro exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est*, mori, τὸ βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸ βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω, *pro* excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, *cum genit.* ὑπερβαίνω.
Eminus, *è longinquo*, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀποσταδά.
Emissarius, προσαγγελεύς, προσαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐημι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα τὸ, εὐχρήστημα τὸ ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνὴ, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητὴς, ἀγοραστής.
Emptus, ἐωνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸ λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδοῦ.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί τι, διαλογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διεκπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτείνω τινὰ, ἀποκταίνω.
Enectus siti, δίψει διαλείς.
Enervis *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γάρ, δὲ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ καὶ μὴν, οὖν, οὖν.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναῤῥήγνυμι, *interdum* conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.

Enitendum est, πειρατέον.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ. *pro* explicare, ποιῆσαι καταφανῆ, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Ensem stringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Ensem evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquisitè*, διευκρινημένως.
Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ᾧ, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eò dementiæ devenerunt*, ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insoleatiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eo magis, quo, τοσούτῳ ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸ αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*, πρὸς οἰκίαν, *domum* : εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum* : ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hostibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex **Ephebis** excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto **Epistolam**, ἐπιστέλλω ἐπιστολήν.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, θοινάομαι, *accus.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεὺς, ὁ· ἱπποβάτης.
Equester *vel* **Equestris**, ἱππικὸς, ἱππικός.
Equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna **Equestris**, ἱππομαχία.
Equidem, γε, καὶ δῆτα μὲν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφορβός.
ars **Equitandi**, ἱππικὴ, ἱππασία.

Equitatio,

Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππαρχῶ.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum pastor, ἱπποβότος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φιλίππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ καὶ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀπορριζόω, cum acc.
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περὶ τινα, εἰς τινα ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα τοίνυν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν, τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergò*.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω *pro* consolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, *vel* σοῦ τοῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαί τι τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, δαπανίζω, προΐεμαι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα τό· πταῖσμα, παράπλαγμα, τό· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliquâ re*, τῆς ὁδοῦ, *à viâ*: διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *tota viâ*: πλάζω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ου, ὁ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα τό, ἁμάρτημα τό.
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγειν, *dicere*: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem*: διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ὁ, ἀστεῖος.
Eruere oculos, ἐξορύττειν ἢ ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναρρήγνυμι.
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, *extraho*, ἐξορύω, ἐξαιρέω, ἀνατρέπω.
Eruptio, ἀναρρήγμα τό, ἐκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθεῖν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe*.
Ervum, ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα τό, βρῶμα· τὸ δέλεαρ, ατος.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναι τινί.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πειναλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πειναλέος.
Et, καὶ, ἠμὲν, ἠδὲ, τε.
Etenim, καὶ γάρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γάρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλά, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μὲν τοι, ἄρα, καὶ καὶ δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ καὶ, καί τοι, *sequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis*: ὑπεκδύομαι.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξαφανίζομαι.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· *pro* extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξαναμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορέω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπή, καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατροπεύς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀνάστατος ποιέω, πορθέω, καταστρέφεσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
E vestigio, *confestim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανής.
Evidentèr, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινος.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, ἀλεείνω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.

Evocati milites, ἔκκλητοι.

Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινά· παρακαλέω &c. *pro* averto, ἀποτρέπω.

Evolo, ἀφίπταμαι.

Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.

Evomo, ἐξεμέω.

Eurus, εὖρος. ὁ.

Evulgo, ἐξαγορεύω τί, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.

Evulfio, ἐξαίρεσις.

Evulfus, ἐξῃρημένος.

Ex, ἐκ, *sequente consonâ*: ἐξ, *sequente vocali*, *casum genit.*

Ex animo, εὐθυμαῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.

Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.

Ex improvifo, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.

Ex infidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.

Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδή.

Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.

Exacerbatio, παροξυσμός.

Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.

Exacefco, ἀποξύνομαι.

Exactor, εἰσπράκτωρ.

Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.

Ex adverfum, ἀντικρύ.

Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.

Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.

Exæquo, ἐξισόω τί τινι. ἐξομαλίζω.

Exæftuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.

Exaggeratio, σώρευσις.

Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.

Exagito, διασύρω τινά, διαστροφέω.

Exaltatio, ὕψωσις.

Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.

Examen, *pro* diligenti inquifitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.

Examen apum, ὁ ἑσμός, τὸ σμῆνος.

Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.

Examuffim, ἀκριβῶς, ἐπὶ σταθμήν.

Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.

Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.

Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνοος.

Exanimo, ἐκπλήττω.

Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.

Exantlo, ἐξαντλάω.

Exardefco, ἐμπυρόομαι, ἐκκαίομαι.

Exarefco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.

Exarmo, ἀφοπλίζω.

Exaro, ἐξαρόω· *pro* fcribe, διαχαράττω.

Exafpero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.

Exaturo, ἐμφορέω.

Exauctorati milites, ἀπολελυμένοι, ἀπεζωσμένοι.

Exauctoro, ἀφίημι τοῦ στρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.

Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, *vocem*: εἰσακούω, κατακούω.

Exaugeo, ἐξαύξω.

Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.

Excalceo, ὑποδήματα λύω.

Excandefcentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.

Excandefco, incendo, ἐκπυρόομαι· metaph. *irafci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.

Excarnifico, καταξαίνω, ἐκτραχηλίζω.

Excavatio, ἐκκοίλανσις.

Excavo, ἐκκοιλαίνω.

Excedo, *difcedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* fupero, ὑπεραίρειν τινά, διαφέρειν τινός ἔν τινι.

Excedere è vitâ, ἀπολήγεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τοῦ βίου.

Excedo ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.

Excellens, προὔχων, ἐξέχων, ἐπιφανής, κρατιστός, ἐξαίρετος, ἔξοχος.

Excellentia, ἐξοχή, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.

Excello, *fupero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω ταῖς τιμαῖς, *honoribus*: πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, *in fapientiâ*: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, πρόειμι.

Excelse, ὑψηλῶς.

Excelfitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος, τό.

Excelfitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.

Excelfus, ὑψηλός, μετέωρος.

Exceptio, ἐξαίρεσις.

Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.

Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.

Exceffus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· *item* ἡ ἐξοχή, ὑπερβολή.

Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.

Excido, ἐκπίπτω· *pro* oblivifci, ἐπιλανθάνεσθαι, *vel* ἀμνημονεῖν.

Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά· ἀνταιρέω, κατασκάπτω.

Excio, *vel* excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.

Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι, δέξασθαι ξένους, hofpites excipere: *pro* eximo, ἐξαιρέω.

Excifus, ἐκτετμημένος.

Excito, ἐγείρω τινὰ ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores: ἀνεγείρειν ἐξ ὕπνου, ex fomno.

Excitus, ἐγερθείς.

Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.

Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακραζω, ἐπιφωνέω.

Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπειν τὰ ᾠά, *ova*, ἀποθυρόω.

Excogitatio, ἐπινόησις, πορισμός.

Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.

Excolo, is, ere, *orno*, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαι τι, ἐξασκέω, διαπονέω.

Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.

Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῆς ἐκκλησίας, ἀφορίζω.

Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.

Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.

Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.

Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.

Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἐκκρισις.

Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.

Excrefco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.

Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, αἰκίζω.

Excubiæ, φρουρά, ἡ· νυκτοφυλακία, προκοιτία.

Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.

Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.

Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτειν νόμισμα.

Exculpo,

Excalpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθεὶς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excusabilis, συγγνωστός.
Excusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuso, purgo, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus, & execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαι τινι, vel τινα.
Exectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω. pro absumo, ἐκφαγεῖν.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbeo, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικτήρια, ἡ νεκρῶ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, εὐσέβειαν, pietatem, ἐργάζεσθαι τέχνας, artes, γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs desertor, λειποταξίας, ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλέω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλέω.
Exhaurire sentinam, τὸ ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.
Exhaustus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαι τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι, παρακαλοῦμαι σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, vel -άζω, ξηραίνω, accus. ἐξαυαίνω.
Exigo, expello, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.

Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, pro vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exilitèr, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exilitèr de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, & ἐξαίρετος.
Eximiè ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἐκλεκτος & ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperato, παρ' ἐλπίδα.
Existimandum est, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis & exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· item satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὔπειστος, καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀπορροφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαι τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, ûs, ἀνατολή.
Exos, ἐξόστεος & ἀνόστεος, -οστῶ, ὀστέω, -στῶ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοστεΐζω.
Exosus, qui odio habet, στυγῶν, μισῶν, & passivè ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ καὶ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀπωχριάω.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπτύσσω.

Expatior, παραβαίνω, ἀποπλατύνομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδειλιάω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
Præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item* utile esse, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὔσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι, *item* στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, ; regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινα ; è patriâ, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· *item* pondero, σταθμῶμαι, *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expensa, æ. *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διϋπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus & **experrectus**, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, *act.* & πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνίζω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, ἑρμηνευτικός.
Explano, καταλεαίνω, *pro* manifestum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* sagacitèr inquiro, κατασκοπέω, *pro* dijudicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expolio, as, ἀποσυλάω.
Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, & *pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω & -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, ὑφηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτιθείς.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω. *pro* declaro, ἐξηγοῦμαι, *item* repræsentare, ἀπεικάζειν, ἐκγράφειν, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι· ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplò, *statim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστός.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτένεια, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ, & *pro* verbis deprimere, ἐφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Extermiatio, ἐξολόθρευμα τό· ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.

Exti-

Extimesco, προφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐμβιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ, ορος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμαι, ἐξαλείφω· item occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐκκουφίζω τι. τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, exul, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, χωρ.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὰ ἔσχατα, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremò, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπεσεσαγμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄχυμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, & -άω.
Exul, φυγὰς, -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· pro exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultantèr, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia & Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμυρέω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ σε ἀγαθῶ.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔνυμα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ὁ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ Serpentis, σύφαρ, τό.

F.

FABA, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεχνιτεύομαι.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεχνικὸν, & pro arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico & Fabricor, τεχνάομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ἡ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam seu damnum facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Facessere pro discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀποσκευάζεσθαι, μετανίζεσθαι.
Facetè, αἱμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, αἱμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ, εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμαρία.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, in bonam partem, ἀνδραγάθημα, in malam, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίας παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factiosus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, πρακτέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐ γάρ ἐστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.

Facula,

Facula, δαδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φήγος, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινά, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò, & Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος τὸ· τὸ ψευδές.
Falsus, a, um, ψευδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φασιν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πεινaλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος. & pro amico, συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ· ἑταῖρος, ἐφέστιος, *significat etiam* usitatum εἰθισμένον.
Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ ϗ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος· & *cum in malam partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δουλικός, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος & ἐνθουσιαστικός.
Fandus, φατέος, φατιός, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναὸς, ἱερὸς, τέμενος.
Far, farris, ζέα, *vel* ζειὰ, ας, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Fasces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δέσμη, φάκελος.
Fasti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiosè, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio, as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἀκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τύφος, φρόνημα τὸ. ἀλαζονία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόρσιμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρας.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
in Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω· *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἄφρων.
Faveo, προστίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabilitèr, ἐσπουδασμένως.
Faustè, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ ϗ ἡ· εὔσημος, βοηθὸς, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστικὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαῒς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.

Febricito, πυρέσσω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Feliciſſimè, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Feliciſſimus, παντευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Felicitèr vitam tranſigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix ſum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Feneſtra, θυρίς.
Feneſtram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Feneſtratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Ferè, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμαι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω. σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικροῦ δεῖ, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακά· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριοῦμαι. ἀγριαίνομαι.
Ferocitèr, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre gravitèr, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præſentem ſtatum*.
Ferre ſuffragium, λαγχάνω· τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.

Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr & Fervidè, θερμαινόντως.
Ferveo & Ferveſco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Feſſus, ἀπειρηκὼς, -ότος, ὁ, κατάκοπος.
Feſtinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Feſtinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Feſtinè, σπουδαίως, ταχέως.
Feſtino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Feſtinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Feſtivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Feſtivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Feſtivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Feſtuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Feſtum, ἑορτή.
Feſtum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Feſtus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὄστρακον.
Fictilia vaſa, κεράμια, ὄστρακα.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor*: σῦκον, ου, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare & accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habeo, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo*, θαρρέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, πηγνύω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμειος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμευτῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.

Figu-

Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, -οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ,
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό· σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσοί.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* simulare, προσποιέομαι, εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γινέσθω.
Fieri poteſt, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστί.
Fieri non poteſt, quin, ὅπως οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè & **Firmitèr**, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, *ſtabilis*, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiſcella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capiſtro, φιμός.
Fiſcus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fiſſilis, σχιστός.
Fiſſio, σχίσις.
Fiſſura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fiſtuco, as, ἐλασπίζω.
Fiſtula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fiſtulâ cano, συρίζω, -ίσω *vel* -ίττω.
Fiſtulator, συρικτὴς, αὐλητήρ.
Fiſtuloſus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum & **Flabrum**, πτύον, ῥιπίδιον.
Flacceſco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω τε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitioſus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare deſiderio, ποθεῖν τινα, *vel* τί, ἐπιποθεῖν τί.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen, inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πνευματικός.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flaveſco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuoſus, καμπύλος.
Flexus, ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *ſpiro*, πνέω, φυσάω.
Flocciſacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογεῖν.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos, -oris, ἄνθος, τὸ, ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Floſculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo & **Fluctuor**, κυματίζεσθαι, κυμαίνεσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὰ, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῥυτός· & *pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεῖα.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυπρεπής.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.

Fœnero & Fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα τὸ, γονή.
Fœtus, ûs, γονή, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ καὶ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔκκαυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγή, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπή, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ, -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτός, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβίς, -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή, σχῆμα τό, τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ· εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτός, ὁ, φοβερός, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τό, φρίκη.
Formido, metuo, φοβέω τινά, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidulosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονή, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδής, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ καὶ ἡ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, & *pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortò, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.

Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρειότατος, ἄριστος.
Fortitèr, εὐγενικῶς, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρός, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, καὶ καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονᾶν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχής, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Fortuli, θυλάκια.
Forum, ἀγορά, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφρος, ἡ, λάκκος, διώρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτήρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τό, κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινός, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρός, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen & Fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ· πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀπορρήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφός, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικός, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητής, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακρούω, παρακλέπτω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλός, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίινος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φριμάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμός, φρύαγμα.

Fremo,

Fremo, ἐμβρέμομαι, φυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequentèr, ἀεὶ & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τὸ· σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam*: πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, αὔλαξ, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψάω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω & ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψῦχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκόπος.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτῆς, *ex eâ re fructus*.
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸς αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, εὐκαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis*: ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustrà, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustrà conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἁπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινα.
Fucus, φῦκος, εος, τό· *pro* fraude, φενακισμός, ὁ.
Fucus, *pro* ape sine spiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, *pericula*: *pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων, *hostes*: διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τό· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἐρμίνιον, ἔρμιν, ῖν.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας, ατος, τό· αὐγὴ, ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρωδιὸς, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, & γναφεῖον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβλήθεις.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, οῦ, ὁ· πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.

Fundamentum,

Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditùs, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, ás, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τό· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδειος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμιλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, & μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾷν.
Fur, κλέπτης, κλοπεύς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κέρκωψ, ωπος, ὁ.
Furens, ἐμμανής, μανικός.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύς, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἐμπλῆκτος.
Furibundus, ἐξιστάμενος, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανής εἰμί.
Furor, oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμάδην, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπή. κλέμμα.
Furvus, niger, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, ζοφώδης.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτός, ῥυτός, χωνευτός.
Fusior, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆsum, teli genus, γαισός, ῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ, πήληξ, ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλός, κόρυς.
Galerus & Galerum, πέτασος, πῖλημα.
Galla, κηκίς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, ακος, ὁ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυών, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀστακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω & κνύζω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμός, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, λαλέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μακρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στωμύλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινί, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐπί τινι.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo, as, κρυστάλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, & κρυμνὸς, κρύος, ους, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκοῦσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμός, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, διπλοῦς.
Gemisco, στένω ἐπί τινι, στενάζω.

Gemitus,

Gemitus, στεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· & de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειά, γνάθος, ἡ.
Geneologia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρός, ὁ.
Generalis, γενικός, καθολικός.
Generalitèr, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἔγγυτάτω γένει ὤν, ἔγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, fœm. γεννάω verò virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genealitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικός, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέτωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· pro familiâ, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικός, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγραφός.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, id est, sincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστός, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω, pro administro, πράττειν τὰ τῆς πόλεως, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honestè.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρός, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεύς, ὁ φορτηγός.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορά, ἡ.

Gesticulator, μίμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικός, χειρονομικός.
Gestio, is, ivi, γαυριάω, cum dat. pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum περιφορέω.
Gestus, ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, gibbosus, κυρτός, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, de viris: τίκτω, de mulieribus: φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, οὖλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλός, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερός, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμός, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικός, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάω ξίφος, ξιφουλκέω.
Gladius, ξίφος. τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ὁ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφίς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ, βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Glisco, cresco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικός, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα. pro multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρόμβωσις, εἴλημα.
Glomero, εἰλέω, στρομβόω.
Glomus, i, & eris, ἀγαθίς, ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινά, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτη, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam rem.
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτός, ὁ, εὔδοξος· pro ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.

Glutio,

Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιςήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραςικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *strenuus*, δραςικὸς, δραςήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Gossipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracilesco, ἰχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰχνὸς, λεπτός, ὁ.
Gracilitas, ἰχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ε, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιςὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζειν.
Græcus, ἕλλην, -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαιός.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκαλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τ̃ ἀγρώςεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, προβεβηκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων ὑψηγορός.
Grandis, *de ætate*, προβεβηκώς, πολυετής· *de magnitudine*, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ· χόνδρος, ε, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃςεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, *sævio*, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τ̃ Ἑλλάδα, *in Græciam*: ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ meâ, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπὲρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτε, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπὲρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριςεῖν τινὶ ὑπὲρ πάντων, pro omnibus, χάριν οἶδα.
Gratificor, χαρίζομαι τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριςία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuito, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τέτε.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod acceptus*, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somnus, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαςρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & *pro molesto*, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός· *item pro severo viro*, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύφρων.
Gravitas, βάρος, τό· βαρύτης· *pro severitate*, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Gravitèr, *molestè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Gravitèr ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτέω τῷ θανάτῳ, *mortem*: χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδὸν· κατ' ἀγέλας.
Gremium, κόλπος.
Gressus, ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Grullus, γρύλλος.
Gryphes, γρύφες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem*: *pro administro*, διοικέω τ̃ πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαςριμαργία.
Gulosus, γαςρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, *pro homine insatiabili*, λαφύςιος, λαίμαργος· ἡ δίνη, πέλαγος.
Gurgulio, γαργαρεών· *pro vermiculo*, τρὼξ, κός.
Gurgustium, Gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, ςακτὴ, ῥανὶς, ςαλαγμός.
Guttatim, κατὰ ςαγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ε, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.

Gymnasium.

Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ὁ.
Gyro, γυρόω τι, κυκλάζω, ἑλίσσω.
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω. pro tenere, κρατέω τινός· item pro credere, δοκέω· sic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελέομαι τούτου.
Habere se bene, vel male, ἔχειν καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀνίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμός, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe, vaiô, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ δε, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀποδείκνυμι.
Hæredipeta, κληρονομευς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, alicui: συμφύομαι, pro dubitare, ἀμφισβητέω περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.
Hæresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτεροδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυών, ονος, ἡ.
Halcyonii dies, ἀλκυόνιοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
Halec, μαινίς, ιδος, μαινίς.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοή, ἐμπνοή, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός, συῶν αὐλή.

Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδία.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδέω.
Hariolus, μάντις, ὁ, χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruspicina, ἱεροσκοπική.
Hasta, δόρυ, τὸ, λόγχη, ἔγχος, εος.
sub Hasta vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Hastatus, λογχωτός, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχί, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, οὐ πάνυ πρόσθεν.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλέω, ἀντλέω.
Haustrum, situla, ἀντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομάς, άδος, ἡ.
Hebes, obtusus, ἀμβλύς, έος, ὁ. stupidus, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἀμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hedera, κισσός, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμός, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, καταφαγᾶς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιστής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus & Herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle & Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
Heri & nudiustertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρωΐνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Hesternus, ἐχθεσινός, χθιζός, οῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, ὤμοι.
Heus, ὦ.

Hiatus,

Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, adverb. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν οὗτος, μῶν οὐχ οὗτος.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilaro animo esse, φαιδρὸν, ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilariter vivo, εὐθυμέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῆν.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ἄντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc & illinc, ἔνθεν κ̀ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μ̀ τοῦ ἑκατέρα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω & ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum sartor, κιναβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾷν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κανθὸς, οῦ, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασὺς, λάσιος.
Historia, ἱστορία.
Historiam scribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογόγραφος, συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, χίζω, διαχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς παρὸν.
Hodiè, σήμερον, vel τήμερον.
In Hodiernum usque diem, μέχρι τ̃ τήμερον ἡμέρας.
Homicidia, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ κ̀ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκαγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐπιφανέστατος.
Honesto, τιμάω τινὰ, ἐπικοσμέω.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλόν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor vel Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπίτιμος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.

Honorarium, γεραίσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γεραίσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμᾶν τινα μεγίσταις τιμαῖς. summis honoribus, ἄγω ἐν τιμῇ τινα, τιμαῖς τιμᾶν, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμειν τινὶ τιμὴν, γεραίρω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα. ἡ.
quota est Hora? ἐπὶ πόσον ἐστὶ τὸ σταχύον.
Hordaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτὸς, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ἐρρίγηκα.
Horresco, ἐκφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, δασὺς, λάσιος· pro duro, aspero, φρικτὸς, φρικώδης.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen & hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, ὑποτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινὶ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω, πρὸς ἀρετὴν ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρὸς & κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενίω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξενὼν, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινά.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θύειν θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀντιμισθία.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc & illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἡμερότης.

Humanitèr,

Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπίνως.
Humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se praebere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ᾗ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, διυγρὸς ὁ, νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humilitèr sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτίς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyaena, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
In Hyberna proficisci, ἐς χειμάδιον φυτᾷν, *Herod. sub.* χώραν vel γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερίνῃ ὥρᾳ.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidasculus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ, ιχος, ἡ.

I.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι, ἐν γῇ, in solo, ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus, ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναρρίπτω, ῥιπτάζω, τι· pro sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animae.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημερία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐθυβόλος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθοις, vel τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πάλαι ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ᾗ ἡ· πυλωρός.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam caedere, θυροκοπεῖσθαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ.
Icere foedus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, συνθεσποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτοῦ.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἑκάστοτε, συνεχῶς, αὖθις ᾗ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idolatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idonè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ᾗ ἡ, εἰς τοῦτο χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejunè, ἀπαστί, ἰσχνῶς.
Jejunii dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ· ἰμβρωμα, τὸ πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄρ' οὖν, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνοὼν, ὁ ᾗ ἡ· ἀνεπιστήμων.
Ignarus philosophiae, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ· ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.

Ignavus fum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρίον, ἔναυσμα, ὀμφαλὸς.
Ignis, τὸ πῦρ, ἥφαιστος, ὁ.
Ignis facer, ἐρυσίπελας, τό· πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ ϗ ἡ· ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια. ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάσθαι.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Igorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τῆς ἁμαρτίας, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
Ignotus ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κενεὼν, κοῖλον.
Ilicet, *ftatim*, ἰθὺ δὴ, ἴθι, παραυτίκα.
Ilico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταρρέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illic, ἐκεῖ, ἐκεῖνο, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæfus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαὶ, δέλεαρ, ατος.
Illecebrofus, ἐπαγωγὸς, δελεάσιμος.
Illectus, δελεασθεὶς.
Illegitimus, ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ· ἄνομος, νόθος, ου, ὁ· ἐκθέσμιος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ ϗ ἡ· ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ & αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινὰ, ἐφέλκω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ ϗ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ· παράνομος, ἀπρεπής.
Illicò, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθεὶς,
Illigo, προσδέω, συνδέω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illifus, προσβληθεὶς.

Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθεὶς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucefcente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, καταχλευάζω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illufio, ἔμπαιγμα.
Illufor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illuftratio, καλλώπισμα, τό· αὔγασμα, τό.
Illuftris, φωτεινὸς, λαμπρός· *pro nobili*, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illuftriffimus, διασημότατος, κλεινὸς, ἐνδοξότατος.
Illuftro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro declarare*, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illufus, ἐμπαιχθεὶς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, ονος, ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imagunculs, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄρρωστος, ἀδύνατος, ἀδλαχρός.
Imbecillis fum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γεῖσον.
Imbricatim, γεισηδόν.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro erudio*, παιδεύω.
Imbutus facris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος· ὁ ϗ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immanfuetus, ἀτιθάσευτος, & ἀτίθασσος, ὁ ϗ ἡ· ἀνήμερος.
Immarceffibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθεὶς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ϗ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ἐπιλαθόμενος.
Immemor fum, ἀμνημονέω.

Imme-

Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐναποπλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ἀφληκώς.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditèr, ἀνηλεημόνως, ἀνοικτεί.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ καὶ ἡ ἀνίλεως, δύσοικτος.
Immissio, ἐνεσία, ἄφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ, τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ καὶ ἡ ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodestè, ἀτάκτως, ἀμέτρως, ἀκόσμως.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ καὶ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ καὶ ἡ.
Immunditiès, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλά τι, καὶ μὴν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impatientèr, ἀμενητί, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.

Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ ὑπόφορα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, à vitiis.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, ὠθίζομαι, accus. προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, insumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ καὶ ἡ ἀτέλεστος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημοσύνη, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, ἡ ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum. gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, -or, μεταδιδόναι τῶν καλῶν, κοινόω σοι τοῦτο, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, κατάθεσις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω· vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φορήδην.
Impetuosus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐμβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ἀρράθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐμπαίω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ καὶ ἡ ἀμείλικτος.

Impla-

Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω, ναῦς σίτου, navem cibo, ἐμπλῆσθαι τῆς χαύνης ἐλπίδος. inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, ûs, ἐπιπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus & Implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινὰ, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαι τινά.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθημαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω, quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φέναξ, ακος, ἀπατήλος, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατὴς· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotentèr, ἀδυνατί, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾷν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναιδῶν, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Impropriè, οὐ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improviso, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudentèr, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνος, μάχλος.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, impulsus, ἐνστασις, ὠθισμός.
Impulsor, ὠστης, παροξυντής.
Impunè, ἀτιμωρητί, ἀζημίως.
Impunè aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impunè feres, οἰμώξει.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν, vel σοι ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, ἐνὶ, ἐς vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
In causâ sum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον οὕτως.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ καὶ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀστάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φροῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, το κενόν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω.
Inauspicatò, οὐκ εἰς καλὸν, ἀοιωνίστως.
Inauspicatus, δυσοιώνιστος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, βράζομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.

Incar-

Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, *frustrà*, φροῦδα, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω· ἀπορεῖν, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ἡ ἄνομος· μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, *sermonem*.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω, συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, *in hostes*, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι, *genit.* ἀπάρχομαι.
Incisio, διακοπή, τμῆσις, τομή.
Incisus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι· παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, *ad honesta facta*: προτρέπω τινὰ εἴς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, οῦ, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Inciviliter, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementer, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, ἐγκαταλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ ϗ ἡ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς, οῦ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει, ἐνοικέω, ναίω.

Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ ϗ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτεμής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινὰ, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήστημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompositè, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehensus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinniter, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcussus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀσυνθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconsideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconstantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconsultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconsultò, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ ϗ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἀσώματος, ἀσώματος.
Incorruptibilis. ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ ϗ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ ϗ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, κατατιθέμαι, ἐπιτιμάω τινὰ ταῦτα.

Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίμακτος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι· ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι· ἐπωάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπιμίπτω· pro sæpius repetere, ταυτολογῶν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἀμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι. pro obnixe rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, ἀνήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incuriosus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurso, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incursus, ἐπιβολή, ἐμβολή, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, -udis, ἄκμων, -ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, ψόγος.
Incuso, αἰτιάομαί τινα τοῦτο· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐμποιεῖν τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτής, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago, -inis, θήρα & θήρευμα, στοιχισμός.
Indago, -are, θηρεύομαι· pro inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, veritatem, ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν κ' ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικής, ἀπρεπής, οὐ καθήκων.
Indecenter, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecore, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπής, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφρούρητος.
Indefessus, ἀκάματος.
Indefinite, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀβλαβής.
Indesinenter, ἀδιαλείπτως, ἀπαύστως.
Index, μηνυτής, ὁ.
Index digitus, δεικτικός, λιχανός.
Index librorum, συλλαβὴ, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico, -as, -are, μηνύω, μηνύω τινί, ἐμφαίνω, γνωρίζω.
Indico, -is, -ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· καταγγέλλω, πόλεμον, bellum.
Indicta causa, ἄκριτος, vel ἀκρίτως· [illegible] καταδικασθῆναι, condemnari.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω, χρημάτων, pecuniis, δέομαι, τούτων εἰμὶ ἐνδεής, ἔχειν· δέομαί τινος, χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigestus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀγανάκτησις.
Indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indigne fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀτιμία.
Indignor, irascor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, ob aliquid; ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.
Indo, -is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθής, δυσμαθής.
Indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τὸ φυὲν.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἀδάμαστος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ ἡ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαί εἰς νοῦν.
Induciæ, ἀνοχαί, ἀνακωχὴ ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα· ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω· pro persuadeo, πείθω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγή, ἀγωγή.
Indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, κατοχαρίζομαι, ἐντρυφάω, ἐφίεμαι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
Induresco, σκληρύνομαι.

nduro, ἐνδιδύω, σκληρύνω, ἐνδύω.
ndusium, χιτωνίσκος.
ndustria, φιλοπονία, ἐπιστρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδή, ἐπιμέλεια.
e Industriâ, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προφάσει.
ndustriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
ndustrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελής, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
ndutus, a, um, ἀμφιβεβλημένος.
nebriatus, ὁ μεθύων.
nebrio, μεθύω, μεθύσκω.
nebrior, μεθύσκομαι.
nedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ· νηστεία.
neffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
nefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
nelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
nelegantèr, ἀκόσμως.
neluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
nenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
neo, εἰσέρχομαι.
neptè, ἀνεπιμέλως, ἀτόπως τὰ μάλα.
neptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι, ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.
Iners, ῥάθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀπραξία.
Inesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄφυκτος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδάπανητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄξενος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, στηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀνεκλάλητος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπομαζίδιον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδεία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.

Infaustus, δυστυχὴς, ὁ καὶ ἡ.
Infectâ re, ἀπράκτως.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infelicitèr, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infensus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδῃ.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα, ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τῇ ἰσχύϊ, ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης, ου, ὁ· καταχθόνιος.
Infernus, a, um, ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κάτω· ὁ καὶ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπιφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιῶν τινα· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος. ὁ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἀπατηλὸς, κίβδηλος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀόριστος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλέγμα, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus & Inflexio, ἐγκαμπή.
Infligo, προσρίβομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἄβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus

Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπό, cum dat. & accus. κάτω, ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ· μανός, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐκκλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσία ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, στενάζω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, ἀνοιμώζω, ἐπιθρηνέω.
Ingenero, ἐγγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυής, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγεννώμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεής, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδής, ἀτερπής, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστέω, ἀχάριστός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem, εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάσις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβών, ὁ ἦτρον.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, καταπίνω, μυ.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæresco, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, εἴργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhonestè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρός, ἀπρεπής, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκατάλυτος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè & Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπάνθρωπον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸν, ἐνταφιάζω.
Ibidem, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρός, δυσμενής, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, ἀνιαρῶς, παραλόγως, δυσχερῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, sacris imbutus, μυσταγωγούμενος, μεμυημένος.
Initio, inaugurο, μυῶ. pro inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν vel τὴν ἀρχὴν, ubi κατὰ subauditur.
Initium, ἀρχή, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδής, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, mando, ἐπιτίθημι, προστάττω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ· λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινά, ὑβρίζω.
Injuriâ, adv. ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριστικῶς.
Injuriosus, ὑβριστικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινά, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προστάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβής, ὁ, ἡ, ὁ.
Innascor, ἐμφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, as, ἐπινήχομαι, ἐννέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλο[illegible], ἄπλωτος.
Innecto, ἐνυφαίνω.
Innitor, ἐπιστηρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβής, ἀνέγκλητος.
Innocentèr, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀπείρανδρος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθής, ἀπείθ[illegible].
Inobedientia, ἀνηκουστία, ἀπειθεία, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβής, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριστος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.

Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίαις
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies & Inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
Insalubris, νοσώδης, νοσερός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Insatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Insatiabilitèr, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
Inscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Insero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐγκάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω, ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδρας ποιεῖσθαί τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insigna imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.

Insigno, as, are, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανής.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προσβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, ἄχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω τῷ ἴχνει, precibus: ἐνέχομαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· pro superbo, ἀλαζών.
Insolentèr se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· item arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia, æ, vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄυπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπίσκεψις, ἐφορεία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Insperatò, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκαταπάσσω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω, & φύσιν, naturam, ὁράω.
Inspiratio, εἴσπνοια, ἔμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐνπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐμπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instantèr, ἐνστατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, cum genit. ὡς.
Instauratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἀνακαινίζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω, τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
Instigatio, παράκλησις, παρόρμησις.
Instigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινα.
Instillo, ἐνσταλάζω & ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ θεόν.
Instinctus, ûs, ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.
Institor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, decerno, προτίθεμαι, ἐγχειρέω· pro incipio, ἐνίσταμαι· pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re: διδάσκω τινα.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, doctrina, παιδεία, διαγωγή.
Institutum, ἔθος, τό· παίδευμα, doctrina: pro propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.

[illegible], urgeo, ἐφίσταμαι· pro incumbo, ἐγκεῖμαι· pro imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, id est, docere, διδάσκειν τινα.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, ου, τό· σκεῦος.
Instruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντέλλω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλυκής, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ· pro fatuo, ἀναίσθητος, ἀγνώμων.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω, τινί, ἐντρυφάω τινί.
Insum, ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιής, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθορσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilia, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατής, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.
Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω, ἀσωτεύω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρασία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempesta nox, ἀκρόνυξ, ἀωρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρόν, παρ' ὥραν.
Intempestivus, a, um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: ἀωροθάνατος.
Intempestus, ἄωρος, παράκαιρος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἀτενίζειν.
Intendere animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίστημί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείραστος.

Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, cum genit. ut μεταξὺ τῶν λόγων, inter dicendum: ἐν cum dat. καὶ εἰς cum accus.
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακτοὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαλείμμα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἐπιτιμάω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Intercessio, ὑπερέντευξις.
Intercessor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni & aquâ, πυρὸς καὶ ὕδατος εἴργειν εἴργεσθαι.
Interdico, veto, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τό· παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, vide refert.
Interfector, φονεύς, αὐθέντης.
Interficio, ἀναιρέω τινα, κτείνω τινά, φονεύω.
Interfluo, διαρρέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινά, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παραμείβω.
Interlocutio, διαλογισμός, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἀπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermissio, διάλειψις, ἀνοχή.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, cesso, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανωλέθριος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολή, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολή, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητής, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἀποφθέγγομαι, acc. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στιγμαῖς διαιρέω.
Interregnum, μεσοβασιλεία.

Inter-

Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω, σε τῦτο, de hâc re: vel περὶ τύτυ πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀπορρήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόρρηξις, διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάστημα, τό· διαφόρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίσαμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestato, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυστρον.
Intestinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσιτος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διαμπερές.
Intrà, ἐντὸς, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτεγκτος, ὁ καὶ ὁ ἀτρεπὴς, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ καὶ ὁ ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, ῦ, τό.
Intrò, adverb. ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrsus, vel -sum, εἰς τὸ ἔσω, vel εἴσω.
Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, Atticam invado, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιρρώννυμαι.
Invalitudo, ἀρρωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄρρωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.

Invasio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.
Invasor, ἐπιβάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορέω.
Invenio, εὑρίσκω & εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρέτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τό· εὕρημα, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναστροφὴ, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, περιστρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, περιγηράσκω, παλαιόομαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω, σοι τῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidia carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidia, ἀφθόνως.
in Invidia esse. ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀβίαστος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινὰ, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναι τινί.
Invita natura, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατεπείγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλυ.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμυρέω & πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλυμα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus: περιειλέω.
Inurbanè, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.

Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρείων, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἀτριβής.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰώ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an seriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα, ατος, τό· παίγνιον, τό· γελοῖον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζω τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, συγχέω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ καὶ ἡ· ἀμετάπτωτος.
Irrideo, καταγελάω τινὸς, & τινὶ, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἄρδεια, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irrisor χλευαστὴς, μῶκος.
Irrisus & Irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, κατάγελως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus. ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθυρος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.

Irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀναῤῥηξις, ἡ· ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ τῆσδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, adverb. αὐτοῦ, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Istorsum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ita, adverb. οὕτως, οὑτωσί, ναὶ, μάλιστα.
Ita, ut, οὕτως, ὡς, vel οὕτως, ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄρα γε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτερεύω.
Iterum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque Iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας, ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς, οῦ, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσδιάκριτος.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, -εως, ἡ· κρίμα, τὸ, pro opinione ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινὰ, & περὶ τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πλέθρον, & πλέθρα.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ὁ αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος τό· montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, idem.
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἰούνιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τοῦ Διὸς· Κρονίων.
Jura violare, θέμιδας πατεῖν.

Jura-

Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, -εος, τό· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικός, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι & ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus pro liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις, -ιστος, pro potestate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα & τινί.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jussum, ἀπόταξις, πρόςταγμα.
Justa, exequiae, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, ου, ὁ· πόρταξ, ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικός, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ· νεανίας, ου, ὁ, ἠΐθεος, αἰζηός.
Juvenis sum, νεανιεύω & νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινί, & τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adversus hostes.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KAbbala, v. Cabbala.
Kalendae, αἱ καλάνδαι, Plut. νουμηνία idem.
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, v. Climax.

L.

LAbasco, καταφέρομαι, pro animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι, accus. & dat.
Labellum, χειλάριον.
Labellum, vasculum, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium, & labrum, χεῖλος, εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀποῤῥέω.
Labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, ου, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ καὶ ἡ· καματώδης, μοχθηρός, τλήμων.
Laboro, operam do, πονέω, ἀσκέω· pro malè habere, μοχθέω· pro angor, φροντίζω, σπουδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελύνην ἐσθίειν.
Labrum, vas, πλυνός, λεκάνη.
Lac, actis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer & Lacerus, διεῤῥωγώς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη, ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, καθάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta, & Lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μύων, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, contumeliâ.
Lacesso, provoco, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα· προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτέος.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo, & Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυ.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνός, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, lac sugo, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lacteus, γαλακτικὸς, γαλακτώδης.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· τελμὰς, τέλμα, -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό· κατάστεγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινα, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiâ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως, διαζῆν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus sinistra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, το λεῖον.
Lævus, λαιος, σκαιός· *pro infausto*, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Lagoncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθὴς, γοώδης.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτιρμος.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἔλασμος, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, διασπάζω, καταξαίνω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀτονέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Languesco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργω, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμνασταί.
Lanius, & lanio, κρεοπώλης, κρεουργὸς, ἀρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰχλώδης.
Lanugo prima, ἴουλος, ἴχθος, λάχνη, προπαγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατομος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λιθικὸς, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ vel ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξανθίον.
Lapsus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀπήρτισε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σαρξ, το ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, ἀφθόνως.
Largior, δωρέομαι σοι ἵππον, χαρίζομαι.
Largitio, ἀποδολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, ἀφειδὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, κος, ἡ.
Larvæ, μορμόνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἄσωτος, μάχλος, κωμαστής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπιώδης, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latentèr, κρύβδην, κρυφαίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, φάλατρον, ου, τό.
Latex, νᾶμα ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς, οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.

atitudo, εὖρος, τὸ· πλάτος, πλατυσμὸς, εὐρύτης.
atratus, ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
atrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρὼν.
atro, as, ὑλακτέω τινὰ, in aliquem, βαΰζω.
atro, onis, ὁ λῃστὴς, οὗ· κλέπτης.
atrocinium, λῃστεία.
atrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
atrunculus, τὸ λῃστίδιον.
atus, eris, πλευρὸν, πλευρά.
atus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, -έος, ὁ· εὐρύχωρον.
avacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
avatio, λοῦσις, λουτρόν.
audabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
audabilitèr, ἀξιεπαίνως.
audatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
audator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
audatus, ἐπαινετος, κατευφημένος, εὐδόκιμος.
aude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
audi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
audo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
audo valdè, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
avo, abluo, λούω, de corpore: νίπτω, de manibus: πλύνω, de vestibus.
aurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
aureati, δαφνηφοροῦντες.
auretum, δαφνὼν, ὁ.
aurus, δάφνη.
aus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
autè, λαμπρῶς.
autè vestitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
autitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
autus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
axamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
axè, χαλαρῶς.
axo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, vincula: ἀνίημι.
axus, χαῦνος, χαλαρός· pro amplo, εὐρύς.
ea & Leæna, λέαινα.
ebes, λέβης, θερμαντήριον.
ectica, φορεῖον, κλίνη.
ecticarius, κλινοφόρος.
ectio, ἀνάγνωσις.
ectito, ἐπαναγινώσκω.
ector, ἀναγνώστης.
ectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
ectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κράββατος.
egare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
egatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
egatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
egatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
egatus, πρεσβευτής.
egem ferre, νόμον θέσθαι.
eges latæ, νόμοι κείμενοι.
eges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
egio, τάγμα, λεγεὼν, ὁ.
egislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.

Lego, λέγω, ἀναγινώσκω, colligo, συλλέγω, pro prænavigare, παραλέγεσθαι· pro surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πραΰνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιόω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Leniter, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστρωπὸς, ὁ καὶ ἡ, πορνοβοσκός.
Lenocinium, μαστρωπεία, pro illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· pro blandiri, χαρίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακῆ.
Lentè, tardè, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδυτὴς, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθής.
Leo, λέων, -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, χαριέντως.
Lepidus, καλλιεπὴς, στωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos & Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγωὸς, λαγωός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia, vel Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἅδης.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαήρ, -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, λεῖος.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, λειότης, φαυλότης.
Levitèr, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην· pro parum, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βίβλιον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐτάρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ καὶ ἡ· ἐλεύθερος· pro munifico, δαψιλὴς, ὁ καὶ ἡ.

Liberalitas,

L I

Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, ἐλυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτρῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem afferere, ἐλευθερῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐςὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαςος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, κατατρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύσια, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριςὴς, ἐνταφιαςής.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, ςαθμὸς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος.
Librator, ὁ ςαθμώμενος, ζυγοςάτης.
Libro, ταλαντεύω, ςαθμάομαι.
Libum, ψαιςός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐςὶ, ἔξεςι, ἔνεςι.
Licèt, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειςηριάζω.
Licitum est, ἔξεςι· θέμις ἐςί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα,
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, -ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, -ου, τὸ· σοῦσον, -ου, τό.
Lima, ῥίνη, -ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.

Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπὸς· ὅρος, -ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παραβλέπειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινάω, ἐκρινίζω, περιψάω, *pro* expolio, κατακοσμέω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus, ûs, λεῖγμα, τὸ· ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα, *vel* -ττα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ἡ ὁ ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖς, -τὸς, ὁ· ὀθόνιον.
Lintèr, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, -ης, ἡ· σινδὼν,
Linteus, λίνεος, -οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω & γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, -ατος, τὸ· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω,
Liquefactio, τῆξις & τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐςι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· *pro puro*, καθαρὸς διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς, οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, -ης, ἡ· ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιςολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιςολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιςολὰς ἐπιςέλλειν· ἐπιςολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιςολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριςὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριςικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθῶν,

ἀδικεῖν, ob mercedem: ἐργάζομαι ἐπὶ μισθῷ τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελέω.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θὶν, θινὸς, ὁ καὶ ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Livesco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, ωπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, & Lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.
Loca prærupta, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντί τινος.
quo **Loco** sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ ἐναντίων.
Loco pono, τάττω· *pro* elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα, *interdum significat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, ἀντιχαρίζω τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, εἰαμενὴ, ῆς, ἡ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος, εος, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθὶς, τεῦθος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λοίωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόρρωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονὴ, μακρότης, ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, πορρώτατα.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τό.
Longius, ἀποτέρω, πορρωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακράν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λέξις.
Loquor, λαλέω τινι, & πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, ἔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὐολισθος, εὐόλισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, ποιῶ τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
in **Lucro** deputare, κέρδος νομίζειν τι, ἐν κέρδει ποιοῦμαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re, κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῷος, πολυκερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφελιμος.
Lucrum, κέρδος, τό.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τὸ· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητὴς.
Luctor παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔνδηλος.
Lucus, τέμενος, τὸ. ἄλσος, εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινι· καταμωκάομαι, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλευάσμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἐμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, *pro* derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινι, & ἐπί τινος, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τὸ· φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.

Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna crescens & decrescens, σελήνη πιπτομένη καὶ φθίνουσα.
Luna nova, νεμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διατιθέω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκῆ.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, & ἀηδὼ, -όος, -οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, κατάλογον ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· *deinde* expio, καθαίρω, ἁγνίζω, *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἐνυδρίς.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾷν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio *vel* Luxurior, κατασπαταλίζω, ἀσωτεύομαι, Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκαῖον βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, -κὸς, ὁ καὶ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κιθάρα.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MAcellum, κρεοπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐντακεὶς, ἐναποβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινι.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω & -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aspergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διυγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefactio, ἐπίβρεγμα.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαβρέχομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον & ἐπὶ πλεῖον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ καὶ ἡ προστάτης.
Magister equitum, ἱππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προστασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πειθαρχεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, -ητος, ὁ.
Magni æstimare, τιμᾶν πλεῖστα.
Magni facio, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.

Magni-

Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ καὶ ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σκιῤῥοφοριών.
Mala, σιαγὼν, παρειά, ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀῤῥωστεῖν, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κατηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινὶ, & κατά τινος· κακολογέω τινά.
Maledictum, λοιδορία, κατηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακολόγος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθὴς, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥᾳδιουργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα· ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρόνιπτρον, χέρνιβον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κιτρόμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ibid.
Malum, *substant. pro* afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.

Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλὴ, κακοῤῥαφία.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ.
Malus, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζός. ἡ τιτθή.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, & -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κυλλός.
Mandata facere, τὰ προστεταγμένα ποιεῖν, τὰ ἐντεταλμένα ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι· προστάττω.
Mando, is, ere, μαστάομαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μαστῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* expectare, ἀναμένω τινὰ, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifestatio, ἐμφάνισις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, ἀριφανὴς, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano, as, are, ῥεῖν, προέρχεσθαι βρύω.
Mansio, μονὴ, διαμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, equum: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερόομαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuetè, πραϋμένως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πραότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ καὶ ἡ· ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de **Manu in manum**, διὰ χειρῶν.
in **Manu**, *id est*, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἀφεθεὶς, ἐλευθερωθείς.

Manu-

Manumittere, ἀπελευθερῶ, ἀνίημί τινα.
Manus, χείρ, ἡ.
in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμβάλλειν πρός τινα, & τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ· μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ· πόντος
Maragrita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æstus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις, ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάρρον, τό.
Mars, ἄρης, εος, vel εως, ὁ· ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
Martius & Martialis, ἄρειος, ἀρήϊος.
Martius mensis, μουνυχιὼν, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ, bino
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀρσενικὸν γένος· fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Masculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Massa, μάζα· ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Mastigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Mastix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητρίδιον, μητρίδιον.
Mater-familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, pro argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, καθύλας.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου, συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον ἐκδόσθαι.
Matris frater, μητράδελφος.

Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς, ἐκ μητραδέλφου.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπιτάχυνσις.
Maturè, ὡραίως.
Maturesco, πεπαίνομαι, πεπαίζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι· ἐπιταχύνω, πέσσω.
Maturus, πέπειρος. ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillâ percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Meâ quidem sententiâ, κατ᾽ ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὸν Κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ᾽ ἐμοῦ, μετὰ μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediastinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen & medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico & medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ᾽ ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους· ὁ ὅλως φροντίζων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μερμηρίζω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, vel infirmando, μὰ Δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
Melo, αὐλέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.

Melior,

Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius & optabilius est, αἱρετώτερον.
Melinsculè habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένινος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμιμνήσκομαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναι τι.
Memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδίδοναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμιμνήσκομαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritèr dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγειν, ἱστορεῖν, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda & Mendum, πλαῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό, ψευδολογία.
Mendax, ψεύστης, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχός, ἐπαίτης.
Mendosus, πλημμελής, ψευδής.
Mendum, πλαῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, νοός, γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Mensis, μήν.
Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menstruus, ἐμμήνιος & ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενίτης, φρενόβλαπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mente venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινί.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινὸς, & τινα, & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαι τινος.

Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, εὔνους, ἔχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, *vado*, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, *itidem*, fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἐμπολεύς.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά τινος.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα. ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, *ab aliquo* & ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκώρ, σκατὸς, *in gen.* ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo & Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμὶ, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
Malè Mereri, κακῶς ποιεῖν τινά.
Meretricius, ἑταιρικὸς, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, δράγμα.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατον, *subauditur*, οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμὸς, ὁ· ἄμητος.
Messor, θεριστὴς, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διαμετρητής.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεὴς, δειλὸς, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Meteor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοέομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐμποιεῖν, ἐνεργάζεσθαί τινι.

Metuo,

Metuo, δέδω καὶ λυεῶν, ὁ præsonibus: φοβοῦμαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμός, ὴ, όν.
Mica, ψίξ, χίς, ἡ· ψίχιον, ψαῖσμα.
Micans, σίλβων, ἀςράπτων.
Mico, σίλβω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀπελαύνω, μεταβαίνω ἐκ τόπον.
Mihi, ἐμοί, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, ςρατιώτης, ε, ὁ.
Militaris, ςρατιωτικός, ςρατεύσιμος.
Militaris, tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, ςρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, ςρατεία, ςρατιά, πόλεμος.
Militiæ peritus, ςρατιωτικός, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, ςρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι & χίλια.
Millesimus, χιλιοςός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτίν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μῖμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minacitèr, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ crassiore, παχυτέρᾳ μούσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐνουρέω.
Minimè, οὐ μέντοι, οὔτοι, οὐκ ἆρα, ἐλάχιςα.
Minimus, ἐλάχιςος, ἥκιςος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεράπων.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινι τοῦτο, in hac re i. διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλῶν.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ε, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινὰ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ᾽ ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτός, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαςός.
Mirabilitèr, θαυμαςῶς.
Miraculum, θαῦμα, τό· μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαςέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαςικός, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, & τινὰ τῆς σοφίας, subintellige ἕνεκα, ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, οὐδὲν θαυμαςὸν εἰ.

Mirum in modum, θαυμαςὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαςός, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύςηνος, δυςυχής.
Miser sum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινός, λυγρός.
Miserabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινα, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ ἢ τό· οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Misereor, aris, οἰκτείρω τινά.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιςος, τλημονέςατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποςολή, ἄφεσις.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναι τινά.
Mistio, μίξις, σύγκρασις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἡσυχάζω.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾶος, πραΰς, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, ςέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, κινητός, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀςασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητής, κυβερνήτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, κυβερνάω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, μέτριος, ἐπιεικής, σώφρων, εὐτράπελος.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μέδιμνος, μέδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτρον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλίς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχός, ὁ.
Mœnia, τείχη, τά, περίβολος.
Mœreo, λυποῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, εος, τό, ἀνίας, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφής, λυπηρός, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τό, ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τό· μέγεθος.

Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινὰ, λυπέω τινὰ ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δυσός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακιάω.
Mollitèr, μαλακῶς, πρᾴως, ἀζηῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, -is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω. παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον, νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstrò, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βουνώδης.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicùs, ὀδὰξ, προσφυς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούω, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, exspecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere, aliquando pro curo, ut nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· pro retardare, ἐπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεσία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibi ipsi consciscerè, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἦθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus & Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveò, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo & Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρωτιὼς, σαπρός.
Mucor, -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιθεῖναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, -as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, -αικός.
Mulierositas, φιλογυνία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.

Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολυτρόπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multipliciter, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, χολῆς, ἧττω.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολυ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, συχνός.
Mulus, οὐρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Munditiés; καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἔρκος.
Munio, ἰχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἰχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό. pro *officio*, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exequi, τὸ ἔργον αὐ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγαλῆ.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μύσφονον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυών, -ῶνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.

Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio. πήρωμα, τό· πήρωσις.
Mutilatus, τμηθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, -οῦ· πηρὸς, -οῦ, ὁ· ἐλλιπής.
Mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλάσσομαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuò, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀναλαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς, -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ας, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ου, ὁ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδειος, μονῳδία.
Nævus, ὁ κηλὶς, συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Nassa, κύρτος.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηριστικοὶ, χλευαστικοί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος· Σύρος τὸ γένος, natione Syrus: ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γονὴ, γένεσις.

Naturalis,

Naturalis, φυσικός, ἔμφυτος.
Naturaliter, κατὰ φύσιν.
Natus, γεννητὸς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγός, ναυαγήσας.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, -οῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Naviter, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachium, ναυμαχία.
Navo, -as, -are, operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία & ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα, πότερον.
Ne, *dehortativum, adv.* μὴ, μὴ δῆτα· *pro* ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανὸς, ὁ.
Nebulosus, νεφελοειδὴς, νεφώδης.
Nec & neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessariò, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντεία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήτοι & μήτι, οὔτιγε.
Nefandus, ἄρρητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas est, οὐχ ὅσιόν ἐστιν οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.

Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligenter, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων. amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν. ἐν τισιν ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
Nullo negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, πόνους παρέχειν.
Nemo, οὐδεὶς, οὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπου.
Nemus, -oris, νέμος, τό· τέμενος, τό· ὕλη, ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, ποσειδῶν.
Nequà, μή πῃ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὴ, οὐδαμῶς, οὐδέπω, μὴ δῆτα, οὐ μέν τοι.
Neque, μήτε, οὐδὲ. οὔτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδήπου.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· *pro* frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissimè, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαὴς, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ· οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* Nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico & Nidulor, νοττεύω.
Nidor, κνῖσσα.
Nidum facio, ἀπονοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νοττιὰ, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.

Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, niger sum, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδὲν, οὐθὲν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅτι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, παρ' μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενὶ εἰμὶ μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil. οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό,
Nimietas, τὸ περιττόν.
Nimirum, δῆπε, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περιττός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, -eris, conor, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνεος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιὼν, ὁ νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλαβερός.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινὰ, κακῶς ποιῶ τινὰ, κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σοῦ.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινὰ, ὄνομα τίθεμαι τινι.
Non, οὐ οὐκ, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μικρῶ.
Non multo post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακρῶ.
Non solum, sed etiam, οὐκ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μὲν τοι, οὐ μήν.
Nonæ mensis, νῶναι.
Nonagenarius, ἐνενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐνενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ ὁρᾷς, annon vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὃς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus, a, um, ἔνατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τό.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινά.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum est, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, auster, νότος.
Novacula, ξυρόν.
Novem, ἐννέα.
November, ἐνδέκατος μὴν, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη. νουμηνία.
Novissimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novissimus, ὕστατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ. nox intempestiva, ἀωρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, velo, καλύπτω, pro viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ὁ λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὀθλαφόρος.
Nugor, -aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.

Nullibi,

Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, οὔπως· οὐδ' ὅπως τι οὖν· οὐδαμῆ· οὐδαμῶς. οὐδ' ἄν πω.
Nullo pacto, μηδοτιοῦν· οὐδ' ἄν εἴ τι γίνοιτο.
Nullus, μηδείς, οὐδείς, οὔτις.
Nullus sum, *id est*, perii, μηδείς εἰμι.
Num, ἆρα γε, εἴτι οὐκοῦν· ἄρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ & ἀριθμόν· πολλαχῶς, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in Oratione & Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιστής, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνί. ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μὴ ἄν που.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιέω, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντός.
Nunquid, ἆρα γε, ἆρα μή, μὴ οὖν τι.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ἄν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nunciat*, ἄγγελος· *pro* eo quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστί, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγνατος.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμετελεῖν.
Nurus ἡ νυός, ἐννυός.
Nusquam, οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ.
Nusquam non, πανταχοῦ.
Nuto, νευστάζω.
Nutricatio, ἀνατροφή, τιθήνησις.
Nutrico, & -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφή, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμός, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφός, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον *vero* fructum *significat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διά, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιδίνευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθής, ὁ καὶ ἡ· ὑπήκοος.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοή, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι· ὑπακούω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, ὁ, παχύς, πολύσαρκος, ὁ· λιπαρός, παχύς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπιμυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολή, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτή· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω, *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, μεταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex **Obliquo**, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.

Obli-

Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνομαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονέω.
Oblongus, ἐπιμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρός, ἀσελγής, ἀναιδής, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανής, ἄδηλος, ἀμαυρός· pro ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαί σου. τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινὶ, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequentèr, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθυπείξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero, as, πιμπλέω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· pro observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· pro venerari, θεραπεύειν τινά.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκία, περικάθισις, ἡ.
Obsido, is, & obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐσχω.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.

Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαροῖς ἠμφιεσμένος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τό· ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανόητος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινὶ & τινά.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, ος.
Obstupefacio, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἀποκωφοῦμαι, ἐκθαμβέω.
Obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐκτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμός, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινά, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, κατέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμός, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτής, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινὰ & τινί· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινὶ & τινά.
Obturatio, ἐμφραγμός, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινὶ, περιτυγχάνω τινί.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐντυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρός, ὁ· ἀφορμή.
cùm Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quâcunque Occasione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.

Occa-

Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαβεῖν.
Occasionem præbere, λαβὴν *seu* πρόφασιν, *vel* ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω & φονεύω τινὰ, κτείνω, ἀποσφάττω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, *perro*, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, as, are, βωλοκοπεῖν.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῇ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis distrahi*: ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινί· ὑπαντάομαι, *pro* in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς, ἴδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octigentesimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπός, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκίων, ὠκύτερος.
Ocyssimè, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινὰ, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινί.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio prosequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, στυγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγερὸς, *pro* molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, εος, τό· ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· *pro* investigare, ἐπιζητεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰστρηθείς.
Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσκρούω, περιτυγχάνω· *pro* lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινὰ, προσκόπτειν.
Offensa, offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offero, προσφέρω σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, *vel* πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾷν, offerre se periculis: ἐπάγω.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι. ἐμὸν ἐστι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjectio*, ὦ, ἆ, ὤ, ὢ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπουρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Omasum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ᾽ ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατεία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φορτὸς, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.

Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἰρεῖσθαι.
Onustus, βαρυνθεὶς, φορτισθεὶς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *considerare*: ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινί. σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατρίβειν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργαστικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθεμα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικαλύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.
Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὸς, ἐργώδης.
Opertus, κατάστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinione habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutuare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινὶ, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλέξω, ἐπικουρέω νόσοις, morbis. παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾷν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, *valdè*, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, κατάθλιψις, κατάτριψις.
Oppressor, καταθλιβῶν.
Oppressus, καταπιεσθεὶς. κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω,
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὄψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, δεῖ, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιά, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατά, περί, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus sum, ἀπορφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκλοδέν.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχία.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω & -ομαι, ἐγκοσμέω, διατριβάζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, σύνταξις.
Orea, κημὸς, ὁ· στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.

Orificium,

Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος, κατεσκευασμένος.
Ornatus, ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, acc. περιστέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, *peto*, δέομαί σου τοῦτο, παρακαλέω δι-κάζω, *jussa*: αἰτέω σε σῖτον, *&c.*
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, *natus*, γεγονώς, πεφυκώς.
Ortus, *subst.* γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομέω, & ἀποστομίζω.
Os, offis, ὀστοῦν.
Oscitantèr, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινά· κυνέω, κύω.
Osculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογύνης.
Osseus, ὄστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, καμπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδεικνύω· *pro* jacto, ἀλα-ζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας, -ατος, τό.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολή, ἡ· ἄνεσις, ἀργία, ῥᾳστώνη.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς & κατὰ σχολήν.
Ova parere, ᾠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κῶας, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ᾠόν, τό.

P.

Pabulatio, προνομή, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφή, νομή, βορά.
Pacatus, εἰρηνικός, εἰρηνευθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυ-λάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιάν, -ᾶνος.
Pæanem citare vel canere, παιανίζειν, παι-ᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγός, παιδευτής.
Pædor, αὐχμός, ῥύπος.
Paganus κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποι-έω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τὸ· κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλάς, -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρός, χλωρός, ἄχροος.
Pallium, τρίβων, ὁ. περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ὤχρεια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη, *pro* arbore φοῖ-νιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
Palor, aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμός, ὁ, σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ· φασσοφόνος.

Palus,

Palea, καλάμη, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, τό.
Paluſtris, ἕλειος, ὁ ἑλώδης, ὁ ϗ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
Pando, -as, κυρτόω, κυφόω.
Pando, -is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτός, κυφός.
Pane veſcor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιία.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis ſiligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obſitum eſſe, ῥυπαρῶς ἠμφιέσθαι.
Pannoſus, ῥακώδης, κατάῤῥακος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πάνθηρ, ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαί, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ὁ ψυχή.
Papilla, θηλή, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ὁ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιος ϗ περιττόν.
Par eſt, ἄξιόν ἐστι, δίκαιον ἐστι, εἰκός ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀμείβεσθαι.
Par, duo, ζεῦγος.
Par, ſatis ſum, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradiſus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Paraſitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Paraſitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλία.
Parco, is, ere, φείδομαι τινος, ἀφειδέω τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεύς, γεννήτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα, & κτέρας, -εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ τειχίον, θριγκός.
Parietes perforans, τοιχωρυχῶν.
Parilia, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω pro comparare, πορίζομαι.
Pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.

Paro, -as, ἑτοιμάζω, παρασκευάζω pro comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τὸ μερίς, μοῖρα.
Parſimonia, φειδωλία.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μένω παρά τινι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps ſum, μετέχω τῆς φιλίας. amicitiæ ε μεμοιρᾶσθαι.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμεταδιδόναι τινί.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερίς, μόριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος· partim, τὰ μέν, τὰ δὲ· τῇ μέν, τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμός, [illegible].
Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τικτιάω.
Partus, a, um, πεπορισμένος, κεκτημένος.
Partus, ûs, τοκετός, κύησις, τόκος.
Parviſacio, parvipendo, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρ' οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελέω τινος.
Parum, μικρόν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abeſt quin, μικρὸν ἀπολείπω τοῦ μή· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus eſſem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρός, τυτθός.
Parvus, μικρός, σμικρός.
Paſcha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Paſco, σιτοῦμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Paſcuum, βόσκημα, νομός, ἡ νομή.
Paſſæ uvæ, σταφίδες, σταφυλαί.
Paſſer, στρουθός.
Paſſerculus, στρουθίον.
Paſſim, πάντη, ἑκασταχοῦ, πανταχοῦ.
Paſſus, βῆμα.
Paſtinaca, ὁ σταφυλῖνος.
Paſtor, ποιμήν, -ένος, νομεύς, βοσκός.
Paſtoralis, ποιμαντικός, βουκολικός.
Paſtus, ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀποκαλύπτω pro palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀποκάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῳγώς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, -es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατήρ, γονεύς.
Patera, κρατήρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, πατρικός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Pateſco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σταυρός.
Patiens laborum, φερέπονος, καρτερικός, τλησίπονος.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονή, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λεπάς.

Patior,

Patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accus.
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδης, ὁ πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδικέω τινι, προστατέω, ποιέομαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοί, ἐξάδελφοι.
Patruelis, -e, ἀνεψιός, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων περᾶναι τοὺς λόγους.
Paucissimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεής, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρόν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίου, solis occasum : σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo post, ὀλίγον, καὶ μικρῷ ὕστερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέων, ὀλίγου ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρόν, παρὰ μικρόν.
Pavo, & pavus, ταώς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τὸ δέος, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχός, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλός, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτείς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιστήθιον.
Pectus, -oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.

Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus, -oris, & -udis, θρέμμα, τὸ βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, χάμαξ, χάραξ, ὁ.
Pedes, πόδες.
Pedes, -itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ στρατιά, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικός.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθείρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζόν· τὸ πεζικόν.
Pedo, -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ, ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, χείρων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακή, & παλλακίς, -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ δορά, διφθέρα, ῥινός.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφανής εἰμι.
Pellucidus, διαφανής, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστής.
Pelvis, λεκάνη, λουτήρ, -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοί, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωροῦμαι, ἐξαρτάομαι & pro dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, -is, -ere, σταθμῶ, σταθμάομαι· & pro solvere, ἀποτίνειν, ἐκτίνω.
Pendulus, ἐκκρεμής, μετέωρος.
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν, σχεδόν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
Penetrabilis, διάτορος.
Penetrale, ὁ μυχός, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύω, διαπείρω.
Peniculus, & Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χερρόνησος· alii, χερσόνησος.
Penis, αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδον· ἐνδότερος.
Penitus, omninò, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερές, πάντως.
Penna, πτερὸν & πτερίον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτός, πτερόεις.
Pensator, σταθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαστός.

Pensio, -onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, ςαθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ ςαθμηθὲν.
Pentecoste, πεντηκοςὴ.
Penuaria cella, ὀψεῖον, ταμιεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην ἀμφιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑςέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, -ûs, & hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμιεῖον.
Peplus, vel peplum, πέπλος.
Pepo, -onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ἐν, dat. εἰς, accus. ἐπὶ, gen. μετὰ & πρὸς, gen.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόςησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, -as, -are, διυλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευςής.
Percontor, ἐρέσθαι τι τοῦτο· πυνθάνομαί τινος, ανακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινα, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανώλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè absum, ἀποδημέω.

Peregrinatio, ἀποδημία, ἀποικίσις.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ· ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κόμψως.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὄλλυμαι, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ καὶ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· pro nuntiare, ἀγγέλλειν· pro sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιςος, ὁ.
Perfidia, ἀπιςία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιςος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιςος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, παρὰ τὲς ἀπιςίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διατιτράω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπερυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, ἐκ ἐπίςασθαι ἐρυθριᾷν ἐπί τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιούμενος.
Perfundo, διυγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχὴ, διάχυσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· pro persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, dico, κατάφημι, κατηχίζομαι, pro dare, δοῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω, ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.

Peri-

ericulosè, ἐπικινδύνως.
ericulosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλής, κινδυνώδης.
ericulum, κίνδυνος, ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
ericulum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν ἢ παρέχεσθαι.
ericulum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι
ericulum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
Extra Periculum esse, ἔξω, vel πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι.
erillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
erimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
erindè, ὥσπερεί, οὕτως πῶς.
erindè, ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
eriodus, περίοδος.
eriphrasis, περίφρασις.
eritè, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
eritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
eritissimus, rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
eritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
eritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικός, δαήμων, εἰδώς.
erjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
erjurium, ἐπιορκία.
erjuro, ἐπιορκέω.
erjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
erlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
erlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκειν διεξέρχομαι.
erluceo, διαλάμπω.
erlucidus, διαφανής.
erlustro, κατασκοπέομαι, ἐξετάζω.
ermadeo, διαβρέχομαι.
ermaneo, μένω παρά τινι, pro perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
ermano, as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
ermansio, διαμονή.
ermeo, as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
ermisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, καταπραΰνω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγή, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam, ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πυτασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ· βλαβερός, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκύς, ταχύς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχίς, ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀποκοιτέω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς εἰδέναι.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρεία ἐστί.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερστυγῶν.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι, σταθμάομαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτόν, mecum: σκοπεῖν τι παρ᾽ ἑαυτῷ, διανοέομαι.
Perperàm, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ in compositione.
Perpessio, ὑπομονή, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές.
Perpetuum, ἀεί, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκής, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διαζίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφή, ἀντιγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, & -isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινί, διώκω τινά, διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονή, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχέομαι.
Perspectum habere alicujus animum, διαγινώσκειν τινὸς διάνοιαν.
Perspectus, διεγνωσμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκής, κατοπτικός.
Perspicio, συνεωράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθοράω.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.

Per-

Perspicuus, σαφὴς, δῆλος, καταφανής.
Perstare in sententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συντέμνω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινα, ὑπάγομαι, ἀνάγω, διαπείθω.
Persuasio, πεῖσις, πειθώ, πίστις.
Persuasor, πειστήριος, πειστικός.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος.
Pertento, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Pertercbro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινὰ, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειστον.
Pertinacitèr, ἐπιμένως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω· *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο, & ταῦτα, *id est*, hoc *vel* hæc me pertinent.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἀνήκω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertransео, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυάλγητος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀντιτετραίνω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρατρέπω, περιακτέω.
Perversè, διαστρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, σκαιός.
Pervestigatio, ἀνίχνευσις, ἀκρίβωσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ἴδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, παγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, πούς.

Pes lecti, κλινόπους.
Pessimè, κάκιστα.
Pessimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλός.
Pessum eo, *retrocedo*, ὑποφέρομαι· *pro* in fundum ire, χαμαὶ πίπτω, καταφέρομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρνα, πετασών.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τό· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, *oro*, αἰτέω, *vel* αἰτέομαι σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: *pro proficiscor*: χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνήρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
Petulantèr, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιών.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, *seu fanum*, *templum*, ναός.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενητικός.
Physiognomon, *vel* Physiognomus, φυσιογνώμων.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεόν· θεοσέβεια, θεοφιλότης.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεύς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.

Piger,

iger, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσεικτος.
'iget, μεταμέλει μοι.
'igmentarius, μυροπώλης.
'igmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρῖμα, τὸ ἔντριμμα.
ignori do, ὑποτίθημί τί τινι.
'ignoro, ἐνεχυράζω.
'ignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
'ignus accipere, ἐνεχυράζειν.
'igresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
'igritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
'ila, æ, *pro sphærula*, σφαῖρα, σφαιρίον.
'ila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
'ileum gestare, πιλίον φορεῖν.
'ileus, πιλίον, πῖλος.
'ilosus, τριχώδης, πυκνόθριξ.
'ilula, καταπότιον.
'ilum, γρόσφος, πῖλος.
'ilus, θρίξ.
'incerna, οἰνοχόος.
'ingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
'ingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
'ingue, στέαρ, πιμελή.
'inguedo, λιπαρία, πιμελὴ, στέαρ.
'inguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιέω.
'inguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
'inguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
'inna, πτέρυξ, πτερύγιον.
'inso, is, μάττω, λεαίνω.
'inus, πίτυς, ἡ, πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, *proprium est pullorum*, πιππίζω.
P rata, πειρατής.
P ratieus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscina, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερον.
Pistor, ἀρτοποιὸς, σιτοποιός.
Pistrinum, μυλὼν, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, icis, πίσσα.
Placabilis, εὐίλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσύχως, εἰρηνικῶς.
Placidus, *sedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, αἰδοῦμαι.
Plaga, æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἔκπληξις.

Plaga, *pro regione*, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.
Plagæ, arum, *retia*, ἄρκυες *vel* ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omninò*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro penitus*, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro lamentari*, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτηκομέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, τρανός· *pro manifestus*, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύχωρος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, κροτούμενος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, *idem quod vulgaris*, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τὸ χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινά.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐκπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, *cum genit.* ἀνάπλεως, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύνω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerumque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτύξ, πτύγμα. πτύξις.
Plicatilis. πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλόκη, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαυμα, τὸ ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος & μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾷν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τινά.
Plurimùm, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαί πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quàm decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.

Pluto, onis, Πλουτεὺς, Ἀίδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius & Pluvialis, ὄμβριος, ὑέτιος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τ̃ κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεῖν Διῒ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Podex, icis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poema, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τὸ ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπιτελεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τ̃ δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοὶ τούτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poeta, ποιητής.
Poeticus, ποιητικός.
Poetris, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω & ξύω, λειαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, νεκροστόλος.
Pollis, nis, *vel* Pollen, γύρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἱστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βαρὺς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.

Pontus, πόντος.
Popina, ἐπιλαιεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικὸς· pro charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημοκοπία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομία.
Populator, ἐκπορθητής.
Populor, aris, are, ἀνάστατον ποιῶ τὴν πόλιν, πορθεῖν τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὕειος.
Porcellus & porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, αἰνέω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, ἴονθος.
Porrò, *sanè*, γέ μην, μέντοι, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θύρετρον.
Portæ custos, πυλωρὸς, πυλουρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναύλοχος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀπαιτέω.
Positio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐστι δοῦναι, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc.* pro postea, ἔπειτα, ὕστερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Posteri, orum, ἐπιγινόμενοι, οἱ ἔκγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, & us, ὕστερος, οἱ μεταγενέστεροι.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὔριον, ὕστερον.
Postes, παραστάδες, σταθμοί.
Posthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεσθαι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, μετὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Posthinc, ἐξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κλοπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus, a, um, ὀπίσθιος.

ostis, παραςὰς, ὁ.
ostliminium, ἡ ὑποςροφὴ, τὸ διαπέμπειμον.
ostpono, περὶ ἐλάτῖονος, ποιῶ τι· *pro* omittere, παραλείπειν τι.
ostquam, ἐπειδὰν, ἐπὰν, ἐπὲταν.
ostremò, τὰ ὕςατα, τὸ τελευταῖον.
ostremus, ὕςατος, ἔσχατος.
ostridie, τῇ ὑςεραία.
ostulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
ostulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι· *cum idem quod* accusare, αἰτᾶσθαι δίκην.
'otabilis, πόσιμος, πότιμος.
otatio, ἡ πολλὴ ἢ συχνὴ πόσις.
'otator, φιλοπότης.
'otens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
'otentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
'otest fieri, *pro* possibile est, οἷον τε, δυνατόν.
'otestas, δύναμις, ἐξουσία.
n Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάτ]εσθαι.
Potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, -iris, κρατέω, *cum gen.* & *dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimum, μάλιςα.
Potissimus, κράτιςος, βέλτιςος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpositio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάτ]ομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis, διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγ]ελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· *pro* jubere, ἐπιτάτ]ειν, κελεύειν τινά.
Præcipitantèr, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, καταχρήμνισις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipuè, μάλιςα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐκλεκτος, προηγούμενος, κράτιςος, ὑπέροχος.

Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, εἰργω.
Præco, onis, κήρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεία, λῃςεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, λῃςεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, λῃςής.
Prædatorius, λῃςρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάρρησις.
Prædico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω, *&c.* κατευλογέω, κηρύτ]ω.
Prædico, -is, -ere, προεξαγ]έλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγ]ελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐριστήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, -onis, λῃςὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, λῄζω & λῄζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃςεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχεία, προςασία.
Præfectus, ὁ προεςὼς, ἐπιςάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐςαμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίςημι, καθίςημί τινα τὰ μέγιςα, προΐςημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, περιθραύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπορευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευςής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω & -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώςης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terrestre, πεζῇ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.

Prælium,

Prælium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· pro facem præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando, -is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, πρόϊημι.
Præmia proponere, ἆθλα τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προαναγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· pro pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω· pro præficio, ἐφίστημι.
Præposterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præpropere, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ πρωτεῖον.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφή, ἐπίταξις.
Præsens, παρών, ὁ ἐνεστώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐναργέστατον βοήθημα.
Præsentia, -um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia, -æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε καί.
Præses, πρόεδρος, ὁ, ἔφορος, προστάτης, ἡγεμών, ἐπιστάτης.
Præsideo, προστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbis προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός.
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.

Præsidium, φρουρά, ἡ, φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προεστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχή, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνήρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον, ὃ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρώννυμι.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, παραλογισμοί.
Præstigiator, γόης, -ητος, ὁ, ἀγύρτης, αἰπόλος, τερατουργός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto, -as, antecello, διαφέρω τινός, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos, & pro perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt: διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, exspecto, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· quandoque exhibeo, παρέχω· pro prætexo, προτείνω.
Prætemio, προτιμάομαι.
Præter, παρὰ, cum acc. πλὴν, & χωρὶς, cum gen.
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
Præter opinionem, παρὰ τὸ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλά τε, ἄλλως τε ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρῳχημένος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργα τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.

Prætextus

raetextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
ab Praetextu, ἐπὶ προσχήματι.
raetextus, πρόσχημα, πρόφασις.
raetor, -oris, ὁ τοῦ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
raetorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
raetorium, βουλευτήριον, τὸ στρατήγιον.
raetura, -ae, ἡ πραιτωρία, ἡ ἐπαρχία.
raevaleo, ὑπερισχύειν, κατισχύειν, ἐπικρατεῖν τινος.
raevalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
raevalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
raevaricatio, καθύφεσις.
raevaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
raevaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
raevenio, φθάνω, προσέρχομαι.
raeverto, προφθάνω.
raevideo, προορῶ, προβλέπω.
raevius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Praeut, ὥσγε.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicae, πάνδημος ἱκετεία.
Preces, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι σοῦ τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς· παρακαλέω τινά.
Prehendo, vide praehendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω· pro insequi, κατέχειν· pro occultare, καλύπτω.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Pressè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primae, -arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primaevus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινί.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
Primatus, τὸ πρωτεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.

Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένως· τὰ πρῶτα.
Primitiae, ἀπαρχαί, τὰ πρωτεῖα.
Primitiae frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχὴν, πρῶτος.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαὶ, τὰ προϋφεστηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· pro optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐν ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προκατάρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè, vel privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim & publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτίμημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Priùs, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἢ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, cum gen.
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, πρόπαππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκός.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, pro demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιστος, ὀνειδιστός.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procacitèr, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, -ίδος· λαῖλαψ, ζάλη.

Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, -ûs, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· *pro* facile factu, οἷόν τε.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσία.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, cum gen.
Proculdubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, -is, παριέναι, προσελθεῖν εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriae, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τεραστικῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινά.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐκτείνω, παρέλκω, producere testes, παρέχειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγαγεῖν.

Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, προΐσχομαι· *pro* prolatare, παρατείνειν, ἀναβάλλεσθαι.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν· προκόπτειν σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω, *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
Profligatus, *perditus*, διεφθαρμένος· profligatos homines *dicimus*, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, πρόῤῥεων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, προσφύγιον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθύ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθὺς ἄβυσσος.
Profusè, κατακεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονώς, ἀπόγονος.
Progredi longius, ποῤῥωτέρω προσελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινί, ἀπαντᾶν.
Progredior, διαπορεύομαι, ὁδοιποροῦμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, progressus, προκοπή, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητός, ἐκβλητός.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.

Proles,

roles, γενεά, γονὴ, γένος, τό.
rolixè, ἐκτενῶς.
rolixitas, τὸ μῆκος.
rolixus, μακρὸς, ἐκτενὴς, εὐμήκης.
rologus, πρόλογος.
rolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
roloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
roludo, παραγωνίζομαι.
rolue, ἀποκλύζω, βρέχω.
rolusio, προγύμνασμα.
roluvies, τὸ λῦμα.
romercalia, ὤνια.
romereor, εὐεργετέω.
romeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακὼς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam: προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμότης.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προαπόγονη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuncio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιρρεπὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παρέκτασις, παρέκτασις.
Propago, παραφυὰς, ἐπιφυὰς, ἀπογονή· pro stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· pro dilato, περιεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανής.
Propè, ἐγγὺς, cum gen. πρὸς, dat. Sine casu adverbium est ἐγγύς· item σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἀπείργω, ἀπείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐπιρροπή.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιρρεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior & propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διὰ, cum accus. χάριν, ἕνεκα, cum gen. ἐπὶ, cum dat. περὶ & πρὸς, accus.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν. διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ᾧ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἔχυρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος· pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῷρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης, ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γενεὰ, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατακόπτω, κατατέμνω. & pro conviciis lacessere, ὑβρίζειν τινὰ, διασύρω, διαβάλλω τι.

Pro-

Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
Proscriptio, προγραφή, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κατακολουθέω, ἐπιδιώκω.
Proserpina, Περσεφόνεια.
Prosilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὔμοιρος, εὐτυχής.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐμοιρία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ flatu utor, εὖ πράττω.
Prospero, ὀλβίζω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προβλέπομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον & pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, προΐσταμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοί, tibi: χραισμέω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, ἀμφιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τέλεθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· pro nasci, φύεσθαι·
Proventus, πρόσοδος, ἐπιφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης
Proverbio trita est sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγιγνώσκω· *aliquando* prospicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμέ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παράκλησις.
Provoco, ἐκκαλέω ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα vel εἰς μάχην· ἐρεθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥστε, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἑπόμενόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετός, φρόνιμος, ἐπιστήμων, δαΐφρων, ἴδρις.
Prudentèr, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιά, ἡ, ἄνθραξ, κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνησμός, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμός, κνίσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμός.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψιττακός, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβεία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω. δημοσιεύω· pro in populi potestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βιβλίον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνός, σεμνός.
Pudor, αἰδώς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellaritèr, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδεία.
à Pueritiâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδός, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχώ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.

Pugil-

ugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
ugillatus, & -tio, πυγμαχία, πυγμή.
ugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
'ugna, μάχη.
ugnator, ὁ μαχητής.
'ugnax, μαχήμων.
'ugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
ugno percutio, κατακονδυλίζω.
ugnum ingerere alicui, κονδύλους ἐντρίβειν.
ugnus, δράξ, κόνδυλος.
ulcher, καλός, περικαλλής, εὐπρεπής.
ulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
ulchritudo, κάλλος, τὸ· καλλώπισμα.
'ulex, ψύλλα, ψύλλος.
'ulicosus, ψυλλώδης.
'ullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
'ullulo, παραφύω, βλαςάνω, θάλλω.
'ullus, πῶλος, νεοττός.
'ullus, a, um, φαιός.
'ulmentum, ὄψον.
'ulmo, onis, πνεύμων.
'ulpamentum, προσφάγιον τό.
'ulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
'uls, κρίμνος, πόλτος.
'ulsatio, κροῦσις.
'ulsator, κρουςής.
Pulsator citharæ, κιθαριςής.
Pulso, κρούω, τύπτω.
Pulsus, ûs, κροῦσις.
n Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισσηρὶς, -ίδος, ἡ.
Pumicosus, κισσηρώδης.
Pumilio, νάνος.
Punctim, ςίγδην.
Punctum, ἄτομος, ςιγμή.
Punctum temporis, χρόνε ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαςὴς, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· & pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, & pro excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, αγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι ἀμπεχόμενος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρώδης.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ ϗ ἡ. εὐκρινὴς λόγος, purus & dilucidus sermo.
Pus, uris, πῦον, τό.

Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθός.
Pusio, onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ, βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reseco*, ἀμπέλων κλαδεύω, vitem: *pro* considerare, διασκοπεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι· *pro* existimare, νομίζειν, & calculum subducere: λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· *vide* purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUA, *adverb.* ᾗ, ὅπη, πῇ.
Quacunque, ὅπη ἄν· ὅπῃ οὖν.
Quâ de causâ, ἀνθ' ὧν, διότι. τίνος χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπη, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔςιν ὅπως, ἔςιν ὅπη.
Quadra, πινακίδιον, τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοςή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· & pro consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, εἰσαγγελεύς, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadrupliciter, τετραχῶς.
Quadrupulum, τετραπλοῦν.
Quadrupulus, τετραπλάσιος.

Quæ,

Quæ, *fem.* ἥτις, ἅπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω, *pro* interrogare, ἐρωτάω σε τῦτο, hoc ex te: πυνθάνεσθαί τι, ἐξετάζειν· ἀνακρίνω.
Quæsitor, ζητητής.
Quæsitum, ζήτημα, πύσμα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, *pro* tortura corporis, βάσανος.
Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας, ε, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιευτικὴ, ταμιεία.
Quæstus, ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· *Ponitur & interrogativè* ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιῦτος.
Qualiscunque, ὁποιόσδη, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἷα, οἷά περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁπωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος. τάῤῥος *vel* τάρσος.
Quam, *conjunctio*, ἢ, ὅσον, μάλιστα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogativè*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὃ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καί τοι· κἂν εἰ.
Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτεοῦν, ὁπότε γοῦν
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπη μεν· ὅπη δὲ.
Quand quidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίτοι, ὅμως, εἰ καὶ δήπυ.
Quanti, πόσυ διδάσκει, *docet?*
Quantillus, σμικρὸς, ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς οὖν, ὡς ὅσονγε.
Quantulumcunque, ὁποσοῦν.
Quantum ad me attinet, τὸγ' ἐμόν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον οἷόν τε· ὡς οἷόντε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuscunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτυ, διὰ τοῦτο.
Quaquaversus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quartò & -ùm, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.

Quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔπει.
Quasillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quasso, διασπαράττω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί τοι, *de te* ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus & querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ· & ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Qui, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὁ, τι οὖν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς, ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι, τίς.
Quidem, μὲν γὰρ, γεδὴ, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' οὐ, πῶς γὰρ οὐ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῆ, ἡσυχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μὴ· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴ οὐχί· *pro* etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὴν, καὶ ἔτι. οὐ μὴν, ἀλλὰ γε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καί. καὶ μὴν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος, καὶ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, σχετλιασμὸς, δημολογία.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιάζω, πιστεύομαι.

is, quae, quid, interrogativum, ποῖος, ποία, ποῖον· τίς, τίνος.
uis tandem, τίς ποτε.
uisnam, ὅστις, ὁποῖος.
uisquam, τὶς εἴς τις.
uisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
uisquiliae, περιψήματα.
uisquis, ὅστις.
uivis, ὅστις, ὅστις ἄν, πᾶς ὅστις.
uo, ποῖ καταφεύξω, fugiam?
uo pacto, ὃν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
uo minùs, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
uoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
uoad, μέχρις οὗ.
uoad vixero, διὰ βίου.
uocirca, διὸ, τι δι' ὅ, παρ' ὅ.
uod, ὅτι, διότι.
uod si, εἰ δὲ, εἴπερ γάρ.
uodammodo, ἔστιν ὡς.
uodcunque, ὅ, τι ἄν, πᾶν ὅ, τι.
uomodo, ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.
uomodocunque, ὁπωσοῦν ἄν.
uondam, πάλαι.
uoniam, ἐπεί, ὅτι, διότι, διότι.
uoquam, ποῖ.
uoque, καὶ ἔτι, τέ.
uoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
uoquoversus, πάντη, πανταχόσε.
uorsum, ἐς τί, ποῖ τί ὄφελος, τοῦ δὲ ἕνεκα.
uot, πόσοι.
uotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, κατ' ἔτος.
uotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν, ὁσημερινὸς, ἐπιούσιος, ἐφημερινός.
uotidiè, ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι.
uoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
uotiescunque, ὁσάκις ἄν, ποσάκις ἄν.
uotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
uotuplex, ποσαπλάσιος, ποσαπλοῦς.
uotus, πόστος, ὁπόστος.
uotusquisque, πόστος, ὁποστοσοῦν.
uousque, ἐς τί, μέχρι οὗ ἄν, ἕως ἄν.
uum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

RAbidè, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικορράφος.
Racematio, βοτρύασις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ὁ σταφυλῆς.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολῶ, ῥιζόω.
Radicitus, ῥιζόθεν· pro penitus, πάντως, ὁλόρριζος, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.

Radius, ἀκτὶν, ἴτυς, ὁ, pro instrumento textorio, κερκίς, σπάθιον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξύω, ἐπιξύω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλαδεύω.
Ramus, κλάδος, κλαδίον, κλάδος, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa & rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχύς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω, pro vim afferre, βιάζομαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπακτήρια.
Raptus, ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· pro paucitate, σπάνις, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανός, ἀραιός, σπάνιος.
Rasilis, ξεστός.
Rastrum, ξύστρον, λίστρον.
Rasura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικόν, λόγος· pro supputatione, λογισμός.
Ratio constat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινος, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.
Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀναλακτίζω.

Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδεῖν.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, ἀφίσταμαι, ὑποχωρέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, *recenter*, νεωστί, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι· & *pro* narrare, ἀπομνημονεύω τι, διηγεῖσθαι· *pro* enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Reciditæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντίστροφον.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· *pro* corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· *pro* meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκλησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλους, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρυφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύειν σεαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξαγριόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Rectà, εὐθεία.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀνάδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάδυσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπέλεγμος.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, ἀπόδοσις.
Reddo, ἀποδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίνω· *pro* efficere, καθιστάναι τι, διατιθέναι.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπολύτρωσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτής, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, *corono*, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνακαινίζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, *proventus*, πρόσοδος, τὸ προσιόν.
Reditus, *reversio*, ἄφιξις τινὸς οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμός.
Redundo, ἀποπλημμυρέω, περισσεύω· *pro* excidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευή, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπλήθω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω, referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά· aliquando narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· aliquando dico, λέγω.
Referre pedem, ἀναποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Refert, *interest*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλεως, ὁ· πλήρης, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινά, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω· *pro* revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναρρέω.
Refluxus, ἀνάρρους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος ὁ· ὀρρωδία.
Reformido, ὀρρωδέω, φοβέομαι τοῦτο.
Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάσσω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτῳ, ἐναντιοῦμαι.
Refrico, ἀνατρίβω, ἀνανεόω.

Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· pro detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνατροπή, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalia, βασιλικός, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα· τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
Regione, καταντικρύ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινος, ἄρχω, τυραννέω.
Regnum, δυναστεία, βασιλεία ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τὴν Ἀσίας, *Asiam.*
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανών, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγή, ἀποβολή, ἄφεσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· pro respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορά, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμός, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· pro in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύω.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβής, εὐλαβής.
Religo, as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀνασπάω.
Relinquo, καταλείπω, ἀφίημι, ἀφίεμαι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκαταλείμματα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπός, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντέχω.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονή, κατάμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.

Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, languidus, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· pro retroeo, ἀνίημι· & pro condono, ἀφιέναι τινὶ τὸ χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀπωθέω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχή, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τούτου. ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono: ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμός, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγγέλλω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλός, βάλβις.
Reparatio, ἐπισκευή, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῇ.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντακοή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινὰ ἀργύριον, ab aliquo pecuniam; ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν κλοπῶν ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπληρόω, ἀναμεστόω.
Repletus, ἀναπλησθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαστολή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθεμαι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἀποφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμεῖον.
Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράστασις, ἀπεικόνισμα.

Repræsento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαλλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινι ταυτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον, μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπιμεμπτός, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram: καταστέλλω, καταπιέζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπὴ, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem, *pro* recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, & ἀποπομπή· ἀποστάσιον, τό.
Repuerasco, ἀνανηπιοῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι, ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀπόκρουσις, ἀπότευξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι· *pro* recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτομαι.
sine ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· *pro* interrogare, πυνθάνεσθαι, δίεσθαι, ἀπαιτέω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controversiæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα, τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res gestæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res secundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res sic se habet, ὕτω καὶ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Resarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀναχίζω, ἀποτέμνω· *pro* non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτω.
Rescisco, μανθάνω, γινώσκω τι· ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομὴ, ἀπόκοπή.
Resegmen. ἀπόκομμα.
Resero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses, -idis, *segnis*, χολαῖος, νωθής.
Resideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Resido, ἀνακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, *vel* ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀνασφραγίζω.
Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἀνανήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατεῖν, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω· *pro* mollire, μαλάσσειν· *pro* destruere, καταλύειν.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonanter, κλαγγηδὸν, καναχηδόν.
Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ῥαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι· ἀφοράω εἴς τι, ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Respiratio, ἀναπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνέω.
Resplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαί τινι, ἀμείβομαι, ἀποφωνέω.
Responsum & Responsio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· *pro* oraculo, χρησμός, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινὰ, τὰ δημόσια, ἡ πολιτεία.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Restis, σχοῖνος, κάλως.
Restituere in integrum, ἐπανορθοῦν.
Restituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituo: ἀποκαθίστημι.
Restitutio, ἀποκατάστασις.
Resto, περιλείπεσθαι· *pro* in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι· *item* resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, κατεσταλκώς.
Restringo, καταστέλλω· *pro* coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιος.
Resurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.

Reti-

ticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
ticulum, ἄρκυα, τά· *pro* vitta mulierum, κεκρύφαλος, ἡ.
tinaculum, ἔχμα, τὸ, πεῖσμα.
tineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
torqueo, ἀναστρέφω, τρέπω.
tortus, ἀνεστραμμένος.
tractio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
tracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· *pro* renovare, ἀνανεόω· *pro* palinodiam canere, παλινῳδῶ.
etraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
etribuo, ἀμείβω, & -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
etributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
etrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
etrò, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
etroago, ἐπανακάμπτω.
etrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω, & -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
etrogradior, ἀναποδίζω.
etrogradus, ὀπισθόπορος.
etrorsum, & retrorsus, ἐπὶ πόδα, & ἐπιπόδα· ἀνάπαλιν· εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· κατηγορέω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητικός.
Reverentèr, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἶδος, εος, τό· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reversio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανελθεῖν.
Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Revivisco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀπειθαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso, ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελᾶν ἐφ' ἑαυτῷ, secum, μειδάω, & *pro* derideo, καταγελάω τινος.
Ridiculè, καταγελάστως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, διῦμα, τὸ· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερός· *pro* duro, ἀπαθής.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις· *pro* duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία. ῥῆγμα, τὸ· σχίζα.
Rimor, -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
sine Risu, ἀγέλαστι.
Risum compescere, *vel* tenere, ἀποσβέσαι γέλωτα.
Risum moveo, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, κατάγελως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ· θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαί τινι.
Rixosus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς, *Metaph.* *pro* animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· *pro* obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, *peto*, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum: δέομαι σε τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, -ου, ἡ· ψεκὰς, ἕρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus, -ni, ὁ λιβανωτίς.
Rostra, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος, εος, τό· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.

Roto, γυρίζω, κυλίω, κατατροχάζω.
Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐκφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος, -ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τὸ· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, -bi, βάτος, ου, ἡ.
Ructo & Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, -ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἄπειρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βράγχησις, ὀγκηθμός.
Rudo, -ere, absoletum est, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυχάομαι, βρυχάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & -or, ἀναμηρυκάομαι· pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις, λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥήγνυμι, καταῤῥήσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro in praeceps ferri, ὁρμάω.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἀγροικος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροικώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus, a, um, γεωργικὸς, ἀγροικικός.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Rutilus, πυρσὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Sacchis induti, σάκκους ἐνδεδυκότες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· pro scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐκτεθειασμένον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· pro astutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagacitèr, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λίπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ὀϊστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· pro urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεισμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.

Salis

Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, καὶ ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατερρωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salinæ, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, -is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem; σκαίρω, σκιρτάω. Et Salio, ἁλίζω, à sal.
Saliva, σίαλον, πτύαλον.
Salix, -icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν· ἀστεΐζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικός, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἁλίς, ἁλμυρίς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικός, ἁλμυρός· pro faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστής, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ οὖν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτήρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινός, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ὁ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμός, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ consulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινά, χαίρειν κέλευω παρ' ἐμοῦ.
Salutem dic meo nomine, προσφωνέω.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζω τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, -is, κυρόω, & κύρωμα.
Sancire leges, νόμους θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγιασμα, -ατος, τό· ἁγιασμός, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμός, ὁσιότης, ἁγιωσύνη, ἁγνεία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
sine Sanguine & sudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, ατος, τό.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχώρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, εὐεξία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio, -onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ὑγιάζω, θεραπεύω.
Sanus, ὑγιής, ὁ καὶ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφός, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχής.
Sapientèr, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονεῖν, εὐφρονεῖν, σοφὸς εἶναι.
Sapo, -onis, σμίλη, σμῆγμα.
Sapor, -oris, χυλός, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τὸ ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro instaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζω· pro damnum solvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματίς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τῶν ἰδίων πράττειν.
Satago, διαπονέω, & -έομαι τι, περὶ τι, & περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινι, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος, -ου, ὁ· πλήρωσις, ἄδην.
Satio, -as, -are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδην.
de his Satis superque, ἄδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo, -as, ἐγγύω, ἐξαρκέω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legi; ἐξαρκέω, πληροφορέω· pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεύς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, -i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονή, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.

Sauci-

Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, -as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, & -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, -is, -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στύλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, χάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποχαράζω, αἱμάσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμός, ὁ κρουνός.
Scateo, scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνὸς, -ῦ, ὁ.
Scelerate, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾷν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
Scienter, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δῆπου, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.

Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη.
Sciscitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥωγμή.
Scite, pulchrè, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ δόγμα.
Scitus, elegans, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινα.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκωρία, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo, -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματιστής.
Scribo, -is, γράφω, λογογραφέω· pro literis exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, κιστὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός· μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, scriptura, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὄσχεα, ἡ.
Scrupulose, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθακώδης· pro anxio: ὁ καὶ ἡ, ὑπερακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· pro solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. Est etiam exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λιθάξ, ψῆφος.
Scruta, -orum, τὰ γρύτη, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, investigatio, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, -is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, λιθοξόος.

Sculptura,

Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, -aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὐτόν.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίσταμαι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio & Secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω. ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων, γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόρρητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, χιστός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, -aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ, ἢ καλῶς, πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτερεῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *præpos.* κατὰ, μετὰ, & παρὰ, *accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· *pro* prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν, τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θάρσυνος· *pro* negligens, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, *juxta,* παρὰ, *cum dat.* *pro* alitèr, ἄλλως, ἄλλως ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ καί τοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ· ἀλλὰ καὶ ὡς, ἀλλ' οὖν.
Sed sanè, ἀλλά τι, ἀλλά τοι.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδριάω, καθίζομαι, ἱδρύομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθίζομαι.

Sedere facio, αἰίζω. ἵζω.
Sedes, ἕδρα, ἵδρυμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἑδραῖον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ· διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασίαρχαι.
Seditiosè, στασιαστικῶς.
Seditiosus, στασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, iram. καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Sedulò, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπουδαῖος φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen & Segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, e, ἀργὸς, ῥάθυμος. ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθριάω & νωθρεύω.
Segnitèr, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.
Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τὸ σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμικύκλιον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, semissis. ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
Senator, βουλευτὴς, -οῦ. ὁ· γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλὴ, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, -ατος.

Senectus extrema, παυόσατιν γῆρας.
Senesco, γηράσκω. γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γεραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικός, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ, -ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀνεπαισθήτως, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφός τινι.
In eâ sum Sententiâ, οὕτω γνώμην ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινα.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀντιτίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι, ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, ἄνευ [illegible].
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διιστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, -οῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιαστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequester, προσαγωγεὺς, πρεξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπαδεύω.
quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνιάω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, -orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ὁρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τι.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, serius, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serrâ secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλὶς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλειος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύω τινι, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετεία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινα, παρατηρέω τινα.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἑδρίασις.
Sessor, ἑδριατής.
Setæ, χαῖται.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni & sexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexûs utriusque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si verò, ἐὰν δὲ, εἰ δ' ἄρα.
Si nunquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.

Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως ὡς, οὕτως ὥσπερ.
Sica, ξίφος, -εος, τὸ· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicundè, εἴποθεν.
Sicut & sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀστρόβλης, -ῆτος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significantèr, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινι.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παρελθεῖν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγῇ σιγᾶν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ καὶ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similitèr, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* sincerus, ἀφελὴς, ἀπλοῦς· ἀγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simplicitèr, ἁπλῶς, ἁπλοϊκῶς.

Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα & ἅματε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι, εἶναι φίλος, me esse amicum, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἂν δὲ, κἄν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincere, *vide* syncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα. cum gen.
Sine controversiâ, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστοι.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λύγξ, -γγός.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιὰ, ἀριστερά.
Sinistrè, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐάν τις.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἵστημι, παριστάναι τινι, καταστῆσαι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύω τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τό· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤγουν.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γονὰ, τέκνον, ἀπόγονος.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλίως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.

Soccus, ἐμβάτης, ὁ· καλοπόδιον.
Socer, πενθερός, κηδεστής, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνός, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥάθυμος, νωθήμων, ἀμελής.
Socrus, πενθερά, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, vel Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τᾶν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Solamen, solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβάς, κρηπίς· pro pisce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιός, πανοῦργος.
Solerter, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐστί τινι, εἰθισμένον ἐστί· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνάπεισις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπακτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω, λυπέω σε πολλά· pro impellere, ἀναπείθειν τινα.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελής, σπουδαῖος, περιφροντικός.
Solidè, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης, τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεός· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχός, μοναστής, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor, -aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solùm, solummodò, μόνον, μόνως.

Solvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμί, πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquo*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτόν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curia, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλός, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, -as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχής, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος. φθογγή, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιστής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικός, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ᾠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητός, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· *pro* immoderata parsimonia, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, -ῶντος.
Sordesco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρός, ἀνελεύθερος, γλίσχρος.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· *pro* officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, -is, σκεδάζω, σπαρίζω, σπείρω.
Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.

Spatium,

Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialitèr, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τό· ἰδέα, χῆμα.
Specillum, μήλη.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινος· πεῖραν ἑαυτου διδόναι, sui specimen.
Speciosè, εὐειδῶς.
Speciositàs, φαιδρότης, ἁβροσύνη.
Speciosus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαι σε τὶ ποιήσεις, observo quid acturus sis: προσέχειν τινι· ἀποβλέπω, θεωρέω. hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculataria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, exploro, κατασκοπέω & -οῦμαι. & pro exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαί τι· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπιστος.
Spe vanâ foveri, κενῇ ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινος, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορέω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, spicatus, σταχυηρός.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, -as, σταχυοφορέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.

Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελος.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spisso, πυκνόω, συνίστημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendesco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαιδρύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυός, ὁ· ἀγλαός, ὁ· φαεινός, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· pro gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, & σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλάω τοῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινι τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαι σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστὴ, νύμφη, μεμνηστευμένη.
Sponsalia, μνηστεία, νυμφια, τά.
Sponsalis, μνηστευτικὸς, νυμφικός.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, -as, -are, μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponsus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponsus, -i, νυμφίος, μνηστὴρ, ῆρος, ὁ· μνήστωρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκουσίως, ἑκόντι, αὐτομάτην.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non Spontè, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· pro fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω & -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμός, ὁ. ῥύπος.
Squalore oblitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.

Stabi-

Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεύς, αὐλίτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, καὶ σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· pro mox, illico, εὐθὺς αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, -orum, σταθμὸς, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· pro delibero, προαιρέομαι· pro censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω, τι διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκοῦσα, τεταγμένη.
Status, ûs, conditio, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστὴρ, -έρος, ὁ.
Stellæ fixæ & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀσταθεῖς.
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπρώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρόω.
Stercus, ἀφόδευμα, τό· κόπρος, ἡ κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος, ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτοκος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν, ἢ κοσμεῖν.
Sterno, prosterno, καταβάλλω τι· pro occidere, κατασορεύω· pro extundo, στόρνυμι, κλίνω.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.

Stilla, σταγὼν, σταλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψακάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴστρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφοφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς, συμπαγής.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, progenies, γενεά, γονή· pro trunco, ῥιζόφυτον.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, -as, -are, ἱστάναι, ἑστάναι· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.
Stoicè, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτηρία, ἀναισθησία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτῶ ἐπὶ τούτοις, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος· pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὼν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τό· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, & κάρφος, εος, τὸ, & κάρφημα.
Stramineus, καρφίτης, & καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινα.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγανορίδης, -ου, & ἀγήνωρ, -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
sine Strepitu, ἀθορύβως, ἀτρέμας.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Strictè & Strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρίζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.

Stridulus,

ridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
rigilis, ξύστρα, στλεγγίς. ἡ.
rigosus, λαγαρός, σκληρός, στριφνός.
ringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
ringo, σφίγγω, ψαύω.
rix, ftrigis, σύρνιον.
ructor, κατασκευαστὴς, τέκτων.
ructura, κατασκευή, οἰκοδομή.
ruere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
ruere dolos, ἐνεδρεύειν τινα, ἐνέδρας τίθεσθαί τινι.
rues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
truma, χοιρὰς, κραῦρα, ἡ.
trumâ laborat, κραυρᾷ.
trumosus, χοιραδώδης.
truo, κατασκευάζω, συντίθημι.
truthiocamelus, στρουθοκάμηλος.
tudeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· *pro* favere, σπουδάζειν πρός τινα.
tudiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
tudiosè, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
tudiosi Philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
tudiosus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής· *pro* fautore, σπουδαστής· *pro* literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπουδή, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, & στύππη, στυππεῖον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαί τινι, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρευσις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψάρ, ὁ.
Styx, στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suasorius, συμβουλευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, -aris, καταφιλέω.
Suavis, -e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, ὀσculum, τὸ φίλημα.

Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. & accus.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρᾳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπόβλητος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ὑποταττόμενος· *pro* subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατούμενος.
Subdo, -is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· *pro* subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑπόδολος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· *pro* venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *subditus*, ὑπεζευγμένος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· *pro* domare, κατεργάζομαι, δαμάω· *pro* commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, *suppono*, ὑποβάλλω. ὑποτάσσω· *pro* subigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα· *pro* frequentèr, θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subitò, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo, -as, -are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· *pro* prodesse, ὠφελεῖν ἄλλους.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἰώρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι· ὑπαρκέω.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθεμαι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· *pro* clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.

Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλεπταῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno, -as, *irrideo*, χλευάζω τινα, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινι.
Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, *sedeo*, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, *pessum eo*, ὑποκαθίζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· *pro* facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, -is, ὑποστόρνυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, substratus, -ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστέλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλύσκομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς.
Subtilitèr differere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινι, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινι.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπὴ, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντήριον.
Subulcus, ὑφορβὸς, ὑβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἀντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινός, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι· succeffit ex animi sententiâ, ὑπάκουσέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινι, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διάδεξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίοις, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑποκείμενος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι, ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος. succumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινι, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι· *pro* in mente venire, ὑπέρχεσθαι τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ἱδρώμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστήριον.
Sudes, χάραξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἐφίδρωσις.
fine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, -i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficientèr, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt, ἐξαρκεῖ τινι· *pro* subministrare, ἐπαρκέω· *pro* substituere, ὑφιστάναι τινα, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσπηγνύω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ὁ πνιξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, -as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδύομαι.

Suffuror,

Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, *suppedito*, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαί τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.
Sugillatio, ὑπωπιασμός, ὕβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω, *pro* contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζέω, & -άω, ἀμέλγω.
Sui, *gen.* ἑαυτοῦ.
Sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θειάφιον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, -is, λαμβάνω, αἱρέω· *pro* arrogo: ἀπονέμω ἐμαυτῷ· *pro* eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρός, πολυτελής.
Sumptus, -ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, *dat.* ὑπὲρ, *acc. vel gen.* κατὰ, *cum gen. adv.* ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατός, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγερωχία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρὺς, *pro* superbia, ὑπερηφανία.
Supereminco, ὑπερέχω.
In Superficie, ἐπιπολῆς.
Superficies, ἐπιπολὴ, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπιμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ σε τοῦτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· *pro* vinco, κρατέω τινος, νικᾶν, ὑπερνικάω. *Item* supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπιών, περιών.
Superstes sum, περιλαμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκεία.
Superstitiosè, δεισιδαιμόνως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, ἔπειμι, περιγίνομαι. *Item* περισσεύειν.
Supervacaneum est, μάτην ἐστι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, πάρυφος.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *satis est*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπληθύω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, καταχροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Suppostititius, ὑποβολιμαῖος.

Suppressa voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, καταστέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυέω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpos.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, παρὰ, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Aliquando est adverb.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, παρὰ πίστιν.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τὸ μέτριον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
Sursum versum, ἐς τὸ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.
Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαι τινα, ἀναιροῦμαι πόλεμον, *bellum*, ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινα.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμάω τινα ἐκ δένδρου, ex arbore: & *pro* differre rem, ἀναβάλλειν τι ἐς τι.
Suspensus, *dubius*, ἔπικρος.
Suspicio, ἀναβλέπω, *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· *pro* suspectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στεναχή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στεναχίζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν· *pro* alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω· βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον·
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανεῖν.
Sylvester, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, εἰλικρινῶς, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀκιβδήλευτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα· *pro* diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθόη, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλάξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῷα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω. σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*. ὁ σιωπῶν, σιωπηλός· *pro* eo quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.

Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, -onis, ἡ δὶ ἴσων ἀμοιβή.
Talis, -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσ δε.
Talis, qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀςραγαλίζω.
Taliter, τοιούτως.
Talitrum, σκανθαρισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀςραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σπάλαξ.
Talus, ἀςράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσούτου δεῖ.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, ταπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, χολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδυτὴς, βραδεῖα.
Tardiùs, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάριος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαί τινος· καταμέμφομαί τινα· *pro* æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, ςέγη, ςέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσφαλής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾷς, δᾳδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, ςέγω· *pro* abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱςὸς, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱςουργεῖν, ἱςὸν ἵςασθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους εἶναι.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμὸς, ἐμβλήτιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μῖξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκεράω, κεράννυμι· *pro* abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas, *tempus*, χρόνος, ὥρα · *pro* cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestivè, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, ναὸς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori servio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρὸς, ἡ ὥρα.
Tempus successivum, πάρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenacitèr, σμικρολόγως.
Tenax, ἰξώδης· *pro* avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς, tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἰς τι, *vel* πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, διώκω.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑπεκρύπτω τι ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, **Tenebrosus**, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· *pro* possidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus sum*, κατέχομαί τι.

Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾷν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαί τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, μικρὸς, ψιλός· pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, *usque ad*, μέχρι, *genit.*
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδὼν, ἴψ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλεσθαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, -is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.
Tergus, -oris, σκῦτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, *consumo*, τρίβω, συντρίβω, & -ομαι, τρύχω, ψάω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, Terrestris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δειδίσσομαι, ἐκπλήττω τινα, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρός. τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ· δέος, τό· ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, -as, τριττόω, τρισσεύω.
Tertius, τρίτος.

Teruncius, τεταρτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄστρακον.
Testaceus, κεράμειος, ὀστράκινος.
Testamentarius, ῥᾳδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινι.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυρ, μάρτυς· item ὄρχις.
Testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι· pro supplicitèr petere, ἱκετεύω τοὺς θεούς· pro testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελύνη.
Teter, βλοσυρὸς, δυσειδής.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διυφαίνω· pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτός.
Textor, πλεκτὴς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλεκος.
Textus & Textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λιβανός.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη· pro instrumento musico, αὐλὸς, δόναξ.
Tibiâ canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus *vel* Tignum, ἡ δοκὸς, ἴκριον.
Tigris, *fera*, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, nè, δέος ἐστὶ μὴ, αἰδῶς ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεούς, Deos: περί τινος, de aliquâ re, ὑπέρ σου, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δέω, πτήσσομαι, ὀρρωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ· δέος, τό.

Timidus,

Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδειής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctus, βαφεὺς, βαγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητόβρωτος.
Tingo, βάπτω, χραίνω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ὁ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, & -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubanter, παραφόρως, σφαλερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακὰ, πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐκεξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω. ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτιον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ, βρόμος.
Tono, -as, βροντάω.
Tonsilis, κάρτος.
Tonsillæ, παρισθμία, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonsura, κουρὰ, πέξις.
Tonsus, κουρεὶς, κειρόμενος.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινέω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαῤῥος, ὁ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δαΐς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον· pro eminentia musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, δεινωπός.
Tostus, ὀπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσσοιδε.
Tot & quanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν·
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστι ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον, φάρμακον.
Trabea, ἁλουργὶς, -ίδος· τήβεννα, περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἁλουργίδι, κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρισις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαι τινί.
Tractus, ûs, regio, plaga, χώρα, κλίμα· pro serpentum progressu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, pro scriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· pro ducere, ἄγειν· pro allicere, ἀφελκύειν· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· pro transeo, περαιοῦσθαι· pro transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, de mari, γαληνὸς, νήνεμος, ἀχείμαστος· pro miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, genit.
Transalpinus, ὑπεράλπιος.

Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
in Transcursu, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obitèr, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· *pro* controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταστατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.
Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus, ûs, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω· *pro* trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάστασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θρᾶνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτέος.
Tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως,
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.

Trepidus, ὑπόφοβος, πτοιδὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τοῦ δημάρχου ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀνατίθημί σοι ταῦτα.
Tribus, φυλὴ, ἡ. φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττω.
Tributum solvere, φέρειν τέλεσι, καὶ ὑποφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριῶν ἐτῶν χρόνος.
Trifariam, τριχῇ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος· *pro* sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαί τινι, καὶ ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ,
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.

Trochus,

Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτῦ ἱςάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφαγή.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, & -ομαι.
Trulla, τόκος, τύχος, ἀμίς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπεὶς.
Trunco, κολούω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, ςέλεχος, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβὸς, τῶ χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάςιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, σταθμός.
Trutino, ςαθμάομαί τι, ςαθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐςαμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, cum, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὲ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· pro superbire, ὀγκεῖσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκόω· γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τό· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος· pro sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα. ἐν τῷ δέ.
Tunc demum, τότε δὲ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, ὦνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σῦ. ἀντί σου.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτῦ.
Turba, seditio, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος. pro multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω, διοχλέω. κυκάω.
Turbo, inis, ςρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος· ventus, λαίλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus. κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκῦμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· ςίξ, χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, αἰσχύμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus. λίβανος.
Tussio, is, ire, βήττω, χελύττω.
Tussis, βὴξ, ἡ.
Tutè, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφέτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, ἰδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος ςρατιώτης· pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύςης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

VAcans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, σχολὰς ἔχω, σχολή ἐςι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιῦμαι πρός τι, pro vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βάθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.

Vado, -is, ere, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, -aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, πορεύσιμος, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἶ, οὐαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορά, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagino, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοστέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰώ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν λέγω.
Valens, *sanus*, εὔρωστος, ὑγιής, ἐῤῥωμένος· *pro* potenti, ἐνεργητικός, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· *pro* pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν ταλάντου, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια.
Valetudo adversa, ἀῤῥωστία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissimè, κράτιστα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, ἀγκός, τὸ· αὐλών, φάραγξ.
Vallo, -as, περιβάλλομαι, περισταυρόω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor, -oris, *pretium*, τιμή.
Valva, θυρίς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, ἀλαζονεία, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκνος, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενός, μάταιος· *pro* stulto, φληνάφων· *pro* mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, -oris, ἀτμός, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάζω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω, ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμός, πολυειδία.

Vario, *distinguo*, ποικίλλω, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπός, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, vasis, ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητής, ὅμηρος· vades constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαι τινὰ· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγίδιον.
Vasculum angusti oris, βομβύλιον.
Vastatio, πόρθησις.
Vastator, πορθητής, λυμαντήρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus, a, um, ἐρημωθείς, λυμανθείς.
Vastitas, ὑπερμέγεθος, τό· ἐρημία· ἐρημία.
Vasto, πορθέω, ἀνάστατος ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δῃόω.
Vastus, ἀχανής, ὑπερμεγέθης· *pro* deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντις, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθόμαντις.
Vaticinium & Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμωδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντικός, μαντικός.
Uber, *fertilis*, ἄφθονος, εὔφορος· *pro* mamma, οὖθαρ, θηλή, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμόω.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, ἀφθονία.
Ubertim, ἀφθόνως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ἔνθα· *pro* postquam, ἐπειδή, ἐπεί.
Ubi ubi, ὅπου ἄν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτέ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ κόσμου, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁπουοῦν, ὁπουποτέ, πανταχῆ, ὅπου ἂν βούλῃ.
Udus, ὑγρός, ἔφυγρος, ἔνυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐκβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελής, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλός, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecta, ἐνοχεῖα.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγός, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορά, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὐεξής, ἐῤῥωμένος, εὐσταθής.
Vegrandis, δυσαυξής.

Vehe-

Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λεωφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίου.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· pro accusare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitus, ἐκριζόω.
Vellus, eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum **Vellus**, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· pro vestire, περιβάλλειν. pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾶν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷονπερ.
Veluti, exempli gratiâ, οἷον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, -βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum sectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis **Venaticus**, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, honorem, προσποιέομαι, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, suum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πολὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω. πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω. ὀλίγου τι, parvo pretio: πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι.
Venifica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, a, um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολύειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate: αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαστικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo, ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαστὴρ, ἡ κοιλία, λαπάρα.
Venter, imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω. καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης. γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio. ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω ἀποδίδωμι.
Venus, ἀφροδίτη, κύπρις, [illegible].
Venustas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης· pro gratia, χαριεντισμός.
Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, [illegible].
Venustus, ἐπαφρόδιτος, χα[illegible]

Vepreculа, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, ἀκμή, τὸ, ἦρ, ῥος, τό. Vere, ἐν ὥρᾳ, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἑλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεών, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, is, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλαλία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de Verbo, αὐτολεξεί, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδώς, αἰδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος, ταχυδρόμος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτόν, δέδια, εὐλαβέομαί τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Verisimilis, εἰκώς, πιθανός.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκώδης, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενής, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Vernilitèr, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινός, ἠρινός, ἠρινός.
Verò, sanè, μέντοι, δήπου, γέτοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω · pro scopis purgo, κορέω τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχορδών.
Verrucis infestari, μυρμηκιᾶν.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστός. Item βερρώδης.

Versatilis, παλινδρομος, στρεπτός, διαστρεφής.
Versatio, δίνησις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Versio, στροφή.
Versipellis, παλίμβολος, πανοῦργος. [unsicher: Versipellis, παλιλλίμεντις.]
Verso, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω · pro volvo, κυλίω · versari animo, διατρέφεσθαί τι.
Versor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate. διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφή, καμπή. pro mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Versuram tradere, τόκον ἐκλέγειν.
Versus, carmen, ἔπος, μέτρον.
Versus, Præpositio, πρός, cum gen. εἰς, cum acc.
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, σκολιός, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνεταί σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλώδης.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη. pars summa, κορυφή, ἄκρα.
Vertex, capitis, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περίπλεξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθές, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γε, μέν, δή, καί τοι, ἀλλὰ ὅμως.
Verum, enimverò, οὐ μὲν ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλά.
Veruntamen, οὐ μὴν δὲ, οὐ μὴν ἀλλά.
Verus, ἀληθής, ἀκριβής, ἔτυμος · pro veridico, ἀληθινός · pro nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fruo, ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, a, um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, φῦσα.
Vespa, ἀνθρήνη.
Vespera, ἑσπέρα, δείλη.
Vesper, ἕσπερος.
sub Vesperam, ὑπὸ δείλην.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινός. ὄψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.

Vesta,

Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, -i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, a, um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
è Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Vestigium, ἴχνος, τὸ ἴχνιον, βῆμα· pro cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἷμα ἐμπηρμένον.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
Vestitus, a, um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, -as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπῄρηται.
Vetitus, ἀπαγορευθείς.
Veto, -as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιούμενος, οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ, πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μισθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀνασπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ, ἀχθομαί σε, συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἴκοσι.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτονίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, *gen.* ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὶν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφάγιον.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, -ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδὲ, ἰδέ.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαι τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε. visum est ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, ψαφαρὸς, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες. *Aristoph.*
Vigeo, ἐπακμάζω, θάλλω, & θάλλω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, *adj.* ἐγρηγορικὸς, ἄγρυπνος.
Vigil, *subst.* φρουρὸς φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantèr se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia & vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινα.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.

Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico & Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλίτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim. à* vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ· λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρός. cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμέω.
Vinco, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινος, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἵργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι.
in Vinculis esse, δεδέσθαι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμός, ὁ.
Vindemia, τρυγητός, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρός, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, τινά.
Vindicatio ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι, *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινα τῆς συμφορᾶς.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις. τιμωρία.
Vinea, ἀμπελών, οἰνόπεδον.
Vineaticus, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἄξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰώδης.
Violatio, βιασμός, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστής, ἀντίβιος, ὑβριστικός.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς συγχέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνήρ, ὁ· φώς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκή, ἰσχύς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικός, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥάβδος.
Virguncula. ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἄλσος, αἰθαλ, ἄλσος.
Viridis, χλωρός, εὐθαλής· *pro* florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλος· *pro* vigore, ἀκμή· *pro* Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικός, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ᾽ ἄνδρας.
Virosus, δυσώδης, φίλανδρος.
Virtus, ἀρετή, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ᾽ ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum, i.e.* βρόμος, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχύς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξώδης.
Viscus *vel* -um, ἰξός, γλοιός.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωή, βιοτή.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου ἀγωγή.
Vita brevis, βραχύβιος, ὁ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικός, ζωτικός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιοῦν.
Vitam transigere, βίον διατελέω.
Vitatio, ἐκφυγή.

Vitellus, λέκυθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitiligatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικός.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαί τι.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακός, πλημμελής, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ οἴνη, οἴναρον.
Vitium, vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυιός, μητρυιός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, δάμαλις, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ· ψόγος, ὁ· ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κατήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω· διαμέμφομαί τινα τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωός, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, τελευταῖον.
Vix tandem, μόλις, τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, vel τιμωροῦμαί σοι, injuriam tibi factam.
Ulcus, -eris, ἕλκος.
Uliginosus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultimè, ἔσχατον.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, πύματος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἄμυνα.

Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν & πέρα, πόῤῥω, ἐκεῖ.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, insuper, προσέτι· pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκόντι.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμός.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνή, σκέπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιερός, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Unà, simul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγγία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, οὐγγιαῖος.
Unctio, χρῖσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστός, ἀληλιμμένος.
Uncus, -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, adj. ἀγκύλος· uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde nisi, πόθεν, ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρίσμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβοῦν, ἐξεπίστασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονόκερως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, -is, -ire, ἑνόω.
Unitas, μονάς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικός, ὁλικός.
Universè, καθόλου, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἅπαξάπας.

Unius,

Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· pro solus μόνος.
Unus & alter, εἷς καὶ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγή, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν. Lucian.
Vocula, λεξείδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνός, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκών, βουλόμενος.
Volo, -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔστροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινός, πτερόεις· pro velox, ταχύς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκόντι, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκών, ἑκούσιος.
Voluntas, βουλή, θέλημα, βούλημα.
Volvo, verso, κυλίω, κυλίζω· pro cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupè, ἡδύ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνός, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονή, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα,
Voluto, στρέφω, κυλινδέω· pro accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὕνις, αὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, accus. ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, -as, βιβρώσκω, καταφαγεῖν.

Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχών, ὁ, genit.
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκταῖος.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχή, εὐχωλή, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεϊσμός, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus & Urbanus, ἀστεῖος· pro facetus, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urino, οὐρεῖν.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιστήρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔριον ᾠόν, quod & ὑπηνέμιον & ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορός, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· pro cruciare, περικαίω.
Ursinus, ἀρκτεῖος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, πού.
Usquam, ποῦ.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeò, οὕτως, οὑτωσί.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὕτως.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως οὗ, εἰσότε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηστής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, a, um, χρησάμενος.
Usus, -ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκκάρπωσις.

Ut,

Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λέγουσι, ὡς ἂν εἴποι τις.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν· ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχρᾶν.
Utensile, τὰ χρειώδη· σκεῦος· ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος, γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁποτεροσοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti, ut, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελής, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, acc, συμφέρω τινί.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τὸ λυσιτελεῖν.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utilitèr, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
Utinam, εἴθε, εἰ γὰρ, ὡς ante ὤφελες, &c. *cum infinitivo.*
Utique certè, ἄρα, γέ μην δήπου.
Utor, χρῶμαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαί τινι· προσομιλεῖν τινι· συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δή· οἷον δή.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄντε, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυλοφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτίζεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαθρυλλοῦμαι, δημοσιεύω.
Vulgò, κοινῇ, πανδημεί, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικός, ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens & vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulsus, τιλλόμενος.
Vultuosus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γύψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑστέρα.
Uxor, γυνή, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναιμανής· *pro* eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XAnthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικός.
Xyston, -i, τὸ ξυστὸν, ἡ παραδρομίς.
Xystus, *idem.*

Z.

ZEA, ζειά, ᾶς, ἡ.
Zelo, -as, & Zelor, -aris, -atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.

Zeugma, ζεῦγμα,
Zingiber, *vel* Zingiberi & Zingiberis, ὁ ζιγγίβερις, τὸ ζιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
Sector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστὴρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθόν. item
Zythus, ὁ ζυθός.

ΤΕ'ΛΟΣ.

ΓΝΩ͂ΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι.

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τιθῆται.

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ.

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eò faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eóque tenaciùs memoriæ infigi possint.

ΚΕΦ. α΄.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ λάτρευται αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος αἰεὶ εὐσεβῶν πρόμαχος ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος εἴκει.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φέναπες.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἴθριον οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα αἰθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ἐστι τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεὸν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τοῦ ἄζεος χῶρος ἐν ναῷ.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψόφα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.

Πίστεως ἐστὶν ἕρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δόμῳ λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς οὔθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, οὐδ' ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ νᾶρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῆ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἐλίγκια.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεσαι ἀλέα.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δρᾶς, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς Θεοῖς οὐ βόας θῦε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τοῦ δεινὰ ταλῶντος ἐπίκουρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾶν.
Οὐχ ἁδεῖ τοῦ Δαίμονος ὤασιν τὸ θρησκεύειν.

CAP. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus; Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.

Initium omnium & finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
Arcus sine telo, & cor sine spe, idem præstant.
Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatum donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Septum fidei est sigillum.
Qui petit domo excipiet.
Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
In luco Fidei nablia sunt & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas & imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.

Πόντιος,

Κέδνος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.	Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Ἵλεως τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπου αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.	35 Propitius est humilibus Salvator, & cœli ipsis januam aperit.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.	Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordiâ.
Οὐδεὶς ἐὺς πλὴν τοῦ Θεοῦ.	Nemo bonus nisi Deus.
Οὐ μὰψ ὀμεῖται ὁ Θεός.	Non frustrà jurabit Deus.
Μετὰ θάμβους ἠίθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.	Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.	40 Amplus mundus Deum non capit.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.	Non ea quæ infrà sunt, sapere oportet, sed quæ suprà.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.	Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.	Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.	Dei vultum revereri oportet.
Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.	Jupiter facilè arefacit superbum.
Σόους ἐκ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.	Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.	Pabulum animarum est sermo divinus.

ΚΕΦ. β'. — CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί. — *Virtus, Vitium, Boni, Mali.*

Κοινοῦ μερόπων γένος ὄλλειν πονηρία.	Ut perdat hominum genus properat malitia.
Ζῆλος ζῆλόν ἐστι τίκτων.	Æmulatio æmulationem parit.
Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.	50 Murmurat improbus conscientiâ tactus.
Ἴασπιδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.	Iaspidem & argentum superat virtus.
Ἀζιότη, ἔρως καὶ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἰτίαι.	Nox, amor & vinum magnorum malorum causæ sunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.	Infinita occultat mala intimus recessus.
Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.	Acinaces viles depellit homines.
Κακῶς ποιήσας ἀεί τι μύεται.	50 Qui malè fecit, semper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.	Indefinentèr judicat mala conscientia.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον καὶ χέρσον.	Non eadem res lævis & aspera est.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.	Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.	Fuge illos qui elephantem deglutinat.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	60 Coronat virtus cultores suos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.	Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contrà.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.	Urbs vicos tàm malis quàm bonis aperit.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.	Simplices nos & integros esse decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πλεῖ.	Aspera ad virtutem via multos pertæsefacit.
Θεσμὸς, συνείδησιν θίγει.	65 Lex conscientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύεται.	Frustrà multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.	Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ'. — CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια. — *Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.*

Ἐν σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνῃ ἕπεται.	In tenebris ambulans pedes offendit, & errorem sequitur.
Ἀγρούς καὶ πόλεας, σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.	Agros civitates, sapientia, & navem gubernat.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὀλίσθου φέρει.	70 Crebrò impingere lapsûs indicium est.
Μῆτιδα ἀπόκρυφον μὴ [illegible].	Consilium arcanum mulieri nè aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Musis amica.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.	Exigua est consuetudo inter lucem & tenebras.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδαρ ἤθει μωρός.	Stultus aquam colat.

Ἀργύρῳ

Ἀργύρου στερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	80 Argento destituti mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.	Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Ἀντὶ τῶν γονέων γίνονται τίμιοι βροτοί.	Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερός ἐστιν ὄρθρος.	Discipulus est prioris posterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.	Duplum vident qui didicerunt literas.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	85 Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.	Orator improbus leges subvertit.
Χορδὰς κρέκειν εἶδεν ἀοιδός.	Chordas pulsare novit cantor.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχει μῶμος, μέλεος καὶ μῶλυς.	Ejusdem fermæ sunt farinæ irrisor, stultus & ignarus.
Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρά.	Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
Ψέγειν ἅπαντες εἴδουσι.	90 Reprehendere omnes sciunt.
Γραῦς γραῦν εὑρίσκει.	Fatuus fatuum invenit.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.	Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
Μύρῳ οὐ μῶμος οὐ νόθος ἀλείφεται.	Momus aut nothus unguento non ungitur.
Αἰσχύνη ἐστιν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μαλακίζῃ.	Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, stultè se gerit.
Καὶ λῆδος πολλάκις σοφίαν στέγει.	95 Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.	Videt senex ea quæ antè & à tergo sunt.
Ὁδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλετρον.	Dux viæ laterna est.
Χέῤῥος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.	Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.	Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce.
Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.	100 Sani omnes ægrotos sanamus.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.	Propria cures.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.	Multos errare fecit dementia.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.	Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.	Ferula disciplinæ sceptrum est.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγχει τετρημένῳ ὁμοῖος.	105 Vir stultus vasi perforato similis est.
Οὐ σφὶγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.	Non est Sphinx absque tumultu.
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;	Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.	Tilia allii caput habens futura prædicit.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥίπτει.	Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου.	110 Ab ignavis abstine.
Πώγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.	Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Ἁμαρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.	Peccat sapiente & sapientior.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.	Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ. — CAP. IV.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.	*Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.*
Ἐξ ἅλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.	Ex alicâ confectum epulum ventrem implet.
Βένθος μερόπων ὄλλυσι μένος.	115 Perdit genus hominum fastus.
Βράζει κοῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.	Fervet curmi, quando in commessationibus luxus dominatur.
Οὐ κηλῖδας ὀμόργνυσι κασαλβάς.	Non maculas abstergit meretrix.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.	Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.	Crambe bis cocta mortem fert.
Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μιαίνωσιν αἶσχει, μορόχθους πάσονται.	120 Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέῃς πρὶν ἄλλ' ἕξεις.	Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.

Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.	Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.	Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Μὴ αἰσχρῶς οἴφειν πρέπει.	Non turpitèr coire decet.
Μήτε γαμοκλοπίαιν μήτ' ἀσελγίᾳ κύπριν ὀρίνειν.	125 Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.
Δίψαν νέκταρ ἔλιψαν, πεῖνάν τε ἄρτος.	Sitim expellit nectar, panisque famem.
Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοί εἰσι.	Superbi homines in conviviis stulti sunt.
Ἤπιοι καὶ ἥσυχοι οὐδαμοῦ.	Placidi ac mites nusquam
Ἐν δὲ τῷ τάφῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.	In sepulchro verò reliquis similes.
Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμωτὸς κοσμεῖ.	130 Verecundia mulierem non color fucatus ornat.
Εἴ τις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνει μέθυ, καὶ οὕτω ἄλλον κελεύῃ, πάσης ἄξιος ἀρετῆς κρίνεται.	Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀμέλγει τὸ βρέφος.	Pro cibo lac sugit infans.
Τὰ ἐμούμενα αὖ χναύει κύων.	Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζύθος τοῦ βίου χιλός εἰσιν.	Panis & cerevisia sunt vitæ pabulum.
Ἀβάλε μὴ γένοιτο ἁβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.	135 Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Ἄνθη εἰ μὴ ἄῃ γλυκὺ, θρῆνος ἀμαλδῶς φέρει.	Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένθει.	Non quivis suavia comedit adulter.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.	Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
Ψαλὸς ἐστὶ, οὐ φάγεται κρέας.	Apella est, non vescitur carne.
Βάκχου βλύζει κύπελλον λυαίῳ.	140 Vino Bacchi poculum manat.
Μάλα νῆστις λιμὸν διώκει.	Famem jejunus nimiùm expellere cupit.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.	Sacra Liberi in montibus olim & vallibus facta sunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.	Fabas indulcat fames:
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾷν.	Melius est sobrium esse quàm crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.	145 Uber infantibus opsonium præbet.
Κάρφουσι μάσσακας κύνες.	Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.	Multò plures satietas quàm fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν.	Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτριψεν ἡδονή.	Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.	150 Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.	Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θορύβου ἀεὶ αἰτία ἐστί.	Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μολοβρὸς οὐ δύναται.	Colli sanare morbum gulosus non potest.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.	Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	155 Voluptas esca malorum.
Ἀγυρμῷ εἷς φευγέτω.	Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.	Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.	Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθυτῶν δεῖπνον.	Lucanicam non gestabit, qui cœnam aspernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	160 Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμήχει.	Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδες κρέας σιτικὸς εἰσι φέριστος.	Mustum & cicadæ caraccibus sunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομᾷν δεῖ ἄνδρα.	Resecare comam potiùs quàm nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.	Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Ἄρτων μὲν κορέσθαι στόμα, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται.	165 Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμοῦ ἄρτου παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.	Frusto panis libertatem vendit parasitus.

ΚΕΦ. ε'. — CHAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι. — *Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.*

ῬΑδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἵσσαι, δυσπαλές.

FAcile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursùm collocare difficile.

Πῆμα,

Ζημίαν μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' οὐ λώβην.	Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.	Non est dominus absque servo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	170 Rege dormiente populi ferociunt.
Ὀργυιαὶ πόδες ληστῶν.	Veloces sunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.	Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κεφαλή ἐστι.	Magistratus civitatis caput est.
Σκώπτοντι σίμβων ἕπεται.	Cavillatorem sequitur injuria.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	175 Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.	Curæ est certamen præsidii.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην τλῆναι μὴ δυνάμενος.	Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.	Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.	Ne doleas propter patrem absentem.
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα.	180 Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.	Unus est servus domûs herus.
Διώκει δόθια δοθιῆνα.	Dodra furunculum persequitur.
Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.	Justitiam injuria premit.
Ὃς μύειν οὐκ εἶδεν οὐδ' ἄρχειν.	Qui nescit dissimulare nescit regnare.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος τῇ δὲ δεσποίνῃ δούλη.	185 Dominum servus, & dominam sequatur famula.
Ἀτμένον κριθὴν ἀλοῶντα οὐ μέμφου.	Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Βαλανεὺς ταὐτῷ τῷ πυέλῳ ἀγαθόν τε καὶ κακὸν λούει.	Balneator in eodem solio & probum & improbum lavat.
Αἴολον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.	Varias spargit præstigias præstigiator.
Λῆροι οὐ λήματός εἰσι τέκμαρ.	Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.	190 Bonus Princeps commune bonum est.
Αἱ τέχναι κεναί! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!	O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.	Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Λώβῃ λώβην χάζειν ἔξεστι.	Injuriâ injuriam cohibere licet.
Αὐστηρὸς ἀφαιρεῖ βλωμὸν παισὶ βιαίως.	Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.	195 Neque flere neque lamentari regem decet.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.	Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτῶ.	Ne injustè opes possideas.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.	Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ϛʹ. — CAP. VI.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία. — *Fortitudo, Imbecillitas.*

Ἀγλαὸν ἥρωα μάχης οὐδενὸς στερεῖ.	Illustrem heroa bellum nullâ re privat.
Στῦλος οἴκου παῖδες εἰσὶν ἄρρενες.	200 Columna domûs filii sunt mares.
Ἰσχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.	Gigantis robur in brachio est.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοι.	Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Οὐδεὶς δειλὸς θαρσύς.	Nemo timidus audax est.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ καὶ ἐσχάρας μάρνασο.	Pugna pro aris & focis.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.	205 Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem. — *In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.*

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει,	Corporis una fame premitur, pars altera nulla est;
Σῶσον μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.	Dimidium serva rex miserate tonum.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.	Huc illuc trahit invitum potens.
Ἴνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.	Sanguis crudus, corporis flectit robur.
Πολὺν ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἕλκος.	210 Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.	Membra & animum fortem in certamine hasta ostendit.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.	Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζ.		CAP. VII.
Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.		*Labor, Otium, Somnus, Cura:*
Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχυτῆτος ἐρίζουσι.		Cervus & lupus de pedum celeritate contendunt.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἀλφεῖ.		Qui fugit molam, farinam non invenit.
Οἱ καθεύδοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσι.	215	Dormientes mortuis similes sunt.
Οἷος ὁ ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.		Qualis fusus, talis colus.
Κακῶς ἐρρωδὸς ἐνσκάπτει τὴν ἀλωάν.		Pessimè colit vineam aper.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.		Quietè dormiunt otiosi.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.		Etiam fusus instrumentum utile est.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἀλθεῖ.	220	Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετε κάνθωνι.		Onus segni impone asello.
Σχολὴ γλαυκίδα δέρει.		Excoriat inertem otium.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.		Peregrinatio vitam reddit molestiorem.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.		Persequitur veritatem somnium.
Φιλόπονον ζῶον μύρμηξ.		Laboriosum animal formica est.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.	225	Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλοήν.		Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Ὄθη τὸ πᾶν.		Curæ nihil impossibile est.
Οὐκ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.		Non quilibet callum & clavos tollit.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθασσεύει.	230	Sola apis mel conficit.
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀρῶν ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.		Et jumentum & arator quietus erit diebus dominicis.
Τῷ νήθειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.		Nendo superare civitatem non facile est.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.		Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.		Æs & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.	235	Oves & capras cura custodit.
Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.		Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Σχολὴν θλίβοντα αἶσχος κιχεῖ.		Otiosum dedecus comprehendit.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.		Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aqua subacta.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.		Egregiè domum juvat vir impiger.
Ἄεθλον ἀδρὸν ἄεθλον ἀδρὸν ἐστί.	240	Magnum certamen magnum meretur præmium.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.		Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Χαλεπὸν ἀγοστὸς μόχθον χιάζει.		Molestum laborem manus recusat.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.		Non cujusvis est cete in littore capere.
Σταγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.		Aquæ guttæ saxa excavant,
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.	245	Solicitudo cor devorat, & nihil prodest.
Ἄνευ ἱδροῦς καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.		Absque sudore & labore nullum opus perfectum est.
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ, μείζων ἡ ἡδονή.		Ubi major labor, illic major voluptas.
Μάτην ὁ Σισύφος πέτρον κυλίει.		Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. η.		CAP. VIII.
Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος. Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.		*Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.*
Σκάζοντι ὁμιλῶν, κἀυτὸς σκάζειν μαθήσεις.		Claudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τε δάκτυλον.	250	Manus manum lavat, & digitus digitum.
Ἀγκάσι ἔλεον ἔχειν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.		Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
Ψύχει ἔρωτα μῖσος.		Attenuat odium amorem.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.		Ne fuge socium in malis constitutum.

Ἑσπέρας εὐεργεσίαι εὕδουσι.
Ἄρτου ἀνάξιος ἐστὶν θώπτων.
Μήποτε γραῦν ποτὶ τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.
Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.
Πολλὴ χλεύη τὸν φιλίας δεσμὸν λύει.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ κόλαξ, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλῆν.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἄζειν τοκῆας.
Μητρυιῆς μὴ ψαῦε γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Λαμβάνει ἅδην, ὁ μνώμενος τῆς χρηγύης.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμα βρέφους ἔρωτα φέρβει.
Ἑταῖρος ὁ ψευδὴς ἄγκυρα ἰσχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.
Καλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.

Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.
Ὁ νεύσας ὀφείλει.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
Στέργε ἀδελφούς, καὶ σὺ μητέρος ἀθέτει μῆδεα.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

Hesterna gratia dormit.
Cibo indignus est assentator.
Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hospites pauperes ne negligas cùm videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio socrus.
Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Assentator cùm salutat vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas secundos parentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abundè accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socius fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus struit.
Sincerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Durum est non amare,
Durum est etiam amare.
Durissimum vero omnium
Non frui re amatâ.
Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ. Θʹ.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κίσσῳ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
Οἱ ναέται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.
Μύρτος, ἄλγεα φέρει.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἀλιεύω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.

Βόστρυχον ἠπίαλος τίλλει.
Τὸ τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.
Στήθεα κροῦε, καὶ μῦ ἀκουσθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἐψῦσαι βουλάς.
Θωΰσσοντος ἑνός, θωΰσσει δὴ ἕτερος.

Βλώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.
Μάτην ἰαύει θεωρός.
Καγχάζει, χωλὸς λαγόνα κλάοντος ὀρθοῦ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πραπίδας πτίσσει λύπη οἰκεία.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

Hederâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, escâ stultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur & jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, & flebilis voecula audietur.
Non finit maturare consilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustrà tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.

Ἠλίθιος καὶ ἄτερ λύρας κελαδοῦ ἅλλεται.	Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.	Oblectant animum doloribus præcipuum chelys & fides.
Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.	Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ι. — CAP. X.

Ἐλπίς, Φόβος. — *Spes, Timor.*

Ὅπλα ἔσθει ὁ δειλός,	310 QUI metuit, arma induat.
Παῖδας νηπίους μορμώ.	Terret strix infantes.
Φόβον τίκτει φάραγξ.	Præcipitium timorem parit.
Οὐρανὸν βροντὴ καὶ γαῖαν, θῆράς τε πλήσσει.	Cœlum & terram, tonitru, & feras terrefacit.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.	Sponde, propè est damnum.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα ταλαινός.	315 Favor fovit spem miseri.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.	Facilè timidos terret strepitus.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥξας ἥλιπας οὐ πωλεῖ.	Post festum veniens calceos non vendit.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.	Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Τυφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.	Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
Νενήλον κλωβὸς σώσει.	320 Attonitum servabit cavea.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.	Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ια. — CAP. XI.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία. — *Sævitia, Misericordia.*

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.	VEhemens cùm vehementi optimè conversatur.
Ἱκέτου ἰάλμενον οὐδεὶς ἀτᾷ.	Supplicis lamentationem nemo aspernetur.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα ὁ χολῆς πρηθόμενος.	Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.	325 Cilium iræ indicium est.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.	Pectus misericordiæ fons est.
Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἐστὶ σπουδαίου ποιμένος.	Deglubere oves non est probi pastoris.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτίστης.	Irascentes odit conditor Olympi.
Κἂν ἀνώγωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι αἰπυνέσι.	Quamvis jubeant quidem, non tamen sævo opem ferre decet.
Στρῆνος σύρβην ὄρει, μῆνος λύσσαν.	330 Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Σκύτος ἔχει σπαρασσόμενον κύων δηκτικός.	Cutem gerit laceratam canis mordax.
Τίγριδος ἄλευ ἑταιρείαν.	Tigridis evita sodalitatem.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.	Lædit virum animus in iram lapsus.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε στέλλει.	Odium iramque crux reprimit.
Τύραννοι αἴσυλοι οὐ λόλων τοῦ σίτου ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.	335 Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.	Pumilio terribilia minatur.
Ἰκτῖνον τένδων καὐτὸς ἐκβέσῃ ἰκτῖν.	Milvum comedens & ipse milvus eris.
Πάπταινε, καὶ πρᾶος, ἔνθ' ἅμαξαν διφᾷς.	Circumspice, & mitis sis, qui plaustrum quæris.
Σμήνους βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, καὶ οὐ στίζει.	Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Ἐρινὺς αἰνὰ θανὼν ἐν κόλπῳ βόσει.	340 Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Εὐλήρων αἰγαγίδες χαλωμένων πονηρία τέλλεται.	Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.	Homicida judicio obnoxius est.
Νάστη παιδὸς σμώδικας παρακαλεῖ.	Patris matrisque furor vibices pueri solatur.
Ἐλεεῖς ἔλεος οὐκ οἶδεν.	Nescit misereri mensa coquinaria.
Οἶκ' ὀϊζὺς πρὸς ἔλεον κέλευθος.	345 Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβ΄.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀηδὼν μὴ εἰς μάχην καλείσθω ἀετόν.
Ὁ μηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα αἰπεινή.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει λίθῳ.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείστους.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργοις ἐν αἰπεία.
Ὃν δειλιῶν οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.
Νικᾷ ἕνα πιττάκιον.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.
Ἰθὺς καὶ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.
Ὁ ἰσχνὸς δειλὸς ὅπλα βαστάζειν οὐ δύναται.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
Εἰρήνη τἀγαθὰ αὔξει.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνοίμην.
Ἀμφὶ κεφαλῆς ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἤρευγε.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Præter pericula obses nihil lucratur.
Rixa rixæ causa est.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
350 Sagittarius absque pharetrâ.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
355 Superat unum turma.
Insuperabilem paritèr & debilem bellum domat.
Rectus & curvus adversus se invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
360 Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eructa.
Post acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγ΄.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰσχύνουσι τοὺς σπουδαίους.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐστι.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος αἰμᾷ.
Οὐχ ἁβρότονον οὐδ᾽ ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, οὐδ᾽ ἀβυρτάκη τέρπει, ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι,
Ἀμεύσει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

FAcilè improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
365 Qui semel furatur, sempèr fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, sed fama bona & honesta.
Magna fama quod nihil est, esse facit.
Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, & erit tibi gloria.
370 Turpitudo & scelus laudem suffocant.
Pertransit nisi suffocetur statim fama.

ΚΕΦ. ιδ΄.

Μισθὸς, Ποινή.

Βότρυας οὐ φύει ἄκανθα.
Οἱ θηρῶντες ἐν πόντῳ λῃΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.
Μὴ κρῖν᾽ ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νώτου φίλτρον.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
Ὀρταλὶς ᾠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.
Οἱ ᾄδοντες τοῦ πλαδᾶν γλίχονται.
Βακτηρίαν αἴρων αἰκίας ἀπειλεῖ.
Μόχθον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ᾽ οὐκ ἄγρην ἔχουσι.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

NON producit racemos spina.
Prædam in mari quærentes actuariò utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
375 Plaga dorsi auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Gallina ova pariens libera est.
Non omnes tiarâ digni sunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
380 Cantatores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.

Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοίσθιοι καὶ πρῶτοι ἓν βραβεῖον λήψονται.	In stadio salutis ultimus & primus unum accipient præmium.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.	Merces virtutis laus est.
Αἰκία καὶ μώλωψ.	385 Verbera & vibex.
Ἑὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.	Suam quisque pellem portat.
Ἄξιον τὸ χύτρας πῶμα.	Dignum patellâ operculum.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.	Cessantem punit flagellum.
Κοιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.	Nunquam ventrem explet tartarus.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.	390 Minor culpa, minor pœna.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.	Vibex in corpore, sulcus in agro.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκην χοίρους ἐρύει.	Quod dulce est lenticæ instar porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'. — CAP XV.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.	***Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.***
Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ὁ ψιττακὸς ἔσται.	Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Ἀκκὼ κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἁνδάνοντα μὴ λαλεῖ.	Acco licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.
Ἔπαινον φίλων, μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.	395 Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.	Lingua mala acutior cuspide gladii.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.	In opere existens fur non vociferatur.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.	Noxa sortitur crebra maledicos.
Τύφος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.	Inanis est vulgi sermo.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.	400 Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Λόγοις ἀμείβου τὸ λόγοις πείθοντά σε.	Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Λόγος ἀσελγὴς ἤθη χλίει μειρακίων.	Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.	Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.	Voci anguilla nocet.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	405 Raucedo vocem inhibet.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.	Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Ἐχθρὸς μὲν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν.	Inimicus quidem mihi ille est æquè ac portæ inferorum.
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.	Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.	Balbutire licet, donec loqui possimus.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	410 Sicut fur furans clamavit.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.	Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.	Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.	Verbis fames non obtemperat.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.	Accurata sermocinatio principis & populi tangit mentem.
Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.	415 Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.	Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.	Sermo doloris remedium est.
Ἐρεσχελοῦντα ἐρεσχέλει.	Cavillatorem illude.
Οὐδεὶς κρώζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.	Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ις'. — CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα.	***Elementa, Metalla, vegetantia, Animalia.***
Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὴν δὲ κίναδον φωλεά.	420 Excipit fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.	Pessima arbutus fert poma.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.	Ex caudâ calceamentum vile.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;	Quid fuci commercii habent cum apibus?
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.	Lupo similis est fiber.

Τὸ κιῤῥὸν χροιὰ ἱμέρσιμος.	425	Fulvus color amabilis est.
Κάγχρυσι καλλυμένοις, τὰ κακὰ κάλλει.		Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Καταῤῥὰφ οἰκοδομίας.		Fundamentum domûs trabs est.
Κάνωπον ὁ δεῖ κόριν.		Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστὶ λογῶν σε Πὰν παρελεύσεται.		Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν βούτυρον ἐκσίδης εἶδη.	430	Quando ex malo punico butyrum elicitur. Siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.		Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.		Apes fumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.		Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Καρύκην βρῦκος ἐμβάπτων τ' ἐσθίοντι.		Lydorum condimentum, apumque cibos Bruchus aversatur.
Βόλιτον καὶ ἰνδικὸν εἰς λείπει.	435	Hordeum malefactum & piper cis relinquit.
Βρύον μὲν ἐλλάδος, ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.		Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Τρίβολον οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.		Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Φασιανὸς πρίνου πρύτανις.		Phasianus pruni custos atque inspector est.
Φέρβει φῦσσαν φακῆ.		Nutrit lenticula Latum piscem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ,	440	Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit,
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.		Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
Ἀχρὰς βαΐον οὐ φέρει.		Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Βαῖταν ἐνδύει βαιών.		Bæonis pisciltanam ex corio consutam induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον κίρκον τ' οὐ διώκει.		Sibilando crocodilus terrestris & torpedo non fugantur.
Τὸ ἄγαν ὕδωρ πυρὸν σήπει.	445	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθαλὸς μελίττας.		Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.		Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Τὸ μὴ καῖον, πῦρ οὐκ ἔστι.		Quod non urit, ignis non est.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.		In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	350	Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpè malorum causa est.
Καιομένη ὄλιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.		Urens scintilla vittam non curat.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δ' ἀλεαίνει εἵλη.		Irrigat ros herbam virentem, & calor solaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.		Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.		Grave onus asini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.	455	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.		Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.		Fructûs immaturi nullus est usus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλῃ ἄγνωστος.		Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.		Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis & herbosis locis sunt.
Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	460	Non est regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.		Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ ἀμβλύνει.		Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.		Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.		Cancri marini incessum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	465	Caret squamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.		Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥαδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.		Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.		Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.		In fluviis & stagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴον τε, ἡδεῖαν ἐρίφοις βοτάν.	470	Ida mons ibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.		Ex juncis facti sunt labyrinthi.
Ἄμπελον αἲξ οὐχ ἱμάντα ἐσθίει.		Vitem non lorum Ix lædit.

Γαῖαν

	Γαῖαν ψακὰς εὔκαρπον ποιεῖ.	Terram ros fertilem reddit.
	Νεβρὸν ποδωκίαν νικᾷ χελώνη.	Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
475	Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεσθαι.	Non fit ex speltâ vinum merum.
	Βαΰζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.	Latrante uno, latrat statim & alter canis.
	Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπούσης.	Hinnit pullus, equâ absente.
	Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.	Humida quæ sunt anas diligit.
	Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.	Turget etiam grossus.
480	Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	Non absterget nigredinem corvus.
	Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.	Absque pediculo pomum non crescit.
	Ζαλείας κράδη κριὸν τέρπει.	Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
	Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ ξύλου κρεμαμένῃ πτοεῖται.	Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
	Γέῤῥον ἰξύας θραύει.	Ferit lumbos scutum Persicum.
485	Γύια κλιβάδιον θεραπεύει.	Medetur visceribus clibadium.
	Εἰ πρόσω χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.	Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
	Ψύασαν φορύων νοτίδα ἕξεις.	Latum piscem pinsens humorem habebis.
	Θοοὶ κυψέλης οὖροι εἰσὶν αἰγίθαλλος καὶ ἀνθρήνη.	Acuti sunt alvearis apum inspectores parus & crabro.
	Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.	Ex vitulo bos fit.
490	Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	Mel diligit ursus.
	Ὄροβοι, ἀκοστὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.	Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.
	Ζωῆς σῆμα κρότος.	Vitæ signum pulsus est.
	Ἐν νήσῳ σκαριφεύσει.	In Insulâ oletum punctim cædit.
	Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥόον ὠκεανοῦ.	Frigus fugientes & imbres grues ad oceani fluenta volant.
495	Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	Una hirundo non facit ver.
	Μυδάει μάλιστα κνισμένη.	Putrescit allii caput resectum.
	Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.	Nardum immaturè carpit imperitus.
	Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.	Optimus hœdi custos est lupus.
	Λόφος κἂν λεῖος ᾖ, μάσθλης ὀφείλεται.	Cervix jumentorum, licèt glabra sit, tamen habenis debetur.
500	Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	Alabastrum nisi album sit, non est bonum.
	Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.	Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
	Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.	Junguntur cum tritico zizania.
	Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.	Balare oves solent, non homines.
	Τὰ ὦτα ὄνον δηλοῦσι.	Ex auribus cognoscitur asinus.
505	Κοσμὸν προστιθοῦσι κάλχη σίγλαι τε.	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
	Ἴπτει λήϊον ὕων πολλά.	Lædit nimia pluvia segetes.
	Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.	Adunco prædam rostro vultur rapit.
	Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.	Stercore polluit nidum monedula.
	Ὑλάκαν ἄμβων ἠδὲ κάμαξ οὐκ ἰαίνουσι.	Vitis pedamentum & supercilium petræ non exhilarant vomerem.
510	Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῃ.	Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
	Ὀδεῖ καὶ ἱέραξ τοὺς σκύλακας αὐτοῦ.	Docet etiam accipiter pullos suos.
	Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.	Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
	Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.	Ulula in cœtu corvorum.
	Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.	Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
515	Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
	Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.	Solus asinus rudit.
	Στελὶς πίτυος ἱδρός.	Viscum pini sudor est.
	Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐκ ἕξει.	Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
	Γάγγλιον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.	Nervi contortionem planta virens non sanat.
520	Οὐχ ἅπαν τὸ μαρμαῖρον χρυσός ἐστι.	Non omne id quod fulget aurum est.
	Χῆνα ἀποστείλας, χῆνα ἀπολήψῃ.	Anserem emittens, anserem recipies.
	Οὐ φυσᾶται μολγός.	Flatu distendi bulga nequit.
	Κτίλος τῶν οἰῶν ἡγεμών ἐστι.	Aries ovium dux est.
	Θρόνα ἐν ὄρχῳ, πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.	Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
	Ὁρμιᾷ ὄνον ῥᾳδίως δήσεις.	Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
525	Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.	Tripudiant surculi stolone amputato.
	Σκίλλαν σκολόπενδρα στείβει.	Calcat squillam scolopendra.

Ἡ λύζουσα ὀρνιθὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπον σοῦ μὴ ἴαπτε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρήσιμος.	Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.	Haud similis est ciceri galiopsis.
Οὐ τρέφει Θάσος θάψον.	Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Λείρια σῆψις φθίνει.	Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.	Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἰξύν τ' ἰσίκιον.	Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχὶ ἄσκεις μαρμαίρων μήκωνα δρέπει.	Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Νοσσὶς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνει.	Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι·	Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰανὸν ἰὸν πίει.	Indè verò aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγουσι.	Absinthium & amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Κέδματα καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.	Diuturnos ex defluxione affectus, & picam, vix tollit garum.
Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.	Nascitur in hortorum areis elleborus.

ΚΕΦ. ιζʹ — CAP. XVII.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα. — *Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.*

Εἰς Ἀτυχίαν. — In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία καὶ τριχόμαλλος.	Opes Aristidæ bucula una & lanigera
Ἦν δ' οἶς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.	Erat Ovis: His famem expulit à januâ.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδὶς	Privatus autem est utrâque: ovem enim lupus occidit, partus
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.	Buculam: pauper is verò perdidit armentum.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας,	Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.	Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Ἐὰν ληκῇ νόμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος.	Si resonat nummus qui in sacculum immititur,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαιροῦνται.	Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ	Aurum sanè & argentum pulvis sunt, & ipsi
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψήφιδι θαλάσσης.	Lapides in calculosâ maris crepidine.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.	Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.	A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.	Manet unumquemque id quod passurus est.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.	Lubrici sunt fortunæ gressus.
Οὐκ αἰεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.	Non semper desiderio satisfacit calculus.
Χίλιαί ποτε δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χεῖλος.	Vel mille calamitates sunt inter calicem & labia.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.	Nullum infortunium solum.
Ἰοῦ, ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἐκύρσε.	Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.	Nervi belli argentum est.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.	Fortunato omne solum patria est.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.	Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματα ἐστὶ ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.	Opes sunt vita improborum hominum.
Κάκιστος θυσάνων κόσμος ἰλύς.	Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Ὁ νόμμος ἐστὶ ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.	Nummus est anima & lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.	Non omnis dies damni expers est.
Τοῖχον χρόα κοσμεῖ.	Parietem color exornat.
Μὴ μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.	Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμοι.	Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενίη κακόν, ἄσχετον, ἣ μέγα πολλὸν δάμνησι λαόν.	Grave paupertas malum est, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.	Orphani sicut venti sæpenumerò vagantur, non habentes jus esculentum.

Τύχης

Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.		Fortunâ cardinem movente benè nobiscum agitur.
Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιγός.		Fames, pestis & bellum populi sunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πολλάκις τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.	575	Gemmas & Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Ἰδία οἰκία ἁπάντων ἄριστον.		Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.		Mortem Parca affert, opes rursus ac facultates aufert.
Χρήματα ἀνήρ.		Divitiæ virum faciunt.
Εἷμα ἀνήρ.		Vestis virum facit.

ΚΕΦ. ιη΄. — CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.	580	Vespera diei terminus est
Τέρσεται ἄγρωστις ὀπώρας μολούσης.		Arescit gramen, veniente Autumno.
Ὀπώραι οὐ καλύπτει κρόταφος.		Ætatem non regunt tempora.
Χιτῶνα χλαῖνάν τε χιὼν καλεῖ.		Tunicam nix lænamque accersit.
Ἄλφα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς αἴθει.		Urit maturè urtica vera.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω καὶ δέκα.		Habet annus menses duos & decem.
Μιοῦς ἔτη προδίδωσι.	585	Lanugo annos prodit.
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἔσσεται, ἔρχεται χεῖμα.		Non semper æstas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ οἶδε.		Finem ævum ignorat.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.		Sicuti aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	590	Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Ἀλαῖ λείρια ῥῖγος.		Exsiccat lilia frigus.
Τὸ εὐθὺς χρόνου, μακρότητα βραχύνει.		Longitudinem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.		Feræ instar annus currit.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.		Consule vir, fac vota senex, juvenisq; labora.
Χειμὼν ὅταν παράγηται, θώρακα μὴ θρύπτε.	595	Cum appropperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄχρις ἂν στίλβῃ ἠὼς, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγοντε.		Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Ἰγνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.		Incurvat genu senectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴουλος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.		Ætatem plerumque indicat lanugo.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.		Antiqua sunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	600	Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.		Grave senectus est hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.		Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.		Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Δείλη τὸ πόσον ὑφῆς φαίνει.		Vespera quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.	605	Molestiam exhibere canis crinibus impium est.
Ὥρα ὥραν μετώθει.		Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.		Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ΄. — CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής: — *Miscellanea.*

Ἀστυφὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.		Foetum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Βλάπτει ἴλλυς αὐγλήν, ὠστίνη τοῦ ἡλίου στιλβόντων.		Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Οἱ ὑφαίνοντες ἀγνῦθας οὐ λείπουσι.	610	Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητοῦνται.		Variæ merces in foro quæri solent.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.		Pessimus humor ex mucore fluit.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πτίλου ψιλότερον.		Plumbo gravius est, & pennâ levius.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφοῦσθαι, μανικόν.		In febre acutâ surdescere, furiosum.

Ὠχροὶ

Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τούτοισι ἐν ὕπνῳ σιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.	615 Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
Οὐ διαίνει ῥῖγος ψίαθος.	Non propulsat frigus storea.
Τί αὐγῇ καὶ ζόφῳ;	Quæ splendori cum tenebris communio est?
Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἀρβύλος.	Aciem potiùs quàm curvitatem scalprum amittet.
Τόσον διαφέρουσι κοῖλα καὶ ῥαιβοειδῆς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.	Tantum est discrimen inter concavitatem & convexitatem, quantum est inter album & nigrum.
Κλασμάτων φύλαξ φορμίς.	620 Fragmentorum custos sporta est.
Αὐλὴ οἰκίας σέμμα.	Vestibulum domûs ornamentum est.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ χεῖρες εἰσὶ κῶπαι.	Urinatori manus sunt remi.
Μαγὰς πένθον φυγαδεύει.	Expellit luctum magas.
Πύθει μαμμηρὰ σαθέριον.	Putrefacit mamera satherium.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	625 Frigefacit suavitèr corpus susurrus.
Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.	Concervatam non patitur grandinem arista.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.	Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Ναρτάλη λωΐων κάρδοπος.	Mactra nartale vase melior est.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.	Adversatur tenebris lucerna.
Οὐ κόκκυλα βραβύλα κνίζει.	630 Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata,
Σίδηρος διάπυρος μάχαιρα ἐστίν.	Ferrum ignitum instar gladii est.
Ἴζησιν ἐν πυθμένι νεὼς μάτην.	Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Ἀγκύλης ἄτερ ἀγρεύσῃ ἰχθύας οὐχ ἁλιεύσεις.	Curvo sine hamo pisces non capies.
Τὸ ὅλον ψαύδεος μεῖζον.	Totum parte majus est.
Κρίνον σφῦρα μὴ κρανεῖ.	635 Lilium malleus non perficiet.
Ἀπαλλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.	Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Μὴ νότος νοτίδος νότος.	Non est auster sine pluviis.
Κάμπτει εἰς ποτὲ γνώμην ὁ ἀγωνιστής.	Flectit interdum sententiam cursor.
Χαλκείῳ πόδας τρίπους τίθησι.	Aheno pedes supponit tripus.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήσεις.	640 Forfice filum non resecabis.
Τοῦ ἔτνους ἐσθίειν ἀδαήμων παυέτω.	Pulmentum edere qui nescit desinat.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.	Princeps digitorum medius est.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρῆται ἱππεύς.	Loco currûs, equis utitur eques.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.	Non est hasta absque cuspide.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βυσέε.	645 Non est collis spadonibus anchora.
Βορέαν ἅλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.	Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.	Matris imago filia est.
Ἕλικος ἡνία οὐ δέεται.	Habenâ ramus non rigatur.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.	Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγᾶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	Tabellarii in ignotam profecti regionem 650 vestes hominum mirantur.
Ἀμαυρὸν ἔρεθος ὁ ἀριθμὸς οἰζυρός.	Obscurum infaustus numerus tegit.
Αἴνεται ἰκμάδι αἴγειρος.	Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλαφρύνει.	Cor quidem aliquandò crepitus, sed non famem decipit.
Νίφει γυίαν ψιάς.	Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	655 Cauda semper extremum est.
Ἦτρια κύστιν ἔχει.	Imæ parti ventris vesica inest.
Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.	Lustra feris saltus præbet.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, ἀναθεῖ.	E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.	Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Σύφαρ ἔχεως ψαφαρὸν ποιεῖ.	660 Anguis exuvium suber aridum reddit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.	Colunt Seres audientes Satyros.
Σπολὰς ταρρίνθος ἀμείνων.	Vestis pellicea crate melior est.
Κόλουρον μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.	Mutilatum nasum lavans sapit.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.	Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ δέχεται.	665 Non admittit rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρταμοῦ ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ σφῦρα.	Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Φαρμάκου οἴνου φύσις ἔρρει.	Mixti vini natura perit.

Ἀδόμας,

No.	Græce	Latine
	Ἀβρὰς πεθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.	Placentas appetunt, & coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
	Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.	Propè littus cadens grandis ramus terram & mare movet.
670	Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.	Spelunca non est tenebrarum expers.
	Σοῦ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.	Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
	Σπιλὰς θόλον μιαίνει.	Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
	Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένου ἀγκῶνος.	Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
	Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.	Non omnis pharmacopola crocum vendit.
675	Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	Tesseræ præcipitium minantur.
	Λιγὺς λίγυς λυσιπέλεως σμῶξιν σφάλλει.	Argutus Ligur securis ictum decipit.
	Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.	Saturnus morosorum est genitor.
	Τόξον ἄκων τρίζει, πρωκὸς δορὰ οὐδέποτε.	Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
	Θεράπων ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λευκανίαν ὀφείλει.	Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
680	Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δύσεται.	Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui lintèo carebit.
	Γαῖσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.	Gæsum fiscellæ ne immittas.
	Οὐδὲν δηναρίου ἰκρίον ὠνήσῃ.	Nullam denario tabulam emes.
	Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.	Nauta qui es Neptunum placato.
	Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ στίλης οὐ πωλεῖται.	Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
685	Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.	Evacuat sors mulctram.
	Κόαξ καὶ κοῖ σπάταγγον ἄγουσι.	Coax & coi spatangum agunt.
	Ὕ, ὕ, τονθαλέου ῥινὸς αὐδή ἐστι.	Hy, hy, fervidi nasi vox est.
	Οὐδ' ὁ δεῖνα, καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.	Neque hic aut ille fecit, neque ego.
	Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔα γεγένηται.	E latere Adami Eva facta est.
690	Ἐρμεῖ ἐλλέβορος λειχῆνα.	Inhibet Helleborus lichenem.
	Σπαργᾷν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.	Tumere chœnix dicitur vino repleta.
	Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.	Non emerem ullâ ratione mortalem.
	Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.	Dentes homo triginta & duos habet.
	Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτωνι βᾶριδα.	Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
695	Ἥραν ἰσαλὴ οὐ κάζει.	Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
	Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.	Succum dat scandix, non suber.
	Ὅπου δαγὺς ἐκεῖ κρύος.	Ubi glacies ibi frigus.
	Λεκάνης καὶ ἄμβικος χρεῖαν ταμίας οἶδεν.	Catini & ollæ usum promus condus novit.
	Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.	Ren ferculum periculosum est.
700	Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέει.	Prope littus currat lembus.
	Μαγείρου σῆμα τομεύς.	Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
	Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.	Fimbria vestem continet.
	Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.	Facto motu arteriæ saliunt.
	Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.	Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
705	Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ὥρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
	Ἅμαξα τόρμης στερουμένη ὄλλεται.	Perit currus modiolo rotæ privatus.
	Θόρυβον γίγγρας θίασιν τ' οὐκ ὄρει.	Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
	Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.	Stertere & dormire ejusdem animalis opera.
	Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν δύει πότε.	Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud subit.
710	Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	Poculo saga os cubiti lædit.
	Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.	Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Mors, Vita.*

No.	Græce	Latine
	Κιρσὸν κνίζειν κινδυνῶδες.	Varicem scindere periculosum.
	Ἐκ τοῦ κεραμέως μέροπές εἰσιν ἅπαντες.	Ex argillâ omnes homines facti sunt.
	Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.	Ut fœnum, ita & homo arescit.
	Κούφη σκιὰ, καὶ ἀτμίς ἐστιν ἀνδρῶν βίος.	Vana umbra & vapor est hominum vita.
715	Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν τῶν λαρινῶν σφαζομένων.	Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.

Ὀξὺς ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.	Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος ϗ πέμφιξ.	Cinis homo est, flos & bulla.
Ἁπάντων Χάρων κάλπιν βάπτει.	Omnium Charon urnam submergit.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.	In fruticeto mortuum nè sepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐςι ϗ καπνός.	Vita mortalium cinis est & fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.	Sua cuique vita obscura est.
Ζάγκλῃ μοίρᾳ ὀξείᾳ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.	Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.	Constans nihil in vitâ videtur esse.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία, τοῦ θανάτου βέλη κλάσει.	Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.	Pronus terram spectat.
Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοιήδε ϗ ἀνδρῶν.	Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀΐζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.	Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέκυν κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	Patrui exequias nè omninò asperneris.
Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς.	Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως, ϗ πάντα κόνις, ϗ πάντα τὸ μηδέν.	Omnia risus, & omnia pulvis, & omnia nil sunt.
Σμύχει πρόκα σίλεχος σμίλαξ.	Celeritèr cadaver taxus venenata consumit.

Dicta septem Græciæ Sapientum.

SOLON.	Γνῶθι σεαυτόν. Nosce teipsum.
CHIL.	Τέλος ὁρᾶν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
PITTAC.	Καιρὸν γνῶθι. Occasionem cognosce.
BIAS.	Οἱ πλεῖους κακοί. Plures sunt mali.
PERIANDER.	Μελέτη τὸ πᾶν. Industriæ nihil impossibile.
CLEOB.	Ἄριστον μέτρον. Modus est optimus.
THALES.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, prope est damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, five loquendi formæ præcipuæ pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant
- σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄρρην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt
- η pro α, ut φιλίη pro φιλία, *amicitia*.
- ε pro α, ut γελέω pro γελάω, *rideo*.
- & contrà α pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιροῦμαι pro ἀφαιροῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant
- α
  - pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama*.
  - pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
  - pro ω, ut μωσᾶν pro μουσῶν, *musarum*: πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*.
  - pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves*.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν· & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
- ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa*: & pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
- ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, *saliam*.
- οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro θ, ut σεὸς pro θεὸς· κ pro τ, ut πόκα, ὅκα pro πότε, ὅτε, *aliquando*: & contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella*.
- & contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*: & β ante ρ, ut βράκος pro ῥάκος, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος. atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέρρω pro σπείρω, χέρρες pro χεῖρες.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialecticum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ.

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

PROSTHESIS est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τέταγων pro ταγὼν, à τάζω, apprehendo; σμικρὸς, parvus, pro μικρός.

APHÆRESIS.

Aphæresis est, cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὁρτὴ, pro ἑορτὴ, festum, ἱρὸς pro ἱερὸς, sanctus.

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὕραμεν, pro εὑρήκαμεν, invenit, ἐγένατο, pro ἐγεννήσατο, natus est.

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera aut syllaba subtrahit, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε, sumpsit; ὁππότερος, pro ὁπότερος, uter; ξεῖνος, pro ξένος, peregrinus.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ, pro δῶμα, domus; Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, Neptunum; βρῖ, pro βριαροὶ, robusti.

PARAGOGE.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, eras; τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, verberabat.

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι, pro κλάδῳ, ramo, Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli ἀντιστοίχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω, pro πόῤῥω, procul; Θάλαττα, pro Θάλασσα, mare.

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέξω, à ῥέζω; ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, vasto; ἔδρακον, à δέρκω, video; καρτερὸς, pro κρατερὸς, fortis; κάρτος, pro κράτος, robur.

SYNALOEPHA.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea; τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, nomen; θοἰμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum.

ANADIPLOSIS.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι, pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

ΓΝωριστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρυσολογία· hoc est, modus singularis inflexa verba cognoscendi, & illa in sua Themata brevissimè & sine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris personis & modis, docuimus modum compositionis verborum; hìc verò docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex supra-dictis igitur Regulis facilè est deprehendere quòd illa in suâ flexione & formatione tripliciter immutentur: nimirum,

Init. In initio (licèt hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, viz. activâ, passivâ, & mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλοιπα, ἐλελοίπειν· in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, & in altero duabus à parte ante: & Ἄδω, ᾖδον, ᾖκα, ᾔκειν, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut & ἐγγύζω, ἤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α ε & ο in præsenti sunt breves, & in præterito mutantur in longas.

Fin. In fine verò, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò & secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, & secunda liquida, habitâ ratione initii & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾔσμεθον, à verbo ᾄδω, & ἤσμεθον, ᾀδόμεθον, à verbo ᾄδω· excepto tamen primo & secundo futuro passivæ vocis, ut supradiximus.

Præthereà, accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω, πλήθω, πλήσω, ἀνύτω, ἀνύσω, aliquandò mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην, λείβω, ἐλείφθην· λέλειμμαι & λέλειμμαι· in quibus exemplis vidimus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. & in μ proximam suam affinem in præt. perfecto pass. quemadmodum & β figurativam verbi λείβω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. & in μ in præt. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præthereà, accidit ut vocales figurativæ, viz. breves in longas mutantur in aliis temporibus, quæ sunt, α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀπορέω, ἀπορήσω· πληρόω, πληρώσω.

Medi- In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium in quibus longæ mutantur aliquandò in breves, & vice versâ breves in longas, ut λείβω, ἔλιβον· ψάλλω, ἔψηλα· & aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· & aliquandò præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπεν· φεύγω, ἔφυγον· & aliquandò adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· στέλλω, ἔστειλα· & aliquandò nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· στρέφω, ἔστροφα.

Quoniam

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz. ϑ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratius hìc examinemus, & nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τῦ σ, quod in genere & καθόλου vocavimus Servile, ob ipsius multiplicem & maximum usum. Postea subdistinximus istud in Explicitum, Implicitum & Potentiale: hoc σ invenitur in activâ & mediâ voce. Prætereà in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præter. perfecti passivæ vocis reperitur σ. quod (si placet) vocetur Terminale, eo quod semper sit annexum suo termino αι. viz. σαι, ut τετίμημαι, τετίμησαι. Dein datur σ quod semper subsequitur dentalem aspiratam ϑ; nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à ϑ, vel ab α & ι, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετύπησθον · vel figurativam Thematis, ut ἔψαλτον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, & reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, & interdum non (prout in Regulis nostris declaravimus) quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas & potestas τῦ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, & nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

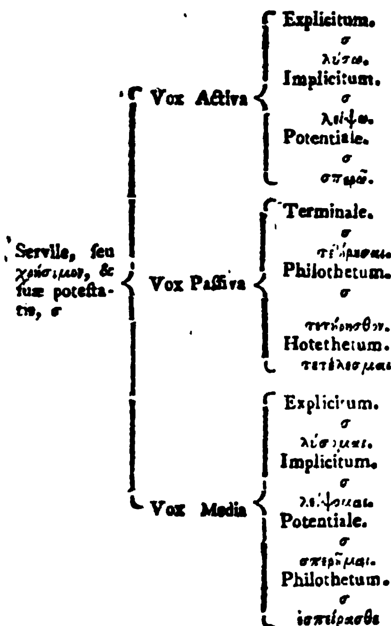

Hoc prætereà non ignorandum est, figurativas verborum (viz. Labiales & Palatinas) posse etiam dici Implicitas & Explicitas: nam in duplici consonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, & in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψομαι π est implicita, & per consequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην κ est implicita, & eadem de causâ γ et χ. Verum in ἐτυπτόμην π, et in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι · λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut facilius inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

Primò rejiciuntur à parte ante incrementa syllabica seu temporalia (si adsint;) 1.
si enim nulla sint, nulla datur dubitandi causa.

Secundò rejiciantur à parte post termini necnon terminales consonantes, ut et 2.
σ quocunque modo consideratur.

3. Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λάβω· ἔτραγον, τρώγω· ἐτράπην, τρέπω· quemadmodum et ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit, secundùm Regulas traditas de incrementis verborum.

4. Observandum est prætereà, quòd rejectis terminis à parte post in pass. voce & in mediâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei; si verò restat σ, tum hoc σ, licèt quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σ, et per consequens duo τ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto ς Terminali vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι et verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò α, tunc aliquandò ζ, aliquandò α est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, viz. η vertitur in α vel ε et alterutra erat figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa; si verò restabat α, ε, vel ο. sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecè ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per ω, pass. verò seu mediæ per ομαι, et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et passivum seu medium per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelligantur quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis authoribus incidisse in has dictiones: ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερεσάχθην, διηράξαντο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, ὀστηκότες, ἐπῆρσε, παθήνασθαι, ἐπισημηνάμενος, ἐπανασεισθῆναι, ἐπιλετροπευμένος, ὑπεστοιχισμεθα, ἐῤῥαφέσθω ἀπελαθήσεσθαι, ἀναδραμών, κατεβίω, καταγεὶς, ἀπέδρα, σπαρέβη, etc.

ʼΕξαλεῖψαι. Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis, mod. infinit. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum ς, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλείβω. dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, deungo, et per Metaphoram deleo. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν.

ʼΕκέκαφθε. Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico ε uno duplicato perfecti, et altero simpliciter repetito plusq. perfecti, et ex termino uno cum terminali θ, ὺt ἐτέτυφθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι restabit καφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω, quod si π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, comedo, nam π sicut et β mutantur in φ ob θ sequens terminale.

ʼΥπερεσάχθην. Dico virtualitèr, quoniam ζ & σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ est implicitum, & per consequens, γ, χ. Est aor. 1. pass. voc. qui cognoscitur ex termino θ et terminali θην, et incremento syllabico ε ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis thematica, quia in illis, juxta regulam, vertitur in η. Exceptâ tantum licentiâ Poëtica, ut apud Homerum, ʼΙλιάδ. ῥαψ. ο. ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, coerceo. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὃν τέκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτεκεν αὐτή, quam peperit ipsa. Θεοὺς ὀνόμηνεν ἅπαντας, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, nomino; ῥαψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum consonante terminali θην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, onero, et ὑπερσάττω, satis superque onero: nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duo σ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθην· πλέκω, ἐπλέχθην.

Διηράξαντο. Constat esse aor. 1. med. voc. à termino σαντο, unà cum σ quod erat implicitum in ξ, ut τύψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω restabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum nè tum quidem invenies; verso verò in α, reperies esse, ἀράσσω, amputo, abscindo, illido, et metaphoricè impeto; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινά. convitiis impetere aliquem; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, vel ἠράσσω· præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω· et quinque superiora scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, sive ἐράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ

ex parte futuri efficerent in illo ξ, juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine δευτεροτρίτον poterant habere ζ in futuro. Prætereà juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, & hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum & ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari alitèr nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior, sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum perf. pass. inf. rejiciatur incrementum syllabicum κε, & terminus αι à parte post, cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω· σ verò indicabit esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ, sed non erit nisi κλώθω, glomero vel neo; quia dissyllabum, ut & πεπρῆσθαι, à πρήθω, incendo.

Διεληλυθότες. Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino οτες, & figurativa præsentis, quibus rejectis unà cum ἐπαναλήψει Atticâ priorum literarum Thematis, & verso incremento temporali η in ε, & addito termino ω, restabit διελύθω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ Thema est διελεύθω, inusitatum, pro quo διέρχομαι, prætereo, & per Metaphoram differo, seu oratione percurro ε. in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut θάλλω, τέθηλα· κλάζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα, & λείπω, λέλοιπα· sed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἐπανάληψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλύθω, ἤλυθα, communitèr, & ἐλήλυθα, Atticè; ἀκούω, ἤκοα, & Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλοιφα, ἀλήλοιφα, & simil a.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. aor. 1. pass. undè rejiciendum est θέντα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, & erit μεθαρμόζω, coapto, quia trissyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, perficio.

Κεκάσθαι. Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis, cognoscitur à tono in penultimâ, incremen o duplicato κε, & termino unà cum terminali θ, & Hotetheto σ, quibus rejectis & addito termina ω, fit κάω—quod cum non sit, neque erit κάθω, κάθω, κάτω, sed κάσσω, restat esse καζω, orno & decoro, verbum Poëticum, ut apud Homerum, 'Ιλιαδ' ῥαψ, ω. ver. 546.

> Τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι κεκάσθαι.
> *Horum te, senex, divitiisque & filiis aiunt exornatum fuisse.*

Διαχειρισάμενοι. Aor. 1. med. rejiciatur ε & terminus σάμενοι, & quia restat ι, & verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, sc. διαχειρίζω, tractare, ut ἐπορισάμην, à πορίζομαι seu πορίζω, comparo.

Πεπυκασμένα. Est particip. perf. & plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, & in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativum esse dentalem, vel ζ vel σσ, & est quidem ζ, viz. πυκάζω, denso seu tego, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perf. med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, & in fine terminus participialis ότες, & quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit improprius diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, & addito termino generali ω, verbum erit σαίρω scopis purgo, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verbi hujusce ordinis, scil. immutabilium, felicius & citius reperiuntur quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

'Επῆρσε. Vocabulum in Homero & juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ob σ explicitum. Prætereà puto esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σε, & addito ω, restabit πήρω, quo quæsito & haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπί, quâ rejectâ ε restabit ἤρω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur esse temporale incrementum, quod si vertam in ε, erat ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, ἀρτος, cujus futurum facit communitèr ἀρῶ, & Æolicè ἄρσω, & ex hoc ἦρσεν, & cum præpositione ἐπί, ἐπῆρσεν, & apud Homerum, 'Ιλιάδ. ῥαψ. ξ. ver. 166.

> ——τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
> Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθαίνεσθαι. Est aor. 1. infin. med. ideoque ασθαι rejecto, & versâ η. impropria diphthongo, in αι propriam, & termino passivæ vocis adjecto, erit παθαίνομαι, vehementèr afficior.

'Επιτιμησαμένῃ. Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum αμένη, in quo σ potentiale subintelligitur, quare rejecto termino αμένη, & versa impropria diphthongo

thongo ι in αι, & addito generali termino in ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio seu significo.*

Ἐπανασεισθῆναι. Cognoscitur esse aor. 1. pass. infin. per terminum σθῆναι, quo rejecto σ Hotethetum indicabit esse verbum tertii vel quarti, vel saltem sexti ordinis, & ultimum erit: nam isto termino cum σ rejecto, & addito communi termino pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversus aliquem concutior*, à σείω.

Ἐπιτετραμμένοι. Hoc vox est partic. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μένοι, & duplicato τα à parte ante, & addito termino act. ω, vel pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, administro, in tutelâ habeo.* Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativum ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Est plusquam perfect. pass. undè rejecto in initio incremento επε, & in fine μεθα, restat πύργω· deinde ω in ο verso additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio*, seu *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris*. Hujusce generis verba nulla difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam ο præsentis in ω in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

Ἐῤῥόφήσθω. Constat esse in perfecto pass. mod. imperat tertia persona, quare rejiciendum est ε, unà cum ρ, & in fine σθω, cum σ Philotheto, & verso η in ε, & addito communi termino ω, fit ῥοφέω, quod etiam & ῥοφάω, rectè dicitur *sorbeo & exhaurio.* Id genus verba facilè etiam deprehenduntur, nam η figurativa longa est indicium quod figurativa primativa erat α vel ε: neque σ vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima persona præter. perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum.

Ἀπελαθήσεσθαι. Est futur. 1. pass. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, fit ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo*: in hoc verbo debuerat esse σ Hotethetum, ut γελασθήσεσθαι à γελάω, σπασθήσεσθαι à σπάω, secundum Regulam; sed ἐλάω, *pello*, facit ἤλαμαι & ἤλασμαι.

Ἀναδραμών. Est aor. 2. act. ων participii termino rejecto, versoque α in ε, unà cum termino ω, ut ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro.*

Κατεβίων. Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, *vivo.* Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, ἔγνως· sic & βίωμι, aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c.

Καταγείς. Aor. 2. pass. à quo rejecto εις termino participiali, & addito communi termino ω, fit καταγω, *confringo*, inusitatum, pro quo κατάγνυμι.

Ἀπέδρας. Aor. 2. act. cujus incremento rejecto, & figurativa α versa in η, & cum termino verborum in μι, fit ἀποδρημι, *aufugere.* Hoc esset ἀπίδημι juxta Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum quæ excipiuntur.

Παρέβη. Aor. 2. act. verbi in μι, qui cognoscitur à figurativa η, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι, fit παραβῆμι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior.*

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, & ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, & alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis & resolvendis verbis respicienda est: illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMI-

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Praesens	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperfect.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ήσῃ	ήσεται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	θήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	in 3. prior. decl. ut in praef. in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	άσθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, μένοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plusq. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	νται, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
P. post f.p.	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Praesens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Terminationes Verborum contractorum in έω.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Praesens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτην	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθην	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθην	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in έω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Praesens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes contractorum verborum in άω

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperfect.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativus Verb. in άω.		Sing. 1	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in όω.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	ῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	ῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	ῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	ᾶσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperfect.		ουν	οῦς	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
		ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	ῦσθον	ύσθην	ούμεθα	ῦσθε	οῦντο
		ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	ῦσθον	ύσθην	ούμεθα	ῦσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in όω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ῦ	ύτω		ῦτον	ύτων		ῦτε	ύτωσαν
	P		ῦ	ύσθω		ῦσθον	ύσθων		ῦσθε	ύσθωσαν
	M		ῦ	ύσθω		ῦσθον	ύσθων		ῦσθε	ύσθωσαν

Terminationes Verborum in μι, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

Indicativus.		Stem	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præs.	A	[illegible] η, η, ω, υ	μι	ς	σι		τον	τον	μεν	τε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, ῶ, ῦ, σι
	P. M	ε, α, ο, υ	μαι	σαι	ται	ε α ο υ μεθον	σθον	σθον	μεθα	σθε	νται
Perf.	A	[illegible] η, η, ω, υ	ν	ς	1. 2. 3. 4. η, η, ω, υ		τον	την	μεν	τε	σαν
	P. M	ε, α, ο, υ	μην	σο	το	ε α ο υ μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο
Indef. β.	A	[illegible] η, η, ω	ν	ς	1. 2. 3. η, η, ω		τον	την	μεν	τε	σαν
	M	ε, ά, ό	μην	σο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præs.	A		[illegible] ετι, α, ο, υ, θι	τω		τον	των		τε	τωσαν
	P. M		ε, α, ο, υ, ω	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν
Indef. β.	A		[illegible] ές, ῦ, ός, θι	τω		τον			τε	τωσαν
	M		ε, ά, ό, σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν

Optativus Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι οίμην οίμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οιμι είην οίμην	οις είης οιο	οῖ είη οιτο	 οίμεθον	οιτον είητον οισθον	οίτην ειήτην οίσθην	οιμεν είημεν οίμεθα	οιτε είητε οισθε	οιεν είησαν οιντο	ειν ῆναι έσθαι	ών, οῦσα, όν είς, εῖσα, έν όμενος, η, ον
οιμι ησοίμην οίμην	οις οιο οιο	οι οιτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οῖσθον	οιτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οῖσθε	οιεν οιντο οῖντο	ειν ήσεσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον
οιμι θησοίμην οίμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον ομενος, η, ον ομενος, η, ον
αιμι θείην αίμην	αις θείης αιο	αι θείη αιτο	 αίμεθον	αιτον θείητον αισθον	αίτην θειήτην αίσθην	αιμεν θείημεν αίμεθα	αιτε θείητε αισθε	αιεν θείησαν αιντο	αι θῆναι ασθαι	ας, ασα, αν θείς, θεῖσα, έν άμενος, η, ον
οιμι μένος ὤ οιμι	οις είης οις	οι είη οι		οιτον ὠ εἴητον οιτον	οίτην ειήτην οίτην	οιμεν ρεἴημεν οιμεν	οιτε εἴητε οιτε	οιεν εἴησαν οιεν	έναι θαι έναι	ως, υια, ος μένος, η, ον ώς, υῖα, ός

Plusquam Perfectum ut Perfectum.

οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Subjunct. S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
ω ωμαι ωμαι	ῃς ῃ ῃ	ῃ ηται ηται	 ώμεθον ώμεθον	ητον ησθον ησθον	ητον ησθον ησθον	ωμεν ώμεθα ώμεθα	ητε ησθε ησθε	ωσι ωνται ωνται
ω ῶ ωμαι	ῃς ῃς ῃ	ῃ ῃ ηται	 ώμεθον	ητον ῆτον ησθον	ητον ῆτον ησθον	ωμεν ῶμεν ώμεθα	ητε ῆτε ησθε	ωσι ῶσι ωνται
ω θῶ ωμαι	ῃς θῇς ῃ	ῃ θῇ ηται	 ώμεθον	ητον θῆτον ησθον	ητον θῆτον ησθον	ωμεν θῶμεν ώμεθα	ητε θῆτε ησθε	ωσι θῶσι ωνται
ω μένος ὦ ω	ῃς ᾖς ῃς	ῃ ᾖ ῃ		ητον ἦτον ητον	ητον ἦτον ητον	ωμεν οι ὦμεν ωμεν	ητε ἦτε ητε	ωσι ὦσι ωσι

Hactenus de Barytonis, sequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in præsenti & imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Optativus Sing. Verb. in έω. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οιμι οίμην οίμην	οῖς οῖο οῖο	οι οῖτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οῖσθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οῖσθε οῖσθε	οιεν οῖντο οῖντο	εῖν εῖσθαι εῖσθαι

Perfectum Passivum.

ημην	ῆσο	ῆτο	ήμεθον	ῆσθον	ήσθην	ήμεθα	ῆσθε	ηντο	πεποιῆσθαι. πεποιημένος, part.

Subj. S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.	Participium.
ω ωμαι	ῇς ῇ	ῇ ῆται	 ώμεθον	ητον ῆσθον	ητον ῆσθον	ῶμεν ώμεθα	ῆτε ῆσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, ῦσα, ῦν ήμενος, η, ον

Media eadem cum Passivâ Perfect. πεποίημαι, formatur ut Præsens.

Optativus Verborum in άω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
ῷμι ῴμην ῴμην	ῷς ῷο ῷο	ῷ ῷτο ῷτο	 ῴμεθον ῴμεθον	ῷτον ῷσθον ῷσθον	ῴτην ῴσθην ῴσθην	ῷμεν ῴμεθα ῴμεθα	ῷτε ῷσθε ῷσθε	ῷεν ῷντο ῷντο	ᾶν ᾶσθαι ᾶσθαι

Perfect. passiv. Optativi.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	βεβοᾶσθαι βεβοημένος, part.

Subjunct. Verborum in άω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
ῶ ῶμαι	ᾷς ᾷ	ᾷ ᾶται	 ώμεθον	ᾶτον ᾶσθον	ᾶτον ᾶσθον	ῶμεν ώμεθα	ᾶτε ᾶσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, ῶσα, ῶν ώμενος, η, ον

Media ut Passiva perf. pass. βεβοῶμαι, , ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Optativus Verborum in όω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οῖμι οίμην οίμην	οῖς οῖο οῖο	οῖ οῖτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οῖσθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οῖσθε οῖσθε	οῖεν οῖντο οῖντο	οῦν οῦσθαι οῦσθαι

Perfectum Passiv.

ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος, part.

Subjunct. Verborum in όω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
ῶ ῶμαι	οῖς οῖ	οῖ ῶται	 ώμεθον	ῶτον ῶσθον	ῶτον ῶσθον	ῶμεν ώμεθα	ῶτε ῶσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, οῦσα, οῦν ούμενος, η, ον

Media ut Passiva perf. pass. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, σθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.

Optativus Verborum in μι.

	1. 2. 3.	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
A P. M.	[illegible] εί, αί, οί, εί, αί, οί,	ην μην	ης ο	η το	 μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	εῖ, αῖ, οῖ, εν, ντο	ί, ά, ό, ύ, -ναι ι, α, ο, υ, -σθαι
P.	[illegible] εί, αί, οί.	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	
A. M.	[illegible] εί, αί, οί, εί, αί, οί,	ην μην	ς ο	η το	 μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	ησαν, εν ντο	ῖ, ῆ, ῶ, -ναι ί, ά, ό, -σθαι

Præteritum Perfect. Passiv.

Subjunct.

	1.	Sing. 2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.	
A. P. M.	[illegible] ῶ ῶμαι	1. 2. 3. ῇς, ᾷς, ῷς, ῇ, ᾷ, ῷ,	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῷ, ται.	 ώμεθον	ῶτον ῶσθον	ῶτον ῶσθον	ῶμεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς, εῖσα, ὲν ὰς, ᾶσα, ὰν ὸς, οῦσα, ὸν	έμενος άμενος όμενος
A. M.	[illegible] ῶ ῶμαι	ῇς, ᾷς, ῷς, ῇ, ᾷ, ῷ,	ῇ, ᾷ, ῷ, ται.	 ώμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς ὰς ὸς	έμενος άμενος όμενος

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS ALTER, DE ARTICULIS.

ARTICULUS duplex est, unus præpositivus, præpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quòd Nominibus, Participiis, & interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè ὑποτακτικὸν, quòd Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.* Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Quando sermo est de re quâpiam certâ, de quâ viz. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet articulo ; sin minus, respuit :* ut Isocr. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ, εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις· In quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola penè sufficeret, ut de usu Articuli minimè dubitaremus : pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt. Reg. I.

Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum ; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Coronâ ; σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, καὶ τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνουν adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo. Reg. II.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scil. pro adjectivo, pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem : Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας. Idem. in Nicom. Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἶχε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξελείπειν, &c.

Quod si Adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet : ut Demosth. pro Coron. Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ ποιήσαιτο· ubi τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus ; & potissimùm si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coron. Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων· ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur designando molestiam & stupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigit articulum : Arist. ad Nicom. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ἣ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis, Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ & συλλογισμὸς, ut subjectis ; nec nominibus ἕξις & λόγος, ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis : ut Demosth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus ; ut nomini συκοφαντίας, non item, veluti prædicato. Reg. III.

Genitivus possessivus Nominis vel participii, imò & nomen ipsum à quo possessivum regitur, gaudent articulis : ut Demosth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν πότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταῦτα βουλομένη Reg. IV.

λαμβάνει καθίσταται, ὁ δὲ ἐν ταῖς τῶν τοὺς τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινουμένων & συκοφαντούντων, præfigitur Articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τοὺς, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdùm verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, & potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὰ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. & Demosthen. pro Coronâ; Οὐ δὲ γ᾽ ἐπῆλθον ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

Reg. V. *Nomen quod ante se vel post se habet Pronomen ἐκεῖνος, η, ον, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, semper exigit articulum.* Demosthem. pro Coronâ; Ἄλλων γάρ ἐστι καὶ κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c. Idem, Λέγε δ᾽ αὐτοῖς τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκεύασται. Idem pro Aristophan. Πολλὴν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσί, ὦ ἄνδρες δικασταί.

Ante se
Post se

Reg. VI. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν, quæ præponi, & δὲ, quæ subsequi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est & usitatissimus. Isocrat. ad Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τοὺς ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν· οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) & οἱ δὲ (sc. Tragici.)

R. VII. *Nomina propria seu Cognomina, si solitariè ponuntur, rarò adsciscunt articulum.* Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλον ὄντα Ἀρχεστρατίδην βοηθῶ καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demosthen. adversus Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ vel ponantur; sæpiùs accidit, ut ultimum solummodò sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem; Ἀντὶ δὴ μὲν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi: Τούτων τοίνυν Φαίδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης, ὁ Λαμπτρεύς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεύς) *sed necesse sit ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliquâ Præpositione, vel adverbialitèr, tunc articulo maximè gaudet.* Demosthen. adversus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λευκίππην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο', καὶ μικρόν τι πρός.

R. VIII. *Nomina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè, exprimitur; ut Halicarnass. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίου μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί, h. e. *Lysias, Cephali filius*, &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Coronâ; Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου, h. e. *filius Atrometi*, &c.

R. IX. *Pronomen demonstrativum οὗτος, αὕτη, τοῦτο, conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, superadditur, ante ipsum terminum vindicat articulum, idque venustè admodum.* Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus ità apertè collusionem suam prodidit.*

R. X. *Terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nominibus præpositus, articulum post se requirit*; ut Demosth. pro Coronâ; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι οὔτε δίκαια, οὔτ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. *Lysias* contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρριφέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demosth. pro Coronâ: Ὁ γὰρ τότε ἐνστὰς πόλεμος ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διῆγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se elegantèr exigit, ita tamen ut articulum inter & nomen universale aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐνόμιζε διοικήσεσθαι τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

R. XI. *Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, in re certâ ante se exigit articulum*; ut Plato de Legibus. Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν ἐκ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ᾽ οἱ μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην δόξαν τιμᾶσθαι. Isoc. de Pace; Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lysias

Lyſias ad delationem : Καίτοι ὅςις τούτοις φθονεῖ, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τινὸς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀπέχεσθαι δοκεῖ πονηρίας.

Quod ſi ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο notam quandam indeterminatam ſecum conjunctam habet, tunc ſecundùm primam regulam articulo deſtituitur : ut Demoſth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχει ἐπὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν καὶ ταῦτ᾽ ἐγγυᾶσθαι. h. e. Nullâ enim ratione nititur hæc cauſa, qui ipſe talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam ſe ſatis eſſe facturum polliceri, atque adeò ſpondere. Et inferiùs, Ἔπειτα φέρε πῶς ἐςὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σου μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ᾽ ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότες τούτῳ, μηδ᾽ ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ᾽ εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος ; h. e. Aut qui æquum eſt, ſorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo deſertâ, neque per iſtum dote numeratâ, quum in his rebus neque quæſtionis, nec ullum aliud jus accipit ?

Genitivus partitivus ſemper gaudet articulo. Iſocr. Orat. Panathen. Ἔτι δὲ τῶν μὲν τῶν καταβεβλημένων εἰς εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ᾽ ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαρίςατοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μανθάνειν ἄν, καὶ διαλεχθῆναι ὡς σπουδαίων ὄντων. Lyſias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν. R. XII.

Nulla Pronomina ante ſe requirunt articulum. Ut Lyſias pro Ariſt. Αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, Ἐθέλοντες δὲ ἐκεῖνα λογίσασθαι, &c. R. XIII.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ quando ſonat idem, eadem, idem, tunc neceſſariò ante ſe poſtulat articulum, ut Demoſth. pro Coron. Ἐςὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ᾽ ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. h. e. Non eſt enim Oratoris honoranda oratio, ô Æſchines, neque ſonus vocis, ſed quòd eadem cum populo eligat, & eoſdem quos & patria amet, & odio habeat.

Quando præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia οὕτω vel οὕτως, imò & nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lyſ. in Apolog. Ἐγὼ δ᾽ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύσας, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi Ἀκριβῶς δὲ οὕτω ταλαίπωρον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c. R. XIV.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *ſi numerum deſignant ἀπροσδιόριςον*, i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Iſoc. de Pace ; Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμονίζον καὶ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν. h. e. quæ dum facerent, cum ipſe tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferiùs, Εἰς ἃς πολλοὶ καὶ τῶν ἀςυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ᾽ ἐφησθησόμενοι ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς, hoc eſt, ad quos multi è finitimis aliiſque Græcis conveniebant, &c. Lyſias contra frumentarios ; Πολλοί μὲν προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικαςαί, θαυμάζοντες, h. e. Multi me adierunt, O Judices, admiratione ducti. Demoſth. in Aphobum ; τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ᾽ οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων. h. e. Cùm autem harum rerum multi teſtes ſint, non minora etiam argumenta nobis ſuppetunt. R. XV.

Quod ſi πολλοὶ ſonat πλῆθος, h. e. *Vulgus, vel populus, tunc neceſſariò deſiderat articulum.* Ut Iſoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν· οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiamſi falſas, vulgus enim veritatem ignorat, ſed ex famâ & opinione judicat. Demoſth. adverſus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία καὶ βέβαιος τῶν νόμων ; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur ſola eſt cuſtodia, & juſta, & firma legum ; Vos Populus. Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc verò vulgus hoc dicunt, quòd Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *ſi ſeſe habeant ut ſubjecta in oratione, non reſpuunt articulum.* Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τοῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, qui tunc temporis filio ipſius contigerunt, in cauſâ fuere, cur pater è vivis exceſſerit. Demoſth. pro Phormione. Τὰ μὲν οὖν πολλά, ἃ Ἀπολλόδωρος λέγει, νομίζετε εἶναι λῆρον καὶ συκοφαντίαν. h. e. verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas eſſe & calumnias putate.

Verùm πολὺς, πολλὴ, πολὺ, quandò ponuntur ἀπροσδιορίςως reſpuunt prorſus articulum, ut Lyſias adverſus Pandeon : Ὃς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο. h. e. hic enim cum mè jamdudum negotium faceſſere non deſtiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίςων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. h. e. Vos in maximis magiſtratibus eoſdem ſinitis longo jam tempore ſummum obtinere magiſtratum.

Πλεῖςοι,

R. XVI. Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *cum obtinent locum subjecti gaudent articulo.* Isoc. de Pace; Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

Reg. XVII. Μὰ Adverbium jurandi nomini subsequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς Θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τοῦτ' ἀμφισβητεῖν, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον. Ego medius fidius, &c.

Quod si conjugatur cum nomine Δία *respuit prorsus.* Ut Demost. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νὴ. Idem pro Phormione; Καὶ ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, καὶ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς Θεοὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur, ut Demosth. de Ordinand. Republ. καὶ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες, &c.

Reg. XVIII. *Nomina Appellativa, seu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, necessariò articulo insigniri debent,* Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, & Arist. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi primas tenet.

R. XIX. *Sæpè articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum,* ut οἱ ἐν πόλεσιν, hoc est, Cives Oppidiani Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adolescentes. Οἱ ὑπὸ τὸν κατάλογον, emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus sub'ntelligitur Participium ὄντες vel γενόμενοι, vel quid simile. Demosthen. in Philippo: Καὶ γάρ τοι διεστηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, hoc est, cum Oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικὸν, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικὸν.

Pari modo. Οἱ ἔπειτα, posteri, τὰ ἔπειτα, posteritas, οἱ πρόσθεν, prisci, οἱ πόρρω, dissiti, οἱ περὶ τὸν βασιλέα, qui stant a parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes &c.

R. XX. *Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur.* Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro neglectu, & τῷ μὴ συνιέναι pro inscitiâ sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

R. XXI. *Nomina* κλητικὰ *respuunt prorsus articulum:* ut Demost. pro Coron; Πρῶτον μὲν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

R. XXII. *Articulus neutrius generis vel uni tantùm dictioni, vel pluribus materialitèr, vel artificialitèr positis, solet præponi.* Arist. de interp. Οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης οὐδὲν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Item paulò inferius, Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum est hujuscemodi articulum vocari ἄρθρον ἐντεχνον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum est Græcis, quo explicant suas mentes ἐμφατικῶς καὶ διαρρήδην, h. e. enucleatè & clarè, ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν, h. e. Sic enim certò hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit displicere; quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν, pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adversarium adhibeatis in concilium, de modo quo me audire vos oportet.

Observandum est Poëtas & potissimum Hom. rarò uti articulis præpositivis, ut Ἰλ. ῥαψ. θ. ver 532. εἴσομαι αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebrò iis utitur.

> Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
> Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
> Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est à Poëtis sæpè usurpari articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olyth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῷ ποτε ἀνθρώπων ἢ λέγειν ἢ γένοιτο, &c. pro εἴ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Coron. Ἄλλως τε κἂν ᾖ τῳ ἐχθρῷ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ, pro τινί.

F I N I S.

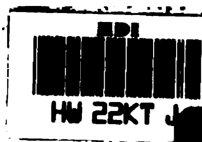
HW 22KT J